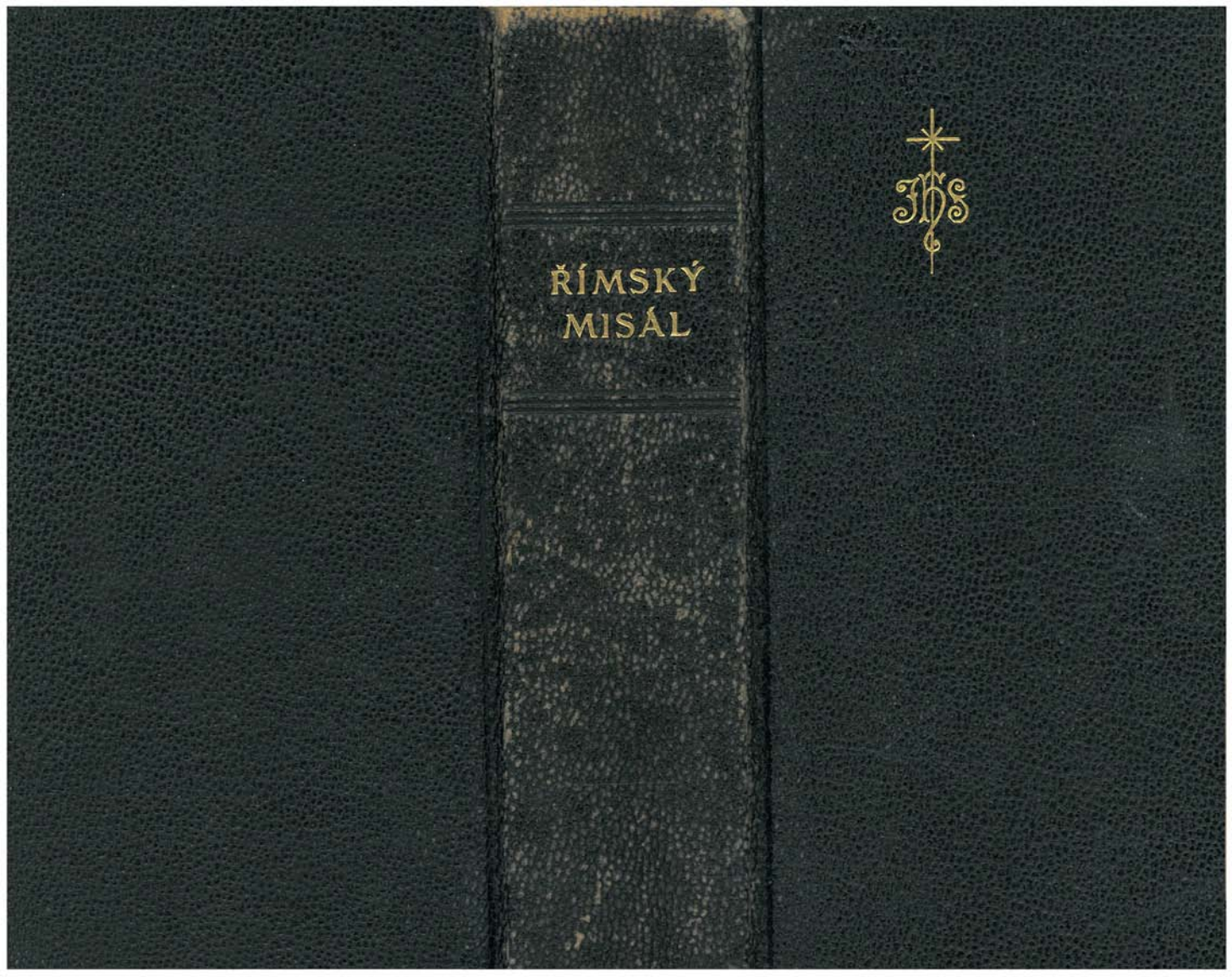
ŘÍMSKÝ
MISÁL
IHS

ŘÍMSKÝ MISÁL

ÚPLNÉ VYDÁNÍ

PŘELOŽIL

A POZNÁMKAMI LITURGICKÝMI

OPATŘIL

P. MARIAN SCHALLER

BENEDIKTIN V EMAUZÍCH

V PRAZE 1931

Nákladem Dra Ant. Podlahy ve prospěch „Dědictví Svatojanského"

Tiskem Kotrbovy knihtiskárny

Imprimi potest.

Pragae, ex Abbatia Emautina, die 10. Februarii 1931.

✠ ERNESTUS VYKOUKAL O. S. B.,
Abbas.

Imprimatur.

Pragae, die 20. Februarii 1931.

✠ ANTONIUS PODLAHA,
episcopus Paphiensis,
auxiliaris Pragensis.

PŘEDMLUVA K 2. VYDÁNÍ

Všemohoucímu Bohu dík za dokončené dílo!

Mecenáštvím Jeho biskupské Milosti Dra. Ant. Podlahy vychází první úplné vydání římského misálu v českém překladu. Neděje se tak bez značných obětí.

První výbor mešních textů pro neděle a svátky v českém jazyku vydává r. 1860 P. J. Eška u Stýbla pod názvem: „Mše sv. Oběť vždy trvající." Krátce na to vydává hradecký biskup Brynych liturgickou modlitební knihu „Oltář". Skoro úplný překlad misálu vydal r. 1891 emauzský Benediktin P. Prokop Baudyš. V nové úpravě byl námi r. 1925 vydán překlad textů pro neděle a svátky. Teprve po jeho rozebrání mohlo býti přikročeno k vydání úplnému, jež klademe tuto věřícím do rukou.

Nesnadnost úkolu byla přemáhána touhou, dáti konečně do rukou českému katolíku pomůcku, jež by mu ukazovala cestu do nebe, již upravil sám Duch Svatý a na které by nikdo nezemdlel aniž byl odstrašen. Katolíci jiných národů už dávno kráčejí touto královskou cestou.

Překladatel řídil se stejnými zásadami jako při prvém vydání. Vědomě v některých věcech staví se proti úřednímu pravopisu českému, dělaje si právo vyjadřovati i pravopisem svou víru.

Použil jsem i nyní Epištol a Evangelií v překladu Sýkorově, rovněž překladů Sekvencí od Dra. A. Fuchse.

Velkou radostí překladatelovou bude, pakliže překlad dá popud k čilému čerpání živých vod ze studnice Ducha Svatého, kterou je katolická liturgie.

EMAUZY, v den sv. Scholastiky 1931.

Překladatel.

Z PŘEDMLUVY K 1. VYDÁNÍ

Překladatel odhodlal se po zralé úvaze položiti vedle sebe text latinský a český celého mešního formuláře, neboť kniha má sloužiti nejen prostému lidu, ale i vzdělanci, jenž se bude vždycky zajímati také o originál. Srovnáváním obou textů naučí se vnikati do církevní mluvy, která má své krásy i své zvláštnosti, a může dokonaleji stopovati latinské obřady, jak jich Církev svatá po celém světě užívá.

Překlad sám, jak každý odborník ví, je věc velice nesnadná, má-li pokud možno vystihnouti původní krátké znění i jeho rythmus. Snažil jsem se zachytiti hlavně rythmus modliteb (t. zv. cursus), jenž činí originál tak libozvučným a jednolitým. Tím si může čtenář vysvětliti některý slovosled překladu. Liturgické texty a modlitby vůbec se musejí bráti jako básnické útvary jedinečné krásy, která kotví v inspiraci — tedy v díle samé absolutní Krásy, jíž je Bůh. Mluví-li člověk s Bohem nebo o Bohu, přestává prósa. Proto je misál a breviář nejkrásnější modlitební knihou. Ostatní modlitební knihy nesou na sobě úzká pouta osobní zbožnosti, která ne vždycky a ne každého dovede uspokojiti. Slova Ducha Svatého jsou však nedočerpatelná. Jediné slovo Boží hodí se pro všecky duševní stavy a všecky nálady srdce. To jest také hlavní důvod, proč předkládáme věřícím tento misál. Každému nejsou přístupny latinské texty a jejich význam; pro duchovní život křesťana jest to však postrádáním té nejrozkošnější a nejvíc osvěžující stravy duchovní.

Pro povznesený a básnický sloh misálových textů přejal jsem do překladů (hlavně žalmů) vědomě některá rčení hebrejská, řecká nebo latinská, která svými obrazy vystihují živě krásné myšlenky.

V PRAZE-EMAUZÍCH, o svátku Božího Těla 1925.

OBĚŤ MŠE SVATÉ

Nejvznešenější způsob, kterým Boha prohlašujeme za svého nejvyššího Pána, jest přinášení obětí. Obětí jest každý viditelný dar, jejž podáváme Bohu a jehož přeměněním nebo zničením znemožňujeme jeho užití pro sebe nebo pro druhé. Tím je tento dar Bohu cele věnován a Bůh od nás takto prohlášen a uctěn za nejvyššího našeho Pána, jenž má na všecko neomezené právo a rozhoduje i o našem životě i smrti. Bohu neviditelnému nemůžeme vložiti své obětní dary v ruku — a také žádných darů od nás nepotřebuje ten, jenž sám všecko stvořil — ale jejich přinesením ukazujeme, že se Bohu úplně podrobujeme a že jsme ochotni jemu v oběť přinésti i svůj vlastní život, který pouze jemu bez výhrady patří.

Oběti jsou tak staré, jako samo lidstvo. I pohané přinášeli svým vymýšleným bůžkům oběti. To souvisí s přirozeností lidskou, neboť duši člověka je vrozeno vědomí závislosti na Bytosti, která je vyšší a dokonalejší, než člověk sám. Jelikož je člověk složen z duše a těla, projevuje se vědomí závislosti na Bohu i na venek, což se děje jednak modlitbou, v níž se rozumný tvor svými myšlenkami, city a zevnějšími projevy povznáší k Bohu, jednak oběťmi, jimiž se odříká něčeho, nač má právo, aby to věnoval svému svrchovanému Pánu.

Ve Starém Zákoně byly oběti Bohem samým skrze Mojžíše přísně nařízeny. Jako nestarší oběť ve Starém Zákoně je známa oběť Kaina a Abela, synů Adamových. Noe vystavěl oltář, na němž obětoval; také patriarchové židovského národa Abraham, Isák a Jakob obětovali. Všecky krvavé i nekrvavé oběti Starého Zákona sám Bůh od Židů vyžadoval za tím účelem, aby si Židé stále připomínali, že Bůh jest jejich nejvyšším Pánem, kterému za všecko vděčí a jehož musí bezpodmínečně poslouchati; ale hlavně proto, aby ukazovaly stále na zaslíbeného Vykupitele, který měl Bohu přinésti jedině pravou a líbou oběť.

Z PŘEDMLUVY K 1. VYDÁNÍ

Překladatel odhodlal se po zralé úvaze položiti vedle sebe text latinský a český celého mešního formuláře, neboť kniha má sloužiti nejen prostému lidu, ale i vzdělanci, jenž se bude vždycky zajímati také o originál. Srovnáváním obou textů naučí se vnikati do církevní mluvy, která má své krásy i své zvláštnosti, a může dokonaleji stopovati latinské obřady, jak jich Církev svatá po celém světě užívá.

Překlad sám, jak každý odborník ví, je věc velice nesnadná, má-li pokud možno vystihnouti původní krátké znění i jeho rythmus. Snažil jsem se zachytiti hlavně rythmus modliteb (t. zv. cursus), jenž činí originál tak libozvučným a jednolitým. Tím si může čtenář vysvětliti některý slovosled překladu. Liturgické texty a modlitby vůbec se musejí bráti jako básnické útvary jedinečné krásy, která kotví v inspiraci — tedy v díle samé absolutní Krásy, jíž je Bůh. Mluví-li člověk s Bohem nebo o Bohu, přestává prósa. Proto je misál a breviář nejkrásnější modlitební knihou. Ostatní modlitební knihy nesou na sobě úzká pouta osobní zbožnosti, která ne vždycky a ne každého dovede uspokojiti. Slova Ducha Svatého jsou však nedočerpatelná. Jediné slovo Boží hodí se pro všecky duševní stavy a všecky nálady srdce. To jest také hlavní důvod, proč předkládáme věřícím tento misál. Každému nejsou přístupny latinské texty a jejich význam; pro duchovní život křesťana jest to však postrádáním té nejrozkošnější a nejvíc osvěžující stravy duchovní.

Pro povznesený a básnický sloh misálových textů přejal jsem do překladů (hlavně žalmů) vědomě některá rčení hebrejská, řecká nebo latinská, která svými obrazy vystihují živě krásné myšlenky.

V PRAZE-EMAUZÍCH, o svátku Božího Těla 1925.

OBĚŤ MŠE SVATÉ

Nejvznešenější způsob, kterým Boha prohlašujeme za svého nejvyššího Pána, jest přinášení oběti. Obětí jest každý viditelný dar, jejž podáváme Bohu a jehož přeměněním nebo zničením znemožňujeme jeho užití pro sebe nebo pro druhé. Tím je tento dar Bohu cele věnován a Bůh od nás takto prohlášen a uctěn za nejvyššího našeho Pána, jenž má na všecko neomezené právo a rozhoduje i o našem životě i smrti. Bohu neviditelnému nemůžeme vložiti své obětní dary v ruku — a také žádných darů od nás nepotřebuje ten, jenž sám všecko stvořil — ale jejich přinesením ukazujeme, že se Bohu úplně podrobujeme a že jsme ochotni jemu v oběť přinésti i svůj vlastní život, který pouze jemu bez výhrady patří.

Oběti jsou tak staré, jako samo lidstvo. I pohané přinášeli svým vymýšleným bůžkům oběti. To souvisí s přirozeností lidskou, neboť duši člověka je vrozeno vědomí závislosti na Bytosti, která je vyšší a dokonalejší, než člověk sám. Jelikož je člověk složen z duše a těla, projevuje se vědomí závislosti na Bohu i na venek, což se děje jednak modlitbou, v níž se rozumný tvor svými myšlenkami, city a zevnějšími projevy povznáší k Bohu, jednak oběťmi, jimiž se odříká něčeho, nač má právo, aby to věnoval svému svrchovanému Pánu.

Ve Starém Zákoně byly oběti Bohem samým skrze Mojžíše přísně nařízeny. Jako nestarší oběť ve Starém Zákoně je známa oběť Kaina a Abela, synů Adamových. Noe vystavěl oltář, na němž obětoval; také patriarchové židovského národa Abraham, Isák a Jakob obětovali. Všecky krvavé i nekrvavé oběti Starého Zákona sám Bůh od Židů vyžadoval za tím účelem, aby si Židé stále připomínali, že Bůh jest jejich nejvyšším Pánem, kterému za všecko vděčí a jehož musí bezpodmínečně poslouchati; ale hlavně proto, aby ukazovaly stále na zaslíbeného Vykupitele, který měl Bohu přinésti jedině pravou a libou oběť.

Byly tedy pouze předobrazem oběti, kterou za nás Pán Ježíš na kříži přinesl. Jenom jeho oběť měla sílu a moc zbaviti člověčenstvo hříchů a usmířiti je s Bohem. Židovské oběti měly jenom připravovati na tuto dokonalou oběť; kajícné obětníky ospravedlnily teprve v okamžiku, kdy oběť Páně byla na kříži dokonána. Přinesením Oběti nejvyšší ztratily oběti starozákonní svůj význam a přestaly míti svou platnost.

Naši prarodičové v Ráji, Adam a Eva, měli přinášeti Bohu oběť poslušnosti tím, že si měli odpírati jísti ovoce se zapovězeného stromu; byli by touto poslušností dali na jevo, že Bůh jest jejich nejvyšší Pán, jenž jim může cokoliv nařídíti. Když tuto oběť odepřeli, uvalili na sebe a své potomstvo hněv Boží, jenž mohl býti usmířen pouze nekonečným zadostiučiněním — a to mohl podati jenom Bůh. Aby tato nekonečná zásluha mohla však býti přivlastněna lidstvu, bylo potřebí, aby prostředníkem mezi Bohem a lidmi byl někdo, kdo byl zároveň Bůh a člověk. Tím byl Pán Ježíš.

Kristus podal svému Otci plné zadostiučinění svou poslušností a tím, že prolil za nás svou krev a nechal se ukřižovati. Tato dvojí oběť Kristova (poslušnosti a života) byla Bohu nekonečně milá a otevřela nám opět bránu ztraceného Ráje.

Láska Kristova k nám vymyslila však ještě způsob, kterým by se tato krvavá oběť nekrvavě opakovala a připomínala ustavičně vykupitelskou smrt i přivlastňovala nám bez ustání její užitky, které nám Kristus svým utrpením zasloužil. Večer před svou smrtí vzal Pán Ježíš chléb do svých svatých rukou, proměnil jej v tělo své, lámal a podával svým Apoštolům se slovy: „Vezměte a jezte, totoť je Tělo mé, které za vás vydáno bude!“ Potom vzal kalich s vínem, proměnil ve svou krev a dal jej učedníkům, řka: „Vezměte a pijte z toho všichni, totoť jest Krev má nového zákona, která za vás a za mnohé vylita bude na odpuštění hříchů. To čiňte na mou památku!“ Těmito úkony a slovy byla ustanovena oběť mše svaté.

Mše svatá není pohou upomínkou na oběť kříže, nýbrž skutečnou obětí, ve které sám Ježíš Kristus se pod způsobami chleba a vína svému nebeskému

Otci nekrvavě obětuje. Smrt a oběť Kristova je při mši sv. vyjádřena odděleným proměňováním chleba a vína. Při mši sv. je viditelná obětina — Kristus pod způsobami chleba a vína — kterou se uctívá Bůh jako nejvyšší Pán, jemuž Syn Boží naším jménem prokazuje úctu a poslušnost, aby jej usmířil. Kristus se při mši sv. obětuje skrze ruce kněze, jenž zastupuje jeho místo obětníka a jeho jménem mluví. Jelikož Pán Ježíš při mši svaté už neumírá, není tato oběť naprostou, jako byla oběť kříže, nýbrž vztažnou k oné oběti kříže, kterou představuje.

Mezi obětí kříže a obětí mše svaté není však podstatného rozdílu, neboť v obojí je stejná obětina i stejný obětující kněz — Ježíš Kristus. Jenom co do způsobu obětování je mezi těmito obětmi rozdíl. Na kříži se obětoval Pán Ježíš krvavě a vypustil při tom svou lidskou duši. Při mši svaté netrpí a neumírá, nýbrž vítězný a oslavený přináší pod způsobami chleba a vína svému nebeskému Otci své Tělo a svou Krev v oběť. Ve mši sv. se obětuje stejný Vykupitel, který zohaven a utýrán pněl na kříži, se stejným láskou k nám planoucím srdcem, se stejnou pokornou poslušností k svému nebeskému Otci.

Jelikož Bůh na něm už nežádá, aby se znovu k jeho cti a usmíření obětoval na kříži, tu obětuje Spasitel opět a opět ve mši sv. své Tělo a svou Krev, které za nás byly kdysi vydány, a tím i všechnu poslušnost a čest, kterou vzdal Otci svým životem a svou smrtí. Na Kříži nás jednou pro vždy vykoupil a učinil zadost za všecky hříchy celého světa; ve mši sv. nutí Otce, aby nám na Kříži zasloužené odpuštění a milosti přivlastňoval. Křesťanství nemá tedy dvojí Oběti, nýbrž jedinou Oběť Ježíšovu, kterou přinesl krvavě na Kříži a opakuje nekrvavě na oltáři, aby nám přivlastňoval její účinky.

Ve Starém Zákoně byla mše svatá předobrazena různými nekrvavými oběťmi, velikonočním beránkem a obětí Melchisedechovou. Jinými slovy byla už čtyři sta let před Kristem předpověděna posledním prorokem Malachiášem: „Od východu slunce až na západ veliké bude jméno mé mezi národy; a na kaž-

dém místě bude obětována jménu mému oběť čistá" (Malach. 1, 11).

Poprvé přinesena byla oběť mše sv. Kristem, když při poslední večeři před svým ukřižováním proměnil chléb a víno v Tělo a Krev svou. Od tohoto okamžiku neustalo slavení mše svaté. Sv. Pavel v listě k Židům mluví o oltáři, s něhož nemají moc jísti, kteří slouží stánku (Žid. 13, 10). Z toho vysvítá, že Apoštolové přinášeli oběti mše svaté, na kterou neměli práva služebníci stánku — Židé. Podle staré tradice byl sv. Matouš proboden kopím právě, když sloužil mši svatou. V Římě chová se dosud dřevěný oltář, na němž sv. Petr a jeho nástupcové na trůně papežském až do sv. Sylvestra přinášívali oběť mše svaté. Sv. Klement, společník sv. Pavla, sv. Ignác z Antiochie, učedník sv. Petra a Jana, mluví o slavení mše svaté. Svatí Otcové a církevní Učitelové často píší o nejvyšší a pravé oběti. Pojem oběti mše svaté má již „Didache" z 1. století po Kr.

Cílem mše svaté jest dokonalá chvála a uctění Boha (oběť chvály), díkůvzdání za prokázaná dobrodiní (oběť díků), smír s Bohem a odpuštění trestů za hříchy (oběť smírná), prosba za milosti pro duši a tělo (oběť prosebná). Toho všeho bychom nemohli Bohu přinésti ze svého, neboť jsme bídní, chudí a ubozí; ve mši svaté to za nás vykonává Ježíš Kristus, kterého nebeský Otec nekonečně miluje. Jediná mše svatá přináší Bohu více pocty, nežli by byli s to jí prokázati všichni Andělové a Svatí po celou věčnost; a ten, kdo ji přináší ve mši sv., jest nejen bratrem naším, ale i Synem Nejvyššího.

Úkon obětní sám o sobě je velice jednoduchý, Církev svatá jej však opředla mnohými překrásnými modlitbami a obřady, které nás mají připraviti na nejposvátnější okamžik — sestoupení Božství na zemi, proměnění prostého chleba a vína v nejdrahocennější Tělo a Krev Bohočlověka.

Kněz v posvátná roucha oděn s čistou duší a horoucím srdcem přistupuje k oltáři. Dříve než se odváží počíti svatý úkon, vyjadřuje u stupňů oltářních svou touhu po oltáři Páně a vyznává zkroušeně svou hříšnost (Stupňová modlitba). Po krátké modlitbě,

kterou vstupuje před tvář Boží, aby počal obětní úkon (Introit — Vstup), prosí opět naléhavě o smilování (Kyrie eleison — Pane, smiluj se nad námi). Dovoluje-li to liturgická doba, jme se chváliti a děkovati Bohu modlitbou, jejímuž počátku nás naučili Andělé ve Svaté noci (Gloria — Sláva na výsostech Bohu). Následující modlitbou vyjádří prosby, s kterými se toho dne zvláště obrací k Bohu (Orace — Modlitba). Poté čte výňatek z Písma svatého; bývá to obyčejně část některého apoštolského listu (Epištola — Čtení z listu). Po ní čte výňatek z Evangelia; lid při tom stojí na důkaz úcty k slovu Božímu, jež je hotov ochotně plniti. Dle určitých pravidel říká po Evangeliu někdy Vyznání Víry (Credo). Tím končí část mše, která se nazývá mší katechumenů, neboť až do tohoto okamžiku směli při nejsv. Oběti býti přítomni nekřtěnci, kteří se připravovali na přijetí křestanství (katechumeni).

Obětováním (Offertorium), při němž kněz nepřináší dosud vlastní Obětinu, nýbrž zatím jenom chléb a víno neproměněné, počíná se první hlavní část mše svaté. Do Obětování vkládáme i svou vůli obětovati Bohu s Kristem všecko, co jsme a co máme. K Obětování se pojí vznešený zpěv chvály a díků (Preface a Sanktus), jímž se všemi Anděly a Svatými chválíme třikrát svatého Boha a vítáme Spasitele, jenž v nejbližším okamžiku sestoupí se svého nebeského trůnu na oltář.

Teď se počíná druhá hlavní část mše svaté — Proměňování. Kněz vzpomene si ještě na všecky živé, jimž má tato Oběť prospěti (Memento vivorum) a potom ve společenství se všemi Svatými proměňuje slovy Ježíše Krista před sebou ležící chléb a víno v Tělo a Krev Páně a ukazuje je věřícím, kteří se jim hluboce klaněji.

Po Proměňování vzpomíná si kněz na mrtvé věřící a odvažuje se v Otčenáši důvěrně obraceti se k Bohu (Pater noster). Beránka před sebou ležícího, jenž na sebe vzal všecky hříchy světa, prosí o smilování (Agnus Dei).

Tím se počíná třetí hlavní část — Přijímání (Communio). Nejdříve kněz prosí o milost, aby hodně

přijímal a pak třikrát opakovanými slovy pokorného setníka z Evangelia přijímá Nejsvětějšího do svého srdce. Věřící, pak-li nepřijímají s knězem, mají vzbuditi alespoň v duši žhavou touhu po spojení s Kristem (duchovní sv. přijímání). Blahoslavený však člověk, který s láskou v srdci často — ba denně — skutečně přijímá Tělo Páně! Co nás od toho zdržuje? —

Po těchto andělských hodech děkuje kněz několika modlitbami za milost, kterou právě ve sv. přijímání obdržel, udělí lidu ve jménu Ježíšově požehnání a říká ještě počátek sv. Evangelia podle Jana, v němž se vypráví, že Syn Boží stal se člověkem. Tím končí nejsvětější Oběť.

Ta výprava celé mše svaté, jakož vůbec všecky obřady povstaly za účasti Ducha Svatého; vždyť základ mše svaté je položen samým Kristem. Naší snahou tedy musí býti, abychom mši svatou stále lépe chápali a vnikali do jejich tajemství a krás. Mši svaté obcovati znamená býti přítomnu s horoucím srdcem při všem, co kněz u oltáře činí. Tím dokonalejší pak bude naše přítomnost, čím lépe se můžeme připojiti k modlitbám, které kněz koná. To jest nejjednodušší a nejpřirozenější způsob spojení s obětujícím knězem a s obětovaným Beránkem.

Považíme-li, že na oltáři tajemným způsobem odehrává se podstatně všecko, co se stalo kdysi na Kalvarii, že kněz má v rukou stejné tělo Vykupitelovo, které rozdrásáno a hřeby probodeno pnělo na kříži, stejnou krev Spasitelovu, která v proudech vytékala ze svatých jeho ran a že také naše hříchy toto Tělo ukřižovaly a tuto Krev prolily, musí nám býti jako Magdaleně, která pod křížem zřela Ježíše vykrváceti.

Tato myšlenka nás přivede k tomu, že budeme nejsvětější Oběti přítomni s hlubokou uctivostí, upřímnou lítostí a vroucí zbožností. Slibme Pánu Ježíši pokaždé, že budeme stále lepšími a věrnějšími jeho služebníky. Nebeského Otce pak prosme, aby nám pro zásluhy této Oběti odpustil a otevřel nám opět brány Ráje.

Nenechme se vybízeti k plnění své nedělní povinnosti, která nám ukládá přítomnost při mši svaté,

nýbrž ještě častěji spěchejme k oltáři, kde se obnovuje nekrvavě kalvarské drama, které zničilo dlužní úpis Pekla a spojilo nás s Nebem.

CÍRKEVNÍ ROK

Rozeznáváme rok občanský a církevní. Jinými slovy: rok žitý dítkami tohoto světa a dítkami Božími. Jelikož dítky Boží žijí dosud na této zemi, je samozřejmé, že i ony jsou nuceny někdy zevně podřizovati se koloběhu světskému. Intensitu svého života však nedostávají ze zevnějška, nýbrž z nesmrtelné duše, která na kříži sv. byla zabrána úplně Kristem. „Nežiji už já, žije ve mně Kristus“, tato slova Pavlova musí býti životní devisou každého křesťana.

Náš život dostává obsah a cenu teprve tehdy, je-li žit skrze Krista, s Kristem a v Kristu. Den, týden, měsíc a rok křesťana, třeba ubíhá ve stejném prostoru vesmíru, na stejné zeměkouli a je řízen stejným oběhem země kolem slunce jako čas dítek tohoto světa, má pro křesťana přec jen zcela jinou náplň. On se denně probouzí jenom proto, aby znovu se vzchopil k chvále Boha, jemuž patří naše všecky myšlenky, slova i skutky. Ulehá jen proto, aby načerpal nových sil ke cti a slávě Boží. Každý den v týdnu je mu posvěcen nějakým dílem Božím, jak vzpomíná Církev ve svých krásných hymnech v hodinkách kněžských. Neděle zůstane křesťanstvu navždy posvěcena slavným Zmrtvýchvstáním Spasitele, jenž jím dokázal svou naprostou moc nad nebem, zemí i peklem.

*

Kristus je Pánem vesmíru a všech stvořených věcí, ale také času. Na to nemyslí svět, neboť Krista nezná; na to však musí myslit křesťan, jenž nese jeho jméno a je druhým Kristem, neboť celý jeho život má býti napodobením života Kristova.

Kristus posvětil půdu naší zeměkoule tím, že po ní chodil. Kristus však také posvětil tvář slunce, kolem něhož země obíhá a počítá tak svůj čas, září svého boholidského života, takže všecka roční období na věčné časy sálají odrazem přesvatého a přečistého tohoto světla Bohočlověka.

Nevěsta Kristova, Církev, která je svému Ženichu naprosto oddána, řídí svůj život podle onoho Slunce, onoho Světla pravého, kteréž osvěcuje každého člověka přicházejícího na tento svět. Kristus je pro ni jediným životodárným Sluncem, bez něhož naše hmotné slunce, které řídí dítky tohoto světa, není pro ni ničím. Jakoby hmotné slunce pochopilo svou bezvýznamnost, zastřelo svou tvář, když se zdálo, že na kříži uhasíná Světlo světa.

*

Zcela přirozeným vývojem nadpřirozeného života Církve v Kristu a s Kristem ustálil se církevní rok. Jeho nejslavnější částí je památka vítězství Krista nad ďáblem, smrtí a hříchem — Velikonoce. Ta jest pro Církev tak důležitá, že po čtyřicet dní se postí a kaje, aby její dítky mohly v sobě přemoci všecky účinky jedu hříchů a tak očištěným duchovním zrakem postřehly nejhlubší tajemství své spásy.

Radost ze Vskříšení svého Ženicha Církev probouzí ve svém srdci kromě o Velikonocích též každou neděli, neboť nedělní jitro to bylo, o němž si Kristus vlastní mocí otevřel svůj hrob. O neděli se Církev nikdy nepostí; stoje pronáší své modlitby.

Nedělní liturgie její patří tomu, jejž miluje její duše. Jest to tedy ztráta jemného soucítění s Církví, pakliže křesťané neuváženě naplňují neděli jiným obsahem, třebas se jim zdál také dokonalým. Církev nezná neděli nebo den věnovaný, „matkám, tisku, misiím“ nebo některému svatému. Tím ovšem není řečeno, že by toto všecko nenosila také ve svém srdci.

*

Co bylo přirozenější pro Církev, která se zamýšlí nad každým slovem, činem a krokem svého Spasitele, nad všemi tajemstvími jeho božského života, než přivítati den lidského zrození Slova a kochati se jeho sladkými tajemstvími? To jsou Vánoce, druhé největší svátky Páně. I pro ně ustanovila Církev dobu čtyřnedělní přípravy — Advent.

Advent, slavení bližícího se Krista a vstupu jeho na naši zemi, stal se zcela logicky počátkem církevního roku, jehož obsahem je boholidský život Kristův.

Ještě jedno velké světlo vzplane na obloze Církve — den Seslání Ducha Svatého, jenž přišel nás těšit a chránit po dobu, než Kristus na konci věků přijde pro celou věčnost rozhodnouti o odměně nebo trestu každého jednotlivce.

Takovým způsobem Církev zvláštními svátky oslavuje i jiná tajemství naší spásy. Při tom nezapomíná na ty, kteří byli ve spojení lásky s Kristem. Tak i jeho panenská Matka, jejíž život byl tak nerozlučně spojen s jeho životem, je předmětem zvláštní úcty a zvláštních vzpomínek Církve. I ostatní svatí, kteří tak věrně napodobili svého Mistra, nalézají v církevním roce svá čestná místa, neboť jejich světlo je odleskem jeho světla, jako hvězdy jsou krášleny září slunce.

Od svátků svatodušních, od nichž se počítají všecky neděle až do konce církevního roku (bývá jich až 28), Církev ve svaté bezstarostnosti a klidu kochá se sladkým ovocem vykoupené a zajištěné spásy.

*

Církevní rok, jak lze z těchto několika rysů jeho stavby poznati, je něco zcela jiného než rok občanský. Jelikož jsme dítkami Církve, musí její způsob života býti i naším.

Minuty, hodiny, dny a roky mají pro nás jen potud cenu, pokud byly žity s Kristem a pro Krista. Pak se nemusíme rmoutit, že uplynuly, neboť nás očekává ještě čas, jenž nebude míti nikdy konce. Naplněn bude rozkoší, o níž nedovede žádný lidský

jazyk mluvit, neboť lidská duše si nedovede představiti tak obrovskou krásu.

Dej nám ji všem Bůh skrze Pána našeho Ježíše Krista za věrné a oduševnělé soužití s posvátnými tajemstvími roku církevního!

O MISÁLU

Kniha, která obsahuje veškeré modlitby mše svaté, jmenuje se latinsky liber missalis nebo Missale, to jest mešní kniha. Dějinný vývoj římského misálu jest velmi složitý a zajímavý. K používání misálu stačí několik poznámek. Tento misál má čtyři hlavní části:

1. Mešní řád a kanon (Ordo et Canon Missae), to jsou neproměnlivé částky a modlitby, jak při každé mši svaté za sebou jdou: Str. 3—43.

2. Proprium de tempore, t. j. mše svaté na neděle a svátky Páně přes celý rok; tato část začíná se první nedělí adventní a končí se poslední nedělí po Svatém Duchu: Str. 44—751.

3. Proprium Sanctorum, t. j. zvláštní mše na svátky Svatých: Str. 752—1216.

Pro šetření místa je ve formulářích poukazováno na texty, které se již nalézají v některém jiném formuláři.

4. Commune Sanctorum, t. j. společné částky a modlitby pro slavnosti Svatých, které nemají formulářů zvláštních. Obsah této části jest uspořádán ve mše svatých Apoštolů, mučedníků, vyznavačů-biskupů, Církevních Učitelů, vyznavačů, panen, žen, posvěcení chrámu a mše Panny Marie: Str. 1*—99*.

Po Commune Sanctorum následují votivní mše svaté ke cti P. Marie, modlitby za rozmanité potřeby denního života (Orationes diversae), mše za ženicha a nevěstu, jakož i mše za zemřelé: Str. 99*—144*.

Kalendář upravený dle všeobecného kalendáře římského a ukazovatel obsahu, jakož i rejstřík, usnadní prospěšné používání tohoto českého misálu.

Věřící nechť si vždy už doma prohlédnou celý mešní formulář, aby se nezdržovali hledáním při mši svaté; i kněz tak musí činit, než jde k oltáři.

Postup jednotlivých částí celé mše nalézá se v Mešním řádu (str. 3.). K němu se musí věřící neustále vracet. Teprve častým používáním Misálu získá se lehkost a rychlost v hledání příslušných textů.

Přídavek, začínaje str. [1], je pro rychlou orientaci v knize odlišen jiným zbarvením papíru.

*

Zakončení modliteb, které se obracejí k Bohu Otci:

Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus: per ómnia saécula saeculórum. ℟. Amen.	Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou žije a kraluje v jednotě Ducha Svatého Bůh, po všecky věky věků. ℟. Amen.

Obrací-li se modlitba k Bohu Otci, ale Syn Boží je na počátku modlitby jmenován, je toto zakončení:

Per eúndem Dóminum nostrum etc.	Skrze téhož Pána našeho atd.

Je-li Syn Boží jmenován na konci modlitby, končí se:

Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus; per ómnia saécula saeculórum. ℟. Amen.	Jenž s tebou žije a kraluje v jednotě Ducha Svatého Bůh, po všecky věky věků. ℟. Amen.

Obrací-li se modlitba k Synu Božímu, končí se:

Qui vivis et regnas cum Deo Patri in unitáte Spíritus Sancti Deus: per ómnia saécula saeculórum. ℟. Amen.	Jenž žiješ a kraluješ s Bohem Otcem v jednotě Ducha Svatého Bůh, po všecky věky věků. ℟. Amen.

Je-li v modlitbě zmínka o Duchu Svatém, končí se:

Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus: per ómnia saécula saeculórum. ℟. Amen.	Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou žije a kraluje v jednotě téhož Ducha Svatého Bůh, po všecky věky věků. ℟. Amen.

TABULKA POHYBLIVÝCH SVÁTKŮ

Rok	Neděle Devítník	Popeleční středa	Velikonoce	Nanebevstoupení Páně	Svatodušní svátky	Božího Těla	Počet neděl po Svatém Duchu	První Neděle adventní
1931	1. února	18. února	5. dubna	14. května	24. května	4. června	26	29. listop.
1932	24. ledna	10. února	27. března	5. května	15. května	26. května	27	27. listop.
1933	12. února	1. března	16. dubna	25. května	4. června	15. června	25	3. pros.
1934	28. ledna	14. února	1. dubna	10. května	20. května	31. května	27	2. pros.
1935	17. února	6. března	21. dubna	30. května	9. června	20. června	24	1. pros.
1936	9. února	26. února	12. dubna	21. května	31. května	11. června	25	29. listop.
1937	24. ledna	10. února	28. března	6. května	16. května	27. května	27	28. listop.
1938	13. února	2. března	17. dubna	26. května	5. června	16. června	24	27. listop.
1939	5. února	22. února	9. dubna	18. května	28. května	8. června	26	3. pros.
1940	21. ledna	7. února	24. března	2. května	12. května	23. května	28	1. pros.
1941	9. února	26. února	13. dubna	22. května	1. června	12. června	25	30. listop.

Obřady přede mší sv. v neděli

Před slavnou mší sv. kropí kněz oltář, sebe, jáhna, podjáhna a lid svěcenou vodou (o Velikonocích a Svatodušních svátcích dokonce křestní vodou), aby naznačil, že k slavení nejsvětější Oběti má býti všecko čisté a neposkvrněné.

Svěcená voda je svátostina, a tak nejenom slouží svým symbolem k touze po očištění, nýbrž také přináší milosti těm, kdož s věřícím srdcem jí používají.

Kněz při tom zanotuje:

Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor; lavábis me, et super nivem dealbábor.

Ps. 50, 3. Miserére mei, Deus, secúndum magnam misericórdiam tuam.

℣. Glória Patri . . .

Pokrop mne, Pane, ysopem, a budu očištěn; obmyj mne, a nad sníh zbělím.

Ž. 50, 3. Smiluj se nade mnou, Bože, podle velikého milosrdenství svého.

℣. Sláva Otci . . .

Potom se opakuje: Pokrop mne . . .

℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam. (Alleluja.)

℟. Et salutáre tuum da nobis. (Alleluja.)

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Exáudi nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, aetérne Deus: et mittere dignéris sanctum Ángelum tuum de coelis; qui custódiat, fóveat, prótegat, vísitet, atque defén-

℣. Zjev nám, Pane, milosrdenství své. (Aleluja.)

℟. A spasení své nám uděl. (Aleluja.)

℣. Pane, vyslyš modlitbu mou.

℟. A volání mé nechť k tobě přijde.

℣. Pán s vámi.

℟. I s duchem tvým.

Modleme se! Vyslyš nás, Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, a rač seslati svatého Anděla svého s nebe, jenž by střežil, opatroval, chránil, navštěvoval a bránil vše-

dat omnes habitántes in hoc habitáculo. Per Christum, Dóminum nostrum.

cky, kteří přebývají v tomto příbytku. Skrze Krista, Pána našeho.

℟. Amen.

℟. Amen.

V době velikonoční pěje se následující antifona, která v sobě obsahuje narážku na křest, jenž se o Bílou sobotu udílel, a na vodu, která s krví vytekla z probodeného srdce Spasitelova:

Vidi aquam egrediéntem de templo, a látere dextro, allelúja: et omnes, ad quos pervénit aqua ista, salvi facti sunt, et dicent, allelúja, allelúja.

Viděl jsem vodu, ana vytékala z chrámu po pravé straně, aleluja. A všichni, ke kterým voda ta došla, spaseni jsou a praví, aleluja, aleluja.

Ps. 117, 1. Confitémini Dómino, quóniam bonus: quóniam in sáeculum misericórdia ejus. ℣. Glória Patri et Fílio . . .

Ž. 117, 1. Velebte Pána, neboť jest dobrý, neboť na věky trvá milosrdenství jeho. ℣. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému . . .

Opakuje se: Viděl jsem vodu . . . Ostatní všecko jako po „Pokrop mne", s připojením Aleluja.

MŠE SVATÁ

ŘÁD MEŠNÍ

(Ordo Missae)

Modlitba u stupňů oltáře

Když se kněz zcela oblékl ke mši sv., přistupuje s jáhnem a podjáhnem nebo jenom s ministranty k oltáři. Dole u stupňů vyjadřuje nejprve svou touhu po milostiplném oltáři:

Sacerdos: In nómine † Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

Introíbo ad altáre Dei.

Kněz: Ve jménu Otce † i Syna i Ducha Svatého. Amen.

Vstoupím k oltáři Božímu.

Minister: Ad Deum, qui laetíficat juventútem meam.

Ministrant: Před Boha, jenž je původcem radosti mé od mladosti mojí.

Následující žalm 42., jenž tak radostně vyznívá, vynechává se ve všech mších zádušních a po celou dobu pašijovou (od Smrtné neděle do Zeleného čtvrtku) vyjímaje svátky:

Ps. 42, 1-5.

Žalm 42, 1-5.

S. Júdica me, Deus, et discérne causam meam de gente non sancta: ab hómine iníquo et dolóso érue me.

K. Zjednej mi právo, Bože, a rozhodni při mou proti bezbožnému lidu; od člověka nespravedlivého a lstivého vysvoboď mne.

M. Quia tu es, Deus, fortitúdo mea: quare me repulísti, et quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus?

M. Neboť tys, Bože, síla má! Proč mne zapuzuješ, a proč smuten chodím, když mne souží nepřítel?

S. Emítte lucem tuam, et veritátem tuam: ipsa me deduxérunt et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.

K. Sešli světlo své a pravdu svou; ty mne povedou a dovedou ke svaté hoře tvé a do stánků tvých.

M. Et introíbo ad altáre Dei: ad Deum, qui laetíficat juventútem meam.

S. Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus: quare tristis es, ánima mea, et quare contúrbas me?

M. Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: salutáre vultus mei, et Deus meus.

S. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.

M. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sáecula saeculórum. Amen.

S. Introíbo ad altáre Dei.

M. Ad Deum, qui laetíficat juventútem meam.

M. I vstoupím k oltáři Božímu; před Boha, jenž je původcem radosti mé od mladosti mojí.

K. Oslavovati tě budu na citeře, Bože, Bože můj. Proč se rmoutíš, duše má, a proč mne znepokojuješ?

M. Doufej v Boha, neboť opět budu jej oslavovati — spasitele svého a Boha svého.

K. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému.

M. Jakož bylo na počátku, i nyní i vždycky, a na věky věkův. Amen.

K. Vstoupím k oltáři Božímu.

M. Před Boha, jenž je původce radosti mé od mladosti mojí.

Kněz vidí, že jediným naším útočištěm je Bůh, a proto se znamená sv. křížem a praví:

S. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

K. Pomoc naše ve jménu Páně.

M. Qui fecit coelum et terram.

M. Jenž učinil nebe i zemi.

Plni radosti a touhy chce již vystoupiti k oltáři, ale v tom okamžiku si vzpomene na svou a svých spolubratří hříšnost, jež nesmí se odvážiti bez pokání vstoupiti před tvář Boží, i vyznává se pokorně ze svých hříchů: po něm ministrant tak činí jménem ostatních věřících:

S. Confíteor Deo omnipoténti, beátae Maríae semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístae, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis fratres: quia peccávi nimis cogitatióne, verbo, et ópere: (Percutit sibi pectus ter, dicens:) mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

K. Vyznávám se Bohu všemohoucímu, blahoslavené Marii, vždy Panně, svatému Michaeli Archandělu, svatému Janu Křtiteli svatým Apoštolům Petru a Pavlu, všem Svatým a vám, bratří, že jsem zhřešil přemis cogitatióne, verbo, et ópere: (Percutit sibi pectus ter, dicens:) mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et te pater, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

M. Misereátur tui omnípotens Deus, et dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam aetérnam.

S. Amen.

M. Confíteor Deo omnipoténti, beátae Maríae semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístae, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et tibi pater: quia peccávi nimis cogitatióne, verbo, et ópere: (Percutit sibi pectus ter, dicens:) mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et te pater, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

S. Misereátur vestri omnípotens Deus, et dimíssis peccátis vestris perdúcat vos ad vitam aetérnam.

velice myšlením, slovy a skutky (bije se třikráte v prsa) — svou vinou, svou vinou, svou převelkou vinou! Proto prosím blahoslavenou Marii, vždy Pannu, svatého Michaela Archanděla, svatého Jana Křtitele, svaté Apoštoly Petra a Pavla, všecky Svaté a vás, bratří, orodujte za mne u Pána, Boha našeho.

M. Smilujž se nad tebou všemohoucí Bůh a odpustě hříchy tvoje, uvediž tě do života věčného.

K. Amen.

M. Vyznávám se Bohu všemohoucímu, blahoslavené Marii, vždy Panně, svatému Michaeli Archandělu, svatému Janu Křtiteli, svatým Apoštolům Petru a Pavlu, všem Svatým a tobě, otče, že jsem zhřešil převelice, myšlením, slovy a skutky (bije se třikrát v prsa) — svou vinou, svou vinou, svou převelkou vinou! Proto prosím blahoslavenou Marii, vždy Pannu, svatého Michaela Archanděla, svatého Jana Křtitele, svaté Apoštoly Petra a Pavla, všecky Svaté a tebe, otče, orodujte za mne u Pána, Boha našeho.

K. Smilujž se nad vámi všemohoucí Bůh a od-

míssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam aetérnam.

M. Amen.

S. Indulgéntiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum nostrórum, tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus.

M. Amen.

S. Deus, tu convérsus vivificábis nos.

M. Et plebs tua laetábitur in te.

S. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.

M. Et salutáre tuum da nobis.

S. Dómine, exaúdi oratiónem meam.

M. Et clamor meus ad te véniat.

S. Dóminus vobíscum.

M. Et cum spíritu tuo.

pustě hříchy vaše, uvedíž vás do života věčného.

M. Amen.

K. Prominutí, rozhřešení a odpuštění hříchů našich nechť udělí nám všemohoucí a milosrdný Hospodin.

M. Amen.

K. Bože, obrať se k nám a oživ nás.

M. A lid tvůj radovati se bude v tobě.

K. Zjev nám, Pane, milosrdenství své.

M. A spasení svoje nám uděl.

K. Pane, vyslyš modlitbu mou.

M. A volání mé nechť k tobě přijde.

K. Pán s vámi.

M. I s duchem tvým.

Ještě dvě jiné prosby za odpuštění vysílá k Bohu a při tom vystupuje k oltáři; tam pak políbkem uctívá ostatky Svatých:

Orémus. Aufer a nobis, quaesumus, Dómine, iniquitátes nostras; ut ad Sancta Sanctórum puris mereámur méntibus introíre. Per Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Modleme se! Sejmi s nás, prosíme, Pane, nepravosti naše, abychom hodni byli do svatyně Svatých s čistou vejíti myslí. Skrze Krista, Pána našeho. Amen.

Orámus te, Dómine, per mérita Sanctórum tuórum, (osculatur Altare in medio) quorum relíquiae hic sunt, et ómnium Sanctórum: ut indulgére dignéris ómnia peccáta mea. Amen.

Prosíme tě, Pane, pro zásluhy Svatých tvých (líbá oltář), jejichž ostatky zde jsou, a všech Svatých, abys všecky moje hříchy prominouti ráčil. Amen.

Oltář, jenž je zároveň obětním místem, hodovním stolem, symbolem Krista a hrobem Svatých, bývá knězem při slavné mši

zahalován oblaky vonného kouře, jenž značí naše k Bohu vystupující modlitby a oběti. Zrnka kadidla, jež sype na žhavé uhlí, kněz žehná:

Ab illo bene † dicáris, in cujus honóre cremáberis. Amen.

Ten nechť tě požehná †, k jehož cti budeš spáleno. Amen.

Vstup - Introitus

Vstup (introit) má skoro každá mše zvláštní. Kdysi jej zpíval chór, když biskup s kněžstvem se ubíral k oltáři; obsahu některého Vstupu rozumíme jen tehdy, máme-li na mysli tento bývalý zvyk. Nyní říká jej kněz z knihy na epištolní straně. Když byl kněz vzdal na konci Vstupu chválu Nejsvětější Trojici, obrací se k Ní devaterou prosbou, v níž jej podporují přisluhující kněží nebo ministranti:

Kýrie, eléison.
Kýrie, eléison.
Kýrie, eléison.

Pane, smiluj se nad námi! Pane, smiluj se nad námi! Pane, smiluj se nad námi.

Christe, eléison.
Christe, eléison.
Christe, eléison.

Kriste, smiluj se nad námi! Kriste, smiluj se nad námi! Kriste, smiluj se nad námi!

Kýrie, eléison.
Kýrie, eléison.
Kýrie, eléison.

Pane, smiluj se nad námi! Pane, smiluj se nad námi! Pane, smiluj se nad námi!

Andělský chvalozpěv - Gloria

Vyžaduje-li toho doba církevního roku nebo svátek, který se právě slaví, následuje vznešený zpěv, jehož počáteční slova pěli Andělé při Narození Páně. (V Adventě, pak od neděle Devítníku až do Velikonoc, slouží-li kněz mši ve fialové barvě, jakož i při mších za zemřelé Gloria se vynechává.)

Glória in excélsis Deo. Et in terra pax homínibus bonae voluntátis. Laudámus te. Benedícimus te. Adorámus te. Glorificámus te. Grátias ágimus tibi propter magnam glóriam tuam. Dómine Deus,

Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem dobré vůle! Chválíme tě. Dobrořečíme tobě. Klaníme se tobě. Oslavujeme tě. Díky vzdáváme tobě pro velikou slávu tvou. Pane Bože, Králi nebeský.

Rex coeléstis. Deus Pater omnípotens. Dómine Fili unigénite, Jesu Christe. Dómine Deus, Agnus Dei, Fílius Patris. Qui tollis peccáta mundi, miserére nobis. Qui tollis peccáta mundi, súscipe deprecatiónem nostram. Qui sedes ad déxteram Patris, miserére nobis. Quóniam tu solus Sanctus. Tu solus Dóminus. Tu solus Altíssimus, Jesu Christe. Cum Sancto Spíritu, in glória Dei Patris. Amen.

Bože Otče všemohoucí! Pane, Synu jednorozený, Ježíši Kriste! Pane Bože, Beránku Boží, Synu Otce! Jenž snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi. Jenž snímáš hříchy světa, přijmi prosbu naši. Jenž sedíš po pravici Otce, smiluj se nad námi. Neboť ty jediný jsi Svatý. Ty jediný jsi Pán. Ty jediný jsi Svrchovaný, Ježíši Kriste, se Svatým Duchem ve slávě Boha Otce. Amen.

Kněz políbí oltář a obrácen k lidu, zdraví jej:

S. Dóminus vobíscum. *K.* Pán s vámi.

Lid mu pak ústy přisluhujících odpovídá:

M. Et cum spíritu tuo. *M.* I s duchem tvým.

Modlitba

Kněz vrátí se ke knize na epištolní straně a modlí se jednu nebo více modliteb, které se nazývají také kolekty (collectae), což značí tolik jako modlitby, jež v sobě zahrnují všecko, oč věřící v tento den Boha prosí. Jsou pro každou mši zvláštní.

Epištola

Rovněž Epištola bývá pro každou mši zvláštní. Jméno nese tato část od toho, že většinou čte se část z některého apoštolského listu (epištola). Někdy se však na tomto místě čte úryvek ze Starého zákona nebo ze Skutků apoštolských. Na konci Epištoly odpovídá se: Bohu díky! Pak následují mezizpěvy (Stupňový zpěv, Aleluja s veršem, Traktus, Sekvence), kterých se používá dle určitých liturgických pravidel.

Evangelium

Proroci a Apoštolové, jejichž slova jsme slyšeli v Epištole, byli pouze připravovatelé cest Páně, v Evangeliu však zříme samého Vykupitele jednati a mluviti. To dává Církev už zevně na jevo, neboť knize, z které se čte Evangelium, prokazuje poctu okuřováním, kněžstvo a lid uctivě při čtení Evangelia stojí.

Jáhen, dříve než-li vezme s oltáře knihu evangelní, modlí se (v tiché mši se to modlí sám kněz):

Munda cor meum, ac lábia mea, omnípotens Deus, qui lábia Isaíae Prophétae cálculo mundásti igníto: ita me tua grata miseratióne dignáre mundáre, ut sanctum Evangélium tuum digne váleam nuntiáre. Per Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Očisť srdce moje a rty mé, všemohoucí Bože, jenž jsi rty proroka Isaiáše žhavým očistil uhlem; rač mne tak svým milostivým slitováním očistiti, abych důstojně svaté Evangelium tvé zvěstovati mohl. Skrze Krista, Pána našeho. Amen.

Jáhen vezme knihu a prosí kněze o požehnání: „Rač, pane požehnati!“ Kněz mu pak udělí požehnání (v zádušní mši se neudílí):

Dóminus sit in corde tuo (meo), et in lábiis tuis (meis): ut digne et competénter annúnties (annúntiem) Evangélium suum: In nómine Patris, et Fílii,† et Spíritus Sancti. Amen.

Pán budiž v srdci tvém (mém) a na rtech tvých (mých), abys (abych) důstojně a náležitě zvěstoval Evangelium jeho. Ve jménu Otce † i Syna i Ducha Svatého. Amen.

Ve slavné mši jáhen nejprve knihu evangelní okuřuje. Jaký rozdíl mezi Novým zákonem, jenž je ohlašován za vůně kadidla, a Starým zákonem, jenž byl ohlášen za hromu a blesku! — Jáhen zpívá: „Pán s vámi!“ Lid: „I s duchem tvým!“ Jáhen: „Slova (počátek) sv. Evangelia podle sv. Matouše (Marka, Lukáše, Jana)!“ Lid: „Sláva tobě, Pane!“ Po přečtení Evangelia lid praví: „Chvála tobě, Kriste!“ Kněz líbá evangelní stať se slovy: „Slovy Evangelními buďtež shlazeny naše viny!“

Vyznání víry - Credo

Je-li předepsáno, modlí se kněz Vyznání víry (nicaeno-konstantinopolské), kterým dává na jevo, že věří všem slovům sv. Evangelia a těm tajemstvím, k jichž slavení se právě chystá.

Credo in unum Deum, Patrem omnipoténtem, factórem coeli et terrae, visibílium ómnium, et invisibílium. Et in unum Dóminum Jesum Christum, Fílium Dei unigénitum. Et ex Patre natum ante ómnia

Věřím v jednoho Boha, Otce všemohoucího, stvořitele nebe i země, všeh viditelného i neviditelného. I v jednoho Pána Ježíše Krista, jednorozeného Syna Božího a z Otce zrozeného před všemi věky

saecula. Deum de Deo, lumen de lúmine, Deum verum de Deo vero. Génitum, non factum, consubstantiálem Patri: per quem ómnia facta sunt. Qui propter nos hómines, et propter nostram salútem descéndit de coelis. (Hic genuflectitur.) Et incarnátus est de Spíritu Sancto ex María Vírgine: Et homo factus est. Crucifíxus étiam pro nobis: sub Póntio Piláto passus, et sepúltus est. Et resurréxit tértia die, secúndum Scriptúras. Et ascéndit in coelum: sedet ad déxteram Patris. Et íterum ventúrus est cum glória, judicáre vivos, et mórtuos: cujus regni non erit finis. Et in Spíritum Sanctum, Dóminum, et vivificántem: qui ex Patre, Filióque procédit. Qui cum Patre, et Fílio simul adorátur, et conglorificátur: qui locútus est per Prophétas. Et unam sanctam Cathólicam et Apostólicam Eccléstam. Confíteor unum baptísma in remissiónem peccatórum. Et exspécto resurrectiónem mortuórum. Et vitam ventúri saeculi. Amen.

Boha z Boha, světlo ze světla, Boha pravého z Boha pravého. Zplozeného, neučiněného, jedné podstaty s Otcem; skrze něhož všecko učiněno jest. Jenž pro nás lidi a pro naši spásu sestoupil s nebes. (Kněz pokleká.) I vtělil se Duchem Svatým z Marie Panny a člověkem se stal. Ukřižován také za nás, trpěl pod Pontským Pilátem a pohřben byl. Třetího dne vstal z mrtvých podle Písem. A vstoupil na nebesa, sedí po pravici Otce a opět přijde se slávou soudit živé i mrtvé, jehož království nebude konce. A v Ducha Svatého, Pána a oživovatele, jenž z Otce a Syna vychází, jenž s Otcem a Synem je zároveň uctíván a oslavován, jenž mluvil skrze Proroky. A v jednu, svatou, katolickou a apoštolskou Církev. Vyznávám jeden křest na odpuštění hříchů a očekávám vzkříšení mrtvých a života příštích věků. Amen.

Obětování

Až do tohoto okamžiku byli dříve přítomni i ti, kdož se teprve připravovali na křest (katechumeni); nebyli dosud schopni zúčastniti se tajemství oběti, církev však naplnila jejich srdce

bohatými plody Písma sv. Starého i Nového Zákona, jež jim před propuštěním předčítala. Pak musili odejíti a zůstali pouze pokřtění věřící. Kněz je pozdravuje slovy: „Pán s vámi!“ Lid se s ním spojuje: „I s duchem tvým!“ Po tě je vyzývá: „Modleme se!“ Zatím co chór zpívá (v tiché mši předčítá kněz sám)

Offertorium (obětování),

při každé mši jiné, jež nalezneš v další části, přináší k oltáři podjáhen kalich s hostií. Kněž bere hostii na paténě do rukou, pozvedne zrak a obětuje:

Súscipe, sancte Pater, omnípotens aetérne Deus, hanc immaculátam Hóstiam, quam ego indígnus fámulus tuus óffero tibi Deo meo vivo et vero, pro innumerabílibus peccátis et offensiónibus, et negligéntiis meis, et pro ómnibus circumstántibus, sed et pro ómnibus fidélibus Christiánis vivis atque defúnctis: ut mihi, et illis profíciat ad salútem in vitam aetérnam. Amen.

Přijmi, svatý Otče, všemohoucí, věčný Bože, tuto neposkvrněnou obětinu, kterou já, nehodný sluha tvůj, přináším tobě, Bohu svému živému a pravému za nesčíslné hříchy, urážky a nedbalosti své a za všechny přítomné, jakož i za všecky věřící křesťany, živé i zesnulé, aby mně i jim prospěla k spasení pro život věčný. Amen.

Pak nalévá víno do kalicha a vpouští do něho kapku vody, kterýžto prastarý zvyk připomíná nejen vodu, jež vytekla s krví z otevřeného boku Spasitelova, ale také naše lidství, které se v Kristu spojuje s Božstvím a tím nabývá jeho lahodných vlastností. Kněz při tom praví:

Deus, qui humánae substántiae dignitátem mirabíliter condidísti, et mirabílius reformásti: da nobis per hujus aquae et vini mystérium, ejus divinitátis esse consórtes, qui humanitátis nostrae fíeri dignátus est párticeps, Jesus Christus, Fílius tuus, Dóminus noster: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus: per ómnia saecula saeculórum. Amen.

Bože, jenž jsi důstojnost lidské podstaty podivuhodně stvořil a ještě podivuhodněji obnovil, dej nám skrze tajemství této vody a vína státi se společníky Božství toho, jenž člověčenství našeho ráčil státi se účastným, Ježíš Kristus, Syn tvůj, Pán náš, jenž s tebou živ jest a kraluje v jednotě Ducha Svatého Bůh, po všecky věky věkův. Amen.

Při obětování kalicha praví:

Offérimus tibi, Dómine, cálicem salutáris, tuam deprecántes cleméntiam: ut in conspéctu divínae majestátis tuae, pro nostra, et totíus mundi salúte cum odóre suavitátis ascéndat. Amen.

Obětujeme ti, Pane, kalich spasení — vzývajíce tvou milostivost, aby před tváří božské velebnosti tvé pro naši a celého světa spásu s vůní líbeznou se vznesl. Amen.

Chléb a víno jest obětováno, nyní přináší kněz v oběť i sebe a své spolubratry a sestry. Skloněn modlí se:

In spíritu humilitátis et in ánimo contríto suscipiámur a te, Dómine: et sic fiat sacrifícium nostrum in conspéctu tuo hódie, ut pláceat tibi, Dómine Deus.

V duchu pokory a se srdcem zkroušeným nechť jsme přijati tebou, Pane, a tak děj se dnes oběť naše před tváří tvou, aby se ti líbila, Pane Bože.

Žehná dary a vzývá Ducha Svatého.

Veni, sanctificátor omnipotens aetérne Deus: et béne † dic hoc sacrifícium tuo sancto nómini praeparátum.

Přijď, Posvětiteli, všemohoucí, věčný Bože, a po † žehnej tuto oběť, připravenou tvému svatému jménu.

Při slavné mši žehná kněz kadidlo:

Per intercessiónem beáti Michaélis Archángeli stantis a dextris altáris incénsi, et ómnium electórum suórum, incénsum istud dignétur Dóminus bene † díecre, et in odórem suavitátis accípere. Per Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Na přímluvu svatého Michaela Archanděla, stojícího po pravici oltáře zápalného, a všech svých vyvolených nechť Hospodin ráčí zápal tento po † žehnati a za vůni líbeznou přijmouti. Skrze Krista, Pána našeho. Amen.

Okuřuje obětiny:

Incénsum istud a te benedíctum, ascéndat ad te, Dómine, et descéndat super nos misericórdia tua.

Zápal tento tebou požehnaný nechť vystoupí k tobě, Pane, a sestoupí na nás milosrdenství tvé.

Okuřuje oltář:

Ps. 140, 2-4. Dirigátur, Dómine, orátio mea, sicut incénsum, in conspéctu tuo: elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum. Pone, Dómine, custódiam ori meo, et óstium circumstántiae lábiis meis: ut non declínet cor meum in verba malítae, ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Ž. 140, 2-4. Modlitba má se vznes jako vůně kadidla před obličej tvůj, pozdvižení rukou mých jako obět večerní. Postav, Pane, stráž k mým ústům, pevné dveře ke rtům mým, aby srdce mé se neuchýlilo ke zlým slovům, k omlouvání hříchů.

Vraceje kadidelnici:

Accéndat in nobis Dóminus ignem sui amóris, et flammam aetérnae caritátis. Amen.

Nechť zanítí v nás Hospodin oheň svého milování a plamen věčné lásky. Amen.

Když vrátil kadidelnici, myje si ruce, což mělo za dřívějších dob, kdy lid k obětování přinášel dary a kladl je do rukou kněze, praktický význam. Nyní umývání rukou napomíná kněze i věřící, aby neposkvrněni na duši a na těle slavili nejsvětější Oběť.

Ps. 25, 6-12.

Lavábo inter innocéntes manus meas: et circúmdabo altáre tuum, Dómine.

Ut aúdiam vocem laudis: et enárrem univérsa mirabília tua.

Dómine, diléxi decórem domus tuae: et locum habitatiónis glóriae tuae.

Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam: et cum viris sánguinum vitam meam.

In quorum mánibus iniquitátes sunt: déxtera eórum repléta est munéribus.

Ego autem in innocéntia

Ž. 25, 6-12.

Umyji mezi nevinnými ruce své a choditi budu kolem oltáře tvého, Pane.

Abych slyšel hlas chvály a vyprávěl o všech divech tvých.

Pane, miluji krásu domu tvého a místo, kde přebývá sláva tvá.

Nehubiž, Pane, s bezbožnými duši mou, s vraždeníky život můj.

Na jejichž rukou lpí neřesti, pravice jejich plna jest úplatných darů.

Já však v nevinnosti své

mea ingréssus sum: rédime me, et miserére mei.

jsem kráčel; spas mne a smiluj se nade mnou.

Pes meus stetit in dirécto: in ecclésiis benedícam te, Dómine.

Noha má stála na cestě přímé. Ve shromáždění chci tě oslavovati, Pane.

Glória Patri, et Fílio..

Sláva Otci i Synu . . .

Kněz vrací se ke středu oltáře, klade naň sepiaté ruce a modlitbou vyjadřuje, že mše svatá slouží se na památku Kristovu a ke cti Svatých, které vzývá o přímluvu a pomoc.

Súscipe, sancta Trínitas, hanc oblatiónem, quam tibi offérimus ob memóriam passiónis, resurrectiónis, et ascensiónis Jesu Christi, Dómini nostri: et in honórem beátae Maríae semper Vírginis, et beáti Joánnis Baptístae, et sanctórum Apostolórum Petri et Pauli, et istórum, et ómnium Sanctórum: ut illis proficiat ad honórem, nobis autem ad salútem: et illi pro nobis intercédere dignéntur in coelis, quorum memóriam ágimus in terris. Per eúmdem Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Přijmi, svatá Trojice, tuto oběť, kterou ti přinášíme na památku umučení, vzkříšení a nanebevstoupení Ježíše Krista, Pána našeho, a ke cti blahoslavené Marie, vždy Panny, svatého Jana Křtitele, sv. Apoštolů Petra a Pavla a těchto (jejichž ostatky jsou v oltářním kameni), jakož i všech Svatých, aby jim byla ke cti, nám pak ke spáse, a ti aby za nás orodovati ráčili na nebi, jejichž památku konáme na zemi. Skrze téhož Krista, Pána našeho. Amen.

Kněz políbí oltář a obrátiv se k věřícím, vyzývá je, aby jej modlitbou podporovali, by jejich společná oběť byla bohulibá:

Oráte fratres: ut meum ac vestrum sacrifícium acceptábile fiat apud Deum Patrem omnipoténtem.

Modlete se, bratři, aby moje i vaše oběť příjemnou se stala u Boha, Otce všemohoucího.

Ministrant tlumočí odpověď přítomného lidu:

Suscípiat Dóminus sacrifícium de mánibus tuis ad laudem, et glóriam nóminis sui, ad utilitátem

Nechť přijme Pán oběť z rukou tvých k chvále a slávě jména svého, jakož i k užitku našemu

quoque nostram, totiúsque Ecclésiae suae sanctae.

a veškeré Církve své svaté.

Kněz odpoví: Amen:

Tichá modlitba - Secreta

Pro různé mše je různá. Její zakončení přechází přímo do Předmluvy.

Preface - Předmluva

Skládá se ze tří částí, z nichž střední je dle doby a svátků proměnlivá. Ostatní části jsou vždy stejné. Předmluvy jsou nádherné a poesieplné zpěvy děkovné a chvalné.

První část:

Per ómnia saecula saeculórum.

Po všecky věky věkův.

℟. Amen.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℣. Pán s vámi.

℟. Et cum spíritu tuo.

℟. I s duchem tvým.

℣. Sursum corda.

℣. Vzhůru srdce.

℟. Habémus ad Dóminum.

℟. Máme k Hospodinu.

℣. Grátias agámus Dómino, Deo nostro.

℣. Díky vzdejme Hospodinu, Bohu svému.

℟. Dignum et justum est.

℟. Hodno a spravedlivo jest.

Druhá část. — Kněz ji zpívá nebo říká s pozdviženýma rukama. Texty všech Prefací nalézají se na konci Řádu mešního.

Třetí část (Sanctus) — v této části se spojují zemští poutníci s andělskými kůry ve společný chvalozpěv na třikrát svatého Boha:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus, Deus Sábaoth. Pleni sunt coeli, et terra glória tua, Hosánna in excélsis. Benedíctus qui venit in nómine Dómini. Hosánna in excélsis.

Svatý, Svatý, Svatý Pán, Bůh zástupů. Plna jsou nebesa i země slávy tvé. Hosanna na výsostech. Požehnaný, jenž přichází ve jménu Páně. Hosanna na výsostech.

KÁNON MEŠNÍ

(Canon Missae)

Touto částí počíná se neproměnný a směrodatný díl mše sv. (slovo „canon" značí „směrnice"), který je svým obsahem tak starý, jako sama Církev, a jehož modlitby se skládají ze slov Páně, z podání apoštolských nebo z přídatků papežů. Od dob Řehoře Vel. (r. 600) neděly se však už žádné změny na kánonu. První slovo kánonu jest Te (= tebe); velké písmeno T má podobu kříže, což zavdalo brzy příčinu, že se toto písmeno všelijak zdobilo náměty z ukřižování. Výzdoba nabývala stále větších rozměrů, až se ustálila na celostránkový obraz Krista Pána na kříži pnícího před počátkem kánonu. — První modlitba kánonu vyjadřuje prosbu za Církev, za její pastýře a údy:

Te ígitur, clementíssime Pater, per Jesum Christum, Fílium tuum, Dóminum nostrum, súpplices rogámus, ac pétimus, (osculatur Altare) uti accépta hábeas, et benedícas, haec † dona, haec † múnera, haec † sancta sacrifícia illibáta; in primis, quae tibi offérimus pro Ecclésia tua sancta cathólica: quam pacificáre, custodíre, adunáre, et régere dignéris toto orbe terrárum: una cum fámulo tuo Papa nostro N. et Antístite nostro N. et ómnibus orthodóxis, atque cathólicae, et Apostólicae fídei cultóribus.

Tebe tedy, nejlaskavější Otče, skrze Ježíše Krista, Syna tvého, Pána našeho, pokorně prosíme a žádáme, (líbá oltář) abys mile přijal a požehnal tyto † dary, tato † věnování, tyto † svaté, neposkvrněné oběti, které tobě přinášíme zvláště za tvou svatou Církev katolickou, kterouž mírem obdařiti, chrániti, sjednotiti a říditi rač po celém okrsku zemském, zároveň se služebníkem svým, papežem naším N., biskupem naším N. i se všemi pravověrnými, jakož i katolické a apoštolské víry ctiteli.

Vzpomínka na živé

I na jednotlivé žijící věřící, sobě drahé nebo odporučené, vzpomíná si kněz; rovněž i na ty, kdož právě nejsvětější Oběti jsou přítomni:

Meménto, Dómine, famulórum, famularúmque tuárum N. et N. et ómnium

Pomni, Pane, služebníků a služebnic svých N. a N. i všech vůkol stojících,

circumstántium, quorum tibi fides cógnita est, et nota devótio: pro quibus tibi offérimus, vel qui tibi ófferunt hoc sacrifícium laudis pro se, suísque ómnibus: pro redemptióne animárum suárum, pro spe salútis, et incolumitátis suae: tibíque reddunt vota sua aetérno Deo, vivo et vero.

jejichž víra je tobě známa a povědoma zbožnost, za které ti přinášíme nebo kteří tobě přinášejí tuto oběť chvály za sebe a všecky své, za vykoupení duší svých, za naději spásy a bezpečnosti své, a kteří plní své sliby učiněné tobě, Bohu věčnému, živému a pravému.

Před úkonem

Těsně před úkonem proměňování vzpomíná kněz na společenství, které máme se Svatými v nebi, již nám mohou svými přímluvami pomáhati. Tato modlitba je pokračováním modlitby předchozí (o některých svátcích je jiná, což nalezneš u příslušných Prefací):

Communicántes, et memóriam venerántes, in primis gloriósae semper Vírginis Maríae, Genitrícis Dei et Dómini nostri Jesu Christi: sed et beatórum Apostolórum ac Mártyrum tuórum, Petri et Pauli, Andréae, Jacóbi, Joánnis, Thomae, Jacóbi, Philíppi, Bartholomaei, Matthaei, Simónis et Thaddaei: Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti, Cornélii, Cypriáni, Lauréntii, Chrysógoni, Joánnis et Pauli, Cosmae et Damiáni: et ómnium Sanctórum tuórum: quorum méritis, precibúsque concédas, ut in ómnibus protectiónis tuae muniámur auxílio. Per eúmdem Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Ve společenství jsouce a památku uctívajíce především slavné vždy Panny Marie, Rodičky Boha a Pána našeho Ježíše Krista, ale i svatých Apoštolů a mučedníků tvých: Petra a Pavla, Ondřeje, Jakuba, Jana, Tomáše, Jakuba, Filipa, Bartoloměje, Matouše, Šimona a Tadeáše, Lina, Kleta, Klimenta, Xysta, Kornelia, Cypriana, Vavřince, Chrysogona, Jana a Pavla, Kosmy a Damiana i všech Svatých tvých, pro jejichž zásluhy a prosby rač uděliti, abychom ve všem pomocnou záštitou tvou byli chráněni. Skrze téhož Krista, Pána našeho. Amen.

Kněz klade ruce nad obětiny, jako to činil ve Starém zákoně velekněz nad obětí, na kterou chtěl přenésti všecky viny svoje a svého lidu. Vždyť v nejbližším okamžiku bude pod způsobami chleba a vína ukryt Beránek, jenž na sebe béře hříchy celého světa:

Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostrae, sed et cunctae famíliae tuae, quaesumus, Dómine, ut placátus accípias: diésque nostros in tua pace dispónas, atque ab aetérna damnatióne nos éripi, et in electórum tuórum júbeas grege numerári. Per Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Tuto tedy oběť služebnosti naší, ale i veškeré čeledi své, prosíme, Pane, abys usmířen přijal, a dny naše ve svém pokoji spravoval a kázal, abychom od věčného zatracení vysvobozeni a ke stádci tvých vyvolených připočteni byli. Skrze Krista, Pána našeho. Amen.

Žehná obětiny a prosí Boha, aby je proměnil v tělo a krev svého Syna:

Quam oblatiónem tu, Deus, in ómnibus, quaesumus, bene†díctam, adscrí†ptam, ra†tam, rationábilem, acceptabilémque fácere dignéris: ut nobis Cor†pus, et San†guis fiat dilectíssimi Fílii tui, Dómini nostri Jesu Christi.

Kterouž oběť, prosíme, rač ty, Bože, ve všem po†žehnanou, při†vlastněnou, plat†nou, důstojnou a příjemnou učiniti, aby se nám stala Tě†lem a Kr†ví nejmilejšího Syna tvého, Pána našeho Ježíše Krista.

Proměňování a pozdvihování

Kněz bere do rukou hostii a ztotožňuje se v okamžiku proměňování úplně s Kristem. Slova následující jsou pokračováním předchozí modlitby:

Qui prídie quam paterétur, accépit panem in sanctas, ac venerábiles manus suas, et elevátis óculis in coelum ad te Deum, Patrem suum omnipoténtem, tibi grátias agens, bene†díxit, fregit, dedítque discípulis suis,

Jenž den před tím, než trpěl, vzal chléb do svých svatých a ctihodných rukou a pozdvihnuv oči k nebi (kněz pozdvihuje oči k nebi), k tobě, Bohu, Otci svému všemohoucímu, díky tobě čině, po†žehnal, rozlomil a dal učedníkům svým,

dicens: Accípite, et manducáte ex hoc omnes. Hoc est enim Corpus meum.

řka: Vezměte a jezte z toho všichni, neboť toto jest Tělo mé.

Kněz pokleká, aby uctil proměněnou hostii a pozdvihuje ji pak, aby i lid se poklonil. Potom bere do rukou kalich s vínem a pokračuje:

Símili modo postquam coenátum est, accípiens et hunc praeclárum Cálicem in sanctas ac venerábiles manus suas: item tibi grátias agens, bene† díxit, dedítque discípulis suis, dicens: Accípite, et bíbite ex eo omnes. Hic est enim Calix Sánguinis mei, novi et aetérni testaménti: mystérium fídei: qui pro vobis et pro multis effundétur in remissiónem peccatórum.

Podobným způsobem, když bylo po večeři, bera i tento přeslavný kalich do svých svatých a ctihodných rukou, zase tobě díky čině, po†žehnal a dal učedníkům svým, řka: Vezměte a pijte z toho všichni, neboť toto jest Kalich Krve mé, nové a věčné úmluvy — tajemství víry — která za vás a za mnohé vylita bude na odpuštění hříchů.

Haec quotiescúmque fecéritis, in mei memóriam faciétis.

Kolikrátkoliv to činiti budete, na mou památku budete činiti.

Slovy „tajemství víry" upozorňoval dříve jáhen lid, že proměna darů v Tělo a Krev Páně, toto velké tajemství víry, se právě stala; později to přešlo přímo do konsekračních slov.

Po proměňování

Když kněz s lidem poklonil se i Krvi Páně, pokračuje, navazuje na předchozí napomenutí Spasitelovo a obětuje ve společné vzpomínce proměněné dary Bohu Otci.

Unde et mémores, Dómine, nos servi tui, sed et plebs tua sancta, ejúsdem Christi Fílii tui, Dómini nostri, tam beátae passiónis, nec non et ab ínferis resurrectiónis, sed et

Proto také pamětlivi jsouce, Hospodine, my služebníci tvoji, ale i lid tvůj svatý, jak blahého utrpení a zmrtvýchvstání, tak i slavného nanebevstoupení téhož Krista, Sy-

in coelos gloriósae ascensiónis: offérimus praeclárae majestáti tuae de tuis donis ac datis, hóstiam † puram, hóstiam † sanctam, hóstiam † immaculátam, Panem † sanctum vitae aetérnae, et Cálicem † salútis perpétuae.

na tvého, Pána našeho, přinášíme přejasné velebnosti tvé z tvých darů a údělů oběť † čistou, oběť † svatou, oběť † neposkvrněnou, svatý † Chléb života věčného a Kalich † trvalého spasení.

Kněz prosí Boha, aby milostivě přijal naši oběť, jako přijal kdysi předobraznou oběť Abelovu, Abrahamovu a Melchisedechovu:

Supra quae propítio ac seréno vultu respícere dignéris: et accépta habére, sícuti accépta habére dignátus es múnera púeri tui justi Abel, et sacrifícium Patriárchae nostri Ábrahae: et quod tibi óbtulit summus sacérdos tuus Melchísedech, sanctum sacrifícium, immaculátam hóstiam.

Na něž s milostivou a vlídnou tváří rač shlédnouti a je sobě oblíbiti, jakož jsi sobě ráčil oblíbiti dary spravedlivého sluhy svého Abela a oběť Praotce našeho Abrahama a onu svatou oběť, neposkvrněnou obětinu, kterou tobě přinesl nejvyšší kněz tvůj Melchisedech.

Hluboce skloněn prosí kněz, aby Bůh Otec tuto obětinu, jejímž mystickým tělem jsme my, dal svým Andělem přenésti na mystický oltář v nebi. V této, jakož i předcházející modlitbě neprosí tedy kněz, aby Otec pohlédl milostivě na svého Syna, nýbrž na nás, kteří Mu Jej podáváme a za Ním se ukrýváme:

Súpplices te rogámus, omnípotens Deus: jube haec perférri per manus sancti Ángeli tui in sublíme altáre tuum, in conspéctu divínae majestátis tuae: ut, quotquot ex hac altáris participatióne, sacrosánctum Fílii tui Cor† pus, et Sán†guinem sumpsérimus, omni benedictióne coelésti et grátia repleámur. Per eúmdem

Pokorně tě žádáme, všemohoucí Bože: kaž, aby toto bylo rukama svatého Anděla tvého přeneseno na vznešený oltář tvůj před obličej tvé velebnosti božské, abychom, kdožkoliv (políbí oltář) z tohoto podílnictví na oltáři svatosvaté Tě†lo a Kr†ev Syna tvého přijmeme, všelikým požehnáním nebeským a milostí naplněni

Christum, Dóminum nostrum. Amen.

byli. Skrze téhož Krista, Pána našeho. Amen.

Vzpomínka na mrtvé

Oběť mše sv. spojuje v sobě všecky údy Církve, živé i mrtvé. Za živé se kněz modlil už před Proměňováním, nyní vzpomíná i zesnulých a přímlouvá se za ně, aby jim Bůh dal sladké odpočinutí u sebe:

Meménto étiam, Dómine, famulórum famularúmque tuárum N. et N., qui nos praecessérunt cum signo fídei, et dórmiunt in sommo pacis. Ipsis, Dómine, et ómnibus in Christo quiescéntibus, locum refrigérii, lucis et pacis, ut indúlgeas, deprecámur. Per eúmdem Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Pomni také, Pane, služebníků a služebnic svých N. a N., kteří nás předešli se znamením víry a odpočívají spánkem pokoje. — Jim, Hospodine, a všem v Kristu odpočívajícím, abys místa občerstvení, světla a pokoje popřál, prosíme. Skrze téhož Krista, Pána našeho. Amen.

Pak prosí kněz, aby Bůh i nás hříšné služebníky své, kteří hledáme spásu v jeho milosrdenství, přijal do blažené společnosti našich svatých bratří a sester:

Nobis quoque peccatóribus fámulis tuis, de multitúdine miseratiónum tuárum sperántibus, partem áliquam, et societátem donáre dignéris, cum tuis sanctis Apóstolis et Martyribus: cum Joánne, Stéphano, Matthía, Bárnaba, Ignátio, Alexándro, Marcellíno, Petro, Felicitáte, Perpétua, Ágatha, Lúcia, Agnéte, Caecília, Anastásia, et ómnibus Sanctis tuis: intra quorum nos consórtium, non aestimátor mériti, sed véniae, quaesumus, largítor ad-

I nám hříšným služebníkům svým, kteří doufáme v hojnost slitování tvých, rač uděliti nějakého podílu a společenství se svými svatými Apoštoly a mučedníky: s Janem, Štěpánem, Matějem, Barnabášem, Ignácem, Alexandrem, Marcellinem, Petrem, Felicitou, Perpetuou, Hátou, Lucií, Anežkou, Cecilií, Anastasií a všemi svými Svatými, v jejichž společnost nás, prosíme, rač připustiti, ne jakožto cenitel zásluhy, nýbrž jakožto štědrý dárce smilo-

mítte. Per Christum, Dóminum nostrum.

Per quem haec ómnia, Dómine, semper bona creas, sanctí†ficas, viví† ficas, bene†dícis, et praestas nobis.

Per ip†sum, et cum ip†so, et in ip†so, est tibi Deo Patri † omnipoténti, in unitáte Spíritus † Sancti, omnis honor, et glória.

S. Per ómnia sáecula saeculórum.

M. Amen.

vání. Skrze Krista, Pána našeho.

Skrze něhož toto všecko dobré, Hospodine, vždycky tvoříš, po†svěcuješ, o† živuješ, po†žehnáváš a nám uděluješ.

Skrze † něho, s † ním a v † něm jest tobě, Bohu Otci † všemohoucímu, v jednotě Ducha † Svatého všecka čest a chvála.

K. Po všecky věky věkův.

M. Amen.

Modlitba Páně

Až do tohoto okamžiku zabývaly se mešní modlitby Proměňováním obětních darů; od tohoto místa připravují na obětní hostinu — sv. Přijímání. První z těchto modliteb jest Otčenáš. vlastní slova Kristova, jenž na oltáři pod způsobami chleba a vína jest přítomen. Není krásnější a mocnější modlitby. V jejich slovech je krátce vysloveno, co Boha uctívá a nám pomáhá. Ve slavné mši kněz tuto modlitbu hlasitě zpívá:

Orémus: Praecéptis salutáribus móniti, et divína institutióne formáti, audémus dícere: Pater noster, qui es in caelis: Sanctificétur nomen tuum. Advéniat regnum tuum: Fiat volúntas tua, sicut in caelo, et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie: Et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Modleme se! Rozkazy spasitelnými povzbuzeni a božským naučením vedeni, osmělujeme se praviti: Otče náš, jenž jsi na nebesích. Posvěť se jméno tvé. Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jakož i my odpouštíme našim vinníkům. A neuveď nás v pokušení. ℟. Ale zbav nás od zlého.

Kněz odpoví „Amen" a rozvádí ještě dále poslední prosbu:

Líbera nos, quaesumus, Dómine, ab ómnibus malis, praetéritis, praeséntibus, et futúris: et intercedénte beáta, et gloriósa semper Vírgine Dei Genitríce María, cum beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, atque Andréa, et ómnibus Sanctis, da propítius pacem in diébus nostris: ut ope misericórdiae tuae adjúti, et a peccáto simus semper líberi, et ab omni perturbatióne secúri.

Zbav nás, prosíme, Hospodine, všeho zla: minulého, přítomného i budoucího; a na přímluvu blahoslavené a přeslavné vždy Panny, Rodičky Boží Marie, a tvých svatých Apoštolů Petra a Pavla, Ondřeje i všech Svatých (dělá patenou † od čela k prsům a políbí ji) uděl milostivě pokoje za dnů našich, abychom, přispěním milosrdenství tvého podporováni jsouce, byli i hříchů vždy prosti i zabezpečeni přede vším zmatkem.

Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum.

Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus. Per ómnia sáecula saeculórum.

℟. Amen.

Skrze téhož Pána našeho, Ježíše Krista, Syna tvého.

Jenž s tebou žije a kraluje v jednotě Ducha Svatého Bůh, po všecky věky věkův.

℟. Amen.

Za těchto slov rozlomil kněz hostii, jako lámal Kristus chléb. Toto lámání, jako před tím proměňování pod různými způsobami, značí mystickou obětní smrt Kristovu. Malý zlomek hostie pouští kněz do proměněného vína, což připomíná opět spojení Těla a Krve Krista při Vzkříšení. Spasitel se tehdy zjevil Apoštolům s pozdravem pokoje. To činí teď i kněz:

Pax † Dómini sit † semper vobís†cum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Pokoj † Páně budiž † vždycky s † vámi.

℟. I s duchem tvým.

Haec commíxtio, et consecrátio Córporis et Sánguinis Dómini nostri Jesu Christi, fiat accipiéntibus nobis in vitam aetérnam. Amen.

Toto smíšení a posvěcení Těla a Krve Pána našeho Ježíše Krista budiž nám přijímajícím k životu věčnému. Amen.

Agnus Dei

Kněz bije se třikráte v prsa, vyjímaje při zádušní mši, kde na místo „smiluj se nad námi", říká „dej jim odpočinutí":

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis (dona eis réquiem).	Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi (dej jim odpočinutí).
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis (dona eis réquiem).	Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi (dej jim odpočinutí).
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, dona nobis pacem (dona eis réquiem sempitérnam).	Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, uděl nám pokoje (dej jim odpočinutí věčné).

Přijímání

V následujících modlitbách připravuje se kněz ku přijetí Těla a Krve Páně. Požitím obětních darů je oběť skončena. V první modlitbě prosí kněz pro celou Církev o mír, jejž Kristus nám slíbil zanechati (při mších zádušních se tato modlitba neříká):

Dómine Jesu Christe, qui dixísti Apóstolis tuis: Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis: ne respícias peccáta mea, sed fidem Ecclésiae tuae: eámque secúndum voluntátem tuam pacificáre et coadunáre dignéris: qui vivis et regnas Deus, per ómnia saecula saeculórum. Amen.	Pane Ježíši Kriste, jenž jsi pravil Apoštolům svým: Pokoj zůstavuji vám, pokoj svůj dávám vám, nehleď na hříchy mé, nýbrž na víru Církve své a rač jí podle vůle své uděliti mír a jednotu, jenž žiješ a kraluješ Bůh, po všecky věky věkův. Amen.

Prosí, aby spojení se svatostným Kristem bylo pro něho pramenem očistným a štítem proti veškerému zlu:

Dómine Jesu Christe, Fili Dei vivi, qui ex voluntáte Patris, cooperánte Spíritu Sancto, per mortem tuam mundum vivificásti: líbera me per hoc sacro-	Pane Ježíši Kriste, Synu Boha živého, jenž jsi z vůle Otce spolupůsobením Ducha Svatého smrtí svou svět oživil, sprosť mne tímto svatosvatým Tělem a

sánctum Corpus et Sánguinem tuum ab ómnibus iniquitátibus meis, et univérsis malis: et fac me tuis semper inhaerére mandátis, et a te numquam separári permíttas: qui cum eódem Deo Patre, et Spíritu Sancto vivis et regnas Deus, in saecula saeculórum. Amen.	Krví svou všech nepravostí mých a veškerých běd a učiň, abych lnul vždy ke tvým přikázáním, a nedopusť, abych se kdy od tebe odloučil, jenž s týmž Otcem a Duchem Svatým žiješ a kraluješ Bůh, na věky věkův. Amen.

Pokorně žádá, aby mu požívání Těla Páně nebylo k odsouzení, nýbrž ke spasení:

Percéptio Córporis tui, Dómine Jesu Christe, quod ego indígnus súmere praesúmo, non mihi provéniat in judícium et condemnatiónem: sed pro tua pietáte prosit mihi ad tutaméntum mentis et córporis, et ad medélam percipiéndam: qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia saecula saeculórum. Amen.	Požití Těla tvého, Pane Ježíši Kriste, jež já nehodný odvažuji se přijmouti, nebudiž mi k odsouzení a zatracení, nýbrž pro dobrotivost tvou prospívejž mi k ochraně duše a těla a k vyléčení, jenž žiješ a kraluješ s Bohem Otcem v jednotě Ducha Svatého Bůh, po všecky věky věkův. Amen.
Panem coeléstem accípiam, et nomen Dómini invocábo.	Chléb nebeský přijmu a jméno Páně vzývati budu.

Věřící, nepřijímá-li ve skutečnosti Tělo Páně, má alespoň v duchu po něm zatoužiti. Takové duchovní přijímání je zdrojem mnohých milostí. — Přímo před přijetím svaté Hostie bije se kněz třikráte v prsa a s pokorným římským setníkem vyznává:

Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, et sanábitur ánima mea.	Pane, nejsem hoden, abys vešel pod střechu mou, ale toliko rci slovem, a uzdravena bude duše má.

Kněz žehná se svatou Hostií a praví:

Corpus Dómini nostri	Tělo Pána našeho Je-

Jesu Christi custódiat ánimam meam in vitam aetérnam. Amen.

žíše Krista zachovej duši mou k životu věčnému. Amen.

Po přijetí Těla Páně trvá okamžik v tiché modlitbě. Potom patenou sbírá s korporálu oddrobené částečky Hostie; při tom se modlí se žalmistou:

Quid retríbuam Dómino pro ómnibus, quae retríbuit mihi? Cálicem salutáris accípiam, et nomen Dómini invocábo. Laudans invocábo Dóminum, et ab inimícis meis salvus ero.

Čím se odplatím Hospodinu za všecko, co mi udělil? Kalich spasení vezmu a jméno Páně vzývati budu. Chválu vzdávaje budu vzývati Pána a od nepřátel svých osvobozen budu.

Žehná sebe kalichem, modle se:

Sanguis Dómini nostri Jesu Christi custódiat ánimam meam in vitam aetérnam. Amen.

Krev Pána našeho Ježíše Krista zachovej duši mou k životu věčnému. Amen.

Po požití Krve Páně rozdílí sv. Přijímání věřícím. — Mezitím, co čistí kalich a na oltáři jej rovná, prosí za trvalý účinek sv. Přijímání:

Quod ore súmpsimus, Dómine, pura mente capiámus: et de múnere temporáli fiat nobis remédium sempitérnum.

Čeho jsme ústy požili, Pane, kéž čistou myslí pojmeme a nechť z daru časného stane se nám lék věčný.

Corpus tuum, Dómine, quod sumpsi, et Sanguis, quem potávi, adhaereat viscéribus meis, et praesta: ut in me non remáneat scélerum mácula, quem pura et sancta refecérunt sacraménta: Qui vivis et regnas in saecula saeculórum. Amen.

Nechť Tělo tvé, Pane, jež jsem požil, a Krev, kterou jsem pil, utkví v útrobách mých, a dej, ať nezůstane poskvrna hříchů ve mně, jejž čisté a svaté občerstvily Svátosti, jenž žiješ a kraluješ na věky věkův. Amen.

Po přijímání

Kněz vrátí se ke knize na epištolní straně a modlí se tam dvě děkovné modlitby (Přijímání a Po přijímání), které jsou v různých mších různé. Po každé z nich jde ke středu oltáře, políbí jej, obrátí se k lidu a zdraví:

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Pán s vámi.
℟. I s duchem tvým.

Jsou-li nějaké Připomínky, modlí se je po modlitbě Po přijímání a pak teprve jde ke středu oltáře. Když dostal odpověď na svůj pozdrav, propouští (ve slavné mši jáhen) lid slovy:

℣. Ite, missa est.
℟. Deo grátias.

℣. Jděte, jste propuštěni.
℟. Bohu díky.

Slovo „missa" je zkrácenina latinského slova „missio — propuštění". Ve mších bez Gloria neříká kněz „Ite, missa est", nýbrž zve k další modlitbě:

℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.

℣. Dobrořečme Pánu.
℟. Bohu díky.

V zádušních mších prosí však za zemřelé:

℣. Requiéscant in pace.
℟. Amen.

℣. Nechť odpočívají v pokoji. ℟. Amen.

Ještě jednou prosí skloněn před oltářem, aby se Bohu líbila oběť, kterou právě dokonal:

Pláceat tibi, sancta Trínitas, obséquium servitútis meae, et praesta: ut sacrifícium, quod óculis tuae majestátis indígnus óbtuli, tibi sit acceptábile, mihíque, et ómnibus, pro quibus illud óbtuli, sit, te miseránte, propitiábile. Per Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Nechť se ti líbí, svatá Trojice, služba poddanosti mé a dej, aby oběť, kterou jsem já nehodný božské velebnosti tvé přinesl, tobě bylá příjemna, mně pak a všem, za které jsem ji přinesl, aby pro tvé milosrdenství byla na odpuštění. Skrze Krista, Pána našeho. Amen.

Jako zástupce velekněze Krista, žehná lid před odchodem:

Benedícat vos omnípotens Deus, Pater † et Fílius, et Spíritus Sanctus.
℟. Amen.

Požehnej vás všemohoucí Bůh, Otec † i Syn i Duch Svatý.
℟. Amen.

Na konec ještě jednou předvede kněz sobě a lidu Krista v celé jeho velikosti a lásce, říkaje počátek sv. Evangelia podle sv. Jana. — Někdy podle liturgických pravidel bere se místo tohoto Evangelia jiné.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
† Inítium sancti Evangélii secúndum Joánnem, c. 1.

℣. Pán s vámi.
℟. I s duchem tvým.
† Počátek sv. Evangelia podle Jana. 1, 1-14.

In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Hoc erat in princípio apud Deum. Ómnia per ipsum facta sunt: et sine ipso factum est nihil, quod factum est: in ipso vita erat, et vita erat lux hóminum: et lux in ténebris lucet, et ténebrae eam non comprehendérunt. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joánnes. Hic venit in testimónium, ut testimónium perhibéret de lúmine, ut omnes créderent per illum. Non erat ille lux, sed ut testimónium perhibéret de lúmine. Erat lux vera, quae illúminat omnem hóminem veniéntem in hunc mundum. In mundo erat, et mundus per ipsum factus est, et mundus eum non cognóvit. In própria venit, et sui eum non recepérunt. Quotquot autem recepérunt eum, dedit eis potestátem fílios Dei fíeri, his, qui credunt in nómine ejus: qui non ex sanguínibus, neque ex voluntáte carnis, neque ex voluntáte viri, sed ex Deo nati sunt. Et Verbum caro factum est, et habitávit in nobis: et vídimus glóriam ejus, glóriam quasi Unigéniti a Patre, plenum grátiae et veritátis.

℟. Deo grátias.

Na počátku bylo Slovo a Slovo bylo u Boha a Bůh bylo Slovo. To bylo na počátku u Boha. Všecky věci povstaly skrze ně, a bez něho nepovstalo nic z toho, co učiněno jest. V něm byl život, a ten Život byl světlem lidí a Světlo ve tmě svítí, a tma ho nepojala. Vystoupil pak jeden člověk, byv poslán od Boha, jméno jeho bylo Jan; ten přišel na svědectví, aby vydal svědectví o Světle, by všickni uvěřili skrze něho. On nebyl Světlem, nýbrž aby svědectví vydal o Světle. Bylo však Světlo pravé, kteréž osvěcuje každého člověka přicházejícího na tento svět. Na světě bylo, a svět povstal skrze ně, ale svět ho nepoznal. Do vlastního přišel, a svoji ho nepřijali. Kolikokoli však jej přijali, dal jim moc státi se dítkami Božími, těm totiž, kteří věří ve jméno jeho, kteří se zrodili nikoli z krve, ani z vůle těla, ani z vůle muže, nýbrž z Boha. (Zde kněz pokleká.) A Slovo tělem učiněno jest a přebývalo mezi námi, a viděli jsme slávu jeho, slávu jako jednorozeného od Otce, plného milosti a pravdy.

℟. Bohu díky.

PREFACE

1. Vánoční

Této Preface se používá od Božího Hodu vánočního až do svátku Zjevení Páně (vyjímaje oktáv sv. Apoštola Jana), o svátku Očišťování Panny Marie, o Božím Těle (po celý oktáv), o svátku Proměnění Páně, o svátku nejsv. Jména Ježíš a ve mších o Nejsvětější Svátosti.

Vere dignum et justum est, aequum et salutáre, nos tibi semper, et ubíque grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnípotens, aetérne Deus. Quia per incarnáti Verbi mystérium, nova mentis nostrae óculis lux tuae claritátis infúlsit: ut, dum visibíliter Deum cognóscimus, per hunc in invisibílium amórem rapiámur. Et ídeo cum Ángelis et Archángelis, cum Thronis et Dominatiónibus, cumque omni milítia coeléstis exércitus, hymnum glóriae tuae cánimus, sine fine dicéntes:

Věru hodno a spravedlivo jest, slušno a spasitelno, abychom ti vždy a všude díky vzdávali, Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, neboť tajemstvím vtěleného Slova nové světlo jasnosti tvé očím mysli naší zazářilo, abychom, poznávajíce Boha viditelně, jím uchvacováni byli k milování neviditelných věcí. A proto s Anděly a Archanděly, s Trůny a Panstvy a s celým zástupem nebeského vojska pějeme chvalozpěv slávy tvé, bez ustání říkajice:

Před úkonem

Communicántes, et diem sacratíssimum celebrántes, quo beátae Maríae intemeráta virgínitas, huic mundo édidit Salvatórem: sed et memóriam venerántes, in primis ejúsdem gloriósae semper Vírginis Maríae, Genitrícis ejúsdem Dei, et Dómini nostri Jesu Christi: sed et beatórum

Ve společenství jsouce a den přesvatý oslavujíce, o němž neporušené panenství blahoslavené Marie tomuto světu Spasitele vydalo, ale také památku uctívajíce především téže slavné vždy Panny Marie, Rodičky téhož Boha a Pána našeho Ježíše Krista, ale i svatých Apoštolů a

Apostolórum, ac Mártyrum tuórum Petri et Pauli, Andréae, Jacóbi, Joánnis, Thomae, Jacóbi, Philíppi, Bartholomaei, Matthaei, Simónis et Thaddaei: Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti, Cornélii, Cypriáni, Laurentii, Chrysógoni, Joánnis et Pauli, Cosmae et Damiáni: et ómnium Sanctórum tuórum: quorum méritis, precibúsque concédas, ut in ómnibus protectiónis tuae muniámur auxílio.

Per eúmdem Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Mučedníků tvých: Petra a Pavla, Ondřeje, Jakuba, Jana, Tomáše, Jakuba, Filipa, Bartoloměje, Matouše, Šimona a Tadeáše, Lina, Kleta, Klimenta, Xysta, Kornelia, Cypriana, Vavřince, Chrysogona, Jana a Pavla, Kosmy a Damiana i všech Svatých tvých, pro jejichž zásluhy a prosby rač uděliti, abychom ve všem pomocnou záštitou tvou byli chráněni.

Skrze téhož Krista, Pána našeho. Amen.

Toto „Communicantes" říká se až do oktávu vánočního.

2. O Zjevení Páně

Říká se na Zjevení Páně a po celý oktáv:

Vere dignum et justum est, aequum et salutáre, nos tibi semper, et ubíque grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnípotens, aetérne Deus. Quia, cum Unigénitus tuus in substántia nostrae mortalitátis appáruit, nova nos immortalitátis suae luce reparávit. Et ídeo cum Ángelis et Archángelis, cum Thronis et Dominatiónibus, cumque omni milítia coeléstis exércitus, hymnum glóriae tuae cánimus, sine fine dicéntes:

Věru hodno a spravedlivo jest, slušno a spasitelno, abychom ti vždy a všude díky vzdávali, Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, neboť Jednorozený tvůj v podstatě naší smrtelnosti se zjeviv, novým světlem své nesmrtelnosti nás obnovil. A proto s Anděly a Archanděly, s Trůny a Panstvy a s celým zástupem nebeského vojska pějeme chvalozpěv slávy tvé, bez ustání říkajíce:

Před úkonem

Communicántes, et diem

Ve společenství jsouce

sacratíssimum celebrántes, quo Unigénitus tuus in tua tecum glória coaetérnus, in veritáte carnis nostrae visibíliter corporális appáruit: sed et memóriam venerántes, in primis gloriósae semper Vírginis Maríae, Genitrícis ejúsdem Dei, et Dómini nostri Jesu Christi: sed et beatórum Apostolórum, ac Mártyrum tuórum, Petri et Pauli, Andréae, Jacóbi, Joánnis, Thomae, Jacóbi, Philíppi, Bartholomaei, Matthaei, Simónis et Thaddaei: Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti, Cornélii, Cypriáni, Laurentii, Chrysógoni, Joánnis et Pauli, Cosmae et Damiáni, et ómnium Sanctórum tuórum: quorum méritis, precibúsque concédas, ut in ómnibus protectiónis tuae muniámur auxílio.

Per eúmdem Christum, Dóminum nostrum. Amen.

a den přesvatý oslavujíce, v němž Jednorozený tvůj, ve slávě tvé s tebou souvěčný, s opravdovým tělem naším viditelně tělesný se zjevil, ale také památku uctívajíce především slavné vždy Panny Marie, Rodičky téhož Boha a Pána našeho Ježíše Krista, ale i svatých Apoštolů a mučedníků tvých: Petra a Pavla, Ondřeje, Jakuba, Jana, Tomáše, Jakuba, Filipa, Bartoloměje, Matouše, Simona a Tadeáše, Lina, Kleta, Klimenta, Xysta, Kornelia, Cypriana, Vavřince, Chrysogona, Jana a Pavla, Kosmy a Damiana i všech Svatých tvých, pro jejichž zásluhy a prosby rač uděliti, abychom ve všem pomocnou záštitou tvou byli chráněni.

Skrze téhož Krista, Pána našeho. Amen.

Toto „Communicantes" říká se až do oktávu Zjevení Páně.

3. V postní době

Říká se od Popeleční středy až do Smrtelné neděle, vyjímaje svátky, které mají zvlášť označenou Prefaci.

Vere dignum et justum est, aequum et salutáre, nos tibi semper, et ubíque grátias agére: Dómine sancte, Pater omnípotens, aetérne Deus. Qui corporáli jejúnio vítia cómprimis, mentem élevas, vir-

Věru hodno a spravedlivo jest, slušno a spasitelno, abychom ti vždy a všude díky vzdávali, Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, jenž tělesným postem neřesti potlačuješ, mysl povzná-

tútem largíris et praemia: per Christum, Dóminum nostrum. Per quem majestátem tuam laudant Ángeli, adórant Dominatiónes, tremunt Potestátes. Coeli, coelorúmque virtútes, ac beáta Séraphim, sócia exsultatióne concélebrant. Cum quibus et nostras voces, ut admítti júbeas, deprecámur, súpplici confessióne dicéntes:

šíš, ctnost uděluješ i odměny, skrze Krista, Pána našeho. Skrze něhož velebnost tvou chválí Andělé, kořf se Panstva, chvějí se Mocnosti, nebesa a nebeské Síly, i svatí Serafové společným plesáním oslavují; s nimiž rač, prosíme, připustiti i hlasy naše, kteřížto u pokorném vyznávání pravíme:

4. O svatém Kříži

Říká se od Smrtelné neděle do Zeleného čtvrtku (vyjímaje svátky, které mají zvlášť označenou Prefaci), při mších o Kříži, Umučení a Nejdražší Krve Páně.

Vere dignum et justum est, aequum et salutáre, nos tibi semper, et ubíque grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnípotens, aetérne Deus. Qui salútem humáni géneris in ligno Crucis constituísti: ut, unde mors oriebátur, inde vita resúrgeret: et, qui in ligno vincébat, in ligno quoque vincerétur: per Christum, Dóminum nostrum. Per quem majestátem tuam laudant Ángeli, adórant Dominatiónes, tremunt Potestátes. Coeli, coelorúmque virtútes, ac beáta Séraphim — sócia exsultatióne concélebrant. Cum quibus et nostras voces, ut admitti júbeas, deprecámur, súpplici confessióne dicéntes:

Věru hodno a spravedlivo jest, slušno a spasitelno, abychom ti vždy a všude díky vzdávali, Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, jenž jsi spásu pokolení lidského na dřevě Kříže založil, aby, odkud smrt vzešla, odtud život povstal, a aby ten, jenž na dřevě zvítězil, na dřevě byl též přemožen, skrze téhož Krista, Pána našeho. Skrze něhož velebnost tvou chválí Andělé, kořf se Panstva, chvějí se Mocnosti, nebesa a nebeské Síly, i svatí Serafové společným plesáním oslavují; s nimiž rač, prosíme, připustiti i hlasy naše, kteřížto u pokorném vyznávání pravíme:

5. O Velikonocích

Říká se od svatvečeru velikonočního až do Nanebevstoupení Páně, i o svátcích (vyjímaje ty, které mají zvláštní Prefaci).

Při mši na Bílou sobotu říká se v této Prefaci: „Zvláště však této noci", na Hod Boží velikonoční až do soboty před Bílou nedělí: „Zvláště však v tento den", od této doby pak „zv áště však v tento".

Vere dignum et justum est, aequum et salutáre: Te quidem Dómine omni témpore, sed in hac potíssimum die (vel: in hoc potíssimum) gloriósius praedicáre, cum Pascha nostrum immolátus est Christus. Ipse enim verus est Agnus, qui ábstulit peccáta mundi. Qui mortem nostram moriéndo destrúxit, et vitam resurgéndo reparávit. Et ídeo cum Angelis et Archángelis, cum Thronis et Dominatiónibus, cumque omni milítia coeléstis exércitus, hymnum glóriae tuae cánimus, sine fine dicéntes.

Věru hodno a spravedlivo jest, slušno a spasitelno, abychom tebe, Pane, každého sice času, zvláště však v tento den (nebo: zvláště však v tento) ještě slavněji velebili, kdy Kristus obětován jest jakožto beránek náš velikonoční. Onť jest pravý Beránek, jenž sňal hříchy světa, jenž smrt naši svou smrtí zničil a život svým zmrtvýchvstáním obnovil. A proto s Anděly a Archanděly, s Trůny a Panstvy a s celým zástupem nebeského vojska pějeme chvalozpěv slávy tvé, bez ustání říkajíce:

Před úkonem

Communicántes, et diem sacratíssimum celebrántes Resurrectiónis Dómini nostri Jesu Christi secúndum carnem: sed et memóriam veneránte, in primis gloriósae semper Vírginis Maríae, genitrícis ejúsdem Dei, et Dómini nostri Jesu Christi: sed et beatórum Apostolórum, ac Mártyrum tuórum, Petri et Pauli, Andréae, Jacóbi, Joánnis,

Ve společenství jsouce a oslavujíce den přesvatý Vzkříšení Pána našeho Ježíše Krista podle těla, ale také památku uctívajíce především slavné vždy Panny Marie, Rodičky téhož Boha a Pána našeho Ježíše Krista, ale i svatých Apoštolů a Mučedníků tvých: Petra a Pavla, Ondřeje, Jakuba, Jana, Tomáše, Jakuba, Filipa,

Thomae, Jacóbi, Philíppi, Bartholomaei, Matthaei, Simónis et Thaddaei: Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti, Cornélii, Cypriáni, Laurentii, Chrysógoni, Joánnis et Pauli, Cosmae et Damiáni, et ómnium Sanctórum tuórum: quorum méritis, precibúsque concédas, ut in ómnibus protectiónis tuae muniámur auxílio.

Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostrae, sed et cunctae famíliae tuae, quam tibi offérimus pro his quoque, quos regenerâre dignátus es ex aqua et Spíritu Sancto, tríbuens eis remissiónem ómnium peccatórum, quaesumus Dómine, ut placátus accípias: diésque nostros in tua pace dispónas, atque ab aetérna damnatióne nos éripi, et in electórum tuórum júbeas grege numerâri. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Bartoloměje, Matouše, Šimona a Tadeáše, Lina, Kleta, Klimenta, Xysta, Kornelia, Cypriana, Vavřince, Chrysogona, Jana a Pavla, Kosmy a Damiana i všech Svatých tvých, pro jejichž zásluhy a prosby rač uděliti, abychom ve všem pomocnou záštitou tvou byli chráněni.

Skrze téhož Krista, Pána našeho. Amen.

Tuto tedy oběť služebnosti naší, ale i veškeré čeledi své, kterou ti obětujeme také za ty, jež jsi z vody a z Ducha Svatého znovu zroditi ráčil, uděliv jim odpuštění všech hříchů, prosíme, Pane, abys usmířen přijal a dny naše ve svém pokoji spravoval a kázal, abychom od věčného zatracení vysvobozeni a ke stádci tvých vyvolených připočteni byli.

Skrze Krista, Pána našeho. Amen.

Toto „Communicantes" a „Hanc igitur" říká se od Bílé soboty až do soboty po Velikonocích.

6. O Nanebevstoupení Páně

Říká se od Nanebevstoupeuí Páně až do svatvečera svatodušního.

Vere dignum et justum est, aequum et salutáre, nos tibi semper et ubíque grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnípotens, aetérne Deus: per Christum Dóminum nostrum. Qui post resurrectiónem suam ómnibus discípulis suis maniféstus appáruit et, ipsis cernéntibus, est elevátus in coelum, ut nos divinitátis suae tribúeret esse partícipes. Et ídeo cum Angelis et Archángelis, cum Thronis et Dominatiónibus, cumque omni milítia coeléstis exércitus, hymnum glóriae tuae cánimus, sine fine dicéntes.

Věru hodno a spravedlivo jest, slušno a spasitelno, abychom ti vždy a všude díky vzdávali, Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, skrze Krista, Pána našeho, jenž po Vzkříšení svém zřejmě se učedníkům ukázal a před zraky jejich vznesl se do nebe, aby nás svého Božství účastnými učinil. A proto s Anděly a Archanděly, s Trůny a Panstvy a s celým zástupem nebeského vojska pějeme chvalozpěv slávy tvé, bez ustání říkajíce:

Před úkonem

Communicántes, et diem sacratíssimum celebrántes, quo Dóminus noster, unigénitus Fílius tuus, unítam sibi fragilitátis nostrae substántiam, in glóriae tuae déxtera collocávit: sed et memóriam venerántes, in primis gloriósae semper Vírginis Maríae, genitrícis ejúsdem Dei et Dómini nostri Jesu Christi: sed et beatórum Apostolórum, ac Mártyrum tuórum, Petri et Pauli, Andréae, Jacóbi, Joánnis, Thomae, Jacóbi, Philíppi, Bartholomaei, Matthaei, Simónis et Thaddaei: Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti, Cornélii, Cypriáni, Laurentii, Chrysógoni, Joánnis et Pauli, Cosmae et Damiáni, et ómnium Sanctórum tuórum: quorum méritis,

Ve společenství jsouce a den přeslavný oslavujíce, o němž Pán náš, Jednorozený Syn tvůj, spojenou se sebou podstatu naší křehkosti na pravici slávy tvé usadil, ale také památku uctívajíce především slavné vždy Panny Marie, Rodičky téhož Boha a Pána našeho Ježíše Krista, ale i svatých Apoštolů a Mučedníků tvých: Petra a Pavla, Ondřeje, Jakuba, Jana, Tomáše, Jakuba, Filipa, Bartoloměje, Matouše, Šimona a Tadeáše, Lina, Kleta, Klimenta, Xysta, Kornelia, Cypriana, Vavřince, Chrysogona, Jana a Pavla, Kosmy a Damiana i všech Svatých tvých, pro jejichž zásluhy a prosby rač uděliti, abychom ve všem po-

precibúsque concédas, ut in ómnibus protectiónis tuae muniámur auxílio.
Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

mocnou záštitou tvou byli chráněni.
Skrze téhož Krista, Pána našeho. Amen.

7. O nejsvětějším Srdci Páně

Říká se o svátku a ve votivních mších sv. nejsv. Srdce Páně.

Vere dignum et justum est, aequum et salutáre, nos tibi semper et ubíque grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnípotens, aetérne Deus: Qui Unigénitum tuum, in Cruce pendéntem láncea mílitis transfígi voluísti: ut apértum Cor, divínae largitátis sacrárium, torréntes nobis fúnderet miseratiónis et grátiae: et, quod amóre nostri flagráre numquam déstitit, piis esset réquies et paeniténbus pateret salútis refúgium. Et ídeo cum Angelis et Archángelis, cum Thronis et Dominatiónibus cumque omni milítia caeléstis exércitus, hymnum glóriae tuae cánimus, sine fine dicéntes:

Věru hodno a spravedlivo jest, slušno a spasitelno, abychom ti vždy a všude díky vzdávali, Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, který jsi chtěl, aby tvůj jednorozený, jenž visel na kříži, byl proboden kopím vojína, aby otevřené Srdce, svatyně Boží štědrosti, vylilo na nás proudy milosrdenství a milosti, a aby ono, jež láskou k nám nikdy nepřestalo planouti, bylo pro zbožné místem pokoje a kajicníkům otvíralo se jako útočiště spásy. A proto s Anděly a Archanděly, s Trůny a Panstvy a s celým zástupem nebeského vojska pějeme chvalozpěvy slávy tvé, bez ustání říkajíce:

8. O Ježíši-Králi

Říká se o svátku Ježíše-Krále.

Vere dignum et justum est, aequum et salutáre, nos tibi semper et ubíque grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnípotens, aetérne Deus: Qui Unigénitum Fílium tuum, Dóminum nostrum Jesum Christum, Sacerdótem aetérnum et universórum Regem, óleo exsultatiónis unxísti: ut seipsum in ara crucis hóstiam immaculátam et pacíficam ófferens, redemptiónis humánae sacraménta perágeret: et suo subjéctis império ómnibus creatúris, aetérnum et universále regnum, imménsae tuae tráderet Majestáti. Regnum veritátis et vitae: regnum sanctitátis et grátiae: regnum justítiae, amóris et pacis. Et ídeo cum Angelis et Archángelis cum Thronis et Dominatiónibus, cumque omni milítia caeléstis exércitus, hymnum glóriae tuae cánimus, sine fine dicéntes:

Věru hodno a spravedlivo jest, slušno a spasitelno, abychom ti vždy a všude díky vzdávali, Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, který jsi jednorozeného Syna svého, Pána našeho Ježíše Krista, věčného Kněze a veškerenstva Krále, olejem radosti pomazal, aby obětuje sám sebe na oltáři kříže jako oběť neposkvrněná a smírná, tajemství lidské spásy dokonal, a když byl všecko tvorstvo své vládě podmanil, předal tvé nesmírné velebnosti království věčné a všeobecné. Království pravdy a života, království svatosti a milosti, království spravedlnosti, lásky a míru. A proto s Anděly a Archanděly, s Trůny a Panstvy a s celým zástupem nebeského vojska pějeme chvalozpěvy slávy tvé, bez ustání říkajíce:

9. Svatodušní

Říká se od svatvečera svatodušního až do příští soboty a ve votivních mších o Duchu Svatém (s vypuštěním slov „dnešního dne").

Vere dignum et justum est, aequum et salutáre, nos tibi semper et ubíque grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnípotens, aetérne Deus: per Christum Dóminum nostrum. Qui ascéndens super omnes coelos, sedénsque ad déxteram tuam, promíssum Spíritum Sanctum (hodiérna die) in fílios adop-

Věru hodno a spravedlivo jest, slušno a spasitelno, abychom ti vždy a všude díky vzdávali, Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, skrze Krista, Pána našeho, jenž vstoupiv nade všecka nebesa a usednuv po pravici tvé, slíbeného Ducha Svatého (dnešního dne) na přivlastněné dítky vylil.

tiónis effúdit. Quapropter profúsis gaúdiis, totus in orbe terrárum, mundus exsúltat. Sed et supérnae virtútes, atque Angélicae potestátes, hymnum glóriae tuae cóncinunt, sine fine dicéntes.

Proto oplývající radostí celý svět na okrsku zemském jásá. Ale i nebeské Síly a andělské Mocnosti chvalozpěv slávy tvé prozpěvují, bez ustání říkajíce:

Před úkonem

Communicántes, et diem sacratíssimum Pentecóstes celebrántes, quo Spíritus Sanctus Apóstolis, innúmeris linguis appáruit: sed et memóriam venerántes, in primis gloriósae semper Vírginis Maríae, genitrícis Dei et Dómini nostri Jesu Christi: sed et beatórum Apostolórum, ac Mártyrum tuórum, Petri et Pauli, Andréae, Jacóbi, Joánnis, Thomae, Jacóbi, Philíppi, Bartholomaei, Matthaei, Simónis et Thaddaei: Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti, Cornélii, Cypriáni, Laurentii, Chrysógoni, Joánnis et Pauli, Cosmae et Damiáni, et ómnium Sanctórum tuórum: quorum méritis, precibúsque concédas, ut in ómnibus protectiónis tuae muniámur auxílio.

Ve společenství jsouce a den přesvatý Letnic oslavujíce, o němž Duch Svatý Apoštolům nesčetnými jazyky se zjevil, ale také památku uctívajíce slavné vždy Panny Marie, Rodičky téhož Boha a Pána našeho Ježíše Krista, ale i svatých Apoštolů a Mučedníků tvých: Petra a Pavla, Ondřeje, Jakuba, Jana, Tomáše, Jakuba, Filipa, Bartoloměje, Matouše, Šimona a Tadeáše, Lina, Kleta, Klimenta, Xysta, Kornelia, Cypriana, Vavřince, Chrysogona, Jana a Pavla, Kosmy a Damiana i všech Svatých tvých, pro jejichž zásluhy a prosby rač uděliti, abychom ve všem pomocnou záštitou tvou byli chráněni.

Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Skrze téhož Krista, Pána našeho. Amen.

Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostrae, sed et cunctae famíliae tuae, quam tibi offérimus pro

Tuto tedy oběť služebnosti naší, ale i veškeré čeledi své, kterou ti obětujeme také za ty, jež jsi

his quoque, quos regenerâre dignátus es ex aqua, et Spíritu Sancto, tríbuens eis remissiónem ómnium peccatórum, quaesumus Dómine, ut placátus accípias, diésque nostros in tua pace dispónas, atque ab aetérna damnatióne nos éripi, et in electórum tuórum júbeas grege numerári.

z vody a z Ducha Svatého znovu zroditi ráčil, uděliv jim odpuštění všech hříchů, prosíme, Pane, abys usmířen přijal a dny naše ve svém pokoji spravoval a kázal, abychom od věčného zatracení vysvobozeni a ke stádci tvých vyvolených připočteni byli.

Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Skrze Krista, Pána našeho. Amen.

Toto „Communicantes" a „Hanc igitur" říká se až do soboty po Svatém Duchu.

10. O Nejsvětější Trojici

Říká se o svátku Nejsvětější Trojice, v záslibných mších o Nejsv. Trojici, jakož i po všechny neděle v roce, když není jiná Preface označena.

Vere dignum et justum est, aequum et salutáre, nos tibi semper et ubíque grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnípotens, aetérne Deus. Qui cum Unigénito Fílio tuo, et Spíritu Sancto, unus es Deus, unus es Dóminus: non in uníus singularitáte persónae, sed in uníus Trinitáte substántiae. Quod enim de tua glória, revelánte te, crédimus, hoc de Fílio tuo, hoc de Spíritu Sancto, sine differéntia discretiónis sentímus. Ut in confessióne verae, sempiternaeque Deitátis, et in persónis propriétas, et in essséntia únitas, et in majestáte adóretur aequálitas.

Věru hodno a spravedlivo jest, slušno a spasitelno, abychom ti vždy a všude díky vzdávali, Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, jenž s jednorozeným Synem svým a Duchem Svatým jeden jsi Bůh, jeden jsi Pán; ne v jedinnosti jedné osoby, nýbrž v Trojici jedné podstaty. Neboť, co o tvé slávě podle tvého zjevení věříme, to o Synu tvém, to o Duchu Svatém bez rozdílu v rozeznávání smýšlíme, takže pravé a věčné Božství vyznávajíce klaníme se i zvláštnos i v osobách, i jednotě v bytosti, i rovnosti ve velebnosti, kterou chválí Andělé

Quam laudant Angeli atque Archángeli, Chérubim quoque, ac Séraphim: qui non cessánt clamáre quotídie, una voce dicéntes.

a Archandělé, Cherubové a Serafové, kteří bez ustání den ze dne volají, jednohlasně pravíce:

11. O Panně Marii

Říká se o svátcích a ve votivních mších o blahoslavené Panně Marii.

Vere dignum et justum est, aequum et salutáre, nos tibi semper et ubíque grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnípotens, aetérne Deus. Et te in (Annuntatióne, Visitatióne, Assumptióne, Nativitáte, Praesentatióne, Conceptióne immaculáta, Transfixióne, Solemnitáte, Festivitáte, Veneratióne) beátae Maríae sempter Vírginis collaudáre, benedícere et praedicáre. Quae et Unigénitum tuum Sancti Spíritus obumbratióne concépit: et virginitátis glória permanénte, lumen aetérnum mundo effúdit, Jesum Christum Dóminum nostrum. Per quem majestátem tuam laudant Angeli, adórant Dominatiónes, tremunt Potestátes. Coeli, coelorúmque virtútes, ac beáta Séraphim, sócia exsultatióne concélebrant. Cum quibus et nostras voces, ut admítti júbeas, deprecámur, súpplici confessióne dicéntes.

Věru hodno a spravedlivo jest, slušno a spasitelno, abychom ti vždy a všude díky vzdávali, Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, a tebe o (Zvěstování, Navštívení, Nanebevzetí, Narození, Obětování, Neposkvrněném Početí, Probodení, Památce, Slavnosti, Uctívání) blahoslavené Marie, vždy Panny, společně chválili, blahoslavili a velebili, kterážto i Jednorozeného tvého zastíněním Ducha Svatého počala, i v ustavičné slávě panenství světu věčné světlo vydala, Ježíše Krista, Pána našeho, skrze něhož velebnost tvou chválí Andělé, kteří se Panstva, chvějí se Mocnosti, nebesa a nebeské Síly, i svatí Serafové společným plesáním oslavují; s nimiž rač, prosíme, připustiti i hlasy naše, kteřížto u pokorném vyznávání pravíme:

12. O sv. Josefu

Říká se o všech svátcích sv. Josefa.

Vere dignum et justum est, aequum et salutáre, nos tibi semper et ubíque grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnípotens, aetérne Deus. Et te in Festivitáte (Veneratióne) beáti Joseph débitis magnificáre praecóniis, benedícere et praedicáre. Qui et vir justus, a te Deíparae Vírgini Sponsus est datus: et fidélis servus ac prudens, super Famíliam tuam est constitútus: ut Unigénitum tuum, Sancti Spíritus obumbratióne concéptum, patérna vice custodíret, Jesum Christum Dóminum nostrum. Per quem majestátem tuam laudant Angeli, adórant Dominatiónes, tremunt Potestátes. Coeli, coelorúmque Virtútes, ac beáta Séraphim; sócia exsultatióne concélebrant. Cum quibus et nostras voces, ut admítti júbeas, deprecámur, súpplici confessióne dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth. Pleni sunt coeli et terra glória tua. Hosánna in excélsis. Benedíctus, qui venit in nómine Dómini. Hosánna in excélsis.

Věru hodno a spravedlivo jest, slušno a spasitelno, abychom ti vždy a všude díky vzdávali, Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, a tebe o Slavnosti (Uctívání) sv. Josefa povinnými velebili chválami, blahoslavili a hlásali. Onť jako muž spravedlivý tebou Bohorodičce Panně za Snoubence byl dán a jako věrný a moudrý služebník nad Rodinou tvou byl ustanoven, aby Jednorozeného tvého, zastíněním Ducha Svatého počatého, na místě otce opatroval, Ježíše Krista, Pána našeho, skrze něhož velebnost tvou chválí Andělé, kteří se Panstva, chvějí se Mocnosti, nebesa a nebeské Síly, i svatí Serafové společným plesáním oslavují: s nimiž rač, prosíme, připustiti i hlasy naše, kteřížto u pokorném vyznávání pravíme:

Svatý, Svatý, Svatý Pán, Bůh zástupů. Plna jsou nebesa i země slávy tvé. Hosanna na výsostech. Požehnaný, jenž přichází ve jménu Páně. Hosanna na výsostech.

13. O sv. Apoštolech

Říká se o svátcích a ve votivních mších o Apoštolech a Evangelistech.

Vere dignum et justum est, aequum et salutáre: Te Dómine suppliciter exoráre, ut gregem tuum Pastor aetérne non déseras: sed per beátos Apóstolos tuos contínua protectióne custódias. Ut iísdem rectóribus gubernétur, quos óperis tui vicários eídem contulísti praeésse pastóres. Et ídeo cum Angelis et Archángelis, cum Thronis et Dominatiónibus, cumque omni milítia coeléstis exércitus, hymnum glóriae tuae cánimus, sine fine dicéntes.

Věru hodno a spravedlivo jest, slušno a spasitelno tebe, Pane, pokorně vzývati, abys stádce svého, Pastýři věčný, neopouštěl, ale skrze svaté Apoštoly tvé ustavičnou ochranou opatroval, aby těmi vůdci bylo řízeno, kteréž jsi jemu za náměstky díla svého dal, by mu v čele stáli jakožto pastýři. A proto s Anděly a Archanděly, s Trůny a Panstvy a s celým zástupem nebeského vojska pějeme chvalozpěv slávy tvé, bez ustání říkajíce:

14. Obyčejná

Říká se o všech svátcích a všedních dnech, které nemají zvláštní Preface.

Vere dignum et justum est, aequum et salutáre, nos tibi semper et ubíque grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnípotens, aetérne Deus: per Christum Dóminum nostrum. Per quem majestátem tuam laudant Angeli, adórant Dominatiónes, tremunt Potestátes. Coeli, coelorúmque virtútes, ac beáta Séraphim, sócia exsultatióne concélebrant. Cum quibus et nostras voces, ut admítti júbeas, deprecámur, súpplici confessióne dicéntes.

Věru hodno a spravedlivo jest, slušno a spasitelno, abychom ti vždy a všude díky vzdávali, Hospodinne svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, skrze Krista, Pána našeho, skrze něhož velebnost tvou chválí Andělé, koří se Panstva, chvějí se Mocnosti, nebesa a nebeské Síly, i svatí Serafové společným plesáním oslavují; s nimiž rač, prosíme, připustiti i hlasy naše, kteřížto u pokorném vyznávání pravíme:

15. Ve mších za mrtvé

Vere dignum et justum est, aequum et salutáre, nos tibi semper, et ubíque grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnípotens, aetérne Deus: per Christum Dóminum nostrum. In quo nobis spes beátae resurrectiónis effúlsit, ut quos contrístat certa moriéndi condítio, eósdem consolétur futúrae immortalitátis promíssio. Tuis enim fidélibus, Dómine, vita mutátur, non tóllitur, et dissolúta terréstris hujus incolátus domo, aetérna in coelis habitátio comparátur. Et ídeo cum Angelis et Archángelis, cum Thronis et Dominatiónibus, cumque omni milítia coeléstis exércitus, hymnum glóriae tuae cánimus, sine fine dicéntes.

Věru hodno a spravedlivo jest, slušno a spasitelno, abychom ti vždy a všude díky vzdávali, Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, skrze Krista, Pána našeho, v němž nám naděje blaženého vzkříšení zasvitla, aby ty, které mnouti jistý úděl smrti, potěšilo zaslíbení budoucí nesmrtelnosti. Tvým věrným, Pane, život se mění, nikoliv odnímá; a když se rozpadne dům tohoto pozemského přebývání, věčný příbytek v nebesích připraven bývá. A proto s Anděly a Archanděly, s Trůny a Panstvy a s celým zástupem nebeského vojska pějeme chvalozpěv slávy tvé, bez ustání říkajíce:

ZVLÁŠTNÍ MŠE CÍRKEVNÍHO ROKU

(Proprium Missarum de Tempore)

ADVENT

O Vanocích Církev sv. si připomíná Narození svého Spasitele. Jak po něm lidstvo toužilo, to nám šťastným, kteří jsme spatřili světlo světa už vykoupeného, dává tušiti v přípravné době na Vánoce — v Adventě! Jako v tuto dobu celá příroda je chladná, světla stále ubývá a noc hrozí pohltiti den, tak tomu bylo také v lidských srdcích před narozením Ježíše Krista. Vyvolený národ židovský, jenž uctíval jednoho a pravého Boha, ústy svých praotců a proroků opakoval ustavičně slova žhavé touhy po zaslíbeném Vykupiteli, neboť není hroznější myšlenky, nežli žíti v zavržení od nejvyššího Dobra. Nikdo jiný pak než Syn Boží nebyl schopen podati dostatečné výkupné z tohoto hněvu.

Také pohanský svět se potácel v zoufalství. Jeho kamenní bohové neslyšeli slov nářků a jeho nejlepší filosofové klesali vyčerpáni u hranic lidského rozumu. I oni výskali, když myslili, že nalezli svého „spasitele"! Jejich jásot však se brzy proměnil ve větší ještě úpění, neboť tito „spasitelé" byli stejně bídní tvorové, jako všichni ostatní!

Celý svět tehdy čekal, že se musí něco státi! Mělo-li Božství zasáhnouti kdy v osudy lidstva, pak to byl právě tento okamžik! Byl očekáván „příchod" (to je význam slova „advent") Vykupitele lidí. Slyšme jen slova té touhy, jak nám je Církev sv. ve své adventní bohoslužbě předkládá!

Spasitel už přišel a vykoupil naše duše z moci ďábla. Čekáme však dosud na spasení těla a na zabezpečení spásy duše a ještě mnoho lidstva čeká vůbec na světlo víry a spásu duše; zvěst o této spáse k nim dosud nepronikla! Kristus přijde v poslední den světa a pak ustane všechen pláč a všechna bolest. Pro ty, kdož se bojí Boha a jej milují, bude tento příchod nejvýš radostnou a vytouženou událostí, pro hříšníky pak hodinou hrůzy a odsouzení. Na tento Příchod Církev nyní se těší a abychom věděli zároveň, jak vážný a rozhodující okamžik to bude, dává hned na první neděli adventní předčítati evangelium o konci světa.

A ještě na jeden Příchod se máme připravovati — na příchod Spasitele do našich srdcí ve sv. Přijímání! Kdo často přijímá svého Soudce, může býti jist, že On jej při svém konečném Příchodu milostivě přijme. Jakým způsobem však můžeme se hodně připraviti ku přijímání Krista, tomu nás učí právě adventní liturgie Církve. Kolik touhy, pokorné kajícnosti a vroucí lásky jest v ní uloženo! Čerpejme tedy z této čisté a osvěžující studnice!

*

Naše duše přijímá všecky svoje pojmy z viditelného světa; proto Církev snaží se působiti na všecky naše tělesné smysly svými hluboce významnými a krásnými obřady, aby podporovaly ušlechtilými dojmy let duše. V Adventě užívá liturgické barvy fialové, která svou vážností a teplem má nám připomínati potřebu pokání a zároveň naději na odpuštění. Také výzdoba oltáře jest jednodušší a ve vlastní adventní bohoslužbě nehrají varhany. Ve mši svaté jáhen a podjáhen nenosí obyčejného liturgického roucha (dalmatiky a tunicelly), nýbrž kasuli na před svinutou; a i tu odkládají před čtením epištoly a evangelia. Na konci mše kněz zve lid k další modlitbě slovy: „Benedicamus Domino — chvalme Pána!" Jako by se bál vyrušiti věřící z jejich toužných modliteb!

Zvláštní pozornosti se těší v Adventě Panna Maria, která svým „staniž mi se podle slova tvého" přispěla k uskutečnění naší spásy. Při mši sv. se činí zvláštní připomínka Matky Boží a v našich krajinách jsou obvyklé t. zv. „roráty", mše sv. ke cti Bohorodičky.

Použijme adventní doby k tomu, abychom se v klidné kajícnosti a vroucí lásce připravili i na příchod Spasitele ve sv. přijímání i na konečný příchod k Soudu, a vyprosme „příchod" milosti Evangelia těm, kdož ho dosud nepoznali!

První neděle adventní

Shromáždění u P. Marie Větší

Věříme, že pro každého z nás nastane den Soudu: v okamžiku naší smrti a pak společný soud na konci světa. Bůh se nám ukáže ve vší své slávě a moci, před kterou se chvějí i andělé; jak bychom se tedy my slabí a hříšní tvorové nechvěli! Kdo však všecku svou naději vkládá ve svého Soudce, nemá se čeho báti! Modleme se pokorně se žalmistou, by nám Pán ukázal své cesty, aby náš život vústil do jeho Království! Odevzdáme-li se do jeho vůle, bude nás svou mocí chrániti před následky našich hříchů, které by jinak ohrožovaly naši spásu.

Introitus. Ps. 24, 1-3.

Ad te levávi ánimam meam: Deus meus, in te confído, non erubéscam: neque irrídeant me inimíci mei: étenim univérsi, qui te exspéctant, non confundéntur. Psalm. ib. 4. Vias tuas, Dómine, demónstra mihi: et sémitas tuas édoce me. V. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.

Vstup. Žalm 24, 1-3.

K tobě pozdvihuji duši svou; Bože můj, v tebe doufám, nedopusť, abych byl zahanben a aby jásali nade mnou nepřátelé moji. Vždyť žádný, kdo v tebe doufá, zahanbení nepozná. Žalm tamt. 4. Cesty své mi ukaž, Hospodine, a po stezkách svých nauč mne choditi. V. Sláva Otci

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in saecula saeculórum. Amen.

i Synu i Duchu Svatému. Jakož bylo na počátku, i nyní i vždycky a na věky věkův. Amen.

Opakuje se: K tobě pozdvihuji atd. až k žalmu. Tímto způsobem se říká „Vstup" po celý rok.

Oratio

Orémus. Excita, quaesumus Dómine, poténtiam tuam, et veni: ut ab imminéntibus peccatórum nostrórum perículis, te mereámur protegente éripi, te liberánte salvári. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia saecula saeculórum. ℟. Amen.

Modlitba

Modleme se. Vzbuď, prosíme, Hospodine, moc svou a přijď, abychom z nebezpečí, jímž nás ohrožují naše hříchy, zasloužili tvou záštitou vytrženi a tvým vykoupením spaseni býti. Jenž žiješ a kraluješ s Bohem Otcem v jednotě Ducha Svatého Bůh, po všecky věky věkův. ℟. Amen.

Až do svatvečera Vánočního se ještě přidává modlitba k Panně Marii a za Církev neb za Papeže.

Ke cti Panny Marie

Deus, qui de beátae Maríae Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti: praesta supplícibus tuis; ut, qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur.

Bože, jenž jsi chtěl, aby Slovo tvé z lůna blahoslavené Marie Panny za zvěstování Anděla tělo na sebe přijalo, popřej nám, pokorně tě prosícím, abychom, kteří ji vpravdě Bohorodičkou vyznáváme, její přímluvou u tebe podporováni byli.

Proti pronásledovatelům Církve

Ecclésiae tuae, quaesumus, Dómine, preces placátus admítte: ut, destrúctis adversitátibus et erróribus univérsis, secúra tibi sérviat libertáte. Per Dóminum nostrum Jesum

Církve své, prosíme, Pane, modlitby milostivě přijmi, aby po přemožení veškerých protivenství a bludů tobě v bezpečí a svobodě sloužiti mohla. Skrze Pána našeho Ježíše Krista,

Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia saecula saeculórum. ℟. Amen.

Syna tvého, jenž s tebou žije a kraluje v jednotě Ducha Svatého Bůh, po všecky věky věkův. ℟. Amen.

Nebo za Papeže

Deus, ómnium fidélium pastor et rector, fámulum tuum N. quem pastórem Ecclésiae tuae praeésse voluísti, propítius réspice: da ei, quaesumus, verbo et exémplo, quibus praeest, proficere; ut ad vitam, una cum grege sibi crédito, pervéniat sempitérnam. Per Dóminum . . .

Bože, všech věřících pastýři a vůdce, shlédni milostivě na služebníka svého N., jehož jsi nejvyšším pastýřem Církve své ustanovil; dej mu, prosíme, by těm, jež řídí, prospíval slovem a příkladem, aby spolu se stádcem sobě svěřeným života věčného dospěl. Skrze Pána . . .

Léctio

Epístolae beáti Pauli Apóstoli ad Romános. c. 13.

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola k Římanům. 13, 11-14.

Denně blíží se chvíle příchodu Soudce! Teď ještě dopřává nám času k napravení našich provinění. Vstaňme tedy rychle ze spánku hříchu a opásejme se zbraněmi světla — ctnostmi!

Fratres: Sciéntes, quia hora est jam nos de somno súrgere. Nunc enim própior est nostra salus, quam cum credídimus. Nox praecéssit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus: non in comessatiónibus et ebrietátibus, non in cubílibus et impudicítiis, non in contentióne et aemulatióne: sed induímini Dóminum Jesum Christum.

Bratři, víte, že jest čas, abychom již ze sna povstali; neboť nyní jest blíže naše spása, než byla když jsme uvěřili. Noc pokročila, den pak se přiblížil. Odložme tedy skutky temnosti a oblecme se v odění světla. Jako ve dne počestně choďme: ne v hodování a opilství, ne v smilstvu a nestydatostech, ne ve sváru a závisti, nýbrž oblecte se v Pána Ježíše Krista.

℟. Bohu díky!

Graduale. Ps. 24, 3 et 4.

Univérsi, qui te exspéctant, non confundéntur, Dómine. V. Vias tuas, Dómine, notas fac mihi: et sémitas tuas édoce me.

Stupňový zpěv. Ž. 24.

Žádný, kdo v tebe doufá, zahanbení nepozná, Pane. V. Seznam mne, Hospodine, s cestami svými a po stezkách svých nauč mne choditi.

Allelúja, allelúja. V. Ps. 84, 8. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam: et salutáre tuum da nobis. Allelúja.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 84, 8. Ukaž nám, Pane, milosrdenství své a spasení své nám daruj. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Lucam. c. 21.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 21, 25-33.

Den Soudu bude hrozný pro ty, kdož naň nikdy nemyslili, kdož sloužili peklu, světu nebo svým žádostem. Tehdy jejich pýcha dojde nevýslovně zdrcujícího pokoření. Bude je souditi ten, jejž oni odsoudili a o nějž nedbali! Pro dobré to však bude den vysvobození z časných běd a vstup do radosti věčné. Tehdy uvidí dobří i zlí, že Bůh splní všecky svoje sliby i hrozby!

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Erunt signa in sole, et luna, et stellis, et in terris pressúra géntium prae confusióne sónitus maris et flúctuum; arescéntibus homínibus prae timóre et exspectatióne, quae supervénient univérso orbi: nam virtútes coelórum movebúntur: et tunc vidébunt Fílium hóminis veniéntem in nube cum potestáte magna, et majestáte. His autem fíeri incipiéntibus, respícite, et leváte cápita vestra: quóniam appropínquat redémptio vestra. Et dixit illis similitúdinem: Vidéte ficúlneam, et omnes árbores: cum prodúcunt jam ex se fructum, scitis, quóniam prope est aestas. Ita et vos cum vidéritis haec fíeri, scitóte, quóniam prope est regnum Dei. Amen dico vobis, quia non praeteríbit generátio haec, donec ómnia fiant. Coelum et terra transíbunt: verba autem mea non transíbunt.

Za onoho času řekl Pán Ježíš učeníkům svým: „Budou znamení na slunci a na měsíci i na hvězdách, a na zemi bude úzkost mezi národy pro nesnázi nad hukotem moře a příbojů, takže lidé budou trnouti od strachu a očekávání těch věcí, které přijdou na veškeren okrsek zemský; neboť moci nebeské budou se pohybovati. A tehdy uvidí Syna člověka, an přichází v oblace s velikou mocí a velebností. Když pak se to počne díti, pohleďte vzhůru a pozdvihněte hlav svých, neboť se přibližuje vykoupení vaše." I pověděl jim podobenství: „Patřte na fíkový strom a na všecko stromoví, když již vyhánějí ze sebe pupence, poznáváte, že blízko jest léto. Tak i vy, když uzříte, že se tyto věci dějí, vězte, že blízko jest království Boží. Amen pravím vám, že nepomine pokolení toto, až se všecko stane. Nebe a země pominou, ale slova má nepominou.

Et dicitur Credo.

Následuje Credo (str. 9).

Offertorium. Ps. 24.

Obětování. Ž. 24, 1-3.

Ad te leváví ánimam meam: Deus meus, in te confído, non erubéscam: neque irrídeant me inimíci mei: étenim univérsi, qui te exspéctant, non confundéntur.

K tobě pozdvihuji duši svou; Bože můj, v tebe doufám, nedopusť, abych byl zahanben a aby jásali nade mnou nepřátelé moji. Vždyť žádný, kdo v tebe doufá, zahanbení nepozná.

Secreta

Tichá modlitba

Haec sacra nos, Dómine, poténti virtúte mundátos ad suum fáciant purióres veníre princípium. Per Dóminum nostrum . . .

Nechť nás tyto posvátné dary, Hospodine, mocnou silou poskvrn zbaví a čistší ke svému původci přivedou. Skrze Pána našeho . .

Ke cti Panny Marie

In méntibus nostris, quaesumus, Dómine, verae fídei sacraménta confírma: ut, qui concéptum de Vírgine Deum verum et hóminem confitémur, per ejus salutíferae resurrectiónis poténtiam, ad aetérnam mereámur perveníre laetítiam.

V myslích našich, prosíme, Pane, tajemství pravé víry utvrď, abychom, kteří Počatého z Panny pravým Bohem a člověkem vyznáváme, mocí spasného jeho zmrtvýchvstání zasloužili věčné dojíti radosti.

Proti pronásledovatelům Církve

Protége nos, Dómine, tuis mystériis serviéntes: ut divínis rebus inhaeréntes, et córpore tibi famulémur et mente. Per Dóminum...

Chraň, Pane, nás, služebníky tvých tajemství, abychom k božským věcem lnuli a tělem tobě sloužili i duší. Skrze Pána...

Nebo za Papeže

Oblátis, quaesumus, Dómine, placáre munéribus, et fámulum tuum N. quem pastórem Ecclésiae tuae praeésse voluísti, assídua protectióne gubérna. Per Dóminum...

Usmiř se, prosíme, Hospodine, obětovanými dary a služebníka svého N., jehož jsi nejvyšším pastýřem Církve své ustanovil, ustavičnou ochranou spravuj. Skrze Pána...

Communio. Ps. 84, 13.

Dóminus dabit benignitátem: et terra nostra dabit fructum suum.

K přijímání. Ž. 84, 13.

Hospodin dá požehnání a země naše vydá plod svůj.

Postcommunio

Suscipiámus, Dómine, misericórdiam tuam in médio templi tui: ut reparatiónis nostrae ventúra solémnia cóngruis honóribus praecedámus. Per Dóminum nostrum Jesum...

Po přijímání

Kéž se nám dostane, Hospodine, milosrdenství tvého uprostřed tvého chrámu, abychom se na příští slavnost svého vykoupení s náležitou připravovali uctou. Skrze Pána...

Ke cti Panny Marie

Grátiam tuam, quaesumus, Dómine, méntibus nostris infúnde: ut qui, Angelo nuntiánte, Christi Fílii tui incarnatiónem cognóvimus; per passiónem ejus et crucem ad resurrectiónis glóriam perducámur.

Milost svou, prosíme, Pane, vlej v mysl naši, abychom, kteří jsme zvěstováním Andělovým vtělení Krista, Syna tvého, poznali, skrze umučení jeho a kříž ke slávě vzkříšení přivedeni byli.

Proti pronásledovatelům Církve

Quaesumus, Dómine Deus noster: ut, quos divína tríbuis participatióne gaudére, humánis non sinas subjacére perículis. Per Dóminum nostrum...

Prosíme, Hospodine, Bože náš, abys nás, kterýmž dopřáváš z božského účastenství se radovati, nenechával podléhati nebezpečím lidským. Skrze...

Nebo za Papeže

Haec nos, quaesumus, Dómine, divíni Sacraménti percéptio prótegat: et fámulum tuum N. quem pastórem Ecclésiae tuae praeésse voluísti, una cum commísso sibi grege salvet semper, et múniat. Per Dóminum nostrum...

Toto přijetí božské svátosti, prosíme, Hospodine, nechť nás ochraňuje a služebníka tvého N., jehož jsi nejvyšším pastýřem Církve své ustanovil, ať zároveň se stádcem jemu svěřeným zachová povždy a chrání. Skrze Pána...

Mše ke cti blahoslavené Panny Marie

od Adventu až do Narození Páně, zvaná „Roráty"

V našich krajinách jest zvykem čísti v Adventě denně (mimo oktáv Neposkvr. Početí) tuto mši sv. ke cti Panny Marie. Lid ji nazývá dle prvého slova latinského Vstupu „roráty". Kněz užívá roucha barvy bílé.

Panna Maria nesla už pod svým neposkvrněným srdcem Spásu světa, kdy svět o tom neměl ještě tušení! Ona jediná ze všech lidí věděla, že se počalo vykoupení světa z moci ďábla. V tuto nejpokornější Pannu uložil se Syn Boží jako krůpěj rosy v bělostnou lilii. Ona byla tou panenskou zemí, z níž měl vypučeti nejkrásnější květ všeho stvoření. Není divu, neboť Bůh požehnal tuto zemi nevýslovnými milostmi. — Věřme pevně, že Maria jest neposkvrněnou a panenskou Bohorodičkou a milujme Ji uctivou láskou; není slýcháno, že by svoje ctitele kdy opustila.

Introitus. Is. 45, 8.

Roráte coeli désuper, et nubes pluant justum: aperiátur terra, et gérminet Salvatórem. Ps. 84, 2. Benedixísti Dómine terram

Vstup. Is. 45, 8.

Rosu dejte nebesa shůry a oblakové dštěte Spravedlivého. Otevři se země a vypuč Spasitele. Ž. 84, 2. Požehnal jsi, Hospodine,

tuam: avertísti captivitátem Jacob. V. Glória Patri.

zemi své; odvrátil jsi zajetí Jakobovo. V. Sláva Otci...

Oratio

Deus, qui de beátae Maríae Vírginis útero, Verbuum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti: praesta supplícibus tuis; ut, qui vere eam genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Dóminum...

Modlitba

Bože, jenž jsi chtěl, aby Slovo tvé z lůna blahoslavené Marie Panny za zvěstování Anděla tělo na sebe přijalo, popřej nám, pokorně tě prosícím, abychom, kteří ji vpravdě Bohorodičkou vyznáváme, její přímluvou u tebe podporováni byli. Skrze téhož..

2. Připomínka minulé neděle, str. 46.

3. Připomínka Ducha Svatého:

Deus, qui corda fidélium Sancti Spíritus illustratione docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudére. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus..

Bože, jenž jsi srdce věřících osvícením Ducha Svatého učil, dej nám v témž Duchu, co správné jest, chápati a povždy se radovati z jeho útěchy. Skrze Pána... v jednotě téhož Ducha Svatého...

Léctio

Isaíae Prophétae. c. 7, 10-15.

Čtení

z proroka Isaiáše 7, 10-15.

Bůh vyslovil ústy proroka Isaiáše, že matka Vykupitele bude Pannou. Její panenské mateřství mělo býti znamením, že Bůh se smiloval nad námi a svého Syna nám poslal. To znamení už bylo dáno a „Bůh je s námi" (toť význam jména „Emanuel"). Těšme se tedy jeho přítomností v nejsv. Svátosti!

In diébus illis: Locútus est Dóminus ad Achaz, dicens: Pete tibi signum a Dómino Deo tuo in profúndum inférni, sive in excélsum supra. Et dixit Achaz: Non petam, et non tentábo Dóminum. Et dixit: Audíte ergo domus David:

V těch dnech mluvil Hospodin k Achazovi a řekl: „Požádej si znamení od Hospodina, Boha svého, buď hluboko, v podzemí, neb vysoko, na výsostech." I řekl Achaz: „Nebudu žádati, abych nepokoušel Hospodina." I řekl: „Slyšte tedy, příslušníci domu Davidova. Jest vám málo roztrpčovati lidi, že i Boha mého roztrpčujete? Proto sám Hospodin dá vám znamení. Aj, panna počne a porodí syna, zván bude jménem „Emmanuel", mléko a med bude jísti, až dovede zavrci zlé a voliti dobré."

Numquid parum vobis est, moléstos esse homínibus, quia molésti estis et Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipse vobis signum. Ecce virgo concípiet, et páriet fílium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Bútyrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et elígere bonum.

Graduale. Ps. 23, 7.

Tóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portae aeternáles, et introíbit Rex glóriae. V. Ps. ibid. 3-4. Quis ascéndet in montem Dómini, aut quis stabit in loco sancto ejus? Innocens mánibus, et mundo corde.

Stupňový zpěv. Ž. 23.

Zvyšte, knížata, brány svoje. Zvedněte se věkovité brány, aby mohl vejíti král vítězoslavný. V. Ž. tamt. 3-4. Kdo smí vystoupiti na horu Páně a kdo postaviti se na místě jemu svatém? Ten, jehož ruce jsou nevinné a jehož srdce jest čisté.

Allelúja, allelúja. V. Luc. 1, 28. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus. Allelúja.

Aleluja, aleluja. V. Luk. 1, 28. Zdráva's, Maria, milosti plná, Pán s tebou; požehnaná ty's mezi ženami. Aleluja.

Evangelium

†Sequéntia s. Evangélii secúndum Lucam. c. 1.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 1, 26-38.

Naše nejdobrotivější Matko, jak Ti jsme vděčni, že jsi řekla své „Staň se"! Strhla jsi jím nebe na zem a urychlila hodinu naší Spásy! Nikdy nepřestaneme Tě za to milovati! Nauč nás všemu, co se líbí Tvému synu, neboť Ty znáš všecka Jeho přání!

In illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilaeae, cui nomen Názareth, ad vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de do-

Za onoho času anděl Gabriel poslán byl od Boha do města galilejského, jemuž jméno Nazaret, ku panně zasnoubené muži, jemuž jméno bylo Josef,

mo David, et nomen vírginis María. Et ingréssus Angelus ad eam, dixit: Ave grátia plena: Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus. Quae cum audísset, turbáta est in sermóne ejus: et cogitábat qualis esset ista salutátio. Et ait Angelus ei: Ne tímeas María, invenísti enim grátiam apud Deum: ecce concípies in útero, et páries fílium, et vocábis nomen ejus Jesum. Hic erit magnus, et Fílius Altíssimi vocábitur, et dabit illi Dóminus Deus sedem David patris ejus: et regnábit in domo Jacob in aetérnum, et regni ejus non erit finis. Dixit autem María ad Angelum: Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? Et respóndens Angelus, dixit ei: Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi. Ideóque et quod nascétur ex te sanctum, vocábitur Fílius Dei. Et ecce Elísabeth cognáta tua, et ipsa concépit fílium in senectúte sua: et hic mensis sextus est illi, quae vocátur stérilis: quia non erit impossíbile apud Deum omne verbum. Dixit autem María: Ecce ancílla Dómini, fiat mihi secúndum verbum tuum.

z domu Davidova, a jméno panny Maria. A vešed k ní anděl, řekl: „Zdráva buď, milosti plná, Pán s tebou, požehnaná's ty mezi ženami.“ Ona pak uzřevši jej užasla nad řečí jeho a myslila, jaké by to bylo pozdravení. I řekl jí anděl: „Neboj se, Maria, neboť jsi nalezla milost u Boha. Aj počneš v životě a porodíš syna a nazveš jméno jeho Ježíš. Ten bude veliký a Synem Nejvyššího slouti bude, a Pán Bůh dá mu trůn Davida, otce jeho, a bude kralovati v domě Jakobově na věky, a království jeho nebude konce.“ I řekla Maria k andělu: „Kterak se to stane, když muže nepoznávám?“ A odpověděv anděl řekl jí: „Duch Svatý sestoupí v tebe, a moc Nejvyššího zastíní tě; proto také to svaté, co se z tebe narodí, slouti bude Syn Boží. A aj, Alžběta, příbuzná tvá, i ona počala syna ve stáří svém, a nyní jest již v šestém měsíci, ta, která slove neplodná, neboť nemožná není u Boha nižádná věc.“ I řekla Maria: „Aj já dívka Páně, staniž mi se podle slova tvého.“

Offertorium. Luc. 1.

Obětování. Luk. 1, 28 a 42

Ave María, grátia plena: Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Zdráva's, Maria, milosti plná. Pán s tebou; požehnaná ty's mezi ženami a požehnaný plod života tvého.

Secreta

In méntibus nostris, quaesumus, Dómine, verae fídei sacraménta confírma: ut, qui concéptum de Vírgine Deum verum, et hóminem confitémur; per ejus salutíferae resurrectiónis poténtiam, ad aetérnam mereámur pervenire laetítiam. Per eúmdem Dóminum . . .

Tichá modlitba

V myslích našich, prosíme, Pane, utvrď tajemství pravé víry, abychom, kteří Počatého z Panny pravým Bohem a člověkem vyznáváme, mocí spasného jeho zmrtvýchvstání zasloužili věčné dojíti radosti. Skrze téhož Pána našeho Ježíše Krista . . .

2. Připomínka minulé neděle, str. 49.

3. Připomínka Ducha Svatého:

Múnera, quaesumus, Dómine, obláta sanctífica: et corda nostra Sancti Spíritus illustratióne emúnda. Per Dóminum . . . in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus . . .

Dary obětované, prosíme, Pane, posvěť, a srdce naše osvícením Svatého Ducha očisť. Skrze Pána . . . v jednotě téhoz Ducha Svatého Bůh . . .

Communio. Is. 7, 14.

Ecce virgo concípiet, et páriet fílium: et vocábitur nomen ejus Emmánuel.

K přijímání. Is. 7, 14.

Hle, Panna počne a porodí syna a jméno jeho bude slouti Emanuel.

Postcommunio

Grátiam tuam, quaesumus, Dómine, méntibus nostris infúnde: ut qui, Angelo nuntiánte, Christi Fílii tui incarnatiónem cognóvimus; per passiónem ejus et crucem, ad resurrectiónis glóriam perducámur. Per eúmdem Dóminum . . .

Po přijímání

Milost svou, prosíme, Pane, vlej v mysl naši, abychom, kteří jsme zvěstováním Andělovým vtělení Krista, Syna tvého, poznali, skrze umučení jeho a kříž ke slávě vzkříšení přivedeni byli. Skrze téhož Pána našeho . . .

2. Připomínka minulé neděle, str. 50.
3. Připomínka Ducha Svatého:

Sancti Spíritus, Dómine, corda nostra mundet infúsio: et sui roris íntima aspersióne fecúndet. Per Dóminum.. in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus..

Vlití Svatého Ducha, Pane, nechť srdce naše očistí a zúrodní hluboko vnikajícím zkropením jeho rosy. Skrze Pána... v jednotě téhož Ducha Svatého . . .

Druhá neděle adventní

Shromáždění u sv. Kříže v Jerusalemě

Prorok Isaiáš vyzýval lid israelský ku přípravě na brzký příchod Páně. Tato nebem a peklem hýbající událost se už stala. Slova starozákonního proroka však platí i dnes, kdy Vykupitel pod způsobou chleba čeká ve svatostánku, že zatoužíme po jeho příchodu. — Spasitel přichází, kdykoliv mu otevřeme svoje věřící a dychtivé srdce. Vtělil se, ne aby nás potrestal za naše hříchy, ale aby nás z nich vykoupil. Jsme teď jeho lidem. On je naším dobrým pastýřem, jenž dal život svůj za ovečky své. Jeho přítomnost v našem nitru je zdrojem nového štěstí a klidné radosti. Naše srdce touží tolik po štěstí, proč je tedy nesytíme tím, co jediné je schopno otevříti mu brány ztraceného Ráje? — Hříchy naše nás učinily malomocnými, nechť tedy přijde Bůh a svou milostí nás povzbudí, abychom s radostí se připravili na příchod Kristův do našich srdcí!

Introitus. Is. 30, 30.

Pópulus Sion: ecce Dóminus véniet ad salvándas gentes: et audítam fáciet Dóminus glóriam vocis suae in laetítia cordis vestri. Ps. 79, 2. Qui regis Israel, inténde: qui dedúcis, velut ovem, Joseph. ℣. Glória Patri . . .

Vstup. Is. 30, 30.

Lide Sionský, hle, Hospodin přijde spasit národy a pro radost vašeho srdce učiní, abyste slyšeli veliký hlas jeho. Ž. 79, 2. Slyš, pastýři Israelův, ty, jenž jako ovečku Josefa vedeš. ℣. Sláva Otci . . .

Neříká se „Sláva na výsostech Bohu!"

Oratio

Excita, Dómine, corda nostra ad praeparándas Unigéniti tui vias: ut per ejus advéntum purificátis tibi méntibus servíre mereámur. Qui tecum vivit et regnat . . .

Modlitba

Pohni, Pane, srdce naše k připravení cest pro svého jednorozeného Syna, abychom příchodem jeho očištěni na duši, tobě sloužiti byli hodni. Jenž stebou žije a kraluje . . .

Ostatní modlitby jako v předchozí neděli (str. 46).

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Romános. c. 15, 4-13.

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola k Římanům. 15, 4-13.

Chceme-li věděti, co se Bohu líbí a jak se máme připraviti na příchod Vykupitele, pohlédněme do Písma sv., neboť jest psáno pro naše poučení. Nejdrahocennější před Bohem jest láska, která všecky spojuje v jedno duchovní tělo a přináší Bohu společnou chválu všech. — Nezapomeňme také nikdy, že všichni lidé jsou povoláni do království Kristova a vyprosme těm, kteří dosud vězí ve tmách bludu, aby jim zazářilo světlo Evangelia.

Fratres: Quaecúmque scripta sunt, ad nostram doctrínam scripta sunt: ut per patiéntiam, et consolatiónem Scripturárum, spem habeámus. Deus autem patiéntiae et solátii det vobis idípsum sápere in altérutrum secúndum Jesum Christum: ut unánimes uno ore honorificétis Deum et Patrem Dómini nostri Jesu Christi. Proptem quod suscípite ínvicem, sicut et Christus suscépit vos in honórem Dei. Dico enim, Christum Jesum minístrum fuísse circumcisiónis propter veritátem Dei, ad confirmándas promissiónes patrum: Gentes autem super misericórdia honoráre Deum, sicut scriptum est: Propterea confitébor tibi in Géntibus, Dómine, et nómini tuo cantábo. Et íterum dicit: Laetámini Gentes

Bratři! Cokoli bylo napsáno, k našemu poučení bylo napsáno, abychom trpělivostí a útěchou Písma naději měli. Bůh pak, dárce trpělivosti a útěchy, dej vám jednostejně smýšleti vespolek podle Ježíše Krista. Proto přijímejte se vespolek, jakož i Kristus přijal vás ke slávě Boží. Pravím totiž, že Kristus Ježíš stal se přisluhovatelem Židů pro pravdu Boží, aby potvrdil zaslíbení otcům daná, pohané však že pro milosrdenství oslavují Boha, jakož jest psáno: „Proto budu tě vyznávati mezi národy, Hospodine, a jménu tvému prozpěvovati." A opět dí: „Veselte se pohané s lidem jeho." A opět: „Chvalte Hospodina všickni národové, a velebte ho všickni lidé." A opět Isaiáš praví: „Bude výhon kořenný

cum plebe ejus. Et íterum: Laudáte omnes Gentes Dóminum: et magnificáte eum omnes pópuli. Et rursus Isaías ait: Erit radix Jesse, et qui exsúrget régere Gentes, in eum Gentes sperábunt. Deus autem spei répleat vos omni gaúdio et pace in credéndo: ut abundétis in spe, et virtúte Spíritus Sancti.

z Jesse, a to ten, jenž povstane, aby vládl nad národy; v něho národové budou doufati." Bůh pak naděje naplniž vás veškerou radostí a pokojem u víře, abyste oplývali v naději a moci Ducha Svatého.

Graduale. Ps. 49, 2-3.

Ex Sion spécies decóris ejus: Deus maniféste véniet. ℣. Congregáte illi sanctos ejus, qui ordinavérunt testaméntum ejus super sacrifícia.

Stupňový zpěv. Ž. 49.

Ze Sionu vyjde skvělost jeho krásy; Bůh přijde zjevně ℣. Shromážděte mu ctitele jeho, kteří smlouvu s ním dotvrzují obětmi.

Allelúja, allelúja. ℟. Ps. 121, 1. Laetátus sum in his, quae dicta sunt mihi: In domum Dómini íbimus. Allelúja.

Aleluja, aleluja. ℟. Ž. 121, 1. Zaradoval jsem se proto, že mi bylo řečeno: „Půjdeme do domu Páně!" Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Matth. c. 11.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 11, 2-10.

Sv. Jan Křtitel poslal ke Kristu své učedníky, aby z jeho vlastních úst slyšeli, že jest pravým a očekávaným Vykupitelem. Uvězněný Předchůdce Páně byl pro svou osobu pevně o tom přesvědčen, jeho učedníci však měli z vlastního názoru přijíti k této víře a proto je k němu poslal. Pouze Bůh může konati takové zázraky, jež se děly před zraky celého národa židovského. Kristus je skutečně zaslíbeným Vykupitelem lidstva; nehledejme tedy jiných spasitelů a s pokornou věrou poklekněme u svatostánku, kde jediné nalezneme uzdravení od všech svých běd!

In illo témpore: Cum audísset Joánnes in vínculis ópera Christi, mittens duos de discípulis suis, ait illi: Tu es, qui ventúrus es, an álium exspectámus? Et respóndens Jesus, ait illis: Eúntes renuntiáte Joánni, quae audístis et vidístis. Caeci vident, claudi ámbulant, leprósi mundántur, surdi aúdiunt, mórtui resúrgunt, paúperes evangelizántur: et beátus est, qui non fúerit scandalizátus in me. Illis autem abeúntibus, coepit Jesus dícere ad turbas de Joánne: Quid exístis in desértum vidére? arúndinem vento agitátam? Sed quid exístis vidére? hóminem móllibus vestítum? Ecce qui móllibus vestiúntur, in dómibus regum sunt. Sed quid exístis vidére? Prophétam? Etiam dico vobis, et plus quam Prophétam. Hic est enim, de quo scriptum est: Ecce ego mitto Angelum meum ante fáciem tuam, qui praeparábit viam tuam ante te.

Za onoho času Jan uslyšev ve vězení o skutcích Kristových, poslal k němu dva z učedníků svých a vzkázal mu: „Ty-li jsi ten, který přijíti má, či-li jiného čekáme?" A Ježíš odpovídaje řekl jim: „Jděte a zvěstujte Janovi, co jste slyšeli a viděli: slepí vidí, kulhaví chodí, malomocní se očišťují, hluší slyší, mrtví vstávají z mrtvých, chudým zvěstuje se evangelium, a blahoslavený jest, kdo se nebude horšiti nade mnou." Když pak oni odcházeli, počal Ježíš mluviti k zástupům o Janovi: „Co jste vyšli na poušť vidět? třtinu-li větrem se klátící? Ale co jste vyšli vidět? člověka-li měkkým rouchem oděného? Aj ti, kteří měkká roucha nosí, v domech královských jsou. Ale co jste vyšli vidět? Proroka-li? Zajisté; pravím vám, i více nežli proroka; neboť tento jest to, o němž jest psáno: Aj já posílám anděla svého před tváří tvou, kterýž připraví cestu tvou před tebou."

Et dicitur Credo.

Následuje Credo (str. 9).

Offertorium. Ps. 84.

Deus tu convértens vivificábis nos, et plebs tua laetábitur in te: osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam, et salutáre tuum da nobis.

Obětování. Ž. 84, 7-8.

Bože, když se k nám obrátíš, opět nás oživíš, a lid tvůj radovati se bude z tebe. Ukaž nám, Hospodine, milosrdenství své a spasení své nám daruj.

Secreta

Placáre, quaesumus, Dómine, humilitátis nostrae

Tichá modlitba

Usmiř se, prosíme, Pane, prosbami a obětmi

précibus et hóstiis: et ubi nulla súppetunt suffrágia meritórum, tuis nobis succúrre praesídiis. Per Dóminum nostrum . . .

naší pokory; a kde se nedostává přímluvných zásluh, svou nám přispěj pomocí. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Ostatní Tiché modlitby jako v předešlou neděli (str. 49).

Communio. Bar. 5, 5; 4, 36.

Jerúsalem, surge et sta in excélso, et vide jucunditátem, quae véniet tibi a Deo tuo.

K přijímání. Bar. 5.

Jerusaleme, povstaň a postav se na výši a viz potěšení, které přijde k tobě od Boha tvého.

Postcommunio

Repléti cibo spirituális alimóniae, súpplices te, Dómine, deprecámur: ut hujus patricipatióne mystérii, docéas nos terréna despícere, et amáre coeléstia. Per Dóminum . . .

Po přijímání

Nasyceni potravou duchovní krmě, pokorně tě, Pane, prosíme, abys nás účastenstvím na tomto tajemství učil pohrdati věcmi pozemskými, milovati pak nebeské. Skrze Pána . . .

Ostatní modlitby po přijímání jako v předešlou neděli (str. 50).

Třetí neděle adventní

Shromáždění u sv. Petra

Příprava na příchod Kristův musí se díti v upřímné lítosti nad spáchanými hříchy. Tento duchovní zármutek však nevylučuje duchovní radosti, neboť rmoutíme se nad hříchy proto, že Boha milujeme; láska pak jest základem veškeré radosti a blaha. Naše lítost nesmí vésti k zoufalství, nýbrž k radosti, neboť Bůh kajícím slíbil odpuštění. Nemůže býti zajisté větší radosti nad myšlenku, že Bůh se s námi chce usmířiti! To nám chce Církev sv. připomenouti a proto ty radostné zpěvy dnes, hudba varhan, květiny na oltáři a růžová liturgická roucha! — Kéž milost vpustí svoje světlé paprsky i v ty kouty našich srdcí, kam dosud neproniklo její oblažující světlo!

Introitus. Phil. 4, 4-6.

Gaudéte in Dómino semper: íterum dico, gaudéte. Modéstia vestra nota sit ómnibus homínibus: Dóminus enim prope est. Nihil solíciti sitis: sed in

Vstup. Filip. 4, 4-6.

Radujte se v Pánu neustále; opět pravím, radujte se. Vlídnost vaše budiž známa všem lidem. Vždyť Pán blízko jest. O nic nepečujte úzkostlivě, nýbrž

omni oratióne petitiónes vestrae innotéscant apud Deum. Ps. 84, 2. Benedixísti, Dómine, terram tuam: avertísti captivitátem Jacob. V. Glória Patri . . .

ve všem žádosti vaše přicházejtež modlitbou ve známost Bohu. Ž. 84, 2. Požehnal jsi, Hospodine, zemi své, odvrátil jsi zajetí Jakobovo. V. Sláva Otci . . .

Neříká se „Sláva na výsostech Bohu!"

Oratio

Aurem tuam, quaesumus, Dómine, précibus nostris accómmoda: et mentis nostrae ténebras grátia tuae visitatiónis illústra. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitate Spiritus . . .

Modlitba

Sluch svůj, prosíme, Pane, k prosbám našim nakloň a duše naší temnoty milosti svého navštívení osvěť. Jenž jsi živ a kraluješ s Bohem Otcem v jednotě Ducha Svatého . .

Ostatní modlitby jako v první neděli adventní (str. 46).

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Philippénses. c. 4, 4-7.

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola k Filippenským. 4, 4-7.

Radost a mír, jež převyšují všecko naše očekávání, ty jsou možny pouze skrze Krista a v něm!

Fratres: Gaudéte in Dómino semper: íterum dico, gaudéte. Modéstia vestra nota sit ómnibus homínibus: Dóminus enim prope est. Nihil solíciti sitis: sed in omni oratióne, et obsecratióne, cum gratiárum actióne, petitiónes vestrae innotéscant apud Deum. Et pax Dei, quae exsúperat omnem sensum, custódiat corda vestra, et intelligéntias vestras, in Christo Jesu Dómino nostro.

Bratři, radujte se v Pánu vždycky, opět pravím, radujte se. Vlídnost vaše budiž známa všem lidem; Pán blízko jest. O nic nepečujte úzkostlivě, nýbrž ve všem žádosti vaše přicházejtež Bohu ve známost modlitbou a prosbou s díkůčiněním, a pokoj Boží, který převyšuje všecko pomyšlení, ochrání srdce vaše i myšlenky vaše v Kristu Ježíši, Pánu našem.

Graduale. Ps. 79, 5, 3 et 2.

Qui sedes, Dómine, super Chérubim, éxcita

Stupňový zpěv. Ž. 79.

Pane, Ty, jenž trůníš nad cheruby, vzbuď moc svou

poténtiam tuam, et veni. ℣. Qui regis Israel, inténde: qui dedúcis, velut ovem, Joseph.

Allelúja, allelúja. ℣. Excita, Dómine, poténtiam tuam, et veni, ut salvos fácias nos. Allelúja.

a přijď. ℣. Pastýři Israelův, poslyš, ty, jenž jako ovečku vedeš Josefa.

Aleluja, aleluja. ℣. Vzbuď, Pane, moc svou a přijď, abys nás spasil. Aleluja.

Evangelium

† Sequentia s. Evangélii secúndum Joánnem. c. 1.

† Slova sv. Evangélia podle Jana. 1, 19-28.

Sv. Jan Křtitel dostal za úkol upozorňovati lidstvo na blízkost Spasitele. Neplatí také pro nás jeho výčitka: „Uprostřed nás stojí, jehož vy neznáte?" Tak blízko máme svou Spásu! Prostřed nás, v každém svatostánku dlí Spasitel a čeká, zdali si Ho všimneme a zdali chceme Jím býti spaseni. Můžeme zůstati ještě tak chladnými a slepými pro své štěstí? Prahneme žízní, chodíce kolem studánky? Hladovíme v blízkosti bohatě prostřeného stolu?

In illo témpore: Misérunt Judaei ab Jerosólymis sacerdótes et levítas ad Joánnem, ut interrogárent eum: Tu quis es? Et conféssus est, et non negávit: et conféssus est: Quia non sum ego Christus. Et interrogavérunt eum: Quid ergo? Elías es tu? Et dixit: Non sum. Prophéta es tu? Et respóndit: Non. Dixérunt ergo ei: Quis es, ut respónsum demus his, qui misérunt nos? Quid dicis de te ipso? Ait: Ego vox clamántis in desérto: Dirígite viam Dómini, sicut dixit Isaías Prophéta. Et qui missi fúerant, erant ex Pharisaeis. Et interrogavérunt eum, et dixérunt ei: Quid ergo baptízas, si tu non es

Za onoho času židé z Jerusalema poslali k Janovi kněze a levity, aby se ho otázali: „Ty kdo jsi?" i vyznal a nezapřel a vyznal: „Já nejsem Kristus." I otázali se ho: „Co tedy? Eliáš jsi ty?" A řekl: „Nejsem." „Onen-li prorok jsi ty?" A odpověděl: „Ne." Tedy řekli jemu: „Kdo jsi? ať odpověď dáme těm, kteří nás poslali. Co pravíš sám o sobě?" Pravil: „Já jsem hlas volajícího na poušti: ‚Spravte cestu Páně', jakož pověděl prorok Isaiáš." A ti, kteří byli posláni, z fariseů byli. I otázali se ho a řekli jemu: „Proč tedy křtíš, nejsi-li ani Kristus, ani Eliáš, ani prorok?" Jan

Christus, neque Elías, neque Prophéta? Respóndit eis Joánnes, dicens: Ego baptízo in aqua: médius autem vestrum stetit, quem vos nescítis. Ipse est, qui post me ventúrus est, qui ante me factus est: cujus ego non sum dignus, ut solvam ejus corrígiam calceaménti. Haec in Bethánia facta sunt trans Jordánem, ubi erat Joánnes baptízans.

odpověděl jim řka: „Já křtím vodou, ale uprostřed vás stojí, jehož vy neznáte, jest to ten, jenž po mně přijíti má, jenž přede mnou jest, jemuž já nejsem hoden rozvázati řeménky u obuvi jeho." — Toto stalo se v Betanii za Jordánem, kdež Jan křtil.

Et dicítur Credo.

Následuje Credo (str. 9).

Offertorium. Ps. 84, 2.

Benedixísti Dómine terram tuam: avertísti captivitátem Jacob: remisísti iniquitátem plebis tuae.

Obětování. Ž. 84, 2.

Požehnal jsi, Pane, zemi své, odvrátil jsi zajetí Jakubovo. Odpustil jsi nepravost lidu svému.

Secreta

Devotiónis nostrae tibi, quaesumus, Dómine, hóstia júgiter immolétur: quae et sacri péragat institúta mystérii, et salutáre tuum in nobis mirabíliter operétur. Per Dóminum . . .

Tichá modlitba

Oběť naší oddanosti, prosíme, Pane, budiž tobě stále přinášena, aby i ustanovení tajemství svatého vykonávala, i podivuhodně v nás uskutečňovala tvou spásu. Skrze Pána . . .

Ostatní Tiché modlitby jako v první neděli adventní (str. 49).

Communio. Is. 35, 4.

Dícite pusillánimis: Confortámini, et nolíte timére: ecce Deus noster véniet, et salvábit nos.

K přijímání. Is. 35, 4.

Rcete malomyslným: „Vzmužte se a nebojte se. Hle, Bůh náš přijde a spasí nás."

Postcommunio

Implorámus, Dómine, cleméntiam tuam: ut haec divína subsídia, a vítiis expiátos, ad festa ventúra nos praeparent. Per Dóminum nostrum . . .

Po přijímání

Prosebně vzýváme, Pane, milostivost tvou, aby tato božská posila nás od hříchů očištěné k budoucím připravila slavnostem. Skrze Pána našeho . . .

Ostatní modlitby po přijímání jako v první neděli advent. (str. 50).

Suché dni v Adventě

(Středa, pátek, sobota)

Suché dni či kvatembr (quatuor tempora) vracejí se čtyřikrát do roka (po třetí neděli adventní, po první neděli postní, ve svatodušním týdnu a po svátku Pozdvižení sv. Kříže 14. září). Jsou zasvěceny postu a modlitbě, které nám mají připomínati naši hříšnost a potřebu očištění. Tento zvyk lze stopovati až do prvních dob křesťanských.

Naše příprava na příchod Vykupitele má býti sice především vnitřní, nesvědčilo by však o upřímné snaze, kdyby se to neprojevilo i na venek kajícnými skutky.

V těchto dnech bývají také udílena svěcení. Proto se modleme a posťme s Církví sv., aby Pán ráčil poslati hojné pracovníky na vinici svou, aby nám daroval hodné kazatele Evangelia, ctnostné udělovatele Svátostí, svaté sluhy oltáře a pravé pastýře.

Středa Suchých dnů v Adventě

Shromáždění u Panny Marie větší

Mši sv., slavenou dnešního dne, nazývali ve středověku „missa aurea — zlatá mše". Zabývá se většinou sladkým tajemstvím Panny Marie.

Introitus. Is. 45, 8.

Roráte coeli désuper, et nubes pluant justum: aperiátur terra, et gérminet Salvatórem. Ps. 18, 2: Coeli enárrant glóriam Dei: et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum. ℣. Glória Patri . . .

Vstup. Is. 45, 8.

Rosu dejte nebesa shůry a oblakové dštěte Spravedlivého. Otevři se země a vypuč Spasitele. Ž. 18, 2. Nebesa vypravují slávu Boží a obloha zvěstuje díla rukou jeho. ℣. Sláva Otci . . .

Po Kyrie říká kněz ihned: „Modleme se". Jáhen: „Skloňme kolena". Podjáhen: „Povstaňte".

Oratio

Praesta, quaesumus, omnípotens Deus: ut redemptiónis nostrae ventúra solémnitas, et praeséntis nobis vitae subsídia cónferat, et aetérnae baetitúdinis praemia largiátur. Per Dóminum.

Modlitba

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, aby nastávající slavnost spásy naší přinesla nám pomoc pro nynější život a uštědřila dary blaženosti věčné. Skrze Pána . . .

Léctio

Isaíae Prophétae. c. 2, 2-5.

In diébus illis: Dixit Isaías Prophéta: Erit in novíssimis diébus praeparátus mons domus Dómini in vértice móntium, et elevábitur super colles, et fluent ad eum omnes gentes. Et ibunt pópuli multi, et dicent: Veníte, et ascendámus ad montem Dómini, et ad domum Dei Jacob, ad docébit nos vias suas, et ambulábimus in sémitis ejus: quia de Sion exíbit lex et verbum Dómini de Jerúsalem. Et judicábit géntes, et árguet pópulos multos: et conflábunt gládios suos in vómeres, et lánceas suas in falces. Non levábit gens contra gente n gládium, nec exercebúntur ultra ad praelium. Domus Jacob veníte, et ambulémus in lúmine Dómini Dei nostri.

Čtení

z proroka Isaiáše 2, 2—5.

V těch dnech řekl prorok Isaiáš: „V posledních dnech zpevněna bude hora domu Hospodinova; bude nejvyššim vrcholem horstev, vyvýšená nad pahorky. Proudit bude k ní každý národ, hrnout se mnoho kmenů a řeknou: „Pojďte a vystupte na horu Páně, do domu boha Jakobova! Ať nás naučí svým cestám, a chodit budeme po jeho stezkách!" Vyjdeť ze Siona nauka, a slovo Páně z Jesusalema. Porovnávat bude národy, rozsuzovat četné kmeny, že zkují v radlice své meče, a svá kopí v srpy ženců. Nezdvihne meče kmen proti kmeni, aniž cvičit se budou k boji. Nuže, dome Jakubův, pojďte, a choďme ve světle Hospodinově!

Graduale. Ps. 23, 7.

Tóllite portas, príncipes vestras: et elevámini portae aeternáles: et introíbit Rex glóriae. ℣. Quis ascéndet in montem Dómini? aut quis stabit in loco sancto ejus? Innocens mánibus, et mundo corde.

Stupňový zpěv. Ps. 23.

Zvyšte, knížata, brány svoje. Zvedněte se věkovité brány, aby mohl vejíti král vítězoslavný. ℣. Kdo smí vstoupiti na horu Páně a kdo postaviti se na místě jemu svatém? Ten, jehož ruce jsou nevinné a jehož srdce jest čisté.

Zde teprve řekne kněz: „Pán s vámi."

Oratio

Festína, quaesumus, Dómine, ne tardáveris: et auxílium nobis supérnae virtútis impénde: ut advéntus tui consolatiónibus sublevéntur, qui in tua pietáte confídunt. Qui vivis.

Modlitba

Pospěš, prosíme, Pane, neotálej, a uděl nám pomoc nebeské síly, aby pokřáli útěchou tvého příchodu, kteří doufají v dobrotivost tvoji. Jenž žiješ a kraluješ s Bohem Otcem.

Druhá a třetí modlitba jako v první neděli adventní na str. 46.

Čtení z proroka Isaiáše 7, 10—15 jako ve mši Rorate str. 52.

Graduale. Ps. 144, 18-21.

Prope et Dóminus ómnibus invocántibus cum, ómnibus qui invocant cum in veritáte. ℣. Laudem Dómini loquétur os meum: A benedícat omnis caro nomen sanctum ejus.

Stupňový zpěv

Blízko jest Pán všem, kteří jej vzývají, všem, kteří jej vzývají v pravdě. ℣. Chválu Páně nechť mluví ústa má; a každá bytost ať chvalořečí jméno svaté jeho.

Evangelium

Slova sv. Evangelia podle Lukáše 1, 26—38 jako ve Mši Rorate str. 53.

Offertorium. Is. 35, 4.

Confortámini, et jam nolíte timére: ecce enim Deus noster retríbuet judícium: ipse véniet, et salvos nos fáciet.

Obětování. Is. 35, 4.

Buďte silní a už se nebojte, neboť, hle, Bůh náš nás pomstí. On sám přijde a vysvobodí nás.

Secreta

Accépta tibi sint, quaésumus, Dómine, nostra jejúnia: quae et expiándo nos tua grátia dignos effíciant, et ad sempitérna promíssa perdúcant. Per Dom. . . .

Tichá modlitba

Prosíme, Pane, nechť ti jsou naše prosby příjemny, jež svou nápravnou silou ať nás tvé milosti učiní hodnými a dovedou k příslibům věčným. Skrze Pána . . .

Druhá a třetí Tichá modlitba jako v první neděli adventní na str. 49.

Communio. Is. 7, 14.

Ecce Virgo concípiet, et páriet fílium: et vocábitur nomen ejus Emmánuel.

K přijímání. Is. 7, 14.

Hle, Panna počne a porodí syna a jméno jeho bude slouti Emanuel

Postcommunio

Salutáris tui, Dómine, múnere satiáti, súpplices deprecámur: ut cujus laetámur gustu, renovémur efféctu. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Po přijímání

Nasyceni jsouce, Pane, tvým spasným darem, prosíme snažně, abychom, radujíce se jeho chutnáním, jeho účinkem obnoveni byli. Skrze Pána . . .

Druhá a třetí modlitba Po přijímání jako o první neděli adventní na str. 50.

Pátek Suchých dnů v Adventě

Shromáždění u Dvanácti sv. Apoštolů

Pán jest blízko. Šťastný ten člověk, jenž chodí po jeho cestách, neboť se s Ním setká. Kdo mu jde vstříc, nemusí se na světě ničeho báti.

Introitus. Ps. 118, 151-152.

Prope es tu, Dómine, et omnes viae tuae véritas: initio cognóvi de testimóniis tuis, quia in aetérnum tu es. Ps. ib. 1. Beáti immaculáti in via, qui ámbulant in lege Dómini. ℣. Glória Patri . . .

Vstup. Ž. 118, 151-152.

Blízko jsi, Pane, a všechny cesty tvé jsou pravé. Od počátku jsem z tvých svědectví poznával, že jsi na věky. Žalm tamt. 1. Blahoslavení, kteří bez poskvrnění kráčejí, kteří chodí v zákoně Páně. ℣. Sláva Otci . .

Oratio

Excita, quaesumus, Dómine, poténtiam tuam, et veni: ut hi, qui in tua pietáte confídunt, ab omni cítius adversitáte liberéntur. Qui vivis.

Modlitba

Vzbuď, prosíme, Hospodine, moc svou a přijď, aby ti, kteří spoléhají se na dobrotu tvoji, od veškerého protivenství rychle vysvobozeni byli. Jenž žiješ . . .

Druhá a třetí modlitba jako v první neděli adventní (str. 46).

Léctio

Isaíae Prophétae. c. 11, 1-5.

Čtení

z proroka Isaiáše 11, 1—5

Prorok Isaiáš líčí, jak ve svém zjevení viděl blížícího se Pána. Jest ratolestí z ochuzeného a království zbaveného kořene Jese — Panny Marie, která ve své pokoře a před lidskými zraky skryté vznešenosti stala se matkou Vykupitele.

Haec dicit Dóminus Deus: Egrediétur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet. Et requiéscet super eum spíritus Dómini: spíritus sapiéntiae, et intelléctus, spíritus consílii, et fortitúdinis, spíritus sciéntiae, et pietátis, et replébit eum spíritus timóris Dómini. Non secúndum visiónem oculórum judicábit, neque secúndum auditum aúrium árguet: sed judicábit in justítia paúperes, et árguet in aequitáte pro mansuétis terrae: et percútiet terram virga oris sui, et spíritu labiórum suórum interfíciet ímpium. Et erit justítia cíngulum lumbórum ejus: et fides cinctórium renum ejus.

Toto praví Pán Bůh: „Prut vzejde z pahýlu Jeseova, výhonek z kořene jeho vykvete, a spočine na něm duch Hospodinův: duch moudrosti a rozumu, duch porady a také síly, duch umění a pobožnosti, a naplní ho duch bázně Boží. Ne podle toho, co oku se zdá, bude soudit, aniž dle toho, co uslyší bude trestat. Ale dle práva bude se ujímat chudých, a spravedlivě mstíti utlačené. I bude bíti zemi metlou úst svých, zabije dechem rtů svých bezbožného. Opásá spravedlnost jeho bedra, a věrnost bude opaskem jeho boků.

Graduale. Ps 84, 8, 2.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam, et salutáre tuum da nobis. ℣. Benedixísti Dómine terram tuam: avertísti captivitátem Jacob.

Stupňový zpěv

Ukaž nám, Pane, milosrdenství své a spasení své nám uděl. ℣. Požehnal jsi, Pane, zemi své. Odvrátil jsi zajetí od Jakuba.

Evangelium

†Sequéntia s. Evangélii secúndum Lucam. C. 1, 39-47.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 1, 39-47.

Panna Maria nese pod srdcem Spasitele k nenarozenému dosud Janovi, jenž má být touto časnou návštěvou svého Pána posvěcen pro svůj budoucí úřad herolda nebeského Krále.

In illo témpore: Exsúrgens María, ábiit in montána cum festinatióne in civitátem Juda: Et intrávit in domum Zacharíae, et salutávit Elísabeth. Et factum est, ut audívit salutatiónem Mariae Elísabeth, exsultávit infans in útero ejus: et repléta est Spíritu Sancto Elísabeth: et exclamávit voce magna, et dixit: Benedícta tu inter mulíeres, et benedíctus fructus ventris tui. Et unde hoc mihi, ut véniat mater Dómini mei ad me? Ecce enim, ut facta est vox salutatiónis tuae in áuribus meis, exsultávit in gáudio infans in útero meo. Et beáta, quae credidísti, quóniam perficiéntur ea, quae dicta sunt tibi a Dómino. Et ait María: Magnificat ánima mea Dóminum: et exsultávit spíritus meus in Deo salutári meo.

Za onoho času Maria povstavši odešla s chvátáním na hory do města Judova a vešedši do domu Zachariášova, pozdravila Alžbětu. I stalo se, jak uslyšela Alžběta pozdravení Mariino, dítko zaplesalo v životě jejím, a Alžběta byla naplněna Duchem svatým. I zvolala hlasem velikým řkouc: „Požehnaná's ty mezi ženami, a požehnaný plod života tvého. A odkud mi to, aby matka Pána mého přišla ke mně? Neboť aj, jak došel hlas pozdravu tvého do mých uší, zaplesalo radostí dítko v životě mém. A blahoslavená jsi, kterás uvěřila, neboť se vyplní ty věci, které ti byly pověděny od Pána.“ I řekla Maria: „Velebí duše má Hospodina a duch můj zaplesal v Bohu, Spasiteli mém.“

Offertorium. Psal. 84.

Deus, tu convértens vivificábis nos et plebs tua laetábitur in te: osténde nobis Dómine misericórdiam tuam, et salutáre tuum da nobis.

Obětování. Ž. 84, 7-8.

Bože, obrať se k nám a oživ nás, a lid tvůj radovati se bude v tobě. Ukaž nám, Pane, milosrdenství své a spasení své nám uděl.

Secreta

Munéribus nostris, quaesumus, Dómine, precibús-

Tichá modlitba

Prosíme, Pane, abys po přijetí darů a proseb našich

que suscéptis; et coeléstibus nos munda mystériis, et cleménter exáudi. Per Dóminum . . .

nás i nebeskými tajemstvími očistil, i milostivě vyslyšel. Skrze Pána . . .

Druhá a třetí Tichá modlitba jako v první neděli adventní na str. 49.

Communio. Zachar. 14,5-6.

Ecce, Dóminus véniet, et omnes Sancti ejus cum eo: et erit in die illa lux magna.

K přijímání. Zachar. 14,5-6.

Hle, Pán přijde a všichni Svatí s ním. A bude v ten den světlo velké.

Postcommunio

Tui nos, Dómine, sacraménti libátio sancta réstauret: et a vetustáte purgátos, in mystérii salutáris fáciat transíre consórtium. Per Dóminum . . .

Po přijímání

Svaté obětování tvé svátosti, Pane, nechť nás obnoví a od staré viny očištěné ať nás převede do společenství spasného tajemství. Skrze Pána . . .

Druhá a třetí modlitba Po přijímání jako v první neděli adventní na str. 50.

Sobota Suchých dnů v Adventě

Shromáždění u sv. Petra

Papež Lev Veľký to dosvědčuje, že křesťané po celou noc se soboty Suchých dnů na neděli modlili se společně v kostele. Při té příležitosti odevzdávali biskupovi desátky z olejové úrody. Za zpěvu, čtení Písma sv., modliteb a udílení svěcení mladým kněžím ubíhala rychle noc. Jakoby modlitbami zaháněl lid temnoty hříchu a s dychtivostí čekal na první paprsky věčného Slunce. — Svěcení na jednotlivé stupně kněžství udílí se po Kyrie, Čteních a před posledním veršem Traktu. Při téže mši sv. však vždy jen 2 svěcení témuž svěcenci.

Introitus. Ps. 79, 4 et 2.

Veni, et osténde nobis fáciem tuam, Dómine, qui sedes super Chérubim: et salvi érimus. Ps. ibid. 2. Qui regis Israel, inténde: qui dedúcis, velut ovem, Joseph. ℣. Glória Patri...

Vstup. Ž. 79, 4 a 2.

Pojď a ukaž nám svou tvář, Pane, jenž trůníš na Cherubech, a budeme spaseni! Ž. tamt. 2. Slyš, pastýři Israelův, ty, jenž jako ovečku Josefa vedeš. ℣. Sláva Otci . . .

Po Kyrie uděluje se kandidátům kněžství tonsura. Potom říká kněz: Modleme se! Skloňme kolena! *R.* Povstaňte!

Oratio

Deus, qui cónspicis, quia ex nostra pravitáte afflígimur: concéde propítius; ut ex tua visitatióne consolémur. Qui vivis . . .

Modlitba

Bože, jenž patříš, jak jsme pro svou zkaženost trápeni, uděl milostivě, abychom tvým navštívením potěšeni byli. Jenž žiješ...

1. Léctio

Isaíae Prophétae. c. 19.

In diébus illis: Clamábunt ad Dóminum a fácie tribulántis, et mittet eis salvatórem et propugnatórem, qui líberet eos. Et cognoscétur Dóminus ab Aegypto, et cognóscent Aegyptii Dóminum in die illa, et colent eum in hóstiis, et in munéribus: et vota vovébunt Dómino, et solvent. Et percútiet Dóminus Aegyptum plaga, et sanábit eam: et reverténtur ad Dóminum, et placábitur eis, et sanábit eos Dóminus Deus noster.

1. Čtení

z Isaiáše proroka. 19,20-22.

V oněch dnech: Když budou volati k Hospodinu pro utlačovatele, pošle jim vysvoboditele; ten bude bojovati za ně a spasí je. Tím se ukáže Hospodin Egypťanům, Egypťané pak poznají Hospodina v ten den, cíti jej budou obětmi a dary, činiti budou sliby Hospodinu a plniti je. Ano, Hospodin bude bíti Egypt ranou, kterou je vyléčí, i obrátí se k Hospodinu, který se usmíří s nimi a uzdraví je Pán Bůh náš.

Biskup udělí první nižší svěcení: ostiarů (vrátníků).

Graduale. Ps. 18, 7 et 2.

A summo coelo egréssio ejus: et occúrsus ejus usque ad summum ejus. ℣. Coeli enárrant glóriam Dei, et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

Stupňový zpěv. Ž. 18.

S nejvyššího vrcholku nebes je východ jeho a běh jeho až do protějších výšin jeho. ℣. Nebesa hlásají slávu Boží a obloha zvěstuje díla rukou jeho.

Modleme se! Skloňme kolena! ℟. Povstaňte!

Oratio

Concéde, quaesumus, omnípotens Deus: ut qui sub peccáti jugo, ex vetú-

Modlitba

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, abychom, kteří pod jhem hříchu ve sta-

sta servitúte deprímimur; exspectáta unigéniti Fílii tui nova nativitáte liberémur. Qui tecum vivit et regnat.

2. Léctio
Isaíae Prophétae. c. 35.

Haec dicit Dóminus: Laetábitur desérta et ínvia, et exsultábit solitúdo, et florébit quasi lílium. Gérminans germinábit, et exsultábit laetabúnda et laudans: glória Líbani data est ei: decor Carméli et Saron, ipsi vidébunt glóriam Dómini, et decórem Dei nostri. Confortáte manus dissolútas, et génua debília roboráte. Dícite pusillánimis: Confortámini, et nolíte timére: ecce Deus vester ultiónem addúcet retributiónis: Deus ipse véniet, et salvábit vos. Tunc aperiéntur óculi caecórum, et aures surdórum patébunt. Tunc sáliet, sicut cervus, claudus, et apérta erit lingua mutórum: quia scissae sunt in desérto aquae, et torréntes in solitúdine. Et quae erat árida, erit in stagnum, et sítiens in fortes aquárum: ait Dóminus omnípotens.

Biskup udělí druhé nižší svěcení: lektorů (předčítatelů).

Graduale. Ps. 18, 6 et 7.

In sole pósuit tabernáculum suum: et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo. ℣. A summo coelo egréssio ejus: et occúrsus ejus usque ad summum ejus.

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

Oratio

Indígnos nos, quáesumus, Dómine, fámulos tuos, quos actiónis própriae culpa contrístat, unigéniti Fílii tui advéntu laetífica. Qui tecum vivit.

3. Léctio
Isaíae Prophétae. c. 40, 9-11.

Haec dicit Dóminus: Super montem excélsum ascénde tu, qui evangelízas Sion: exálta in fortitúdine vocem tuam, qui evangelízas Jerúsalem: exálta, noli timére. Dic civitátibus Juda: Ecce Deus in fortitúdine véniet, et bráchium ejus dominábitur: ecce merces ejus cum eo, et opus illíus coram illo. Sicut pastor gregem suum páscet: in bráchio suo congregábit agnos, et in sinu suo levábit Dóminus Deus noster.

2. Čtení
z Isaiáše proroka. 35, 1-7.

Toto praví Pán: Veselit se bude neschůdná pustina, plesat a kvést bude pouště jak lilie. Bujně pučeti se bude, plesat bude a jásat a výskat, nádhera Libanu bude jí dána, krása Karmelu i Saronu. Oniť uzří slávu Hospodinovu, krásu našeho Boha. Posilněte ruce skleslé a kolena klesající utvrďte! Rcete malomyslným: Vzmužte se a nebojte se. Aj, Bůh váš odvetu konat bude, odplatí, Bůh sám přijde a spasí vás. Tehdy se otevrou oči slepých i uši hluchých odemknou se. Tehdy poskočí chromý jak jelen a rozvázán bude jazyk němých, neboť na poušti vyprýští se vody a potoky na pustině. Země vypráhlá jezerem bude a v žíznivé budou vyvěrat prameny: praví Pán všemohoucí.

Stupňový zpěv. Ž. 18.

V slunci rozbil stánek svůj, a vychází jako ženich ze své ložnice. ℣. S nejvyššího vrcholku nebes je východ jeho a běh jeho až do protějších výšin jejich.

Modleme se! Skloňme kolena! ℟. Povstaňte!

Modlitba

Potěš nás, prosíme, Pane, nehodné služebníky své, jež rmoutí vina vlastních skutků, příchodem jednorozeného Syna svého. Jenž s Tebou žije . . .

3. Čtení
z Isaiáše proroka. 40, 9-11.

Toto praví Pán: Vystup na vysokou horu, ty, jenž blahou zvěst přinášíš Sionu, vydávej silný, vysoký hlas, ty, jenž blahou zvěst přinášíš Jerusalemu! Vydávej, neboj se, rci městům judským: „Ejhle, Bůh váš!“ Aj, Pán Bůh přichází v síle, rámě jeho má vládu; aj, mzda jeho s ním a dílo jeho před ním. Jak pastýř stádo své pase, tak ramenem beránky sbírá, do klína je zdvihá Pán Bůh náš.

Biskup udělí třetí nižší svěcení: exorcistů (zaříkávačů).

Graduale. Ps. 79, 20 et 3.

Dómine, Deus virtútum, convérte nos: et osténde fáciem tuam, et salvi érimus. ℣. Excita, Dómine,

Stupňový zpěv

Pane, Bože mocností, obrať nás. Ukaž nám tvář svou, i budeme spaseni. ℣. Vzbuď, Pane, moc

poténtiam tuam, et veni: ut salvos fácias nos.

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

Oratio

Praesta, quáesumus, omnípotens Deus: ut Fílii tui ventúra solémnitas, et praeséntis nobis vitae remédia cónferat, et práemia aetérna concédat. Per eúndem Dóminum.

4. Léctio

Isaíae Prophétae. c. 45, 1-8.

Haec dicit Dóminus christo meo Cyro, cujus apprehéndi déxteram, ut subjíciam ante fáciem ejus Gentem, et dorsa regum vertam, et apériam coram eo jánuas, et portae non claudéntur. Ego ante te ibo: et gloriósos terrae humiliábo: portas áereas cónteram, et vectes férreos confríngam. Et dabo tibi thesáuros abscónditos et arcána secretórum: ut scias quia ego Dóminus, qui voco nomen tuum, Deus Israel. Propter servum meum Jacob, et Israel eléctum meum, et vocávi te nómine tuo: assimilávi te, et non cognovísti me. Ego Dóminus, et non est ámplius: extra me non est Deus: accínxi te, et non cognovísti me: Ut sciant hi, qui ab ortu solis, et

svou a přijď, abys nás spasil.

Modleme se! Skloňme kolena! ℟. Povstaňte!

Modlitba

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, aby nastávající slavnost Syna tvého, i lásky nám pro nynější život přinesla, i dary propůjčila věčné. Skrze téhož Pána . . .

4. Čtení

z Isaiáše proroka. 45, 1-8.

Toto pravím já Hospodin pomazanému mému Cyrovi, jehož jsem uchopil za pravou ruku, abych podmanil mu národy, hřbety králů ohnul, otevřel před ním vrata, by žádná brána nebyla zavřena: Já půjdu před tebou; vyvýšeniny země ponížím, brány kovové potru, závory železné zlámu. Dám ti poklady skryté, dám ti tajnosti komor, abys zvěděl, že já jsem Hospodin, jenž tě jmenoval jménem tvým, Bůh Izraelův. Pro svého služebníka Jakoba, pro Izraele, vyvolence svého jmenoval jsem tě tvým jménem, zobrazil jsem tě prve, než jsi mne poznal. Já jsem Hospodin a není žádného jiného, mimo mne není Boha; přepásal jsem tě prve, než jsi mne po-

qui ab occidénte, quóniam absque me non est. Ego Dóminus, et non est alter, formans lucem, et creans ténebras, fáciens pacem, et creans malum: Ego Dóminus fáciens omnia haec. Roráte coeli désuper, et nubes pluant justum: apperiátur terra, et gérminet Salvatórem: et justítia oriátur simul: ego Dóminus creávi eum.

znal, aby věděli lidé od východu slunce i od západu, že není Boha mimo mne. Já, Hospodin, jsem to a nikdo jiný, ten, který tvořím světlo a činím tmu, ten, který tvořím štěstí a neštěstí, já Hospodin to všecko činím. Rosu dejte nebesa shůry, mraky deště spravedlivce. Otevři se země a vypuč Spasitele a spolu vzejdi spravedlnost! Já Hospodin stvořil jsem to.

Biskup udělí čtvrté nižší svěcení: akolutů (přisluhovačů).

Grad. Ps. 79, 3, 2 et 3.

Excita, Dómine, poténtiam tuam, et veni, ut salvos fácias nos. ℣. Qui regis Israel, inténde: qui dedúcis, velut ovem, Joseph: qui sedes super Chérubim: appáre coram Ephraim, Bénjamin, et Manásse.

Orémus. Flectámus genua. ℟. Leváte.

Stupňový zpěv.

Vzbuď, Pane, moc svou a přijď, abys nás spasil. ℣. Slyš, pastýři Izraelův, ty, jenž jako ovečku Josefa vedeš, ty, jenž trůníš na Cherubech, zjev se před Efraimem, Benjaminem a Manassem.

Modleme se! Skloňme kolena! ℟. Povstaňte!

Oratio

Preces pópuli tui, quáesumus, Dómine, cleménter exáudi: ut qui juste pro peccátis nostris afflígimur, pietátis tuae visitatióne consolémur. Qui vivis.

Modlitba

Prosby lidu svého, prosíme, Pane, milostivě vyslyš, abychom, spravedlivě za hříchy své trpíce, navštívením dobrotivosti tvé potěšeni byli. Jenž žiješ . . .

5. Léctio

Daniélis Prophétae.

In diébus illis: Angelus

5. Čtení

z Daniela proroka. 3, 47-51.

V oněch dnech: Sestou-

Dómini descéndit cum Azaría et sóciis ejus in fornácem: et excússit flammam ignis de fornáce, et fecit médium fornácis quasi ventum roris flantem. Flamma autem effundebátur super fornácem cúbitis quadragínta novem: et erúpit, et incéndit, quos réperit juxta fornácem de Chaldaeis minístros regis, qui eam incendébant. Et non tétigit eos omníno ignis, neque contristávit, nec quidquam moléstia íntulit. Tunc hi tres quasi ex uno ore laudábant, et glorificábant, et benedicébant Deum in fornáce, dicéntes:

pil s Azariášem a s druhy jeho anděl Páně do peci, a vyrazil plamen ohně z peci, a učinil, že byl prostředek peci, jako když vane vítr z rosy: plamen pak vyrazil z peci loktů čtyřicet devět. Vyrazil a spálil všechny, které nalezl u peci, z královských sluhů Chaldejských, kteří jej zapálili. A oheň naprosto se jich nedotekl, neučinil jim bolesti aniž je obtěžoval. Tehdy ti tři jako jedněmi ústy chválili, dobrořečili a oslavovali v peci Boha řkouce:

Neodpoví se: Bohu díky. — Biskup udělí první vyšší svěcení: podjáhnů.

Hymnus. Dan. 3, 52-56.

Benedíctus es, Dómine, Deus patrum nostrórum. Et laudábilis, et gloriósus in saecula.

Et benedíctum nomen glóriae tuae, quod est sanctum. Et laudábile, et gloriósum in saecula.

Benedíctus es in templo sancto glóriae tuae. Et laudábilis, et gloriósus in saecula.

Benedíctus es super thronum sanctum regni tui. Et laudábilis, et gloriósus in saecula.

Benedíctus es super

Zpěv. Dan. 3, 52—56.

Veleben jsi, Pane, Bože otců našich. A chvályhodný a slavný na věky.

A velebeno jest jméno tvé slávy, jež je svaté. A chvályhodné a slavné na věky.

Veleben jsi v chrámě svatém chvály tvé. A chvályhodný a slavný na věky.

Veleben jsi na trůně svatém království svého. A chvályhodný a slavný na věky.

Veleben jsi pro žezlo

sceptrum divinitátis tuae. Et laudábilis, et gloriósus in saecula.

Benedíctus es, qui sedes super Chérubim, íntuens abyssos. Et laudábilis, et gloriósus in saecula.

Benedíctus es, qui ámbulas super pennas ventórum, et super undas maris. Et laudábilis, et gloriósus in saecula.

Benedícant te omnes Angeli, et Sancti tui. Et laudent te, et glorificent in saecula.

Benedícant te coeli, terra, mare, et ómnia, qae in eis sunt. Et laudent te, et glorificent in saecula.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. Et laudábili, et glorióso in saecula.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in saecula saeculórum. Amen. Et laudábilis, et gloriósus in saecula.

Benedíctus es, Dómine, Deus patrum nostrórum. Et laudábilis, et gloriósus in saecula.

Teď říká kněz: Pán s Vámi.

Oratio

Deus, qui tribus púeris mitigásti flammas ígnium: concéde propítius; ut nos fámulos tuos non exúrat flamma vitiórum. Per Dóminum.

Božství svého. A chvályhodný a slavný na věky.

Veleben jsi, jenž trůníš na Cherubech, hledě do propastí. A chvályhodný a slavný na věky.

Veleben jsi, jenž chodíš pro křídlech větrů a po vlnách moře. A chvályhodný a slavný na věky.

Nechť velebí tě všichni Andělé a Svatí tvoji. A nechť chválí tě a oslavují na věky.

Nechť velebí tě nebesa, země, moře a všecko, co v nich je. A nechť chválí tě a oslavují na věky.

Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému. A chvályhodnému a slavnému na věky.

Jakož bylo na počátku, i nyní i vždycky, a na věky věkův. Amen. A chvályhodnému a slavnému na věky.

Veleben jsi, Pane, Bože otců našich. A chvályhodný a slavný na věky.

Modlitba

Bože, jenž jsi zmírnil třem jinochům ohnivé plameny, uděl milostivě, aby nás, služebníky tvé, nespaloval oheň vášní. Skrze Pána . . .

Druhá a třetí modlitba jako v první neděli adventní (str. 46).

6. Léctio

Epístolae beáti Pauli Apóstoli ad Thessalonicénses.
2. cap. 2, 1-8.

6. Čtení

z 2. listu sv. Pavla Apoštola k Thesalonickým
2, 1-8.

Sv. Pavel upozorňuje, že před konečným příchodem Krista přijde Antikrist s veškerou zlobou a ďábelskostí svou. Bude však slavně zahnán jasným příchodem Páně.

Fratres: Rogámus vos per advéntum Dómini nostri Jesu Christi, et nostrae congregatiónis in ipsum: ut non cito moveámini a vestro sensu, neque terreámini, neque per spíritum, neque per sermónem, neque per epístolam tamquam per nos missam, quasi instet dies Dómini. Ne quis vos sedúcat ullo modo: quóniam, nisi vénerit discéssio primum, et revelátus fúerit homo peccáti, fílius perditiónis, qui adversátur, et extóllitur supra omne, quod dícitur Deus, aut quod cólitur, ita ut in templo Dei sédeat osténdens se, tamquam sit Deus. Non retinétis, quod, cum adhuc essem apud vos, haec dicébam vobis? Et nunc quid detíneat, scitis, ut revelétur in suo témpore. Nam mystérium jam sperátur iniquitátis: tantum ut, qui tenet nunc, téneat, donec de médio fiat. Et tunc revelábitur ille iníquus, quem Dóminus

Bratři, prosíme vás v příčině příchodu Pána našeho Ježíše Krista a našeho spojení s ním, abyste se nedali honem zmásti na mysli neb děsili ani duchem prorockým ani slovem ani listem jako od nás poslaným, jakoby den Páně již nastával. Nikdo vás nesveď nižádným způsobem, neboť den Páně nenastane, leč prve přijde odpadnutí, a objeví se člověk hříchu, syn záhuby, jenž se protivit a povyšovat bude proti všemu, co slove Bohem, aneb čemu se vzdává pocta božská, takže se posadí ve chrámě Božím a bude si počínati, jako by byl Bohem. Nepamatujete-li se, že jsem vám to pravil jsa ještě u vás? Také nyní víte, co ho zdržuje, aby se zjevil časem svým; neboť skrytá bezbožnost již působí; jenom dokavad ten, jenž zdržuje, neustoupí s cesty. A tehdy se objeví onen bezbožník; jej Pán Ježíš zahubí dechem

Jesus interfíciet spíritu oris sui, et déstruet illustratióne advéntus sui.

úst svých a zničí jasem příchodu svého.

Biskup udílí druhé vyšší svěcení: jáhnů.

Tractus. Ps. 79, 2-3.

Qui regis Israel, inténde: qui dedúcis, velut ovem, Joseph. ℣. Qui sedes super Chérubim, appáre coram Ephraim, Bénjamin, et Manásse. ℣. Excita, Dómine, poténtiam tuam, et veni: ut salvos fácias nos.

Traktus. Ž. 79, 2-3.

Slyš, pastýři Israelův, ty, jenž jako ovečku vedeš Josefa. ℣. Ty, jenž trůníš na Cherubech, zjev se před Efraimem, Benjaminem a Manassem. ℣. Vzbuď, Pane, moc svou a přijď, abys nás spasil.

Před posledním veršem Traktu udělí se třetí vyšší svěcení: na kněze.

Evangelium

Slova svatého Evangelia podle Lukáše 3, 1—6, jako v následující čtvrtou neděli adventní na str. 82.

Offertorium. Zach. 9, 9.

Exsúlta satis, fília Sion, práedica, fília Jerúsalem: ecce, Rex tuus venit tibi sanctus et Salvátor.

Obětování. Zach. 9, 9.

Jásej mocně, dcero Sionská, hlasitě prozpěvuj, dcero Jerusalemská. Hle, Král tvůj přichází k tobě, svatý a Spasitel.

Secreta

Sacrifíciis praeséntibus, quaesumus, Dómine, placátus inténde: ut et devotióni nostrae proficiant et salúti. Per Dóminum...

Tichá modlitba

Na přítomné obětiny, prosíme, Pane, usmířen popatř, aby prospěly i naší zbožnosti i spáse. Skrze Pána ...

Druná a třetí Tichá modlitba jako v první neděli adventní (str. 49).

Comm. Ps. 18, 6-7.

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam: a summo coelo egréssio ejus, et occúrsus ejus usque ad summum ejus.

K přijímání. Ž. 18. 6-7.

Plesá jako rek, jenž má rychle vykonati cestu. S nejvyššího vrcholku nebes jest východ jeho do protějších výšin jejich.

Postcommunio

Quaésumus, Dómine Deus, noster: ut sacrosáncta mystéria, quae pro reparatiónis nostrae munímine contulísti, et praesens nobis remédium esse fácias, et futúrum. Per Dóminum.

Po přijímání

Prosíme, Pane, Bože náš, abys učinil, by přesvatá tajemství, která jsi pro zajištění vykoupení našeho rozdal, i nynějším pro nás občerstvením byla i příštím. Skrze Pána...

Druhá a třetí modlitba jako v první neděli adventní (str. 50).

Čtvrtá neděle adventní

Shromáždění u Dvanácti svatých Apoštolů

Jeden pouze je Spravedlivý, jeden jen bez hříchu. Ten může za nás zaplatiti výkupné, aby se nám otevřely opět brány ztraceného Nebe! Jak něžně po Něm úpěl prorok Isaiáš a s ním očekávající lidstvo! Takovou něžnou touhu Bůh nenechá nikdy oslyšenu! Tak máme také toužiti po Ježíši v nejsvětější Svátosti! Modleme se s Církví, aby Bůh svou Milostí odstranil ty překážky, jež zabraňují, aby Pán k nám mohl přijíti!

Introitus. Is. 45, 8.

Roráte coeli désuper, et nubes pluant justum: aperiátur terra, et gérminet Salvátorem. Ps. 18, 2. Coeli enárrant glóriam Dei: et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum. V. Glória Patri...

Vstup. Isaiáš 45, 8.

Rosu dejte nebesa shůry a oblakové dštěte Spravedlivého; otevři se země a vypuč Spasitele. Ž. 18, 2. Nebesa vypravují slávu Boží a díla rukou jeho hlásá obloha. V. Sláva Otci...

Oratio

Excita, quaesumus, Dómine, poténtiam tuam, et veni, et magna nobis virtúte succúrre: ut per auxílium grátiae tuae, quod nostra peccáta praepédiunt, indulgéntia tuae propitiatiónis accéleret. Qui vivis..

Modlitba

Vzbuď, prosíme, Pane, moc svou a přijď, a silou velikou nám přispěj, aby pomocí milosti Tvé, co hříchy naše zdržují, shovívavé slitování Tvé uspíšilo. Jenž žiješ a kraluješ s Bohem Otcem...

Ostatní modlitby jako v první neděli adventní (str. 46).

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Corínthios. 1. Cor. 4.

Čtení

z prvního listu sv. Pavla Apoštola ke Korint. 4, 1-5.

O včerejší sobotě byli svěceni vyvolení věřící na sluhy Boží. Dnes jim Církev slovy sv. Pavla předvádí důstojnost jejich úřadu a nabádá je k věrnému plnění jejich povinností. Toto napomenutí platí i pro ostatní věřící, neboť věrné vykonávání povinností nás uschopňuje k dokonalé přípravě na příchod Kristův ve sv. přijímání i k poslednímu Soudu.

Fratres: Sic nos exístimet homo, ut minístros Christi, et dispensatóres mysteriórum Dei. Hic jam quaeritur inter dispensatóres, ut fidélis quis inveniátur. Mihi autem pro mínimo est, ut a vobis júdicer, aut ab humáno die: sed neque me ipsum júdico. Nihil enim mihi cónscius sum: sed non in hoc justificátus sum: qui autem júdicat me, Dóminus est. Itaque nolíte ante tempus judicáre, quoadúsque véniat Dóminus: qui et illumínábit abscóndita tenebrárum, et manifestábit consília córdium: et tunc laus erit unicuíque a Deo.

Bratři, tak suď každý o nás, jako o služebnících Kristových a správcích tajemství Božích. Tu však se vyžaduje na správcích, aby každý byl shledán věrným. Mně pak pramálo záleží na tom, abych byl souzen od vás neb od soudu lidského, avšak ani sám sebe nesoudím; vždyť ničeho nejsem si vědom, ale tím nejsem ospravedlněn; ten však, jenž mě soudí, jest Pán. Proto nesuďte o ničem před časem, dokavad nepřijde Pán, jenž nejen osvítí věci skryté v temnosti, nýbrž i na jevo uvede rady srdcí; a tehdy dostane se chvály každému od Boha.

Graduale. Ps. 144, 18 et 21.

Stupňový zpěv. Ž. 144.

Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum, ómnibus, qui ínvocant eum in veritáte. V. Laudem Dómini loquétur os meum: et benedícat omnis caro nomen sanctum ejus.

Blízko jest Pán všem, kdož jej vzývají, všem, kdož vzývají jej v pravdě. V. Chválu Hospodinu hlásejtež ústa moje a všecko tělo blahoslav jméno svaté jeho.

Allelúja, allelúja. V. Veni Dómine, et noli tardá-

Aleluja, aleluja. V. Přijď, Pane, a neprodlévej; od-

re: relaxa facínora plebis tuae Israel. Allelúja.

poutej lid svůj israelský od hříchů. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Lucam. c. 3, 1-6.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 3, 1-6.

Připravme cestu Páně a vyplňme upřímnou lítostí údolí zanedbaných povinností k Bohu, k bližnímu a sobě! Snesme skromností a pokorou pahrbky své pýchy, nadutosti a povyšování se nad druhé. Veďme cestu svého srdce přímo ke svému nejvyššímu cíli a nebluďme vědomě oklikami! Uhlaďme drsnost své povahy láskou obětavou a milosrdnou! Pak můžeme býti jisti, že Pán k nám zavítá a obdaruje nás hojnou milostí!

Anno quintodécimo impérii Tibérii Caesaris, procuránte Póntio Piláto Judaeam, tetrárcha autem Galilaeae Heróde, Philíppo autem fratre ejus tetrárcha Ituraeae et Trachonítidis regiónis, et Lysánia Abilínae tetrárcha, sub princípibus sacerdótum Anna et Cáipha: factum est verbum Dómini super Joánnem, Zacharíae fílium, in desérto. Et venit in omnem regiónem Jordánis, praedicans baptísmum poeniténtiae in remissiónem peccatórum, sicut scriptum est in libro sermónum Isaíae prophétae: Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini: rectas fácite sémitas ejus: omnis vallis implébitur: et omnis mons et collis humiliábitur: et erunt prava in directa, et áspera in vias planas: et vidébit omnis caro salutáre Dei.

Roku patnáctého panování císaře Tiberia, když Pontius Pilát spravoval Judsko a Herodes byl tetrarchou v Galilei, Filip pak, bratr jeho, tetrarchou krajiny iturejské a trachonitské, a Lysanias tetrarchou abilínským, za nejvyšších kněží Annáše a Kaifáše stalo se slovo Hospodinovo k Janovi, synu Zachariášovu, na poušti. I přišel do veškeré krajiny jordánské a kázal křest pokání na odpuštění hříchů, jakož psáno jest v knize řečí proroka Isaiáše: Hlas volajícího na poušti: „Připravte cestu Páně, přímé čiňte stezky jeho; každé údolí budiž vyplněno a každá hora a každý pahrbek budiž ponížen, a místa křivá buďtež přímými a místa drsná cestami rovnými: a veškeré lidstvo zakusí spasení Božího."

Et dicitur Credo.

Následuje Credo.

Offertorium. Luc. 1, 28.

Ave María, grátia plena: Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Obětování. Luk. 1, 28.

Zdrávas Maria, milosti plná; Pán s tebou. Požehnaná tys mezi ženami a požehnaný plod života tvého.

Secreta

Sacrifíciis praeséntibus, quaesumus, Dómine, placátus inténde: ut et devotióni nostrae profíciant, et salúti. Per Dóminum . . .

Tichá modlitba

Na oběti přítomné, prosíme, Pane, usmířen shlédni, aby prospívaly naší zbožnosti i spáse. Skrze Pána našeho . . .

Ostatní Tiché modlitby jako v první neděli adventní (str. 49).

Communio. Is. 7, 14.

Ecce Virgo concípiet, et páriet fílium: et vocábitur nomen ejus Emmánuel.

K přijímání. Is. 7, 14.

Hle, Panna počne a porodí syna a jméno jeho bude slouti Emanuel.

Postcommunio

Sumptis munéribus, quaesumus, Dómine: ut cum frequentatióne mystérii, crescat nostrae salútis effféctus. Per Dóminum nostrum . . .

Po přijímání

Přijavše dary nebeské, prosíme, Pane, aby s opětováním tajemství vzrůstal i účinek pro naši spásu. Skrze Pána našeho . . .

Ostatní modlitby Po přijímání jako v první neděli adventní (str. 50).

Svatvečer Narození Páně

(Štědrý den)

Shromáždění u Panny Marie Větší

Slova na počátku dnešního Vstupu vyslovil Mojžíš, když oznamoval lidu, že příští den bude pršet nebeská manna. Církev jimi těší věřící, že v dnešní noc dostane se nám nebeského chleba, po němž nikdo nebude hladověti, kdo se jím bude živiti. Několik jenom hodin dělí nás od naší Spásy; oblecme svou duši ve sváteční roucho nevinnosti a rozpalme láskou srdce svoje, aby svítilo do svaté dnešní noci. Pusťme se bez váhání po proudu radosti a sladkého očekávání, který pryští v dnešní mši sv. ze srdce Církve.

Introitus. Exod. 16, 6 et 7.

Hódie sciétis, quia véniet Dóminus, et salvábit

Vstup. 2. Mojž. 16, 6 et 7.

Dnes zvíte, že přijde Pán a spasí nás; a zítra

nos: et mane vidébitis glóriam ejus. Ps. 23, 1. Dómini est terra, et plenitúdo ejus; orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo. ℣. Glória Patri.

uvidíte slávu jeho. Ž. 23, 1. Hospodinova jest země i to, co ji naplňuje; okrsek zemský i všichni, kdož v něm obývají. ℣. Sláva Otci . . .

Neříká se „Sláva na výsostech Bohu!"

Oratio

Deus, qui nos redemptónis nostrae ánnua exspectatióne laetíficas: praesta, ut Unigénitum tuum, quem Redemptórem laeti suscípimus, veniéntem quoque júdicem secúri videámus, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum. Qui tecum vivit et regnat...

Modlitba

Bože, jenž nás každým rokem očekáváním spásy naší těšíš, dej, abychom Jednorozeného tvého, jejž jako Vykupitele radostně vítáme, klidně viděli přicházeti také jako soudce, Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou žije a kraluje...

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Romános. c. 1, 1-6.

Čtení

z listu svatého Pavla Apoštola k Římanům. 1, 1-6.

V listě k Římanům upozorňuje sv. Pavel na vznešenost Evangelia či „radostné zvěsti", která jest prastará ve svém zaslíbení a odvěká v Božím úradku; předmětem jejím jest Syn Boží, který podle těla jest potomek Davidův.

Paulus, servus Jesu Christi, vocátus Apóstolus, segregátus in Evangélium Dei, quod ante promiserat per Prophétas suos in Scriptúris sanctis de Fílio suo, qui factus est ei ex sémine David secúndum carnem, qui praedestinátus et Fílius Dei in virtúte secúndum spíritum sanctificatiónis ex resurrectióne mortuórum Jesu Christi Dómini nostri: per quem accépimus grátiam, et Apostolátum ad obe-

Pavel, služebník Ježíš Krista, povolaný apoštol, vyvolený k evangeliu Božímu, které Bůh byl zaslíbil skrze proroky své v Písmech svatých o Synu svém, kterýž podle těla povstal z potomstva Davidova, podle ducha svatosti však osvědčen byl zmrtvýchvstáním jako Syn Boží v moci, totiž o Ježíši Kristu, Pánu našem, skrze něhož jsme obdrželi milost i apoštolství k tomu, abychom zjednali poslušnost

diéndum fídei in ómnibus Géntibus pro nómine ejus, in quibus estis et vos vocáti Jesu Christi Dómini nostri.

víry mezi všemi národy pro jméno jeho, z nichžto jste i vy, povolanci Ježíše Krista, Pána našeho.

Graduale. Exod. 16, 6, 7.

Hódie sciétis, quia véniet Dóminus, et salvábit nos: et mane vidébitis glóriam ejus. ℣. Ps. 79, 2-3. Qui regis Israel, inténde: qui dedúcis, velut ovem, Joseph: qui sedes super Chérubim, appáre coram Ephraim, Bénjamin, et Manásse.

Stupňový zpěv. 2. Mojž.

Dnes zvíte, že přijde Pán a spasí nás; a ráno uvidíte slávu jeho. ℣. Ž. 79, 2-3. Pastýři Izraelův, poslyš, ty, jenž jako ovečku Josefa vedeš; ty, jenž trůníš nad Cheruby, objev se před Efraimem, Benjaminem a Manassem.

Případne-li Štědrý den na neděli, říká se následující Aleluja:

Allelúja, Allelúja. ℣. Crástina die delébitur iníquitas terrae: et regnábit super nos Salvátor mundi. Allelúja.

Aleluja, aleluja. ℣. Zítra vyhlazena bude nepravost země a panovati bude nad námi Spasitel světa. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Mathaeum. c. 1.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 1, 18-21.

Těšme se, neboť panenská Matka porodí dnes v noci syna, počatého mocí Ducha Svatého, který spasí člověčenstvo od jeho hříchů.

Cum esset desponsáta mater Jesu María Joseph, ántequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu Sancto. Joseph autem vir ejus, cum esset justus, et nollet eam tradúcere, vóluit occúlte dimíttere eam. Haec autem eo cogitánte, ecce Angelus Dómini appáruit in somnis ei, dicens: Joseph

Když matka Ježíšova Maria byla zasnoubena Josefovi, nalezena jest, prve než se sešli, těhotnou z Ducha Svatého, Josef pak, muž její, jsa spravedlivý a nechtěje postaviti ji na odiv, odhodlal se propustiti ji tajně. Když však o tom přemýšlel, hle anděl Páně ukázal se mu ve snách a řekl: „Josefe, synu Davi-

fili David, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam: quod enim in ea natum est, de Spíritu Sancto est. Páriet autem fílium: et vocábis nomen ejus Jesum: ipse enim salvum fáciet pópulum suum a peccátis eórum.

dův, neboj se přijmouti Marii, manželku svou, neboť co se v ní počalo, z Ducha Svatého jest. Porodí pak syna, a nazveš jméno jeho Ježíš (Spasitel), neboť on spasí lid svůj od hříchů jejich."

Offertorium. Ps. 23, 7.

Tóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portae aeternáles: et introíbit Rex glóriae.

Obětování. Ž. 23, 7.

Zvyšte, knížata, brány svoje; zvedněte se, věkovité brány, aby mohl vejíti král vítězoslavný.

Secreta

Da nobis, quaesumus, omnípotens Deus: ut, sicut adoránda Fílii tui natalítia praevenímus, sic ejus múnera capiámus sempitérna gaudéntes. Qui tecum vivit et regnat . . .

Tichá modlitba

Dej nám, prosíme, všemohoucí Bože, abychom, jako úctyhodné narozeniny tvého Syna předem slavíme, tak i dosáhli v radosti jeho darů věčných. Jenž s tebou žije a kraluje...

Obyčejná Preface, padne-li Svatvečer na všední dny. Padne-li na neděli, béře se Preface o Nejsvětější Trojici (str. 39).

Communio. Is. 40, 5.

Revelábitur glória Dómini: et vidébit omnis caro salutáre Dei nostri.

K přijímání. Is. 40, 5.

Objeví se sláva Páně a všeliké tělo uzří spasení našeho Boha.

Postcommunio

Da nobis, quaesumus, Dómine, unigéniti Fílii tui recensíta nativitáte respiráre: cujus coelésti mystério páscimur, et potámur. Per eúmdem Dóminum...

Po přijímání

Popřej nám, prosíme, Pane, pookřáti vzpomínkou na narození jednorozeného Syna tvého, jehož nebeské tajemství nás napájí a živí. Skrze téhož . . .

DOBA VÁNOČNÍ

Takto se nazývá celá skupina slavností Páně a nejbl. Panny Marie od Hodu Božího vánočního až do svátku Zjevení Páně. V nich Církev sv. propuká v radost z narození Spasitelova, jenž jest pravý Bůh a zároveň pravý člověk, narozený z neposkvrněné Panny. Tajemství Vtělení a chvála panenského mateřství Mariina, toť jsou sladká tajemství, která se nám v této době připomínají.

Barva kostelních rouch jest teď většinou bílá, aby nám její jasnost ukazovala radost z příchodu tak touženého Vykupitele, čistotu panenské Matky a neposkvrněnost věřících duší, které se kolem jeslí tísní.

Hod Boží vánoční

Konečně jsme se dočkali této toužené chvíle! Bůh a Spasitel náš jest už mezi námi! Přišel jako útlé dítko, aby nás nepostrašil svým nekonečně velebným leskem. Položil se do jeslí, abychom se nebáli přiblížiti se k němu se svou lidskou bídou. Vzal na sebe lidské tělo, aby mohl v něm vykoupiti lidstvo, které Jeho Otec tolik miluje, že poslal na svět svého jednorozeného Syna, aby za nás trpěl. Poklekněme s pokorou a čistou láskou u jeslí a nabídněme nebeskému děťátku své srdce za příbytek!

Církev svatá v dnešní den radostí překypuje! To moře slastí, které ji plní, vyzpívá dnes ve třech nejsvětějších Obětech. V první se raduje z časného narození Spasitelova z jeho neposkvrněné panenské Matky; v druhé těší se z duchovního narození jeho v čistých duších pastýřů a ostatních věřících; v třetí se kochá blahem z odvěkého narození Boha Syna z Boha Otce.

První mše svatá

půlnoční

Shromáždění u Panny Marie Větší u Jeslí

Ve Vstupu mluví Božský Otec ke svému Jednorozenému. Marně chtějí národové se sebe svrhnouti jho poslušnosti k Bohu; ode dneška jim bude vládnouti dítko, které drží na své dlani celý vesmír.

Introitus. Ps. 2, 7.

Dóminus dixit ad me: Fílius meus es tu, ego hódie génui te. Ps. ib. 1. Quare fremuérunt Gentes: et pópuli meditáti sunt inánia? V. Glória Patri...

Vstup. Žalm 2, 7.

Hospodin řekl ke mně: „Syn můj jsi ty, já dnes zplodil jsem tebe." Ž. tamt. 1. Proč se bouří lidská pokolení a národové marné osnují plány? V. Sláva Otci.

Dnes zazní opět zpěv „Gloria in excelsis Deo — Sláva na výsostech Bohu", neboť v této noci přeradostné andělské hlasy jej po prvé člověčenstvu předzpívaly. Opakujme jej v srdci svém a

děkujme bez ustání Bohu za jeho lásku k nám. Vzdáme-li mu svůj povinný hold, ucítíme ten pokoj v duši, který byl při narození Vykupitelově slíben lidem pokorným a dobré vůle.

Oratio

Deus, qui hanc sacratíssimam noctem veri lúminis fecísti illustratióne claréscere: da, quaesumus; ut cujus lucis mystéria in terra cognóvimus, ejus quoque gaúdiis in coelo perfruámur. Qui tecum vivit..

Modlitba

Bože, jenž jsi tuto přesvatou noc jasem pravého světla ozářil, dej, prosíme, abychom téhož světla, jehož tajemství jsme poznali na zemi, také radosti požívali v nebi. Jenž s tebou žije a kraluje . . .

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Titum. c. 2, 11-15.

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola k Titovi. 2, 11-15.

Ačkoliv Spasitel náš zjevil se mezi námi jako slaboučké dítko, jest přece veliký Bůh.

Charíssime: Appáruit grátia Dei Salvatóris nostri ómnibus homínibus, erúdiens nos, ut abnegántes impietátem, et saeculária desidéria, sóbrie, et juste, et pie vivámus in hoc saeculo, exspectántes beátam spem, et advéntum glóriae magni Dei, et Salvatóris nostri Jesu Christi: qui dedit semetípsum pro nobis, ut nos redímeret ab omni iniquitáte, et mundáret sibi pópulum acceptábilem, sectatórem bonórum óperum. Haec lóquere, et exhortáre: in Christo Jesu Dómino nostro.

Nejmilejší, ukázala se milost Boha, Spasitele našeho, všem lidem, učíc nás, abychom odřeknouce se bezbožnosti a světských žádostí, střízlivě a spravedlivě a pobožně byli živi na tomto světě, očekávajíce blahou naději a příchod slávy velikého Boha a Spasitele našeho Ježíše Krista, jenž dal sebe sama za nás, aby nás vykoupil od všeliké nepravosti a očistil si lid příjemný, jenž by byl horlitelem dobrých skutků. To mluv a přimlouvej a vytýkej v Kristu Ježíši, Pánu našem.

Graduale. Ps. 109, 3 et 1.

Tecum princípium in die virtútis tuae in splendóribus sanctórum: ex útero ante lucíferum génui te. V. Dixit Dóminus Dómino meo: Sede a dextris meis, donec ponam inimícos tuos, scabéllum pedum tuórum.

Stupňový zpěv. Ž. 109.

Ty vládni v den své moci v lesku svatém; z lůna před jitřenkou zplodil jsem tebe. V. Řekl Hospodin Pánu mému: „Usedni po pravici mé, dokud nedám nepřátel tvých za podnož tvým nohám."

Allelúja, allelúja. V. Ps. 2, 7. Dóminus dixit ad me: Fílius meus est tu, ego hódie génui te. Allelúja.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 2, 7. Hospodin pravil ke mně: „Syn můj jsi ty, já dnes zplodil jsem tebe." Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Lucam. c. 2.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 2, 1-14.

Svaté Evangelium líčí prostými slovy úžasnou událost narození Spasitelova.

In illo témpore: Exiit edíctum a Caesare Augústo, ut describerétur univérsus orbis. Haec descríptio prima facta est a praeside Sýriae Cyríno: et ibant omnes, ut profiteréntur sínguli in suam civitátem. Ascéndit autem et Joseph a Galilaea de civitáte Názareth in Judaeam, in civitátem David, quae vocátur Béthlehem: eo quod esset de domo et família David, ut profiterétur cum María desponsáta sibi uxóre praegnánte. Factum est autem, cum essent ibi, impléti sunt dies, ut páreret. Et péperit Fílium suum primogénitum: et pannis eum involvit, et reclinávit eum in praesépio: quia non erat eis locus in diversório. Et pastóres erant

Za onoho času vyšel rozkaz od císaře Augusta, aby se vykonal soupis celé říše. Tento soupis konal se první za náčelnictví Quiriniova v Syrii. I šli všickni, aby se dali zapsati, každý do města svého. Odešel pak i Josef z Galileje z města Nazareta do Judska do města Davidova, jež slove Betlem, poněvadž byl z domu a kmene Davidova, aby se dal zapsat s Marií, zasnoubenou manželkou svou, která byla těhotná. Stalo se pak, když tam byli, naplnili se dnové, aby porodila. I porodila syna svého prvorozeného a obvinula jej plénkami a položila ho v jeslích, poněvadž neměli místa v hospodě. A byli v téže

in regióne eádem vigilántes, et custodiéntes vigílias noctis super gregem suum. Et ecce Angelus Dómini stetit juxta illos, et cláritas Dei circumfúlsit illos, et timuérunt timóre magno. Et dixit illis Angelus: Nolíte timére: ecce enim evangelízo vobis gaúdium magnum, quod erit omni pópulo: quia natus est vobis hódie Salvátor, qui est Christus Dóminus, in civitáte David. Et hoc vobis signum: Inveniétis infántem pannis involútum. et pósitum iu praesépio. Et súbito facta est cum Angelo multitúdo milítiae coeléstis, laudántium Deum, et dicéntium: Glória in altíssimis Deo, et in terra pax homínibus bonae voluntátis.

krajině pastýři, ponocujíce a stráž noční držíce nad stádem svým. A hle, anděl Páně stanul u nich, a jasnost Boží obklíčila je, a báli se velice. I řekl jim anděl: „Nebojte se, neboť aj zvěstuji vám radost velikou, která bude všemu lidu. Narodilť se vám dnes Spasitel, to jest Kristus Pán, v městě Davidově. A toto bude vám znamením: Naleznete dítko plénkami obvinuté a položené v jeslích.“ A hned nato bylo s andělem množství zástupů nebeských, kteří chválili Boha říkajíce: „Sláva na výsostech Bohu, a na zemi pokoj lidem dobré vůle.“

Et dicitur Credo.

Následuje Credo.

Když se dnes ve „Věřím v jednoho Boha“ zpívají slova „A vtělil se . . .“, poklekají kněží na nejnižším stupni oltáře a klanějí se v pokorném obdivu Bohu, který z lásky k nám stal se člověkem.

Offertorium. Ps. 95.

Laeténtur coeli, et exsúltet terra ante fáciem Dómini: quóniam venit.

Obětování. Ž. 95, 11 a 13.

Veselte se nebesa a plesej země před tváří Hospodinovou, neboť přichází.

Secreta

Accépta tibi sit, Dómine, quaesumus, hodiérnae festivitátis oblátio: ut tua grátia largiénte, per haec sacrosáncta commércia, in illíus invéniámur forma, in quo tecum est nostra substántia. Qui tecum vivit et regnat in unitate . . .

Tichá modlitba

Příjemna budiž tobě, prosíme, Pane, dnešní slavnostní oběť, abychom štědrotou milosti tvé, skrze toto přesvaté obcování shledáni byli ku podobenství toho, v němž s tebou máme svoji podstatu. Jenž s tebou žije . . .

Preface vánoční (str. 29).

Communio. Ps. 109, 3.

In splendóribus sanctórum ex útero ante lucíferum génui te.

K přijímání. Ž. 109, 3.

V lesku svatém z lůna pred jitřenkou zplodil jsem tebe.

Postcommunio

Da nobis, quaesumus, Dómine Deus noster: ut, qui nativitátem Dómini nostri Jesu Christi mystériis nos frequentáre gaudémus; dignis conversatiónibus ad ejus mereámur pervenire consórtium. Qui tecum vivit et regnat . . .

Po přijímání

Dej nám, prosíme, Pane, Bože náš, abychom, kteří se radujeme, že narození Pána našeho Ježíše Krista svatými tajemstvími obnovujeme, hodným životem zasloužili společenství jeho dojíti. Jenž s tebou žije a kraluje . . .

Druhá mše svatá

jitřní

Shromáždění u sv. Anastasie

Ve Vstupu se oslavuje příchod Knížete pokoje, jehož božské světlo se na nás rozlilo.

Introitus. Is. 9, 2 et 6.

Lux fulgébit hódie super nos: quia natus est nobis Dóminus: et vocábitur Admirábilis, Deus, Princeps pacis, Pater futúri saeculi: cujus regni non erit finis. Ps. 92, 1. Dóminus regnávit, decórem indútus est: indútus est Dóminus fortitúdinem, et praecínxit se. V. Glória Patri . . .

Vstup. Is 9, 2 a 6.

Světlo zazáří dnes nad námi, neboť narodil se nám Pán; a sloutí bude Podivuhodný, Bůh, Kníže pokoje, Otec budoucího věku, jehož království nebude konce. Ž. 92, 1. Pán kraluje, oděn jest krásou; oděn jest Pán silou a opásán. V. Sláva Otci . . .

Oratio

Da nobis, quaesumus,

Modlitba

Dej nám, prosíme, vše-

omnípotens Deus: ut, qui nova incarnáti Verbi tui luce perfúndimur; hoc in nostro respléndeat ópere, quod per fidem fulget in mente. Per eúmdem . . .

mohoucí Bože, aby nové světlo vtěleného Slova tvého, jímž jsme ozářeni, v našem obráželo se díle, jako skrze víru plane v mysli. Skrze téhož Pána . . .

Dnes uctívá Církev sv. také památku sv. Anastasie, která byla umučena právě na slavnost Narození Páně. V jejím kostele v Římě slavil kdysi papež druhou mši sv. o Vánocích.

Kecti sv. Anastasie

Da, quaesumus, omnípotens Deus: ut, qui beátae Anastásiae Mártyris tuae solémnia cólimus; ejus apud te patrocínia sentiámus. Per Dóminum . . .

Dej, prosíme, všemohoucí Bože, abychom, kteří svaté Anastasie, mučednice tvé, svátek slavíme, její u tebe ochrany došli. Skrze Pána našeho . . .

Léctio

Čtení

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Titum. c. 3, 4-7.

z listu svatého Pavla Apoštola k Titovi 3, 4-7.

Spása, která se nám objevila, není podmíněna lidskými zásluhami, ale Božím milosrdenstvím; jest to dílo Lásky, které nám jest ve křtu sv. přivlastněno.

Charíssime: Appáruit benígnitas et humánitas Salvatóris nostri Dei: non ex opéribus justítiae, quae fécimus nos, sed secúndum suam misericórdiam salvos nos fecit, per lavácrum regeneratiónis et renovatiónis Spíritus Sancti, quem effúdit in nos abúnde per Jesum Christum Salvatórem nostrum: ut justificáti grátia ipsíus, herédes simus secúndum spem vitae aetérnae: in Christo Jesu Dómino nostro.

Nejmilejší, ukázala se dobrota a lidumilnost Boha, Spasitele našeho; a to nikoli ze skutků učiněných ze spravedlnosti, které bychom byli vykonali my, nýbrž podle svého milosrdenství Bůh spasil nás skrze koupel znovuzrození a obnovy Ducha Svatého, jehož vylil na nás hojně skrze Ježíše Krista, Spasitele našeho, abychom byvše ospravedlněni milostí jeho, stali se podle naděje dědici života věčného; v Kristu Ježíši, Pánu našem.

Graduale. Ps. 117, 26, 27, 23.

Benedíctus, qui venit in nómine Dómini: Deus Dóminus, et illúxit nobis. V. A Dómino factum est istud: et est mirábile in óculis nostris.

Allelúja, allelúja. V. Ps. 92, 1. Dóminus regnávit, decórem índuit: índuit Dóminus fortitúdinem, et praecínxit se virtúte. Allelúja.

Stupňový zpěv

Požehnaný, jenž přichází ve jménu Páně; Bůh jest Pán a dal nám světlo. V. Od Hospodina stalo se to a jest to podivuhodné v očích našich.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 92, 1. Pán kraluje, oděn jest krásou; oděn jest Pán silou a opásán mocí. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Lucam. c. 2.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 2, 15-20.

Pokorná srdce věřících pastýřů poznávají tajemství vtělení Boha, jenž na sebe vzal nízkost a chudobu naši. Klanějí se dítěti, které zároveň zrodilo se v milujících jejich srdcích a tam vládne jako dobrý pastýř.

In illo témpore: Pastóres loquébantur ad ínvicem: Transeámus usque Bétlehem, et videámus hoc verbum, quod factum est, quod Dóminus osténdit nobis. Et venérunt festinántes: et invenérunt Maríam et Joseph, et infántem pósitum in praesépio. Vidéntes autem cognovérunt de verbo, quod dictum erat illis de púero hoc. Et omnes, qui audiérunt, miráti sunt: et de his, quae dicta erant a pastóribus ad ipsos. María autem conservábat ómnia verba haec, cónferens in

Za onoho času pastýři pravili k sobě vespolek: „Pojďme až do Betléma a vizme tu událost, kterou Pán oznámil nám.“ I přišli s chvátáním a nalezli Marii a Josefa i dítko položené v jeslích. A uzřevše je, vypravovali věc, která jim byla pověděna o dítku. A všickni, kteří to slyšeli, divili se těm věcem, které jim byli pověděny od pastýřů. Maria však zachovávala ta slova, uvažujíc je v srdci svém. I navrátili se pastýři, velebíce a chválíce Boha ze všeho, co byli slyšeli a viděli,

corde suo. Et revérsi sunt pastóres, glorificántes et laudántes Deum in ómnibus, quae audíerant et víderant, sicut dictum est ad illos.

tak, jak jim bylo pověděno.

Et dicitur Credo.

Následuje Credo.

Offertorium. Ps 92,1-2.

Deus firmávit orbem terrae, qui non commovébitur: paráta sedes tua, Deus, ex tunc, a saeculo tu es.

Obětování. Ž. 92, 1-2.

Bůh upevnil okrsek zemský, jenž sebou nepohne. Připraven jest trůn tvůj, Bože, ode dávna, od věčnosti ty jsi.

Secreta

Múnera nostra, quaesumus, Dómine, nativitátis hodiérnae mystériis apta provéniant, et pacem nobis semper infúndant: ut, sicut homo génitus idem refúlsit et Deus, sic nobis haec terréna substántia cónferat, quod divínum est. Per eúmdem Dóminum . . .

Tichá modlitba

Dary naše, prosíme, Pane, nechť tajemstvím narození dnešního odpovídají a pokoj srdcím našim vždycky vlévají, aby jako Člověk narozený spolu zaskvěl se i co Bůh, tak aby nám tato pozemská podstata poskytla, což božské jest. Skrze téhož . . .

Ke cti sv. Anastasie

Accipe, quaesumus, Dómine, múnera dignánter oblàta: et beátae Anastásiae Mártyris tuao suffragántibus méritis, ad nostrae salútis auxílium provenire concéde. Per Dóminum nostrum . . .

Přijmi, prosíme, Pane, blahosklonně dary obětované a dopřej, aby přímluvnými zásluhami svaté Anastasie, mučednice tvé, naší spásy pomocí se staly. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna Tvého . . .

Preface vánoční (str. 29).

Communio. Zach. 9, 9.

Exsúlta fília Sion, lauda fília Jerúsalem: ecce Rex tuus venit sanctus, et salvátor mundi.

K přijímání. Zach. 9, 9.

Plesej, dcero Sionská, vesel se, dcero Jerusalemská. Hle, král tvůj přichází, Svatý a Spasitel světa.

Postcommunio

Hujus nos, Dómine, Sacraménti semper nóvitas natális instaúret: cujus natívitas singulàris humánam répulit vetustátem. Per eúmdem Dóminum . . .

Po přijímání

Toho svátostné znovuzrození vždycky nás, Pane, obnovuj, jehož podivuhodné narození lidskou zničilo sešlost. Skrze téhož Pána našeho . . .

Ke cti sv. Anastasie

Satiásti, Dómine, famíliam tuam munéribus sacris: ejus, quaesumus, semper interventióne nos reféove, cujus solémnia celebrámus. Per Dóminum . .

Nasytil jsi, Pane, rodinu svou dary svatými; prosíme, občerstvuj nás vždycky přímluvou té, jejíž konáme slavnost. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Třetí mše svatá

ve dne

Shromáždění u P. Marie Větší

Ve třetí mši sv. se slaví odvěké narození Syna z Otce. Syn Panny Marie jest zároveň Synem Božím; jest Světlem ze Světla, Bohem z Boha, andělem úradku Nejsv. Trojice, jež se rozhodla zachrániti kleslé lidstvo.

Introitus. Is. 9, 6.

Puer natus est nobis, et fílius datus est nobis: cujus impérium super húmerum ejus: et vocábitur nomen ejus, magni consílii Angelus. Ps. 97, 1. Cantáte Dómino cánticum novum: quia mirabília fecit. V. Glória Patri . . .

Vstup. Isaiáš 9, 6.

Děťátko narodilo se nám a Syn dán jest nám, jehož knížectví spočívá na rameni jeho; a slouti bude jméno jeho „veliké rady Anděl". Ž. 97, 1. Pějte Hospodinu píseň novou, neboť zázračné učinil věci. V. Sláva Otci . . .

Oratio

Concéde, quaesumus, omnípotens Deus: ut nos Unigéniti tui nova per carnem natívitas líberet; quos sub peccáti jugo vetústa

Modlitba

Popřej, prosíme, všemohoucí Bože, aby tělesné znovuzrození Jednorozeného tvého vysvobodilo nás, jež pode jhem hříchu

sérvitus tenet. Per eúndem Dóminum nostrum . .

staré otroctví drží. Skrze téhož Pána našeho . . .

Léctio

Čtení

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Hebraeos. c. 1, 1-12.

z listu svatého Pavla Apoštola k židům. 1, 1-12.

Dnešní Epištola a Evangelium nás povznášejí až k největšímu Světlu, které totéž dítko, jež bezmocně leží v jeslích, nazývá svým Synem.

Multifáriam, multísque modis olim Deus loquens pátribus in Prophétis: novíssime diébus istis locútus est nobis in Fílio, quem constítuit herédem universórum, per quem fecit et saecula: qui cum sit splendor glóriae, et figúra substántiae ejus, portánsque ómnia verbo virtútis suae, purgatiónem peccatórum fáciens, sedet ad déxteram majestátis in excélsis: tanto mélior Angelis efféctus, quanto differéntius prae illis nomen hereditávit. Cui enim dixit aliquándo Angelórum: Fílius meus es tu, ego hódie génui te? Et rursum: Ego ero illi in patrem, et ipse erit mihi in fílium? Et cum iterum introdúcit primogénitum in orbem terrae, dicit: Et adórent eum omnes Angeli Dei. Et ad Angelos quidem dicit: Qui facit Angelos suos spíritus, et minístros suos flammam ignis. Ad Fílium autem: Thronus tuus, Deus, in saeculum saeculi: virga

Kdysi Bůh na mnohokráte a mnoha způsoby mluvil k otcům našim skrze proroky, v těchto však dnech doby poslední mluvil k nám skrze Syna svého, kteréhož ustanovil dědicem všech věcí, skrze nějž i světy učinil, kterýžto jsa výbleskem slávy i výrazem podstaty jeho a udržuje všecko mocným slovem svým, zasedl na pravici velebnosti na výsostech, když byl vykonal očistu od hříchů. On stal se tím přednějším nad anděly, čím znamenitější jméno zdědil než oni. Neboť kterému z andělů řekl kdy Bůh: „Syn můj jsi ty, já dnes zplodil jsem tebe?“ A opět: „Já mu budu otcem, a on mi bude synem.“ Ale když opět uvede prvorozence svého na svět, řekne: „Klaňejte se mu všickni andělé Boží.“ Též o andělích praví: „Jenž činíš anděly své větry a služebníky své plamenem ohně,“ o Synu však: „Trůn tvůj, ó Bože,

aequitátis virga regni tui. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: propterea unxit te Deus, Deus tuus, óleo exsultatiónis prae partícipibus tuis. Et: Tu in princípio, Dómine, terram fundásti: et ópera mánuum tuárum sunt coeli. Ipsi períbunt, tu autem permanébis: et omnes ut vestiméntum veteráscent, et velut amíctum mutábis eos, et mutabúntur. Tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient.

trvá na věky věkův; žezlem pravosti jest žezlo království tvého; miluješ spravedlnost a nenávidíš nepravosti; proto pomaže tě, Bože, Bůh tvůj olejem radosti nad účastníky tvé.“ A opět: „Ty jsi, Hospodine, na počátku založil zemi, a dílem rukou tvých jsou nebesa; ona zahynou, Ty však zůstaneš, a všecka sestárnou jako roucho, i změníš je jako oděv a změněna budou. Ty však jsi stále tentýž, a léta tvá nepřestanou.

Graduale. Ps. 97, 3 et 2.

Stupňový zpěv. Ž. 97.

Vidérunt omnes fines terrae salutáre Dei nostri: jubiláte Deo omnis terra. ℣. Notum fecit Dóminus salutáre suum: ante conspéctum Géntium revelávit justítiam suam.

Viděly všechny končiny země spásu Boha našeho. Plesejte Bohu všecky kraje. ℣. Ohlásil Hospodin Spásu svou; před zraky národů zjevil spravedlnost svou.

Allelúja, allelúja. ℣. Dies sanctificátus illúxit nobis: veníte gentes, et adoráte Dóminum: quia hódie descéndit lux magna super terram. Allelúja.

Aleluja, aleluja. ℣. Den posvěcený zasvitl nám; pojďte, národové, a klaňejte se Hospodinu, neboť dnes sestoupilo světlo veliké na zemi. Aleluja.

Evangelium

† Inítium sancti Evangélii secúndum Joánnem. c. 1.

† Počátek svatého Evangelia podle Jana. 1, 1-14.

In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Hoc erat in princípio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt: et sine

Na počátku bylo Slovo a Slovo bylo u Boha a Bůh bylo Slovo. To bylo na počátku u Boha. Všecky věci povstaly skrze ně, a bez něho nepovstalo nic

ipso factum est nihil, quod factum est. In ipso vita erat, et vita erat lux hóminum: et lux in ténebris lucet, et ténebrae eam non comprehendérunt. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joánnes. Hic venit in testimónium, ut testimónium perhibéret de lúmine, ut omnes créderent per illum. Non erat ille lux, sed ut testimónium perhibéret de lúmine. Erat lux vera, quae illúminat omnem hóminem veniéntem in hunc mundum. In mundo erat, et mundus per ipsum factus est, et mundus eum non cognóvit. In própria venit, et sui eum non recepérunt. Quotquot autem recepérunt eum, dedit eis potestátem fílios Dei fieri, his, qui credunt in nómine ejus: qui non ex sanguínibus, neque ex voluntáte carnis, neque ex voluntáte viri, sed ex Deo nati sunt. (Hic genuflectitur.) Et Verbum caro factum est, et habitávit in nobis: et vídimus glóriam ejus, glóriam quasi Unigéniti a Patre, plenum grátiae et veritátis.

Et dicitur Credo.

Offertorium. Ps. 88.

Tui sunt coeli, et tua est terra: orbem terrárum, et plenitúdinem ejus tu fundásti: justítia et judícium praeparátio sedis tuae.

z toho, co učiněno jest. V něm byl život, a ten Život byl světlem lidí, a Světlo ve tmě svítí, a tma ho nepojala. Vystoupil pak jeden člověk, byv poslán od Boha, jméno jeho bylo Jan: ten přišel na svědectví, aby vydal svědectví o Světle, by všickni uvěřili skrze něho. On nebyl Světlem, nýbrž aby svědectví vydal o Světle. Bylo však světlo pravé, kteréž osvěcuje každého člověka přicházejícího na tento svět. Na světě bylo, a svět povstal skrze ně, ale svět ho nepoznal. Do vlastního přišel, a svoji ho nepřijali. Kolikokoli však jej přijali, dal jim moc státi se dítkami Božími, těm totiž, kteří věří ve jméno jeho, kteří se zrodili nikoli z krve, ani z vůle těla, ani z vůle muže, nýbrž z Boha. (Zde se pokleká.) A Slovo tělem učiněno jest, a přebývalo mezi námi, a viděli jsme slávu jeho, slávu jako Jednorozeného od Otce, plného milosti a pravdy.

Následuje Credo.

Obětování. Ž. 88, 12 a 15.

Tvá jsou nebesa a tvá jest země, okrsek zemský a výplň jeho ty jsi založil; spravedlnost a právo základem trůnu tvého.

Secreta

Obláta, Dómine, múnera, nova Unigéniti tui nativitáte sanctifica: nosque a peccatórum nostrórum máculis emúnda. Per eúmdem Dóminum nostrum ...

Preface vánoční (str. 29).

Communio. Ps. 97, 3.

Vidérunt omnes fines terrae salutáre Dei nostri.

Tichá modlitba

Obětované dary, Hospodine, Jednorozeného tvého znovuzrozením posvěť; nás pak od poskvrn hříchů našich očisť. Skrze téhož Pána našeho ...

K přijímání. Ž. 97, 3.

Viděly všechny končiny země Spásu Boha našeho.

Postcommunio

Praesta, quaesumus, omnípotens Deus: ut natus hódie Salvátor mundi, sicut divínae nobis generatiónis est auctor, ita et immortalitátis sit ipse largítor. Qui tecum vivit ...

Po přijímání

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, aby narozený dnes Spasitel světa, jako jest nám božského zrození původcem, tak také nesmrtelnosti byl dárcem. Jenž s tebou žije ...

Poslední evangelium jest ze svátku Zjevení Páně.

Neděle mezi oktávem vánočním

Připadají-li v některém roce Vánoce, svátek sv. Štěpána, sv. Jana nebo Mláďátek na neděli, čte se následující mše sv. po svátku sv. Tomáše z Canterbury.

Introitus. Sap. 18, 14-15.

Dum médium silléntium tenérent ómnia, et nox in suo cursu médium iter habéret, omnípotens sermo tuus, Dómine, de coelis a regálibus sédibus venit. Ps. 92, 1. Dóminus regnávit, decórem indútus est: indútus est Dóminus fortitúdinem, et praecínxit se. V. Glória Patri ...

Vstup. Moudr. 18, 14-15.

Zatím, co všechno v hlubokém mlčení trvalo a noc ve svém běhu k polovici cesty dospěla, všemohoucí Slovo tvé, ó Pane, s nebe od královských sídel přišlo. Ž. 92, 1. Hospodin kraluje, krásou jest oděn; oděn jest Hospodin silou a opásán. V. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému ...

1. Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, dírige actus nostros in beneplácito tuo: ut in nómine dilécti Fílii tui mereámur bonis opéribus abundáre. Qui tecum vivit et regnat in unitáte ...

1. Modlitba

Všemohoucí, věčný Bože, řiď činy naše podle zalíbení svého, abychom ve jménu milovaného Syna tvého hodni byli dobrými oplývati skutky. Jenž s tebou žije a kraluje ...

2. Připomínka Narození Páně: Modlitba (str 95).

Lectio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Gálatas. c. 4, 1-7.

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola ke Galatům 4, 1-7.

Starý zákon byl dědicem zaslíbení, ale až do příchodu Kristova byl jako nedospělý a podrobený; teprve v Kristu jsme se stali svobodnými dítkami Božími.

Fratres: Quanto témpore hæres párvulus est, nihil díffert a servo, cum sit dóminus ómnium: sed sub tutóribus et actóribus est usque ad praefinítum tempus a patre: ita et nos cum essémus párvuli, sub eleméntis mundi erámus serviéntes. At ubi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum, factum ex muliére, factum sub lege, ut eos, qui sub lege erant, redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus. Quóniam autem estis fílii, misit Deus Spíritum Fílii sui in corda vestra, clamántem: Abba, Pater. Itaque jam non est servus, sed fílius; quod si fílius, et heres per Deum.

Bratři! Pokud dědic jest nedospělý, nic se neliší od služebníka, ač jest pánem všeho, nýbrž jest pod poručníky a správci až do času ustanoveného napřed od otce. Tak i my, když jsme byli nedospělí, byli jsme podrobeni pod prvopočátky světa. Když však přišla plnost času, Bůh vyslal Syna svého, učiněného ze ženy, podřízeného zákonu, aby vykoupil ty, kteří byli pod zákonem, abychom obdrželi přijetí za syny Boží. A poněvadž jste syny, Bůh poslal Ducha Syna svého v srdce vaše, který volá: Abba, Otče! Proto není již služebníkem, nýbrž synem; jestli však synem, tedy i dědicem skrze Boha.

Graduale. Ps. 44, 3 et 2.

Speciósus forma prae

Stupňový zpěv. Ž. 44.

Krásnější jsi podobou

fíliis hóminum: diffúsa est grátia in lábiis tuis. V. Éructávit cor meum verbum bonum, dico ego ópera mea regi: lingua mea cálamus scribae, velóciter scribéntis.

Allelúja, allelúja. V. Dóminus regnávit, decórem índuit: índuit Dóminus fortitúdinem, et praecínxit se virtúte. Allelúja.

nad syny lidské; rozlita jest milost na rtech tvých. V. Srdce moje kypí slovem blahým, věnuji své dílo králi; jazyk můj buď jako pero písaře rychle píšícího.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 92, 1. Hospodin kraluje, krásou jest oděn; oděn jest Hospodin silou a opásán. Aleluja.

Evangelium

† Sequentia s. Evangélii secúndum Lucam. c. 2.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 2, 33-40.

Božské děťátko, po kterém proroci tolik toužili, stane se pyšným lidem kamenem úrazu a pokorným zárukou zmrtvýchvstání. Ono jest znamením, kterému se budou hříšníci protiviti, avšak ke své vlastní záhubě.

In illo témpore: Erat Joseph, et María mater Jesu, mirántes super his, quae dicebántur de illo. Et benedíxit illis Símeon, et dixit ad Maríam matrem ejus: Ecce pósitus est hic in ruínam, et in resurrectiónem multórum in Israel: et in signum, cui contradicétur: et tuam ipsíus ánimam pertransíbit gládius, ut reveléntur ex multis córdibus cogitatiónes. Et erat Anna prophetíssa, fília Phánuel, de tribu Asser: haec procésserat in diébus multis, et víxerat cum viro suo annis septem a virginitáte sua. Et haec vídua usque ad annos octogínta quátuor:

Za onoho času Josef a Maria, matka Ježíšova, divili se těm věcem, které byly praveny o něm. A Simeon blahoslavil je a řekl k Marii, matce jeho: „Aj, tento jest ustanoven ku pádu a ku povstání mnohých v Israeli a na znamení, jemuž budou odpírati, a tvou vlastní duši pronikne meč, aby se zjevila smýšlení srdcí lidských.“ A byla tamtéž prorokyně Anna, dcera Fanuelova z pokolení Aserova; ta byla již pokročila ve věku vysokém, byvši živa s mužem svým sedm roků od svého panenství, a ona byla vdovou až do let osmdesáti čtyř,

quae non discedébat de templo, jejúniis et obsecratiónibus sérviens nocte ac die. Et haec, ipsa hora supervéniens, confitebátur Dómino, et loquebátur de illo ómnibus, qui exspectábant redemptiónem Israel. Et ut perfecérunt ómnia secúndum legem Dómini, revérsi sunt in Galilaeam, in civitátem suam Názareth. Puer autem crescébat, et confortabátur, plenus sapiéntia: et grátia Dei erat in illo.

a nevycházela z chrámu, slouže Bohu posty a modlitbami dnem i nocí. A ta přišedši v touž hodinu, velebila Boha; a mluvila o něm všechněm, kteří očekávali vykoupení Israelova. A když byli vykonali všecko podle zákona Páně, navrátili se do Galileje do svého města Nazareta. Dítko pak rostlo a sílilo, jsouc plno moudrosti, a milost Boží byla v něm.

Et dicitur Credo.

Následuje Credo.

Offertorium. Ps. 92, 1-2.

Deus firmávit orbem terrae, qui non commovébitur: paráta sedes tua, Deus, ex tunc, a saeculo tu es.

Obětování. Ž. 92, 1-2.

Bůh upevnil okrsek zemský, jenž sebou nepohne. Připraven jest trůn tvůj, Bože, ode dávna, od věčnosti ty jsi.

1. Secreta

Concéde, quaesumus, omnípotens Deus: ut óculis tuae Majestátis munus oblátum, et grátiam nobis piae devotiónis obtíneat, et efféctum beátae perennitátis acquírat. Per Dóminum nostrum . . .

1. Tichá modlitba

Popřej, prosíme, všemohoucí Bože, aby očím velebnosti tvé dar obětovaný nám jak milost zbožnosti vroucí zjednal, tak i její účinek, blaženou věčnost, získal. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Preface vánoční (str. 29).

2. Připomínka Narození Páně: Tichá modlitba (str. 99).

Communio. Matth. 2, 20.

Tolle púerum, et matrem ejus, et vade in terram Israel: defúncti sunt enim, qui quaerébant ánimam púeri.

K přijímání. Mat. 2, 20.

Vezmi dítě i matku jeho a jdi do země israelské; neboť zemřeli, kdož hledali bezživotí dítěte.

Postcommunio

Per hujus, Dómine, operatiónem mystérii, et vítia nostra purgéntur, et justa desidéria compleántur. Per Dóminum nostrum . . .

Po přijímání

Hospodine, nechť působením tohoto tajemství hříchy naše se shladí a oprávněné tužby se splní. Skrze Pána našeho . . .

2. Připomínka Narození Páně: Po přijímání (str. 99).

Šestý den mezi oktávem vánočním

30. prosince

Mše sv. stejná jako třetí o Hodě Božím vánočním (str. 95), vyjímaje následující:

Druhá modlitba:

2. Ke cti Panny Marie

Deus, qui salútis aetérnae, beátae Maríae virginitáte fecúnda, humáno géneri praemia praestitísti: tríbue, quaesumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitae suscípere, Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum. Qui tecum . . .

Bože, jenž jsi plodným panenstvím blahoslavené Marie lidskému pokolení udělil dar spásy věčné, pej, prosíme, abychom pocítovali, že se za nás přimlouvá ta, skrze niž jsme zasloužili obdržeti původce života, Pána našeho Ježíše Krista Syna Tvého. Jenž s tebou žije . . .

Třetí modlitba Proti pronásledovatelům Církve nebo Za Papeže jako v první neděli adventní (str. 46). Epištola (str. 92) a Evangelium (str. 93) ze druhé mše o Hodu Božím vánočním. Credo.

Druhá Tichá modlitba:

2. Ke cti Panny Marie

Tua, Dómine, propitiatióne, et beátae Maríae semper Vírginis intercessióne, ad perpétuam atque praeséntem haec oblátio nobis proficiat prosperitátem et pacem. Per Dóminum.

Tvou slitovností, Pane, a přímluvou blahoslavené Marie, vždy Panny, nechť nám tato oběť prospívá k věčnému a časnému blahu a míru. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou žije . . .

Třetí Tichá modlitba Proti pronásledovatelům Církve nebo Za Papeže jako o první neděli adventní (str. 49). Preface jako o Vánocích (str. 29).

Druhá modlitba Po přijímání:

2. Ke cti Panny Marie

Haec nos commúnio, Dómine, purget a crímine: et, intercedénte beáta Vírgine Dei Genitríce María, caeléstis remédii fáciat esse consórtes. Per eúndem Dóminum.

Toto přijímání, Pane, nechť nás očistí od viny a na přímluvu blahoslavené Panny Bohorodičky Marie učiní účastnými nebeského léku. Skrze téhož Pána.

Třetí modlitba Po přijímání Proti pronásledovatelům Církve nebo Za Papeže jako v první neděli adventní (str. 50).

Obřezání Páně - Nový rok

(Oktáv Narození Páně)

Shromáždění u Panny Marie v Trastevere

Kristus nepřišel zrušit Starý zákon, ale naplnit. Podrobuje se v pokoře a poslušnosti obřízce, která zastupovala až do té doby křest. Tento jest teprve od Syna Božího ustanoven za podmínku přijetí do Církve svaté.

Dnes se slaví ten přešťastný okamžik, kdy Kristu bylo dáno jméno Ježíš, které jest nejsladším jménem na nebi i na zemi. Vstupme na rtech s ním do Nového roku a poznáme, jakou mocí krotí peklo a otevírá nebe!

I Panna Maria má velké účastenství na dnešní slavnosti; Církev svatá velebí její panenské mateřství, které bylo hodno státi se božským mateřstvím.

Všecko jako ve třetí mši sv. o Vánocích (str. 95), vyjímaje následující:

Oratio

Deus, qui salútis aetérnae, beátae Maríae virginitáte fecúnda, humáno géneri praemia praestitísti: tríbue, quaesumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitae suscípere, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum. Qui tecum vivit et regnat . . .

Modlitba

Bože, jenž jsi plodným panenstvím blahoslavené Marie lidskému pokolení udělil dar věčné spásy, dej, prosíme, abychom pocítovali, že se za nás přimlouvá ta, skrze niž jsme zasloužili obdržeti původce života, Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou žije . . .

Epištola

jako v první mši sv. o Vánocích str. 88

Dnes, kdy začíná se nový občanský rok, jsou slova epištoly vážným napomenutím, abychom dobře využili času, jehož nám Bůh k našemu posvěcení dopřává.

Allelúja, allelúja. ℣. Hebr. 1, 1-2, Multifárie olim Deus loquens pátribus in Prophétis, novíssime diébus istis locútus est nobis in Fílio. Allelúja.

Aleluja, aleluja. ℣. Hebr. 1, 1-2. Mnohým způsobem kdysi Bůh mluvil k Otcům skrze Proroky; v těchto však dnech poslední doby k nám mluvil skrze Syna. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Lucam. c. 2.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše 2, 21.

Spasitel podrobuje se bolesti obřezání, aby nám zasloužil milost k obřezání našich srdcí — tím, že z nich odstraníme všechnu nepravost.

In illo témpore: Postquam consummáti sunt dies octo, ut circumcideréter puer: vocátum est nomen ejus Jesus, quod vocátum est ab Angelo, priúsquam in útero conciperétur. Credo.

Za onoho času, když se naplnilo dní osm, aby dítko bylo obřezáno, nazvali jméno jeho Ježíš, kterým bylo nazváno od anděla, prve než se začalo v životě.

Následuje Credo.

Secreta

Munéribus nostris, quaesumus, Dómine, precibúsque suscéptis: et coeléstibus nos munda mystériis, et cleménter exaúdi. Per Dóminum nostrum . . .

Preface vánoční (str. 29).

Tichá modlitba

Dary naše, prosíme, Pane, i modlitby přijmi, a nebeskými nás očisť tajemstvími i milostivě vyslyš. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Postcommunio

Haec nos commúnio, Dómine, purget a crímine: et intercedénte beáta Vír-

Po přijímání

Toto přijímání, Pane, nechť nás očistí od viny a na přímluvu Panny Bo-

gine Dei Genitríce María, coeléstis remédii fáciat esse consórtes. Per eúmdem Dóminum nostrum..

horodičky Marie učiní účastnými nebeského léku. Skrze téhož Pána našeho Ježíše Krista...

V neděli mezi 2. a 5. lednem

Nejsvětějšího Jména Ježíš

(Nepřipadá-li v tuto dobu neděle, slaví se tento svátek 2. ledna.)

Jméno Boží bylo ve Starém Zákoně obklopeno hrůzou. Teprve v Ježíši Kristu stali jsme se dítkami Božími a dědici veškeré naděje, milosti a slávy; proto jest nám jméno Spasitelovo tak sladké! A jako nám jméno „Ježíš" je zárukou veškeré naší blaženosti, tak andělům jest předmětem nesmírné úcty a Satanu odsouzením. Kdykoliv toto nejkrásnější jméno pod sluncem vyslovíme s úctou a láskou, jest to hudba pro nebe a děs pro peklo. Užívejme ho tedy jako šípů, kterými zároveň dobýváme srdce Boha Otce a porážíme ďábla!

Introitus. Philipp. 2.

In nómine Jesu omne genu flectátur, coeléstium, terréstrium, et infernórum: et omnis lingua confiteátur, quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris. Ps. 8, 2. Dómine, Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! V. Glória Patri...

Vstup. Filip 2, 10-11.

Ve jménu Ježíšově poklekni veškeré koleno, nebešťanů, pozemšťanů i pekelníků; a každý jazyk vyznávej, že Pán Ježíš Kristus v slávě jest Boha Otce. Ž. 8, 2. Hospodine, Pane náš, jak podivuhodné jest jméno tvé po vší zemi! V. Sláva Otci...

Oratio

Deus, qui Unigénitum Fílium tuum constituísti humáni generis Salvatórem, et Jesum vocári jussísti: concéde propítius, ut, cujus sanctum nomen venerámur in terris, ejus quoque aspéctu perfruámur in coelis. Per eúmdem Dóminum nostrum...

Modlitba

Bože, jenž jsi jednorozeného Syna svého Spasitelem lidského pokolení ustanovil a Ježíšem zváti poručil, uděl milostivě, abychom, jehož jméno svaté uctíváme na zemi, toho i patření požívali v nebi. Skrze téhož Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého.

Léctio

Actuum Apostolórum. cap. 4, 8-12.

Čtení

ze Skutkův apoštolských. 4, 8-12.

Ve jménu Ježíšově činili Apoštolové zázraky. Toto jméno jest dobrým lidem spásou, zlým však kamenem úrazu.

In diébus illis: Petrus replétus Spíritu Sancto, dixit: Príncipes pópuli, et senióres audíte. Si nos hódie dijudicámur in benefácto hóminis infírmi, in quo iste salvus factus est, notum sit ómnibus vobis, et omni plebi Israel: quia in nómine Dómini nostri Jesu Christi Nazaréni, quem vos crucifixístis, quem Deus suscitávit a mórtuis, in hoc iste astat coram vobis sanus. Hic est lapis, qui reprobátus est a vobis, aedificántibus: qui factus est in caput ánguli: et non est in álio áliquo salus. Nec enim áliud nomen est sub coelo datum homínibus, in quo opórteat nos salvos fíeri.

V oněch dnech Petr, naplněn byv Duchem Svatým, řekl k nim: „Náčelníci lidu a starší, poslyšte: Jestliže my jsme dnes vyslýcháni pro dobrodiní na člověku nemocném, čím totiž on jest uzdraven, budiž známo všem vám i všemu lidu israelskému: Ve jménu Pána našeho Ježíše Krista Nazaretského, kterého jste vy ukřižovali, kterého však Bůh vzkřísil z mrtvých, — skrze toho stojí tento před vámi zdráv. To jest ten kámen, který byl zavržen od vás stavitelů, který však se stal kamenem úhelním, a není v nikom jiném spásy; neboť není jiného jména pod nebem daného lidem, v němž bychom měli spaseni býti."

Graduale. Ps. 105, 47.

Salvos fac nos, Dómine, Deus noster, et cóngrega nos de natiónibus: ut confiteámur nómini sancto tuo, et gloriémur in glória tua. V. Isaiae 63, 16. Tu, Dómine, pater noster et redémptor noster, a saeculo nomen tuum.

Stupňový zpěv. Ž. 105.

Spas nás, Pane, Bože náš, a shromáždi nás z národů, abychom vyznávali jméno svaté tvé a honosili se slávou tvou. V. Is. 63, 16. Tys, Pane, otec náš a vykupitel náš, od věčnosti jest jméno tvé.

Allelúja, allelúja. V. Ps. 144, 21. Laudem Dómini

Aleluja, aleluja. Ž. 144, 21. Chválu Páně hlásejte

loquétur os meum, et benedícat omnis caro nomen sanctum ejus. Allelúja.

ústa moje a všecko tělo blahoslav jméno svaté jeho. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Lucam. c. 2, 21.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 2, 21.

Jak významné jest to jméno, které bylo dáno našemu Spasiteli, vysvítá z toho, že mu bylo Bohem určeno ještě dříve, než Panna jej počala.

In illo témpore: Postquam consummáti sunt dies octo, ut circumciderétur puer: vocátum est nomen ejus Jesus, quod vocátum est ab Angelo, priúsquam in útero conciperétur. Et dicitur Credo.

Za onoho času, když se naplnilo dní osm, aby dítko bylo obřezáno, nazvali jméno jeho Ježíš, kterým bylo nazváno od anděla, prve než se počalo v životě. Následuje Credo.

Offertorium. Ps. 85.

Obětování. Ž. 85, 12 a 5.

Confitébor tibi, Dómine, Deus meus, in toto corde meo, et glorificábo nomen tuum in aetérnum: quóniam tu, Dómine, suávis et mitis es: et multae misericórdiae ómnibus invocántibus te. Allelúja.

Vyznávat tě budu, Pane, Bože můj, z celého srdce svého a oslavovat budu jméno tvoje na věky, neboť ty, Pane, líbezný a něžný jsi a pln milosrdenství pro všecky, kdož vzývají tebe. Aleluja.

Secreta

Benedíctio tua, clementíssime Deus, qua omnis viget creatúra, sanctíficet, quaesumus, hoc sacrifícium nostrum, quod ad glóriam nóminis Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi offérimus tibi: ut majestáti tuae placére possit ad laudem, et nobis proficere ad salútem. Per eúmdem Dóminum nostrum...

Tichá modlitba

Požehnání tvé, nejmilostivější Bože, jímž všecko žije stvoření, nechť posvětí, prosíme, tuto oběť naši, kterou na oslavu jména Syna tvého, Pána našeho Ježíše Krista, tobě přinášíme, aby mohla velebnosti tvé líbiti se ke chvále a nám prospěti k spáse. Skrze téhož Pána našeho Ježíše Krista...

Communio. Ps. 85, 9-10.

Omnes gentes quas cúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te, Dómine, et glorificábunt nomen tuum: quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília: tu es Deus solus, allelúja.

Postcommunio

Omnípotens aetérne Deus, qui creásti, et redemísti nos, réspice propítius vota nostra: et sacrifícium salutáris héstiae, quod in honórem nóminis Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi, majestáti tuae obtúlimus, plácido et benígno vultu suscípere dignéris; ut grátia tua nobis infúsa, sub glorióso nómine Jesu, aetérnae praedestinatiónis título gaudeámus nómina nostra scripta esse in coelis. Per eúmdem Dóminum nostrum...

K přijímání. Ž. 85, 9-10.

Všichni národové, kterékoliv jsi stvořil, přijdou a klaněti se budou před tebou, Pane, a budou oslavovati jméno tvé, neboť veliký jsi ty a konající divy. Aleluja.

Po přijímání

Všemohoucí, věčný Bože, který jsi nás stvořil a vykoupil, shlédni milostivě na volání naše a obětování spasitelné oběti, kterou ke cti jména Syna tvého, Pána našeho Ježíše Krista, velebnosti tvé přinášíme, s přívětivou a dobrotivou tváří přijmouti rač, abychom s milostí tvou nám vlitou pod ochranou slavného jména Ježíšova — věčného předurčení záruky — radovali se, že jména naše zapsána jsou v nebi. Skrze téhož..

Svatvečer Zjevení Páně

5. ledna

Jinak bývá svatvečer velkých svátků obestřen smutkem pokání, dnešní den však nese na sobě radostný odlesk blízkých Vánoc. Také liturgická barva je bílá a ne fialová jako o jiných svatvečerech. Mše sv. stejná jako v Neděli mezi oktávem vánočním (str. 99), vyjímaje následující části:

2. Připomínka sv. Telesfora, papeže a mučedníka:

2. Oratio

Deus, qui nos beáti Telésphori, Mártyris tui atque Pontíficis, ánnua solemnitáte laetíficas: con-

2. Modlitba

Bože, jenž nás svatého Telesfora, mučedníka svého a biskupa, výroční slavností oblažuješ, popřej mi-

céde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus.

lostivě, abychom též radovali se z ochrany toho, jehožto narozeniny slavíme.

3. Modlitba ke cti Panny Marie (str. 103).

Evangelium

Dnešní Evangelium ukazuje na tajemství zítřejšího svátku, ovšem v jiném pořadí, než se historické události staly. Dnes rozjímáme o tom, jak po smrti Herodesově je cesta úplně volná pro jediného Krále-Krista.

† Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

In illo témpore: Defúncto Heróde, ecce Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph in Aegypto, dicens: Surge, et áccipe púerum, et matrem ejus, et vade in terram Israel: defúncti sunt enim, qui quaerébant ánimam púeri. Qui consúrgens, accépit púerum, et matrem ejus, et venit in terram Israel. Aúdiens autem, quod Archeláus regnáret in Judaea pro Heróde patre suo, tímuit illo ire: et admónitus in somnis, secéssit in partes Galilaeae. Et véniens habitávit in civitáte, quae vocátur Názareth: ut adimplerétur, quod dictum est per Prophétas: Quóniam Nazaraeus vocábitur.

† Slova svatého Evangelia podle Matouše. 2, 19-23.

Za onoho času, když umřel Herodes, aj, anděl Páně ukázal se ve snách Josefovi v Egyptě, řka: „Vstaň a vezmi dítě i matku jeho a jdi do země israelské; neboť zemřeli ti, kteří hledali bezživotí dítěte." I vstal, vzal dítko i matku jeho a vešel do země israelské. Uslyšev však, že Archelaus kraluje v Judsku místo otce svého Heroda, obával se tam jíti, a byv napomenut ve snách, obrátil se do krajin galilejských. A přišed tam bydlel v městě, které slove Nazaret, aby se naplnilo, co bylo předpověděno skrze proroky, že Nazaretským slouti bude.

Říká se Věřím.

2. Připomínka sv. Telesfora:

2. Secreta

Múnera tibi, Dómine, dicáta sanctífica: et intercedénte beáto Telésphoro, Mártyre tuo atque Pontífice, per éadem nos placátus inténde.

2. Tichá motlitba

Dary tobě, Pane, obětované posvěť a na přímluvu sv. Telesfora, mučedníka svého a biskupa, jimi usmířen na nás pohleď.

3. Tichá modlitba ke cti Panny Marie (str. 103).
Preface vánoční (str. 29), bez její modlitby Před úkonem.

2. Připomínka sv. Telesfora:

2. Postcommunio

Refécti participatióne múneris sacri, quaesumus Dómine, Deus noster: ut, cujus exséquimur cultum, intercedénte beáto Telésphoro, Mártyre tuo atque Pontífice, sentiámus efféctum.

2. Po přijímání

Občerstveni jsouce účastenstvím na daru svatém, prosíme, Pane, Bože náš, abychom na přímluvu svatého Telesfora, mučedníka tvého a biskupa, pocítili účinek toho, co slavíme.

3. Modlitba Po přijímání ke cti Panny Marie (str. 104).

Zjevení Páně

(Svatých Tří Králů — 6. ledna)

Shromáždění u sv. Petra

Název dnešního svátku „Zjevení", ukazuje na úmysl Církve svaté — uctíti zvláštní slavností zjevení se Boha mezi lidmi.

Trojí tajemství jest v bohoslužbách dnešního dne zahrnuto, trojí zjevení božské velebnosti Kristovy: 1. klanění Tří Mudrců, kterým hvězda v dalekém Východě prozradila královskou důstojnost dítka betlemského, 2. křest Kristův, při němž hlas nebeského Otce označil Krista za Syna Božího, 3. svatba v Káně, kdy Kristus při proměnění vody ve víno ukázal se jakožto pán veškeré přírody.

Přinesme i my dnes božskému Dítku zlato své lásky, kadidlo své modlitby a myrhu svého sebezapírání!

Introitus. Mal. 3, 1.

Ecce advénit Dominátor Dóminus: et regnum in manu ejus, et potéstas, et impérium. Ps. 71, 1. Deus judícium tuum regi da et justítiam tuam Fílio regis. ℣. Glória Patri ...

Vstup. Malach. 3, 1.

Hle, přišel jakožto vládce Pán; a království v ruce jeho, moc a vláda. Ž. 71, 1. Bože, pravomoc svou králi dej; soudní moc svou Synu královskému. ℣. Sláva Otci ...

Oratio

Deus, qui hodiérna die Unigénitum tuum Géntibus stella duce revelásti: concéde propítius; ut, qui jam te ex fide cognóvimus, usque ad contemplándam spéciem tuae celsitúdinis perducámur. Per eúmdem Dóminum nostrum . . .

Modlitba

Bože, jenž jsi dnešního dne Jednorozeného svého pohanům hvězdou vedeným zjevil, popřej milostivě, abychom, kteří jsme tě už věrou poznali, až k patření na krásu tvé velebnosti přivedeni byli. Skrze téhož Pána našeho..

Léctio

Isaíae Prophétae. c. 60.

Čtení

z proroka Isaiáše 60, 1-6.

Prorok Isaiáš oslovuje v dnešním čtení Církev sv. jakožto nový Jerusalem, na němž se vyplnilo vznešené zaslíbení.

Surge, illumináre Jerúsalem, quia venit lumen tuum, et glória Dómini super te orta est. Quia ecce ténebrae opérient terram, et calígo pópulos: super te autem oriétur Dóminus, et glória ejus in te vidébitur. Et ambulábunt Gentes in lúmine tuo, et reges in splendóre ortus tui. Leva in circúitu óculos tuos, et vide: omnes isti congregáti sunt, venérunt tibi: fílii tui de longe vénient, et fíliae tuae de látere surgent. Tunc vidébis, et áfflues, et mirábitur, et dilatábitur cor tuum, quando convérsa fúerit ad te multitúdo maris, fortitúdo Géntium vénerit tibi. Inundátio camelórum opériet te, dromedárii Mádian et Epha: omnes de Saba vénient,

Vstaň a sviť, ó Jerusaleme, vzešloť tvé světlo a velebnost Boží je nad tebou! Neboť, hle, temno zemi přikrývá, a mrákota zahaluje národy, ale nad tebou vzešel Hospodin, a jeho slávu lze v tobě viděti. Pohané chodí ve tvém světle, i vládci v lesku, kterým jsi zazářil. Pozdvihni vůkol oči své a viz: všichni ti pospolu přišli k tobě. Synové tvoji zdaleka přibyli a tvé dcerky z klínů vstávají. Pak budeš hleděti a rozplývati se, diviti a šířiti se bude tvé srdce, až k tobě zaměří bohatství moře, až přijde zámožnost pohanů k tobě. Záplava velbloudů tě zatopí, dromedáři z Madjanu, z Efy; všichni také ze Sáby přijdou, zlato, jakož i kadidlo přine-

aurum et thus deferéntes, et laudem Dómino annuntiántes.

sou a slávu Páně budou zvěstovati.

Graduale. ib. 6 et 1.

Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes, et laudem Dómino annuntiántes. V. Surge, et illumináre Jerúsalem: quia glória Dómini super te orta est.

Allelúja, allelúja. V. Math. 2, 2. Vídimus stellam ejus in Oriénte: et vénimus cum munéribus adoráre Dóminum. Allelúja.

Stupňový zpěv. Tamt. 6.

Všichni ze Sáby přijdou, zlato a kadidlo přinášejíce a chválu Pána zvěstujíce. V. Vstaň a osvětli se, Jerusaleme, neboť sláva Páně nad tebou vzešla.

Aleluja, aleluja. V. Mat. 2, 2. Viděli jsme hvězdu jeho na Východě a přišli jsme s dary klaněti se Pánu. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Matth. c. 2, 1-12.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 2, 1-12.

Řiďme se odhodlaností, vytrvalostí, věrou a pokorou Tří Mudrců a nalezneme i my svého Spasitele!

Cum natus esset Jesus in Béthlehem Juda in diébus Heródis regis: ecce Magi ab Oriénte venérunt Jerosólymam, dicéntes: Ubi est, qui natus est Rex Judaeórum? vídimus enim stellam ejus in Oriénte, et vénimus adoráre eum. Aúdiens autem Heródes rex, turbátus est, et omnis Jerosólyma cum illo. Et cóngregans omnes príncipes sacerdótum, et scribas pópuli, sciscitabátur ab eis, ubi Christus nascerétur. At illi dixérunt ei: In Béthlehem Judae. Sic enim

Když Ježíš narodil se v Betlemě judském za dnů Heroda krále, aj mudrci od východu přišli do Jerusalema, řkouce: „Kde jest ten novorozený král židovský? Neboť viděli jsme hvězdu jeho na východě, i přišli jsme poklonit se jemu.“ Uslyšev to Herodes král, vzrušil se, a všecken Jerusalem s ním. I shromáždiv všecky velekněze a zákoníky lidu, tázal se jich, kde se má Vykupitel naroditi. Oni pak řekli jemu: „V Betlemě judském; neboť takto

scriptum est per Prophétam: Et tu Béthlehem terra Juda, nequáquam mínima es in princípibus Juda: ex te enim éxiet dux, qui regat pópulum meum Israel. Tunc Heródes, clam vocátis Magis, diligénter dídicit ab eis tempus stellae, quae appáruit eis: et mittens illos in Béthlehem, dixit: Ite, et interrogáte diligénter de púero: et cum invenéritis, renuntiáte mihi, ut et ego véniens adórem eum. Qui cum audíssent regem, abiérunt. Et ecce stella, quam víderant in Oriénte, antecedébat eos, usque dum véniens staret supra, ubi erat puer. Vidéntes autem stellam, gavísi sunt gáudio magno valde. Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María matre ejus (Hic genuflectitur), et procidéntes adoravérunt eum. Et apértis thesaúris suis, obtulérunt ei múnera, aurum, thus, et myrrham. Et responso accépto in somnis, ne redírent ad Heródem, per áliam viam revérsi sunt in regiónem suam.

Et dicitur Credo.

jest psáno skrze proroka: A ty Betleme, území judské, nikoli nejsi nejmenší mezi knížecími městy judskými: neboť z tebe vyjde vévoda, který bude spravovati lid můj israelský." Tu Herodes, povolav tajně mudrce, vyptav se jich bedlivě na čas, kdy hvězda svítila, a poslav je do Betlema, řekl: „Jděte a ptejte se pilně po dítěti, a když je naleznete, zvěstujte mi, abych i já přijda poklonil se jemu." Oni pak vyslechnuvše krále, odjeli: a hle, kvězda, kterou byli uzřeli na východě, předcházela je, až přišedši stanula nad místem, kde bylo dítě. Uzřevše hvězdu, zaradovali se radostí velmi velikou. I vešedše do domu, nalezli dítko s Marií, matkou jeho (Zde se pokleká), a padše, klaněli se jemu, a otevřevše poklady své, obětovali mu dary: zlato, kadidlo a myrhu. A dostavše napomenutí ve snách, aby se nevraceli k Hercdovi, navrátili se jinou cestou do vlasti své.

Následuje Credo.

Offertorium. Ps. 71.

Reges Tharsis et ínsulae múnera ófferent: reges Arabum et Saba dona addúcent: et adorábunt

Obětování. Ž. 71, 10-11.

Králové tharsičtí a ostrovy dary obětovati budou; králové arabští a sabejští dary přinesou. I budou se mu klaněti všichni králové země, všichni národové budou sloužiti jemu.

eum omnes reges terrae, omnes gentes sérvient ei.

Secreta

Ecclésiae tuae, quaesumus, Dómine, dona propítius intuére: quibus non jam aurum, thus, et myrrha profértur; sed quod eísdem munéribus declarátur, immolátur et súmitur, Jesus Christus Fílius tuus Dóminus noster. Qui tecum vivit et regnat . . .

Tichá modlitba

Na dary Církve své, prosíme, Pane, milostivě pohlédni, jimižto ne již zlato, kadidlo a myrha se podává, nýbrž to, co těmito dary se znázorňuje, obětuje a přijímá — Ježíš Kristus, Syn tvůj, Pán náš, jenž s tebou žije . . .

Preface a modlitba Před úkonem O Zjevení Páně (str. 30).

Communio. Matth. 2, 2.

Vídimus stellam ejus in Oriénte: et vénimus cum munéribus adoráre Dóminum.

K přijímání. Mat. 2, 2.

Viděli jsme hvězdu jeho na Východě a přišli jsme s dary klaněti se Pánu.

Postcommunio

Praesta, quaesumus, omnípotens Deus: ut, quae solémni celebrámus offício, purificátae mentis intelligéntia consequámur. Per Dóminum nostrum . . .

Po přijímání

Popřej, prosíme, všemohoucí Bože, abychom, co slavnou konáme bohoslužbou, toho dosáhli porozuměním očištěné mysli. Skrze Pána našeho . . .

Mezi oktávem se béře mše sv. jako o vlastním svátku Zjevení Páně.

Neděle v oktávu Zjevení Páně

Neděle po Zjevení Páně rozvádějí tajemství, která se slavila o tomto svátku: Zjevení Božství Kristova a jeho nebeského království.

Slova Vstupu první neděle otevírají nám pohled do nebe, kde je uctíván Bůh v naší lidské podobě. Žalmista nás zve, abychom i my vzdali hold svému Pánu a Bohu.

Introitus

In excélso throno vidi sedére virum, quem adó-

Vstup

Na vzneseném trůně viděl jsem seděti člověka,

rat multitúdo Angelórum psalléntes in unum: ecce cujus impérii nomen est in aetérnum. Ps. 99, 1. Jubiláte Deo omnis terra: servíte Dómino in laetítia. V. Glória Patri...

jemuž se klaní množství andělů prozpěvujících jednomyslně: „Hle ten, jméno jehož říše potrvá na věky." Ž. 99, 1. Plesejte Bohu všecky země, služte Pánu s radostí. V. Sláva Otci...

1. Oratio

Vota, quaesumus, Dómine, supplicántis pópuli coelésti pietáte proséquere: ut, et quae agénda sunt, vídeant; et ad implénda, quae víderint, convaléscant. Per Dóminum nostrum...

1. Modlitba

Modlitby snažně prosícího lidu, prosíme, Pane, nebeskou dobrotivostí provázej, aby, co činiti jest, poznávali a k vyplnění poznaného dostávali síly. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

2. Připomínka Zjevení Páně (str. 112).

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Romános. c. 12, 1-5.

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola k Římanům. 12, 1-5.

Sv. Pavel nám ve svém listě ukazuje, co činiti máme a zač v dnešní modlitbě prosíme. Zříci se sebelásky a žíti pro druhé jest nejlibější obětí před Bohem.

Fratres. Obsecro vos per misericórdiam Dei, ut exhibeátis córpora vestra hóstiam vivéntem, sanctam, Deo placéntem, rationábile obséquium vestrum. Et nolíte conformári huic saeculo, sed reformámini in novitáte sensus vestri: ut probétis, quae sit volúntas Dei bona, et benéplacens, et perfécta. Dico enim per grátiam, quae data est mihi, ómnibus, qui sunt inter vos: Non plus sápere, quam

Bratři, napomínám vás skrze milosrdenství Boží, abyste vydali tělo své v oběť živou, svatou, Bohu libou, by to bylo duchovní bohoslužbou vaší. A nepřipodobňujte se tomuto světu, nýbrž přeměňujte se obnovou mysli své, abyste zkoušeli, co jest vůlí Boží, co totiž jest dobré a příjemné a dokonalé. Neboť skrze milost mi danou pravím každému, jenž jest mezi vámi, aby nemyslil o sobě

opórtet sápere, sed sápere ad sobrietátem: et unicuíque sicut Deus divísit mensúram fídei. Sicut enim in uno córpore multa membra habémus, ómnia autem membra non eúmdem actum habent: ita multi unum corpus sumus in Christo, sínguli autem alter altérius membra: in Christu Jesu Dómino nostro.

více, než sluší mysliti, nýbrž aby myslil skromně, a to podle úměry víry, kterou Bůh jednomu každému udělil. Jako totiž v jednom těle máme mnoho údů, ale všichni údové nemají téhož úkonu, tak i my počtem mnozí jsme jedním tělem v Kristu, každý jednotlivec však údem jeden druhého v Kristu Ježíši Pánu našem.

Graduale. Ps. 71, 18 et 3.

Benedíctus Dóminus Deus Israel, qui facit mirabilia magna solus a saeculo. V. Suscípiant montes pacem pópulo tuo, et colles justítiam.

Stupňový zpěv. Ž. 71.

Pochválen buď Hospodin, Bůh Izraelův, který činí divy veliké sám jediný od věčnosti. V. Nechať přinášejí hory pokoj lidu tvému a pahrbky spravedlnost.

Allelúja, allelúja. V. Ps. 99, 1. Jubiláte Deo omnis terra: servíte Dómino in laetítia. Allelúja.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 99, 1. Plesejte Bohu všecky země, služte Pánu s radostí. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Lucam. c. 2.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 2, 42-52.

Dvanáctiletý Ježíš nás učí plniti neustále vůli nebeského Otce. Jeho vystoupení v chrámě jest novým zjevením jeho božství.

Cum factus esset Jesus annórum duódecim, ascendéntibus illis Jerosólymam secúndum consuetúdinem diéi festi, consummatísque diébus, cum redírent, remánsit puer Jesus in Jerúsalem, et non cognovérunt paréntes

Když byl Ježíš ve dvanácti letech, a oni podle obyčeje svátkového šli do Jerusalema a dokonavše dny sváteční se vraceli, pacholík Ježíš zůstal v Jerusalemě, aniž to zpozorovali rodiče jeho. Domnívajíce se pak, že jest

ejus. Existimántes autem illum esse in comitátu, venérunt iter diéi, et requirébant eum inter cognátos et notos. Et non inveniéntes, regréssi sunt in Jerúsalem, requiréntes eum. Et factum est, post tríduum invenérunt illum in templo, sedéntem in médio doctórum, audiéntem illos, et interrogántem eos. Stupébant autem omnes, qui eum audiébant, super prudéntia et respónsis ejus. Et vidéntes admiráti sunt. Et dixit mater ejus ad illum: Fili, quid fecísti nobis sic? ecce pater tuus et ego doléntes quaerebámus te. Et ait ad illos: Quid est, quod me quaerebátis? nesciebátis, quia in his, quae Patris mei sunt, opórtet me esse? Et ipsi non intellexérunt verbum, quod locútus est ad eos. Et descéndit cum eis, et venit Názareth: et erat súbditus illis. Et mater ejus conservábat ómnia verba haec in corde suo. Et Jesus proficiébat sapiéntia, et aetáte, et grátia apud Deum et hómines. Et dicitur Credo.

v družině, ušli den cesty a hledali ho mezi příbuznými a známými, a nenalezše, navrátili se do Jerusalema, hledajíce ho. I stalo se, po třech dnech nalezli ho ve chrámě, an sedí mezi učiteli, posloucháje a otazuje se jich. Žasli pak všichni, kteří ho slyšeli, nad rozumností a odpověďmi jeho. A uzřevše jej rodiče jeho, podivili se. I řekla k němu matka jeho: „Synu, proč jsi nám tak učinil? Hle, otec tvůj a já s bolestí hledali jsme tebe.“ I řekl k nim: „Co jest, že jste mě hledali? Zdali jste nevěděli, že já musím býti v tom, co jest otce mého?“ Ale oni neporozuměli slovu, které k nim mluvil. I odebral se s nimi a přišel do Nazareta a byl jim poddán. A matka jeho uchovávala všecka slova ta v srdci svém. A Ježíš prospíval moudrostí a věkem a milostí u Boha i u lidí.

Následuje Credo.

Offertorium. Ps. 99.

Jubiláte Deo omnis terra, servíte Dómino in laetítia: intráte in conspéctu ejus in exsultatióne, quia Dóminus ipse est Deus.

Obětování. Ž. 99, 1 a 2.

Plesejte Bohu všecky země, služte Pánu s radostí. Předstupte před obličej jeho s jásáním, neboť Pán sám jest Bůh.

1. Secreta

Oblátum tibi, Dómine, sacrifícium vivíficet nos semper, et múniat. Per Dóminum nostrum...

1. Tichá modlitba

Přinesená tobě, Pane, obět oživuj nás stále a ochraňuj. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

2. Připomínka Zjevení Páně (str. 115).
Preface o Zjevení Páně (str. 30).

Communio. Luc. 2, 48 et 49.

Fili, quid fecísti nobis sic? ego et pater tuus doléntes quaerebámus te. Et quid est, quod me quaerebátis? nesciebátis, quia in his, quae Patris mei sunt, opórtet me esse?

K přijímání. Luk. 2.

„Synu, proč jsi nám tak učinil? já a Otec tvůj s bolestí hledali jsme tebe.“ — „Co jest, že jste mne hledali? Nevěděli jste, že v tom, což Otce mého jest, musím býti?“

1. Postcommunio

Súpplices te rogámus, omnipotens Deus: ut, quos tuis réficis Sacraméntis, tibi étiam plácitis móribus dignánter deservíre concédas. Per Dóminum...

1. Po přijímání

Snažně tě prosíme, všemohoucí Bože, abys nám, které svými občerstvuješ svátostmi, tobě také libými mravy hodně sloužiti popřál. Skrze Pána našeho...

2. Připomínka Zjevení Páně (str. 115).

Svaté Rodiny

V neděli mezi oktávem Zjevení Páně

Slova dnešní mše svaté líčí nazaretskou idyllu, jak ji žila neposkvrněná Matka Boží a Pěstoun Páně v přítomnosti vtěleného Boha. Kolik síly, povzbuzení a půvabu je v tom krásném obrázku skryto pro křesťanské rodiny! Poutem všech členů Svaté Rodiny byla Láska, jejich ozdobou Pokora, jejich bohatstvím Svatost a Čistota. S jakou rozkoší se kochalo Nebe pohledem na tyto rty krásné bytosti! Kéž by každá křesťanská rodina zvala Krista, aby i u nich přebýval a kéž by pochopila, že jenom život v Bohu přináší blaho do jejího příbytku!

Introitus. Prov. 23, 24, 25.

Exsúltet gáudio pater Justi, gáudeat Pater tuus

Vstup. Přísl. 23, 24 a 25.

Nechť radostí jásá otec Spravedlivého; nechť ra-

et Mater tua, et exsúltet quae génuit te. Ps. 83, 2-3. Quam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum! concupíscit et déficit ánima mea in átria Dómini. ℣. Glória Patri . . .

duje se Otec tvůj a Matka tvá a jásá, kteráž tě porodila. Ž. 83, 2-3. Jak milí jsou příbytkové tvoji, Hospodine zástupů! Duše má touží a prahne po síních Hospodinových. ℣. Sláva Otci . . .

Oratio

Dómine Jesu Christe, qui, Maríae et Joseph súbditus, doméstica vitam ineffabílibus virtútibus consecrásti: fac nos, utriúsque auxílio, Famíliae sanctae tuae exémplis ínstrui; et consórtium cónsequi sempitérnum. Qui vivis . . .

Modlitba

Pane Ježíši Kriste, jenž Marii a Josefovi poddán jsa, rodinný život nevýslovnými jsi posvětil ctnostmi, dej, abychom za pomoci obou na příkladech sv. Rodiny tvé se učili a věčného společenství s ní došli. Jenž žiješ . . .

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Colossénses. c. 3, 12-17.

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola ke Kolosským. 3, 12-17.

Svatý Pavel vypočítává podmínky, za nichž jedině společný a zvláště rodinný život může se státi zřídlem svatosti a radosti.

Fratres: Indúite vos sicut elécti Dei, sancti et dilécti, víscera misericórdiae, benignitátem, humilitátem, modéstiam, patiéntiam: supportántes ínvicem, et donántes vobismetípsis, si quis advérsus áliquem habet querélam: sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos. Super ómnia autem haec caritátem habéte, quod est vínculum perfectiónis: et pax Christi exsúltet in córdibus vestris, in qua et vocáti estis in uno córpore:

Bratři, oblecte se jako vyvolenci Boží, svatí a milí, v srdečnou milosrdnost, dobrotu, pokoru, mírnost, shovívavost, snášejíce jeden druhého a odpouštějíce si vespolek, má-li kdo žalobu proti jinému; jako i Pán odpustil vám, tak i vy; ke všemu tomu však mějte lásku, která je svazem dokonalosti. A pokoj Kristův, ke kterému také vy jste povoláni, abyste byli v jednom těle, vládni v srdcích vašich, a buďte vděčni.

et grati estóte. Verbum Christi hábitet in vobis abundánter, in omni sapiéntia, docéntes et commonéntes vosmetípsos psalmis, hymnis et cánticis spirituálibus, in grátia cantántes in córdibus vestris Deo. Omne, quodcúmque fácitis in verbo aut in ópere, ómnia in nómine Dómini Jesu Christi, grátias agéntes Deo et Patri per ipsum.

Slovo Kristovo přebývej ve vás hojně, tak abyste ve vší moudrosti poučovali a napomínali se vespolek žalmy, chvalozpěvy a písněmi duchovními, v milosti je zpívajíce ve svých srdcích Bohu. A cokoli činíte slovem neb skutkem, všecko čiňte ve jménu Pána Ježíše Krista, děkujíce Bohu Otci skrze něho.

Graduale. Ps. 26, 4.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram; ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitae meae. ℣. Ps. 83, 5. Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine: in sáecula saeculórum laudábunt te.

Stupňový zpěv. Ž. 26.

O jednu věc jsem prosil Hospodina, po té toužím: abych směl přebývati v domě Hospodinově po všecky dny života svého. ℣. Ž. 83, 5. Blaze těm, kdož přebývají v domě tvém, Pane; na věky věkův chváliti tě budou.

Allelúja, allelúja. ℣. Isai. 45, 15. Vere tu es Rex abscónditus, Deus Israël Salvátor. Allelúja.

Aleluja, aleluja. ℣. Is. 45, 15. Vpravdě, tys Král skrytý, Bože Israele, Spasiteli. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Lucam. c. 2.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 2, 42-52.

Když svatá Rodička a svatý Pěstoun postrádali Krista, neustali, dokud jej nenalezli; tak kéž by to činila každá křesťanská rodina, neboť bez Krista není blaženosti v domě! Najdou jej vždycky v chrámě, a mohou jej uvésti do domu svého. — Jak krásný příklad nám zanechal Syn Boží, jenž tak pokorně se poddal pouhým lidem a jich poslouchal!

Cum factus esset Jesus annórum duódecim, ascendéntibus illis Jerosólymam

Když byl Ježíš ve dvanácti letech, a oni podle obyčeje svátkového šli do

secúndum consuetúdinem diéi festi, consummatísque diébus, cum redírent, remánsit puer Jesus in Jerúsalem, et non cognovérunt paréntes ejus. Existimántes autem illum esse in comitátu, venérunt iter diéi, et requirébant eum inter cognátos et notos. Et non inveniéntes, regréssi sunt in Jerúsalem, requiréntes eum. Et factum est, post tríduum invenérunt illum in templo, sedéntem in médio doctórum audiéntem illos, et interrogántem eos. Stupébant autem omnes, qui eum audiébant, super prudéntia et respónsis ejus. Et vidéntes admiráti sunt. Et dixit mater ejus ad illum: Fili, quid fecísti nobis sic? Ecce pater tuus et ego doléntes quaerebámus te. Et ait ad illos: Quid est, quod me quaerebátis? Nesciebátis, quia in his, quae Patris mei sunt, opórtet me esse? Et ipsi non intellexérunt verbum, quod locútus est ad eos. Et descéndit cum eis, et venit Názareth: et erat súbditus illis. Et mater ejus conservábat ómnia verba haec in corde suo. Et Jesus proficiébat sapiéntia, et aetáte, et grátia apud Deum et hómines.

Et dicitur Credo.

Jerusalema a dokonavše dny sváteční se vraceli, pacholík Ježíš zůstal v Jerusalemě, aniž to zpozorovali rodiče jeho. Domnívajíce se pak, že jest v družině, ušli den cesty a hledali ho mezi příbuznými a známými, a nenalezše, navrátili se do Jerusalema, hledajíce ho. I stalo se, po třech dnech nalezli ho ve chrámě, an sedí mezi učiteli, poslouchaje a otazuje se jich. Zasli pak všickni, kteří ho slyšeli, nad rozumností a odpověďmi jeho. A uzřevše jej rodiče jeho podivili se. I řekla k němu matka jeho: „Synu, proč jsi nám tak učinil? Hle, otec tvůj a já s bolestí hledali jsme tebe.“ I řekl k nim: „Co jest, že jste mě hledali? Zdali jste nevěděli, že já musím býti v tom, co jest otce mého?“ Ale oni neporozuměli slovu, které k nim mluvil. I odebra se s nimi a přišel do Nazareta a byl jim poddán. A matka jeho uchovávala všecka slova ta v srdci svém. A Ježíš prospíval moudrostí a věkem a milostí u Boha i u lidí.

Následuje Credo.

Offertorium. Luc. 2, 51.

Tulérunt Jesum paréntes ejus in Jerúsalem, ut sísterent eum Dómino.

Obětování. Luk. 2, 51.

Vzali Ježíše rodičové jeho do Jerusalema, aby jej představili před Hospodinem.

Secreta

Placatiónis hóstiam offérimus tibi, Dómine, suppliciter deprecántes: ut, per intercessiónem Deíparae Vírginis cum beáto Joseph, famílias nostras in pace et grátia tua fírmiter constítuas. Per eúmdem ...

Tichá modlitba

Oběť smírnou tobě přinášíme, Pane, snažně prosíce, abys na přímluvu Bohorodičky Panny se svatým Josefem rodiny naše v míru a milosti své upevnil. Skrze téhož Pána našeho ...

Preface jako o Narození Páně (str. 29).

Communio. Luc. 2, 51.

Descéndit Jesus cum eis, et venit Názareth, et erat súbditus illis.

K přijímání. Luk. 2, 51.

Odebral se s nimi Ježíš a přišel do Nazareta a byl jim poddán.

Postcommúnio

Quos caeléstibus réficis sacraméntis, fac, Dómine Jesu, sanctae Famíliae tuae exémpla júgiter imitári: ut, in hora mortis nostrae occurrénte gloriósa Vírgine Matre tua cum beáto Joseph; per te in aetérna tabernácula récipi mereámur. Qui vivis ...

Po přijímání

Dej, Pane Ježíši, abychom, které nebeskými svátostmi občerstvuješ, příkladu svaté Rodiny tvé neustále následovali, bychom v hodinu smrti své za přispění blahoslavené Panny-Matky se svatým Josefem zasloužili tebou do věčných příbytků přijati býti. Jenž žiješ ...

Oktáv Zjevení Páně

Shromáždění u sv. Petra

13. ledna

Dnešní celá mše sv. je ozářena druhým tajemstvím svátku Zjevení Páně — křtem v Jordáně. Mše sv. jako o svátku Zjevení Páně (str. 111), vyjímaje následující:

Oratio

Deus, cujus Unigénitus in substántia nostrae carnis appáruit: praesta, quaesumus; ut per eum, quem símilem nobis foris agnóvimus, intus reformári mereámur. Qui tecum.

Modlitba

Bože, jehož Jednorozený zjevil se v podstatě našeho těla, uděl, prosíme, abychom skrze něho, jejž jsme poznali nám zevně podobna, zasloužili si vnitřně přetvořeni býti. Jenž s tebou žije.

Evangelium

Jelikož Pán Ježíš ve svém spasitelném díle je zástupcem hříšného lidstva, nechá si dáti od Jana křest pokání. Tím, že se voda dotekla jeho svatého těla, byla posvěcena a získala sílu očistiti nás od hříchů. Nebe samo spěchá, aby oznámilo, že není Kristus hříšník jako ostatní, kteří přicházeli k Janovi.

†Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.

In illo témpore: Vidit Joánnes Jesum veniéntem ad se, et ait: Ecce agnus Dei, ecce qui tollit peccátum mundi. Hic est, de quo dixi: Post me venit vir, qui ante me factus est: quia prior me erat. Et ego nesciébam eum, sed ut manifestétur in Israel, proptérea veni ego in aqua baptízans. Et testimónium perhíbuit Joánnes, dicens: Quia vidi Spíritum descendéntem quasi colúmbam de coelo, et mansit super eum. Et ego nesciébam eum: sed qui misit me baptizáre in aqua, ille mihi dixit: Super quem víderis Spíritum descendéntem, et manéntem super eum, hic est, qui baptízat in Spíritu Sancto.

† Slova svatého Evangelia podle Jana 1, 29-34.

Za onoho času: Uzřel Jan Ježíše, an jde k němu; i řekl: „Ejhle, Beránek Boží, který snímá hříchy světa. To jest ten, o němž jsem pravil: ‚Po mně přijde muž, jenž přede mnou jest, neboť byl prve nežli já.‘ Ale já jsem ho neznal, ale proto jsem přišel já křtít vodou, aby uveden byl v známost v lidu israelském.“ I vydal Jan svědectví řka: „Viděl jsem Ducha jako holubici sestupovati s nebe, a zůstal na něm. A já jsem ho neznal, ale ten, jenž mě poslal křtít vodou, ten mi řekl: ‚Nad kým uvidíš Ducha sestupovati a na něm zůstávati, ten jest to, jenž křtí Duchem Svatým.‘ A já jsem uviděl a

Et ego vidi: et testimónium perhíbui, quia hic est Fílius Dei.

vydal svědectví, že tento jest Syn Boží.“

Říká se Věřím.

Secreta

Hóstias tibi, Dómine, pro nati Fílii tui apparitióne deférimus, supplíciter exorántes: ut sicut ipse nostrórum auctor est múnerum, ita sit ipse misércors et suscéptor, Jesus Christus Dóminus noster. Qui tecum vivit.

Tichá modlitba

Dary obětní tobě, Pane, na památku zjevení Syna tvého přinášíme, snažně prosíce, aby on, jako jest původcem našich darů, tak je i milosrdně přijal, Ježíš Kristus, Pán náš. Jenž s tebou žije.

Preface a modlitba Před úkonem: O Zjevení Páně (str. 30).

Postcommunio

Caelésti lúmine, quaésumus, Dómine, semper et ubíque nos praeveni: ut mystérium, cujus nos partícipes esse voluísti, et puro cernámus intúitu, et digno percipiámus affféctu. Per Dóminum.

Po přijímání

Nebeským světlem, prosíme, Pane, vždy a všude nás předcházej, abychom tajemství, na němž jsi chtěl, bychom měli podíl, i s čistým zírali pohledem i s hodnou přijali láskou. Skrze Pána.

Neděle 2. po Zjevení Páně

Jest celkem 6 neděl po Zjevení Páně. Podle toho, připadnou-li v církevním roce Velikonoce dříve nebo později, počítá se bezprostředně po Zjevení Páně více nebo méně neděl. Vynechané neděle se vsunují mezi 23. a 24. neděli po Svatém Duchu, ale tak, že mše sv. určená pro 24. neděli béře se vždy jako poslední v církevním roce. — Od dnešní neděle až do 6. po Zjevení Páně nás Církev sv. ve Vstupu zve, abychom následovali příkladu sv. Tří Králů, klaněli se vtělenému Spasiteli a vzývali jeho jméno.

Introitus. Ps. 65, 4.

Omnis terra adóret te, Deus, et psallat tibi: psalmum dicat nómini tuo, Altíssime. Ps. ib. 1-2. Jubiláte Deo omnis terra, psalmum dícite nómini

Vstup. Ž. 65, 4.

Všecka země klaněj se tobě, Bože, a plesej tobě; píseň pěj jménu tvému, Nejvyšší. Ž. tamt. 1-2. Plesejte Bohu všecky země, píseň pějte jménu jeho;

ejus: date glóriam laudi ejus. ℣. Glória Patri...

vzdejte čest ke chvále jeho. ℣. Sláva Otci...

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui coeléstia simul et terréna moderáris: supplicatiónes pópuli tui cleménter exaúdi, et pacem tuam nostris concéde tempóribus. Per Dóminum..

Modlitba

Všemohoucí, věčný Bože, jenž nebeské jakož i pozemské věci řídíš, snažné prosby lidu svého milostivě vyslyš a mír svůj našim časům uděl. Skrze Pána našeho...

Připomínky: 1. ke cti Panny Marie (str. 103). 2. proti pronásledovatelům Církve nebo za Papeže (str. 46).

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Romános. c. 12, 6-16.

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola k Římanům. 12, 6-16.

V dnešním čtení listu sv. Pavla dostáváme rady a pokyny, jakým způsobem máme zařídit svůj život křesťana a jak plnit svoje stavovské povinnosti.

Fratres. Habéntes donatiónes secúndum grátiam, quae data est nobis, differéntes: sive prophetíam secúndum ratiónem fídei, sive ministérium in minístrándo, sive qui docet in doctrína, qui exhortátur in exhortándo, qui tríbuit in simplicitáte, qui praeest in solicitúdine, qui miserétur in hilaritáte. Diléctio sine simulatióne. Odiéntes malum, adhaeréntes bono. Charitáte fraternitátis ínvicem diligéntes: honóre ínvicem praeveniéntes. Solicitúdine non pigri: spíritu ferméntes: Dómino serviéntes: spe gaudéntes: in tribulatióne patiéntes: oratióni instántes: necessitátibus sanctórum communicántes: hospitalitátem sectántes. Benedícite persequéntibus vos: benedícite, et nolíte maledícere. Gaudére cum gaudéntibus, flere cum fléntibus. Idípsum ínvicem sentiéntes. Non alta sapiéntes, sed humílibus consentiéntes.

Bratři, majíce podle milosti nám udělené dary rozdílné, ať proroctví, užívejme ho podle úměry víry, ať úřad, pracujme v tom úřadě, kdo má dar povzbuzování, povzbuzováním; kdo uděluje, uděluj v prostnosti, kdo jest představeným, buď jím s pečlivostí, kdo činí milosrdenství, čiň je s veselím. Lásku mějte nelíčenou, nenávidíce zlého a přidržujíce se toho, co jest dobré. V příčině lásky bratrské vespolek se milujte srdečně, v uctivosti předcházejte druh druha, co do pečlivosti nebuďte liknaví; duchem buďte vroucí slouží ce Pánu; v naději se radujte, v soužení buďte trpěliví, na modlitbě vytrvalí; s věřícími v potřebách jejich se sdílejte, pohostinství ochotně prokazujte. Dobrořečte těm, kteří vás pronásledují, dobrořečte a nezlořečte. Radujte se s radujícími, plačte s plačícími. Buďte stejného smýšlení k sobě vespolek, nemyslíce vysoko, nýbrž sklánějíce se k nízkým.

Graduale. Ps. 106, 20-21.

Misit Dóminus verbum suum, et sanávit eos: et erípuit eos de intéritu eórum. ℣. Confiteántur Dómino misericórdiae ejus: et mirabília ejus fíliis hóminum.

Allelúja, allelúja. ℣. Ps. 148, 2. Laudáte Dóminum omnes Angeli ejus: laudáte eum omnes Virtútes ejus. Allelúja.

Stupňový zpěv. Ž. 106.

Poslal Hospodin Slovo své, a uzdravil je a vytrhl je ze zkázy jejich. ℣. Nechť oslavují Hospodina milosrdenství jeho a zázraky jeho vůči synům lidským.

Aleluja, aleluja. ℣. Ž. 148, 2. Chvalte Hospodina všichni Andělové jeho, chvalte jej všechny Síly jeho. Aleluja.

Evangelium

✝ Sequéntia s. Evangélii secúndum Joánnem. c. 2.

✝ Slova sv. Evangelia podle Jana. 2, 1-11.

Dnešním Evangeliem počínají se zprávy o Ježíšově veřejném životě, který byl vyplněn učitelskou činností a zázraky. Zázrakem v Káně počíná se trvalé „Zjevování" Božství Kristova, jeho zázračná moc a láska k lidem.

In illo témpore: Núptiae factae sunt in Cana Galilaeae: et erat mater Jesu ibi. Vocátus est autem et Jesus, et discípuli ejus, ad núptias. Et deficiénte vino, dicit mater Jesu ad eum: Vinum non habent.

Za onoho času byla svatba v Káně galilejské, a byla tam matka Ježíšova. Byl pak pozván na svatbu také Ježíš a učenící jeho. A když se nedostávalo vína, matka Ježíšova řekla k němu: „Nemají vína." I

Et dicit ei Jesus: Quid mihi et tibi est múlier? nondum venit hora mea. Dicit mater ejus minístris: Quodcúmque díxerit vobis, fácite. Erant autem ibi lapídeae hydriae sex pósitae, secúndum purificatiónem Judaeórum, capiéntes síngulae metrétas binas vel ternas. Dicit eis Jesus: Impléte hydrias aqua. Et implevérunt eas usque ad summum. Et dicit eis Jesus: Hauríte nunc, et ferte architriclíno. Et tulérunt. Ut autem gustávit architriclínus aquam vinum factam, et non sciébat, unde esset (minístri autem sciébant, qui haúserant aquam), vocat sponsum architriclínus, et dicit ei: Omnis homo primum bonum vinum ponit: et cum inebriáti fúerint, tunc id, quod detérius est: tu autem servásti bonum vinum usque adhuc. Hoc fecit inítium signórum Jesus in Cana Galilaeae: et manifestávit glóriam suam, et credidérunt in eum discípuli ejus. Credo.

řekl jí Ježíš: „Co mně a tobě, ženo? Ještě nepřišla hodina má.“ Dí matka jeho služebníkům: „Cokoli vám řekne, učiňte.“ Bylo pak tam postaveno podle očišťování židovského šest kamenných štoudví, z nichž každá pojala do sebe míry dvě neb tři. Dí jim Ježíš: „Naplňte štoudve vodou.“ I naplnili je až do vrchu. A Ježíš řekl jim: „Nyní nalijte a neste správci svatby.“ I nesli. Když pak správce svatby okusil vody vínem učiněné a nevěděl, odkud jest, — služebníci však, kteří vážili vodu, to věděli, — správce svatby zavolal ženicha a řekl jemu: „Každý člověk dává nejprve dobré víno, a když se podnapili, tehdy to, které jest špatnější; ty však zachoval jsi dobré víno až dosavad.“ Tím učinil Ježíš počátek divů v Káně galilejské a zjevil slávu svou; i uvěřili v něho učeníci jeho.

Následuje Credo.

Offertorium. Ps. 65.

Jubiláte Deo univérsa terra: psalmum dícite nómini ejus: veníte, et audíte, et narrábo vobis, omnes, qui timétis Deum, quanta fecit Dóminus ánimae meae, allelúja.

Obětování. Ž. 65, 1-2 a 16.

Plesejte Bohu všecky země, píseň pějte jménu jeho. Pojďte a slyšte, i budu vyprávěti vám, vy všichni, kteří se bojíte Boha, kolik učinil Pán duši mé, aleluja.

Secreta

Obláta, Dómine, múnera sanctífica: nosque a peccatórum nostrórum máculis emúnda. Per Dóminum nostrum . . .

Tichá modlitba

Obětované, Pane, dary posvěť a nás od poskvrn hříchů našich očisť. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Připomínky: 1. ke cti Panny Marie (str. 103), 2. proti pronásledovatelům Církve nebo za Papeže (str. 50).

Preface: O Nejsvětější Trojici (str. 39).

Communio. Joan. 2, 7-11.

Dicit Dóminus: Impléte hydrias aqua, et ferte architriclíno: cum gustásset architriclínus aquam vinum factam, dicit sponso: Servásti bonum vinum usque adhuc. Hoc signum fecit Jesus primum coram discípulis suis.

K přijímání. Jan 2, 7-11.

Řekl Pán: „Naplňte štoudve vodou a neste správci svatby!“ Když okusil správce svatby vody vínem učiněné, řekl ženichovi: „Zachoval jsi dobré víno až dosavad.“ — Toto znamení učinil Ježíš jakožto prvé před učedníky svými.

Postcommunio

Augeátur in nobis, quaesumus, Dómine, tuae virtútis operátio: ut divínis vegetáti Sacraméntis, ad eórum promíssa capiénda tuo múnere praeparémur. Per Dóminum nostrum . . .

Po přijímání

Nechť se rozmnoží v nás, Pane, prosíme, tvé síly působení, abychom božským živeni svátostmi, k dosažení toho, co přislibují, tvým darem připraveni byli. Skrze Pána našeho . . .

Připomínky: 1. ke cti Panny Marie (str. 104), 2. proti pronásledovatelům Církve nebo za Papeže (str. 50).

Neděli po Zjevení Páně bývá nejvýš šest. Připadají-li Velikonoce dříve, nepřijde v tom roce na řadu všech šest mší. Ty se pak vsunují mezi neděli 23. a 24. po Sv. Duchu.

Jestliže Devítník připadne na druhou nebo pozdější neděli po Zjevení Páně, která se nemůže přeložit po Sv. Duchu, vezme se mše sv. této neděle v sobotu před Devítníkem. Říká se při ní i Gloria i Věřím.

Neděle 3. po Zjevení Páně

Pán kraluje — a my jsme povinni jemu jedinému sloužiti a jej poslouchati. Milost k tomu dostáváme od Boha Otce skrze zásluhy Ježíše Krista.

O nedělích po Zjevení Páně jsou připomínky jako o 2. neděli (str. 125); po Hromnicích však až do Popeleční středy jest 2. modlitba za přímluvu Svatých (viz 5. neděli po Zjevení Páně str. 135) a 3. podle libosti (lze bráti z Různých modliteb, které jsou ke konci Misálu).

Introitus. Ps. 96, 7-8.

Adoráte Deum omnes Angeli ejus: audívit et laetáta est Sion: et exsultavérunt fíliae Judae. Ps. ib. 1. Dóminus regnávit, exsúltet terra: laeténtur ínsulae multae. V. Glória Patri...

Vstup. Ž. 96, 7-8.

Klanějte se Bohu všichni Andělové jeho. Uslyšel a zaradoval se Sion a plesaly dcery judské. Ž. tamt. 1. Pán kraluje, plesej země. Radujte se, ostrovy, četné. V. Sláva Otci...

Oratio

Omnípotens, sempitérne Deus, infirmitátem nostram propítius réspice: atque, ad protegéndum nos, déxteram tuae majestátis exténde. Per Dóminum...

Modlitba

Všemohoucí, věčný Bože, na naši bezmocnost milostivě shlédni a k ochraně naší pravici své velebnosti vztáhni. Skrze Pána našeho...

Připomínky jako o neděli 2. po Zjevení Páně (str. 126).

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Romános. c. 12, 16-21.

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola k Římanům. 12, 16-21.

Dnešní epištola přináší bohatý výčet křesťanských povinností. Jelikož jsme slyšeli už tolik o nesmírnosti vtělené Lásky, jest přiměřeno, abychom si uvědomili také své povinnosti k Bohu a bližnímu.

Fratres. Nolíte esse prudéntes apud vosmetípsos. Nulli malum pro malo reddéntes: providéntes bona non tantum coram Deo, sed étiam coram ómnibus homínibus. Si fíeri potest, quod ex vobis est, cum ómnibus homínibus pacem habéntes. Non vosmetípsos defendéntes, charíssimi: sed date locum irae. Scriptum est enim: Mihi vindícta; ego retríbuam, dicit Dóminus. Sed si esuríerit inimícus tuus, ciba illum: si sitit, potum da illi: hoc enim fáciens, carbónes ignis cóngeres super caput ejus. Noli vinci a malo, sed vince in bono malum.

Bratři, nebuďte opatrni sami u sebe. Nikomu neodplácejte zlým za zlé; bedliví buďte dobrého nejen před Bohem, nýbrž i přede všemi lidmi; nemstěte se sami, miláčkové, nýbrž dejte místo hněvu Božímu, neboť jest psáno: „Mně patří pomsta, já odplatím, praví Hospodin.“ Avšak „lačni-li nepřítel tvůj, nakrm jej; žízní-li, dej mu píti; neboť to čině, uhlí žhavé shrneš na hlavu jeho.“ Nedej se přemoci zlým, nýbrž přemáhej zlé dobrým.

Graduale. Ps. 101, 16-17.

Timébunt Gentes nomen tuum, Dómine, et omnes reges terrae glóriam tuam. V. Quóniam aedificávit Dóminus Sion, et vidébitur in majestáte sua.

Allelúja, allelúja. V. Ps. 96, 1. Dóminus regnávit, exsúltet terra: laeténtur ínsulae multae. Allelúja.

Stupňový zpěv. Ž. 101.

Báti se budou národové jména tvého, Pane, a všichni králové země slávy tvé. V. Neboť vzdělal Pán Sion a viděn bude ve velebnosti své.

Aleluja, Aleluja. V. Ž. 96, 1. Pán kraluje, plesej země; radujte se, ostrovy četné. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Matth. c. 8.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 8, 1-13.

Nebeský divotvůrce dokazuje zázraky svoje poslání a svou velkou lásku k nám, nepatrným tvorům. Vyznejme Ježíši svou vlastní ubohost a hříšnost, jak to učinil onen setník, jehož slova se stala prosbou, s kterou se blížíme ke sv. přijímání.

In illo témpore: Cum descendísset Jesus de monte, secútae sunt eum turbae multae: et ecce leprósus véniens, adorábat eum, dicens: Dómine, si vis, potes me mundáre. Et exténdens Jesus manum,

Za onoho času, když Ježíš sestoupil s hory, šli za ním zástupové mnozí. A hle, malomocný přišed, klaněl se mu řka: „Pane, chceš-li, můžeš mne očistiti.“ I vztáhl Ježíš ruku a dotekl se ho řka: „Chci,

tétigit eum, dicens: Volo: mundáre. Et confestim mundáta est lepra ejus. Et ait illi Jesus: Vide, némini díxeris: sed vade, osténde te sacerdóti, et offer munus, quod praecépit Moyses in testimónium illis. Cum autem introísset Caphárnaum, accéssit ad eum centúrio, rogans eum, et dicens: Dómine, puer meus jacet in domo paralýticus, et male torquétur. Et ait illi Jesus: Ego véniam, et curábo eum. Et respóndens centúrio, ait: Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, et sanábitur puer meus. Nam et ego homo sum sub potestáte constitútus, habens sub me mílites, et dico huic: Vade, et vadit; et álii: Veni, et venit; et servo meo: Fac hoc, et facit. Aúdiens autem Jesus, mirátus est, et sequéntibus se dixit: Amen dico vobis, non invéni tantam fidem in Israel. Dico autem vobis, quod multi ab Oriénte et Occidénte vénient, et recúmbent cum Abraham, et Isaac, et Jacob in regno coelórum: fílii autem regni ejiciéntur in ténebras exterióres: ibi erit fletus et stridor déntium. Et dixit Jesus centurióni: Vade, et

buď čist". A hned byl uzdraven od malomocenství svého. I dí mu Ježíš: „Viz, abys toho nepravil nikomu, ale jdi, ukaž se knězi a obětuj dar, který přikázal Mojžíš na svědectví jim". Když pak vešel do Kafarnaum, přistoupil k němu setník a prosil ho řka: „Pane, služebník můj leží doma ochrnulý a hrozně se trápí". I dí mu Ježíš: „Já přijdu a uzdravím ho". Odpověděv pak setník, řekl: „Pane, nejsem hoden, abys vešel pod střechu mou, ale toliko rci slovem, a uzdraven bude služebník můj. Neboť i já jsem člověk pod mocí postavený, maje pod sebou vojáky; a dím tomuto: ‚Jdi', i jde, a jinému: ‚Přijď', a přijde, a služebníku svému: ‚Učiň toto', i učiní". Uslyšev to Ježíš, podivil se a řekl těm, kteří šli za ním: „Amen pravím vám, nenalezl jsem tak veliké víry v Israeli. Pravím pak vám, že mnozí přijdou od východu i od západu a stolovati budou s Abrahamem a s Isákem a Jakobem v království nebeském: synové království však budou vyvrženi do temnosti vnější; tam bude pláč a skřípění zubů." I řekl Ježíš setníkovi: „Jdi a jak jsi

sicut credidísti, fiat tibi. Et sanátus est puer in illa hora.

Et dicitur Credo.

Offertorium. Ps. 117.

Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini exaltávit me: non móriar, sed vivam, et narrábo ópera Dómini.

Secreta

Haec hóstia, Dómine, quaesumus, emúndet nostra delícta: et ad sacrifícium celebrándum, subditórum tibi córpora mentésque santificet. Per Dóminum nostrum ...

Připomínky jako o neděli 2. po Zjevení Páně (str. 129).

Communio. Luc. 4, 22.

Mirabántur omnes de his, quae procédebant de ore Dei.

Postcommunio

Quos tantis, Dómine, largíris uti mystériis: quaesumus, ut efféctibus nos eórum veráciter aptáre dignéris. Per Dóminum nostrum Jesum Christum ..

Připomínky jako o neděli 2. po Zjevení Páně (str. 129).

uvěřil, staň se tobě." A uzdraven jest služebník v tu hodinu.

Následuje Credo.

Obětování. Ž. 117, 16 a 17.

Pravice Páně prokázala moc, pravice Páně vyvýšila mne; neumru, ale zůstanu živ a budu vyprávěti skutky Páně.

Tichá modlitba

Tato oběť, Pane, prosíme, nechť očistí nás od pokleskú a ke slavení oběti nechť těla a duše tobě poddaných posvětí. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého ...

Připomínky jako o neděli 2. po Zjevení Páně (str. 129).

K přijímání. Luk. 4, 22.

Divili se všichni slovům, která vycházela z úst Božích.

Po přijímání

My, kterým tak velikých dopřáváš užívati tajemství, prosíme, abys pro účinky jejich nás vpravdě uschopniti ráčil. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

Připomínky jako o neděli 2. po Zjevení Páně (str. 129).

Neděle 4. po Zjevení Páně

Vstup, Stupňový zpěv, Aleluja, Obětování a K přijímání jako o 3. neděli po Zjevení Páně (str. 130).

Oratio

Deus, qui nos in tantis perículis constitútos, pro

Modlitba

Bože, jenž víš, že my, tak velkým nebezpečím vy-

humána scis fragilitáte non posse subsístere: da nobis salútem mentis et córporis; ut ea, quae pro peccátis nostris pátimur, te adjuvánte vincámus. Per Dóminum nostrum ...

staveni, pro lidskou křehkost nemůžeme sami obstáti, uděl nám zdraví duše a těla, abychom to, co pro hříchy své zakoušíme, překonali pomocí tvojí. Skrze Pána našeho ...

Připomínky jako o neděli druhé po Zjevení Páně (str. 126); po 2. únoru jsou připomínky jako o neděli páté po Zjevení Páně (str. 136).

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Romános. c. 13, 8-10.

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola k Římanům. 13, 8-10.

Je-li Ježíš králem také pro nás, jsme povinni zachovávati jeho zákon Lásky, jak nám to připomíná skrze apoštola.

Fratres. Némini quidquam debeátis, nisi ut ínvicem diligátis: qui enim díligit próximum, legem implévit. Nam: Non adulterábis: Non occídes: Non furáberis: Non falsum testimónium dices: Non concupísces: et si quod est áliud mandátum, in hoc verbo instaurátur: Díliges próximum tuum sicut teipsum. Diléctio próximi malum non operátur. Plenitúdo ergo legis est diléctio.

Bratři, nikomu nezůstávejte nic dlužni, leč abyste se milovali vespolek: neboť kdo miluje bližního, zákon naplnil, přikázání zajisté „nesesmilníš, nezabiješ, nepokradeš, nepromluvíš křivého svědectví, nepožádáš," a je-li které přikázání jiné, zahrnují se ve slově tomto: „Milovati budeš bližního svého jako sebe samého." Láska bližnímu zlého nečiní. Vyplněním zákona jest tedy láska.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Matth. c. 8.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 8, 23-27.

Náš Spasitel jest mocný Král; jeho poslouchají moře i vichry! Činí tak i naše srdce, která od něho přijímají tolik důkazů Lásky?

In illo témpore: Ascendénte Jesu in navículam, secúti sunt eum discípuli ejus: et ecce motus magnus factus est in mari, ita ut navícula operirétur flúctibus. Ipse vero dormiébat. Et accessérunt ad eum discípuli ejus, et suscitavérunt eum, dicéntes: Dómine, salva nos, perímus. Et dicit eis Jesus: Quid tímidi estis, módicae fídei? Tunc surgens, imperávit ventis et mari, et facta est tranquíllitas magna. Porro hómines miráti sunt, dicéntes: Qualis est hic, quia venti et mare obédiunt ei?

Za onoho času, když Pán Ježíš vstoupil na lodičku, brali se za ním učedníci jeho. A hle, bouře velká povstala na moři, takže lodička se pokrývala vlnami. On však spal. I přistoupili k němu učedníci jeho a vzbudili ho řkouce: „Pane, zachovej nás, hyneme." I dí jim Ježíš: „Proč se bojíte, malověrní?" Tehdy vstal a přikázal větrům i moři, a nastalo ticho veliké. Lidé pak divili se řkouce: „Kdo jest tento, že větrové i moře ho poslouchají?"

Et dicitur Credo.

Následnje Credo.

Obětování jako o neděli 3. po Zjevení Páně (str. 133).

Secreta

Concéde, quaesumus, omnípotens Deus: ut hujus sacrifícii munus oblátum, fragilitátem nostram ab omni malo purget semper, et múniat. Per Dóminum..

Tichá modlitba

Popřej, prosíme, všemohoucí Bože, aby přinesený dar této oběti křehkost naši ode všeho zlého stále očišťoval a ochránil. Skrze Pána našeho ...

Připomínky jako o neděli druhé po Zjevení Páně (str. 129); po 2. únoru jsou připomínky jako o neděli páté po Zjevení Páně (str. 138).

Postcommunio

Múnera tua nos, Deus, a delectatiónibus terrénis expédiant, et coeléstibus semper instaúrent aliméntis. Per Dóminum ...

Po přijímání

Dary tvoje nechť nás, Bože, od zálib světských oprostí a občerstvují stále nebeskými pokrmy. Skrze Pána našeho ...

Připomínky jako o neděli druhé po Zjevení Páně (str. 129); po 2. únoru jsou připomínky jako o neděli páté po Zjevení Páně (str. 139).

Neděle 5. po Zjevení Páně

Vstup, Stupňový zpěv, Aleluja, Obětování a K přijímání jako o neděli 3. po Zjevení Páně (str. 130).

Oratio

Famíliam tuam, quae-

Modlitba

Rodinu svou, prosíme

sumus, Dómine, contínua pietáte custódi: ut, quae in sola spe grátiae coeléstis innítitur, tua semper protectióne muniátur. Per Dóminum nostrum . . .

Pane, ustavičnou dobrotivostí ochraňuj, aby, která jediné v naději na milost nebeskou spoléhá, tvou vždycky záštitou chráněna byla. Skrze Pána . . .

Za přímluvu Svatých

A cunctis nos, quaesumus, Dómine, mentis et córporis defénde perículis: et intercedénte beáta et gloriósa semper Vírgine Dei Genitríce María, cum beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, atque beáto N. et ómnibus Sanctis, salútem nobis tríbue benígnus et pacem; ut, destrúctis adversitátibus et erróribus univérsis, Ecclésia tua secúra tibi sérviat libertáte. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum . . .

Ode všech nás, prosíme, Pane, duše a těla ochraňuj nebezpečí a na přímluvu blahoslavené a přeslavné vždy Panny Rodičky Boží Marie se svatým Josefem, svatými Apoštoly svými Petrem a Pavlem, jakož i se svatým N. (jméno sv. patrona chrámu) a všemi Svatými, uděl nám dobrotivě spásu a mír, aby po zničení protivenství a bludů všelikých, Církev tvoje s bezpečnou svobodou tobě sloužiti mohla. Skrze téhož Pána našeho . . .

Třetí modlitba podle libosti.

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Colossén. c. 3, 12-17.

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola ke Kolosským. 3, 12-17.

Dnešní epištola přináší ještě výčet povinností, které berou na sebe poddaní nebeského Krále. Dnes slyšíme, co všecko máme konati, kdežto na třetí a čtvrtou neděli po Zjevení Páně jsme byli spíše varováni před tím, čeho se musíme vystříhati.

Fratres. Indúite vos sicut elécti Dei, sancti, et dilécti, víscera misericórdiae, benignitátem, humilitátem, modéstiam, patiéntiam: supportántes ínvicem, et donántes vobismetípsis, si quis advérsus áliquem habet querélam.

Bratři, oblecte se jako vyvolenci Boží, svatí a milí, v srdečnou milosrdnost, dobrotu, pokoru, mírnost, shovívavost, snášejíce jeden druhého a odpouštějíce si vespolek, má-li kdo žalobu proti jinému; jakož i Pán odpustil vám, tak i

Sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos. Super ómnia autem haec charitátem habéte, quod est vínculum perfectiónis: et pax Christi exsúltet in córdibus vestris, in qua et vocáti estis in uno córpore: et grati estóte. Verbum Christi hábitet in vobis abundánter, in omni sapiéntia, docéntes et commonéntes vosmetípsos psalmis, hymnis, et cánticis spirituálibus, in grátia cantántes in córdibus vestris Deo. Omne quodcúmque fácitis in verbo aut in ópere, ómnia in nómine Dómini Jesu Christi, grátias agéntes Deo et Patri, per Jesum Christum Dóminum nostrum.

vy; ke všemu tomu však mějte lásku, která jest svazem dokonalým. A pokoj Kristův, ke kterému také jste byli povoláni, abyste byli v jednom těle, vládni v srdcích vašich, a buďte vděčni. Slovo Kristovo přebývej ve vás hojně, tak abyste ve vší moudrosti poučovali a napomínali se vespolek žalmy, chvalozpěvy a písněmi duchovními, v milosti je zpívajíce ve svých srdcích Bohu. A cokoli činíte slovem neb skutkem, všecko čiňte ve jménu Pána Ježíše Krista, děkujíce Bohu Otci skrze Ježíše Krista Pána našeho.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Matth. c. 13.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 13, 24-30.

Pán sám poučuje o svém Království, o jeho založení na světě a jeho osudech, které mu připraví nepřátelé; o jeho řízení a zachování pro věčné časy.

In illo témpore: Dixit Jesus turbis parábolam hanc: Símile factum est regnum coelórum hómini, qui seminávit bonum semen in agro suo. Cum autem dormírent hómines, venit inimícus ejus, et superseminávit zizánia in médio trítici, et ábiit. Cum autem crevísset herba, et fructum fecísset, tunc apparuérunt et zizánia. Ac-

Za onoho času Pán Ježíš předložil zástupům podobenství toto: „Podobno jest království nebeské člověku, který nasel dobrého semene na poli svém; a když lidé spali, přišel jeho nepřítel, nasel koukole mezi pšenici a odešel. Když pak bylina vyrostla a vydala plod, tu ukázal se i koukol. I přistoupili služebníci hospodářovi a

cedéntes autem servi patrisfamílias, dixérunt ei: Dómine, nonne bonum semen seminásti in agro tuo? Unde ergo habet zizánia? Et ait illis: Inimícus homo hoc fecit. Servi autem dixérunt ei: Vis, imus, et collígimus ea? Et ait: Non: ne forte colligéntes zizánia, eradicétis simul cum eis et tríticum. Sínite útraque créscere usque ad messem, et in témpore messis dicam messóribus: Collígite primum zizánia, et alligáte ea in fascículos ad comburéndum, tríticum autem congregáte in hórreum meum. Et dicitur Credo.

řekli jemu: ‚Pane, zdali jsi nenasel dobrého semene na poli svém? Odkud tedy má koukol?' On pak pravil jim: ‚Nepřítel to učinil.' I řekli mu služebníci: ‚Chceš-li, abychom šli a vytrhali jej?' A on pravil: ‚Ne, abyste snad trhajíce koukol, nevytrhali spolu s ním i pšenice. Nechte, ať oboje spolu roste až do žní; a v čas žní řeknu žencům: Seberte nejprve koukol a svažte jej ve snopky ke spálení; pšenici však shromážděte do stodoly mé.'"

Následuje Credo.

Secreta

Hóstias tibi, Dómine, placatiónis offérimus: ut et delícta nostra miserátus absólvas, et nutántia corda tu dírigas. Per Dóminum ...

Tichá modlitba

Oběti usmíření tobě, Pane, přinášíme, abys i poklesky naše milostivě prominul i kolísající srdce řídil. Skrze Pána našeho ...

Za přímluvu Svatých

Exaúdi nos, Deus, salutáris noster: ut per hujus Sacraménti virtútem, a cunctis nos mentis et córporis hóstibus tueáris; grátiam tríbuens in praesénti, et glóriam in futúro. Per Dóminum nostrum ...

Vyslyš, nás, Bože, Spasiteli náš, a mocí této Svátosti nás ode všech nepřátel duše a těla ochraňuj, nyní milost uděluje a v budoucnu slávu. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého ...

Třetí Tichá modlitba dle libosti.

Postcommunio

Quaesumus, omnípotens Deus: ut illíus salutáris ca-

Po přijímání

Prosíme, všemohoucí Bože, abychom dosáhli účinku

piámus efféctum, cujus per haec mystéria pignus accépimus. Per Dóminum ...

onoho spasení, jehož záruku jsme skrze tato tajemství přijali. Skrze Pána ...

Za přímluvu Svatých

Mundet et múniat nos, quaesumus, Dómine, divíni Sacraménti munus oblátum: et, intercedénte beáta Vírgine Dei Genitríce María, cum beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, atque beáto N. et ómnibus Sanctis; a cunctis nos reddat et perversitátibus expiátos, et adversitátibus expedítos. Per eúmdem Dóminum ...

Nechť očistí a ochrání nás, prosíme, Pane, obětovaný dar božské Svátosti; a na přímluvu blahoslavené Panny Rodičky Boží Marie se svatým Josefem, svatými Apoštoly tvými Petrem a Pavlem, jakož i se sv. N. a všemi Svatými, ať nás ze všech zvrácenosti vyhojí a všech protivenství sprostí. Skrze téhož Pána našeho ...

Třetí modlitba Po přijímání dle libosti.

Neděle 6. po Zjevení Páně

Vstup, Stupňový zpěv, Aleluja, Obětování a K přijímání jako o neděli 3. po Zjevení Páně (str. 130).

Oratio

Praesta, quaesumus, omnípotens Deus: ut semper rationabília meditántes, quae tibi sunt plácita, et dictis exsequámur, et factis. Per Dóminum ...

Modlitba

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, abychom vždy rozumné věci uvažujíce, co tobě se líbí, i slovy plnili i skutky. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

Druhá a třetí modlitba jako předešlou neděli (str. 136).

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Thessalon. 1, 2-10.

Čtení

z prvního listu sv. Pavla k Thesalonickým 1, 2-10.

Nejlepší dary, které můžeme přinésti Králi-Vykupiteli, jsou Víra, Naděje a Láska, jak to Apoštol Pavel tvrdí o Thesalonických.

Fratres. Grátias ágimus Deo semper pro ómnibus vobis, memóriam vestri faciéntes in oratiónibus

Bratři, děkujeme Bohu vždycky za vás za všechny, připomínajíce si vás na svých modlitbách; bez u-

nostris sine intermissióne, mémores óperis fídei vestrae, et labóris, et charitátis, et sustinéntiae spei Dómini nostri Jesu Christi, ante Deum et Patrem nostrum. Sciéntes fratres, dilécti a Deo, electiónem vestram: quia Evangélium nostrum non fuit ad vos in sermóne tantum, sed et in virtúte, et in Spíritu Sancto, et in plenitúdine multa, sicut scitis, quales fuérimus in vobis propter vos. Et vos imitatóres nostri facti estis, et Dómini, excipiéntes verbum in tribulatióne multa, cum gaúdio Spíritus Sancti: ita ut facti sitis forma ómnibus credéntibus in Macedónia, et in Achája. A vobis enim diffamátus est sermo Dómini, non solum in Macedónia, et in Achája, sed et in omni loco fides vestra, quae est ad Deum, profécta est, ita ut non sit nobis necésse quidquam loqui. Ipsi enim de nobis annúntiant, qualem intróitum habuérimus ad vos: et quómodo convérsi estis ad Deum a simulácris, servíre Deo vivo et vero, et exspectáre Fílium ejus de coelis (quem suscitávit ex mórtuis), Jesum, qui erípuit nos ab ira ventúra.

stání zajisté pamatujeme před Bohem a Otcem naším na dílo vaší lásky i na vytrvalost vaší naděje v Pána našeho Ježíše Krista, neboť víme, bratři milování od Boha, o vyvolení vašem. Vždyť evangelium naše nepřišlo k vám toliko v slově, nýbrž i v moci a v Duchu Svatém i v přesvědčení mnohém, jakož víte, jakými jsme byli mezi vámi pro vás, a vy jste se stali následovníky našimi i Páně, přijavše slovo při mnoho soužení s radostí Ducha Svatého, takže jste se stali vzorem všem věřícím v Macedonii a v Achai. Nebo od vás rozhlásila se řeč Páně netoliko v Macedonii a v Achai, ale i po všelikém místě roznesla se víra vaše, kteráž jest v Bohu, tak že není nám potřebí nic mluviti. Oniť zajisté sami o nás vypravují, jaký jsme příchod měli k vám a kterak jste se obrátili k Bohu od model, abyste sloužili Bohu živému a pravému a očekávali Syna jeho s nebes, kteréhož byl vzkřísil z mrtvých, totiž Ježíše, kterýž nás vysvobodil od hněvu budoucího.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Matth. c. 13.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 13, 31-35.

Kristus zasadil semeno nebeského učení na světě, jehož jest Pánem, Jeho Prozřetelnost dává hořčičnému seménku Církve vzrůstati v mohutný strom. Moc jeho Milosti přivádí do kvasu nepatrný její základ.

In illo témpore: Dixit Jesus turbis parábolam hanc: Símile est regnum coelórum grano sinápis, quod accípiens homo seminávit in agro suo: quod mínimum quidem est ómnibus semínibus: cum autem créverit, majus est ómnibus oléribus, et fit arbor, ita ut vólucres coeli véniant, et hábitent in ramis ejus. Aliam parábolam locútus est eis: Símile est regnum coelórum ferménto, quod accéptum múlier abscóndit in farínae satis tribus, donec fermentátum est totum. Haec ómnia locútus est Jesus in parábolis ad turbas: et sine parábolis non loquebátur eis: ut implerétur, quod dictum erat per Prophétam dicéntem: Apériam in parábolis os meum, eructábo abscóndita a constitutióne mundi. Et dicitur Credo.

Za onoho času Pán Ježíš řekl zástupům podobenství toto: „Podobno jest království nebeské zrnu hořčičnému, které vzav člověk jeden, zasel na poli svém; ono jest sice nejmenší mezi všemi semeny, ale když vzroste, větší jest nežli všecky byliny a stává se stromem, takže ptáci nebeští přilétají a bydlí na ratolestech jeho.“ Jiné podobenství pověděl jim: „Podobno jest království nebeské kvasu, který vzavši žena jedna, zadělala do tří měřic mouky, až zkynulo všecko.“ Toto všecko mluvil Ježíš zástupům v podobenstvích, a bez podobenství nemluvil jim, aby se naplnilo, co bylo pověděno skrze proroka slovy: „Otevru v podobenstvích ústa svá, vypravovati budu věci skryté od ustanovení světa.“

Následuje Credo.

Secreta

Haec nos oblátio, Deus, mundet, quaesumus, et rénovet, gubérnet, et prótegat. Per Dóminum ...

Tichá modlitba

Tato oběť, Bože, prosíme, nechť nás očistí a obnoví, řídí a ochrání. Skrze Pána našeho ...

Ostatní modli by jako předešlou neděli (str. 138).

Postcommunio	Po přijímání
Coeléstibus, Dómine, pasti delíciis: quaesumus, ut semper éadem, per quae veráciter vívimus, appetámus. Per Dóminum...	Nebeskými, Pane, naseyceni sladkostmi, prosíme, abychom vždy po tom, čím vpravdě žijeme, toužili. Skrze Pána našeho..

Ostatní modlitby jako předešlou neděli (str. 139).

DOBA PŘEDPOSTNÍ

Prožili jsme se Spasitelem několik blahých neděl, rozjímajíce o jeho tichém a skrytém dětství a těšíce se z moci, kterou ovládá veškero stvoření. Srdce naše se naplnila sladkou nadějí, že jednou budeme věčně se radovati s tímto Králem králů.

Avšak tato chvíle věčné radosti dosud nenastala! I u jesliček při veškeré radosti cítíme, že stojíme ještě na zemi, že jest nám dosud bojovati krušný boj se světem, ďáblem a tělem. Církev svatá, která byla předobrazena Starým zákonem, připadá si zde na světě jako národ židovský, jenž ze svatého města Jerusalema byl odveden a po 70 let držán v zajetí Babylonském. Co jsme zde na zemi jiného, než vyhnanci, zajatci a kořist všech možných nebezpečí, která na nás číhají na světě, v tomto Boha nenávidějícím Babyloně!

Církev svatá, která nás má vychovávati pro Nebe a utužiti do životního boje, chce nám v předpostní době připomenouti naše vyhnanství, na něž bychom si bezmála už zvykli — k své vlastní záhubě.

Jako židé po 70 let truchlili v Babyloně, tak ona nás k tomu vede, abychom po 70 dní v roce sobě připomínali svoje otroctví pod mocí ďábla a tím zatoužili po svém vlastním domově — po nebi.

Proto všecka bohoslužba v nynějším období církevního roku nám slouží k této připomínce. Neslyšíme radostného „Aleluja", kterým jsme se těšili po celý rok. Ani krásný zpěv Andělů „Sláva na výsostech Bohu" nezalehne v náš sluch. Na konci mše sv. kněz nepropouští lid slovy: „Jděte, iste propuštění!", ale zve k další modlitbě: „Chvalme Pána!" Na místě „Aleluja" zpívá se Tractus. A aby také náš zrak byl zaujat myšlenkou na naše truchlivé postavení ve světě, užívá se bohoslužebných rouch fialové barvy, vyjímaje svátky Svatých, které se však nikdy neslaví v neděli.

První neděle v předpostní době sluje „Devítník". České jméno „Devítník" pochází odtud, že tato neděle jest 9. před Velikonocemi. V latině se jmenuje „Septuagesima" (dies ante Pascha), t. j. „sedmdesátý" (den před Velikonocemi). Dvě následující neděle nazývají se „Sexagesima" a „Quinquagesima, t. j. 60tý a 50tý den dle starého počítání před slavností velikonoční. U nás říkáme: neděle první a druhá po Devítníku.

Učme se ve třech předpostních týdnech odříkati se pozemských radovánek, aby neudusily v nás oheň lásky k Bohu, a strañme se světského hluku, abychom slyšeli, co k nám mluví Duch Svatý.

Neděle „Devítník"

(Dominica in Septuagesima)

Shromáždění u sv. Vavřince před hradbami

Se všech stran jsme obklopeni nebezpečím a všeliká soužení na nás doléhají. Jest to spravedlivý trest na nás, neboť tak často zapomínáme na své povinnosti k Bohu! Neztrácejme však mysli ani v největším trápení; stačí obrátiti se upřímně k Bohu a pomoc jeho máme zajištěnu!

Introitus. Ps. 17.	Vstup. Ž. 17,3,6 a 7.
Circumdedérunt me gémitus mortis, dolóres inférni circumdedérunt me: et in tribulatióne mea invocávi Dóminum, et exaudívit de templo sancto suo vocem meam. Ps. ib. 2-3. Díligam te, Dómine, fortitúdo mea: Dóminus firmaméntum meum, et refúgium meum, et liberátor meus. V. Glória Patri...	Obklopily mne steny smrtelné, bolesti pekelné obklíčily mne; ale v soužení svém vzýval jsem Pána, i vyslyšel z chrámu svatého svého hlas můj. Ž. tamt. 2-3. Milovati tě budu, Pane, sílo má. Pán jest tvrz moje a útočiště mé a osvoboditel můj. V. Sláva Otci...

Od této neděle až do Velikonoc neříká se „Sláva na výsostech", vyjímaje Zelený čtvrtek, Bílou sobotu a svátky Svatých.

Oratio	Modlitba
Preces pópuli tui, quaesumus, Dómine, cleménter exaúdi: ut, qui juste pro peccátis nostris afflígimur, pro tui nóminis glória misericórditer liberémur. Per Dóminum nostrum...	Prosby lidu svého, prosíme, Pane, dobrotivě vyslyš, abychom, kteří spravedlivě za hříchy svoje truchlíme, pro slávu jména tvého milosrdně vysvobozeni byli. Skrze Pána...

Druhá modlitba za přímluvu Svatých (str. 136).

Třetí modlitba dle libosti.

Léctio	Čtení
Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Corínthios. 9, 24-10, 5.	z prvního listu sv. Pavla ke Korintským. 9, 24-10, 5.

Jako každý zápasník musí svoje tělo zocelovat střídmostí, tak i my pro svůj zápas se světem musíme se vystříhati všeho, co by naše tělo a naši vůli oslabovalo. Cenu věčné blaženosti získá pouze vítěz v tomto boji!

Fratres. Nescítis, quod ii, qui in stádio currunt, omnes quidem currunt, sed unus áccipit bravíum? Sic cúrrite, ut comprehendátis. Omnis autem, qui in agóne conténdit, ab ómnibus se ábstinet: et illi quidem, ut corruptíbilem corónam accípiant; nos autem incorrúptam. Ego ígitur sic curro, non quasi in incértum: sic pugno, non quasi áërem vérberans: sed castígo corpus meum, et in servitútem rédigo: ne forte, cum áliis praedicáverim, ipse réprobus efficiar. Nolo enim vos ignoráre, fratres, quóniam patres nostri omnes sub nube fuérunt, et omnes mare transiérunt, et omnes in Móyse baptizáti sunt in nube, et in mari: et omnes eámdem escam spiritálem manducavérunt, et omnes eúmdem potum spiritálem bibérunt (bibébant autem de spirituáli, consequénte eos, petra: petra autem erat Christus). Sed non in plúribus eórum benepláctum est Deo.

Bratři, nevíte-li, že ti, kteří běží o závod, všickni sice běží, ale jen jeden dostává cenu vítězství? Tak běžte i vy, abyste dosáhli. Každý však, kdo závodí, zdržuje se všeho; a oni činí to, aby obdrželi věnec porušitelný, my však korunu neporušitelnou. Já tedy běžím nikoli tak, jako na nejisto, zápolím ne jako do vzduchu bije, nýbrž trestám tělo své a podrobuji v služebnost, abych snad kázav jiným, sám nebyl zavržen. Nechci zajisté bratři, abyste nevěděli, že otcové naši byli pod oblakem a všickni prošli mořem a všickni v oblace a moři byli pokřtěni v Mojžíše a všickni jedli týž pokrm duchovní a všickni pili týž nápoj duchovní; pili jej totiž z duchovní skály, která šla s nimi, tou skalou pak byl Kristus. Avšak ve většině jich nezalíbilo se Bohu.

Graduale. Ps. 9, 10-11 et 19-20.

Adjútor in opportunátitibus, in tribulatióne: sperent in te, qui novérunt te: quóniam non derelínquis quaeréntes te, Dómine. V. Quóniam non in finem oblívio erit paúperis: patiéntia paúperum non períbit in aetérnum: exsúrge, Dómine, non praeváleat homo.

Stupňový zpěv. Ž. 9.

Pomocníku v čas pravý, v soužení, nechť doufají v tebe, kdož tě znají, neboť neopouštíš hledajících tebe, Pane. V. Nebo nezůstane na vždy v zapomenutí ubohý; trpělivost utištěných nepřijde ve zmar na věky. Povstaň, Pane, ať příliš nezmohutní člověk.

Tractus. Ps. 129, 1-4.

De profúndis clamávi ad te, Dómine, Dómine, exaúdi vocem meam. V. Fiant aures tuae intendéntes in oratiónem servi tui. V. Si iniquitátes observáveris Dómine, Dómine, quis sustinébit? V. Quia apud te propitiátio est, et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Traktus. Ž. 129, 1-4.

Z hlubin volán k tobě, Pane. Pane, vyslyš hlas můj. V. Buďtež uši tvoje pozorny na modlitbu služebníka tvého. V. Budeš-li nepravosti nepromíjeti, Pane, Hospodine, kdož obstojí? V. Nebo u tebe jest odpuštění a pro zákon tvůj spoléhám na tebe, Pane.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Matth. c. 20.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 20, 1-16.

Pán volá nás na vinici svou, do Církve svaté, abychom ii vzdělávali ctnostnými skutky. Když se nachýlí večer našeho života, dostane každý z nás svou odměnu, život věčný, za všecky útrapy a odříkání, jež jsme zde na světě snášeli. Na vinici Páně nalezne každý práci a každého Bůh odmění ze své štědrosti denárem — věčné blaženosti.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile est regnum coelórum hómini patrifamílias, qui éxiit primo mane condúcere operários in víneam suam. Conventióne autem facta cum operáriis ex denário diúrno, misit eos in víneam suam. Et egréssus circa horam tértiam, vidit álios stantes in foro otiósos, et dixit illis: Ite et

Za onoho času Pán Ježíš řekl učedníkům svým podobenství toto: „Podobno jest totiž království nebeské hospodáři, který vyšel na úsvitě, aby najal dělníky na vinici svou. Smluviv pak s dělníky denár na den, poslal je na vinici svou. A vyšed okolo třetí hodiny, uzřel jiné, ani stojí na trhu zahálejíce. I řekl jim: „Jděte ž i vy na vinici mou, a co bude spravedli-

vos in víneam meam, et quod justum fúerit, dabo vobis. Illi autem abiérunt. Iterum autem éxiit circa sextam et nonam horam: et fecit simíliter. Circa undécimam vero éxiit, et invénit álios stantes, et dicit illis: Quid hic statis tota die otiósi? Dicunt ei: Quia nemo nos condúxit. Dicit illis: Ite et vos in víneam meam. Cum sero autem factum esset, dicit dóminus víneae procurátori suo: Voca operários, et redde illis mercédem, incípiens a novíssimis usque ad primos. Cum veníssent ergo, qui circa undécimam horam vénerant, accepérunt síngulos denários. Veniéntes autem et primi, arbitráti sunt, quod plus essent acceptúri: accepérunt autem et ipsi síngulos denários. Et accipiéntes murmurábant advérsus patremfamílias, dicéntes: Hi novíssimi una hora fecérunt, et pares illos nobis fecísti, qui portávimus pondus diéi et aestus. At ille respóndens uni eórum, dixit: Amíce, non fácio tibi injúriam: nonne ex denário convenísti mecum? Tolle, quod tuum est, et vade: volo autem et huic novíssimo dare, sicut et tibi. Aut non licet mihi, quod volo, fávo, dám vám.“ A šli. Opět však vyšel o šesté i deváté hodině, a učinil taktéž. Ale vyšed o hodině jedenácté, nalezl jiné, ani stojí. I řekl jim: „Proč tu stojíte, celý den zahálejíce?“ Řkou jemu: „Nikdo nás nenajal.“ Dí jim: „Jděte ž i vy na vinici mou.“ A když byl večer, řekl pán vinice správci svému: „Zavolej dělníky a dej jim mzdu, počna od posledních až do prvních.“ Přišedše tedy ti, kteří nastoupili o jedenácté hodině, obdrželi každý po jednom denáru. Přišedše pak i první, domnívali se, že obdrží více; dostali však i oni po jednom denáru. A dostavše, reptali proti hospodáři řkouce: „Tito poslední pracovali jedinou hodinu, a rovnými učinil jsi je nám, kteří jsme nesli břímě dne i horko.“ Ale on odpověděv jednomu z nich pravil: „Příteli, nečiním tobě křivdy; zdali nesmluvil jsi se mnou jednoho denáru? Vezmi, co jest tvoje, a odejdi. Chci však také tomuto poslednímu dáti jako i tobě. Aneb snad nesmím učiniti ve věcech svých, co chci? Či oko tvé jest zlé, že já dobrým jsem?“ Tak budou poslední prvními a první posledními;

cere? an óculus tuus nequam est, quia ego bonus sum? Sic erunt novíssimi primi, et primi novíssimi. Multi enim sunt vocáti, pauci vero elécti. Credo.

neboť mnoho jest povolaných, ale málo vyvolených.

Následuje Credo.

Offertorium. Ps. 91, 2.

Bonum est confitéri Dómino, et psállere nómini tuo, Altíssime.

Obětování. Z. 91, 2.

Dobré jest oslavovati Boha; opěvovati jméno tvoje, Svrchovaný.

Secreta

Munéribus nostris, quaesumus, Dómine, precibúsque suscéptis: et coelestibus nos munda mystériis, et cleménter exaúdi. Per Dóminum nostrum...

Tichá modlitba

Dary naše, prosíme, Pane, a modlitby přijma, i nebeskými nás očisť tajemstvími i dobrotivě vyslyš. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého ...

Druhá Tichá modlitba za přímluvu Svatých (str. 138).
Třetí Tichá modlitba dle libosti.

Communio. Ps. 30, 17-18.

Illúmina fáciem tuam super servum tuum, et salvum me fac in tua misericórdia: Dómine, non confúndar, quóniam invocávi te.

K přijímání. Ž. 30, 17-18.

Zasvitni tváří svou nad služebníkem svým a spas mne ve svém milosrdenství. Pane, ať nejsem zahanben, neboť vzýval jsem tebe.

Postcommunio

Fidéles tui, Deus, per tua dona firméntur: ut éadem et percipiéndo requírant, et quaeréndo sine fine percípiant. Per Dóminum nostrum ...

Po přijímání

Věřící tvoji, Bože, tvými dary nechť se posílí, aby přijímajíce, jich vyhledávali, a vyhledávajíce, bez ustání přijímali. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Druhá modlitba Po přijímání za přímluvu Svatých (str 139.)
Třetí modlitba Po přijímání dle libosti.

Od neděle „Devítník“ až do Zeleného čtvrtku říká se místo „Ite, missa est — Jděte, mše jest“ na konci mše sv. „Benedicámus Dómino — chvalme Pána“, vyjímaje o svátcích, o kterých se říká „Gloria“.

Neděle první po Devítníku

(Dominica in Sexagesima)

Shromáždění u sv. Pavla

Svou pokaženou přirozeností lneme tolik k zemi, že z prachu a bláta hříchu sotva povstáváme. Poznejme svou slabost a nemohoucnost k dobrému a prosme za přímluvu sv Pavla, učitele národů, abychom mohli jako kdysi on povstati k bohulibému životu Od svých předků víme, že Bůh pokornému spěchá na pomoc (Ž. 43, 2).

Introitus. Ps. 43, 23-26.

Exsúrge, quare obdórmis, Dómine? exsúrge, et ne repéllas in finem: quare fáciem tuam avértis, oblivísceris tribulatiónem nostram? adhaesit in terra venter noster: exsúrge, Dómine, ádjuva nos, et líbera nos.

Ps. ib. 2. Deus, aúribus nostris audívimus: patres nostri annuntiavérunt nobis. V. Glória Patri . . .

Vstup. Ž. 43, 23-26.

Povstaň, proč spíš, Pane? Povstaň a nezapuzuj nás na vždy. Proč tvář svou odvracíš, zapomínáš soužení našeho? Přilnulo k zemi tělo naše; povstaň, Pane, pomoz nám a vysvoboď nás.

Ž. tamt. 2. Bože, na své uši jsme slyšeli, předkové naši vypravovali nám. V. Sláva Otci . . .

Oratio

Deus, qui cónspicis, quia ex nulla nostra actióne confídimus: concéde propítius: ut contra advérsa ómnia Doctóris Géntium protectióne muniámur. Per Dóminum nostrum . . .

Modlitba

Bože, jenž vidíš, že na žádný svůj skutek nespoléháme, popřej milostivě, abychom přímluvou Učitele národů chráněni byli. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Druhá modlitba za přímluvu Svatých (str. 136).
Třetí modlitba dle libosti.

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Corínthios. 11, 19-12, 9.

Čtení

z druhého listu sv. Pavla ke Korintským. 11, 19-12, 9.

Naše bída na světě povstává útoky nepřátel Božích. Proti těm se musíme brániti v prospěch svůj vlastní i bližního. Vzorem takového bojovníka pro věc Boží byl sv. Pavel, který nám dnes popisuje svoje útrapy. Poslední slova epištoly nám jsou

velkou útěchou Nezáleží na naší slabosti; za pokorného bojuje Bůh.

Fratres. Libénter suffértis insipiéntes, cum sitis ipsi sapiéntes. Sustinétis enim, si quis vos in servitútem rédigit, si quis dévorat, si quis áccipit, si quis extóllitur, si quis in fáciem vos caedit. Secúndum ignobilitátem dico, quasi nos infírmi fuérimus in hac parte. In quo quis audet (in insipiéntia dico), aúdeo et ego. Hebraei sunt: et ego, Israelítae sunt: et ego. Semen Abrahae sunt: et ego. Minístri Christi sunt (ut minus sápiens dico): plus ego. In labóribus plúrimis, in carcéribus abundántius, in plagis supra modum, in mórtibus frequénter. A Judaeis quínquies quadragénas, una minus, accépi. Ter virgis caesus sum, semel lapidátus sum, ter naufrágium feci, nocte et die in profúndo maris fui: in itinéribus saepe, perículis flúminum, perículis latrónum, perículis ex génere, perículis ex Géntibus, perículis in civitáte, perículis in solitúdine, perículis in mari, perículis in falsis frátribus. In labóre et aerúmna, in vigíliis multis, in fame et siti, in jejúniis multis, in frígore et nuditáte. Praeter

Bratři, rádi snášíte nemoudré, sami jsouce moudří; snášíte zajisté, jestli vás někdo v porobu vrhá, jestli vás kdo stravuje, jestli vás kdo jímá, jestli kdo nad vás se vypíná, jestli vás někdo bije v tvář. Ke svému zahanbení vyznávám, že v té věci byli jsme slabými. Ale v čem kdo se osměluje chlubiti se, v nemoudrosti pravím, v tom osměluji se chlubiti se i já. Hebrejili jsou? Já také. Israelity jsou? Já také. Potomstvem Abrahamovým jsou? Já také. Služebníky Kristovými jsou? Jako nesmyslný pravím: Já více. V pracích jsem býval přehojně, v žalářích přehojně, v ranách nad míru, v nebezpečenství smrti častokrát. Od židů pětkrát jsem dostal čtyřicet ran bez jedné, třikrát jsem byl metlami mrskán, jednou jsem byl kamenován, třikráte jsem ztroskotal, noc a den byl jsem v hlubokosti mořské, na cestách často, v nebezpečenstvích od lidí svého národa, v nebezpečenstvích od pohanů, v nebezpečenstvích v městě, v nebezpečenstvích na poušti, v nebezpečenstvích na moři, v nebezpečenstvích mezi

illa, quae extrínsecus sunt, instántia mea quotidiána, solicitúdo ómnium ecclesiárum. Quis infirmátur, et ego non infírmor? quis scandalizátur, et ego non uror? Si gloriári opórtet: quae infirmitátis meae sunt, gloriábor. Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui est benedíctus in saecula, scit, quod non méntior. Damásci praepósitus gentis Arétae regis custodiébat civitátem Damascenórum, ut me comprehénderet: et per fenéstram in sporta dimíssus sum per murum, et sic effúgi manus ejus. Si gloriári opórtet, non éxpedit quidem, véniam autem ad visiónes et revelatiónes Dómini. Scio hóminem in Christo ante annos quatuórdecim (sive in córpore, néscio, sive extra corpus, néscio, Deus scit), raptum hujúsmodi usque ad tértium coelum. Et scio hujúsmodi hóminem (sive in córpore, sive extra corpus, néscio, Deus scit), quóniam raptus est in paradísum, et audívit arcána verba, quae non licet hómini loqui. Pro hujúsmodi gloriábor: pro me autem nihil gloriábor, nisi in infirmitátibus meis. Nam et si volúero gloriári, non ero insípiens, veritátem falešnými bratry, v práci a námaze, v nočních bděních často, o hladu a žízni, v postech často, v zimě a nahotě. K tomu přistupuje mimo jiné denní nával ke mně, péče o všecky církevní obce. Kdo jest sláb, abych já nebyl sláb také? Kdo se pohoršuje, abych já nehořel? Mám-li se chlubiti, budu se chlubiti tím, co se vztahuje k mé slabosti. Bůh a Otec Pána našeho Ježíše Krista, jenž jest veleben na věky, ví, že nelhu. V Damašku místodržitel krále Arety ostříhal města Damašku, aby mě zajal, ale oknem jsem byl spuštěn v koši skrze hradbu a tak jsem ušel rukám jeho. Mám-li se chlubiti, prospěšno to ovšem není, přijdu k viděním a zjevením Páně. Znám člověka v Kristu, jenž před čtrnácti roky byl vtržen až do třetího nebe, zdali v těle, nevím, aneb-li mimo tělo, nevím; Bůh to ví. A vím o tomto člověku, že byl, zdali v těle aneb-li mimo tělo, nevím, Bůh to ví, vtržen do ráje a uslyšel slova nevypravitelná, kterých nepřísluší člověku mluviti. Takovýmto člověkem budu se chlubiti, sám sebou však nebudu se chlubiti, leč jen svými slabostmi. Budu-li totiž

enim dicam. Parco autem, ne quis me exístimet supra id, quod videt in me, aut áliquid audit ex me. Et ne magnitúdo revelatiónum extóllat me, datus est mihi stímulus carnis meae, ángelus sátanae, qui me colaphízet. Propter quod ter Dóminum rogávi, ut discéderet a me: et dixit mihi: Súfficit tibi grátia mea: nam virtus in infirmitáte perfícitur. Libénter ígitur gloriábor in infirmitátibus meis, ut inhábitet in me virtus Christi.

chtít se chlubiti, nebudu nemoudrým, neboť povím pravdu; uskrovňuji se však, aby někdo nemyslil o mně více, nežli co při mně vidí aneb ode mne slyší. A abych pro nesmírnost zjevení se nevyvyšoval, byl mi dán osten pro tělo, anděl to satanův, aby mě poličkoval. Pro něj jsem prosil třikráte Pána, aby odstoupil ode mne. Ale on mi řekl: „Postačí ti moje milost; neboť síla v slabosti se zdokonaluje.“ Budu tedy spíše velmi rád se chlubiti svými slabostmi, aby síla Kristova ve mně přebývala.

Graduale. Ps. 82, 19 et 14.

Sciant Gentes, quóniam nomen tibi Deus: tu solus Altíssimus super omnem terram. ℣. Deus meus, pone illos ut rotam, et sicut stípulam ante fáciem venti.

Stupňový zpěv. Ž. 82.

Nechať poznají národové, že jméno tobě "Bůh"; tys jediný Svrchovaný nade vší zemi. ℣. Bože můj, učiň je jako kolo a jako stéblo před tváří větru.

Tractus. Ps. 59, 4 et 6.

Commovísti, Dómine, terram, et conturbásti eam. ℣. Sana contritiónes ejus, quia mota est. ℣. Ut fúgiant a fácie arcus, ut liliberéntur elécti tui.

Traktus. Ž. 59, 4 a 6.

Zatřásl jsi, Pane, zemí a rozviklal jsi ji. ℣. Zahoj trhliny její, neboť se rozkymácela. ℣. Nechť uprchnou před lukem, aby vysvobozeni byli vyvolení tvoji.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Lucam. c. 8.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 8, 4-15.

Jak přijímáme my slovo Boží? Nedotýká se snad pouze sluchu a do srdce nám nevchází? Nebo nepadá na tvrdé a nemilosrdné srdce? Anebo nenecháváme je udusiti trním starostí

a vášní? Prosme Pána, aby svou Milostí zkypřil půdu neplodných srdcí našich, abychom přinášeli užitek stonásobný!

In illo témpore: Cum turba plúrima convenírent, et de civitátibus properárent ad Jesum, dixit per similitúdinem: Exiit, qui séminat, semináre semen suum: et dum séminat, áliud cécidit secus viam, et conculcátum est, et vólucres coeli comedérunt illud. Et áliud cécidit supra petram: et natum áruit, quia non habébat humórem. Et áliud cécidit inter spinas, et simul exórtae spinae suffocáverunt illud. Et áliud cécidit in terram bonam, et ortum fecit fructum centúplum. Haec dicens, clamábat: Qui habet aures audiéndi, aúdiat. Interrogábant autem eum discípuli ejus, quae esset haec parábola. Quibus ipse dixit: Vobis datum est nosse mystérium regni Dei: céteris autem in parábolis, ut vidéntes non vídeant, et audiéntes non intélligant. Est autem haec parábola: Semen est verbum Dei. Qui autem secus viam, hi sunt, qui aúdiunt: deínde venit diábolus, et tollit verbum de corde eórum, ne credéntes salvi fiant. Nam qui supra petram: qui cum audíerint, cum gaúdio suscípiunt verbum: et hi radíces non habent: qui ad tempus credunt, et in témpore tentatiónis recédunt. Quod autem in spinas cécidit, hi sunt, qui audiérunt, et a solicitudínibus, et divítiis, et voluptátibus vitae, eúntes suffocántur, et non réferunt fructum. Quod autem in bonam terram: hi sunt, qui in corde bono et óptimo, audiéntes verbum rétinent, et fructum áfferunt in patiéntia.

Za onoho času, když se scházel zástup četný a od měst brali se k Ježíšovi, pravil podobenstvím: „Vyšel rozsévač, aby rozséval símě své, a když rozséval, některá zrna padla vedle cesty, a byla pošlapána, a ptáci nebeští sezobali je. A jiné padlo na skálu, a vzešedši uschlo, poněvadž nemělo vláhy. A jiné padlo mezi trní, a trní spolu vzrostlé udusilo je. A jiné padlo v zemi dobrou a vzešedši vydalo užitek stonásobný.“ To pověděv zvolal: „Kdo má uši k slyšení, slyš.“ I otázali se ho učeníci jeho, co by to podobenství znamenalo. On pak řekl: „Vám dáno jest znáti tajemství království Božího, ostatním však v podobenstvích, aby hledíce neviděli a poslouchajíce nesrozuměli. Tento pak jest rozum podobenství: Símě jest slovo Boží. Těmi, kteří jsou vedle cesty, rozumějí se ti, kteří slyší: potom přichází ďábel a odnímá to slovo ze srdce jejich, aby uvěříce spaseni nebyli. Těmi pak, kteří na skále jsou, rozumějí se ti, kteří, když uslyší, přijímají slovo s radostí; ale ti nemají kořene: na čas uvěří a v čas pokušení odstupují. Oním pak, jež padlo do trní, ti se rozumějí, kteří uslyšeli, ale na cestě udušováni bývají od péčí a bohatství a rozkoší života, a nepřinášejí užitku. A tím, jež jest v zemi dobré, rozumějí se ti, kteří uslyševše slovo, uchovávají je v srdci dobrém a výborném a přinášejí užitek v trpělivosti.“

Et dicitur Credo.

Offertorium. Ps. 16.

Pérfice gressus meos in sémitis tuis, ut non moveántur vestígia mea: inclína aurem tuam, et exaúdi verba mea: mirífica misericórdias tuas, qui salvos facis sperántes in te, Dómine.

Secreta

Oblátum tibi, Dómine, sacrifícium vivíficet nos semper et múniat. Per Dóminum nostrum...

Následuje Credo.

Obětování. Ž. 16,5,6-7.

Upevni kroky mé na cestách tvých, aby nekolísaly šlépěje moje. Nakloň ucha svého a vyslyš slova má, divotvorným učiň milosrdenství svoje, jenž vysvobozuješ doufající v tebe, Pane.

Tichá modlitba

Přinesená tobě, Pane, oběť, obživuj nás stále a ochraňuj. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Druhá Tichá modlitba na přímluvu Svatých (str. 138).
Třetí Tichá modlitba dle libosti.

Communio. Ps. 42, 4.

Introíbo ad altáre Dei, ad Deum qui laetíficat juventútem meam.

K přijímání. Ž. 42, 4.

Přistoupím k oltáři Božímu, k Bohu, jenž obveseluje mne od mladosti mojí.

Postcommunio

Súpplices te rogámus, omnípotens Deus: ut, quos

Po přijímání

Snažně tě prosíme, všemohoucí Bože, abys nám,

tuis réficis Sacraméntis, tibi étiam plácitis móribus dignánter deservíre concédas. Per Dóminum nostrum Jesum Christum ...

jež svými občerstvuješ Svátostmi, tobě také líbeznými mravy důstojně sloužiti dopřál. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

Druhá modlitba za přímluvu Svatých (str. 139).
Třetí modlitba dle libosti.

Neděle druhá po Devítníku

(Dominica in Quinquagesima)

Shromáždění u sv. Petra

Hřích a špína tohoto světa na nás dorážejí neustále. Byli bychom ztraceni, kdybychom byli odkázáni na své vlastní síly. Jenom pod ochranou Boží a s Jeho pomocí zbavíme se pout hříchu!

Dnes a po oba následující dny bývá vystavena nejsvětější Svátost Oltářní. Utecme se pod ochranu neposkvrněného Beránka, aby nás chránil tyto dny hříšného veselí, které právě před postem stává se tak bezuzdným! (Kdo v době mezi 2. nedělí po Devítníku a Popeleční středou jde k sv. zpovědi a sv. přijímání a pomodlí se před vystavenou Nejsvětější Svátostí na úmysl sv. Otce, získá plnomocný odpustek.)

Introitus. Ps. 30, 3-4.

Esto mihi in Deum protectórem, et in locum refúgii, ut salvum me fácias: quóniam firmaméntum meum, et refúgium meum es tu: et propter nomen tuum dux mihi eris, et enútries me. Ps. ib. 2. In te, Dómine, sperávi, non confúndar in aetérnum: in justítia tua líbera me, et éripe me. V. Glória Patri ...

Vstup. Ž. 30, 3-4.

Budiž mi Bohem ochráncem a místem útočiště, abych byl spasen, neboť síla má a útočiště moje jsi ty. A pro jméno své vůdcem mi buď a živ mne. Ž. tamt. 2. V tebe jsem, Pane, doufal, ať nejsem zahanben na věky; pro spravedlnost svou vysvoboď mne a vytrhni mne. V. Sláva Otci ...

Oratio

Preces nostras, quaesumus, Dómine, cleménter exaúdi: atque a peccatórum vínculis absolútos, ab omni nos adversitáte custódi. Per Dóminum ...

Modlitba

Prosby naše, prosíme, Pane, dobrotivě vyslyš: a nás, pout hříchů zproštěné, ode všeho protivenství o chraň. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

Modlitba za přímluvu Svatých (str. 136).
Třetí modlitba dle libosti.

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Corínthios. c. 13, 1-13.

Čtení

z prvního listu sv. Pavla ke Korintským. 13, 1-13.

Všechen náš boj a všechna naše vítězství jsou bezcenná, nejsou-li podnikána z lásky. Jakými vlastnostmi se musí křesťanská láska honositi, to nám ukazuje sv. Pavel v dnešním svém nádherném listě. Pouze taková láska k Bohu a k bližním nás osvobodí od všech pout a učiní z nás dítky Boží.

Fratres. Si linguis hóminum loquar et Angelórum, charitátem autem non hábeam, factus sum velut aes sonans, aut cýmbalum tíniens. Et si habúero prophetíam, et nóverim mystéria ómnia, et omnem sciéntiam: et si habúero omnem fidem, ita ut montes tránsferam, charitátem autem non habúero, nihil sum. Et si distribúero in cibos paúperum omnes facultátes meas, et si tradídero corpus meum, ita ut árdeam, charitátem autem non habúero, nihil mihi prodest. Cháritas pátiens est, benígna est. Cháritas non aemulátur, non agit pérperam: non inflátur, non est ambitiósa: non quaerit quae sua sunt, non irritátur: non cógitat malum non gaudet super iniquitáte, congaúdet autem veritáti. Ómnia suffert, ómnia credit, ómnia sperat, ómnia sústinet. Cháritas num-

Bratři, kdybych mluvil jazyky lidskými i andělskými, lásky však neměl, byl bych jako měď zvučící a jako zvonec znějící. A kdybych měl proroctví a znal všecka tajemství a veškerou vědu a kdybych měl všecku víru, takže bych hory přenášel, lásky však kdybych neměl, ničím bych nebyl. A kdybych rozdal na pokrmy chudých veškeren statek svůj a vydal své tělo k spálení, lásky však kdybych neměl, nic by mi to neprospělo. Láska jest shovívavá, dobrotivá; láska ne závidí, nechlubí se, nenadýmá se, není ctižádostivá, nehledá svého prospěchu, neroztrpčuje se, nemyslí o zlém, neraduje se z nepravosti, nýbrž raduje se s pravdou; všecko snáší, všemu věří, všeho se naděje, všecko přetrpívá. Láska nikdy nepřestává; buďže jest u koho dar proroctví, zanikne,

quam excidit: sive prophetíae evacuabúntur, sive linguae cessábunt, sive sciéntia destruétur. Ex parte enim cognóscimus, et ex parte prophetámus. Cum autem vénerit, quod perféctum est, evacuábitur, quod ex parte est. Cum essem párvulus, loquébar ut párvulus, sapiébam ut párvulus. Quando autem factus sum vir, evacuávi, quae erant párvuli. Vidémus nunc per spéculum in aenígmate: tunc autem fácie ad fáciem. Nunc cognósco ex parte: tunc autem cognóscam, sicut et cógnitus sum. Nunc autem manent, fides, spes, cháritas, tria haec: major autem horum est cháritas.

aneb dar jazyků, přestane, aneb poznání, zanikne. Neboť částečně jen poznáváme, částečně prorokujeme: když však přijde to, co jest dokonalé, přestane to, co jest částečné. Když jsem byl dítkem, mluvil jsem jako dítě, smýšlel jsem jako dítě, soudil jsem jako dítě; když však jsem se stal mužem, odložil jsem, co bylo dětinské. Nyní patříme skrze zrcadlo v záhadě, ale tehdy tváří v tvář; nyní poznávám částečně, ale tehda poznám úplně, jakož i úplně poznán jsem. Nyní však trvají víra, naděje, láska, tyto tři; ale největší z nich jest láska.

Graduale. Ps. 76, 15, 16.

Tu es Deus, qui facis mirabília solus: notam fecísti in Géntibus virtútem tuam. ℣. Liberásti in bráchio tuo pópulum tuum, fílio Israel et Joseph.

Stupňový zpěv. Ž. 76.

Ty jsi Bůh, který jediný činíš divy; proslavil jsi mezi národy moc svou. ℣. Vysvobodil jsi ramenem svým národ svůj, syny Israele a Josefovy.

Tractus. Ps. 99, 1-2.

Jubiláte Deo omnis terra: servíte Dómino in laetítia. ℣. Intráte in conspéctu ejus in exsultatióne: scitóte, quod Dóminus ipse est Deus. ℣. Ipse fecit nos, et non ipsi nos: nos autem pópulus ejus, et oves páscuae ejus.

Traktus. Ž. 99, 1-2.

Plesejte Bohu všecky země; služte Pánu s radostí. ℣. Předstupte před obličej jeho s jásáním; vězte, že Pán sám jest Bůh. ℣. On učinil nás a ne my sami: my pak jsme lid jeho a ovce pastvy jeho.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Lucam. c. 18.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 18, 31-43.

Děkujme Božskému Spasiteli pokorně za jeho umučení a smrt, k nímž se v dnešním Evangeliu dobrovolně ubírá a jimiž nás osvobodí od pout hříchů a otevře říši lásky. Prosme ho o světlo duše a rozjímejme, co všechno pro nás naprostá Láska podnikla. Ukazujeme jí vzorným životem svou vděčnost?

In illo témpore: Assúmpsit Jesus duódecim, et ait illis: Ecce ascéndimus Jerosólymam, et consummabúntur ómnia, quae scripta sunt per Prophétas de Fílio hóminis. Tradétur enim Géntibus, et illudétur, et flagellábitur, et conspuétur: et postquam flagelláverint, occídent eum, et tértia die resúrget. Et ipsi nihil horum intellexérunt, et erat verbum istud abscónditum ab eis, et non intelligébant, quae dicebántur. Factum est autem, cum appropinquáret Jéricho, caecus quidam sedébat secus viam, mendícans. Et cum audíret turbam praetereúntem, interrogábat, quid hoc esset. Dixérunt autem ei, quod Jesus Nazarénus transíret. Et clamávit, dicens: Jesu, fili David, miserére mei. Et qui praeíbant, increpábant eum, ut tacéret. Ipse vero multo magis clamábat: Fili David, miserére mei. Stans autem Jesus, jussit illum addúci ad se. Et cum appropinquásset,

Za onoho času Pán Ježíš pojav k sobě dvanáct učedníků, řekl jim: „Hle, vstupujeme do Jerusalema, a dokoná se tam všecko, co psáno jest skrze proroky o Synu člověka; bude totiž vydán pohanům a budou se mu posmívati a ho bičovati a na něj plivati, a když jej zbičují, zabijí ho; ale třetího dne vstane zmrtvých.“ Oni však nesrozuměli z toho ničemu, a bylo to slovo skryto před nimi, a nepoznali, co bylo řečeno. Stalo se pak, když se přibližoval k Jerichu, slepec jeden seděl podle cesty a žebral. A uslyšev zástup mimo jíti, tázal se, co to jest. A řekli mu, že Ježíš Nazaretský tudy jde. I zvolal, řka: „Ježíši, synu Davidův, smiluj se nade mnou!“ Ale ti, kteří šli napřed, domlouvali mu, aby mlčel. On však více křičel: „Synu Davidův, smiluj se nade mnou.“ I zastavil se Ježíš a kázal ho k sobě přivésti. A když se přiblížil, otázal se ho řka: „Co chceš, abych ti uči-

interrogávit illum, dicens: Quid tibi vis fáciam? At ille dixit: Dómine, ut vídeam. Et Jesus dixit illi: Réspice, fides tua te salvum fecit. Et confestim vidit, et sequebátur illum, magníficans Deum. Et omnis plebs, ut vidit, dedit laudem Deo. Credo.

nil?“ On pak řekl: „Pane, ať vidím.“ I řekl mu Ježíš: „Prohlédni; víra tvá tě uzdravila.“ A ihned prohlédl, a šel za ním velebě Boha. A veškeren lid uzřev to, vzdal chválu Bohu.

Následuje Credo.

Offertorium. Ps. 118.

Benedíctus es, Dómine, doce me justificatiónes tuas: in lábiis meis pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

Obětování. Ž. 118, 12-13.

Požehnaný jsi, Pane, uč mne ustanovením svým; rty svými prohlašoval jsem všecka ustanovení úst tvých.

Secreta

Haec hóstia, Dómine, quaesumus, emúndet nostra delícta: et ad sacrifícium celebrándum, subditórum tibi córpora mentésque sanctíficet. Per Dóminum nostrum ...

Tichá modlitba

Tato oběť, Pane, prosíme, nechť smyje naše viny a ke slavení oběti nechť těla a duše tobě poddaných posvětí. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého ...

Druhá Tichá modlitba za přímluvu Svatých (str. 138). Třetí Tichá modlitba dle libosti.

Communio. Ps. 77.

Manducavérunt, et saturáti sunt nimis, et desidérium eórum áttulit eis Dóminus: non sunt fraudáti a desidério suo.

K přijímání. Ž. 77, 29 a 30.

Jedli a nasytili se do vůle a touhu jejich vyplnil jim Pán; nejsou zklamáni v touze své.

Postcommunio

Quaesumus, omnípotens Deus: ut, qui coeléstia aliménta percépimus, per haec contra ómnia advérsa muniámur. Per Dóminum..

Po přijímání

Prosíme, všemohoucí Bože, abychom, kteří jsme nebeské pokrmy přijali, jimi proti všemu protivenství chráněni byli. Skrze Pána..

Druhá modlitba Po přijímání za přímluvu Svatých (str. 139). Třetí modlitba Po přijímání dle libosti.

DOBA SVATOPOSTNÍ

V době předpostní nám Církev svatá ukázala naši duchovní bídu a hříšnost a přesvědčila nás o naší nemohoucnosti povstati vlastními silami k novému a bohulibému životu.

V době postní sesiluje ještě předchozí myšlenky a burcuje nás ze spánku hříchu poukazem na věčné tresty. Předvádí nám život plný námahy a utrpení Spasitele, jenž z lásky k nám byl hotov trpěti za nás. Dává nám však také návod, jak bychom se mohli zprostiti pout hříchů a jak nabýti sil k novému životu. Jest to hlavně půst, ke kterému nás vede a od něhož má celá doba své jméno.

Naše všecka bída povstala tím, že tělo nabylo převahy nad duší, že žádosti těla umlčují touhu duše po Bohu. Musíme se tedy naučiti přemáhati tělo tím, že mu odpíráme podati, po čem tak nezřízeně touží. A není to jen jídlo, jímž získává nadbytek nepotřebných sil, jest to také jeho touha po pohodlí a žádostivost všech pěti smyslů.

Postem se stáváme mistry v ovládání svých žádostí a toto mistrovství je základem pro naše věčné blaho. Církev sv. však chce postem získati pro nás ještě něco — odpuštění hříchů. Svými hříchy nahromadili jsme si tolik trestů a nikdy jim neunikneme! Odčinění všech vin žádá nekonečná svatost Boha, která hříchy našimi byla pohaněna. Všichni z nás musíme zaplatiti do posledního haléře! Bůh jest však při své nekonečné Spravedlnosti také nekonečně milosrdný. Proto čeká na naše obrácení, dopřává nám života, abychom se mohli ze svých hříchů káti a dobrými skutky smýti svoje viny: „Hle, nyní jest čas příhodný; hle, nyní jest den spasení!“

Půst jest jedním z těch dobrých skutků, jehož cena jest nesmírná. Člověk jest složen z duše a těla a obojí musí sloužiti Bohu. Byla by to špatná kajícnost, která by záležela jen v lítosti a zkroušenosti srdce, ale na tělo se nevztahovala; všecky naše duševní vztahy obrážejí se na našem těle. Tělo bylo hlavní příčinou naší vzpoury proti Bohu, nesmíme je tedy vyjmouti z pokání!

Druhým dobrým skutkem, k němuž nás Církev v tuto dobu vybízí, jest modlitba. Tak jako slovem „půst“ Církev rozumí nejen odejmutí potravy, ale i přemáhání zlých náklonností, útěk před hříchem a snahu o ctnost, tak slovem „modlitba“ rozumí každou příležitost, při níž se duše obrací k Bohu. Jest to hlavně návštěva chrámu, obcování mši svaté, vyslechnutí kázání, křížová cesta a rozjímání o utrpení Kristově. Nejkrásnější modlitbou jest zbožné přijímání Svátostí.

Jiným dobrým skutkem jest almužna. To, co jsme postem a jiným odříkáním ušetřili na sobě, to rozdáváme těm, kterým bylo neustálé odříkání dáno již do kolébky — chudým. Almužnou smyjeme mnoho svých vin a cvičíme se v lásce k bližnímu, v němž milujeme Krista samého. Slovem „almužna“ myslí Církev svatá opět všecko milosrdenství, jež prokazujeme druhým, může tedy i nejchudší rozdávati almužnu.

Postní dobou označuje Církev 40tidenní přípravu na Velikonoce. Tímto číslem nám chce připomenouti 40tidenní půst Spasitele, jenž vzal na sebe naše hříchy a postem se připravoval na zvěstování radostného Evangelia; 40 dní omýval při potopě

dešť hříšnou zemi, 40 roků musili israelité blouditi v poušti, dříve než směli vstoupiti do zaslíbené země, 40 dní se musil postiti Mojžíš a potom dostal pro lid desky Zákona, 40 dní postě se putoval prorok Eliáš k hoře Horeb, kde se mu dostalo významného Zjevení. Tímto způsobem bylo číslo 40 ve Zjevení posvěceno kajícností, postem, očišťováním a milostí.

Církev sv snaží se vším možným způsobem dovésti nás k pokání. Nepředzpěvuje nám radostného „Aleluja"; místo něho zpívá vážný nápěv (Traktus). Ani „Sláva na výsostech Bohu" se nedotkne našeho sluchu. Varhany zmlknou, s oltářů zmizí relikvie i květiny a kněz se obléká ve fialová roucha. Tím způsobem nás chce Církev soustřediti k oplakávání našich hříchů a ukázati, jak vzpomínka na ně nás má přiměti k pokání a k trpělivému nesení denního kříže. — V prvních dobách křesťanství byla doba postní nejen přípravou na Velikonoce, ale i přípravou katechumenů na křest sv. Tím si vysvětlíme narážky na křest, jež v době postní v liturgii přicházejí.

Popeleční středa

Postní doba má v latině své jméno od příští neděle Quadragesima, t. j. čtyřicátý den (před Vzkříšením Páně), která jest šestým týdnem před Velikonocemi. Jelikož dle nynějšího počítání by půst trval jenom 36 dní, přidává Církev ještě 4 dny nazpět a počíná se tedy půst dnešní středou. Středa tato se nazývá Popeleční, neboť přede mší sv. světí kněz popel z ratolestí, které byly svěceny na Květnou neděli minulého roku, a znamená jím čela věřících nebo na hlavy jejich jej sype, říkaje: „Pomni člověče, že prach jsi a v prach se obrátíš!" Jest to slavnostní uvedení do postní doby.

Zvyk ten se zachoval z dávných dob křesťanství, kdy na počátku postní doby veřejní kajícníci byli tímto úkonem zasvěceni postu a pokání. Později tento významný obřad přenesl se na všecky věřící.

Připomeňme si tedy dnes, že jsme pouhý prach a že každé chvíle se může náš život skončiti. Využijme času, jehož nám Bůh dopřává a zničme své hříchy upřímnou lítostí a ohněm lásky k Bohu.

Svěcení popelu

Antiphona. Ps. 68, 17.

Exaúdi nos, Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua: secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice nos, Dómine. Ps. ib. 2. Salvum me fac, Deus: quóniam intravérunt aquae usque ad ánimam meam. ℣. Glória Patri.. Repetitur: Exaúdi nos, Dómine.

Antifona. Ž. 68, 17.

Vyslyš nás, Pane, neboť dobrotivé jest milosrdenství tvé; podle množství slitování svých shlédni na nás, Pane. Ž. tamt. 2. Spas mne, Bože, neboť dostoupily vody až k duši mojí. ℣. Sláva Otci.. Opakuje se: Vyslyš nás, Pane, neboť dobrotivé jest milosrdenství tvé...

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus:

Omnípotens, sempitérne Deus, parce poeniténtibus: propitiáre supplicántibus: et míttere dignéris sanctum Angelum tuum de coelis, qui bene † dícat, et sanctí † ficet hos cíneres, ut sint remédium salúbre ómnibus nomen sanctum tuum humíliter implorántibus, ac semetípsos pro consciéntia delictórum suórum accusántibus, ante conspéctum divínae cleméntiae tuae facínora sua deplorántibus, vel serenissímam pietátem tuam supplíciter obnixéque flagitántibus: et praesta per invocatiónem sanctíssimi nóminis tui: ut, quicúmque per eos aspérsi fúerint, pro redemptióne peccatórum suórum, córporis sanitátem, et ánimae tutélam percípiant. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus:

Deus, qui non mortem, sed poeniténtiam desíderas peccatórum: fragilitátem conditiónis humánae benignissime réspice: et hos cíneres, quos causa proferéndae humilitátis, atque promeréndae véniae, capítibus nostris impóni

℣. Pán s vámi.
℟. I s duchem tvým.

Modleme se:

Všemohoucí, věčný Bože, odpusť kajícím, slituj se nad pokorně prosícími. Rač seslati svatého Anděla svého s nebe, aby † požehnal a † posvětil tento popel, by byl lékem spasným všem, kteří jméno svaté tvoje pokorně vzývají a sebe samy pro vědomí hříchů svých obviňují, před tváří božské dobrotivosti tvé nepravosti svoje oplakávají, aneb přejasné dobrotivosti tvé pokorně a vroucně se doprošují. Propůjč na vzývání nejsvětějšího jména svého, aby všem, kdož jím (popelem) posypáni budou, vysvobození z hříchů jejich, zdraví těla a ochrany duše se dostalo. Skrze Krista, Pána našeho.

℟. Amen.

Modleme se:

Bože, jenž ne smrti, ale pokání sobě přeješ hříšníků, na křehkost přirozenosti lidské nejdobrotivěji shlédni a tento popel, jejž na vyznání pokory a na zasloužení odpuštění na hlavy své sypati jsme se rozhodli, † požehnati ve

decérnimus, bene † dícere pro tua pietáte dignáre: ut, qui nos cínerem esse, et ob pravitátis nostrae demériturn in púlverem reversúros cognóscimus,peccatórum ómnium véniam, et praemia poeniténtibus repromíssa, misericórditer cónsequi mereámur. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus:

Deus, qui humiliatióne flécteris, et satisfactióne placáris: aurem tuae pietátis inclína précibus nostris: et capítibus servórum tuórum, horum cínerum aspersióne contáctis, effúnde propítius grátiam tuae benedictiónis: ut eos et spíritu compunctiónis répleas, et quae juste postuláverint, efficáciter tríbuas: et concéssa perpétuo stabilíta, et intácta manére decérnas. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus:

Omnípotens, sempitérne Deus, qui Ninivítis in cínere et cilício poeniténtibus, indulgéntiae tuae remédia praestitísti:concéde propítius; ut sic eos imitémur hábitu, quátenus véniae prosequámur obténtu. Per Dóminum nostrum ...

své dobrotivosti rač, abychom, kteří popelem býti a pro vinu nešlechetnosti své v prach opět obrácenu býti se poznáváme, odpuštění všech hříchů a odměny kajícím zaslíbené milostivě dosáhnouti zasloužili. Skrze Krista,Pána našeho. ℟. Amen.

Modleme se:

Bože, jenž pokořením se býváš přemáhán a dostiučiněním usmiřován, nakloň ucha své dobrotivosti k prosbám našim a na hlavy služebníků svých, tohoto popelu posypáním dotknutých, blahosklonně milost svého požehnání vylej. Naplň je duchem zkroušenosti a oč by spravedlivě žádali, skutečně udělí; a ustanov, ať udělené věčně zajištěno a neporušeno zůstane. Skrze Krista, Pána našeho. ℟. Amen.

Modleme se:

Všemohoucí, věčný Bože, jenž jsi Ninivetským, v popelu a žíněném rouchu se kajícím, léčivé odpuštění své udělil, popřej milostivě, ať tak je napodobíme v chování, bychom jako oni odpuštění došli. Skrze Pána našeho ...

Poté pokropí kněz popel svěcenou vodou, okuřuje kadidlem

a sype na hlavy věřících se slovy; „Pomni člověče, že prach jsi a v prach se obrátíš!" Mezi tím zpívá:

Antiphona. Joel 2, 13.

Immutémur hábitu, in cínere et cilício: jejunémus, et plorémus ante Dóminum: quia multum miséricors est dimíttere peccáta nostra Deus noster.

Alia Antiphona ibid. 17.

Inter vestíbulum et altáre plorábunt sacerdótes minístri Dómini, et dicent: Parce, Dómine, parce pópulo tuo: et ne claudas ora canéntium te, Dómine.

Sequitur:

℟. Esth. 13, Joel 2. Emendémus in mélius, quae ignoránter peccávimus: ne súbito praeoccupáti die mortis,quaerámus spátium poeniténtiae, et invenire non possímus. * Atténde, Dómine, et miserére: quia peccávimus tibi. ℣. Ps. 78, 9. Adjuva nos, Deus, salutáris noster: et propter honórem nóminis tui, Dómine, líbera nos. Atténde, Dómine ... ℣. Glória Patri ... Atténde, Dómine ... ℣. Dóminus vobíscum! ℟. Et cum spíritu tuo!

Orémus:

Concéde nobis, Dómine, praesídia milítiae christiánae sanctis inchoáre jejúniis: ut contra spirituáles nequítias pugnatúri, conti-

Antifona. Joel 2, 13.

Zaměňme roucha svá. V popelu a rouchu žíněném posťme se a plačme před Pánem, neboť velmi milosrdný jest a odpustí hříchy naše Bůh náš.

Jiná antifona tamt. 17.

Mezi síní a oltářem nechť lkají kněží, služebníci Páně, a řkou: „Ušetř, Pane, ušetř lidu svého a nezavírej úst oslavujících Tebe, Pane."

Následuje:

℟. Est. 13, Joel 2. Napravme, v čem nerozvážně jsme zhřešili, abychom, náhle překvapeni dnem smrti, nehledali času k pokání a nalézti nemohli. * Popatř, Pane, a smiluj se, neboť jsme zhřešili tobě. ℣. Ž. 78, 9. Pomoz nám, Bože, Spasiteli náš, a pro čest jména svého, Pane,vysvoboď nás. Popatř, Pane, a smiluj se ... ℣. Sláva Otci ... Popatř, Pane, a smiluj se ... ℣. Pán s vámi! ℟. I s duchem tvým!

Modleme se:

Dej nám, Pane, službu bojovnictví křesťanského zahájiti svatými posty, abychom, proti duchovním nepřátelům majíce bojovati,

néntiae muniámur auxíliis. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

pomocí zdrželivosti byli chráněni. Skrze Krista, Pána našeho. ℟. Amen.

Mše svatá

Shromáždění u sv. Sabiny

Bůh jest nekonečně milosrdný a rád odpouští tomu, kdo svých hříchů lituje. Vstupme tedy do postní doby s vroucí zbožností a setrvejme v ní až do konce, plníce, k čemu nás Církev svatá vybízí!

Introitus. Sap. 11, 24, 25, 27.

Miseréris ómnium, Dómine, et nihil odísti eórum, quae fecísti, dissímulans peccáta hóminum propter poeniténtiam, et parcens illis: quia tu es Dóminus, Deus noster. Ps. 56, 2. Miserére mei, Deus, miserére mei: quoniam in te confídit ánima mea. ℣. Glória Patri...

Vstup. Moudr. 11, 24, 25 a 27

Smilováváš se nade všemi, Pane, a nic nemáš v nenávisti z toho, co jsi učinil; přehlédáš hříchy lidí pro pokání a šetříš jich, neboť ty jsi Pán, Bůh náš. Ž. 56, 2. Smiluj se nade mnou, Bože, smiluj se nade mnou, neboť v tebe doufá duše moje. ℣. Sláva Otci...

Oratio

Praesta, Dómine, fidélibus tuis: ut jejuniórum veneránda solémnia, et cóngrua pietáte suscípiant, et secúra devotióne percúrrant. Per Dóminum...

Modlitba

Uděl, Pane, věřícím svým, ať postní úctyhodnou slavnost s náležitou zbožností počnou a v nerušené oddanosti tráví. Skrze Pána našeho...

Ode dneška až k neděli Smrtelné přibírají se ještě následující dvě modlitby:

Za přímluvu Svatých (str. 136).

Za živé i mrtvé

Omnípotens, sempitérne Deus, qui vivórum domináris simul et mortuórum, omniúmque miseréris, quos tuos fide et ópere futúros esse praenóscis: te súpplices exorámus; ut,

Všemohoucí, věčný Bože, jenž nad živými vládneš zároveň i nad mrtvými a smilováváš se nade všemi, jež věrou a skutky jednou svými býti předvídáš; pokorně tebe vzýváme, aby ti, pro něž vysílati modlitby jsme se rozhodli a které buď časný věk v těle dosud zdržuje, nebo budoucí těla zbavené již přijal, na přímluvu všech Svatých tvých z milostivé dobrotivostidosáhli odpuštění všech hříchů. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

pro quibus effúndere preces decrévimus, quosque vel praesens saeculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos córpore suscépit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuae cleméntia, ómnium delictórum suórum véniam consequántur. Per Dóminum nostrum...

Léctio

Joélis Prophétae. c. 2, 12-19.

Čtení

z proroka Joele. 2, 12-19.

Slova dnešní epištoly jsou výzvou pro všecky, aby činili pokání z hříchů. Toto má býti však vnitřní a upřímné, a ne jen zevně projevované, aniž srdce při tom cítila opravdové lítosti. Čiňte pokání s velkou ochotou, neboť hle, Pán čeká dychtivě na to, aby nám očištěným mohl prokazovati opět dobro!

Haec dicit Dóminus: Convertímini ad me in toto corde vestro, in jejúnio, et in flétu, et in planctu. Et scíndite corda vestra, et non vestiménta vestra, et convertímini ad Dóminum, Deum vestrum: quia benígnus et miséricors est, pátiens et multae misericórdiae, et praestábilis super malítia. Quis scit, si convertátur, et ignóscat, et relínquat post se benedictiónem, sacrifícium, et libámen Dómino Deo vestro? Cánite tuba in Sion, sanctificáte jejúnium, vocáte coetum, congregáte pópulum, sanctificáte ecclésiam, coadunáte senes, congregáte párvulos, et sugéntes úbera: egrediátur sponsus de cubíli suo, et

Toto praví Hospodin: „Obraťte se ke mně celým svým srdcem, a to s postem, a s pláčem, i s kvílením. Roztrhněte však srdce svá a ne roucha, a tak vraťte se k Pánu, Bohu svému; neboť je dobrotivý a milosrdný, shovívavý a velmi milostivý, přístupný slitování nad neštěstím. Kdo ví, zda neobrátí se, by odpustil, a zda nenechá po sobě požehnání k oběti, k úlitbě Pánu, vašemu Bohu? Trubte troubou na Sionu, ustanovte půst svatý, svolejte schůzi; ať se lid sejde, ať posvětí se obec, shromažděte starce, seberte děti, také ty, které prsů požívají; ať vyjde ženich z pokojíka svého a také nevěsta ze sve lož-

sponsa de thálamo suo. Inter vestíbulum et altáre plorábunt sacerdótes, minístri Dómini, et dicent: Parce, Dómine, parce pópulo tuo: et ne des hereditátem tuam in oppróbrium, ut domináentur eis natiónes. Quare dicunt in pópulis: Ubi est Deus eórum? Zelátus est Dóminus terram suam, et pepércit pópulo suo. Et respóndit Dóminus, et dixit pópulo suo: Ecce ego mittam vobis fruméntum, et vinum, et óleum, et replebímini eis: et non dabo vos ultra oppróbrium in Géntibus: dicit Dóminus omnípotens.

nice. Mezi síní a oltářem ať pláčou kněží, sluhové Hospodinovi. Ať řeknou: „Odpusť, Pane, lidu svému, nedávej majetku svého v pohanění, aby nad ním pohané panovali; proč by mělo se říkati mezi národy: „Kde jest Bůh jejich?“ I počal řevnit Pán na svou zemi a — odpustil lidu svému. Vyslyšel Hospodin lid svůj a řekl: „Ejhle, já vám pošlu obilí, vína i oleje — do sytosti, a nedám vás již v potupu mezi pohany!“ praví Pán všemohoucí.

Graduale. Ps. 56, 2 et 4.

Miserére mei, Deus, miserére mei: quóniam in te confídit ánima mea. ℣. Misit de coelo, et liberávit me: dedit in oppróbrium conculcántes me.

Stupňový zpěv. Ž. 56.

Smiluj se nade mnou, Bože, smiluj se nade mnou, neboť v tebe doufá duše má. ℣. Poslal s nebe a vysvobodil mne, dal v opovržení šlapající po mně.

Tractus. Ps. 102, 10.

Dómine, non secúndum peccáta nostra, quae fécimus nos: neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis. ℣. Ps. 78, 8-9. Dómine, ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum: cito antícipent nos misericórdiae tuae, quia paúperes facti sumus nimis. ℣. (Ad hunc versum genuflectitur.) Adjuva nos,

Traktus. Ž. 102, 10.

Pane, ne podle hříchů našich, kterých jsme se dopustili my, aniž podle nepravostí našich splácej nám. ℣. Ž. 78, 8-9. Pane, nevzpomínej nepravostí našich starých. Nechť rychle předejde nás milosrdenství tvé, neboť ubohými velice jsme se stali. ℣. (Zde se pokleká.) Pomoz nám, Bože, Spáso naše, a pro

Deus, salutáris noster: et propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos: et propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum.

slávu jména svého, Pane, vysvoboď nás a milostiv buď hříchům našim pro jméno své.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Matth. c. 6.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 6, 16-21.

Spasitel sám nám ukazuje, jaký má býti půst náš. Kajícnost naše má sice hořekovati nad urážkami, které jsme učinili Bohu, má však býti provázena blahou nadějí na odpuštění, neboť Bůh kajícníka nezavrhuje; k čemu tedy zasmušovati tváře? Konejme svá postní cvičení z lásky k Bohu, jehož nekonečnou Dobrotivost jsme svými hříchy urazili a nechtějme býti za to obdivováni; tvář naše nechť prozrazuje radostnou ochotu všecko v této posvátné době napraviti, čím jsme se proti nejvýš dobrému Bohu prohřešili!

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Cum jejunátis, nolíte fíeri sicut hypócritae, tristes. Exterminant enim fácies suas, ut appáreant homínibus jejuntes. Amen dico vobis, quia recepérunt mercédem suam. Tu autem, cum jejúnas, unge caput tuum, et fáciem tuam lava, ne videáris homínibus jejúnans, sed Patri tuo, qui est in abscóndito: et Pater tuus, qui videt in abscóndito, reddet tibi. Nolíte thesaurizáre vobis thesaúros in terra, ubi aerúgo et tínea demolítur: et ubi fures effódiunt, et furántur. Thesaurizáte autem vobis thesaúros in coelo: ubi neque aerúgo, neque tínea demolítur; et ubi fures non

Za onoho času Pán Ježíš řekl učedníkům svým: „Když se postíte, nebuďte jako pokrytci zasmušilí; neboť pošmuřují tváře své, aby zjevno bylo lidem, že se postí. Amen pravím vám, vzali odplatu svou. Ty však, když se postíš, pomaž hlavu svou a tvář svou umyj, aby nebylo zjevno lidem, že se postíš, nýbrž Otci tvému, jenž jest ve skrytě; a Otec tvůj, jenž vidí ve skrytě, odplatí tobě. Neskládejte sobě pokladů na zemi, kde rez a mol kazí, a kde zloději vykopávají a kradou; ale skládejte sobě poklady v nebi, kdežto ani rez ani mol nekazí, a kde zloději nevykopávají aniž kradou. Neboť kde jest

effódiunt, nec furántur. Ubi enim est thesaúrus tuus, ibi est et cor tuum.

poklad tvůj, tam jest i srdce tvé."

Offertorium. Ps. 29.

Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me, nec delectásti inimícos meos super me: Dómine, clamávi ad te, et sanásti me.

Obětování. Ž. 29. 2-5.

Velebiti budu tebe, Pane, neboť jsi mne přijal a nedal jsi jásat nepřátelům mým nade mnou. Pane, volal jsem k tobě a uzdravil jsi mne.

Secreta

Fac nos, quaesumus, Dómine, his munéribus offeréndis conveniénter aptári: quibus ipsíus venerábilis Sacraménti celebrámus exórdium. Per Dóminum nostrum ...

Tichá modlitba

Učiň nás, prosíme, Pane, náležitě způsobilými k obětování těchto darů, jimiž slavíme počátek této doby velebné. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou ...

Za přímluvu Svatých (str. 138).

Za živé i mrtvé

Deus, cui soli cógnitus est número electórum in supérna felicitáte locándus: tríbue, quaesumus, ut, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, universórum, quos in oratióne commendátos suscépimus, et ómnium fidélium nómina, beátae praedestinatiónis liber adscrípta retíneat. Per Dóminum nostrum ...

Bože, jemuž jedinému znám jest počet vyvolených pro svrchovanou blaženost určených; dej, prosíme, aby na přímluvu všech Svatých tvých jména všech, jež nám v modlitbu doporučeni byli, jakož i jména všech věřících, kniha blaženého předurčení obsahovala vepsaná. Skrze Pána našeho ...

Communio. Ps. 1, 2 et 3.

Qui meditábitur in lege Dómini die ac nocte, dabit fructum suum in témpore suo.

K přijímání. Ž. 1, 2 a 3.

Kdo rozjímati bude o zákoně Páně dnem i nocí, vydá ovoce své v čas svůj.

Postcommunio

Percépta nobis, Dómine, praebeant Saraménta subsídium: ut tibi grata sint nostra jejúnia, et nobis prolíciant ad medélam. Per Dóminum nostrum ...

Po přijímání

Přijaté Svátosti, Pane, nechť nám poskytnou pomoci, aby naše posty byly tobě příjemny a nám sloužily za lék. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

Za přímluvu Svatých (str. 139).

Za živé i mrtvé

Purificent nos, quaesumus, omnípotens et miséricors Deus, Saraménta, quae súmpsimus: et intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis praesta; ut hoc tuum Saraméntum non sit nobis reátus ad poenam, sed intercéssio salutáris ad véniam: sit ablútio scélerum, sit fortitúdo fragílium, sit contra ómnia mundi perícula firmaméntum: sit vivórum atque mortuórum fidélium remíssio ómnium delictórum. Per Dóminum..

Nechť očistí nás, prosíme, všemohoucí a milosrdný Bože, Svátosti, jež jsme přijali a na přímluvu všech Svatých svých uděl, aby tato tvoje Svátost nebyla nám obviněním pro trest, nýbrž přimluvou za spásu; budiž smytím vin, budiž posilou křehkých, budiž proti všem nebezpečím světa záštitou, budiž pro živé i mrtvé věřící odpuštěním všech poklesků. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého ...

Po té říká se ještě zvláštní kajícná modlitba; podobně děje se o všech mších sv. ve všední dny doby postní.

Modlitba za lid

℣. Orémus. ℟. Humiliáte cápita vestra Deo.

℣. Modleme se! ℟. Pokořte hlavy své před Bohem!

Oratio

Inclinántes se, Dómine, Majestáti tuae, propitiátus intende: ut, qui divíno múnere sunt refécti, coeléstibus semper nutriántur auxíliis. Per Dóminum...

Modlitba

Na lid kořící se Velebnosti tvé, Pane, milostivě shlédni, aby, kteří božským darem jsou občerstveni, nebeskou pomocí stále byli živeni. Skrze Pána...

Na konci mše sv. říká se:

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

℣. Dobrořečme Pánu! ℟. Bohu díky!

Čtvrtek po Popeleční středě

Shromáždění u sv. Jiří

Bůh může všecko, co chce. Nikdo nám nemůže bez jeho dopuštění uškodit. Zbytečné jsou tedy naše starosti. Složme je na Pána našeho, který čeká na tuto odevzdanost naši, aby nám ukázal svou moc.

Introitus. Ps. 54,

Dum clamárem ad Dóminum, exaudívit vocem meam ab his, qui appropínquant mihi: et humiliávit eos, qui est ante saecula, et manet in aetérnum: jacta cogitátum tuum in Dómino, et ipse te enútriet. Ps. ib. 2-3. Exaúdi Deus oratiónem meam, et ne despéxeris deprecatiónem meam: inténde mihi, et exaúdi me. ℣. Glória Patri.

Vstup. Ž. 54, 17, 19, 20, 23.

Když volám k Bohu, vyslýchá hlas můj proti těm, kteří mne utiskují. Pokoří je ten, jenž jest od věků a zůstává na věky. Svrhni starost svou na Pána, a on tě zachová. Ž. tamt. 2-3. Vyslyš, Pane, modlitbu mou a nepohrdej mou prosbou. Pohleď na mne a vyslyš mne. ℣. Sláva Otci.

1. Oratio

Deus, qui culpa offénderis, poeniténtia placáris: preces pópuli tui supplicántis propítius réspice, et flagélla tuae iracúndiae, quae pro peccátis nostris merémur, avérte. Per Dóminum...

1. Modlitba

Bože, jenž jsi vinou urážen, pokáním smiřován, na modlitbu lidu svého úpěnlivě prosícího milostivě pohlédni a metly svého hněvu, kterých jsme si pro hříchy své zasloužili, odvrať. Skrze Pána..

Druhá a třetí modlitba jako na Popeleční středu (str. 164).

Léctio

Isaíae Prophétae. c. 38, 1-6.

Čtení

z Isaiáše proroka 38, 1-6.

Na králi Ezechiášovi vidíme, jak modlitba a pokorné volání vykonávají nad Bohem a Pánem všeho moc svou.

In diébus illis: Aegrotávit Ezechías usque ad mortem: et introívit ad eum Isaías fílius Amos

V těch dnech roznemohl se Ezechiáš až k smrti; i přišel k němu prorok Isaiáš, syn Amosův,

Prophéta, et dixit ei: Haec dicit Dóminus: Dispóne dómui tuae, quia moriéris tu, et non vives. Et convértit Exechías fáciem suam ad paríetem, et orávit ad Dóminum, et dixit: Obsecro, Dómine, memento quaeso, quómodo ambuláverim coram te in veritáte, et in corde perfécto, et quod bonum est in óculis tuis, fécerim. Et flevit Ezechías fletu magno. Et factum est verbum Dómini ad Isaíam, dicens: Vade, et dic Ezechíae: Haec dicit Dóminus Deus David patris tui: Audívi oratiónem tuam, et vidi lácrymas tuas: ecce ego adjíciam super dies tuos quíndecim annos: et de manu regis Assyriórum éruam te, et civitátem istam, et prótegam eam. ait Dóminus omnípotens:

a řekl mu: „Toto praví Hospodin: Pořiď o svém domě, nebo zemřeš a nebudeš živ.“ Ezechiáš však obrátil tvář svou ke stěně a modlil se k Hospodinu, řka: „Prosím, Hospodine, rozpomeň se přece, že jsem chodil před tebou věrně a se srdcem celým, a co je libé před tebou, že jsem činil!“ A plakal Ezechiáš pláčem velikým. I oslovil Hospodin Isaiáše a řekl: „Jdi a rci Ezechiášovi: Toto praví Hospodin, Bůh Davida, otce tvého: Slyšel jsem modlitbu tvou a viděl jsem slzy tvé. Hle, já přidám ke dnům tvým patnácte let; z ruky krále assyrského také vysvobodím tebe i toto město, a chrániti je budu,“ praví Pán všemohoucí.

Graduale. Ps. 54, 23, 17, 18, 19.

Jacta cogitátum tuum in Dómino, et ipse te enútriet. ℣. Dum clamárem ad Dóminum, exaudívit vocem meam ab his, qui appropínquant mihi.

Stupňový zpěv. Ž. 54, 23, 17, 18, 19.

Svrhni starost svou na Pána, a on tě zachová. ℣. Když volám k Bohu, vyslýchá hlas můj proti těm, kteří mne utiskují.

Evangelium

†Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthaeum. c. 8, 5-13.

†Slova svatého Evangelia podle Matouše. 8, 5-13.

Část dnešního Evangelia, mluvící o setníkovi, je bezpochyby volena s ohledem na místo shromáždění u sv. Jiří, jenž také

pocházel z vojenského stavu. Také setníkova pokorná modlitba takřka vynutí si zázrak na Pánu.

In illo témpore: Cum introísset Jesus Caphárnaum, accéssit ad eum Centúrio, rogans eum, et dicens: Dómine, puer meus jacet in domo paralýticus, et male torquétur. Et ait illi Jesus: Ego véniam, et curábo eum. Et respóndens Centúrio, ait: Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, et sanábitur puer meus. Nam et ego homo sum sub potestáte constitútus, habens sub me mílites, et dico huic: Vade, et vadit; et álii: Veni, et venit; et servo meo: Fac hoc, et facit. Aúdiens autem Jesus, mirátus est, et sequéntibus se dixit: Amen dico vobis, non invéni tantam fidem in Israel. Dico autem vobis, quod multi ab Oriénte et Occidénte vénient, et recúmbent cum Abraham, et Isaac, et Jacob in regno coelórum: fílii autem regni ejiciéntur in ténebras exterióres: ibi erit fletus, et stridor déntium. Et dixit Jesus Centurióni: Vade, et sicut credidísti, fiat tibi. Et sanátus est puer in illa hora.

Za onoho času, když Ježíš vešel do Kafarnaum, přistoupil k němu setník a prosil ho řka: „Pane, služebník můj leží doma ochrnulý a hrozně se trápí.“ I dí mu Ježíš: „Já přijdu a uzdravím jej.“ Odpověděv pak setník, řekl: „Pane, nejsem hoden, abys vešel pod střechu mou, ale toliko rci slovem, a uzdraven bude služebník můj. Neboť i já jsem člověk pod mocí postavený, maje pod sebou vojáky; a dím tomuto: „Jdi,“ i jde, a jinému: „Přijď,“ a přijde, a služebníku svému: „Učiň toto,“ i učiní.“ Uslyšev to Ježíš, podivil se a řekl těm, kteří šli za ním: „Amen pravím vám, nenalezl jsem tak veliké víry ani v Israeli. Pravím pak vám, že mnozí přijdou od východu i od západu, a stolovati budou s Abrahamem a s Isákem a s Jakobem v království nebeském; synové království však budou vyvrženi do temnosti vnější; tam bude pláč a skřípění zubů.“ I řekl Ježíš setníkovi: „Jdi a jak jsi uvěřil, staň se tobě.“ A uzdraven jest služebník v tu hodinu.

Offertorium. Ps. 24, 1-3.

Ad te, Dómine, levávi ánimam meam: Deus meus in te confído, non erubéscam: neque irrídeant me inimíci mei: étenim univérsi, qui te exspéctant, non confundéntur.

Obětování. Ž. 24, 1-3.

K tobě, Pane, duši svou pozvedám. Bože můj, v tebe doufám, ať se nerdím hanbou. Ať se mi nevysmívají nepřátelé moji, neboť nikdo, kdo v tebe doufá, nebude zahanben.

Secreta

Sacrifíciis praeséntibus, Dómine, quaesumus, intende placátus: ut et devotióni nostrae profíciant, et salúti. Per Dóminum.

Tichá modlitba

Na přítomné obětiny, Pane, prosíme, usmířen shlédni, aby i naší zbožnosti prospěly i spáse. Skrze Pána...

Druhá a třetí Tichá modlitba jako o Popeleční středu (str. 168).
Preface: Postní (str. 31).

Communio. Ps. 50, 21.

Acceptábis sacrifícium justítiae, oblatiónes, et holocaústa, super altáre tuum, Dómine.

K přijímání. Ž. 50, 21.

Přijmeš spravedlivé oběti, zápaly a celopaly, Pane, na svém oltáři.

Postcommunio

Coeléstis dóni benedictióne percépta, súpplices te, Deus omnípotens, deprecámur: ut hoc idem nobis et sacraménti causa sit, et salútis. Per Dóm.

Po přijímání

Přijavše požehnání nebeského daru, snažně tě prosíme, všemohoucí Bože, by nám byl on zřídlem milosti a spásy. Skrze Pána našeho Ježíše Krista..

Druhá a třetí modlitba Po přijímání jako o Popeleční středu (str. 169).

Nad lidem se kněz modlí:

Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Modleme se! Pokořte hlavy své před Bohem!

Oratio

Parce, Dómine, parce pópulo tuo: ut, dignis flagellatiónibus castigátus, in tua miseratióne respíret. Per Dóminum.

Modlitba

Šetři, Pane, šetři lidu svého, aby, jsa spravedlivými metlami trestán, ve tvém milosrdenství opět si oddech'. Skrze Pána.

Pátek po Popeleční středě

Shromáždění u svatých Jana a Pavla

Svatí Jan a Pavel (svátek 26. června), v jejichž chrámě se koná dnešní shromáždění, slynuli obětovnou láskou k bližnímu. Z ohledu na to byla vzata i dnešní Epištcla a Evangelium.

Introitus. Ps. 29, 11.

Audívit Dóminus, et misértus est mihi: Dóminus factus est adjútor meus. Psalm. ib. 2. Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me: nec delectásti inimícos meos super me. V. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.

Vstup. Ž. 29, 11.

Zaslechl Pán a smiloval se nade mnou. Hospodin stal se mým pomocníkem. Ž. tamt. 2. Velebím tě, Pane, neboť jsi mne přijal a nedopustil jsi, aby se nepřátelé moji radovali nade mnou. V. Sláva Otci i Synu.

Oratio

Inchoáta jejúnia, quaesumus, Dómine, benígno favóre proséquere: ut observántiam, quam corporáliter exhibémus, méntibus étiam sincéris exercére valeámus. Per Dóminum nostrum.

Modlitba

Začaté posty, prosíme, Pane, dobrotivou přízní provázej, abychom kázeň, kterou projevujeme tělem, také s upřímnou byli schopni vykonávati myslí. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého.

Druhá a třetí modlitba jako na Popeleční středu (str. 164).

Léctio
Isaíae Prophétae. c. 58, 1-9.

Čtení
z proroka Isaiáše. 58, 1-9.

Epištola výrazným způsobem nám ukazuje, že naše pokání musí se hlavně díti v duších, jinak by zevní bylo u Boha bez ceny.

Haec dicit Dóminus Deus: Clama, ne cesses: quasi tuba exálta vocem tuam: et annúntia pópulo meo scélera eórum, et dómui Jacob peccáta eórum. Me étenim de die in diem quaerunt, et scire vias meas volunt: quasi gens, quae justítiam fécerit, et judícium Dei sui non derelíquerit: rogant me judícia justítiae, appropinquáre Deo volunt. Quare jejunávimus, et non aspexísti: humiliávimus ánimas nostras, et nescísti? Ecce in die jejúnii vestri invenítur volúntas vestra, et omnes debitóres vestros repétitis. Ecce ad lites et contentiónes jejunátis, et percútitis pugno ímpie. Nolíte jejunáre sicut usque ad hanc diem, ut audiátur in excélso clamor vester. Numquid tale est jejúnium, quod elégi, per diem afflígere hóminem ánimam suam? numquid contorquére quasi circulum caput suum, et saccum et cínerem stérnere? numquid istud vocábis jejúnium, et diem acceptábilem Dómino? Nonne hoc est magis jejúnium, quod elégi? dissólve colligatiónes impietátis, solve fascículos depriméntes: dimitte eos, qui confrácti sunt, líberos, et omne onus dirúmpe. Frange esuriénti panem tuum, et egénos, vagósque induc in domum tuam: cum víderis nudum, óperi eum, et carnem tuam ne despéxeris. Tunc erúmpet quasi mane lumen tuum, et sánitas tua cítius oriétur, et anteíbit fáciem

Toto praví Hospodin: „Volej, co máš hrdla, nepřestávej, zvuč jak trouba hlas tvůj pronikavě; oznam lidu mému zločiny jeho, domu Jakobovu hříchy jeho! Neboť den ode dne na mne doléhají, a mé cesty poznati usilují jakožto lid, který spravedlnost činil, a práv Boha svého neopustil; dotazují se mne, dle práva-li soudím; chtějí cítit blízkost Boží říkajíce: ‚Proč jsme se postili, když tě toho nedbáš, proč jsme se mrtvili, když nechceš vědět o tom?' V postní své dny, hle, hovíte svým chtíčům, a všecka práva svoje vydíráte. Ejhle, k svárům a svádám postíte se, abyste tepali pěstí nešlechetně. Neposťte se jako až do dne tohoto, aby slyšen byl na výsostech křik váš. Je to půst takový, jaký mně se líbí, aby ten den totiž člověk se umrtvoval? Ohýbati šiji svou jak obruč, z žínic a popela si lůžko stláti, to nazveš postem a dnem libým Hospodinu? Není-li půst, jaký miluji, spíše toto: Rozvázati svazky bezbožnosti, roztrhati pouta, jež utlačují, utiskované propustit na svobodu, a jho jakékoli poroby zlomit? Lámej chléb svůj tomu, který lační, nuzné a pocestné uváděj do svého domu; uvidíš-li nahého, přioděj ho, a bližní neujdiž tvé pozornosti! Tehdy vyrazí jak zora tvé světlo, svého zdraví velmi brzy dojdeš, před tebou půjde tvá spravedlnost a Boží sláva za tebou bude tě

tuam justítia tua, et glória Dómini cólliget te. Tunc invocábis, et Dóminus exaúdiet: clamábis, et dicet: Ecce adsum. Quia misércors sum, Dóminus Deus tuus.

provázet. Tehdy volat budeš, a Pán tě vyslyší; vzývat ho budeš, i řekne: ‚Ejhle, tu jsem!' Neboť jsem milosrdný Pán Bůh tvůj.

Graduale. Ps. 26, 4.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram: ut inhábitem in domo Dómini. ℣. Ut vídeam voluptátem Dómini: et prótegar a templo sancto ejus.

Stupňový zpěv. Ž. 26, 4.

O jednu věc prosívám Pána, po ní toužím: abych směl přebývat v domě Hospodinově. ℣. Abych spatřil rozkošnou krásu Páně a ochráněn byl v chrámě svatém jeho.

Traktus. Ž. 102, 10 (str. 166).

Evangelium

† Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthaeum. c. 5, 43-48, et 6, 1-4.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše 5, 43-48 a 6, 1-4.

Slova dnešního Evangelia ukazují, jak láska křesťanská je něco, čeho až do Krista svět neznal. Kořeny její neleží zevně, nýbrž jsou skryty hluboko v duši.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Audístis, quia dictum est: Díliges próximum tuum: et ódio habébis inimícum tuum. Ego autem dico vobis: Dilígite inimícos vestros, benefácite his qui odérunt vos, et oráte pro persequéntibus, et calumniántibus vos: ut sitis fílii Patris vestri, qui in coelis est: qui solem suum oríri facit super bonos et malos, et pluit super justos et injústos. Si enim dilígitis eos qui vos díligunt, quam

Za onoho času Pán Ježíš řekl učedníkům svým: „Slyšeli jste, že bylo řečeno: Milovati budeš bližního svého, a nenáviděti budeš nepřítele svého. Ale já pravím vám: Milujte nepřátele své, dobře čiňte těm, kteří vás nenávidí, a modlete se za ty, kteří vás pronásledují a pomlouvají, abyste byli podobni Otci svému, jenž jest v nebesích, jenž slunci svému velí vycházeti na dobré i na zlé, a dešť dává na spravedlivé i na nespravedlivé.

mercédem habébitis? nonne et publicáni hoc fáciunt? Et si salutavéritis fratres vestros tantum, quid ámplius fácitis? nonne et éthnici hoc fáciunt? Estóte ergo vos perfécti, sicut et Pater vester coeléstis perféctus est. Atténdite ne justítiam vestram faciátis coram homínibus, ut videámini ab eis: alióquin mercédem non habébitis apud Patrem vestrum, qui in coelis est. Cum ergo facis eleemósynam, noli tuba cánere ante te, sicut hypócritae fáciunt in synagógis et in vicis, ut honorificéntur ab homínibus. Amen dico vobis: recepérunt mercédem suam. Te autem faciénte eleemósynam, nésciat sinístra tua, quid fáciat déxtera tua: ut sit eleemósyna tua in abscóndito, et Pater tuus, qui videt in abscóndito, reddet tibi.

Neboť milujete-li ty, kteří vás milují, jakou odplatu míti budete? zdali nečiní toho i celníci? A budete-li pozdravovati toliko bratry své, co více činíte? zda-li nečiní toho i pohané? Buďte tedy dokonalí, jakož i Otec váš nebeský dokonalý jest. Varujte se, abyste nečinili dobrých skutků svých před lidmi, byste byli od nich viděni; sic nebudete míti odplaty u Otce svého, jenž jest v nebesích. Když tedy dáváš almužnu, netrub před sebou, jako pokrytci činí v synagogách a na ulicích, aby byli ctěni od lidí; amen pravím vám, vzali odplatu svou. Ale když ty dáváš almužnu, ať nezví tvá levice, co činí pravice tvá, aby byla almužna tvá ve skrytě, a Otec tvůj, který vidí ve skrytě, odplatí tobě."

Offertorium. Ps. 118.

Dómine, vivífica me secúndum elóquium tuum: ut sciam testimónia tua.

Obětování. Ž. 118, 154 a 125

Pane, oživ mne podle slova svého, abych poznal tvá svědectví.

Secreta

Sacrifícium, Dómine, observántiae quadragesimális, quod offérimus, praesta, quaesumus: ut tibi et mentes nostras reddat

Tichá modlitba

Uděl, prosíme, Pane, aby oběť postní kázně, kterou přinášíme, i duše naše tobě učinila libými, i k ochotnější zdrželivosti nám da-

accéptas, et continéntiae promptióris nobis tríbuat facultátem. Per Dóminum.

la schopnost. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou žije.

Druhá a třetí Tichá modlitba jako o Popeleční středu (str. 168). Preface: Postní (str. 31).

Communio. Ps. 2, 11-12.

Servíte Dómino in timóre, et exsultáte ei cum tremóre: appreheéndite disciplínam, ne pereátis de via justa.

K přijímání Ž. 2, 11-12.

Služte Pánu v bázni a jásejte mu s chvěním. Podvolte se kázni, abyste nezhynuli, vybočivše z cesty pravé.

Postcommunio

Spíritum nobis, Dómine, tuae caritátis infúnde: ut, quos uno pane coelésti satiásti, tua fácias pietáte concórdes. Per Dóminum. in unitáte ejúsdem . . .

Po přijímání

Vlij v nás, Pane, ducha své lásky, abys ty, které jsi nasytil jedním nebeským chlebem, svou dobrotivostí učinil jedné mysli. Skrze Pána . . . v jednotě téhož . . .

Druhá a třetí modlitba Po přijímání jako o Popeleční středu (str. 169).

Nad lidem se kněz modlí:

Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Modleme se! Pokořte hlavy své před Bohem!

Oratio

Tuére, Dómine, pópulum tuum, et ab ómnibus peccátis cleménter emúnda: quia nulla ei nocébit advérsitas, si nulla ei domínetur iníquitas. Per Dóminum nostrum . . .

Modlitba

Chraň, Pane, lid svůj a ode všech hříchů milostivě očisť, neboť žádné jí neuškodí příkoří, nebude-li jí panovati nepravost. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Sobota po Popeleční středě

Shromáždění u sv. Tryfona

Od 15. století je místo shromáždění u sv. Augustina. — Bůh nechá na sebe proto volat v modlitbě, abychom živě na sobě cítili, že jsme na něm úplně závislí. Jakmile si to uvědomíme, je ochoten nám dát ještě víc, než sami dovedeme si přáti.

Mše sv. je stejná jako v předešlý pátek (str. 174), vyjímaje následující:

Oratio

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris, et concéde: ut hoc solémne jejúnium, quod animábus corporibúsque curándis salúbriter institútum est, devóto servítio celebrémus. Per Dóminum . . .

Modlitba

Buď přítomen, Pane, našemu úpěnlivému volání a uděl, abychom toto slavné postění, které je spasitelně pro ozdravění duší a těl zřízeno, oddanou slavili službou. Skrze Pána našeho . . .

Druhá a třetí modlitba jako o Popeleční středu (str. 164).

Léctio Isaíae Prophétae. c. 58, 9-14.

Čtení z proroka Isaiáše. 58, 9-14.

Čtení přimyká se k včerejšímu. Náš půst je jenom tehdy bohulibý, je-li spojen s láskou k bližnímu.

Haec dicit Dóminus Deus: Si abstúleris de médio tui caténam, et desíeris exténdere dígitum, et loqui, quod non prodest: cum effúderis esuriénti ánimam tuam, et ánimam afflíctam repléveris: oriétur in ténebris lux tua, et ténebrae tuae erunt sicut merídies. Et réquiem tibi dabit Dóminus semper: et implébit splendóribus ánimam tuam: et ossa tua liberábit. Et eris quasi hortus irríguus, et sicut fons aquárum, cujus non defícient aquae. Et aedificabúntur in te desérta saeculórum: fundaménta generatiónis et generatiónis suscitábis: et vocáberis aedificátor sépium, avértens sémitas in quiétem. Si avérteris a sábbato pedem tuum, fácere voluntátem tuam in

Toto praví Pán Bůh: „Vymýtíš-li ze sebe ujařmování, prst-li vztahovat přestaneš, křivě mluvit, budeš-li rozplývat se štědrostí lačnému a duši ztrápenou-li upokojíš: tehdy vzejde v temnotě světlo tvoje a z tvé tmy bude jako o polednách. A dá ti Hospodin klid ustavičný, jasným leskem plnit bude tvou duši, a tvé kosti by slábly, nedopustí. Budeš jak zahrada hojně zvlažovaná, a jako zřídlo, jehož vody nevyschnou. Plémě tvé zastaví místa prastarých ssutin, obnovíš základy zašlých pokolení, i budeš slouti „oprávce průlomů do zdí“, který cestami zřizuje obytné krajiny. Zadržíš-li nohu před sobotou, abys nečinil zvůli svou v den můj svatý, budeš-li sobotu na-

die sancto meo: et vocáveris sábbatum delicátum, et sanctum Dómini gloriósum: et glorificáveris eum, dum non facis vias tuas, et non invenítur volúntas tua, ut loquáris sermónem: tunc delectáberis super Dómino, et sustóllam te super altitúdines terrae, et cibábo te hereditáte Jacob patris tui. Os enim Dómini locútum est.

zývat rozkoší svou, a svátek Hospodinův slavnostním dnem, budeš-li jej slavit, bys nekonal cest svých, nehledal svých zájmů a smluv nečinil, tehdy budeš se kochati v Hospodinu, vysoko ponesu tě přes hory doly, dědictvím Jakoba, otce tvého tě nakrmím." Ano, Hospodinova ústa to mluvila.

Po stupňovém zpěvu nebéře se Traktus.

Evangelium

† Seqéntia sancti Evangelii secúndum Marcum.

† Slova svatého Evangelia podle Marka 6, 47-56.

To, co je v Evangeliu popisováno, děje se denně ve sv. Přijímání. Kristus vstupuje do naší duše, zmítané lodičky, a ihned v ní všechen neklid ztichne

In illo témpore: Cum sero esset, erat navis in médio mari, et Jesus, solus in terra. Et videns discípulos suos laborántes in remigándo (erat enim ventus contrárius eis) et circa quartam vigíliam noctis venit ad eos ámbulans supra mare: et volébat praeteríre eos. At illi ut vidérunt eum ambulántem supra mare, putavérunt phantásma esse, et exclamavérunt. Omnes enim vidérunt eum, et conturbáti sunt. Et statim locútus est cum eis, et dixit eis: Confídite, ego sum, nolíte timére. Et ascéndit

Za onoho času, když nastal večer, byla loď uprostřed moře, a on sám na zemi. I viděl je, ani se plaví s těžkostí, neboť vítr vál proti nim, a při čtvrtém bdění nočním přišel k nim jda po moři, a chtěl je minouti. Ale oni spatřivše ho, an jde po moři, domnívali se, že to jest strašidlo; i vzkřikli, neboť všickni ho viděli a poděsili se. A ihned promluvil k nim a řekl jim: „Buďte dobré mysli, já ť jsem to, nebojte se." I vstoupil k nim na loď, a utišil se vítr. A přenáramně děsili se a žasli u sebe, neboť

ad illos in navim, et cessávit ventus. Et plus magis intra se stupébant: non enim intellexérunt de pánibus; erat enim cor eórum obcaecátum. Et cum transfretássent, venérunt in terram Genésareth, et applicuérunt. Cumque egréssi essent de navi, contínuo cognovérunt eum: et percurréntes univérsam regiónem illam, coepérunt in grabátis eos, qui se male habébant, circumférre, ubi audiébant eum esse. Et quocúmque introíbat, in vicos, vel in villas, aut civitátes, in platéis ponébant infírmos, et deprecabántur eum, ut vel fímbriam vestiménti ejus tángerent: et quotquot tangébant eum, salvi fiébant.

nepovážili o chlebích; byloť zajisté srdce jejich zaslepeno. A přeplavivše se přišli do země Genezaretské a přistali. A když vyšli z lodi, lidé hned ho poznali; i proběhli celou tu krajinu, a počali na ložích nositi nemocné tam kde slyšeli, že jest. A kdekoli vcházel do vesnic neb do dvorů neb do měst, kladli nemocné na ulice a prosili ho, aby směli dotknouti se alespoň třepení roucha jeho; a všickni, kteří se ho dotekli, byli uzdraveni.

Zda i dotek jeho v našich srdcích při sv. Přijímání nepůsobí podobný zázrak uzdravení? Přijďme často k lékaři svých duší!

Secreta

Súscipe, Dómine, sacrifícium, cujus te voluístidignánter immolatióne placári: praesta, quaesumus; ut hujus operatióne mundáti, beneplácitum tibi nostrae mentis offerámus affféctum. Per Dóminum ...

Tichá modlitba

Přijmi, Pane, oběť, jejímž přinesením jsi milostivě chtěl býti smířen; uděl, prosíme, abychom, jejím působením očištěni, libou tobě duše naší přinesli lásku. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

Druhá a třetí Tichá modlitba jako o Popeleční středu (str. 168). Preface: Postní (str. 31).

Postcommunio

Coeléstis vitae múnere vegetáti, quaesumus, Dómine: ut, quod est nobis in praesénti vita myste-

Po přijímání

Osvěženi darem nebeského života, prosíme, Pane, aby to, co je nám v nynějším životě tajem-

rium, fiat aeternitátis auxílium. Per Dóminum ...

stvím, stalo se pomocí pro věčnost. Skrze Pána...

Druhá a třetí modlitba Po přijímání jako o Popeleční středu (str. 169)

Nad lidem se kněz modlí:

Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Modleme! Pokořte hlavy své před Bohem!

Oratio

Fidéles tui, Deus, per tua dona firméntur: ut éadem et percipiéndo requírant, et quaeréndo sine fine percípiant. Per Dóminum ...

Modlitba

Věrní tvoji, Bože, nechť jsou tvými posíleni dary, aby je přijímajíce, po nich znovu prahli, a prahnouce po nich, je přijímali bez konce. Skrze Pána ...

Neděle první postní

(Invocabit)

Shromáždění u sv. Jana v Lateráně

Všeliké starosti tohoto života udupávají v našich srdcích oheň lásky Boží a na duši usazuje se prach světa; proto Církev svatá z vnuknutí Ducha Svatého ustanovila čas, v němž se máme opět očistiti a zažehnouti a rozdmýchati v srdcích nový oheň. Naše všecka spása, pomoc a sláva je u Boha. Bůh však nás nechce spasiti bez nás, snažme se tedy pokáním dosáhnouti Milosti, abychom byli schopni konati dobré a tak se Bohu líbili!

Introitus. Ps. 90, 15 et 16.

Invocábit me, et ego exaúdiam eum: erípiam eum, et glorificábo eum: longitúdine diérum adimplébo eum. Ps. 1 b. 1. Qui hábitat in adjutório Altíssimi: in protectióne Dei coeli commorábitur. V. Glória.

Vstup. Ž. 90, 15 a 16.

Vzývati mne bude a já vyslyším jej; vyprostím jej a oslavím ho. Délkou dnů života nasytím jej. Ž. tamt. 1. Kdo přebývá v pomoci Nejvyššího, pod ochranou Boha nebe dlíti bude. V. Sláva Otci ...

1. Oratio

Deus, qui Ecclésiam tuam ánnua quadragesimáli observatióne purificas: praesta famíliae tuae; ut, quod a te obtinére absti-

1. Modlitba

Bože, jenž Církev svou každoročním zachováváním čtyřicetidenního postu očišťuješ, uděl rodině své, aby, čeho od tebe zdrže-

néndo nititur, hoc bonis opéribus exsequátur. Per Dóminum nostrum ...

livostí dosíci se snaží, to v dobrých uplatňovala skutcích. Skrze Pána...

Druhá modlitba Za přímluvu Svatých (str. 136).

Třetí modlitba Za živé i mrtvé (str. 164).

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Corínthios. 2, c. 6, 1-10.

Čtení

z druhého listu sv. Pavla ke Korintským. 6, 1-10.

Svatý Pavel nám ukazuje, k jakým dobrým skutkům máme použíti té Milosti, o niž jsme v dnešní modlitbě prosili.

Fratres. Exhortámur vos, ne in vácuum grátiam Dei recipiátis. Ait enim: Témpore accépto exaudívi te, et in die salútis adjúvi te. Ecce nunc tempus acceptábile: ecce nunc dies salútis. Némini dantes ullam offensiónem, ut non vituperétur minístérium nostrum: sed in ómnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros, in multa patiéntia, in tribulatiónibus, in necessitátibus, in angústiis, in plagis, in carcéribus, in seditiónibus, in labóribus, in vigíliis, in jejúniis, in castitáte, in sciéntia, in longanimitáte, in suavitáte, in Spíritu Sancto, in charitáte non ficta, in verbo veritátis, in virtúte Dei: per arma justítiae a dextris et a sinístris; per glóriam, et ignobilitátem: per infámiam, et bonam famam: ut seductóres, et veráces: sicut qui ignóti, et cógniti: quasi moriéntes, et ecce vívimus: ut castigáti, et non

Bratři, napomínáme vás, abyste nepřijímali milosti Boží nadarmo. Neboť praví: „V čas příjemný vyslyšel jsem tě, a v den spasení pomohl jsem tobě.“ Aj nyní jest čas příjemný, aj nyní jest den spasení. Nikomu v ničem nedáváme pohoršení, aby se nepohaněla služba naše, nýbrž ve všem se prokazujeme jako služebníci Boží mnohou trpělivostí v souženích, v nesnázích, v úzkostech, v ranách, v žalářích, v nepokojích, v námahách, v bděních, v postech, čistotou, poznáním, shovívavostí, dobrotivostí, Duchem Svatým, láskou nelíčenou, slovem pravdy, mocí Boží, zbrojí spravedlnosti vpravo i vlevo, za pocty i potupy, při zlé i dobré pověsti, jako svůdcové a jsouce pravdomluvní, jako neznámí a jsouce dobře známí, jako umírající, a hle žijeme, jako trestaní, ale nejsouce usmrcováni, jako

mortificáti: quasi tristes, semper autem gaudéntes: sicut egéntes, multos autem locupletántes: tamquam nihil habéntes, et ómnia possidéntes.

smutni, ale vždy se radujíce, jako chudí, ale mnohé obohacujíce, jako nic nemající, ale všemi věcmi vládnouce.

Graduale. Ps. 90, 11-12.

Angelis suis Deus mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis, ℣. In mánibus portábunt te, ne umquam offéndas ad lápidem pedem tuum.

Stupňový zpěv. Ž. 90.

Andělům svým Bůh přikázal o tobě, aby chránili tebe na všech cestách tvých. ℣. Na rukou ponesou tebe, abys snad neporanil o kámen nohy své.

Tractus. Ps.90,1-7,11-16.

Qui hábitat in adjutório Altíssimi, in protectióne Dei coeli commorábitur. ℣. Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, et refúgium meum, Deus meus: sperábo in eum. ℣. Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, et a verbo áspero. ℣. Scápulis suis obumbrábit tibi: et sub pennis ejus sperábis. ℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus: non timébis a timóre noctúrno. ℣. A sagítta volánte per diem: a negótio perambulánte in ténebris, a ruína et daemónio meridiáno. ℣. Cadent a látere tuo mille, et decem míllia a dextris tuis: tibi autem non approping uábit. ℣. Quóniam Angelis suis mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis. ℣. In mánibus portábunt te, ne umquam offéndas ad lápidem pedem tuum. ℣. Super áspidem et basilíscum ambulábis, et conculcábis leónem et dracónem. ℣. Quóniam in me sperávit, liberábo eum: prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum. ℣. Invocábit me, et ego exaúdiam eum: cum ipso sum in tribulatióne. ℣. Erípiam eum, et glorificábo eum: longitúdine diérum adimplébo eum, et osténdam illi salutáre meum.

Traktus. Ž. 90,1-7,11-16.

Kdo přebývá v pomoci Nejvyššího, pod ochranou Boha nebe dlíti bude. ℣. Řekne Pánu: Obránce můj jsi ty a útočiště moje. Bůh můj, budu doufati v něho. ℣. Neboť on vysvobodil mne z osidla lovců a od slova drsného. ℣. Plecemi svými zastíní tě, i budeš pod jeho křídly doufati. ℣. Jako štít obklopí tě pravda jeho; nebudeš se báti před hrůzou noční. ℣. Před střelou letící za dne, před věcí plížící se za tmy, před zkázou a zloduchem o polednách. ℣. Padne jich po boku tvém tisíc a deset tisíců po pravici tvojí, k tobě však se nepřiblíží. ℣. Neboť Andělům svým přikázal o tobě, aby tě chránili na všech cestách tvých. ℣. Na rukou ponesou tebe, abys snad neporanil o kámen nohy své. ℣. Po zmiji a bazilišku budeš kráčeti a šlapati budeš po lvu a draku. ℣. Poněvadž ve mne doufal, osvobodím jej; chrániti jej budu, neboť se znal k jménu mému. ℣. Vzývati mne bude a já vyslyším jej; při něm jsem v nesnázi. ℣. Vyprostím jej a oslavím jej; délkou dnů života naplním jej a ukážu mu spasení své.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Matth. c. 4, 1-11.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 4, 1-11.

Spasitel sám nás předchází příkladem a učí nás přemáhati pokušení.

In illo témpore: Ductus est Jesus in desértum a Spíritu, ut tentarétur a diábolo. Et cum jejunásset quadragínta diébus, et quadragínta nóctibus, póstea esúriit. Et accédens tentátor, dixit ei: Si Fílius Dei es, dic, ut lápides isti panes fiant. Qui respóndens dixit: Scriptum est: Non in solo pane vivit homo, sed in omni verbo, quod procédit de ore Dei. Tunc assúmpsit eum diábolus in sanctam civitátem, et státuit eum super pináculum templi, et dixit ei: Si Fílius Dei es, mitte

Za onoho času Ježíš byl uveden na poušť od Ducha, aby byl pokoušen od ďábla. A postiv se čtyřicet dní a čtyřicet nocí, potom zlačněl. I přistoupil pokušitel a řekl jemu: „Jsi-li Syn Boží, rci, ať kamení toto stane se chleby.“ On pak odpovídaje, řekl: „Psáno jest: Ne samým chlebem živ jest člověk, nýbrž každým slovem, které vychází z úst Božích“. Tu pojal ho ďábel do svatého města a postavil jej na vrchol chrámu a řekl jemu: „Jsi-li Syn Boží, spusť se dolů, neboť psáno

te deórsum. Scriptum est enim: Quia Angelis suis mandávit de te, et in mánibus tollent te, ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum. Ait illi Jesus: Rursum scriptum est: Non tentábis Dóminum Deum tuum. Iterum assúmpsit eum diábolus in montem excélsum valde: et osténdit ei ómnia regna mundi, et glóriam eórum, et dixit ei: Haec ómnia tibi dabo, si cadens adoráveris me. Tunc dicit ei Jesus: Vade sátana: scriptum est enim: Dóminum Deum tuum adorábis, et illi soli sérvies. Tunc relíquit eum diábolus: et ecce Angeli accessérunt, et ministrábant ei.

jest: ‚Andělům svým přikázal o tobě, a na ruce uchopí tebe, abys snad neurazil o kámen nohy své.“ Dí jemu Ježíš: „Také psáno jest: Nebudeš pokoušeti Pána Boha svého.“ Opět pojal ho ďábel na horu velmi vysokou a ukázal mu všecka království světa i slávu jejich a řekl: „Toto všecko tobě dám, jestliže padna, budeš se mi klaněti.“ Tu řekl mu Ježíš: „Odejdi, satane, neboť psáno jest: Pánu Bohu svému budeš se klaněti a jemu jediné poctu božskou vzdávati.“ I opustil ho ďábel, a hle, Andělé přistoupili a sloužili jemu.

Et dicitur Credo.

Následuje Credo (str. 9).

Offertorium. Ps. 90.

Scápulis suis obumbrábit tibi Dóminus, et sub pennis ejus sperábis: scuto circúmdabit te véritas ejus.

Obětování. Ž. 90, 4-5.

Plecemi svými zastíní tebe Pán, a pod jeho křídly budeš doufati; jako štít obklopí tě pravda jeho.

Secreta

Sacrifícium quadragesimális initii solémniter immolámus, te, Dómine, deprecántes: ut cum epulárum restrictióne carnálium, a nóxiis quoque voluptátibus temperémus. Per Dóminum nostrum ...

Tichá modlitba

Oběť svatopostního počátku slavně přinášíme, prosíce tebe, Pane, abychom na pokrmech ujímajíce si tělesných, škodlivých rovněž žádostí se zdržovali. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

Druhá Tichá modlitba Za přímluvu Svatých (str. 138).
Třetí Tichá modlitba Za živé i mrtvé (str. 168).
Preface: Postní (str 31).

Communio. Ps. 90, 4-5.

Scápulis suis obumbrábit tibi Dóminus, et sub pennis ejus sperábis: scuto circúmdabit te véritas ejus.

K přijímání. Ž. 90, 4-5.

Plecemi svými zastíní tebe Pán, a pod jeho křídly budeš doufati; jako štít obklopí tě pravda jeho.

Postcommunio

Tui nos, Dómine, Sacraménti libátio sancta restaúret: et a vetustáte purgátos, in mystérii salutáris fáciat transíre consórtium. Per Dóminum nostrum ...

Po přijímání

Tvé Svátosti oběť svatá, Pane, nás obnov a od starého člověka očištěné k účastenství přiveď tajemství spasného. Skrze Pána našeho ...

Druhá modlitba Po přijímání Za přímluvy Svatých (str 139).
Třetí modlitba Po přijímání Za živé i mrtvé (str. 169).

Pondělí po první neděli postní

Shromáždění u sv. Petra u Okovů

Všecku svou spásu očekáváme od Boha. Nikdo jiný nám nemůže projevit laskavé milosrdenství. Prosme Pána, aby nás učil jemu se líbiti.

Introitus. Ps. 122, 2.

Sicut óculi servórum in mánibus dominórum suórum: ita óculi nostri ad Dóminum, Deum nostrum, donec misereátur nobis: miserére nobis, Dómine, miserére nobis. Ps. ib. 1. Ad te levávi óculos meos, qui hábitas in coelis. V. Glória Patri.

Vstup. Ž. 122, 2.

Jako oči služebníků obráceny jsou k rukám jejich pánů, tak oči naše k Pánu, Bohu našemu, až by se nad námi smiloval. Smiluj se nad námi, Pane, smiluj se nad námi. Ž. tamt. 1. K tobě zvedám oči své, ty, jenž přebýváš na nebesích. V. Sláva Otci ...

1. Oratio

Convérte nos, Deus, salutáris noster: et, ut nobis jejúnium quadragesimále proficiat, mentes nostras caeléstibus ínstrue disciplínis. Per Dóminum.

1. Modlitba

Obrať nás k sobě, Bože, spasiteli náš, a aby nám poštění čtyřicetidenní prospělo, duše naše nebeskými naukami vzdělej. Skrze Pána našeho ...

Druhá a třetí modlitba jako o Popeleční středu (str. 164).

Léctio

Ezechiélis Prophétae. cap. 34, 11-16.

Haec dicit Dóminus Deus: Ecce ego ipse requíram oves meas, et visitábo eas. Sicut visitat pastor gregem suum in die, quando fúerit in médio óvium suárum dissipatárum: sic visitábo oves meas, et liberábo eas de ómnibus locis, in quibus dispérsae fúerant in die nubis et calíginis. Et edúcam eas de pópulis, et congregábo eas de terris, et indúcam eas in terram suam: et pascam eas in móntibus Israel, in rivis, et in cunctis sédibus terrae. In páscuis ubérrimis pascam eas, et in móntibus excélsis Israel erunt páscua eárum: ibi requiéscent in herbis viréntibus, et in páscuis pínguibus pascéntur super montes Israel. Ego pascam oves meas, et ego eas accubáre fáciam, dicit Dóminus Deus. Quod períerat, requíram: et quod abjéctum erat, redúcam: et quod confráctum fúerat, alligábo: et quod infírmum fúerat, consolidábo: et quod pingue et forte, custódiam: et pascam illas in judício, dicit Dóminus omnípotens.

Čtení

z proroka Ezechiela 34, 11-16.

Kolik sladké útěchy můžeme čerpat z dnešního čtení!

Toto praví Pán Bůh: „Aj, já sám hledati budu ovcí svých a ujmu se jich. Jako se ujímá pastýř stáda svého, když shledá, že jsou ovce jeho rozptýleny, tak ujmu se ovec svých a vysvobodím je ze všech míst, kam v den mlhy a mrákoty rozptýleny byly. Vyvedu je z národů, shromáždím je ze všech zemí, uvedu je do vlasti jejich a pásti je budu na horách israelských, při potocích a ve všech zalidněných krajinách. Na pastvinách přehojných pásti je budu, na vysokých horách israelských budou pastvy jejich; tam odpočívati budou na bylinách zelených, na pastvách tučných pásti se budou na horách israelských. Já pásti budu ovce své, a já jim zjednám bezpečný odpočinek," praví Pán Bůh. „Co se bylo potratilo, shledám, co se bylo rozprchlo, přivedu zpět, co bylo polámano, ošetřím, co mdlého, utvrdím, a co tučného a silného, budu opatrovat; a pásti je budu, jak se sluší a patří," praví Pán všemohoucí.

Graduale. Ps. 83, 10 et 9.

Protéctor noster áspice, Deus, et réspice super servos tuos. V. Dómine, Deus virtútum, exaúdi preces servórum tuórum.

Stupňový zpěv. Ž. 83.

Popatři, Bože, ochránče náš a shlédni na služebníky své. V. Hospodine, Bože nebeských zástupů, vyslyš modlitby služebníků svých.

Traktus Ž. 102, 10 (str. 166).

Evangelium

† Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthaeum. c. 25, 31-46.

† Slova svatého Evangelia podle Matouše 25, 31-46.

Pán Ježíš rád nás srovnává s ovečkami. Jdeme za svým pastýřem?

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Cum vénerit Filius hóminis in majestáte sua, et omnes Angeli cum eo: tunc sedébit super sedem majestátis suae: et congregabúntur ante eum omnes gentes: et separábit eos ab ínvicem, sicut pastor ségregat oves ab hoedis: et státuet oves quidem a dextris suis, hoedos autem a sinístris. Tunc dicet Rex his, qui a dextris ejus erunt: Veníte benedícti Patris mei: possidéte parátum vobis regnum a constitutióne mundi. Esurívi enim, et dedístis mihi manducáre: sitívi, et dedístis mihi bíbere: hospes eram, et collegístis me: nudus, et cooperuístis me: infírmus, et visitástis me: in cárcere eram, et veníZa onoho času Pán Ježíš řekl učeníkům svým: „Když přijde Syn člověka ve své velebnosti a všickni andělé s ním, tu posadí se na trůn velebnosti své a shromážděni budou před ním všickni národové. I rozdělí je od sebe, jako pastýř odděluje ovce od kozlů, a postaví ovce po pravici své, kozly pak po levici. Tehdy král řekne těm, kteří budou na pravici jeho: ‚Pojďte, požehnaní Otce mého, vládněte královstvím připraveným vám od ustanovení světa; neboť jsem lačněl, a dali jste mi jísti, žíznil jsem, a dali jste mi píti; hostem jsem byl, a přijali jste mě; nah jsem byl, a přioděli jste mě; nemocen jsem byl, a navštívili jste mě; v žaláři jsem byl, a při-

stis ad me. Tunc respondébunt ei justi, dicéntes: Dómine, quando te vídimus esuriéntem, et pávimus te? sitiéntem, et dédimus tibi potum? quando autem te vídimus hóspitem, et collégimus te? aut nudum, et cooperúimus te? aut quando te vídimus infírmum, aut in cárcere, et vénimus ad te? Et respóndens Rex, dicet illis: Amen dico vobis: quámdiu fecístis uni ex his frátribus meis mínimis, mihi fecístis. Tunc dicet et his, qui a sinístris erunt: Discédite a me, maledícti, in ignem aetérnum, qui parátus est diábolo, et ángelis ejus. Esurívi enim, et non dedístis mihi manducáre: sitívi, et non dedístis mihi potum: hospes eram, et non collegístis me; nudus, et non cooperuístis me: infírmus, et in cárcere, et non visitástis me. Tunc respondébunt ei et ipsi, dicéntes: Dómine, quando te vídimus esuriéntem, aut sitiéntem, aut hóspitem, aut nudum, aut infírmum, aut in cárcere, et non ministrávimus tibi? Tunc respondébit illis, dicens: Amen dico vobis: Quámdiu non fecístis uni de minóribus his, nec mihi fecístis. Et ibunt hi in

šli jste ke mně.' Tu odpovědí jemu spravedliví řkouce: ‚Pane, kdy jsme tě viděli lačného a nakrmili jsme tě, aneb žízniveho a napojili jsme tě? Kdy viděli jsme tě jako hosta a přijali jsme tě, aneb nahého a přioděli jsme tě? A kdy viděli jsme tě nemocného neb v žaláři a přišli jsme k tobě?' A král odpovídaje řekne jim: ‚Amen pravím vám: Pokud jste to učinili jednomu z nejmenších těchto bratří mých, mně jste učinili.' Potom řekne i těm, kteří budou na levici: ‚Odejděte ode mne, zlořečení, do ohně věčného, který jest připraven ďáblu a andělům jeho. Neboť lačněl jsem a nedali jste mi jísti, žíznil jsem a nedali jste mi píti, hostem jsem byl a nepřijali jste mne, nah jsem byl a nepřioděli jste mne, nemocen a v žaláři jsem byl a nenavštívili jste mne.' Tu odpovědí jemu také oni: ‚Pane, kdy jsme tě viděli lačného neb žízniveho neb jako hosta neb nahého neb nemocného neb v žaláři, a neposloužili jsme tobě?' Tehdy odpoví jim řka: ‚Amen pravím vám: pokud jste to neučinili jednomu z nejmenších těchto, ani mně jste neučinili.' I pů-

supplícium aetérnum: justi autem in vitam aetérnam.

jdou tito do trápení věčného, spravedliví pak do života věčného."

Offertorium. Ps. 118, 18, 26 a 73.

Levábo óculos meos, et considerábo mirabília tua, Dómine, ut dóceas me justítias tuas: da mihi intelléctum, et discam mandáta tua.

Obětování. Ž. 118, 18, 26 a 73.

Pozvednu očí svých a patřit budu na divy tvé, Pane, abys mne naučil spravedlivým zákonům svým. Dej mi chápavost, a naučím se přikázáním tvým.

1. Secreta

Múnera tibi, Dómine, obláta sanctífica: nosque a peccatórum nostrórum máculis emúnda. Per Dóminum . . .

1. Tichá modlitba

Posvěť, Pane, dary tobě přinesené a nás od skvrn hříchů našich očisť. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Druhá a třetí Tichá modlitba jako o Popeleční středu (str. 168).

Preface: Postní (str. 31).

Communio. Matth. 25, 40 et 34.

Amen dico vobis: quod uni ex mínimis meis fecístis, mihi fecístis: veníte, benedícti Patris mei, possidéte parátum vobis regnum ab inítio saeculi.

K přijímání. Mat. 25, 40 a 34.

Amen pravím vám: co jste učinili jednomu z nejmenších mých, mně jste učinili. Pojďte, požehnaní Otce mého, vládněte královstvím, připraveným vám od počátku světa.

Postcommunio

Salutáris tui, Dómine, múnere satiáti, súpplices exorámus: ut, cujus laetámur gustu, renovémur efféctu. Per Dóminum . . .

Po přijímání

Nasyceni spasitelným tvým darem, Pane, snažně prosíme, abychom, kochajíce se jeho požíváním, jeho účinkem obnoveni byli. Skrze Pána . . .

Druhá a třetí modlitba Po přijímání jako o Popeleční středu (str. 169).

Nad lidem se kněz modlí:

Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Modleme se! Pokořte hlavy své před Bohem!

Oratio

Absólve, quaesumus, Dómine, nostrórum víncula pecatórum: et quidquid pro eis merémur, propitiátus avérte. Per Dóminum nostrum...

Modlitba

Rozvaž, prosíme, Pane, pouta našich hříchů, a cokoliv pro ně zasluhujeme, milostivě odvrať. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

Úterý po první neděli postní

Shromáždění u sv. Anastasie

Bůh je věčný, nemůže se s Ním nikdo měřit. Jemu se úplně odevzdejme, neboť On jediný nás může oblažit.

Introitus. Ps. 89, 1 et 2.

Vstup. Ž. 89, 1 a 2.

Domine, refúgium factus es nobis a generatióne et progénie: a saeculo et in saeculum tu es. Ps. ib. 2. Priúsquam montes fíerent, aut formarétur terra et orbis: a saeculo et usque in saeculum tu es Deus. V. Glória Patri...

Pane, útočištěm naším stal jsi se od pokolení do pokolení. Od věků až na věky jsi ty. Ž. tamt. 2. Dříve než hory byly stvořeny, neb nežli vytvořena byla země a její okrsek, od věků a až na věky jsi ty, Bože. V. Sláva Otci...

1. Oratio

1. Modlitba

Réspice, Dómine, famíliam tuam, et praesta: ut apud te mens nostra tuo desidério fúlgeat, quae se carnis maceratióne castígat. Per Dóminum...

Pohlédni, Pane, na rodinu svou a uděl, aby před tebou duch náš touhou po tobě zazářil, jenž se umrtvováním těla krotí. Skrze Pána...

Druhá a třetí modlitba jako o Popeleční středu (str. 164).

Léctio

Čtení

Isaíae Prophétae. c. 55, 6-11

z Isaiáše proroka. 55, 6-11.

Nyní ještě je Bůh shovívavý. Proto Jej hledejme, dokud Jej můžeme naleznouti. Přišel by jinak okamžik, kdy by se od nás už nenechal spatřiti, kdybychom Jej přezírali.

In diébus illis: Locútus est Isaías Prophéta, dicens: Quaerite Dóminum, dum inveníri potest: invocáte eum, dum prope est. Derelínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dóminum: et miserébitur ejus, et ad Deum nostrum: quóniam multus est ad ignoscéndum. Non enim cogitatiónes meae, cogitatiónes vestrae: neque viae vestrae, viae meae, dicit Dóminus. Quia sicut exaltántur coeli a terra, sic exaltátae sunt viae meae a viis vestris, et cogitatiónes meae a cogitatiónibus vestris. Et quómodo descéndit imber et nix de coelo, et illuc ultra non revértitur, sed inébriat terram, et infúndit eam, et germináre eam facit, et dat semen serénti, et panem comedénti: sic erit verbum meum, quod egrediétur de ore meo: non revertétur ad me vácuum, sed fáciet quaecúmque vólui, et prosperábitur in his, ad quae misi illud: ait Dóminus omnípotens.

V těch dnech pravil prorok Isaiáš: „Hledejte Pána, dokud možno ho najít, vzývejte ho, pokavad je blízko. Nechať opustí bezbožný svou cestu, a muž nešlechetný smýšlení své; vrať se k Pánu, i slituje se nad ním, k našemu Bohu, neb hojně odpouštívá. „Nejsouť myšlení má, myšlení vaše, ani cesty vaše, cesty mé" — dí Pán. „Oč totiž převyšují nebesa zemi, o tolik cesty mé vyšší jsou než cesty vaše a má myšlení než myšlení vaše. A jako sestupuje déšť a sníh s nebe, a již se nevrací, ale napájí zemi, zalévá ji a uschopňuje, by plodila, a dává sémě k setí a chléb k jídlu: tak bude slovo mé, jež vyšlo z úst mých; nevrátí se ke mně bez účinku, ale způsobí vše, cokoli chtěl jsem, zdaří se mu, k čemu jsem je poslal," praví Hospodin všemohoucí.

Cesty Boží se nestýkají s cestami tohoto světa. Musíme tedy opustit vlastní cesty a vrátit se na cesty přikázání Božích.

Graduale. Ps. 140, 2.

Stupňový zpěv. Ž. 140, 2.

Dirigátur orátio mea, sicut incénsum in conspéctu tuo, Dómine. V. Elevátio mánuum meárum, sacrifícium vespertínum.

Povznášej se modlitba má jako kouř kadidla před tebou, Pane. V. Pozdvižení rukou mých budiž jako oběť večerní.

Evangelium

† Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthaeum c. 21, 10-17.

† Slova svatého Evangelia podle Matouše 21, 10-17.

Pojďme k Ježíšovi, který má takovou moc a nechme od něho uzdravit svou slepotu a hluchotu duchovní.

In illo témpore: Cum intrásset Jesus Jerosólymam, commóta est univérsa cívitas, dicens: Quis est hic? Pópuli autem dicébant: Hic est Jesus Prophéta a Názareth Galileae. Et intrávit Jesus in templum Dei, et ejiciébat omnes vendéntes et eméntes in témplo: et mensas nummulariórum, et cáthedras vendéntium colúmbas evértit: et dicit eis: Scriptum est: Domus mea domus oratiónis vocábitur: vos autem fecístis illam spelúncam latrónum. Et accessérunt ad eum caeci et claudi in templo: et sanávit eos. Vidéntes autem príncipes sacerdótum, et Scribae, mirabília quae fecit, et púeros clamántes in templo, et dicéntes: Hosánna fílio David: indignáti sunt, et dixérunt ei: Audis, quid isti dicunt? Jesus autem dixit eis: Utique. Numquam legístis: Quia ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem? Et relíctis illis, ábiit foras extra civitátem in Bethániam: ibíque mansit.

Za onoho času, když Ježíš vjel do Jerusalema, vzrušilo se veškeré město řkouc: „Kdo jest tento?“ Lid pak pravil: „To jest Ježíš, prorok z Nazareta galilejského.“ I vešel Ježíš do chrámu Božího a vyhnal všecky, kteří prodávali a kupovali ve chrámě, a zpřevracel stoly peněžoměnců i stolice těch, kteří prodávali holuby, a řekl jim: „Psáno jest: Dům můj domem modlitby slouti bude, vy však jste jej učinili peleší lotrovskou.“ I přistoupili k němu ve chrámě slepí a kulhaví, a uzdravil je. Ale velekněží a zákoníci uzřevše divy, které učinil, a pacholata, ana volají ve chrámě a říkají: „Hosanna Synu Davidovu,“ rozhořšili se a řekli jemu: „Slyšíš-li, co tito praví?“ Ježíš pak řekl jim: „Ovšem. Což jste nikdy nečetli: Z úst nemluvňat a kojenců připravil jsi sobě chválu?“ A nechav je, vyšel ven z města do Betánie a zůstal tam.

Offertorium. Ps. 30, 15-16.

In te sperávi, Dómine: dixi: Tu es Deus meus, in mánibus tuis témpora mea.

Obětování. Ž. 30, 15-16.

V tebe jsem doufal, Pane. Řekl jsem: Ty jsi Bůh můj, v rukou tvých jsou osudy mé.

1. Secreta

Oblátis, quaesumus, Dómine, placáre munéribus: et a cunctis nos defénde perículis. Per Dóminum.

1. Tichá modlitba

Usmiř se, prosíme, Pane, obětovanými dary a ode všech nás nebezpečí ochraň. Skrze Pána...

Druhá a třetí Tichá modlitba jako o Popeleční středu (str. 168).

Preface: Postní (str. 31).

Communio. Ps. 4, 2.

Cum invocárem te, exaudísti me, Deus justítiae meae: in tribulatióne dilatásti me: miserére mihi, Dómine, et exaúdi oratiónem meam.

K přijímání. Ž. 4, 2.

Když jsem volal, vyslyšel jsi mne, Bože spravedlivý můj. V tísni jsi mne uvolňoval. Smiluj se nade mnou, Pane, a vyslyš modlitbu mou.

1. Postcommunio

Quaesumus, omnípotens Deus: ut illíus salutáris capiámus effectum, cujus per haec mystéria pignus accépimus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum..

1. Po přijímání

Prosíme, všemohoucí Bože, abychom pocítili účinek oné spásy, jejíž jsme skrze tato tajemství obdrželi zástavu. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Druhá a třetí modlitba Po přijímání jako o Popeleční středu (str. 169).

Nad lidem se kněz modlí:

Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Modleme se! Pokořte hlavy své před Bohem!

Oratio

Ascéndant ad te, Dómine, preces nostrae: et ab Ecclésia tua cunctam repélle nequítiam. Per Dóminum..

Modlitba

Modlitby naše, Pane, nechť k tobě vstoupí a od Církve své odvrať zlo veškeré. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Středa Suchých dnů v postě

Shromáždění u Panny Marie Větší

Prosme Pána úpěnlivě, aby nedopustil, by nad námi kdy panovali nepřátelé duše naší.

Introitus. Ps. 24,6,3 a 22.

Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, et misericórdiae tuae, quae a saeculo sunt: ne umquam dominéntur nobis inimíci nostri, líbera nos, Deus Israel, ex ómnibus angústiis nostris. Ps. ib, 1-2. Ad te, Dómine, levávi ánimam meam: Deus meus. in te confído, non erubéscam. ℣. Glória Patri.

Vstup. Ž. 24, 6, 3 a 22.

Rozpomeň se, Pane, na slitování svá a milosrdenství své, jež jsou od věků. Ať nad námi nikdy nepanují nepřátelé naši. Vysvoboď nás, Bože Israelův, ze všech úzkostí našich. Ž. tamt. 1-2. K Tobě, Hospodine, zvedám duši svou. Bože můj, v tebe doufám, ať nejsem zahanben. ℣ Sláva Otci...

Po Kyrie říká kněz: Modleme se. Skloňme kolena. *R.* Povstaňte.

Oratio

Preces nostras, quaesumus, Dómine, cleménter exaúdi: et contra cuncta nobis adversántia, déxteram tuae majestátis exténde. Per Dóminum.

Modlitba

Prosby naše, prosíme, Pane, milostivě vyslyš, a proti všemu, co je nám nepřátelské, pravici své velebnosti vztáhni. Skrze Pána našeho Ježíše Krista.

1. Léctio libri Exodi. c. 24, 12-18.

1. Čtení z 2. knihy Mojžíšovy 24, 12-18.

Abychom vešli do přítomnosti Boží, musíme jako Mojžíš vystoupit na horu a nechat pod sebou ležet zaprášený svět.

In diébus illis: Dixit Dóminus ad Móysen: Ascénde ad me in montem, et esto ibi: dabóque tibi tábulas lapídeas, et legem ac mándata, quae scripsi: ut dóceas fílios Israel. Surrexérunt Móyses, et Jósue minister ejus: ascendénsque Móyses in montem Dei, senióribus ait: Exspectáte hic donec revertámur ad vos. Habétis Aaron et Hur vobíscum: si quid natum fúerit quaestiónis, referétis ad eos. Cúmque ascendísset Móyses, opéruit nubes montem, et habitávit glória Dómini super Sínai, tegens illum nube sex diébus: séptimo autem die vocávit eum de médio calíginis. Erat autem spécies glóriae Dómini, quasi ignis ardens super vérticem montis in conspéctu filiórum Israel. Ingressúsque Móyses médium nébulae, ascéndit in montem: et fuit ibi quadragínta diébus, et quadragínta nóctibus.

V těch dnech řekl Hospodin Mojžíšovi: „Vstup ke mně na horu a zůstaň tam; dám ti kamenné desky, zákon a přikázání, která jsem napsal, abys je poučoval.“ Tu povstal Mojžíš a Josue, jeho služebník; Mojžíš pak vystupuje na Boží horu pravil starším: „Čekejte zde, až se navrátíme. Máte s sebou Árona a Hura; vznikne-li nějaký spor, vzneste jej na ně.“ Když pak Mojžíš vystoupil na horu, zahalil ji mrak; usídlila se totiž na hoře Sinaj velebnost Boží. Zahalovala ji mrakem po šest dní; sedmého pak dne povolal Bůh Mojžíše z nitra mraku. Velebnost Hospodinova jevila se před zraky synů Israelových jako žíravý oheň na temeni hory. Mojžíš tedy, stoupaje na horu, vešel do prostřed mraku a zůstal tam čtyřicet dní a čtyřicet nocí.

Graduale. Ps. 24, 17-18.

Tribulatiónes cordis mei dilatátae sunt: de necessitátibus meis éripe me Dómine. ℣. Vide humilitátem meam, et labórem meum: et dimítte omnia peccáta mea.

Stupňový zpěv. Ž. 24, 17-18.

Úzkosti srdce mého se vzmáhají. Z mých tísní mne vytrhni, Pane. ℣ Popatř na pokoření mé a útrapu mou; odpusť všecky hříchy mé.

Teď říká kněz: Pán s vámi, atd.

1. Oratio

Devotiónem pópuli tui, quaesumus, Dómine, benígnus inténde: ut, qui per abstinéntiam macerántur in córpore, per fructum boni óperis reficiántur in mente. Per Dóminum...

1. Modlitba

Na zbožnost lidu svého, prosíme, Pane, dobrotivě shlédni, aby ti, kteří se odříkáním umrtvují na těle, plodem dobrých skutků byli občerstveni v duši. Skrze Pána našeho...

Druhá a třetí modlitba jako o Popeleční středu (str. 164).

2. Lectio libri Regum. 3.c. 19,3-8.

2. Čtení z 3. knihy královské 19, 3-8.

I my máme jako Eliáš dlouhou cestu před sebou. Známe však chléb, v jehož síle můžeme bez umdlení vykonati svou životní pouť.

In diébus illis: Venit Elías in Bersabée Juda, et dimísit ibi púerum suum, et perréxit in desértum, viam uníus diéi. Cumque venísset, et sedéret subter unam juníperum, petívit ánimae suae, ut morerétur, et ait: Súfficit mihi, Dómine: tolle ánimam meam; neque enim mélior sum, quam patres mei. Projecítque se, et obdormívit in umbra juníperi: et ecce Angelus Dómini tétigit eum, et dixit illi: Surge, et cómede. Respéxit, et ecce ad caput suum subcinerícius panis, et vas aquae. Comédit ergo, et bibit, et rursum obdormívit. Reversúsque est Angelus Dómini secúndo, et tétigit eum, dixítque illi: Surge, cómede: grandis enim tibi restat via. Qui cum surrexísset, comédit et bibit, et ambulávit in fortitúdine cibi illíus quadragínta diébus, et quadragínta nóctibus usque ad montem Dei Horeb.

V těch dnech přišel Eliáš do Bersaby v Judsku, a nechal tam služebníka svého. Šel pak pouští cestou jednoho dne, i přišel, posadil se pod jedním jalovcem, a žádal si, by zemřel řka: „Dosti je mi, Hospodine, vezmi si život můj, nebo nejsem lepší než otcové moji.“ I položil se a usnul ve stínu jalovce. Tu hle, anděl Hospodinův dotekl se ho a řekl mu: „Vstaň a pojez!“ I pohleděl a hle, u hlavy jeho podpopelečný chléb a nádoba vody. Pojedl tedy, napil se, a zase usnul. Anděl Hospodinův přišel však opět, po druhé, dotekl se ho a řekl mu: „Vstaň, pojez; nebo dlouhou cestu máš ještě před sebou.“ Vstal tedy, pojedl a napil se, a šel v síle pokrmu toho čtyřicet dní a čtyřicet nocí, až k hoře Boží Horeb.

Tractus. Ps. 24, 17, 18 et 1-4.

De necessitátibus meis éripe me, Dómine: vide humilitátem meam, et labórem meum: et dimítte ómnia peccáta mea. V. Ad te, Dómine, levávi ánimam meam, Deus meus, in te confído, non erubéscam: neque irrídeant me inimíci mei. V. Etenim univérsi, qui te exspéctant, non confundéntur: confundántur omnes faciéntes vana.

Traktus. 24, 17, 18 a 1-4.

Z mých tísní mne vytrhni, Pane. Popatř na pokoření mé a útrapu mou; odpust všecky hříchy mé. V. K Tobě, Hospodine, zvedám duši svou. Bože můj, v tebe doufám, ať nejsem zahanben a ať se mi nevysmějí nepřátele moji. V. Věru, nikdo, kdo v tebe doufá, nebude zahanben. Zahanbeni nechť jsou všichni, kdož činí věci marnivé.

Evangelium

†Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthaeum. c. 12, 38-50.

† Slova svatého Evangelia podle Matouše. 12, 38-50.

Nestačí, abychom se jenom očistili. Musíme s pomocí Boží svou čistotu chrániti, aby ďábel, jenž byl z naší duše vyhnán, nevrátil se tam a nezpůsobil novou a snad horší ještě škodu.

In illo témpore: Respondérunt Jesu quidam de Scribis et Pharisaeis, dicéntes: Magíster, vólumus a te signum vidére. Qui respóndens, ait illis: Generátio mala et adúltera signum quaerit: et signum non dábitur ei, nisi signum Jonae Prophétae. Sicut enim fuit Jonas in ventre ceti tribus diébus, et tribus nóctibus: sic erit Fílius hóminis in corde terrae tribus diébus, et tribus nóctibus. Viri Ninivítae surgent in judício cum generatióne ista, et condemnábunt eam: quia poeniténtiam egérunt in praedicatióne Jonae. Et ecce, plus quam Jonam, hic. Regína Austri surget

Za onoho času někteří ze zákoníků a fariseů oslovili Ježíše řkouce: „Mistře, chceme od tebe viděti znamení.“ On pak odpověděv řekl: „Pokolení zlé a cizoložné žádá znamení, a znamení nebude mu dáno, leč znamení proroka Jonáše. Jako totiž byl Jonáš v břiše ryby tři dni a tři noci, tak bude Syn člověka v nitru země tři dni a tři noci. Mužové ninivetští povstanou na soudě s pokolením tímto a odsoudí ho, neboť učinili pokání na kázání Jonášovo, a hle, více než Jonáš jest tuto. Královna jihu povstane na soudě s pokolením tímto a odsoudí je, neboť přišla od

in judício cum generatióne ista, et condemnábit eam: quia venit a fínibus terrae audíre sapiéntiam Salomónis, et ecce, plus quam Sálomon, hic. Cum autem immúndus spíritus exíerit ab hómine, ámbulat per loca árida, quaerens réquiem, et non ínvenit. Tunc dicit: Revértar in domum meam, unde exívi. Et véniens, ínvenit eam vacántem, scopis mundátam, et ornátam. Tunc vadit, et assúmit septem álios spíritus secum nequióres se, et intrántes hábitant ibi: et fiunt novíssima hóminis illíus pejóra prióribus. Sic erit et generatióni huic péssimae. Adhuc eo loquénte ad turbas, ecce mater ejus et fratres stabant foris, quaeréntes loqui ei. Dixit autem ei quidam: Ecce mater tua, et fratres tui fori stant, quaeréntes te. At ipsi respóndens dicénti sibi, ait: Quae est mater mea, et qui sunt fratres mei? Et exténdens manum in discípulos suos, dixit: Ecce mater mea, et fratres mei. Quicúmque enim fécerit voluntátem Patris mei, qui in coelis est: ipse meus frater, et soror, et mater est.

končin země, aby uslyšela moudrost Šalomounovu, a hle, více jak Šalomoun jest tuto. Když pak duch nečistý vyjde od člověka, chodí po místech suchých, hledaje odpočinutí, a nenalézá. Tu řekne: ‚Navrátím se do domu svého, odkud jsem vyšel.' A přijda, nalezne jej prázdný, vymetený a ozdobený. Tu jde a vezme s sebou sedm jiných duchů horších, nežli jest sám, a vejdouce přebývají tam. I stávají se poslední věci člověka toho horšími, než byly první. Tak bude i tomuto pokolení zlému." Když ještě mluvil k zástupům, hle matka i bratři jeho stáli venku, žádajíce s ním mluviti. I řekl mu kdosi: „Hle matka tvá i bratři tvoji stojí venku, žádajíce s tebou mluviti." On pak odpovídaje tomu, kterýž mu to byl pověděl, řekl: „Kdo jest matka má, a kdo jsou bratři moji?" A vztáhnuv ruku na své učeníky, řekl: „Hle, matka má a bratři moji. Neboť kdokoli činí vůli otce mého, jenž jest v nebesích, ten jest mi bratrem i sestrou i matkou."

Offertorium. Ps. 118.
Meditábor in mandátis

Obětování. Ž. 118, 47 a 48.
Rozjímati budu o přikázáních tvých, která velmi miluji; a zvednu ruce své k přikázáním tvým, která miluji.

tuis, quae diléxi valde: et levábo manus meas ad mandáta tua, quae diléxi.

1. Secreta

Hóstias tibi, Dómine, placatiónis offérimus: ut et delícta nostra miserátus absólvas, et nutántia corda tu dírigas. Per Dóminum nostrum.

1. Tichá modlitba

Dary na usmíření ti, Pane, neseme, abys milosrdně i odpustil naše viny i vratká srdce spravoval. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

Druhá a třetí Tichá modlitba jako o Popeleční středu (str. 168).
Preface: Postní (str. 31).

Communio. Ps. 5, 2-4.

Intéllige clamórem meum: inténde voci oratiónis meae, Rex meus, et Deus meus: quóniam ad te orábo, Dómine.

K přijímání. Ž. 5, 2-4.

Všimni si mého volání, pozoruj hlasitou modlitbu mou, Králi můj a Bože můj, vždyť k tobě se modlím, Pane.

1. Postcommunio

Tui, Dómine, percepti-óne Sacraménti, et in nostris mundémur occúltis, et ab hóstium liberémur insídiis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum..

1. Po přijímání

Po přijetí tvé Svátosti, Pane, nechť jsme i očištěni od svých skrytých hříchů i osvobozeni od úkladů nepřátel. Skrze Pána našeho Ježíše Krista..

Druhá a třetí modlitba Po přijímání jako o Popeleční středu (str. 169).

Nad lidem se kněz modlí:

Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Modleme se! Pokořte hlavy své před Bohem!

Oratio

Mentes nostras, quaesumus, Dómine, lúmine tuae claritátis illústra: ut vidére possímus, quae agénda sunt; et quae recta sunt, ágere valeámus. Per Dóminum nostrum.

Modlitba

Mysli naše, prosíme, Pane, světlem své jasnosti osviť, abychom mohli viděti, co jest činiti, a to, co je správné, dovedli konat. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého..

Čtvrtek po první neděli v postě

Shromáždění u sv. Vavřince v Paneperna

Vstup (a také Stupňový zpěv) je vzat ze svátku sv. Vavřince (10. srpna), neboť shromáždění se dnes konalo v chrámě zasvěceném tomuto světci.

Introitus. Ps. 95, 6.

Conféssio et pulchritúdo in conspéctu ejus: sánctitas et magnificéntia in sanctificatióne ejus. Ps. ib. 1. Cantáte Dómino cánticum novum: cantáte Dómino omnis terra. ℣. Glória Patri ...

Vstup. Ž. 95, 6.

Sláva a krása je před jeho tváří; svatost a nádhera v jeho svatyni. Ž. tamt. 1. Zpívejte Hospodinu píseň novou, zpívejte Pánu všecky země. ℣. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému ...

I. Oratio

Devotiónem pópuli tui, quaesumus, Dómine, benígnus inténde: ut, qui per abstinéntiam macerántur in córpore, per fructum boni óperis reficiántur in mente. Per Dóminum nostrum ...

I. Modlitba.

Na zbožnost lidu svého, prosíme, Pane, dobrotivě shlédni, aby ti, kteří se odříkáním umrtvují na těle, plodem dobrých skutků byli občerstveni v duši. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého ...

Druhá a třetí modlitba jako o Popeleční středu (str. 164).

Léctio
Ezechiélis Prophétae.
cap. 18, 1-9.

Čtení
z Ezechiela proroka
18, 1-9.

Z hříchů, kterých jsme se dopustili, musíme obviňovat sebe a ne naříkat na své předky. Sami jsme za ně zodpovědni.

In diébus illis: Factus est sermo Dómini ad me, dicens: Quid est, quod inter vos parábolam vértitis in provérbium istud in terra Israel, dicéntes: Patres comedérunt uvam acérbam, et dentes filiórum obstupéscunt? Vivo ego, dicit Dóminus Deus, si erit ultra vobis parábola haec in provérbium in Israel. Ecce omnes ánimae, meae sunt: ut ánima patris, ita et ánima fílii, mea est: ánima, quae peccáverit, ipsa moriétur. Et vir, si fúerit justus et fécerit judícium et justítiam, in móntibus non coméderit, et óculos suos non leváverit ad idóla domus Israel: et uxórem próximi sui non violáverit, et ad mulíerem menstruátam non accésserit: et hóminem non contristáverit: pignus debitóri reddíderit: per vim nihil rapúerit: panem suum esuriénti déderit, et nudum operúerit vestiménto: ad usúram non commodáverit, et ámplius non accéperit: ab iniquitáte avérterit manum suam, et judícium verum fécerit inter virum et virum: in praecéptis ambuláverit, et judícia mea custodíerit, ut fáciat veritátem: hic justus est, vita vivet, ait Dóminus omnípotens.

Tehdy oslovil mne Hospodin a řekl: „Co je to, že mezi sebou ustavičně obracíte známé přirovnání na zemi Israelovu říkajíce: ‚Otcové jedli nezralé hrozny, a zuby synů tím otupěly?' Jakože živ jsem," praví Pán Bůh, „nesmí býti již toto přirovnání příslovím v Israeli! Hle, všecky duše moje jsou; jak duše otcova, tak i duše synova jest moje; duše, která se proviní, ta umře! Ale každý, kdo bude spravedlivý, kdo bude činiti dle práva a spravedlnosti, nebude-li na horách při obětech jísti, nebude-li očí svých pozdvihovati k modlám domu israelského, neposkvrní-li manželky bližního svého, nepřistoupí-li k ženě nečisté, nikomu-li neukřivdí, vrátí-li zástavu dlužníkovi, nevezme-li nic násilně, chléb svůj bude-li lačnému dávati, a nahého rouchem přiodívati, nebude-li na lichvu půjčovati, a více bráti než půjčil, odvrátí-li od nepravosti ruku svou, dle pravdy bude-li rozsuzovati pře soudících se, v příkazech mých bude-li choditi, a mých ustanovení dbáti, by činil dle pravdy — ten je spravedlivý, jistě živ bude," praví Pán všemohoucí.

Graduale
Ps. 16, 8 et 2.

Custódi me, Dómine, ut pupíllam óculi: sub umbra alárum tuárum prótege me. ℣. De vultu tuo judícium meum pródeat: óculi tui vídeant aequitátem.

Stupňový zpěv
Ž. 16, 8 a 2.

Chraň mne, Pane, jako zřítelnici oka; ve stínu perutí svých mne skrývej. ℣. Od tebe vyjdiž soud nade mnou; oči tvé nechť patří správně.

Evangelium

†Sequéntia sancti Evangelii secúndum Matthaeum. c. 15, 21-28.

†Slova svatého Evangelia podle Matouše, 15, 21-28.

Bůh často zdánlivě nás odmítá, aby vyzkoušel víru naši. Setrvejme a neustaňme se modlit, a brzy uzříme nesmírnou dobrotu Boží.

In illo témpore: Egréssus Jesus secéssit in partes Tyri et Sidónis. Et ecce múlier Chananaea a fínibus illis egréssa clamávit, dicens ei: Miserére mei Dómine fili David: fília mea male a daemónio vexátur. Qui non respóndit ei verbum. Et accedéntes discípuli ejus rogábant eum, dicéntes: Dimítte eam, quia clamat post nos. Ipse autem respóndens, ait: Non sum missus nisi ad oves, quae periérunt domus Israel. At illa venit, et adorávit eum, dicens: Dómine: ádjuva me. Qui respóndens, ait: Non est bonum súmere panem filiórum, et míttere cánibus. At illa dixit: Etiam Dómine: nam et catélli edunt de micis, quae cadunt de mensa dominórum suórum. Tunc respóndens Jesus, ait illi: O múlier, magna est fides tua: fiat tíbi sicut vis. Et sanáta est fília ejus ex illa hora.

Za onoho času, Ježíš vyšed odebral se do krajin tyrských a sidonských. A hle, žena kananejská, vyšedši z těch končin, volala k němu řkouc: „Smiluj se nade mnou, Pane, synu Davidův! Dcera má krutě se trápí od ducha zlého.“ On však neodpověděl jí ani slova. I přistoupili učeníci jeho a prosili ho řkouce: „Propusť ji, neboť volá za námi.“ On pak odpověděv řekl: „Nejsem poslán leč k zahynulým ovcím domu israelského.“ Ale ona přišedši, klaněla se mu a řekla: „Pane, pomoz mi.“ On pak odpověděv pravil: „Není dobré vzíti chléb dítek a dáti psíkům.“ A ona řekla: „Ovšem, Pane, neboť i psíci jedí z drobtů, které padají se stolu pánů jejich.“ Tu Ježiš odpověděv řekl jí: „Ženo, veliká jest víra tvá, staniž se tobě, jak žádáš.“ I byla uzdravena dcera její od té chvíle.

Offertorium. Ps. 33, 8-9.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum, et erípiet eos: gustáte, et vidéte, quóniam suávis est Dóminus.

Obětování. Ž. 33, 8-9.

Na ochranu staví se Anděl Hospodinův kolem těch, kteří se ho bojí, a osvobozuje je. Okuste, a zvíte, že rozkošný je Pán.

1. Secreta

Sacrifícia, Dómine, quaesumus, propítius ista nos salvent, quae medicinálibus sunt institúta jejúniis. Per Dóminum.

1. Tichá modlitba

Nechť nás milostivě spasí, Pane, prosíme, tyto oběti, které za léčivých postů jsou konány. Skrze Pána našeho . . .

Druhá a třetí Tichá modlitba (str. 168).

Preface: Postní (str. 31).

Communio. Joan. 6, 52.

Panis, quem ego dédero, caro mea es pro saeculi vita.

Kpřijímání. Jan 6, 52.

Chléb, který já dám, tělo mé jest pro život světa.

1. Postcommunio

Tuórum nos, Dómine, largitáte donórum, et temporálibus attólle praesídiis, et rénova sempitérnis. Per Dóminum.

1. Po přijímání

Štědrotou svých darů, Pane, i dočasnou nás pozvedej ochranou i obnov věčnou. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . .

Druhá a třetí modlitba Po přijímání (str. 169).

Nad lidem se kněz modlí:

Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Modleme se! Pokořte hlavy své před Bohem!

Oratio

Da, quaesumus, Dómine, pópulis Christiánis: et quae profiténtur agnóscere, et coeléste munus dilígere, quod frequéntant. Per Dóminum.

Modlitba

Dej, prosíme, Pane, křesťanským národům i poznati, co vyznávají, i milovati nebeský dar, jejž požívají často. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Pátek Suchých dnů v postě

Shromáždění u sv. dvanácte Apoštolů

Bůh nás zkouší, ale neopouští. Neuloží nám více, nežli s Jeho milostí sneseme.

Introitus. Ps. 24.

De necessitátibus meis éripe me, Dómine: vide humilitátem meam, et labórem meum, et dimítte ómnia peccáta mea. Ps. ib. 1-2. Ad te, Dómine, levávi ánimam meam: Deus meus, in te confído, non erubéscam. V. Glória Patri et Fílio . . .

Vstup. Ž. 24, 17 a 18.

Vytrhni mne, Pane, z mých tísní. Popatř na pokoření mé a útrapu mou, a odpusť všecky hříchy mé. Ž. tamt. 1-2. K tobě, Hospodine, zvedám duši svou. Bože můj, v tebe doufám, nedej, abych byl zahanben. V. Sláva Otci i Synu i Duchu . . .

1. Oratio

Esto, Dómine, propítius plebi tuae: et, quam tibi facis esse devótam, benígno réfove miserátus auxílio. Per Dóminum.

1. Modlitba

Buď, Pane, milostivý lidu svému; a ježto jej sobě oddaným činíš, milostivě jej osvěž laskavou pomocí. Skrze Pána . . .

Druhá a třetí modlitba (str. 164).

Léctio Ezechiélis Prophétae. cap. 18, 20-28.

Čtení z Ezechiela proroka 18, 20-28.

Dnešní čtení je pokračováním z posledního čtvrtka.

Haec dicit Dóminus Deus: Anima, quae peccáverit, ipsa moriétur. Fílius non portábit iniquitátem patris, et pater non portábit iniquitátem fílii. Justítia justi super eum erit, et impíetas ímpii erit super eum. Si autem ímpius égerit poeniténtiam ab ómnibus peccátis suis, quae operátus est, et custodíerit ómnia praecépta mea, et fécerit judícium et justítiam: vitam vivet, et non moriétur. Ómnium iniquitátum ejus, quas operátus est, non recordábor: in justítia sua, quam operátus est, vivet. Numquid voluntátis meae est mors ímpii, dicit Dóminus Deus, et non ut convertátur a viis suis, et vivat? Si autem avérterit se justus a justítia sua, et fécerit iniquitátem secúndum omnes abominatiónes, quas operári solet ímpius, numquid vivet? omnes justítiae ejus, quas fécerat, non recordabúntur: in praevaricatióne, qua praevaricátus est, et in peccáto suo, quod peccávit, in ipsis moriétur. Et dixístis: Non est aequa via Dómini. Audíte ergo domus Israel: Numquid via mea non est aequa, et non magis viae vestrae pravae sunt? Cum enim avérterit se justus a justítia sua, et fécerit iniquitátem, moriétur in eis: in injustítia, quam operátus est, moriétur. Et cum avérterit se ímpius ab impietáte sua, quam operátus est, et fécerit judícium et justítiam: ipse ánimam suam vivificábit. Considerans enim, et avértens se ab ómnibus iniquitátibus suis, quas operátus est, vita vivet, e non moriétur, ait Dóminus omnípotens.

Toto praví Hospodin Bůh: „Osoba, která zhřeší, ta zemře; syn neponese nepravosti otcovy, aniž otec ponese nepravosti synovy; spravedlnost spravedlného jemu bude přičtena, a bezbožnost bezbožného jej bude tížiti. Bude-li však bezbožný činiti pokání ze všech hříchů svých, které činil, a bude-li šetřiti všech příkazů mých, a činiti dle práva a spravedlnosti, jistě živ bude a nezemře. Všech nepravostí jeho, které činil, nevzpomenu; pro svou spravedlnost, kterou činil, živ bude. Nemám záliby v tom, aby zemřel bezbožný," — praví Pán Bůh — „ale aby se obrátil od cest svých a živ byl. Také však spravedlivý, odvrátí-li se od spravedlnosti své, a bude-li činiti nepravost podle všech ohavností, které činívá bezbožný, nebude živ! Na žádné spravedlivé skutky, které byl učinil, nebude pamatováno; pro přestoupení, jehož se dopustil, a pro hřích svůj, který spáchal, pro ty zemře! Pravíte-li: ‚Způsob, jak Hospodin jedná, není správný,' slyšte, rode Israelův: Způsob, jak já jednám, že není správný? Zda není spíše způsob, jak jednáte vy, nesprávný? Odvrátí-li se tedy spravedlivý od své spravedlnosti, a činiti bude nepravost, umře pro ni; pro nepravost, kterou páchal, umře. A bezbožný, odvrátí-li se od své bezbožnosti, kterou páchal, a bude-li činiti dle práva a spravedlnosti, ten vrátí duši své život. Ano, prohlédne-li a odvrátí-li se ode všech nepravostí svých které páchal, jistě živ bude, a neumře", — praví Pán všemohoucí.

Graduale. Ps. 85, 2 et 6.

Salvum fac servum tu-

Stupňový zpěv. Ž. 85.

Bože můj, pomoz slu-

um, Deus meus, sperántem in te. V. Áuribus pércipe, Dómine, oratiónem meam.

žebníku svému, jenž v tebe doufá. V. Vyslechni, Pane, modlitbu mou.

Traktus Ž. 102, 10 (str. 166).

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Joánnem. c. 5.

† Slova svatého Evangelia podle Jana 5, 1-15.

Vody rybníka Bethesdy jsou předobrazením vod křestních. — Evangelium bylo vybráno asi s ohledem na místo Shromáždění dnešního dne. Chrám sv. dvanácte Apoštolů byl totiž dříve obklopen několika rybníky, které byly spojeny sloupořadím.

In illo témpore: Erat dies festus Judaeórum, et ascéndit Jesus Jerosólymam. Est autem Jerosólymis Probática piscina, quae cognominátur Hebráice Bethsáida, quinque pórticus habens. In his jacébat multitúdo magna languéntium, caecórum, claudórum, aridórum, exspectántium aquae motum. Angelus autem Dómini descendébat secúndum tempus in piscínam: et movebátur aqua. Et, qui prior descendísset in piscínam post motiónem aquae, sanus fiébat, a quacúmque detinebátur infirmitáte. Erat autem quidam homo ibi, trigínta et octo annos habens in infirmitáte sua. Hunc, cum vidísset Jesus jacéntem, et cognovísset, quia jam multum tempus habéret, dicit ei: Vis sanus fíeri? Respóndit ei lánguidus: Dómine, hóminem non hábeo, ut, cum turbáta fúerit aqua, mittat me in piscínam: dum vénio enim ego, álius ante me descéndit. Dicit ei Jesus: Surge, tolle grabátum tuum, et ámbula. Et statim sanus factus est homo ille: et sústulit grabátum suum, et ambulábat. Erat autem sábbatum in die illo. Dicébant ergo Judaei illi, qui sanátus fúerat: Sábbatum est, non licet tibi tóllere grabátum tuum. Respóndit eis: Qui me sanum fecit, ille mihi dixit: Tolle grabátum tuum, et ámbula. Interrogavérunt ergo eum: Quis est ille homo, qui dixit tibi: Tolle grabátum tuum, et ámbula? Is autem, qui sanus fúerat effáctus, nesciébat, quis esset. Jesus enim declinávit a turba constitúta in loco. Póstea invénit eum Jesus in templo, et dixit illi: Ecce sanus factus es: jam noli peccáre, ne detérius tibi áliquid contíngat. Ábiit ille homo, et nuntiávit Judaeis, quia Jesus esset, qui fecit eum sanum.

Za onoho času byla slavnost židovská, a Ježíš vstoupil do Jerusalema. Jest pak v Jerusalemě při bravní bráně rybník, jenž hebrejsky slove Bethesda a má pět podloubí. V těch leželo veliké množství neduživců: slepých, kulhavých, ochrnulých, kteří čekali na pohnutí vody. Anděl Páně totiž sestupoval časem do rybníka, a hýbal vodou. A kdo po hnutí vody první vstoupil do rybníka, býval uzdraven, ať byl stižen neduhem kterýmkoli. I byl tam jeden člověk, který byl nemocen třicet osm roků. Toho Ježíš uzřev ležeti a seznav, že to s ním trvá již dlouhý čas, řekl jemu: „Chceš býti zdráv?“ Nemocný odpověděl mu: „Pane, nemám člověka, aby, když se voda pohne, spustil mě do rybníka; když pak já jdu, jiný sestupuje přede mnou.“ Dí mu Ježíš: „Vstaň, vezmi lože své a choď.“ A hned uzdravil se člověk ten; i vzal své lože a chodil. Byla však toho dne sobota. A proto židé řekli tomu, jenž se uzdravil: „Jest sobota; nesluší se tobě nosit lože své.“ On pak odpověděl jim: „Ten, jenž mě uzdravil, řekl mi: Vezmi lože své a choď.“ Tedy otázali se ho: „Kdo jest ten člověk, který ti řekl: Vezmi lože své a choď?“ Ten však, jenž byl uzdraven, nevěděl, kdo jest, neboť Ježíš uchýlil se, poněvadž byl zástup na tom místě. Potom Ježíš nalezl ho ve chrámě a řekl jemu: „Hle, učiněn jsi zdráv, již více nehřeš, aby se ti nepřihodilo něco horšího.“ Člověk ten odešel a oznámil židům, že to jest Ježíš, jenž ho uzdravil.

Při křtu sv. jsme byli také uzdraveni od všech neduhů duše. Vážme si tohoto zdraví a nemrzačme znovu krásu své duše, již jsme křtem získali.

Offertorium. Ps. 102.

Bénedic ánima mea Dómino, et noli oblivísci omnes retributiónes ejus: et renovábitur, sicut áquilae, juvéntus tua.

Obětování. Ž. 102, 2 a 5.

Chvalořeč duše má Hospodina, a nezapomínej na žádné z dobrodiní jeho. A obnoví se mladost tvá jako u orla.

Secreta

Súscipe, quaésumus, Dómine, múnera nostris oblata servítiis: et tua propítius dona sanctífica. Per Dóminum nostrum...

Tichá modlitba

Přijmi, prosíme, Pane, dary, které jsme ve své bohoslužbě přinesli, a své vlastní dary milostivě posvěť. Skrze Pána...

Druhá a třetí Tichá modlitba (str. 168).
Preface: Postní (str. 31).

Communio. Ps. 6, 11.

Erubéscant et conturbéntur ómnes inimíci mei: avertántur retrórsum, et erubéscant valde velóciter.

K přijímání. Ž. 6, 11.

Zahanbeni buďtež a uvedeni ve zmatek všichni nepřátelé moji. Nechť se obrátí nazpět a nechť jsou zahanbeni velmi rychle.

Postcommunio

Per hujus, Dómine, operatiónem mystérii, et vítia nostra purgéntur, et justa desidéria compleántur. Per Dóminum...

Po přijímání

Účinkem tohoto tajemství, Pane, nechť jsou i naše viny shlazeny i spravedlivá přání vyslyšena. Skrze Pána...

Druhá a třetí modlitba Po přijímání (str. 169).

Nad lidem se kněz modlí:

Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Modleme se! Pokořte hlavy své před Bohem.

Oratio

Exáudi nos, miséricors Deus, et méntibus nostris grátiae tuae lumen ostende. Per Dóminum...

Modlitba

Vyslyš nás, milosrdný Bože, a dušim našim světlo své milosti ukaž. Skrze Pána našeho Ježíše Krista.

Sobota Suchých dnů v postě

Shromáždění u sv. Petra

O dnešní sobotu, jako v sobotu Suchých dnů vůbec, Církev sv. koná v kostele vigilie a udílí svěcení kněžská. Ve Vstupu říká žalmista, že chválí Boha ve dne i v noci. Také Pán žádá od nás, abychom se modlili ustavičně.

Introitus. Ps. 87, 3.

Intret orátio mea in conspéctu tuo: inclína aurem tuam ad precem meam, Dómine. Ps. ib. 2. Dómine, Deus salútis meae: in die clamávi, et nocte coram te. V. Glória Patri..

Vstup. Ž. 87, 3.

Modlitba má nechť vstoupí před tvář tvou; nakloň ucha svého k prosbě mé, Hospodine. Ž. tamt. 2. Pane, Bože spasný můj, ve dne v noci volám před tebou. V. Sláva Otci...

Po Kyrie se udílí tonsura kandidátům kněžství. Pak kněz říká: Modleme se! Skloňme kolena! *R.* Povstaňte.

Oratio

Pópulum tuum, quaesumus, Dómine, propítius réspice: atque ab eo flagélla tuae iracúndiae cleménter avérte. Per Dóm.

Modlitba

Na lid svůj, prosíme, Pane, milostivě shlédni a metly svého hněvu od něho laskavě odvrať. Skrze Pána našeho Ježíše Krista.

1. Léctio libri Deuteronómii. cap. 26, 12-19.

1. Čtení z páté knihy Mojžíšovy 26, 12-19.

Také my jsme lidem Božím a jsme povinni zachovávat jeho přikázání.

In diébus illis: Locútus est Móyses ad pópulum, dicens: Quando compléveris décimam cunctárum frugum tuárum, loquéris in conspéctu Dómini Dei tui: Abstuli, quod sanctificátum est de domo mea, et dedi illud levítae et ádvenae, et pupíllo ac víduae, sicut jussísti mihi: non praeterívi mandáta tua, nec sum oblítus impérii tui. Obedívi voci Dómini Dei mei, et feci ómnia, sicut praecepísti mihi. Réspice de sanctuário tuo, et de excélso coelórum habitáculo: et bénedic pópulo tuo Israel, et terrae, quam dedísti nobis, sicut jurásti pátribus nostris, terrae lacte et melle manánti. Hódie

V oněch dnech pravil Mojžíš národu svému, řka: „Když odvedeš desátek ze všech plodin svých, rci přede tváří Hospodina, Boha svého: ‚Vynesl jsem zasvěcené věci ze svého domu a dal jsem to dle rozkazu tvého Levitovi, cizinci, sirotku a vdově; nepřestoupil jsem přikázání tvých, ani jsem nezapomněl rozkazu tvého. Uposlechl jsem hlasu Hospodina, Boha svého, a učinil jsem všecko, jak jsi mi přikázal. Shlédni se svatyně své s vysokého sídla nebeského, a požehnej národu svému israelskému i zemi, kterou jsi nám dal, jak jsi přisáhl otcům našim, zemi oplývající mlékem a medem.‘

Dóminus Deus tuus praecépit tibi, ut fácias mandáta haec atque judícia: et custódias et ímpleas ex toto cordo tuo, et ex tota ánima tua. Dóminum elegísti hódie, ut sit tibi Deus: et ámbules in viis ejus, et custódias caeremónias illíus, et mandáta atque judícia, et obédias ejus império. Et Dóminus elégit te hódie, ut sis ei pópulus peculiáris, sicut locútus est tibi, et custódias ómnia praecépta illíus: et fáciat te excelsiórem cunctis géntibus, quas creávit, in laudem, et nomen, et glóriam suam: ut sis pópulus sanctus Dómini Dei tui, sicut locútus est.

Dnes přikazuje ti Hospodin, Bůh tvůj, bys činil tato ustanovení a práva; šetři jich tedy a plň je celým srdcem svým a celou duší svou. Dnes jsi vyvolil si Hospodina, že bude Bohem tvým, že budeš choditi po cestách jeho, a ostříhati jeho ustanovení, přikázání a práv, že budeš poslušen rozkazů jeho. Také Hospodin si tě dnes vyvolil, že budeš zvláštním lidem jeho, jak ti slíbil, abys ostříhal všech příkazů jeho, že tě vyvýší nade všecky národy, které stvořil ke své chvále, slávě a cti, že budeš lidem zasvěceným Hospodinu, Bohu svému, jak byl slíbil.“

Biskup udělí první nižší svěcení: ostiariů (vrátníků).

Graduale
Ps. 78, 9 et 10.

Propítius esto, Dómine, peccátis nostris: ne quando dicant gentes: Ubi est Deus eórum? V. Ádjuva nos, Deus, salutáris noster: et propter honórem nominis tui, Dómine, líbera nos.

Stupňový zpěv
Ž. 78, 9 a 10.

Shovívavý buď, Pane, s hříchy našimi, aby snad neřekli pohané: „Kde jest Bůh jejich?“ V. Pomoz, nám, Bože, spasiteli náš, a pro čest jména svého, Pane, vysvoboď nás.

Kněz vyzývá k modlitbě: Modleme se! Skloňme kolena! *R.* Povstaňte.

Oratio

Protéctor noster, áspice, Deus: ut, qui malórum nostrórum póndere prémimur, percépta miseri-

Modlitba

Pohleď, ochránce náš, Bože, abychom, kteří jsme břemenem hříchů svých tištěni, po obdržení milo-

córdia, líbera tibi mente famulémur. Per Dóminum.

srdenství svobodnou tobě sloužili myslí. Skrze Pána..

2. Léctio
libri Deuteronómii. cap. 11, 22-25.

2. Čtení
z 5. knihy Mojžíšovy 11, 22-25.

Ochrany Boží můžeme jenom tehdy očekávati, činíme-li to, co On nám přikazuje.

In diébus illis: Dixit Móyses fíliis Israel: Si custodiéritis mandáta, quae ego praecípio vobis, et fecéritis ea, ut diligátis Dóminum Deum vestrum, et ambulétis in ómnibus viis ejus, adhaeréntes ei, dispérdet Dóminus omnes gentes istas ante fáciem vestram, et possidébitis eas, quae majóres et fortióres vobis sunt. Omnis locus quem calcáverit pes vester, vester erit. A desérto, et a Líbano, a flúmine magno Euphráte, usque ad mare Occidentále erunt términi vestri. Nullus stabit contra vos: terrórem vestrum et formídinem dabit Dóminus Deus vester super omnem terram, quam calcatúri estis, sicut locútus est vobis Dóminus Deus vester.

V oněch dnech pravil Mojžíš synům israelským: „Budete-li ostříhati přikázání, která vám ukládám, a budete-li je činiti, že budete milovati Hospodina Boha svého, choditi po všech cestách jeho, lnouti k němu: Hospodin rozptýlí před vámi všecky tyto národy a zmocníte se jejich majetku, ačkoli jsou větší a silnější než vy. Každé místo, kam vkročí noha vaše, bude vaše: Od Pouště a od Libanonu, od veliké řeky Eufratu až po Západní moře budou sahati hranice vaše. Nikdo vám neodolá; strach a bázeň před vámi sešle Hospodin, Bůh váš, na všecku zemi, po které budete kráčeti, jak vám slíbil Pán Bůh váš.“

Biskup udělí druhé nižší svěcení: lektorů (předčítatelů).

Graduale. Ps. 83, 10 et 9.

Protéctor noster, áspice, Deus, et réspice super servos tuos. V. Dómine, Deus virtútum, exaúdi preces servórum tuórum.

Stupňový zpěv. Ž. 83.

Pohleď, ochránce náš, Bože, a shlédni na služebníky své. V. Hospodine, Bože nebeských zástupů, vyslyš prosby sluhů svých.

Kněz vyzývá k modlitbě: Modleme se! Skloňme kolena! *R.* Povstaňte.

Oratio	Modlitba
Adésto, quaesumus, Dómine, supplicatiónibus nostris: ut esse, te largiénte, mereámur et inter próspera húmiles, et inter advérsa, secúri. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.	Přítomen buď, prosíme, Pane, našim úpěnlivým prosbám, abychom z tvé štědrosti zasloužili si býti i ve štěstí pokorní i v neštěstí bezpečni. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...
3. Léctio libri Machabaeórum. 2. c. 1, 23-27.	3. Čtení z 2. knihy Machabejské, kap. 1, 23-27.

Jsme majetek Boží. On nás vysvobozuje ze všeho zlého a stará se o nás lépe, než bychom to dovedli sami.

In diébus illis: Oratiónem faciébant omnes sacerdótes, dum consummarétur sacrifícium, Jónatha inchoánte, céteris autem respondéntibus. Et Nehemíae erat orátio, hunc habens modum: Dómine Deus ómnium creátor, terríbilis et fortis, justus et miséricors, qui solus es bonus Rex, solus praestans, solus justus, et omnípotens, et aetérnus, qui líberas Israel de omni malo, qui fecísti patres eléctos, et sanctificásti eos: áccipe sacrifícium pro univérso pópulo tuo Israel, et custódi partem tuam, et sanctífica: ut sciant Gentes, quia tu es Deus noster.	V oněch dnech: Zatím co se oběť dokonávala všichni kněží konali modlitbu: Jonatas začínal, ostatní odpovídali. A Nehemiášova modlitba zněla takto: „Pane Bože, všech věcí stvořiteli, hrozný a silný, spravedlivy a milosrdný, který jsi sám jediný dobrotivý král, jediný dobrodinec, jediný spravedlivý, všemohoucí a věčný, jenž vysvobozuješ Israele ze všeho zlého, který jsi učinil otce naše svými vyvolenci, který jsi je posvětil, přijmi oběť za všecek lid svůj israelský, chraň a posvěcuj majetek svůj! Ať zvědí národové, že jsi ty Bůh náš.“

Biskup udělí třetí nižší svěcení: exorcistů (zaříkávačů).

Graduale. Ps. 89, 13 et 1. Convértere, Dómine, ali-	Stupňový zpěv. Ž. 89. Obrať se, Pane, trochu

quántulum, et deprecáre super servos tuos. V. Dómine, refúgium factus es nobis a generatióne et progénie.	k nám a slituj se nad služebníky svými. V. Pane, ty jsi nám býval útočištěm od pokolení do pokolení.

Kněz vyzývá k modlitbě: Modleme se! Skloňme kolena! *R.* Povstaňte.

Oratio	Modlitba
Preces pópuli tui, quaesumus, Dómine, cleménter exaúdi: ut, qui juste pro peccátis nostris afflígimur, pro tui nóminis glória misericórditer liberémur. Per Dóminum.	Prosby lidu svého, prosíme, Pane, milostivě vyslyš, abychom, kteřížto spravedlivě pro hříchy své trpíme, pro slávu jména tvého milosrdně vysvobozeni byli. Skrze Pána...
4. Léctio libri Sapiéntiae. Eccli. 36.	Čtení z knihy Sirachovy 36, 1-10.

Naším přáním musí být nejen, abychom sami Boha poznávali, nýbrž také, aby tak činil celý svět a všichni uznali, že není jiného Boha.

Miserére nostri, Deus ómnium, et réspice nos, et osténde nobis lucem miseratiónum tuárum: et immítte timórem tuum super Gentes, quae non exquisiérunt te, ut cognóscant, quia non est Deus, nisi tu, et enárrent magnália tua. Álleva manum tuam super Gentes aliénas, ut vídeant poténtiam tuam. Sicut enim in conspéctu eórum sanctificátus es in nobis, sic in conspéctu nostro magnificáberis in eis, ut cognóscant te, sicut et nos cognóvimus, quóniam non est Deus praeter te, Dómine. Ínnova signa, et immúta	Smiluj se nad námi, Bože všehomíra, a popatř na nás a ukaž nám světlo svých slitování; a pusť strach svůj na pohany, kteří nehledají tebe, by poznali, že není Boha mimo tebe, a vypravovali tvé velké věci. Zdvihni ruku svou na národy cizí, ať vidí tvoji moc! Neboť jako jsi ukázal na nás svou svatost před očima jich, tak se proslav před očima našima, aby tě poznali, jakož i my jsme poznali, že není Boha mimo tebe, Pane! Čiň znova znamení a opakuj divy, oslav svou ruku a pravé rámě, vzbuď svůj hněv a vylij rozhoř-

mirabília. Glorífica manum, et bráchium dextrum. Excita furórem, et effúnde iram. Tolle adversárium, et afflíge inimícum. Festína tempus, et meménto finis, ut enárrent mirabília tua, Dómine, Deus noster.

čení, zahlaď protivníka a rozdrť nepřítele. Urychli běh času a pamatuj na konec, ať vypravují divy tvoje, Pane, Bože náš.

Biskup udělí čtvrté nižší svěcení: akolutů (přisluhovačů).

Graduale. Ps. 140, 2.

Dirigátur orátio mea, sicut incénsum in conspéctu tuo, Dómine. V. Elevátio mánuum meárum, sacrifícium vespertínum.

Stupňový zpěv. Ž. 140.

Modlitba má nechť jako vůně kadidla k tobě stoupá, Pane. V. Pozdvižení rukou mých ať je jako oběť večerní.

Kněz vyzývá k modlitbě: Modleme se! Skloňme kolena! *R.* Povstaňte.

Oratio

Actiónes nostras, quaesumus, Dómine, aspirándo praeveni, et adjuvándo proséquere: ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te coepta finiátur. Per Dóminum nostrum.

Modlitba

Činy naše, prosíme, Pane, vnukáním předcházej a pomocí provázej, aby všecko naše modlení a konání od tebe bralo počátek a počato, tebou skončeno bylo. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

5. Čtení z Proroka Daniele (3, 47—51), hymnus (Dan. 3, 52—56) a modlitba jako v sobotu Suchých dnů v Adventě (str. 75).

Po pátém čtení udělí biskup první vyšší svěcení: podjáhnů. Druhá a třetí modlitba (str. 164).

Léctio Epístolae beáti Pauli Apóstoli ad Thessalonicénses. 1. c. 5, 14-23.

Čtení z prvního listu sv. Pavla k Thesalonickým 5, 14-23.

Sv. Pavel nám v Epištole načrtává program životní dokonalého křesťana.

Fratres: Rogámus vos, corrípite inquiétos, consolámini pusillánimes, suscípite infírmos, patiéntes estóte ad omnes. Vidéte ne quis malum pro malo alícui reddat: sed semper quod bonum est sectámini in ínvicem, et in omnes. Semper gaudéte. Sine intermissióne oráte. In omnibus grátias ágite: haec est enim volúntas Dei in Christo Jesu, in ómnibus vobis. Spíritum nolíte exstínguere. Prophetías nolíte spérnere. Omnia autem probáte: quod bonum est tenéte. Ab omni spécie mala abstinéte vos. Ipse autem Deus pacis sanctificet vos per ómnia: ut ínteger spíritus vester, et ánima, et corpus sine queréla, in advéntu Dómini nostri Jesu Christi servétur.

Bratři, prosíme vás, usazujte nepokojné, povzbuzujte malomyslné, ujímejte se slabých, shovívaví buďte ke všem. Vizte, aby nikdo neodplácel nikomu zlým za zlé, nýbrž vždycky usilujte o to, co jest dobré pro vás vespolek i pro všecky. Vždycky se radujte, bez ustání se modlete, ve všem díky čiňte, neboť jest to vůle Boží v Kristu Ježíši o vás všech. Ducha neuhášejte, proroctvím nepohrdejte; všecko však zkoušejte, co dobré jest, toho se držte. Od všeliké způsoby zlého se zdržujte. On pak, Bůh pokoje, posvětiž vás docela, ať váš duch i duše vaše a tělo vaše úplně zachová se bez úhony ku příchodu Pána našeho Ježíše Krista.

Biskup udělí druhé vyšší svěcení: jáhnů.

Tractus. Ps. 116, 1-2.

Laudáte Dóminum, omnes gentes: et collaudáte eum, omnes pópuli. V. Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: et véritas Dómini manet in aetérnum.

Traktus. Ž. 116, 1-2.

Chvalte Pána všichni národové; velebte ho všichni lidé. V. Neboť milosrdenství jeho s námi je mocné. Věrnost Páně trvá na věky.

Před posledním veršem Traktu udělí biskup třetí vyšší svěcení: na kněze.

Evangelium jako o druhé neděli v postě (str. 221).

Offertorium. Ps. 87.

Dómine, Deus salútis meae, in die clamávi et nocte coram te: intret orátio mea in conspéctu tuo, Dómine.

Obětování. Ž. 87, 2-3.

Hospodine, Bože spasný můj, ve dne v noci volám před tebou. Modlitba má nechť vstoupí před tvář tvou, Pane.

Secreta

Praeséntibus sacrifíciis, quaesumus, Dómine, jejúnia nostra sanctífica: ut, quod observántia nostra profitétur extrínsecus, intérius operétur. Per Dóminum ...

Tichá modlitba

Přítomnými oběťmi, prosíme, Pane, posty naše posvěť, aby, co chování naše projevuje zevně, to působilo v nitru. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého ...

Druhá a třetí Tichá modlitba (str. 168).

Communio. Ps. 7, 2.

Dómine, Deus meus, in te sperávi: líbera me ab ómnibus persequéntibus me, et éripe me.

K přijímání. Ž. 7, 2.

Hospodine, Bože můj, v tebe doufám, vysvoboď mne od všech mých pronásledovatelů a vytrhni mne.

Postcommunio

Sanctificatiónibus tuis, omnípotens Deus: et vítia nostra curéntur, et remédia nobis aetérna provéniant. Per Dóminum nostrum Jesum Christum ..

Po přijímání

Posvěcujícími dary tvými, všemohoucí Bože, nechť i chyby naše jsou uzdraveny i věčné pookřání pro nás povstane. Skrze Pána našeho Ježíše Krista.

Druhá a třetí modlitba Po přijímání (str. 169).

Nad lidem se kněz modlí:

Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Modleme se! Pokořte hlavy své před Bohem!

Oratio

Fidéles tuos, Deus, benedíctio desideráta confírmet: quae eos et a tua voluntáte numquam fáciat discrepáre, et tuis semper indúlgeat benefíciis gratulári. Per Dóminum ...

Modlitba

Bože, nechť posílí tvé věřící toužené požehnání, které ať jim i nikdy nedopustí odchýlit se od tvé vůle i umožní, by se z tvých dobrodiní radovali stále. Skrze Pána našeho ...

Neděle druhá postní

(Reminiscere)

Shromáždění u sv. Marie v Domnice

Prvním krokem k naší spáse jest pokora, ve které poznáváme a přiznáváme svou ubohost a nemohoucnost vzchopiti se vlastními silami. Toto poznání nás však nesmí strhnouti k zoufalství, nýbrž k modlitbě, v níž pokorně vyznáme svou hříšnost a prosíme o pomoc Boha nejvýš milosrdného. Pouze On nás může vytrhnouti z nebezpečí, jež nás hrozí na duši a na těle zničiti.

Introitus. Ps. 24.

Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, et misericórdiae tuae, quae a saeculo sunt: ne umquam domináentur nobis inimíci nostri, líbera nos, Deus Israel, ex ómnibus angústiis nostris. Ps. ib. 1-2. Ad te, Dómine, levávi ánimam meam: Deus meus, in te confído, non erubéscam. ℣. Glória Patri et Fílio ...

Vstup. Ž. 24, 6, 3 a 22.

Rozpomeň se na slitování svá, Pane, a na milosrdenství svoje, jež od věčnosti trvají; nechť nikdy nepanují nad námi nepřátelé naši. Osvoboď nás, Bože Israele, ze všech úzkostí našich. Ž. tamt. 1-2. K tobě, Pane, pozdvihl jsem duši svou. Bože můj, v tebe doufám, nebudu zahanben. ℣. Sláva Otci i Synu ...

Oratio

Deus, qui cónspicis omni nos virtúte destítui, intérius exteriúsque custódi: ut ab ómnibus adversitátibus muniámur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum nostrum Jesum ...

Modlitba

Bože, jenž vidíš, že veškeré síly jsme zbaveni, vnitř i zevně nás opatruj, abychom byli ode všech protivenství chráněni na těle a od zvrácených myšlenek očištěni na duši. Skrze Pána našeho ...

Druhá a třetí modlitba (str. 164).

Léctio Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Thess. 1, c. 4.

Čtení z prvního listu sv. Pavla k Thesalonickým 4, 1-7.

Bůh od nás v pokání nežádá ničeho, co by naší lidskou přirozenost znehodnotilo, naopak — to jest vůle Boží, naše posvěcení! S jakou radostí a ochotou musíme tedy v sobě ničiti stopy po hříchu!

Fratres. Rogámus vos, et obsecrámus in Dómino Jesu, ut, quemádmodum accepístis a nobis, quómodo opórteat vos ambuláre, et placére Deo; sic

Bratři, prosíme vás a napomínáme v Pánu Ježíši, abyste podle toho vždy více prospívali, jak jste přijali od nás poučení o tom, kterak máte žíti a Bohu

et ambulétis, ut abundétis magis. Scitis enim, quae praecépta déderim vobis per Dóminum Jesum. Haec est enim volúntas Dei, sanctificátio vestra: ut abstineátis vos a fornicatióne, ut sciat unusquísque vestrum vas suum possidére in sanctificatióne, et honóre, non in passióne desidérii, sicut et Gentes, quae ignórant Deum: et ne quis supergrediátur, neque circumvéniat in negótio fratrem suum: quóniam vindex est Dóminus de his ómnibus, sicut praedíximus vobis, et testificáti sumus. Non enim vocávit nos Deus in immundítiam, sed in sanctificatiónem: in Christo Jesu, Dómino nostro.

se líbiti, jakož i žijete. Víte zajisté, která přikázání jsem vám dal skrze Pána Ježíše. To jest totiž vůle Boží, vaše posvěcení: abyste se zdržovali od smilství, aby každý z vás dovedl tělo své držeti ve svatosti a ve cti, nikoli v náruživé žádostivosti, jakož i pohané, kteří neznají Boha, a aby nikdo nezkracoval a nepodváděl v té věci bratra svého, neboť mstitelem toho jest Pán, jakož jsme vám byli dříve pověděli a osvědčili. Vždyť nepovolal nás Bůh k nečistotě, nýbrž k posvěcení, v Kristu Ježíši, Pánu našem.

Graduale. Ps. 24, 17-18.

Tribulatiónes cordis mei dilatátae sunt: de necessitátibus meis éripe me, Dómine. ℣. Vide humilitátem meam, et labórem meum: et dimítte ómnia peccáta mea.

Stupňový zpěv. Ž 24.

Soužení srdce mého se rozmnožila; z běd mých vytrhni mne, Pane. ℣. Popatř na ponížení moje a na trápení mé a odpusť všechny hříchy moje.

Tractus. Ps. 105, 1-4.

Confitémini Dómino, quóniam bonus: quóniam in saeculum misericórdia ejus. ℣. Quis loquétur poténtias Dómini, audítas fáciet omnes laudes ejus? ℣. Beáti, qui custódiunt judícium, et fáciunt justítiam in omni témpore. ℣. Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui: vísita nos in salutári tuo.

Traktus. Ž. 105, 1-4.

Chvalte Pána, neboť jest dobrý, neboť na věky trvá milosrdenství jeho. ℣. Kdož vylíčí veledíla Páně, oznámí všecku chvályhodnost jeho? ℣. Blahoslavení, kdož zachovávají práva a konají spravedlnost každého času. ℣. Pamatuj na nás, Pane, v milostivosti na lid svůj; navštiv nás se spásou svou.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Matth. c. 17.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 17, 1-9.

Kristus, jenž jest vzorem pro náš život a jenž nás svým příkladem učí odčiňovati příkoří vůči Bohu, dává nám dnes tušiti slávu, která i nás očištěné jednou očekává. Přinesme tedy rádi ty oběti sebezapírání, k nimž nás Církev svatá v postě vybízí!

In illo témpore: Assúmpsit Jesus Petrum, et Jacóbum, et Joánnem fratrem ejus, et duxit illos in montem excélsum seórsum: et transfigurátus est ante eos. Et resplénduit fácies ejus sicut sol: vestiménta autem ejus facta sunt alba sicut nix. Et ecce apparuérunt illis Móyses et Elías cum eo loquéntes. Respóndens autem Petrus, dixit ad Jesum: Dómine, bonum est nos hic esse. Si vis, faciámus hic tria tabernácula, tibi unum, Móysi unum, et Elíae unum. Adhuc eo loquénte, ecce nubes lúcida obumbrávit eos. Et ecce vox de nube, dicens: Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui: ipsum audíte. Et audiéntes discípuli, cecidérunt in fáciem suam, et timuérunt valde. Et accéssit Jesus, et tétigit eos, dixítque eis: Súrgite, et nolíte timére. Levántes autem

Za onoho času Pán Ježíš pojal Petra, Jakuba a Jana, bratra jeho, a vedl je na horu vysokou v soukromí a proměnil se před nimi. I zaskvěla se tvář jeho jako slunce a roucho jeho učiněno jest bílé jako sníh, a aj, ukázal se jim Mojžíš a Eliáš rozmlouvajíce s ním. Petr pak promluviv řekl Ježíšovi: „Pane, dobře jest nám zde býti; chceš-li, udělejme tu tři stánky, tobě jeden, Mojžíšovi jeden a Eliášovi jeden.“ Když ještě mluvil, hle, oblak světlý zastínil je. A aj, hlas s oblaku řkoucí: Tento jest Syn můj milý, v němž se mi zalíbilo, toho poslouchejte. A učedníci uslyševše to, padli na svou tvář a báli se velmi. I přistoupil Ježíš a dotek se jich pravil: „Vstaňte a nebojte se.“ Pozdvihše pak očí svých, neviděli nikoho, leč samého Ježíše. A když sestu-

óculos suos, néminem vidérunt, nisi solum Jesum. Et descendéntibus illis de monte, praecépit eis Jesus, dicens: Némini dixéritis visiónem, donec Fílius hóminis a mórtuis resúrgat.

povali s hory, přikázal jim Ježíš řka: „Nepovídejte nikomu o tom vidění, dokud Syn člověka nevstane z mrtvých."

Et dicitur Credo.

Následuje Credo.

Offertorium. Ps. 118.

Meditábor in mandátis tuis, quae diléxi valde: et levábo manus meas ad mandáta tua, quae diléxi.

Obětování. Ž. 118, 47 a 48.

Rozjímati budu o přikázáních tvých, která velmi miluji a pozdvihnu rukou svých k přikázáním tvým, jež miluji.

Secreta

Sacrifíciis praeséntibus, Dómine, quaesumus, inténde placátus: ut et devotióni nostrae profíciant et salúti. Per Dóminum . . .še ho Ježíše Krista . . .

Tichá modlitba.

Na oběti přítomné, Pane, prosíme, pohlédni usmířen, ať zbožnosti naší prospějí i spáse. Skrze Pána naše-

Druhá a třetí Tichá modlitba (str. 168).

Communio. Ps. 5, 2-4.

Intéllige clamórem meum: inténde voci oratiónis meae, Rex meus, et Deus meus: quóniam ad te orábo, Dómine.

K přijímání. Ž. 5, 2-4.

Všimni si volání mého; pozoruj hlas modlitby mé, Králi můj a Bože můj, neboť k tobě modliti se budu, Pane.

Postcommunio

Súpplices te rogámus, omnípotens Deus: ut, quos tuis réficis Sacraméntis, tibi étiam plácitis móribus dignánter deservíre concédas. Per Dóminum nostrum Jesum Christum . . .

Po přijímání

Pokorně tě prosíme, všemohoucí Bože, abys těm, které svými občerstvuješ Svátostmi, tobě rovněž líbeznými mravy důstojně sloužiti popřál. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Druhá a třetí modlitba Po přijímání (str. 169).

Pondělí po druhé neděli postní

Shromáždění u sv. Klimenta

Postavíme-li se na správnou cestu, na cestu přikázání Božích, budeme míti pomoc Boží zajištěnu. Zevní půst a umrtvování musí jíti ruku v ruce s odříkáváním se zlého.

Introitus. Ps. 25, 11-12.

Rédime me, Dómine, et miserére mei: pes enim meus stetit in via recta: in ecclésiis benedícam Dóminum. Ps. ib. 1. Júdica me, Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingréssus sum: et in Dómino sperans, non infirmábor. ℣. Glória Patri.

Vstup. Ž. 25, 11-12.

Vysvoboď mne, Pane, a smiluj se nade mnou; noha má stojí na cestě přímé. Ve shromážděních chci velebiti Pána. Ž. tamt. 1. Zjednej mi právo, Hospodine, neboť v nevinnosti kráčím a doufaje v Pána, nezemdlím. ℣. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému.

Oratio

Praesta, quaesumus, omnípotens Deus: ut família tua, quae se, affligéndo carnem, ab aliméntis ábstinet; sectándo justítiam, a culpa jejúnet. Per Dóminum.

Modlitba

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, aby rodina tvá, která, trestajíc tělo, na jídle si ujímá, následujíc spravedlnost, hříchů se zřekla. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Druhá a třetí modlitba (str. 164).

Léctio Daniélis Prophétae. c. 9.

Čtení z proroka Daniela 9, 15-19.

Kristus nás při křtu sv. vyvedl z říše ďáblovy, odplatili jsme mu však nevděčností a znovu hřešili. Ústy Daniela dnes za nás Spasitel prosí u svého Otce.

In diébus iilis: Orávit Dániel Dóminum dicens: Dómine, Deus noster, qui eduxísti pópulum tuum de terra Aegýpti in manu forti, et fecísti tibi nomen secúndum diem hanc: peccávimus, iniquitátem fécimus, Dómine, in omnem justítiam tuam: avertátur ób-

V těch dnech modlil se Daniel ku Pánu takto: „A nyní, Pane Bože náš, kterýs vyvedl národ svůj z Egypta rukou silnou, a učinil sis jméno, jaké dnes je, hřešili jsme, nepravost jsme činili. Pane, podle veškeré lásky tvé ke spravedlnosti odvrať se, pro-

secro ira tua, et furor tuus a civitáte tua Jerúsalem, et monte sancto tuo. Propter peccáta enim nostra, et iniquitátes patrum nostrórum, Jerúsalem et pópulus tuus in oppróbrium sunt ómnibus per circúitum nostrum. Nunc ergo exaúdi, Deus noster, oratiónem servi tui, et preces ejus: et osténde fáciem tuam super sanctuárium tuum, quod desértum est, propter temetípsum. Inclina Deus meus, aurem tuam, et audi: áperi óculos tuos, et vide desolatiónem nostram, et civitátem, super quam invocátum est nomen tuum: neque enim in justificatiónibus nostris prostérnimus preces ante fáciem tuam, sed in miseratiónibus tuis multis. Exaúdi Dómine, placáre Dómine: atténde et fac: ne moréris propter temetípsum, Deus meus: quia nomen tuum invocátum est super pópulum tuum, Dómine Deus noster.

sím, přísný hněv tvůj od města tvého Jerusalema, od svaté hory tvé. Neboť pro hříchy naše a pro nepravosti otců našich Jerusalem a národ tvůj v pohaně jest u všech vůkol nás. Nyní však vyslyš, Bože náš, modlitbu služebníka svého a prosby jeho; vyjasni tvář svou na svatyni svou, která zpuštěna je, pro sebe samého. Nakloň, Bože můj, ucha svého a slyš, otevři oči své a viz, že zpuštěni jsme my i město, které má tvé jméno; neboť prostíráme prosby před tebou nedůvěřujíce se ve spravedlivé skutky své, ale v milosrdenství tvá mnohá. Slyš, Pane, usmiř se, Pane, viz a neprodleně čiň pro sebe samého, Bože můj; máť jméno tvé město i národ tvůj, Pane, Bože náš!"

Graduale. Ps. 69, 6, et. 3.

Adjútor meus, et liberátor meus esto: Dómine, ne tardáveris. ℣. Confundántur inimíci mei, qui quaerunt ánimam meam.

Stupňový zpěv. Z. 69, 6 a 3.

Budiž mým pomocníkem a vysvoboditelem mým! Pane, neotálej. ℣. Nechť jsou zahanbeni a zastydí se nepřátelé moji, kteří hledají duši mou!

Traktus Ž. 102, 10 (str. 166).

Evangelium

†Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.

† Slova sv. Evangelia podle Jana 8, 21-29.

Kristus mluví již o svém povýšení na kříži, kdy svět i peklo pozná, že byl vyslancem a Synem Božím a plnil vůli Otce.

In illo témpore: Dixit Jesus turbis Judaeórum: Ego vado, et quaerétis me, et in peccáto vestro moriémini. Quo ego vado, vos non potéstis veníre. Dicébant ergo Judaei: Numquid interfíciet semetípsum, quia dixit: Quo ego vado, vos non potéstis veníre? Et dicébat eis: Vos de deórsum estis, ego de supérnis sum. Vos de mundo hoc estis, ego non sum de hoc mundo. Dixi ergo vobis, quia moriémini in peccátis vestris: si enim non credidéritis quia ego sum, moriémini in peccáto vestro. Dicébant ergo ei: Tu quis es? Dixit eis Jesus: Princípium, qui et loquor vobis. Multa hábeo de vobis loqui, et judicáre. Sed qui me misit, verax est: et ego quae audívi ab eo, haec loquor in mundo. Et non cognovérunt, quia Patrem eius dicébat Deum. Dixit ergo eis Jesus: Cum exaltavéritis Fílium hóminis, tunc cognoscétis quia ego sum, et a meípso fácio nihil: sed sicut dócuit me Pater, haec loquor: et qui me

Za onoho času Pán Ježíš řekl k zástupům židovským: „Já jdu, a budete mě hledati a ve svém hříchu zemřete. Kam já jdu, vy nemůžete přijíti." Tedy řekli židé: „Zdaliž sám sebe zabije, že praví: ‚Kam já jdu, vy nemůžete přijíti?' I pravil jim: „Vy jste zdola, já shora jsem. Vy jste z tohoto světa, já nejsem z tohoto světa. Proto jsem vám řekl, že zemřete ve svých hříších; neboť neuvěříte-li, že já to jsem, zemřete v hříších svých." Tu pravili jemu: „Kdo jsi ty?" Ježíš řekl jim: „Počátek, který k vám i mluvím. Mnoho mám o vás mluviti a souditi, ale ten, jenž mne poslal, jest pravdomluvný, a já mluvím ve světě, co jsem slyšel od něho." A neporozuměli, že jim mluvil o Bohu Otci. Tu řekl jim Ježíš: „Když povýšíte Syna člověka, tehda poznáte, že já to jsem a sám od sebe nic nečiním, nýbrž jak mě naučil Otec, to mluvím. A ten, jenž mě poslal, jest se mnou; On nenechal mě samotna, ne-

misit, mecum est, et non relíquit me solum: quia ego, quae plácita sunt ei, fácio semper.

boť já vždycky činím to, co mu jest milé!"

Offertorium. Ps. 15.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intellectum: providébam Dóminum in conspéctu meo semper: quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Obětování. Ž. 15, 7 a 8.

Dobrořečit chci Pánu, který mi udělil poznání. Stále chci mít před zrakem svým Hospodina, neboť je po pravici mé, abych nekolísal.

Secreta

Haec hóstia, Dómine, placatiónis et laudis, tua nos protectióne dignos efficiat. Per Dóminum.

Tichá modlitba

Tato oběť smíru a chvály, Pane, nechť nás učiní tvé ochrany hodnými. Skrze Pána . . .

Druhá a třetí Tichá modlitba (str. 168).

Communio. Ps. 8, 2.

Dómine, Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

K přijímání. Ž. 8, 2.

Hospodine, Pane náš, jak obdivuhodné je jméno tvé po vší zemi!

Postcommunio

Haec nos commúnio, Dómine, purget a crímine: et coeléstis remédii fáciat esse consórtes. Per Dóminum nostrum . . .

Po přijímání

Toto přijímání, Pane, nechť nás od hříchu očistí a nebeského osvěžení účastny učiní. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Druhá a třetí modlitba Po přijímání (str. 169).

Nad lidem se kněz modlí:

Orémus: Humiliáte cápita vestra Deo.

Modleme se! Pokořte hlavy své před Bohem!

Oratio

Adésto supplicatiónibus nostris, omnípotens Deus: et, quibus fidúciam sperándae pietátis indúlges;

Modlitba

Přítomen buď, všemohoucí Bože, snažným prosbám našim, a popřávaje nám bezpečnou naději ve

consuétae misericórdiae tríbue benígnus effectum. Per Dóminum.

tvou lásku, obvyklého milosrdenství dej nám dobrotivě pocítit účin. Skrze Pána našeho . . .

Úterý po druhé neděli postní

Shromáždění u sv. Balbíny

Náš pozemský život je ustavičné hledání tváře Boží. Hledejme ji ve všem, neboť naše žití nabude nadpřirozeného lesku.

Introitus. Ps. 26.

Tibi dixit cor meum, quaesívi vultum tuum, vultum tuum, Dómine, requíram: ne avértas fáciem tuam a me. Ps. ib. 1. Dóminus illuminátio mea, et salus mea: quem timébo. ℣. Glória Patri.

Vstup. Ž. 26, 8. a 9.

K tobě mluví srdce mé, obličej tvůj hledám. Tvář tvou, Pane, chci hledati; neodvracej tvář svou ode mne. Ž. tamt. 1. Hospodin je světlo mé a spása má; koho bych se bál? ℣. Sláva Otci . . .

Oratio

Pérfice, quaesumus, Dómine, benígnus in nobis observántiae sanctae subsídium: ut, quae te auctóre faciénda cognóvimus, te operánte impleámus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum . . .

Modlitba

Dokonej v nás dobrotivě, prosíme, Pane, svou pomoc k zachovávání svatopostnímu, abychom, co jsme tebou poznali jako svou povinnost, to tvým spolupůsobením plnili. Skrze Pána našeho . . .

Druhá a třetí modlitba (str. 164).

Léctio libri Regum. 3. c. 17, 8-16.

Čtení z 3. Král. 17, 8-16.

Miluje-li kdo svého bližního, nutí Boha, aby konal na něm zázraky. Kdo má mnoho, ať mnoho rozdává, kdo však má málo, i z toho ať daruje svému bližnímu, jenž je ještě nuznější.

In diébus illis: Factus est sermo Dómini ad Elíam Thesbíten, dicens: Surge, et vade in Saréphta Sidoniórum, et manébis ibi: praecépi enim ibi mulíeri víduae, ut pas-

V těch dnech oslovil Hospodin Eliáše Tesbana a řekl: „Vstaň a jdi do Sarefty sidonské, a pobuď tam, nebo jsem tam přikázal jedné vdově, by Hospodinova, které byl

cat te. Surréxit, et ábiit in Saréphta. Cumque venísset ad portam civitátis, appáruit ei múlier vídua cólligens ligna, et vocávit eam, dixítque ei: Da mihi paúlulum aquae in vase, ut bibam. Cumque illa pérgeret, ut afférret, clamávit post tergum ejus, dicens: Affer mihi, óbsecro, et buccéllam panis in manu tua. Quae respóndit: Vivit Dóminus Deus tuus, quia non hábeo panem, nisi quantum pugíllus cápere potest farínae in hýdria, et paúlulum ólei in lécytho: en cólligo duo ligna, ut ingrédiar, et fáciam illum mihi, et fílio meo, ut comedámus, et moriámur. Ad quam Elías ait: Noli timére, sed vade, et fac, sicut dixísti: verúmtamen mihi primum fac de ipsa farínula subcinerícium panem párvulum, et affer ad me: tibi autem et fílio tuo fácies póstea. Haec autem dicit Dóminus Deus Israel: Hýdria farínae non defíciet, nec lécythus ólei minuétur, usque ad diem, in qua Dóminus datúrus est plúviam terrae. Quae ábiit, et fecit juxta verbum Elíae: et comédit ipse, et illa, et domus ejus: et ex illa die hýdriae farínae non defécit, et lécythus ólei non est imminútus, juxta verbum Domini, quod locútus fúerat in manu Eliae.

tě živila.“ Vstal tedy a odešel do Sarefty. Když přicházel ku bráně města, ukázala se mu jedna vdova, která sbírala dříví. I zavolav ji řekl jí: „Dej mi trochu vody v nádobě, bych se napil.“ Když ona šla, by mu ji přinesla, volal za ní řka: „Přines mi také, prosím, kousek chleba v ruce!“ Ona však odpověděla: „Jakože živ je Hospodin, Bůh tvůj! Nemám chleba, leč v nádobě mouky, co by mohl vzíti do hrsti, a maličko oleje ve džbáně; právě sbírám několik dřívek, pak půjdu a udělám to sobě a synu svému, abychom to snědli a poté zemřeli.“ Eliáš jí pravil: „Neboj se! Jdi a učiň, jak jsi řekla; avšak mně nejprv udělej z té mouky podpopelný chlebíček a přines mi jej; sobě pak a synu svému uděláš potom. Nebo toto praví Hospodin, Bůh Israelův: „Neubude mouky v té nádobě, aniž oleje ve džbáně ubude do dne, kdy dá Hospodin zase déšť na zemi.“ Ona tedy šla a učinila dle slova Eliášova; i jedl on, i ona, i dům její. Od toho dne v nádobě mouky neubývalo, aniž ve džbáně ubývalo oleje, dle slova promluvil skrze Eliáše.

Ti, kdo Bohu věrně slouží, nemusí se ničeho obávati, neboť Bůh se nedá jimi zahanbiti. Bude-li zapotřebí, i zázrakem jim pomůže.

Graduale. Ps. 54, 23, 17, 18 et 19.

Jacta cogitátum tuum in Dómino, et ipse te enútriet. ℣. Dum clamárem ad Dóminum, exaudívit vocem meam ab his, qui appropínquant mihi.

Stupňový zpěv. Ž. 54, 23, 17, 18 a 19.

Hoď starosti své na Pána a on tě obživí. ℣. Když jsem volal k Pánu, vyslyšel hlas můj a vysvobodil mne od těch, kteří mne utiskovali.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Matthaeum.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 23, 1-12.

Všecky své dobré skutky, modlitby a pokání čiňme tak, abychom se nezdáli jimi chlubiti jako fariseové. Kdo chce státi před Bohem vysoko, musí v pokorné lásce býti sluhou všech.

In illo témpore: Locútus est Jesus ad turbas, et ad discípulos suos, dicens: Super cáthedram Moysi sedérunt Scribae, et Pharisáei. Ómnia ergo quaecúmque díxerint vobis, serváte, et fácite: secúndum ópera vero eórum nolíte fácere: dicunt enim, et non fáciunt. Álligant enim ónera grávia, et importabília, et impónunt in húmeros hóminum: dígito autem suo nolunt ea movére. Ómnia vero ópera sua fáciunt ut videántur ab homínibus: dilátant enim philactéria sua, et magnificant fímbrias. Amant autem primos recúbitus in coenis, et primas

Za onoho času Ježíš mluvil k zástupům a učeníkům svým řka: „Na stolici Mojžíšovu zasedli zákoníci a fariseové. Všecko tedy, co vám řeknou, zachovávejte a čiňte, ale podle skutků jejich nečiňte; neboť mluví, ale nečiní. Navazují totiž břemena těžká a nesnesitelná a vkládají je na ramena lidská, sami však ani prstem svým nechtějí hnouti jimi. A všecky skutky své činí, aby je lidé viděli: roztahují modlitební řemínky své a prodlužují třepení; rádi sedí na předních místech při hostinách a v prvních stolicích v synagogách, a libují si, když je pozdra-

cáthedras in synagógis, et salutatiónes in foro, et vocári ab homínibus Rabbi. Vos autem nolíte vocári Rabbi. Unus est enim Magíster vester, omnes autem vos fratres estis. Et patrem nolíte vocáre vobis super terram: unus est enim Pater vester, qui in coelis est. Nec vocémini magístri: quia Magíster vester unus est, Christus. Qui major est vestrum, erit miníster vester. Qui autem se exaltáverit, humiliábitur: et qui se humiliáverit, axaltábitur.

vují na trhu a když lidé nazývají je rabbí (t. j. mistr). Vy však nedávejte se nazývati rabbí; neboť jeden mistr váš, vy pak všickni jste bratři. A otcem nenazývejte sobě nikoho na zemi, neboť jeden jest Otec váš, jenž jest v nebesích. Ani nenazývejte se vůdci, neboť jeden jest vůdce váš, Kristus. Kdo z vás je větším, bude služebníkem vaším. Kdo však se povýší, bude ponížen, a kdo se poníží, bude povýšen."

Offertorium. Ps 50, 3.

Miserére mei, Dómine, secúndum magnam misericórdiam tuam: dele, Dómine, iniquitátem meam.

Obětování. Ž. 50, 3.

Smiluj se nade mnou, Pane, podle velikého milosrdenství svého. Zahlaď, Pane, nepravost mou.

Secreta

Sanctificatiónem tuam nobis, Dómine, his mystériis operáre placátus: quae nos et terrénis purget vítiis, et ad coeléstia dona perdúcat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum..

Druhá a třetí Tichá modlitba (str. 168).
Preface postní (str. 31).

Tichá modlitba

Usmířen těmito tajemstvími, Pane, posvěcení své v nás působ, které nechť nás i od světských poskvrn očistí, i k nebeským dovede statkům. Skrze Pána...

Communio. Ps. 9, 2-3.

Narrábo ómnia mirabília tua: laetábor, et exsultábo in te: psallam nómini tuo, Altíssime.

K přijímání. Ž. 9, 2-3.

Zvěstovati budu všecky divy tvé; radovati se budu a plesati v tobě. Opěvovati budu jméno tvé, Nejvyšší.

Postcommunio

Ut sacris, Dómine, reddámur digni munéribus, fac nos tuis, quaesumus, semper obedíre mandátis. Per Dóminum.

Po přijímání

Pane, abychom se stali hodni svatých darů, učiň, prosíme, abychom tvým přikázáním vždycky poslušni byli. Skrze Pána..

Druhá a třetí modlitba Po přijímání (str. 169).

Nad lidem se kněz modlí:

Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Modleme se! Pokořte hlavy své před Bohem.

Oratio

Propitiáre, Dómine, supplicatiónibus nostris, et animárum nostrárum medére languóribus: ut remissióne percépta, in tua semper benedictióne laetémur. Per Dóminum.

Modlitba

Vyslyš milostivě, Pane, snažné prosby naše a vyléč mdloby našich duší, abychom po dosažení odpuštění radovali se stále z požehnání tvého. Skrze Pána našeho...

Středa po druhé neděli postní

Shromáždění u sv. Cecilie

Zasloužili bychom za své hříchy, aby nás Bůh ponechal našemu osudu. Volejme k němu, dokud jest kdy, ať nás neopustí, ale očištěné pokáním opět přijme.

Introitus. Ps. 37, 22-23.

Ne derelínquas me, Dómine, Deus meus, ne discédas a me: inténde in adjutórium meum, Dómine, virtus salútis meae. Ps. ib. 2. Dómine, ne in furóre tuo árguas me: neque in ira tua corrípias me. ℣. Glória Patri.

Vstup. Ž. 37, 22-23.

Neopouštěj mne, Pane, Bože můj, nevzdaluj se ode mne. Přispěj mi ku pomoci, Hospodine, sílo spásy mé. Ž. tamt. 2. Pane, netrestej mne v nevoli své a nekárej mne v hněvu svém. ℣. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému...

Oratio

Pópulum tuum, quaesumus, Dómine, propítius réspice: et, quos ab escicarnálibus praecipis ab-

Modlitba

Na lid svůj, prosíme, Pane, milostivě pohlédni, a těm, kterým nařizuješ, by se odříkali masitých

stinére, a nóxiis quoque vítiis cessáre concéde. Per Dóminum.

krmí, uděl, aby ustali také od škodlivých sklonů. Skrze Pána ...

Druhá a třetí modlitba (str. 164).

Léctio libri Esther. c. 13, 8-11 et 15-17.

Čtení z knihy Ester 13, 8-11. 15-17.

Hříchy svými jsme se vydali v ruce nepřátel. Obraťme se rychle a vraťme se kajícně k Pánu nebes i zemi.

In diébus illis: Orávit Mardochaeus ad Dóminum, dicens: Dómine, Dómine Rex omnípotens, in ditióne enim tua cuncta sunt pósita: et non est qui possit tuae resístere voluntáti, si decréveris salváre Israel. Tu fecísti coelum et terram, et quidquid coeli ámbitu continétur. Dóminus ómnium es, nec est qui resístat majestáti tuae. Et nunc, Dómine Rex, Deus Abraham, miserére pópuli tui, quia volunt nos inimíci nostri pérdere, et haereditátem tuam delére. Ne despícias partem tuam, quam redemísti tibi de Aegýpto. Exaúdi deprecatiónem meam, et propítius esto sorti et funículo tuo, et convérte luctum nostrum in gaúdium, ut vivéntes laudémus nomen tuum, Dómine, et ne claudas ora te canéntium, Dómine, Deus noster.

V těch dnech prosil Mardocheus Hospodina takto: „Hospodine, Pane, králi všemohoucí! Jsoutě v moci tvé všecky věci a není, kdo by mohl odolati vůli tvé, ustanovíš-li, aby vysvobozen byl Israel. Tys učinil nebe i zemi, a cokoli jest v oboru nebes. Pánem jsi všech věcí, aniž je, kdo by odolal velebnosti tvé. Nyní tedy, Pane, králi, Bože Abrahamův, smiluj se nad lidem svým; neboť chtějí nás nepřátelé naši zahubit a dědičný tvůj majetek zahladit. Nepohrdej údělem svým, který sis vykoupil z Egypta. Vyslyš prosbu mou, milostiv buď losu, údělu svému, a obrať žalost naši v radost, abychom živi jsouce chválili jméno tvé, Hospodine; nezavírej ústa těch, kteří tě chválí, Pane, Bože náš!“

Graduale. Ps. 27, 9 et 1.

Salvum fac pópulum

Stupňový zpěv. Ž. 27.

Vysvoboď lid svůj, Ho-

tuum, Dómine, et bénedic haereditáti tuae. V. Ad te, Dómine, clamávi, Deus meus, ne síleas a me: et ero símilis descendéntibus in lacum.

spodine, a požehnej dědictví svému. V. K tobě, Pane, volám, Bože můj, neodmlčuj se mi, jinak byl bych podoben těm, kteří klesají ve hrob.

Traktus. Ž. 102, 10 (str. 166).

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Matth. c. 20, 17-28

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 20, 17-28.

Kristus svou láskou, která za nás vycedila poslední kapku krve, dal nám příklad, jak si máme vést na tomto světě, kde se rozhoduje o místech na nebi.

In illo témpore: Ascéndens Jesus Jerosólymam, assúmpsit duódecim discípulos secréto, et ait illis: Ecce ascéndimus Jerosólymam, et Fílius hóminis tradétur Princípibus sacerdótum, et Scribis, et condemnábunt eum morte, et tradent eum Géntibus ad illudéndum, et flagellándum, et crucifigéndum, et tértia die resúrget. Tunc accéssit ad eum mater filiórum Zebedaei cum fíliis suis, adórans et petens áliquid ab eo. Qui dixit ei: Quid vis? Ait illi: Dic, ut sédeant hi duo fílii mei, unus ad déxteram tuam, et unus ad sinístram in regno tuo. Respóndens autem Jesus, dixit: Nescítis, quid petátis. Potéstis bíbere cálicem, quem ego bibitúrus sum? Dicunt ei: Póssumus. Ait illis: Cálicem quidem meum bibétis:

Za onoho času, když Ježíš se ubíral do Jerusalema, pojal dvanáct učedníků v soukromí a na cestě řekl jim: „Aj, béřeme se do Jerusalema, a Syn člověka bude vydán velekněžím a zákoníkům, a odsoudí ho na smrt a vydají ho pohanům, aby se mu posmívali, jej bičovali a ukřižovali; a třetího dne vstane z mrtvých“. Tu přistoupila k němu matka synů Zebedeových se svými syny a padši k nohám jeho, prosila ho za něco. On pak jí řekl: „Co chceš?“ Dí jemu: „Řekni, aby tito dva synové moji seděli v tvém království jeden na pravici a jeden na levici tvé.“ Ale Ježíš odpověděv řekl: „Nevíte, zač prosíte. Můžete-li píti kalich, který já budu píti?“ Řkou jemu: „Můžeme.“ Dí jim: „Kalich

sedére autem ad déxteram meam vel sinístram, non est meum dare vobis, sed quibus parátum est a Patre meo. Et audiéntes decem, indignáti sunt de duóbus frátribus. Jesus autem vocávit eos ad se, et ait: Scitis, quia príncipes Géntium dominántur eórum: et qui majóres sunt, potestátem exércent in eos. Non ita erit inter vos: sed quicúmque volúerit inter vos major fíeri, sit vester minister: et qui voluérit inter vos primus esse, erit vester servus. Sicut Fílius hóminis non venit ministrári, sed ministráre, et dare ánimam suam, redemptiónem pro multis.

můj sice píti budete, seděti však na pravici neb na levici mé není mojí věcí dáti vám, nýbrž těm, jimž připraveno jest od Otce mého.“ A uslyševše to deset ostatních, rozmrzeli se na ty dva bratry. Ale Ježíš zavolav je k sobě řekl: „Víte, že knížata národů panují nad nimi a velmoži provádějí moc svou nad nimi. Ne tak bude mezi vámi, nýbrž kdo chce státi se mezi vámi větším, budiž sluhou vaším, a kdo chce mezi vámi býti prvním, budiž služebníkem vaším, jako Syn člověka nepřišel, aby se mu sloužilo, nýbrž aby sloužil a dal život svůj na vykoupení za mnohé.“

Offertorium. Ps. 24, 1-3.

Ad te, Dómine, levávi ánimam meam: Deus meus, in te confído, non erubéscam: neque irrídeant me inimíci mei: étenim univérsi, qui te exspéctant, non confundéntur.

Obětování. Ž. 24, 1-3.

K tobě, Hospodine, zvedám duši svou. Bože můj, v tebe doufám; ať nejsem zahanben. Ať se mi neposmívají nepřátelé moji, neboť nikdo, kdo v tebe doufá, nedojde zahanbení.

Secreta

Hóstias, Dómine, quas tibi offérimus, propítius, réspice: et, per haec sancta commércia, víncula peccatórum nostrórum absólve. Per Dóminum . . .

Tichá modlitba

Na oběti, Pane, které tobě přinášíme, milostivě pohlédni, a tímto svatým zbožím pouta našich hříchů rozvaž. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Druhá a třetí Tichá modlitba (str. 168).
Preface postní (str. 31).

Communio. Ps. 10, 8.

Justus Dóminus, et justítiam diléxit: aequitátem vidit vultus ejus.

K přijímání Ž. 10, 8.

Spravedlivý jest Pán a spravedlnost miluje. Na spravedlnost hledí obličej jeho.

Postcommunio

Súmptis, Dómine, sacraméntis: ad redemptíonis aetérnae, quáesumus, proficiámus augméntum. Per Dóminum . . .

Po přijímání

Přijavše, Pane, svátosti, prosíme, nechť získáme rozmnožení vykoupení věčného. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Druhá a třetí modlitba Po přijímání (str. 169).

Kněz se modlí nad lidem:

Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Modleme se! Pokořte hlavy své před Bohem.

Oratio

Deus, innocéntiae restitútor et amátor, dirige ad te tuórum corda servórum: ut, spíritus tui fervóre concépto, et in fide inveniántur stábiles, et in ópere efficáces. Per Dóminum.

Modlitba

Bože, obnovovateli a příteli nevinnosti, veď k sobě srdce svých sluhů, aby, zapáleni jsouce ohněm tvého ducha, i u víře byli nalezeni stálí i v díle činní. Skrze Pána . . .

Čtvrtek po druhé neděli postní

Shromáždění u P. Marie v Zátiberí

Po blízku místa dnešního shromáždění byla městská čtvrť židovská. Zdá se, že Evangelium bylo vybráno proto, že křesťané viděli v líčeném zde bohatci blahobytné židy a v chudém Lazaru chudé křesťany.

Introitus. Ps. 69, 2 et 3.

Deus, in adjutórium meum inténde, Dómine, ad adjuvándum me festína: confundántur et revereántur inimíci mei, qui quaerunt ánimam meam. Ps. ib. 4. Avertántur retrórsum, et erubéscant: qui

Vstup. Ž. 69, 2 a 3.

Bože, ku pomoci mé vzhlédni, Pane, na pomoc mi přispěj. Nechť jsou zahanbeni a zastydí se nepřátelé moji, kteří hledají duši mou. Ž. tamt. 4. Nechť ustoupí nazpět a zardí se, kteří osnují proti

cógitant mihi mala. V. Glória Patri . . .

mně zlé. V. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému.

Oratio

Praesta nobis, quaesumus, Dómine, auxílium grátiae tuae: ut, jejúniis et oratiónibus conveniénter intenti, liberémur ab hóstibus mentis et córporis. Per Dóminum . . .

Modlitba

Pomoc milosti tvé, prosíme, Pane, nám uděl, abychom, postům a modlitbám náležitě se oddávajíce, vysvobozeni byli od nepřátel duše a těla. Skrze Pána . . .

Druhá a třetí modlitba (str. 164).

Léctio

Jeremíae Prophétae. cap. 17, 5-10.

Čtení

z proroka Jeremiáše 17, 5-10.

Ztracen je každý, kdo se spoléhá na člověka. Blahoslaven, kdo celou svou bytost klade do náruče Boží.

Haec dicit Dóminus Deus: Maledíctus homo, qui confídit in hómine, et ponit carnem bráchium suum, et a Dómino recédit cor ejus. Erit enim quasi myrícae in desérto, et non vidébit cum vénerit bonum: sed habitábit in siccitáte in desérto, in terra salsúginis, et inhabitábili. Benedíctus vir, qui confídit in Dómino, et erit Dóminus fidúcia ejus. Et erit quasi lignum quod transplantátur super aquas, quod ad humórem mittit radíces suas: et non timébit cum vénerit aestus. Et erit fólium ejus víride, et in témpore siccitátis non erit solícitum, nec aliquándo désinet fácere fructum. Pravum est cor

Toto praví Hospodin: „Kletý muž, který spoléhá na člověka, kdo za svou oporu pokládá smrtelníka, ale od Pána odstupuje svým srdcem. Neboť jest jako jalovec na pustině, nevídá, by dobrého co přišlo, bydlo jeho je v suchopárné poušti, v kraji solném, ve kterém nelze bydlit. Požehnán muž, jenž doufá v Hospodina, jehož oporou jest Hospodin. Jest jako strom, který zasazen jest u vod, který kde vláha jest, pouští kořeny své, nestrachuje se, když přijde vedro. Listí jeho bude se zelenati, ani v letech sucha starostí nemá, nikdy nepřestane ovoce nésti. Záludné je srdce nade všecko, nevyzpytatelné,

ómnium, et inscrutábile: quis cognóscet illud? Ego Dóminus scrutans cor, et probans renes: qui do unicuíque juxta viam suam, et juxta fructum adinventiónum suárum: dicit Dóminus omnípotens.

kdo je pozná? Já Pán, zpytuji srdce a zkoušim ledví, abych dal každému podle jeho mravů, podle ovoce jeho předsevzetí," praví Pán všemohoucí.

Graduale Ps. 78, 9-10.

Stupňový zpěv. Ž. 78.

Propítius esto, Dómine, peccátis nostris, ne quando dicant gentes: Ubi est Deus eórum? V. Ádjuva nos, Deus, salutáris noster: et propter honórem nóminis tui, Dómine, líbera nos.

Shovívavý buď, Pane, s hříchy našimi, aby snad někdy neřekli pohané: „Kde jest jejich Bůh?" V. Pomoz nám, Bože, spasiteli náš. Pro česť jména svého, Pane, vysvoboď nás.

Evangelium

†Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše 16, 19-31.

Máme na vybranou: buďto si uděláme pohodlí na zemi, a pak věčně budeme trpěti, nebo trpělivě budeme kráčeti slzavým údolím tohoto světa, a na věčnosti se budeme radovati.

In illo témpore: Dixit Jesus Pharisaeis: Homo quidam erat dives, qui induebátur púrpura et bysso: et epulabátur quotídie spléndide. Et erat quidam mendícus, nómine Lázarus, qui jacébat ad jánuam ejus, ulcéribus plenus, cúpiens saturári de micis, quae cadébant de mensa divitis, et nemo illi dabat: sed et canes veniébant, et lingébant úlcera ejus. Factum est autem ut morerétur mendícus, et portarétur ab

Za onoho času Pán Ježíš řekl fariseům: „Byl jeden člověk bohatý, a ten se odíval v purpur a kment a hodoval každého dne skvostně. Jeden pak žebrák jménem Lazar, ležel u vrat jeho a pln vředů a žádal se nasytit z drobtů, které padaly se stolu bohačova, ale nikdo mu nedával, ba i psi přicházeli a lízali vředy jeho. I stalo se, že ten žebrák zemřel a donesen byl od andělů do lůna Abrahamova; a zemřel i boháč a pohřben

Ángelis in sinum Ábrahae. Mórtuus est autem et dives, et sepúltus est in inférno. Elevans autem óculos suos, cum esset in torméntis, vidit Ábraham a longe, et Lázarum in sinu ejus: et ipse clamans, dixit: Pater Ábraham, miserére mei, et mitte Lázarum, ut intíngat extrémum dígiti sui in aquam, ut refrígeret linguam meam, quia crúcior in hac flamma. Et dixit illi Ábraham: Fili, recordáre quia recepísti bona in vita tua, et Lázarus simíliter mala: nunc autem hic consolátur, tu vero cruciáris. Et in his ómnibus, inter nos et vos chaos magnum firmátum est: ut hi, qui volunt hinc transíre ad vos, non possint, neque inde huc transmeáre. Et ait: Rogo ergo te, pater, ut mittas eum in domum patris mei. Hábeo enim quinque fratres, ut testétur illis, ne et ipsi véniant in hunc locum tormentórum. Et ait illi Ábraham: Habent Móysen et Prophétas: aúdiant illos. At ille dixit: Non, pater Ábraham: sed, si quis ex mórtuis íerit ad eos, poeniténtiam agent. Ait autem illi: Si Móysen et Prophétas non aúdiunt, neque si quis ex mórtuis resurréxerit, credent.

byl v pekle. Když pak v mukách pozdvihl očí svých, uzřel Abrahama zdaleka a Lazara v lůně jeho, I zvolal a řekl: ‚Otče Abrahame, smiluj se nade mnou a pošli Lazara, ať omočí konec prstu svého ve vodě a ochladí jazyk můj, neboť se trápím v tomto plameni.‘ Ale Abraham řekl jemu: ‚Synu, rozpomeň se, že jsi obdržel své věci dobré ve svém životě a Lazar podobně věci zlé; nyní pak on se zde těší, ty však se trápíš. A mimo to jest mezi námi a vámi stanovena veliká propast, aby nemohli ti, kteří by chtěli, přejíti odtud k vám, ani odonud k nám se přepraviti.‘ I řekl: ‚Prosím tě tedy, otče, abys ho poslal do domu otce mého, neboť mám pět bratrů, ať jim svědčí, aby také oni nepřišli do tohoto místa trápení.‘ Ale Abraham řekl jemu: ‚Mají Mojžíše a proroky, těch ať poslouchají.‘ On však pravil: ‚Nikoliv, otče Abrahame, ale přijde-li k nim někdo z mrtvých, budou činiti pokání.‘ Tu řekl mu: ‚Neposlouchají-li Mojžíše a proroků, neuvěří, ani kdyby někdo vstal z mrtvých.‘“

Offertorium. Exod. 32, 11, 13 et 14.

Precátus est Móyses in conspéctu Dómini, Dei sui, et dixit: Quare, Dómine, irásceris in pópulo tuo? parce irae ánimae tuae: meménto Ábraham, Isaac, et Jacob, quibus jurásti dare terram fluéntem lac et mel. Et placátus est Dóminus de malignitáte, quam dixit fácere pópulo suo.

Obětování. 2. Mojž. 32, 11, 13 a 14.

Mojžíš prosil před Hospodinem, Bohem svým, a pravil: „Proč, Pane, hněváš se na lid svůj? Zmírni hněv svého ducha. Vzpomeň Abrahama, Isaka a Jakuba, kterým jsi přísahal dáti zemi oplývající mlékem a medem.“ I usmířil se Hospodin a ustoupil od zkázy, kterou hrozil lidu svému.

Secreta

Praesénti sacrifício, nómini tuo nos, Dómine, jejúnia dicáta sanctificent: ut, quod observántia nostra profitétur extérius, intérius operétur effectu. Per Dóminum nostrum ...

Druhá a třetí Tichá modlitba (str. 168).

Preface postní (str. 31).

Tichá modlitba

Touto obětí, Pane, nechť nás posty zasvěcené jménu tvému posvětí, aby, co naše postní cvičení projevuje na venek, uvnitř se stalo skutkem. Skrze Pána našeho ...

Communio. Jo. 6, 57.

Qui mandúcat meam carnem, et bibit meum sánguinem, in me manet, et ego in eo, dicit Dóminus.

K přijímání. Jan 6, 57.

„Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm,“ praví Pán.

Postcommunio

Grátia tua nos, quaesumus, Dómine, non derelínquat: quae et sacrae nos déditos fáciat servitúti, et tuam nobis opem semper acquírat. Per Dóminum nostrum ...

Po přijímání

Nechť nás neopustí, prosíme, Pane, tvá milosť, která ať nás i učiní oddanými tvé svaté službě i získá nám vždycky tvou pomoc. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

Druhá a třetí modlitba Po přijímání (str. 169).

Nad lidem se kněz modlí:

Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Modleme se! Pokořte hlavy své před Bohem!

Oratio

Adésto, Dómine, fámulis tuis, et perpétuam benignitátem largíre poscéntibus: ut iis, qui te auctóre et gubernatóre gloriántur, et congregáta restaúres, et restauráta consérves. Per Dóminum.

Modlitba

Stůj, Pane, při svých služebnících a uděl věčnou dobrotivost svou prosícím, abys těm, kteří tě oslavují jako svého původce a vůdce, i obnovil, co získali, i obnovené chránil. Skrze Pána našeho ...

Pátek po druhé neděli postní

Shromáždění u sv. Vitalise

Všecka naše snaha zde na světě musí se zabývati naší spravedlností — svatostí. K tomu napomíná i celá doba svatopostní.

Introitus. Ps. 16, 15.

Ego autem cum justítia apparébo in conspéctu tuo: satiábor, dum manifestábitur glória tua. Ps. ib. 1. Exaúdi, Dómine, justítiam meam: inténde deprecatióni meae. V. Glória Patri et Fílio et Spirítui ...

Vstup. Ž. 16, 15.

Já pak se před tváří tvou objevím ve spravedlnosti; nasytím se, když se projeví tvá sláva. Ž. tamt. 1. Vyslyš, Pane, spravedlivou věc mou; pohleď na úpění mé. V. Sláva Otci ...

Oratio

Da, quaesumus, omnípotens Deus: ut, sacro nos purificánte jejúnio, sincéris méntibus ad sancta ventúra fácias pervenire. Per Dóminum nostrum Jesum Christum ...

Modlitba

Dej, prosíme, všemohoucí Bože, abychom očištěni jsouce svatým postem, tvou pomocí k nastávajícím svátkům s čistým dospěli srdcem. Skrze Pána našeho ...

Druhá a třetí modlitba (str. 164).

Léctio libri Génesis. c. 37, 6-23,

Čtení z 1. knihy Mojžíšovy. 37.

Josef, jenž byl svým otcem vyslán, od bratří však uvržen byl do jámy (jako sv. Vitalis, v jehož kostele je dnes shromáždění)

a prodán a stal se naposled zachráncem svých bratří, jest předobrazem Pána Ježíše.

In diébus illis: Dixit Joseph frátribus suis: Audíte sómnium meum, quod vidi: Putábam, nos ligáre manípulos in agro: et quasi consúrgere manípulum meum, et stare, vestrósque manípulos circumstántes adoráre manípulum meum. Respondérunt fratres ejus: Numquid rex noster eris? aut subjiciémur ditióni tuae? Haec ergo causa somniórum atque sermónum, invídiae et ódii fómitem ministrávit. Aliud quoque vidit sómnium, quod narrans frátribus, ait: Vidi per sómnium, quasi solem, et lunam, et stellas úndecim adoráre me. Quod cum patri suo, et frátribus retulísset, increpávit eum pater suus, et dixit: Quid sibi vult hoc sómnium, quod vidísti? num ego, et mater tua, et fratres tui adorábimus te super terram? Invidébant ei ígitur fratres sui: pater vero rem tácitus considerábat. Cumque fratres illíus in pascéndis grégibus patris moraréntur in Sichem, dixit ad eum Israel: Fratres tui pascunt oves in Síchimis: veni, mittam te ad eos. Quo respondénte: Praesto

V těch dnech pravil Josef bratřím svým: „Slyšte sen, který jsem měl. Zdálo se mi, že jsme vázali snopy na poli; můj snop povstal a stál, vaše pak snopy stály kolem dokola a klaněly se mu.“ Bratří jeho odpověděli: „Budeš snad naším králem, či budeme poddáni tvé vládě?“ Tento sen a řeči tedy závist a zášť ještě více roznítily. Měl ještě jiný sen. Vypravoval jej bratřím takto: „Zdálo se mi, kterak slunce, měsíc a jedenácte hvězd se mi klaní.“ Když to otci a bratřím vypravoval, domlouval mu otec řka: „Co znamená tento sen, který jsi měl? Budu snad já, matka tvá a bratří tvoji až k zemi před tebou se skláněti?“ Záviděli mu tedy jeho bratří, otec však mlčky o věci přemýšlel. Když jednou bratří jeho pasouce otcova stáda zdržovali se v Sichemu, pravil mu Israel: „Bratří tvoji pasou ovce v Sichemu; pojď, pošlu tě k nim.“ Když on odpověděl: „Tu jsem,“ pravil mu: „Jdi a viz, mají-li se bratří tvoji i stáda ve všem dobře, a oznam mi, co se děje.“ Jsa vyslán z údolí Hebronského, přišel do Sichemu.

sum, ait ei: Vade, et vide, si cuncta próspera sint erga fratres tuos, et pécora: et renúntia mihi, quid agátur. Missus de valle Hebron, venit in Sichem: invenítque eum vir errántem in agro, et interrogávit, quid quaereret. At ille respóndit: Fratres meos quaero: índica mihi, ubi pascant greges. Dixítque ei vir: Recessérunt de loco isto: audívi autem eos dicéntes: Eámus in Dóthain. Perréxit ergo Joseph post fratres suos, et invénit eos in Dóthain. Qui cum vidíssent eum procul, ántequam accéderet ad eos, cogitavérunt illum occídere: et mútuo loquebántur: Ecce somniátor venit: veníte, occidámus eum, et mittámus in cistérnam véterem, dicemúsque: Fera péssima devorávit eum: et tunc apparébit, quid illi prosint sómnia sua. Aúdiens autem hoc Ruben, nitebátur liberáre eum de mánibus eórum, et dicébat: Non interficiátis ánimam ejus, nec effundátis sánguinem: sed projícite eum in cistérnam hanc, quae est in solitúdine, manúsque vestras serváte innóxias: hoc autem dicébat, volens erípere eum de mánibus eórum, et réddere patri suo.

Muž jeden, který ho potkal, když bloudil po polích, tázal se ho, co hledá. On odpověděl: „Bratry své hledám, pověz mi, kde pasou stáda.“ I pravil mu ten muž: „Odešli z tohoto místa, slyšel jsem však, že pravili: ‚Pojďme do Dotainu.‘“ Šel tedy Josef za svými bratry a našel je v Dotainu. Když ho zdaleka uzřeli, dříve než k nim došel, zamýšleli ho zabíti. Mluvili mezi sebou: „Hle, snář přichází, pojďme, usmrťme ho a hoďme do staré cisterny a pak řekneme: ‚Divoká šelma ho pohltila‘. Pak se ukáže, co mu prospějí jeho sny.“ Uslyšev to Ruben, umínil si vysvoboditi ho z jejich rukou řka: „Nezabíjejte ho a neprolévejte krve, ale hoďte ho do této cisterny, která jest na poušti; zachovejte tak ruce své čisté.“ To pravil, poněvadž ho chtěl vysvoboditi z jejich rukou a vrátiti otci.

Život Josefa Egyptského má pro nás nejen význam předobrazu, ale ukazuje také, jak nic nezmohou nepřátelé proti těm, kteří Boha milují. Ty nejčernější plány dovede On obrátit v požehnání a štěstí pro své miláčky. Nebojme se tedy útoků ani nepřátel duchovních ani tělesných, nýbrž odevzdejme se úplně do ochrany Boží.

Graduale. Ps. 119, 1-2.

Ad Dóminum, cum tribulárer, clamávi, et exaudívit me. ℣. Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis, et a lingua dolósa.

Stupňový zpěv. Ž. 119,1-2.

K Hospodinu v soužení svém jsem volal, i vyslyšel mne. ℣. Pane, vysvoboď duši mou ode rtů nešlechetných a od jazyka lstivého.

Traktus. Ž. 102, 10 (str. 166).

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Matthaeum. c. 21, 33-46.

† Slova svatého Evangelia podle Matouše 21, 33-46.

Ježíš Kristus je oním synem hospodáře, jejž zloba lidská zabila.

In illo témpore: Dixit Jesus turbis Judaeórum, et princípibus sacerdótum parábolam hanc: Homo erat paterfamílias, qui plantávit víneam, et sepem circúmdedit ei, et fodit in ea tórcular, et aedificávit turrim: et locávit eam agrícolis, et péregre proféctus est. Cum autem tempus frúctuum appropinquásset, misit servos suos ad agrícolas, ut accíperent fructus ejus. Et agrícolae, apprehénsis servis ejus, álium caecidérunt, álium occidérunt, álium vero lapidavérunt. Iterum misit álios servos plures prióribus: et fecérunt illis simíliter. Novíssime autem misit ad eos fílium suum, dicens: Verebúntur fílium meum. Agrícolae autem vidéntes fílium, dixérunt intra se:

Za onoho času Pán Ježíš řekl velekněžím a starším lidu podobenství toto: „Byl jeden hospodář, který štípil vinici a ohradiv ji plotem vykopal v ní lis, postavil věž a pronajal ji vinařům, a odcestoval. Když pak přiblížil se čas plodů, poslal služebníky své k vinařům, aby přijali užitky její. Ale vinaři zjímavše služebníky jeho, jednoho zmrskali, jiného zabili, jiného ukamenovali. Opět poslal služebníků jiných více než prve, a učinili jim taktéž. Naposledy pak poslal k nim syna svého řka: ‚Zastydí se před synem mým.‘ Ale vinaři uzřevše syna, řekli mezi sebou: ‚To jest dědic; pojďme, zabme ho a budeme míti dědictví jeho.‘ I chopili se ho, vyvrhli jej ven z vinice a

Hic est haeres: veníte, occidámus eum, et habébimus haereditátem ejus. Et apprehénsum eum ejecérunt extra víneam, et occidérunt. Cum ergo vénerit dóminus vineae, quid fáciet agrícolis illis? Aiunt illi: Malos male perdet: et víneam suam locábit áliis agrícolis, qui reddant ei fructum tempóribus suis. Dicit illis Jesus: Numquam legístis in Scriptúris: Lápidem, quem reprobavérunt aedificántes, hic factus est in caput ánguli? A Domino factum est istud, et est mirábile in óculis nostris? Ideo dico vobis, quia auferétur a vobis regnum Dei, et dábitur genti faciénti fructus ejus. Et qui cecíderit super lápidem istum, confringétur: super quem vero cecíderit, cónteret eum. Et cum audíssent príncipes sacerdótum et Pharisaei parábolas ejus, cognovérunt, quod de ipsis díceret. Et quaeréntes eum tenére, timuérunt turbas: quóniam sicut Prophétam eum habébant.

zabili. Když tedy přijde pán vinice, co učiní oněm vinařům?" Řkou jemu: „Zlé zle zahubí a vinici svou pronajme jiným vinařům, kteří by mu vydávali užitek časem svým." Tu řekl jim Ježíš: „Nikdyli jste nečetli v Písmech: ‚Kámen, který zavrhli stavitelé, ten stal se kamenem úhelním. Od Pána stalo se to a jest to podivné v očích vašich?' Proto pravím vám: Bude odňato od vás království a dáno bude lidu, který bude přinášeti plody jeho. A kdo padne na ten kámen, rozrazí se; na koho však padne, toho rozdrtí." A uslyševše velekněží a fariseové podobenství jeho, porozuměli, že mluví o nich; i hledali ho uchopiti, ale báli se zástupů, neboť měli ho za proroka.

Jakou zlobu projevují oni vinaři, kteří zabili syna svého pána. Podobně však naložily naše hříchy se Synem Božím. Rychle se obraťme, dokud jest čas a jsme ještě v tomto životě, abychom konečně vydali užitek v pravý čas a nebylo nám odňato, co nám Bůh k vzdělávání svěřil.

Offertorium. Ps. 39.

Dómine, in auxílium meum réspice: confundántur et revereántur, qui quaerunt ánimam meam,

Obětování. Ž. 39, -14 a 15.

Hospodine, pohleď na pomoc mou. Nechť jsou zahanbeni a zastydí se, kteří slídí po mé duši, aby

ut aúferant eam: Dómine, in auxílium meum réspice.

ji zničili. Pane, pohleď na mou pomoc.

Secreta

Haec in nobis sacrifícia, Deus, et actióne permáneant, et operatióne firméntur. Per Dóminum.

Tichá modlitba

Tyto svátosti, Bože, nechť v nás i slavením trvají i působením se upevní. Skrze Pána . . .

Druhá a třetí Tichá modlitba (str. 168).
Preface postní (str. 31).

Communio. Ps. 11, 8.

Tu, Dómine, servábis nos, et custódies nos a generatióne hac in aetérnum.

K přijímání. Ž. 11, 8.

Ty, Hospodine, budeš nás ostříhati a chrániti věčně před tímto pokolením.

Postcommunio

Fac nos, quaesumus, Dómine, accépto pígnore salútis aetérnae, sic téndere congruénter: ut ad eam perveníre possímus. Per Dóminum.

Po přijímání

Učiň, prosíme, Pane, abychom po přijetí záruky věčné spásy tak patřičně za ní spěli, bychom jí dosíci mohli. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Druhá a třetí modlitba Po přijímání (str. 169).

Nad lidem se kněz modlí:

Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Modleme se! Pokořte hlavy své před Bohem!

Oratio

Da, quaesumus, Dómine, pópulo tuo salútem mentis et córporis: ut, bonis opéribus inhaeréndo, tuae semper virtútis mereátur protectióne deféndi. Per Dóminum nostrum...

Modlitba

Dej, prosíme, Bože, lidu svému zdraví duše a těla, aby, jsa oddán dobrým skutkům, zasloužil si býti ochranou tvé moci bráněn. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Sobota po druhé neděli postní

Shromáždění u sv. Marcelina a Petra

Přikázání Boží přeměňují obyčejného člověka ve světce a učí jej nejvyšší moudrosti.

Introitus. Ps. 18, 8.

Lex Dómini irreprehensíbilis, convértens ánimas: testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam praestans párvulis. Ps. ib. 2. Coeli enárrant glóriam Dei: et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum. V. Glória Patri.

Vstup. Ž. 18, 8.

Zákon Boží je dokonalý, přeměňuje duše. Výrok Hospodinův je věrný, dává moudrost neumělým. Ž. tamt. 2. Nebesa vypravují slávu Boží a obloha hlásá díla rukou jeho. V. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému, jakož bylo ...

Oratio

Da, quaesumus, Dómine, nostris efféctum jejúniis salutárem: ut castigátio carnis assúmpta, ad nostrárum vegetatiónem tránseat animárum. Per Dóminum ...

Modlitba

Dej, prosíme, Pane, spasný účinek našim postům, aby trestání těla, jehož jsme se podjali, proměnilo se v životní sílu našich duší. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

Druhá a třetí modlitba (str. 164).

Lectio libri Génesis. c. 27, 6-39.

Čtení z první knihy Mojžíšovi 27.

Požehnání křesťanské víry dostalo se podle soudu Božího nejprve pohanům, a židovstvo bylo zavrženo, jako mladší Jakub dostal požehnání před starším Ésauem.

In diébus illis: Dixit Rebécca fílio suo Jacob: Audívi patrem tuum loquéntem cum Esau fratre tuo, et dicéntem ei: Affer mihi de venatióne tua, et fac cibos ut cómedam, et benedícam tibi coram Dómino ántequam móriar. Nunc ergo, fili mi, acquiésce consíliis meis: et pergens ad gregem, affer mihi duos hoedos óptimos, ut fáciam ex eis escas patri tuo, quibus libénter véscitur: quas cum intúleris, et coméderit, benedícat tibi priúsquam moriátur. Cui ille respóndit: Nosti quod Esau frater meus homo pilósus sit, et ego lenis: si attrectáverit me pater meus, et sénsérit, tímeo ne putet me sibi voluísse illúdere, et indúcam super me maledictiónem pro benedictióne. Ad quem mater: In me sit, ait, ista maledíctio, fili mi: tantum audi vocem meam, et pergens, affer quae dixi. Abiit, et áttulit, dedítque matri. Parávit illa cibos, sicut velle nóverat patrem illíus. Et véstibus Esau valde bonis, quas apud se habébat domi, índuit eum: pelliculásque hoedórum circúmdedit mánibus, et colli nuda protéxit. Dedítque pulméntum, et panes, quos cóxerat, trádidit. Quibus illátis, dixit: Pater mi! At ille respóndit: Aúdio. Quis es tu, fili mi? Dixítque Jacob: Ego sum primogénitus tuus Esau: feci sicut praecepísti mihi: surge, sede, et cómede de venatióne mea, ut benedícat mihi ánima tua. Rursúmque Isaac ad fílium suum: Quómodo, inquit, tam cito invenire potuísti, fili mi? Qui respóndit: Volúntas Dei fuit, ut cito occúrreret mihi quod volébam. Dixítque Isaac:

V těch dnech řekla Rebeka synu svému Jakobovi: „Slyšela jsem otce tvého, když mluvil s Esauem, bratrem tvým a pravil mu: ‚Přines mi ze svého lovu a nadělej pokrmů, bych pojedl a pak ti před Hospodinem požehnám, dříve než umru.‘ Nyní tedy, synu, jednej dle mé rady. Jdi k stádu a přines mi dvě z nejlepších kůzlat, ať nadělám z nich otci tvému pokrmů, které on rád. Když mu je přineseš a on pojí, ať ti požehná, dříve než umře.“ On jí však odpověděl: „Víš, že Esau, můj bratr, jest člověk chlupatý, a já hladký; jestli mě otec ohmatá a pozná, bojím se, aby se nedomníval, že jsem si z něho chtěl tropiti posměch, a abych neuvalil na sebe zlořečení místo požehnání.“ Matka mu řekla: „Na mně buď to zlořečení, synu; jen poslechni mé rady, jdi a přines, co jsem řekla.“ Odešel tedy, přinesl a dal to matce, která připravila pokrmy tak, jak věděla, že otec jeho rád. Potom oblékla mu nejlepší šaty Esauovy, které měla doma, kozelčími kožkami obložila mu ruce, zakryla holou část hrdla, dala mu pokrm a odevzdala chleby, které byla upekla. Když to přinesl otci, pravil: „Otče.“ On odpověděl: „Slyším. Kdo jsi, synu můj?“ I řekl Jakob: „Já jsem tvůj prvorozenec Esau; učinil jsem po tvém rozkazu; vstaň, a pojez z mého lovu, aby mi tvá duše požehnala.“ Tu pravil opět Isák svému synu: „Jak jsi mohl tak brzo něco uloviti, synu můj?“ Odpověděl: „Byla to vůle Boží, že se mi tak brzy naskytlo, co jsem, chtěl.“ I pravil Isák: „Přistup sem, ať se tě dotknu

Accéde huc, ut tangam te, fili mi, et probem utrum tu sis fílius meus Esau, an non. Accéssit ille ad patrem, et palpáto eo, dixit Isaac: Vox quidem, vox Jacob est, sed manus, manus sunt Esau. Et non cognóvit eum, quia pilósae manus simulitúdinem majóris expréssserant. Benedícens ergo illi, ait: Tu es fílius meus Esau? Respóndit: Ego sum. At ille: Affer mihi, inquit, cibos de venatióne tua, fili mi, ut benedícat tibi ánima mea. Quos cum oblátos comedísset, óbtulit ei étiam vinum. Quo hausto, dixit ad eum: Accéde ad me, et da mihi ósculum, fili mi. Accéssit, et osculátus est eum. Statímque ut sensit vestimentórum illíus fragrántiam, benedícens illi, ait: Ecce odor fílii mei, sicut odor agri pleni, cui benedíxit Dóminus. Det tibi Deus de rore coeli, et de pinguédine terrae, abundántiam fruménti et vini. Et sérviant tibi pópuli, et adórent te tribus: esto dóminus fratrum tuórum, et incurvéntur ante te fílii matris tuae. Qui maledíxerit tibi, sit ille maledíctus: et qui benedíxerit tibi, benedictiónibus repleátur. Vix Isaac sermónem impléverat, et egrésso Jacob foras, venit Esau, coctósque de venatióne cibos íntulit patri, dicens: Surge, pater mi, et cómede de venatióne fílii tui, ut benedícat mihi ánima tua. Dixítque illi Isaac: Quis enim es tu? Qui respóndit: Ego sum fílius tuus primogénitus Esau. Expávit Isaac stupóre veheménti, et ultra quam credi potest, admírans, ait: Quis ígitur ille est, qui dudum captam venatiónem áttulit mihi, et comédi ex ómnibus priúsquam tu veníres? benedixíque ei, et erit benedíctus. Audítis Esau sermónibus patris, irrúgiit clamóre magno, et consternátus, ait: Bénedic étiam et mihi, pater mi. Qui ait: Venit germánus tuus fraudulénter, et accépit benedictiónem tuam. At ille subjúnxit: Juste vocátum est nomen ejus Jacob: supplantávit enim me, en áltera vice: primogénita mea ante tulit, et nunc secúndo surrípuit benedictiónem meam. Rursúmque ad patrem: Numquid non reservásti, ait, et mihi benedictiónem? Respóndit Isaac: Dóminum tuum illum constítui, et omnes fratres ejus servitúti illíus subjugávi:

synu, a zkusím, jsi-li ty syn můj Esau.“ Přistoupil tedy k otci. Isák ohmatav ho pravil: „Hlas jest sice Jakobův, ale ruce jsou Esauovy.“ A nepoznal ho, poněvadž chlupaté ruce způsobily, že se podobal staršímu. Chtěje mu tedy požehnati, pravil: „Jsi ty můj syn Esau?“ On odpověděl: „Jsem.“ Tu pravil Isák: „Podej mi pokrm ze svého lovu, synu, aby ti požehnala má duše.“ Když Isák z podaného pojedl, podal mu Jakob také vína. Když se Isák napil, pravil: „Přistup ke mně a dej mi políbení, synu.“ Přistoupil a políbil ho. Tu jakmile ucítil vůni jeho roucha, žehnaje mu pravil: „Ano, vůně mého syna jest jak vůně bohaté nivy, které Hospodin požehnává. Dávej ti Bůh z nebeské rosy jakož i z tučnosti země nadbytek obilí a vína. Ať ti slouží národové, kmenové ať se ti klanějí. Bratří svých buď pánem, synové matky tvé ať se ti koří! Zlořečen buď, kdo ti zlořečí, požehnán však, kdo ti žehná.“ Sotvaže Isák dokončil řeč a Jakob vyšel ven, přišel Esau a přinesl vařené pokrmy z lovu otci řka: „Vstaň, otče můj, a jez z lovu svého syna, aby mi požehnala tvá duše.“ Isák mu řekl: „Kdo pak jsi ty?“ Odpověděl: „Jsem tvůj prvorozený syn Esau.“ Tu se Isák ulekl, hrozně zděsil a nevýslovně se divě pravil: „Kdo jest tedy ten, který před chvílí uloviv zvěř přinesl mi ji a jedl jsem ze všeho, dříve než jsi ty přišel? Požehnal jsem mu a zůstane požehnaným.“ Uslyšev Esau řeči otcovy zařval velikým křikem a zděšen jsa pravil: „Požehnej také mně, otče.“ On pravil: „Tvůj bratr lstivě přišel a vzal tvoje požehnání.“ Esau doložil: „Právem bylo nazváno jeho jméno Jakob, neboť — hle — po druhé mě obelstil; nejprve mi odňal prvorozenská práva a nyní zase uchvátil mé požehnání.“ Opět pak pravil k otci: „Zachoval jsi také mně požehnání?“ Isák odpověděl: „Tvým pánem jsem ho ustanovil a všecky bratry jeho jsem podrobil jeho službě; obilím a vínem jsem ho trvale opatřil, co tedy tobě, synu, po tom všem mohl bych ještě učiniti?“ „Otče,“ pravil Esau, „máš toliko jedno požehnání? Prosím, bys požehnal též mně.“ Když pak hlasitě vzlykal, tu Isák byl dojat a pravil mu: „V tuku země a

fruménto et vino stabilívi eum, et tibi post haec, fili mi, ultra quid fáciam? Cui Esau: Num unam, inquit, tantum benedictiónem habes, pater? mihi quoque óbsecro, ut benedícas. Cumque ejulátu magno fleret, motus Isaac, dixit ad eum: In pinguédine terrae, et in rore coeli désuper erit benedíctio tua.

v rose nebes shora bude tvé požehnání."

Uchvácení požehnání Jakubem je lstí, svatí Otcové to však vykládají jako mysterium. Esau sám se zbavil už dříve svých prvorozenských práv za mísu čočovice, a tím již ukázal, že nebyl tak velkých práv hoden. Také židovstvo, jemuž byla jako prvorozenému především určena milost a požehnání vykoupení, nebylo hodno této milosti, která přešla na pokolení pohanské, které jako druhorozenec nemělo připraveno tak velké požehnání.

Graduale. Ps. 91, 2-3.

Bonum est confitéri Dómino, et psállere nómini tuo, Altíssime. V. Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam, et veritátem tuam per noctem.

Stupňový zpěv. Ž. 91.

Dobré jest Boha chváliti a opěvovati jméno tvé, Nejvyšší. V. Hlásati zrána milosrdenství tvé a pravdu tvou v noci.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Lucam. c. 15.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše 15, 11-32.

Bůh přijímá s nekonečnou dobrotou ztracené syny, kteří poznali svou hříšnost a v pokání se k němu vracejí.

In illo témpore: Dixit Jesus Pharisaeis et Scribis parábolam istam: Homo quidam hábuit duos fílios: et dixit adolescéntior ex illis patri: Pater, da mihi portiónem substántiae, quae me contíngit. Et divísit illis substántiam. Et non post multos dies, congregátis ómnibus, adolescéntior fílius péregre proféctus est in regiónem longínquam, et ibi dissipávit substántiam suam

Za onoho času Pán Ježíš řekl fariseům a zákoníkům podobenství toto: „Jeden člověk měl dva syny, a mladší z nich řekl otci: ‚Otče, dej mi ten díl statku, který na mne připadá.' I rozdělil jim majetek. A po nemnoha dnech syn mladší sebrav všecko, odešel do krajiny daleké a tam promarnil statek svůj, živ jsa prostopášně. A když byl všecko utratil, nastal v té krajině hlad

vivéndo luxurióse. Et postquam ómnia consummásset, facta est fames válida in regióne illa, et ipse coepit egére. Et ábiit, et adhaesit uni cívium regiónis illíus. Et misit illum in villam suam, ut pásceret porcos. Et cupiébat implére ventrem suum de síliquis, quas porci manducábant: et nemo illi dabat. In se autem revérsus, dixit: Quanti mercenárii in domo patris mei abúndant pánibus, ego autem hic fame péreo! Surgam, et ibo ad patrem meum, et dicam ei: Pater, peccávi in coelum, et coram te: jam non sum dignus vocári fílius tuus: fac me sicut unum de mercenáriis tuis. Et surgens, venit ad patrem suum. Cum autem adhuc longe esset, vidit illum pater ipsíus, et misericórdia motus est, et accúrrens cécidit super collum ejus, et osculátus est eum. Dixítque ei fílius: Pater, peccávi in coelum, et coram te: jam non sum dignus vocári fílius tuus. Dixit autem pater ad servos suos: Cito proférte stolam primam, et indúite illum: et date ánnulum in manum ejus, et calceaménta in pedes ejus: et addúcite vítulum saginá-

veliký, a on počal trpěti nouzi. I šel a přidržel se jednoho občana oné krajiny, a ten poslal ho do dvora svého, aby pásl vepře. I přál si naplniti své břicho lusky, které jedli vepři, ale nikdo mu jich nedával. Šel tedy do sebe a řekl: ‚Kolik dělníků v domě otce mého má hojnost chleba, a já hynu zde hladem. Vstanu a půjdu k otci svému a řeknu jemu: ‚Otče, zhřešil jsem proti nebi a před tebou; již nejsem hoden slouti synem tvým. Učiň mne jako jednoho ze svých dělníků.' A vstav šel k otci svému. Když pak byl ještě opodál, otec jeho spatřil ho a byl hnut milosrdenstvím; i běžel a padl mu kolem krku a zulíbal ho. I řekl mu syn: ‚Otče, zhřešil jsem proti nebi a před tebou; již nejsem hoden slouti synem tvým.' Ale otec řekl ke svým služebníkům: ‚Rychle přineste roucho přední a oblecte ho a dejte mu prsten na ruku a obuv na nohy jeho; a přiveďte tele tučné a zabijte je, a jezme a veselme se; neboť tento syn můj byl mrtev a zase ožil; byl ztracen, a jest nalezen.' I počali se veseliti. Byl pak syn jeho starší na poli; a když přicházel

tum, et occídite, et manducémus et epulémur: quia hic fílius meus mórtuus erat, et revíxit: períerat, et invéntus est. Et coepérunt epulári. Erat autem fílius ejus sénior in agro: et cum veníret, et appropinquáret dómui, audívit symphóniam, et chorum: et vocávit unum de servis, et interrogávit, quid haec essent. Isque dixit illi: Frater tuus venit, et occídit pater tuus vítulum saginátum, quia salvum illum recépit. Indignátus est autem, et nolébat introíre. Pater ergo illíus egréssus, coepit rogáre illum. At ille respóndens, dixit patri suo: Ecce tot annis sérvio tibi, et numquam mandátum tuum praeterívi, et numquam dedísti mihi hoedum, ut cum amícis meis epulárer: sed postquam fílius tuus hic, qui devorávit substántiam suam cum meretrícibus, venit, occidísti illi vítulum saginátum. At ipse dixit illi: Fili, tu semper mecum es, et ómnia mea tua sunt: epulári autem, et gaudére oportébat, quia frater tuus hic mórtuus erat, et revíxit: períerat, et invéntus est.

a se blížil k domu, uslyšel hudbu a tanec. I povolal k sobě jednoho ze služebníků a otázal se ho, co by to bylo. A on řekl jemu: ‚Bratr tvůj přišel a otec tvůj zabil tučné tele, poněvadž jej dostal zdravého.' I rozhněval se a nechtěl vejíti. Tedy otec jeho vyšed počal jej chlácholiti. Ale on odpověděv řekl otci svému: ‚Hle, tolik roků sloužím tobě a nikdy jsem přikázání tvého nepřestoupil, a nikdy jsi mi nedal ani kozelce, abych se poveselil se svými přáteli. Ale když přišel tento syn tvůj, který prohýřil majetek svůj s nevěstkami, zabil jsi mu tučné tele.' On však řekl jemu: ‚Synu můj, ty jsi vždycky se mnou, a všecky věci mé jsou tvoje; veseliti se však a radovati se náleželo, neboť tento bratr tvůj byl mrtev, a zase ožil; byl ztracen, a jest nalezen.'"

Doba postní je k tomu, abychom šli do sebe a napravili svůj život. I kdybychom byli utratili všecko krásné a dobré, jež jsme obdrželi od Boha, máme se k němu kajícně vrátiti. Bůh nechce smrti hříšníka, nýbrž aby se poznal, obrátil a žil nový život v nové milosti.

Offertorium. Ps. 12, 4-5,

Illúmina óculos meos,

Obětování. Ž. 12, 4-5.

Osviť oči mé, abych

ne umquam obdórmiam in morte: nequándo dicat inimícus meus: Praeválui advérsus eum.

snad neusnul spánkem smrti, aby snad někdy neřekl nepřítel můj: „Přemohl jsem jej."

Secreta

His sacrifíciis, Dómine, concéde placátus: ut, qui própriis orámus absólvi delíctis, non gravémur extérnis. Per Dóminum nostrum . . .

Druhá a třetí Tichá modlitba (str. 168).

Preface postní (str. 31).

Tichá modlitba

Skrze tyto oběti usmířen, Pane, uděl, abychom, kteří prosíme za vysvobození z provinění vlastních, nebyli tíženi cizími. Skrze Pána . . .

Communio. Luc. 15, 32.

Opórtet te, fili, gaudére, quia frater tuus mórtuus fúerat, et revíxit; períerat, et invéntus est.

K přijímání. Luk. 15, 32.

Musíš se, synu, radovati, neboť bratr tvůj byl mrtev, a zase ožil; byl ztracen, a jest nalezen.

Postcommunio

Sacraménti tui, Dómine, divína libátio penetrália nostri cordis infúndat: et sui nos partícipes poténter effíciat. Per Dóminum nostrum . . .

Po přijímání

Božská úlitba tvé svátosti, Pane, nechť nitro srdce našeho skropí a mocně nás svými podílníky učiní. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Druhá a třetí modlitba Po přijímání (str. 169).

Nad lidem se kněz modlí:

Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Modleme! Pokořte hlavy své před Bohem!

Oratio

Famíliam tuam, quaesumus, Dómine, contínua pietáte custódi: ut, quae in sola spe grátiae coelléstis innítitur, coelésti étiam protectióne muniátur. Per Dóminum . . .

Modlitba

Ustavičnou dobrotivostí svou, prosíme, Pane, rodinu svou ochraň, aby, opírajíc se jenom o naději nebeské milosti, nebeskou záštitou také chráněna byla. Skrze Pána . . .

Neděle třetí postní

(Oculi)

Shromáždění u sv. Vavřince před hradbami

V tuto neděli konalo se v prvých dobách křesťanství před celou obcí věřících skrutinium, čili zkouška katechumenů, již toužili po křtu svatém. To mělo vliv také na formulář dnešní mše sv. Církev svatá nám líčí, jak život křesťana jest ustavičný boj světla proti tmě. Proto jest nám tolik potřebí Milosti, o níž na začátku mše prosíme.

Introitus. Ps. 24, 15-16.

Oculi mei semper ad Dóminum: quia ipse evéllet de láqueo pedes meos: réspice in me, et miserére mei: quóniam únicus et pauper sum ego. Ps. ib. 1-2. Ad te, Dómine, levávi ánimam meam: Deus meus, in te confído, non erubéscam. ℣. Glória Patri et Fílio et Spirítui Sancto..

Vstup. Ž. 24, 15-16.

Oči moje povždy obráceny jsou k Pánu, neboť on vyprostí z osidla nohy moje. Pohleď na mne a smiluj se nade mnou, neboť opuštěn a ztrápen jsem já. Ž. tamt. 1-2. K tobě, Pane, pozdvihuji duši svou. Bože můj, v tebe doufám, nebudu zahanben. ℣. Sláva Otci i Synu...

Oratio

Quaesumus, omnípotens Deus, vota humílium réspice: atque ad defensiónem nostram, déxteram tuae majestátis exténde. Per Dóminum nostrum...

Druhá a třetí modlitba (str. 164).

Modlitba

Prosíme, všemohoucí Bože, na prosby pokorných shlédni a k naší obraně pravici své velebnosti vztáhni. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Léctio Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Ephésios. c. 5, 1-9.

Čtení z listu svatého Pavla Apoštola k Efeským. 5, 1-9.

V době postní pracujeme na své spáse. Kajícnost svou musíme dáti najevo svým obrácením a návratem k Bohu, jakož i následováním jeho lásky. Varujme se především nečistoty a lakotnosti, kterými poskvrňujeme nejen sebe, ale dopouštíme se nespravedlnosti i vůči bližnímu.

Fratres. Estóte imitatóres Dei, sicut fílii charíssimi: et ambuláte in dilectióne, sicut et Christus

Bratři, buďte následovníky Božími jako dítky milé a žijte v lásce, jakož i Kristus miloval nás a vydal

diléxit nos, et trádidit semetípsum pro nobis oblatiónem, et hóstiam Deo in odórem suavitátis. Fornicátio autem, et omnis immundítia, aut avarítia, nec nominétur in vobis, sicut decet sanctos: aut turpitúdo, aut stultilóquium, aut scurrílitas, quae ad rem non pértinet: sed magis gratiárum áctio. Hoc enim scitóte intelligéntes: quod omnis fornicátor, aut immúndus, aut avárus, quod est idolórum sérvitus, non habet hereditátem in regno Christi et Dei. Nemo vos sedúcat inánibus verbis: propter haec enim venit ira Dei in fílios diffidéntiae. Nolíte ergo éffici partícipes eórum. Erátis enim aliquándo ténebrae: nunc autem lux in Dómino. Ut fílii lucis ambuláte: fructus enim lucis est in omni bonitáte, et justítia, et veritáte.

sebe sama za nás v dar, a to v oběť krvavou Bohu k vůni líbezné. Smilství však a všeliká nečistota neb lakota nebudiž ani jmenována mezi vámi, jakož sluší na věřící; taktéž ani mrzkost a prázdné tlachání neb vtipkování, která se nesluší, nýbrž spíše děkování. Toto pak vězte a znejte, že žádný smilník neb nečistý neb lakotník, to jest modloslužebník, nemá dědictví v království Kristově a Božím. Nikdo vás nesváděj marnými řečmi, neboť pro tyto věci hněv Boží přichází na neposlušníky; nestávejte se tedy účastníky jejich. Byliť jste někdy tmou, nyní však jste světlem v Pánu; jako účastníci světla žijte — neboť ovoce světla záleží ve všelikém dobrotě a spravedlnosti a pravdě.

Graduale. Ps. 9, 20 et 4.

Exsúrge, Dómine, non praeváleat homo: judicéntur Gentes in conspéctu tuo. ℣. In converténdo inimícum meum retrórsum, infirmabúntur, et períbunt a fácie tua.

Stupňový zpěv. Ž. 9.

Povstaň, Pane, aby se nestal příliš mocným člověk. Buďtež souzeni národové před tváří tvou. ℣. Když obrátíš nepřátele mé na útěk, klesnou a zahynou před tváří tvou.

Tractus. Ps. 122, 1-3.

Ad te levávi óculos meos, qui hábitas in coelis. ℣. Ecce sicut óculi servórum

Traktus. Ž. 122, 1-3.

K tobě pozdvihl jsem očí svých, jenž přebýváš na nebesích. ℣. Hle, jako

in mánibus dominórum suórum. ℣. Et sicut óculi ancíllae in mánibus dóminae suae: ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostri. ℣. Miserére nobis, Dómine, miserére nobis.

oči služebníků na ruce pánů jejich. ℣. A jako oči děvečky na ruce paní její, tak oči naše na Pána Boha našeho, až by se smiloval nad námi. ℣. Smiluj se nad námi, Pane, smiluj se nad námi.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Lucam. c. 11.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 11, 14-28.

Posedlý v dnešním Evangeliu jest obrazem hříšníka, který dostal se pod moc zlého ducha. Jako onen onemí, to jest zatvrdí se a hříchy svůj nevyzná. — Obracejme se s důvěrou ke Kristu, našemu lékaři a on nás vysvobodí z moci satana. Nebuďme však po svém smíru s Bohem lehkomyslní a bděme, abychom se nestali znovu kořistí pekla!

In illo tempóre: Erat Jesus ejíciens daemónium, et illud erat mutum. Et cum ejecísset daemónium, locútus est mutus, et admirátae sunt turbae. Quidam autem ex eis dixérunt: In Beélzebub príncipe daemoniórum éjicit daemónia. Et álii tentántes, signum de coelo quaerébant ab eo. Ipse autem, ut vidit cogitatiónes eórum, dixit eis: Omne regnum in seípsum divísum desolábitur, et domus supra domum cadet. Si autem et sátanas in seípsum divísus est, quómodo stabit regnum ejus? quia dícitis, in Beélzebub me ejícere daemónia. Si autem ego in Beélzebub ejício daemónia: fílii vestri in quo ejíciunt? Ideo ipsi júdices vestri erunt. Porro si in dígito Dei ejício daemónia: profécto pervénit in vos regnum Dei. Cum fortis armátus custódit átrium suum, in pace sunt ea, quae póssidet. Si autem fórtior eo supervéniens vícerit eum, univérsa arma ejus aúferet, in quibus confidébat, et spólia ejus distríbuet. Qui non est mecum, contra me est: et qui non cólligit mecum, dispérgit. Cum immúndus spíritus exíerit de hómine, ámbulat per loca inaquósa, quaerens réquiem: et non invéniens, dicit: Revértar in domum meam, unde exívi. Et cum vénerit, ínvenit eam scopis mundátam, et ornátam. Tunc vadit, et assúmit septem álios spíritus secum, nequióres se, et ingréssi hábitant ibi. Et fiunt novíssima hóminis illíus pejóra prióribus. Factum est autem, cum haec díceret: extóllens vocem quaedam múlier de turba dixit illi: Beátus venter, qui te portávit, et úbera, quae suxísti. At ille dixit: Quinímo beáti, qui aúdiunt verbum Dei, et custódiunt illud.

Za onoho času Pán Ježíš vymítal ducha zlého, a ten byl němý. A když vyvrhl ducha zlého, němý mluvil; i podivili se zástupové. Někteří z nich však řekli: „V Belzebubu, náčelníku duchů zlých, vymítá zlé duchy.“ A jiní pokoušejíce ho, žádali na něm znamení s nebe. Ale on znaje smýšlení jejich řekl jim: „Každé království proti sobě rozdělené zpustne a dům na dům padne. Jestli tedy také satan proti sobě rozdělen jest, kterak obstojí království jeho? Neboť pravíte, že já v Belzebubu vymítám duchy zlé. A vymítám-li já duchy zlé v Belzebubu, v kom vymítají je synové vaši? Protož oni budou soudci vašimi. Jestli však prstem Božím vymítám duchy zlé, tož přišlo k vám království Boží. Když silák ozbrojen hlídá dvoru svého, v pokoji jest majetek jeho. Když však silnější než on přijda, přemůže ho, odejme veškerou jeho zbroj, na niž spoléhal, a rozdělí kořist jeho. Kdo není se mnou, proti mně jest, a kdo neshromažďuje se mnou, rozptyluje. Když duch nečistý vyjde od člověka, chodí po místech suchých, hledaje odpočinutí, a nenalézaje praví: Navrátím se do domu, z něhož jsem vyšel. A přijda nalezne jej vymetený a ozdobený. Tu jde a vezme s sebou sedm jiných duchů horších, než jest sám, a vejdouce přebývají tam. I stávají se poslední věci člověka toho horšími, než byly první.“ I stalo se, když to pravil, jedna žena ze zástupu, pozdvihla hlasu a řekla jemu: „Blahoslavený život, který tebe nosil, a prsy, kterých jsi požíval.“ Ale on pravil: „Ovšem blahoslavení, kteří slyší slovo Boží a ostříhají ho.“

Et dicitur Credo.

Následuje Credo.

Offertorium. Ps. 18.

Justítiae Dómini rectae, laetificántes corda, et judícia ejus dulcióra super

Obětování. Ž. 18, 9-12.

Rozsudky Boží jsou spravedlivé, rozradostňující srdce; a soudy jeho sladší

mel et favum: nam et servus tuus custódit ea.

medu a strdí. Také služebník tvůj zachovává je.

Secreta

Tichá modlitba

Haec hóstia, Dómine, quaesumus, emúndet nostra delícta: et ad sacrifícium celebrándum, subditórum tibi córpora mentésque sanctíficet. Per Dóminum nostrum...

Tato oběť, Pane, prosíme, nechť zahladí naše viny a těla i duše tobě poddaných ku slavení oběti posvětí. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou žije.

Druhá a třetí Tichá modlitba (str. 168).
Preface postní (str. 31).

Communio. P. 83, 4-5.

K přijímání. Ž. 83, 4-5.

Passer invénit sibi domum, et turtur nidum, ubi repónat pullos suos: altária tua, Dómine virtútum, Rex meus, et Deus meus: beáti, qui hábitant in domo tua, in saeculum saeculi laudábunt te.

Vrabec nalezl si domov a hrdlička hnízdo, kam by uložila mláďata svoje; já pak nalezl oltáře tvé, Pane zástupů, Králi můj a Bože můj. Blahoslavení, kteří přebývají v domě tvém; na věky věkův chváliti tebe budou.

Postcommunio

Po přijímání

A cunctis nos,quaesumus, Dómine, reátibus et perículis propitiátus absólve: quos tanti mystérii tríbuis esse partícipes. Per Dóminum nostrum...

Ode všech, prosíme, Pane, vin a nebezpečí milostivě osvoboď nás, kterýmž dáváš účastniti se tak velikého tajemství. Skrze Pána našeho...

Druhá a třetí modlitba Po přijímání (str. 169).

Pondělí po třetí neděli postní

Shromáždění u sv. Marka

Kdo doufá v Boha nemusí se bát ani pekla ani lidí. Bůh na to čeká, že se přivineme do jeho ochranné náruče.

Introitus. Ps. 55, 5

Vstup. Ž. 55, 5.

In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo sermónem: in Deo sperábo, non timébo, quid fáciat mihi homo. Ps. ib. 2. Miserére mei, Deus, quóniam conculcávit me homo: tota die bellans tribulávit me. V. Glória Patri et Fílio et Spirítui Sancto, sicut erat.

V Boha doufám; nebojím se, že mi člověk něco učiní. V. Ž. tamt. 2. Smiluj se nade mnou, Bože, neboť člověk po mně šlape. Celý den proti mně válčí a sužuje mne. V. Sláva..

Oratio

Modlitba

Córdibus nostris, quaesumus, Dómine, grátiam tuam benígnus infúnde: ut, sicut ab escis carnálibus abstinémus; ita sensus quoque nostros a nóxiis retrahámus excéssibus. Per Dóminum.

Milost svou, prosíme, Pane, dobrotivě vlej do našich srdcí, abychom, jako se zříkáme masitých krmí, tak také mysly své odváděli od škodných přestupků. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého.

Druhá a třetí modlitba (str. 164).

Léctio libri Regum. 4. c. 5, 1-15.

Čtení ze 4. Král 5, 1—15.

Hříchy pokrytá duše podobá se malomocnému Naamanovi. Zázračná koupel křestní však skvrny všecky odstraní.

In diébus illis: Náaman princeps milítiae regis Syriae, erat vir magnus apud dóminum suum, et honorátus: per illum enim dedit Dóminus salútem Sýriae: erat autem vir fortis et dives, sed leprósus. Porro de Sýria egréssi fúerant latrúnculi, et captívam dúxerant de terra Israel puéllam párvulam, quae erat in obséquio uxóris Náaman, quae ait ad dóminam suam: Útinam fuísset dóminus meus ad Prophétam, qui est in Samaría: profécto curásset eum a lepra, quam habet. Ingréssus est ítaque

V těch dnech Naaman, velitel vojska krále syrského, byl muž mocný u pána svého a ctěný; nebo skrze něho dal Hospodin vítězství Syrii; byl to muž vlivný a bohatý, ale malomocný. Ze Syrie byli vyšli lupiči, a přivedli ze země israelské zajatou dívku malou, a ta dostala se do služby manželky Naamanovy. I řekla paní své: „Ó by byl pán můj u proroka, který je v Samaři! Jistě uzdravil by ho od malomocenství, které má.“ Tu šel Naaman ku pánu svému, a oznámil mu to řka: „Takto a takto mlu-

Náaman ad dóminum suum, et nuntiávit ei, dicens: Sic et sic locúta est puélla de terra Israel. Dixítque ei rex Sýriae: Vade, et mittam lítteras ad regem Israel. Qui cum proféctus esset, et tulísset secum decem talénta argénti, et sex míllia aúreos, et decem mutatória vestimentórum, détulit lítteras ad regem Israel, in haec verba: Cum accéperis epístolam hanc, scito, quod míserim ad te Náaman servum meum, ut cures eum a lepra sua. Cumque legísset rex Israel lítteras, scidit vestiménta sua, et ait: Numquid Deus ego sum, ut occídere possim, et vivificáre, quia iste misit ad me, ut curem hóminem a lepra sua? animadvértite, et vidéte, quod occasiónes quaerat advérsum me. Quod cum audísset Eliséus vir Dei, scidísse vidélicet regem Israel vestiménta sua, misit ad eum, dicens: Quare scidísti vestiménta tua? véniat ad me, et sciat esse Prophétam in Israel. Venit ergo Náaman cum equis et cúrribus, et stetit ad óstium domus Eliséi: misítque ad eum Eliséus núntium, dicens: Vade, et laváre sépties in Jordáne: et recípiet sanitátem caro vila děvečka ze země israelské." Král syrský mu řekl: „Jdi a já pošlu list králi israelskému." On tedy odešel, a vzav s sebou deset hřiven stříbra, šest tisíc zlaťáků a desateré roucho na převlek, přinesl list králi israelskému v tato slova: „Když obdržíš list tento, věz, že posílám k tobě Naamana, služebníka svého, bys ho uzdravil od malomocenství jeho." Když přečetl král israelský list, roztrhl roucha svá a řekl: „Zda jsem já bohem, abych mohl život vzíti a dáti, že tento poslal ke mně, bych uzdravil člověka od malomocenství jeho? Pozorujte a vizte, že příčin hledá proti mně!" Když to uslyšel Eliseus, muž Boží, že totiž král israelský roztrhl roucha svá, vzkázal mu: „Proč jsi roztrhl roucha svá? Ať přijde ke mně a zví, že je prorok v Israeli!" Přišel tedy Naaman s koňmi a vozy, a zastavil se u dveří domu Eliseova. Eliseus poslal k němu posla a vzkázal: „Jdi, a umyj se sedmkráte v Jordáně, i bude uzdraveno tělo tvé a budeš čist!" Naaman se rozhněval, a bral se odtud řka: „Domníval jsem se, že vyjde ke mně, že stoje vzývati bude jméno Hotua, atque mundáberis. Irátus Náaman recedébat, dicens: Putábam, quod egrederétur ad me: et stans invocáret nomen Dómini Dei suit, et tángeret manu sua locum leprae, et curáret me. Numquid non melióres sunt Abana et Pharphar, flúvii Damásci, ómnibus aquis Israel, ut laver in eis, et munder? Cum ergo vertísset se, et abíret indígnans, accessérunt ad eum servi sui, et locúti sunt ei: Pater, et si rem grandem dixísset tibi Prophéta, certe fácere debúeras: quanto magis, quia nunc dixit tibi: Laváre, et mundáberis? Descéndit, et lavit in Jordáne sépties juxta sermónem viri Dei, et restitúta est caro ejus, sicut caro púeri párvuli, et mundátus est. Reversúsque ad virum Dei cum univérso comitátu suo, venit, et stetit coram eo, et ait: Vere scio, quod non sit álius Deus in univérsa terra, nisi tantum in Israel.

spodina, Boha svého, a že dotkna se rukou svou místa malomocenství, uzdraví mne. Zda nejsou lepší Abana a Farfar, řeky damašské, nad všecky vody israelské, abych se v nich zmyl a očistěn byl?" Obrátil se tedy a odcházel hněvaje se. Přistoupili však k němu služebníci jeho a domlouvali mu: „Otče, i kdyby velikou věc byl přikázal ti prorok, jistě měl bys ji učiniti; čím více, když řekl: „Umyj se a budeš čist!?" Sestoupil tedy a umyl se v Jordáně sedmkráte dle řeči muže Božího. I bylo tělo jeho zase čisté jako tělo malého dítěte. A navrátiv se k muži Božímu se vším komonstvem svým, přišel, předstoupil před něho a řekl: „V pravdě vím, že není jiného Boha na veškeré zemi, leč toliko v Israeli."

Třebas křestní voda je tak obyčejná hmota, má přec z milosti Boží zázračné očisťující účinky. — U katechumenů má býti tímto Čtením podnícena touha po křtu sv.

Graduale. Ps. 55, 9 et 2.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi: posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo. V. Miserére mei, Dómine, quóniam conculcávit me homo: tota die bellans tribulávit me.

Traktus. Ž. 102, 10 (str. 166).

Stupňový zpěv. Ž. 55.

Bože, oznámil jsem ti život svůj; nechal jsi slzy mé přijíti před obličej svůj V. Smiluj se nade mnou Bože, neboť člověk pc mně šlape. Celý den prot. mně válčí a sužuje mne

Evangelium

†Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše 4, 23-30.

Pouta lidské zloby stahují se už kolem Spasitele. Ještě však nepřišel čas jeho.

In illo témpore: Dixit Jesus Pharisaeis: Útique dicétis mihi hanc similitúdinem: Médice cura teípsum: quanta audívimus facta in Caphárnaum, fac et hic in pátria tua. Ait autem: Amen dico vobis, quia nemo Prophéta accéptus est in pátria sua. In veritáte dico vobis, multae víduae erant in diébus Elíae in Israel, quando clausum est coelum annis tribus, et ménsibus sex, cum facta esset fames magna in omni terra: et ad nullam illárum missus est Elías, nisi in Sarépta Sidóniae, ad mulíerem víduam. Et multi leprósi erant in Israel sub Eliséo Prophéta: et nemo eórum mundátus est nisi Náaman Syrus. Et repléti sunt omnes in synagóga ira, haec audiéntes. Et surrexérunt, et ejecérunt illum extra civitátem: et duxérunt illum usque ad supercílium montis, super quem cívitas illórum erat aedificáta, ut praecipitárent eum. Ipse autem tránsiens per médium illórum, ibat.

Za onoho času Pán Ježíš řekl farizeům: „Zajisté řeknete mi toto přísloví: ‚Lékaři, uzdrav se sám; ty věci veliké, které, jak jsme slyšeli, konal jsi v Kafarnaum, učiň také zde ve své otčině.'" A řekl: „Amen pravím vám: Žádný prorok není vzácný ve své otčině. Vpravdě pravím vám: Mnoho vdov bylo v lidu israelském za dnův Eliášových, když nebe se zavřelo po tři léta a šest měsíců, takže hlad veliký nastal po vší zemi, a k žádné z nich nebyl poslán Eliáš, leč do Sarepty Sidonské k ženě vdově. A mnoho bylo malomocných v lidu israelském za proroka Elisea a žádný z nich nebyl uzdraven leč jen Náman syrský." I naplnili se všickni v synagoze hněvem, slyšíce to, a povstavše vyvrhli jej ven z města a dovedli ho až na okraj hory, na níž město jejich bylo vystavěno, aby ho srazili dolů. Ale on prošed prostředkem jich, ubíral se odtud.

Offertorium. Ps. 54,

Exaúdi, Deus, oratiónem meam, et ne despéxeris deprecatiónem meam: inténde in me, et exaúdi me.

Obětování. Ž. 54, 2-3.

Vyslyš, Bože, modlitbu mou a nepohrdej mou prosbou. Popatř na mne a vyslyš mne.

Secreta

Munus, quod tibi, Dómine, nostrae servitútis offérimus, tu salutáre nobis pérfice sacraméntum. Per Dóminum ...

Tichá modlitba

Dar naší služby, Pane, jejž jsme tobě přinesli, přetvoř pro nás ve spasnou svátost. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

Druhá a třetí Tichá modlitba (str. 168). Preface postní (str. 31).

Communio. Ps. 13, 7.

Quis dabit ex Sion salutáre Israel? cum avérterit Dóminus captivitátem plebis suae, exsultábit Jacob, et laetábitur Israel.

K přijímání. Ž. 13, 7.

Kdo přinese se Sionu spásu pro Israele? když odvrátí Hospodin zajetí lidu svého, plesati bude Jakub a radovati se bude Israel.

Postcommunio

Praesta, quaesumus, omnípotens et miséricors Deus: ut, quod ore contíngimus, pura mente capiámus. Per Dóminum ...

Po přijímání

Uděl, prosíme, všemohoucí a milosrdný Bože, abychom, čeho se ústy dotýkáme, to přijali s čistou myslí. Skrze Pána ...

Druhá a třetí modlitba Po přijímání (str. 169).

Nad lidem se kněz modlí:

Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Modleme se! Pokořte hlavy své před Bohem!

Oratio

Subvéniat nobis, Dómine, misericórdia tua: ut ab imminéntibus peccatórum nostrórum perículis, te mereámur protegénte éripi, te liberánte

Oratio

Milosrdenství tvé Pane, nechť nám na pomoc přijde, abychom z hrozících pro naše hříchy nebezpečí zasloužili si tvou ochranou vytrženi, tvým vysvobo-

salvári. Per Dóminum nostrum Jesum Christum..

zením spaseni býti. Skrze Pána našeho...

Úterý po třetí neděli postní

Shromáždění u sv. Pudenciany

Volejme bez ustání k Bohu, neboť nenechá nás oslyšeny. Láska jeho nás chrání, jako člověk chrání zřítelnici svého oka. Rozprostírá nad námi svou ochranu, jako kvočna křídla svá nad kuřátky.

Introitus. Ps. 16, 6-8.

Ego clamávi, quóniam exaudísti me, Deus: inclína aurem tuam, et exaúdi verba mea: custódi me, Dómine, ut pupíllam óculi: sub umbra alárum tuárum prótege me. Ps. ib. 1. Exaúdi, Dómine, justítiam meam: inténde deprecatiónem meam. ℣. Glória Patri...

Vstup. Ž. 16, 6-8.

Volám, Bože, protože mne vyslýcháš. Nakloň ucho své a vyslyš slova má. Chraň mne, Hospodine, jako zřítelnici oka. Pod stínem křídel svých mne ukryj. Ž. tamt. 1. Vyslyš, Pane, spravedlnou věc mou. Popatř na mé úpění. ℣. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému, jakož..

Oratio

Exaúdi nos, omnípotens et miséricors Deus: et continéntiae salutáris propítius nobis dona concéde. Per Dóminum...

Druhá a třetí modlitba (str. 164).

Modlitba

Vyslyš nás, všemohoucí a milosrdný Bože, a dary spasitelného odříkání nám milostivě uděl. Skrze Pána našeho Ježíše Krista.

Léctio libri Regum. 4. c. 4, 1-7.

Čtení z 4. Král. 4, 1-7.

Sv. Pudenciana, v jejímž chrámě je dnes shromáždění, zobrazuje se s nádobkou oleje milosrdenství. S ohledem na to bylo asi voleno dnešní Čtení.

In diébus illis: Múlier quaedam clamábat ad Eliséum Prophétam, dicens: Servus tuus vir meus mórtuus est, et tu nosti, quia servus tuus fuit timens Dóminum: et ecce créditor

V těch dnech kterási žena z manželek prorockých volala k Eliseovi řkouc: „Služebník tvůj, muž můj umřel, — ty víš, že služebník tvůj bál se Hospodina — a hle, věřitel přišel, aby si vzal oba

venit, ut tollat duos fílios meos ad serviéndum sibi. Cui dixit Eliséus: Quid vis, ut fáciam tibi? Dic mihi: quid habes in domo tua? Ad illa respóndit: Non hábeo ancílla tua quidquam in domo mea, nisi parum ólei, quo ungar. Cui ait: Vade, pete mútuo ab ómnibus vicínis tuis vasa vácua non pauca. Et ingrédere, et claude óstium tuum, cum intrínsecus fúeris tu, et fílii tui: et mitte inde in ómnia vasa haec: et cum plena fúerint, tolles. Ivit ítaque múlier, et clausit óstium super se, et super fílios suos: illi offérebant vasa, et illa infundébat. Cumque plena fuíssent vasa, dixit ad fílium suum: Affer mihi adhuc vas. Et ille respóndit: Non hábeo. Stetítque óleum. Venit autem illa, et indicávit hómini Dei. Et ille: Vade, inquit, vende óleum, et redde creditóri tuo: tu autem, et fílii tui vívite de réliquo.

syny mé za nevolníky.“ Eliseus jí řekl: „Co chceš, abych ti učinil? Pověz mi, co máš v domě svém.“ Ona odpověděla: „Nemá služebnice tvá nic v domě svém, nežli maličko oleje, aby se jím mazala.“ „Jdi,“ pravil jí, „a vypůjč si ode všech sousedek svých nádob prázdných nemálo. Pak vejdi, zavři dveře po sobě i po synech svých, nalévej z něho do všech těch nádob, a když bude některá plná, odstav ji.“ Šla tedy žena, zavřela dveře po sobě a po synech svých, oni podávali nádoby a ona nalévala. Když byly plné nádoby, řekla synu svému: „Podej mi ještě nádobu!“ On však odpověděl: „Nemám.“ I zastavil se olej. Tedy přišla ona a zvěstovala to člověku Božímu. A ten řekl: „Jdi, prodej olej, a zaplať věřiteli svému; ty pak a synové tvoji živi buďte z ostatku.“

Graduale. Ps. 18, 13-14.

Ab occúltis meis munda me, Dómine: et ab aliénis parce servo tuo. ℣. Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: et emundábor a delícto máximo.

Stupňový zpěv. Ž. 18.

Pane, očisť mne od skrytých vin mých; od cizích vin mne ušetř. ℣. Nebudou-li mne ovládati, tehdy budu bez poskvrny a očistím se od hříchu převelikého.

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Matth. c. 18.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 18, 15-22.

Dnešní Evangelium je vybráno především s ohledem na postní dobu, ale také s ohledem na místo shromáždění. To bylo původně domem senátora Pudence, u něhož bydlil sv. Petr, když přišel do Říma.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Si peccáverit in te frater tuus, vade, et córripe eum inter te, et ipsum solum. Si te audíerit, lucrátus eris fratrem tuum. Si autem te non audíerit, ádhibe tecum adhuc unum, vel duos, ut in ore duórum, vel trium téstium stet omne verbum. Quod si non audíerit eos: dic Ecclésiae. Si autem Ecclésiam non audíerit: sit tibi sicut éthnicus et publicánus. Amen dico vobis, quaecúmque alligavéritis super terram, erunt ligáta et in coelo: et quaecúmque solvéritis super terram, erunt solúta et in coelo. Iterum dico vobis, quia si duo ex vobis consénserint super terram, de omni re, quamcúmque petíerint, fiet illis a Patre meo, qui in coelis est. Ubi enim sunt duo, vel tres congregáti in nómine meo, ibi sum in médio eórum. Tunc accédens Petrus ad eum, dixit: Dómine, quóties peccábit in me frater meus, et dimíttam ei? usque sépties? Dicit illi

Za onoho času Pán Ježíš řekl učeníkům svým: „Zhřešil-li by pak proti tobě bratr tvůj, jdi a pokárej ho mezi sebou a jím samým. Poslechne-li tě, získal jsi bratra svého; pakli neposlechne, přiber si ještě jednoho neb dva, aby v ústech dvou neb tří svědků stálo pevně veškeré slovo. Bude-li jich nedbati, pověz církvi; pakli však ani církve neposlechne, budiž tobě jako pohan a publikán. Amen pravím vám: Cokoli svážete na zemi, bude svázáno i na nebi, a cokoli rozvážete na zemi, bude rozvázáno i na nebi. Opět pravím vám: Jestli dva z vás na zemi sjednotí se spolu o kterékoli věci, za kterou by prosili, stane se jim to od Otce mého, jenž jest v nebesích. Neboť kde jsou dva neb tři shromážděni ve jméno mé, tam jsem já uprostřed nich.“ Tu přistoupil k němu Petr a řekl: „Pane, kolikrát zhřeší proti mně bratr můj, a odpustím jemu? Zda do sedmikráte?“ Dí jemu Ježíš: „Nepravím

Jesus: Non dico tibi usque sépties: sed usque septuágies sépties.

tobě až do sedmikráte, nýbrž až do sedmdesátisedmkrát.“

Offertorium. Ps. 117.

Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini exaltávit me: non móriar, sed vivam, et narrábo ópera Dómini.

Obětování. Ž. 117, 16 a 17.

Pravice Hospodinova byla mocná, pravice Páně mne pozvedla. Nezemru, nýbrž budu živ a vyprávěti budu díla Hospodinova.

Secreta

Per haec véniat, quaesumus, Dómine, sacraménta nostrae redemptiónis efféctus: qui nos et ab humánis rétrahat semper excéssibus, et ad salutária dona perdúcat. Per Dóminum nostrum.

Tichá modlitba

Skrze tyto svátosti, prosíme, Pane, nechť účinek naší spásy přijde, který ať nás vždycky i odvádí od lidských přestupků i přivádí k darům spasným. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž...

Druhá a třetí Tichá modlitba (str. 168). Preface postní (str. 31).

Commúnio. Ps. 14,1-2.

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? aut quis requiéscet in monte sancto tuo? Qui ingréditur sine mácula, et operátur justítiam.

K přijímání. Ž. 14, 1-2.

Hospodine, kdo bude přebývati ve stánku tvém? Nebo kdo spočine na hoře svaté tvé? Ten, kdo kráčí bez poskvrny a spravedlivě jedná.

Postcommúnio

Sacris, Dómine, mystériis expiáti: et véniam, quaesumus, consequámur, et grátiam. Per Dóminum nostrum...

Po přijímání

Svatými tajemstvími očištěni jsouce, prosíme, Pane, nechť i odpuštění dosáhneme i milosti. Skrze Pána našeho...

Druhá a třetí modlitba Po přijímání (str. 169).

Nad lidem se kněz modlí:

Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Modleme se! Pokořte hlavy své před Bohem!

Oratio

Tua nos, Dómine, protectióne defénde: et ab omni semper iniquitáte custódi. Per Dóminum ...

Modlitba

Tvou záštitou nás, Pane, braň a od veškeré nepravosti vždycky ochraň. Skrze Pána našeho ...

Středa po třetí neděli postní

Shromáždění u sv. Xysta

O tomto dni bylo v prvních staletích v Římě první t. zv. skrutinium katechumenů. Dostali totiž naučit se nazpaměť Desatero a uvažovati o jeho důležitosti pro spásu člověka.

Introitus. Ps. 30, 7-8.

Ego autem in Dómino sperábo: exsultábo, et laetábor in tua misericórdia: quia respexísti humilitátem meam. Ps. ib. 2. In te, Dómine, sperávi, non confúndar in aetérnum: in justítia tua líbera me, et éripe me. ℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto, sicut ...

Vstup. Ž. 30, 7-8.

Já skládám v Hospodina svou naději. Plesati budu a radovati se z tvého milosrdenství, neboť jsi pohlédl na mou nízkost. Ž. tamt. 2. V tebe jsem, Pane, doufal, ať nejsem nikdy zahanben. Pro spravedlnost svou mne vysvoboď a zachraň mne. ℣. Sláva Otci ...

Oratio

Praesta nobis, quaesumus, Dómine: ut salutáribus jejúniis erudíti, a nóxiis quoque vítiis abstinéntes, propitiatiónem tuam facílius impetrémus. Per Dóminum ...

Modlitba

Uděl nám, prosíme, Pane, abychom, spásonosnými posty vyučeni jsouce, také škodlivých neřestí se zříkali, bychom snáze dosáhli odpuštění tvého. Skrze Pána ...

Druhá a třetí modlitba (str. 164).

Léctio libri Exodi. c. 20. 12-24.

Čtení z 2. knihy Mojžíšovy 20.

Dnešní Čtení je vybráno s ohledem na skrutinium katechumenů.

Haec dicit Dóminus Deus: Honóra patrem tuum, et matrem tuam, ut sis longaevus super terram, quam Dóminus Deus tuus dabit tibi. Non occídes. Non moecháberis. Non furtum fácies. Non loquéris contra próximum tuum falsum testimónium. Non concupísces domum próximi tui: nec desiderábis uxórem ejus, non servum, non ancíllam, non bovem, non ásinum, nec ómnia, quae illíus sunt. Cuntus autem pópulus vidébat voces, et lámpades, et sónitum búccinae, montémque fumántem: et pertérriti, ac patóre concússi, stetérunt procul, dicéntes Móysi: Lóquere tu nobis, et audiémus: non loquátur nobis Dóminus, ne forte moriámur. Et ait Móyses ad pópulum: Nolíte timére: ut enim probáret vos, venit Deus, et ut terror illíus esset in vobis, et non peccarétis. Stetítque pópulus de longe. Móyses autem accéssit ad calíginem, in qua erat Deus. Dixit praetérea Dóminus ad Móysen: Haec dices fíliis Israel: Vos vidístis, quod de coelo locútus sim vobis. Non faciétis deos argénteos, nec deos aúreos faciétis vobis. Altáre de terra faciétis mihi, et offerétis super eo holocaústa et pacífica vestra, oves vestras, et boves in omni loco, in quo memória fúerit nóminis mei.

Toto praví Hospodin Bůh: „Cti otce svého i matku svou, abys dlouho živ byl na půdě, kterou ti dá Hospodin, Bůh tvůj. Nezabiješ! Nezcizoložíš! Nepokradeš! Nevydáš proti svému bližnímu křivého svědectví! Nepožádáš domu bližního svého! Aniž požádáš jeho manželky, služebníka, služebné, býka, osla, ničeho cožkoliv jest jeho.“ Když všecek lid pozoroval rachot hromu, kmitání blesků, zvuk rohu a kouřící horu, byl přestrašen, zachvácen hrůzou, jal se vzdalovati a pravil Mojžíšovi: „Mluvty s námi, a budeme poslouchati; nechť nemluví s námi Hospodin, bychom snad nezemřeli.“ Mojžíš pravil k lidu: „Nebojte se; neboť Hospodin přišel, aby vás zkoušel, abyste se ho báli a nehřešili.“ Lid tedy stanul opodál. Mojžíš pak přistoupil ke mraku, v němž byl Bůh. I mluvil Hospodin dále k Mojžíšovi: „Toto řekneš synům Israelovým: Vy jste viděli, že jsem k vám mluvil s nebe. Nebudete dělati stříbrných bohův, aniž si učiníte bohů zlatých. Oltář ze země mi uděláte a budete na něm přinášeti své oběti zápalné a pokojné, ovce i býky na každém místě, na němž bude památka jména mého.“

Bůh nám dal jasná přikázání; nikdo se nemůže vymlouvati na to, že neznal vůle Boží.

Graduale. Ps. 6, 3-4.

Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum: sana me, Dómine. V. Conturbáta sunt ómnia ossa mea, et ánima mea turbáta est valde.

Stupňový zpěv. Ž. 6, 3-4.

Smiluj se nade mnou, Hospodine, neboť chřadnu; uzdrav mne, Pane. V. Roztřeseny jsou všecky mé kosti a duše má je velmi zmatena.

Traktus. Ž. 102, 10 (str. 166).

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Matthaeum c. 15.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše 15, 1-20.

I v Evangeliu slyší katechumeni, co se bude od nich v křesťanství požadovati. My, kteří jsme už pokřtěni, zachováváme přesně všecka přikázání?

In illo témpore: Accessérunt ad Jesum ab Jerosólymis Scribae et Pharisaei, dicéntes: Quare discípuli tui transgrediúntur traditiónem seniórum? non enim lavant manus suas, cum panem mandúcant. Ipse autem respóndens, ait illis: Quare et vos transgredímini mandátum Dei propter traditiónem vestram? Nam Deus dixit: Honóra patrem et matrem. Et: Qui maledíxerit patri, vel matri morte moriátur. Vos autem dícitis: Quicúmque díxerit patri, vel matri: munus, quodcúmque est ex me, tibi próderit: et non honorificábit patrem suum, aut matrem suam: et írritum fecístis mandátum Dei propter traditiónem vestram. Hypócritae, bene

Za onoho času přišli k Ježíšovi z Jerusalema zákoníci a fariseové a řekli: „Proč přestupují učeníci tvoji podání starších? neboť neumývají rukou svých, když jedí chléb.“ On pak odpověděv řekl jim: „Proč i vy přestupujete přikázání Boží pro podání svoje? Neboť Bůh řekl: ‚Cti otce i matku‘ a ‚Kdo zlořečí otci neb matce, ať umře,‘ vy však pravíte: ‚Kdo by řekl otci neb matce: „dar jest to, z čeho bys mohl míti ode mne prospěch,“ není povinen ctíti otce svého neb matku svou.‘ I zrušili jste přikázání Boží pro podání svoje. Pokrytci, dobře prorokoval o vás Isaiáš řka: Lid tento ctí mne ústy, ale srdce jejich daleko jest ode mne. Nadarmo

prophetávit de vobis Isaías, dicens: Pópulus hic lábiis me honórat: cor autem eórum longe est a me. Sine causa autem colunt me, docéntes doctrínas, et mandáta hóminum. Et convocátis ad se turbis, dixit eis: Audíte, et intellígite. Non quod intrat in os, coínquinat hóminem: sed quod procédit ex ore, hoc coínquinat hóminem. Tunc accedéntes discípuli ejus, dixérunt ei: Scis, quia Pharisaei, audíto verbo hoc, scandalizáti sunt? At ille respóndens, ait: Omnis plantátio, quam non plantávit Pater meus coeléstis, eradicábitur. Sínite illos: caeci sunt, et duces caecórum. Caecus autem si caeco ducátum praestet, ambo in fóveam cadunt. Respóndens autem Petrus, dixit ei: Edíssere nobis parábolam istam. At ille dixit: Adhuc et vos sine intellléctu estis? Non intellígitis, quia omne quod in os intrat, in ventrem vadit, et in secéssum emíttitur? Quae autem procédunt de ore, de corde éxeunt, et ea coínquinant hóminem: de corde enim éxeunt cogitatiónes malae, homicídia, adultéria, fornicatiónes, furta, falsa testimónia, blasphémiae. Haec sunt, quae coínqui-

však mě ctí, učíce naukám a stanovám lidským.“ A svolav k sobě zástupy, řekl jim: „Slyšte a rozumějte: Ne, co vchází do úst, poskvrňuje člověka, nýbrž co vychází z úst, to poskvrňuje člověka.“ Tu přistoupili k němu učeníci jeho a řekli jemu: „Víš-li, že fariseové, uslyševše tu řeč, se pohoršili?“ On pak odpovídaje pravil: „Všeliké štípení, jehož neštípil Otec můj nebeský, bude z kořene vyvráceno. Nechte jich; slepí jsou to vůdcové slepých; vede-li však slepý slepého, padnou oba do jámy.“ Odvětiv pak Petr řekl jemu: „Vylož nám to podobenství.“ A on pravil: „Také-li vy jste ještě nechápaví? Nenahlížíte-li, že vše, co vchází do úst, jde do břicha a vypouští se do stoky? co však vychází z úst, jde ze srdce, a to poskvrňuje člověka. Ze srdce zajisté vycházejí zlé myšlenky, vraždy, cizoložství, smilstva, krádeže, křivá svědectví, rouhání. To jsou věci, které poskvrňují člověka, neumytýma rukama však jísti neposkvrňuje člověka.“

Křesťanství nepřipouští nějaký jenom zevní výklad přikázání Božích, jak si své povin-

nant hóminem. Non lotis autem mánibus manducáre, non coinquinat hóminem.

Offertorium. Ps. 108,21.

Dómine, fac mecum misericórdiam tuam, propter nomen tuum: quia suávis est misericórdia tua.

Secreta

Súscipe, quaesumus, Dómine, preces pópuli tui cum oblatiónibus hostiárum: et tua mystéria celebrántes, ab ómnibus nos defénde perículis. Per Dóminum.

Druhá a třetí Tichá modlitba (str. 168). Preface postní (str. 31).

Communio. Ps. 15,11.

Notas mihi fecísti vias vitae: adimplébis me laetítia cum vultu tuo, Dómine.

Postcommunio

Sanctíficet nos, Dómine, qua pasti sumus, mensa coeléstis: et a cunctis erróribus expiátos, supérnis promissiónibus reddat accéptos. Per Dóminum.

Druhá a třetí modlitba Po přijímání (str. 169).

Nad lidem se kněz modlí:

Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Oratio

Concéde, quaesumus, omnípotens Deus: ut, qui protectiónis tuae grátiam quaerimus, liberáti a malis nosti ulehčovali fariseové, nýbrž učení křesťanské se dotýká kořenů a vlastní podstaty věcí. Jedině Duše je schopna učinit nějakou věc dobrou neb špatnou.

Obětování. Ž. 108,21.

Hospodine, buď se mnou milosrdný pro jméno tvé, vždy milosrdenství tvé je líbezné.

Tichá modlitba

Přijmi, prosíme, Pane, s obětovanými dary prosby lidu svého, a nás, kteří slavíme tvá tajemství, přede vším nebezpečím ochraňuj. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

K přijímání. Ž. 15,11.

Zjevil jsi mi cestu k životu. Naplníš mne radostí z tvého obličeje, Pane.

Po přijímání

Nebeská krmě, Pane, jíž jsme nasyceni, nechť nás posvětí a ode všech bludů očištěné pro nebeská přislíbení vnímavé činí. Skrze Pána...

Modleme se! Skloňte hlavy své před Bohem!

Modlitba

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, abychom, toužíce po milosti tvé ochrany, ode všeho zlého byli vy-

ómnibus, secúra tibi mente serviámus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

svobozeni a s bezpečnou tobě sloužili myslí. Skrze Pána našeho Ježíše Krista.

Čtvrtek po třetí neděli postní

Shromáždění u sv. Kosmy a Damiana

Dnes stojíme v polovici postní doby. Církev sv. vede své dítky, které se posty umrtvují, do chrámu dvou svatých lékařů z Orientu, sv. Kosmy a Damiana, aby si od nich vyprosily síly pro druhou polovici pokání. Texty dnešní mše jsou asi ze staré mše posvěcení tohoto starého chrámu, jejž papež Felix IV. (526-530) zřídil.

Introitus

Salus pópuli ego sum, dicit Dóminus: de quacúmque tribulatióne clamáverint ad me, exaúdiam eos: et ero illórum Dóminus in perpétuum. Ps. 77,1. Atténdite, pópule meus, legem meam: inclináte aurem vestram in verba oris mei. V. Glória Patri.

Vstup

„Zdraví lidu jsem já," praví Hospodin, „v kterémkoliv soužení budou ke mně volati, vyslyším je a budu jejich Pánem na věky." Ž. 77,1. Poslyšte, lide můj, zákon můj. Nakloňte ucha svého k slovům úst mých. V. Sláva Otci i Synu...

Oratio

Magníficet te, Dómine, sanctórum tuórum Cosmae et Damiáni beáta solémnitas: qua et illis glóriam sempitérnam, et opem nobis ineffábili providéntia contulísti. Per Dóminum.

Modlitba

Nechť velebí tě, Pane, svatých tvých Kosmy a Damiana slavnost blažená, kterou jsi v nevýslovné prozřetelnosti udělil i jim věčnou slávu i nám pomoc. Skrze Pána...

Druhá a třetí modlitba (str. 164).

Léctio Jeremíae Prophétae. c. 7.

Čtení z proroka Jeremiáše 7,1-7.

Dnešní Čtění se vztahuje na původní posvěcení chrámu dnešního shromáždění.

In diébus illis: Factum est verbum Dómini ad me, dicens: Sta in porta domus Dómini, et praedica ibi verbum istud, et dic:

V těch dnech Hospodin oslovil Jeremiáše takto: „Postav se v bráně domu Hospodinova, a kaž tam toto slovo. Rci: Slyšte

Audíte verbum Dómini omnis Juda, qui ingredímini per portas has, ut adorétis Dóminum. Haec dicit Dóminus exercítuum, Deus Israel: Bonas fácite vias vestras, et stúdia vestra: et habitábo vobíscum in loco isto. Nolíte confídere in verbis mendácii, dicéntes: Templum Dómini, templum Dómini, templum Dómini est. Quóniam si bene direxéritis vias vestras, et stúdia vestra: si fecéritis judícium inter virum, et próximum ejus, ádvenae, et pupíllo, et víduae non fecéritis calúmniam, nec sánguinem innocéntem effuderítis in loco hoc, et post deos aliénos non ambulavéritis in malum vobismetípsis: habitábo vobíscum in loco isto, in terra, quam dedi pátribus vestris a saeculo, et usque in saeculum: ait Dóminus omnípotens.

slovo Hospodinovo, všichni Judovci, kteří vcházíte těmito branami, abyste se klaněli Hospodinu! Toto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraelův: Důkladně napravte mravy své i úmysly, a budu bydliti s vámi na místě tomto. Nespoléhejte na klamavá slova říkajíce: „Chrám Hospodinův, chrám Hospodinův, chrám Hospodinův je toto.“ Ale důkladně-li napravíte mravy své i úmysly, zjednáte-li platnost právu na soudech, nebudete-li cizince, sirotka a vdovy utiskovati, krve nevinné na tomto místě vylévati a nebudete-li na svou zkázu za bohy cizími choditi: bydliti budu s vámi na místě tomto, v zemi, kterou jsem dal otcům vašim, od věků až na věky,“ praví Pán všemohoucí.

Graduale. Ps. 144, 15 et 16.

Oculi ómnium in te sperant, Dómine: et tu das illis escam in témpore opportúno. ℣. Áperis tu manum tuam: et imples omne ánimal benedictióne.

Stupňový zpěv. Ž. 144.

Oči všech v tebe doufají, Pane, a ty jim dáš pokrm v příhodný čas. ℣. Ty otvíráš ruku svou a každého živočicha naplníš požehnáním.

† Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam. c. 4.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše 4, 38-44.

Také Evangelium poukazuje na dnešní dva svaté lékaře. — Přijďme i my se svými neduhy tělesnými i duševními před nejvyššího lékaře — Krista.

In illo témpore: Surgens Jesus de synagóga, introívit in domum Simónis. Socrus autem Simónis tenebátur magnis fébribus: et rogavérunt illum pro ea. Et stans super illam, imperávit febri: et dimísit illam. Et continuo surgens, ministrábat illis. Cum autem sol occidísset, omnes qui habébant infírmos váriis languóribus, ducébant illos ad eum. At ille síngulis manus impónens, curábat eos. Exíbant autem daemónia a multis, clamántia, et dicéntia: Quia tu es Fílius Dei: et íncrepans non sinébat ea loqui: quia sciébant ipsum esse Christum. Facta autem die, egréssus ibat in desértum locum, et turbae requirébant eum, et venérunt usque ad ipsum: et detinébant illum, ne discéderet ab eis. Quibus ille ait: Quia et áliis civitátibus opórtet me evangelizáre regnum Dei, quia ídeo missus sum. Et erat praedicans in synagógis Galilaeae.

Za onoho času Ježíš vyšed ze synagogy, vstoupil do domu Šimonova; tchyně Šimonova však byla stižena velikou zimnicí; i prosili ho za ni. A on postaviv se nad ní, přikázal zimnici. I přestala jí. A ona hned vstavši, posluhovala jim. Když pak slunce zapadlo, všickni, kteří měli nemocné rozličnými neduhy, přivedli je k němu, on pak vzkládaje ruce na jednoho každého z nich, uzdravoval je. Vycházeli však od mnohých i duchové zlí, křičíce a volajíce: „Ty jsi Syn Boží.“ Ale on hroze nedopouštěl jim mluviti, neboť věděli, že jest Kristem. Když pak se rozednilo, vyšed odebral se na místo samotné, a zástupové hledali ho a přišli až k němu a zdržovali jej, aby neodcházel od nich. Ale on řekl jim: „Také jiným městům musím zvěstovati království Boží, neboť k tomu byl jsem poslán.“ I kázal v synagogách galilejských.

Offertorium. Ps. 137, 7.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me, Dómine: et super iram inimicórum meórum exténdes manum tuam, et salvum me fáciet déxtera tua.

Obětování. Ž. 137, 7.

I kdybych chodil uprostřed soužení, Pane, ty mne zachováš při životě. Proti hněvu nepřátel mých vztáhneš ruku svou a pravice tvá mne spasí.

Secreta

In tuórum, Dómine, pretiósa morte justórum sacrifícium illud offérimus, de quo martýrium sumpsit omne princípium. Per Dóminum nostrum. . . .

Tichá modlitba

Při slavení drahocené smrti tvých spravedlivých, Pane, onu oběť přinášíme, z níž mučednictví vzalo všechen počátek. Skrze Pána našeho . . .

Druhá a třetí Tichá modlitba (str. 168). Preface postní (str. 31).

Communio. Ps. 118, 4-5.

Tu mandásti, mandáta tua custodíri nimis: útinam dirigántur viae meae ad custodiéndas justificatiónes tuas.

K přijímání. Ž. 118, 4-5.

Tys nařídil, aby přikázání tvá byla věrně zachovávána. Kéž by cesty moje směřovaly k ostříhání ustanovení tvých.

Postcommunio

Sit nobis, Dómine, sacraménti tui certa salvátio: quae cum beatórum Mártyrum tuórum Cosmae et Damiáni méritis implorátur. Per Dóminum . . .

Po přijímání

Pane, nechť máme zajištěnu tvé svátosti spasitelnost, kterou si vyprošujeme pro zásluhy mučedníků tvých Kosmy a Damiana. Skrze Pána . . .

Druhá a třetí modlitba Po přijímání (str. 169).

Nad lidem se kněz modlí:

Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Modleme se! Pokořte hlavy své před Bohem!

Oratio

Subjéctum tibi pópulum. quáesumus, Dómine, propitiátio coeléstis amplíficet: et tuis semper fáciat servíre mandátis. Per Dóminum nostrum . . .

Modlitba

Nebeské odpuštění, prosíme, Pane, nechť poddaný tobě lid obšťastní a učiní, aby vždycky tvým přikázáním sloužil. Skrze Pána našeho . . .

Pátek po třetí neděli postní

Shromáždění u sv. Vavřince v Lucině.

Pozorujme, jak Církev sv. nám ustavičně připomíná naši slabost, množství nepřátel a jediného pomocníka — Boha.

Introitus. Ps. 85, 17.

Fac mecum, Dómine, signum in bonum: ut vídeant, qui me odérunt, et confundántur: quóniam tu, Dómine, adjuvísti me, et consolátus es me. Ps. ib. 1. Inclína, Dómine, aurem tuam, et exaúdi me: quóniam inops et pauper sum ego. ℣. Glória Patri . . .

Vstup. Ž. 85, 17.

Učiň, Pane, na mně důkaz své dobroty, aby viděli moji nenávistníci a byli zahanbeni. Neboť ty, Hospodine, jsi mi pomohl a potěšil mne. Ž. tamt. 1. Nakloň, Pane, ucho své a vyslyš mne, neboť jsem bezmocný a ubohý. ℣. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému . . .

Oratio

Jejúnia nostra, quaesumus, Dómine, benígno favóre proséquere: ut, sicut ab aliméntis abstinémus in córpore; ita a vítiis jejunémus in mente. Per Dóminum . . .

Modlitba

Posty naše, prosíme, Pane, dobrotivou přízní provázej, abychom, jako se zříkáme pokrmů pro tělo, tak se od hříchů postili v duši. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Druhá a třetí modlitba (str. 164).

Léctio libri Númeri. c. 20, 1-3 et 6-13.

Čtení ze čtvrté knihy Mojžíšovy 20, 1-3 a 6-13.

Katechumeni čekají tak dychtivě na vodu křestní, jako židé na poušti toužili po pitné vodě.

In diébus illis: Convenérunt fílii Israel advérsum Móysen at Aaron: et versi in seditiónem, dixérunt: Date nobis aquam, ut bibámus. Ingressúsque Móyses et Aaron, dimíssa multitúdine, tabernáculum foederis, corruérunt proni in terram, clamaverúntque ad Dóminum, atque dixérunt: Dómine Deus, audi clamórem hujus pópuli, et áperi eis thesaúrum tuum, fontem aquae vivae: ut satiáti, cesset murmurátio eórum. Et appáruit

V těch dnech shlukli se synové Israelovi proti Mojžíšovi a Áronovi, bouřili se a pravili: „Dejte nám vodu, abychom se mohli napíti!“ Mojžíš a Áron nechavše lid vešli do stánku úmluvy, padli na tvář až k zemi a volali k Hospodinu: „Hospodine, Bože, uslyš křik tohoto lidu a otevři jim poklad svůj, studnici živé vody, aby, když se napijí, přestali reptati.“ Tu se nad nimi ukázala velebnost Hospodinova a Hospodin pravil k Mojží-

glória Dómini super eos. Locutúsque est Dóminus ad Móysen, dicens: Tolle virgam, et cóngrega pópulum, tu et Aaron frater tuus, et loquímini ad petram coram eis, et illa dabit aquas. Cumque edúxeris aquam de petra, bibet omnis multitúdo et juménta ejus. Tulit ígitur Móyses virgam, quae erat in conspéctu Dómini, sicut praecéperat ei, congregáta multitúdine ante petram, dixítque eis: Audíte rebélles et incréduli: Num de petra hac vobis aquam potérimus ejícere? Cumque elevásset Móyses manum percútiens virga bis sílicem, egréssae sunt aquae largíssimae, ita ut pópulus bíberet, et juménta. Dixítque Dóminus ad Móysen et Aaron: Quia non credidístis mihi, ut sanctificarétis me coram fíliis Israel, non introducétis hos pópulos in terram, quam dabo eis. Haec est aqua contradictiónis, ubi jurgáti sunt fílii Israel contra Dóminum et sanctificátus est in eis.

šovi: „Vezmi hůl, shromáždi lid, ty i bratr tvůj Áron, mluvte ke skále před nimi a ona vydá vody. Když tak vyvedeš ze skály vodu, bude píti všecko množství i dobytek jeho.“ Mojžíš dle rozkazu Hospodinova vzal hůl, jež byla před tváří Hospodinovou, shromáždil lid před skálu a pravil jim: „Slyšte, buřiči a nevěrci: Budeme moci vyvésti vám vodu z této skály?“ Když pak Mojžíš pozdvihl ruku a udeřil dvakráte holí do skály, vyšla veliká hojnost vody, že pili lid i dobytek. Mojžíšovi však a Áronovi Hospodin pravil: „Že jste mi nevěřili, a tak mne před syny Israelovými neoslavili, neuvedete těchto zástupů do země, kterou jim dám.“ To jsou „Vody odporu“, kde odpírali synové Israelovi Hospodinu a kde na nich ukázal svou svatost.

Graduale. Ps. 27, 7 a 1.

In Deo sperávit cor meum, et adjútus sum, et reflóruit caro mea, et ex voluntáte mea confitébor illi. ℣. Ad te, Dómine, clamávi: Deus

Stupňový zpěv. Ž. 27.

V Boha doufalo srdce mé, a bylo mi pomoženo. I rozkvetlo se znovu tělo mé, a proto ochotně jej velebím. ℣. K tobě, Pane,

meus, ne síleas, ne discédas a me.

jsem volal: Bože můj, neodmlč se a neodcházej ode mne.

Traktus. Ž. 102, 10. (str. 166).

Evangelium

℣ Sequéntia s. Evangélii secúndum Joánnem. c. 4.

℣ Slova sv. Evangelia podle Jana 4, 5-42.

Ježíš Kristus nám jedině dovede podati vodu živou. Jest to i voda křestní i jeho předrahá Krev. V katechumenech se dnešním Evangeliem podněcuje touha po křtu sv.

In illo témpore: Venit Jesus in civitátem Samaríae, quae dícitur Sichar: juxta praedium, quod dedit Jacob Joseph fílio suo. Erat autem ibi fons Jacob. Jesus ergo fatigátus ex itínere, sedébat sic supra fontem. Hora erat quasi sexta. Venit múlier de Samaria haurire aquam. Dicit ei Jesus: Da mihi bíbere, (Discípuli enim ejus abíerant in civitátem, ut cibos émerent.) Dicit ergo ei múlier illa Samaritána: Quómodo tu Judaeus cum sis, bíbere a me poscis, quae sum múlier Samaritána? non enim coutúntur Judaei Samaritánis. Respóndit Jesus, et dixit ei: Si scires donum Dei, et quis est, qui dicit tibi: Da mihi bíbere: tu fórsitan petísses ab eo, et dedísset tibi aquam vivam. Dicit ei múlier: Dómine, neque in quo haúrias habes, et púteus altus est: unde ergo habes aquam vivam? Num-

Za onoho času Ježíš přišel k městu samařskému, jménem Sychar, poblízku popluží, které Jakob dal synu svému Josefovi. Byla pak tam studnice Jakobova. Proto Ježíš, jsa cestou unaven, posadil se tak u studnice. Bylo kolem šesti hodin. Tu přišla jedna žena ze Samařska vážit vody. Ježíš jí řekl: „Dej mi píti.“ Neboť učeníci jeho byli odešli do města, aby nakoupili pokrmů. I řekla mu žena Samaritánka: „Kterak ty, jsa žid, žádáš ode mne píti, ježto jsem žena semaritánská?“ Židé totiž neobcují se samaritány. Ježíš odpověděl a řekl jí: „Kdybys znala dar Boží a kdo jest ten, jenž ti praví: ‚Dej mi píti‘, ty bys ho poprosila, a byl by ti dal vody živé.“ Dí mu žena: „Pane, ani nemáš, čím bys navážil, a studna jest hluboká; odkud tedy máš vodu živou? Zdaliž ty jsi větší,

quid tu major es patre nostro Jacob, qui dedit, nobis púteum, et ipse ex eo bibit, et fílii ejus, et pécora ejus? Respóndit Jesus, et dixit ei: Omnis qui bibit ex aqua hac, sítiet íterum: qui autem bíberit ex aqua, quam ego dabo ei, non sítiet in aetérnum: sed aqua, quam ego dabo ei, fiet in eo fons aquae saliéntis in vitam aetérnam. Dicit ad eum múlier: Dómine, da mihi hanc aquam, ut non sítiam, neque véniam huc hauríre. Dicit ei Jesus: Vade, voca virum tuum, et veni huc. Respóndit múlier, et dixit: Non hábeo virum. Dicit ei Jesus: Bene dixísti, quia non hábeo virum: quinque enim viros habuísti; et nunc, quem habes, non est tuus vir: hoc vere dixísti. Dicit ei múlier: Dómine, vídeo, quia Prophéta est tu. Patres nostri in monte hoc adoravérunt, et vos dícitis, quia Jerosólymis est locus, ubi adoráre opórtet. Dicit ei Jesus: Múlier crede mihi, quia venit hora, quando neque in monte hoc, neque in Jerosólymis adorábitis Patrem. Vos adorátis quod nescítis: nos adorámus quod scimus, quia salus ex Judaeis est. Sed venit hora, et nunc est, quando veri adoratóres adorábunt Patrem in spíritu, et veritáte. Nam et Pater tales quaerit, qui adórent eum. Spíritus est Deus: et eos, qui adórant eum, in spíritu et veritáte opórtet adoráre. Dicit ei múlier: Scio, quia Messías venit (qui dícitur Christus). Cum ergo vénerit ille, nobis annuntiábit ómnia. Dicit ei Jesus: Ego sum, qui loquor tecum. Et contínuo venérunt discípuli ejus: et mirabántur, quia cum muliére loquebátur. Nemo tamen dixit: Quid quaeris, aut quid lóqueris cum ea? Relíquit ergo hýdriam suam múlier, et ábiit in civitátem, et dicit illis homínibus: Veníte, et vidéte hóminem, qui dixit mihi ómnia quaecúmque feci: numquid ipse est Christus? Exiérunt ergo de civitáte, et veniébant ad eum. Intérea rogábant eum discípuli, dicéntes: Rabbi, mandúca. Ille autem dicit eis: Ego cibum hábeo manducáre, quem vos nescítis. Dicébant ergo discípuli ad ínvicem: Numquid áliquis áttulit ei manducáre? Dicit eis Jesus: Meus cibus est, ut fáciam voluntátem ejus, qui misit me, ut perfíciam opus ejus. Nonne vos dícitis, quod adhuc quátuor menses sunt, et messis venit? Ecce dico vobis: Leváte óculos vestros, et

než otec náš Jakob, který nám dal tu studnici, a sám z ní pil, i synové a dobytek jeho?" Ježíš odpověděl a řekl jí: „Každý, kdo pije z vody této, žízniti bude opět; kdo se však napije z vody, kterou já mu dám, nebude žízniti na věky; nýbrž voda, kterou já mu dám, stane se v něm pramenem vody vytryskující do života věčného." Dí k němu žena: „Pane, dej mi té vody, abych nežízнila ani nechodila sem vážit." Ježíš řekl jí: „Jdi, zavolej muže svého a přijď sem." Žena odpověděla a řekla: „Nemám muže." Dí jí Ježíš: „Dobře jsi řekla: ‚Nemám muže'; neboť pět mužů jsi měla, a ten, kterého nyní máš, není tvým mužem. To jsi pověděla pravdivě." Dí mu žena: „Pane, vidím, že ty jsi prorok. Otcové naši klaněli se na této hoře, a vy pravíte, že v Jerusalemě jest místo, kde náleží se klaněti." Ježíš řekl jí: „Ženo, věř mi, že přichází hodina, kdy nebudete se klaněti Otci ani na této hoře ani v Jerusalemě. Vy se klaníte tomu, čeho neznáte; my se klaníme tomu, co známe, poněvadž spása jest ze židů. Avšak přichází hodina, a nyní jest tu, kdy praví ctitelé budou se klaněti Otci v duchu a v pravdě; vždyť i Otec hledá takových, kteří by se mu klaněli. Bůh jest Duch, a ti, kteří se mu klanějí, v duchu a v pravdě mají se mu klaněti." Dí jemu žena: „Vím, že přijde Mesiáš, který slove Kristus: když tedy přijde on, oznámí nám všecko." Ježíš řekl jí: „Já to jsem, jenž mluvím s tebou." A v tom přišli učeníci jeho a divili se, že mluví se ženou; přece však nikdo neřekl: „Čeho si přeješ?" aneb „Proč s ní mluvíš?" Tu nechala žena konev svou a odešla do města a řekla oněm lidem; „Pojďte a vizte člověka, který mi pověděl všecko, co jsem učinila; není-li on Kristus?" Vyšli tedy z města a brali se k němu. Mezi tím učeníci jeho prosili ho řkouce: „Mistře pojez." Ale on řekl jim: „Já mám pokrm k jídlu, o němž vy nevíte." Pravili tedy učeníci vespolek: „Zdali kdo přinesl mu jísti?" Ježíš řekl jim: „Můj pokrm jest, abych učinil vůli toho, jenž mě poslal a dokonal dílo jeho. Nepravíte-liž: Ještě čtyři měsíce, a bude žeň? Aj, pravím vám: Pozdvihněte očí svých a podívejte se na krajiny, že

vidéte regiónes, quia albae sunt jam ad messem. Et, qui metit, mercédem áccipit, et cóngregat fructum in vitam aetérnam: ut, et qui séminat, simul gaúdeat, et metit. In hoc enim est verbum verum: quia álius est qui séminat, et álius est qui metit. Ego misi vos métere, quod vos non laborástis: álii laboravérunt, et vos in labóres eórum introístis. Ex civitáte autem illa multi credidérunt in eum Samaritanórum, propter verbum mulíeris testimónium perhibéntis: Quia dixit mihi ómnia quaecúmque feci. Cum venissent ergo ad illum Samaritáni, rogavérunt eum, ut ibi manéret. Et mansit ibi duos dies. Et multo plures credidérunt in eum propter sermónem ejus. Et mulíeri dicébant: Quia jam non propter tuam loquélam crédimus: ipsi enim audívimus, et scimus, quia hic est vere Salvátor mundi.

jsou již bílé ke žni. A kdo žne, beře odplatu a shromažďuje užitek k životu věčnému, aby se radoval i ten, kdo seje i ten, kdo žne. V této věci pravdivé jest zajisté přísloví: Jiný jest, jenž rozsévá, a jiný, jenž žne. Já jsem vás poslal žnouti, o čem jste nepracovali; jiní pracovali, a vy jste vešli v práce jejich." Z onoho města pak mnoho Samaritánů uvěřilo v něho pro slova ženy, která vydávala svědectví: Pověděl mi všecko, co jsem byla učinila. Když tedy Samaritáni přišli k němu, prosili ho, aby pobyl u nich. I pobyl tam dva dni. A mnohem více jich uvěřilo v něho pro slovo jeho. I pravili ženě: „Věříme nikoli již pro tvoji řeč; neboť sami jsme slyšeli a víme, že tento jest v pravdě Spasitel světa."

Offertorium. Ps. 5, 3-4.

Inténde voci oratiónis meae, Rex meus, et Deus meus: quóniam ad te orábo, Dómine.

Obětování. Ž. 5. 3-4.

Pozoruj hlas modlitby mé, Králi můj a Bože můj, neboť k tobě se chci modlit, Pane.

Secreta

Réspice, quaesumus, Dómine, propítius ad múnera, quae sacrámus: ut tibi grata sint, et nobis salutária semper exístant. Per Dóminum nostrum . . .

Tichá modlitba

Na dary, které světíme, prosíme, Pane, milostivě shlédni, aby tobě byly milé a nám pro vždycky spasnými se staly. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Druhá a třetí Tichá modlitba (str. 166). Preface postní (str. 31 .

Communio. Joan. 4,13-14

Qui bíberit aquam, quam ego dabo ei, dicit Dóminus, fiet in eo fons aquae saliéntis in vitam aetérnam.

K přijímání. Jan 4, 13 a 14.

„Kdo se napije z vody, kterou já mu dám," praví Pán, „stane se v něm pramenem vody vytryskující do života věčného."

Postcommunio

Hujus nos, Dómine, percéptio sacraménti mundet a crímine: et ad coeléstia regna perdúcat. Per Dóminum nostrum . . .

Po přijímání

Požití této svátosti, Pane, nechť nás od viny očistí a dovede do nebeské říše. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Druhá a třetí modlitba Po přijímání (str. 169).

Nad lidem se kněz modlí:

Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Modleme se! Pokořte hlavy své před Bohem!

Oratio

Praesta, quaesumus, omnípotens Deus: ut, qui in tua protectióne confídimus, cuncta nobis adversántia, te adjuvánte, vincámus. Per Dóminum.

Modlitba

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, abychom, kteří se spoléháme ve tvou záštitu, s pomocí tvou všecko nám nepřátelské přemohli. Skrze Pána našeho . . .

Sobota po třetí neděli postní

Shromáždění u sv. Suzany.

S velkou lítostí nad svými hříchy přicházejí věřící ke mši svaté. Bůh je milostně přijímá.

Introitus. Ps. 5, 2-3.

Verba mea aúribus pércipe, Dómine, intéllige clamórem meum: inténde voci oratiónis meae, Rex meus, et Deus meus. Ps. ib. 4.

Vstup. Ž. 5, 2-3.

Slova má postřehni uchem svým, Pane, všimni si volání mého. Pozoruj hlas modlitby mé, králi můj a Bože můj. Ž. tamt. 4.

Quóniam ad te orábo, Dómine, mane exaúdies vocem meam. V. Glória Patri.

Vždyť se k tobě modlím, Hospodine, z rána vyslyš hlas můj. V. Sláva Otci...

Oratio

Praesta, quáesumus, omnípotens Deus: ut, qui se, affligéndo carnem, ab aliméntis ábstinent, sectándo justítiam, a culpa jejúnent. Per Dóminum...

Modlitba

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, abychom, kteří trestajíce tělo v pokrmech se postíme, následujíce spravedlnost také vin se zřekli. Skrze Pána ...

Druhá a třetí modlitba (str. 164).

Léctio

Danielis Prophétae c. 13, 1-9, 15-17, 19-30 et 33-62.

Čtení

z proroka Daniela 13, 1-9, 15-17, 19-30 a 33-62.

Nevinnou Suzanu ochránil Bůh před jejími nepřáteli. Očistíme-li se od vin, i nás Bůh bude chránit. — Čtení bylo vzato s ohledem na místo dnešního shromáždění.

In diébus illis: Erat vir hábitans in Babylóne, et nomen ejus Jóakim: et accépit uxórem nómine Susánnam, fíliam Helcíae, pulchram nimis, et timéntem Deum: paréntes enim illíus, cum essent justi, erudiérunt fíliam suam secúndum legem Móysi. Erat autem Jóakim dives valde, et erat ei pomárium vicínum dómui suae: et ad ipsum confluébant Judaei, eo quod esset honorabílior ómnium. Et constitúti sunt de pópulo duo senes júdices in illo anno: de quibus locútus est Dóminus: Quia egréssa est iníquitas de Babylóne a senióribus judícibus, qui videbántur régere pópulum. Isti frequentábant domum Jóakim, et veniébant ad eos omnes, qui habébant judícia. Cum autem pópulus revertísset per merídiem, ingrediebátur Susánna, et deambulábat in pomário viri sui. Et vidébant eam senes quotídie ingrediéntem, et deambulántem: et exarsérunt in concupiscéntiam ejus: et evertérunt sensum suum, et declinavérunt óculos suos, ut non vidérent coelum, neque recordaréntur judiciórum justórum. Factum est autem, cum observárent diem aptum, ingréssa est aliquándo, sicut heri et nudiustértius, cum duábus solis puéllis, voluítque lavári in pomário: aestus quippe erat: et non erat ibi quisquam, praeter duos senes abscónditos, et contemplántes eam. Dixit ergo puéllis: Afférte mihi óleum, et smígmata, et óstia pomárii cláudite, ut laver. Cum autem egréssae essent puéllae, surrexérunt duo senes, et accurrérunt ad eam, at dixérunt: Ecce óstia pomárii clausa sunt, et nemo nos videt, et nos in concupiscéntia tui sumus: quamóbrem assentíre nobis, et commiscére nobíscum. Quod si nolúeris, dicémus contra te testimónium, quod fúerit tecum júvenis, et ob hanc

V těch dnech bydlil v Babyloně muž jménem Joakim. Měl pak manželku, jménem Suzanu, dceru Helkiášovu, velmi krásnou a bohabojnou; její rodičové totiž jsouce spravedliví, vychovali dceru svou dle zákona Mojžíšova. Joakim byl velmi bohatý, a měl zahradu vedle domu svého. K němu scházívali se Židé, ježto byl ze všech nejváženější. V tom roce ustanoveni byli z lidu dva starší za soudce. — O těch mluvil Pán: „Vyšla nepravost z Babylonu od starších, soudců, kteří zdáli se řádně spravovati lid." — Ti chodívali do domu Joakimova, a přicházeli k nim všichni, kteří měli soudy. Když

lid vracíval se domů o poledni, vcházela Suzana a procházela se v zahradě muže svého. Ti starší vídajíce ji každý den, když tam vcházela a procházela se, vzpláli touhou po ní; i převrátili smysl svůj, odvrátili oči své, by neviděli nebe, a nerozpomněli se na spravedlivé soudy Boží. Jednou, když číhali na příhodný den, vešla jednu chvíli jak obyčejně, toliko se dvěma děvečkami, chtějíc se v zahradě koupati, ježto bylo horko; nikdo tam nebyl kromě dvou starších, kteří z úkrytu na ni upírali oči. I řekla děvečkám: „Přineste mi oleje a mýdla, a dveře u zahrady zavřete, ať se mohu koupat." Učinily tedy, jak poručila; zavřely dveře u zahrady a vyšly zadními dveřmi, aby přinesly, co byla poručila. Že byli starší vnitř ukryti, nevěděly. Když děvečky vyšly, vstali oba starší, přiběhli k ní a řekli: „Hle, dveře zahrady jsou zavřeny, žádný nás nevidí, a my po tobě toužíme; proto povol nám, a buď nám po vůli. Pakli nebudeš chtíti, udáme tě, že tu byl s tebou jinoch, a že jsi pro tu příčinu děvečky domů poslala." Suzana vzdychla a řekla:

causam emíseris puéllas a te. Ingémuit Susánna, et ait: Angústiae sunt mihi úndique: si enim hoc égero, mors mihi est: si autem non égero, non effúgiam manus vestras. Sed mélius est mihi absque ópere incídere in manus vestras, quam peccáre in conspéctu Dómini. Et exclamávit voce magna Susánna: exclamavérunt autem et senes advérsus eam. Et cucúrrit unus ad óstia pomárii, et apéruit. Cum ergo audíssent clamórem fámuli domus in pomário, irruérunt per postícum, ut vidérent, quidnam esset. Postquam autem senes locúti sunt, erubuérunt servi veheménter: quia numquam dictus fúerat sermo hujuscémodi de Susánna. Et facta est dies crástina. Cumque venísset pópulus ad Joákim virum ejus, venérunt et duo senióres pleni iníqua cogitatióne advérsus Susánnam, ut interfícerent eam. Et dixérunt coram pópulo: Míttite ad Susánnam, fíliam Helcíae, uxórem Jóakim. Et statim misérunt. Et venit cum paréntibus, et fíliis, et univérsis cognátis suis. Flebant ígitur sui, et omnes, qui nóverant eam. Consurgéntes autem duo senióres in médio pópuli, posuérunt manus suas super caput ejus. Quae fiens suspéxit ad coelum: erat enim cor ejus fidúciam habens in Dómino. Et dixérunt senióres: Cum deambularémus in pomário soli, ingréssa est haec cum duábus puéllis: et clausit óstia pomárii, et dimísit a se puéllas. Venítque ad eam adoléscens, qui erat abscónditus, et concúbuit cum ea. Porro nos, cum essémus in ángulo pomárii, vidéntes iniquitátem, cucúrrimus ad eos, et vídimus eos páriter commiscéri. Et illum quidem non quívimus compreháendere, quia fórtior nobis erat, et apértis óstiis exilívit: hanc autem cum apprehendissémus, interrogávimus, quisnam esset adoléscens, et nóluit indicáre nobis: hujus rei testes sumus. Crédidit eis multitúdo quasi sénibus et judícibus pópuli, et condemnavérunt eam ad mortem. Exclamávit autem voce magna Susánna, et dixit: Deus aetérne, qui absconditórum es cógnitor, qui nosti ómnia, ántequam fiant, tu scis, quóniam falsum testimónium tulérunt contra me: et ecce mórior, cum nihil horum fécerim, quae isti malitióse composuérunt.

„Stísněna jsem se všech stran. Neboť učiním-li to, čeká mne smrt; pakli neučiním, neujdu rukám vašim. Avšak lépe mi jest beze skutku upadnouti v ruce vaše, nežli hřešiti před obličejem Páně.“ I vzkřikla hlasem velikým Suzana, ale vzkřikli také starší proti ní; a jeden běžel ke dveřím zahrady a otevřel. Služebníci domu, když uslyšeli křik v zahradě, vskočili tam zadními dveřmi, aby viděli, co je to. A když starší mluvili, zarděli se služebníci náramně, ježto nikdy nebyla pravena o Suzaně věc taková. — Druhý den, když přišel lid k muži jejímu Joakimovi, přišli také ti dva starší, plní nešlechetných úmyslů proti Suzaně, aby ji zabili. A řekli před lidem. „Pošlete pro Suzanu, dceru Helkiášovu, ženu Joakimovu!“ I poslali hned pro ni a ona přišla s rodiči, se syny i se všemi příbuznými svými. Její příbuzní a všichni, kteří ji znali, plakali. Povstavše pak oba starší mezi lidem, položili ruce své na hlavu její. Ona plačíc vzhlédla k nebi, neboť doufalo srdce její v Pána. A starší řekli: „Když jsme se procházeli sami po zahradě, vešla tam tato se dvěma děvečkami, a zavřevši dveře zahrady, poslala děvečky domů. Tu přišel k ní jinoch, který se byl schoval, a přidružil se k ní. My pak byvše v koutě zahrady a vidouce tu nepravost, běželi jsme k nim, a viděli jsme, ani spolu obcují. Jeho sice nemohli jsme chytit, ježto byl silnější nežli my a otevřev dveře vyskočil; tuto však chytivše tázali jsme se, kdo je ten jinoch, ale nechtěla nám říci. Této věci svědkové jsme.“ Obec jim uvěřila, jakožto starším a soudcům lidu, i odsoudili ji na smrt. Suzana zvolala hlasem velikým řkouc: „Bože věčný, který znáš věci skryté, který všecko víš, prve nežli se stane, ty víš, že křivé svědectví vydali proti mně; aj, umírám nic neučinivši z toho, co tito zločinně smyslili si proti mně.“ I vyslyšel Pán hlas její. Když vedena byla na smrt, vzbudil Pán svatého ducha mladšího jinocha, který slul Daniel; i zvolal hlasem velikým: „Čist jsem já od krve této ženy.“ Všecek lid obrátiv se k němu tázal se: „Co to mluvíš?“ On pak stoje mezi nimi řekl: „Jste tak nerozvážni, synové Isra-

érunt advérsum me. Exaudívit autem Dóminus vocem ejus. Cumque ducerétur ad mortem, suscitávit Dóminus spíritum sanctum púeri junióris, cujus nomen Dániel. Et exclamávit voce magna: Mundus ego sum a sánguine hujus. Et convérsus omnis pópulus ad eum, dixit: Quis est iste sermo, quem tu locútus es? Qui, cum staret in médio eórum, ait: Sic fátui, fílii Israel, non judicántes, neque quod verum est, cognoscéntes, condemnástis fíliam Israel? Revertímini ad judícium, quia falsum testimónium locúti sunt advérsus eam. Revérsus est ergo pópulus cum festinatióne. Et dixit ad eos Dániel: Separáte illos ab ínvicem procul, et dijudicábo eos. Cum ergo divísi essent alter ab áltero, vocávit unum de eis, et dixit ad eum: Inveteráte diérum malórum, nunc venérunt peccáta tua, quae operabáris prius; júdicans judícia injústa, innocéntes ópprimens, et dimíttens nóxios, dicénte Dómino: Innocéntem et justum non interfícies. Nunc ergo si vidísti eam, dic sub qua árbore víderis eos colloquéntes sibi. Qui ait: Sub schino. Dixit autem Dániel: elovi, že nevyšetřivše věc aniž došedše přesvědčení, co pravda jest, odsoudili jste dceru Israelovu? Vraťte se k soudu, neboť křivě svědčili tito proti ní." Tedy lid rychle se vrátil. A starší obce mu řekli: „Pojď a posaď se mezi nás, a podej nám zprávu; neboť tobě dal Bůh čest, jaká přísluší stáří." Daniel jim řekl: „Oddělte je, jednoho daleko od druhého, a budu je vyslýchati." Když tedy oddělen byl jeden od druhého, povolav jednoho z nich řekl mu: „Sestárlý ve dnech zlých, nyní přicházejí tresty za hříchy tvé, které jsi prve páchal nespravedlivě soudiv, nevinné odsuzovav a osvobozovav vinné, kdežto Pán dí: „Nevinného a toho, který jest v právu, nezabiješ." Nyní tedy, jestli jsi ji viděl, pověz, pod kterým stromem jsi je viděl, že spolu mluví?" On odpověděl: „Pod lentiškem." I řekl Daniel: „Dobře jsi zalhal proti svému hrdlu; neboť hle, anděl Boží dostal rozkaz od Boha, i rozpůlí tě." Odbyv toho, a kázav přijíti druhému, řekl mu: „Plémě kanaanské, a ne judské, krása tě svedla a chlípnost převrátila srdce tvé; tak jste činívali dce-

Recte mentítus es in caput tuum. Ecce enim Ángelus Dei, accépta sententia ab eo, scindet te médium. Et, amóto eo, jussit veníre álium, et dixit ei: Semen Chánaan, et non Juda, spécies decépit te, et concupiscéntia subvértit cor tuum: sic faciebátis filiábus Israel, et illae timéntes loquebántur vobis: sed fília Juda non sustínuit iniquitátem vestram. Nunc ergo dic mihi, sub qua árbore comprehénderis eos loquéntes sibi. Qui ait: Sub primo. Dixit autem ei Dániel: Recte mentítus es et tu in caput tuum: manet enim Ángelus Dómini, gládium habens, ut secet te médium, et interfíciat vos. Exclamávit ítaque omnis coetus voce magna, et benedixérunt Deum, qui salvat speránte in se. Et consurrexérunt advérsus duos senióres (convícerat enim eos Dániel ex ore suo falsum dixísse testimónium), fecerúntque eis sicut male égerant advérsus próximum: et interfecérunt eos, et salvátus est sanguis innóxius in die illa.

Graduale. Ps. 22, 4.

Si ámbulem in médio umbrae mortis, non timám israelským a ony bojíce se byly vám po vůli; ale dcera judská nesvolila k nepravosti vaší. Nyní tedy pověz mi, pod kterým stromem postihl jsi je, že spolu mluví?" On řekl „Pod svídou." I řekl mu Daniel: „Dobřes i ty zalhal proti svému hrdlu, neboť čeká anděl Páně s mečem, aby tě rozpůlil, aby zabil vás." I vzkřiklo všecko shromáždění hlasem velikým a velebilo Boha, který vysvobozuje doufající v něho. A povstali proti oběma starším — usvědčiť je Daniel z úst jejich, že křivě svědčili — a učinili jim, co zlého učiniti chtěli oni svému bližnímu, a zabili je. Tak vysvobozena byla nevinná krev ten den.

Na příběhu cudné a nevinné Suzany, který je tak živě líčen v dnešním Čtení, je vidět, jak Bůh se někdy zdá býti velmi daleko vzdálen, takže hříšníci si mohou beztrestně dovoliti největších nespravedlností vůči Bohu věrným. Je to však pouhé zdání, že by Bůh byl daleko. On zkouší své věrné a dopouští, aby byli pronásledováni, ale tato zkouška trvá krátce. Někdy velice brzy, a třebas i zázrakem, pomůže těm, kteří jej milují a potrestá jejich pronásledovatele. Vytrvejme tedy věrně ve službách Boha.

Stupňový zpěv. Ž. 22,4.

I kdybych se ubíral středem stínu smrti, nebudu

mébo mala: quóniam tu mecum es, Dómine. ℣. Virga tua, et báculus tuus, ipsa me consoláta sunt.

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Joánnem. c. 8.

V Evangeliu je líčená opravdová cizoložnice. Avšak i tu Pán přijal, jako přijímá každého, kdo se od svých hříchů odvrací.

In illo témpore: Perréxit Jesus in montem Olivéti: et dilúculo íterum venit in templum, et omnis pópulus venit ad eum, et sedens docébat eos. Addúcunt autem Scribae et Pharisaei mulíerem in adultério deprehénsam: et statuérunt eam in médio, et dixérunt ei: Magíster, haec múlier modo deprehénsa est in adultério. In lege autem Móyses mandávit nobis hujúsmodi lapidáre. Tu ergo quid dicis? Hoc autem dicébant tentántes eum, ut possent accusáre eum. Jesus autem inclínans se deórsum, dígito scribébat in terra. Cum ergo perseverárent interrogántes eum, eréxit se, et dixit eis: Qui sine peccáto est vestrum, primus in illam lápidem mittat. Et íterum se inclínans, scribébat in terra. Audiéntes autem unus post unum exíbant, incipiéntes a senióribus: et remánsit solus Jesus, et múlier in médio stans. Érigens autem se Jesus, dixit ei: Múlier, ubi sunt, qui te accusábant? nemo te condemnávit? Quae dixit: Nemo, Dómine. Dixit autem Jesus: Nec ego te condemnábo: Vade, et jam ámplius noli peccáre.

Za onoho času Pán Ježíš odebral se na Horu Olivetskou. Ráno však přišel zase do chrámu a veškeren lid přicházel k němu; i posadil se a učil je. Tu přivedli k němu zákoníci i fariseové ženu dopadenou v cizoložství a postavivše ji uprostřed, řekli jemu: „Mistře, tato žena byla dopadena v cizoložství při činu samém; v Zákoně pak Mojžíš nám přikázal takové kamenovati. Co tedy praviš ty?“ To pak pravili pokoušejíce ho, aby ho mohli obžalovati. Ale Ježíš shýbnuv se až dolů, psal prstem na zemi. Když nepřestávali se ho tázati, zvedl se a řekl: „Kdo z vás jest bez hříchu, vrz první na ni kamenem.“ A opět shýbnuv se až dolů, psal na zemi. Oni pak uslyševše to, vycházeli jeden po druhém počavše od starších, a zůstal sám Ježíš a žena stojíc uprostřed. I pozvedl se Ježíš a řekl jí: „Ženo, kde jsou ti, kteří žalovali na tebe? Nikdo-li tě neodsoudil?“ A ona řekla: „Nikdo, Pane.“ Ježíš pak řekl jí: „Ani já tě neodsoudím. Jdi a už více nehřeš.“

Dokud žijeme, můžeme ještě všecko napraviti. Žádá se však od nás, abychom už nehřešili.

Offertorium. Ps. 118.

Gressus meos dírige secúndum elóquium tuum: ut non dominétur mei omnis injustítia, Dómine.

Obětování. Ž. 118, 133.

Kroky mé řiď podle tvého slova, aby nade mnou nepanovala žádná nepravost, Pane.

Secreta

Concéde, quaesumus, omnípotens Deus: ut hujus sacrifícii munus oblátum, fragilitátem nostram ab omni malo purget semper, et múniat. Per Dóminum.

Tichá modlitba

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, aby přinesený dar této oběti křehkost naši vždycky od všeho zlého očistil a ochránil. Skrze Pána našeho . . .

Druhá a třetí Tichá modlitba (str. 168). Preface postní (str. 31).

Communio. Joan. 8, 10 et 11.

Nemo te condemnávit, múlier? Nemo, Dómine. Nec ego te condemnábo: jam ámplius noli peccáre.

K přijímání. Jan 8, 10 a 11.

„Nikdo tě, ženo, neodsoudil?“ — „Nikdo, Pane.“ — „Ani já tě neodsoudím; už více nehřeš.“

Postcommunio

Quaesumus, omnípotens Deus: ut inter ejus membra numerémur, cujus córpori communicámus, et sánguini. Qui tecum vivit et regnat.

Po přijímání

Prosíme, všemohoucí Bože, abychom byli připočteni k údům toho, na jehož těle a krvi podíl béřeme. Jenž s tebou žije a kraluje . . .

Druhá a třetí modlitba Po přijímání (str. 169).

Nad lidem se kněz modlí:

Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Modleme se! Pokořte hlavy své před Bohem!

Oratio

Praeténde, Dómine, fidélibus tuis déxteram coeléstis auxílii: ut te toto corde perquírant; et quae digne póstulant, cónsequi mereántur. Per Dóminum.

Modlitba

Podej, Pane, věřícím svým pravici nebeské pomoci, aby tě celým srdcem hledali a co náležitě žádají, nechť zaslouží si dosíci. Skrze Pána...

Neděle čtvrtá postní
(Laetare)

Shromáždění u sv. Kříže Jerusalemského

Dnes nás Církev svatá vyrušuje na okamžik ze smutku nad našemi hříchy, aby nám ukázala, že cílem a odměnou vší kajícnosti jest radost v Bohu. Proto se obléká kněz dle možnosti v růžové roucho a také zvuk varhan snaží se v nás vzbuditi radostnou naději. V prvých dobách křesťanství byla tato neděle radostnou zvláště pro katechumeny, neboť následující středu jim mělo být svěřeno Evangelium, Vyznání víry a Otčenáš a křest jejich každým dnem se blížil. Nyní světí papež na tuto neděli zlatou růži, jež jest znakem duchovní radosti; posílá ji pak darem nějaké vynikající osobnosti, kterou chce zvláště vyznamenati.

Introitus. Is. 66, 10 et 11.

Laetáre, Jerúsalem, et convéntum fácite omnes, qui dilígitis eam: gaudéte cum laetítia, qui in tristítia fuístis: ut exsultétis, et satiémini ab ubéribus consolatiónis vestrae. Ps. 121, 1. Laetátus sum in his, quae dicta sunt mihi: in domum Dómini íbimus. V. Glória Patri...

Vstup. Is. 66, 10 a 11.

Vesel se, Jerusaleme a shromážděte se všichni, kteří jej milujete. Radujte se a veselte se, kteří jste truchlivi byli; plesejte a nasyťte se plností útěchy svojí. Ž. 121, 1. Zaradoval jsem se nad tím, co mi bylo řečeno: „Do domu Páně půjdeme!“ V. Sláva Otci i Synu...

Oratio

Concéde, quaesumus, omnípotens Deus: ut qui ex mérito nostrae actiónis afflígimur, tuae grátiae consolatióne respirémus. Per Dóminum nostrum...

Modlitba

Popřej, prosíme, všemohoucí Bože, abychom, kteří po zásluze za své počínání trpíme, útěchou tvé milosti opět pookřáli. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Druhá a třetí modlitba (str. 164).

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Gálatas. c. 4, 22-31.

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola ke Galatům. 4, 22-31.

Sv. Pavel ukazuje v Epištole, že syn nevolnice jest obrazem synagogy, syn pak paní obrazem Církve svaté. Jsme tedy synové svobodní, svobodné dítky Boží, kterým Kristus vymohl právo na nebe. Ta svoboda, po níž tolik tisíc let lidstvo úpělo, byla nám dána do vínku; nezaměňme ji tedy za otroctví ďáblu!

Fratres. Scriptum est: Quóniam Ábraham duos fílios hábuit: unum de ancílla, et unum de líbera. Sed, qui de ancílla, secúndum carnem natus est: qui autem de líbera, per repromissiónem: quae sunt per allegoríam dicta. Haec enim sunt duo testaménta. Unum quidem in monte Sina, in servitútem génerans: quae est Agar: Sina enim mons est in Arábia, qui conjúnctus est ei, quae nunc est Jerúsalem, et servit cum fíliis, suis. Illa autem, quae sursum est Jerúsalem, líbera est, quae est mater nostra. Scriptum est enim: Laetáre stérilis, quae non paris: erúmpe, et clama, quae non párturis: quia multi fílii desértae, magis quam ejus, quae habet virum. Nos autem, fratres, secúndum Isaac promissiónis fílii sumus. Sed quómodo tunc is, qui secúndum carnem natus fúerat, persequebátur eum, qui secúndum spíritum: ita et nunc. Sed quid dicit Scriptúra? Éjice ancíllam,

Bratři, psáno jest: Abraham měl dva syny, jednoho z nevolnice, druhého ze svobodnice. Ale ten, jenž byl z nevolnice, narodil se podle těla, ten pak, který byl ze svobodnice, skrze zaslíbení se narodil. To jest předobrazné. Jsou to totiž předobrazeny dva zákony, jeden daný na hoře Sinaj, který plodí ke služebnosti, to jest Agar; Sinaj totiž jest hora v Arabii, ale srovnává se s nynějším Jerusalemem, neboť také on slouží s dítkami svými. Hoření však Jerusalem jest svoboden, to jest naše matka, neboť jest psáno: „Rozvesel se, neplodná, která nerodíš; zájásej a zaplesej, která neznáš bolestí porodních; neboť mnoho dítek bude míti ta, která jest opuštěna, více nežli ta, která má muže.“ My však, bratři, jsme podle Izáka dítkami zaslíbení. Ale jako tehda ten, který se byl narodil podle těla, pronásledoval toho, který byl podle ducha, tak i nyní. Avšak co

et fílium ejus: non enim haeres erit fílius ancíllae cum fílio líberae. Itaque, fratres, non sumus ancíllae fílii, sed líberae: qua libertáte Christus nos liberávit.

dí Písmo? „Vyvrz nevolnici i syna jejího, neboť nebude děditi syn nevolnice se synem svobodnice.“ Proto, bratři, nejsme dítkami nevolnice, nýbrž svobodnice; k té svobodě osvobodil nás Kristus.

Graduale. Ps. 121, 1 et 7.

Laetátus sum in his, quae dicta sunt mihi: in domum Dómini íbimus. ℣. Fiat pax in virtúte tua: et abundántia in túrribus tuis.

Stupňový zpěv. Ž. 121.

Zaradoval jsem se nad tím, co mi bylo řečeno: „Do domu Páně půjdeme.“ ℣. Budiž pokoj ve tvém hradu a hojnost ve věžech tvých.

Tractus. Ps. 124, 1-2.

Qui confídunt in Dómino, sicut mons Sion: non commovébitur in aetérnum, qui hábitat in Jerúsalem. ℣. Montes in circúitu ejus: et Dóminus in circúitu pópuli sui, ex hoc nunc, et usque in saeculum.

Traktus. Ž. 124, 1-2.

Kdož doufají v Pána, jsou jako hora Sion; nezakolísá na věky, kdo přebývá v Jerusalemě. ℣. Jako hory jsou okolo něho, tak Pán jest vůkol lidu svého, od toho času až na věky.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Joánnem. c. 6.

† Slova sv. Evangelia podle Jana. 6, 1-15.

Zázračné nasycení zástupů v poušti chlebem jest předobrazem ještě vznešenějšího sycení chlebem andělů, kterého se dostává dítkám Církve svaté. Budeme-li jej duchovně přijímati, neuprchne před námi Pán Ježíš, ale nechá se od nás provolati králem, neboť touží právě po tom, aby mohl kralovati v našich duších a srdcích.

In illo témpore: Ábiit Jesus trans mare Galilaeae, quod est Tiberíadis: et sequebátur eum multitúdo magna, quia vidébant signa, quae faciébat super his, qui infirmabántur. Súbiit ergo in montem Jesus:

Za onoho času odešel Ježíš za moře Galilejské, to jest Tiberiadské, a veliký zástup šel za ním, neboť viděli divy, které činil na nemocných. I vystoupil Ježíš na horu a posadil se tam s učedníky svými.

et ibi sedébat cum discípulis suis. Erat autem próximum Pascha, dies festus Judaeórum. Cum sublevásset ergo óculos Jesus, et vidísset, quia multitúdo maxima venit ad eum, dixit ad Philíppum: Unde emémus panes, ut mandúcent hi? Hoc autem dicébat tentans eum: ipse enim sciébat, quid esset factúrus. Respóndit ei Philíppus: Ducentórum denariórum panes non suffíciunt eis, ut unusquísque módicum quid accípiat. Dicit ei unus ex discípulis ejus, Andréas frater Simónis Petri: Est puer unus hic, qui habet quinque panes hordeáceos, et duos pisces: sed haec quid sunt inter tantos? Dixit ergo Jesus: Fácite hómines discúmbere. Erat autem foenum multum in loco. Discubuérunt ergo viri, número quasi quinque míllia. Accépit ergo Jesus panes: et cum grátias egísset, distribuit discumbéntibus: simíliter et ex píscibus, quantum volébant. Ut autem impléti sunt, dixit discípulis suis: Collígite, quae superavérunt, fragménta, ne péreant. Collegérunt ergo, et implevérunt duódecim cóphinos fragmentórum ex quinque pánibus hordeáceis, quae super-

Byly pak blízko velikonoce, slavnost židovská. Tedy Ježíš pozdvih očí a spatřiv, že zástup veliký jde k němu, pravil k Filipovi: „Odkud nakoupíme chlebů, aby pojedli tito?“ To však řekl, zkoušeje ho, neboť sám věděl, co hodlá činiti. Filip mu odpověděl: „Za dvě stě denárů chlebů nestačí jim, aby každý něco málo dostal.“ Dí jemu jeden z učedníků jeho, totiž Ondřej, bratr Šimona Petra: „Jest zde jeden pacholík, který má pět chlebů ječných a dvě ryby, ale co jest to na tak mnohé?“ Tedy řekl Ježíš: „Rozkažte lidem, ať se posadí.“ Bylo pak mnoho trávy na tom místě. I posadilo se mužů počtem asi pět tisíc. Tu Ježíš vzal chleby a díky učiniv rozdal sedícím; podobně i z ryb, kolik chtěli. Když však se nasytili, řekl učedníkům svým: „Sebeřte pozůstalé drobty, ať nezhynou.“ I sebrali a naplnili dvanáct košů drobty, z pěti chlebů ječných, kteréž pozůstaly po těch, kteří byli jedli. Tedy ti lidé uzřevše div, kterýž byl učinil Ježíš, pravili: „To jest jistě ten prorok, který má přijíti na svět.“ Proto Ježíš, poznav, že chtějí přijíti a chopiti ho, aby jej učinili

fuérunt his, qui manducáverant. Illi ergo hómines cum vidíssent, quod Jesus fécerat signum, dicébant: Quia hic est vere Prophéta, qui ventúrus est in mundum. Jesus ergo cum cognovísset, quia ventúri essent, ut ráperent eum, et fácerent eum regem, fugit íterum in montem ipse solus.

Et dicitur Credo.

Offertorium. Ps. 134.

Laudáte Dóminum, quia benígnus est: psállite nómini ejus, quóniam suávis est: ómnia, quaecúmque vóluit, fecit in coelo et in terra.

Secreta

Sacrifíciis praeséntibus, Dómine, quaesumus, inténde placátus: ut et devotióni nostrae proficiant, et salúti. Per Dóminum..

Druhá a třetí Tichá modlitba (str. 168). Preface postní (str. 31).

Communio. Ps. 121, 3-4.

Jerúsalem, quae aedificátur ut cívitas, cujus participátio ejus in idípsum: illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini, ad confiténdum nómini tuo, Dómine.

Postcommunio

Da nobis, quaesumus, miséricors Deus: ut sancta tua, quibus incessánter

králem, uchýlil se opět na horu sám jediný.

Kolik útrpnosti měl Pán Ježíš s lidem, který za ním po poušti chodil! Kolik útrpnosti pak má se svými vyvolenými, kteří v poušti tohoto života za ním kráčejí! Láme jim chléb mnohem vzácnější a zázračnější, než byl chléb na poušti.

V síle tohoto chleba lehce překonáme všecky překážky, jež se nám v cestu staví!

Následuje Credo.

Obětování. Ž. 134, 3 a 6.

Chvalte Pána, neboť dobrotivý jest; opěvujte jméno jeho, neboť sladký jest. Všecko, cožkoliv chtěl, učinil na nebi i na zemi.

Tichá modlitba

Na oběti přítomné, Pane, prosíme, pohlédni usmířen, aby i zbožnosti naší prospívaly i spáse. Skrze Pána našeho . . .

Druhá a třetí Tichá modlitba (str. 168). Preface postní (str. 31).

K přijímání. Ž. 121, 3-4.

Jerusalem jest zbudován jako město, jehož části jsou vespolek spojeny; neboť tam putují pokolení, pokolení Páně oslavovat jméno tvé, Pane.

Po přijímání

Dej nám, prosíme, milosrdný Bože, abychom se Svátostmi tvými, kterými

explémur, sincéris tractémus obséquiis, et fidéli semper mente sumámus. Per Dóminum nostrum..

jsme neustále syceni, s upřímnou zachází li úctou a s věřící je povždy přijímali mysli. Skrze Pána . .

Druhá a třetí modlitba Po přijímání (str. 169).

Pondělí po čtvrté neděli postní

Shromáždění u Čtyř Korunovaných

Životu našich duší kladou velké a lstivé nástrahy svět, ďábel a zkažená lidská přirozenost. U Boha najdeme před nimi ochrany.

Introitus. Ps. 53, 3-4.

Deus, in nómine tuo salvum me fac, et in virtúte tua líbera me: Deus, exaúdi oratiónem meam: aúribus pércipe verba oris mei. Ps. ib. 5. Quóniam aliéni insurrexérunt in me: et fortes quaesiérunt ánimam meam. V. Glória Patri, et Fílio . . .

Vstup. Ž. 53, 3-4.

Bože, ve jménu svém mne spas a mocí svou mne vysvoboď. Bože, vyslyš modlitbu mou; ušima postřehni slova úst mých. Ž. tamt. 5. Neboť cizinci povstali proti mně a mocní usilovali o mé bezživotí. V. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému, jakož bylo...

Oratio

Praesta, quaesumus, omnípotens Deus: ut, observatiónes sacras ánnua devotióne recoléntes, et córpore tibi placeámus, et mente. Per Dóminum...

Modlitba

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, abychom, konajíce roční pobožnosti svaté zachovávání postní, i tělem se ti líbili i duší. Skrze Pána našeho...

Druhá a třetí modlitba (str. 164).

Léctio libri Regum. c. 3, 16-28.

Čtení ze třetí knihy královské 3.

Jako Šalomoun přiřknul živé dítě pravé jeho matce, tak Kristus odevzdává lidské duše jejich pravé matce — Církvi svaté.

In diébus illis: Venérunt duae mulíeres meretrices ad regem Salomónem, steteruntque coram eo, quarum una ait: Obsecro, mi dómine: ego et

Kdysi přišly dvě nevěstky ke králi Šalamounovi, předstoupily před něho, a jedna z nich pravila: „Prosím, pane můj, já a žena tato bydlily jsme

múlier haec habitabámus in domo una, et péperi apud eam in cubículo. Tértia autem die postquam ego péperi, péperit et haec: et erámus simul, nullúsque álius nobíscum in domo, excéptis nobis duábus. Mórtuus est autem fílius mulíeris hujus nocte. Dórmiens quippe oppréssit eum. Et consúrgens intempéstae noctis siléntio, tulit fílium meum de látere meo ancíllae tuae dormiéntis, et collocávit in sinu suo: suum autem fílium, qui erat mórtuus, pósuit in sinu meo. Cumque surrexíssem mane, ut darem lac fílio meo, appáruit mórtuus: quem diligéntius íntuens clara luce, deprehéndi non esse meum, quem genúeram. Respondítque áltera múlier: Non est ita, ut dicis, sed fílius tuus mórtuus est: meus autem vivit. E contrário illa dicébat: Mentíris: fílius quippe meus vivit et fílius tuus mórtuus est. Atque in hunc modum contendébant coram rege. Tunc rex ait: Haec dicit: Fílius meus vivit, et fílius tuus mórtuus est. Et ista respóndit: Non, sed fílius tuus mórtuus est, meus autem vivit. Dixit ergo rex: Afférte mihi gládium. Cumque attulíssent gládium coram rege: Divídite, inquit, infántem vivum in duas partes, et date dimídiam partem uni, et dimídiam partem álteri. Dixit autem múlier, cujus fílius erat vivus, ad regem (commóta sunt quippe víscera ejus super fílio suo): Obsecro, dómine, date illi infántem vivum, et nolíte interfícere eum. E contrário illa dicébat: Nec mihi nec tibi sit, sed dividátur. Respóndit rex et ait: Date huic infántem vivum, et non occidátur: haec est enim mater ejus. Audívit ítaque omnis Israel judícium, quod judicásset rex, et timuérunt regem, vidéntes sapiéntiam Dei esse in eo ad faciéndum judícium.

v jednom domě, i porodila jsem u ní v pokojíku. Třetího pak dne po porodu mém porodila též ona; byly jsme spolu a nikdo jiný nebyl s námi v domě kromě nás dvou. I zemřel syn ženy této v noci, neboť spíc zalehla ho. A vstavši tiše o půl noci vzala syna mého od boku mého, služebnice tvé, když jsem já spala a položila jej do svého lůna; svého pak syna, který byl mrtev, položila do lůna mého. Když jsem ráno vstala, abych dala mléka synu svému, ukázalo se, že je mrtev; když jsem však na něho pozorněji pohleděla za jasného dne, poznala jsem, že to není můj, kterého jsem porodila." Druhá žena jí však odporovala: „Není tak, jak pravíš; ale syn tvůj umřel a můj živ jest." Ona zase řekla: „Lžeš, můj syn je ten živý a syn tvůj ten mrtvý." A tak se hádaly před králem. Tu pravil král: „Tato praví: ‚Syn můj živ jest a syn tvůj umřel.' A tato odpovídá: ‚Ne tak, ale tvůj umřel, můj však živ jest.'" Kázal tedy král: „Přineste mi meč!" Když pak přinesli meč před krále, řekl: „Rozdělte dítě živé na dvé, a dejte polovici jedné a polovici druhé." Tu žena, jejížto syn byl ten živý, řekla králi — hnulo se totiž srdce její nad synem jejím — „Prosím, pane, dejte jí dítě živé a nezabíjejte ho." Druhá však pravila: „Ať není ani mé ani tvé, ale budiž rozděleno!" Král ujav se slova řekl: „Dejte této dítě živé, a nebuď zabito, nebo tato je matka jeho." I uslyšel veškeren Israel soud, který vynesl král, a bál se krále, ježto viděli, že moudrost Boží je v něm, by vykonával právo.

Šalamoun je předobraz Krista. Vykupitel náš nedá ublížiti naší matce — Církvi svaté — nýbrž sám položil za nás svůj život, aby nás milostí oživené vytrhl z rukou pekla a odevzdal pravé naší matce. Celé peklo s veškerou svou chytrostí a lstí nestačí moudrosti božského Šalamouna.

Graduale. Ps. 30, 3.

Esto mihi in Deum protectórem, et in locum refúgii, ut salvum me fácias. V. Ps. 70, 1. Deus, in te sperávi: Dómine, non confúndar in aetérnum.

Traktus. Ž. 102, 10 (str. 166).

Stupňový zpěv. Ž. 30

Budiž mi Bohem, jenž mne chrání, a místem útočiště, abys mne zachránil. V. Ž. 70, 1. Bože, v tebe jsem doufal. Pane, ať nejsem nikdy zahanben.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Joan. c. 2, 13-25.

† Slova sv. Evangelia podle Jana. 2, 13-25.

S jakou uctivostí a pokorou musíme vstupovati do domu Božího, nemají-li i nás stihnouti tresty kupců a penězoměnců chrámu židovského! V Evangeliu dnes už z dálky zaznívá smutná nota umučení Spasitelova.

In illo témpore: Prope erat Pascha Judaeórum, et ascéndit Jesus Jerosólymam: et invénit in templo vendéntes boves, et oves, et colúmbas, et nummulários sedéntes. Et cum fecísset quasi flagéllum de funículis, omnes ejécit de templo, oves quoque, et bóves, et nummulariórum effúdit aes, et mensas subvértit. Et his, qui colúmbas vendébant, dixit: Auférte ista hinc, et nolíte fácere domum Patris mei domum negotiatiónis. Recordáti sunt vero discípuli ejus, quia scriptum est: Zelus domus tuae comédit me. Respondérunt ergo Judaei, et dixérunt ei: Quod signum osténdis nobis, quia haec facis? Respóndit Jesus, et dixit ei: Sólvite templum hoc, et in tribus diébus excitábo illud. Dixérunt ergo Judaei: Quadragínta et sex annis aedificátum est templum hoc, et tu in tribus diébus excitábis illud? Ille autem dicébat de templo córporis sui. Cum ergo ressurrexísset a mórtuis, recordáti sunt discípuli ejus, quia hoc dicébat, et credidérunt Scriptúrae, et sermóni, quem dixit Jesus. Cum autem esset Jerosólymis in Pascha in die festo, multi credidérunt in

Za onoho času byly blízko velikonoce židovské; i odešel Ježíš do Jerusalema a nalezl v chrámě prodavače volů a ovcí i holubů a penězoměnce, ani seděli. I udělal z provázků bič a vyhnal všecky z chrámu, ovce a voly, a penězoměncům rozsypal peníze a stoly převrátil; a těm, kteří prodávali holuby, řekl: „Odneste to odtud, nečiňte domu Otce mého domem kupeckým.“ I rozpomenuli se učeníci jeho, že jest psáno: Horlivost domu mého stravuje mě. Židé proto ujali se slova a řekli jemu: „Které znamení ukazuješ nám pro to, že ty věci činíš?“ Ježíš odpověděl a řekl jim: „Zbořte chrám tento, a ve třech dnech jej vzdělám.“ Tu řekli židé: „Čtyřicet a šest roků stavěn byl chrám tento, a ty jej vzděláš ve třech dnech?“ On však to pravil o chrámu těla svého. Když tedy vstal z mrtvých, rozpomenuli se učeníci jeho, že to pověděl; i uvěřili Písmu a slovu, kteréž byl Ježíš řekl. Když pak byl v Jerusalemě o velikonocích v den sváteční, mnozí uvěřili ve jméno jeho, vidouce divy jeho, které činil. Ježíš sám však nesvěřoval se jim, poněvadž

nómine ejus, vidéntes signa ejus, quae faciébat. Ipse autem Jesus non credébat semetípsum eis, eo quod ipse nosset omnes, et quia opus ei non erat, ut quis testimónium perhibéret de hómine: ipse enim sciébat, quid esset in hómine.

je znal všecky a poněvadž neměl zapotřebí, aby kdo vydal mu svědectví o člověku; neboť sám věděl, co jest v člověku.

Ježíš, který ví, co jest v člověku, nechť z našeho nitra vyžene všecko, co je znečišťuje a co uráží tento chrám Ducha Svatého.

Offertorium. Ps. 99.

Jubiláte Deo, omnis terra, servíte Dómino in laetítia: intráte in conspéctu ejus in exsultatióne: quia Dóminus ipse est Deus.

Obětování. Ž. 99, 1-2.

Plesejte Bohu, všechny země, služte Pánu s radostí. Předstupujte před tvář jeho s plesáním, neboť on, Hospodin, jest Bůh.

Secreta

Oblátum tibi, Dómine, sacrifícium vivíficet nos semper, et múniat. Per Dóminum.

Tichá modlitba

Přinesená tobě oběť, Pane, nechť nás i oživí vždycky i ochrání. Skrze Pána našeho Ježíše...

Druhá a třetí Tichá modlitba (str. 168). Preface postní (str. 31).

Communio. Ps. 18, 13 et 14.

Ab occúltis meis munda me, Dómine: et ab aliénis parce servo tuo.

K přijímání. Ž. 18.

Od skrytých vin mých, očisť mne, Pane, a cizích ušetř služebníka svého.

Postcommunio

Sumptis, Dómine, salutáribus sacraméntis: ad redemptiónis aetérnae, quaesumus, proficiámus augméntum. Per Dóminum.

Po přijímání

Přijavše, Pane, svátosti spasné, prosíme, nechť získáme rozmnožení vykoupení věčného. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Druhá a třetí modlitba Po přijímání (str. 169).

Nad lidem se kněz modlí:

Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Modleme se! Pokořte hlavy své před Bohem!

Oratio

Deprecatiónem nostram, quaesumus, Dómine, be-

Modlitba

Prosbu naši, prosíme, Pane, dobrotivě vyslyš,

nígnus exaúdi: et, quibus supplicándi praestas affectum, tríbue defensiónis auxílium. Per Dóminum.

a kterým náklonnost k pokorným modlitbám dáváš, uděl i pomoc tvé obrany. Skrze Pána našeho...

Úterý po čtvrté neděli postní

Shromáždění u sv. Vavřince v Damasu

Dokonalá kajícnost kypří hluboko půdu našich srdcí, takže z ní vyrůstá bohatý a košatý strom svatosti a horlivosti. Bůh na takového kajícníka hledí se zalíbením.

Introitus. Ps. 54, 2-3.

Exaúdi, Deus, oratiónem meam, et ne despéxeris deprecatiónem meam: inténde in me, et exaúdi me. Ps. ib. 3-4. Contristátus sum in exercitatióne mea: et conturbátus sum a voce inimíci, et a tribulatióne peccatóris. V. Glória Patri.

Vstup. Ž. 54, 2-3.

Vyslyš, Bože, modlitbu mou a nepohrdej mou snažnou prosbou. Popatř na mne a vyslyš mne. Ž. tamt. 3-4. Zarmoucen jsem v trápení svém a zmaten pro křik nepřítele a pro nátisk hříšníka. V. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému, jakož bylo...

Oratio

Sacrae nobis, quaesumus, Dómine, observatiónis jejúnia, et piae conversatiónis augméntum, et tuae propitiatiónis contínuum praestent auxílium. Per Dóminum.

Modlitba

Prosíme, Pane, aby odříkání svatopostní nám získalo i zvroucnění zbožného žití i ustavičnou pomoc tvého smíření. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

Druhá a třetí modlitba (str. 164).

Léctio libri Exodi. c. 32, 7.

Čtení z 2. Mojž. 32, 7-14.

Utišme hněv Boží tím, že se odvrátíme od bůžků tohoto světa. Spasitel zadržuje již již dopadající ruku Otce svého, jako ji zadržel prosící Mojžíš.

In diébus illis: Locútus est Dóminus ad Móysen, dicens: Descénde de monte: peccávit pópulus tuus,

V těch dnech pravil Hospodin k Mojžíšovi: „Sestup s hory; tvůj lid, který jsi vyvedl z Egypta, hřeší.

quem eduxísti de terra Aegýpti. Recessérunt cito de via, quam ostendísti eis: fecerúntque sibi vítulum conflátilem, et adoravérunt, atque immolántes ei hóstias, dixérunt: Isti sunt dii tui, Israel, qui te eduxérunt de terra Aegýpti. Rursúmque ait Dóminus ad Móysen: Cerno, quod pópulus iste durae cervícis sit: dimítte me, ut irascátur furor meus contra eos, et déleam eos, faciámque te in gentem magnam. Móyses autem orábat Dóminum Deum suum, dicens: Cur, Dómine, irascitur furor tuus contra pópulum tuum, quem eduxísti de terra Aegýpti in fortitúdine magna, et in manu robústa? Ne, quaeso, dicant Aegýptii: Cállide edúxit eos, ut interfíceret in móntibus, et deléret e terra: quiéscat ira tua, et esto placábilis super nequítia pópuli tui. Recordáre Abraham, Isaac, et Israel servórum tuórum, quibus jurásti per temetípsum, dicens: Multiplicábo semen vestrum sicut stellas coeli: et univérsam terram hanc, de qua locútus sum, dabo sémini vestro, et possidébitis eam semper. Placatúsque est Dóminus, ne fáceret

Brzy sešli s cesty, kterou jsi jim ukázal; udělali si lité tele, klaněli se mu, přinášeli mu oběti a pravili: ‚To jsou tvoji bohové, Israeli, kteří tě vyvedli z Egypta.‘“ A Hospodin dále mluvil k Mojžíšovi: „Pozoruji, že tento lid má tvrdou šíji, nech mě, ať vzplane můj hněv proti nim, ať je zahladím a z tebe učiním veliký národ.“ Mojžíš však prosil Hospodina, svého Boha: „Proč by měl, Hospodine, vzplanouti tvůj hněv proti tvému lidu, který jsi velikou mocí a silnou rukou vyvedl z Egypta? Prosím, ať nemohou Egypťané říci: „Chytře je vyvedl, aby je na horách pobil a vyhladil ze země“; utiš se hněv tvůj a buď milosrdným k nepravosti svého lidu. Rozpomeň se na své služebníky Abrahama, Isáka a Israele, jimž jsi přísahal při sobě samém takto: „Rozmnožím vaše potomstvo jako nebeské hvězdy a všecku tuto zemi, o které jsem mluvil, dám vašemu potomstvu v majetek navždy.“ I usmířil se Hospodin a neučinil zla, kterým byl svému lidu hrozil.

Kolikrát zhřešil vyvolený národ a Hospodin se chystal jej potrestati! Vůdce lidu, Mojžíš, vždy svou přímluvou dovedl

malum, quod locútus fúerat advérsus pópulum suum.

hněv Boží utišiti. Jak mnohem větší přímluvnou moc má náš vůdce, Kristus, jenž platí svou krví a svými vlastními zásluhami

Graduale. Ps. 43,27 et 2.

Exsúrge, Dómine, fer opem nobis: et líbera nos propter nomen tuum. ℣. Deus, aúribus nostris audívimus: et patres nostri annuntiavérunt nobis opus, quod operátus es in diébus eórum, et in diébus antíquis.

Stupňový zpěv. Ž. 43.

Povstaň, Pane, přijď nám na pomoc a vysvoboď nás pro jméno své. ℣. Bože, ušima svýma jsme slyšeli a otcové naši zvěstovali nám o díle, které jsi vykonal za dnů jejich a za dnů starodávných.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Joánnem. c. 7.

† Slova svatého Evangelia podle Jana. 7, 14-31.

Učení, které přinesl Kristus na svět, je učení nebeského Otce. Přišel, aby nám jasně řekl, co Bůh od nás žádá. V Krista může uvěřiti pouze ten, kdo plní přikázání Boží, jež nám jsou už do svědomí vryta. Hříšník marně hledá víru.

In illo témpore: Jam die festo mediánte, ascéndit Jesus in templum, et docébat. Et mirabántur Judaei, dicéntes: Quómodo hic lítteras scit, cum non didícerit? Respóndit eis Jesus, et dixit: Mea doctrína non est mea, sed ejus, qui misit me. Si quis volúerit voluntátem ejus fácere, cognóscet de doctrína, utrum ex Deo sit, an ego a meípso loquar. Qui a semetípso lóquitur, glóriam própriam quaerit. Qui autem quaerit glóriam ejus, qui misit eum, hic verax est, et injustítia in illo non est. Nonne

Za onoho času, když slavnost byla již v polovici, Ježíš vešel do chrámu a učil. I divili se židé řkouce: „Kterak tento zná Písma, neučiv se?“ Ježíš odpověděl jim a řekl: „Moje učení není mé, nýbrž toho, jenž mě poslal. Bude-li kdo chtít vůli jeho činiti, pozná o tom učení, je-li z Boha, čili já sám od sebe mluvím. Kdo mluví sám od sebe, vlastní slávy hledá; kdo však hledá slávy toho, jenž ho poslal, ten jest pravdomluvný a nespravedlnosti v něm není. Zdali Mojžíš nedal vám zákon? A ni-

Móyses dedit vobis legem: et nemo ex vobis facit legem? Quid me quaeritis interfícere? Respóndit turba, et dixit: Daemónium habes: quis te quaerit interfícere? Respóndit Jesus, et dixit eis: Unum opus feci, et omnes mirámini. Propterea Móyses dedit vobis circumcisiónem (non quia ex Móyse est, sed ex pátribus): et in Sábbato circumcíditis hóminem. Si circumcisiónem áccipit homo in Sábbato, ut non solvátur lex Móysi: mihi indignámini, quia totum hóminem sanum feci in Sábbato? Nolíte judicáre secúndum fáciem, sed justum judícium judicáte. Dicébant ergo quidam ex Jerosólymis: Nonne hic est, quem quaerunt interfícere? Et ecce palam lóquitur, et nihil ei dicunt. Numquid vere cognovérunt príncipes, quia hic est Christus? Sed hunc scimus, unde sit: Christus autem cum vénerit, nemo scit, unde sit. Clamábat ergo Jesus in templo docens, et dicens: Et me scitis, et unde sim, scitis: et a meípso non veni, sed est verus, qui misit me, quem vos nescítis. Ego scio eum: quia ab ipso sum, et ipse me

kdo z vás neplní zákona. Proč hledáte mě usmrtiti?“ Zástup odpověděl a řekl: „Ducha zlého máš; kdo hledá tě usmrtiti?“ Ježíš promluvil a řekl jim: „Jeden skutek jsem učinil, a všickni se divíte. Proto Mojžíš dal vám obřízku, ne že by pocházela od Mojžíše, nýbrž od otců; a v sobotu obřezáváte člověka. Přijímá-li člověk obřízku v sobotu, aby nerušil se zákon Mojžíšův, na mne-li se horšíte, že jsem celého člověka uzdravil v sobotu. Nesuďte podle obličeje, nýbrž spravedlivý soud čiňte.“ Tu řekli někteří z Jerusalemských: „Není-li to ten, jehož hledají zabíti? A hle, mluví zjevně, a nic mu neříkají. Zdaliž opravdu poznali náčelníci, že tento jest Kristus? Ale o tomto víme, odkud jest; o Kristu však, až přijde, nikdo nebude věděti, odkud jest.“ Ježíš proto zvolal ve chrámě, uče a pravě: „Nejen znáte mě, nýbrž i víte, odkud jsem; a přece nepřišel jsem sám od sebe, nýbrž pravý jest to posílatel, který mě poslal, jehož vy neznáte. Já ho znám, neboť jsem od něho, a on mě poslal.“ Proto hledali ho zatknouti, ale nikdo nevztáhl na ně-

misit. Quaerébant ergo eum apprehéndere: et nemo misit in illum manus, quia nondum vénerat hora ejus. De turba autem multi credidérunt in eum.

ho ruky, neboť dosud nepřišla hodina jeho. Ze zástupu však mnozí uvěřili v něho.

Offertorium. Ps. 39.

Exspéctans exspectávi Dóminum, et respéxit me: et exaudívit deprecatiónem meam: et immísit in os meum cánticum novum, hymnum Deo nostro.

Obětování. Ž. 39, 2, 3 a 4.

Toužebně očekával jsem Pána, a pohlédl na mne. Vyslyšel pokornou prosbu mou. Vložil v ústa má píseň novou, chvalozpěv na Boha našeho.

Secreta

Haec hóstia, Dómine, quaesumus, emúndet nostra delícta: et ad sacrifícium celebrándum, subditórum tibi córpora, mentésque sanctíficet. Per Dóminum nostrum.

Tichá modlitba

Tento obětní dar, Pane, prosíme, nechť shladí naše viny a k slavení oběti těla a duše tvých poddaných posvětí. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou žije...

Druhá a třetí Tichá modlitba (str. 168). Preface postní (str. 31).

Communio. Ps. 19, 6.

Laetábimur in salutári tuo: et in nómine Dómini, Dei nostri, magnificábimur.

K přijímání. Ž. 19, 6.

Radovati se budeme z tvé spásy. Ve jméně Pána, Boha našeho, budeme se honositi.

Postcommunio

Hujus nos, Dómine, percéptio sacraménti mundet a crímine: et ad coeléstia regna perdúcat. Per Dóminum nostrum...

Po přijímání

Přijetí této svátosti, Pane, nechť nás od hříchu očistí a dovede do království nebes. Skrze Pána našeho...

Druhá a třetí modlitba Po přijímání (str. 169).

Nad lidem se kněz modlí:

Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Modleme se! Pokořte hlavy své před Bohem!

Oratio

Miserére, Dómine, pópulo tuo: et contínuis tribulatiónibus laborántem, propítius respiráre concéde. Per Dóminum nostrum Jesum Christum...

Modlitba

Smiluj se, Pane, nad svým lidem a popřej mu milostivě, aby si oddechl, neboť ustavičným sužováním se trápí! Skrze Pána našeho...

Středa po čtvrté neděli postní

Shromáždění u sv. Pavla

O tomto dni konal se v původní Církvi u příležitosti t. zv. velkého skrutinia na katechumenech obřad „otvírání uší" (kněz dotýkal se slinou uší a říkal: „Ephpheta — otevři se"). Potom jim byl svěřen Otčenáš, Credo a začátky čtyř sv. Evangelií. — Ve Vstupu rozněcuje se touha katechumenů po křtu sv.

Introitus. Ezech. 36.

Cum sanctificátus fúero in vobis, congregábo vos de univérsis terris: et effúndam super vos aquam mundam, et mundabímini ab ómnibus inquinaméntis vestris: et dabo vobis spíritum novum. Ps. 33, 2. Benedícam Dóminum in omni témpore: semper laus ejus in ore meo. ℣. Glória Patri...

Vstup. Ezech. 36, 23-26.

Když se ukáže na vás, jak svatý jsem, shromáždím vás ze všech zemí. Vyliji na vás vodu čistou a očištěni budete od poskvrn vašich, a dám vám ducha nového. Ž. 33, 2. Velebiti budu Hospodina každého času; vždycky bude v ústech mých chvála jeho. ℣. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému, jakož...

Po Kyrie se říká:

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

Modleme se! Skloňme kolena. ℟. Povstaňte.

Oratio

Deus, qui et justis praemia meritórum, et peccatóribus per jejúnium véniam praebes: miserére supplícibus tuis; ut reátus nostri confessio, indulgéntiam váleat percípere delictórum. Per Dóminum.

Modlitba

Bože, jenž i spravedlivým odměnu za zásluhy i hříšníkům odpuštění skrze půst dáváš, smiluj se nad pokorně tě prosícími, ať vyznání naší viny dosáhne odpuštění hříchů. Skrze Pána našeho...

1. Léctio

Ezechiélis Prophétae. cap. 36, 23-28.

Haec dicit Dóminus Deus: Santificábo nomen meum magnum, quod pollútum est inter Gentes, quod polluístis in médio eárum: ut sciant Gentes, quia ego Dóminus, cum sanctificátus fúero in vobis coram eis. Tollam quippe vos de Géntibus, et congregábo vos de univérsis terris, et addúcam vos in terram vestram. Et effúndam super vos aquam mundam, et mundabímini ab ómnibus inquinaméntis vestris, et ab univérsis idólis vestris mundábo vos. Et dabo vobis cor novum, et spíritum novum ponam in médio vestri: et aúferam cor lapídeum de carne vestra, et dabo vobis cor cárneum. Et spíritum meum ponam in médio vestri: et fáciam, ut in praecéptis meis ambulétis, et judícia mea custodiátis, et operémini. Et habitábitis in terra, quam dedi pátribus vestris: et éritis mihi in pópulum, et ego ero vobis in Deum: dicit Dóminus omnípotens.

1. Čtení

z proroka Ezechiela 36, 23-28.

Dnešní Čtení bylo vybráno pro přítomné katechumeny. Ukazuje se v něm, jakou přeměnu na sobě zažijí, když budou přivedeni do své pravé vlasti — do Církve sv.

Toto praví Hospodin Bůh: „Ukáži, jak svaté jest veliké jméno mé, — které bylo znesvěceno mezi národy, které jste znesvětili mezi nimi, — aby poznali národové, že já jsem Hospodin," praví Pán zástupů, „když ukáže se před očima jejich na vás, jak svatý jsem. Vezmu vás totiž z národů, shromáždím vás ze všech zemí a přivedu vás do vaší vlasti. Vyliji pak na vás čistou vodu, že očištěni budete; ode všech poskvrn vašich i ode všech model vašich očistím vás. Dám vám také srdce nové a ducha nového vložím do vás; odejmu srdce kamenné z těla vašeho, a dám vám srdce z masa. Ducha svého vložím do vás, a způsobím, že v příkazech mých budete chodit a ustanovení mých šetřit a činit je. A bydlíce v zemi, kterou jsem dal otcům vašim, budete mým národem a já budu vaším Bohem," dí Pán všemohoucí.

Graduale. Ps. 33, 12 et 6.

Veníte, fílii, audíte me: timórem Dómini docébo vos. V. Accédite ad eum, et illumináminí: et fácies vestrae non confundéntur.

Stupňový zpěv. Ž. 33, 12 a 6.

Pojďte, dítky, slyšte mne; bázni Hospodinově budu vás vyučovati. V. Přistupte k němu, a budete osvíceni; tváře vaše se nezardí.

Teď říká kněz: Pán s vámi atd.

Oratio

Praesta, quesumus, omnípotens Deus: ut, quos jejúnia votíva castígant, ipsa quoque devótio sancta laetíficet; ut, terrénis afféctibus mitigátis, facílius coeléstia capiámus. Per Dóminum ...

Modlitba

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, aby nám, kteří se slavnými posty trestáme, tato svatá služba také radost přinesla, abychom, zkrotivše pozemské žádosti, snadněji dosáhli co je v nebi. Skrze Pána ...

Druhá a třetí modlitba (str. 164).

Léctio

Isaíae Prophétae. c. 1. 16-19.

Čtení

z proroka Isaiáše 1, 16-19.

V Epištole bylo katechumenům připomenuto, jak musejí křtem sv. změniti své mravy.

Haec dicit Dóminus Deus: Lavámini, mundi estóte, auférte malum cogitatiónum vestrárum ab óculis meis: quiéscite ágere pervérse, díscite benefácere: quaerite judícium, subveníte opprésso, judicáte pupíllo, deféndite víduam. Et veníte, et argúite me, dicit Dóminus: si fúerint peccáta vestra ut cóccinum, quasi nix dealbabúntur: et si fúerint rubra quasi vermículus, velut lana alba erunt. Si tevoluéritis, audiéritis

Toto praví Hospodin: „Umyjte se čistě, odstraňte zlé smýšlení své, abych ho neviděl; přestaňte jednati převráceně, učte se činiti dobře: vyhledávejte spravedlivost, přispějte potlačenému, ku právu sirotku pomáhejte, zastaňte se vdovy. Můžete přijít, byste mne kárali," — Hospodin tak praví. „Budou-li hříchy vaše jako šarlat, jako sníh budou zbíleny; budou-li červeny jako červec, jako vlna zbělejí. Chutě-li mne budete po-

me, bona terrae comedétis: dicit Dóminus omnípotens.

slouchat, dobra světa jíst budete," praví Pán všemohoucí.

Graduale Ps. 32, 12 et 6.

Beáta gens, cujus est Dóminus Deus eórum: pópulus, quem elégit Dóminus in haereditátem sibi. V. Verbo Dómini coeli firmáti sunt: et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Stupňový zpěv. Ž. 32.

Blaze lidu, jehož Bohem je Hospodin, lidu, jejž si Pán vyvolil za své dědictví. V. Slovem Páně upevněna jsou nebesa; dechem úst jeho všechna jejich nádhera.

Traktus. Ž. 102, 10 (str. 166).

Evangelium

† Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.

† Slova sv. Evangelia podle Jana. 9, 1-38.

Uzdravení slepého, které je líčeno v dnešním Evangeliu, mělo býti katechumenům obrazem jejich zázračného prohlédnutí ve křtu sv. Obřady při křtu sv. používají některých slov z tohoto čtení.

In illo témpore: Praetériens Jesus, vidit hóminem caecum a nativitáte: et interrogavérunt eum discípuli ejus: Rabbi, quis peccávit, hic, aut paréntes ejus, ut caecus nascerétur? Respóndit Jesus: Neque hic peccávit, neque paréntes ejus: sed ut manifesténtur ópera Dei in illo. Me opórtet operári ópera ejus, qui misit me, donec dies est: venit nox, quando nemo potest operári. Quámdiu sum in mundo, lux sum mundi. Haec cum dixísset, éxpuit in terram, et fecit lutum ex sputo, et linívit lutum

Za onoho času Pán Ježíš jda mimo, uzřel člověka slepého od narození. I otázali se ho učeníci jeho řkouce: „Mistře, kdo zhřešil, tento-li, či-li rodiče jeho, že se slepý narodil?" Ježíš odpověděl: „Ani tento nezhřešil ani jeho rodiče, nýbrž aby se zjevily na něm skutky Boží. Já musím činiti skutky toho, jenž mne poslal, pokud jest den; přichází noc, kdy nikdo nemůže dělati. Pokud jsem na světě, jsem světlem světa." To pověděv vyplivl na zem a udělav ze sliny bláto, pomazal mu tím blátem

super ócúlos ejus, et dixit ei: Vade, lava in natatória Síloe (quod interpretátur Missus). Ábiit ergo, et lavit, et venit videns. Itaque vicíni, et qui víderant eum prius, qui mendícus erat, dicébant: Nonne hic est, qui sedébat, et mendicábat? Álii dicébant: Quia hic est. Álii autem: Nequáquam, sed símilis est ei. Ille vero dicébat: Quia ego sum. Dicébant ergo ei: Quómodo apérti sunt tibi óculi? Respóndit: ille homo, qui dícitur Jesus, lutum fecit, et unxit óculos meos, et dixit mihi: Vade ad natatória Síloe, et lava. Et ábii, lavi, et vídeo. Et dixérunt ei: Ubi est ille? Ait: Néscio. Addúcunt eum ad Pharisaeos, qui caecus fúerat. Erat autem Sábbatum, quando lutum fecit Jesus, et apéruit óculos ejus. Iterum ergo interrogábant eum Pharisaei, quómodo vidísset. Ille autem dixit eis: Lutum mihi pósuit super óculos, et vídeo. Dicébant ergo ex Pharisaeis quidam: Non est hic homo a Deo, qui Sábbatum non custódit. Álii autem dicébant: Quómodo potest homo peccátor haec signa fácere? Et schisma erat inter eos. Dicunt ergo caeco íterum:

oči a řekl mu: „Jdi, umyj se v rybníce Siloe (to jest v překladě ‚Poslaný')". I odešel a umyl se a přišel vida. Proto sousedé a ti, kteří ho dříve vídali, že byl žebrákem, řekli: „Není-li to ten, jenž sedával a žebral?" Někteří pravili: „Jest to on." Jiní řekli: „Nikoli, ale jest mu podoben." On však pravil: „Já jsem to." Tedy řekli jemu: „Kterak se otevřely tvoje oči?" On odpověděl: „Ten člověk, který slove Ježíš, udělal bláto a pomazal mi oči a řekl mi: ‚Jdi k rybníku Siloe a umij se.' I šel jsem a umyv se vidím." I řekli jemu: „Kde jest on?" Pravil: „Nevím." Přivedli ho k fariseům, toho, jenž býval slepý. Byla pak sobota, když Ježíš udělal bláto a otevřel mu oči. Opět tedy otázali se ho i fariseové, kterak prohlédl. On pak řekl jim: „Bláto položil mi na oči a umyl jsem se a vidím." Tu řekli někteří z fariseů: „Není tento člověk od Boha, neboť nešetří soboty." Jiní však pravili: „Kterak může člověk hříšný činiti takové divy?" I byla roztržka mezi nimi. Pravili tedy opět slepému: „Co ty pravíš o něm, protože ti otevřel oči?"

Tu quid dicis de illo, qui apéruit óculos tuos? Ille autem dixit: Quia Prophéta est. Non credidérunt ergo Judaei de illo, quia caecus fuísset, et vidísset, donec vocavérunt paréntes ejus, qui víderat: et interrogavérunt eos, dicéntes: Hic est fílius vester, quem vos dícitis, quia caecus natus est? quómodo ergo nunc videt? Respondérunt eis paréntes ejus, et dixérunt: Scimus, quia hic est fílius noster, et quia caecus natus est: quómodo autem nunc vídeat, nescímus: aut quis ejus apéruit óculos, nos nescímus: ipsum interrogáte; aetátem habet, ipse de se loquátur. Haec dixérunt paréntes ejus, quóniam timébant Judaeos: jam enim conspiráverant Judaei, ut, si quis eum confiterétur esse Christum, extra synagógam fíeret. Propterea paréntes ejus dixérunt: Quia aetátem habet, ipsum interrogáte. Vocavérunt ergo rursum hóminem, qui fúerat caecus, et dixérunt ei: Da glóriam Deo. Nos scimus, quia hic homo peccátor est. Dixit ergo eis ille: Si peccátor est, néscio: unum scio, quia, caecus cum essem, modo vídeo. Dixérunt ergo illi: Quid fecit tibi? quómodo

On pak řekl: „Jest prorokem.“ I nevěřili o něm židé, že byl slepý a prohlédl, až povolali rodiče toho, jenž prohlédl. I otázali se jich řkouce: „Tento-li jest váš syn, o němž vy pravíte, že se slepý narodil? Kterak tedy nyní vidí?“ Rodiče jeho odpověděli jim a řekli: „Víme, že tohle jest náš syn a že se slepý narodil, ale kterak nyní vidí, nevíme; aneb kdo mu otevřel oči, my nevíme; jeho se ptejte, má léta, ať sám mluví o sobě.“ To řekli rodiče jeho, poněvadž se báli židů; neboť již se byli židé usnesli, aby vyzná-li ho kdo jako Krista Vykupitele, byl vyobcován. Proto řekli rodiče jeho: „Má léta, jeho se ptejte.“ Opět tedy povolali toho člověka, který býval slepý, a řekli jemu: „Vzdej chválu Bohu! My víme, že ten člověk jest hříšník.“ On tedy řekl jim: „Je-li hříšník, nevím; jedno vím, že byv slepý nyní vidím.“ I řekli mu: „Co ti učinil? Kterak otevřel ti oči?“ Odpověděl jim: „Pověděl jsem vám již a neslyšeli jste? Proč chcete opět slyšeti? Zdaliž i vy chcete býti učeníky jeho?“ I spílali mu a řekli: „Ty jsi učeníkem jeho, my jsme

apéruit tibi óculos? Respóndit eis: Dixi vobis jam, et audístis: quid íterum vultis audíre? numquid et vos vultis discípuli ejus fíeri? Maledixérunt ergo ei, et dixérunt: Tu discípulus illíus sis: nos autem Móysi discípuli sumus. Nos scimus, quia Móysi locútus est Deus: hunc autem nescímus, unde sit. Respóndit ille homo, et dixit eis: In hoc enim mirábile est, quia vos nescítis, unde sit, et apéruit meos óculos: scimus autem, quia peccatóres Deus non audit: sed si quis Dei cultor est, et voluntátem ejus facit, hunc exaúdit. A saeculo non est audítum, quia quis apéruit óculos caeci nati. Nisi esset hic a Deo, non póterat fácere quidquam. Respondérunt, et dixérunt ei: In peccátis natus es totus et tu doces nos? Et ejecérunt eum foras. Audívit Jesus, quia ejecérunt eum foras: et cum invenísset eum, dixit ei: Tu credis in Fílium Dei? Respóndit ille, et dixit: Quis est, Dómine, ut credam in eum? Et dixit ei Jesus: Et vidísti eum: et qui lóquitur tecum, ipse est. At ille ait: Credo Dómine. (Hic genuflectitur.) Et prócidens adorávit eum.

učeníci Mojžíšovi. My víme, že Mojžíšovi mluvil Bůh, o tomto však nevíme, odkud jest.“ Člověk ten odpověděl a řekl jim: „To jest věru divná věc, že vy nevíte, odkud jest, a otevřel mi oči. Víme, že hříšníků Bůh neslyší, nýbrž je-li kdo bohabojný a činí vůli jeho, toho slyší. Od věků nebylo slýcháno, že by byl kdo otevřel oči slepému od narození. Kdyby tento nebyl od Boha, nic by nemohl učiniti.“ Odpověděli a řekli jemu: „Všecek jsi se v hříších narodil, a ty učíš nás?“ I vyvrhli ho ven. Ježíš uslyšel, že ho vyvrhli ven, a naleznuv jej řekl jemu: „Věříš-li v Syna Božího?“ On odpověděl a řekl: „Kdo jest to, Pane, abych uvěřil v něho?“ A Ježíš řekl jemu: „I viděl jsi ho, a ten jest to, jenž s tebou mluví.“ On pak řekl: „Věřím, Pane.“ (Zde se kleká.) A pad před ním a klaněl se mu.

Fariseové měli zdravé oči sice, ale duše jejich byla zaslepená. Tolik důkazů podal Kristus o svém poslání i o svém Božství, a přec mu nevěřili. Uzdravený slepec užíval lépe svého přirozeného rozumu, nežli učení vykladači Písma. I dnes je mnoho zatvrzelých duševních slepců. Vidí kolem sebe tolik důkazů jsoucnosti a moudrosti Boží, a stále ještě v nejvyššího Pána nevěří a jsoucnost jeho popírají

Offertorium. Ps. 65.

Benedícite, Gentes, Dóminum Deum nostrum, et obaudíte vocem laudis ejus: qui pósuit ánimam meam ad vitam, et non dedit commovéri pedes meos: benedíctus Dóminus, qui non amóvit deprecatiónem meam, et misericórdiam suam a me.

Obětování. Ž. 65,8-9 a 20.

Chvalte, národové, Hospodina, Boha našeho. Naslouchejte hlasu jeho chvály. On dal život mé duši a nedopustil, aby poklesly mé nohy. Pochválen budiž Pán, jenž nezamítl mou prosbu a milosrdenství své ode mne neodvrátil.

Secreta

Súpplices te rogámus, omnípotens Deus, ut his sacrifíciis peccáta nostra mundéntur: quia tunc veram nobis tríbuis et mentis et córporis sanitátem. Per Dóminum.

Tichá modlitba

Pokorně tě prosíme, všemohoucí Bože, aby obětními dary byly shlazeny naše hříchy, neboť pak nám uděliš pravé zdraví duše i těla. Skrze Pána našeho Ježíše Krista.

Druhá a třetí Tichá modlitba (str. 168). Preface postní (str. 31.)

Communio. Joan. 9, 11.

Lutum fecit ex sputo Dóminus, et linívit óculos meos: et ábii, et lavi, et vidi, et crédidi Deo.

K přijímání. Jan 9, 11.

Bláto učinil Pán ze slin a potřel oči mé. Odešel jsem, umyl jsem se, viděl jsem a uvěřil v Boha.

Postcommunio

Sacraménta, quae súmpsimus, Dómine, Deus noster: et spirituálibus nos répleant aliméntis, et corporálibus tueántur auxíliis. Per Dóminum.

Po přijímání

Svátosti, které jsme přijali, Hospodine, Bože náš, nechť nás i duchovní naplní krmí i tělesnou hájí pomocí. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Druhá a třetí modlitba Po přijímání (str. 169).

Nad lidem se kněz modlí:

Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Modleme se! Pokořte hlavy své před Bohem!

Oratio

Páteant aures misericórdiae tuae, Dómine, précibis supplicántium: et, ut peténtibus desiderata concédas, fac eos, quae tibi sunt plácita, postuláre. Per Dóminum.

Modlitba

Pane, nechť jsou otevřeny uši tvého milosrdenství k prosbám pokorně volajících, a abys mohl prosícím žádané dáti, učiň, aby toužili po tom, co se tobě líbí. Skrze Pána . . .

Čtvrtek po čtvrté neděli postní

Shromáždění u sv. Silvestra a Martina

Slova Vstupu jsou určena pro katechumeny, ale hodí se i pro každého křesťana.

Introitus. Ps. 105, 3-4.

Laetétur cor quaeréntium Dóminum: quaerite Dóminum, et confirmámini: quaerite fáciem ejus semper. Ps. ib. 1. Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus: annuntiáte inter gentes ópera ejus. V. Glória Patri.

Vstup. Ž. 104, 3-4.

Vesel se srdce hledajících Pána. Hledejte Hospodina, i budete stáli. Hledejte tvář jeho ustavičně. Ž. tamt. 1. Chvalte Pána a vzývejte jméno jeho. Zvěstujte mezi národy jeho díla. V. Sláva Otci i Synu . . .

Oratio

Praesta, quaesumus, omnípotens Deus: ut, quos jejúnia votíva castígant, ipsa quoque devótio sancta laetíficet; ut, terrénis afféctibus mitigátis, facílius coeléstia capiámus. Per Dóminum nostrum . . .

Modlitba

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, aby nám, kteří se slavnými posty trestáme, tato svatá služba také radost přinesla, abychom, zkrotivše pozemské žádosti, snadněji dosáhli co je v nebi. Skrze Pána . . .

Druhá a třetí modlitba (str. 164).

Léctio libri Regum. 4. Reg. 4, 25-38.

Čtení z 4. Král. 4, 25-38.

Čtění dnešní bylo vybráno i s ohledem na katechumeny, kteří křtem sv. jsou křísení k novému životu, i s ohledem na místo shromáždění. O sv. Martinu z Tours je známo, jak křísil mrtvé.

In diébus illis: Venit múlier Sunamítis ad Eliséum in montem Carméli: cumque vidísset eam vir

V těch dnech přijela Sunamka k muži Božímu na horu Karmel. Když ji muž Boží uzřel proti sobě

Dei e contra, ait ad Giézi púerum suum: Ecce Sunamítis illa. Vade ergo in occúrsum ejus, et dic ei: Recte ne ágitur circa te, et circa virum tuum, et circa fílium tuum? Quae respóndit: Recte. Cumque venísset ad virum Dei in montem, apprehéndit pedes ejus, et accésit Giézi ut amovéret eam. Et ait homo Dei: Dimítte illam: ánima enim ejus in amaritúdine est, et Dóminus celávit a me, et non indicávit mihi. Quae dixit illi: Numquid petívi fílium a Dómino meo? numquid non dixi tibi: Ne illúdas me? Et ille ait ad Giézi: Accínge lumbos tuos, et tolle báculum meum in manu tua, et vade. Si occúrerit tibi homo, non salútes eum: ut si salutáverit te quíspiam, non respóndeas illi: et pones báculum meum super fáciem púeri. Porro mater púeri ait: Vivit Dóminus, et vivit ánima tua, non dimíttam te. Surréxit ergo, et secútus est eam. Giézi autem praecésserat ante eos, et posúerat báculum super fáciem púeri, et non erat vox, neque sensus: reversúsque est in occúrsum ejus, et nuntiávit ei, dicens: Non surréxit puer. Ingréssus est ergo Eliséus

řekl Giezimu, služebníku svému: „Hle, ona Sunamka! Proto jdi jí vstříc a rci jí: ‚Máš se dobře ty, muž tvůj a syn tvůj?'" Ona odpověděla: „Dobře!" Když pak přišla k muži Božímu na horu, chopila se nohou jeho. Giezi přistoupil, aby ji odstrčil. Člověk Boží však řekl: „Nech ji; nebo v hořkosti je duše její, a Hospodin zatajil to přede mnou, neoznámiv mi toho." Ona pak mu řekla: „Zda jsem žádala syna od pána mého? Zda jsem ti neřekla: „Nešal mne?" Tu pravil on Giezimu: „Přepaž bedra svá, vezmi hůl mou do ruky, a jdi. Potkáš-li koho, nepozdravuj ho; a pozdraví-li tě kdo, neodpovídej mu; a polož hůl mou na tvář chlapcovu." Matka chlapcova však řekla: „Jakože živ jest Hospodin a jakože živa jest duše tvá! Nespustím se tě!" Vstal tedy a šel za ní. Giezi je předešel, a položil hůl na tvář chlapcovu, ale nebylo hlasu ani citu pozorovati; proto vrátil se jemu vstříc a oznámil mu řka: „Nevstal chlapec." Když tedy vešel Eliseus do domu, chlapec, hle, mrtev ležel na jeho lůžku. I vešel, zavřel dveře po sobě a po chlapci, a

domum, et ecce puer mórtuus jacébat in léctulo ejus: ingressúsque clausit óstium super se, et super púerum: et orávit ad Dóminum. Et ascéndit, et incúbuit super púerum: posuítque os suum super os ejus, et óculos suos super óculos ejus, et manus suas super manus ejus: et incurvávit se super eum: et calefácta est caro púeri. At ille revérsus, deambulávit in domo, semel huc atque illuc: et ascéndit, et incúbuit super eum: et oscitávit puer sépties, aperuítque óculos. At ille vocávit Giéze, et dixit ei: Voca Sunamítidem hanc. Quae vocáta, ingréssa est ad eum. Qui ait: Tolle fílium tuum. Venit illa, et córruit ad pedes ejus, et adorávit super terram: tulítque fílium suum, et egréssa est, et Eliséus revérsus est in Gálgala.

modlil se k Hospodinu. Pak si stoupl nahoru a zpolehl na dítě; ústa svá položil na ústa jeho, oči své na oči jeho, ruce své na ruce jeho. Když se tak sklonil nad ním, zahřálo se tělo chlapcovo. Vrátiv se prošel se po domě jednou sem a tam, šel zase nahoru a zpolehl na něj: i zazíval chlapec sedmkrát, a otevřel oči. Zavolav tedy Gieziho řekl mu: „Zavolej Sunamku!" Ta jsouc zavolána vešla k němu. Když pak jí řekl: „Vezmi syna svého!" přišla, padla mu k nohám, poklonila se k zemi, vzala si syna a vyšla. Eliseus pak přišel opět do Galgaly.

Eliseus je zde předobrazem Krista. Jako starozákonní prorok lehl v podobě kříže na hocha a tak ho vzkřísil, tak Kristus rozpřažen na kříži křísí nás všecky ze spánku smrti, do kterého jsme hříchy upadli.

Graduale. Ps. 73, 20, 19 et 22.

Réspice, Dómine, in testaméntum tuum: et ánimas paúperum tuórum ne obliviscáris in finem. ℣. Exsúrge, Dómine, júdica causam tuam: memor esto oppróbrii servórum tuórum.

Stupňový zpěv. Ž. 73.

Pohleď, Pane, na úmluvu svou a nezapomeň úplně na duše tvých ubohých. ℣. Povstaň, Pane, rozhodni při svou: pamětliv buď potupy sluhů svých.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Lucam. c. 7,11-16

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše 7, 11-16.

I Evangelium je vzato ze stejných důvodů jako dnešní Epištola.

In illo témpore: Ibat Jesus in civitátem, quae vocátur Naim: et ibant cum eo discípuli ejus et turba copiósa. Cum autem appropinquáret portae civitátis, ecce defúnctus efferebátur fílius únicus matris suae: et haec vídua erat, et turba civitátis multa cum illa. Quam cum vidísset Dóminus, misericórdia motus super eam, dixit illi: Noli flere. Et accéssit, et tétigit lóculum. (Hi autem, qui portábant, stetérunt.) Et ait: Adoléscens, tibi dico, surge. Et resédit qui erat mórtuus, et coepit loqui. Et dedit illum matri suae. Accépit autem omnes timor: et magnificábant Deum, dicéntes: Quia Prophéta magnus surréxit in nobis: et quia Deus visitávit plebem suam.

Za onoho času Pán Ježíš šel do města, které slove Naim, a šli s ním učedníci jeho a zástup veliký. Když pak se přiblížil ke bráně města, hle vynášeli mrtvého, jediného to syna matky jeho, a ta byla vdova, a četný zástup lidu z města byl s ní. Spatřiv ji Pán, pohnul se milosrdenstvím nad ní a řekl jí: „Neplač!" A přistoupiv dotekl se mar; ti pak, kteří jej nesli, zastavili se. — I řekl: „Mládenče, tobě pravím, vstaň!" A posadil se ten, jenž byl mrtvý, a počal mluviti. I dal jej mateři jeho. Pojala pak všecky bázeň a velebili Boha řkouce: „Prorok veliký povstal mezi námi" a „Bůh navštívil lid svůj."

Offertorium. Ps. 69.

Dómine, ad adjuvándum me festína: confundántur omnes, qui cógitant servis tuis mala.

Obětování. Ž. 69, 2, 3 a 4.

Pane, na pomoc mi přispěj. Zahanbeni buďtež všichni, kteří přemýšlejí, čím by uškodili tvým služebníkům.

Secreta

Purífica nos, miséricors Deus: ut Ecclésiae tuae preces, quae tibi gratae sunt, pia múnera deferéntes, fiant expiátis méntibus gratióres. Per Dóminum nostrum . . .

Tichá modlitba

Očisť nás, milosrdný Bože, aby Církve tvé přijemné tobě prosby, přinášející zbožné dary, po očištění duší ještě milejší tobě byly. Skrze Pána našeho, Ježíše Krista . . .

Druhá a třetí Tichá modlitba (str. 168). Preface postní (str. 31).

Communio. Ps. 70, 16-18.

Dómine, memorábor justítiae tuae solíus: Deus, docuísti me a juventúte mea: et usque in senéctam et sénium, Deus, ne derelínquas me.

K přijímání. Ž. 70, 16-18.

Pane, chci vzpomínati jedině tvé spravedlnosti. Bože, od mladosti mé jsi mne učil. Až do staroby a šedin, Bože, neopouštěj mne.

Postcommunio

Coeléstia dona capiéntibus, quaesumus, Dómine, non ad judícium proveníre patiáris, quae fidélibus tuis ad remédium providísti. Per Dóminum . . .

Po přijímání

Prosíme, Pane, nestrp, aby nám, nebeské dary přijímajícím, stalo se odsouzením, co jsi určil za lék svým věrným. Skrze Pána našeho . . .

Druhá a třetí modlitba Po přijímání (str. 169).

Nad lidem se kněz modlí:

Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Modleme se! Pokořte hlavy své před Bohem!

Oratio

Pópuli tui, Deus, institútor et rector, peccáta, quibus impugnátur, expélle: ut semper tibi plácitus, et tuo munímine sit secúrus. Per Dóminum . . .

Modlitba

Bože, tvůrče a vůdče svého lidu, odžeň hříchy, jimiž je napadán, ať se tobě stále líbí a pod tvou ochranou je bezpečen. Skrze Pána našeho . . .

Pátek po čtvrté neděli postní

Shromáždění u sv. Eusebia

Hlavním předmětem našeho myšlení má býti Bůh. Vždyť od něho všecko máme zde na zemi i očekáváme na nebi.

Introitus. Ps. 18, 15.

Meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper:

Vstup. Ž. 18, 15.

Myšlení srdce mého je stále u tebe, Bože, pomoc

Dómine, adjútor meus, et redémptor meus. Ps. ib. 2. Coeli enárrant glóriam Dei: et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum. ℣. Glória Patri...

níče můj a vykupiteli můj. Ž. tamt. 2. Nebesa vyprávějí slávu Boží a obloha zvěstuje díla rukou jeho. ℣. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému...

Oratio

Deus, qui ineffabílibus mundum rénovas sacraméntis: praesta, qaesumus; ut Ecclésia tua et aetérnis profíciat institútis, et temporálibus non destituátur auxíliis. Per Dóminum nostrum...

Modlitba

Bože, jenž nevylíčitelnými svátostmi svět obnovuješ, uděl, prosíme, ať Církev tvá i těmito věčnými zřízeními roste i nepostrádá pomoc vezdejší. Skrze Pána našeho, Ježíše Krista, Syna tvého...

Druhá a třetí modlitba (str. 164).

Léctio libri Regum. 3 Reg. 17.

Čtení z 3. Král. 17, 17-24.

Chrám dnešního shromáždění u sv. Eusebia stál na velkém hřbitově staré římské republiky. Proto snad v dnešní Epištole se mluví o mrtvém. Vzkříšení jeho k životu podobá se vzkříšení katechumenů ve křtu sv. k životu milosti.

In diébus illis: Aegrotávit fílius mulíeris matrisfamílias, et erat languor fortíssimus, ita ut non remanéret in eo hálitus. Dixit ergo ad Elíam: Quid mihi et tibi, vir Dei? Ingréssus es ad me, ut rememoraréntur iniquitátes meae, et interfíceres fílium meum? Et ait ad eam Elías: Da mihi fílium tuum. Tulítque eum de sinu ejus, et portávit in coenáculum, ubi ipse manébat, et pósuit super léctulum suum. Et clamávit ad Dóminum, et dixit: Dómine Deus meus, etiámne víduam, apud quam ego utcúmque susténtor, afflixísti, ut interfíceres fílium ejus? Et expándit se, atque mensus est super púerum tribus vícibus, et clamávit ad Dóminum, et ait: Dómine Deus meus, revertátur, óbsecro, ánima púeri hujus in víscera ejus. Et exaudívit Dóminus vocem Elíae: et revérsa est ánima púeri intra eum, et revíxit. Tulítque Elías púerum, et depósuit eum de coenáculo in inferiórem domum, et trádidit matri suae, et ait illi: En vivit fílius tuus. Dixítque múlier ad Elíam: Nunc in isto cognóvi, quóniam vir Dei es tu, et verbum Dómini in ore tuo verum est.

V těch dnech roznemohl se syn té sareftské hospodyně, a přitížilo se mu tolik, že již přestal dýchati. Řekla tedy Eliášovi: „Co mně a tobě, muži Boží? Přišel jsi ke mně, by připomenuty byly nepravosti mé, a syna mého abys tak zabil?“ I pravil jí Eliáš: „Dej mi syna svého.“ A vzal ho z lůna jejího, vynesl jej do horní jizby, ve které bydlil, položil ho na lůžko své a volal k Hospodinu řka: „Hospodine, Bože můj, také vdovu, která mne přece hostí, zarmoutil jsi vzav život jejímu synu?“ Pak roztáhl se třikráte nad chlapcem, jak byl dlouhý, a volal k Hospodinu řka: „Hospodine, Bože můj, prosím, ať se navrátí život chlapce tohoto do jeho těla!“ Hospodin vyslyšel hlas Eliášův, a vrátil se život chlapcův do něho, že ožil. I vzal Eliáš chlapce, snesl jej s horní jizby dolů do přízemku, dal jej matce jeho, a řekl: „Hle, živ je syn tvůj!“ „Nyní,“ pravila žena Eliášovi, „po tomto poznávám, že jsi ty muž Boží, a že slovo Hospodinovo v ústech tvých pravé jest.“

Tato sareftská hospodyně je ona žena, o níž se mluví v úterý po druhé neděli postní (str. 227.)

Graduale. Ps. 117, 8-9.

Bonum est confídere in Dómino, quam confídere in hómine. ℣. Bonum est speráre in Dómino, quam speráre in princípibus.

Stupňový zpěv. Ž. 117.

Lépe jest důvěřovati v Pána, než-li důvěřovati v člověka. ℣. Lépe je doufati v Pána, než-li doufati v knížata.

Traktus. Ž. 102, 10 (str. 166).

Evangelium

†Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.

†Slova sv. Evangelia podle Jana 11, 1—45.

Také vzkříšení Lazarovo je obrazem povstání katechumenů z hrobu smrti hříchů. — I Evangelium připomíná bývalý hřbitov, na němž stojí chrám sv. Eusebia.

In illo témpore: Erat quidam languens Lázarus a Bethánia, de castéllo

Za onoho času byl nemocen jakýsi Lazar z Betanie městečka Marie a

Maríae et Marthae soróris ejus. (María autem erat, quae unxit Dóminum unguénto, et extérsit pedes ejus capíllis suis: cujus frater Lázarus infirmabátur.) Misérunt ergo soróres ejus ad eum, dicéntes: Dómine, ecce quem amas, infirmátur. Aúdiens autem Jesus, dixit eis: Infírmitas haec non est ad mortem, sed pro glória Dei, ut glorificétur Fílius Dei per eam. Diligébat autem Jesus Martham, et sorórem ejus Maríam, et Lázarum. Ut ergo audívit, quia infirmabátur, tunc quidem mansit in eódem loco duóbus diébus. Deínde post haec dixit discípulis suis: Eámus in Judaeam íterum. Dicunt ei discípuli: Rabbi, nunc quaerébant te Judaei lapidáre, et íterum vadis illuc? Respóndit Jesus: Nonne duódecim sunt horae diéi? Si quis ambuláverit in die, non offéndit, quia lucem hujus mundi videt: si autem ambuláverit in nocte, offéndit, quia lux non est in eo. Haec ait, et post haec dixit eis. Lázarus amícus noster dormit: sed vado, ut a somno éxcitem eum. Dixérunt ergo discípuli ejus: Dómine, si dormit, salvus erit. Dixerat autem Jesus a její sestry Marty. Byla to ona Marie, která pomazala Pána mastí a utřela nohy jeho vlasy svými, jejížto bratr Lazar byl nemocen. Sestry jeho poslaly k němu a vzkázaly: „Pane, hle ten, kterého miluješ, jest nemocen.“ Uslyšev to Ježíš řekl: „Nemoc ta není k smrti, nýbrž ke slávě Boží, aby Syn člověka byl oslaven skrze ni.“ Ježíš však miloval Martu a sestru její Marii a Lazara. Jak tedy uslyšel, že jest nemocen, tu zůstal sice na tom místě ještě dva dni. Potom řekl učeníkům svým: „Pojďme opět do Judska.“ Učeníci řekli jemu: „Mistře, nyní židé hledali tě kamenovati, a zase tam jdeš?“ Ježíš odpověděl: „Nemá-li den dvanáct hodin? Chodí-li kdo ve dne, nenáráží se, neboť vidí světlo toho světa. Chodí-li však v noci, narazí se, neboť není při něm světla.“ To pověděl a potom pravil jim: „Lazar, přítel náš, spí, ale jdu, abych ho ze sna probudil.“ I řekli mu učeníci jeho: „Pane, spí-li, bude zdráv.“ Ježíš však řekl to o smrti jeho, ale oni myslili, že mluví o spánku sna. Tu tedy Ježíš řekl jim zjevně: „Lazar zemřel; i raduji se pro vás, že

de morte ejus: illi autem putavérunt, quia de dormitióne somni díceret. Tunc ergo Jesus dixit eis maniféste: Lázarus mórtuus est: et gaúdeo propter vos, ut credátis, quóniam non eram ibi. Sed eámus ad eum. Dixit ergo Thomas, qui dícitur Dídymus, ad condiscípulos: Eámus et nos, ut moriámur cum eo. Venit ítaque Jesus, et invénit eum quátuor dies jam in monuménto habéntem. (Erat autem Bethánia juxta Jerosólymam quasi stádiis quíndecim.) Multi autem ex Judaeis vénerant ad Martham et Maríam, ut consoláréntur eas de fratre suo, Martha ergo, ut audívit, quia Jesus venit, occúrrit illi: María autem domi sedébat. Dixit ergo Martha ad Jesum: Dómine, si fuísses hic, frater meus non fuísset mórtuus; sed et nunc scio, quia quaecúmque popósceris a Deo, dabit tibi Deus. Dicit illi Jesus: Resúrget frater tuus. Dicit ei Martha: Scio, quia resúrget in resurrectióne in novíssime die. Dixit ei Jesus: Ego sum resurréctio, et vita; qui credit in me, étiam si mórtuus fúerit, vivet: et omnis, qui vivit, et credit in me, non moriétur in aetérnum. Credis hoc? Ait illi: Útique, Dójsem tam nebyl, abyste uvěřili. Ale pojďme k němu.“ Řekl tedy Tomáš, jenž slove Blíženec, ke spoluučeníkům: „Pojďme i my, ať umřeme s ním.“ Přišed tedy Ježíš nalezl ho již čtyři dni v hrobě ležeti. Byla však Betanie blízko Jerusalema, as patnáct honů od něho. Mnozí pak ze židů byli přišli k Martě a Marii, aby je potěšili pro jejich bratra. Jak tedy Marta uslyšela, že Ježíš přichází, vyšla mu na proti, Maria však seděla doma. I řekla Marta k Ježíšovi: „Pane, kdybys byl tu byl, bratr můj nebyl by umřel. Však i nyní vím, že začkoli požádáš Boha, dá tobě Bůh.“ Dí jí Ježíš: „Vstane zase bratr tvůj.“ Dí jemu Marta: „Vím, že vstane při vzkříšení v den poslední.“ Řekl jí Ježíš: „Já jsem vzkříšení a život; kdo věří ve mne, byť i umřel, živ bude, a každý, kdo žije a ve mne věří, neumře na věky. Věříš-li tomu?“ Řekla jemu: „Ovšem, Pane, já jsem uvěřila, že ty jsi Kristus, Syn Boha živého, kterýž jsi přišel na tento svět.“ A když to pověděla, odešla a zavolala svou sestru Marii potají řkouc: „Mistr je zde a volá tebe.“ Jak to ona uslyšela, vstala rychle a šla k němu, ne-

mine, ego crédidi, quia tu es Christus Fílius Dei vivi, qui in hunc mundum venísti. Et cum haec dixísset, ábiit, et vocávit Maríam sorórem suam siléntio, dicens: Magíster adest, et vocat te. Illa ut audívit, surgit cito, et venit ad eum: nondum enim vénerat Jesus in castéllum; sed erat adhuc in illo loco, ubi occúrrerat ei Martha. Judaei ergo, qui erant cum ea in domo, et consolabántur eam, cum vidíssent Maríam, quia cito surréxit et éxiit, secúti sunt eam, dicéntes: Quia vadit ad monuméntum, ut ploret ibi. María ergo, cum venísset ubi erat Jesus, videns eum, cécidit ad pedes ejus, et dicit ei: Dómine, si fuísses hic, non esset mórtuus frater meus. Jesus ergo, ut vidit eam plorántem et Judaeos, qui vénerant cum ea, plorántes, infrémuit spíritu, et turbávit seípsum, et dixit: Ubi posuístis eum? Dicunt ei: Dómine, veni, et vide. Et lacrymátus est Jesus. Dixérunt ergo Judaei: Ecce quómodo amábat eum. Quidam autem ex ipsis dixérunt: Non póterat hic, qui apéruit óculos caeci nati, fácere ut hic non morerétur? Jesus ergo rursum fremens in semetípso, venit ad monuméntum. Erat autem spelúnca, et lapis superpósitus erat ei. Ait Jesus: Tóllite lápidem. Dicit ei Martha soror ejus, qui mórtuus fúerat: Dómine, jam foetet, quatriduánus est enim. Dicit ei Jesus: Nonne dixi tibi, quóniam, si credíderis, vidébis glóriam Dei? Tulérunt ergo lápidem: Jesus autem, elevátis sursum óculis, dixit: Pater, grátias ago tibi, quóniam audísti me. Ego autem sciébam, quia semper me audis, sed propter pópulum, qui circúmstat, dixi: ut credant, quia tu me misísti. Haec cum dixísset, voce magna clamávit: Lázare, veni foras. Et statim pródiit, qui fúerat mórtuus, ligátus pedes et manus ínstitis, et fácies illíus sudário erat ligáta. Dixit eis Jesus: Sólvite eum, et sínite abíre. Multi ergo ex Judaeis, qui vénerant, ad Maríam et Martham, et víderant, quae fecit Jesus, credidérunt in eum.

boť Ježíš nepřišel ještě do městečka, nýbrž byl dosud na tom místě, kde se sním setkala Marta. Židé pak, kteří byli s ní v domě a ji těšili, uzřevše, že Maria rychle vstala a odešla, šli za ní pravíce: „Jde ke hrobu, aby tam poplakala.“ Když tedy Maria přišla tam, kde byl Ježíš, uzřevši jej padla mu k nohám a řekla jemu: „Pane, kdybys byl zde byl, bratr můj nebyl by umřel.“ Tedy Ježíš vida ji, ana pláče, i židy, kteří byli s ní přišli, ani pláčí, pohnul se v duchu a zachvěl se a řekl: „Kde jste jej položili?“ Řkou jemu: „Pojď a viz.“ I zaplakal Ježíš. Židé tedy řekli: „Hle, kterak jej miloval.“ Někteří však z nich pravili: „Nemohl-liž ten, jenž otevřel oči slepého od narození, učiniti, aby byl tento neumřel?“ Tedy Ježíš pohnuv se opět sám v sobě, přišel ke hrobu. Byla to jeskyně a kámen ležel na ní. Ježíš řekl: „Odstraňte kámen.“ Řekla mu Marta, sestra zemřelého: „Pane, již zapáchá, neboť čtyři dni jest v hrobě.“ Dí jí Ježíš: „Neřekl-li jsem tobě, že budeš-li věřiti, uzříš slávu Boží?“ Odstranili tedy kámen. Ježíš pak pozdvihl oči vzhůru a řekl: „Otče, děkuji tobě, že jsi mne vyslyšel. Já jsem věděl, že mne vždycky slyšíš, avšak pro zástup, který kolem stojí, jsem to řekl, aby uvěřili, že ty jsi mne poslal.“ To pověděv zvolal hlasem velikým: „Lazare, pojď ven.“ I vyšel hned ten, jenž byl umřel, svázán jsa obvazky na rukou i na nohou, tvář jeho obvázána byla šátkem. Ježíš řekl jim: „Rozvažte ho, a nechte, ať odejde.“ Tu mnozí ze židů, kteří byli přišli k Marii a Martě, spatřivše, co učinil Ježíš, uvěřili v něho.

Při vzkříšení Lazarově vidíme Pána, jak ve svém lidství prodělává i ty čistě lidské stavy duševní, jako my. Nemusíme se tedy styděti za své slzy, jež vyvolává nějaký hluboký dojem, pak-li i Bohočlověk plakal nad svým přítelem a hlavně nad zarmoucenými sestrami. Kolik je v tom něžnosti a soucitu s člověkem! Jak učiníme dobře, pakli získáme přátelství tak oddané bytosti! I dnes Kristus nabízí nám stále totéž přátelství a otevírá nám své přeněžné a milující srdce, pak-li po něm toužíme. Musili bychom býti velice hříchy otrlí, kdyby námi nepohnulo tak přelaskavé přátelství.

Offertorium. Ps. 17.

Pópulum húmilem salvum fácies, Dómine, et óculos superbórum humiliábis: quóniam quis Deus praeter te, Dómine?

Obětování. Ž. 17, 28 a 32.

Lidu pokořenému pomůžeš, Pane, a oči pyšných pokoříš, neboť kdo jest Bohem mimo tebe Pane?

Secreta

Múnera nos, Dómine, quaesumus, obláta purífi-cent: et te nobis júgiter fáciant esse placátum. Per Dóminum . . .

Tichá modlitba

Obětované dary, prosíme, Pane, ať nás očistí a nám tebe stále nakloněna činí. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Druhá a třetí Tichá modlitba (str. 168). Preface postní (str. 31).

Communio. Joann. 11, 33, 35, 43, 44 a 39.

Videns Dóminus flentes soróres Lázari ad monuméntum, lacrymátus est coram Judaeis, et exclamávit: Lázare, veni foras: et pródiit ligátis mánibus et pédibus, qui fúerat quatriduánus mórtuus.

K přijímání. Jan 11, 33, 35, 43, 44 a 39.

Vida Pán plačící sestry Lazarovy u hrobu, zaslzel před židy a zvolal: „Lazare, pojď ven!“ I vyšel svázán na rukou a na nohou ten, jenž čtyři dni byl mrtev.

Postcommunio

Haec nos, quaesumus, Dómine, participátio sacraménti: et a própriis reátibus indesinénter expédiat, et ab ómnibus tueátur advérsis. Per Dóminum . . .

Po přijímání

Tato účast na svátosti, prosíme, Pane, nechť nás i bezodkladně od vlastních vin vyprostí i ochrání od všeho zlého. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . .

Druhá a třetí modlitba Po přijímání (str. 169).

Nad lidem se kněz modlí:

Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Modleme se! Pokořte hlavy své před Bohem!

Oratio

Da nobis, quaesumus, omnípotens Deus: ut, qui, infirmitátis nostrae cónscii, de tua virtúte confídimus, sub tua semper pietáte gaudeámus. Per Dóminum nostrum . . .

Modlitba

Dej nám, prosíme, všemohoucí Bože, abychom, kteří, znajíce svou slabost, na tvou moc se spoléháme, vždycky se radovali pod ochranou tvé lásky. Skrze Pána . . .

Sobota po čtvrté neděli postní

Shromáždění u sv. Mikuláše

Ve Vstupu jsou katechumeni vyzýváni, aby přistoupili ke křestnímu prameni, který je každému žíznícímu a hledajícímu připraven.

Introitus. Is. 55. 1.

Sitiéntes veníte ad aquas, dicit Dóminus: et qui non habétis prétium, veníte, et bíbite cum laetítia. Ps. 77, 1. Atténdite pópule meus legem meam: inclináte aurem vestram in verba oris mei. ℣. Glória Patri, et Fílio . . .

Vstup. Is. 55, 1.

„Žízniví, pojďte k vodám,“ praví Hospodin, „a kdo nemáte peněz, pojďte a pijte s radostí.“ Ž. 77, 1. Poslyšte, lide můj, zákon můj. Nakloňte ucho své k slovům úst mých. ℣. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému, jakož bylo . . .

Oratio

Fiat, Dómine, quaésumus, per grátiam tuam fructuósus nostrae devotiónis affféctus: quia tunc nobis próderunt suscépta jejúnia, si tuae sint plácita pietáti. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum, qui tecum . . .

Modlitba

Pane, prosíme, nechť skrze tvou milost naše náklonnost k zbožnosti stane se plodnou, neboť jen tehdy nám prospěje postění, které jsme na sebe vzali, bude-li příjemné tvé otcovské lásce. Skrze Pána našeho . . .

Druhá a třetí modlitba (str. 164).

Léctio Isaíae Prophétae. c. 49, 8-15.

Čtení z Isaiáše proroka 49, 8-15.

Katechumenům slibuje se v Epištole, že budou brzy vysvobozeni z otroctví ďábla a hříchu. Ukazuje se jim na něžnou lásku Pána.

Haec dicit Dóminus: In tempore plácito exaudívi te, et in die salútis auxiliátus sum tui: et servávi te, et dedi te in foedus pópuli, ut suscitáres terram, et possidéres haereditátes dissipátas: ut díceres his, qui vincti sunt:

Toto praví Hospodin: „V době milosti vyslyším tě, a v den spásy pomohu ti; budu tě opatrovati, a učiním tě smlouvou lidu, abys vzkřísil lady a ujal dědičné podíly zpustošené, abys řekl vězňům ‚Vyjděte‘, a kteří ve tmě jsou,

Exíte: et his, qui in ténebris: Revelámini. Super vias pascéntur, et in ómnibus planis páscua eórum. Non esúrient, neque sítient, et non percútiet eos aestus et sol: quia miserátor eórum reget eos, et ad fontes aquárum potábit eos. Et ponam omnes montes meos in viam, et sémitae meae exaltabúntur. Ecce isti de longe vénient, et ecce illi ab Aquilóne et mari, et isti de terra Austráli. Laudáte coeli, et exsúlta terra, jubiláte montes laudem: qui consolátus est Dóminus pópulum suum, et paúperum suórum miserébitur. Et dixit Sion: Derelíquit me Dóminus, et Dóminus oblítus est mei. Numquid oblívisci potest múlier infántem suum, ut non misereátur fílio úteri sui? et si illa oblíta fúerit, ego tamen non oblivíscar tui, dicit Dóminus omnípotens.

‚Ukažte se!' Na cestách se budou pásti, na všech pustinách pastviska jejich. Nebudou lačnět ani žíznit, nebude trýznit je vedro ni slunce, budeť je slitovník jejich vodit, a u vodních zřídel napájeti. Ze všech hor svých udělám cesty, a stezky mé budou vyvýšeny. Vizte, tito z daleka přijdou; oni, ejhle, od půlnoci; jiní od moře, a tito zase z poledních až končin. Jásejte nebesa, plesej země, vesele zpívejte hory chválu, neboť potěší Hospodin lid svůj, a nad chudými svými se smiluje. Sion děl: ‚Opustil mne Hospodin, Pán se na mne zapomenul.' Může zapomnít na své dítko žena, bez citu s plodem své krve? A byť i ona zapomněla, já přece nezapomenu tě!" praví Pán všemohoucí.

Graduale. Ps. 9, 14, et 1-2.

Tibi, Dómine, derelíctus est pauper: pupíllo tu eris adjútor. ℣. Ut quid, Dómine, recessísti longe, déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne? dum supérbit ímpius, incénditur pauper.

Stupňový zpěv. Ž. 9.

Tobě, Pane, svěřen je chuďas; sirotku ty budeš pomocníkem. ℣. Proč, Pane, jsi se daleko vzdálil, odvracíš zrak svůj v době soužení? Když vynáší se bezbožník, dráždí to chuďasa.

Evangelium

† Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.

† Slova sv. Evangelia podle Jana 8, 12—20.

Katechumenům je ukazován Kristus jako světlo světa, které je vyvede ze tmy hříchů a nevědomosti. Kdo věří v Krista, nechodí ve tmách.

In illo témpore: Locútus est Jesus turbis Judaeórum, dicens: Ego sum lux mundi: qui séquitur me, non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitae. Dixérunt ergo ei Pharisaei: Tu de te ipso testimónium pérhibes: testimónium tuum non est verum. Respóndit Jesus, et dixit eis: Et si ego testimónium perhíbeo de me ipso, verum est testimónium meum: quia scio unde veni, et quo vado: vos autem nescítis unde vénio, aut quo vado. Vos secúndum carnem judicátis: ego non júdico quemquam: et si júdico ego, judícium meum verum est, quia solus non sum: sed ego, et qui misit me, Pater. Et in lege vestra scriptum est, quia duórum hóminum testimónium verum est. Ego sum, qui testimónium perhíbeo de me ipso: et testimónium pérhibet de me, qui misit me, Pater. Dicébant ergo ei: Ubi est Pater tuus? Respóndit Jesus: Neque me scitis, neque Patrem meum: si me scirétis,

Za onoho času Pán Ježíš pravil k zástupům židovským: „Já jsem světlo světa; kdo mě následuje, nebude choditi ve tmě, nýbrž bude míti světlo života." I řekli mu farisevé: „Ty vydáváš svědectví sám o sobě, svědectví tvé není pravé." Ježíš odpověděl a řekl jim: „Ačkoliv vydávám svědectví sám o sobě, pravé jest svědectví mé, neboť vím, odkud jsem přišel a kam jdu; ale vy nevíte, odkud přicházím nebo kam jdu. Vy soudíte podle těla; já nesoudím nikoho, a soudím-li já přece, soud můj jest pravý, neboť nejsem sám, nýbrž já a ten, jenž mne poslal, Otec. A v zákoně vašem jest psáno, že svědectví dvou lidí jest pravé. Já jsem to, jenž svědčím sám o sobě, a svědčí o mně Otec, který mě poslal." I řekli jemu: „Kde jest tvůj Otec?" Ježíš odpověděl: „Neznáte ani mne, ani Otce mého; kdybyste znali mne, znali byste i Otce mého." Tato slova Ježíš mluvil v síni

fórsitan et Patrem meum scirétis. Haec verba locútus est Jesus in gazophylácio, docens in templo: et nemo apprehéndit eum, quia necdum vénerat hora ejus.

pokladní uče v chrámě, a nikdo ho nejal, neboť ještě nepřišla hodina jeho.

Kdo zná Krista, zná i Otce nebeského, neboť oba smýšlejí úplně stejně a ve své Božské podstatě jsou jedno. Kristus neučil jiného, než co bylo učením nebeského Otce.

Offertorium. Ps. 17, 3.

Factus est Dóminus firmaméntum meum, et refúgium meum, et liberátor meus: et sperábo in meum.

Obětování. Ž. 17, 3.

Hospodin stal se mou tvrzí, útočištěm mým a vysvoboditelem mým; v něho budu doufati.

Secreta

Oblatiónibus nostris, quaesumus, Dómine, placáre suscéptis: et ad te nostras étiam rebélles compélle propítius voluntátes. Per Dóminum ...

Tichá modlitba

Prosíme, Pane, našimi přijatými obětními dary se usmiř a naši vůli, i když se vzpírá, milostivě k sobě přiveď. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

Druhá a třetí Tichá modlitba (str. 168).
Preface postní (str. 31).

Communio. Ps. 22, 1-2.

Dóminus regit me, et nihil mihi déerit: in loco páscuae ibi me collocávit: super aquam refectiónis educávit me.

K přijímání. Ž. 22, 1-2.

Hospodin mne vede; nic mi nebude scházeti. Na místo pastvy mne postavil; k osvěžující vodě mne vyvedl.

Postcommunio

Tua nos, quaésumus, Dómine, sancta purificent: et operatióne sua tibi plácitos esse perfíciant. Per Dóminum nostrum ...

Po přijímání

Tvé svátosti, prosíme, Pane, nechť nás očistí a svým působením nás tobě libými učiní. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

Druhá a třetí modlitba Po přijímání (str. 169).

Nad lidem se kněz modlí:

Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Modleme se! Pokořte hlavy své před Bohem!

Oratio

Deus, qui sperántibus in te miseréri pótius éligis, quam irásci: da nobis digne flere mala, quae fécimus; ut tuae consolatiónis grátiam invenire mereámur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum, qui tecum ...

Modlitba

Bože, jenž nad doufajícími v tebe raději se chceš smilovávati než-li na ně se hněvati, dej, nechť hodně oplakáváme zlo, které jsme učinili, abychom si zasloužili naleznouti milost tvé útěchy. Skrze Pána našeho Ježíše Krista.

Neděle pátá postní

(Smrtelná)

Shromáždění u sv. Petra

Až dosud nám Církev svatá v postních nedělích připomínala naši hříšnost, aby v nás vzbudila touhu po vyproštění z osidel pekla a naučila nás ceniti si Vykoupení, které budeme o Velikonocích slaviti. Dva poslední týdny před Velikonocemi věnuje všecko své rozjímání utrpení a smrti vtělené Lásky; proto se dnešní neděle nazývá v češtině „smrtelná". Všecka slova liturgie jakoby vycházela přímo z úst Vykupitele, jenž úpí pod nesmírnou tíhou našich hříchů — On, jenž nemá na sobě nejmenší viny! Stále žalostněji a bolestněji znějí jeho slova, až o Velkém pátku vytryskne z umučeného Srdce poslední kapka Krve, která byla za nás vylita! Za nás! Myslíme na to, že my jsme si zasloužili všecka ta muka duše a těla, která za nás trpěl Beránek Boží? Jak tedy musíme mísiti svůj vděk do chvalozpěvů o Kříži, které Církev svatá v tomto čase pěje!

Ve stupňové modlitbě neříká se žalm „Judica", jenž se zpívá ve Vstupu. Vstup není zakončen obvyklou chválou na nejsv. Trojici: „Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému ..." Všecky kříže a obrazy jsou zakryty, aby nás nic nevytrhovalo z rozjímání muk Páně.

Ve Vstupu, Stupňovém zpěvu a Traktu naříká Spasitel nad nespravedlností a ukrutností svých nepřátel.

Introitus. Ps. 42, 1-2.

Júdica me, Deus, et discérne causam meam de gente non sancta: ab hómine iníquo et dolóso éripe me: quia tu es Deus meus, et fortitúdo mea. Ps. ib. 3. Emítte lucem tuam, et veritátem tuam: ipsa me deduxérunt, et ad-

Vstup. Z. 42, 1-2.

Suď mne, Bože, a rozhodni při mou proti lidu nesvatému. Od člověka nespravedlivého a lstivého vysvoboď mne, neboť ty jsi Bůh můj a síla má. Ž. tamt. 3. Sešli světlo své a pravdu svou; ty mne budou provázeti a přive-

duxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua. Júdica me...

dou k hoře svaté své a do stánků tvých. Suď mne, Bože, a rozhodni...

Oratio

Quaesumus, omnípotens Deus, famíliam tuam propítius réspice: ut, te largiénte, regátur in córpore: et te servánte, custodiátur in mente. Per Dóminum nostrum Jesum Chistum .

Modlitba

Prosíme, všemohoucí Bože, na rodinu svou milostivě shlédni, aby tvojí dobrotivostí bylo vedeno její tělo a tvou ochranou záchována její duše. Skrze Pána našeho...

Ode dneška až do Zeleného čtvrtku říká se druhá modlitba buď proti pronásledovatelům Církve nebo za Papeže (viz 1. neděli adventní, str. 46).

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Hebraeos. c. 9, 11-15.

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola k Židům. 9, 11-15.

Kristus jest neposkvrněný velekněz a obětní Beránek, jenž svou vlastní krví smývá naše viny.

Fratres. Christus assístens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum non manufáctum, id est, non hujus creatiónis: neque per sánguinem hircórum, aut vitulórum, sed per próprium sánguinem introívit semel in Sancta, aetérna redemptióne invénta. Si enim sanguis hircórum et taurórum, et cinis vítulae aspérsus, inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis: quanto magis sanguis Christi, qui per Spíritum Sanctum semetípsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis, ad serviéndum Deo vivénti? Et ídeo novi testaménti mediátor est, ut morte intercedénte, in redemptiónem eárum praevaricatiónum, quae erant sub prióri testaménto, repromissiónem accípiant, qui vocáti sunt aetérnae hereditátis: in Christo Jesu, Dómino nostro.

Bratři, Kristus vystoupiv jako velekněz budoucích statků, skrze větší a dokonalejší stánek, ne rukama udělaný, to jest ne z tohoto tvorstva, ani skrze krev kozlů neb telat, nýbrž skrze vlastní krev vešel jednou pro vždy do veleSvatyně, zjednav vykoupení věčné. Neboť jestli krev kozlů a býků a pokropení popelem z jalovice posvěcuje poskvrněné k čistotě tělesné, čím spíše krev Kristova, jenž skrze Ducha Svatého sebe sama obětoval jako oběť bezúhonnou Bohu, očistí svědomí naše od mrtvých skutků, abychom sloužili Bohu živému. A proto jest prostředníkem nové úmluvy (závěti), aby skrze smrt, podstoupenou na vykoupení přestupů spáchaných pod první úmluvou, obdrželi zaslíbené dědictví věčné ti, kteří jsou povoláni, v Kristu Ježíši, Pánu našem.

Graduale. Ps. 142, 9-10.

Éripe me, Dómine, de inimícis meis: doce me fácere voluntátem tuam. ℣. Ps. 17, 48-49. Liberátor meus, Dómine, de geéntibus iracúndis: ab insurgéntibus in me exaltábis me: a viro iníquo erípies me.

Stupňový zpěv. Ž. 142.

Vysvoboď mne, Pane, od nepřátel mých; nauč mne plniti vůli tvou. ℣. Ž. 17, 48-49. Tys osvoboditel můj, Pane, od zástupů zuřivých; nad protivníky vyvýšíš mne, od člověka nešlechetného osvobodíš mne.

Tractus. Ps. 128, 1-4.

Saepe expugnavérunt me a juventúte mea. ℣. Dicat nunc Israel: saepe expugnavérunt me a juventúte mea. ℣. Etenim non potuérunt mihi: supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres. ℣. Prolongavérunt iniquitátes suas: Dóminus justus concídit cervíces peccatórum.

Traktus. Ž. 128, 1-4.

Často doráželi na mne od mladosti mé. ℣. Ať to řekne nyní Israel: často doráželi na mne od mladosti mé. ℣. Avšak nepřemohli mne. Na hřbetě mém kovali hříšníci. ℣. Dlouho páchali nepravosti své; spravedlivý Pán však zlomil šíje hříšníků.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Joánnem. c. 8.

† Slova sv. Evangelia podle Jana. 8, 46-59.

Lidé nenávidí Krista tolik, že jej podezírají dokonce ze spojení s ďáblem. On však s božskou důstojností ukazuje na svou bezhříšnost a na své věčné trvání. Zaslepený dav jej chce za tuto radostnou zvěst kamenovati; on jim však unikne, neboť nepřišel dosud jeho čas.

In illo témpore: Dicébat Jesus turbis Judaeórum: Quis ex vobis árguet me de peccáto? Si veritátem dico vobis, quare non créditis mihi? Qui ex Deo est, verba Dei audit. Propterea vos non audítis, quia ex Deo non estis. Respondérunt ergo Judaei, et dixérunt ei: Nonne bene dícimus nos, quia Samaritánus es tu, et daemónium habes? Respóndit Jesus: Ego daemónium non hábeo: sed honorífico Patrem meum, et vos inhonorástis me. Ego autem non quaero glóriam meam: est, qui quaerat, et júdicet. Amen, amen dico vobis: Si quis sermónem meum serváverit, mortem non vidébit in aetérnum. Dixérunt ergo Judaei: Nunc cognóvimus, quia daemónium habes. Ábraham mórtuus est, et Prophétae: et tu dicis: Si quis sermónem meum serváverit, non gustábit mortem in aetérnum. Numquid tu major es patre nostro Ábraham, qui mórtuus est? et Prophétae mórtui sunt. Quem teípsum facis? Respóndit Jesus: Si ego glorífico meipsum, glória mea nihil est: est Pater meus, qui glorificat me, quem vos dícitis, quia Deus vester est, et non cognovístis eum: ego autem novi eum: et si díxero, quia non scio eum, ero símilis vobis, mendax. Sed scio eum, et sermónem ejus servo. Ábraham pater vester exsultávit, ut vidéret diem meum: vidit, et gavísus est. Dixérunt ergo Judaei ad eum: Quinquagínta annos nondum habes, et Ábraham vidísti? Dixit eis Jesus: Amen, amen dico vobis, ántequam Ábraham fíeret, ego sum. Tulérunt ergo lápides, ut jácerent in eum: Jesus autem abscóndit se, et exívit de templo.

Za onoho času Pán Ježíš řekl k zástupům židovským a k velekněžím: „Kdo z vás bude mne viniti z hříchu? Jestliže pravdu mluvím vám, proč mi neveříte? Kdo z Boha jest, slova Boží slyší; proto vy neslyšíte, že z Boha nejste.“ Tu židé odpověděli a řekli jemu: „Zdaliž my dobře nepravíme, že Samaritán jsi a zlého ducha máš?“ Ježíš odpověděl: „Já zlého ducha nemám, ale ctím Otce svého, a vy mě zneuctíváte. Já však nehledám slávy své; jestiť, kdo ji hledá a soudí. Amen, amen pravím vám: Bude-li kdo zachovávati slovo mé, neumře na věky.“ I řekli mu židé: „Nyní jsme poznali, že zlého ducha máš. Abraham umřel i proroci, a ty pravíš: ‚Bude-li kdo zachovávati slovo mé, nezemře na věky.‘ Zdaliž jsi ty větší nežli otec náš Abraham, který zemřel? Také proroci zemřeli. Kým činíš sebe sama?“ Ježíš odpověděl: „Oslavuji-li se já sám, sláva má nic není. Jest to Otec můj, jenž mne oslavuje, o němž vy pravíte, že jest Bohem vaším. A přece nepoznali jste ho, ale já ho znám, a řeknu-li, že ho neznám, budu podoben vám, lhářem. Avšak znám jej a slovo jeho zachovávám. Abraham, otec váš, zaplesal, aby viděl den můj: i viděl a radoval se.“ Tu řekli k němu židé: „Padesáte roků ještě nemáš, a Abraham jsi viděl?“ Ježíš řekl jim: „Amen, amen pravím vám: Prve než Abraham byl, jsem já.“ I chápali se kamení, aby házeli na něho. Ale Ježíš se skryl a vyšel z chrámu.

Et dicitur Credo.

Lidé jsou ve svých hříších tak převráceni, že Syna Božího podezírají z posedlosti ďábelské. Zlobu, která plní jejich ohyzdná srdce, hledají v srdci nejčistším.

Následuje Credo.

Offertorium. Ps. 118.

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: retríbue servo tuo: vivam, et custódiam sermones tuos: vivífica me secúndum verbum tuum, Dómine.

Obětování. Ž. 118, 17, 107.

Oslavovati tě budu, Pane, z celého srdce svého; buď milostiv služebníku svému. Budu žíti a ostříhati slov tvých; obživ mne podle slova svého, Pane.

Secreta

Haec múnera, quaesumus Dómine, et víncula nostrae pravitátis absólvant, et tuae nobis misericórdiae dona concílient. Per Dóminum nostrum...

Tichá modlitba

Tyto dary, prosíme, Pane, nechť pout nepravosti nás zbaví a tvého milosrdenství dary nám zjednají. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Druhá Tichá modlitba buď proti pronásledovatelům Církve nebo za Papeže (str. 50).

Preface o sv. Kříži (str. 32).

Communio. 1. Cor. 11, 24 et 25.

Hoc corpus, quod pro vobis tradétur: hic calix

K přijímání. 1. Kor. 11, 24 a 25.

„Toto jest tělo, které se za vás vydává; toto

novi Testaménti est in meo sánguine, dicit Dóminus: hoc fácite, quotiescúmque súmitis, in meam commemoratiónem.

jest kalich nové úmluvy v mojí krvi," praví Pán. „To čiňte, kolikrátkoli přijímáte, na mou památku."

Postcommunio

Adésto nobis, Dómine, Deus noster: et quos tuis mystériis recreásti, perpétuis defénde subsídiis. Per Dóminum . . .

Po přijímání

Přispěj nám, Pane, Bože náš, a které jsi svými tajemstvími občerstvil, ustavičnou ochraňuj pomocí. Skrze Pána . . .

Druhá modlitba Po přijímání buď proti pronásledovatelům Církve nebo za Papeže (str. 50).

Pondělí po neděli Smrtelné

Shromáždění u sv. Chrysogona

V dnešním Vstupu zaznívá už bolestný nářek Kristův z blízkého umučení. Je to však také úzkostlivé volání věřících, kteří na tomto světě jsou sužováni peklem i lidmi.

Introitus. Ps. 55, 2.

Miserére mihi, Dómine, quóniam conculcávit me homo: tota die bellans tribulávit me. Ps. ib. 3. Conculcavérunt me inimíci mei tota die: quóniam multi bellántes advérsum me. Miserére mihi . . .

Vstup. Ž. 55, 2.

Smiluj se nade mnou, Pane, neboť člověk po mně šlape; celý den mne protivník sužuje. Ž. tamt. 3. Šlapou po mně nepřátelé moji celý den; mnozí brojí proti mně. Smiluj se nade mnou, Pane . . .

Oratio

Sanctífica, quaesumus, Dómine, nostra jejúnia: et cunctárum nobis indulgéntiam propítius largíre culpárum. Per Dóminum.

Modlitba

Posvěť, prosíme, Pane, naše posty a uštědři nám odpuštění všech vin našich. Skrze Pána našeho, Ježíše Krista . . .

Druhá modlitba (str. 47).

Léctio

Jonae Prophétae. c. 3, 1-10.

Čtení

z proroka Jonáše 3, 1-10.

Pohanští Ninivité se obrátili a činili pokání, když jim bylo pohrozeno Hospodinem. Jedině dokonalé obrácení může usmířit Boha. Přemýšlejme o tom v postní době, v době pokání.

In diébus illis: Factum est verbum Dómini ad Jonam Prophétam secúndo, dicens: Surge, et vade in Níniven civitátem magnam: et praedica in ea praedicatiónem, quam ego loquor ad te. Et surréxit Jonas, et ábiit in Níniven juxta verbum Dómini. Et Nínive erat cívitas magna itínere trium diérum. Et coepit Jonas introíre in civitátem itínere diéi uníus: et clamávit, et dixit: Adhuc quadragínta dies, et Nínive subvertétur. Et credidérunt viri Ninivítae in Deum: et praedicavérunt jejúnium, et vestíti sunt saccis a majóre usque ad minórem. Et pervénit verbum ad regem Nínive: et surréxit de sólio suo, et abjécit vestiméntum suum a se, et indútus est sacco, et sedit in cínere. Et clamávit, et dixit in Nínive ex ore regis, et príncipum ejus, dicens: Hómines, et juménta, et boves, et pécora non gustent quidquam: nec pascántur, et aquam non bibant. Et operiántur saccis hómines, et juménta, et clament ad Dóminum in fortitúdine, et convertátur vir a via sua mala, et ab iniquitáte, quae est in mánibus eórum. Quis scit, si convertátur, et

V těch dnech oslovil Hospodin Jonáše po druhé a pravil: „Vstaň, jdi do Ninive, města velikého, a kaž tam, jak ti já ukládám." Vstal tedy Jonáš a odešel do Ninive podle slova Hospodinova; bylo pak Ninive město veliké, tři denní pochody. I počal Jonáš první denní pochod ve městě, a kázal řka: „Ještě čtyřicet dní a Ninive bude vyvráceno!" Ninivští však uvěřili v Boha, vyhlásili půst, a oblékli se v žínice od největšího až do nejmenšího. Když totiž dostala se ta řeč ke králi ninivskému, vstal se svého trůnu, odhodil svůj háv, oblékl se v žínici a sedl si do popela; dal také provolati v Ninive toto: „Z rozkazu krále a knížat jeho budiž přikázáno: Lidé i dobytek, skot i brav ať ničeho ani neokusí; ať se nepasou, a vody ať nepijí. Oblečeni buďte žínicemi lidé i dobytek, volejtež k Hospodinu, co mají síly, a každý nechať obrátí se od cesty své zlé, od nepravosti, která lpí jim na rukou. Snad obrátí se Bůh a odpustí; snad zanechá přísného hněvu svého a nezahyneme!" Když viděl Bůh skutky jejich, že se odvrátili od cesty své zlé,

ignóscat Deus: et revertátur a furóre irae suae, et non perímbimus? Et vidit Deus ópera eórum, quia convérsi sunt de via sua mala: et misértus est pópulo suo Dóminus Deus noster.

smiloval se nad národem svým Pán, Bůh náš.

Pokání upřímně vykonávané na tomto světě má neobyčejnou smírnou moc u Boha, jenž takto kajícího hříšníka netrestá, nýbrž sám mu svou milostí pomáhá, aby se svému nejvyššímu Pánu zalíbil.

Graduale. Ps. 53, 4 et 3.

Deus, exáudi oratiónem meam, aúribus pércipe verba oris mei. ℣. Deus, in nómine tuo salvum me fac, et in virtúte tua libera me.

Stupňový zpěv. Ž. 53.

Bože, vyslyš modlitbu mou, ušima postřehni slova mých úst. ℣. Bože, jménem svým mi pomoz a mocí svou mne vysvoboď.

Traktus Ž. 102, 10 (str. 166).

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Joán. c. 7, 32-39.

† Slova sv. Evangelia podle Jana. 7, 32-39.

Opět volá Kristus katechumenům výzvu, aby ve své duchovní žízni přišli k němu. Oč lépe znáti ten, kdo už byl pokřtěn! musí tento osvěžující pramen

In illo témpore: Miserunt príncipes et Pharisaei minístros, ut apprehénderent Jesum. Dixit ergo eis Jesus: adhuc módicum tempus vobíscum sum: et vado ad eum, qui me misit. Quaerétis me, et non inveniétis: et ubi ego sum, vos non potéstis veníre. Dixérunt ergo Judaei ad semetípsos: Quo hic itúrus est, quia non inveniémus eum? numquid in dispersiónem Géntium itúrus est, et doctúrus Gentes? Quis est hic sermo, quem dixit: Quaerétis me, et non inveniétis: et ubi sum ego, vos non potéstis veníre? In novíssimo autem die magno festivitátis stabat Jesus, et clamábat, dicens: Si quis sitit, véniat ad me, et bibat. Qui credit in me, sicut dicit Scriptúra, flúmina de ventre ejus fluent aquae vivae. Hoc autem dixit de Spíritu, quem acceptúri erant credéntes in eum.

Za onoho času velekněží a fariseové poslali služebníky, aby jali Ježíše. Ježíš tedy řekl jim: „Ještě krátký čas jsem s vámi, a odejdu k tomu, jenž mě poslal. Budete mě hledati a nenaleznete, a kde jsem já, tam vy nemůžete přijíti.“ Tu řekli židé: „Kam tento hodlá jíti, že ho nenalezneme? Chce-li snad jíti v rozptýlení mezi pohany a učiti pohany? Jaká jest to řeč, kterou promluvil: ‚Budete mě hledati, a nenaleznete, a kde jsem já, tam vy nemůžete přijíti?‘“ V poslední a to veliký den slavnosti Ježíš stál a volal hlasitě: „Žízní-li kdo, pojď ke mně a pij. Kdo věří ve mne, — jakož dí Písmo — proudové vody živé poplynou z útroby jeho. To pak řekl o Duchu Svatém, kterého věřící v něho měli přijmouti.

Offertorium. Ps. 6, 5.

Dómine, convértere, et éripe ánimam meam: salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Obětování. Ž. 6, 5.

Hospodine, obrať se a vysvoboď duši mou. Pomoz mi pro milosrdenství své.

Secreta

Concéde nobis, Dómine, Deus noster: ut haec hóstia salutáris, et nostrórum fiat purgátio delictórum, et tuae propitiátio majestátis. Per Dóminum.

Tichá modlitba

Uděl nám, Pane, Bože náš, aby tato spasná oběť stala se i očištěním našich hříchů i usmířením tvé velebnosti. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Druhá Tichá modlitba (str. 50). Preface o sv. Kříži (str. 32).

Communio. Ps. 23, 10.

Dóminus virtútum ipse est Rex glóriae.

K přijímání. Ž. 23, 10.

Hospodin nebeských mocností, toť Král slávy.

Postcommunio

Sacraménti tui, quaesumus, Dómine, participátio salutáris, et purificatiónem nobis tribuat, et medélam. Per Dóminum.

Po přijímání

Prosíme, Pane, aby spasitelné užívání tvé svátosti i očištění nám udělilo i léky. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého.

Druhá modlitba Po přijímání (str. 50).

Nad lidem se kněz modlí:

Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Modleme se! Pokořte hlavy své před Bohem.

Oratio

Da, quaesumus, Dómine, pópulo tuo salútem mentis et córporis: ut, bonis opéribus inhaeréndo, tua semper mereátur protectióne deféndi. Per Dóm.

Modlitba

Dej, prosíme, Pane, lidu svému zdraví duše a těla, aby, oddávaje se dobrým skutkům, zasloužil si vždycky býti tvou záštitou chráněn. Skrze Pána...

Úterý po neděli Smrtelné

Shromáždění u sv. Cyriaka

Církev svatá probouzí v těch, kteří chtí býti pokřtěni, i ve svých dítkách důvěru v pomoc Boží. Bůh nás ve vezdejším životě zkouší, ale stojí opodál, aby nám ihned pomohl, budeme-li jej potřebovati.

Introitus. Ps. 26, 14.

Exspécta Dóminum, viríliter age: et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum. Ps. ib 1. Dóminus illumináti mea, et salus mea: quem timébo? Exspécta Dóminum...

Vstup. Ž. 26, 14.

Doufej v Pána, mužně si veď. Posilniž se srdce tvé a snášej Pána. Ž. tamt. 1. Hospodin je světlo mé a má spása. Koho se budu bát? Doufej v Pána, mužně si veď. Posilniž...

Oratio

Nostra tibi, Dómine, quaesumus, sint accépta jejúnia: quae nos et expiándo grátia tua dignos effíciant; et ad remédia perdúcant aetérna. Per Dóminum nostrum...

Druhá modlitba (str. 46).

Modlitba

Naše posty, prosíme, Pane, nechť ti jsou příjemny, které ať nás i očištěním hodnými tvé milosti učiní i k blaženosti dovedou věčné. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Léctio Daniélis Prophétae. c. 14, 27-42.

Čtení z proroka Daniela 14, 27-42.

Daniel v jámě lvové je předobrazem Krista, jenž byl židy vydán jeho nepřátelům k záhubě.

In diébus illis: Congregáti sunt Babylónii ad regem, et dixérunt ei: Trade nobis Daniélem, qui Bel destrúxit, et dracónem interfécit: alióquin interficiémus te, et domum tuam. Vidit ergo rex, quod irrúerent in eum veheménter: et necessitáte compúlsus trádidit eis Daniélem Qui miserunt eum in lacum leónum, et erat ibi diébus sex. Porro in lacu erant leónes septem, et dabántur eis duo córpora quotídie, et duae oves: et tunc non data sunt eis, ut devorárent Daniélem. Erat autem Hábacuc Prophéta in Judaea, et ipse cóxerat pulméntum, et intríverat panes in alvéolo: et ibat in campum, ut ferret messóribus. Dixítque Ángelus Dómini ad Hábacuc: Fer prándium, quod habes, in Babylónem Daniéli, qui est in lacu leónum. Et dixit Hábacuc: Dómine, Babylónem non vidi, et lacum néscio. Et apprehéndit eum Angelus Dómini in vértice ejus, et portávit eum capillo cápitis sui, posuítque eum in Babylóne supra lacum in ímpetu spíritus sui. Et clamávit Hábacuc, dicens: Dániel serve Dei, tolle prándium, quod misit tibi Deus. Et ait Dániel: Recordátus es mei, Deus, et non dereliquísti diligéntes te. Surgénsque Dániel comédit. Porro Ángelus Dómini

V těch dnech Babyloňané srotivše se proti králi řekli: „Židem stal se král: Béla zničil, hada zabil a kněze povraždil.“ A přišedše ke králi, řekli: „Vydej nám Daniela, jinak zabijeme tebe i dům tvůj!“ Tedy král vida, že se obořili na něj náramně, byl donucen, aby jim Daniela vydal, oni pak hodili jej do lví jámy, a byl tam šest dní. V jámě bylo sedm lvů, kterým dávali každý den dvě těla a dvě ovce; ale tehdy nebylo jim nic dáno, aby sežrali Daniela. Byl pak v Judsku Habakuk prorok; ten uvařil pokrm, nadrobil chleba do okřínku a šel na pole, aby to donesl žencům. I řekl anděl Páně Habakukovi: „Zanes oběd, který máš, do Babylona Danielovi, jenž jest ve lví jámě!“ Habakuk namítl: „Pane, Babylona jsem neviděl a jámy neznám.“ Ale anděl Páně uchopiv ho navrchu za hlavu, nesl ho za vlasy, a postavil ho v Babyloně nad jamou silou ducha svého. I zvolal Habakuk: „Daniele, služebníče Boží, vezmi oběd, který posílá ti Bůh!“ Daniel řekl: „Rozpomněl ses na mne, Bože, a neopustil jsi milujících tebe!“ A vstav Daniel jedl, anděl Páně pak postavil Habakuka zase hned na jeho místě. Dne sedmého přišel král, aby oplakával Daniela. Přišed

restítuit Hábacuc conféstim in loco suo. Venit ergo rex die séptimo, ut lugéret Daniélem: et venit ad lacum, et introspéxit, et ecce Dániel sedens in médio leónum. Et exclamávit voce magna rex, dicens: Magnus es Dómine Deus Daniélis. Et extráxit eum de lacu leónum. Porro illos, qui perditiónis ejus causa fúerant, intromísit in lacum, et devoráti sunt in momento coram eo. Tunc rex ait: Páveant omnes habitántes in univérsa terra Deum Daniélis: quia ipse est Salvátor, fáciens signa et mirabília in terra: qui liberávit Daniélem de lacu leónum.

k jámě, pohleděl do ní, a hle, Daniel seděl mezi lvy. I zvolal král hlasem velikým: „Veliký jsi, Pane, Bože Danielův!“ A vytáhli jej ze lví jámy. Ty pak, kteří chtěli ho zničiti, dal vmetati do jámy, a byli sežráni v okamžení před ním. Tehdy řekl král: „Bojte se všichni obyvatelé veškeré země Boha Danielova; neboť on je spasitel, který činí znamení a divy na zemi; on vysvobodil Daniela ze lví jámy.“

Osudy proroka Daniela měly probuditi v srdcích katechumenů velkou důvěru v Boha, který neopouští těch, kteří jej milují. Všecky úklady našich nepřátel vnitřních i vnějších nám nemohou uškoditi, dáme-li se pod ochranu svého Spasitele.

Graduale. Ps. 42, 1 et 3.

Discérne causum meam, Dómine: ab hómine iníquo et dolóso éripe me. V. Emítte lucem tuam, et veritátem tuam: ipsa me dedúxerunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum.

Stupňový zpěv. Ž. 42.

Rozhodni při mou, Pane; od člověka nespravedlivého a lstivého mne vytrhni. V. Sešli světlo své a pravdu svou; ty mne povedou a dovedou na horu svatou tvou.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Joánnem. c. 7.

† Slova sv. Evangelia podle Jana. 7, 1-13.

V postní době Církev sv. zabývá se dvojí myšlenkou: očisťováním nás od hříchů a připomínkou hořké smrti Kristovy, kterou nás z moci ďábla vykoupil. Čím blíže k Velikonocům, tím hlasitěji se mluví o utrpení Krista. Dnešní Evangelium líčí, jak zloba nepřátel už se projevuje.

In illo témpore: Ambulábat Jesus in Galilaeam, non enim volébat in Judaeam ambuláre, quia quaerébant eum Judaei interfícere. Erat autem in próximo dies festus Judaeórum, Scenopégia. Dixérunt autem ad eum fratres ejus: Transi hinc, et vade in Judaeam, ut et discípuli tui vídeant ópera tua, quae facis. Nemo quippe in occúlto quid facit, et quaerit ipse in palam esse: si haec facis, manifésta teípsum mundo. Neque enim fratres ejus credébant in eum. Dicit ergo eis Jesus: Tempus meum nondum advénit: tempus autem vestrum semper est parátum. Non potest mundus odísse vos: me autem odit: quia ego testimónium perhíbeo de illo, quod ópera ejus mala sunt. Vos ascéndite ad diem festum hunc, ego autem non ascéndo ad diem festum istum: quia meum tempus nondum implétum est. Haec cum dixísset, ipse mansit in Galilaea. Ut autem ascendérunt fratres ejus, tunc et ipse ascéndit ad diem festum, non maniféste, sed quasi in occúlto. Judaei ergo quaerébant eum in die festo, et dicébant: Ubi est ille? Et murmur multum erat in turba de eo. Quidam enim dicébant:

Za onoho času Ježíš chodil po Galilei, neboť nechtěl choditi po Judsku, poněvadž židé hledali ho zabíti. Byla pak blízko slavnost židovská, stánků. I řekli mu bratři jeho: „Odebeř se odtud a jdi do Judska, aby také učeníci tvoji viděli tvé skutky, které činíš; vždyť nikdo nečiní nic ve skrytě, chceli býti na jevě. Činíš-li tyto věci, zjev se světu.“ Nevěřili totiž v něho ani bratři jeho. Ježíš tedy řekl jim: „Čas můj ještě nepřišel, ale čas váš jest vždycky pohotově. Vás nemůže svět nenáviděti, mne však nenávidí, neboť já vydávám o něm svědectví, že skutkové jeho jsou zlí. Vy jděte na tu slavnost, já nejdu na slavnost tuto, neboť čas můj ještě se nenaplnil.“ To pověděv, sám zůstal v Galilei. Když však bratři jeho odešli, tehdy odebral se i on na slavnost, nikoli zjevně, nýbrž jako ve skrytě. Tedy židé hledali ho o slavnosti a pravili: „Kde jest on?“ A bylo mnoho šepotu o něm v zástupu, neboť jedni říkali: „Dobrý jest,“ jiní však pravili: „Nikoli, nýbrž svádí lid.“ Ale přece nikdo nemluvil o něm zjevně pro strach před židy.

Proč svět nenávidí Krista, na němž ani největší nepřítel

Quia bonus est. Álii autem dicébant: Non, sed sedúcit turbas. Nemo tamen palam loquebátur de illo propter metum Judaeórum.

Offertorium
Ps. 9, 11-12 et 13.

Sperent in te omnes, qui novérunt nomen tuum, Dómine: quóniam non derelinquis quaeréntes te: psállite Dómino, qui hábitat in Sion: quóniam non est oblítus oratiónes paúperum.

Secreta

Hóstias tibi, Dómine, deférimus immolándas: quae temporálem consolatiónem significent; ut promíssa non desperémus aetérna. Per Dóminum . . .

Druhá Tichá modlitba (str. 50). Preface o sv. Kříži (str. 32).

Communio. Ps. 24, 22.

Rédime me, Deus Israel, ex ómnibus angústiis meis.

Postcommunio

Da, quaésumus, omnípotens Deus: ut, quae divína sunt, júgiter exsequéntes, donis mereámur coeléstibus propinquáre. Per Dóminum . . .

Druhá modlitba Po přijímání (str. 50).

Nad lidem se kněz modlí:

Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

nenalézá ničeho, co by mu vytknul? Pán Ježíš to sám odhaluje: protože vydává o světu svědectví, že skutkové jeho jsou zlí. Zkoumejme své nitro, jak my se ke Kristu stavíme a zdali i nám brání naše hříchy rozhořeti se k němu láskou.

Obětování
Ž. 9, 11-12 a 13.

Všichni, kteří znají jméno tvé, Pane, doufají v tebe, neboť neopouštíš hledajících tebe. Pějte Hospodinu, jenž bydlí na Sionu, neboť nezapomněl na modlitby ubohých.

Tichá modlitba

Pane, přinášíme ti k obětování dary, které nechť nám značí vezdejší útěchu, abychom neztráceli naději v zaslíbení věčná. Skrze Pána našeho Ježíše Krista.

K přijímání. Ž. 24, 22.

Vyprosť mne, Bože Izraelův, ze všech mých úzkostí.

Po přijímání

Dej, prosíme, všemohoucí Bože, abychom, stále plníce, co je božské, zasloužili si blížit se k nebeským darům. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . .

Modleme se! Pokořte hlavy své před Bohem!

Oratio

Da nobis, quaesumus, Dómine, perseverántem in tua voluntáte famulátum: ut in diébus nostris, et mérito et número, pópulus tibi sérviens augeátur. Per Dóminum nostrum . . .

Modlitba

Dej nám, prosíme, Pane, bychom tvé vůli vytrvale sloužili, aby za našich časů lid tobě sloužící zásluhami rostl i počtem. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Středa po neděli Smrtelné

Shromáždění u sv. Marcela

Katechumeni žádají ve Vstupu, aby je Bůh vytrhl z rukou duchovních nepřátel. Z vroucího srdce mu vyznávají svou lásku.

Introitus. Ps. 17, 48-49.

Liberátor meus de géntibus iracúndis: ab insurgéntibus in me exaltábis me: a viro iníquo erípies me, Dómine. Ps. ib., 2-3. Díligam te, Dómine, virtus mea: Dóminus firmaméntum meum, et refúgium meum, et liberátor meus. Liberátor meus de géntibus . . .

Vstup. Ž. 17, 48-49.

Tys můj osvoboditel od zuřivých nepřátel. Povýšíš mne nad těmi, kteří proti mně povstávají. Vyprostíš mne, Pane, od člověka nespravedlivého. Ž. tamt. 2-3. Miluji tě, Pane, sílo má! Hospodin je tvrz má a útočiště mé a osvoboditel můj. Tys můj osvoboditel od zuřivých . . .

Oratio

Sanctificáto hoc jejúnio, Deus, tuórum corda fidélium miserátor illústra: et quibus devotiónis praestas afféctum, praebe supplicántibus pium benígnus audítum. Per Dóminum . . .

Druhá modlitba (str. 46).

Modlitba

Posvětiv tento půst, Bože, srdce svých věrných milosrdně osvěť, a jimž náklonnost k zbožnosti dáváš, popřej laskavě pokorně prosícím i dobrotivého sluchu. Skrze Pána . .

Léctio libri Levítici. c. 19, 1-2, 11-19 et 25.

Čtení z 3. Mojž. 19, 1-2, 11-19 a 25.

Dříve bývala o tomto dni v Římě opět zkouška katechumenů (t. zv skrutinium). Proto se přítomným nekřtěncům znovu opakovala přikázání Království Božího.

In diébus illis: Locútus est Dóminus ad Móysen, dicens: Lóquere ad omnem coetum filiórum Israel, et dices ad eos: Ego Dóminus Deus vester. Non faciétis furtum. Non mentiémini, nec decípiet unusquísque próximum suum. Non perjurábis in nómine meo, nec póllues nomen Dei tui. Ego Dóminus. Non fácies calúmniam próximo tuo, nec vi ópprimes eum. Non morábitur opus mercenárii tui apud te usque mane. Non maledíces surdo, nec coram caeco pones offendículum: sed timébis Dóminum Deum tuum, quia ego sum Dóminus. Non fácies, quod iníquum est, nec injúste judicábis. Non consíderes persónam paúperis, nec honóres vultum poténtis. Juste júdica próximo tuo. Non eris criminátor, nec susúrro in pópulo. Non stabis contra sánguinem próximi tui. Ego Dóminus. Non óderis fratrem tuum in corde tuo, sed públice árgue eum, ne hábeas super illo peccátum. Non quaeras ultiónem, nec memor eris injúriae civium tuórum. Díliges amícum tuum sicut teípsum. Ego Dóminus. Leges meas custodíte. Ego

V těch dnech Hospodin mluvil k Mojžíšovi: „Rci veškeré obci synu Israelových toto: Já jsem Hospodin, váš Bůh. Nedopouštějte se krádeže. Neupírejte ničeho a nikdo ať neoklame bližního svého. Nebudeš křivě přísahati při mém jménu, abys tak neposkvrnil jména Boha svého. Já Hospodin. Neukřivdíš svému bližnímu a nebudeš ho násilně utiskovati. Nezadržíš svému dělníku mzdy do druhého rána. Hluchému nebudeš zlořečiti a slepému nepoložíš v cestu nijakého úrazu; ale báti se budeš Hospodina, Boha svého; já ť jsem Hospodin. Nebudeš činiti nic nespravedlivého, zejména u soudu. Ať nestraníš chuďasovi a přede tváří velmožovou se neskláněj. Suď spravedlivě svého bližního. Nebudeš mezi lidem ani pomluvačem ani donašečem. Nesáhneš na život svého bližního. Já ť Hospodin. Nebudeš nenáviděti svého bratra v srdci svém, ale zjevně mu věc vytkneš, abys neměl z něho hříchu. Nehledej pomsty a nevzpomínej křivdy svých soukmenovců. Milovati budeš přítele svého jako sám sebe. Já ť Hospodin. Za-

enim sum Dóminus Deus vester.

chovávejte mé zákony. Já ť jsem Hospodin, Bůh váš.“

Graduale. Ps. 29, 2-4.

Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me: nec delectásti inimícos meos super me. ℣. Dómine, Deus meus, clamávi ad te, et sanásti me: Dómine, abstraxísti ab ínferis ánimam meam, salvásti me a descendéntibus in lacum.

Stupňový zpěv. Ž. 29.

Velebím tě, Pane, že jsi mne chránil a že jsi nedopustil, aby nepřátelé moji nade mnou jásali. ℣. Pane, Bože můj, volal jsem k tobě, a uzdravil jsi mne. Pane, odtáhl jsi duši mou od podsvětí, vysvobodil jsi mne od toho, abych jako jiní neklesl do hrobu.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Joánnem.

† Slova sv. Evangelia podle Jana. 10, 22-38.

Ovečky Kristovy slyší jeho hlas a následují jej. On jim dává všecko pro tento život i pro věčný. Nedá svým věrným zahynouti.

In illo témpore: Facta sunt encaenia in Jerosólymis: et hiems erat. Et ambulábat Jesus in templo, in pórticu Salomónis. Circumdedérunt ergo eum Judaei, et dicébant ei: Quoúsque ánimam nostram tollis? si tu es Christus, dic nobis palam. Respóndit eis Jesus: Loquor vobis, et non créditis. Ópera, quae ego fácio in nómine Patris mei, haec testimónium pérhibent de me: sed vos non créditis, quia non estis ex óvibus meis. Oves meae vocem meam aúdiunt: et ego cognósco eas, et se-

Za onoho času bylo v Jerusalemě posvícení; byla zima. A Ježíš chodil ve chrámě v podloubí Šalomounově. Tu obstoupili ho židé a pravili jemu: „Dokavad držíš duši naši v napětí? Jsi-li ty Kristus, pověz nám to zjevně.“ Ježíš odpověděl: „Řekl jsem vám to a nevěříte. Skutky, které já činím ve jménu Otce svého, ty vydávají svědectví o mně. Ale vy nevěříte, neboť nejste z ovcí mých. Ovce mé slyší hlas můj, a já je znám, a následují mne; a já jim dávám život věčný, a nezhynou na

quúntur me: et ego vitam aetérnam do eis: et non períbunt in aetérnum, et non rápiet eas quisquam de manu mea. Pater meus, quod dedit mihi, majus ómnibus est: et nemo potest rápere de manu Patris mei. Ego et Pater unum sumus. Sustulérunt ergo lápides Judaei, ut lapidárent eum. Respóndit eis Jesus: Multa bona ópera osténdi vobis ex Patre meo, propter quod eórum opus me lapidátis? Respondérunt ei Judaei: De bono ópere nun lapidámus te, sed de blasphémia: et quia tu, homo cum sis, facis teípsum Deum. Respóndit eis Jesus: Nonne scriptum est in lege vestra: quia Ego dixi, dii estis? Si illos dixit deos, ad quos sermo Dei factus est, et non potest solvi Scriptúra: quem Pater sanctificávit, et misit in mundum vos dícitis: Quia blasphémas: quia dixi, Filius Dei sum? Si non fácio ópera Patris mei, nolíte crédere mihi. Si autem fácio, et si mihi non vultis crédere, opéribus crédite, ut cognoscátis, et credátis, quia Pater in me est, et ego in Patre.

Offertorium. Ps. 58, 2.

Éripe me de inimícis meis, Deus meus: et ab

věky, a nikdo nevytrhne jich z ruky mé. Co mi dal otec můj, to jest větší nade všecko, a nikdo nemůže jich vytrhnouti z ruky Otce mého. Já a Otec jedno jsme." Tu židé chápali kamení, aby ho kamenovali. Ježíš jim odpověděl: „Mnoho skutků dobrých ukázal jsem vám od Otce; pro který z těch skutků mě kamenujete?" Židé odpověděli: „Pro dobrý skutek tě nekamenujeme, nýbrž pro rouhání, totiž, že ty jsa člověkem děláš se Bohem." Ježíš jim odpověděl: „Není-liž psáno v Zákoně vašem: ‚Já jsem řekl: Bohové jste?' Jestliže bohy nazval ty, k nimž slovo Boží bylo řečeno, a Písmo nemůže se zrušiti, o tom-li, jejž Otec posvětil a poslal na svět, vy pravíte: ‚Rouháš se,' poněvadž jsem řekl: ‚Syn Boží jsem?' Nečiním-li skutkův Otce svého, nevěřte mi; jestli však je činím a nechcete věřiti mně, skutkům věřte, abyste poznali a uvěřili, že Otec jest ve mně a já v Otci."

Obětování. Ž. 58, 2.

Vytrhni mne od nepřátel mých, Bože můj, vysvo-

insurgéntibus in me líbera me, Dómine.

boď mne, Pane, od těch, kteří proti mně povstávají.

Secreta

Ánnue, miséricors Deus: ut hóstias placatiónis et laudis, sincéro tibi deferámus obséquio. Per Dóminum nostrum...

Tichá modlitba

Přivol, milosrdný Bože, abychom obětní dary smíru a chvály s upřímnou tobě poslušností přinesli. Skrze Pána našeho...

Druhá Tichá modlitba (str. 50).
Preface o sv. Kříži (str. 32).

Communio. Ps. 25.

Lavábo inter innocéntes manus meas, et circuíbo altáre tuum, Dómine: ut aúdiam vocem laudis tuae, et enárrem univérsa mirabília tua.

K přijímání. Ž. 25, 6-7.

Umyji mezi nevinnými ruce své a choditi budu kolem oltáře tvého, Pane, abych slyšel hlas chvály tvé a vyprávěl o všech divech tvých.

Postcommunio

Coeléstis doni benedictióne percépta, súpplices te, Deus omnípotens, deprecámur: ut hoc idem nobis et sacraménti causa sit, et salútis. Per Dóm.

Po přijímání

Přijavše požehnání nebeského daru, Bože všemohoucí, úpěnlivě tě prosíme, aby nám byl zároveň i posvěcením i spásou. Skrze Pána našeho....

Druhá modlitba Po přijímání (str. 50).

Nad lidem se kněz modlí:

Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Modleme se! Pokořte hlavy své před Bohem.

Oratio

Adésto supplicatiónibus nostris, omnípotens Deus: et, quibus fidúciam sperándae pietátis indúlges, consuétae misericórdiae tríbue bénignus efféctum. Per Dóminum.

Modlitba

Přítomen buď, všemohoucí Bože, snaživým prosbám našim, a jimž pevnou naději v dobrotivost dáváš, dej pocítiti stále prokazovaného milosrdenství i sílu. Skrze Pána...

Čtvrtek po neděli Smrtelné

Shromáždění u sv. Apolináře

Slova Vstupu byla řečena v zajetí babylonském. I my jsme si zasloužili tresty za své hříchy. Spoléhejme se však pevně, že Bůh nám ve svém milosrdenství všecko odpustí, pakli opět budeme čistě žíti.

Introitus. Dan. 3, 31.

Ómnia, quae fecísti nobis, Dómine, in vero judício fecísti: quia peccávimus tibi, et mandátis tuis non obedívimus: sed da glóriam nómini tuo, et fac nobíscum secúndum multitúdinem misericórdiae tuae. Ps. 118, 1. Beáti immaculáti in via: qui ámbulant in lege Dómini. Ómnia.

Vstup. Dan. 3, 31.

Všecko, co jsi nám učinil, Pane, vším právem jsi učinil, neboť zhřešili jsme a přikázání tvých jsme neposlouchali. Dej však slávu jménu svému a učiň s námi podle velikého milosrdenství svého. Ž. 118, 1. Blahoslavení, kteří jdou bez poskvrny cestou životní, kteří chodí podle zákona Páně. Všecko . . .

Oratio

Praesta, quaesumus, omnípotens Deus: ut dignitas conditiónis humánae per immoderántiam sauciáta, medicinális parsimóniae stúdio reformétur. Per Dóminum.

Modlitba

Uděl nám, prosíme, všemohoucí Bože, aby nestřídmostí zraněná důstojnost lidské podstaty cvičením se v léčivé střídmosti uzdravena byla. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Druhá modlitba (str. 46).

Léctio Daniélis Prophétae cap. 3, 25 et 34-35.

Čtení z proroka Daniela 3, 25 a 34-45.

S Azariášem voláme pokorně k Bohu, aby nás vytrhnul z rukou duchovních nepřátel, neboť chceme za ním jíti opět celým srdcem.

In diébus illis: Orávit Azarías Dóminum, dicens: Dómine Deus noster: ne, quaesumus, tradas non in perpétuum, propter nomen tuum, et ne dissípes testaméntum tuum: neque aúferas misericórdiam tuam a nobis, propter Ábraham diléctum tuum, et Isaac servum tuum, et Israel sanctum tuum: quibus locútus es, póllicens quod multiplicáres semen eórum sicut stellas coeli, et sicut arénam, quae est in líttore maris: quia, Dómine, imminúti sumus plus quam omnes gentes, sumúsque húmiles in univérsa tersa hódie propter peccáta nostra. Et non est in témpore hoc princeps, et dux, et prophéta, neque sacrifícium, neque oblátio, neque incénsum, neque locus primitiárum coram te, ut possímus invenire misericórdiam tuam: sed in ánimo contríto, et spíritu humilitátis suscipiámur. Sicut in holocaústo aríetum et taurórum, et sicut in míllibus agnórum pínguium: sic fiat sacrifícium nostrum in conspéctu tuo hódie, ut pláceat tibi: quóniam non est confúsio confidéntibus in te. Et nunc séquimur te in toto corde, et timémus te, et quaerimus fáciem tuam. Ne confúndas nos: sed fac nobíscum juxta mansuetúdinem tuam, et secúndum multitúdinem misericórdiae tuae. Et érue nos in mirabílibus tuis,

V těch dnech modlil se Azariáš k Pánu takto: „Pane náš, nevydávej nás na věky nepřátelům, pro jméno své, neruš úmluvy své, neodpírej nám milosrdenství svého pro Abrahama, miláčka svého, pro Isáka, služebníka svého a pro Jakoba, svatého svého, kterým jsi slíbil, že rozmnožíš potomstvo jejich jako hvězdy nebeské a jako písek, který je na břehu mořském. Jsmeť, Pane, zmenšeni více nežli kterýkoliv národ, a poníženi jsme na celé zemi dnes pro své hříchy. Není toho času knížete, není vůdce, není proroka, není celopeccáta nostra. Et non est palu, není oběti krvavé ni nekrvavé, není kadidla, není místa, kde bychom mohli podávati své prviny před tebou, bychom došli milosrdenství tvého. Ale s myslí zkroušenou a s duchem poníženým buďme přijati! Jako celopaly beranů a býků, jako tisíce tučných beránků, tak buď před tebou, co ti dnes přinášíme, takovou zálibu v tom měj; neboť nebývají zahanbeni, kteří doufají v tebe. Nyní tedy jdeme za tebou celým srdcem, bojíme se tebe, a hledáme obličeje tvého. Nezahanbuj nás, ale učiň s námi dle své dobrotivosti, dle množství milosrdenství svého. Vysvoboď nás dle předivných skutků svých, a oslav jméno své, Pane. Ať jsou zahanbeni všichni, kteří utiskují slu-

et da glóriam nómini tuo, Dómine: et confundántur omnes, qui osténdunt servis tuis mala, confundántur in omni poténtia tua: et robur eórum conterátur: et sciant, quia tu es Dóminus Deus solus, et gloriósus super orbem terárum, Dómine Deus noster.

žebníky tvé, ať se zklamou ve vší moci své, síla jejich buď rozdrcena! Ať vědí, že ty sám jsi Pán Bůh, a slavný po všem světě, Pane, Bože náš!"

Půjdeme-li za Bohem celým srdcem svým, budeme-li se báti ho uraziti a budeme-li toužiti po tom, abychom jej mohli věčně patřiti v nebi, pak nás v naší důvěře nezahanbí před světem a peklem.

Graduale. Ps. 95, 8-9.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: adoráte Dóminum in aula sancta ejus. ℣. Ps. 28, 9. Revelábit Dóminus condénsa: et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Stupňový zpěv. Ž. 95, 8-9.

Vezměte obětní dary a vstupte do síní jeho. Klaňte se Pánu v síni svaté jeho. Zalm 28, 9. Pán obnažuje houštiny; v chrámě jeho všichni provolávají slávu.

Evangelium

† Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 7, 36-50.

Jak odpustil Pán Ježíš kdysi hříšnici, tak odpouští i nám a zasedá s námi u oltáře k líbezné hostině. Čím více jej budeme milovati, tím více nám bude odpuštěno.

In illo témpore: Rogábat Jesum quidam de Pharisaeis, ut manducáret cum illo. Et ingréssus domum Pharisaei, discúbuit. Et ecce múlier, quae erat in civitáte peccátrix, ut cognóvit, quod accubuísset in domo Pharisaei, áttulit alabástrum unguénti: et stans retro secus pedes ejus, lácrymis coepit rigáre pedes ejus, et capíllis cápitis sui tergébat, et osculabátur pedes ejus, et unguénto ungébat. Videns autem Pharisaeus, qui vocáverat eum, ait intra se, dicens: Hic si esset Prophéta, sciret útique, quae et qualis est múlier, quae tangit eum: quia peccátrix est. Et respóndens Jesus, dixit ad illum: Simon, hábeo tibi áliquid dícere. At ille ait: Magíster, dic. Duo debitóres erant cuídam foeneratóri: unus debébat denários quingéntos, et álius quinquagínta. Non habéntibus illis unde rédderent, donávit utrísque. Quis ergo eum plus díligit? Respóndens Simon, dixit: Aestimo quia is, cui plus donávit. At ille dixit ei: Rectè judicásti. Et convérsus ad mulíerem, dixit Simóni: Vides hanc mulíerem? Intrávi in domum tuam, aquam pédibus meis non dedísti: haec autem lácrymis rigávit pedes meos, et capíllis suis tersit. Ósculum mihi non dedísti: haec autem, ex quo intrávit, non cessávit osculári pedes meos. Oleo caput meum non unxísti: haec autem unguénto unxit pedes meos. Propter quod dico tibi: Remittúntur ei peccáta multa, quóniam diléxit multum. Cui autem minus dimittitur, minus díligit. Dixit autem ad illam: Za onoho času jeden z fariseů prosil Pána Ježíše, aby s ním pojedl. I vešel do domu fariseova a zaujal místo u stolu. A hle, žena, kteráž byla v městě jako hříšnice známa dověděvši se, že stoluje v domě fariseově, přinesla alabastrovou nádobu masti a postavivši se vzadu u nohou jeho, počala plačíc smáčeti slzami nohy jeho a mazala je mastí. Uzřev pak to fariseus, kterýž ho byl pozval, pravil sám u sebe: „Kdyby tento byl prorokem, věděl by, kdo a jaká jest ta žena, která se ho dotýká; neboť jest to hříšnice." A Ježíš osloviv jej řekl: „Šimone, mám ti něco povědět." On pak řekl: „Mistře, pověz." „Jakýsi věřitel měl dva dlužníky; jeden byl mu dlužen pět set denárů, a druhý padesát. Poněvadž neměli, čím by zaplatili, odpustil oběma. Který tedy z nich miluje ho více?" Odpověděv Šimon řekl: „Myslím, že ten, jemuž více odpustil." A on řekl jemu: „Dobře jsi usoudil." A obrátiv se k ženě, řekl Šimonovi: „Vidíš tuto ženu? Vešel jsem do domu tvého; vody na nohy mé jsi nepodal, tato však slzami smočila mé nohy a utřela je vlasy svými. Políbení jsi mi nedal, tato však, jak vešla, nepřestala líbati mé nohy. Olejem jsi nepomazal hlavy mé, tato však mastí pomazala nohy mé. Proto, pravím tobě, odpouštějí se jí hříchové mnozí, neboť milovala mnoho. Komu pak méně se odpouští, méně miluje." I řekl k ní: „Odpouštějí se tobě hříchy." A tu počali spolustolující říkati sami u sebe: „Kdo

mittúntur tibi peccáta. Et coepérunt,qui simul accumbébant, dícere intra se: Quis est hic, qui etiam peccáta dimíttit? Dixit autem ad mulíerem: Fides tua te salvam fecit: vade in pace.

jest tento, jenž i hříchy odpouští?" Ale Ježíš řekl k ženě: „Víra tvá tě spasila; jdi v pokoji."

Zdaž i nám Pán mnoho hříchů, pokleslých a nedbalostí neodpustil? Z vděčnosti mu nyní s tím horoucnější láskou služme a tím pokornější buďme! Střezme se nových hříchů!

Offertorium. Ps. 136, 1.

Super flúmina Babylónis illic sédimus, et flévimus: dum recordarémur tui, Sion.

Obětování. Ž. 136, 1.

Při řekách babylonských — tam jsme sedávali a plakávali, když jsme si vzpomínali na tebe, Sione.

Secreta

Dómine, Deus noster, qui in his pótius creatúris, quas ad fragilitátis nostrae subsídium condidísti, tuo quoque nómini múnera jussísti dicánda constítui: tríbue, quaesumus; ut et vitae nobis praeséntis auxílium, et aeternitátis effíciant sacraméntum. Per Dóminum nostrum.

Tichá modlitba

Pane, Bože náš, jenž jsi nařídil, aby právě z těch věcí, které jsi ku pomoci naší křehkosti stvořil, ustanoveny byly dary, jež se také jménu tvému obětovati mají, uděl, prosíme, aby se nám staly i pomocí nynějšího života i posvěcením věčným. Skrze Pána našeho . . .

Druhá Tichá modlitba (str. 50).
Preface o sv. Kříži (str. 32).

Communio. Ps. 118, 49-50.

Meménto verbi tui servo tuo, Dómine, in quo mihi spem dedísti: haec consoláta est in humitáte mea.

K přijímání. Ž. 118, 49-50.

Pamatuj na slovo své k služebníku svému, Pane, kterým jsi mi naději dal. To mi bylo útěchou v mém pokoření.

Postcommunio

Quod ore súmpsimus, Dómine, pura mente capiámus: et de múnere temporáli, fiat nobis remédium sempitérnum. Per Dóminum nostrum.

Po přijímání

Co jsme ústy přijali, Pane, s čistou nechť vezmeme myslí a z časného daru nechť se pro nás stane lék pro věčnost. Skrze Pána našeho . . .

Druhá modlitba Po přijímání (str. 50).

Nad lidem se kněz modlí:

Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Modleme se! Pokořte hlavy své před Bohem.

Oratio

Esto, quaesumus, Dómine, propítius plebi tuae: ut, quae tibi non placent, respuéntes; tuórum pótius repleántur delectatiónibus mandatórum. Per Dóm.

Modlitba

Buď milostiv svému lidu, prosíme, Pane, aby zavrhujíce, co se nelíbí tobě, tím spíše rozkoší z tvých přikázání naplněni byli. Skrze Pána našeho.

Pátek po neděli Smrtelné

Shromáždění u sv. Štěpána na Monte Coelio

Opět se z dálky ozývá trpící Spasitel. Jemu jsou podobni všichni, kteří kráčejí v jeho šlépějích. I my nebudeme zahanbeni na věky před svými viditelnými i neviditelnými pronásledovateli.

Introitus. Ps. 30.

Miserére mihi, Dómine, quóniam tríbulor: líbera me, et éripe me de mánibus inimicórum meórum, et a persequéntibus me: Dómine, non confúndar, quóniam invocávi te. Ps. ib. 2. In te, Dómine, sperávi, non confúndar in aetérnum: in justítia tua líbera me. Miserére mihi, Dómine, quóniam . . .

Vstup. Ž. 30, 10, 16 a 18.

Smiluj se nade mnou, Pane, neboť je mi úzko. Vysvoboď mne a vytrhni mne z rukou mých nepřátel a mých pronásledovatelů. Hospodine, ať nejsem zahanben, neboť jsem tě vzýval. Ž. tamt. 2. V tebe jsem, Pane, doufal, ať nejsem na věky zahanben. Pro spravedlnost svou mne vysvoboď. Smiluj se . .

Oratio

Córdibus nostris, quaesumus, Dómine, grátiam tuam benígnus infúnde: ut, pecáta nosta castigatióne voluntária cohibén-

Modlitba

Milost svou, prosíme, Pane, do srdcí našich dobrotivě vlej, abychom, potlačujíce dobrovolným trestáním své hříchy, ra-

tes, temporáliter pótius macerémur, quam supplíciis deputémur aetérnis. Per Dóminum.

Druhá modlitba (str. 46).

Léctio	Čtení
Jeremíae Prophétae. cap. 17, 13-18.	z proroka Jeremiáše 17, 13-18.

Prorok Jeremiáš je starozákonním předobrazem Krista. Slova jeho můžeme vykládati o Spasiteli i o sobě samých.

In diébus illis: Dixit Jeremías; Dómine, omnes qui te derelínquunt, confundéntur: recedéntes a te, in terra scribéntur: quóniam dereliquérunt venam aquárum vivéntium Dóminum. Sana me, Dómine, et sanábor: salvum me fac, et salvus ero: quóniam laus mea tu es. Ecce ipsi dicunt ad me: Ubi est verbum Dómini? Véniat. Et ego non sum turbátus, te pastórem sequens: et diem hóminis non desierávi, tu scis. Quod egréssum est de lábiis meis, rectum in conspéctu tuo fuit. Non sis tu mihi formídini, spes mea tu in die afflictiónis. Confundántur, qui me persequúntur, et non confúndar ego: páveant illi, et non páveam ego. Induc super eos diem afflictiónis, et dúplici contritióne cóntere eos, Dómine, Deus noster.

V oněch dnech řekl Jeremiáš Hospodinovi: „Všichni od tebe odpadající zahanbeni budou, kteří odstupují od tebe, do prachu zapsáni budou, neboť opustili pramen vod živých - Hospodina. Uzdrav mne, Hospodine, abych zdráv byl, spas mne, ať spasen jsem, neb chvála má ty jsi. Ejhle, oni říkají mi: ‚Kde je slovo Páně? Ať přijde!' Já však se nelekám, vždyť jsem šel za tebou, Pastýřem, a dne zhouby jsem nesvolával — ty víš; co z mých rtů vyšlo, pravda před tebou byla. Nedopouštěj, abych mysli pozbyl, ty má naděje v době utrpení! Ať jsou zahanbeni odpůrci moji, ale já ať zahanben nejsem; nechať mysli pozbývají oni, ale ať nepozbývám já jí! Uveď na ně časy utrpení, na padrť je roztříšti, Pane, Bože náš.

Graduale	Stupňový zpěv
Ps. 34, 20 et 22.	Z. 34, 20 a 22.
Pacífice loquebántur mihi inimíci mei: et in ira molésti erant mihi. ℣. Vidísti, Dómine, ne síleas: ne discédas a me.	Smířlivě se mnou mluvívali nepřátelé moji, ale svou nenávistí mi byli obtížni. ℣. Viděl jsi to, Pane; nemlč a neoddaluj se ode mne.

Traktus Ž. 102, 10 (str. 166).

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Joánnem. c. 11.	† Slova sv. Evangelia podle Jana. 15, 47-54.

Zloba nepřátel Krista se už hlasitě ozývá. Nepropůjčili jsme jim snad hlas svých hříchů?

In illo témpore: Collegérunt Pontífices et Pharisaei concílium advérsus Jesum, et dicébant: Quid fácimus, quia hic homo multa signa facit? Si dimíttimus eum sic, omnes credent in eum: et vénient Románi, et tollent nostrum locum, et gentem. Unus autem ex ipsis, Cáiphas nómine, cum esset Póntifex anni illíus, dixit eis: Vos nescítis quidquam, nec cogitátis quia éxpedit vobis, ut unus moriátur homo pro pópulo, et non tota gens péreat. Hoc autem a semetípso non dixit: sed cum esset Póntifex anni illíus, prophetávit, quod Jesus moritúrus erat pro gente, et non tantum pro gente, sed ut fílios Dei qui erant dispérsi, congregáret in unum. Ab

Za onoho času, velekněží a fariseové shromáždili veleradu a řekli: „Co uděláme, protože tento člověk činí mnoho divů? Necháme-li ho tak, všichni uvěří v něho; i přijdou Římané a vezmou naše místo i národ." Jeden pak z nich, jménem Kaifáš, jsa nejvyšším knězem toho roku, řekl jim: „Vy nic nevíte, ani na to nemyslíte, že jest vám prospěšno, aby jeden člověk zemřel za lid, a ne, aby celý národ zahynul." To však neřekl sám ze sebe, nýbrž jsa toho roku nejvyšším knězem prorokoval, že Ježíš měl umříti za národ, a nejen za národ, nýbrž aby shromáždil v jedno také ty dítky Boží, které byly rozptýleny. Od toho času ura-

illo ergo die cogitavérunt, ut interfícerent eum. Jesus ergo jam non in pallam ambulábat apud Judaeos: sed ábiit in regiónem juxta desértum, in civitátem, quae dícitur Ephrem, et ibi morabátur cum discípulis suis.

dili se, aby jej usmrtili. Proto Ježíš nechodil již zjevně mezi židy, nýbrž odešel odtamtud do krajiny poblízku pouště, do města, které slove Efrem, a tam se zdržoval s učeníky svými.

Offertorium
Ps. 118, 12, 121 et 42.

Benedíctus es, Dómine, doce me justificatiónes tuas: et non tradas calumniántibus me supérbis: et respondébo exprobrántibus mihi verbum.

Obětování
Ž. 118, 12, 121 a 42.

Pochválen budiž, Pane. Uč mne svým ustanovením. Nevydávej mne pyšným pomlouvačům. Odpovím svým utrhačům.

Secreta

Praesta nobis, miséricors Deus: ut digne tuis servíre semper altáribus mereámur; et eórum perpétua participatióne salvári. Per Dóminum . . .

Tichá modlitba

Uděl nám, milosrdný Bože, abychom zasloužili si vždycky důstojně sloužiti tvým oltářům, a spaseni býti ustavičnou na nich účastí. Skrze Pána . . .

Druhá Tichá modlitba (str. 50). Preface o sv. Kříži (str. 32).

Communio. Ps. 26, 12.

Ne tradíderis me, Dómine, in ánimas persequéntium me: quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

K přijímání. Ž. 26, 12.

Nevydej mne, Pane, zvůli mých pronásledovatelů, neboť povstali proti mně lživí svědkové. Zloba však sama sebe obelhává.

Postcommunio

Sumpti sacrifícii, Dómine, perpétua nos tuítio non derelínquat: et nóxia semper a nobis cuncta depéllat. Per Dóminum . . .

Po přijímání

Nechť nás, Pane, ochrana požité svátosti nikdy neopustí a zažene od nás všecko škodné. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou . . .

Druhá modlitba Po přijímání (str. 50).

Nad lidem se kněz modlí:

Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Modleme se! Pokořte hlavy své před Bohem!

Oratio

Concéde, quaesumus, omnípotens Deus: ut, qui protectiónis tuae grátiam quaerimus, liberáti a malis ómnibus, secúra tibi mente serviámus. Per Dóminum.

Modlitba

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, abychom, hledajíce milost tvé ochrany, osvobozeni byli od všech zel a s bezpečnou tobě sloužili myslí. Skrze Pána.

Sobota po neděli Smrtelné

Shromáždění u sv. Jana před Latinskou branou

Dříve se v sobotu nescházeli křesťané ke společné bohoslužbě. Proto texty mše sv. jsou vzaty většinou z předešlého dne. Papež v tomto dni rozdával t. zv. velikonoční almužnu.

Mše sv. jako v předešlý pátek (str. 355), vyjímaje následující:

Oratio

Proficiat, quaesumus, Dómine, plebs tibi dicáta piae devotiónis affectu: ut, sacris actiónibus erudíta, quanto majestáti tuae fit grátior, tanto donis potióribus augeátur. Per Dóminum nostrum.

Modlitba

Nechť prospívá, prosíme, Pane, posvěcený tobě lid oddáním se vroucí zbožnosti, aby vzdělán jsa svatými úkony, čím milejší velebnosti tvé se stává, tím většími obohacen byl dary. Skrze Pána . . .

Druhá modlitba (str. 46).

Léctio
Jeremíae Prophétae
cap. 18, 18-23.

Čtení
z proroka Jeremiáše
18, 18, 18-23.

V líčení pronásledování Jeremiáše slyšíme, co kuli nepřátelé proti Kristu.

In diébus illis: Dixérunt ímpii Judaei ad ínvicem: Veníte, et cogitémus contra justum cogitatiónes: non enim períbit lex a sacerdóte, neque consílium a sapiénte, nec sermo a Prophéta: veníte,

V těch dnech pravili bezbožní Židé vespolek: „Pojďte a vymysleme si proti spravedlivému plány; nemůžeť pozbýti zákona kněžstvo, mudrci rady, ni proroci řeči. Pojďte a ubijme ho jazykem, ne-

et percutiámus eum lingua, et non attendámus ad univérsos sermónes ejus. Atténde, Dómine, ad me, et audi vocem adversariórum meórum. Numquid réddituri pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimae meae? Recordáre, quod stéterim in conspéctu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, et avérterem indignatiónem tuam ab eis. Proptérea da fílios eórum in famem, et deduc eos in manus gládii: fiant uxóres eórum absque líberis, et víduae: et viri eárum interficiántur morte: júvenes eórum confodiántur gládio in proelio. Audiátur clamor de dómibus eórum: addúces enim super eos latrónem repénte: quia fodérunt fóveam, ut cáperent me, et láqueos abscondérunt pédibus meis. Tu autem, Dómine, scis omne consílium eórum advérsum me in mortem: ne propitiéris iniquitáti eórum, et peccátum eórum a fácie tua non deleátur: fiant corruéntes in conspéctu tuo, in témpore furóris tui abútere eis, Dómine, Deus noster.

mějme pozoru, ať mluví cokoliv!“ Pozoruj mne, Hospodine, a slyš hlas mých protivníků! Má být odplaceno zlým dobré, že mi vykopali jámu? Vzpomeň, že jsem před tebou stával, abych přimlouval se za ně, a hněv tvůj bych odvrátil od nich! Proto dej syny jejich na pospas hladu, učiň, aby padli do rukou meče, ženy jejich bez dětí buďtež a bez mužů, muži jejich ať jsou zbiti smrtí, jinoši jejich zbodáni mečem v boji! Ať se rozléhá nářek z jejich domů, že jsi přivedl na ně lupiče náhle; vykopaliť jámu, aby mne lapili, a mým nohám tajně nakladli osidel. Ale tobě, Hospodine, je známo vše, co si na mne smyslili, bych umřel; nenech bez trestu nepravosti jejich, a hřích jejich nebuď před tebou shlazen; nechať padají před obličejem tvým, v době hněvu svého s nimi nalož, Pane, Bože náš!

Při posledním Soudu bude jednou nad bezbožnými vyřčen rozsudek, jehož předzvěstí je tato kletba Jeremiášova, jenž je předobrazem mučeného Krista. Náprava pak již nebude možna.

Po Stupňovém zpěvu žádný Traktus.

Evangelium

† Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.

† Slova sv. Evangelia podle Jana. 12, 10-36

V dnešním Evangeliu mluví k nám milovaný Spasitel o mučení, které mu nastává. Můžeme jej vědomě urážet hříchy?

In illo témpore: Cogitavérunt príncipes sacerdótum, ut et Lázarum interfícerent: quia multi propter illum abíbant ex Judaeis, et credébant in Jesum. In crástinum autem turba multa, quae vénerat ad diem festum, cum audíssent, quia venit Jesus Jerosólymam, accepérunt ramos palmárum, et processérunt óbviam ei, et clamábant: Hosánna, benedíctus, qui venit in nómine Dómini, Rex Israel. Et invénit Jesus aséllum, et sedit super eum, sicut scriptum est: Noli timére, fília Sion: ecce Rex tuus venit sedens super pullum ásinae. Haec non cognovérunt discípuli ejus primum: sed quando glorificátus est Jesus, tunc recordáti sunt, quia haec fecérunt ei. Testimónium ergo perhibébat turba, quae erat cum eo, quando Lázarum vocávit de monuménto, et suscitávit eum a mórtuis. Proptérea et óbviam venit ei turba: quia audiérunt eum fecísse hoc signum. Pharisaei ergo dixérunt ad semetípsos: Vidétis, quia nihil profícimus? Ecce mundus totus post eum ábiit. Erant autem quidam Gentíles

Za onoho času velekněží uradili se, aby usmrtili i Lazara, neboť mnoho židů odcházelo pro něho a věřili v Ježíše. Druhého dne zástup četný, který byl přišel na slavnost, uslyšev, že Ježíš jde do Jerusaléma, nabral ratolestí palmových a vyšli naproti němu a volali: „Hosanna, požehnaný, jenž se béře ve jménu Páně, král israelský!“ Ježíš pak naleznuv oslátko, vsedl na ně, jakož jest psáno: „Neboj se dcero sionská: aj král tvůj se béře, sedě na oslátku.“ Tomu nesrozuměli zprvu učeníci jeho, ale když Ježíš byl oslaven, tu rozpomenuli se, že to bylo o něm psáno a že to učinili jemu. Tedy vydával o něm svědectví zástup, neboť slyšeli, že ten div učinil. Tu řekli fariseové mezi sebou: „Vidíte, že nic neprospíváme? Hle, celý svět odešel za ním.“ Byli pak někteří pohané mezi těmi, kteří přišli do Jerusalema, aby se klaněli o slavnosti. Ti přistoupili k Filipovi, který pocházel z Betsaidy galilejské, a žádali ho řkouce: „Pane, přejeme, si viděti Ježíše.“ Filip šel a řekl to Ondřejovi, Ondřej

ex his, qui ascénderant, ut adorárent in die festo. Hi ergo accessérunt ad Phillíppum, qui erat a Bethsáida Galilaeae, et rogábant eum, dicéntes: Dómine, vólumus Jesum vidére. Venit Philíppus, et dicit Andréae: Andréas rursum et Phillíppus dixérunt Jesu. Jesus autem respóndit eis, dicens: Venit hora, ut clarificétur Fílius hóminis. Amen, amen dico vobis: nisi granum fruménti cadens in terram, mórtuum fúerit, ipsum solum manet. Si autem mórtuum fúerit, multum fructum affert. Qui amat ánimam suam, perdet eam: et qui odit ánimam suam ín hoc mundo, in vitam aetérnam custódit eam. Si quis mihi minístrat, me sequátur: et ubi sum ego, illic et miníster meus erit. Si quis mini ministráverit, honorificábit eum Pater meus. Nunc ánima mea turbáta est. Et quid dicam? Pater, clarífica nomen tuum. Venit ergo vox de coelo: Et clarificávi, et íterum clarificábo. Turba ergo, quae stabat, et audíerat, dicébat tonítruum esse factum. Álii dicébant: Ángelus ei locútus est. Respóndit Jesus, et dixit: Non propter me haec vox venit, sed propter vos.

zas a Filip pověděli to Ježíšovi. Ježíš pak odpověděl jim řka: „Přišla hodina, aby oslaven byl Syn člověka. Amen, amen pravím vám: Nezemře-li zrno pšeničné padši do země, zůstává samotno; zemře-li však, přináší mnoho užitku. Kdo miluje život svůj, ztratí jej, a kdo nenávidí život svůj na tomto světě, k životu věčnému zachová jej. Slouží-li mi kdo, následuj mne, a kde jsem já, tam bude i služebník můj. Bude-li mi kdo sloužiti, poctí jej Otec můj. Nyní duše má zkormoucena jest, a co dím? Otče, vysvoboď mě z té hodiny. Avšak proto jsem přišel na tu hodinu. Otče, oslav jméno své. I přišel hlas s nebe: „Oslavil jsem a ještě oslavím.“ A lid, který tu stál a to slyšel, pravil, že zahřmělo, a jiní pravili: „Anděl mluvil k němu.“ Ježíš odpověděl a řekl: „Ne pro mne přišel ten hlas, nýbrž pro vás. Nyní jest soud nad světem, nyní bude kníže toho světa ven vyvržen, a já budu-li povýšen od země, potáhnu všecko k sobě.“ To pak pravil naznačuje, jakou smrtí měl zemříti. Zástup odpověděl jemu: „My jsme slyšeli ze zákona, že Kristus zůstává na věky; i kterak ty pravíš: ‚Musí povýšen býti Syn člověka?‘ Kdo jest tento Syn člověka?“ Ježíš tedy řekl jim: „Ještě krátký čas jest světlo mezi vámi. Choďte, pokud máte světlo, aby vás nezachvátila tma; a kdo chodí ve tmě, neví, kam jde. Dokud máte světlo, věřte ve světlo, abyste byli účastni světla.“ To pověděl Ježíš a odešed skryl se před nimi.

Nunc judícium est mundi: nunc princeps hujus mundi ejiciétur foras. Et ego si exaltátus fúero a terra, ómnia traham ad meípsum. (Hoc autem dicébat, signíficans, qua morte esset moritúrus.) Respóndit ei turba: Nos audívimus ex lege, quia Christus manet in aetérnum, et quómodo tu dicis: Opórtet exaltári Fílium hóminis? Dixit ergo eis Jesus: Adhuc módicum lumen in vobis est. Ambuláte dum lucem habétis, ut non vos ténebrae comprehéndant: et qui ámbulat in ténebris, nescit quo vadat. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut fílii lucis sitis. Haec locútus est Jesus: et ábiit, et abscóndit se ab eis.

Kristus zázraky dokazoval své nebeské poslání. Zloba fariseů byla však tak zaslepená, že si těchto důkazů nevšímali. Znali pouze jeden cíl: zničit nenáviděného posla Božího. — Neděláme snad něco podobného, pak-li po přesném poznání svých povinností se nestaráme o to, co Kristus od nás požaduje? Kolik zázraků jest ještě zapotřebí?

Secreta

A cunctis nos, quaesumus, Dómine, reátibus et períciulis propitiátus absólve: quos tanti mystérii tríbuis esse consórtes. Per Dóminum nostrum..

Druhá Tichá modlitba (str. 50).
Preface o sv. Kříži (str. 32).

Tichá modlitba

Od všech vin a nebezpečí, prosíme, Pane, milostivě osvoboď nás, jimž jsi tak velkého tajemství účastníky býti popřál. Skrze Pána našeho...

Postcommunio

Divíni múneris largitáte satiáti, quaesumus, Dómine, Deus noster: ut hujus semper participatióne vivámus. Per Dóminum.

Druhá modlitba Po přijímání (str. 50).

Po přijímání

Nasyceni jsme štědrostí božského daru, prosíme, Pane, Bože náš, abychom účastenstvím na něm stále žili. Skrze Pána našeho..

Nad lidem se kněz modlí:

Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Modleme se! Pokořte hlavy své před Bohem!

Oratio

Modlitba

Tueátur, quaesumus, Dómine, déxtera tua pópulum deprecántem: et purificátum dignánter erúdiat; ut consolatióne praesénti, ad futúra bona profíciat. Per Dóminum...

Nechť pravice tvá, prosíme, Pane, lid tvůj vroucně prosící chrání a očištěný laskavě vyučí, aby nynější útěchou k získání věčných statků prospíval. Skrze Pána našeho...

SVATÝ TÝDEN

„Svatý" týden neboli „velký" (hebdomada sancta, maior), také „pašijový", počíná se Květnou nedělí a končí se na Bílou sobotu před započetím svatvečera velikonočního. Svá jména má odtud, že se v něm slaví velká a přesvatá tajemství našeho Vykoupení. Pašijový jej v české řeči nazýváme proto, že se v něm čtou ze všech čtyř evangelistů zprávy o umučení (passio) a smrti Pána Ježíše.

Celá liturgie tohoto týdne má ráz něčeho nesmírně velkého a úžasného. Bůh jest rozhněván na lidstvo a přece posílá svého nejmilejšího Syna, aby za ně trpěl! Toho je schopna jenom nekonečná Láska! A Spasitel bez reptání přijímá úkol svého Otce a nechá se mučiti od těch, které přišel vykoupiti. Naše hříchy jej přibily na kříž, a přece nám zde zanechává nejsladší pokrm, jejž může Láska svým milým připraviti — Nejsvětější Svátost! To dovede také pouze nekonečná Láska! Jsme-li lidé se srdcem a krví, musí nás tato velká tajemství Svatého týdne ohromiti a strhnouti k nejpokornějším díkům za naši Spásu! Naše srdce musí se hroziti hříchu a nenáviděti ho, ježto žádal takové výkupné!

Církev svatá plna soustrasti prožívá všecka muka Spasitele. Její smutek dostupuje v posledních třech dnech (triduum sacrum) nejvyššího stupně. Umlčuje zvony a zbavuje oltáře všech ozdob — jsou jí oltáře symbolem pro Krista — v temných hodinkách (tenebrae) pláče ústy proroka Jeremiáše nad mukami toho, jenž za lásku dostal rány, trny a hřeby.

Křesťané dřívějších věků zdržovali se v tento týden rukodělné práce, aby mohli věnovati Spasiteli chvíli soucitného rozjímání; křesťanští císařové zastavovali soudní řízení, zakazovali vymáhání dlužných částek a často dávali milost zajatcům a trestancům. Kéž by nevyčerpatelná velikost a svatost těchto dní byla zdrojem velikého a svatého povznesení našich duší, které si uvědomily hnusnost hříchu a nekonečnost Lásky Boží!

Květná neděle

Dnešní bohoslužba vyjadřuje zároveň radost i smutek, což se jeví ve dvou samostatných částech; ve svěcení palem s průvodem a ve mši svaté. V prvé části přidáváme se k radostnému

volání slávy, jímž byl Pán Ježíš uvítán, když vjížděl na oslátku do Jerusalema; náš jásot, jímž vítáme Krista jako svého Krále, nesmí se však jako jásot židů proměniti po několika hodinách ve spílání a rány. V druhé části, ve mši svaté, probouzí se v nás vzpomínka na utrpení, které Kristu tehdy nastávalo.

Obřad svěcení palem podobá se svou formou jakési mši sv. (missa sicca); jsou při něm zpěvy, modlitby, čtení a zvláštní preface. Zakončen jest tento obřad pěti modlitbami; po něm následuje průvod a pak vlastní mše svatá. Palmy, které se nesou v průvodu a které upomínají na přivítání Krista před Jerusalemem, značí vítězství Páně nad nepřáteli naší spásy. Olivové ratolesti značí Boží milosrdenství a mír s Bohem a nabádají k něžnosti a mírumilovnosti. Zelené ratolesti vůbec pak jsou symbolem ctnostného života spravedlivých; také dobrých skutků, s nimiž musíme předstoupiti jednou před tvář Boží. Posvěcené ratolesti nejsou však pouhými symboly, nýbrž nositeli skutečných milostí, neboť Církev sv. svým žehnáním předává jim vyšší síly ku prospěchu věřících.

Svěcení palem

Sbor pěje nejprve Antifonu:

Hosánna fílio David: benedíctus, qui venit in nómine Dómini. O Rex Israel: Hosánna in excélsis.

Hosanna Synu Davidovu. Požehnaný, jenž přichází ve jménu Páně. Ó, králi israelský. Hosanna na výsostech.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.

V. Pán s vámi. R. I s duchem tvým.

Orémus:

Modleme se:

Deus, quem dilígere et amáre, justítia est: ineffábilis grátiae tuae in nobis dona multíplica: et qui fecísti nos in morte Fílii tui speráre, quae crédimus; fac nos, eódem resurgénte, pervenire, quo téndimus. Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus...

Bože, jejž z celého srdce milovati jest spravedlivo, dary nevýslovné milosti své v nás rozmnož; a jako jsi v nás smrtí Syna svého vzbudil naději na to, věč věříme, tak nám dej pro jeho vzkříšení dospěti tam, kam toužíme. Jenž s tebou žije a kraluje...

Léctio libri Exodi. c. 15, 27-16, 1-7.

Čtení z 2. Mojž. 15, 27-16, 1-7.

In diébus illis: Venérunt fílii Israel in Elim, ubi erant duódecim fontes

V těch dnech přišli synové Israelovi do Elimu, kdež bylo dvanácte stud-

aquárum, et septuagínta palmae, et castrametáti sunt juxta aquas. Profectíque sunt de Elim, et venit omnis multitúdo filiórum Israel in desértum Sin, quod est inter Elim et Sínai: quintodécimo die mensis secúndi, postquam egréssi sunt de terra Aegýpti. Et murmurávit omnis congregátio filiórum Israel contra Móysen et Aaron in solitúdine. Dixérúntque fílii Israel ad eos: Útinam mórtui essémus per manum Dómini in terra Aegýpti, quando sedebámus super ollas cárnium, et comedebámus panem in saturitáte! Cur eduxístis nos in desértum istud, ut occiderétis omnem multitúdinem fame? Dixit autem Dóminus ad Móysen: Ecce, ego pluam vobis panes, de coelo: egrediátur pópulus, et cólligat, quae súfficiunt per síngulos dies: ut tentem eum, utrum ámbulet in lege mea, an non. Die autem sexto parent, quod inferant: et sit duplum, quam collígere solébant per síngulos dies. Dixerúntque Móyses et Aaron ad omnes fílios Israel: Véspere sciétis, quod Dómus edúxerit vos de terra Aegýpti: et mane vidébitis glóriam Dómini.

nic a sedmdesáte palem: tam u vod tábořili. Vytrhnuvši z Elimu všecko množství synů Israelových táhlo na poušť Sin, která jest mezi Elimem a Sinajem, patnáctého dne druhého měsíce po východu z Egypta. Tu na poušti reptala všecka obec synů Israelových proti Mojžíšovi a Áronovi. Synové Israelovi jim pravili: „Kéž bychom byli zemřeli Hospodinovou rukou v Egyptě, když jsme sedávali nad hrnci masa a jídali chleba do sytosti. Proč jste nás vyvedli na tuto poušť, abyste umořili všecko množství hladem?“ Tu pravil Hospodin k Mojžíšovi: „Hle, já vám budu dštíti s nebe chleb; co stačí na každý den; chci ho zkoušeti, zda bude jednati dle mého zákona či ne. Dne pak šestého ať uschovají, co přinesli domů; budiž toho dvakráte tolik, co každodenně sbírati budou.“ I řekl Mojžíš a Áron ku všem synům Israelovým: „Večer poznáte, že Hospodin vás vyvedl z Egypta a ráno uzříte slávu jeho.

Nevděčnost židovského národa se projevuje co chvíli. Byli vyvedeni z děsného otroctví egyptského, ale přec při zkouškách Hospodinových touží nazpět. — Nás Bůh křtem vyvedl také z otroctví; netoužíme snad po okovech, jež nám byly sňaty?

Poté zpívá se místo Stupňového zpěvu Responsorium:

℟. Joan. 11, 47-49, 50 et 53.

Collegérunt Pontífices et Pharisaei consílium, et dixérunt: Quid fácimus, quia hic homo multa signa facit? Si dimíttimus eum sic, omnes credent in eum: * Et vénient Románi, et tollent nostrum locum et gentem. ℣. Unus autem ex illis, Cáiphas nómine, cum esset Póntifex anni illíus, prophetávit, dicens: Expedit vobis, ut unus moriátur homo pro pópulo, et non tota gens péreat. Ab illo ergo die cogitavérunt interfícere eum, dicéntes: Et vénient Románi, et tollent nostrum locum et gentem.

℟. Jan 11, 47-49, 50 a 53.

Velekněží a fariseové shromáždili veleradu a řekli: „Co učiníme, neboť tento člověk koná mnohé divy? Necháme-li ho tak, všichni uvěří v něho. I přijdou Římané a uzmou naše místo a lid.“ ℣. Jeden pak z nich, jménem Kaifáš, jsa nejvyšším knězem toho roku, prorokoval řka: „Jest užitečno pro vás, aby jeden člověk umřel za lid a ne aby celý národ zahynul!“ — Od toho tedy dne pomýšleli ho usmrtiti, řkouce: „I přijdou Římané a uzmou naše místo i lid.“

Nebo jiné Responsorium:

℟. Matth. 26, 39 et 41.

In monte Olivéti orávit ad Patrem: Pater, si fieri potest, tránseat a me calix iste. * Spíritus quidem promptus est, caro autem infírma: fiat volúntas tua. ℣. Vigiláte et oráte, ut non intrétis in tentatiónem. Spíritus quidem . . .

℟. Mat. 26, 39 a 41.

Na hoře Olivetské modlil se k Otci: „Otče, je-li možno, ať odejde ode mne kalich tento. * Duch sice hotov jest, ale tělo slabé; staň se vůle tvá. ℣. Bděte a modlete se, abyste nevešli v pokušení. Duch sice hotov jest, ale tělo slabé.“

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Matth. c. 21.

In illo témpore: Cum appropinquásset Jesus Jerosólymis, et venísset Béthphage ad montem Olivéti:

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 21, 1-9.

Za onoho času, když se přiblížili k Jerusalemu a přišli do Betfagy k hoře Olivetské, tehda Ježíš po-

tunc misit duos discípulos suos, dicens eis: Ite in castéllum, quod contra vos est, et statim inveniétis ásinam alligátam, et pullum cum ea: sólvite et addúcite mihi: et si quis vobis áliquid díxerit, dícite, quia Dóminus his opus habet: et confestím dimíttet eos. Hoc autem totum factum est, ut adimplerétur, quod dictum est per Prophétam dicéntem; Dícite fíliae Sion: Ecce rex tuus venit tibi mansuétus, sedens super ásinam, et pullum, fílium subjugális. Eúntes autem discípuli, fecérunt, sicut praecépit illis Jesus. Et adduxérunt ásinam, et pullum: et imposuérunt super eos vestiménta sua, et eum désuper sedére fecérunt. Plúrima autem turba stravérunt vestiménta sua in via: álii autem caedébant ramos de arbóribus, et sternébant in via: turbae autem, quae praecedébant, et quae sequebántur, clamábant, dicéntes: Hosánna fílio David: benedíctus, qui venit in nómine Dómini.

slal dva učedníky řka jim: „Jděte do městečka, které jest proti vám, a hned naleznete oslici přivázanou a oslátko s ní. Odvažte je a přiveďte ke mně. A řekne-li vám kdo co, rcete: ‚Pán jich potřebuje,‘ a hned je propustí.“ Toto pak stalo se, aby se naplnilo, co bylo pověděno skrze proroka slovy: Povězte dceři sionské: Aj, král tvůj béře se k tobě tichý, sedě na oslici a oslátku jhu podrobené. Odešedše pak učedníci a učinivše, jak jim byl přikázal Ježíš, přivedli oslici i oslátko a vložili na ně roucha svá; i posadil se na ně. Přemnohý pak zástup prostřel roucha svá na cestu, a jiní sekali ratolesti se stromův a prostírali na cestu, zástupové pak, kteří šli vpředu i kteří vzadu byli, volali řkouce: „Hosanna Synu Davidovu! Požehnaný, jenž se béře ve jménu Páně, hosanna na výsostech!“

Spasitel vyplňuje do poslední písmenky všecko, co o něm prorokovali starozákonní proroci. Jsa všemohoucí, ví, co naň čeká.

Poté světí se ratolesti:

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Pán s vámi.
℟. I s duchem tvým.

Orémus:

Auge fidem in te sperántium, Deus, et súpplicum preces cleménter exaúdi: véniat super nos múltipl. x misericórdia tua: bene † dicántur et hi pálmites palmárum, seu olivárum: et sicut in figúra Ecclésiae multiplicásti Noe egrediéntem de arca, et Móysen exeúntem de Aegýpto cum fíliis Israel; ita nos portántes palmas, et ramos olivárum, bonis áctibus occurrámus óbviam Christo: et per ipsum in gaúdium introeámus aetérnum. Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus.

Modleme se:

Rozmnož víru v tebe doufajících, Bože, a prosby snažně tě vzývajících milostivě vyslyš. Nechť sestoupí na nás mnohonásobné milosrdenství tvoje. Buďtež † požehnány i tyto ratolesti palmové nebo olivové. A jako jsi, předobrazuje Církev, zahrnul požehnáním Noe, vystupujícího z archy, a Mojžíše, vycházejícího z Egypta se syny israelskými, tak dej i nám, kteří neseme palmy a ratolesti olivové, ať s dobrými skutky vyjdeme vstříc Kristu a skrze něho do radosti vstoupíme věčné. Jenž s tebou žije . . .

Preface

℣. Per ómnia saécula saeculórum.
℟. Amen.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino, Deo nostro.
℟. Dignum et justum est.

Vere dignum et justum est, aequum et salutáre, nos tibi semper, et ubíque grátias ágere, Dómine sancte, Pater omnípotens, aetérne Deus. Qui gloriáris in consílio sanctórum tuórum. Tibi enim sérviunt creatúrae tuae: quia te solum auctórem et Deum

℣. Po všechny věky věkův.
℟. Amen.
℣. Pán s vámi.
℟. I s duchem tvým.
℣. Vzhůru srdce.
℟. Máme k Hospodinu.

℣. Vzdejme díky Pánu, Bohu svému.
℟. Hodno jest a spravedlivo.

Vpravdě hodno a spravedlivo jest, slušno a spasitelno, abychom tobě vždy a všude díky vzdávali, Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, jenž veleben jsi ve sboru svatých svých. Tobě slouží tvorové tvoji, neboť tebe jediného za původce a

cognóscunt, et omnis factúra tua te collaúdat, et benedícunt te sancti tui. Quia illud magnum Unigéniti tui nomen coram régibus et potestátibus hujus saéculi, líbera voce confiténtur. Cui assístunt Ángeli et Archángeli, Throni et Dominatiónes: cumque omni milítia coeléstis exércitus, hymnum glóriae tuae cóncinunt, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus, Deus Sábaoth. Pleni sunt coeli, et terra glória tua. Hosánna in excélsis. Benedíctus, qui venit in nómine Dómini. Hosánna in excélsis.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus:

Pétimus, Dómine Sancte, Pater omnípotens, aetérne Deus: ut hanc creatúram olívae, quam ex ligni matéria prodíre jussísti, quamque colúmba rédiens ad arcam próprio pértulit ore, bene†dícere, et sancti†ficáre dignéris: ut, quicúmque ex ea recéperint, accípiant sibi protectiónem ánimae et córporis: fiátque, Dómine, nostrae salútis remédium, tuae grátiae sacraméntum. Per Dóminum . . . ℟. Amen.

Boha uznávají. A všecko dílo tvé tě vespol chválí a blahořečí ti svatí tvoji, neboť hlasitě vyznávají ono veliké jméno tvého jednorozeného před králi a mocnostmi tohoto světa. Jemuž slouží Andělé i Archandělé, Trůnové a Panstva a s celým zástupem nebeského vojska chvalozpěv slávy tvé prozpěvují, bez ustání říkajíce:

Svatý, Svatý, Svatý Pán, Bůh zástupů. Plna jsou nebesa i země slávy tvé. Hosanna na výsostech. Požehnaný, jenž přichází ve jménu Páně. Hosanna na výsostech.

℣. Pán s vámi.

℟. I s duchem tvým.

Modleme se:

Prosíme, Hospodine Svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, abys tento výtvor olivy, jemuž jsi dal ze hmoty dřeva vyrůsti a jejž holubice vracející se do archy ve svém zobáčku přinesla, po†žehnati a po†světiti ráčil, by těm, kdokoliv by z něho snítku přijali, dostalo se ochrany duše a těla. Staň se tedy, Pane, toto znamení milosti tvé prostředkem naší spásy. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . . ℟. Amen.

Orémus:

Deus, qui dispérsa cóngregas, et congregáta consérvas: qui pópulis óbviam Jesu ramos portántibus benedixísti: béne†dic étiam hos ramos palmae et olívae, quos tui fámuli ad honórem nóminis tui fidéliter suscípiunt: ut, in quemcúmque locum introdúcti fúerint, tuam benedictiónem habitatóres loci illíus consequántur: et omni adversitáte effugáta, déxtera tua protégat, quos redémit Jesus Christus, Fílius tuus, Dóminus noster. Qui tecum vivit . . .

Orémus:

Deus, qui miro dispositiónis órdine, ex rebus étiam insensibílibus, dispensatiónem nostrae salútis osténdere voluísti: da, quaesumus; ut devóta tuórum corda fidélium salúbriter intélligant, quid mýstice desígnet in facto, quod hódie coelésti lúmine affláta, Redemptóri óbviam procédens, palmárum atque olivárum ramos vestígiis ejus turba substrávit. Palmárum ígitur rami de mortis príncipe triúmphos exspéctant: súrculi vero olivárum, spirituálem unctiónem advénisse quodámmodo clamant. Intelléxit enim jam tunc

Modleme se:

Bože, jenž rozptýlené shromažďuješ a shromážděné zachováváš, jenž jsi zástupům, nesoucím ratolesti vstříc Ježíšovi, požehnal, po†žehnej také tyto větve palmové a olivové, jež tvoji služebníci ke cti jména tvého s věrou přijímají, aby, na kterékoliv místo vneseny budou, obyvatelé místa toho požehnání tvého dosáhli. Pravice tvá pak zapuď všeliké protivenství a chraň ty, které vykoupil Ježíš Kristus, Syn tvůj, Pán náš. Jenž s tebou žije a . . .

Modleme se:

Bože, jenž jsi podivuhodným řádem svých úradků i na věcech neživých rozdílení spásy naší znázorniti chtěl, dej, prosíme, aby zbožná srdce tvých věřících ke svému užitku porozuměla, co v duchovním smyslu znamená v té události, že dnes nebeským osvícením nadchnutý zástup vycházeje vstříc Vykupiteli, palmové a olivové větve pod jeho kročeje prostíral. Palmové tedy ratolesti dávají nám tušiti budoucí vítězství nad knížetem smrti; snítky pak olivové jakoby oznamovaly, že duchovní pomazání už nadešlo. Poroz-

illa hóminum beáta multitúdo praefigurári: quia Redémptor noster humánis cóndolens misériis, pro totíus mundi vita cum mortis príncipe esset pugnatúrus, ac moriéndo triumphatúrus. Et ídeo tália óbsequens administrávit, quae in illo et triúmphos victóriae, et misericórdiae pinguédinem declarárent. Quod nos quoque plena fide, et factum, et significátum retinéntes, te, Dómine sancte, Pater omnípotens, aetérne Deus, per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum supplíciter exorámus: ut in ipso, atque per ipsum, cujus nos membra fíeri voluísti, de mortis império victóriam reportántes, ipsíus gloriósae resurrectiónis partícipes esse mereámur. Qui tecum vivit.. ℟. Amen.

Orémus:

Deus, qui per olívae ramum, pacem terris colúmbam nuntiáre jussísti: praesta, quaesumus; ut hos olívae, ceterarúmque árborum ramos, coelésti bene†dictióne sanctífices; ut cuncto pópulo tuo profíciant ad salútem. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

uměl totiž už tehdy onen blažený zástup lidí, že se tím předobrazuje, jak Vykupitel náš ze soucitu nad lidskými bědami bude za život celého světa s kníže tem smrti zápasiti a svou smrtí zvítězí. A proto přinesl na počest tyto věci, jež by naznačovaly i jeho vítězoslávu i hojnost milosrdenství. Také my i událost i její význam plně věříme a na mysli máme a tebe, Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, skrze téhož Pána našeho Ježíše Krista snažně prosíme, abychom v něm a skrze něho, jehož údy jsi nás chtěl míti, nad vládou smrti zvítězili a jeho slavného vzkříšení zasloužili účastnými se státi. Jenž s tebou žije a kraluje v jednotě Ducha Svatého, Bůh, po všecky věky věkův. ℟. Amen.

Modleme se:

Bože, jenž jsi holubici nařídil, olivovou ratolestí pokoj zemi zvěstovati, rač, prosíme, tyto olivové i jiného stromoví ratolesti nebeským † požehnáním posvětiti, aby všemu lidu tvému prospívaly k spáse. Skrze Krista, Pána našeho.

℟. Amen.

Orémus:

Béne†dic, quaesumus, Dómine, hos palmárum seu olivárum ramos: et praesta; ut, quod pópulus tuus in tui veneratiónem hodiérna die corporáliter agit, hoc spirituáliter summa devotióne perfíciat, de hoste victóriam reportándo, et opus misericórdiae summópere diligéndo. Per Dóminum nostrum . . .

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus:

Deus, qui Fílium tuum Jesum Christum, Dóminum nostrum, pro salúte nostra in hunc mundum misísti, ut se humiliáret ad nos, et nos revocáret ad te: cui étiam, dum Jerúsalem veníret, ut adimpléret Scriptúras, credéntium populórum turba, fidelíssima devotióne vestiménta sua cum ramis palmárum in via sternébant: praesta, quaesumus; ut illi fídei viam praeparémus, de qua, remóto lápide offensiónis, et petra scándali, fróndeant apud te ópera nostra justítiae ramis; ut ejus vestígia sequi mereámur. Qui tecum vivit . . .

℟. Amen.

Za rozdávání ratolestí zpívá se Antifona:

Púeri Hebraeórum, portántes ramos olivárum, ob-

Modleme se:

Po†žehnej, prosíme, Pane, tyto palmové nebo olivové ratolesti a dej, aby, co lid tvůj k uctění tvému dnešního dne viditelně činí, to duchovně s největší zbožností dokonal tím, že bude nad nepřítelem vítěziti a dílo milosrdenství svrchovaně milovati. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

℟. Pán s vámi.

℣. I s duchem tvým.

Modleme se:

Bože, jenž jsi Syna svého Ježíše Krista, Pána našeho, pro spásu naši na tento svět poslal, aby se snížil k nám a nás opět přivedl k tobě; jemuž také, když vcházel do Jerusalema, aby naplnil Písmo, zástup věřícího lidu v nejupřímnější oddanosti roucha svá a větve palmové na cestu prostíral, dej, prosíme, bychom mu cestu víry připravili, na níž by po odstranění kamene urážky a skály pohoršení zelenaly se před tebou skutky naše jako ratolesti spravedlnosti, abychom jeho šlépějí následovati byli hodni. Jenž s tebou žije . . .

℟. Amen.

Pacholata hebrejská nesla ratolesti olivové a vy-

viavérunt Dómino, clamántes, et dicéntes: Hosánna in excélsis.

Alia Antiphona

Púeri Hebraeórum vestiménta prosternábant in via, et clamábant dicéntes: Hosánna fílio David: benedíctus, qui venit in nómine Dómini.

Po rozdílení modlí se kněz:

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus:

Omnípotens sempitérne Deus, qui Dóminum nostrum Jesum Christum super pullum ásinae sedére fecísti, et turbas populórum vestiménta, vel ramos árborum in via stérnere, et Hosánna decantáre in laudem ipsíus docuísti: da, quaesumus; ut illórum innocéntiam imitári possímus, et eórum méritum cónsequi mereámur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

šla vstříc Pánu, volajíce a řkouce: „Hosanna na výsostech!“

Jiná Antifona

Pacholata hebrejská prostírala roucha na cestu a volala, řkouce: „Hosanna synu Davidovu! Požehnaný, jenž přichází ve jménu Páně.“

℣. Pán s vámi.

℟. I s duchem tvým.

Modlemese:

Všemohoucí, věčný Bože, jenž jsi posadil Pána našeho Ježíše Krista na oslátko a jenž jsi vnuknul zástupům lidu, aby roucha nebo ratolesti stromové na cestu prostírali a jemu k oslavě Hosanna zpívali, dej, prosíme, abychom je v nevinnosti následovati uměli a jejich odměny dosáhnouti byli hodni. Skrze téhož Krista, Pána našeho.

℟. Amen.

Průvod

Už před r. 400 bylo v Jerusalemě zvykem, že věřící s biskupem v čele kráčeli v průvodě s hory Olivetské a pěli při tom hymny. Brzo na začátku středověku přistupuje k tomu ještě zvláštní svěcení ratolestí, které se při průvodě nesou. Průvod představuje slavný vjezd Kristův do Jerusalema před umučením. Církev svatá tím sice napodobuje proradné židy, vkládá však na rozdíl od nich do tohoto obřadu všecku svou lásku, obdiv a vděčnost pro vítěze nad smrtí a hříchem. Takovým způsobem kráčí Církev za Kristem všemi zeměmi a všemi národy až do skonání světa.

Diaconus dicit: Procedámus in pace.

℟. In nómine Christi. Amen.

Jáhen praví: Vyjděme v pokoji.

℟. Ve jménu Kristově. Amen.

Za průvodu se zpívají některé z následujících Antifon:

Antiphona. Matth. 21.

Cum appropinquáret Dóminus Jerosólymam, misit duos ex discípulis suis, dicens: Ite in castéllum, quod contra vos est: et inveniétis pullum ásinae alligátum, super quem nullus hóminum sedit: sólvite, et addúcite mihi. Si quis vos interrogáverit, dícite: Opus Dómino est. Solvéntes adduxérunt ad Jesum: et imposuérunt illi vestiménta sua, et sedit super eum: álii expandébant vestiménta sua in via: álii ramos de arbóribus sternébant: et qui sequebántur, clamábant: Hosánna, benedíctus, qui venit in nómine Dómini, benedíctum regnum patris nostri David: Hosánna in excélsis: miserére nobis, fili David.

Antifona. Mat. 21, 1-3, 7-9.

Když se přiblížil Pán k Jerusalemu, poslal dva z účedníků svých řka: „Jděte do městečka, které leží před vámi, a naleznete oslátko přivázané, na němž dosud nikdo z lidí neseděl; odvažte je a přiveďte ke mně. Bude-li se vás někdo tázati, řekněte: Pán ho potřebuje.“ Odvázavše je, přivedli k Ježíšovi; i položili na ně roucha svá a on se na ně posadil. Druzí rozprostírali roucha svá na cestu; jiní trousili na zemi ratolesti stromové a ti, kteří je následovali, volali: „Hosanna, požehnaný, jenž přichází ve jménu Páně! Požehnáno budiž království otce našeho Davida! Hosanna na výsostech! Smiluj se nad námi, synu Davidův!“

Alia Antiphona
Joann. 12, 12 et 13.

Cum audísset pópulus, quia Jesus venit Jerosólymam, accepérunt ramos palmárum: et exiérunt ei óbviam, et clamábant púeri, dicéntes: Hic est, qui

Jiná Antifona
Jan 12, 12 et 13.

Když uslyšel zástup, že Ježíš přichází do Jerusalema, vzal ratolesti palmové a vyšel mu vstříc; i volaly dítky řkouce: „Tentoť jest, jenž přijíti má ke spáse

ventúrus est in salútem pópuli. Hic est salus nostra, et redémptio Israel. Quantus est iste, cui Throni et Dominatiónes occúrrunt? Noli timére, fília Sion: ecce Rex tuus venit tibi, sedens super pullum ásinae, sicut scriptum est. Salve Rex, fabricátor mundi, qui venísti redímere nos.

Alia Antiphona

Ante sex dies solémnis Paschae, quando venit Dóminus in civitátem Jerúsalem, occurrérunt ei púeri: et in mánibus portábant ramos palmárum, et clamábant voce magna, dicéntes: Hosánna in excélsis: benedíctus, qui venísti in multitúdine misericórdiae tuae: Hosánna in excélsis.

Alia Antiphona

Occúrrunt turbae, cum flóribus et palmis Redemptóri óbviam: et victóri triumphánti digna dant obséquia: Fílium Dei ore gentes praedicant: et in laudem Christi voces tonant per núbila: Hosánna in excélsis.

Alia Antiphona

Cum Ángelis et púeris fidéles inveniámur, triumphatóri mortis clamántes: Hosánna in excélsis.

lidu! Tento jest spása naše a vykoupení Israelovo! Jak veliký jest ten, jemuž Trůnové a Panstva spěchají v ústrety! Neboj se, dcero Sionská; hle, Král tvůj přichází k tobě sedě na oslátku, jakož psáno jest. Zdráv buď, Králi, tvůrce světa, jenž jsi přišel nás vykoupiti!"

Jiná Antifona

Šest dní před slavností velikonoční, když se bral Pán do města Jerusalema, spěchalymu v ústrety dítky; v rukou pak nesly ratolesti palmové a volaly: „Hosanna na výsostech! Požehnán buď, jenž jsi přišel s hojností milosrdenství! Hosanna na výsostech!"

Jiná Antifona

Spěchají zástupové s kvítím a palmami Vykupiteli v ústrety a vítězi slavnému důstojný vzdávají hold. Syna Božího ústy národové velebí a ke chvále Kristově hlasy hřmí k oblakům: „Hosanna na výsostech!"

Jiná Antifona

S anděly a dítkami nechť shledání jsme věřícími, vítězi nad smrtí volajíce: „Hosanna na výsostech!"

Alia Antiphona

Turba multa, quae convénerant ad diem festum, clamábat Dómino: Benedíctus, qui venit in nómine Dómini: Hosánna in excélsis.

Jiná Antifona

Zástup četný, jenž sešel se ke dni slavnostnímu, volal na Pána: „Požehnán buď, jenž přichází ve jménu Páně! Hosanna na výsostech!"

Při návratu průvodu uzavrou se dveře kostela a několik zpěváků z vnitřku chrámu zpívá střídavě s chórem, jenž stojí přede dveřmi:

Hymnus

Glória, laus, et honor, tibi sit, Rex Christe, Redémptor: Cui puerile decus prompsit Hosánna pium.

℟. Glória, laus...

Israel es tu Rex, Davídis et inclyta proles: Nómine qui in Dómini, Rex benedícte, venis.

℟. Glória, laus...

Coetus in excélsis te laudat coelicus omnis. Et mortális homo, et cuncta creáta simul.

℟. Glória, laus...

Plebs Hebraea tibi cum palmis óbvia venit: Cum prece, voto, hymnis, ádsumus ecce tibi.

℟. Glória, laus...

Hi tibi passúro solvébant múnia laudis: Nos tibi regnánti pángimus ecce melos.

℟. Glória, laus...

Hi placuére tibi, pláceat devótio nostra: Rex bone, Rex clemens, cui bona cuncta placent.

℟. Glória, laus...

Sláva, chvála a čest tobě, Králi, Kriste, Vykupiteli, jemuž výkvět mládí Hosanna pěl zbožně.

℟. Sláva, chvála...

Israele ty's Král, Davidův potomek slavný. Ve jménu přicházíš Páně, požehnaný Králi.

℟. Sláva, chvála...

Na výsostech chválí tebe všechen nebešťanů zástup, také člověk ve smrtelném těle a s ním všechno tvorstvo. ℟. Sláva, chvála...

Lid ti hebrejský vstříc vyšel s palmami; hle, my prosbou, slibem, zpěvem tebe ctíme.

℟. Sláva, chvála...

Oni tobě, k mukám připravenému, vzdali chválu povinnou; my, hle, tobě vládnoucímu písně libé pějem'. ℟. Sláva, chvála...

Oni líbili se tobě, i naše libá ti buď zbožnost. Králi dobrý, Králi mírný, jemuž líbí se vše, což dobré.

℟. Sláva, chvála...

Poté podjáhen zatluče patou kříže na dveře chrámové, které se ihned otevrou. Tímto obřadem se naznačuje, že Kristus nám svou smrtí na kříži otevřel opět nebe, které nám hříchem bylo uzamčeno.

Když vstupuje průvod do chrámu, zpívá se:

℟. Ingrediénte Dómino in sanctam civitátem, Hebraeórum púeri resurrectiónem vitae pronuntiántes, * Cum ramis palmárum: Hosánna, clamábant, in excélsis.

℟. Když vstupoval Pán do svatého města, dítky hebrejské zvěstovaly vzkříšení života; * s ratolestmi palmovými volaly: „Hosanna na výsostech!“

℣. Cum audísset pópulus, quod Jesus véniret Jerosólymam, exiérunt óbviam ei. Cum ramis palmárum . . .

℣. Když uslyšel lid, že Ježíš přichází do Jerusalema, vyšel mu vstříc. S ratolestmi palmovými . . .

Mše svatá

Shromáždění u sv. Jana v Lateráně

Církev svatá nám při průvodě dala nahlédnouti na jeden paprsek slávy Vykupitele po jeho zmrtvýchvstání, abychom snáze snesli pohled na jeho nesmírné ponížení před dokonáním díla naší spásy. Ústy proroka volá Kristus ve Vstupu úpěnlivě k Otci o pomoc ve své bezedné úzkosti a sklíčenosti. Nechme otřásti nitro svého srdce tímto bědováním a rozjímejme, co to znamená, že Kristus sám sebe ponížil, aby nás mohl spasiti! Vezměme si za příklad jeho pokoru a vězme, že nejen Spasitele s nebe svedla, ale také nás opět do něho přivede.

Introitus. Ps. 21, 20 et 22.

Dómine, ne longe fácias auxílium tuum a me, ad defensiónem meam áspice: líbera me de ore leónis, et a córnibus unicórnium humilitátem meam. Ps. ib. 2. Deus, Deus meus, réspice in me, quare me dereliquísti? longe a salúte mea verba delictórum meórum. Dómine, ne longe . . .

Vstup. Ž. 21, 20 a 22.

Pane, nezůstávej daleko ode mne se svou pomocí; ku pomoci mi přispěj! Vysvoboď mne z tlamy lví a od rohů bůvolích — mne ztrápeného. Ž. tamt. 2. Bože, Bože můj, shlédni na mne. Proč jsi mne opustil? Daleko od spásy své naříkám nad vinami svými. Pane, nezůstávej daleko . . .

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui humáno géneri ad imitándum humilitátis exémplum, Salvatórem nostrum carnem súmere, et crucem subíre fecísti: concéde propítius; ut et patiéntiae ipsíus habére documénta, et resurrectiónis consórtia mereámur. Per eúmdem Dóminum . . .

Modlitba

Všemohoucí, věčný Bože, jenž jsi dal Spasiteli našemu vtěliti se a podstoupiti smrt kříže, aby pokolení lidské mělo k následování příklad pokory, uděl nám milostivě, abychom sobě zasloužili od jeho trpělivosti se učiti a na jeho vzkříšení účastenství míti. Skrze téhož Pána . . .

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Philippén. c. 2, 5-11.

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola k Filippenským. 2, 5-11.

Kristus vzdal se dobrovolně práv svého Božství a vzal na sebe lidskou podobu, aby mohl podstoupiti za nás potupnou smrt na kříži. Proto musíme se mu klanětí! — Jak musíme býti teprve my pokorní, když jsme si vědomi svých hříchů!

Fratres: Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu: qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se aequálem Deo: sed semetípsum exinanívit forman servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo. Humiliávit semetípsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum: et donávit illi nomen, quod est super omne nomen: (hic genuflectitur) ut in nómine Jesu omne genu flectátur coeléstium, terréstrium, et infernórum: et omnis lingua confiteátur,

Bratři, to zajisté smýšlení mějte v sobě, které bylo i v Kristu Ježíši, jenž jsa ve způsobě Boží, nepokládal toho za věc uloupenou, že jest rovný Bohu, nýbrž sebe sama zmařil přijav způsobu služebníka tím, že podobným se stal lidem a ve vnějším zjevu svém byl shledán jako člověk. Ponížil sebe sama stav se poslušným až k smrti, a to k smrti kříže. Proto také Bůh povýšil ho a dal mu jméno, kteréž jest nade všecko jméno, (zde se pokleká) aby ve jménu Ježíšově poklekло veškeré koleno, nebešťanů, pozemšťanů i těch, kteří jsou v podsvětí, a aby

quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris.

каждý jazyk vyznal, že Pán Ježíš Kristus jest ve slávě Boha Otce.

Graduale. Ps. 72, 24 et 1-3.

Tenuísti manum déxteram meam: et in voluntáte tua deduxísti me: et cum glória assumpsísti me. ℣. Quam bonus Israel Deus rectis corde! mei autem pene moti sunt pedes: pene effúsi sunt gressus mei: quia zelávi in peccatóribus pacem peccatórum videns.

Stupňový zpěv. Ž. 72.

Držel jsi mou pravici a dle vůle své jsi mne vedl a se slávou jsi mne přijal. ℣. Jak dobrý jest Bůh, Israeli, lidem upřímného srdce! Mé nohy tehdy málem byly by poklesly a kročeje mé málem byly by uklouzly, neboť jsem se rozhorlil nad bezbožníky, vida blahobyt hříšníků.

Tractus. Ps. 21, 2-9, 18, 19, 22, 24, 32.

Deus, Deus meus, réspice in me: quare me dereliquísti? ℣. Longe a salúte mea verba delictórum meórum. ℣. Deus meus, clamábo per diem, nec exaúdies: in nocte, et non ad insipiéntiam mihi. ℣. Tu autem in sancto hábitas, laus Israel. ℣. In te speravérunt patres nostri: speravérunt, et liberásti eos. ℣. Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt: in te speravérunt, et non sunt confúsi. ℣. Ego autem sum vermis, et non homo: oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis. ℣. Omnes qui vidébant me, aspernabántur me: locúti sunt lábiis, et movérunt caput. ℣. Sperávit in Dómino,

Traktus.

Bože, Bože můj, shlédni na mne! Proč jsi mne opustil? ℣. Daleko od spásy své vzdychám nad vinami svými. ℣. Bože můj, volám přes den, a nevyslýcháš mne, v noci, a nic nepomáhá mé nerozumnosti. ℣. Vždyť ty přebýváš ve svatyni, chválo Israele. ℣. V tebe doufali otcové naši; doufali a tys je vysvobozoval. ℣. K tobě volávali a docházeli spásy; v tebe doufali a nebývali zahanbeni. ℣. Já pak jsem červ a ne člověk; lidem na posměch a vyvrhel chátry. ℣. Všichni, kdož mne viděli, pohrdali mnou; šklebili pysky a potřásali hlavou. ℣. „Důvěřoval v Pána, ať jej vyprostí; ať mu po-

erípiat eum: salvum fáciat eum, quóniam vult eum. ℣. Ipsi vero consideravérunt, et conspexérunt me: divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem. ℣. Líbera me de ore leónis: et a córnibus unicórnium humilitátem meam. ℣. Qui timétis Dóminum, laudáte eum: univérsum semen Jacob magnificáte eum. ℣. Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: et annuntiábunt coeli justítiam ejus. ℣. Pópulo, qui nascétur, quem fecit Dóminus.

může, když jest jeho miláčkem." ℣. Dívají se však a číhají na mne; rozdělují mezi sebou roucha moje a o můj oděv metají los. ℣. Vysvoboď mne z tlamy lvía od rohů bůvolích, mne ztrápeného. ℣. Kdož se bojíte Pána, chvalte jej; všecko sémě Jakubovo, velebte jej. ℣. Vypravovati sobě bude o Pánu pokolení budoucí a nebesa budou zvěstovati spravedlnost jeho. ℣. Pokolení příštímu, které Pán učiní.

Buďto kněz a dva jáhnové nebo tři jáhnové zpívají zprávu o umučení našeho Vykupitele. Jáhen nezdraví obvyklým „Pán s vámi." Také se nepřinesou ke knize rozžaté svíce, aby se vyjádřil smutek nad tím, co se bude předčítati. Drží se však v rukou posvěcené ratolesti na označení naší víry a věrnosti k trpícímu Pánu — Může naše srdce zůstati chladno při zprávě o tom, jak Bůh nás miloval? — Křížek † značí Krista, *C* (Chorista nebo Cantor) Evangelistu, *S* (Succentor nebo Synagoga) ostatní mluvčí osoby.

Pássio Dómini nostri Jesu Christi
secúndum Matthaeum
cap. 26 et 27.

Umučení Pána našeho Ježíše Krista
podle Matouše
kap. 26, a 27.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: † Scitis quia post bíduum Paschafiet, et Fílis hóminis tradétur, ut crucifigátur? *C* Tunc congregáti sunt príncipes sacerdótum, et senióres pópuli in átrium príncipis Sacerdótum, qui dicebátur Cáiphas: et consílium fecérunt, ut Jesum dolo tenérent, et occíde-

Za onoho času Pán Ježíš pravil učedníkům svým: † „Víte, že po dvou dnech budou Velikonoce a Syn člověka bude vydán, aby byl ukřižován?" *C* Tehdy sešli se velekněží a starší lidu v domě nejvyššího kněze, jménem Kaifáše, a uradili se, aby Ježíše lstivě jali a zabili; ale pravili: *S* „Ne v den sváteční,

rent. Dicébant autem: *S* Non in die festo, ne forte tumúltus fíeret in pópulo. *C* Cum autem Jesus esset in Bethánia in domo Simónis leprósi, accéssit ad eum múlier habens alabástrum unguénti pretiósi et effúdit super caput ipsíus recumbéntis. Vidéntes autem discípuli, indignáti sunt, dicéntes: *S* Ut quid perdítio haec? pótuit enim istud venúmdari multo, et dari paupéribus. *C* Sciens autem Jesus, ait illis: † Quid molésti estis huic mulíeri? opus enim bonum operáta est in me. Nam semper paúperes habétis vobíscum: me autem non semper habétis. Mittens enim haec unguéntum hoc in corpus meum, ad sepeliéndum me fecit. Amen dico vobis, ubicúmque praedicátum fúerit hoc Evangélium in toto mundo, dicétur et quod haec fecit in memóriam ejus. *C* Tunc ábiit unus de duódecim, qui dicebátur Judas Iscariótes, ad príncipes sacerdótum, et ait illis: *S* Quid vultis mihi dare, et ego vobis eum tradam? *C* At illi constituérunt ei trigínta argénteos. Et exínde quaerébat opportunitátem, ut eum tráderet. Prima autem die Azymórum accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes: *S* Ubi vis parémus tibi comédere Pascha? *C* At Jesus dixit: † Ite in civitátem ad quemdam, et dícite ei: Magíster dicit: Tempus meum prope est, apud te fácio Pascha cum discípulis meis. *C* Et fecérunt discípuli, sicut constítuit illis Jesus, et paravérunt Pascha. Véspere autem facto, discumbébat cum duódecim discípulis suis. Et edéntibus illis, dixit: † Amen dico vobis quia unus vestrum me traditúrus est. *C* Et contristáti valde, coepérunt sínguli dícere: *S* Numquid ego sum, Dómine? *C* At ipse respóndens ait: † Qui intíngit mecum manum in parópside, hic me tradet. Fílius quidem hóminis vadit, sicut scriptum est de illo: vae autem hómini illi, per quem Fílius hóminis tradétur: bonum erat ei, si natus non fuísset homo ille. *C* Respóndens autem Judas, qui trádidit eum dixit: *S* Numquid ego sum, Rabbi? *C* Ait illi: † Tu dixísti. *C* Coenántibus autem eis, accépit Jesus panem, et benedíxit, ac fregit, dedítque discípulis suis, et ait: † Accípite, et comédite: hoc est corpus meum. *C* Et accípiens cálicem, grátias egit: ei dedit illis, dicens: † Bíbite ex hoc omnes. Hic aby snad nenastal rozbroj v lidu.“ *C* Když pak Ježíš byl v Betanii v domě Šimona malomocného, přistoupila k němu žena s nádobou alabastrovou mastí drahé a vylila ji na hlavu jeho, když byl za stolem. Vidouce to učedníci, rozmrzeli se a řekli: *S* „K čemu ztráta tato? Vždyť se to mohlo draze prodati a dáti chudým.“ *C* Věda pak to Ježíš řekl jim: † „Proč té ženě činíte obtíže: Dobrý skutek zajisté vykonala nade mnou. Vždyť chudé máte vždycky s sebou, mne však vždycky nemáte; neboť vylivši mast tu na mé tělo, učinila to k mému pohřbení. Amen pravím vám: kdekoli bude kázáno evangelium toto po celém světě, tam bude se vypravovati na památku její také to, co učinila ona.“ *C* Tehdy jeden ze dvanácti, jménem Jidáš Iškariotský, odešed k velekněžím řekl: *S* „Co mi chcete dáti, a já vám ho zradím?“ *C* I ustanovili mu dáti třicet stříbrných. A od té chvíle hledal času příhodného, aby ho zradil. Prvního pak dne přesnic učedníci přistoupili k Ježíšovi řkouce: *S* „Kde chceš, ať připravíme tobě, abys jedl beránka?“ *C* A on řekl: † „Jděte do města k jistému člověku a rcete jemu: Mistr praví: Čas můj jest blízko: u tebe budu jísti beránka s učedníky svými.“ *C* I učinili učedníci tak, jakož jim uložil Ježíš, a připravili beránka. Když pak byl večer, zaujal místo u stolu se dvanácti učedníky svými. A když jedli, řekl: † „Amen pravím vám: jeden z vás mne zradí.“ *C* I zarmoutivše se velmi, počali jeden každý říkati jemu: *S* „Zdali já jsem to, Pane?“ *C* On pak odpovídaje řekl: † „Kdo se mnou omáčí ruku v míse, ten mě zradí. Syn člověka sice jde, jakož psáno jest o něm, ale běda člověku tomu, skrze něhož Syn člověka bude zrazen; lépe by mu bylo, kdyby se byl nenarodil člověk ten.“ *C* I promluvil Jidáš, kterýž ho zradil, a řekl: *S* „Zdali já jsem to, mistře?“ *C* Dí mu Ježíš: † „Ty jsi řekl.“ *C* Když pak večeřeli, Ježíš vzal chléb a požehnav rozlámal jej a dav učedníkům svým řekl: † „Vezměte a jezte; toto jest tělo mé.“ *C* A vzav kalich, poděkoval a dal jim řka: † „Pijte z toho všickni, neboť toto jest krev má Nového zákona, která za mnohé vylita bude na odpuštění hříchů. Ale pravím vám: Od

est enim sanguis meus novi testaménti, qui pro multis effundétur in remissiónem peccatórum. Dico autem vobis: non bibam ámodo de hoc genímine vitis, usque in diem illum, cum illud bibam vobíscum novum in regno Patris mei. *C* Et hymno dicto, exiérunt in montem Olivéti. Tunc dicit illis Jesus: † Omnes vos scándalum patiémini in me, in ista nocte. Scriptum est enim: Percútiam pastórem, et dispergéntur oves gregis. Postquam autem resurréxero, praecédam vos in Galilaeam. *C* Respóndens autem Petrus, ait illi: *S* Et si omnes scandalizáti fúerint in te, ego numquam scandalizábor. *C* Ait illi Jesus: † Amen dico tibi, quia in hac nocte, ántequam gallus cantet, ter me negábis. *C* Ait illi Petrus: *S* Étiam si oportúerit me mori tecum, non te negábo. *C* Simíliter et omnes discípuli dixérunt. Tunc venit Jesus cum illis in villam, quae dícitur Gethsémani, et dixit discípulis suis: † Sedéte hic, donec vadam illuc, et orem. *C* Et assúmpto Petro, et duóbus fíliis Zebedaei, coepit contristári, et moestus esse. Tunc ait illis: † Tristis est ánima mea usque ad mortem: sustinéte hic, et vitéto chvíle nebudu píti z tohoto vinného kmene až do onoho dne, kdy jej budu píti s vami v království Otce mého.“ *C* A chválu vzdavše vyšli na horu Olivetskou. Tehdy dí jim Ježíš: † „Vy všickni pohoršíte se nade mnou této noci; neboť psáno jest: Bíti budu pastýře a rozprchnou se ovce stáda. Ale když vstanu z mrtvých, předejdu vás do Galileje.“ *C* Odpovídaje pak Petr řekl jemu: *S* „Byť se všickni pohoršili nad tebou, já se nikdy nepohorším,“ *C* Řekl jemu Ježíš: † „Amen, pravím tobě: této noci, prve než kohout zazpívá, třikrát mne zapřeš.“ *C* Dí jemu Petr: *S* „Bych měl umříti s tebou, nezapru tebe.“ *C* Podobně pravili též všickni učedníci. Tehdy Ježíš přišel s nimi na popluží, které slove Getsemany, a řekl učedníkům svým: † „Posedťte tuto, až odejda tamto se pomodlím.“ *C* A pojav Petra a dva syny Zebedeovy, počal se rmoutiti a tesklivý býti. Tu řekl jim: † „Smutná jest duše má až k smrti! pozůstaňte tuto, a bděte se mnou.“ *C* A popošed maličko padl na tvář a modlil se řka: † „Otče můj, je-li možno, ať odejde kalich

giláte mecum. *C* Et progréssus pusíllum, prócidit in fáciem suam, orans, et dicens: † Pater mi, si possíbile est, tránseat a me calix iste. Verúmtamen non sicut ego volo, sed sicut tu. *C* Et venit ad discípulos suos, et invénit eos dormiéntes: et dicit Petro: † Sic non potuístis una hora vigiláre mecum? Vigiláte, et oráte, ut non intrétis in tentatiónem. Spíritus quidem promptus est, caro autem infírma. *C* Iterum secúndo ábiit, et orávit, dicens: † Pater mi, si non potest hic calix transíre, nissi bibam illum, fiat volúntas tua. *C* Et venit íterum, et invénit eos dormiéntes: erant enim óculi eórum graváti. Et relíctis illis íterum ábiit, et orávit tértio, eúmdem sermónem dicens. Tunc venit ad discípulos suos, et dicit illis: † Dormíte jam, et requiéscite: ecce appropinquávit hora, et Fílius hóminis tradétur in manus peccatórum. Súrgite, eámus: ecce appropinquávit, qui me tradet. *C* Adhuc eo loquénte, ecce Judas unus de duódecim venit, et cum eo turba multa cum gládiis, et fústibus, missi a princípibus sacerdótum, et senióribus pópuli. Qui autem trádidit eum, dedit illis

tento ode mne; ale ne jak já chci, nýbrž jak ty.“ *C* I přišel k učedníkům svým a nalezl je, ani spí; i řekl Petrovi: † „Tak-li jste nemohli jedné hodiny bdíti se mnou? Bděte a modlete se, abyste nevešli v pokušení; duch zajisté hotov jest, ale tělo nemocno.“ *C* Opět podruhé odešel a modlil se řka: † „Otče můj, nemůže-li kalich tento minouti mne, leč bych jej pil, staň se vůle tvá.“ *C* A přišed opět, nalezl je, ani spí, neboť oči jejich byly obtíženy. I nechal jich a odešed opět modlil se potřetí, táž slova říkaje. Poté přišel k učedníkům svým a řekl jim: † „Spěte již a odpočívejte; aj přiblížila se hodina, a Syn člověka bude vydán v ruce hříšníků. Vstaňte, pojďme! Hle přiblížil se ten, který mě zradí.“ *C* A když ještě mluvil, hle, Jidáš, jeden ze dvanácti, přišel a s ním zástup veliký s meči a kyji posláni byvše od velekněží a starších lidu. Ten pak, který jej zrazoval, dal jim znamení řka: *S* „Kterého políbím, ten jest to, chopte se ho.“ *C* A hned přistoupiv k Ježíšovi řekl: *S* „Zdráv buď, mistře!“ *C* A zulíbal jej. I řekl mu Ježíš: † „Příteli, nač jsi

signum dicens: *S* Quemcúmque osculátus fúero, ipse est, tenéte eum. *C* Et conféstim accédens ad Jesum dixit: *S* Ave, Rabbi. *C* Et osculátus est eum. Dixítque illi Jesus: † Amíce, ad quid venísti: *C* Tunc accessérunt, et manus injecérunt in Jesum, et tenuérunt eum. Et ecce unus ex his, qui erant cum Jesu, exténdens manum, exémit gládium suum, et percútiens servum príncipis sacerdótum, amputávit aurículam ejus. Tunc ait illi Jesus: † Convérte gládium tuum in locum suum. Omnes enim, qui accéperint gládium, gládio períbunt. An putas, quia non possum rogáre Patrem meum, et exhibébit mihi modo plus quam duódecim legiónes Angelórum? Quómodo ergo implebúntur Scriptúrae, quia sic opórtet fíeri? *C* In illa hora dixit Jesus turbis: † Tamquam ad latrónem exístis cum gládiis, et fústibus comprehéndere me: quotídie apud vos sedébam docens in templo, et non me tenuístis. *C* Hoc autem totum factum est, ut adimpleréntur Scriptúrae Prophetárum. Tunc discípuli omnes, relícto eo, fugérunt. At illi tenéntes Jesum, duxérunt ad Cáipham príncipem sacerdótum, ubi Scribae, et senióres convénerant. Petrus autem sequebátur eum a longe, usque in átrium príncipis sacerdótum. Et ingréssus intro, sedébat cum minístris, ut vidéret finem. Príncipes autem sacerdótum, et omne concílium, qnaerébant falsum testimónium contra Jesus, ut eum morti tráderent: et non invenérunt, cum multi falsi téstes accessíssent. Novíssime autem venérunt duo falsi testes, et dixérunt: *S* Hic dixit: Possum destrúere templum Dei, et post tríduum reaedificáre illud. *C* Et surgens princeps sacerdótum, ait illi: *S* Nihil respóndes ad ea, quae isti advérsum te testificántur? *C* Jesus autem tacébat. Et princeps sacerdótum att illi: *S* Adjúro te per Deum vivum, ut dicas nobis, si tu es Christus, Fílius Dei. *C* Dicit illi Jesus: † Tu dixísti. Verúmtamen dico vobis, ámodo vidébitis Fílium hóminis sedéntem a dextris virtútis Dei, et veniéntem in núbibus coeli. *C* Tunc princeps sacerdótum sciditvestiménta sua, dicens: *S* Blasphemávit: quid adhuc egémus téstibus? Ecce nunc audístis blasphémiam: quid vobis vidétur? *C* At illi respondéntes, dixérunt: *S* Reus

přišel?“ *C* Tu přistoupivše vztáhli ruce na Ježíše a jali ho. A hle, jeden z těch, kteří byli s Ježíšem, vztáh ruku vytasil meč svůj a udeřív služebníka nejvyššího kněze, ufal mu ucho. Tu řekl mu Ježíš: † „Vtas svůj meč na jeho místo; neboť všickni, kteří berou meč, od meče zahynou. Či myslíš, že nemohu prositi Otce svého, a dá mi nyní více než dvanáct pluků andělů? Kterak tedy naplní se Písma, že musí se tak státi?“ *C* V tu hodinu řekl Ježíš zástupům: † „Jako na lotra vyšli jste s meči a kyji zajmout mě. Denně sedával jsem u vás uče ve chrámě, a nejali jste mne.“ *C* Ale toto všecko se stalo, aby se naplnila Písma prorocká. Tu všickni učedníci opustivše ho utekli. Ti však, kteří jali Ježíše, odvedli ho k nejvyššímu knězi Kaifášovi, kde zákoníci a starší se byli shromáždili. Petr šel za ním z daleka až ku paláci nejvyššího kněze a vešed dovnitř seděl se služebníky, aby viděl konec. Velekněží pak a velerada celá hledali falešného svědectví proti Ježíšovi, aby ho vydali na smrt, a nenalezli, ačkoliv mnoho svědků falešných přistoupilo. Naposled přišli dva svědkové falešní a řekli: *S* „Tento pravil: „Mohu zbořiti chrám Boží a ve třech dnech jej zase vystavěti.“ *C* Tu povstal nejvyšší kněz a řekl jemu: *S* „Nic-li neodpovídáš k těm věcem, kteréž tito proti tobě svědčí?“ *C* Ale Ježíš mlčel. Řekl mu nejvyšší kněz: *S* „Zapřisahám tě skrze Boha živého, abys nám pověděl, jsi-li Kristus, Syn Boží?“ *C* Dí mu Ježíš: † „Ty jsi řekl; avšak pravím vám: Od tohoto času uzříte Syna člověka seděti na pravici Boží a přicházeti v oblacích nebeských.“ *C* Tu nejvyšší kněz roztrhl roucha svá a řekl: *S* „Rouhal se! Což ještě potřebujeme svědků? Aj nyní jste slyšeli rouhání. Co se vám zdá?“ *C* A oni odpovídajíce řekli: *S* „Hoden jest smrti.“ *C* Poté plivali na jeho tvář a bili jej pěstí, jiní políčkovali ho říkajíce: *S* „Hádej nám, Kriste, kdo jest to, který tě udeřil?“ *C* Petr pak seděl venku ve dvoře. I přistoupila k němu jedna děvečka a řekla: *S* „I ty jsi byl s Ježišem Galilejským.“ *C* Ale on zapřel přede všemi řka: *S* „Nevím, co pravíš.“ *C* A když vyšel do brány, uzřela ho jiná děvečka a řekla těm, kteří

est mortis. *C* Tunc exspuérunt in fáciem ejus, et cólaphis eum caecidérunt, álii autem palmas in fáciem ejus dedérunt, dicéntes: *S* Prophetíza nobis, Christe, quis est, qui te percússit? *C* Petrus vero sedébat foris in átrio: et accéssit ad eum una ancílla, dicens: *S* Et tu cum Jesu Galilaeo eras. *C* At ille negávit coram ómnibus, dicens: *S* Néscio quid dicis. *C* Exeúnte autem illo jánuam, vidit eum ália ancílla, et ait his, qui erant tibi: *S* Et hic erat cum Jesu Nazaréno. *C* Et íterum negávit cum juraménto: Quia non novi hóminem. Et post pusíllum accessérunt, qui stabant, et dixérunt Petro: *S* Vere et tu ex illis es: nam et loquéla tua maniféstum te facit. *C* Tunc coepit detestári, et juráre quia non novísset hóminem. Et contínuo galus cantávit. Et recordátus est Petrus verbi Jesu, quod díxerat: Priúsquam gallus cantet, ter me negábis. Et egréssus foras, flevit amáre. Mane autem facto, consílium iniérunt omnes príncipes sacerdótum, et senióres pópuli advérsus Jesum, ut eum morti tráderent, Et vinctum adduxérunt eum, et tradidérunt Póntio Piláto praesidi. Tunc videns Judas, qui eum tam byli: *S* „Také tento byl s Ježíšem Nazaretským.“ *G* A opět zapřel s přísahou: „Neznám toho člověka.“ A po malé chvíli přistoupili okolostojící a řekli Petrovi: *S* „Vpravdě i ty jsi z nich, neboť také mluva tvá tě prozrazuje.“ *C* Tu počal se proklínati a přísahati, že nezná člověka toho. A hned kohout zazpíval. I rozpomenul se Petr na slovo Ježíšovo, kteréž byl řekl: „Prve než kohout zazpívá, třikrát mě zapřeš.“ A vyšed ven plakal hořce. Když pak bylo ráno, všickni velekněží a starší lidu učinili nález proti Ježíšovi, aby ho vydali na smrt. I svázavše ho přivedli a vydali jej vladaři Pontiu Pilátovi. Tehda Jidáš, jenž ho zradil, vida, že jest odsouzen, pojat lítostí navracel třicet stříbrných velekněžím a starším řka: *S* „Zhřešil jsem zradiv krev spravedlivou.“ *C* Ale oni řekli: *S* „Co nám do toho? Ty viz.“ *C* I povrhl stříbrné ve chrámě a vzdálil se; a odešed osidlem se oběsil. Velekněží však vzavše stříbrné pravili: *S* „Nesluší je vložiti do pokladny, neboť jest to mzda krve.“ *C* A poradivše se koupili za ně pole hrnčířovo ku pohřbívání poutrádidit, quod damnátus esset, poeniténtia ductus, rétulit trigínta argénteos princípibus sacerdótum, et senióribus, dicens: *S* Peccávi, tradens sánguinem justum. *C* At illi dixérunt: *S* Quid ad nos? Tu víderis. *C* Et projéctis argénteis in templo, recéssit: et ábiens, láqueo se suspéndit. Príncipes autem sacerdótum, accéptis argénteis, dixérunt: *S* Non licet eos míttere in córbonam: quia prétium sánguinis est. *C* Consílio autem ínito, emérunt ex illis agrum fíguli, in sepultúram peregrinórum. Propter hoc vocátus est ager ille Hacéldama, hoc est, ager sánguinis, usque in hodiérnum diem. Tunc implétum est, quod dictum est per Jeremíam Prophétam, dicéntem: Et accepérunt trigínta argénteos prétium appretiáti, quem appretiavérunt a fíliis Israel: et dedérunt eos in agrum fíguli, sicut constítuit mihi Dóminus. Jesus autem stetit ante Praesidem, et interrogávit eum Praeses, dicens: *S* Tu es Rex Judaeórum? *C* Dicit illi Jesus: † Tu dicis. *C* Et cum accusarétur a princípibus sacerdótum, et senióribus, nihil respóndit. Tunc dicit illi Pilátus: *S* Non audis quanta advérníků. Proto nazváno jest pole to Hakeldama, to jest pole krve, až do dnešního dne. Tehda se naplnilo, co bylo pověděno od proroka Jeremiáše slovy: „A vzali třicet stříbrných, mzdu to muže proceněného, jehož procenili synové israelští, a dali je za pole hrnčířovo, jakož mi ustanovil Pán.“ Ježíš pak byl postaven před vladařem. I otázal se ho vladař řka: *S* „Ty-li jsi král židovský?“ *C* A Ježíš řekl jemu: † „Ty pravíš.“ *C* A když velekněží a starší na něj žalovali, neodpověděl ničeho. Tu řekl mu Pilát: *S* „Neslyšíš-li, jak veliké věci proti tobě vypovídají?“ *C* Ale on neodpověděl mu k žádnému slovu, takže vladař divil se velmi. O slavnosti však vladař propouštíval lidu jednoho vězně, kterého chtěli. Měl pak tehdy vězně pověstného, který slul Barabáš. Když se tedy sešli, řekl jim Pilát: *S* „Kterého chcete, abych vám propustil, Barabáše-li či Ježíše, jenž slove Kristus?“ *C* Neboť věděl, že ho vydali ze závisti. Když pak seděl na soudné stolici, manželka jeho poslala k němu, řkouc: *S* „Nic neměj se spravedlivým tímto: neboť jsem mnoho vytrpě-

sum te dicunt testimónia? *C* Et non respóndit ei ad ullum verbum, ita ut mirarétur Praeses veheménter. Per diem autem solémnem consuéverat Praeses pópulo dimíttere unum vinctum, quem voluíssent. Habébat autem tunc vinctum insígnem, qui dicebátur Barábbas. Congregátis ergo illis, dixit Pilátus: *S* Quem vultis dimíttam vobis: Barábbam, an Jesum, qui dícitur Christus? *C* Sciébat enim, quod per invídiam tradidíssent eum. Sedénte autem illo pro tribunáli, misit ad eum uxor ejus, dicens: *S* Nihil tibi, et justo illi: multa enim passa sum hódie per visum propter eum. *C* Príncipes autem sacerdótum, et senióres persuasérunt pópulis, ut péterent Barábbam, Jesum vero pérderent. Respóndens autem Praeses, ait illis: *S* Quem vultis vobis de duóbus dimítti? *C* At illi dixérunt: *S* Barábbam. *C* Dicit illis Pilátus: *S* Quid ígitur fáciam de Jesu, qui dícitur Christus? *C* Dicunt omnes: *S* Crucifigátur. *C* Ait illis Praeses: *S* Quid enim mali fecit? *C* At illi magis clamábant, dicéntes: *S* Crucifigátur. *C* Videns autem Pilátus, quia nihil proficéret, set magis tumúltus la dnes ve snách pro něho.“ *C* Velekněží však a starší přemluvili lid, aby prosili za Barabáše, Ježíše pak aby zahubili. I promluvil vladař a řekl jim: *S* „Kterého chcete z těch dvou, abych vám propustil?“ *C* A oni řekli: *S* „Barabáše.“ *C* Dí jim Pilát: *S* „Co tedy mám učiniti s Ježíšem, jenž slove Kristus?“ *C* Řkou všichni: *S* „Ukřižován buď.“ *C* Dí jim vladař: *S* „I co zlého učinil?“ *C* Ale oni více křičeli řkouce: *S* „Ukřižován buď.“ *C* Vida tedy Pilát, že nic nepořídí, nýbrž že rozbroj větším se stává, vzal vodu a umyl si ruce před lidem řka: *S* „Nevinen jsem krví spravedlivého tohoto; vy vizte.“ *C* A všecken lid odpověděv řekl: *S* „Krev jeho na nás i na naše syny.“ *C* Tu propustil jim Barabáše, Ježíše pak ubičovav vydal jim, aby byl ukřižován. Tehda vojáci vladařovi vzavše Ježíše do soudního dvora, shromáždili k němu celou tlupu a svlékše ho přioděli jej pláštěm šarlatovým; a spletše korunu z trní, vložili mu ji na hlavu a dali třtinu v pravici jeho, a pokleknuvše před ním posmívali se mu řkouce: *S* „Zdráv buď, králi židovský!“ *C* A vy-

fíeret: accépta aqua, lavit manus coram pópulo, dicens: *S* Innocens ego sum a sánguine justi hujus: vos vidéritis. *C* Et respóndens univérsus pópulus, dixit: *S* Sanguis ejus super nos, et super fílios nostros. *C* Tunc dimísit illis Barábbam: Jesum autem flagellátum trádidit eis, ut crucifigerétur. Tunc mílites Praesidis suscipiéntes Jesum in praetórium, congregavérunt ad eum univérsam cohórtem: et exuéntes eum, chlámydem coccíneam circumdedérunt ei: et plecténtes corónam de spinis, posuérunt super caput ejus, et arúndinem in déxtera ejus. Et genu flexo ante eum, illudébant ei, dicéntes: *S* Ave, Rex Judaeórum. *C* Et exspuéntes in eum, accepérunt arúndinem, et percutiébant caput ejus. Et postquam illusérunt ei, exuérunt eum chlámyde, et induérunt eum vestiméntis ejus, et duxérunt eum, ut crucifigerent. Exeúntes autem, invenérunt hóminem Cyrenaeum, nómine Simónem: hunc angariavérunt, ut tólleret crucem ejus. Et venérunt in locum, qui dícitur Gólgotha, quod est, Calváriae locus. Et dedérunt ei vinum bíbere cum felle mistum. Et cum gu- plivše se na něj, vzali třtinu a bili ho do hlavy. A když se mu posmívali, svlékli s něho plášť a oblékli jej v roucha jeho a odvedli jej, aby ho ukřižovali. Vycházejíce pak nalezli člověka cyrenského, jménem Šimona; toho přinutili, aby nesl kříž jeho. A přišli na místo, které slove Golgotha, to jest místo lebčí. I dali mu píti vína smíšeného se žlučí; a okusiv nechtěl píti. Když pak jej ukřižovali, rozdělili si roucha jeho, metajíce o ně los, aby se naplnilo, co bylo pověděno skrze proroka slovy: Rozdělili sobě roucha má a o můj oděv metali los. A sedíce hlídali ho tam. I dali nad hlavu jeho nápis viny jeho: „Tento jest Ježíš, král židovský.“ Potom ukřižovali s ním dva lotry, jednoho na pravici, druhého na levici. Ti pak, kteří tudy chodili, rouhali se mu potřásajíce hlavou svou a říkajíce: *S* „Ha, jenž boříš chrám Boží a ve třech dnech jej zase vystavuješ, pomoz sám sobě. Jsi-li Syn Boží, sestup s kříže.“ *C* Podobně i velekněží posmívajíce se mu se zákoníky a staršími říkali: *S* „Jiným pomohl, sám sobě pomoci nemůže; je-li králem israelským, ať

stásset, nóluit bíbere. Postquam autem crucifixérunt eum, divisérunt vestiménta ejus, sortem mitténtes: ut implerétur quod dictum est per Prophétam dicéntem: Divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem. Et sedéntes, servábant eum. Et imposuérunt super caput ejus causam ipsíus scriptam: Hic est Jesus, Rex Judaeórum. Tunc crucifíxi sunt cum eo duo latrónes; unus a dextris, et unus a sinístris. Praetereúntes autem blasphemábant eum, movéntes cápita sua, et dicéntes: *S* Vah, qui déstruis templum Dei, et in tríduo illud reaedíficas: salva temetípsum. Si Fílius Dei es, descénde de cruce. *C* Simíliter et príncipes sacerdótum illudéntes cum scribis et senióribus, dicébant: *S* Álios salvos fecit, seípsum non potest salvum fácere: si Rex Israel est, descéndat nunc de cruce, et crédimus ei: confídit in Deo: líberet nunc, si vult eum; dixit enim: Quia Fílius Dei sum. *C* Idípsum autem et latrónes, qui crucifíxi erant cum eo, improperábant ei. A sexta autem hora ténebrae factae sunt super univérsam terram usque ad horam nonam. Et circa horam nonam clamávit Jesus voce magna, dicens: † Eli, Eli, lamma sabacthání? *C* Hoc est: † Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquísti me? *C* Quidam autem illic stantes, et audiéntes, dicébant: *S* Elíam vocat iste. *C* Et contínuo currens unus ex eis, accéptam spóngiam implévit acéto, et imposuit arúndini, et dabat ei bíbere. Céteri vero dicébant: *S* Sine, videámus, an véniat Elías líberans eum. *C* Jesus autem íterum clamans voce magna; emísit spíritum. (Hic genuflectitur, et pausatur aliquantulum) Et ecce velum templi scissum est in duas partes a summo usque deórsum: et terra mota est, et petrae scissae sunt, et monuménta apérta sunt: et multa córpora Sanctórum, qui dormíerant, surrexérunt. Et exeúntes de monuméntis post resurrectiónem ejus, venérunt in sanctam civitátem, et apparuérunt multis. Centúrio autem, et qui cum eo erant, custodiéntes Jesum, viso terraemótu, et his, quae fiébant, timuérunt valde, dicéntes: *S* Vere Fílius Dei erat iste. *C* Erant autem ibi mulíeres multae a longe, quae secútae erant Jesum a Galilaea, ministrántes ei: inter quas

nyní sestoupí s kříže, a uvěříme v něho. Doufal v Boha, ať ho nyní vysvobodí, miluje-li ho; neboť pravil: Syn Boží jsem.“ *C* Taktéž rouhali se mu i lotři, kteří byli s ním ukřižováni. Od šesté hodiny pak nastala tma po vší zemi až do hodiny deváté. A okolo hodiny deváté Ježíš zvolal hlasem velikým řka: † „Eli, Eli, lamma sabaktani,“ *C* to jest: † „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“ *C* Někteří pak z těch, kteří tam stáli, uslyševše to pravili: *S* „Eliáše volá tento.“ *C* A hned jeden z nich běžel a vzav houbu naplnil ji octem a vloživ ji na třtinu dával mu píti. Ostatní však říkali: *S* „Nechej, ať uvidíme, přijde-li Eliáš, aby ho vysvobodil.“ *C* Ale Ježíš zvolav hlasem velikým vypustil duši.

(Zde se poklekne a chvíli sečká. — Nejhroznější skutek pod sluncem je dokonán: člověk zabil Boha, tvor Stvořitele. Ďábel dovršil svoje dílo pomocí rukou lidských. Ale tím sám sebe zničil. Z rukou vypadlo mu žezlo, jímž až dosud vládnul nad lidmi. Brány předpeklí se otevřely a vypustily ze svého vězení duše spravedlivých, jež se nemohly tohoto okamžiku dočekati. Praotec Adam přivítal druhého Adama, jenž vykoupil to, co prvý promrhal. Syn Boží vyplnil svoje vykupitelské dílo. Otec nebeský usmířen hledí na zem, která je obmyta krví nejčistší,

nejspravedlivější a nejsvětější. Myslíme však na to, co stálo Krista naše vykoupení? On, na němž nebylo nejmenší skvrny, nedokonalosti a hříchu, odpykával za nás všecky tresty, svedl na své nevinné tělo všecky rány, které patřily nám, vpustil do své přesvaté duše všecky úzkosti a hrůzy, které jsme svými hříchy na sebe poštvali. Nalezneme ještě větší lásky? Čím se odměníme tomuto svému prvorozenému Bratru? Jak obvážeme jeho rány, setřeme krvavý pot? Nežádá od nás ničeho, než jen lásku k Bohu, k sobě a k bližnímu, která nezapomíná, jak hřích je hnusný a prokletý před Bohem, k němuž se nedostane nic, co není čisté, dokonalé a svaté.) A aj, opona chrámová se roztrhla na dvě půle od hora až dolů, a země se otřásala a skály se rozpukly, a hroby se otevřely. A mnoho těl zesnulých světců vstalo a vyšedše z hrobů po jeho vzkříšení, vešli do svatého města a ukázali se mnohým. Setník pak a ti, kteří byli s ním hlídajíce Ježíše, vidouce zemětřesení a to, co se dělo, báli se velice a pravili: *S* „Jistě Syn Boží byl tento.“ *C* Byly pak tam ženy mnohé, zdaleka se dívajíce, které byly šly za Ježíšem z Galilee, poslužujíce mu; mezi nimi byla Maria Magdalena a Maria, matka Jakubova a Josefova, a matka synů Zebedeových. Když pak se bylo připozdilo, přišel jeden člověk bohatý z Arimathie,

erat María Magdaléne, et María, Jacóbi et Joseph mater, et mater filiórum Zebedaei. Cum autem sero factum esset, venit quidam homo dives ab Arimathaea, nómine Joseph, qui et ipse discípulus erat Jesu. Hic accéssit ad Pilátum, et pétiit corpus Jesu. Tunc Pilátus jussit reddi corpus. Et accépto córpore, Joseph invólvit illud in síndone munda. Et pósuit illud in monuménto suo novo, quod excíderat in petra. Et advólvit saxum magnum ad óstium monuménti, et ábiit. Erat autem ibi María Magdaléne, et áltera María, sedéntes contra sepúlchrum.

Áltera autem die, quae est post Parascéven, convenérunt príncipes sacerdótum, et Pharisaei ad Pilátum, dicéntes: Dómine, recordáti sumus, quia sedúctor ille dixit adhuc vivens: Post tres dies resúrgam. Jube ergo custodíri sepúlchrum usque in diem tértium: ne forte véniant discípuli ejus, et furéntur eum: et dicant plebi: Surréxit a mórtuis: et erit novíssimus error pejor prióre. Ait illis Pilátus: Habétis custódiam: ite, custodíte sicut scitis. Illi autem abeúntes, muniérunt sepúlchrum, signántes lápidem, cum custódibus.

jménem Josef, který byl také učedníkem Ježíšovým. Ten přistoupil k Pilátovi a prosil o tělo Ježíšovo. Tedy Pilát rozkázal dáti mu tělo. A Josef vzav tělo, obvinul je v plátno čisté a položil je do nového hrobu svého, který byl vytesal ve skále, a přivaliv kámen veliký ke dveřím hrobovým odešel. Byla pak tam Maria Magdalena a druhá Maria sedíce proti hrobu.

Nyní říká se „Očisť srdce mé"; při mši slavné jáhen dostává požehnání od celebranta, přináší se kadidlo, avšak bez svící; okuřuje se kniha. Neříká se „Pán s vámi" a celebrant neb jáhen neznamenají knihy křížem, ani sebe, nýbrž čte se neb zpívá na způsob Evangelia závěr Pašijí.

Druhého pak dne, který je po pátku, velekněží a fariseové sešli se k Pilátovi řkouce: „Pane, my jsme se rozpomenuli, že ten svůdce jsa ještě živ řekl: ‚Po třech dnech vstanu.' Rozkaž tedy ostříhati hrobu až do třetího dne, aby snad učedníci jeho nepřišli a neukradli ho a neřekli lidu: ‚Vstal zmrtvých.' I bude poslední blud horší nežli první." Řekl jim Pilát: „Máte stráž, jděte, ostříhejte ho, jak rozumíte." I odešli a osadili hrob strážnými zapečetivše kámen.

Následuje Credo.

Offertorium. Ps. 68.

Impropérium exspectávit cor meum, et misériam: et sustínui, qui simul mecum contristarétur, et non fuit: consolántem me quaesívi, et non invéni: et dedérunt in escam meam fel, et in siti mea potavérunt me acéto.

Obětování. Ž. 68, 21-22.

Potupu očekávalo srdce moje a bídu, a vyčkával jsem, kdo by se spolu se mnou rmoutil, avšak nebylo nikoho. Hledal jsem, kdo by mne potěšil, a nenalezl jsem. Dali mi za pokrm žluč a v žízni mé napájeli mne octem.

Secreta

Concéde, quaesumus, Dómine: ut óculis tuae majestátis munus oblátum, et grátiam nobis devotiónis obtíneat, et efféctum beátae perennitátis acquírat. Per Dóminum ...

Tichá modlitba

Uděl, prosíme, Pane, aby dar, jejž před zraky velebnosti Tvé jsme obětovali, milost pobožnosti nám vymohl a účinek její — blaženou věčnost — nám získal. Skrze Pána ...

Preface o sv. Kříži (str. 32).

Communio. Matth. 26.

Pater, si non potest hic calix transíre, nisi bibam illum: fiat volúntas tua.

K přijímání. Mat. 26, 42.

Otče, nemůže-li kalich tento mne minouti, leč bych jej pil, staň se vůle tvá.

Postcommunio

Per hujus, Dómine, operatiónem mystérii, et vítia nostra purgéntur, et justa desidéria compleántur. Per Dóminum nostrum ...

Po přijímání

Působením tohoto tajemství, Pane, nechť jsou i smyty naše hříchy i splněny spravedlivé tužby. Skrze Pána našeho ...

Nesvětí-li kněz palmy, počne ihned mši sv. (str. 378).

Na konci obyčejné tiché mše sv. říká Evangelium ze svěcení palem (str. 367.)

Pondělí Svatého týdne

Shromáždění u sv. Praxedy

Ve čtyřicetidenním postě obíraly se texty mší sv. většinou námi hříšníky neb těmi, kteří se připravují k přijetí křtu sv. Poslední týden před Velikonocemi vede nás Církev sv. před tajemství utrpení Kristova. — V chrámě dnešního shromáždění uctívá se sloup, k němuž byl Spasitel za svého bičování přivázán, a tři trny z jeho trnové koruny.

Introitus. Ps. 34, 1-2.

Judica, Dómine, nocéntes me, expúgna impugnántes me: apprehénde arma, et scutum, et exsúrge in adjutórium meum, Dómine, virtus salútis meae. Ps. ib. 3. Effúnde frámeam, et conclúde advérsus eos, qui persequúntur me: dic ánimae meae: Salus tua ego sum. Júdica...

Vstup. Ž. 34, 1-2.

Suď, Pane, ty, kteří mi škodí, bojuj proti těm, kteří mne napadají. Chop se zbraně a štítu a povstaň mi ku pomoci, Hospodine, sílo mé spásy. Ž. tamt. 3. Vrhni oštěpem a zataras cestu mým pronásledovatelům. Rci duši mé: „Spásou tvou jsem já.“ Suď, Pane, ty, kteří mi...

Oratio

Da, quaesumus, omnípotens Deus: ut, qui in tot advérsis ex nostra infirmitáte defícimus; intercedénte unigéniti Fílii tui passióne respirémus. Qui tecum vivit et regnat...

Druhá modlitba (str. 46).

Modlitba

Dej, prosíme, všemohoucí Bože, abychom, kteří v tolika protivenstvích podléháme ze své slabosti, oddechli si přímluvou utrpení jednorozeného tvého Syna. Jenž s tebou...

Léctio Isaíae Prophétae. c. 50.

Čtení z proroka Isaiáše 50, 5-10.

Prorok Isaiáš mluví za Spasitele, jenž se za naše hříchy vydává na pospas katanům.

In diébus illis: Dixit Isaías: Dóminus Deus apéruit mihi aurem, ego autem non contradíco: retrórsum non ábii. Corpus meum dedi percutiéntibus, et genas meas velléntibus:

V těch dnech pravil Isaiáš: „Hospodin, Pán, otevřel mi ucho, já pak neodmlouvám; a zpět necouvám. Tělo své vydávám katům, a líce své rváčům; obličeje svého

fáciem meam non avérti ab increpántibus, et conspuéntibus in me. Dóminus Deus auxiliátor meus, ídeo non sum confúsus: ídeo pósui fáciem meam, ut petram duríssimam, et scio, quóniam non confúndar. Juxta est, qui justificat me, quis contradícet mihi? Stemus simul, quis est adversárius meus? Accédat ad me. Ecce Dóminus Deus auxiliátor meus: quis est, qui condémnet me? Ecce omnes quasi vestiméntum conteréntur, tínea cómedet eos. Quis ex vobis timens Dóminum, aúdiens vocem servi sui? Qui ambulávit in ténebris, et non est lumen ei, speret in nómine Dómini, et innitátur super Deum suum.

neodvracím od těch, kteří mi lají a plijí na mne. Pán Bůh mi pomáhá, nebudu tedy zklamán; proto nastavuji svou tvář jako křemen, a vím jistě, že zahanben nebudu. Blízko je ten, který ku právu mi pomůže. Kdo chce se domlouvat se mnou? Postavme se! Kdo chce se mnou se příti? Ať ke mně přistoupí! Hle, Pán Bůh pomáhá mi. Kdo mne odsoudí? Hle, jak šat všichni se rozpadnou, mol je zhlodá. Kdo jest mezi vámi, jenž bojí se Pána a hlasu služebníka jeho poslouchá? Komu jest chodit ve tmě, že nemá světla, doufej ve jméno Páně, spolehni na Boha svého!“

Graduale. Ps. 34, 23 et 3.

Exsúrge, Dómine, et inténde judício meo, Deus meus, et Dóminus meus, in causam meam. ℣. Effúnde frámeam, et conclúde advérsus eos, qui me persequúntur.

Stupňový zpěv. Ž. 34.

Povstaň, Pane, a pospěš mne hájiti, Bože můj a Pane můj, ve věci mé. ℣. Vrhni oštěpem a zataras cestu mým pronásledovatelům.

Traktus Ž. 102, 10 (str. 166).

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Joán. c. 12, 1-9.

† Slova sv. Evangelia podle Jana. 12, 1-9.

Dvě postavy nás dnes v Evangeliu zaměstnávají: milující Maří Magdalena a proradný Jidáš. Láska, která nenalézá nic dost vzácného, a ďábelskost, která chce na dárci všeho šetřiti.

Ante sex dies Paschae venit Jesus Bethániam, ubi Lázarus fúerat mórtuus, quem suscitávit Jesus. Fecérunt autem ei coenam ibi: et Martha ministrábat, Lázarus vero unus erat ex discumbéntibus cum eo. María ergo accépit libram unguénti nardi pístici pretiósi, et unxit pedes Jesu, et extérsit pedes ejus capíllis suis: et domus impléta est ex odóre unguénti. Dixit ergo unus ex discípulis ejus, Judas Iscarióte, qui erat eum traditúrus: Quare hoc unguéntum non véniit trecéntis denáriis, et datum est egénis? Dixit autem hoc, non quia de egénis pertinébat ad eum, sed quia fur erat, et lóculos habens, ea, quae mittebántur, portábat. Dixit ergo Jesus: Sínite illam, ut in diem sepultúrae meae servet illud. Paúperes enim semper habétis vobíscum: me autem non semper habétis. Cognóvit ergo turba multa ex Judaeis, quia illic est: et venérunt, non propter Jesum tantum, sed ut Lázarum vidérent, quem suscitávit a mórtuis.

Šest dní před velikonocemi přišel Ježíš do Betanie, kde byl Lazar, ten, jenž byl zemřel a jehož Ježíš vzkřísil. I připravili mu tam hostinu a Marta posluhovala, Lazar pak byl jedním z těch, kteří s ním byli za stolem. Tu Maria vzavši libru masti drahé z nardu pravého, pomazala Ježíšovi nohy a utřela nohy jeho vlasy svými, a dům naplnil se vůní té masti. I řekl jeden z učeníků jeho, Jidáš Iškariotský, který hodlal jej zraditi: „Proč se neprodala tato mast za tři sta denárů a nedala se chudým?“ To pak řekl, ne že měl péči o chudé, nýbrž že byl zloděj a maje měšec, odnášel to, co se vkládalo. Ježíš tedy řekl: „Nechte ji, aby to uchovala ke dni pohřbu mého. Vždyť chudé máte vždycky s sebou, mne však vždycky nemáte.“ Tu dověděl se četný zástup ze židů, že tam jest, i přišli nejen k vůli němu, nýbrž aby také Lazara uviděli, kterého vzkřísil z mrtvých.

Neříkáme snad někdy něco podobného jako Jidáš, když je od nás žádáno něco pro okrasu chrámu nebo oltáře?

Offertorium. Ps 142, 9-10.

Éripe me de inimícis meis, Dómine: ad te confúgi, doce me fácere voluntátem tuam; quia Deus meus es tu.

Obětování. Ž. 142, 9-10

Vytrhni mne, Pane, z rukou mých nepřátel. K tobě jsem se utekl; nauč mne plniti vůli tvou, neboť ty jsi Bůh můj.

Secreta

Haec sacrifícia nos, omnípotens Deus, poténti virtúte mundátos, ad suum fáciant purióres veníre princípium. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Tichá modlitba

Tyto obětiny, všemohoucí Bože, nechť učiní, abychom mocnou silou očištěni, spravedlivější dospěli ke svému původci. Skrze Pána našeho . . .

Druhá Tichá modlitba (str. 50). Preface o sv. Kříži (str. 32).

Communio. Ps. 34, 26.

Erubéscant, et revereántur simul, qui gratulántur malis meis: induántur pudóre et reveréntia, qui malígna lonquúntur advérsus me.

K přijímání. Ž. 34, 26.

Nechť se začervenají a zahanbí všichni, kteří si blahopřejí pro mé neštěstí. Nechť jsou pokryti hanbou a potupou, kteří proti mně mluví špatnosti.

Postcommunio

Praebeant nobis, Dómine, divínum tua sancta fervórem: quo eórum páriter et actu delectémur et fructu. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Po přijímání

Nechť v nás, Pane, tvoje svátosti rozdmychají božský oheň, abychom jím těšili se stejně i z jejich slavení i z jejich plodů. Skrze Pána našeho . . .

Druhá modlitba Po přijímání (str. 50).

Nad lidem se kněz modlí:

Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Modleme se! Pokořte hlavy své před Bohem!

Oratio

Ádjuva nos, Deus, salutáris noster: et ad benefícia recolénda, quibus nos instauráre dignátus es, tríbue veníre gaudéntes. Per Dóminum.

Modlitba

Pomoz nám, Bože, spasiteli náš, a k slavení oněch dobrodiní, kterými jsi nás ráčil obnoviti, s radostí dojíti nám popřej. Skrze Pána našeho . . .

Úterý Svatého týdne

Shromáždění u sv. Prisky

Vstup dnešní mše svaté stejný jako o Zeleném čtvrtku. — Kříž stál jasněji před námi vystupuje. Spasitel sám jakoby se už nemohl dočkati, až nastaví své ruce a nohy bolestným hřebům.

Introitus. Gal. 6, 14.

Nos autem gloriári opórtet in cruce Dómini nostri Jesu Christi: in quo est salus, vita, et resurréctio nostra: per quem salváti, et liberáti sumus. Ps. 66, 2. Deus misereátur nostri, et benedícat nobis: illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri. Nos autem ...

Vstup. Gal. 6, 14.

My pak honositi se musíme v kříži Pána našeho Ježíše Krista, v němž je spása, život a vzkříšení naše, skrze nějž spaseni a vykoupeni jsme. Ž. 66, 2. Bůh budiž nám milostiv a žehnej nám; nechej zářiti obličej svůj nad námi a smiluj se nad námi. My pak honositi se ...

Oratio

Omnípotens, sempitérne Deus, da nobis ita Domínicae Passiónis sacraménta perágere: ut indulgéntiam percípere mereámur. Per eúmdem ...

Druhá modlitba (str. 46)

Modlitba

Všemohoucí, věčný Bože, dej, abychom tak tajemství Umučení Páně slavili, bychom si zasloužili dojíti odpuštění. Skrze téhož Pána ...

Léctio
Jeremíae Prophétae
cap. 11, 18-20.

Čtení
z proroka Jeremiáše
11, 18-20.

Dnes mluví prorok Jeremiáš za Spasitele, připravujícího se na svou krvavou oběť.

In diébus illis: Dixit Jeremías: Dómine, demonstrásti mihi, et cognóvi: tunc ostendísti mihi stúdia eórum. Et ego quasi agnus mansuétus, qui portátur ad víctimam: et non cognóvi, quia cogitavérunt super me consília, dicéntes: Mittámus lignum in panem ejus, et eradámus eum de terra vivéntium, et nomen ejus non memorétur ámplius. Tu autem, Dómine Sábaoth, qui júdicas juste, et probas renes et corda, vídeam ultiónem tuam ex eis: tibi enim revelávi causam meam, Dómine, Deus meus.

V těch dnech řekl Jeremiáš: „A ty, Pane, zjevil's mi to, že jsem to poznal; dals mi tehdy, bych prohlédl úskoky jejich. A já jsem byl jako krotký beránek, kterého vedou na porážku; ani potuchy jsem neměl, že mně strojí úklady řkouce: ‚Zkazme strom i s ovocem jeho, vytněme jej ze země živých, nebudiž památky po jeho jméně!' Ty, Pane zástupů, soudce spravedlivý který vyšetřuješ srdce i ledví, nechať vidím pomstu tvoji nad nimi, neboť tobě svěřuji věc svoji, Pane, Bože můj!"

Graduale
Ps. 34, 13 et 1-2.

Ego autem, dum mihi molésti essent, induébam me cilício, et humiliábam in jejúnio ánimam meam: et orátio mea in sinu meo convertétur. ℣. Júdica, Dómine, nocéntes me, expúgna impugnántes me: apprehénde arma et scutum, et exsúrge in adjutórium mihi.

Stupňový zpěv
Ž. 34, 13 a 1-2.

Já pak, když mi byli na obtíž, přioděl jsem se žíněným rouchem a postem jsem pokořoval svou duši, takže se k hrudi mé obracela má modlitba. ℣. Suď, Pane, ty, kteří mi škodí, bojuj proti těm, kteří mne napadají. Chop se zbraně a štítu a povstaň mi ku pomoci.

Passio Dómini nostri Jesu Christi secundum Marcum 14, 1-72; 15, 1-46.

Umučení Pána našeho Ježíše Krista podle Marka 14, 1-72; 15, 1-46.

Dnes uslyšíme druhého Evangelistu vyprávěti událost, která přeměnila tvářnost celé země. — Zpráva o umučení Páně čte nebo zpívá se podobně jako o Květnou neděli (str. 381).

In illo témpore: Erat Pascha, et ázyma post bíduum, et quaerébant summi sacérdotes et scribae, quómodo Jesum dolo tenérent et occíderent. Dicébant autem: *S* Non in die festo, ne forte tumúltus fíeret in pópulo.

Za onoho času po dvou dnech byly velikonoce a přesnice. I hledali velekněží a zákoníci, kterak by Ježíše lstivě jali a zabili; neboť pravili: *S* „Ne v den sváteční, aby snad nenastal rozbroj lidu." *C* A když dlel v Betanii

C Et cum esset Jesus Bethániae in domo Simónis leprósi, et recúmberet: venit múlier habens alabástrum unguénti nardi spicáti pretiósi, et fracto alabástro, effúdit super caput ejus. Erant autem quidam indígne feréntes intra semetípsos, et dicéntes: S Ut quid perdítio ista unguénti facta est? Póterat enim unguéntum istud venúmdari plus quam trecéntis denáriis, et dari paupéribus. C Et fremébant in eam. Jesus autem dixit: † Sínite eam: quid illi molésti estis? Bonum opus operáta est in me. Semper enim paúperes habétis vobíscum: et cum voluéritis, potéstis illis benefácere: me autem non semper habétis. Quod hábuit haec, fecit: praevénit úngere corpus meum in sepultúram. Amen, dico vobis: Ubicúmque praedicátum fúerit Evangélium istud in univérso mundo, et quod fecit haec, narrábitur in memóriam ejus. C Et Judas Iscariótes, unus de duódecim, ábiit ad summos sacerdótes, ut próderet eum illis. Qui audiéntes, gavísi sunt: et promisérunt ei pecúniam se datúros. Et quaerébat quómodo illum opportúne

v domě Šimona malomocného a byl za stolem, přišla jedna žena s nádobou alabastrovou masti drahé z pravého nardu a rozlomivši nádobu vylila ji na hlavu jeho. Někteří však mrzeli se na to mezi sebou a pravili: S „K čemu stala se tato ztráta masti? Vždyť ta mast mohla se prodati za více než tři sta denárů a dáti se chudým.“ C I osopovali se na ni. Ale Ježíš řekl: † „Nechte ji. Proč činíte jí obtíže? Dobrý skutek učinila nade mnou; vždyť chudé máte vždycky s sebou a když chcete, můžete jim dobře činiti, mne však vždycky nemáte. Ona učinila, co mohla: pomazalať napřed tělo mé ku pohřbu. Amen, pravím vám: Kdekoli bude kázáno evangelium toto po celém světě, tam bude se vypravovati na památku její také to, co učinila ona.“ C A Jidáš Iškariotský, jeden ze dvanácti, odešel k velekněžím, aby jim ho zradil. Oni pak uslyševše to zaradovali se a slíbili mu dáti peníze. I hledal, kterak by ho zradil příhodně. A prvního dne přesnic, když zabíjeli velikonočního beránka, řekli mu učeníci jeho: S „Kde chceš, abychom odejdouce při-

tráderet. Et primo die Azymórum quando Pascha immolábant, dicunt ei discípuli: S Quo vis eámus, et parémus tibi, ut mandúces Pascha? C Et mittit duos ex discípulis suis, et dicit eis: † Ite in civitátem: et occúret vobis homo lagénam aquae bájulans, sequímini eum: et quocúmque introíerit, dícite dómino domus, quia magíster dicit: Ubi est refféctio mea, ubi Pascha cum discípulis meis mandúcem? Et ipse vobis demonstrábit coenáculum grande, stratum: et illic paráte nobis. C Et abiérunt discípuli ejus, et venérunt in civitátem: et invenérunt sicut díxerat illis, et paravérunt Pascha. Véspere autem facto, venit cum duódecim. Et discumbéntibus eis, et manducántibus, ait Jesus: † Amen dico vobis, quia unus ex vobis tradet me, qui mandúcat mecum. C At illi coepérunt contristári, et dícere ei singulátim: S Numquid ego? C Qui ait illis: † Unus ex duódecim, qui intíngit mecum manum in catíno. Et Fílius quidem hóminis vadit, sicut scriptum est de eo: vae autem hómini illi, per quem Fílius hóminis tradétur. Bonum erat ei, si non esset na-

pravili tobě, bys jedl beránka?“ C I poslal dva ze svých učeníků a řekl jim: † „Jděte do města, a potká vás jeden člověk džbán vody nesa; jděte za ním a kam vejde, tam rcete pánu domu: Mistr praví: ‚Kde jest večeřadlo mé, kde bych jedl beránka s učeníky svými?‘ A on vám ukáže večeřadlo veliké, prostřené; a tam nám připravte.“ C I odešli učeníci jeho a přišli do města a shledali vše tak, jakož jim byl pověděl, a připravili beránka. Když pak byl večer, přišel se dvanácti. A když byli za stolem a jedli, Ježíš řekl: † „Amen pravím vám: Jeden z vás mne zradí, ten, který jí se mnou.“ C I počali se rmoutiti a říkati jemu jeden po druhém: S „Zdali já?“ On však řekl jim: † „Jeden ze dvanácti, kterýž se mnou omáčí ruku v míse. Syn člověka sice jde, jakož psáno jest o něm, ale běda člověku, skrze něhož Syn člověka bude zrazen; lépe by mu bylo, kdyby se byl nenarodil člověk ten.“ C A když jedli, Ježíš vzal chléb a požehnav rozlámal jej a dal jim a řekl: † „Vezměte; toto jest tělo mé.“ A vzav kalich, poděkoval a dal jim — a pili z něho

tus homo ille. C Et manducántibus illis, accépit Jesus panem: et benedícens fregit, et dedit eis, et ait: † Súmite, hoc est corpus meum. C Et accépto cálice, grátias agens dedit eis: et bibérunt ex illo omnes. Et ait illis: † Hic est sanguis meus novi testaménti, qui pro multis effundétur. Amen, dico vobis, quia jam non bibam de hoc genimine vitis, usque in diem illum, cum illud bibam novum in regno Dei. C Et hymno dicto, exiérunt in montem Olivárum. Et ait eis Jesus: † Omnes scandalizabímini in me in nocte ista: quia scriptum est: Percútiam pastórem, et dispergéntur oves. Sed postquam resurréxero, praecédam vos in Galilaeam. C Petrus autem ait illi: S Et si omnes scandalizáti fúerint in te, sed non ego. C Et ait illi Jesus: † Amen, dico tibi, quia tu hódie in nocte hac, priúsquam gallus vocem bis déderit, ter me es negatúrus. C. At ille ámplius loquebátur: S Et si oportúerit me simul cómmori tibi, non te negábo. C Simíliter autem et omnes dicébant. Et véniunt in praedium, cui nomen Gethsémani. Et ait discípulis suis: † Sedéte hic, donec všickni — a řekl jim: † „Toto jest krev má Nového Zákona, která se vylévá za mnohé. Amen pravím vám: Již více nebudu píti z tohoto plodu vinného kmene až do onoho dne, kdy jej budu píti nový v království Božím.“ C A chválu vzdavše vyšli na horu Olivetskou. I řekl jim Ježíš: † „Všickni pohoršíte se nade mnou této noci; neboť psáno jest: ‚Bíti budu pastýře a rozprchnou se ovce.‘ Ale když vstanu z mrtvých, předejdu vás do Galilee.“ C Petr však pravil jemu: S „Byť se všickni pohoršili, já přece nikoliv.“ C I řekl mu Ježíš: † „Amen pravím tobě: Dnes, této noci, prve než kohout dvakrát zazpívá, třikrát mne zapřeš.“ C Ale on ještě více říkal: S „Bych měl umříti s tebou, nezapru tebe.“ C Podobně říkali též všichni. I přišli na popluží, jemuž jméno Getsemany, a řekl učeníkům svým: † „Poseďte tuto, až se pomodlím:“ C A pojav s sebou Petra a Jakuba a Jana, počal se lekati a tesknit býti; i řekl jim: † „Smutná jest duše má až k smrti; zůstaňte tuto a bděte.“ C A popošed maličko padl na zem a modlil se, aby, možno-li, odešla od něho ta hodina, a řekl: † „Abba,

orem. C Et assúmit Petrum, et Jacóbum, et Joánnem secum: et coepit pavére, et taedére. Et ait illis: † Tristis est ánima mea usque ad mortem: sustinéte hic, et vigiláte. C Et cum processísset paúlulum, prócidit super terram: et orábat, ut si fíeri posset, transíret ab eo hora: et dixit: † Abba, Pater, ómnia tibi possibília sunt, transfer cálicem hunc a me: sed non quod ego volo, sed quod tu. C Et venit, et invénit eos dormiéntes. Et ait Petro: † Simon, dormis? non potuísti una hora vigiláre? Vigiláte, et oráte, ut non intrétis in tentatiónem. Spíritus quidem promptus est, caro vero infírma. C Et íterum ábiens orávit, eúmdem sermónem dicens. Et revérsus, dénuo invénit eos dormiéntes (erant enim óculi eórum graváti) et ignorábant quid respondérent ei. Et venit tértio, et ait illis: † Dormíte jam, et requiéscite. Súfficit: venit hora: ecce Fílius hóminis tradétur in manus peccatórum. Súrgite, eámus: ecce qui me tradet, prope est. C Et, adhuc eo loquénte, venit Judas Iscariótes unus de duódecim, et cum eo turba multa cum gládiis, et lignis, a summis sacer- Otče, všecko jest možné tobě, odejmi tento kalich ode mne: ale ne co já chci, nýbrž co ty.“ C I přišel a nalezl je, ani spí; i řekl Petrovi: † „Šimone, spíš? Nemohl-lis bdíti jedné hodiny? Bděte a modlete se, abyste nevešli v pokušení; duch zajisté hotov jest, ale tělo nemocno.“ C A opět odešed modlil se říkaje slovo totéž. A navrátiv se nalezl je, ani opět spí, neboť oči jejich byly obtíženy, a nevěděli, co by mu odpověděli. I přišel po třetí a řekl jim: † „Spěte již a odpočívejte. Dosti jest. Přišla hodina, hle, Syn člověka bude vydán v ruce hříšníků. Vstaňte, pojďme! Hle, přiblížil se ten, jenž mě zradí.“ C A když ještě mluvil, přišel Jidáš Iškariotský, jeden ze dvanácti a s ním zástup veliký s meči a kyji, posláni byvše od velekněží a zákoníků a starších. Byl pak zrádce jeho dal jim znamení řka: S „Kterého políbím, ten jest to; chopte se ho a veďte bezpečně.“ C A přišed hned přistoupil k němu a řekl: S „Zdráv buď, Mistře,“ C a zulíbal jej. Oni pak vztáhli na něj ruce a jali ho. Ale jeden z těch, kteří tu stáli, vytasiv meč, udeřil služebníka nejvyššího kněze a

dótibus, et Scribis, et senióribus. Déderat autem tráditor ejus signum eis, dicens: *S* Quemcúmque osculátus fúero, ipse est, teneíte eum, et dúcite caute. *C* Et cum venísset, statim accédens ad eum, ait: *S* Ave, Rabbi. *C* Et osculátus est eum. At illi manus injecérunt in eum, et tenuérunt eum. Unus autem quidam de circumstántibus edúcens gládium, percússit servum summi sacerdótis; et amputávit illi aurículam. Et respóndens Jesus, ait illis: † Tamquam ad latrónem exístis cum gládiis, et lignis comprehéndere me? quotídie eram apud vos in templo docens, et non me tenuístis. Sed ut impleántur Scriptúrae. *C* Tunc discípuli ejus relinquéntes eum, omnes fugérunt. Adoléscens autem quidam sequebátur eum amíctus síndone super nudo: et tenuérunt eum. At ille rejécta síndone, nudus profúgit ab eis. Et adduxérunt Jesum ad summum sacerdótem: et convenérunt omnes sacerdótes, et Scribae, et senióres. Petrus autem a longe secútus est eum usque intro in átrium summi sacerdótis: et sedébat cum minístris ad ignem, et calefaciébat se. uťal mu ucho. A Ježíš promluviv řekl jim: † „Jako na lotra jste vyšli s meči a kyji, abyste mě jali. Denně učíval jsem u vás ve chrámě, a nejali jste mne. Ale toto se děje, aby se naplnila Písma.“ *C* Tu učeníci jeho opustivše ho utekli všickni. Jeden mladík však šel za ním oděn jsa lněným rouchem na těle naném. I popadli ho. Ale on zanechav roucho lněné, utekl od nich nahý. I přivedli Ježíše k nejvyššímu knězi, a sešli se všickni velekněží a zákoníci i starší. Petr však šel za ním zdaleka až do dvora nejvyššího kněze a seděl se služebníky a ohříval se u ohně. Velekněží pak a celá velerada hledali svědectví proti Ježíšovi, aby ho vydali na smrt, ale nenalézali; neboť mnozí svědčili křivě proti němu, ale svědectví jejich nebyla vhodna. I povstali kteřísi a svědčili křivě proti němu řkouce: *S* „My jsme ho slyšeli, an řekl: ‚Já zbořím chrám tento rukou udělaný a ve třech dnech vystavím jiný, ne rukou udělaný.‘“ *C* Ale ani takto nebylo vhodno svědectví jejich. I postavil se nejvyšší kněz doprostřed a otázal se Ježíše řka: *S* „Nic-li neodpovídáš na to, co

Summi vero sacerdótes, et omne concílium, quaerébant advérsus Jesum testimónium, ut eum morti tráderent, nec inveniébant. Multi enim testimónium falsum dicébant advérsus eum: et conveniéntia testimónia non erant. Et quidam surgéntes, falsum testimónium ferébant advérsus eum, dicéntes: *S* Quóniam nos audívimus eum dicéntem: Ego dissólvam templum hoc manufáctum, et per tríduum áliud non manufáctum aedificábo. *C* Et non erat convéniens testimónium illórum. Et exsúrgens summus sacérdos in médium, interrogávit Jesum, dicens: *S* Non respóndes quidquam ad ea, quae tibi objiciúntur ab his? *C* Ille autem tacébat, et nihil respóndit. Rursum summus sacérdos interrogábat eum, et dixit ei: *S* Tu es Christus, Fílius Dei benedícti? *C* Jesus autem dixit illi: † Ego sum: et vidébitis Fílium hóminis sedéntem a dextris virtútis Dei, et veniéntem cum núbibus coeli. *C* Summus autem sacérdos scindens vestiménta sua, ait: *S* Quid adhuc desiderámus testes? Audístis blasphémiam: quid vobis vidétur? *C* Qui omnes condemnavérunt eum esse reum tito proti tobě svědčí?“ *C* Ale on mlčel a neodpověděl ničeho. Opět tedy otázal se ho nejvyšší kněz a řekl jemu: *S* „Ty-li jsi Kristus, Syn Boha požehnaného?“ *C* A Ježíš řekl: † „Já jsem; a uzříte Syna člověka seděti na pravici moci Boží a přicházeti s oblaky nebeskými.“ *C* Ale nejvyšší kněz roztrhl roucha svá a řekl: *S* „Co ještě potřebujeme svědků? Slyšeli jste rouhání? Co se vám zdá?“ *C* A oni všickni odsoudili jej, že hoden jest smrti. I počali někteří na něj plivati a zahalovati obličej jeho a poličkovati jej a říkati mu: *S* „Hádej.“ *C* Také služebníci ho poličkovali. A když Petr byl dole na dvoře, přišla tam jedna ze služebnic nejvyššího kněze a uzřevši Petra, an se ohřívá, pohlédla naň a řekla: *S* „Také ty jsi byl s Ježíšem Nazaretským.“ *C* Ale on zapřel řka: *S* „Nevím, ani nerozumím, co praviš.“ *C* A vyšel ven do přededvoří, a kohout zazpíval. Služebnice však uzřevši ho jala se opět říkati okolostojícím: *S* „Tento jest z nich.“ *C* Ale on zapřel opět. A po malé chvíli zase ti, kteří tam stáli, pravili Petrovi: *S* „Vpravdě jsi z nich; vždyť jsi také Galilejský.“

mortis. Et coepérunt quidam conspúere eum, et veláre fáciem ejus, et cólaphis eum caedere, et dícere ei: *S* Prophetíza. *C* Et minístri álapis eum caedébant. Et cum esset Petrus in átrio deórsum, venit una ex ancíllis summi sacerdótis: et cum vidísset Petrum calefaciéntem se, aspíciens illum, ait: *S* Et tu cum Jesu Nazaréno eras. *C* At ille negávit, dicens: *S* Neque scio, neque novi quid dicas. *C* Et éxiit foras ante átrium, et gallus cantávit. Rursus autem cum vidísset illum ancílla, coepit dícere circumstántibus: Quia hic ex illis est. At ille íterum negávit. Et post pusíllum rursus qui astábant, dicébant Petro: *S* Vere ex illis es: nam et Galilaeus es. *C* Ille autem coepit anathematizáre, et juráre: Quia néscio hóminem istum, quem dícitis. Et statim gallus íterum cantávit. Et recordátus est Petrus verbi, quod díxerat ei Jesus: Priúsquam gallus cantet bis, ter me negábis. Et coepit flere. Et confestim, mane consílium faciéntes summi sacerdótes, cum senióribus, et Scribis, et univérso concílio, vinciéntes Jesum, duxérunt, et tradidérunt

C On však počal se proklínati a přísahati: *S* „Neznám toho člověka, o němž pravíte.“ *C* A hned kohout zazpíval po druhé. I rozpomenul se Petr na slovo, které byl řekl jemu Ježíš: „Prve než kohout zazpívá dvakrát, třikrát mě zapřeš.“ A dal se do pláče. A hned ráno velekněží se staršími a zákonníky, a to celá velerada, učinivše nález a svázavše Ježíše, odvedli jej a vydali Pilátovi. I otázal se ho Pilát: *S* „Ty-li jsi král židovský?“ *C* A on odpověděv řekl jemu: † „Ty praviš.“ *C* I žalovali na něj velekněží mnoho věcí. Pilát pak otázal se ho opět řka: *S* „Nic-li neodpovídáš? Hle, jak veliké věci žalují na tebe.“ *C* Ale Ježíš neodpověděl již ničeho, takže Pilát se podivil. O slavnosti však propouštíval jim jednoho vězně, kterého si žádali. Byl pak uvězněn s buřiči jeden, jménem Barabáš, jenž byl v povstání spáchal vraždu. I přistoupil lid a počal prositi za to, co jim vždycky činíval. Pilát pak odpověděl jim řka: *S* „Chcete-li, abych vám propustil krále židovského?“ *C* Neboť pozoroval, že velekněží vydali jej ze závisti. Ale velekněží po-

Piláto. Et interrogávit eum Pilátus: *S* Tu es Rex Judaeórum? *C* At ille respóndens, ait illi: † Tu dicis. *C* Et accusábant eum summi sacerdótes in multis. Pilátus autem rursum interrogávit eum, dicens: *S* Non respóndes quidquam? vide in quantis te accúsant. *C* Jesus autem ámplius nihil respóndit, ita ut mirarétur Pilátus. Per diem autem festum solébat dimíttere illis unum ex vinctis, quemcúmque petiíssent. Erat autem qui dicebátur Barábbas, qui cum seditiósis erat vinctus, qui in seditióne fécerat homicídium. Et cum ascendísset turba, coepit rogáre, sicut semper faciébat illis. Pilátus autem respóndit eis, et dixit: *S* Vultis dimíttam vobis Regem Judaeórum? *C* Sciébat enim, quod per invídiam tradidíssent eum summi sacerdótes. Pontífices autem concitavérunt turbam, ut magis Barábbam dimítteret eis. Pilátus autem íterum respóndens, ait illis: *S* Quid ergo vultis fáciam Regi Judaeórum? *C* At illi íterum clamavérunt: *S* Crucifíge eum. *C* Pilátus vero dicébat illis: *S* Quid enim mali fecit? *C* At illi magis clamábant: *S* Crucifíge

pudili lid, aby jim propustil raději Barabáše. Pilát pak promluviv opět řekl jim: *S* „Co tedy chcete, abych učinil králi židovskému? *C* A oni opět vzkřikli: *S* „Ukřižuj ho!“ *C* Pilát však pravil jim: *S* „I co zlého učinil?“ *C* Ale oni křičeli ještě více: *S* „Ukřižuj ho!“ *C* A tu Pilát, chtěje lidu vyhověti, propustil jim Barabáše a Ježíše zbičovav vydal, aby byl ukřižován. Vojáci pak odvedli jej do dvora soudního domu a svolali celou tlupu. I oblékli ho v šarlat a spletše korunu trnovou vstavili ji na něj, a počali ho pozdravovati: *S* „Zdráv buď, králi židovský,“ *C* a bili ho třtinou do hlavy a plili na něj a klekajíce klaněli se mu. A když se mu dost naposmívali, svlékli s něho šarlat a oblékli jej v roucha jeho a vyvedli jej, aby ho ukřižovali. A přinutili jakehosi Šimona cyrenského, otce Alexandrova a Rufova, jenž tudy šel, přicházeje ze dvora, aby nesl kříž jeho. I dovedli ho na místo Golgothu, to jest v překladě „místo lebčí.“ A dávali mu píti víno s myrrhou, ale on nepřijal ho. A když jej ukřižovali, rozdělili si roucha jeho metajíce o ně los, co kdo dostane. Byla

eum. *C* Pilátus autem volens pópulo satisfácere, dimísit illis Barábbam, et trádidit Jesum flagéllis caesum, ut crucifigerétur. Mílites autem duxérunt eum in átrium praetórii, et cónvocant totam cohórtem, et índuunt eum púrpura, et impónunt ei plecténtes spíneam corónam. Et coepérunt salutáre eum: Ave, Rex Judaeórum. Et percutiébant caput ejus arúndine: et conspuébant eum, et ponéntes génua, adorábant eum. Et postquam illusérunt ei, exuérunt illum púrpura, et induérunt eum vestiméntis suis: et edúcunt illum, ut crucifígerent eum. Et angariavérunt praetereúntem quémpiam, Simónem Cyrenaeum, veniéntem de villa, patrem Alexándri et Rufi, ut tólleret crucem ejus. Et perdúcunt illum in Gólgotha locum, quod est interpretátum Calváriae locus. Et dabant ei bíbere myrrhátum vinum: et non accépit. Et crucifigéntes eum, divisérunt vestiménta ejus, mitténtes sortem super eis, quis quid tólleret. Erat autem hora tértia: et crucifixérunt eum. Et erat títulus causae ejus inscríptus: Rex Judaeórum. Et cum eo crucifígunt duos lapak hodina třetí, když ho ukřižovali. A byl napsán nápis jeho: „Král židovský". A ukřižovali s ním dva lotry, jednoho na pravici a druhého na levici jeho. I naplnilo se Písmo, jež praví: „A se zločinci počten jest." Ti však, kteří tudy chodili, rouhali se mu potřásajíce hlavou svou a říkajíce: *S* „Ha, jenž bořiš chrám Boží a ve třech dnech jej zase vystavuješ, pomoz sám sobě a sestup s kříže." *C* Podobně i velekněží posmívajíce se mu říkali se zákoníky jeden k druhému: *S* „Jiným pomohl, sám sobě pomoci nemůže. Kristus, král israelský! Ať sestoupí nyní s kříže, abychom to viděli a uvěřili." *C* Také ti mu utrhali, kteří s ním byli ukřižováni. A když bylo šest hodin, nastala tma po celé zemi až do hodiny deváté, a v hodinu devátou Ježíš zvolal hlasem velikým řka: † „Eloi, Eloi, lamma sabaktani?" *C* to jest v překladě: † „Bože můj, Bože můj, proč jsi mne opustil?" *C* A tu někteří z okolostojících ušlyševše to pravili: *S* „Hle, Eliáše volá." *C* Jeden pak z nich běžel a naplniv houbu octem vložil ji na třtinu a dával mu píti řka: *S* „Nechte, ať uvidíme, přijde-li Eliáš

trónes: unum a dextris, et álium a sinístris ejus. Et impléta est Scriptúra, quae dicit: Et cum iníquis reputátus est. Et praetereúntes blasphemábant eum, movéntes cápita sua, et dicéntes: *S* Vah, qui déstruis templum Dei, et in tribus diébus reaedíficas: salvum fac temetípsum descéndens de cruce. *C* Simíliter et summi sacerdótes illudéntes, ad alterútrum cum Scribis dicébant: *S* Álios salvos fecit, seípsum non potest salvum fácere. Christus Rex Israel descéndat nunc de cruce, ut videámus, et credámus. *C* Et qui cum eo crucifíxi erant, convitiabántur ei. Et facta hora sexta, ténebrae factae sunt per totam terram, usque in horam nonam. Et hora nona exclamávit Jesus voce magna, dicens: † Eloi, Eloi, lamma sabacthàni? *C* Quod est interpretátum: † Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquísti me? *C* Et quidam de circumstántibus audiéntes, dicébant: *S* Ecce, Elíam vocat. *C* Currens autem unus, et implens spóngiam acéto, circumponénsque cálamo, potum dabat ei, dicens: *S* Sínite, videámus si véniat Elías ad deponéndum eum. *C* Jesus ausejmouti ho." *C* Ale Ježíš zvolav hlasem velikým, vypustil duši. (Zde se poklekne a chvíli sečká v rozjímání. — Syn Boží ovšem netrpěl za nás ve svém Božství, nýbrž ve svém lidství. Jeho Božství mu sloužilo však k tomu, aby jeho lidství sneslo onu přemíru bolestí a muk; vždyť to bylo snášení trestů za všecky hříšníky všech dob. V Getsemanské zahradě, kdy na něho doléhaly úzkosti a muka duševní v takové síle, že sám úpěl k Otci, je-li možno, aby utrpení to od něho odňal, představily se jeho duchovnímu a vševědoucímu zraku i naše hříchy a zlé skutky. Tedy i my, kteří jsme ještě nežili, trápili jsme jeho lidskou milující duši, plivali jsme a bušili do jeho krásného obličeje, který se nepodobal obličeji člověka, šlehali jsme jeho nevinné tělo a drásali je. Představme si teď toto dílo své zloby. Jsme schopni tímto způsobem dále pokračovat ve svém katanském počínání? Podívejme se do ustrašených a krvavě slzících očí Vykupitelových, které jakoby nás prosily o smilování. — Odpusť, předobrý Ježíši, už nikdy nechceme vědomě urážet Boha! Nejen těžké hříchy urážejí Boha, ale i každý sebemenší hřích jej uráží. Kolik takových hříchů vědomě pášeme, aniž myslíme na to, že i ony zvětšovaly muka Kristova! Pak-li si toho všeho uvědomíme, poznáme teprve, jak svatě, čistě a bezúhonně musíme žíti, máme-li před Bohem obstáti! Do nebeské blaženosti bude vpuštěn jenom ten, kdo nemá jediné skvrny na duši, jediné nedokonalosti v srdci. Je to těžký úkol i pro nás vykoupené smrtí Kristovou. Jeho smrtí jsme dosáhli odpuštění, ale naše zkažená přirozenost nám zůstala. Ta nás pak svádí k novým hříchům a k novým urážkám Boha. Proto mu-

tem emíssa voce magna exspirávit. (Hic genuflectitur, et pausatur aliquantulum.) Et velum templi scissum est in duo, a summo usque deórsum. Videns autem Centúrio, qui ex advérso stabat, quia sic clamans exspirásset, ait: *S* Vere hic homo Fílius Dei erat. *C* Erant autem et mulíeres de longe aspiciéntes: inter quas erat María Magdaléne, et María Jacóbi minóris, et Joseph mater, et Salóme: et cum esset in Galilaea, sequebántur eum, et ministrábant ei, et áliae multae, quae simul cum eo ascénderant Jerosólymam.

síme být Spasiteli povinni neskonalým díkem, že denně při mši sv. znovu se za nás obětuje; nekrvavě sice, ale se stejnou ochotou, se stejnou oddaností, se stejnou láskou k Otci a k nám.

A tu opona chrámová roztrhla se na dvé od hora až dolů. Setník pak, který stál proti němu, vida, že tak zvolav vypustil duši, pravil: „Vpravdě, tento člověk byl Syn Boží.“ Byly pak tam i ženy zdaleka se dívajíce; mezi nimi byly Maria Magdalena a Maria, matka Jakuba Malého a Josefova a Salome, které chodily za ním a posluhovaly mu, když byl v Galilei, a mnoho jiných, které byly s ním vstoupily do Jerusalema.

Následující část se čte místo Evangelia podobným způsobem jako o Květnou neděli (str. 381).

Et cum jam sero esset factum (quia erat Parascéve, quod est ante sábbatum) venit Joseph ab Arimathaea nóbilis decúrio, qui et ipse erat exspéctans regnum Dei, et audácter introívit ad Pilátum, et pétiit corpus Jesu. Pilátus autem mirabátur, si jam obiísset. Et accersíto Centuriône, interrogávit eum, si jam mórtuus esset. Et cum cognovísset a Centuriône, donávit corpus Joseph. Joseph autem mercátus síndonem, et depónens eum

A když se bylo již připozdilo, poněvadž byl den přípravy, to jest den před sobotou, přišel Josef z Arimathie, vznešený to člen velerady, který také očekával království Božího, a dodav si odvahy vešel k Pilátovi a žádal ho za tělo Ježíšovo. Pilát však podivil se, že by již byl mrtev, a povolav k sobě setníka, otázal se ho, zdali již zemřel. A zvěděv to od setníka, daroval tělo Josefovi. Josef pak koupiv tenkého plátna a sňav ho s kříže, obvinul

invólvit síndone, et pósuit eum in monuménto, quod erat excísum de petra, et advólvit lápidem ad óstium monuménti.

jej v plátno a položil jej do hrobu, kterýž byl vytesán ze skály, a přivalil kámen ke dveřím hrobovým.

Offertorium. Ps. 139, 5.

Custódi me, Dómine, de manu peccatóris: et ab homínibus iníquis éripe me.

Obětování. Ž. 139, 5.

Chraň mne, Pane, před rukou hříšníka a od lidí nespravedlivých vytrhni mne.

Secreta

Sacrifícia nos, quaesumus, Dómine, propénsius ista restaúrent: quae medicinálibus sunt institúta jejúniis. Per Dóm.

Tichá modlitba

Tyto obětiny, prosíme, Pane, nechť nás obnoví tím spíše, jelikož jsou přineseny za léčivého postění. Skrze Pána...

Druhá Tichá modlitba (str. 50). Preface o sv. Kříži (str. 32).

Communio. Ps. 68, 13-14

Advérsum me exercebántur, qui sedébant in porta: et in me psallébant, qui bibébant vinum: ego vero oratiónem meam ad te, Dómine: tempus benepláciti, Deus, in multitúdine misericórdiae tuae.

K přijímání. Ž. 68.

Proti mne popouzejí, kteří sedávali u brány. O mně popěvovali, kteří popíjeli víno. Já však jsem vysílal modlitbu svou k tobě, Pane. Teď je čas příznivý, Bože, pro velké milosrdenství tvé.

Postcommunio

Sanctificatiónibus tuis, omnípotens Deus, et vítia nostra curéntur, et remédia nobis sempitérna provéniant. Per Dóminnm...

Po přijímání

Posvěcováním tvým, všemohoucí Bože, nechť jsou i naše chyby vyléčeny i věčné pookřání pro nás vzejde. Skrze Pána...

Druhá modlitba Po přijímání (str. 50).

Nad lidem se kněz modlí:

Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Modleme se! Pokořte hlavy své před Bohem!

Oratio

Tua nos misericórdia, Deus, et ab omni subreptióne vetustátis expúrget, et capáces sanctae novitátis effíciat. Per Dóm.

Modlitba

Milosrdenství tvé, Bože, nechť nás i očistí od veškeré skryté staroby i učiní, abychom byli schopni svaté novosti. Skrze Pána ...

Středa Svatého týdne

Shromáždění u Panny Marie Větší

Dnešního dne bývala opět zkouška (skrutinium) katechumenů. Proto opět zvláštní Čtení k jich poučení. — Středa Svatého týdne je věnována smutné vzpomínce na černé plány židů k zabití Spasitelově a zrazení Jidášovo. Tuto bolestnou vzpomínku obnovovali křesťané každou středu po celý rok (vyjímaje velikonoční dobu) a z toho důvodu se též postili, jak to je už z druhého století známo z Říma. Toto postní cvičení zachovalo se až dodnes v klášteřích. — Místo shromáždění je voleno proto, aby si lid vzpomněl i na tu, která po Spasitelovi největší muka prožívala.

Introitus. Philipp. 2.

In nómine Jesu omne genuflectátur, coeléstium, terréstrium, et infernórum: quia Dóminus factus est obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis: ídeo Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris. Ps. 101, 2. Dómine, exaúdi oratiónem meam: et clamor meus ad te véniat. In nómine ...

Vstup. Filip. 2, 10, 8 a 11.

Ve jménu Ježíšově poklekni veškeré koleno nebešťanů, pozemšťanů i pekelníků, neboť Pán stal se poslušným až k smrti, k smrti pak na kříži. Proto Pán Ježíš jest ve slávě Boha Otce. Ž. 101, 2. Hospodine, vyslyš modlitbu mou a nářek můj nechť k tobě pronikne. Ve jménu Ježíšově ...

Po Kyrie říká se: Modleme se. Skloňme kolena. *R.* Povstaňte.

Oratio

Praesta, quaesumus, omnípotens Deus: ut, qui nostris excéssibus incessánter afflígimur, per unigéniti Fílii tui passiónem liberémur: Qui tecum vivit et regnat in unitáte ...

Modlitba

Dej, prosíme, všemohoucí Bože, abychom, trápeni jsouce bezustání svými přestupky, utrpením jednorozeného Syna tvého vysvobozeni byli. Jenž s tebou žije a kraluje ...

Léctio

Isaíae Prophétae. c. 62, 11; 63, 1-7.

Čtení

z proroka Isaiáše 62, 11; 63, 1-7.

Katechumenům se v tomto Čtení ukazuje nejen to, co Spasitel musil vytrpěti, ale i Božskou jeho sílu, kterou sám jediný nepřítele-ďábla zničil.

Haec dicit Dóminus Deus: Dícite fíliae Sion: Ecce, Salvátor tuus venit: ecce, merces ejus cum eo. Quis est iste, qui venit de Edom, tinctis véstibus de Bosra? iste formósus in stola sua, grádiens in multitúdine fortitúdinis suae. Ego, qui loquor justítiam, et propugnátor sum ad salvándum. Quare ergo rubrum est indumentum tuum, et vestiménta tua sicut calcántium in torculári? Tórcular calcávi solus, et de géntibus non est vir mecum: calcávi eos in furóre meo, et conculcávi eos in ira mea: et aspérsus est sanguis eórum super vestiménta mea, et ómnia indumenta mea inquinávi. Dies enim ultiónis in corde meo, annus redemptiónis meae venit. Circumspéxi, et non erat auxiliátor: quaesívi, et non fuit qui udjuváret: et salvávit mihi bráchium meum, et indignátio mea ipsa auxiliáta est mihi. Et conculcávi pópulos in furóre meo, et inebriávi eos in indignatióne mea: et detráxi in terram virtútem

Ejhle, Hospodin ohlásil v končinách země: „Rcete Sionu: Aj, tvůj Spasitel přichází, hle mzda jeho jde s ním.“ „Kdo je to, který jde všecek červený, jehožto šat je víc skropen než vinařův, který ve svém rouchu se stkvěje, a kráčí v plnosti své síly?“ „Já jsem to, jenž hlásám spravedlnost, a jenž dobyl jsem hojné spásy.“ „Proč však je červený tvůj oděv, a tvůj šat, jak těch, kdo šlapají hrozny?“ „V lisu šlapal jsem samojediný, z národů nebylo nikoho se mnou. Pošlapal jsem je ve svém hněvu, zdeptal jsem je ve svém rozhorlení, až jejich krev mi stříkala na šat, a všecko roucho jsem si potřísnil. Měl jsem den pomsty na paměti, a přišel rok mého vykoupení. Hleděl jsem vůkol — a pomocník nikde; hledal jsem, nebyl však, kdo by přispěl. Ale vytrhlo mne mé rámě, a můj hněv mi síly dodal. Pošlapal jsem tedy národy v hněvu svém, napojil jsem je svým roztrpčením, do prachu jsem strhl

eórum. Miseratiónum Dómini recordábor, laudem Dómini super ómnibus, quae réddidit nobis Dóminus, Deus noster.

moc jejich!“ Milost Páně budu připomínat, slavné činy jeho, podle všeho, co učinil nám Hospodin, Bůh náš.

Graduale. Ps. 68, 18 et 2-3.

Ne avértas fáciem tuam a púero tuo, quóniam tríbulor: velóciter exaúdi me. ℣. Salvum me fac, Deus, quóniam intravérunt aquae usque ad ánimam meam: infíxus sum in limo profúndi, et non est substántia.

Stupňový zpěv. Ž. 68, 18 a 2-3.

Neodvracej tvář svou od služebníka svého, neboť je mi úzko; rychle mne vyslyš. ℣. Vysvoboď mne Bože, neboť vody dostupují až k duši mé. Trčím v hlubokém bahně a nenalézám dna.

Teď říká kněz: Pán s vámi, atd.

Oratio

Deus, qui pro nobis Fílium tuum crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem: concéde nobis fámulis tuis; ut resurrectiónis grátiam consequámur. Per eúmdem Dóm.

Modlitba

Bože, jenž jsi chtěl, aby Syn tvůj za nás dřevo kříže nesl, bys moc nepřítele od nás zahnal, uděl nám, služebníkům svým, abychom dosáhli milosti vzkříšení. Skrze téhož Pána našeho . . .

Druhá modlitba (str. 46).

2. Léctio

Isaíae Prophétae. cap. 53.

2. Čtení

z proroka Isaiáše. 53, 1-12.

Isaiáš svým prorockým duchem kreslí před našimi zraky lidskou podobu zmučeného Krista.

In diébus illis: Dixit Isaías: Dómine, quis crédidit audítui nostro? et bráchium Dómini cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti: non est spécies ei, neque decor: et vídi-

V těchto dnech pravil Isaiáš: „Kdo tomu uvěří, co bude od nás slyšet? A komu bude moc ramene Božího zjevena? Vyšel totiž jako výhonek před Ním, a jako kořen ze žíznivé země. Podoby neměl ni krásy, bychom naň patřili, neměl

mus eum, non erat aspéctus, et desiderávimus eum: despéctum, et novíssimum virórum, virum dolórum, et sciéntem infirmitátem: et quasi abscónditus vultus ejus, et despéctus, unde nec reputávimus eum. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit: et nos putávimus eum quasi leprósum, et percússum a Deo, et humiliátum. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra: disciplína pacis nostrae super eum, et livóre ejus sanáti sumus. Omnes nos quasi oves errávimus, unusquísque in viam suam declinávit: et pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrum. Oblátus est, quia ipse vóluit, et non apéruit os suum: sicut ovis ad occisiónem ducétur, et quasi agnus coram tondénte se obmutéscet, et non apériet os suum. De angústia, et de judício sublátus est: generatiónem ejus quis enarrábit? quia abscíssus est de terra vivéntium: propter scelus pópuli mei percússi eum. Et dabit ímpios pro sepultúra, et dívitem pro morte sua: eo quod iniquitátem non fécerit, neque dolus fúerit in ore ejus.

vzhledu, bychom se kochali v něm. Povržen byl a nejposlednějším z lidí, mužem bolesti, zkušeným v utrpení. Takořka zastřeny byly líce jeho, tupen byl, že jsme si nic ho nevážili. Vpravdě bolesti naše on vzal na sebe, ano, co my jsme trpět měli, on snášel; my pak jsme měli ho za malomocného, zbitého od Boha a sklíčeného. Ale on byl raněn pro hříchy naše, roztlučen byl pro nepravosti naše; tresty pro naši spásu na něho dolehly a jeho jizvami jsme uzdraveni. My všichni jako ovce zbloudili jsme, každý na svou cestu uchýlil se; i složil Hospodin na něj nepravost všech nás. Obětoval se, protože sám chtěl, a svá ústa neotevřel; jako ovce na porážku vedená a jako beránek před tím, kdo ho stříhá, němý bývá, neotevřel ústa. Z tísně, když odsouzen byl, smrt ho vyrvala: a kdo z jeho pokolení uvážil, ze země žijících že vytržen byl, a bit pro zločiny lidu svého? Budou chtít ho pohřbít s bezbožníky, avšak u bohatce pochován bude, protože nepravosti neučinil, aniž klam byl shledán v ústech jeho. Pánu se zlíbilo zdeptat jej utrpe-

Et Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte: si posúerit pro peccáto ánimam suam, vidébit semen longaevum, et volúntas Dómini in manu ejus dirigétur. Pro eo quod laborávit ánima ejus, vidébit, et saturábitur: in sciéntia sua justificábit ipse justus servus meus multos, et iniquitátes eórum ipse portábit. Ideo dispértiam ei plúrimos: et fórtium dívidet spólia, pro eo quod trádidit in mortem ánimam suam, et cum scelerátis reputátus est: et ipse peccáta multórum tulit, et pro transgressóribus rogávit.

ním, bude-li dáti chtít ve smírnou obět svůj život. I bude viděti potomstvo po dlouhé věky, úradek Hospodinův on konat bude. Z ovoce toho, co vytrpěl, bude radostí z toho, co zkusil. Bezhříšný sluha můj hříchu zprostí mnohé, neboť on jejich hříchy na sebe vzal. Proto v úděl mu dávám mnoho duší a mocné v kořist bude rozdělovat za to, že vydal na smrt duši svoji, že se nechal ke hříšníkům čítat, za to, že on hříchy mnohých nesl, a za ty, kteří se provinili, prosil."

Tractus. Ps. 101, 2-5 et 14.

Dómine, exaúdi oratiónem meam, et clamor meus ad te véniat. ℣. Ne avértas fáciem tuam a me: in quacúmque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam. ℣. In quacúmque die invocávero te, velóciter exaúdi me. ℣. Quia defecérunt sicut fumus dies mei: et ossa mea sicut in frixório confríxa sunt. ℣. Percússus sum sicut foenum, et áruit cor meum: quia oblítus sum manducáre panem meum. ℣. Tu exsúrgens, Dómine, miseréberis Sion: quia venit tempus miseréndi ejus.

Traktus. Ž. 101, 2-5 a 14.

Hospodine, vyslyš modlitbu mou a volání mé nechť k tobě přijde. ℣. Neodvracej tvář svou ode mne; kdykoliv mne úzkost svírá, nakloň ke mně ucho své. ℣. Kdykoliv tě budu vzývati, rychle mne vyslyš. ℣. Vždyť dny mé se ztrácejí jako dým a kosti mé praženy jsou jako v peci. ℣. Podupán jsem jako tráva a srdce mé vadne, neboť zapomněl jsem jíst chléb svůj. ℣. Ty, Pane, vstaneš a smiluješ se nad Sionem, neboť nastal už čas smilovati se nad ním.

Pássio Dómini nostri Jesu Christi secúndum Lucam 22, 1-71; 23, 1-53.

Umučení Pána našeho Ježíše Krista podle Lukáše 22, 1-71; 23, 1-53.

Třetí Evangelista podává zprávu o krvavé práci Vykupitelově. — Zpráva o umučení Páně čte nebo zpívá se podobně jako o Květnou neděli (str. 381).

In illo témpore: Appropinquábat dies festus Azymórum, qui dícitur Pascha: et quaerébant Príncipes sacerdótum, et Scribae, quómodo Jesum interfícerent: timébant vero plebem. Intrávit autem Sátanas in Judam, qui cognominábatur Iscariótes, unum de duódecim. Et ábiit, et locútus est cum princípibus sacerdótum, et magistrátibus, quemádmodum illum tráderet eis. Et gavísi sunt, et pacti sunt pecúniam illi dare. Et spopóndit. Et quaerébat opportunitátem, ut tráderet illum sine turbis. Venit autem dies Azymórum, in qua necésse erat occídi Pascha. Et misit Petrum, et Joánnem, dicens: † Eúntes paráte nobis Pascha, ut manducémus. *C* At illi dixérunt: *S* Ubi vis parémus? *C* Et dixit ad eos: † Ecce introeúntibus vobis in civitátem, occúrret vobis homo quidam ámphoram aquae portans: sequímini eum in domum, in quam intrat, et dicétis patrifamílias domus: Dicit tibi Magíster: Ubi est di-

Za onoho času přibližovala se slavnost přesnic, která slove velikonoce. I hledali velekněží a zákoníci, kterak by Ježíše usmrtili; ale báli se lidu. A tu vešel ďábel do Jidáše, příjmím Iškariotského, jenž byl jedním ze dvanácti. I odešel a mluvil s veleknězi a s veliteli, kterak by jim ho zradil. A oni zaradovali se a se dohodli, že mu dají peníze. I slíbil jim to a hledal příhodné chvíle, aby jim ho vydal bez zástupů. Přišel pak den přesnic, ve kterém se musil zabíjeti beránek. I poslal Petra a Jana řka: † „Jděte a připravte nám beránka, abychom jedli." *C* A oni řekli jemu: *S* „Kde chceš, abychom připravili?" *C* I řekl k nim: † „Hle, jak vejdete do města, potká vás jeden člověk, džbán vody nesa. Jděte za ním do domu, do kterého vejde, a rcete hospodáři domu: ‚Mistr praví tobě: Kde jest večeřadlo, ve kterém bych jedl beránka s učedníky svými?' A on vám ukáže hořejší síň velikou, pro-

versórium, ubi Pascha cum discípulis meis mandúcem? Et ipse osténdet vobis coenáculum magnum stratum, et ibi paráte. *C* Eúntes autem invenérunt sicut dixit illis, et paravérunt Pascha. Et cum facta esset hora, discúbuit, et duódecim Apóstoli cum eo. Et ait illis: † Desidério desiderávi hoc Pascha manducáre vobíscum, ántequam pátiar. Dico enim vobis, quia ex hoc non manducábo illud, donec impleátur in regno Dei. *C* Et accépto cálice, grátias egit, et dixit: † Accípite, et divídite inter vos. Dico enim vobis, quod non bibam de generatióne vitis, donec regnum Dei véniat. *C* Et accépto pane, grátias egit, et fregit, et dedit eis, dicens: † Hoc est corpus meum, quod pro vobis datur: hoc fácite in meam commemoratiónem. *C* Similiter et cálicem, postquam coenávit, dicens: † Hic est calix novum testaméntum in sánguine meo, qui pro vobis fundétur. Verúmtamen ecce manus tradéntis me, mecum est in mensa. Et quidem Fílius hóminis, secúndum quod definítum est, vadit: verúmtamen vae hómini illi, per quem tradétur. *C* Et ipsi coepérunt quaerere inter se, quis esset ex eis, qui hoc factúrus esset. Facta est autem et conténtio inter eos, quis eórum viderétur esse major. Dixit autem eis: † Regens géntium dominántur eórum: et qui potestátem habent super eos, benéfici vocántur. Vos autem non sic: sed qui major est in vobis, fiat sicut minor: et qui praecéssor est, sicut ministrátor. Nam quis major est, qui recúmbit, an qui ministrat? nonne qui recúmbit? Ego autem in médio vestrum sum, sicut qui ministrat: vos autem estis, qui permansístis mecum in tentatiónibus meis. Et ego dispóno vobis, sicut dispósuit mihi Pater meus regnum, ut edátis, et bibátis super mensam meam in regno meo: et sedeátis super thronos, judicántes duódecim tribus Israel. *C* Ait autem Dóminus: † Simon, Simon, ecce Sátanas expetívit vos, ut cribráret sicut tríticum: ego autem rogávi pro te, ut non defíciat fides tua: et tu aliquándo convérsus, confírma fratres tuos. *C* Qui dixit ei: *S* Dómine, tecum parátus sum et in cárcerem et in mortem ire. *C* At ille dixit: † Dico tibi Petre: Non cantábit hódie gallus, ántequam ter abnéges me scire. *C* Et dixit eis: † Quando misi vos sine sácculo et pera et calceaméntis, numquid defuístis alicuius rei? *C* At illi dixérunt: Nihil. *C* Dixit ergo eis: † Sed nunc qui habet sáculum, tollat simíliter et péram: et qui non habet, vendat tunicam suam et emat gládium. Dico enim vobis, quóniam adhuc hoc quod scriptum est, oportet impléri in me: Et cum iniquis reputátus est. Nam et ea, quae de me sunt, finem habent. *C* Qui dixérunt: Dómine, ecce gládii duo hic. At ipse dixit eis: † Satis est. *C* Et egréssus ibat secúndum consuétudinem in montem Olivéti: secúti sunt autem illum et discípuli. Cum autem venísset ad locum, dixit illis: † Oráte, ne intretis in tentatiónem. *C* Et ipse avúlsus est ab eis quantum jactus est lapidis, et pósitis génibus orábat, dicens: † Pater, si vis, transfer calicem istum a me: verúmtamen non mea voluntas fiat, sed tua. *C* Apparuit autem illi angelus de caelo confortans eum. Et factus in agonía prolíxius orábat. Et factus est sudor ejus sicut guttae sánguinis decurréntis in terram. Et surréxit ab oratióne, et venit ad discípulos suos, et invénit eos dormiéntes prae tristítia. Et ait illis: † Quid dormítis? surgite, orate, ne intretis in tentatiónem. *C* Adhuc eo loquénte, ecce turba, et qui vocábatur Judas, unus de duódecim, antecedébat eos, et appropinquávit Jesu ut osculáret eum. Jesus autem dixit illi: † Judas, osculo Fílium hóminis tradis? *C* Videntes autem hi, qui circa eum erant, quod futúrum erat, dixérunt ei: *S* Dómine, si percutímus in gládio? *C* Et percússit unus ex illis servum summi sacerdótis, et abscídit auriculam ejus dextram. Respóndens autem Jesus ait: † Sinite usque huc. *C* Et tángens auriculam ejus sanávit eum. Dixit autem Jesus ad eos, qui venérant ad se, príncipes sacerdótum et magístros templi et seniores: † Quasi ad latrónem exístis cum gládiis et fústibus? cum quotídie vobíscum fuérim in templo, non extendístis manus in me: sed haec est hora vestra et potéstas tenebrárum. *C* Comprehendéntes autem eum, duxérunt et introduxérunt in domum summi sacerdótis: Petrus autem sequebátur a longe. Circumsedéntibus autem illis, Petrus sedébat in médio eórum. Quem cum vidísset ancílla quaedam sedéntem ad lumen, et eum fuísset intuíta, dixit: *S* Et hic cum illo erat. *C* Quam et ille negávit, dicens: † Mulier, non novi illum. *C* Et post pusíllum alius vidit eum, et dixit: *S* Et tu de illis es. *C* Petrus autem ait: † Homo, non sum. *C* Et intervallo facto quasi horae unius, alius quidam affirmábat, dicens: *S* Vere et hic cum illo erat: nam et Galilaéus est. *C* Et ait Petrus: † Homo, nescio quid dicis. *C* Et statim adhuc illo loquénte, cantávit gallus. Et conversus Dóminus respéxit Petrum. Et recordátus est Petrus verbi Dómini, sicut dixerat: Quia prius quam gallus cantet, ter me negábis. Et egréssus foras Petrus flévit amáre. Et viri, qui tenébant illum, illudébant ei, caedéntes. Et velavérunt eum, et percutiébant faciem ejus. Et interrogábant eum, dicéntes: † Prophetíza nobis, Christe, quis est qui te percússit? *C* Et alia multa blasphemántes dicébant in eum. Et ut factus est dies, convénit senátus plebis, príncipes sacerdótum et scribae, et duxérunt illum in concílium suum, dicéntes: *S* Si tu es Christus, dic nobis. *C* Et ait illis: † Si vobis dixero, non credétis mihi: si autem et interrogávero, non respondébitis mihi, neque dimíttetis. Ex hoc autem erit Fílius hóminis sedens a dextris virtútis Dei. *C* Dixérunt autem omnes: *S* Tu ergo es Fílius Dei? *C* Qui ait: † Vos dícitis, quia ego sum. *C* At illi dixérunt: *S* Quid adhuc desiderámus testimónium? ipsi enim audívimus de ore ejus. *C* Et surgens omnis multitúdo eórum, duxérunt illum ad Pilátum. Coepérunt autem illum accúsare, dicéntes: *S* Hunc invénimus subvértentem gentem nostram, et prohibéntem tributa dare Caesari, et dicéntem se Christum regem esse. *C* Pilátus autem interrogávit eum, dicens: *S* Tu es rex Judaeórum? *C* At ille respóndens ait illi: † Tu dicis. *C* Pilátus autem ait ad príncipes sacerdótum et turbas: *S* Nihil invénio causae in hoc homine. *C* At illi invalescébant, dicéntes: *S* Commóvet populum docens per univérsam Judaéam, incípiens a Galilaéa usque huc. *C* Pilátus autem audíens Galilaéam, interrogávit si homo Galilaéus esset. Et ut cognóvit quod de Herodis esset potestáte, remísit eum ad Herodem, qui et ipse Jerosólymis erat illis diébus. Herodes autem videns Jesum, gavísus est valde: erat enim ex multis temporibus cupiens videre eum, eo quod audísset multa de eo, et sperábat signum aliquod videre a eo fíeri. Interrogábat autem eum multis sermónibus: at ipse nihil illi respondébat. Stabant autem príncipes sacerdótum et scribae constánter accusántes eum. Sprevit autem illum Herodes cum exercítu suo, et illusit indútum veste alba, et remísit ad Pilátum. Facti sunt autem amíci Herodes et Pilátus in ipsa die: nam antea inimíci erant ad invícem. Pilátus autem convocátis príncipibus sacerdótum et magístratibus et plebe, dixit ad illos: *S* Obtulístis mihi hunc hóminem, quasi avértentem populum: et ecce ego coram vobis interrogávi, nihil invéni in homine isto ex his, in quibus eum accúsatis: sed neque Herodes: nam remísi vos ad illum, et ecce nihil dignum morte actum est ei. Emendátum ergo illum dimíttam. *C* Necessárium autem habébat dimíttere eis per diem festum unum. Exclamávit autem simul univérsa turba, dicens: *S* Tolle hunc, et dimítte nobis Barábbam. *C* Qui erat propter seditiónem quamdam factam in civitáte et homicídium missus in cárcerem. Iterum autem Pilátus locútus est ad eos, volens dimíttere Jesum. At illi supervenérunt clamántes, dicéntes: *S* Crucífige, crucífige eum. *C* Pilátus autem tértio dixit ad illos: *S* Quid enim mali fecit iste? nullam causam mortis invénio in eo: corrípiam ergo illum et dimíttam. *C* At illi instábant vócibus magnis, postulántes ut crucifigerétur, et invalescébant voces eórum. Et Pilátus adjudicávit fíeri petitiónem eórum, dimísit autem eis eum, qui propter homicídium et seditiónem missus fúerat in cárcerem, quem petébant: Jesum autem tradídit voluntáti eórum. Et cum ducerent eum, apprehendérunt Simónem quemdam Cyrenaéum, venéntem de villa, et imposuérunt illi crucem portáre post Jesum. Sequebátur autem illum multa turba populi et mulíerum, quae plangébant et lamentabántur eum. Conversi autem ad illas Jesus dixit: † Fíliae Jerúsalem, nolíte flere super me, sed super vos ipsas flete, et super fílios vestros. Quia ecce venient dies, in quibus dicent: Beátae steriles, et ventres, qui non génuerunt, et úbera, quae non lactavérunt. Tunc incípient dícere montibus: Cadite super nos: et collibus: Operíte nos. Quia si in viridi ligno haec fáciunt, in arído quid fíet? *C* Ducebántur autem et alii duo nequam cum eo, ut interfícerentur. Et postquam venérunt in locum, qui vocátur Calvárie, ibi crucifixérunt eum, et latrónes, unum a dextris, et unum a sinístris. Jesus autem dicébat: † Pater, dimítte illis, non enim sciunt quid fáciunt. *C* Dividéntes autem vestiménta ejus, misérunt sortes. Et stabat pópulus spectans: et irridébant eum príncipes cum eis, dicéntes: *S* Alios salvos fecit, se ipsum salvum fáciat, si hic est Christus Dei electus. *C* Illudébant autem ei et milites accedéntes, et acetum offérentes ei, et dicéntes: *S* Si tu es rex Judaeórum, salva temetípsum. *C* Erat autem et superscríptio scripta super eum litteris graecis et latínis et hebraícis: HIC EST REX JUDAEÓRUM. Unus autem de latrónibus, qui pendébant, blasphemábat eum, dicens: *S* Si tu es Christus, salva temetípsum et nos. *C* Respóndens autem alter increpábat eum, dicens: *S* Neque tu times Deum, quod in eadem damnatióne es? Et nos quidem juste: nam digna factis recípimus: hic vero nihil mali gessit. *C* Et dicebat ad Jesum: *S* Dómine, memento mei, cum veneris in regnum tuum. *C* Et dixit illi Jesus: † Amen dico tibi, hodie mecum eris in paradíso. *C* Erat autem fere hora sexta, et ténebrae factae sunt in univérsam terram usque ad horam nonam. Et obscurátus est sol, et velum templi scissum est medium. Et clamans voce magna Jesus ait: † Pater, in manus tuas commendo spíritum meum. *C* Et haec dicens exspiávit. Videns autem centúrio quod factum fuerat, glorificávit Deum, dicens: *S* Vere hic homo justus erat. *C* Et omnis turba eórum, qui simul aderant ad spectáculum istud, et vidébant quae fiébant, percutiéntes pectora sua revertebántur. Stabant autem omnes noti ejus a longe, et mulíeres, quae secútae eum erant a Galilaéa, haec vidéntes. Et ecce vir nómine Joseph, qui erat decúrio, vir bonus et justus, hic non consénserat consílio et actibus eórum, ab Arimathaéa civitáte Judaéae, qui exspectábat et ipse regnum Dei, hic accéssit ad Pilátum, et petívit corpus Jesu, et depónens involvit sindóne, et pósuit eum in monuménto excísio, in quo nondum quisquam pósitus fúerat. Et dies erat parascéves, et sábbatum illucescébat. Secútae autem mulíeres, quae cum eo venérant de Galilaéa, vidérunt monuméntum, et quómodo pósitum esset corpus ejus. Et revérsae paravérunt aromáta et unguénta, et sábbato quidem siluérunt secúndum mandátum.

runt quaerere inter se, quis esset ex eis, qui hoc factúrus esset. Facta est autem et conténtio inter eos, quis eórum viderétur esse major. Dixit autem eis: † Regens géntium dominántur eórum: et qui potestátem habent super eos, benéfici vocántur. Vos autem non sic: sed qui major est in vobis, fiat sicut minor: et qui praecéssor est, sicut ministrátor. Nam quis major est, qui recúmbit, an qui ministrat? nonne qui recúmbit? Ego autem in médio vestrum sum, sicut qui ministrat: vos autem estis, qui permansístis mecum in tentatiónibus meis. Et ego dispóno vobis, sicut dispósuit mihi Pater meus regnum, ut edátis, et bibátis super mensam meam in regno meo: et sedeátis super thronos, judicántes duódecim tribus Israel. *C* Ait autem Dóminus: † Simon, Simon, ecce Sátanas expetívit vos, ut cribráret sicut tríticum: ego autem rogávi pro te, ut non defíciat fides tua: et tu aliquándo convérsus, confírma fratres tuos. *C* Qui dixit ei: *S* Dómine, tecum parátus sum et in cárcerem et in mortem ire. *C* At ille dixit: † Dico tibi Petre: Non cantábit hódie gallus, ántequam ter abnéges me scire. *C* Et dixit eis: † Quando misi vos sine sácculo et pera et calceaméntis, numquid defuístis alicuius rei? *C* At illi dixérunt: Nihil. *C* Dixit ergo eis: † Sed nunc qui habet sáculum, tollat simíliter et péram: et qui non habet, vendat tunicam suam et emat gládium. Dico enim vobis, quóniam adhuc hoc quod scriptum est, oportet impléri in me: Et cum iniquis reputátus est. Nam et ea, quae de me sunt, finem habent. *C* Qui dixérunt: Dómine, ecce gládii duo hic. At ipse dixit eis: † Satis est. *C* Et egréssus ibat secúndum consuétudinem in montem Olivéti: secúti sunt autem illum et discípuli. Cum autem venísset ad locum, dixit illis: † Oráte, ne intretis in tentatiónem. *C* Et ipse avúlsus est ab eis quantum jactus est lapidis, et pósitis génibus orábat, dicens: † Pater, si vis, transfer calicem istum a me: verúmtamen non mea voluntas fiat, sed tua. *C* Apparuit autem illi angelus de caelo confortans eum. Et factus in agonía prolíxius orábat. Et factus est sudor ejus sicut guttae sánguinis decurréntis in terram. Et surréxit ab oratióne, et venit ad discípulos suos, et invénit eos dormiéntes prae tristítia. Et ait illis: † Quid dormítis? surgite, orate, ne intretis in tentatiónem. *C* Adhuc eo loquénte, ecce turba, et qui vocábatur Judas, unus de duódecim, antecedébat eos, et appropinquávit Jesu ut osculáret eum. Jesus autem dixit illi: † Judas, osculo Fílium hóminis tradis? *C* Videntes autem hi, qui circa eum erant, quod futúrum erat, dixérunt ei: *S* Dómine, si percutímus in gládio? *C* Et percússit unus ex illis servum summi sacerdótis, et abscídit auriculam ejus dextram. Respóndens autem Jesus ait: † Sinite usque huc. *C* Et tángens auriculam ejus sanávit eum. Dixit autem Jesus ad eos, qui venérant ad se, príncipes sacerdótum et magístros templi et seniores: † Quasi ad latrónem exístis cum gládiis et fústibus? cum quotídie vobíscum fuérim in templo, non extendístis manus in me: sed haec est hora vestra et potéstas tenebrárum. *C* Comprehendéntes autem eum, duxérunt et introduxérunt in domum summi sacerdótis: Petrus autem sequebátur a longe. Circumsedéntibus autem illis, Petrus sedébat in médio eórum. Quem cum vidísset ancílla quaedam sedéntem ad lumen, et eum fuísset intuíta, dixit: *S* Et hic cum illo erat. *C* Quam et ille negávit, dicens: † Mulier, non novi illum. *C* Et post pusíllum alius vidit eum, et dixit: *S* Et tu de illis es. *C* Petrus autem ait: † Homo, non sum. *C* Et intervallo facto quasi horae unius, alius quidam affirmábat, dicens: *S* Vere et hic cum illo erat: nam et Galilaéus est. *C* Et ait Petrus: † Homo, nescio quid dicis. *C* Et statim adhuc illo loquénte, cantávit gallus. Et conversus Dóminus respéxit Petrum. Et recordátus est Petrus verbi Dómini, sicut dixerat: Quia prius quam gallus cantet, ter me negábis. Et egréssus foras Petrus flévit amáre. Et viri, qui tenébant illum, illudébant ei, caedéntes. Et velavérunt eum, et percutiébant faciem ejus. Et interrogábant eum, dicéntes: † Prophetíza nobis, Christe, quis est qui te percússit? *C* Et alia multa blasphemántes dicébant in eum. Et ut factus est dies, convénit senátus plebis, príncipes sacerdótum et scribae, et duxérunt illum in concílium suum, dicéntes: *S* Si tu es Christus, dic nobis. *C* Et ait illis: † Si vobis dixero, non credétis mihi: si autem et interrogávero, non respondébitis mihi, neque dimíttetis. Ex hoc autem erit Fílius hóminis sedens a dextris virtútis Dei. *C* Dixérunt autem omnes: *S* Tu ergo es Fílius Dei? *C* Qui ait: † Vos dícitis, quia ego sum. *C* At illi dixérunt: *S* Quid adhuc desiderámus testimónium? ipsi enim audívimus de ore ejus. *C* Et surgens omnis multitúdo eórum, duxérunt illum ad Pilátum. Coepérunt autem illum accúsare, dicéntes: *S* Hunc invénimus subvértentem gentem nostram, et prohibéntem tributa dare Caesari, et dicéntem se Christum regem esse. *C* Pilátus autem interrogávit eum, dicens: *S* Tu es rex Judaeórum? *C* At ille respóndens ait illi: † Tu dicis. *C* Pilátus autem ait ad príncipes sacerdótum et turbas: *S* Nihil invénio causae in hoc homine. *C* At illi invalescébant, dicéntes: *S* Commóvet populum docens per univérsam Judaéam, incípiens a Galilaéa usque huc. *C* Pilátus autem audíens Galilaéam, interrogávit si homo Galilaéus esset. Et ut cognóvit quod de Herodis esset potestáte, remísit eum ad Herodem, qui et ipse Jerosólymis erat illis diébus. Herodes autem videns Jesum, gavísus est valde: erat enim ex multis temporibus cupiens videre eum, eo quod audísset multa de eo, et sperábat signum aliquod videre a eo fíeri. Interrogábat autem eum multis sermónibus: at ipse nihil illi respondébat. Stabant autem príncipes sacerdótum et scribae constánter accusántes eum. Sprevit autem illum Herodes cum exercítu suo, et illusit indútum veste alba, et remísit ad Pilátum. Facti sunt autem amíci Herodes et Pilátus in ipsa die: nam antea inimíci erant ad invícem. Pilátus autem convocátis príncipibus sacerdótum et magístratibus et plebe, dixit ad illos: *S* Obtulístis mihi hunc hóminem, quasi avértentem populum: et ecce ego coram vobis interrogávi, nihil invéni in homine isto ex his, in quibus eum accúsatis: sed neque Herodes: nam remísi vos ad illum, et ecce nihil dignum morte actum est ei. Emendátum ergo illum dimíttam. *C* Necessárium autem habébat dimíttere eis per diem festum unum. Exclamávit autem simul univérsa turba, dicens: *S* Tolle hunc, et dimítte nobis Barábbam. *C* Qui erat propter seditiónem quamdam factam in civitáte et homicídium missus in cárcerem. Iterum autem Pilátus locútus est ad eos, volens dimíttere Jesum. At illi supervenérunt clamántes, dicéntes: *S* Crucífige, crucífige eum. *C* Pilátus autem tértio dixit ad illos: *S* Quid enim mali fecit iste? nullam causam mortis invénio in eo: corrípiam ergo illum et dimíttam. *C* At illi instábant vócibus magnis, postulántes ut crucifigerétur, et invalescébant voces eórum. Et Pilátus adjudicávit fíeri petitiónem eórum, dimísit autem eis eum, qui propter homicídium et seditiónem missus fúerat in cárcerem, quem petébant: Jesum autem tradídit voluntáti eórum. Et cum ducerent eum, apprehendérunt Simónem quemdam Cyrenaéum, venéntem de villa, et imposuérunt illi crucem portáre post Jesum. Sequebátur autem illum multa turba populi et mulíerum, quae plangébant et lamentabántur eum. Conversi autem ad illas Jesus dixit: † Fíliae Jerúsalem, nolíte flere super me, sed super vos ipsas flete, et super fílios vestros. Quia ecce venient dies, in quibus dicent: Beátae steriles, et ventres, qui non génuerunt, et úbera, quae non lactavérunt. Tunc incípient dícere montibus: Cadite super nos: et collibus: Operíte nos. Quia si in viridi ligno haec fáciunt, in arído quid fíet? *C* Ducebántur autem et alii duo nequam cum eo, ut interfícerentur. Et postquam venérunt in locum, qui vocátur Calvárie, ibi crucifixérunt eum, et latrónes, unum a dextris, et unum a sinístris. Jesus autem dicébat: † Pater, dimítte illis, non enim sciunt quid fáciunt. *C* Dividéntes autem vestiménta ejus, misérunt sortes. Et stabat pópulus spectans: et irridébant eum príncipes cum eis, dicéntes: *S* Alios salvos fecit, se ipsum salvum fáciat, si hic est Christus Dei electus. *C* Illudébant autem ei et milites accedéntes, et acetum offérentes ei, et dicéntes: *S* Si tu es rex Judaeórum, salva temetípsum. *C* Erat autem et superscríptio scripta super eum litteris graecis et latínis et hebraícis: HIC EST REX JUDAEÓRUM. Unus autem de latrónibus, qui pendébant, blasphemábat eum, dicens: *S* Si tu es Christus, salva temetípsum et nos. *C* Respóndens autem alter increpábat eum, dicens: *S* Neque tu times Deum, quod in eadem damnatióne es? Et nos quidem juste: nam digna factis recípimus: hic vero nihil mali gessit. *C* Et dicebat ad Jesum: *S* Dómine, memento mei, cum veneris in regnum tuum. *C* Et dixit illi Jesus: † Amen dico tibi, hodie mecum eris in paradíso. *C* Erat autem fere hora sexta, et ténebrae factae sunt in univérsam terram usque ad horam nonam. Et obscurátus est sol, et velum templi scissum est medium. Et clamans voce magna Jesus ait: † Pater, in manus tuas commendo spíritum meum. *C* Et haec dicens exspiávit. Videns autem centúrio quod factum fuerat, glorificávit Deum, dicens: *S* Vere hic homo justus erat. *C* Et omnis turba eórum, qui simul aderant ad spectáculum istud, et vidébant quae fiébant, percutiéntes pectora sua revertebántur. Stabant autem omnes noti ejus a longe, et mulíeres, quae secútae eum erant a Galilaéa, haec vidéntes. Et ecce vir nómine Joseph, qui erat decúrio, vir bonus et justus, hic non consénserat consílio et actibus eórum, ab Arimathaéa civitáte Judaéae, qui exspectábat et ipse regnum Dei, hic accéssit ad Pilátum, et petívit corpus Jesu, et depónens involvit sindóne, et pósuit eum in monuménto excísio, in quo nondum quisquam pósitus fúerat. Et dies erat parascéves, et sábbatum illucescébat. Secútae autem mulíeres, quae cum eo venérant de Galilaéa, vidérunt monuméntum, et quómodo pósitum esset corpus ejus. Et revérsae paravérunt aromáta et unguénta, et sábbato quidem siluérunt secúndum mandátum.

větším. I řekl jim: † „Králové národů panují nad nimi a ti, kteří mají nad nimi moc, nazývají se dobrodinci. Ale vy ne tak, nýbrž kdo jest mezi vámi větší, budiž menší, a kdo jest v čele, budiž jako služebník. Neboť kdo jest větší, ten-li, který stoluje, či-li ten, jenž přisluhuje? Zdali ne ten, který stoluje? Ale já jsem mezi vámi jako ten, který přisluhuje. Vy pak jste to, kteří jste vytrvali se mnou v mých pokušeních, a já vám odkazuji království, jako mně je odkázal Otec můj, abyste jedli a pili za stolem mým v království mém a seděli na stolicích soudíce dvanácte pokolení israelských." *C* I řekl Pán: † „Šimone, Šimone, hle, satan vyžádal si vás, aby vás třibil jako pšenici, ale já jsem prosil za tebe, aby nepřestala víra tvá, a ty někdy obrátě potvrzuj bratry své." *C* On pak řekl jemu: *S* „Pane, s tebou jsem hotov i do žaláře i na smrt jíti." *C* Ale on řekl: † „Pravím tobě, Petře, že dnes kohout nezazpívá, dokavad třikrát nezapřeš, že mě znáš." *C* A řekl jim: † „Když jsem vás poslal bez měšce, a bez mošny a bez obuvi, zdaliž jste měli v čem

hódie gallus, donec ter ábneges nosse me. C Et dixit eis: † Quando misi vos sine sácculo, et pera, et calceaméntis, numquid áliquid défuit vobis? C At illi dixérunt: S Nihil. C Dixit ergo eis: † Sed nunc, qui habet sácculum, tollat simíliter et peram: et qui non habet, vendat túnicam suam, et emat gládium. Dico enim vobis, quóniam adhuc hoc, quod scriptum est, opórtet impléri in me: Et cum iníquis deputátus est. Etenim ea, quae sunt de me, finem habent. C At illi dixérunt: S Dómine, ecce duo gládii hic. C At ille dixit eis: † Satis est. C Et egréssus ibat secúndum consuetúdinem in montem Olivárum. Secúti sunt autem illum et discípuli. Et cum perveníssset ad locum, dixit illis: † Oráte, ne intrétis in tentatiónem. C Et ipse avúlsus est ab eis quantum jactus est lápidis, et pósitis génibus orábat, dicens: † Pater, si vis, transfer cálicem istum a me: verúmtamen non mea volúntas, sed tua fiat. C Appáruit autem illi Ángelus de coelo, confórtans eum. Et factus in agonía, prolíxius orábat. Et factus est sudor ejus, sicut guttae sánguinis decurréntis nedostatek?" C A oni řekli: S „V ničem." C I řekl jim: † „Ale nyní, kdo má měšec, vezmi jej, podobně i mošnu, a kdo nemá, prodej plášť svůj a kup meč. Neboť pravím vám, že musí se na mně naplniti ještě toto Písmo: ‚A s hříšníky počten jest'. Neboť to, co se mne týká, béře konec". C Ale oni pravili: S „Pane, hle, dva meče jsou zde". C I řekl jim: † „Dosti již". C A vyšed odebral se podle obyčeje svého na horu Olivetskou; jeho učeníci pak šli za ním. A když přišel na místo, řekl jim: † „Modlete se, abyste nevešli v pokušení." C Poté vzdálil se od nich as na dohod kamenem a pokleknuv na kolena modlil se řka: † „Otče, chceš-li, odejmi kalich tento ode mne, avšak ne má, nýbrž tvá vůle se staň". C I ukázal se mu anděl s nebe a posiloval ho. A on ocitnuv se v úzkosti smrtelné, modlil se snažněji. I stal se pot jeho jako krůpěje krve tekouci na zem. A když vstal od modlitby a přišel ke svým učeníkům, nalezl je, ani spí od zármutku. I řekl jim: † „Proč spíte? Vstaňte a modlete se, abyste nevešli v pokušení". C Když ještě

in terram. Et cum surrexísset ab oratióne, et veníssset ad discípulos suos, invénit eos dormiéntes prae tristítia. Et ait illis: † Quid dormítis? súrgite, oráte, ne intrétis in tentatiónem. C Adhuc eo loquénte, ecce turba: et qui vocabátur Judas, unus de duódecim, antecedébat eos: et approqinquávit Jesu, ut oscularétur eum. Jesus autem dixit illi: † Juda, ósculo Fílium hóminis tradis? C Vidéntes autem hi, qui circa ipsum erant, quod futúrum erat, dixérunt ei: S Dómine, si percútimus in gládio? C Et percússit unus ex illis servum príncipis sacerdótum, et amputávit aurículam ejus déxteram. Respóndens autem Jesus, ait: † Sínite usque huc. C Et cum tetigísset aurículam ejus, sanávit eum. Dixit autem Jesus ad eos, qui vénerant ad se, príncipes cacerdótum, et magistrátus templi, et senióres: † Quasi ad latrónem exístis cum gládiis, et fústibus? Cum quotídie vobíscum fúerim in templo, non exstendístis manus in me: sed haec est hora vestra, et potéstas tenebrárum. C Comprehendéntes autem eum, duxérunt ad domum Príncipis mluvil, hle zástup přicházel, a ten, jenž slul Jidáš, jeden ze dvanácti, šel před nimi a přiblížil se k Ježíšovi, aby ho políbil. Ale Ježíš řekl jemu: † „Jidáši, políbením zrazuješ Syna člověka?" C Ti pak, kteří byli při něm, uzřevše, co nastává, řekli jemu: S „Pane, máme-liž bíti mečem?" C A jeden z nich udeřil služebníka velekněžova a uťal mu pravé ucho. Ale Ježíš promluviv řekl: † „Nechte, až potud." C A dotek se ucha jeho, uzdravil jej. I řekl Ježíš k velekněžím a velitelům chrámovým a starším, kteří byli na něj přišli: † „Jako na lotra jste vyšli s meči a kyji? Když jsem býval denně s vámi ve chrámě, nevztáhli jste rukou na mne, ale toto jest hodina vaše a moc temnosti." C I jali ho a dovedli do domu velekněžova, Petr pak šel za ním zdaleka. A když udělali oheň uprostřed dvora a se kolem posadili, byl Petr mezi nimi. Jedna děvečka pak spatřivši jej, an sedí u ohně, a pohleděvši naň upřeně pravila: S „Také tento byl s nimi." C Ale on zapřel řka: S „Ženo, neznám ho." C A krátce nato jiný uzřev ho řekl: S „Také ty jsi z nich." C Ale Petr řekl: S „Člověče, nejsem."

sacerdótum: Petrus vero sequebátur a longe. Accénso autem igne in medio átrii et circumsedéntibus illis, erat Petrus in médio eórum. Quem cum vidísset ancílla quaedam sedéntem ad lumen, et eum fuísset intúita, dixit: *S* Et hic cum illo erat. *C* At ille negávit eum, dicens: *S* Múlier, non novi illum. Et post pusíllum álius videns eum, dixit: *S* Et tu de illis es. *C* Petrus vero ait: *S* O homo, non sum. *C* Et intervállo facto quasi horae unius, álius quidam affirmábat, dicens: *S* Vere et hic cum illo erat: nam et Galilaeus est. *C* Et ait Petrus: *S* Homo, néscio quid dicis. *C* Et contínuo adhuc illo loquénte cantávit gallus. Et convérsus Dóminus respéxit Petrum. Et recordátus est Petrus verbi Dómini, sicut díxerat: Quia priúsquam gallus cantet, ter me negábis. Et egréssus foras flevit amáre. Et Petrus, qui tenébant illum, illudébant ei, caedéntes. Et velavérunt eum, et percutiébant fáciem ejus: et interrogábant eum, dicéntes: *S* Prophetíza, quis est qui te percússit? *C* Et ália multa blasphemántes dicébant in eum. Et ut factus est dies, convenérunt senióres plebis, et príncipes sacerdótum, et Scribae, et duxérunt illum in concílium suum, dicéntes: *S* Si tu es Christus, dic nobis. *C* Et ait illis: † Si vobis díxero, non credétis mihi: si autem et interrogávero, non respondébitis mihi, neque dimittétis. Ex hoc autem erit Fílius hóminis sedens a dextris virtútis Dei. *C* Dixérunt autem omnes: *S* Tu ergo es Fílius Dei? *C* Qui ait: † Vos dícitis, quia ego sum. *C* At illi dixérunt: *S* Quid adhuc desiderámus testimónium? Ipsi enim audívimus de ore ejus. *C* Et surgens omnis multitúdo eórum, duxérunt illum ad Pilátum. Coepérunt autem illum accusáre, dicéntes: *S* Hunc invénimus subverténtem gentem nostram, et prohibéntem tribúta dare Caesari, et dicéntem se Christum Regem esse. *C* Pilátus autem interrogávit eum, dicens: *S* Tu es Rex Judaeórum? *C* At ille respóndens, ait: † Tu dicis. *C* Ait autem Pilátus ad príncipes sacerdótum, et turbas: *S* Nihil invénio causae in hoc hómine. *C* At illi invalescébant, dicéntes: *S* Cómmovet pópulum, docens per univérsam Judaeam, *C* A když uplynula asi jedna hodina, někdo jiný tvrdil řka: *S* „Vpravdě i tento byl s ním, neboť jest také Galilean.“ *C* Petr však řekl: *S* „Člověče, nevím, co pravíš.“ *C* A ihned, když ještě mluvil, zazpíval kohout. I obrátil se Pán a pohleděl na Petra. A Petr rozpomenul se na slovo Páně, jak mu byl řekl: „Prve než kohout zazpívá, zapřeš mě třikráte.“ I vyšel ven a plakal hořce. A ti muži, kteří jej drželi, posmívali se mu tepouce ho. A zakryvše ho bili jej v tvář a tázali se ho řkouce: *S* „Hádej, kdo jest, jenž tě udeřil?“ *C* A mnoho jiného rouhajíce se mluvili proti němu. A když se rozednilo, sešli se starší lidu i velekněží a zákoníci a uvedše jej do své rady řekli: *S* „Jsi-li ty Kristus, pověz nám to.“ *C* I řekl jim: † „Povím-li vám to, neuvěříte mi, otáži-li se však také, neodpovíte mi, ani mě nepropustíte. Ale od té chvíle Syn člověka bude seděti na pravici moci Boží.“ *C* I řekli všickni: *S* „Ty-li jsi tedy Syn Boží?“ *C* A on řekl: *S* „Vy pravíte, já jsem.“ *C* A však oni řekli: *S* „K čemu ještě potřebujeme svědectví? Vždyť sami jsme slyšeli z úst jeho.“ *C* I povstalo jich veškeré množství a dovedli ho k Pilátovi. Počali pak žalovati naň řkouce: *S* „Tohoto jsme nalezli, an převrací národ náš a brání dávati daně císaři a praví, že jest Kristem králem.“ *C* I otázal se ho Pilát řka: *S* „Ty-li jsi král židovský?“ *C* A on odpověděv řekl jemu † „Ty to pravíš.“ *C* I řekl Pilát k velekněžím a k zástupům: *S* „Nenalézám žádné viny na tomto člověku.“ *C* Ale oni usilovali řkouce: *S* „Bouří lid uče po všem Judsku, počav od Galilee až sem.“ *C* Tu Pilát uslyšev o Galilei, otázal se, je-li ten člověk Galilean. A zvěděv, že jest z moci Herodovy, poslal ho k Herodovi, který byl také v Jerusalemě v ty dny. Herodes pak uzřev Ježíše zaradoval se velmi, neboť byl odedávna žádostiv uviděti jej, poněvadž o něm mnoho slyšel a se nadál, že ho uzří nějaký div činiti. I vyptával se ho mnoha řečmi, ale on neodpovídal mu ničeho. Stáli však tam velekněží a zákoníci ustavičně naň žalujíce. I pohrdl jím Herodes se svým komonstvem a posmíval se mu obléknuv jej v roucho bílé, a odeslal ho nazpět k Pilátovi. A v ten den Herodes a Pilát spřátelili se,

incípiens a Galilaea usque huc. *C* Pilátus autem audiens Galilaeam, interrogávit si homo Galilaeus esset. Et ut cognóvit quod de Heródis potestáte esset, remísit eum ad Heródem, qui et ipse Jerosólymis erat illis diébus. Heródes autem viso Jesu gavísus est valde. Erat enim cúpiens ex multo témpore vidére eum, eo quod audíerat multa de eo, et sperábat signum áliquod vidére ab eo fíeri. Interrogábat autem eum multis sermónibus. At ipse nihil illi respondébat. Stabant autem príncipes sacerdótum, et scribae constánter accusántes eum. Sprevit autem illum Heródes cum exércitu suo: et illúsit indútum veste alba, et remísit ad Pilátum. Et facti sunt amíci Heródes, et Pilátus in ipsa die: nam ántea inimíci erant ad ínvicem. Pilátus autem convocátis princípibus sacerdótum, et magistrátibus, et plebe, dixit ad illos: *S* Obtulístis mihi hunc hóminem, quasi averténtem pópulum, et ecce ego coram vobis intérrogans, nullam causam invéni in hómine isto ex his, in quibus eum accusátis. Sed neque Heródes: nam remísi vos ad

neboť dříve byli spolu v nepřátelství. Pilát pak svolav velekněze i náčelníky a lid, řekl k nim: *S* „Přivedli jste mi tohoto člověka, jako by odvracel lid, a hle, já vyšetřovav před vámi, nenalezl jsem na tomto člověku žádné viny v těch věcech, které na něho žalujete. Ale ani Herodes, neboť jsem vás poslal k němu, a hle, — nic smrti hodného neučinil. Potrestám ho tedy a propustím.“ *C* Musíval pak propouštěti jim na den slavnostní jednoho vězně. I vzkřikli všichni najednou, řkouce: *S* „Pryč s tímto a propusťnám Barabáše.“ *C* Ten byl pro nějaké vzbouření povstalé v městě a pro vraždu vsazen do žaláře. Pilát však promluvil k nim opět, chtěje propustiti Ježíše. Ale oni volali řkouce: *S* „Ukřižuj, ukřižuj ho.“ *C* On však řekl jim po třetí: *S* „I co zlého učinil tento? Žádné příčiny smrti na něm nenalézám. Potrestám ho tedy a propustím.“ *C* Ale oni naléhali naň křikem velikým, aby byl ukřižován a křik jejich se rozmáhal. I usoudil Pilát, aby se vyplnila žádost jejich, a propustil toho, jenž byl pro vraždu a vzbouření vsazen do žaláře, za něhož prosili, Ježíše pak

illum, et ecce nihil dignum morte actum est ei. Emendátum ergo illum dimíttam. *C* Necésse autem habébat dimíttere eis per diem festum, unum. Exclamávit autem simul univérsa turba, dicens: *S* Tolle hunc, et dimítte nobis Barábbam. *C* Qui erat propter seditiónem quamdam factam in civitáte, et homicídium, missus in cárcerem. Iterum autem Pilátus locútus est ad eos, volens dimíttere Jesum. At illi succlamábant, dicéntes: *S* Crucifíge, crucifíge eum. *C* Ille autem tértio dixit ad illos: *S* Quid enim mali fecit iste? Nullam causam mortis invénio in eo: corrípiam ergo illum, et dimíttam. *C* At illi instábant vócibus magnis, postulántes ut crucifigerétur. Et invalescébant voces eórum. Et Pilátus adjudicávit fíeri petitiónem eórum. Dimísit autem illis eum, qui propter homicídium, et seditiónem missus fúerat in cárcerem, quem petébant: Jesum vero trádidit voluntáti eórum. Et cum dúcerent eum, apprehendérunt Simónem quemdam Cyrenénsem, veniéntem de villa: et imposuérunt illi crucem portáre post Jesum. Sequevydal vůli jejich. A když jej odváděli, uchopili jakéhosi Šimona cyrenského, jenž přicházel ze dvora a vložili naň kříž, aby jej nesl za Ježíšem. Šel pak za ním veliký zástup lidu i žen, a ty plakaly a kvílely nad ním. Ježíš však obrátiv se k nim řekl: † „Dcery jerusalemské, neplačte nade mnou, nýbrž samy nad sebou plačte a nad dítkami svými. Neboť hle, přijdou dnové, v nichžto řeknou: ‚Blahoslaveny neplodné a životy, kteréž nerodily, a prsy, kteréž nekrmily.‘ Tehda počnou říkati horám: ‚Padněte na nás‘ a pahrbkům: ‚Přikryjte nás‘; neboť činí-li toto na dřevě zeleném, co bude se díti na suchém?“ *C* Byli pak s ním vedeni také jiní dva, zločinci, aby byli usmrceni. A když přišli na místo, které slove lebčí, ukřižovali ho tam; též lotry, jednoho na pravici a druhého na lavici. Ježíš pak řekl: † „Otče, odpusť jim, neboť nevědí, co činí.“ *C* A rozdělivše roucha jeho metali o ně los. I stál tu lid dívaje se, a také náčelníci posmívali se mu s nimi, řkouce: *S* „Jiným pomohl, ať pomůže sám sobě, je-li on Kristem, vyvolencem Božím.“ *C* Posmívali se mu však i vojáci,

bátur autem illum multa turba pópuli, et mulíerum, quae plangébant, et lamentabántur eum. Convérsus autem ad illas Jesus, dixit: † Fíliae Jerúsalem, nolíte flere super me, sed super vos ipsas flete, et super fílios vestros. Quóniam ecce vénient dies, in quibus dicent: Beátae stériles, et ventres, qui non genuérunt, et úbera, quae non lactavérunt. Tunc incípient dícere móntibus: Cádite super nos; et cóllibus: Operíte nos. Quia si in víridi ligno haec fáciunt, in árido quid fiet? C Ducebántur autem et álii duo nequam cum eo, ut interficeréntur. Et postquam venérunt in locum, qui vocátur Calvária, ibi crucifixérunt eum; et latrónes, unum a dextris, et álterum a sinístris. Jesus autem dicébat: † Pater, dimítte illis: non enim sciunt quid fáciunt. C Dividéntes vero vestiménta ejus, misérunt sortes. Et stabat pópulos spectans, et deridébant eum príncipes cum eis, dicéntes: S Álios salvos fecit: se salvum fáciat, si hic est Christus Dei eléctus. C Illudébant autem ei et mílites accedéntes, et acétum offeréntes ei, et dicéntes: přistupujíce a podávajíce mu octa a říkajíce: S „Jsi-li ty král židovský, pomoz sobě.“ C Byl† také nápis nad ním napsaný literami řeckými a latinskými a hebrejskými: „Tento jest král židovský.“ Jeden pak z těch zločinců, kteří s ním viseli, rouhal se mu říka: S „Jsi-li ty Kristus, pomoz sobě i nám.“ C Ale druhý promluviv, káral ho říka: S „Ani ty se Boha nebojíš, ježto v témže odsouzení jsi? A my zajisté spravedlivě trpíme, neboť dostáváme to, co náleží na skutky naše, ale tento neučinil nic zlého.“ C I řekl k Ježíšovi: S „Pane, rozpomeň se na mne, když přijdeš do království svého.“ C A Ježíš řekl jemu: †„Amen, pravím tobě: Dnes budeš se mnou v ráji.“ C Bylo pak okolo šesti hodin a tu stala se tma po celé zemi až do devíti hodin; a zatmělo se slunce a opona chrámová roztrhla se ve dvé. A Ježíš zvolav hlasem velikým řekl: †„Otče, v ruce tvé poroučím ducha svého.“ C A to pověděv vypustil duši.

Zde se pokleká a chvíli sečká v rozjímání. — Umučení Spasitelovo prozrazuje dvojí věc: ohavnost hříchu a lásku Boží. Hřích je vzpoura proti Bohu. Bůh je povinnován své nekonečné Svatosti a krásе, aby i to nejmenší vzepření se své auto-

ritě potrestal. On, jenž jest naprosto spravedlivý, nesnese vedle sebe hřích, jenž jest nespravedlností vůči Němu. První vzpoury dopustili se andělé, kteří na věčné časy za to musejí pykat. Druhé vzpoury dopustil se člověk. Také ona musí být trestána. Jelikož však ani osvícený první člověk neměl té intelligence a znalosti Boha jako andělé, nepropadl ihned stejnému věčnému trestu jako oni. Bůh, který je nejen naprosto spravedlivý, ale i nekonečně milosrdný, vymyslil naše vykoupení ze svého hněvu. Jakým způsobem to učinil, patříme teď v líčení zástupného utrpení Jeho milovaného syna. Zachvějme se před svatostí Boha, jenž nám ukazuje, jak trestá chříchy, a přísahejme Jeho lásce, že své drahocenné vykoupení nechceme už nikdy těžkými vinami utratit. Neostýchejme se poplakat si při čtení tohoto dramatu nejhroznějšího, jehož autorem jsou pekelné síly, uvolněné naší hříšností a jehož představitelem je nejkrásnější ze synů lidských. Nebe i země jsou divváky, kteří nemohou nic lepšího udělat, než klesnouti na kolena pod kříž a nechati se obmývati drahocennou Krví nekonečné ceny. Smrt a muka Kristova jsou nejen známkou nekonečné lásky Otcovy, který tak svět miloval, že Syna svého jediného poslal, aby jej vykoupil, ale také přeněžné lásky Syna Božího k nám, pro něž toto všecko s ochotou trpěl.

S Si tu es Rex Judaeórum, salvum te fac. C Erat autem et superscríptio scripta super eum lítteris Graecis, et latínis, et Hebráicis: Hic est Rex Judaeórum. Unus autem de his, qui pendébant, latrónibus, blasphemábat eum, dicens: S Si tu es Christus, salvum fac temetípsum, et nos. C Respóndens autem alter increpábat eum, dicens: S Neque tu times Deum, quod in eádem damnatióne es. Et nos quidem juste, nam digna factis recípimus: hic vero nihil mali gessit. C Et dicébat ad Jesum: S Dómine, meménto mei, cum véneris in regnum tuum. C Et dixit illi Jesus: † Amen dico tibi: Hódie mecum eris in paradíso. C Erat autem fere hora sexta, et ténebrae factae sunt in univérsam terram usque in horam nonam. Et obscurátus est sol: et velum templi scissum est médium. Et clamans voce magna Jesus, ait: † Pater, in manus tuas comméndo spíritum meum. C Et haec dicens, expirávit. (Hic genuflectitur, et pausatur aliquantulum.) Videns autem centúrio quod factum fúerat, glorificávit Deum, dicens: S Vere hic

S Setník pak uzřev, co se stalo, velebil Boha řka: C „Jistě člověk tento byl

homo justus erat. C Et omnis turba eórum, qui simul áderant ad spectáculum istud, et vidébant quae fiébant, percutiéntes péctora sua revertebántur. Stabant autem omnes noti ejus a longe, et mulíeres, quae secútae eum erant a Galilaea, haec vidéntes.

spravedlivý." C A veškeren zástup těch, kteří byli spolu přítomni tomu divadlu a viděli, co se dělo, bil se v prsa a navracel se. Stáli pak tam zdaleka všichni známí jeho i ženy, kteréž ho byly následovaly z Galilee, a patřili na to.

Následující část se čte místo Evangelia podobným způsobem jako o Květnou neděli (str. 394).

Et ecce vir nómine Joseph, qui erat decúrio, vir bonus et justus: hic non consénserat consílio et áctibus eórum, ab Arimathaea civitáte Judaeae, qui exspectábat et ipse regnum Dei. Hic accéssit ad Pilátum, et pétiit corpus Jesu: et depósitum invólvit síndone, et pósuit eum in monuménto excíso, in quo nondum quisquam pósitus fúerat.

A hle, jeden muž, jménem Josef, který byl radou, muž to dobrý a spravedlivý — ten nesouhlasil s nálezem a jednáním jejich — z judského města Arimathie, kterýž také očekával království Božího, ten přišel k Pilátovi a žádal za tělo Ježíšovo; a sňav je s kříže zavinul je v kment a položil ho do hrobu vytesaného ve skále, v němž ještě nikdo neležel.

Offertorium. Ps. 101, 2-3.

Dómine, exaúdi oratiónem meam, et clamor meus ad te pervéniat: ne avértas fáciem tuam a me.

Obětování. Ž. 101, 2-3.

Pane, vyslyš modlitbu mou a volání mé nechť k tobě přijde. Neodvracej tvář svou ode mne.

Secreta

Súspice, quaesumus, Dómine, munus oblátum, et dignánter operáre: ut, quod passiónis Fílii tui, Dómini nostri, mystério gérimus,

Tichá modlitba

Přijmi, prosíme, Pane, obětovaný dar a milostivě učiň, abychom, co slavením utrpení Syna tvého, Pána našeho, konáme, to-

piis afféctibus consequámur. Per eúmdem.

ho zbožnou dosáhli myslí. Skrze téhož Pána . . .

Druhá Tichá modlitba (str. 50). Preface o sv. Kříži (str. 32).

Communio. Ps. 101,10,13,14.

Potum meum cum fletu temperábam: quia élevans allisísti me: et ego sicut foenum árui: tu autem, Dómine, in aetérnum pérmanes: tu exsúrgens miseréberis Sion, quia venit tempus miseréndi ejus.

K přijímání. Ž. 101.

Nápoj svůj mísím se slzami, neboť jsi mne zvednul a mrštil jsi mnou. Vadnu jako tráva. Ty pak, Hospodine, zůstáváš na věky. Ty povstaneš a smiluješ se nad Sionem, neboť nastal už čas smilovati se nad ním.

Postcommunio

Largíre sénsibus nostris, omnípotens Deus: ut, per temporálem Fílii tui mortem, quam mystéria veneránda testántur, vitam te nobis dedísse perpétuam confidámus. Per eúmdem Dóminum.

Po přijímání

Uděl, všemohoucí Bože, našim smyslům, abychom byli ubezpečeni, že pro časnou smrt Syna tvého, jak ji dosvědčují vznešená tajemství, tys' nám dal život věčný. Skrze téhož Pána našeho.

Druhá modlitba Po přijímání (str. 50).

Nad lidem se kněz modlí:

Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Modleme se! Pokořte hlavy své před Bohem.

Oratio

Réspice, quaesumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum. Qui tecum vivit et regnat.

Modlitba

Shlédni, prosíme, Pane, na tuto svou rodinu, pro kterou Pán náš Ježíš Kristus nezdráhal se vydati se v ruce zločinců a podstoupiti muka kříže. Jenž s tebou žije a kraluje v jednotě Ducha Svatého.

Zelený čtvrtek

Shromáždění u sv. Jana v Lateraně

Dnes Církev svatá pláče a raduje se zároveň. Pláče proto, že si připomíná počátek vlastního utrpení Vykupitelova, jenž smrtelnou úzkostí v zahradě Getsemanské počal krůpějemi své krve splácet náš dluh. Raduje se, neboť právě v tento den Kristus dal Církvi záruku své Lásky — sám sebe v Nejsvětější Svátosti. Jest jí to také znamením a důkazem, že smrt se nestala konečným vítězem nad Spasitelem. Avšak úplné radosti z tohoto Ustanovení si dnes nedopřává, neboť Pán Ježíš po své prvé mystické Oběti musil přinésti skutečnou Oběť na Kříži — a ta ji v tuto dobu zaměstnává především.

Tento dvojí pocit Církve se dnes jeví také v celé liturgii. Kněz obléká bílá roucha a zpívá se radostné „Gloria", při němž se rozezvučí varhany a zvony. Po tomto výbuchu radosti nastává však tichý zármutek a varhany a zvony neozvou se svými vážnými, ale měkkými a něžnými zvuky, až teprve na Bílou sobotu. Kněz nedává jáhnovi polibku míru, neboť právě tuto noc Jidáš přátelským políbením zradil svého Mistra. Na konci mše sv. Církev zbavuje oltáře dokonce i poslední plátěné pokrývky, aby naznačila, jak její zakladatel opuštěn a zhanoben leží v úzkostech a bolesti. Ani jeden paprsek Božství jeho neozařuje úpějící jeho člověčenství.

Aby Církev svým údům ukázala celou vznešenost a jednotnost svátostné hostiny, dovoluje dnes v každém kostele pouze jednu mši sv. Kněží, kteří nesloužili mše sv., přistupují společně s věřícími ke Stolu Páně.

V biskupských chrámech světí se dnes sv. oleje. — 1. Olej nemocných, s kterým přichází kněz k těžce nemocným, aby svátostným mazáním tímto olejem je zbavil zbytků hříchů a posílil k poslední cestě, a je-li to vůle Boží, také vrátil opět i zdraví těla. 2. Sv. Křižmo, kterým jsme mazáni při křtu sv., abychom si uvědomili, že máme od té chvíle účast na královské důstojnosti Pomazaného. Stejného oleje užívá se také při svěcení biskupů, oltářů, zvonů a kalichů, jakož i při biřmování. 3. Olej katechumenů, jehož se používá při křtu sv. a svěcení na kněze, také k pomazání na krále nebo královnu.

Ve Vstupu holduje Církev svatá Kristu, jenž nás svou smrtí na kříži vykoupil, svým tělem v Nejsvětější Svátosti živí a svým Zmrtvýchvstáním zajistil i naše Vzkříšení.

Introitus. Gal. 6, 14.

Nos autem gloriári opórtet in cruce Dómini nostri Jesu Christi: in quo est salus, vita, et resurréctio nostra: per quem salváti, et liberáti sumus. Ps. 66, 2. Deus misereátur nostri, et benedícat nobis: illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri. Nos autem . . .

Vstup. Gal. 6, 14.

My pak honositi se musíme v kříži Pána našeho Ježíše Krista, v němž je spása, život a vzkříšení naše, skrze nějž spaseni a vykoupeni jsme. Z. 66, 2. Bůh budiž nám milostí a žehnej nám; nechej záři obličej svůj nad námi a smiluj se nad námi. My pak honositi se . . .

Říká se „Sláva na výsostech" a zvoní se při tom zvony. Poté zvony umlkají až do Bílé soboty.

Oratio

Deus, a quo et Judas reátus sui poenam, et confessiónis suae latro praemium sumpsit: concéde nobis tuae propitiatiónis effectum: ut, sicut in passióne sua Jesus Christus Dóminus noster divérsa utrísque íntulit stipéndia meritórum; ita nobis, ablato vetustátis erróre, resurrectiónis suae grátiam largiátur. Qui tecum vivit et regnat . . .

Modlitba

Bože, od něhož Jidáš trest za svou vinu a lotr odměnu za své vyznání obdržel, uděl nám účinek své slitovnosti, aby jako v umučení svém Ježíš Kristus, Pán náš, oběma po zásluze rozdílné odplaty udělil, tak nechť nám po odstranění bludu starého člověka uštědří milost vzkříšení svého. Jenž s tebou žije a kraluje v jednotě Ducha Svatého . . .

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Corínthios. 1. cap. 11.

Svatý Pavel mluví v dnešní Epištole o ustanovení Nejsvětější Svátosti a zdůrazňuje uctivost, s kterou se musíme ke Stolu Páně blížiti. Odsouzení nad sebou vyslovuje, kdo se srdcem pokáleným odvažuje se přijímati Chléb nebeský.

Čtení

z prvního listu sv. Pavla Apošt. ke Korint. 11, 20-32.

Fratres. Conveniéntibus vobis in unum, jam non est Domínicam coenam manducáre. Unusquísque enim suam coenam praesúmit ad manducándum. Et álius quidem ésurit: álius autem ébrius est. Numquid domos non habétis ad manducándum et bibéndum? aut Ecclésiam Dei contémnitis, et confúnditis eos, qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? in hoc non laudo.

Bratři, když se scházíte na jedno místo, není to již slavení večeře Páně; neboť každý béře napřed svoji večeři při jídle, a jeden lační, druhý pak jest opilý. Nemáte-liž domů k jídlu a pití? Či-li pohrdáte církví Boží a zahanbujete ty, kteří nic nemají? Co vám mám říci? Mám-li vás chváliti? V této věci vás nechválím. Neboť já jsem přijal od Pána to, co jsem též po-

Ego enim accépi a Dómino, quod et trádidi vobis, quóniam Dóminus Jesus in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit: Accípite, et manducáte: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratiónem. Similiter et cálicem, postquam coenávit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo Sánguine: hoc fácite, quotiescúmque bibétis, in meam commemoratiónem. Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis; mortem Dómini annuntiábitis donec véniat. Itaque quicúmque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indígne, reus erit Córporis et Sánguinis Dómini. Probet autem seípsum homo, et sic de pane illo edat, et de cálice bibat. Qui enim mandúcat et bibit indígne, judícium sibi mandúcat et bibit: non dijúdicans Corpus Dómini. Ideo inter vos multi infírmi et imbecílles, et dórmiunt multi. Quod si nosmetípsos dijudicarémus, non útique judicarémur. Dum judicámur autem, a Dómino corrípimur, ut non cum hoc mundo damnémur.

dal vám, totiž že Pán Ježíš v té noci, ve které byl zrazen, vzal chléb a učiniv díky, rozlámal jej a řekl: „Toto jest tělo mé, které se za vás vydává; to čiňte na mou památku.“ Taktéž vzal i kalich po jídle a řekl: „Tento kalich jest nová úmluva potvrzená mou krví; to čiňte, kolikrátkoli jej píti budete, na mou památku.“ Kdykoli totiž jíte chléb tento a pijete kalich, smrt Páně zvěstujete, dokavad nepřijde. Proto kdokoli bude jísti chléb tento aneb píti kalich Páně nehodně, vinen bude tělem a krví Páně. Zkusiž však každý sám sebe a tak z toho chleba jez a z kalicha pij; neboť kdo jí a pije nehodně, odsouzení sobě jí a pije, poněvadž nerozeznává těla Páně. Proto jest mezi vámi mnoho nemocných a slabých, a mnozí zesnulí. Kdybychom sami sebe posuzovali, nebyli bychom souzeni. Jsouce však souzeni, od Pána jsme trestáni, abychom s tím světem nebyli zavrženi.

Dnes, kdy vzpomínáme na zrádného učedníka, který přijal z rukou Spasitele živý chléb ke své záhubě, přísahejme si, že nikdy nepřijdeme s pokáleným srdcem k Stolu Páně.

Graduale. Phil. 2, 8-9.

Christus factus est pro nóbis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. ℣. Propter quod et Deus exaltávit illum: et dedit illi nomen, quod est super omne nomen.

Stupňový zpěv. Fil. 2.

Kristus stal se pro nás poslušným až k smrti, a to k smrti kříže. ℣. Proto také Bůh povýšil ho a dal mu jméno, které jest nade všecko jméno.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Joánnem. c. 13.

† Slova sv. Evangelia podle Jana. 13, 1-15.

Když přijímáme vtěleného Boha, nesmíme se spokojiti tím, že je naše srdce čisto od těžkých hříchů, nýbrž musíme se snažiti i lehké dobrovolné hříchy odložiti a utlumiti nezřízenou touhu po světských věcech: t. zn. „mytí nohou!“ A ještě jedno důležité ponaučení nám Spasitel tímto obřadem chce dáti: svého bližního máme milovati pokornou láskou a touto se stkvíti, zvláště když jdeme k andělské hostině!

Ante diem festum Paschae, sciens Jesus, quia venit hora ejus, ut tránseat ex hoc mundo ad Patrem: cum dilexísset suos, qui erant in mundo, in finem diléxit eos. Et coena facta, cum diábolus jam misísset in cor, ut tráderet eum Judas Simónis Iscariótae: sciens quia ómnia dedit ei Pater in manus, et quia a Deo exívit, et ad Deum vadit: surgit a coena, et ponit vestiménta sua: et cum accepísset línteum, praecínxit se. Deínde mittit aquam in pelvim, et coepit laváre pedes discipulórum, et extérgere línteo, quo erat praecínctus. Venit ergo ad Simónem Petrum. Et dicit ei Petrus: Dómine, tu mihi

Před slavností velikonoční Ježíš věda, že přišla hodina jeho, aby z toho světa odešel, měv v lásce vždycky svoje, kteří byli ve světě, projevil jim svou lásku měrou nejvyšší. Když totiž večeře nastala a ďábel byl již vnukl v srdce, aby jej zradil Jidáš, syn Šimona Iškariotského, Ježíš, jsa vědom si toho, že Otec dal mu v ruce všecko a že vyšel od Boha a jde k Bohu, vstal od večeře a odložil roucha svá a vzav šat lněný přepásal se. Potom nalil vody do umyvadla a počal umývati učedníkům nohy a utírati je šatem, kterým byl přepásán. Přišel tedy k Šimonu Petrovi. I řekl mu Petr: „Pane, ty

lavas pedes? Respóndit Jesus, et dixit ei: Quod ego fácio, tu nescis modo, scies autem póstea. Dicit ei Petrus: Non lavábis mihi pedes in aetérnum. Respóndit ei Jesus: Si non lávero te, non habébis partem mecum. Dicit ei Simon Petrus: Dómine, non tantum pedes meos, sed et manus, et caput. Dicit ei Jesus: Qui lotus est, non indiget, nisi ut pedes lavet, sed est mundus totus. Et vos mundi estis, sed non omnes. Sciébat enim quisnam esset qui tráderet eum: proptérea dixit: Non estis mundi omnes. Postquam ergo lavit pedes eórum, et accépit vestiménta sua: cum recubuísset íterum, dixit eis: Scitis quid fécerim vobis? Vos vocátis me, Magíster, et Dómine: et bene dícitis; sum étenim. Si ergo égo lavi pedes vestros, Dóminus, et Magíster: et vos debétis alter altérius laváre pedes. Exémplum enim dedi vobis, ut quemádmodum ego feci vobis, ita et vos faciátis.

mně myješ nohy?" Ježíš odpověděl a řekl jemu: „Co já činím, ty nevíš nyní, ale zvíš potom." Dí mu Petr: „Nebudeš mně mýti nohou na věky." Ježíš mu odpověděl: „Neumyji-li tebe, nebudeš míti dílu se mnou." Dí jemu Šimon Petr: „Pane, netoliko nohy mé, nýbrž i ruce a hlavu." Dí mu Ježíš: „Kdo se vykoupal, nepotřebuje leč jen nohy si umýti, ale jest čist celý; i vy jste čisti, ale ne všickni." Věděl totiž, kdo jest ten, jenž ho zradí. Proto řekl: „Nejste čisti všickni." Když jim tedy nohy umyl a své roucho vzal a se opět posadil, řekl jim: „Víte-li, co jsem vám učinil? Vy mě nazýváte Mistrem a Pánem; a dobře pravíte: jsemť zajisté. Jestliže tedy já, Pán a Mistr váš, umyl jsem vám nohy, i vy máte jeden druhému nohy umývati. Příklad zajisté dal jsem vám, abyste i vy činili tak, jako jsem já učinil vám."

Et dicitur Credo.

Následuje Credo.

Offertorium. Ps. 117.

Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini exaltávit me: non móriar,

Obětování. Ž. 117, 16 a 17.

Pravice Páně činí divy, pravice Hospodinova mne vyvýšila; neumru, ale zů-

sed vivam, et narrábo ópera Dómini.

stanu živ a vyprávěti budu skutky Hospodinovy.

Secreta

Ipse tibi, quaesumus, Dómine sancte, Pater omnípotens, aetérne Deus, sacrifícium nostrum reddat accéptum, qui discípulis suis in sui commemoratiónem hoc fíeri hodiérna traditióne monstrávit, Jesus Christus Fílius tuus Dóminus noster: Qui tecum vivit et regnat...

Tichá modlitba

Prosíme tě, Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, nechť sám ten ti oběť naši učiní příjemnou, jenž dnešním ustanovením učedníky své poučil, aby ji konali na památku jeho, Ježíš Kristus, Syn tvůj, Pán náš. Jenž s tebou žije a kraluje v jednotě Ducha Svatého.

Preface o sv. Kříži (str. 32).

Následující modlitby v Kánonu mají dnes zvláštní své znění:

Communicántes et diem sacratíssimum celebrántes, quo Dóminus noster Jesus Christus pro nobis est tráditus: sed et memóriam venerántes, in primis gloriósae semper Vírginis Mariae, Genitrícis ejúsdem Dei et Domini nostri etc. (pag. 17).

Ve společenství jsouce a oslavujíce den přesvatý, o kterém Pán náš Ježíš Kristus byl vydán, ale také památku uctívajíce především slavné vždy Panny Marie, Rodičky téhož Boha a Pána našeho Ježíše Krista, ale i svatých atd. (str. 17).

Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostrae, sed et cunctae famíliae tuae, quam tibi offérimus ob diem, in qua Dóminus noster Jesus Christus trádidit discípulis suis Córporis et Sánguinis sui mystéria celebránda: quaesumus, Dómine ut placátus etc. (pag. 18).

Tuto tedy oběť služebnosti naší, ale i veškeré čeledi své, kterou ti obětujeme pro den, o němž Pán náš Ježíš Kristus předal učedníkům svým k slavení tajemství svého Těla a krve, prosíme, Pane, abys usmířen přijal a dny naše ve svém pokoji spravoval atd. (str. 18).

Qui prídie, quam pro nostra omniúmque salúte

Jenž den před tím, než pro spásu naší a všech

paterétur, hoc est hódie, accépit panem et. (pag. 18).

trpěl, to jest dnes, vzal chléb atd. (str. 18).

Po Agnus Dei nedává se žádný polibek míru.

Communio. Joan. 13,12,13,15.

Dóminus Jesus, postquam coenávit cum discípulis suis, lavit pedes eórum, et ait illis: Scitis quid fécerim vobis ego Dóminus, et Magíster? Exémplum dedi vobis, ut et vos ita faciátis.

K přijímání. Jan 13.

Pán Ježíš, když byl povečeřel s učedníky svými, umyl nohy jejich a pravil jim: „Víte-li, co jsem učinil vám, já — Pán a Mistr? Příklad dal jsem vám, abyste i vy tak činili.“

Postcommunio

Refécti vitálibus aliméntis, quaesumus, Dómine Deus noster: ut, quod témpore nostrae mortalitátis exséquimur, immortalitátis tuae múnere consequámur. Per Dóminum ...

Po přijímání

Občerstveni oživujícími pokrmy, prosíme, Pane, Bože náš, abychom, co ve dnech své smrtelnosti konáme, toho darem nesmrtelnosti tvé dosáhli. Skrze Pána našeho ...

Potom koná se průvod s Nejsvětější Svátostí do kaple nebo k postrannímu oltáři. (Kněz proměňoval dnes dvě hostie. Jednu přijímá a druhou, která je určena pro liturgii Velkého pátku, odnáší v průvodu.) Zpívá se hymnus: Pange lingua.

Když se vrátil průvod z kaple, kam byla odnesena Nejsvětější Svátost, říkají se bez zpěvu nešpory. Po nich kněz s jáhnem a podjáhnem obnaží všecky oltáře, odříkávajíce žalm 21., v němž už královský pěvec prorokuje potupné obnažení Spasitelovo: „Dělí mezi sebou roucha má a metají los o můj oděv!“ Teď jest dům Boží zpustošen úplně a Církev svatá hořekuje nad utrpením umírajícího Vykupitele.

Obřad mytí nohou

Dnes koná se obřad mytí nohou. Papež, biskupové, opati a katolická knížata napodobují příklad Krista, jenž při Poslední večeři myl nohy svým apoštolům, aby jim hluboko v srdce vtisknul obraz pokory a lásky k bližnímu (mytí nohou je v Orientě výrazem úcty a lásky).

Když byl jáhen přečetl ještě jednou Evangelium z dnešní mše (str. 435), opáše se ten, kdo obřad koná, plátěnou zástěrou a myje chudým starcům nebo kněžím nohy, aby následoval příkladu svého Mistra. Mezi tím zpívá chór následující antifony (od prvého slova první antifony „mandatum“ nazývá se celý obřad omývání nohou „mandatum“):

Antiphona. Joan. 13, 34.

Mandátum novum do vobis: ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos, dicit Dóminus. Ps. 118, 1. Beáti immaculáti in via: qui ámbulant in lege Dómini. Mandátum novum do vobis: ut diligátis ...

Antifona. Jan 13, 34.

„Přikázání nové vám dávám, abyste se milovali vespolek, jako jsem já miloval vás,“ praví Pán. Ž. 118, 1. Blahoslaveni bezúhonní, kteří chodí v zákoně Hospodinově. „Přikázání nové ...“

Antiphona. Joan. 13.

Postquam surréxit Dóminus a coena, misit aquam in pelvim, et coepit laváre pedes discipulórum suórum: hoc exémplum relíquit eis. Ps. 47, 2. Magnus Dóminus, et laudábilis nimis: in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus. Postquam surréxit ...

Antifona. Jan 13, 12, 13 a 15.

Když povstal Pán od večeře, nalil vody do umyvadla a počal umývati učedníkům svým nohy. Tento příklad zůstavil jim. Ž. 47, 2. Veliký jest Pán a nadmíru chvályhoden; v městě Boha našeho, na svaté hoře jeho. Když povstal Pán ...

Antiphnona. Joan. 13.

Dóminus Jesus, postquam coenávit cum discípulis suis, lavit pedes eórum, et ait illis: Scitis quid fécerim vobis ego Dóminus, et Magíster? Exémplum dedi vobis: ut et vos ita faciátis. Ps. 84, 2. Benedixísti Dómine terram tuam: avertísti captivitátem Jacob. Dóminus Jesus.

Antifona. Jan 13, 6-7 a 8.

Pán Ježíš, když byl povečeřel s učedníky svými, umyl nohy jejich a pravil jim: „Víte-liž, co jsem vám učinil já, Pán a Mistr? Příklad dal jsem vám, abyste i vy tak činili.“ Ž. 84, 2. Požehnal jsi, Pane, zemi své; odvrátil jsi zajetí Jakubovo. Pán Ježíš, když byl ...

Antiphona. Joan. 13.

Dómine, tu mihi lavas pedes? Respóndit Jesus, et dixit ei: Si non lávero tibi pedes, non habébis partem mecum. ℣. Venit ergo ad Simónem Petrum, et dixit ei Petrus.

Antifona. Jan 13, 6-7 a 8.

„Pane, ty mi myješ nohy?“ Odpověděl Ježíš a řekl mu: „Jestliže ti neumyji nohou, nebudeš míti podílu se mnou.“ ℣. Přišel tedy k Šimonu Petrovi, pravil pak mu Petr.

A opakuje se Antifona:

Dómine, tu mihi lavas pedes? Respóndit Jesus, et dixit ei: Si non lávero tibi pedes, non habébis partem mecum. ℣. Quod ego fácio, tu nescis modo: scies autem póstea.

„Pane, ty mi myješ nohy?“ Odpověděl Ježíš a řekl mu: „Jestliže ti neumyji nohou, nebudeš míti podílu se mnou. ℣. Co já činím, ty nevíš nyní, ale zvíš potom.“

Po třetí se opakuje Antifona:

Dómine, tu mihi lavas pedes? Respóndit Jesus, et dixit ei: Si non lávero tibi pedes, non habébis partem mecum. ℣. Si ego Dóminus, et Magíster vester lavi vobis pedes: quanto magis debétis alter altérius laváre pedes? Ps. 48, 2. Audíte haec omnes Gentes: aúribus percípite qui habitátis orbem. Si ego Dóminus . . .

„Pane, ty mi myješ nohy?“ Odpověděl Ježíš a řekl mu: „Jestliže ti neumyji nohou, nebudeš míti podílu se mnou.“ ℣. „Jestliže já, Pán a Mistr váš, umyl jsem vám nohy, čím spíše vy máte jeden druhému nohy umývati.“ Ž. 48, 2. „Slyšte to všichni národové; ušima vnímejte, obyvatelé světa. Jestliže já, Pán . . .“

Antiphona. Joan. 13, 35.

In hoc cognóscent omnes, quia discípuli mei estis, si dilectiónem habuéritis ad ínvicem. ℣. Dixit Jesus discípulis suis. In hoc cognóscent . . .

Antifona. Jan 13, 35.

„Po tom poznají všichni, že jste učedníci moji, budete-li míti lásku jedni k druhým.“ ℣. Řekl Ježíš učedníkům svým: „Po tom poznají všichni . . .“

Antiphona 1. Cor. 13.

Máneant in vobis fides, spes, cáritas, tria haec: major autem horum est cáritas. ℣. Nunc autem manent fides, spes, cáritas, tria haec: major horum est cáritas. Máneant . . .

Antifona 1. Kor. 13, 13.

Nechť zůstane ve vás víra, naděje, láska, tyto tři; největší z nich však je láska. ℣. Nyní však trvají víra, naděje, láska, tyto tři; největší z nich je láska. Nechť zůstanou . . .

Antiphona

Benedícta sit sancta Trínitas, atque indivísa únitas: confitébimur ei, quia fecit nobíscum misericórdiam suam. ℣. Benedícamus Patrem, et Fílium, cum Sancto Spíritu. Ps. 83, 2-3. Quam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum! concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini. Benedícta sit . . .

Antifona

Velebena budiž svatá Trojice a nerozdílná Jednota; chváliti ji budeme, neboť učinila s námi milosrdenství své. ℣. Velebme Otce i Syna s Duchem Svatým. Ž. 83, 2-3. Jak milé jsou příbytky tvé, Pane zástupů! Duše má touží a prahne po nádvořích Hospodinových. Velebena budiž . . .

Antiphona. 1. Joan. 2-4.

Ubi cáritas, et amor, Deus ibi est. ℣. Congregávit nos in unum Christi amor. ℣. Exsultémus, et in ipso jucundémur. ℣. Timeámus, et amémus Deum vivum. ℣. Et ex corde dilígamus nos sincéro.

Antifona. 1. Jan 2, 3, 4.

Kde dobrota a láska, tam je Bůh. ℣. Shromáždila nás v jedno láska Kristova. ℣. Radujme a veselme se v něm. ℣. Bojme se a milujme Boha živého. ℣. A milujme se vespol srdcem upřímným.

A opakuje se Antifona:

Ubi cáritas, et amor, Deus ibi est. ℣. Simul ergo cum in unum congregámur. ℣. Ne nos mente dividámur, caveámus. ℣. Cessent júrgia malígna, cessent lites. ℣. Et in médio nostri sit Christus Deus.

Kde dobrota a láska, tam je Bůh. ℣. Když se tedy shromažďujeme v jedno. ℣. Střezme se, abychom se myslí nepoltili. ℣. Nechť ustanou zlé svády, nechť ustanou boje. ℣. A uprostřed nás budiž Kristus Bůh.

A opakuje se Antifona:

Ubi cáritas, et amor, Deus ibi est. ℣. Simul quoque cum beátis videámus. ℣. Gloriánter vultum tuum, Christe Deus. ℣. Gaúdium, quod est imménsum atque probum. ℣. Saecula per infinita saeculórum. Amen.

Kde dobrota a láska, tam je Bůh. ℣. Nechť také zároveň se svatými patříme. ℣. Ve slávě na tvář tvou, Kriste Bože. ℣. Radost, která nezměrná jest a čistá. ℣. Na věky nekonečné věkův. Amen.

Potom říká se potichu: „Otče náš.“

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Tu mandásti mandáta tua, Dómine.

℟. Custodíri nimis.

℣. Tu lavásti pedes discipulórum tuórum.

℟. Ópera mánuum tuárum ne despícias.

℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. A neuvoď nás v pokušení.

℟. Ale zbav nás od zlého.

℣. Nařídil jsi, Pane, přikázání tvá.

℟. Aby byla věrně zachovávána.

℣. Ty jsi myl nohy učedníků svých.

℟. Díly rukou tvých nepohrdej.

℣. Pane, vyslyš modlitbu mou.

℟. A volání mé nechť k tobě přijde.

℣. Pán s vámi.

℟. I s duchem tvým.

Orémus:

Adésto, Dómine, quaesumus, offício servitútis nostrae: et quia tu discípulis tuis pedes laváre dignátus es, ne despícias ópera mánuum tuárum, quae nobis retinénda mandásti: ut, sicut hic nobis, et a nobis exterióra abluúntur inquinaménta; sic a te ómnium nostrum interióra lavéntur peccáta. Quod ipse praestáre dignéris, qui vivis et regnas Deus, per ómnia saecula saeculórum. ℟. Amen.

Modleme se:

Buď milostivě přítomen, prosíme, Pane, pokorné službě naší a jelikož jsi ráčil učedníkům svým nohy mýti, nepohrdej díly rukou svých, která jsi nám zachovávati nařídil; a jako zde na nás a námi vnější poskvrny se smývají, tak nechť tebou jsou smyty nás všech vnitřní hříchy. Což ty rač uděliti, jenž žiješ a kraluješ Bůh, po všecky věky věkův.

℟. Amen.

Veliký pátek

Shromáždění u sv. Kříže Jerusalemského

Klaníme se tobě, Kriste, a dobrořečíme tobě, neboť jsi skrze kříž svůj vykoupil svět!"

Dnes slavíme památku té nejtruchlivější události, která se kdy na světě přihodila! Syn Boží z lásky k Otci a z lásky k nám podstoupil ukrutnou a nejvýš potupnou smrt kříže! On — Bůh jest takřka rozsápán lidmi, kterým přinesl zvěst, že Otec nebeský je přes jejich hříšnost miluje! Pravda, jeho Božství nemohlo trpěti, ale právě proto vzal na sebe člověčenství, aby zaplatil svou bolestí spravedlivému Otci, co od světa za jeho hříchy žádal. A jelikož Láska se neptá na cenu, zaplatil nekonečně více nežli musil! Uvědomme si tuto nesmírnost Lásky Kristovy! Co mu za ni dáme? Vždyť to byly naše hříchy, které pažím katanů Spasitele dodaly síly, aby jej trýznily, naše upadání do hříchů to bylo, které ho cestou na Kalvarii vrhalo na zem, naše viny to byly, které daly takovou váhu jeho kříži, naše sobectví a nemilosrdenství to bylo, které ukovalo pro něho hřeby, naše ješitnost to byla, která zohyzdila nejkrásnějšího ze synů lidských, náš nevděk to byl, jenž mu vrazil v srdce kopí! Na to na všecko mysleme v tento tak žalostný, ale pro nás přec tak spásonosný den! —

V dnešní bohoslužbě lze rozeznávati čtyři části: 1. čtení z Písma svatého, 2. přímluvy, 3. uctívání Kříže, 4. t. zv. „Missa praesanctificatorum", t. j. mše, při níž se neproměňuje, nýbrž požije hostie, která už předešlého dne byla proměněna. Není to tedy vlastní mše, neboť při ní schází to nejdůležitější — Proměňování; z toho důvodu se nazývá také mší „zkrácenou, nevlastní".

Církev svatá žije dnes pouze ve vzpomínkách na krvavou Oběť Vykupitelovu. Proto neslaví také žádné skutečné oběti mše sv., v níž se nebeskému Otci podává už oslavené tělo Kristovo. Popatřme blíže, jak svými zástupci, kněžími, vyjadřuje svůj hluboký bol a smutek! K oltáři, na němž nehoří jediné svíce a jenž jest pouze jediným kusem plátna pokryt (jindy třemi), přistupuje kněz s jáhnem a podjáhnem v černém rouše, bez radostného světla svící, bez vonného dýmu kadidla, mlčky se vrhají před oltářem na své tváře a setrvají tak po nějakou dobu v modlitbě, tak jako jejich Mistr a Pán před počátkem svého umučení na hoře Olivetské. Potom následují:

Čtení z Písma svatého

Tato čtení s oběma Trakty a prosbami tvoří nejstarší část dnešní bohoslužby římské liturgie. Takovým způsobem se konávaly v prvých dobách bohoslužby, když se věřící scházeli pouze k modlitbám a neslavili při tom nejsvětější Oběti.

V prvém čtení naznačuje prorok Oseáš, jak se Hospodin smiluje nad pohany a zavrhne židy, kteří mu sice přinášeli oběti, jejich srdce však byla prázdna lásky. To jest také výstrahou nám, kteří jsme už tolik hřešili! Pokleknĕme s kajícností u kříže, u tohoto trůnu umučené Lásky, abychom se nemusili jednou třásti před stolcem spravedlivého Soudce! Nedopusťme, aby naše ústa mluvila o Lásce, jíž bychom v srdci neměli!

Léctio
Osee Prophétae. 6, 1-6.

Haec dicit Dóminus: In tribulatióne sua mane consúrgent ad me: Veníte, et revertámur ad Dóminum: quia ipse cepit, et sanábit nos: percútiet, et curábit nos. Vivificábit nos post duos dies: in die tértia suscitábit nos, et vivémus in conspéctu ejus. Sciémus, sequemúrque, ut cognoscámus Dóminum: quasi dilúculum praeparátus est egréssus ejus, et véniet quasi imber nobis temporáneus, et serótinus terrae. Quid fáciam tibi Ephraim? Quid fáciam tibi Juda? misericórdia vestra quasi nubes matutína: et quasi ros mane petránsiens. Propter hoc dolávi in prophétis, occídi eos in verbis oris mei: et judícia tua quasi lux egrediéntur. Quia misericórdiam vólui, et non sacrifícium, et sciéntiam Dei, plus quam holocaústa.

Čtení
z proroka Oseáše 6, 1-6.

Toto praví Hospodin: „V tísni své snažně budou mne hledat řkouce: ‚Pojďte, a navraťme se k Hospodinu; onť nás rozšlehal, a uzdraví nás, poranil, a vyhojí nás. Navrátí nám život po dvou dnech, třetího dne vzkřísí nás, a žíti budeme před jeho tváří. Poznejme, o to usilujme, abychom poznali Hospodina; jako zora jistě on vysvitne, přijde nám jako dešť ranní, a jako dešť pozdní na zemi.‘ Jak s tebou naložiti, Efraime? Jak s tebou naložiti, Judo? Vaše láska jest jako ranní mráček, a jako rosa, která záhy prchá. Proto jsem prorokům kázal, by je tesali, zabíjel jsem je slovy úst svých, a že tě trestám, jak slunce bylo jasno. Neboť lásku chtěl jsem a ne oběť, znalost Boha spíše než celopaly.“

Neříká se „Deo grátias — Bohu díky“.

Tractus. Habacuc. 3.

Dómine, audívi audítum tuum, et tímui: considerávi ópera tua, et expávi. ℣. In médio duórum animálium innotescéris: dum appropinquáverint anni, cognoscéris: dum advénerit tempus, ostendéris. ℣. In eo, dum conturbáta fúerit ánima mea: in ira, misericórdiae memor eris. ℣. Deus a Líbano véniet, et Sanctus de monte umbróso, et condénso. ℣. Opéruit coelos majéstas ejus: et laudis ejus plena est terra.

Traktus. Hab. 3.

Hospodine, slyšel jsem hlas tvůj a bojím se; pozoroval jsem díla tvá a hrozím se. ℣. Mezi dvěma zvířaty jsi se zjevil. Až se přiblíží roky, budeš poznán; až přijde čas ukážeš se. ℣. Až duše má zkormoucena bude za tvého hněvu, pamětliv buď milosrdenství svého. ℣. Bůh přijde s Libanu; Svatý s hory stinné a hustě porostlé. ℣. Jeho velebnost přikryla nebesa a chvály jeho plna je země.

Sacerdos: Orémus.

Kněz: Modleme se.

Diaconus: Flectámus génua.

Jáhen: Skloňme kolena.

Subdiaconus: Leváte.

Podjáhen: Povstaňte.

Oratio

Deus, a quo et Judas reátus sui poenam, et confessiónis suae latro praemium sumpsit: concéde nobis tuae propitiatiónis efféctum; ut, sicut in passióne sua Jesus Christus Dóminus noster divérsa utrísque íntulit stipéndia meritórum: ita nobis, abláto vetustátis erróre, resurrectiónis suae grátiam largiátur. Qui tecum...

Modlitba

Bože, od něhož Jidáš trest za svou vinu a lotr odměnu za své vyznání obdržel, uděl nám účinek své slitovnosti. A jako v umučení svém Ježíš Kristus, Pán náš, oběma po zásluze rozdílné odplaty udělil, tak nechť nám po odstranění bludu starého člověka uštědří milost vzkříšení svého. Jenž s tebou žije a kraluje...

Druhé čtení předvádí nám velikonočního beránka, jenž jest předobrazem Beránka, který sňal hříchy světa. Všimněme si, s jakou pečlivostí musili židé připravit svou velikonoční hostinu — a přec to byl pouze předobraz té hostiny, která je připravena nám na oltářích! S jakou pečlivostí, důstojností, zbožností a láskou musíme tedy k této hostině choditi!

Lectio Exod. 12, 1-11.

In diébus illis: Dixit Dóminus ad Móysen, et Aaron in terra Aegýpti: Mensis iste, vobis princípium ménsium: primus erit in ménsibus anni. Loquímini ad univérsum coetum filiórum

Čtení 2. Mojž. 12, 1-11.

V těch dnech pravil Hospodin v Egyptě Mojžíšovi a Aronovi: „Tento měsíc bude vám počátkem měsíců; bude prvním mezi měsíci roku. Mluvte k celému shromáždění synů

Israel, et dícite eis: Décima die mensis hujus tollat unusquísque agnum per famílias, et domos suas. Sin autem minor est númerus, ut suffícere possit ad vescéndum agnum, assúmet vicínum suum, qui junctus est dómui suae, juxta númerum animárum, quae suffícere possunt ad esum agni. Erit autem agnus absque mácula, másculus, annículus: juxta quem ritum tollétis et hoedum. Et servábitis eum usque ad quartamdécimam diem mensis hujus: immolabítque eum univérsa multitúdo filiórum Israel ad vésperam. Et sument de sánguine ejus, ac ponent super utrúmque postem, et in superliminaribus domórum, in quibus cómedent illum. Et edent carnes nocte illa assas igny, et ázymos panes cum lactúcis agréstibus. Non comedétis ex eo crudum quid, nec coctum aqua, sed tantum assum igni: caput cum pédibus ejus, et intestínis vorábitis. Nec remanébit quidquam ex eo usque mane. Si quid resíduum fúerit, igne comburétis. Sic autem comedétis illum: Renes vestros accingétis, et calceaménta habébitis in pédibus, teneántes báculos in mánibus, et comedétis festinánter, est enim Phase id est tránsitus Dóm.

Israelových a rcete jim: Desátého dne tohoto měsíce vezmi každý pro svou rodinu, pro svůj dům beránka. Je-li však počet rodiny menší, než kolik by stačilo sníst beránka, ať se přibere z nejbližšího sousedství tolik osob, kolik by stačilo ho sníst. Budiž pak beránek ten bez chyby, samec, roček; podle téhož řádu smíte vzíti též kozelce. Budete ho chovati až do čtrnáctého dne tohoto měsíce, načež večer ho bude celé shromáždění synů Israelových obětovati. Ať vezmou z jeho krve a pomažou jí obě veřeje a horní podvoje domů, ve kterých budou ho požívati. Ať jedí noci té maso pečené na ohni a nekvašené chleby s polními saláty. Nesmíte jísti z něho nic syrového, ani ve vodě vařeného, nýbrž jen to, co jest na ohni upečeno; také hlavu s nožkami a droby sníte. Nic nesmí z něho zůstati do rána; kdyby něco zbylo, zničíte to ohněm. Budete pak jísti jej takto: Majíce bedra opásána, obuv na nohách a hole v rukou, budete jísti rychle, jeť fase (to jest přejití) Hospodinovo."

Krev beránka pomazaná na veřejích, zachránila vyvolený

národ od meče andělova, nejdrahocennější Krev Kristova zachraňuje nás před zavržením.

V Traktu slyšíme úpěnlivé volání Spasitelovo o pomoc z rukou pronásledovatelů a mučitelů. Nechme tyto bolestné zvuky zalehnouti do nejskrytějších hlubin svého srdce, ať se zachvěje nad tou ohromností muk, které byly pro nás vytrpěny!

Tractus. Ps. 139, 2-10 et 14.

Éripe me, Dómine, ab hómine malo: a viro iníquo líbera me. ℣. Qui cogitavérunt malítias in corde: tota die constituébant praelia. ℣. Acuérunt linguas suas sicut serpéntis: venénum áspidum sub lábiis eórum. ℣. Custódi me, Dómine, de manu peccatóris: et ab homínibus iníquis líbera me. ℣. Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos: abscondérunt supérbi láqueum mihi. ℣. Et funes extendérunt in láqueum pédibus meis: juxta iter scándalum posuérunt mihi. ℣. Dixi Dómino, Deus meus es tu: exaúdi, Dómine, vocem oratiónis meae. ℣. Dómine, Dómine, virtus salútis, meae, obúmbra caput meum in die belli. ℣. Ne tradas me a desidério meo peccatóri: cogitavérunt advérsus me: ne derelínquas me, ne umquam exalténtur. ℣. Caput circúitus eórum: labor labiórum ipsórum opériet eos. ℣. Verúmtamen justi confitebúntur nómini tuo: et habitábunt recti cum vultu tuo.

Traktus. Ž. 139, 2-40 a 14.

Vyprosti mne, Hospodine, od člověka zlého; od muže zločinného vysvoboď mne. ℣. Od těch, kteří obmýšlejí zlé věci v srdci, každodenně boje vyvolávají. ℣. Ostří jazyk svůj jako hadi; jed zmijí jest pode rty jejich. ℣. Ostříhej mne, Pane, před rukou hříšníka; od lidí zlých osvoboď mne. ℣. Od těch, kteří obmýšlejí podraziti nohy mé. Pyšní nalíkli na mne osidlo. ℣. Roztáhli tenata pro nohy mé; podél cesty položili mi léčky. ℣. Říkám k Hospodinu: Bůh můj jsi ty, vyslyš, Pane, hlas mého úpění. ℣. Hospodine, Pane, spasná sílo má, zastiň hlavu mou v den boje. ℣. Nevydej mne proti vůli mé hříšníku; chystají se na mne, neopusť mne, aby snad nezvítězili. ℣. Hlavy těch, kteří mne obklíčují, nechť přikryje nepravost vlastních rtů. ℣. Ale spravedliví vyznávati budou jméno tvé a upřímní přebývati budou před tváří tvou.

Pássio Dómini nostri Jesu Christi secúndum Joánnem

cap. 18, 1-40 et 19, 1-42.

Umučení Pána našeho Ježíše Krista podle Jana

kap. 18, 1-40 a 19, 1-42.

V třetím čtení nám vypravuje sv. Jan o umučení Páně. Nechme ve svých myšlenkách přejíti všecky ty bolestné obrazy a pak se zeptejme svého srdce, čím splatilo už svůj dluh u Beránka Božího, který za ně byl mučen. Dokažme svou vděčnost tím, že často budeme rozjímati o tom, co naše vykoupení stálo! Zpráva o umučení Páně čte nebo zpívá se podobně jako o Květnou neděli (str. 381).

In illo témpore: Egréssus est Jesus cum discípulis suis trans torréntem Cedron, ubi erat hortus, in quem introívit ipse, et discípuli ejus. Sciébat autem et Judas, qui tradébat eum locum: quia frequénter Jesus convénerat illuc cum discípulis suis. Judas ergo cum accepísset cohórtem, et a Pontifícibus, et Pharisaeis minístros, venit illuc cum latérnis, et fácibus, et armis. Jesus ítaque sciens ómnia, quae ventúra erant super eum, procéssit, et dixit eis: †Quem quaeritis? *C* Respondérunt ei: *S* Jesum Nazarénum. *C* Dicit eis Jesus: † Ego sum. *C* Stabat autem et Judas, qui tradébat eum, cum ipsis. Ut ergo dixit eis: Ego sum: abiérunt retrórsum, et cecidérunt in terram. Iterum ergo interrogávit eos: † Quem quaeritis? *C* Illi autem dixérunt: *S* Jesum Nazarénum. *C* Respóndit Jesus: † Dixi vobis quia ego sum. Si ergo me quaeritis, sínite hos abíre. *C* Ut implerétur sermo, quem dixit: Quia quos dedísti mihi, non pérdidi ex eis quemquam. Simon ergo Petrus habens gládium edúxit eum: et percússit Pontíficis servum: et abscídit aurículam ejus déxteram. Erat autem nomen servo Malchus. Dixit ergo Jesus Petro: † Mitte gládium tuum in vagínam. Cálicem, quem dedit mihi Pater, non bibam illum? *C* Cohors ergo, et tribúnus, et minístri Judaeórum comprehendérunt Jesum, et ligavérunt eum: et adduxérunt eum ad Annam primum: erat enim socer Cáiphae, qui erat Póntifex anni illíus. Erat autem Cáiphas, qui consílium déderat Judaeis: Quia éxpedit, unum hóminem mori pro pópulo. Sequebátur autem Jesum Simon Petrus, et álius discípulus. Discípulus autem ille erat notus Pontifici, et introívit cum Jesu in átrium Pontíficis. Petrus autem stabat ad óstium foris. Exívit ergo discípulus álius, qui erat notus Pontífici, et dixit ostiáriae: et introdúxit Petrum. Dicit ergo Petro ancílla ostiária: *S* Numquid et tu ex discípulis es hóminis istíus? *C* Dicit ille:

Za onoho času Ježíš vyšel s učedníky svými přes potok Cedron, kde byla zahrada, do které vešel on i učedníci jeho. Věděl o tom místě i Jidáš, který ho zrazoval, neboť Ježíš scházel se tam často s učedníky svými. Jidáš tedy pojav četu vojáků a služebníky od velekněží a fariseů, přišel tam se svítilnami a pochodněmi a zbraní. Ježíš pak věda všecko, co na něj mělo přijíti, vyšel jim vstříc a řekl jim: † „Koho hledáte?“ *C* Odpověděli jemu: *S* „Ježíše Nasaretského.“ *C* Řekl jim Ježíš: † „Já jsem to.“ *C* Stál pak s nimi též Jidáš, který ho zrazoval. Jak jim tedy řekl: „Já jsem to,“ ustoupili zpět a padli na zem. I otázal se jich opět: † „Koho hledáte?“ *C* Oni pak řekli: *S* „Ježíše Nazaretského.“ *C* Ježíš odpověděl: † „Řekl jsem vám, že já jsem to. Hledáte-li tedy mne, nechte těchto, ať odejdou.“ *C* Aby se naplnilo slovo, které byl řekl: Neztratil jsem nikoho z těch, které jsi mi dal. Tu Šimon Petr maje meč, vytasil jej a udeřil služebníka velekněžova a uťal mu pravé ucho. Bylo pak jméno služebníka toho Malchus. I řekl Ježíš Petrovi: † „Schovej meč svůj do pochvy. Nemám-liž píti kalich, který mi dal Otec?“ *C* Tu četa a tisícník a služebníci židovští jali Ježíše a svázali ho. I přivedli ho nejprve k Annášovi, neboť byl tchánem Kaifáše, kterýž byl nejvyšším knězem toho roku. Byl to onen Kaifáš, kterýž byl dal židům radu, že jest užitečno, aby jeden člověk zemřel za lid. Šel pak za Ježíšem Šimon Petr a jiný učedník. Tento učedník byl znám nejvyššímu knězi a vešel s Ježíšem do dvora nejvyššího kněze, ale Petr stál u dveří venku. I vyšel učedník druhý, jenž byl znám nejvyššímu knězi, a promluviv s vrátnou, uvedl tam Petra. Tu děvečka vrátná pravila k Petrovi: *S* „Nejsi-liž i ty jedním z učedníků toho člověka?“ *C* On řekl: *S* „Nejsem.“ *C* Stáli pak tam posluhové a služebníci u ohně, poněvadž byla zima, a o-

S Non sum. *C* Stabant autem servi, et ministri ad prunas, quia frigus erat, et calefaciébant se: erat autem cum eis et Petrus stans, et calefáciens se. Póntifex ergo interrogávit Jesum de discípulis suis, et de doctrína ejus. Respóndit ei Jesus: † Ego palam locútus sum mundo: ego semper dócui in synagóga, et in templo, quo omnes Judaei convéniunt: et in occúlto locútus sum nihil. Quid me intérrogas? intérroga eos, qui audiérunt quid locútus sim ipsis: ecce hi sciunt, quae díxerim ego. *C* Haec autem cum dixísset, unus assístens ministrórum dedit álapam Jesu, dicens: *S* Sic respóndes Pontífici? *C* Respóndit ei Jesus: † Si male locútus sum, testimónium pérhibe de malo: si autem bene, quid me caedis? *C* Et misit eum Annas ligátum ad Cáipham Pontíficem. Erat eutem Simon Petrus stans, et calefáciens se. Dixérunt ergo ei: *S* Numquid et tu ex discípulis ejus es? *C* Negávit ille, et dixit: *S* Non sum. *C* Dicit ei unus ex servis Pontíficis, cognátus ejus, cujus abscídit Petrus aurículam: *S* Nónne ego te vidi in horto cum illo? *C* Iterum ergo negávit Petrus: et statim gallus cantávit. Addúcunt ergo Jesum a Cáipha in praetórium. Erat autem mane: et ipsi non introiérunt in praetórium, ut non contaminaréntur, sed ut manducárent Pascha. Exívit ergo Pilátus ad eos foras, et dixit: *S* Quam accusatiónem affértis advérsus hóminem hunc? *C* Respondérunt, et dixérunt ei: *S* Si non esset hic malefáctor, non tibi tradidissémus eum. *C* Dixit ergo eis Pilátus: *S.* Accípite eum vos, et secúndum legem vestram judicáte eum. *C* Dixérunt ergo ei Judaei: *S* Nobis non licet interfícere quemquam. *C* Ut sermo Jesu implerétur, quem dixit, significans qua morte esset moritúrus. Introívit ergo íterum in praetórium Pilátus, et vocávit Jesum, et dixit ei: *S* Tu es Rex Judaeórum? *C* Respóndit Jesus: † A temetípso hoc dicis, an álii dixérunt tibi de me? *C* Respóndit Pilátus: *S* Numquid ego Judaeus sum? Gens tua, et Pontífices tradidérunt te mihi: quid fecísti? *C* Respóndit Jesus: † Regnum meum non est de hoc mundo. Si ex hoc mundo esset regnum meum, ministri mei útique decertárent, ut non tráderer Judaeis: nunc autem regnum

hřívali se; byl však s nimi také Petr stoje a ohřívaje se. Velekněz tedy otázal se Ježíše o jeho učednících a o jeho učení. Ježiš mu odpověděl: † „Já jsem mluvil světu zjevně; já jsem učil vždy v synagoze a ve chrámě, kde všickni židé se scházejí, a tajně jsem nemluvil nic. Proč se mne ptáš? Zeptej se těch, kteří slyšeli, co jsem mluvil; aj, ti vědí, co jsem já mluvil.“ *C* Když však to pověděl, jeden ze služebníků, stoje tu, dal Ježišovi políček řka: *S* „Tak-li odpovídáš nejvyššímu knězi?“ *C* Ježíš mu odpověděl: † „Mluvil-li jsem zle, vydej svědectví o zlém; jestliže však dobře, proč mne tepeš?“ *C* I poslal jej Annáš svázaného k nejvyššímu knězi Kaifášovi. Stál pak Šimon Petr a ohříval se. I řekli jemu: *S* „Nejsi-li také ty z učedníků jeho?“ *C* On zapřel a řekl: *S* „Nejsem.“ *C* Dí mu jeden ze služebníků nejvyššího kněze, příbuzný toho, jemuž Petr uťal ucho: *S* „Zdali jsem tě neviděl s ním v zahradě?“ *C* Tu zapřel Petr opět a hned kohout zazpíval. I přivedli Ježíše od Kaifáše do soudního dvora. Bylo ráno; a oni nevešli do soudního dvora, aby se neposkvrnili, nýbrž aby mohli jísti z velikonočních obětí. Tedy Pilát vyšel k nim ven a řekl: *S* „Kterou žalobu vedete proti člověku tomuto?“ *C* Odpověděli a řekli jemu: *S* „Kdyby tento nebyl zločinec, nevydali bychom ho tobě.“ *C* I řekl jim Pilát: *S* „Vezměte ho vy a podle zákona svého suďte jej.“ *C* Tu řekli mu židé: *S* „Nám nepřísluší zabíti nikoho.“ *C* Aby se naplnilo slovo Ježíšovo, kteréž byl pověděl naznačuje, jakou smrtí má umříti. Pilát tedy vešel opět do soudního dvora a povolal k sobě Ježíše a řekl jemu: *S* „Ty-li jsi král židovský?“ *C* Ježíš odpověděl: † „Sám-li od sebe to pravíš, či-li jiní pověděli ti o mně? *C* Pilát odpověděl: *S* „Zdali jsem já žid? Národ tvůj a velekněží vydali mi tebe. Co jsi učinil?“ *C* Ježíš odpověděl: † „Království mé není z tohoto světa. Kdyby z tohoto světa bylo království mé, služebníci moji bránili by, abych nebyl vydán židům: ale království mé není odtud.“ *C* I řekl mu Pilát: *S* „Tedy králem jsi ty?“ *C* Ježíš odpověděl: † „Ano, já jsem král. Já jsem se k tomu narodil a proto jsem při-

meum non est hinc. *C* Dixit ítaque ei Pilátus: *S* Ergo Rex es tu? *C* Respóndit Jesus: † Tu dicis, quia Rex sum ego. Ego in hoc natus sum, et ad hoc venit in mundum, ut testimónium erhíbeam veritáti: omnis qui est ex veritáte, audit vocem meam. *C* Dicit ei Pilátus: *S* Quid est véritas? *C* Et cum hoc dixísset, íterum exívit ad Judaeos, et dicit eis: *S* Ego nullam invénio in eo causam. Est autem consuetúdo vobis, ut unum dimíttam vobis in Pascha: vultis ergo dimíttam vobis Regem Judaeórum? *C* Clamavérunt ergo rursum omnes, dicéntes: *S* Non hunc, sed Barrábam. *C* Erat autem Barábbas latro. Tunc ergo apprehéndit Pilátus Jesum, et flagellávit. Et mílites plecténtes corónam de spinis, imposuérunt cápiti ejus: et veste purpúrea circumdedérunt eum. Et veniébant ad eum, et dicébant: *S* Ave, Rex Judaeórum. *C* Et dabant ei álapas. Exívit ergo íterum Pilátus foras, et dicit eis: *S* Ecce addúco vobis eum foras, ut cognoscátis, quia nullam invénio in eo causam. *C* (Exívit ergo Jesus portans corónam spíneam, et purpúreum vestiméntum.) Et dicit eis: *S* Ecce homo. *C* Cum ergo vidíšel na svět, abych vydal svědectví pravdě. Každý, kdo jest z pravdy, slyší hlas můj." *C* Dí mu Pilát: *S* „Co jest pravda?" *C* A když to pověděl, vyšel opět k židům a řekl jim: *S* „Já na něm žádné viny nenalézám. Jest však u vás obyčej, abych vám propustil jednoho vězně o velikonocích. Chcete-li tedy, abych vám propustil krále židovského?" *C* I vzkřikli opět všickni řkouce: *S* „Ne toho, nýbrž Barabáše." *C* Byl pak Barabáš lotr. Tu Pilát vzal Ježíše a dal ho zbičovat. A vojáci, spletše korunu z trní, vložili mu ji na hlavu a přioděli ho rouchem šarlatovým. A přicházeli k němu a říkali: *S* „Zdráv buď, králi židovský!" *C* A dávali mu políčky. I vyšel Pilát opět ven a řekl jim: *S* „Hle, vedu vám ho ven, abyste poznali, že na něm žádné viny nenalézám." *C* Tu vyšel ven Ježíš nesa korunu trnovou a roucho šarlatové. I řekl jim: *S* „Ejhle, člověk!" *C* Jak ho tedy uzřeli velekněží a sluhové, zvolali řkouce: *S* „Ukřižuj, ukřižuj ho!" *C* Dí jim Pilát: *S* „Vezměte ho vy a ukřižujte, neboť já na něm viny nenalézám." *C* Židé mu odpověděli: *S* „My

sent eum Pontífices, et ministri, clamábant, dicéntes: *S* Crucifíge, crucifíge eum. *C* Dicit eis Pilátus: *S* Accípite eum vos, et crucifígite: ego enim non invénio in eo causam. *C* Respondérunt ei Judaei: *S* Nos legem habémus, et secúndum legem debet mori, quia Fílium Dei se fecit. *C* Cum ergo audísset Pilátus hunc sermónem, magis tímuit. Et ingréssus est praetórium íterum: et dixit ad Jerum: *S* Unde es tu? *C* Jesus autem respónsum non dedit ei. Dicit ergo ei Pilátus: *S* Mihi non lóqueris? nescis quia potestátem hábeo crucifígere te, et potestátem hábeo dimíttere te? *C* Respóndit Jesus: † Non habéres potestátem advérsum me ullam, nisi tibi datum esset désuper. Proptérea, qui me trádidit tibi, majus peccátum habet. *C* Et exínde quaerébat Pilátus dimíttere eum. Judaei autem clamábant, dicéntes: *S* Si hunc dimíttis, non es amícus Caesaris. Omnis enim, qui se regem facit, contradícit Caesari. *C* Pilátus autem cum audísset hos sermónes, addúxit foras Jesum, et sedit pro tribunáli, in loco, qui dícitur Lithóstrotos, Hebráice autem Gábbatha. Erat autem Parascéve Paschae, máme zákon, a podle zákona má umříti, neboť se činil Synem Božím." *C* Když Pilát uslyšel toto slovo, obával se více. I vešel opět do soudního dvora a řekl Ježíšovi: *S* „Odkud jsi ty?" *C* Ale Ježíš nedal mu odpovědi. I řekl mu Pilát: *S* „Se mnou nemluvíš? Nevíš-li, že mám moc tebe propustiti a mám moc tebe ukřižovati?" *C* Ježíš mu odpověděl: † „Neměl bys žádné moci proti mně, kdyby ti nebylo dáno shůry; proto větší hřích má ten, kdo mě tobě vydal." *C* Odtud Pilát hledal ho propustiti, ale židé křičeli řkouce: *S* Propustíš-li tohoto, nejsi přítel císařův, neboť každý, kdo se činí králem, protiví se císaři." *C* Tedy Pilát uslyšev ta slova, vyvedl Ježíše ven a posadil se na soudnou stolici na místě, které slovo Lithostrotos, hebrejsky Gabbatha. Byl pak pátek velikonoční, okolo hodiny šesté; i řekl židům: *S* „Ejhle, král váš!" *C* Ale oni vzkřikli: *S* „Pryč s ním, pryč s ním, ukřižuj ho!" *C* Řekl jim Pilát: *S* „Krále vašeho ukřižuji?" *C* Velekněží odpověděli: *S* „Nemáme krále, leč jen císaře." *C* Tu vydal jim ho, aby byl ukřižován. I pojali

hora quasi sexta, et dicit Judaeis: *S* Ecce Rex vester. *C* Illi autem clamábant: *S* Tolle, tolle, crucifíge eum. *C* Dicit eis Pilátus: *S* Regem vestrum crucifígam? *C* Respondérunt Pontífices: *S* Non habémus regem, nisi Caesarem. *C* Tunc ergo trádidit eis illum, ut crucifigerétur. Suscepérunt autem Jesum, et eduxérunt. Et bájulans sibi crucem, exívit in eum, qui dícitur Calváriae, locum, Hebráice autem Gólgotha: ubi crucifixérunt eum, et cum eo álios duos, hinc, et hinc, médium autem Jesum. Scripsit autem et títulum Pilátus: et pósuit super crucem. Erat autem scriptum: JesusNazarénus, Rex Judaeórum. Hunc ergo títulum multi Judaeórum legérunt, quia prope civitátem erat locus, ubi crucifíxus est Jesus. Et erat scriptum Hebráice, Graece, et Latíne. Dicébant ergo Piláto Pontífices Judaeórum: *S* Noli scríbere, Rex sum Judaeórum, sed quia ipse dixit: Rex sum Judaeórum. *C* Respóndit Pilátus: *S* Quod scripsi, scripsi. *C* Mílites ergo cum crucifixíssent eum, accepérunt vestiménta ejus (et fecérunt quátuor partes: unicuíque míliti partem) et túnicam. Erat autem túnica Ježíše a vyvedli ho. A nesa sobě kříž vyšel na místo, které slove lebčí, hebrejsky Golgotha. Tam ukřižovali jej a s ním dva jiné po obou stranách, uprostřed pak Ježíše. I napsal Pilát také nápis a dal jej na kříž. Bylo pak napsáno: Ježíš Nazaretský, král židovský. Tento nápis tedy četli mnozí ze židů, neboť blízko města bylo místo, kde Ježíš byl ukřižován; a bylo to napsáno hebrejsky, řecky a latinsky. I řekli velekněží židovští Pilátovi: *S* „Nepiš, ‚král židovský', nýbrž že ‚on řekl: Jsem král židovský'." *C* Pilát odpověděl: *S* „Co jsem napsal, to jsem napsal." *C* Když tedy vojáci ukřižovali Ježíše, vzali roucha jeho a učinili čtyři díly, každému vojínu díl, a sukni. Byla pak ta sukně nesešitá, odvrchu všecka veskrze utkaná. Proto řekli mezi sebou: *S* „Neroztrhujme ji, nýbrž losujme o ni, čí bude." *C* Aby se naplnilo Písmo, které praví: ‚Rozdělili sobě roucha má a o můj oděv metali los.' Vojáci to tedy učinili. Stály pak u kříže Ježíšova jeho matka a sestra matky jeho Maria Kleofášova a Maria Magdalena. Tedy Ježíš uzřev matku a toho

inconsútilis, désuper contéxta per totum. Dixérunt ergo ad ínvicem: *S* Non scindámus eam, sed sortiámur de illa, cujus sit. *C* Ut Scriptúra implerétur, dicens: Partíti sunt vestiménta mea sibi: et in vestem meam misérunt sortem. Et mílites quidem haec fecérunt. Stabant autem juxta crucem Jesu, mater ejus, et soror matris ejus María Cléophae, et María Magdaléne. Cum vidísset ergo Jesus matrem, et discípulum stantem, quem diligébat, dicit matri suae: † Múlier, ecce fílius tuus. *C* Deínde dicit discípulo: † Ecce mater tua. *C* Et ex illa hora accépit eam discípulus in sua. Póstea sciens Jesus quia ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit: † Sítio. *C* Vas ergo erat pósitum acéto plenum. Illi autem spóngiam plenam acéto, hyssópo circumponéntes, obtulérunt ori ejus. Cum ergo accepísset Jesus acétum, dixit: † Consummátum est. *C* Et inclináto cápite trádidit spíritum. (Hic genuflectitur, et pausatur aliquantulum.) Judaei ergo (quóniam Parascéve erat) ut non remanérent in cruce córpora sábbato (erat enim magnus dies lle sábbati), rogavérunt učedníka, kterého miloval, an tu stojí, řekl matce své: † „Ženo, hle syn tvůj." *C* Potom řekl učedníkovi: † „Hle matka tvá." *C* A od té chvíle přijal ji ten učedník k sobě. Potom Ježíš, vida, že jest již všecko dokonáno, aby se naplnilo Písmo, pravil: † „Žízním." *C* Byla pak tam postavena nádoba plná octa. I nasadili na yzop houbu plnou octa a podali ji k ústům jeho. A když Ježíš ocet přijal, řekl: † „Dokonáno jest." *C* A nakloniv hlavu, vypustil duši. (Zde se poklekne a chvíli se čeká v rozjímání. — Od té doby, co pněl Spasitel na kříži, stal se kříž kotvou naší Víry, oduvodněním naší Naděje a zřídlem naší Lásky. Všecka naše radost i bolest stává se pohledem na kříž duchovnější a vznešenější; naše smrt počíná býti u paty kříže životem. Rozjímání o utrpení Krista je mannou, která pro všecky stavy naší duše přináší něco lahodného, vždycky to, co právě potřebujeme, co nás může zcela nasytiti a ukojiti. Kříž je kniha, ve které můžeme bez ustání obraceti a vždycky se dozvíme něco nového, úžasného a dojemného. Činíme to? Nebo snad odkládáme kříž proto, aby nám tak výmluvně nevyčítal, co způsobily naše hříchy a aby nás nerušil v naší spokojenosti, s sebou samými v klidu, jenž však jest klidem mrtvolným?) Poněvadž byl pátek, tedy židé, aby nezůstala těla na kříži v sobotu, neboť den té soboty byl veliký, prosili Piláta, aby se jim zlámaly nohy a oni sňali

Pilátum, ut frangeréntur eórum crura, et tolleréntur. Venérunt ergo mílites: et primi quidem fregérunt crura, et altérius, qui crucifíxus est cum eo. Ad Jesum autem cum veníssent, ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura: sed unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis, et aqua. Et qui vidit, testimónium perhíbuit: et verum est testimónium ejus. Et ille scit, quia vera dicit: ut et vos credátis. Facta sunt enim haec, ut Scriptúra implerétur: Os non comminuétis ex eo. Et íterum ália Scriptúra dicit: Vidébunt in quem transfixérunt.

Post haec autem rogávit Pilátum Joseph ab Arimathaea (eo quod esset discípulus Jesu, occúltus autem propter metum Judaeórum), ut tólleret corpus Jesu. Et permísit Pilátus. Venit ergo, et tulit corpus Jesu. Venit autem et Nicodémus, qui vénerat ad Jesum nocte prínium, ferens mixtúram myrrhae, et áloes, quasi libras centum. Accepérunt ergo corpus Jesu, et ligavérunt illud línteis cum aromátibus, sicut mos est Judaeis sepelíre. Erat autem in loco, ubi crucifíxus est, hortus: et in horse s kříže. Přišli tedy vojáci a zlámali nohy jednomu i druhému, jenž s ním byl ukřižován. Když však přišli k Ježíšovi a uzřeli ho již mrtvého, nezlomili mu nohou, ale jeden z vojínů bodl jej kopím v bok, a hned vyšla krev a voda. A ten, jenž to viděl, vydal svědectví o tom, a pravdivé jest svědectví jeho, a on ví, že pravdivé věci mluví, abyste i vy uvěřili. Stalo se to zajisté, aby se naplnilo Písmo: Kosti mu nezlomíte. A opět jiné Písmo dí: Budou patřiti na toho, v něhož bodli.

Potom Josef z Arimathie, jsa učedníkem Ježíšovým, ale tajným pro strach před židy, žádal Piláta, aby směl sejmouti tělo Ježíšovo. A Pilát dovolil. Přišel tedy, a sňal tělo Ježíšovo. Přišel však i Nikodem, kterýž byl přišel k Ježíšovi nejprve v noci, a přinesl smíšeninu myrrhy a aloe, asi sto liber. I vzali tělo Ježíšovo a obvinuli je prostěradly s vonnými věcmi, jakož jest u židův obyčej pochovávati. Byla pak na tom místě, kde byl ukřižován, zahrada a v té zato monuméntum novum, in quo nondum quisquam pósitus erat. Ibi ergo propter Parascéven Judaeórum, quia juxta erat monuméntum, posuérunt Jesum.

hradě hrob nový, do něhož ještě nikdo nebyl položen. Tam tedy pro pátek židovský položili Ježíše, poněvadž hrob byl blízko.

Po příkladě Ježíše Krista, jenž svou smrtí na kříži za celý svět trpěl, přimlouvá se kněz za blaho celého lidstva. Stoje na straně epištolní, počíná bezprostředně:

Přímluvy

Orémus, dilectíssimi nobis, pro Ecclésia sancta Dei: ut eam Deus et Dóminus noster, pacificáre, adunáre, et custodíre dignétur toto orbe terrárum: subjíciens ei principátus, et postátes: detque nobis quiétam et tranquíllam vitam degéntibus, glorificáre Deum Patrem omnipoténtem.

Modleme se, nejmilejší, za Církev svatou Boží, aby jí Bůh a Hospodin náš pokoj dáti, v jednotě ji zachovati a opatrovati ráčil po celém okrsku zemském, podřizuje jí knížectva i mocnosti; nám pak aby dal, abychom klidně a pokojně žijíce, oslavovali Boha Otce všemohoucího.

Orémus:

Diaconus: Flectámus génua.

Subdiaconus: Leváte.

Omnípotens sempitérne Deus, qui glóriam tuam ómnibus in Christo géntibus revelásti: custódi ópera misericórdiae tuae; ut ecclésia tua, toto orbe diffúsa, stábili fide in confessióne tui nóminis persevéret. Per eúmdem Dóminum... R. Amen.

Modleme se:

Jáhen: Skloňme kolena!

Podjáhen: Povstaňte!

Všemohoucí, věčný Bože, jenž jsi v Kristu slávu svou všem národům zjevil, opatruj díla milosrdenství svého, aby Církev tvá po celém okrsku rozšířena, pevnou věrou setrvala ve vyznávání jména tvého. Skrze téhož Pána...

R. Amen.

Orémus et pro beatíssimo Papa nostro N. ut Deus, et Dóminus noster,

Modleme se i za svatého Otce, papeže našeho N., aby Bůh a Hospodin

qui elégit eum in órdine Episcopátus, salvum, atque incólumem custódiat Ecclésiae suae sanctae, ad regéndum pópulum sanctum Dei.

Orémus:

Flectámus génua.

℟. Leváte.

Omnípotens sempitérne Deus, cujus judício univérsa fundántur: réspice propítius ad preces nostras, et eléctum nobis Antístitem tua pietáte consérva: ut Christiána plebs, quae te gubernátur auctóre, sub tanto Pontífice, credulitátis suae méritis augeátur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum...

℟. Amen.

Orémus et pro ómnibus Episcopis, Presbýteris, Diacónibus, Subdiacónibus, Acólythis, Exorcístis, Lectóribus, Ostiáriis, Confessóribus, Vírgínibus, Víduis: et pro omni pópulo sancto Dei.

Orémus:

Flectámus génua.

℟. Leváte.

Omnípotens sempitérne Deus, cujus spíritu totum corpus Ecclésiae sanctificátur, et régitur: exaúdi nos pro univérsis ordínibus supplicántes: ut grádus, jenž jej vyvolil k nejvyšší hodnosti biskupské, bez úhony jej a neporušeného zachoval Církvi své svaté, aby mohl říditi lid svatý Boží.

Modleme se:

Skloňme kolena!

℟. Povstaňte!

Všemohoucí, věčný Bože, na jehož ustanovení všecko se zakládá, shlédni milostivě na prosby naše a vyvoleného nejvyššího pastýře dobrotivostí svou nám zachovej, aby křesťanský lid, jenž podle tvého nařízení jest spravován, pod takovým Velekněžem zásluhy víry své množil. Skrze Pána...

℟. Amen.

Modleme se i za všecky Biskupy, Kněze, Jáhny, Podjáhny, Akolyty, Exorcisty, Lektory, Ostiáře, Vyznavače, Panny, Vdovy, a za všechen svatý lid Boží.

Modleme se:

Skloňme kolena!

℟. Povstaňte!

Všemohoucí, věčný Bože, jehož duchem veškeré tělo Církve jest posvěcováno a řízeno, vyslyš nás, kteří za všecky řády duchovní prosíme, aby darovanou milostí tvou všecky řády tobě věrně sloužily. Skrze Pána...

tiae tuae múnere, ab ómnibus tibi grádibus, fidéliter serviátur. Per Dóminum..

℟. Amen.

Orémus et pro catechúmenis nostris: ut Deus et Dóminus noster adapériat aures praecordiórum ipsórum, januámque misericórdiae; ut per lavácrum regeneratiónis accépta remissióne ómnium peccatórum et ipsi inveniántur in Christo Jesu Dómino nostro.

Orémus:

Flectámus génua.

℟. Leváte.

Omnípotens sempitérne Deus, qui Ecclésiam tuam nova semper prole fecúndas: auge fidem et intellectum catechúmenis nostris; ut renáti fonte baptísmatis, adoptiónis tuae fíliis aggregéntur. Per Dóminum nostrum...

℟. Amen.

Orémus, dilectíssimi nobis, Deum Patrem omnipoténtem, ut cunctis mundum purget erróribus: morbos aúferat: famen depéllat: apériat cárceres: víncula dissólvat: peregrinántibus réditum: infirmántibus sanitátem: navigántibus portum salútis indúlgeat.

Modleme se i za katechumeny naše, by Bůh a Pán náš otevřel sluch srdcí jejich a bránu milosrdenství, aby koupelí obrození přijali odpuštění všech hříchů a také oni nalézali se v Kristu Ježíši, Pánu našem.

Modleme se:

Skloňme kolena!

℟. Povstaňte!

Všemohoucí, věčný Bože, jenž Církev svou stále novým potomstvem zúrodňuješ, rozmnož víru a poznání katechumenů našich, aby obrozeni jsouce pramenem křestním, k vyvoleným synům tvým připojeni byli. Skrze Pána...

℟. Povstaňte!

Modleme se, nejmilejší, k Bohu Otci všemohoucímu, aby očistil svět ode všech bludů, nemoci odvrátil, hlad zapudil, zotvíral žaláře, pouta rozvázal aby daroval pocestným návrat, nemocným zdraví, plavícím se přístav spasný.

Orémus:

Flectámus génua.

℟. Leváte.

Omnípotens sempitérne Deus, moestórum consolátio, laborántium fortitúdo: pervéniat ad te preces de quaecúmque tribulatióne clamántium; ut omnes sibi in necessitátibus suis misericórdiam tuam gaúdeant affuísse. Per Dóminum... ℟. Amen.

Orémus et pro haereticis, et schismáticis: ut Deus, et Dóminus noster éruat eos ab erróribus univérsis; et ad sanctam matrem Ecclésiam Cathólicam, atque Apostólicam revocáre dignétur.

Orémus:

Flectámus génua.

℟. Leváte.

Omnípotens sempitérne Deus, qui salvas omnes, et néminem vis períre: réspice ad ánimas diabólica fraude decéptas; ut omni haerética pravitáte depósita, errántium corda resípiscant: et ad veritátis tuae rédeant unitátem. Per Dóminum... ℟. Amen.

Orémus et pro pérfidis Judaeis: ut Deus, et Dóminus noster aúferat velámen de córdibus eórum; ut et ipsi agnóscant Jesum Christum Dóminum nostrum.

Modleme se:

Skloňme kolena!

℟. Povstaňte!

Všemohoucí, věčný Bože, zarmoucených útěcho, trpících posilo, nechť dojdou k tobě prosby volajících v kterémkoliv soužení, aby se všichni radovati mohli, že v jejich potřebách jim milosrdenství tvé přispělo. Skrze Pána...

℟. Amen.

Modleme se i za bludaře a rozkolníky, aby je Bůh a Pán náš ze všelikých bludů vytrhnul a k svaté matce, Církvi katolické a apoštolské, nazpět povolati ráčil.

Modleme se:

Skloňme kolena!

℟. Povstaňte!

Všemohoucí, věčný Bože, jenž jsi spásou všech a nechceš, aby kdo zahynul, pohleď na duše ďábelskou lstí svedené, aby srdce bloudících zvrácenost bludařskou odložila a vzpamatovala se a vrátila k jednotě tvé pravdy. Skrze Pána... ℟. Amen.

Modleme se i za nevěrné židy, aby Bůh a Pán náš odňal clonu s jejich srdcí, by i oni uznali Ježíše Krista, Pána našeho!

Neodpovídá se ani Amen ani není lid vybídnut k pokleknutí, aby se nepřipomínala ta potupa, kdy židé na posměch před Kristem poklekali.

Omnípotens sempitérne Deus, qui étiam Judáicam perfídiam a tua misericórdia non repéllis; exaúdi preces nostras, quas pro illíus pópuli obcaecatióne deférimus; ut, ágnita veritátis tuae luce, quae Christus est, a suis ténebris eruántur. Per eúmdem Dóminum nostrum...

℟. Amen.

Orémus et pro paganis; ut Deus omnípotens aúferat iniquitátem a córdibus eórum; ut relíctis idólis suis, convertántur ad Deum vivum, et verum, et únicum Fílium ejus Jesum Christum Deum et Dóminum nostrum.

Orémus:

Flectámus génua.

℟. Leváte.

Omnípotens sempitérne Deus, qui non mortem peccatórum, sed vitam semper inquíris, súscipe propítius oratiónem nostram, et líbera eos ab idolórum cultúra: et ággrega Ecclésiae tuae sanctae, ad laudem, et glóriam nóminis tui. Per Dóminum nostrum...

℟. Amen.

Všemohoucí, věčný Bože, jenž ani nevěry židů ze svého milosrdenství nevylučuješ, vyslyš prosby naše, jež za zaslepený onen národ přednášíme, aby uznali světlo tvé pravdy, jímž je Kristus, a ze svých temnot vytrženi byli. Skrze téhož Pána našeho Ježíše Krista...

℟. Amen.

Modleme se i za pohany, aby Bůh všemohoucí odstranil nepravost ze srdcí jejich, by zanechali model svých a obrátili se k Bohu živému a pravému i jedinému Synu jeho Ježíši Kristu, Bohu a Pánu našemu.

Modleme se:

Skloňme kolena!

℟. Povstaňte!

Všemohoucí, věčný Bože, jenž ne smrt hříšníků, ale život stále vyhledáváš, přijmi milostivě modlitbu naši a vysvoboď je od modloslužebnictví a přidruž je k Církvi své svaté ke chvále a cti jména svého. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

℟. Amen.

Uctívání svatého Kříže

Církev svatá prosila teď za všecky: Za své dítky i za své nepřátele. Vyplnila tak úkol, který jí byl Spasitelem uložen. Nyní obrací se ke svým dítkám a zve je, aby s ní odčinily ta pohanění, kterých se dostalo Vykupiteli. Vystavuje jim k uctívání Kříž, který byl „židům pohoršením, pohanům bláznovstvím". Od té doby však, kdy na něm pněla Spása světa, stal se křesťanům vítězným a spasným znamením! Tento dojemný obřad uctívání Kříže povstal v Jerusalemě, když byl pravý kříž svatou Helenou nalezen; byl pak každým rokem o Velký pátek vystaven věřícími k uctění, kteří před ním klekali a s velkou vděčností jej líbali. Z Jerusalema se tento zvyk rozšířil po celé Církvi.

Kněz odloží mešní roucho, sestoupí na straně epištolní se stupňů oltářních a odhaluje fialovou rouškou zastřený kříž. Při tom po třikrát zpívá střídavě s chórem, pokaždé o ton výše:

Ecce, lignum Crucis, in quo salus mundi pepéndit.
℟. Veníte, adorémus.

Ejhle, dřevo Kříže, na němž Spása světa pněla!
℟. Pojďte, klanějme se!

Kdykoliv se zpívá „Pojďte, klanějme se", vrhají se věřící na kolena. Potom kněz položí kříž na stupně oltáře, zuje svou obuv a třikráte pokleknuv, políbí rány Ukřižovaného. Po něm činí tak i ostatní přítomní. Mezitím se zpívají t. zv. Improperie, Žaloby, v nichž Vykupitel něžným způsobem vypočítává svému lidu, co pro něj všecko učinil a jak on mu odplatil. Tyto výčitky platí i nám, jestliže zůstáváme chladnými nad tolikerým nám prokázaným dobrodiním od Bohočlověka. Na slova kněze, jenž zastupuje Krista, odpovídá řecky a latinsky jáhen a podjáhen nebo ostatní zpěváci. Tím se vyjadřuje, že židé Krista zavrhli, kdežto pohané (Řekové a Římané) jej uznali; jest to také zamenším, že pod křížem se sjednocuje veškeré lidstvo. A konečně jest to i historická upomínka, že ve starých dobách konala se v Římě bohoslužba také řecky.

Celebrans: ℣. Pópule meus, quid feci tibi? aut in quo contristávi te? respónde mihi. ℣. Quia edúxi te de terra Aegýpti: parásti crucem Salvatóri tuo.

Kněz: ℣. Lide můj, co jsem ti učinil? Nebo v čem jsem tě zarmoutil? Odpověz mi! ℣. Že jsem tě vyvedl ze země Egyptské, připravil's Kříž Spasiteli svému.

Po každé z prvních tří slok následuje t. zv. Trisagion, modlitba k třikrát svatému Bohu-Kristu, jenž jest silný, ačkoliv se stal pro nás slabým, jenž je nesmrtelný, ačkoliv za nás zemřel.

Diaconus: ℟. Agios o Theós.
Subdiaconus: ℟. Sanctus Deus.

Jáhen: ℟. Svatý Bože!
Podjáhen: ℟. Svatý Bože!

D. ℟. Agios ischyros.
S. ℟. Sanctus fortis.
D. ℟. Agios athánatos, eléison imas.
S. ℟. Sanctus immortális, miserére nobis.

C. ℣. Quia edúxi te per desértum quadragínta annis: et manna cibávi te, et introdúxi te in terram satis bonam, parásti crucem Salvatóri tuo.

D. ℟. Agios o Theós.
S. ℟. Sanctus Deus.
D. ℟. Agios ischyros.
S. ℟. Santus fortis.
D. ℟. Agios athánatos, eléison imas.
S. ℟. Sanctus immortális, miserére nobis.

C. ℣. Quid ultra débui fácere tibi, et non feci? Ego quidem plantávi te víneam meam speciosíssimam: et tu facta es mihi nimis amára: acéto namque sitim meam potásti: et láncea perforásti latus Salvatóri tuo.

D. ℟. Agios o Theós.
S. ℟. Sanctus Deus.
D. ℟. Agios ischyros.
S. ℟. Sanctus fortis.
D. ℟. Agios athánatos, eléison imas.
S. ℟. Sanctus immortális, miserére nobis.

C. ℣. Ego propter te flagellávi Aegyptum cum primogénitis suis: et tu me flagellátum tradidísti.

D. et *S.* ℟. Pópule

J. ℟. Svatý, Silný!
P. ℟. Svatý, Silný!
J. ℟. Svatý, Nesmrtelný, smiluj se nad námi!
P. ℟. Svatý, Nesmrtelný, smiluj se nad námi!

K. ℣. Že jsem tě vodil pouští po čtyřicet let a mannou tě sytil a uvedl tě do země úrodné, připravil's Kříž Spasiteli svému.

J. ℟. Svatý Bože!
P. ℟. Svatý Bože!
J. ℟. Svatý, Silný!
P. ℟. Svatý, Silný!
J. ℟. Svatý, Nesmrtelný, smiluj se nad námi!
P. ℟. Svatý, Nesmrtelný, smiluj se nad námi!

K. ℣. Co jsem ti ještě měl učiniti, a neučinil jsem? Já štípil jsem tebe jako vinici svou překrásnou; ty však stala jsi se mi přehořkou, neboť octem jsi mne v žízni mé napojila a kopím probodla jsi bok Spasiteli svému.

J. ℟. Svatý Bože!
P. ℟. Svatý Bože!
J. ℟. Svatý, Silný!
P. ℟. Svatý, Silný!
J. ℟. Svatý, Nesmrtelný, smiluj se nad námi!
P. ℟. Svatý, Nesmrtelný, smiluj se nad námi!

K. ℣. Já pro tebe jsem trestal Egypt s jeho prvorozenci, a tys mne zbičovaného vydal.

J. a *P.* ℟. Lide můj, co

meus, quid feci tibi? aut in quo contristávi te? respónde mihi.

C. V. Ego edúxi te de Aegýpto, demérso Pharaóne in Mare rubrum: et tu me tradidísti princípibus sacerdótum.

D. et *S.* R. Pópule meus, quid feci tibi...

C. V. Ego ante te apérui mare: et tu aperuísti láncea latus meum.

D. et *S.* R. Pópule meus, quid feci tibi...

C. V. Ego ante te praeívi in colúmna nubis: et tu me duxísti ad praetórium Piláti.

D. et *S.* R. Pópule meus, quid feci tibi...

C. V. Ego te pavi manna per desértum: et tu me caecidísti álapis et flagéllis.

D. et *S.* R. Pópule meus, quid feci tibi...

C. V. Ego te potávi aqua salútis de petra: et tu me potásti felle, et acéto.

D. et *S.* R. Pópule meus, quid feci tibi...

C. V. Ego propter te Chananaeórum reges percússi: et tu percussísti arúndine caput meum.

D. et *S.* R. Pópule meus, quid feci tibi...

C. V. Ego dedi tibi sceptrum regále: et tu dedísti cápiti meo spíneam corónam.

jsem ti učinil? Nebo v čem jsem tě zarmoutil? Odpověz mi!

K. V. Já vyvedl jsem tě z Egypta, utopiv Faraona v moři Rudém, a tys mne vydal knížatům kněžským.

J. a *P.* R. Lide můj, co jsem ti učinil? Nebo...

K. V. Já jsem před tebou otevřel moře, a tys otevřel kopím bok můj.

J. a *P.* R. Lide můj, co jsem ti učinil? Nebo...

K. V. Já jsem před tebou kráčel v oblakovém sloupu, a tys mne dovedl do soudnice Pilátovy.

J. a *P.* R. Lide můj, co jsem ti učinil? Nebo...

K. V. Já jsem tě krmil mannou na poušti, a tys mne týral políčky a šlehy.

J. a *P.* R. Lide můj, co jsem ti učinil? Nebo...

K. V. Já jsem tě napájel vodou spásy ze skály, a tys mne napojil žlučí a octem.

J. a *P.* R. Lide můj, co jsem ti učinil? Nebo...

K. V. Já pro tebe bil krále Kananejské, a tys bil třtinou hlavu mou.

J. a *P.* R. Lide můj, co jsem ti učinil? Nebo...

K. V. Já ti dal žezlo královské, a tys dal na hlavu mou trnovou korunu.

D. et *S.* R. Pópule meus, quid feci tibi...

C. V. Ego te exaltávi magna virtúte: et tu me suspendísti in patíbulo Crucis.

D. et *S.* R. Pópule meus, quid feci tibi...

C. V. Crucem tuam adorámus, Dómine: et sanctam resurrectiónem tuam laudámus, et glorificámus: ecce enim propter lignum venit gaúdium in univérso mundo.

Ps. 66, 2. Deus misereátur nostri, et benedícat nobis.

D. et *S.* R. Illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

C. V. Crucem tuam adorámus, Dómine: et sanctam resurrectiónem tuam laudámus, et glorificámus: ecce enim propter lignum venit gaúdium in univérso mundo.

J. a *P.* R. Lide můj, co jsem ti učinil? Nebo...

K. V. Já tě povýšil mocí velikou, a tys mne pověsil na dřevo Kříže.

J. a *P.* R. Lide můj, co jsem ti učinil? Nebo...

K. V. Kříži tvému se klaníme, Pane, a tvé svaté vzkříšení chválíme a oslavujeme; neboť hle, skrze dřevo stala se radost po celém světě.

Ž. 66, 2. Nechť smiluje se Bůh nad námi a požehná nám!

J. a *P.* R. Nechť nechá zářiti tvář svou nad námi a smiluje se nad námi!

K. V. Kříži tvému se klaníme, Pane, a tvé svaté vzkříšení chválíme a oslavujeme; neboť hle, skrze dřevo stala se radost po celém světě!

Trvá-li uctívání Kříže déle, zpívá se ještě následující hymnus:

D. et *S.* R. Crux fidélis, inter omnes arbor una nóbilis: nulla silva talem profert, fronde, flore, gérmine. Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus sústinet.

C. Hymnus V. Pange lingua gloriósi lauream certáminis, et super crucis trophaeo dic triúmphum

J. a *P.* R. Kříži Víry, mezi všemi stromy ušlechtilý jediný, takového les už nevydává žádný, co do listí, květů, ovoce; sladké dřevo, sladké hřeby, sladké drží břemeno.

K. Hymnus V. Jazyku, pěj o vítězství v boji přeslavném, nad trofejí Kříže zpívej píseň vítěznou a

nóbilem: quáliter Redémptor orbis immolátus vícerit.

D. et *S.* ℟. Crux fidélis..

C. ℣. De paréntis protoplásti fraude Factor cóndolens, quando pomi noxiális in necem morsu ruit: ipse lignum tunc notávit damma ligni ut sólveret.

D. et *S.* ℟. Dulce lignum, dulces clavos..

C. ℣. Hoc opus nostrae salútis ordo depopóscerat: multifórmis proditóris ars ut artem fálleret: et medélam ferret inde, hostis unde laeserat.

D. et *S.* ℟. Crux fidélis..

C. ℣. Quando venit ergo sacri plenitúdo témporis, missus est ab arce Patris Natus, orbis Cónditor; atque ventre virgináli carne amíctus pródiit.

D. et *S.* ℟. Dulce lignum, dulces clavos..

C. ℣. Vagit infans inter arcta cónditus praesépia: membra pannis involúta Virgo mater álligat: et Dei manus, pedésque stricta cingit fáscia.

D. et *S.* ℟. Crux fidélis..

C. ℣. Lustra sex qui jam perégit, tempus implens córporis, sponte líbera Redémptor passióni déditus, Agnus in Crucis levátur immolándus stípite.

D. et *S.* ℟. Dulce lignum, dulces clavos..

vznešenou, obětovaný jak Vykupitel světa zvítězil!

J. a *P.* ℟. Kříži Víry..

K. ℣. Zarmoucen jsa obelstěním prvně stvořeného člověka, když se v propast smrti zřítil soustem plodu škodlivým, Stvořitel sám označil strom, jenž by škodu stromu napravil!

J. a *P.* ℟. Sladké dřevo, sladké hřeby..

K. ℣. Toho díla vyžadoval naší spásy řád, by lest mnohonásobného zrádce byla oklamána lstí; odtud aby vzešla spása, odkud zranil nepřítel.

J. a *P.* ℟. Kříži Víry..

K. ℣. Když pak tedy přišla plnost doby posvátné, z nebeského hradu Otce poslán Syn, světa Stvořitel; a jsa v tělo zahalený, z lůna panny zrodil se.

J. a *P.* ℟. Sladké dřevo, sladké hřeby..

K. ℣. Jako dítě pláče v úzké jesle položen, údy zavinuje Panna-Matka plenami, ruce tak a nohy Boha pouto pevné stahuje!

J. a *P.* ℟. Kříži Víry..

K. ℣. Když už třicet let dovršil, konče svoji zemskou pouť, dobrovolně jako Vykupitel v utrpení vydal se, jak Beránek obětní je na kmen kříže vyzdvižen.

J. a *P.* ℟. Sladké dřevo, sladké hřeby..

C. ℣. Felle potus ecce languet, spina, clavi, láncea mite corpus perforárunt, unda manat, et cruor: terra, pontus, astra, mundus, quo lavántur flúmine!

D. et *S.* ℟. Crux fidélis..

C. ℣. Flecte ramos arbor alta, tensa laxa víscera, et rigor lentéscat ille, quem dedit natívitas: et supérni membra Regis tende miti stípite.

D. et *S.* ℟. Dulce lignum, dulces clavos..

C. ℣. Sola digna tu fuísti ferre mundi víctimam: atque portum praeparáre arca mundo naúfrago: quam sacer cruor perúnxit, fusus Agni córpore.

D. et *S.* ℟. Crux fidélis..

C. ℣. Sempitérna sit beátae Trinitáti glória, aequa Patri, Filióque; par decus Paráclito: Únius, Tríque nomen laudet univérsitas.

D. et *S.* ℟. Dulce lignum, dulces clavos..

K. ℣. Žluč okouší — hle, jak chřadne; hřeby, kopí, trní, tělo něžné pronikly, voda a krev prýští! Jakým proudem země, moře, hvězdy, svět jsou obmyty!

J. a *P.* ℟. Kříži Víry..

K. ℣. Nakloň větve, strome velký, údy rozepiaté uvolni, a ta tvrdost nechť se zjemní, kterou od přírody máš; údy nebeského Krále napni měkkém na kmeni!

J. a *P.* ℟. Sladké dřevo, sladké hřeby..

K. ℣. Tys jen byl jedině hoden nésti oběť na zemi, jako archa přístav připravuješ světu ztroskotalému, kterou svatá skropila krev, z těla Beránkova tekoucí!

J. a *P.* ℟. Kříži Víry..

K. ℣. Neustálá sláva budiž nejsvětější Trojici, stejná Otci jako Synu; stejná úcta Utěšiteli! Jméno Trojjediného nechť chválí celý svět!

J. a *P.* ℟. Sladké dřevo, sladké hřeby..

Po uctění svatého Kříže přináší se za zpěvu na oltář Hostie o Zeleném čtvrtku proměněná.

Missa Praesanctificatorum

Pak následuje t. zv. Missa Praesanctificatorum, t. j. mše předem posvěcených (proměněných) obětních darů. V římském ritu slaví se pouze v tento den, kdežto v Orientě v postní době častěji. Jelikož se při ní vynechává Obětování, Preface, Kánon, Proměňování a j., neslaví se vlastní mše sv. Přes to však jest to skutečná eucharistická slavnost, při níž kněz za prastarých obřadů přijímá předem proměněnou hostii. Právě dnes, kdy vzpomínáme si na krvavou oběť na Kříži, chápeme, že Nejsv.

Svátost oltářní jest sladký plod, který nám je se stromu Kříže podáván.

Kadidlo sype se do kadidelnice bez požehnání. Po okuřování (str. 12), když si kněz umyl ruce, modlí se:

In spíritu humilitátis (str. 12).
Oráte fratres (str. 14).
Pater noster (str. 22). a Líbera nos (str. 23).

Potom kněz zvedá pravou rukou hostii. Nepromĕňuje vína, nýbrž modlí se hned:

Percéptio Córporis tui, (str. 25), Panem coelestem; Dómine, non sum dignus; Corpus Dómini nostri (str. 25).
Quod ore súmpsimus (str. 26).

Pak odchází od oltáře. S oltáře snímá se opět plátěná pokrývka na památku obnažení našeho Vykupitele. Nešpory jsou beze zpěvu.

Bílá sobota

Shromáždění u sv. Jana v Lateráně

Bohoslužba dnešního dne konávala se za starých dob v sobotu pozdě večer a trvala přes půlnoc; odtud mnohé narážky na noc, jako v modlitbě při mši sv., v Exsultet a v Prefaci. Dnešní vigilie (svatvečer) velikonoční a vigilie svatodušní bývaly dva nejhlavnější dní v roce, o nichž se křtilo. České jméno „Bílá sobota" pochází od toho, že novokřtěnci byli oblékáni v bílá roucha na znamení čistoty duše, které dosáhli spásonosnou koupelí křtu.

Dnes Spasitel odpočívá v hrobě po své krvavé námaze, kterou jej stála spása našich duší. Původně neslouží se ani dnes mše sv. A Církev svatá rozjímala v tichu nad mrtvým tělem svého Vykupitele, které bylo sice opuštěno jeho duší, ne však jeho Božstvím. Učiňme to, co udělaly tehdy nábožné ženy, když šly ke hrobu Kristovu: donesme drahých mastí (lítost nad hříchy) a vonného koření (modlitby ze srdce vděčného) a navštivme Beránka, který z lásky k nám trpěl!

Dešní obřady obírají se tajemstvím Vzkříšení; a sice především Krista, naší hlavy, a pak duchovním vzkříšením věřících, jeho údů. První vzkříšení slaví se symbolicky svěcením ohně a velikonoční svíce (paškálu), druhé svěcením vody křestní a po případě křtem dospělých, jestliže žádali státi se křesťany. Ve křtu sv. je křtěnec se svými hříchy pohřben a vstává pak jako nový člověk z hrobu, v němž odumřel hřích. —

Obřady počínají svěcením ohně a kadidla, po nich je svěcena velikonoční svíce. Potom následují čtení z Proroků, načež ve farních kostelích svěcení křestní vody; konečně mše svatá.

Svěcení ohně a zrn kadidlových

Toto svěcení koná se před kostelem. Před tím se vykřesají jiskry z kamene a zapálí jimi dřevo.

Smrtí Kristovou shaslo světlo Starého Zákona a jeho vzkříšením ukázalo se celému světu nové světlo — Nový Zákon, který od této chvíle stal se závazným pro veškeré lidstvo. Zvyk

světiti oheň na Bílou sobotu pochází ještě z doby, kdy bohoslužba (lucernare) počínala večer. Zpustošený a sešeřelý chrám měl se tuto noc zastkvíti novým světlem; toto mělo se všal rozsvítiti na novém ohni, neboť při vzkříšení Kristově jakoby se obnovila celá příroda. Jelikož Církev všecko, čeho při Bohoslužbách užívá, žehná, aby to vyňala z profanního užívání a svými modlitbami povznesla, světí také slavným způsobem i tento nový oheň. Ten jest zároveň symbolem vzkříšeného Krista, neboť jako neživý kámen vydává jasnou jiskru, tak temný hrob vydal Světlo, které od té doby září všem národům. — Kromě toho světí se ještě pět kadidlových zrn, které značí vonné masti, jež zbožné ženy připravily pro rány Spasitelovy.

Kněz ve fialovém rouše se modlí:

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.

V. Pán s vámi.
R. I s duchem tvým.

Orémus:

Deus, qui per Fílium tuum, angulárem scílicet lápidem, claritátis tuae ignem fidélibus contulísti: productum e silice, nostris profutúrum úsibus, novum hunc ignem sancti † fica: et concéde nobis, ita per haec festa Paschália coeléstibus desidériis inflammári; ut ad perpétuae claritátis, puris méntibus, valeámus festa pertíngere. Per eúmdem Christum, Dóminum nostrum. R. Amen.

Modleme se:

Bože, jenž jsi skrze Syna svého, jenž jest úhelným kamenem, oheň jasnosti své věřícím udělil, po†svěť nový tento oheň z křemene k naší potřebě a užitku vykřesaný; a dej nám těmito velikonočními slavnostmi tak nebeskými tužbami roznícenu býti, bychom k slavnostem věčné jasnosti s čistým srdcem mohli dojíti. Skrze téhož Krista, Pána našeho.
R. Amen.

Orémus:

Dómine Deus, Pater omnípotens, lumen indefíciens, qui es cónditor ómnium lúminum: béne†dic hoc lumen, quod a te sanctificátum, atque benedíctum est, qui illumináste omnem mundum: ut ab eo lúmine accendámur, atque illuminémur igne claritátis tuae: et sicut illumináste

Modleme se:

Pane Bože, Otče všemohoucí, světlo nehynoucí, jenž jsi stvořitel všech světel, po†žehnej toto světlo — které je tebou posvěceno a požehnáno, jenž jsi osvítil veškeren svět — abychom tímto světlem roznícení a ohněm tvé jasnosti osvíceni byli; a jako jsi osvítil Mojžíše

Móysen exeúntem de Aegýpto, ita illúmines corda et sensus nostros: ut ad vitam et lucem aetérnam pervenire mereámur. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus:

Dómine sancte, Pater omnípotens, aetérne Deus: benedicéntibus nobis hunc ignem in nómine tuo, et unigéniti Fílii tui Dei ac Dómini nostri Jesu Christi, et Spíritus Sancti, cooperári dignéris: et ádjuva nos contra igníta tela inimíci, et illústra grátia coelésti. Qui vivis et regnas cum eódem Unigénito tuo, et Spíritu Sancto, Deus: per ómnia saecula saeculórum. ℟. Amen.

z Egypta odcházejícího, tak osvěť srdce a smysly naše, abychom života a světla věčného dojíti byli hodni. Skrze Krista, Pána našeho.

℟. Amen.

Modleme se:

Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, rač působiti s námi, jižto světíme tento oheň ve jménu tvém a jednorozeného Syna tvého, Boha a Pána našeho Ježíše Krista, a Ducha Svatého; a pomáhej nám proti ohnivým šípům nepřítele a osvěcuj nebeskou Milostí. Jenž žiješ a kraluješ s týmž Jednorozeným svým a Duchem Svatým, Bůh po všecky věky věkův. ℟. Amen.

Nyní světí se pět kadidlových zrn pro paškál.

Oratio

Véniat, quaesumus, omnípotens Deus, super hoc incénsum larga tuae bene†dictiónis infúsio: et hunc noctúrnum splendórem invisíbilis regenerátor accénde: ut non solum sacrifícium, quod hac nocte litátum est, arcána lúminis tui admixtióne refúlgeat; sed in quocúmque loco ex hujus sanctificatiónis mystério áliquid fúerit deportátum, expúlsa diabólicae fraudis nequítia, virtus tuae majestátis assístat. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Modlitba

Nechť sestoupí, prosíme, všemohoucí Bože, na toto kadidlo hojné vylití tvého po†žehnání; zažehni, neviditelný obnoviteli, tento lesk noční, aby netoliko oběť, která je tuto noc slavena, v lesku tajemného světla tvého zazářila, ale i na každém místě, kamkoliv by co z tajemství tohoto posvěcení se dostalo, nechť zloba ďábelské lsti je zapuzena a moc tvé velebnosti přítomna. Skrze Krista, Pána našeho.

℟. Amen.

Na posvěceném ohni rozsvítí se svíce, aby se zaneslo světlo do kostela. Jáhen odloží fialovou planetu, kterou až dosud byl oděn, a obleče se v bílou dalmatiku — znamení radosti, neboť v nejbližším okamžiku bude zvěstovati shromáždění vzkříšení Kristovo. Do ruky vezme trojramennou svíci, která značí Nejsvětější Trojici. Průvod vstoupí do kostela a jáhen rozsvítí jedno rameno této svíce. Na to všichni klekají; jáhen vstane a zpívá: „Lumen Christi — světlo Kristovo!" Ostatní odpovídají: „Deo grátias — Bohu díky!" Tak se děje po třikrát, vždy o tón výše; po prvé u dveří chrámových, po druhé uprostřed kostela a po třetí v blízkosti oltáře. Celý tento krásný obřad měl značiti katechumenům, kteří byli tuto noc křtěni, jak světlo, které z Krista vyšlo, zjevilo světu tajemství Nejsvětější Trojice. Toto světlo lze však zříti pouze v Církvi; a jenom znenáhla, stále hlasitěji a výmluvněji jest toto tajemství stále odhalováno.

Svěcení velikonoční svíce

Velikonoční svíce značí vzkříšeného Krista. Vosk, jenž jest včelkou tvořen z nejčistších látek, představuje tělo Bohočlověka, vzaté z nejčistší Panny. Knot je obrazem jeho duše, která svítí Božstvím Svěcení děje se nádherným zpěvem, jenž je zároveň oznámením velikonoční radosti ze vzkříšení Vykupitelova — Praeconium paschale; podle prvého slova jmenuje se obyčejně „Exsultet". Básnicky krásný ten chvalozpěv připisují mnozí sv. Augustinu. Možno na něm rozeznávati tři části: slavnostní oznámení, hlavní částí je vznešená Předmluva, konec vyznívá prosbami o velikonoční radost a mír.

Dříve než jáhen započne zpěv Exsultet, vyprosí si od kněze zvláštní požehnání. Dostane je slovy:

Dóminus sit in corde tuo et in lábiis tuis: ut digne et competénter annúnties suum paschále praecónium: In nómine Patris, et Fílii, et †Spíritus Sancti. Amen.

Pán budiž v srdci tvém a na rtech tvých, abys důstojně a náležitě zvěstoval jeho velikonoční chválu. Ve jménu Otce †i Syna i Ducha Svatého. Amen.

Potom jáhen slavným hlasem pěje:

Exsúltet jam Angélica turba caelórum: exsúltent divína mystéria: et pro tanti Regis victória tuba ínsonet salutáris. Gáudeat et tellus tantis irradiáta

Plesej již andělský zástup na nebesích! Plesejte Boží tajemství; a k vítězství tak velikého Krále, nechť zazvučí polnice Spásy! Raduj se i země, tak

fulgóribus: et aetérni Regis splendóre illustráta, totíus orbis se séntiat amisísse calíginem. Laetétur et mater Ecclésia, tanti lúminis adornáta fulgóribus: et magnis populórum vócibus haec aula resúltet. Quaprópter astántes vos, fratres caríssimi, ad tam miram hujus sancti lúminis claritátem, una mecum, quaeso Dei omnipoténtis misericórdiam invocáte. Ut, qui me non meis méritis intra Levitárum númerum dignátus est aggregáre: lúminis sui claritátem infúndens, Cérei hujus laudem implére perfíciat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium suum: qui cum eo vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus.

℣. Per ómnia saécula saeculórum.
℟. Amen.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. E cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino, Deo nostro.
℟. Dignum et justum est.

Vere dignum et justum est, invisíbilem Deum Patrem omnipoténtem Filiúmque ejus unigénitum, oslňujícími ozářena jasy; a věčného Krále leskem osvícena nechť pozná, že pozbyla temnoty na celém svém okrsku! Raduj se i matka Církev, okrášlená leskem takového světla; a velikým jásotem lidu nechť se ozývá tento chrám! Pročež prosím i vás, nejdražší bratři, kteří jste přítomni tak přepodivné jasnosti tohoto svatého světla; byste zároveň se mnou vzývali milosrdenství Boha všemohoucího, aby On, jenž mne bez mých zásluh do počtu svých služebníků ráčil vřaditi, světla svého jasností mne naplnil a ke chvále této Svíce mne schopným učinil. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna svého, jenž s ním žije a kraluje v jednotě Ducha Svatého Bůh

℣. Po všecky věky věkův.
℟. Amen.
℣. Pán s vámi.
℟. I s duchem tvým.
℣. Vzhůru srdce.
℟. Máme k Hospodinu.
℣. Díky vzdejme Hospodinu, Bohu svému.
℟. Hodno a spravedlivo jest.

Vskutku hodno a spravedlivo jest neviditelného Boha, Otce všemohoucího, a Syna jeho jednorozeného,

Dóminum nostrum Jesum Christum, toto cordis ac mentis affáctu et vocis ministério personáre. Qui pro nobis aetérno Patri Adae débitum solvit: et véteris piáculi cautiónem pio cruóre detérsit. Haec sunt enim festa paschália, in quibus verus ille Agnus occíditur, cujus sánguine postes fidélium consecrántur. Haec nox est, in qua primum patres nostros, fílios Israel edúctos de Aegýpto, Mare Rubrum sicco vestígio transíre fecísti. Haec ígitur nox est, quae peccatórum ténebras, colúmnae illuminatióne purgávit. Haec nox est, quae hódie per univérsum mundum in Christo credentes, a vítiis saeculi et calígine peccatórum segregátos, reddit grátiae, sóciat sanctitáti. Haec nox est, in qua, destrúctis vínculis mortis, Christus ab ínferis victor ascéndit. Nihil enim nobis nasci prófuit, nisi rédimi profúísset. O mira círca nos tuae pietátis dignátio! O inaestimábilis diléctio caritátis: ut servum redímeres, Fílium tradidísti! O certe necessárium Adae peccátum, quod Christi morte delétum est! O felix culpa, quae talem ac tantum méruit habére Redemptórem! O vere beáta

ho, Pána našeho Ježíše Krista, celou vroucností srdce a mysli a zvučným hlasem velebili, toho, jenž za nás věčnému Otci dluh Adamův splatil a úpis starého hříchu svatou krví smazal! Neboť toto je slavnost oněch Velikonoc, o nichž pravý Beránek se zabíjí jehož krví veřeje věřících se posvěcují! Toto jest ona noc, v kterou jsi druhdy otcům našim, synům Israelským z Egypta vyvedeným, dal suchou nohou Rudé moře přejíti! Toto jest tedy noc, která temnoty hříchu světelným sloupem očistila! Tato noc to jest, která dnes po veškerém světě ty, kdož věří v Krista, od nepravostí světa a temnot hříchů odděluje, vrací milosti, snoubí se svatostí! Toto jest ona noc, kdy Kristus pouta smrti zlomil a jako vítěz z říše mrtvých vystoupil! Neboť nic by nám neprospělo se zroditi, kdyby se nám nedostalo vykoupení! O přepodivná blahosklonnost tvé dobrotivosti k nám! O neocenitelná něžnost lásky! Abys vykoupil otroka, Syna jsi vydal! O vpravdě nezbytný Adamův hřích, jenž smrtí Kristovou jest shlazen! O šťastná vina, která takového a tak vznešeného

nox, quae solaméruit scire tempus et horam, in qua Christus ab ínferis resurréxit! Haec nox est, de qua scriptum est: Et nox sicut dies illuminábitur: Et nox illuminátio mea in delíciis meis. Hujus ígitur sanctificátio noctis fugat scélera, culpas lavat: et reddit innocéntiam lapsis et maestis laetítiam. Fugat ódia, concórdiam parat et curvat impéria.

Vykupitele míti zasloužila! O vskutku blažená noc, kteréž jediné dáno bylo věděti čas a hodinu, kdy Kristus vstal z říše mrtvých! Toto jest noc, o níž psáno jest: „Noc jako den se rozjasní; a noc bude mi světlem v rozkoších mých.“ Posvěcení této noci tedy zahání nepravosti, smývá viny, vrací kleslým nevinnost, radost truchlícím. Zahání nenávist, působí svornost a ohýbá mocnosti.

Po těchto slovech zasazuje jáhen ve způsobě kříže do paškálu pět před tím posvěcených kadidlových zrn, která připomínají pět ran Spasitelových, a pokračuje:

In hujus ígitur noctis grátia, súscipe, sancte Pater, incénsi hujus sacrifícium vespertínum: quod tibi in hac Cérei oblatióne sollémni, per ministrórum manus de opéribus apum, sacrosáncta reddit Ecclésia. Sed jam colúmnae hujus praecónia nóvimus, quam in honórem Dei rútilans ignis accéndit.

V této milostiplné noci tedy přijmi, svatý Otče, tohoto zápalu večerní oběť, kterou ti velesvatá Církev při tomto slavném obětování Svíce skrze ruce sluhů svých z díla včelek podává. Však známe již chválu tohoto sloupce, jejž ke cti Boží zářný oheň rozžehá.

Jáhen rozsvítí paškál trojramennou svící. Tím je obrazně naznačeno vzkříšení Páně, když božská moc opět jeho tělo oživila. Jáhen pokračuje:

Qui licet sit divísus in partes, mutuáti tamen lúminis detriménta non novit. Alitur enim liquántibus ceris, quas in substántiam pretiósae hujus lámpadis apis mater edúxit.

Kterému, ačkoliv je dělen, přec neubývá světla, jež sdílí, neboť jest živen tekoucím voskem, jejž pro podstatu této drahocenné lampy plodná včelka vyrobila.

Nyní se rozsvítí věčná lampa a pak ostatní světla v kostele. — Když Kristus umíral, zhasínalo světlo po světle; po jeho

vzkříšení šíří se světlo Evangelia poznenáhlu do celého světa.— Jáhen dokončí poté svůj chvalozpěv:

O vere beáta nox, quae exspoliávit Aegýptios, ditávit Hebraéos! Nox, in qua terrénis caeléstia, humánis divína jungúntur. Orámus ergo te, Dómine: ut Céreus iste in honórem tui nóminis consecrátus, ad noctis hujus calíginem destruéndam, indefíciens persevéret. Et in odórem suavitátis accéptus, supérnis lumináribus misceátur. Flammas ejus lúcifer matutínus invéniat. Ille, inquam, lúcifer, qui nescit occásum. Ille, qui regréssus ab ínferis, humáno géneri serénus illúxit. Precámur ergo te Dómine: ut nos fámulos tuos, omnémque clerum, et devotíssimum pópulum: una cum beatíssimo Papa nostro N. et Antístite nostro N., quiéte témporum concéssa, in his paschálibus gáudiis, assídua protectióne régere, gubernáre et conserváre dignéris. Per eúmdem Dóminum...

℟. Amen.

O, vskutku blažená noc, kteráž oloupila Egypťany, Hebrejce pak obohatila! Noc, v níž se zemským nebeské, s lidským Božské se snoubí! Prosíme tě tedy, Pane, aby tato svíce, ke cti jména tvého posvěcená, k zahnání temnoty této noci svítiti neustávala a přijata jsouc jako vůně líbezná, nechť ke světlům oblohy se druží! Plamen její nechť zastihne ještě jitřenka: Ona totiž jitřenka, která nezná západu! Ten, jenž vstav z říše mrtvých, lidskému pokolení jasně zazářil. Voláme tudíž k tobě, Pane, abys nás, služebníky své, veškero duchovenstvo a nábožný lid zároveň se svatým Otcem naším Papežem N., a biskupem naším N., uděliv nám pokojné doby, v těchto velikonočních radostech stálou ochranou říditi, spravovati a zachovati ráčil. Skrze téhož Pána našeho...

℟. Amen.

Jelikož dnešní svatvečer (zároveň se svatodušním svatvečerem) byl v prvých dobách křesťanských určen za den křtu katechumenů, světila se také dnes slavným způsobem křestní voda. Mezi přípravou toho, čeho bylo potřebí k tomuto úkonu, četlo se 12 proroctví, v kterých je ukazováno buď na význam vody vzhledem k stvoření nebo na jiné pravdy, zvláště na duchovní obrození. Po každém čtení následuje odpovídající modlitba.

Proroctví

Prophetia prima Gen. 1, 1-31 et 2, 1-2.

První proroctví 1. Mojž. 1, 1-31 a 2, 1-2.

Co se zde povídá o stvoření světa, platí obrazně i o novém stvoření ve křtu svatém. Z něho člověk vychází jako zcela nový tvor, jenž má opět právo na Nebe. Také nad křestní vodou se vznáší Duch Boží, odděluje světlo od tmy, pevnou půdu Víry od nejistého kolísání.

In princípio creávit Deus coelum, et terram. Terra autem erat inánis et vácua, et ténebrae erant super fáciem abýssi: et Spíritus Dei ferebátur super aquas. Dixítque Deus: Fiat lux. Et facta est lux. Et vidit Deus lucem, quod esset bona: et divísit lucem a ténebris. Appellavítque lucem Diem, et ténebras Noctem: factúmque est véspere, et mane, dies unus. Dixit quoque Deus: Fiat firmaméntum in médio aquárum: et dívidat aquas ab aquis. Et fecit Deus firmaméntum, divisítque aquas, quae erant sub firmaménto, ab his, quae erant super firmaméntum. Et factum est ita. Vocavítque Deus firmaméntum coelum: et factum est véspere, et mane, dies secúndus. Dixit vero Deus: Congregéntur aquae, quae sub coelo sunt, in locum unum: et appáreat árida. Et factum est ita. Et vocávit Deus áridam, Terram: congregationésque aquárum appellávit Mária.

Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi. Země však byla pustá a prázdná, tma byla nad hlubinou a duch Boží se vznášel nad vodami. Tu řekl Bůh: „Budiž světlo!“ I stalo se světlo. A viděl Bůh světlo, že je dobré. A oddělil světlo ode tmy. Nazval pak světlo dnem a tmu nocí. A nastal večer a jitro, den prvý. Pak řekl Bůh: „Budiž obloha uprostřed vod a děl vody od vod“. Učinil tedy Bůh oblohu a oddělil vody, které byly pod oblohou, od těch, které byly nad oblohou. I stalo se tak. Nazval pak Bůh oblohu nebem. A nastal večer a jitro, den druhý. Potom řekl Bůh: „Shromažděte se vody, které jsou pod nebem, na jedno místo a ukaž se souš!“ I stalo se tak. Nazval pak Bůh souš zemí a shromážděné vody nazval mořem. A viděl Bůh, že je to dobré. Pak řekl: „Ať zplodí země zelené a semenonosné rostliny, jakož i stromy, které

Et vidit Deus, quod esset bonum. Et ait: Gérminet terra herbam viréntem, et faciéntem semen, et lignum pomíferum fáciens fructum juxta genus suum, cujus semen in semetípso sit super terram. Et factum est ita. Et prótulit terra herbam viréntem, et faciéntem semen juxta genus suum, lignúmque fáciens fructum, et habens unumquódque seméntem secúndum spéciem suam. Et vidit Deus, quod esset bonum. Et factum est véspere, et mane, dies tértius. Dixit autem Deus: Fiant luminária in firmaménto coeli, et dívidant diem, ac noctem, et sint in signa, et témpora, et dies, et annos: ut lúceant in firmaménto coeli, et illúminent terram. Et factum est ita. Fecítque Deus duo luminária magna: lumináre majus, ut praéésset diéi: et lumináre minus, ut praeésset nocti: et stellas. Et pósuit eas in firmaménto coeli, ut lucérent super terram, et praeéssent diéi, ac nocti, et divíderent lucem, ac ténebras. Et vidit Deus, quod esset bonum. Et factum est véspere, et mane, dies quartus. Dixit étiam Deus: Prodúcant aquae réptile ánimae vivéntis, et volátile super terram sub

nosí na zemi podle svých druhů ovoce, ve kterém je jejich símě!“ I stalo se tak. Vydala tedy země zelené a semenonosné rostliny podle jejich druhů, jakož i ovocné stromy, z nichž každý přináší símě podle svého druhu. A viděl Bůh, že je to dobré. A nastal večer a jitro, den třetí. Poté řekl Bůh: „Buďte světelná tělesa na nebeské obloze, dělte den a noc, buďte znameními, označujte časy, dny a roky a svíťte na nebeské obloze osvěcujíce zemi!“ I stalo se tak. Učinil tedy Bůh dvě veliká světelná tělesa — těleso větší, aby panovalo dni, a těleso menší, aby panovalo noci — a hvězdy. A umístil je na nebeské obloze, aby svítila nad zemí, panovala nade dnem a nocí a oddělovala světlo ode tmy. A viděl Bůh, že je to dobré. A nastal večer a jitro, den čtvrtý. Nato řekl Bůh: „Vyvoďte vody živá zvířata, která se pohybují; létavci pak nad zemí pod nebeskou oblohou lítejte!“ Stvořil tedy Bůh veliká zvířata vodní a různé živočichy schopné pohybu, které vydaly vody v jejich druzích, jakož i všeliké druhy létavců. A viděl Bůh, že je to dobré. I po-

firmaménto coeli. Creavítque Deus cete grándia, et omnem ánimam vivéntem atque motábilem,quam prodúxerant aquae in spécies suas, et omne volátile secúndum genus suum. Et vidit Deus, quod esset bonum. Benedixítque eis, dicens: Créscite, et multiplicámini, et repléte aquas maris: avésque multiplicéntur super terram. Et factum est véspere, et mane, dies quintus. Dixit quoque Deus: Prodúcat terra ánimam vivéntem in génere suo: juménta et reptília, et béstias terrae secúndum spécies suas. Factúmque est ita. Et fecit Deus béstias terrae juxta spécies suas, et juménta, et omne réptile terrae in génere suo. Et vidit Deus, quod esset bonum, et ait: Faciámus hóminem ad imáginem,et similitúdinem nostram: et praesit píscibus maris, et volatílibus coeli, et béstiis, universaeque terrae, omníque réptili, quod movétur in terra. Et creávit Deus hóminem ad imáginem suam: ad imáginem Dei creávit illum, másculum, et féminam creávit eos. Benedixítque illis Deus, et ait: Créscite,et multiplicámini, et repléte terram, et subjícite eam, et dominámini

žehnal jim řka: „Rosťte, množte se a naplňte mořské vody; také ptáci ať se rozmnožují na zemi!“ A nastal večer a jitro, den pátý. Bůh pak zase řekl: „Vydej země živočišstvo v jeho druzích, totiž zvířata krotká, drobnou zvířenu a různé druhy zvířat divokých!“ I stalo se tak. Učinil tedy Bůh divoká zvířata v jejich druzích, krotká zvířata, jakož i všecku zemskou drobnou zvířenu v jejích druzích. A viděl Bůh, že je to dobré. Načež řekl: „Učiňme člověka k obrazu a podobě naší, ať panuje nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem, nad krotkými zvířaty, nad celou zemí, jakož i nade vší drobnou zvířenou,která se pohybuje po zemi.“ Stvořil tedy Bůh člověka k obrazu svému, k obrazu Božímu stvořil ho, muže a ženu stvořil je. Požehnal jim též Bůh řka: „Rosťte, množte se, naplňte zemi, podmaňte ji a panujte nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem a nade všemi živočichy, kteří se po zemi pohybují.“ Bůh také řekl: „Hle, dávám vám semenonosné rostliny, cokoli jich na zemi je, a všecky stromy, které chovají v sobě se-

píscibus maris, et volatílibus coeli, et univérsis animántibus, quae movéntur super terram. Dixítque Deus: Ecce dedi vobis omnem herbam afferéntem semen super terram, et univérsa ligna, quae habent in semetípsis seménten géneris sui, ut sint vobis in escam: et cunctis animántibus terrae, omníque vólucri coeli, et univérsis, quae movéntur in terra, et in quibus est ánima vivens, ut hábeant ad vescéndum. Et factum est ita. Vidítque Deus cuncta, quae fécerat: et erant valde bona. Et factum est véspere, et mane, dies sextus. Igitur perfécti sunt coeli, et terra, et omnis ornátus eórum. Complevítque Deus die séptimo opus suum, quod fécerat: et requiévit die séptimo ab univérso ópere, quod patrárat.

mena svých druhů, abyste je měli k potravě; dávám je též všem zvířatům na zemi, všemu nebeskému ptactvu a všemu drobnému zvířectvu, které se na zemi pohybuje a v němž je živá duše, aby měla potravu.“ I stalo se tak. A viděl Bůh všecko, co byl učinil, a bylo to velmi dobré. A nastal večer a jitro, den šestý. Tak dokonána byla nebesa, země a všecka jejich okrasa. Dokončil tedy Bůh dne sedmého své dílo, které byl konal, a odpočinul dne sedmého ode vší práce, kterou byl činil.

Stvoření světa je sice líčeno pod inspirací Ducha Svatého, ale s obrazností a chápáním svatopisce Mojžíše. Líčí všecko tak, jakoby to sám viděl a viděné popisuje. I nejnovější bádání vědecká musejí uznávati správnost líčení a nemohou mu vytknouti nesprávnosti. Den zde líčený nemusil trvat 24 hodin, mohla to být celá doba.

Po tomto ani po následujících Proroctvích neříká se „Deo grátias — Bohu díky“. Kněz praví:

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

Modleme se! Skloňme kolena! ℟. Povstaňte!

Oratio

Deus, qui mirabíliter creásti hóminem, et mirabílius redemísti: da nobis, quaesumus, contra oblectaménta peccáti,mentis ratióne persístere, ut

Modlitba

Bože, jenž jsi zázračně člověka stvořil a ještě zázračněji vykoupil, dej nám, prosíme, svodům hříchu rozumem duše odolávati, abychom si zaslou-

mereámur ad aetérna gaúdia pervenire. Per Dóm.

žili dospěti do radostí věčných. Skrze Pána . .

Prophetia secunda
Gen. 5, 6, 7 et 8.

Druhé proroctví
1. Mojž. 5, 6, 7 a 8.

Voda při potopě světa pohltila hříšné lidstvo, křestní voda smývá s naší duše hříchy. Jako Noe se zachránil s rodinou na korábě, tak křesťané v lodi Církve zachraňují se před věčným utonutím.

Noe vero cum quingentórum esset annórum, génuit Sem, Cham et Japheth. Cumque coepíssent hómines multiplicári super terram, et fílias procreássent, vidéntes fílii Dei fílias hóminum, quod essent pulchrae, accepérunt sibi uxóres ex ómnibus, quas elégerant. Dixítque Deus: Non permanébit spíritus meus in hómine in aetérnum, quia caro est: erúntque dies illíus centum vigínti annórum. Gigántes autem erant super terram in diébus illis. Postquam enim ingréssi sunt fílii Dei ad fílias hóminum, illaeque genuérunt, isti sunt poténtes a saeculo viri famósi. Videns autem Deus, quod multa malítia hóminum esset in terra, et cuncta cogitátio cordis intenta esset ad malum omni témpore, poenítuit eum, quod hóminem fecísset in terra. Et tactus dolóre cordis intrínsecus, Delébo, inquit, hóminem, quem creávi, a fácie terrae,

Když bylo Noemovi 500 let, zplodil Sema, Chama a Jafeta. Když se počali lidé na zemi množit a když se jim narodily dcery, synové Boží viděli, že dcery lidské jsou krásné, brali si je podle libosti za manželky. Tu pravil Bůh: „Nezůstane na věky dech můj v člověku — žije příliš podle těla — nýbrž povolím mu 120 let.“ Byli pak za oněch dob, když synové Boží vcházeli k dcerám lidským a ony rodily, na zemi obři; jsou to staří rekové, pověstní mužové. Bůh vida, že je zloba lidská na zemi veliká a že veškero smýšlení jejich stále tíhne ke zlému, želel, že učinil na zemi člověka. V hloubi srdce jsa bolestí jat pravil: „Vyhladím člověka, jejž jsem učinil, s povrchu země; člověka i zvířata, od plazů až do nebeských ptáků; jeť mi líto, že jsem je učinil.“ Noe však nalezl milost před Hospodinem. Toto jsou osudy

ab hómine usque ad animántia, a réptili usque ad vólucres coeli; poenitet enim me fecísse eos. Noe vero invénit grátiam coram Dómino. Hae sunt generatiónes Noe: Noe vir justus atque perféctus fuit in generatiónibus suis, cum Deo ambulávit. Et genuit tres fílios, Sem, Cham, et Japheth. Corrúpta est autem terra coram Deo, et repléta est iniquitáte. Cumque vidísset Deus terram esse corrúptam (omnis quippe caro corrúperat viam suam super terram), dixit ad Noe: Finis univérsae carnis venit coram me: repléta est terra iniquitáte a fácie eórum, et ego dispérdam eos cum terra. Fac tibi arcam de lignis laevigátis: mansiúnculas in arca fácies, et bitúmine línies intrínsecus et extrínsecus. Et sic fácies, eam: Trecentórum cubitórum erit longitúdo arcae, quinquagínta cubitórum latitúdo, et trigínta cubitórum altitúdo illíus. Fenéstram in arca fácies, et in cúbito consummábis summitátem ejus: óstium autem arcae pones ex látere: deórsum coenácula, et trístega fácies in ea. Ecce ego addúcam aquas dilúvii super terram,

Noemovy: Noe byl muž spravedlivý a bezúhonný mezi svými vrstevníky. Chodil s Bohem — měl tři syny, Sema, Chama a Jafeta — avšak svět se před Hospodinem kazil a naplňoval zločiny. Když tedy viděl Bůh, že svět je zkažený — všichni lidé totiž na zemi byli porušili své mravy — řekl Noemovi: „Ustanovil jsem konec všem bytostem, které mají tělo. Naplnili zemi zločiny, proto je zničím i se zemí. Vystav si archu z tesaného dříví, udělej v ní příhrady, vysmol ji uvnitř i zevně. Zbuduj ji takto: 300 loktů budiž délka archy, 50 loktů šířka a 30 loktů její výška. Světlík v ní učiň — loket budiž jeho výška — kolem dokola nahoře; v boku umísti dveře; na přízemí, prvé a druhé patro ji rozděl. Hle, já uvedu vody potopy na zemi, abych zahubil každé tělo, ve kterém je dech života pod nebem; všecko, co je na zemi, bude zničeno. S tebou však uzavru smlouvu: Vejdeš do archy, ty a tvoji synové, tvá žena a ženy tvých synů. A ze všech živočichů jakéhokoli těla uvedeš do archy po dvou, samce i samice, aby se zachovali s tebou

ut interfíciam omnem carnem, in qua spíritus vitae est subter coelum. Univérsa quae in terra sunt, consuméntur. Ponámque foedus meum tecum: et ingrediéris arcam tu, et fílii tui, uxor tua, et uxóres filiórum tuórum tecum. Et ex cunctis animántibus univérsae carnis bina indúces in arcam, ut vivant tecum: masculíni sexus, et femíniní. De volúcribus juxta genus suum, et de juméntis in génere suo, et ex omni réptili terrae secúndum genus suum: bina de ómnibus ingrediéntur tecum, ut possint vívere. Tolles ígitur tecum ex ómnibus escis, quae mandi possunt, et comportábis apud te: et erunt tam tibi, quam illis in cibum. Fecit ígitur Noe ómnia, quae praecéperat illi Deus. Erátque sexcentórum annórum, quando dilúvii aquae inundavérunt super terram. Rupti sunt omnes fontes abýssi magnae, et cataráctae coeli apértae sunt: et facta est plúvia super terram quadragínta nóctibus. In artículo diéi illíus ingréssus est Noe, et Sem, et Cham, et Japheth, fílii ejus, uxor illíus, et tres uxóres filiórum ejus cum eis in arcam: ipsi, et omne ánimal sena živu. Z různých druhů ptactva, z různých druhů dobytka, z různých druhů drobné pozemské zvířeny, ze všech po dvou vejdou s tebou, aby nevyhynuli. Nabereš s sebou též různých potravin, jichž se obyčejně požívá, a nahromadíš jich u sebe, abys měl potravu jak ty, tak i ona zvířata." Noe učinil vše, co mu Bůh byl přikázal. Bylo mu 600 let, když se vody potopy po zemi rozlily. Provalily se všecky prameny veliké hlubiny, otvory nebeské se otevřely a na zemi se snesl déšť, jenž trval 40 dní a 40 nocí. Téhož dne vstoupil do archy Noe, synové jeho Sem, Cham a Jafet, s nimi pak jeho žena, jakož i tři ženy jeho synů. Tito a všecka zvířata divoká ve svých druzích, všechen dobytek ve svých druzích, všecko, co se na zemi hýbe, ve svých druzích, všichni létavci ve svých druzích. Archa však se vznášela nad vodami. Tak se vody na zemi rozmohly, že přikryty byly všecky vysoké hory pod celým nebem. O 15 loktů byla voda výš než hory, které přikrývala. Tu zahynulo všeliké tělo, které se na zemi hýbalo, ptáci, zvířata divoká a krotká, všecka

cúndum genus suum, univérsaque juménta in génere suo, et omne, quod movétur super terram, in génere suo, cunctúmque volátile secúndum genus suum. Porro arca ferebátur super aquas. Et aquae praevaluérunt nimis super terram: opertíque sunt omnes montes excélsi sub univérso coelo. Quíndecim cúbitis áltior fuit aqua super montes, quos operúerat. Consúmptaque est omnis caro, quae movebátur super terram, vólucrum, animántium, bestiárum, omniúmque reptílium, quae reptant super terram. Remánsit autem solus Noe, et qui cum eo erant in arca. Obtinuerúntque aquae terram centum quinquagínta diébus. Recordátus autem Deus Noe, cunctorúmque animántium, et ómnium jumentórum, quae erant cum eo in arca, addúxit spíritum super terram, et imminútae sunt aquae. Et clausi sunt fontes abýssi, et cataráctae coeli: et prohíbitae sunt plúviae de coelo. Reversaeque sunt aquae de terra, eúntes et redeúntes: et coepérunt mínui post centum quinquagínta dies. Cumque transíssent quadragínta dies, apériens Noe fenéstram arcae, drobná zvířena, jež leze po zemi. Jediný Noe zůstal, a ti, kdo byli s ním v arše. Zatopovaly pak vody zemi 150 dní. I rozpomenuv se Bůh Noema a všech živočichů, také bravu a skotu, který byl s ním v arše, přivedl na zemi vítr, takže vody počaly opadávat; zavřely se též prameny hlubiny a nebeské otvory, že nebeské deště, přicházející s nebes, ustaly. Mizely pak vody znenáhla se země, když po 150 dnech počaly opadávat. Když bylo uplynulo 40 dní, Noe otevřev světlík archy, jejž byl učinil, vypustil krkavce; ten sem tam poletoval, avšak nevrátil se, až vyschly na zemi vody. Po něm vypustil holubici, aby zvěděl, zda již vody s povrchu země zmizely. Ta nenalézajíc, kde by mohla nohou stanout, vrátila se k němu do archy — byly totiž ještě vody na celé zemi — on pak vztáhl ruku, chytil ji a vnesl do archy. Na to počkav ještě 7 dní, vypustil opět holubici z archy. K večeru přiletěla, nesouc v ústech olivovou ratolest s rozzelenalým listím. Poznal tedy Noe, že vody se země zmízely. Nicméně počkal ještě 7 dní, načež vypustil

quam fécerat, dimísit corvum, qui egrediebátur, et non revertebátur, donec siccaréntur aquae super terram. Emísit quoque colúmbam post eum, ut vidéret, si jam cessássent aquae super fáciem terrae. Quae cum non invenísset, ubi requiésceret pes ejus, revérsa est ad eum in arcam: aquae enim erant super univérsam terram: extendítque manum, et apprehénsam íntulit in arcam. Exspectátis autem ultra septem diébus áliis, rursum dimísit colúmbam ex arca. At illa venit ad eum ad vésperam, portans ramum olívae viréntibus fóliis in ore suo. Intelléxit ergo Noe, quod cessássent aquae super terram. Expectavítque nihilóminus septem álios dies: et emísit colúmbam, quae non est revérsa ultra ad eum. Locútus est autem Deus ad Noe, dicens: Egrédere de arca, tu, et uxor tua, fílii tui, et uxóres filiórum tuórum tecum. Cuncta animántia, quae sunt apud te, ex omni carne, tam in volatílibus, quam in béstiis, et univérsis reptílibus, quae reptant super terram, educ tecum, et ingredímini super terram: créscite, et multiplicámini super eam. Egréssus est ergo Noe, et

holubici, která se již nevrátila. Tu promluvil Hospodin k Noemovi: „Vyjdi z archy, ty a s tebou tvá žena, synové a jejich ženy! Všecky živočichy jakéhokoli těla, kteří jsou u tebe, jak z ptactva tak ze zvěře a z drobné zvířeny, která leze po zemi, vyveď s sebou; vstupte na zemi, rosťte a množte se na ní!“ Vyšel tedy Noe a s ním jeho synové, žena, jakož i ženy jeho synů. Také však vyšli z archy všichni živočichové různých druhů, domácí zvířata, jakož i zvířátka, která se hýbají po zemi. Noe pak vzdělal Hospodinu oltář a vzav ze všech čistých zvířat i ptáků, přinesl na tomto oltáři zápalné oběti. Hospodin čichal příjemnou vůni.

Trest potopy světa ukazuje i ohavnost hříchů před Bohem i jeho milosrdenství s hříšníkem. Bůh mohl použíti i jiných trestů. Proč tedy použil potopy? Představme si, jak vody pomalu přibývaly a lid mohl pozorovat, jak se do slova vyplňují předpovědi Noemovy. Jistě, že mnohý z nich činil v posledních okamžicích svého života pokání. Tak bylo sice potrestáno a zahubeno tělo, ale duše zachráněna, jak to můžeme vyčísti z listu sv. Petra: „Přišed (Kristus do podsvětí), hlásal také těm duchům, kteří byli v žaláři; ti někdy byli neověřící, když božská shovívavost čekala ve dnech Noemových za stavby Korábu“ (1. Petr. 3, 19

fílii ejus, uxor illíus, et uxóres filiórum ejus cum eo. Sed et ómnia animántia, juménta, et reptília, quae reptant super terram, secúndum genus suum, egréssa sunt de arca. Aedificávit autem Noe altáre Dómino: et tollens de cunctis pecóribus, et volúcribus mundis, óbtulit holocaústa super altáre. Odoratúsque est Dóminus odórem suavitátis.

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

Oratio

Deus, incommutábilis virtus, et lumen aetérnum: réspice propítius ad totíus Ecclésiae tuae mirábile sacraméntum, et opus salútis humánae, perpétuae dispositiónis effectu, tranquíllius operáre: totúsque mundus experiátur et vídeat, dejécta érigi, inveteráta renovári, et per ipsum redíre ómnia in íntegrum, a quo sumpsére princípium: Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit.

Prophetia tertia
Gen. 22, 1-19.

až 20). — Byla potopa všeobecnou v tom smyslu, že pokrývala celou zeměkouli a zničila všecko lidstvo? I když se praví, že „vody zaplavily všecko na povrchu země“ a „zahynulo všeliké tělo, které se na zemi hýbalo“, neznamená to ještě, že vody pokrývaly opravdu celou zemi. Svatý spisovatel používá slov ve smyslu prostonárodním, jako když v 1. Mojž. se praví, že „v celém světě rozmohl se hlad . . . I přicházely všecky země do Egypta nakoupit obilí“, ačkoliv se myslí pouze okolní krajiny.

Modleme se! Skloňme kolena. ℟. Povstaňte.

Modlitba

Bože, sílo neproměnná a světlo věčné, shlédni milostivě na zázračné tajemství celé své Církve a dílo spásy lidské podle věčného úradku pokojně konej; a nechť celý svět pozná a vidí, že svržené povstává, zastaralé se obnovuje, a jak skrze toho všecko se k neporušenosti vrací, od něhož bylo povstalo. Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou žije a kraluje . . .

Třetí proroctví
1 Mojž. 22, 1-19.

Izák je předobrazem Krista, jenž byl obětován na dřevě Kříže. Abraham, otec věřících, povzbuzuje novokřtěnce svým příkladem k poslušnosti, věrnosti a obětavosti.

In diébus illis: Tentávit Deus Abraham, et dixit ad eum: Ábraham, Ábra-

V oněch dnech Bůh zkoušeje Abrahama pravil mu: „Abrahame, Abra-

ham. At ille respóndit: Adsum. Ait illi: Tolle fílium tuum unigénitum, quem díligis, Isaac, et vade in terram visiónis: atque ibi ófferes eum in holocaústum super unum móntium, quem monstrávero tibi. Igitur Ábraham de nocte consúrgens, stravit ásinum suum: ducens secum duos júvenes, et Isaac fílium suum. Cumque concidísset ligna in holocaústum, ábiit ad locum quem praecéperat ei Deus. Die autem tértio, elevátis óculis, vidit locum procul: dixítque ad púeros suos: Exspectáte hic cum ásino: ego, et puer illuc usque properántes, postquam adoravérimus, revertémur ad vos. Tulit quoque ligna holocaústi, et impósuit super Isaac fílium suum: ipse vero portábat in mánibus ignem et gládium. Cumque duo pérgerent simul, dixit Isaac patri suo: Pater mi. At ille respóndit: Quid vis, fili? Ecce, inquit, ignis et ligna: ubi est víctima holocaústi? Dixit autem Ábraham: Deus providébit sibi víctimam holocaústi, fili mi. Pergébant ergo páriter: et venérunt ad locum, quem osténderat ei Deus, in quo aedificávit altáre, et désuper ligna compóhame!" On odpověděl: „Tu jsem". „Vezmi jednorozeného svého syna Izáka, jejž miluješ", pravil mu Bůh, „jdi do země Vidění a tam ho obětuj v zápalnou oběť na jedné hoře, kterou ti ukáži". Abraham tedy ještě za tmy vstav osedlal osla a vzal s sebou dva služebníky i syna Izáka. Když naštípal k zápalné oběti dříví, vydal se na cestu k místu, které mu Bůh určil. Třetího dne pozvednuv očí a uzřev zdaleka to místo, pravil svým služebníkům: „Počkejte s oslem tuto; já pak a chlapec tento si pospíšíme; až vykonáme pobožnost, vrátíme se k vám". Vzav tedy dříví k zápalné oběti, vložil je na syna Izáka; sám nesl v rukou oheň a nůž. Když tak oba spolu kráčeli, řekl Izák svému otci: „Otče můj!" On odpověděl: „Co chceš, synu?" Pravil: „Hle oheň a dříví: kde je však dobytče pro zápalnou oběť?" Tu pravil Abraham: „Bůh si opatří zvíře pro zápalnou oběť, synu můj". Šli tedy spolu a přišli na místo, které mu Bůh ukázal. Tam vzdělal oltář, svrchu narovnal dříví, a když byl svého syna Izáka svázal, položil ho na oltář na hranici

suit: cumque alligásset Isaac fílium suum, pósuit eum in altáre super struem lignórum. Extendítque manum, et arrípuit gládium, ut immoláret fílium suum. Et ecce Ángelus Dómini de coelo clamávit, dicens: Ábraham, Ábraham. Qui respóndit: Adsum. Dixítque ei: Non exténdas manum tuam super púerum, neque fácias illi quidquam: nunc cognóvi, quod times Deum, et non pepercísti unigénito fílio tuo propter me. Levávit Ábraham óculos suos, vidítque post tergum aríetem inter vepres haeréntem córnibus, quem assúmens óbtulit holocaústum pro fílio. Appellavítque nomen loci illíus, Dóminus videt. Unde usque hódie dícitur: In monte Dóminus vidébit. Vocávit autem Ángelus Dómini Ábraham secúndo de coelo, dicens: Per memetípsum jurávi, dicit Dóminus: quia fecísti hanc rem, et non pepercísti fílio tuo unigénito propter me: benedícam tibi, et multiplicábo semen tuum sicut stellas coeli, et velut arénam, quae est in lítore maris: possidébit semen tuum portas inimicórum suórum, et benedicéntur in sémine tuo omnes gentes terrae, quia obedísti

dříví. Vztáhl pak ruku a uchopil nůž, aby svého syna v oběť usmrtil. Tu hle, anděl Hospodinův volal s nebe řka: „Abrahame, Abrahame!" On odpověděl: „Tu jsem". I řekl mu anděl: „Nevztahuj své ruky na chlapce a nic mu nečiň, neboť nyní poznávám, že se Boha bojíš, poněvadž jsi pro mne nešetřil ani jednorozeného syna svého". Abraham pozvednuv očí, uzřel za sebou berana vězícího za rohy v trní: toho vzal a přinesl v zápalnou oběť místo syna. Nazval pak jméno místa toho „Hospodin se stará". Odtud říká se až do dneška „Na hoře Hospodin se stará". Volal pak anděl Hospodinův s nebe na Abrahama po druhé řka: „Přísahám sám při sobě — praví Hospodin — poněvadž jsi toto učinil a nešetřil jsi pro mne jednorozeného syna svého, budu ti žehnat a rozmnožím tvé potomstvo jako nebeské hvězdy a jako písek, který je na mořském břehu; tvé potomstvo bude vládnout branami svých nepřátel a v tvém potomstvu budou požehnáni všichni národové země, poněvadž jsi poslechl mého hlasu". Potom se

voci meae. Revérsus est Ábraham ad púeros suos, abierúntque Bersabée simul, et habitávit ibi.

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

Oratio

Deus, fidélium Pater summe, qui in toto orbe terrárum, promissiónis tuae fílios diffúsa adoptiónis grátia multíplicas: et per paschále sacraméntum, Ábraham púerum tuum universárum, sicut jurásti, géntium éfficis patrem; da pópulis tuis digne ad grátiam tuae vocatiónis introíre. Per Dóminum.

Abraham vrátil k svým služebníkům, odešel s nimi do Bersabe a tam přebýval.

Modleme se! Skloňme kolena! ℟. Povstaňte!

Modlitba

Bože, věřících nejvyšší Otče, jenž na celém okrsku zemském dítky svého zaslíbení vylitou milostí přijetí za vlastní množíš a skrze velikonoční svátost služebníka svého Abrahama, jak jsi přísahal, otcem všech národů činíš, dej lidu svému důstojně přistoupiti k milosti povolání svého. Skrze Pána..

Prophetia quarta
Exodi 14, 24-31 et 15, 1.

Čtvrté proroctví
2 Mojž. 14, 23-31 a 15, 1.

Jako židé z poroby faraonovy prošli mořem do zaslíbené země, tak lidstvo křestní vodou z poroby ďáblovy dostává se do zaslíbené země synů Božích. Kristus s berlou sv. Kříže vede nás krvavým mořem svého utrpení a utápí v něm satana a hříchy, jež jsou našimi největšími nepřáteli.

In diébus illis: Factum est in vigília matutína, et ecce respíciens Dóminus super castra Aegyptiórum per colúmnam ignis et nubis, interfécit exércitum eórum: et subvértit rotas cúrruum, ferebantúrque in profúndum. Dixérunt ergo Aegýptii: Fugiámus Israélem; Dóminus enim pugnat pro eis contra nos. Et ait Dóminus ad Móysen: exténde manum tuam super mare, ut revertántur aquae ad Aegýptios super currus et équites eórum. Cumque extendísset Móyses manum contra mare, revérsum est primo dilúculo ad priórem locum: fugientibúsque Aegyptiis occurérunt aquae, et involvit eos Dóminus in médiis flúctibus. Reversaeque sunt aquae, et operuérunt currus et équites cuncti exércitus Pharaónis, qui sequéntes ingréssi fúerant mare: nec unus quidem supérfuit ex eis. Fílii autem Israel perrexérunt per médium sicci maris, et aquae eis erant quasi pro muro a dextris et a sinístris: liberavítque Dóminus in die illa Israel de manu Aegyptiórum. Et vidérunt Aegýptios mórtuos super littus maris, et manum magnam, quam exercúerat Dóminus contra eos: timuítque pópulus Dóminum, et credidérunt Dómino, et Móysi servo ejus. Tunc cécinit Móyses, et fílii Israel carmen hoc Dómino, et dixérunt:

V těch dnech, když nadešla doba ranní hlídky, tu hle, Hospodin ze sloupu ohně a z oblaku pohleděl na vojska Egypťanů a tak je zničil; zpřevracel kola vozů, takže vozy se hluboko bořily. Pravili tedy Egypťané: „Utecme před Israelem, neboť Hospodin bojuje za ně proti nám.“ I řekl Hospodin Mojžíšovi: „Vztáhni svou ruku na moře, ať se vrátí vody na Egypťany, na vozy i na jezdce jejich.“ Když tedy vztáhl Mojžíš ruku proti moři, vrátilo se časně z rána na své místo; když pak Egypťané prchali, vody jim zastoupily cestu; tak je Hospodin zatopil vlnami. Vrátily se tedy vody a přikryly vozy i jezdce všeho vojska faraonova, kteří za Israelity byli vkročili do moře: ani jeden z nich nezůstal. Synové Israelovi však brali se prostředkem vysušeného moře a vody jim tvořily jako zeď po pravé i po levé straně. Tak vysvobodil Hospodin toho dne Israele z moci Egypťanů. A viděli mrtvé Egypťany na břehu mořském a mohutnou ruku, kterou byl Hospodin proti nim zasáhl: i bál se lid Hospodina a věřil Hospodinu i Mojžíšovi, jeho služebníku. Tehdy zpíval Mojžíš a synové Israelovi Hospodinu tuto píseň:

Tractus. Exodi 15, 1 et 2.

Cantémus Dómino: glorióse enim honorificátus est: equum, et ascensórem projécit in mare: adjútor, et protéctor factus est mihi in salútem. ℣. Hic Deus meus, et honorificábo eum:

Tractus. 2 Mojž. 15, 1 a 2.

Pějme Hospodinu, neboť slavně projevil svou čest: koně a jezdce uvrhnul do moře. Stal se mi pomocníkem a ochráncem ke spáse. ℣. Tentoť jest můj Bůh; chci jej ctíti. Boha

Deus patris mei, et exaltábo eum. ℣. Dóminus cónterens bella: Dóminus nomen est illi.

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

Oratio

Deus, cujus antíqua mirácula étiam nostris saeculis coruscáre sentímus: dum, quod uni pópulo, a persecutióne Aegyptíaca liberándo, déxterae tuae poténtia contulísti, id in salútem géntium per aquam regeneratiónis operáris: praesta, ut in Abrahae fílios, et in Israelíticam dignitátem, totíus mundi tránseat plenitúdo. Per Dóminum.

Prophetia quinta
Isaiae 54, 17 et 55, 1-11.

Isaiáš zve všecky národy, aby přistoupili ku prameni (křtu sv.), jenž utišuje všecku žízeň po spáse, a líčí nádheru říše Kristovy.

Haec est haereditas servórum Dómini: et justítia eórum apud me, dicit Dóminus. Omnes sitiéntes veníte ad aquas: et qui non habétis argéntum, properáte, émite et comédite: veníte, émite absque argénto, et absque ulla commutatióne, vinum, et lac. Quare appénditis argéntum non in pánibus, et labórem vestrum non in saturitáte? Audíte audiéntes me, et comédite bonum, et delectábitur in crassitúdine ánima vestra. Inclináte aurem vestram, et veníte ad me: audíte, et vivet ánima vestra, et fériam vobíscum pactum sempitérnum, misericórdias David fidéles. Ecce testem pópulis dedi eum, ducem, ac praeceptórem géntibus. Ecce gentem, quam nesciébas, vocábis: et gentes, quae te non cognovérunt, ad te current propter Dóminum Deum tuum, et sanctum Israel, quia glorificávit te. Quaerite Dóminum, dum inveníri potest: invocáte eum, dum prope est. Derelínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dóminum, et miserébitur ejus, et ad Deum nostrum: quóniam multus est ad ignoscéndum. Non enim cogitatiónes meae, cogitatiónes vestrae: neque viae vestrae, viae meae, dicit Dóminus. Quia sicut exaltántur coeli a terra, sic exaltátae sunt viae meae a viis vestris, et cogitatiónes meae a cogitatiónibus vestris. Et quómodo descéndit imber et nix de coelo, et illuc ultra non revértitur, sed inébriat terram, et infúndit eam, et germináre eam facit, et dat semen serénti, et panem edénti: sic erit verbum meum, quod egrédietur de ore meo: non revértetur ad me vácuum, sed fáciet quaecúmque volúi, et prosperábitur in his, ad quae misi illud.

Modleme se! Skloňme kolena! ℟. Povstaňte!

Modlitba

Bože, jehož v dávnu učiněné zázraky vidíme zářiti i za našich časů, čině to pro spásu pohanů vodou obrození, co jsi mocí pravice své učinil jednomu národu, osvobodiv jej od pronásledování egyptského, uděl, aby celý svět mezi syny Abrahamovy a k důstojenství israelskému přešel. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou žije . . .

Páté proroctví
Is. 54, 17 a 55, 1-11.

„To je dědictví sluhů Hospodinových a spravedlnost jejich u mne," dí Hospodin. „Všichni, kdo žízníte, pojďte k vodám, kdo jste bez peněz, pospěšte, kupujte, jezte; pojďte, kupujte bez peněz, beze vší náhrady víno a mléko. Proč odvažujete stříbro za to, co neživí, a svůj perný výdělek za to, co nesytí? Slyšte, slyšte mne, i budete hodovat, bude se kochat v tučných jídlech duše vaše. Nakloňte ucho své a pojďte ke mně; poslouchejte a živa bude duše vaše, učiním s vámi smlouvu věčnou na věrných, milostných slibech Davidu daných. Ejhle, svědkem národům učiním ho, vůdcem a zákonodárcem kmenů. Ejhle, národy, jichž neznáš, přivoláš a národové, kteří tě neznali, poběhnou k tobě pro Hospodina, Boha tvého, pro Svatého Israelova, protože oslaví tě. Hledejte Pána, dokud možno ho najít, vzývejte ho, pokavad je blízko. Nechať opustí bezbožný svou cestu a muž nešlechetný smýšlení své; vrať se k Pánu a slituje se nad ním, k našemu Bohu, nebo hojně odpouštívá. Nejsou myšlení má myšlení vaše, ani cesty vaše cesty mé" — dí Pán. „Oč totiž převyšují nebesa zemi, o tolik cesty mé vyšší jsou než cesty vaše a má myšlení než myšlení vaše. A jako sestupuje dešť a sníh s nebe a již se tam nevrací, ale napájí zemi, zalévá ji a uschopňuje, aby plodila a dala séměmu k setí a chléb k jídlu: tak bude slovo mé, jež vyšlo z úst mých: nevrátí se ke mně bez účinku, ale způsobí vše,

nem comedénti: sic erit verbum meum, quod egrediétur de ore meo: non revertétur ad me vácuum, sed fáciet quaecúmque vólui, et prosperábitur in his, ad quae misi illud: dicit Dóminus omnípotens.

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, multíplica in honórem nóminis tui, quod patrum fídei spopondísti, et promissiónis fílios sacra adoptióne diláta: ut, quod prióres sancti non dubitavérunt futúrum, Ecclésia tua magna jam ex parte cognóscat implétum. Per Dóminum ...

Prophetia sexta
Baruch 3, 9-38.

Slova proroka Barucha, která pronáší o přednostech a vznešenosti Moudrosti Boží, platí v plném smyslu o vtělené Moudrosti — Kristu. Kdo se Krista přidržuje, nechodí ve tmě, kdo se ho spouští, upadá v otroctví hříchů.

Audi Israel mandáta vitae: aúribus pércipe, ut scias prudéntiam. Quid est Israel, quod in terra inimicórum es? Inveterásti in terra aliéna, coinquinátus es cum mórtuis: deputátus es cum descendéntibus in inférnum. Dereliquísti fontem sapiéntiae. Nam si in via Dei ambulásses, habitásses útique in pace sempitérna. Disce ubi sit cokoli jsem chěl, zdaří se mu, k čemu jsem je poslal," praví všemohoucí Hospodin.

Všecky poklady nebes dostaneme zdarma, přijdeme-li k Pánu. Proč bychom utráceli čas a své vlohy na věcech pomíjejících, když nám kynou věčné?

Modleme se! Skloňme kolena! ℟ Povstaňte!

Modlitba

Všemohoucí věčný Bože, rozmnož pro čest jména svého, co jsi věřícím otcům slíbil, a počet synů zaslíbení svatým vzetím za vlastní zvelič, aby, o čem dřívější svatí nepochybovali, že se stane, Církev tvá již z velké části splněno zřela. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, ..

Šesté proroctví
Baruch 3, 9-38.

Slyš, Israeli, přikázání života, napni sluch, abys uměl moudrost! Čím to, Israeli, že jsi v zemi nepřátelské, že chřadneš v cizí zemi, že poskvrněn jsi jako mrtvoly, že jsi připočten k těm, kdo sestoupili do pekel? Opustil jsi studnici moudrosti. Neboť kdybys byl na cestě Boží chodil, byl bys ovšem v pokoji věčném přebýval.

prudéntia, ubi sit virtus, ubi sit intelléctus: ut scias simul ubi sit longitúrnitas vitae et victus, ubi sit lumen oculórum et pax. Quis invénit locum ejus? et quis intrávit in thesaúros ejus? Ubi sunt príncipes géntium, et qui dominántur super béstias, quae sunt super terram? qui in ávibus coeli ludunt. qui argéntum thesaurízant et aurum, in quo confídunt hómines, et non est finis acquisitiónis eórum? qui argéntum fábricant, et solíciti sunt, nec est invéntio óperum illórum? Exterminá ti sunt, et ad ínferos descendérunt, et álii loco eórum surrexérunt Júvenes vidérunt lumen, et habitavérunt super terram: viam autem disciplínae ignoravérunt, neque intellexérunt sémitas ejus, neque fílii eórum suscepérunt eam, a fácie ipsórum longe facta est: non est audíta in terra Chánaan, neque visa est in Theman. Fílii quoque Agar, qui exquírunt prudéntiam, quae de terra est, negotiatóres Merrhae et Theman, et fabulatóres et exquisitóres prudéntiae et intelligéntiae: viam autem sapiéntiae nesciérunt, neque commemoráti sunt sémitas ejus. O Israel, quam magna

Nauč se, kde je poznání kde síla, kde rozumnost, abys spolu zvěděl, kde je dlouhověkost a blahobyt, kde je světlo očí a pokoj. Kdo nalezl její místo a kdo vešel do její klenotnice? Kde jsou panovníci národů a ti, kdo panovali nad zemskými zvířaty? Ti, kdo s ptactvem nebeským si hráli, kdo stříbro na hromady kupili a zlato, na něž se lidé spoléhávají, jejichž dobývání není konce? Kde jsou ti, kdo stříbro kuli a lopotili se, že nelze vyzkoumat díla jejich? Zmizeli, do pekel sestoupili a jiní na místo nich povstali. Mladší viděli světlo a bydlili na zemi, ale cesty k moudrosti nepoznali, aniž pochopili stezky k ní, aniž si ji osvojili synové jejich, daleko zůstala z dohledu jejich. Nebylo slyšet o ní v zemi Chanaanské, nebylo vidět ji v Temanu. Ani synové Agařini hledající moudrost po světě, kupci merrhanští a temanští, básníci mudrosloví, ti, kdo se pídí po moudrosti a rozumnosti, ani ti cesty k moudrosti nepoznali, aniž myslili na stezky k ní. O Israeli, jak veliký je Boží dům, jak veliké je místo, kde je pánem! Veliké je a nemá konce:

est domus Dei, et ingens locus possessiónis ejus! Magnus est, et non habet finem: excélsus, et imménsus. Ibi fuérunt gigántes nominári illi, qui ab inítio fuérunt, statúra magna, sciéntes bellum. Non hos elégit Dóminus, neque viam disciplínae invenérunt: proptérea periérunt. Et quóniam non habuérunt sapiéntiam, interiérunt propter suam insipiéntiam. Quis ascéndit in coelum, et accépit eam, et edúxit eam de núbibus? Quis transfretávit mare, et invénit illam? et áttulit illam super aurum eléctum? Non est qui possit scire vias ejus, neque qui exquírat sémitas ejus: sed qui scit univérsa, novit eam, et adinvénit eam prudéntia sua: qui praeparávit terram in aetérno témpore, et replévit eam pecúdibus, et quadrupédibus: qui emíttit lumen, et vadit: et vocávit illud, et obédit illi in tremóre. Stellae autem dedérunt lumen in custódiis suis, et laetátae sunt: vocátae sunt, et dixérunt: Adsumus: et luxérunt ei cum jucunditáte, qui fecit illas. Hic est Deus noster, et non aestimábitur álius advérsus eum. Hic adinvénit omnem viam disciplínae, et trádidit illam Jacob púero suo, et Israel dilécto suo. Post haec in terris visus est, et cum homínibus conversátus est.

vysoké a nesmírné. Tam byli oni slovutní obři, kteří v pravěku žili, postavy veliké, znající bojovat. Nevyvolil těch si Hospodin, aby našli cestu k moudrosti, proto zahynuli. Ježto neměli moudrosti, zahynuli pro svou nemoudrost. Kdo vystoupil do nebe a dostal ji a kdo ji odvedl s oblaků dolů? Kdo se přeplavil přes moře a nalezl ji a přinesl ji za výborné zlato? Není, kdo by zvědět mohl cesty k ní, aniž kdo by vyhledal stezky k ní! Ale ten, kdo ví všecko, zná ji, vynalezl ji důmyslem svým; ten, kdo založil zemi na věčné časy a naplnil ji dobytkem a čtvernožci, kdo vypouští světlo a jde a volá na ně, i poslouchá ho s třesením. Hvězdy pak dávají světlo na svých strážnicích a veselí se, jsou-li zavolány, řeknou: „Tu jsme," a s veselostí svítí tomu, jenž je učinil. Ten je Bůh náš, nemůže jiný být přirovnán k němu. Ten vynalezl všechnu cestu k moudrosti a dal ji Jakobovi, služebníku svému. Potom na zemi se ukázal a obcoval s lidmi.

Marné je hledání moudrosti ve světě, nehledá-li se u Boha. My pokřtění, žijeme-li podle svého křtu, známe stezku k ní. Kristus přišel na svět, aby nám tuto moudrost ukázal a jí nás naučil. Nemáme výmluvy, že bychom nevěděli, kde ji hledat. Pravá moudrost ovšem je, ne pouze moudrost znát, nýbrž podle moudrosti žít, myslit, mluvit a jednat. Děláme to?

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

Modleme se! Skloňme kolena! ℟. Povstaňte!

Oratio

Deus, qui Ecclésiam tuam semper Géntium vocatióne multíplicas: concéde propítius; ut, quos aqua baptísmatis ábluis, contínua protectióne tueáris. Per Dóminum.

Modlitba

Bože, jenž Církev svou stále množíš povoláním pohanů, uděl milostivě, abys, které vodou křestní omýváš, ustavičnou záštitou chránil. Skrze Pána našeho . . .

Prophetia septima
Ezech. 37, 1-14.

Sedmé proroctví
Ezech. 37, 1-14.

Na pláni leží rozmetané kosti a hnáty, oživnou však duchem Božím. Tak také křtěnci Duchem Svatým jsou křiseni k novému životu a Milost Boží je jednou oživí k slavnému životu po celou věčnost.

In diébus illis: Facta est super me manus Dómini, et edúxit me in spíritu Dómini: et dimísit me in médio campi, qui erat plenus óssibus: et circumdúxit me per ea in gyro: erant autem multa valde super fáciem campi, síccaque veheménter. Et dixit ad me: Fili hóminis, putásne vivent ossa ista? Et dixi: Dómine Deus, tu nosti. Et dixit ad me: Vaticináre de óssibus istis: et dices eis: Ossa árida audíte verbum Dómini. Haec dicit Dóminus Deus óssibus his: Ecce ego intromíttam

V těch dnech ruka Hospodinova spočinula na mně, Hospodin vyvedl mne v duchu a zastavil mne na rovině údolní, jež byla plná kostí. Obvedl mne okolo nich, bylo jich velmi mnoho na povrchu roviny údolní a byly skrz na skrz suché. I řekl mně: „Synu člověkův, co myslíš, mohou tyto kosti být zase živy?" Řekl jsem: „Pane Bože, ty víš." Tu mi řekl: „Prorokuj o těchto kostech a rci jim: Kosti suché, slyšte slovo Hospodinovo! Toto praví Pán Bůh těmto kostem: Aj, já vpustím do vás ducha, a-

in vos spíritum, et vivétis. Et dabo super vos nervos, et succréscere fáciam super vos carnes, et superexténdam in vobis cutem: et dabo vobis spíritum, et vivétis, et sciétis quia ego Dóminus. Et prophetávi sicut praecéperat mihi: factus est autem sónitus prophetánte me, et ecce commótio, et accessérunt ossa ad ossa, unumquódque ad junctúram suam. Et vidi, et ecce super ea nervi et carnes ascendérunt: et exténta est in eis cutis désuper, et spíritum non habébant. Et dixit ad me: Vaticináre ad spíritum, vaticináre fili hóminis, et dices ad spíritum: Haec dicit Dóminus Deus: A quátuor ventis veni spíritus, et insúffla super interféctos istos, et revivíscant. Et prophetávi sicut praecéperat mihi: et ingréssus est in ea spíritus, et vixérunt: steterúntque super pedes suos exércitus grandis nimis valde. Et dixit ad me: Fili hóminis, ossa haec univérsa, domus Israel est: ipsi dicunt: Aruérunt ossa nostra, et périit spes nostra, et abscíssi sumus. Proptérea vaticináre, et dices ad eos: Haec dicit Dóminus Deus: Ecce ego apériam túmulos vestros, et edúbyste ožily. A dám na vás zase šlachy, učiním, že vzroste na vás zase maso, potáhnu vás kožÍ; dám vám ducha, i budete živy a zvíte, že já jsem Hospodin." Prorokoval jsem tedy tak, jak mi byl rozkázal. I nastal chrastot, když jsem prorokoval, a aj i pohyb: kosti se připojily ke kostem, každá ke svému kloubu. I hleděl jsem, a aj šlachy a maso na nich vzešlo, na povrchu potáhly se kožÍ, ale ducha ještě neměly. Tu mi řekl: „Prorokuj k duchu, prorokuj, synu člověkův, a rci duchu: Toto praví Pán Bůh: ode čtyř větrů přijď, duchu, a věj na tyto zabité, ať oživnou!" Když jsem prorokoval, jak mi byl rozkázal, všel do nich duch, oživly a postavily se na nohy — zástup velmi, náramně veliký. Řekl mi pak: „Synu člověkův, tyto kosti, toť všechen dům Israelův; oni říkají: Uschly kosti naše, zhynula naděje naše, veta je po nás. Proto prorokuj a rci jim: Toto praví Pán Bůh: Aj, já otevru hroby vaše, vyvedu vás z hrobů vašich, lide můj, a uvedu vás do země israelské. I zvíte, že já jsem Hospodin, až otevru hroby vaše, až vyvedu vás z hrocam vos de sepúlchris vestris, pópulus meus: et indúcam vos in terram Israel. Et sciétis, quia ego Dóminus, cum aperúero sepúlchra vestra, et edúxero vos de túmulis vestris, pópule meus: et dédero spíritum meum in vobis, et vixéritis, et requiéscere vos fáciam super humum vestram: dicit Dóminus omnípotens.

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

Oratio

Deus, qui nos ad celebrándum Paschále sacraméntum, utriúsque Testaménti páginis ínstruis: da nobis intellígere misericórdiam tuam; ut ex perceptióne praeséntium múnerum, firma sit exspectátio futurórum. Per Dóm.

Prophetia octava
Isaiae 4, 1-6.

Mravní neplodnost dcer Sionských představuje vyprahlost duší před křtem svatým. Teprve povoláním ke svatbě Beránkově (do Církve svaté) přinášejí plody svatosti.

Apprehéndent septem mulíeres virum unum in die illa, dicéntes: Panem nostrum comedémus, et vestiméntis nostris operiémur: tantúmmodo invocétur nomen tuum super nos, aufer oppróbrium nostrum. In die illa erit germen Dómini in magnificéntia et glória et fructus terrae

bů vašich, lide můj, až dám ducha svého do vás a živi budete, až vám dám klidně sídlit ve vaší zemi: tehdy zvíte, že já Hospodin jsem to mluvil a učinil," praví Hospodin Bůh.

Novokřtěncům se předvádí nekonečná moc Boží, která jednou všecko mrtvé tělo oživí svým slovem. Podobné vzkříšení nastává však už při křtu sv., kdy člověk povstává k novému životu.

Modleme se! Skloňme kolena! ℟. Povstaňte!

Modlitba

Bože, jenž nás poučuješ knihami obého Zákona o slavení velikonoční svátosti, dej nám porozuměti milosrdenství svému, aby přijetím dočasných darů neochvějné bylo očekávání příštích. Skrze Pána našeho . . .

Osmé proroctví
Is. 4, 1-6.

Sedm žen se chápat bude jednoho muže v den a řeknou: „Svůj vlastní chléb jíst a svým šatem se odívat budeme, jen ať se dostane jména tvého nám: odejmi potupu naši!" Tehdy bude výhonek Hospodinův na zvelebení a na slávu a plod země na povznesení a na radost

sublímis, et exsultátio his, qui salváti fúerint de Israel. Et erit: Omnis qui relíctus fúerit in Sion, et resíduus in Jerúsalem, sanctus vocábitur, omnis qui scriptus est in vita in Jerúsalem. Si ablúerit Dóminus sordes filiárum Sion, et sánguinem Jerúsalem láverit de médio ejus, in spíritu judícii, et spíritu ardóris. Et creábit Dóminus super omnem locum montis Sion, et ubi invocátus est, nubem per diem, et fumum, et splendórem ignis flammántis in nocte: super omnem enim glóriam protéctio. Et tabernáculum erit in umbráculum diéi ab aestu, et in securitátem et absconsiónem a túrbine, et a plúvia.

Tractus. Isaiae 5, 1 et 2.

Vínea facta est dilécto in cornu, in loco úberi. V. Et macériam circúmdedit, et circumfódit: et plantávit víneam Sorec, et aedificávit turrim in médio ejus. V. Et tórcular fodit in ea: vínea enim Dómini Sábaoth, domus Israel est.

Orémus. Flectámus génua. R. Leváte.

Oratio

Deus, qui in ómnibus Ecclésiae tuae fíliis, sanctěm, kdo zachováni budou z Israele. Každý, kdo zbude na Sionu, kdo zůstane v Jerusalemě, svatým bude slout každý zapsaný k životu v Jerusalemě, až Pán smyje skvrny sionských dcer, až z Jerusalema vyhladí jeho krev duchem soudu a duchem žáru, až nad každým místem sionské hory a nad jejím shromážděním utvoří Hospodin oblak přes den a dým a blesk plápolajícího ohně v noci. Ano, Hospodin bude ochranou nad veškerou slávou, bude stánkem, skýtajícím stín ve dne proti horku a bezpečné útočiště proti vichru a dešti.

Traktus. Is. 5, 1 a 2.

Vinice byla pro miláčka na pahrbku úrodném. V. Obklopil ji zdí a okopal, zasadil révu ze Soreku a zbudoval uprostřed ní věž. V. Také lis v ní vykopal. Jest to totiž vinice Pána zástupů, toho, jenž sluje „dům Israelův".

Modleme se! Skloňme kolena! R. Povstaňte!

Modlitba

Bože, jenž jsi ústy svatých Proroků všem dítkám

tórum Prophetárum voce manifestásti, in omni loco dominatiónis tuae, satórem te bonórum séminum, et electórrum pálmitum esse cultórem: tríbue pópulis tuis, qui et vineárum apud te nómine censéntur, et ségetum; ut, spinárum et tribulórum squalóre resecáto, digna efficiántur fruge fecúndi. Per Dóminum nostrum...

Církve své zjevil, že na všech místech svého panství jsi rozsévačem dobrých semen a pěstitelem vybraných rév vinných, uděl národům svým, kteří před tebou platí za vinice a osení pole, aby po vymýcení nečistoty trní a hloží plodnými na dobré ovoce se stali. Skrze Pána našeho, Ježíše Krista, Syna tvého...

Prophetia nona
Exodi 12, 1-11.

Deváté proroctví
2 Mojž. 12, 1-11.

Beránek velikonoční je předobrazem Krista, jenž svou krví zachraňuje křtěnce před trestajícím andělem (Bohem) a svým tělem je posilňuje na dalekou cestu do zaslíbené země v Nebesích. — Toto Proroctví je stejné jako 2. Čtení o Velikém pátku (str. 445).

Orémus. Flectámus génua. R. Leváte.

Modleme se! Skloňme kolena! R. Povstaňte!

Oratio

Modlitba

Omnípotens sempitérne Deus, qui in ómnium óperum tuórum dispensatióne mirábilis es: intélligant redémpti tui, non fuísse excellentius quod initio factus est mundus, quam quod in fine saeculórum Pascha nostrum immolátus est Christus: Qui tecum vivit...

Všemohoucí věčný Bože, jenž jsi podivuhodný v uspořádání všech svých děl, nechť poznají tvoji vykoupení, že nebylo vznešenější, když na počátku byl stvořen svět, než když na konci věků byl jako beránek velikonoční obětován Kristus. Jenž s tebou žije...

Prophetia decima
Jonae 3, 1-10.

Desáté proroctví
Jon. 3, 1-10.

Kristus — Božský Jonáš — aby nás zachránil od jisté smrti, vrhá se sám do moře bolesti a po 3 dni leží v útrobách hrobu. Hříšné lidstvo Ninive (světa) je jím voláno k pokání. Ve křtu

jim zjednává spásu a v pokání prostředky k získání a zachování nevinnosti.

In diébus illis: Factum est verbum Dómini ad Jonam Prophétam secúndo, dicens: Surge, et vade in Níniven civitátem magnam: et praedica in ea praedicatiónem, quam ego loquor ad te. Et surréxit Jonas, et ábiit in Níniven juxta verbum Dómini. Et Nínive erat cívitas magna itínere diérum trium. Et coepit Jonas introíre in civitátem itínere diéi unius: et clamávit, et dixit: Adhuc quadragínta dies, et Nínive subvertétur. Et credidérunt viri Ninivítae in Deum: et praedicavérunt jejúnium, et vestíti sunt saccis a majóre usque ad minórem. Et pervénit verbum ad regem Nínive: et surréxit de sólio suo, et abjécit vestiméntum suum a se, et indútus est sacco, et sedit in cínere. Et clamávit, et dixit in Nínive ex ore regis, et príncipum ejus, dicens: Hómines, et juménta, et boves, et pécora non gustent quidquam: nec pascántur, et aquam non bibant. Et operiántur saccis hómines, et juménta, et clament ad Dóminum in fortitúdine, et convertátur vir a via sua mala, et ab iniquitáte, quae est in mánibus eórum. Quis scit, si convertátur, et ignóscat Deus: et revertátur a furóre irae suae, et non períbimus? Et vidit Deus ópera eórum, quia convérsi sunt de via sua mala: et misértus est pópulo suo, Dóminus, Deus noster.

V těch dnech Hospodin oslovil Jonáše po druhé takto: „Vstaň, jdi do Ninive, města velikého, a kaž tam, co já ti ukládám!“ Vstal tedy Jonáš a odešel do Ninive podle slova Hospodinova; bylo pak Ninive město veliké, na tři denní pochody. I počav Jonáš první denní pochod ve městě, kázal takto: „Ještě 40 dní a Ninive bude vyvráceno!“ Ninivští však uvěřili v Boha, vyhlásili půst a oblékli se v žínice od největšího do nejmenšího. Když totiž dostala se ta řeč ke králi ninivskému, vstal se svého trůnu, odhodil svůj háv, oblékl se v žínici a sedl si do popela; dal také provolati v Ninive toto: „Z rozkazu krále a knížat jeho budiž přikázáno: lidé i dobytek, skot i brav ať ničeho ani neokusí, ať se nepasou a vody ať nepijí! Oblečeni buďte žínicemi lidé i dobytek, volejte k Hospodinu, co mají síly, a každý nechať obrátí se od cesty své zlé, od nepravosti, která lpí mu na rukou. Snad obrátí se Bůh a odpustí, snad zanechá přísného hněvu svého a nezahyneme“. Když viděl Bůh skutky jejich, že se odvrátili od cesty své zlé, smiloval se nad lidem svým Pán, Bůh náš.

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

Nemohl k nám býti poslán lepší posel, než byl Syn Boží, který přišel od Otce a zvěstoval všecko, co máme učiniti, aby se Bůh nad námi smiloval a odpustil nám hříchy naše. Nedejme se zahanbit ninivetskými, aby jejich pokání nikdy proti nám nesvědčilo.

Modleme se! Skloňme kolena! ℟. Povstaňte!

Oratio

Deus, qui diversitátem géntium in confessióne tui nóminis adunásti: da nobis, et velle et posse quae praecipis; ut, pópulo ad aeternitátem vocáto, una sit fides méntium, et piétas actiónum. Per Dóminum ..

Modlitba

Bože, jenž jsi různé národy sjednotil ve vyznávání svého jména, dej nám chtíti a moci, co nařizuješ, aby lid, jenž jest k věčnosti povolán, měl jednu víru v srdcích a lásku v činech. Skrze Pána ...

Prophetia undecima
Deut. 31, 22-30.

Církev sv. posledními slovy Mojžíšovými povzbuzuje novokřtěnce k zachování přikázání a velebení děl Božích.

In diébus illis: Scripsit Móyses cánticum, et dócuit fílios Israel. Praecepítque Dóminus Jósue fílio Nun, et ait: Confortáre, et esto robústus: tu enim introdúces fílios Israel in Terram, quam pollícitus sum, et ego ero tecum. Postquam ergo scripsit Móyses verba legis hujus in volúmine, atque complévit: praecépit Levítis, qui portábant arcam foederis Dómini, dicens: Tól-

Jedenácté proroctví
5. Mojž. 31, 22-30.

V těch dnech Mojžíš tedy napsal tu píseň a naučil jí syny Israelovy. I zmocnil se Hospodin Josue, syna Numova, a řekl: „Buď zmužilý a statečný, neboť ty uvedeš syny Israelovy do země, kterou jsem jim zaslíbil, a já budu s tebou“ Mojžíš tedy napsal tento zákon do posledního slova do knihy. A přikázal Levitům, kteří nosili archu úmluvy: „Vezměte tu knihu a po-

lite librum istum, et pónite eum in látere arcae foederis Dómini Dei vestri: ut sit ibi contra te in testimónium. Ego enim scio contentiónem tuam, et cervícem tuam duríssimam. Adhuc vivénte me, et ingrediénte vobíscum, semper contentióse egístis contra Dóminum: quanto magis cum mórtuus fúero? Congregáte ad me omnes majóres natu per tribus vestras, atque doctóres, et loquar audiéntibus eis sermónes istos, et invocábo contra eos coelum, et terram. Novi enim quod post mortem meam iníque agétis, et declinábitis cito de via, quam praecépi vobis: et occúrrent vobis mala in extrémo témpore, quando fecéritis malum in conspéctu Dómini, ut irritétis eum per ópera mánuum vestrárum. Locútus est ergo Móyses, audiénte univérso coetu Israel, verba cárminis hújus, et ad finem usque complévit.

Tractus. Deut. 32, 1-4.

Atténde coelum, et loquar: et aúdiat terra verba ex ore meo. ℣. Exspectétur sicut plúvia elóquium meum: et descéndant sicut ros verba mea. ℣. Sicut imber super gramen, et

ložte ji na bok archy úmluvy Hospodina, Boha vašeho, aby tam byla na svědectví proti tobě. Neboť já znám zpurnost tvou a přetvrdou šíji. Dokud jsem byl ještě živ a s vámi jsem táhl, ustavičně jste zpupně se chovali proti Hospodinu; čím víc, až umru? Shromážděte ke mně všecky starší kmenů vašich a písaře: budu ukládat do jejich sluchu tato slova a za svědky proti nim vzývat nebe i zemi. Neboť vím, že po mé smrti budete činit nešlechetně, že brzy uchýlíte se s cesty, kterou jsem vám vykázal; i stihnou vás pohromy v budoucnosti, když budete činit, co je zlé před tváří Hospodinovou, popouzejíce ho díly rukou svých." Pronesl tedy Mojžíš tuto píseň do posledního slova před veškerou obcí israelskou.

Traktus. 5. Mojž. 32, 1-4.

Popatřte, nebesa, mluvím. A země poslyš slova z úst mých. ℣. Jako na dešť nechť se čeká na mou řeč a jako rosa nechť sestoupí slova má. ℣. Jako prška na trávu a jako

sicut nix super foenum: quia nomen Dómini invocábo. ℣. Date magnitúdinem Deo nostro: Deus, vera ópera ejus, et omnes viae ejus judícia. ℣. Deus fidélis, in quo non est iníquitas: justus, et sanctus Dóminus.

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

Oratio

Deus, celsitúdo humílium, et fortitúdo rectórum: qui per sanctum Móysen púerum tuum, ita erudíre pópulum tuum sacri cárminis tui decantatióne voluísti, ut illa legis iterátio, fíeret étiam nostra diréctio: éxcita in omnem justificatárum géntium plenitúdinem poténtiam tuam, et da laetítiam, mitigándo terrórem; ut, ómnium peccátis tua remissióne delétis, quod denuntiátum est in ultiónem, tránseat in salútem. Per Dóminum...

sních na seno; neboť vzývat budu jméno Páně. ℣. Dejte velebnost Bohu našemu. Boží skutky jsou pravé a všecky jeho cesty spravedlivé. ℣. Bůh je věrný a není v něm hříchu. Spravedlivý a svatý jest Pán.

Modleme se! Skloňme kolena! ℟. Povstaňte!

Modlitba

Bože, povýšení pokorných a spravedlivých sílo, jenž jsi chtěl, aby lid tvůj svatým služebníkem tvým Mojžíšem pěním tvé svaté písně tak byl poučen, by opětování onoho zákona i nám dalo směrnici, vzbuď nad veškerým množstvím ospravedlněných národů moc svou a konejše strach, dej radost, aby po zničení všech hříchů tvým odpuštěním, to, co oznámeno bylo ku pomstě, obrátilo se v spásu. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

Prophetia duodecima
Dan. 3, 1-24.

Dvanácté proroctví
Daniel 3, 1-24.

Kristus — Anděl velké rady — vyvádí nás křtem ohně Ducha Svatého z ohnivé peci pekla a občerstvuje nás svou přítomností v plamenech utrpení. Také my jsme slíbili na křtu svatém, že se nebudeme už klaněti modlám, jimž se klaní svět. Budeme-li věrni v plnění svého slibu, bude i Bůh věren svému slibu a pomůže nám ze všech strastí.

In diébus illis: Nabuchodónosor rex fecit státuam aúream, altitúdine

V těch dnech král Nabuchodonosor dal udělat zlatou sochu 60 loket vy-

cubitórum sexaginta, latitúdine cubitórum sex, et státuit eam in campo Dura província Babylónis. Itaque Nabuchodónosor rex misit ad congregándos sátrapas, magistrátus, et júdices, duces, et tyránnos, et praeféctos omnésque príncipes regiónum, ut convenírent ad dedicatiónem státuae, quam eréxerat Nabuchodónosor rex. Tunc congregáti sunt sátrapae, magistrátus, et júdices, duces, et tyránni, et optimátes, qui erant in potestátibus constitúti, et univérsi príncipes regiónum, ut convenírent ad dedicatiónem státuae, quam eréxerat Nabuchodónosor rex. Stabant autem in conspéctu státuae, quam posúerat Nabuchodónosor rex, et praeco clamábat valénter: Vobis dícitur pópulis, tribubus, et linguis: In hora, qua audiéritis sónitum tubae, et fístulae, et cítharae, sambúcae, et psaltérii, et symphóniae, et univérsi géneris musicórum, cadéntes adoráte státuam aúream, quam constítuit Nabuchodónosor rex. Si quis autem non prostrátus adoráverit, eádem hora mittétur in fornácem ignis ardéntis. Post haec ígitur statim ut audiérunt omnes sokou a 6 loket širokou a kázal ji postavit na rovině Dura v župě babylonské. A Nabuchodonosor král poslal posly, aby shromáždili satrapy, úředníky, soudce, vůdce, vladaře, správce, krátce všechny činovníky žup, aby se sešli k posvěcení sochy, již byl dal postavit Nabuchodonosor král. Tu se shromáždili satrapové, úředníci, soudcové, vladaři, velmoži, kteří v moci postaveni byli, zkrátka všichni činovníci žup, aby se zúčastnili posvěcení sochy, kterou dal postavit Nabuchodonosor král. I postavili se před sochou, již byl dal postavit Nabuchodonosor král. A hlasatel volal zvučným hlasem: „Vám, národům, kmenům a jazykům se ohlašuje: v tu chvíli, kdy uslyšíte zvuk rohu, píšťaly, citery, sambuky, žaltáře, symfonie a jiných nástrojů hudebních, padnouce klanějte se zlaté soše, kterou dal postavit Nabuchodonosor král. A kdyby někdo nepadl a neklaněl se, v tu chvíli uvržen bude do peci do hořícího ohně..“ Proto hned, jak uslyšeli všichni lidé zvuk rohu, píšťaly, citery, sambuky, žaltáře, symfonie a jiných nástrojů hudebních, všichni národové, kmenové a jazykové padše klaněli se zlaté soše, již dal postavit Nabuchodonosor král. Hned však přistoupivše muži Chaldejští žalovali na Judovce. Řekli Nabuchodonosorovi králi: „Králi, na věky buď živ! Ty, králi, vydal jsi ustanovení, aby každý, kdo uslyší zvuk rohu, píšťaly, citery, sambuky, žaltáře, symfonie a jiných hudebních nástrojů, padl a klaněl se zlaté soše; a kdo by nepadl a neklaněl se, aby uvržen byl do peci do hořícího ohně. Jsou však muži z Judska, jež jsi byl ustanovil nad správou župy babylonské, Sidrach, Misach a Abdenago: ti mužové, králi, pohrdli tvým ustanovením: bohů tvých nectí a zlaté soše, již jsi dal postavit, nechtějí se klanět.“ Tu Nabuchodonosor v prchlivosti a v hněvu rozkázal, aby přivedeni byli Sidrach, Misach a Abdenago. I byli hned přivedeni před krále. Nabuchodonosor král ujav se slova řekl jim: „Opravdu-li, Sidrachu, Misachu a Abdenago, bohů mých nechcete ctít a zlaté soše, již jsem dal postavit, nechcete se klanět? Nuže teď, jste-li ochotni, v tu chvíli, jak uslyšíte zvuk rohu, píšťaly, citery, sam-

pópuli sónitum tubae, fístulae, et cítharae, sambúcae, et psaltérii, et symphóniae, et omnis géneris musicórum, cadéntes omnes pópuli, tribus, et linguae; adoravérunt státuam aúream, quam constitúerat Nabuchodónosor rex. Statímque in ipso témpore accedéntes viri Chaldaei accusavérunt Judaeos, dixerúntque Nabuchodónosor regi: Rex in aetérnum vive: Tu rex posuísti decrétum, ut omnis homo, qui audíerit sónitum tubae, fístulae, et cítharae, sambúcae, et psaltérii, et symphóniae, et univérsi géneris musicórum, prostérnat se, et adóret státuam aúream: si quis autem non prócidens adoráverit, mittátur in fornácem ignis ardéntis. Sunt ergo viri Judaei, quos constituísti super ópera regiónis Babylónis, Sidrach, Misach, et Abdénago: viri isti contempsérunt, rex, decrétum tuum: deos tuos non colunt, et státuam aúream, quam erexísti, non adórant. Tunc Nabuchodónosor in furóre et in ira praecépit, ut adduceréntur Sidrach, Misach, et Abdénago: qui conféstim addúcti sunt in conspéctu regis. Pronunciánsque Nabuchodónosor rex,

ait eis: Veréne Sidrach, Misach, et Abdénago deos meos non cólitis, et státuam aúream, quam constítui, non adorátis? Nunc ergo si estis paráti, quacúmque hora audiéritis sónitum tubae, fístulae, cítharae, sambúcae, et psaltérii, et symphóniae, omnísque géneris musicórum, prostérnite vos, et adoráte státuam quam feci: Quod si non adoravéritis, eádem hora mittémini in fornácem ignis ardéntis: Et quis est Deus qui erípiet vos de manu mea? Respondéntes Sidrach, Misach, et Abdénago, dixérunt regi Nabuchodónosor: Non opórtet nos de hac re respondére tibi. Ecce enim Deus noster, quem cólimus, potest erípere nos de camíno ignis ardéntis, et de mánibus tuis, o rex, liberáre. Quod si nolúerit, notum sit tibi, rex, quia deos tuos non cólimus, et státuam aúream, quam erexísti, non adorámus. Tunc Nabuchodónosor replétus est furóre et aspéctus faciéi illíus immutátus est super Sidrach, Misach, et Abdénago, et praecépit, ut succenderétur fornax séptuplum, quam succéndi consuéverat. Et viris fortíssimis de exércitu suo jussit, ut ligátis pédibus Sidrach, Misach, et Abdénago, mítterent eos in fornácem ignis ardéntis. Et confestim viri illi vincti, cum braccis suis, et tiáris, et calceaméntis, et véstibus, missi sunt in médium fornácis ignis ardéntis: nam jússio regis urgébat: fornax autem succénsa erat nimis. Porro viros illos, qui míserant Sidrach, Misach, et Abdénago, interfécit flamma ignis. Viri autem hi tres, id est, Sidrach, Misach, et Abdénago, cecidérunt in médio camíno ignis ardéntis colligáti. Et ambulábant in médio flammae laudántes Deum, et benedicéntes Dómino.

buky, žaltáře, symfonie a jiných hudebních nástrojů, padnouce klanějte se soše, jíž jsem dal udělat. Nebudete-li však chtít se klanět, v tu chvíli budete uvrženi do peci do hořícího ohně: a který je bůh, jenž by vás vytrhnout mohl z ruky mé?" Sidrach, Misach a Abdenago ujavše se slova řekli králi Nabuchodonosorovi: „Netřeba nám, abychom ti na to odpověděli. Nebo hle, Bůh náš, jejž ctíme, může vytrhnout nás z peci z hořícího ohně a z rukou tvých, o králi, vysvobodit. Avšak i kdyby to nebyla vůle jeho, známo buď, králi, že bohů tvých ctít a zlaté soše, jež jsi dal postavit, klanět se nebudeme!" Tu byl Nabuchodonosor plný prchlivosti, až se vzezření jeho tváře znetvořilo, proti Sidrachovi, Misachovi a Abdenagovi, i rozkázal, aby rozpálena byla pec sedmkrát víc, než obyčejně ji rozpalovali. Nejsilnějším pak mužům z vojska svého pak rozkázal, aby svážíce nohy Sidrachovi, Misachovi a Abdenagovi uvrhli je do peci do hořícího ohně. I byli hned oni muži svázáni a se svými spodky, čepicemi, obuví, krátce šaty uvrženi doprostřed peci do hořícího ohně. Protože královský rozkaz naléhal a pec byla rozpálena náramně, zabil ohnivý plamen ty muže, kteří do něho uvrhli Sidracha, Misacha a Abdenaga, ti tři muži pak, totiž Sidrach, Misach a Abdenago padli svázáni jsouce doprostřed peci do hořícího ohně. I procházeli se uprostřed plamene chválíce Boha a dobrořečíce Pánu.

Všech těchto dvanácte proroctví bylo čteno, aby novokřtěnci (katechumeni) byli připraveni na křest svatý. V nich vnikali do starozákonních předobrazů křtu, na nichž jim byla ukázána jeho nesmírná moc očistná a oživovací. — Po následující modlitbě uvedou se křtěnci do křestní kaple, kde se nejprve světí křestní pramen.

Zde se neříká „Skloňme kolena", nýbrž jen „Modleme se":

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, spes única mundi, qui Prophetárum tuórum praecónio, praeséntium témporum declarásti mystéria; auge pópuli tui vota placátus: quia in nullo fidélium, nisi ex tua inspiratióne, provéniunt quarúmlibet incrementa virtútum. Per Dóminum.

Modlitba

Všemohoucí věčný Bože, jediná naděje světa, jenž jsi hlásáním svých Proroků tajemství nynějších časů zjevil, rozmnož usmířen touhy lidu svého, neboť bez tvého vnuknutí v žádném z věřících nevzejde přírůstek ctností. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou žije...

Svěcení křestní vody

Toto koná se ve farních chrámech. Kněz vezme fialový pluvial. Ke křtitelnici se ubírá průvod, před nímž je nesena rozžatá velikonoční svíce. Jest to obraz onoho světelného oblaku, který vedl Israelity mořem a pouští do zaslíbené země. Při tom se zpívá:

Tractus. Ps. 41, 2-4.

Sicut cervus desíderat ad fontes aquárum: ita desíderat ánima mea ad te, Deus. ℣. Sitívit ánima mea ad Deum vivum: quando véniam, et apparébo ante fáciem Dei? ℣. Fuérunt mihi lácrimae meae panes die ac nocte, dum dícitur mihi per síngulos dies: Ubi est Deus tuus?

Traktus. Ž. 41, 2-4.

Jako jelen touží po bystřinách, tak touží duše má po tobě, Bože. ℣. Žízní duše má po Bohu živém; kdy smím přijíti a objeviti se před tváří Boha svého? ℣. Slzy mé jsou mi pokrmem dnem i nocí, neboť jsem ustavičně vysmíván: „Kde pak jest Bůh tvůj?“

U vchodu do křestní kaple modlí se kněz:

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Pán s vámi.
℟. I s duchem tvým.

Orémus:

Modleme se:

Omnípotens sempitérne Deus, réspice propítius ad devotiónem pópuli renascéntis, qui sicut cervus, aquárum tuárum éxpetit fontem: et concéde propítius; ut fídei ipsíus sitis, baptísmatis mystério, ánimam, corpúsque sanctífices. Per Dóminum . . .

℟. Amen.

Všemohoucí, věčný Bože, pohleď milostivě na vroucí zbožnost k znovuzrození povolaného lidu, jenž jako jelen touží po prameni tvých vod; a uděl milostivě, aby žízeň jeho po Víře posvětila tělo a duši tajemstvím křtu. Skrze Pána našeho . . .

℟. Amen.

Potom počíná se vlastní svěcení:

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spírituo tuo.

℣. Pán s vámi.
℟. I s duchem tvým.

Orémus:

Modleme se:

Omnípotens sempitérne Deus, adésto magnae pietátis tuae mystériis, adésto sacraméntis: et ad recreándos novos pópulos, quos tibi fons baptísmatis párturit, Spíritum adoptiónis emítte: ut quod nostrae humilitátis geréndum est ministério, virtútis tuae impleátur effectu. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus.

Všemohoucí, věčný Bože, buď přítomen tajemstvím své velké lásky, buď přítomen svátostem; a k přetvoření nových národů, jež ti voda křestní rodí, ducha synovství sešli, by mocí tvé síly bylo vykonáno, co se má díti pokornou přísluhou naší. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou žije a kraluje v jednotě Ducha Svatého Bůh.

℣. Per ómnia saécula saéculorum.
℟. Amen.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dominum.
℣. Grátias agámus Dómino, Deo nostro.
℟. Dignum et justum est.

Vere dignum et justum est, aequum et salutáre, nos tibi semper et ubíque grátias ágere, Dómine sancte, Pater omípotens, aetérne Deus: Qui invisíbili poténtia sacramentórum tuórum mirabíliter operáris effectum: Et licet nos tantis mystériis exsequéndis simus indígni: Tu tamen grátiae tuae dona non déserens, étiam ad nostras preces aures tuae pietátis inclínas. Deus cujus Spíritus super aquas inter ipsa mundi primórdia ferebátur: ut jam tunc virtútem sanctificatiónis aquárum natúra concíperet. Deus, qui, nocéntis mundi crímina per aquas ábluens, regeneratiónis spé-

℣. Po všecky věky věkův.
℟. Amen.
℣. Pán s vámi.
℟. I s duchem tvým.
℣. Vzhůru srdce.
℟. Máme k Hospodinu.

℣. Díky vzdejme Hospodinu, Bohu svému.
℟. Hodno a spravedlivo jest.

Vskutku hodno jest a spravedlivo, slušno a spasitelno, abychom ti vždy a všude děkovali, Hospodine svatý, Otče všemohoucí věčný Bože, jenž neviditelnou mocí způsobuješ účinek svých svátostí. My jsme sice nehodni vykonávati takováto vznešená tajemství, ty však darů své milosti neodnímáš, nýbrž nakláníš ucho své dobrotivosti k našim prosbám. Bože, jehož Duch vznášel se nad vodami při samém počátku světa, aby už tehdy přirozenost vody přijala moc posvěcení. Bože, jenž jsi zločiny hříšného světa vodou smyl a obraz znovuzrození již všeobecnou potopou označil,

ciem in ipsa dilúvii effusióne signásti: ut, uníus ejusdémque eleménti mystério, et finis esset vítiis et orígo virtútibus. Réspice, Dómine, in fáciem Ecclésiae tuae, et multíplica in ea regeneratiónes tuas, qui grátiae tuae affluéntis ímpetu laetíficas civitátem tuam: fontémque baptísmatis áperis toto orbe terrárum géntibus innovándis: ut, tuae majestátis império, sumat Unigéniti tui grátiam de Spíritu Sancto.

aby tajemstvím jednoho a téhož živlu zanikly neřesti a povstaly ctnosti. Pohleď, Pane, na tvář své Církve a zmnohonásob v ní znovuzrození svoje, jenžto mocným proudem své milosti město své občerstvuješ a pramen křestní na celém světě k obnově národů otvíráš, aby na rozkaz tvé velebnosti milost jednorozeného tvého z Ducha Svatého přijal.

Kněz rozděluje nyní rukou vodu v podobě kříže, aby tím naznačil, že s kříže roztekla se drahocenná krev do všech čtyř úhlů světa. Mocí kříže nabývá voda schopnosti sloužiti k obnově duší. Kněz pokračuje:

Qui hanc aquam, regenérandis homínibus praeparátam, arcána sui núminis admixtióne fecúndet: ut, sanctificatióne concépta, ab immaculáto divíni fontis útero in novam renáta creatúram, progénies caeléstis emérgat: Et quos aut sexus in córpore aut aetas discérnit in témpore, omnes in unam páriat grátia mater infántiam. Procul ergo hinc, jubénte te, Dómine, omnis spíritus immúndus abscédat: procul tota nequítia diabólicae fraudis absístat. Nihil hic loci hábeat contráriae virtútis admíxtio: non insidiándo circúmvolet: non laténdo subrépat: non inficiéndo corrúmpat.

Jenž ať tuto vodu, pro obrození lidí připravenou, tajemným přimísením svého Božství oplodní, aby posvěcením počato, z neposkvrněného lůna božského pramene jako nové stvoření zrozeno, nebeské potomstvo se vynořilo, a aby Milost všecky, již se pohlavím liší tělesně a věkem časově, jako matka v jedno dětství zrodila. Nechť tedy daleko odtud, na tvůj rozkaz, Pane, všechen nečistý duch odejde, daleko všechna ničemnost ďábelské šalby odstoupí. Nic ať zde nemá vměšování nepřátelské moci; nechť záludně neobchází,

nechť skrytě se nevloudí, nechť nákazou neporuší.

Kněz dotýká se plochou rukou vody, aby ji svou kněžskou mocí posvětil a takřka v držení pojal, neboť jest určena teď jen pro svaté úkony.

Sit haec sancta et innocens creatúra líbera ab omni impugnatóris incúrsu et totíus nequítiae purgáta discéssu. Sit fons vivus, aqua regénerans, unda purificans: ut omnes hoc lavácro salutífero diluéndi, operánte in eis Spíritu Sancto, perféctae purgatiónis indulgéntiam consequántur. Unde benedíco te, creatúra aquae, per Deum † vivum, per Deum † verum, per Deum † sanctum: per Deum, qui te in princípio verbo separávit ab árida: cujus Spíritus super te ferebátur.

Budiž toto svaté a nevinné stvoření prosto veškerého útoku nepřítele a očištěno vzdálením zloby. Budiž pramenem živým, vodou obrodnou, vlnou očistnou, aby všichni, kdož touto spasnou koupelí budou obmyti, působením Ducha Svatého v nich dosáhli dokonalého očištění a odpuštění. Proto tě žehnám, stvoření vody, skrze Boha † živého, skrze Boha † pravého, skrze Boha † svatého, skrze Boha, jenž tě na počátku svým slovem oddělil od souše, jehož Duch nad tebou se vznášel.

Kněz rozděluje rukou vodu a vylévá ji na čtyři strany světové, aby znázornil rozkaz Kristův: „Jděte do celého světa, učte všecky národy a křtěte je . . .!"

Qui te de paradísi fonte manáre fecit, et in quátuor flumínibus totam terram rigáre praecépit. Qui te in desérto amáram, suavitáte índita, fecit esse potábilem, et sitiénti pópulo de petra produxit. Be†nedíco te et per Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum: qui te in Cana Galiláeae signo admirábili sua poténtia convértit in vinum. Qui pédibus super te ambulávit:

Jenž ti dal vyprouditi z rajského pramene a kázal, abys čtyřmi řekami celou zemi zvlažila. Jenž na poušti tebe hořkou sladkostí nadal a tak pitnou učinil a žíznivému lidu ze skály vyvedl. Žehnám † tě i skrze Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž tě v Káně Galilejské zázračným znamením svou mocí ve víno proměnil. Jenž nohou svou po tobě kráčel a Janem

et a Joánne in Jordáne in te baptizátus est. Qui te una cum sánguine de látere suo produxit: et discípulis suis jussit, ut credéntes baptizaréntur in te, dícens: Ite, docéte omnes gentes, baptizántes eos in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

v Jordáně v tobě pokřtěn byl. Jenž tě zároveň s krví z boku svého vypustil a učedníkům svým nařídil, aby věřící v tobě křtěni byli, řka: „Jděte, učte všecky národy, křtíce je ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého!“

Haec nobis praecépta servántibus, tu, Deus omnípotens, clemens adésto: tu benígnus aspíra.

Jelikož tato tvoje přikázání, Bože všemohnucí, plníme, milostivě nám přispěj, dobrotivě nadchni.

Kněz dýchá v podobě kříže na vodu:

Tu has símplices aquas tuo ore benedícito: ut praeter naturálem emundatiónem, quam lavándis possunt adhibére corpóribus, sint étiam purificándis méntibus efficáces.

Ty tuto pouhou vodu svými ústy požehnej, aby kromě přirozeného očišťování, které tělům může při mytí zjednati, také očišťování duší působila.

Nyní kněz třikráte pokaždé hlouběji ponořuje do křestní vody paškál, jenž značí Krista, plného Ducha Svatého, a zpívá vždy o tón výše:

Descéndat in hanc plenitúdinem fontis virtus Spíritus Sancti.

Nechť sestoupí v plnost tohoto pramene moc Ducha Svatého.

Pak dýchá opětně třikráte nad vodou na způsob řeckého písmene ψ, které upomíná na kříž a Ukřižovaného. Tím se naznačuje společně působící moc Krista a Ducha Svatého. A pokračuje:

Totámque hujus aquae substántiam regenerándi fecúndet effectu.

Nechť oplodní celou podstatu této vody silou obrozovací.

Vyjme opět paškál z vody:

Hic ómnium peccatórum máculae deleántur: hic natúra ad imáginem tuam cóndita, et ad honórem sui reformáta princípii, cunc-

Zde nechť skvrny všech hříchů jsou odstraněny, zde nechť přirozenost, k obrazu tvému stvořená a k původní důstojnosti pře-

tis vetustátis squalóribus emundétur: ut omnis homo, sacraméntum hoc regeneratiónis ingréssus, in verae innocéntiae novam infántiam renascátur.

tvořená, od veškeré staré špíny je očištěna, aby všichni lidé, kteří svátost obrození přijmou, k novému dětství pravé nevinnosti opět se zrodili.

Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui ventúrus est judicáre vivos, et mórtuos, et saéculum per ignem.

Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž přijde soudit živé i mrtvé a svět ohněm.

℟. Amen.

℟. Amen.

Potom někdo z přisluhujících kropí touto vodou přítomný lid. Kněz lije do křestní vody olej katechumenů a praví:

Sanctificétur et fecundétur fons iste Oleo salútis renascéntibus ex eo, in vitam aeternam.

Nechť posvětí a oplodní se Olejem spásy pramen tento pro všecky, kdož z něho znovuzrozeni budou k životu věčnému.

℟. Amen.

℟. Amen.

Poté lije kněz do křestní vody trochu křižma, pravě:

Infúsio Chrísmatis Dómini nostri Jesu Christi, et Spíritus Sancti Parácliti, fiat in nómine sanctae Trinitátis.

Vlití Křižma Pána našeho Ježíše Krista a Ducha Svatého, Utěšitele, nechť stane se ve jménu Svaté Trojice.

℟. Amen.

℟. Amen.

Pak lije zároveň oba oleje do vody a praví:

Commíxtio Chrísmatis sanctificatiónis, et Olei unctiónis, et Aqua babtísmatis, páriter fiat in nómine Pa†tris, et Fí†lii, et Spíritus † Sancti.

Smíšení Křižma posvěcování a Oleje pomazání a Vody křestní staň se rovněž ve jménu † Otce i † Syna i Ducha † Svatého.

℟. Amen.

℟. Amen.

Po těchto obřadech (nebo po modlitbě po posledním proroctví, když se nekonalo svěcení křestní vody), zpívá se zkrácená litanie ke Všem Svatým. (Viz v Přídavku na konci Misálu. Vynechá se všecko, co je označeno hvězdičkou, jakož i všecko, co na konci následuje po Kýrie eleíson.) Mezitím leží kněz u oltáře na tváři až do té chvíle, kdy se v litanii praví: „My hříšníci . . .“

Mše svatá

Po stupňové modlitbě okuřuje kněz kadidlem oltář; pak zapěje „Sláva na výsostech", při čemž se rozezvučí radostně varhany a zvony se slavně rozhlaholí. V následující modlitbě prosí Církev svatá za novokřtěnce.

Oratio

Deus, qui hanc sacratíssimam noctem glória Domínicae Resurrectiónis illústras: conserva in nova famíliae tuae progénie adoptiónis spíritum, quem dedísti; ut córpore et mente renováti, puram tibi exhíbeant servitútem. Per eúmdem Dóminum . . .

Modlitba

Bože, jenž tuto přesvatou noc slávou Vzkříšení Páně ozařuješ, zachovej v novém pokolení rodiny své ducha vyvolení, jejž jsi dal, aby na těle a duši obnoveni, čistou tobě prokazovali službu. Skrze téhož Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Colossénses. c. 3, 1-4.

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola ke Kolosským. 3, 1-4.

Slova dnešní Epištoly obracejí se přímo k novokřtěncům, kteří z hrobu hříchů povstali tuto noc k novému životu; platí však pro nás všecky, ježto křtem svatým jsme zrozeni pro život Milosti.

Fratres: Si consurrexístis cum Christo, quae sursum sunt quaerite, ubi Christus est in déxtera Dei sedens: quae sursum sunt sápite, non quae super terram. Mórtui enim estis, et vita vestra est abscóndita cum Christo in Deo. Cum Christus apparúerit, vita vestra; tunc et vos apparébitis cum ipso in glória.

Bratři, jestliže jste povstali s Kristem, těch věcí hledejte, které jsou svrchu, kde jest Kristus, sedě na pravici Boží; o to pečujte, co svrchu jest, ne o to, co jest na zemi. Neboť jste zemřeli, a život váš jest skryt s Kristem v Bohu. Když se ukáže Kristus, váš to život, tehdy i vy se ukážete s ním ve slávě.

Po Epištole zpívá kněz třikráte, vždy o tón výše, slavné Aleluja, které je vlastním velikonočním zpěvem a vyzváním k opětné radosti, ačkoliv dnes ještě hrob Kristův je zavřen. Nebude však už dlouho trvati a uzříme svého Spasitele v slávě. Chor v této radosti ihned pokračuje.

V. Ps. 117, 1. Confitémini Dómino, quóniam bonus: quóniam in saeculum misericórdia ejus.

V. Ž. 117, 1. Oslavujme Pána, neboť je dobrotiv, neboť na věky trvá milosrdenství jeho.

Tractus. Ps. 116, 1-2.

Laudáte Dóminum omnes Gentes: et collaudáte eum omnes pópuli. V. Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: et véritas Dómini manet in aetérnum.

Traktus. Ž. 116, 1-2.

Chvalte Pána všichni národové a velebte jej všichni lidé. V. Neboť zabezpečeno jest nám milosrdenství jeho a věrnost Páně trvá na věky.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Matth. c. 28.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 28, 1-7.

Evangelium líčí, jak anděl zvěstuje zbožným ženám Vzkříšení. Ve slavné mši sv. nebéřou se k Evangeliu sníce, toliko kadidlo.

Véspere autem sábbati, quae lucéscit in prima sábbati, venit Maria Magdaléne, et áltera Maria vidére sepúlchrum. Et ecce terraemótus factus est magnus. Ángelus enim Dómini descéndit de coelo: et accédens revólvit lápidem, et sedébat super eum: erat autem aspéctus ejus sicut fulgur: et vestiméntum ejus sicut nix. Prae timóre autem ejus extérriti sunt custódes, et facti sunt velut mórtui. Respóndens autem Ángelus, dixit muliéribus. Nolíte timére vos: scio enim, quod Jesum, qui crucifíxus est, quaeritis: non est hic: surréxit enim, sicut dixit. Veníte, et vidéte

Po sobotě, když již svítalo na neděli, přišla Maria Magdalena a druhá Maria, aby pohleděly na hrob. A hle, zemětřesení stalo se veliké; neboť anděl Páně sestoupil s nebe a přistoupiv odvalil kámen a posadil se na něm. Byl pak obličej jeho jako blesk, a roucho jeho bílé jako sníh. Ze strachu před ním strážní se zachvěli a stali se jako mrtví. I promluvil anděl a řekl ženám: „Nebojte se vy! Neboť vím, že hledáte Ježíše, který byl ukřižován. Není ho tuto; vstalť jest zajisté, jak byl řekl; pojďte a vizte místo, kde Pán byl položen. A odejdouce

locum, ubi pósitus erat Dóminus. Et cito eúntes, dícite discípulis ejus, quia surréxit: et ecce praecédet vos in Galilaeam; ibi eum vidébitis. Ecce praedíxi vobis.

rychle, povězte učedníkům jeho, že vstal zmrtvých; a aj, předchází vás do Galilee, tam jej uzříte; hle, pověděl jsem vám."

Neříká se „Věřím" ani modlitba k Obětování.

Secreta

Súscipe, quaesumus, Dómine, preces pópuli tui, cum oblatiónibus hostiárum: ut Paschálibus initiáta mistériis, ad aeternitátis nobis medélam, te operánte, profíciant. Per Dóminum nostrum...

Tichá modlitba

Přijmi, prosíme, Pane, modlitby lidu svého s obětními dary, aby velikonočními posvěceny tajemstvími, tvým působením nám lékem byly pro věčnost. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

Preface velikonoční (str. 33). Před úkonem dnes zní:

Communicántes, et noctem sacratíssimam...

Ve společenství jsouce a oslavujíce noc přesvatou..

Dnes se nedává polibek míru. K přijímání a Po přijímání. Neříká se Agnus Dei, modlitba

Když byl kněz přijal nejsv. Svátost, počnou se

Nešpory

Tvoří na tento den část mše svaté.

Antiphona. Allelúja, Allelúja, Allelúja.

Antifona. Aleluja, Aleluja, Aleluja.

Ps. 116, 1-2. Laudáte Dóminum omnes Gentes, laudáte eum omnes pópuli.

Ž. 116, 1-2. Chvalte Pána všichni národové a velebte jej všichni lidé.

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: et véritas Dómini manet in aetérnum.

Neboť zabezpečeno jest nám milosrdenství jeho a věrnost Páně trvá na věky.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.

Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému!

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in saecula saeculórum. Amen.

Jakož bylo na počátku, i nyní i vždycky a na věky věkův. Amen.

Antiphona. Allelúja, Allelúja, Allelúja.

Antifona. Aleluja, Aleluja, Aleluja.

Hned poté připojí kněz následující Antifonu pro Magnificat:

Véspere autem sábbati, quae lucéscit in prima sábbati: venit María Magdaléne, et áltera María vidére sepúlchrum, allelúja.

Na sklonku pak soboty, když se rozbřeskovalo na první den týdne, přišla Marie Magdalena a druhá Marie podívati se na hrob, aleluja.

Magnificat

Magníficat ánima mea Dóminum: — Et exsultávit spíritus meus in Deo salutári meo. — Quia respéxit humilitátem ancíllae suae: ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. — Quia fecit mihi magna qui potens est: et sanctum nomen ejus. — Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. — Fecit poténtiam in bráchio suo: dispérsit supérbos mente cordis sui. — Depósuit poténtes de sede et exaltávit húmiles. — Esuriéntes implévit bonis et dívites dimísit inánes. — Suscépit Israël púerum suum: recordátus misericórdiae suae. — Sicut locútus est ad patres nostros, Ábraham, et sémini ejus in saécula. — Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.

Velebí duše má Hospodina a duch můj plesá v Bohu, Spasiteli mém, že shlédnul na ponížení služebnice své; hle, od této chvíle blahoslaviti mě budou všecka pokolení! Neboť veliké věci učinil mi ten, jenž jest mocný a jehož jméno svaté. Milosrdenství jeho trvá od pokolení do pokolení, pro ty, kdož se jej bojí. On činí mocné věci ramenem svým; rozptyluje ty, kdož jsou pyšného smýšlení v srdci svém. Sesazuje mocné s trůnu a povyšuje nízké. Lačné naplňuje dobrými věcmi a bohaté propouští prázdné. Ujímá se Israele, služebníka svého, pamětliv jsa svého milosrdenství, jakož byl mluvil k otcům našim, k Abrahamovi a jeho potomstvu na věky. Sláva Otci...

Opakuje se hořejší Antifona „Na sklonku pak soboty." — Následující modlitba platí i za modlitbu k nešporám i za konečnou modlitbu mše svaté.

Orémus:	Modleme se:
Spíritum nobis, Dómine, tuae caritátis infúnde: ut, quos sacraméntis Paschálibus satiásti, tua fácias pietáte concórdes. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus: per ómnia saecula saeculórum. ℟. Amen.	Ducha své lásky nám, Pane, vlej, abys ty, které jsi velikonočními svátostmi nasytil, svou dobrotivostí učinil svornými. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou žije a kraluje v jednotě téhož Ducha Svatého Bůh, po všecky věky věkův. ℟. Amen.
Deinde dicit:	Poté dí:
Dóminus vobíscum.	Pán s vámi.

Jáhen obrácen k lidu zpívá (což se dělá při všech mších sv. až do příští soboty):

℟. Ite, missa est, allelúja, allelúja.	℟. Jděte, jste propuštěni, aleluja, aleluja.
℣. Deo grátias, allelúja, allelúja.	℣. Bohu díky, aleluja, aleluja.

DOBA VELIKONOČNÍ

Nastala nejslavnější doba církevního roku. Přípravou k ní bylo toužebné očekávání v Adventě, sladké radosti Vánoc, pokorná kajícnost postní doby a ukrutné divadlo utrpení Boha ve Svatém týdnu. Všecko to by bylo marné, kdyby se Kristus nebyl stal vítězem nad smrtí! Zdrceni jsme ve Svatém týdnu pohlíželi na boj Spasitele s mocnostmi pekla. Vždyť on byl veškerou naší nadějí a na Něm záviselo naše vysvobození z drápů satanových! Věřili jsme však v jeho Božství a v jeho naprostou vládu nade vším, co není Bohem. Trpěl jenom proto, že sám chtěl, aby Otcova nekonečná Spravedlnost byla usmířena a abychom nemusili trpěti my.

Víra naše nebyla marna. Jak byl předpověděl, tak se stalo. Třetí den svou vlastní mocí shodil se sebe okovy smrti a jako vítěz nad ní a ďáblem otevřel svůj slavný hrob. Není zde na světě pro Církev slavnějšího dne. Vždyť je zárukou, že i její dítky přemohou jednou v síle Kristově spánek smrti. Po čtyřicet dní — doba, v které dlí u ní její Ženich po svém Vzkříšení — nepostí se a tu chvíli propuká v jásavé Aleluja, což znamená tolik jako „chvalte Pána!“ — Toto čtyřicetidenní prodlévání Vykupitele u svých, jež svou přítomností těšil, oblažoval a poučoval, naznačeno je velikoční svící (paškálem), která v ty dni až do Nanebevstoupení Páně při všech bohoslužbách svítí.

Jest hluboce významné, že Kristovo Vzkříšení připadá právě v dobu, kdy také příroda probouzí se k novému životu! Louky a stráně oblékají se v novou zeleň, stromy a keře otvírají své puky, ptactvo závodí v jásání a slunce hýří opět ve svém zlatém lesku. Kolik jemné a něžné výzvy pro nás, abychom také my ve své duši slavili vzkříšení nového života! Stejně významně Prozřetelnost vyvolila pro Vzkříšení dobu prvního rozbřesku jitra neděle, tohoto prvého dne v týdnu. V ten den nestvořené Slovo počalo před 4000 lety dílo stvoření tím, že oddělilo světlo od tmy a stvořilo tak prvý den světa. V neděli také zahnalo „Světlo světa“ tmy smrti a dalo počátek novému stvoření — synům Světla. Od té doby přestala být sobota posvěceným dnem a na její místo nastoupila neděle. Prví křesťané hlásali o tomto dni radost Vzkříšení, jehož se mělo i jim jednou dostati, ve svých modlitbách tím, že při nich stáli. Ten zvyk se u nás dochoval ve „Zvěstování andělském“, které lid se až dosud v neděli modlí stoje.

Velikoční doba počíná se mší sv. na Bílou sobotu a končí se mší svatou v sobotu svatodušního týdne. Jelikož jest to nejvýznamnější doba liturgického roku, byla nejdříve v bohoslužbě Církve vybudována. Kolem roku 200 slavil se už všeobecně nejen její počátek (Velikonoce) a její konec (Svatodušní svátky), ale i doba mezi těmito slavnostními branami byla prožívána ve zbožné radosti. S velkou oblibou počaly se brzo v tuto dobu slaviti vzpomínky na mučedníky, kteří už v bezpečí čekají na slavné svoje zmrtvýchvstání.

Celá liturgie této doby jest propletena radostnými zpěvy Aleluja. „Sláva na výsostech“ říká se i ve mších sv. všedních dnů (t. j. v takových mších, které nejsou slouženy ke cti některého světce), což se v jinou dobu neděje. V těchto mších jest druhá modlitba vždy ke cti nejblahoslavenější Panny Marie, s kterou nyní sdělujeme radost po těch žalostných dnech jejího bolu. Liturgická barva této doby je bílá; připomíná světlou slávu Vzkříšeného a naši budoucí.

Hod Boží velikonoční

Shromáždění u P. Marie Větší

„Tentoť jest den, kterýž učinil Hospodin; radujme se a veselme se v něm!“

Chceme-li porozuměti liturgii dnešní slavné neděle a vůbec celého velikonočního týdne, musíme míti také stále na mysli radost věřícího, jenž o velikonočním svatvečeru ve křtu svatém zrodil se k novému životu. Po celý týden bývali novokřtěnci v bílém křestním rouše přítomni bohoslužbám; proto činí zvláště mešní liturgie časté narážky na nedávné znovuzrození z vody a Ducha Svatého. Předobrazem křtu byl přechod přes Rudé moře. Jako tam byli utopeni nepřátelé Židů, tak v křestní vodě byly zničeny hříchy, tito největší nepřátelé člověka. Hlavním předobrazem Velikonoc je však beránek, jejž musili Židé před odchodem z Egypta zabíti a jísti a jeho krví pomazati veřeje domů, aby trestající anděl příbytky jejich přešel. Od tohoto „přejití“ anděla pochází latinské (podobně v jiných živých jazycích) jméno dnešní slavnosti — Pascha, které utvořeno je z hebrej-

ského názvu židovských velikonoc „pesach — přechod". Také křesťan, jenž je poznamenán krví Kristovou — našeho velikonočního beránka — která jeho viny smazala, jest bezpečen před hněvem Božím. Nadto ještě je živen tělem tohoto Beránka Božího, který mu zaručuje nesmrtelný život v nebi. Také narážky na mannu, na vodu vyraženou Mojžíšem ze skály a j., připomínají předobraz křtu svatého, kterým se z moci ďábla skrze vodu křestní dostáváme do zaslíbené země — Církve svaté.

Třebas jsme dle nynějších zvyků Církve nebyli pokřtěni zrovna o Velikonocích, máme přec v tyto dny příčin dost, abychom s vděčným srdcem vzpomínali i na svůj křest. Nedopusťme, abychom my, kteří jsme s Kristem a v Kristu ožili k novému životu, upadli do nové smrti hříchu, nýbrž zachovejme si čistotu duše, abychom mohli slaviti jednou věčné Velikonoce, kde radostné Aleluja nebude nikdy skončeno!

Zpěvy při kropení svěcenou vodou o velikonoční době vzpomínají také vděčně na přijatou milost křtu svatého (viz str. 2).

Introitus. Ps. 138.

Resurréxi, et adhuc tecum sum, allelúja: posuísti super me manum tuam, allelúja: mirábilis facta est sciéntia tua, allelúja, allelúja. Ps. ib. 1-2. Dómine probásti me, et cognovísti me: tu cognovísti sessiónem meam, et resurrectiónem meam. ℣. Glória Patri...

Oratio

Deus, qui hodiérna die per Unigénitum tuum, aeternitátis nobis áditum devícta morte reserásti: vota nostra, quae praeveniéndo aspíras, étiam adjuvándo proséquere. Per eúmdem Dóminum nostrum...

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Corínthios. 1. c. 5, 7-8.

Vstup. Ž. 138, 18, 5-6.

Vstal jsem a jsem teď s tebou, aleluja. Vztáhl jsi nade mnou ruku svou, aleluja, podivuhodné jest vědění tvé, aleluja, aleluja. Ž. tamt. 1-2. Hospodine, ty mne zpytuješ a znáš mne; ty znáš mé ulehnutí i vzkříšení mé. ℣. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému...

Modlitba

Bože, jenž jsi dnešního dne skrze Jednorozeného svého smrt přemohl a bránu věčnosti nám otevřel, prosby naše, které nám sám předem vnukáš, rovněž svou pomocí provázej. Skrze téhož Pána...

Čtení

z prvního listu sv. Pavla ke Korintským. 5, 7-8.

Židé musili o Velikonocích vykliditi z domu všechna jídla z kvašené mouky a jísti k beránku pouze nekvašený chléb. Svatý Pavel srovnává hřích s kvasem a vyzývá nás, abychom všechen

tento kvas ze svého srdce vyhostili, dříve než usedneme k velikonočním hodům.

Fratres. Expurgáte vetus ferméntum, ut sitis nova conspérsio, sicut estis ázymi. Étenim Pascha nostrum immolátus est Christus. Itaque epulémur: non in ferménto véteri, neque in ferménto malítiae, et nequítiae: sed in ázymis sinceritátis, et veritátis.

Bratři, vyčisťte kvas starý, abyste byli těstem novým, jelikož jste přesní; vždyť i náš beránek jest obětován, totiž Kristus. Proto slavme hody nikoliv s kvasem starým, ani s kvasem špatnosti a nešlechetnosti, nýbrž s přesnicemi upřímnosti a pravdy.

Graduale. Ps. 117, 24 et 1.

Stupňový zpěv. Ž. 117.

Haec dies, quam fecit Dóminus: exsultémus, et laetémur in ea. ℣. Confitémini Dómino, quóniam bonus, quóniam in saeculum misericórdia ejus.

Tentoť jest den, jejž učinil Hospodin; plesejme a radujme se v něm. ℣. Oslavujte Hospodina, neboť jest dobrotiv, neboť na věky trvá milosrdenství jeho.

Allelúja, allelúja. ℣. 1. Cor. 5, 7. Pascha nostrum immolátus est Christus.

Aleluja, aleluja. ℣. 1. Kor. 5, 7. Kristus jest obětován, jakožto náš beránek velikonoční.

Sekvence

Po celý velikonoční oktáv se po Aleluja zpívá ještě krásná sekvence, která zvěstuje velikoční radost. Složil ji Wipo, dvorní kaplan Konráda II. († po r. 1048).

Víctimae Pascháli laudes ímmolent Christiáni.

Agnus redémit oves: Christus ínnocens Patri reconciliávit peccatóres.

Mors et vita duéllo conflixére mirándo: dux vitae, mórtuus, regnat vivus.

Dic nobis María, quid vidísti in via?

Sepúlchrum Christi viventis: et glóriam vidi resurgéntis.

Oběti velikonoční chvály ať křesťané obětují.

Beránek ovce vykoupil; Kristus nevinný Otce se hříšníky smířil.

Smrt a život soubojem utkaly se podivným; kníže života zemřev, vládne živý.

Marie, o řekni nám, co jsi uviděla tam?

Hrob Krista živého a slávu viděla jsem zmrtvýchvstalého.

Angélicos testes, sudárium, et vestes.

Surréxit Christus, spes mea: praecédet vos in Galilaeam.

Scimus Christum surrexísse a mórtuis vere: tu nobis, victor Rex, miserére. Amen. Allelúja.

Svědky jeho, Anděly, rouška, šat tam ležely.

Vstalť Kristus, moje naděje; svoje předejde do Galileje.

Víme nyní o pravdivém zmrtvýchvstání; Vítězný ty Králi ukaž nám své smilování. Amen, Aleluja!

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Marcum. c. 16.

† Slova sv. Evangelia podle Marka. 16, 1-7.

Radostnou událost Vzkříšení, která obrodila všecko stvoření, líčí Evangelium jednoduchými slovy.

In illo témpore: Maria Magdaléne, et Maria Jacóbi, et Salóme emérunt arómata, ut veniéntes úngerent Jesum. Et valde mane una sabbatórum, veniunt ad monuméntum orto jam sole. Et dicébant ad ínvicem: Quis revólvet nobis lápidem ab óstio monuménti? Et respiciéntes vidérunt revolútum lápidem. Erat quippe magnus valde. Et introeúntes in monuméntum vidérunt júvenem sedéntem in dextris, coopértum stola cándida, et obstupuérunt. Qui dicit illis Nolíte expavéscere: Jesum quaeritis Nazarénum, crucifíxum: surréxit, non est hic, ecce locus, ubi posuérunt eum. Sed ite, dícite discípulis ejus, et Petro, quia praecédet vos in Galilaeam: ibi eum vidébitis, sicut dixit vobis.

Za onoho času Maria Magdalena a Maria matka Jakubova a Salome nakoupily vonných věcí, aby přijdouce pomazaly Ježíše. A záhy zrána přišly ke hrobu, když slunce již vyšlo. I pravily k sobě vespolek: „Kdo nám odvalí kámen ode dveří hrobových?“ A pohlédše uzřely, že kámen je odvalen. Byl totiž velmi veliký. A vešedše do hrobu, uzřely mládence, an sedí na pravici oděn rouchem bílým; i ulekly se. On pak řekl jim: „Nebojte se; hledáte Ježíše Nazaretského, ukřižovaného; vstalť jest, není ho tuto; aj místo, kdež jej byli položili. Ale jděte a povězte učedníkům jeho i Petrovi: ‚Předejde vás do Galilee, tam ho uvidíte, jakož vám byl pověděl.‘“

Et dicitur Credo.

Následuje Credo.

Offertorium. Ps. 75.

Terra trémuit, et quiévit, dum resúrgeret in judício Deus, allelúja.

Obětování. Ž. 75, 9-10.

Země se zachvěla a ztichla, když Bůh povstal k soudu, aleluja.

Secreta

Súscipe, quaesumus, Dómine, preces pópuli tui cum oblatiónibus hostiárum: ut Paschálibus initiáta mystériis, ad aeternitátis nobis medélam, te operánte, proficiant. Per Dóminum nostrum ...

Preface velikonoční (str. 33).

Tichá modlitba

Přijmi, prosíme, Pane, modlitby lidu svého s podanými dary obětními, aby velikonočními posvěceny tajemstvími tvou mocí nám jako lék pro věčnost sloužily. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

Communio. 1. Cor. 5, 7-8.

Pascha nostrum immolátus est Christus, allelúja: ítaque epulémur in ázymis sinceritátis, et veritátis, allelúja, allelúja, allelúja.

K přijímání. 1. Kor. 5.

Kristus jest obětován, jakožto beránek náš velikonoční, aleluja; proto slavme hody s přesnicemi upřímnosti a pravdy, aleluja, aleluja, aleluja.

Postcommunio

Spíritum nobis, Dómine, tuae caritátis infúnde: ut quos sacraméntis Paschálibus satiásti, tua fácias pietáte concórdes. Per Dóminum ... in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti ...

Po přijímání

Ducha své lásky nám, Pane, vlej a všechny, jež jsi velikonočními svátostmi nasytil, svou dobrotivostí svornými učiň. Skrze Pána našeho ... v jednotě téhož Ducha Svatého ...

Velikonoční pondělí

Shromáždění u sv. Petra

My všichni jsme byli uvedeni ze země poroby, v níž vládne satan, do země, která přetéká sladkostí Milosti Boží. Za to jsme povinni bez ustání velebiti Pána, jenž svým Milosrdenstvím nám toto štěstí připravil.

Introitus. Exod. 13, 5 et 9.

Introdúxit vos Dóminus in terram fluéntem lac, et mel, allelúja: et ut lex Dómini semper sit in ore vestro, allelúja, allelúja. V. Ps. 104, 1. Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus: annuntiáte inter Gentes ópera ejus. V. Glória Patri...

Vstup. 2 Mojž. 13, 5 a 9.

Uvedl vás Pán do země, jež oplývá mlékem a medem, aleluja, aby zákon Hospodinuv byl stále v ústech vašich, aleluja, aleluja. Ž. 104, 1. Chvalte Pána a vzývejte jméno jeho; zvěstujte mezi národy dílo jeho. V. Sláva Otci...

Oratio

Deus, qui solemnitáte Pascháli mundo remédia contulísti: pópulum tuum, quaesumus, coelésti dono proséquere; ut et perfectam libertátem cónsequi mereátur, et ad vitam prófíciat sempitérnam. Per Dóminum nostrum...

Modlitba

Bože, jenž jsi slavností velikonoční světu spasných prostředků udělil, prosíme tě, abys dával lidu svému stále tento nebeský dar, by dokonalé svobody dojíti hoden byl a k životu věčnému dospěl. Skrze Pána našeho...

Léctio
Áctuum Apostolórum
cap. 10, 37-43.

Čtení
ze Skutkův apoštolských
10, 37-43.

Slova dnešní Epištoly pronesl sv. Petr, když pohanského setníka Kornelia a celý jeho dům připravoval ke křtu svatému. Poukazuje při tom na Vzkříšení Kristovo, jakožto záruku pravosti křesťanského učení. Všichni, kdož v božské poslání Kristovo věří, dojdou v jeho jméně odpuštění svých hříchů.

In diébus illis: Stans Petrus in médio plebis, dixit: Viri fratres, vos scitis, quod factum est verbum per univérsam Judaeam: incípiens enim a Galilaea, post baptísmum, quod praedicávit Joánnes Jesum a Názareth: quómodo unxit eum Deus Spíritu Sancto, et virtúte, qui pertránsiit benefaciéndo, et

V těch dnech Petr stoje před shromážděným lidem řekl: „Muži bratři, vy znáte tu událost, která se stala po celém Judsku počínajíc od Galilee po křtu, který hlásal Jan, totiž o Ježíši Nazaretském, kterak Bůh pomazal Duchem Svatým a mocí, a kterak on chodil dobře čině a uzdravuje všecky posedlé

sanándo omnes oppréssos a diábolo, quóniam Deus erat cum illo. Et nos testes sumus ómnium, quae fecit in regióne Judaeórum, et Jerúsalem, quem occidérunt suspendéntes in ligno. Hunc Deus suscitávit tértia die, et dedit eum manifestum fíeri, non omni pópulo sed téstibus praeordinátis a Deo: nobis, qui manducávimus, et bíbimus cum illo, postquam resurréxit a mórtuis. Et praecépit nobis praedicáre pópulo, et testificári, quia ipse est, qui constitútus est a Deo judex vivórum, et mortuórum. Huic omnes Prophétae testimónium pérhibent, remissiónem peccatórum accípere per nomen ejus omnes, qui credunt in eum.

od ďábla, neboť Bůh byl s ním. A my jsme svědky všeho toho, co činil v krajině judské i v Jerusalemě, jehož i usmrtili pověsivše na dřevo. Toho Bůh vzkřísil třetího dne a dal mu, aby se ukázal viditelně, nikoli všemu lidu, nýbrž svědkům od Boha předzřízeným, totiž nám, kteří jsme s ním jedli a pili po jeho zmrtvýchvstání. I přikázal nám, abychom hlásali lidu a svědčili, že on jest ten, jenž byl od Boha ustanoven soudcem živých i mrtvých. Jemu všickni proroci vydávají svědectví, že skrze jméno jeho dostanou odpuštění hříchů všichni, kdo v něho věří."

Musíme však bohulibými skutky dokazovat svou víru v Ježíše Krista.

Graduale. Ps. 117, 24 et 2.

Haec dies, quam fecit Dóminus: exsultémus, et laetémur in ea. V. Dicat nunc Israel, quóniam bonus: quóniam in saeculum misericórdia ejus. Allelúja, allelúja. V. Matth. 28, 2. Ángelus Dómini descéndit de coelo: et accédens revólvit lápidem, et sedébat super eum.

Stupňový zpěv. Ž. 117.

Tentoť jest den, jejž učinil Pán; veselme se a radujme se v něm. V. Rciž tedy, Israeli: „Ano, on jest dobrý; na věky trvá milosrdenství jeho." Aleluja, aleluja. V. Mat. 28, 2. Anděl Páně sestoupil s nebe a přistoupiv, odvalil kámen a posadil se na něm.

Sekvence jako v předešlou neděli (str. 521).

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Lucam. c. 24.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše 24, 13-35.

Jako oni dva učedníci, kteří zarmouceni kráčeli do Emaus, poeítili neobyčejnou radost a mír, když k nim Kristus — třebas hned nepoznán — mluvil a jim své proměněné tělo podal, tak také my můžeme ve svatém Přijímání pocíti sladkost Boha, jejž, neviditelného, milujeme.

In illo témpore: Duo ex discípulis Jesu ibant ipsa die in castéllum, quod erat in spátio stadiórum sexagínta ab Jerúsalem, nómine Emmaus Et ipsi loquebántur ad ínvicem de his ómnibus, quae accíderant. Et factum est, dum fabularéntur, et secum quaererent: et ipse Jesus appropínquans ibat cum illis: óculi autem illórum tenebántur, ne eum agnóscerent. Et ait ad illos: Qui sunt hi sermónes, quos confértis ad ínvicem ambulántes, et estis tristes? Et respóndens unus, cui nomen Cléophas, dixit ei: Tu solus peregrínus es in Jerúsalem, et non cognovísti, quae facta sunt in illa his diébus? Quibus ille dixit: Quae? Et dixérunt: de Jesu Nazaréno, qui fuit vir Prophéta potens in ópere et sermóne, coram Deo, et omni pópulo: et quómodo eum tradidérunt summi sacerdótes et príncipes nostri in damnatiónem mortis, et crucifixérunt eum. Nos autem sperabámus, quia ipse esset redemptúrus Israel; et nunc super haec ómnia, tértia dies est hódie, quod haec facta

Za onoho času dva z učedníků Ježíšových šli toho dne do městečka jménem Emaus, které bylo vzdáleno od Jerusalema honů šedesát. A ti hovořili spolu o všech těch věcech, které se byly udály. I stalo se, když hovořili a sebe se dotazovali, že i Ježíš přiblíživ se bral se s nimi; ale oči jejich byly drženy, aby ho nepoznali. I řekl k nim: „Které jsou to řeči, jež spolu cestou vedete a jste smutni?“ A jeden z nich, jménem Kleofáš, odpověděv řekl jemu: „Ty-li jediný jsi cizincem v Jerusalemě a neseznal jsi těch věcí, které se tam staly v těchto dnech?“ I řekl jim: „Které?“ A oni pravili: „O Ježíši Nazaretském, jenž byl prorokem, mocným v činu i slově před Bohem a přede vším lidem; a kterak velekněží a náčelníci naši ho vydali, aby byl odsouzen k smrti, a ukřižovali jej. My však jsme se nadáli, že on to jest, jenž má vykoupit lid israelský; a nyní ke všemu tomu jest dnes třetí den od té doby, co se to stalo. Ale i některé ženy z na-

sunt. Sed et mulíeres quaedam ex nostris terruérunt nos, quae ante lucem fuérunt ad monuméntum, et, non invénto córpore ejus, venérunt, dicéntes se étiam visiónem Angelórum vidísse, qui dicunt eum vívere. Et abiérunt quidam ex nostris ad monuméntum: et ita invenérunt, sicut mulíeres dixérunt, ipsum vero non invenérunt. Et ipse dixit ad eos: O stulti, et tardi corde ad credéndum in ómnibus, quae lócuti sunt Prophétae! Nonne haec opórtuit pati Christum, et ita intráte in glóriam suam? Et incípiens a Móyse et ómnibus Prophétis, interpretabátur illis in ómnibus scriptúris, quae de ipso erant. Et appropinquavérunt castéllo, quo ibant: et ipse se finxit lóngius ire. Et coegérunt illum dicéntes: mane nobíscum, quóniam advespéráscit, et inclináta est jam dies. Et intrávit cum illis. Et factum est, dum recúmberet cum eis, accépit panem, et benedíxit, ac fregit, et porrigébat illis. Et apérti sunt óculi eórum, et cognovéruut eum: et ipse evánuit ex óculis eórum. Et dixérunt ad ínvicem: Nonne cor nostrum ardens erat in nobis, dum loquerétur in via, et aperíret no-

šich poděsily nás; bylyť zrána u hrobu a nenalezše těla jeho, přišly a pravily, že viděly také zjevení andělů, kteří praví, že jest živ. I odešli někteří z našinců ke hrobu a shledali tak, jak byly ženy pravily, jeho však nespatřili.“ Tu on pravil k nim: „Ó bláhoví a váhaví srdcem k věření všemu tomu, co mluvili proroci! Zdali nemusil to Kristus trpěti a tak vejíti do slávy své?“ A počav od Mojžíše a všech proroků vykládal jim všecka Písma, která byla o něm. I přiblížili se k městečku, do něhož šli, a on se dělal, jako by chtěl jíti dále, ale oni přinutili ho řkouce: „Zůstaň s námi, neb se připozdívá a den se již nachýlil.“ I vešel s nimi. A stalo se, když byl s nimi za stolem, vzav chléb požehnal jej a rozlámav ho dával jim. I otevřely se oči jejich a poznali ho; ale on zmizel od nich. I řekli vespolek: „Zdali nehořelo v nás srdce naše, když k nám mluvil na cestě a vykládal nám Písma?“ A vstavše v touž hodinu vrátili se do Jerusaléma a nalezli tam pohromadě jedenácte apoštolů i ty, kteří byli s nimi, ani praví: „Pán vstal skutečně a u-

bis Scriptúras? Et surgéntes eádem hora regréssi sunt in Jerúsalem: et invenérunt congregátos úndecim, et eos, qui cum illis erant, dicéntes: quod surréxit Dóminus vere, et appáruit Simóni. Et ipsi narrábant, quae gesta erant in via; et quómodo cognovérunt eum in fractióne panis. Et dicitur Credo.

kázal se Šimonovi." I vypravovali také oni, co se stalo na cestě a kterak ho poznali v lámání chleba.

Kdybychom po sv. Přijímání myslili s něžností na hosta svého srdce, zajisté i nám by hořelo. Vždyť Kristus je plamen sám, od něho se zapaluje všecko, co se k Němu v touze přiblíží.

Následuje Credo.

Offertorium

Mat. 28, 2, 5 et 6.

Ángelus Dómini descéndit de coelo, et dixit muliéribus: Quem quaeritis, surréxit sicut dixit, allelúja.

Secreta

Súscipe, quaesumus, Dómine, preces pópuli tui cum oblatiónibus hostiárum: ut Paschálibus initiáta mystériis, ad aeternitátis nobis medélam, te operánte, proficiant. Per Dóminum nostrum ...

Communio. Luc. 24, 34.

Surréxit Dóminus, et appáruit Petro, allelúja.

Postcommunio

Spíritum nobis, Dómine, tuae caritátis infúnde: ut quos sacraméntis Paschálibus satiásti, tua fácias pietáte concórdes. Per Dóminum nostrum ... in unitáte ejúsdem Spíritus ...

Obětování

Mat. 28, 2, 5 a 6.

Anděl Páně sestoupil s nebe a řekl ženám: „Ten, jehož hledáte, vstal, jakož byl řekl, aleluja."

Tichá modlitba

Přijmi, prosíme, Pane, modlitby lidu svého s podanými dary obětními, aby, velikonočními posvěceny tajemstvími, tvou mocí nám jako lék pro věčnost sloužily. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

K přijímání. Luk. 24, 34.

Vstal Pán a zjevil se Petrovi, aleluja.

Po přijímání

Ducha své lásky nám, Pane, vlej a všechny, jež jsi velikonočními svátostmi nasytil, svou dobrotivostí svornými učiň. Skrze Pána našeho ... v jednotě téhož Ducha ...

Úterý velikonoční

Shromáždění u sv. Pavla

Ve Vstupu nám Církev sv. opakuje, že křtem svatým jsme projevili největší moudrost. Světu se to sice zdá „bláznovstvím", ale andělové a blažené duše nám k tomu blahopřejí.

Introitus. Eccli. 15,3 et 4.

Aqua sapiéntiae potávit eos, allelúja: firmábitur in illis, et non flectétur, allelúja: et exaltábit eos in aetérnum, allelúja, allelúja. Ps. 104, 1. Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus: annuntiáte inter gentes ópera ejus. V. Glória Patri.

Oratio

Deus, qui Ecclésiam tuam novo semper foetu multíplicas: concéde fámulis tui; ut sacraméntum vivéndo téneant, quod fide percepérunt. Per Dóminum ...

Léctio
Áctuum Apostolórum
cap. 13, 16 et 26—33.

Křtem svatým podobáme se ukřižovanému a zmrtvých vstalému Kristu.

In diébus illis: Surgens Paulus, et manu siléntium indícens, ait: Viri fratres, fílii géneris Ábraham, et qui in vobis timent Deum, vobis verbum salútis hujus missum est. Qui enim habitábant Jerúsalem, et príncipes ejus, ignoránte Jesum, et voces Prophe-

Vstup. Sirach 15, 3 a 4.

Vodou moudrosti je napojil, aleluja, utvrzena bude v nich a neoblomí se, aleluja, povýší je na věky, aleluja, aleluja. Ž. 104, 1. Velebte Pána a vzývejte jméno jeho. Zvěstujte mezi národy díla jeho. V. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému ...

Modlitba

Bože, jenž Církev svou stále množíš novými dítkami, uděl služebníkům svým, aby životem zachovávali svátost, kterou přijali věrou. Skrze Pána našeho ...

Čtení
ze Skutků apoštolských
13, 16 a 26—33.

V těch dnech Pavel povstav a pokynuv rukou, aby mlčeli, pravil: „Muži-bratři, synové rodu Abrahamova a vy všickni, kteří se bojíte Boha, vám jest posláno slovo o té spáse; neboť obyvatelé jerusalemští a náčelníci jejich, nepoznavše ho jakož

tárum, quae per omne sábbatum legúntur, judicántes implevérunt: et nullam causam mortis inveniéntes in eo, petiérunt a Piláto, ut interfícerent eum. Cumque consummássent ómnia, quae de eo scripta erant, deponéntes eum de ligno, posuérunt eum in monuménto. Deus vero suscitávit eum a mórtuis tértia die: qui visus est per dies multos his, qui simul ascénderant cum eo de Galilaea in Jerúsalem, qui usque nunc sunt testes ejus ad plebem. Et nos vobis annuntiámus eam, quae ad patres nostros repromíssio facta est: quóniam hanc Deus adimplévit fíliis nostris, resúscitans Jesum Chistum Dóminum nostrum.

ani hlasů prorockých, které se čítají každou sobotu, naplnili je tím, že ho odsoudili, a žádali na Pilátovi, aby byl usmrcen, ačkoli na něm nenalezli žádné příčiny smrti. A když dokonali všecko, co bylo o něm psáno, sňali ho se dřeva a položili do hrobu. Ale Bůh vzkřísil ho z mrtvých třetího dne, a on ukazoval se po mnoho dní těm, kteří s ním byli vstoupili z Galilee do Jerusalema, a kteří nyní jsou jeho svědky před lidem. I my zvěstujeme vám o tom zaslíbení, které se stalo našim otcům, že Bůh je naplnil na dítkách jejich, na nás, vzkřísiv Ježíše Krista, Pána našeho."

Graduale. Ps. 117, 24.

Haec dies, quam fecit Dóminus: exsultémus, et laetémur in ea. V. Ps. 106, 2. Dicant nunc, qui redémpti sunt a Dómino: quos redémit de manu inimíci, et de regiónibus congregávit eos.

Allelúja, allelúja. V. Surréxit Dóminus de sepúlchro, qui pro nobis pepéndit in ligno.

Sekvence (str. 521).

Stupňový zpěv. Ž. 117.

Totoť jest den, jejž učinil Hospodin; radujme se a veselme se v něm. V. Ž. 106, 2. Tak nechť teď praví, kteří jsou vykoupeni Pánem, které vykoupil z ruky nepřítele a shromáždil je ze všech krajin.

Aleluja, aleluja. V. Z hrobu povstal Pán, jenž pro nás visel na dřevě kříže.

Evangelium

† Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše 24, 36-47.

Podle nejvyššího úradku Božího musil Kristus projíti mukami. Teď po svém zmrtvýchvstání podává nám rybu (symbol).

In illo témpore: Stetit Jesus in médio discipulórum suórum, et dicit eis: Pax vobis: ego sum, nolíte timére. Conturbáti vero, et contérriti, existimábant se spíritum vidére. Et dixit eis: Quid turbáti estis, et cogitatiónes ascéndunt in corda vestra? Vidéte manus meas, et pedes, quia ego ipse sum: palpáte, et vidéte: quia spíritus carnem et ossa non habet, sicut me vidétis habére. Et cum hoc dixísset, osténdit eis manus, et pedes. Adhuc autem illis non credéntibus, et mirántibus, prae gaúdio, dixit: Habétis hic áliquid, quod manducétur? At illi obtulérunt ei partem piscis assi, et favum mellis. Et cum manducásset coram eis, sumens relíquias, dedit eis. Et dixit ad eos: Haec sunt verba, quae locútus sum ad vos, cum adhuc essem vobíscum, quóniam necésse est impléri ómnia, quae scripta sunt in lege Móysi et Prophétis, et Psalmis de me. Tunc apéruit illis sensum, ut intellígerent Scriptúras. Et dixit eis: Quóniam sic scriptum est, et sic oportébat Christum pati, et resúrgere a mór-

Za onoho času Ježíš stanul uprostřed nich a řekl jim: „Pokoj vám! Já jsem to, nebojte se." Ale oni zděšeni a přestrašeni jsouce domnívali se, že vidí ducha. I řekl jim: „Proč se děsíte a proč vstupují takové myšlenky na srdce vaše? Vizte ruce mé i nohy mé, že já sám to jsem; dotýkejte se mne a vizte, neboť duch nemá těla a kostí, jak vidíte, že já mám." A pověděv to ukázal jim ruce i nohy. Když pak oni pro radost ještě nevěřili a se divili, řekl jim: „Máte-li tu něco k jídlu?" I podali mu kus pečené ryby a plást medu. A on pojedl před nimi a a vzav ostatky dal jim. I řekl k nim: „To jsou slova, která jsem mluvil k vám jsa ještě s vámi, že se totiž musí naplniti všecko, co psáno jest o mně v zákoně Mojžíšově a v prorocích i žalmech." Potom vyložil jim smysl, aby rozuměli Písmům, a řekl jim: „Tak jest psáno, a tak bylo třeba, aby Kristus trpěl a třetího dne vstal z mrtvých, a aby hlásáno bylo pokání a odpuštění hříchů pro jméno jeho mezi všemi národy."

Ďábel nevěděl, že Kristus je

tuis tértia die: et praedicári in nómine ejus poeniténtiam, et remissiónem peccatórum in omnes gentes.

Et dicitur Credo.

Offertorium. Ps. 17, 24.

Intónuit de caelo Dóminus, et Altíssimus dedit vocem suam: et apparuérunt fontes aquárum, allelúja.

Secreta

Súscipe, Dómine, fidélium praeces cum oblatiónibus hostiárum: ut per haec piae devotiónis offícia, ad caeléstem glóriam transeámus. Per Dóminum.

Preface velikonoční (str. 33).

Communio. Col. 3, 1-2.

Si cosurrexístis cum Christo, quae sursum sunt quáerite, ubi Christus est in déxtera Dei sedens, allelúja: quae sursum sunt sápite, allelúja.

Postcommunio

Concéde, quáesumus, omnípotens Deus: ut paschális percéptio sacraménti, contínua in nostris méntibus persevéret. Per Dóminum . . .

zároveň Bůh. Jásal, když nenáviděného učitele vyvoleného lidu dostal až na kříž. V témže okamžiku však poznal, že byl přemožen, neboť Kristus se nebránil ne proto, že nemohl, nýbrž proto, že chtěl naplniti Písmo.

Následuje Credo.

Obětování. Ž. 17, 24.

S nebes zahřměl Pán a Nejvyšší vydal hlas svůj; i objevily se prameny vod, aleluja.

Tichá modlitba

Přijmi, Pane, modlitby věřících s obětními dary, abychom touto službou zbožné oddanosti do nebeské slávy došli. Skrze Pána našeho . . .

K přijímání. Kol. 3, 1-2.

Jestliže jste povstali s Kristem, hledejte co jest nahoře, kde Kristus sedí po pravici Boží, aleluja, chutnejte, co jest nahoře, aleluja.

Po přijímání

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, ať přijetí velikonoční svátosti trvale působí v našich duších. Skrze Pána našeho, Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Středa velikonoční

Shromáždění u sv. Vavřince před hradbami

Křtem sv. stali jsme se dědici království nebeského. Radujme se tedy v očekávání příští blaženosti a žijme tak, abychom své dědictví neztratili.

Introitus. Math. 25, 34.

Veníte, benedícti Patris mei, percípite regnum, allelúja: quod vobis parátum est ab orígine mundi, allelúja, allelúja. Ps. 95, 1. Cantáte Dómino cánticum novum: cantáte Dómino omnis terra. V. Glória Patri et Fílio . . .

Vstup. Mat. 25, 34.

Pojďte, požehnaní Otce mého, zaujměte království, aleluja, které je vám připraveno od počátku světa, aleluja, aleluja. Ž. 95, 1. Pějte Hospodinu píseň novou. Pějte Pánu všecky země. V. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému . . .

Oratio

Deus, qui nos Resurrectiónis Domínicae ánnua sollemnitáte laetíficas: concéde propítius; ut per temporália festa, quae ágimus, perveníre ad gáudia aetérna mereámur. Per eúndem Dóminum.

Modlitba

Bože, jenž nás každoroční slavností Vzkříšení Páně blažíš, uděl milostivě, abychom skrze časné slavnosti, které konáme, zasloužili si dojíti radostí věčných. Skrze téhož Pána našeho Ježíše Krista . .

Druhá modlitba Proti pronásl. Církve nebo za Papeže (str. 46).

Léctio
Áctuum Apostolórum
cap. 3, 13-15 et 17-19.

Čtení
ze Skutků apoštolských
3, 13-15 a 17-19.

Jako praví křesťané jsme i my svědky Vzkříšení. Ovšem byli jsme to i my, jak jsme o tom v době postní rozjímali, kteří Krista svými hříchy vydali ukrutné smrti. Už nikdy se nedopusťme těžké urážky Boží!

In diébus illis: Apériens Petrus os suum, dixit: Viri Israelítae, et qui timétis Deum, audíte. Deus Ábraham, et Deus Isaac, et Deus Jacob, Deus patrum nostrórum, glorificávit Fílium suum Jesum, quem

V těch dnech Petr pravil: „Muži israelští, poslyšte: Bůh Abrahamův a Bůh Isákův a Bůh Jakobův, Bůh otců našich, oslavil Syna svého Ježíše, kterého vy jste vydali a zapřeli před Pilátem, když

vos quidem tradidístis, et negástis, ante fáciem Piláti, judicánte illo dimítti. Vos autem sanctum, et justum negástis, et petístis virum homicídam donári vobis: auctórem vero vitae interfecístis, quem Deus suscitávit a mórtuis, cujus nos testes sumus. Et nunc, fratres, scio quia per ignorántiam fecístis, sicut et príncipes vestri. Deus autem, quae praenuntiávit per os ómnium Prophetárum, pati Christum suum, sic implévit. Poenitémini ígitur, et convertímini, ut deleántur peccáta vestra.

on usoudil, aby byl propuštěn. Vy však jste zapřeli světce a spravedlivého a žádali jste, aby vám byl darován vražedník; původce života jste zabili, ale Bůh vzkřísil ho z mrtvých, a my jsme toho svědky. A nyní bratři, vím, že jste to učinili z nevědomosti, jakož i náčelníci vaši. Ale Bůh naplnil tak, co byl předpověděl ústy všech proroků, že totiž Pomazaný (Kristus) jeho bude trpěti. Proto čiňte pokání a obraťte se, aby shlazeny byly hříchy vaše."

Graduale

Ps. 117, 24 et 16.

Haec dies, quam fecit Dóminus: exsultémus et laetémur in ea. ℣. Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini exaltávit me.

Allelúja, allelúja. ℣. Luc. 24, 34. Surréxit Dóminus vere: et appáruit Petro.

Sekvence (str. 521).

Stupňový zpěv

Ž. 117, 24 a 16.

Totoť jest den, jejž učinil Hospodin, veselme se a radujme se v něm. ℣. Pravice Páně činí mocné věci, pravice Hospodinova mne povýšila.

Aleluja, aleluja. ℣. Luk. 24, 34. Pán opravdu vstal a zjevil se Petrovi.

Evangelium

† Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem. c. 21, 1-14.

† Slova sv. Evangelia podle Jana. 21, 1-14.

Dnes opět vzkříšený Kristus podává svým učedníkům tajemnou rybu a chléb. Vzkříšení Kristovo je tedy i historicky tolika osobami zjištěno. Kdo podle své víry žije, nepotřebuje ani tohoto ověření, neboť Kristus se mu dává poznávati v duši.

In illo témpore: Manifestávit se íterum Jesus discípulis ad mare Tiberíadis. Manifestávit autem sic. Erant simul Simon Petrus, et Thomas, qui dícitur Dídymus, et Nathánael, qui erat a Cana Galilaeae, et fílii Zebedaei, et álii ex discípulis ejus duo. Dicit eis Simon Petrus: Vado piscári. Dicunt ei: Venímus et nos tecum. Et exiérunt, et ascendérunt in navim: et illa nocte nihil prendidérunt. Mane autem facto, stetit Jesus in lítore: non tamen cognovérunt discípuli, quia Jesus est. Dixit ergo eis Jesus: Púeri, numquid pulmentárium habétis? Respondérunt ei: Non. Dicit eis: Míttite in déxteram navígii rete, et inveniétis. Misérunt ergo; et jam non valébant illud tráhere prae multitúdine píscium. Dixit ergo discípulus ille, quem diligébat Jesus, Petro: Dóminus est. Simon Petrus cum audísset, quia Dóminus est, túnica succínxit se (erat enim nudus), et misit se in mare. Álii autem discípuli navígio venérunt (non enim longe erant a terra, sed quasi cúbitis ducéntis), tranéntes rete píscium. Ut ergo descendérunt in terram, vidérunt

Za onoho času zjevil se Ježíš opět učeníkům svým u jezera Tiberiadského. Zjevil se pak takto: Byli spolu Šimon a Tomáš přímím Bližénec a Natanel, který byl z Kány galilejské, a synové Zebedeovi a dva jiní z učeníků jeho. Šimon Petr řekl jim: „Jdu lovit ryby." Řkou jemu: „Půjdeme s tebou i my." I vyšli a vstoupili na loď, a té noci nechytili nic. Když pak bylo ráno, Ježíš stanul na břehu, ale učeníci nepoznali, že to jest Ježíš. Tedy řekl jim Ježíš: „Dítky, máte-li něco k jídlu?" Odpověděli jemu: „Ne." On pak řekl jim: „Vrzte síť na pravou stranu lodi a naleznete." I vrhli; a již nemohli ji utáhnouti pro množství ryb. Tu řekl Petrovi ten učeník, kterého miloval Ježíš: „Pán jest to!" Šimon Petr uslyšev, že to jest Pán, opásal si roucho svrchní, neboť byl nahý, a pustil se do moře. Ostatní učeníci pak táhnouce síť s rybami připlavili se po lodi, neboť nebyli daleko od země, nýbrž jen asi dvě stě loket. Jak vystoupili na zem, spatřili ležeti uhlí žhavé a rybu na něm, i chléb. Ježíš řekl jim: „Přineste z těch ryb, které jste u-

prunas pósitas, et piscem superpósitum, et panem. Dicit eis Jesus: Afférte de píscibus, quos prendidístis nunc. Ascéndit Simon Petrus, et traxit rete in terram, plenum magnis píscibus centum quinquagínta tribus. Et cum tanti essent, non est scissum rete. Dicit eis Jesus: Veníte, prandéte. Et nemo audébat discumbéntium interrogáre eum: Tu quis es? sciéntes, quia Dóminus est. Et venit Jesus, et áccipit panem, et dat eis, et piscem simíliter. Hoc jam tértio manifestátus est Jesus discípulis suis, cum resurrexísset a mórtuis.

Et dicitur Credo.

Offertorium. Ps. 77.

Portas coeli apéruit Dóminus: et pluit illis manna, ut éderent: panem coeli dedit eis: panem Angelórum manducávit homo, allelúja.

Secreta

Sacrifícia, Dómine, paschálibus gaúdiis immolámus: quibus Ecclésia tua mirabíliter et páscitur et nutrítur. Per Dóminum..

Druhá Tichá modlitba Proti pronásl. Církve nebo za Papeže (str. 50). Preface velikonoční (str. 33).

Communio. Rom. 6, 9.

Christus resúrgens ex

lovili nyní." Tedy Šimon Petr vstoupil na loď a vytáhl na zem síť plnou ryb velikých sto padesáti tří. A ačkoliv bylo jich tak mnoho, síť se nepřetrhala. Ježíš řekl jim: „Pojďte, posnídejte." A nikdo z těch učedníků, kteří stolovali, neodvážil se ho otázati: „Kdo jsi ty?", neboť věděli, že to jest Pán. I přišel Ježíš a vzav chléb dával jim, taktéž i rybu. To již po třetí zjevil se Ježíš učeníkům svým vstav z mrtvých.

Třeba učedníci Ježíšovi už věděli o tom, že jejich milovaný Mistr vstal z mrtvých, přec byli ještě ukrutnou smrtí Kristovou velmi polekáni, takže neodvážili se promluvit jediné slovo na objevivšího se Pána.

Následuje Credo.

Obětování. Ž. 77, 23-25.

Brány nebes otevřel Pán, a dštil jim mannu, aby jedli. Chléb nebeský jim dal; chléb andělský jedl člověk, aleluja.

Tichá modlitba

Za velikonočních radostí, Pane, přinášíme oběti, jimiž Církev tvá je zázračně i krmena i živena. Skrze Pána...

Druhá Tichá modlitba Proti pronásl. Církve nebo za Papeže (str. 50). Preface velikonoční (str. 33).

K přijímání. Řím. 6, 9.

Kristus povstav zmrt-

mórtuis, jam non móritur, allelúja: mors illi ultra non domináblitur, allelúja, allelúja.

Postcommunio

Ab omni nos, quaesumus, Dómine, vetustáte purgátos: sacraménti tui veneránda percéptio in novam tránsferat creatúram: Qui vivis et regnas...

vých, už nezmírá, aleluja, smrt už nebude nad ním vládnouti, aleluja, aleluja.

Po přijímání

Od veškeré staroby očištěné, prosíme, Pane, nechť nás úctyhodné přijetí tvé svátosti v nového přemění tvora. Jenž žiješ a kraluješ...

Druhá modlitba Po přijímání Proti pronásl. Církve nebo za Papeže (str. 50).

Čtvrtek velikonoční

Shromáždění u sv. dvanácti Apoštolů

Nezapomeňme nikdy na velikonoční radost a chvalme neustále Boha za to, co obdivuhodného pro nás učinil. Chrám dnešního shromáždění býval řeckou stavbou a náležel za časů sv. Řehoře Velkého († 604) mezi největší a nejkrásnější chrámy římské. V něm jsou chovány relikvie sv. Apoštolů Filipa a Jakuba mladšího.

Introitus. Sap. 10, 20-21.

Victrícem manum tuam, Dómine, laudavérunt páriter, allelúja: quia sapiéntia apéruit os mutum et linguas infántium fecit disértas, allelúja, allelúja. Ps. 97, 1. Cantáte Dómino cánticum novum: quia mirabília fecit. ℣. Glória Patri...

Vstup. Moudr. 10, 20-21.

Vítěznou ruku tvou, Pane, chválili společně, aleluja, neboť moudrost otevřela ústa němá a jazyky nemluvňat učinila výmluvnými, aleluja, aleluja. Ž. 97, 1. Pějte Pánu píseň novou, neboť učinil věci podivuhodné. ℣. Sláva Otci i Synu i Duchu...

Oratio

Deus, qui diversitátem géntium in confessióne tui nóminis adunásti: da, ut renátis fonte baptísmatis una sit fides méntium, et píetas actiónum. Per Dóminum...

Modlitba

Bože, jenž jsi rozličné národy ve vyznávání svého jména spojil, dej, aby znovuzrození v křestním prameni byli jedné víry v duších a jedné lásky v činech. Skrze Pána...

Druhá modlitba Proti pronásl. Církve nebo za Papeže (str. 46).

Léctio
Áctuum Apostol. 8, 26-40.

Čtení
ze Skutků apoštolských 8.

Jak pohané často s velkou námahou dospívali ku pravdě! Většina z nás však už jako nemluvňata ssála mléko pravé víry. Tím vděčnější musíme býti za světlo, kterého se nám tak brzy dostalo. — Epištola je snad vybrána s ohledem na Apoštola Filipa, jehož relikvie v místě dnešního shromáždění jsou uloženy.

In diébus illis: Ángelus Dómini locútus est ad Philíppum, dicens: Surge et vade contra meridiánum ad viam, quae descéndit ab Jerúsalem in Gazam: haec est desérta. Et surgens ábiit. Et ecce vir Aethiops eunúchus, potens Candácis regínae Aethiópum, qui erat super omnes gazas ejus, vénerat adoráre in Jerúsalem: et revertebátur sedens super currum suum, legénsque Isaíam prophétam. Dixit autem Spíritus Philíppo: Accéde, et adjúnge te ad currum istum. Accúrrens autem Philíppus, audívit eum legéntem Isaíam prophétam, et dixit: Putásne intélligis, quae legis? Qui ait: Et quómodo possum, si non áliquis osténderit mihi? Rogavítque Philípum, ut ascénderet, et sedéret secum. Locus autem Scriptúrae, quam legébat, erat hic: Tamquam ovis ad occisiónem ductus est: et sicut agnus coram tondénte se, sine voce, sic non apéruit os suum. In humilitáte júdicium ejus sublátum est. Generatiónem ejus quis enarrábit, quóniam tollétur de terra vita ejus? Respóndens autem Eunúchus Philíppo, dixit: Óbsecro te, de quo Prophéta dicit hoc? de se, an de álio áliquo? Apériens autem Philíppus os suum, et incípiens a Scriptúra ista, evangelizávit illi Jesum. Et dum irent per viam, venérunt ad quamdam aquam: et ait Eunúchus: Ecce aqua, quid próhibet me baptizári? Dixit autem Philíppus: Si credis ex toto corde, licet. Et respóndens, ait: Credo, Fílium Dei esse Jesum Christum. Et jussit stare currum: et descendérunt utérque in aquam, Philíppus, et Eunúchus, et baptizávit eum. Cum autem ascendíssent de aqua, Spíritus Dómini rápuit Philíppum, et ámplius non vidit eum Eunúchus. Ibat autem per viam suam gaudens. Philíppus autem invéntus est in Azóto, et pertránsiens evangelizábat civitátibus cunctis (donec veníret Caesaréam) nomen Dómini Jesu Christi.

V těch dnech anděl Páně pravil k Filipovi řka: „Vstaň a jdi ku poledni na cestu, která vede od Jerusalema do Gazy; tať jest pustá.“ I vstal a šel. A hle, byl tam muž Ethiop, komorník, mocný to dvořenín královny ethiopské Kandáke, který byl nade všemi poklady jejími. Byl přijel do Jerusalema se klaněti a nyní se vracel sedě na svém voze a čta proroka Isaiáše. I řekl Duch Boží Filipovi: „Přistup a přidrž se vozu tohoto.“ A Filip přiběh uslyšel ho, an čte proroka Isaiáše; i řekl: „Rozumíš-li snad tomu, co čteš?“ On pak řekl: „A kterak bych mohl, nevyloží-li mi někdo?“ I prosil Filipa, aby vstoupil a posadil se k němu. Bylo pak místo Písma, které četl, toto: „Jako ovce k zabití veden jest a jako beránek před tím, který ho stříhá, onemí, tak neotevřel úst svých. V ponížení soud jeho zrušen jest. Kdo vypraví rod jeho? Neboť odňat bude ze země život jeho.“ I promluvil komorník k Filipovi a řekl: „Prosím tě, o kom to mluví prorok? o sobě-li či-li o někom jiném?“ A tu Filip otevřev ústa svá a počav od toho Písma, zvěstoval mu Ježíše. A jak jeli cestou, přijeli k jedné vodě; i řekl komorník: „Aj, tu voda, co zbraňuje, abych nebyl pokřtěn?“ Filip pak řekl: „Věříš-li z celého srdce, může to býti.“ A on odpověděv řekl: „Věřím, že Ježiš Kristus jest Syn Boží.“ I rozkázal zastaviti vůz, a oba sestoupili do vody. Filip i komorník, a pokřtil ho. Když však vystoupili z vody, Duch Páně pojal Filipa, a komorník neviděl ho již; jel tedy svou cestou raduje se. Filip pak ocitl se v Azotě a chodě kázal evangelium o jméně Pána našeho Ježíše Krista všem městům, až přišel do Cesaree.

Jak poctivě komorník hledal pravdu! Bůh nenechává takovou poctivost neodměněnu. Čím jsme si to zasloužili, že jsme neměli takových potíží, že už jako útlá dítka slyšeli jsme od svých věřících rodičů, kdo je to Kristus a co od nás žádá? Nedejme si tuto víru svého dětství vyrvat ze srdce!

Graduale
Ps. 117, 24 et 22-23.

Haec dies, quam fecit

Stupňový zpěv
Ž. 117, 24 a 22-23.

Totoť jest den, jejž uči-

Dóminus: exultémus, et laetémur in ea. V. Lápidem, quem reprobavérunt aedificántes, hic factus est in caput ánguli: a Dómino factum est istud, et est mirábile in óculis nostris.

Allelúja, allelúja. V. Surréxit Christus, qui creávit ómnia, et misértus est humáno géneri.

Sekvence (str. 521).

Evangelium

†Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.

I my ve své víře zříme Pána zmrtvých vstalého. Zvěstujme to svým svatým životem všem, kteří v Krista dosud nevěří.

In illo témpore: María stabat ad monuméntum foris, plorans. Dum ergo fleret, inclinávit se, et prospéxit in monuméntum: et vidit duos Ángelos in albis, sedéntes, unum ad caput, et unum ad pedes, ubi pósitum fúerat corpus Jesu. Dicunt ei illi: Múlier, quid ploras? Dicit eis: Quia tulérunt Dóminum meum; et néscio, ubi posuérunt eum. Haec cum dixísset, convérsa est retrórsum, et vidit Jesum stantem; et non sciébat, quia Jesus est. Dicit ei Jesus: Múlier, quid ploras? quem quaeris? Illa exístimans, quia hortulánus esset, dicit ei: Dómine, si tu sustulísti eum, dícito mihi, ubi posuísti eum; et ego eum tollam. Dicit ei Jesus: María. Convérsa illa, dicit ei: Rabbóni (quod dícitur Magíster). Dicit ei Jesus: Noli me tángere, nondum enim ascéndi ad Patrem meum: vade autem ad fratres meos, et dic eis: Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum; Deum meum, et Deum vestrum. Venit María Magdaléne annúntians discípulis: Quia vidi Dóminum, et haec dixit mihi.

† Slova sv. Evangelia podle Jana 20, 11—18.

Za onoho času Maria stála u hrobu venku plačíc. Jak plakala, naklonila se a nahlédla do hrobu. I uzřela dva anděly seděti v rouše bílém, jednoho u hlavy, a jednoho u nohou, kde bylo leželo tělo Ježíšovo. Ti řekli jí: „Ženo, proč pláčeš?“ Dí jim: „Vzali Pána mého, a nevím, kam ho položili.“ To pověděvši obrátila se nazpátek a spatřila Ježíše, an stojí, ale nevěděla, že to jest Ježíš. Dí jí Ježíš: „Ženo, proč pláčeš? Koho hledáš?“ Ona domnívajíc se, že to jest zahradník, řekla jemu: „Pane, vzal-li jsi jej ty, pověz mi, kam jsi ho položil, a já jej vezmu.“ Dí jí Ježíš: „Maria!“ Ona obrátila se a řekla jemu: „Rabboni“, to jest „Mistře“. Dí jí Ježíš: „Nedotýkej se mne, neboť jsem ještě nevstoupil k Otci svému; ale jdi k bratrům mým a pověz jim: Vstupuji k Otci svému a k Bohu vašemu.“ Maria Magdalena šla a zvěstovala učedníkům: „Viděla jsem Pána a toto mi řekl.“

Et dicitur Credo.

Jak něžným způsobem se Ježíš ukazoval těm, kteří jej milovali! — Také my, budeme-li jej milovati, poznáme jej okamžitě v duši své podle jeho sladkého hlasu.

Následuje Credo.

Offertorium. Ex. 13, 5.

In die solemnitátis vestrae, dicit Dóminus, indúcam vos in terram fluéntem lac et mel, allelúja.

Obětování. 2 Mojž. 13, 5.

„V den vaší slavnosti,“ praví Pán, „uvedu vás do země oplývající mlékem a medem“, aleluja.

Secreta

Súscipe, quaesumus, Dómine, múnera populórum tuórum propítius: ut, conconfessióne tui nóminis, et baptísmate renováti, sempitérnam beatitúdinem consequántur. Per Dóminum.

Tichá modlitba

Přijmi milostivě, prosíme, Pane, dary svých národů, aby, vyznáváním tvého jména a křtem obnoveni, dosáhli blaženosti věčné. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou žije...

Druhá Tichá modlitba (str. 50). Preface velikonoční (str. 33).

Communio. 1 Petr 2, 9.

Pópulus acquisitiónis, annuntiáte virtútes ejus, allelúja: qui vos de ténebris vocávit in admirábile lumen suum, allelúja.

K přijímání. 1 Petr. 2, 9.

Národe vyvolený, zvěstujte moc toho, jenž vás z temnot povolal k své-

bris vocávit in admirábile lumen suum, allelúia.

mu podivuhodnému světlu, aleluja.

Postcommunio

Exáudi, Dómine, preces nostras: ut redemptiónis nostrae sacrosáncta commércia, et vitae nobis cónferant praeséntis auxílium, et gáudia sempitérna concílient. Per Dóminum.

Po přijímání

Vyslyš, Pane, prosby naše, aby přesvatá tajemství našeho vykoupení nám i pro nynější život pomoc poskytla i radosti zjednala věčné. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Druhá modlitba Po přijímání (str. 50).

Pátek velikonoční

Shromáždění u P. Marie u Mučedníků

Křtem sv. nás Kristus vyvedl ze zajetí egyptského. Jděme stále za jeho hlasem, pak nás nikdo a nic nemůže zotročiti. — Místo dnešního shromáždění — Pantheon — pochází z pohanských dob od Agrippy za časů císaře Augusta. V křesťanský chrám jej přeměnil papež Bonifác IV. († 615). Římané Krista ukřižovali, ale nyní je On přemáhá svým křížem.

Introitus. Ps. 77, 53.

Edúxit eos Dóminus in spe, allelúja: et inimícos eórum opéruit mare, allelúja, allelúja, allelúja. Ps. ib. 1. Atténdite pópule meus legem meam: inclináte aurem vestram in verba oris mei. ℣. Glória Patri . . .

Vstup. Ž. 77, 53.

Hospodin je vyvedl plny naděje, aleluja; nepřátele jejich pokrylo moře, aleluja, aleluja, aleluja. Ž. tamt. 1. Dej pozor, lide můj, na můj zákon; nakloňte ucha svého k slovům úst mých. ℣. Sláva Otci . . .

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui paschále sacraméntum in reconciliatiónis humánae foédere contulísti: da méntibus nostris; ut, quod professióne celebrámus, imitémur effectu. Per Dóminum.

Modlitba

Všemohoucí věčný Bože, jenž jsi velikonoční svátost ustanovil za úmluvy smíru s lidstvem, dej duším našim, abychom, co zevním vyznáváním slavíme, napodobili činy. Skrze Pána . . .

Druhá modlitba (str. 46).

Léctio

Epístolae beáti Petri Apóstoli. 1. cap. 3, 18-22.

Čtení

z prvního listu sv. Petra 3, 18-22.

Potopa světa je svými vodami předobrazem křtu sv. Ona očistila pouze nečistotu země, křestní voda však obmývá duchovní viny.

Caríssimi: Christus semel pro peccátis nostris mórtuus est, justus pro injústis, ut nos offérret Deo, mortificátus quidem carne, vivificátus autem spíritu. In quo et his, qui in cárcere erant, spirítibus véniens praedicávit: qui increduli fúerant aliquándo, quando exspectábant Dei patiéntiam in diébus Noe, cum fabricarétur arca, in qua pauci, id est octo ánimae salvae factae sunt per aquam. Quod et vos nunc símilis formae salvos facit baptísma: non carnis depósitio sórdium, sed consciéntiae bonae interrogátio in Deum per resurrectiónem Jesu Christi Dómini nostri, qui est in déxtera Dei.

Nejmilejší, Kristus zemřel jednou za hříchy naše, spravedlivý za nespravedlivé, aby nás přivedl k Bohu, byv usmrcen sice podle těla, ale obživen podle ducha. V něm přišed hlásal také těm duchům, kteří byli v žaláři; ti někdy byli nevěřící, když božská shovívavost čekala ve dnech Noemových za stavby korábu, ve kterém bylo zachráněno několik, to jest osm osob skrze vodu, podobně jako u vás nyní protiobrazně zachraňuje křest, jež není odložením nečistoty tělesné, nýbrž vyžádáním dobrého svědomí na Bohu, a to skrze vzkříšení Ježíše Krista, jenž jest na pravici Boží.

Graduale

Ps. 117, 24 et 26-27.

Stupňový zpěv

Ž. 117, 24 a 26-27.

Haec dies, quam fecit Dóminus: exsultémus, et laetémur in ea. ℣. Benedíctus, qui venit in nómine Dómini: Deus Dóminus, et illúxit nobis.

Totoť jest den, jejž učinil Hospodin; radujme se a veselme se v něm. ℣. Požehnaný, jenž přichází ve jménu Hospodinově. Bůh je Pánem, zastkvěl se nad námi.

Allelúja, allelúja. ℣. Ps.

Aleluja, aleluja. ℣. Ž. 95

95, 10. Dícite in géntibus: quia Dóminus regnávit a ligno.

10. Řekněte pohanům, že Pán kraluje s dřeva kříže.

Sekvence (str. 521).

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Matth. c. 28.

† Slova svatého Evangelia podle Mat. 28, 16-20.

Kristus zůstane až do konce tohoto světa u svých věrných, aby je osvěcoval, chránil a pomáhal jim odpovídati svým životem křesťní milosti.

In illo témpore: Úndecim discípuli abiérunt in Galilaeam, in montem, ubi constitúerat illis Jesus. Et vidéntes eum adoravérunt: quidam autem dubitavérunt. Et accédens Jesus locútus est eis, dicens: Data est mihi omnis potéstas in coelo, et in terra. Eúntes ergo docéte omnes gentes, baptizántes eos in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti: docéntes eos serváre ómnia quaecúmque mandávi vobis: et ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus, usque ad consumatiónem sáeculi.

Za onoho času jedenáct učeníkův odešlo do Galilee na horu, kam Ježíš byl jim uložil, a uzřevše ho klaněli se mu; někteří však pochybovali. I přistoupil Ježíš a mluvil k nim: „Dána jest mi veškerá moc na nebi i na zemi. Jdouce tedy, učte všecky národy, křtíce je ve jméno Otce i Syna i Ducha Svatého, učíce je zachovávati všecko, co jsem přikázal vám; a aj, já jsem s vámi po všecky dni až do skonání světa.“

Et dicitur Credo.

Následuje Credo.

Offertorium. Exod. 12.

Erit vobis haec dies memoriális, allelúja: et diem festum celebrábitis solémnem Dómino in progénies vestras: legítimum sempitérnum diem, allelúja, allelúja, allelúja.

Obětování. 2 Mojž. 12, 14.

Tento den budiž vám pamětný, aleluja; jako slavnost zasvěcenou Pánu budete jej slaviti ve svých pokoleních. Tento den budiž věčným Zákonem, aleluja, aleluja, aleluja.

Secreta

Hóstias, quaésumus, Dómine, placátus assúme: quas et pro renatórum expiatióne peccáti deférimus, et pro acceleratióne coeléstis auxílii. Per Dóminum ...

Tichá modlitba

Usmířen, prosíme, Pane, přijmi obětní dary, které přinášíme i na odčinění hříchů znovuzrozených i na urychlení nebeské pomoci. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého ..

Druhá Tichá modlitba (str. 50). Preface velikonoční (str. 33).

Communio Matth. 28, 18-19.

Data est mihi omnis potéstas in coelo et in terra, allelúja: eúntes docéte omnes gentes, baptizántes eos in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti, allelúja, allelúja, allelúja.

K přijímání Mat. 28, 18-19.

Dána jest mi všeliká moc na nebi i na zemi, aleluja; jdouce, učte všecky národy, křtíce je ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého, aleluja, aleluja, aleluja.

Postcommunio

Réspice, quaésumus, Dómine, pópulum tuum: et quem aetérnis dignátus es renováre mystériis, a temporálibus culpis dignánter absólve. Per Dóminum nostrum ...

Po přijímání

Shlédni, prosíme, Pane, na svůj národ, a ježto jsi jej ráčil obnoviti tajemstvími věčnými, i od časných vin jej milostivě rozhřeš. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

Druhá modlitba Po přijímání (str. 50).

Sobota velikonoční (In albis)

Shromáždění u sv. Jana v Lateráně

Dnes přicházejí novokřtěnci do chrámu, v němž byli před týdnem pokřtěni, aby zde odložili svá bílá křestní roucha. Odtud jméno dnešní soboty (in albis deponendis). Odložením symbolického roucha nesmí se však odložiti svatební roucho naší duše. — Křestní roucho brávali k sobě kmotrové, aby je v případě nutnosti ukázali svým kmotřencům a připomněli jim nevinnost křestní.

Introitus. Ps. 104, 43.

Edúxit Dóminus pópulum suum in exsultatióne,

Vstup. Ž. 104, 43.

Vyvedl Pán lid svůj za jásotu, aleluja, a vyvoleué

allelúja: et eléctos suos in laetítia, allelúja, allelúja. Ps. ib. 1. Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus: annuntiáte inter gentes ópera ejus. ℣. Glória Patri.

Oratio

Concéde, quaesumus, omnípotens Deus: ut, qui festa paschália venerándo égimus; per haec contíngere ad gaúdia aetérna mereámur. Per Dóminum.

Druhá modlitba (str. 46).

Léctio Epístolae beáti Petri Apóstoli. 1. cap. 2.

Křtem sv. jsme odložili hříšnost světskou. Kristus nás teď živí sladkým mlékem svého učení. Nebeřme jinde své duchovní potravy.

Caríssimi: Deponéntes ígitur omnem malítiam, et omnem dolum, et simulatiónes, et invídias, et omnes detractiónes, sicut modo géniti infántes, rationábile, sine dolo lac concupíscite: ut in eo crescátis in salútem: si tamen gustástis, quóniam dulcis est Dóminus. Ad quem accedéntes lápidem vivum, ab homínibus quidem reprobátum, a Deo autem eléctum, et honorificátum: et ipsi tamquam lápides vivi superaedificámini, domus spirituális, sacerdótium sanctum, offérre spirituáles hóstias, acceptábiles Deo

své za radosti, aleluja, aleluja. Ž. tamt. 1. Velebte Hospodina a vzývejte jméno jeho, zvěstujte mezi národy jeho díla. ℣. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému . . .

Modlitba

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, abychom, kteří jsme velikonoční slavnosti s úctou konali, skrze ně si zasloužili dojíti radostí věčných. Skrze Pána . .

Čtení z prvního listu sv. apoštola Petra. 2, 1-10.

Nejmilejší, odložice veškerou zlobu a všecku lest i pokrytství a závist a všecko utrhání, jakožto dítky novorozené požadujte mléka duchovního, čistého, abyste jím vyrostli ke spáse, ježto jste okusili, jak dobrotivý jest Pán. K němu přistupujíce, kameni to živému, jenž byl od lidí zavržen, od Boha však vyvolen a poctěn, také sami jako kamení živé se na něm vzděláváte v dům duchovní, v kněžstvo svaté, abyste podávali duch. oběti příjemné Bohu skrze Ježíše Krista. Proto v Písmě

per Jesum Christum. Propter quod cóntinet Scriptúra: Ecce pono in Sion lápidem summum angulárem, eléctum, pretiósum: et qui credíderit in eum, non confundétur. Vobis ígitur honor credéntibus: non credéntibus autem, lapis, quem reprobavérunt aedificántes, hic factus est in caput ánguli, et lapis offensiónis, et petra scándali his, qui offéndunt verbo, nec credunt in quo et pósiti sunt. Vos autem genus eléctum, regále sacerdótium, gens sancta, pópulus acquisitiónis: ut virtútes annuntiétis ejus, qui de ténebris vos vocávit in admirábile lumen suum. Qui aliquándo non pópulus, nunc autem pópulus Dei: qui non consecúti misericórdiam, nunc autem misericórdiam consecúti.

stojí: „Hle, já položím na Sionu kámen úhelní, vyvolený, ctěný, a kdo v něj uvěří, nebude zahanben.“ Vám tedy, kteří věříte, jest ctí, těm však, kteří nevěří, jest kamenem, který stavitelé zavrhli; právě ten stal se kamenem úhelním, a to kamenem nárazu a skalou pádu; oni narážejí, slovu nevěříce; k tomu též jsou ustanoveni. Vy však jste rodem vyvoleným, královským kněžstvem, národem svatým, lidem vlastnickým, abyste zvěstovali slávu toho, jenž z temnosti vás povolal ku podivnému světlu svému, kteří jste někdy byli ne lidem, nyní však jste lidem Božím, kteří jste někdy byli bez milosrdenství, nyní však jste milosrdenství došli.

Od dneška až do soboty Svatodušního týdne říkají se místo Stupňového zpěvu s Aleluja dva verše s Aleluja. První verš začíná se vždy s dvěma Aleluja, druhý začíná se a končí se jedním Aleluja. Následuje-li však nějaká Sekvence, odpadá Aleluja na konci druhého verše.

Allelúja, allelúja. ℣. Ps. 117, 24. Haec dies, quam fecit Dóminus: exsultémus, et laetémur in ea. Allelúja. ℣. Ps. 112, 1. Laudáte púeri Dóminum, laudáte nomen Dómini.

Aleluja, aleluja. ℣. Ž. 117, 24. Totoť jest den, jejž učinil Hospodin; radujme se veselme se v něm. Aleluja. ℣. Ž. 112, 1. Chvalte, dítky, Pána, chvalte jméno Hospodinovo.

Sekvence (str. 521).

Evangelium

† Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.

† Slova sv. Evangelia podle Jana. 20, 1-9.

Budeme-li jako učedníci upřímně hledat Krista a rozjímati o tajemstvích jeho života, i my všecko pochopíme.

In illo témpore: Una sábbati, María Magdaléne venit mane, cum adhuc ténebrae essent, ad monuméntum: et vidit lápidem sublátum a monuménto. Cucúrrit ergo, et venit ad Simónem Petrum, et ad álium discípulum, quem amábat Jesus, et dicit illis: Tulérunt Dóminum de monuménto, et nescímus ubi posuérunt eum. Éxiit ergo Petrus, et ille álius discípulus, et venérunt ad monuméntum. Currébant autem duo simul, et ille álius discípulus praecucúrrit cítius Petro, et venit primus ad monuméntum. Et cum se inclinásset, vidit pósita linteámina, non tamen introívit. Venit ergo Simon Petrus sequens eum, et introívit in monuméntum, et vidit linteámina pósita, et sudárium, quod fúerat super caput ejus, non cum linteamínibus pósitum, sed separátim involútum in unum locum. Tunc ergo introívit et ille discípulus, qui vénerat primus ad monuméntum: et vidit, et crédidit: nondum enim sciébant Scriptúram, quia oportébat eum a mórtuis resúrgere.

V první den týdne pak Maria Magdalena přišla k hrobu ráno, když ještě byla tma, a uzřela kámen od hrobu odvalený. I běžela a přišla k Šimonu Petrovi a k jinému učeníku, kterého miloval Ježíš, a řekla jim: „Vzali Pána z hrobu, a nevíme, kam ho položili.“ Vyšel tedy Petr i ten druhý učeník a šli k hrobu. Běželi pak oba spolu, ale ten druhý učeník běžel napřed, rychleji než Petr, a přišel k hrobu první a nachýliv se uzřel prostěradla ležeti, ale nevešel. Tu přišel Šimon Petr jda za ním a vešel do hrobu, i uzřel prostěradla ležeti a roušku, kteráž byla na hlavě jeho, ležeti nikoliv s prostěradly, nýbrž svinutou na jednom místě. Potom tedy vešel tam i ten učeník, který byl přišel první ke hrobu, a uzřel i uvěřil; neboť ještě nerozuměli Písmu, že musí z mrtvých vstáti.

Zpráva o prázdném hrobě Ježíšově pobouřila i Marii Magdalenu i oba učedníky, kteří Krista nejvíce milovali, Petra a Jana. Nedovedli si však dosud představiti, co se v hrobě stalo, neboť nedovedli si ještě dáti odpověď z Písma sv., kde už stálo, že Spasitel opět vstane z mrtvých.

Et dicitur Credo.

Následuje Credo.

Offertorium. Ps. 117,26-27.

Benedíctus, qui venit in nómine Dómini: benedíximus vobis de domo Dómini: Deus Dóminus, et illúxit nobis, allelúja, allelúja.

Obětování. Ž. 117, 26-27.

Požehnaný, jenž přichází ve jménu Páně. Žehnáme vás z domu Hospodinova. Pán jest Bůh a zazářil nad námi, aleluja, aleluja.

Secreta

Concéde, quaésumus, Dómine, semper nos per haec mystéria paschália gratulári: ut contínua nostrae reparatiónis operátio, perpétuae nobis fiat causa laetítiae. Per Dóm.

Tichá modlitba

Uděl, prosíme, Pane, abychom si pro tato velikonoční tajemství povždy blahopřáli, aby stálé slavení našeho vykoupení bylo nám příčinou ustavičné radosti. Skrze Pána.

Druhá Tichá modlitba (str. 50). Preface velikonoční (str. 33).

Communio. Gal. 3, 27.

Omnes, qui in Christo baptizáti estis, Christum induístis, allelúja.

K přijímání. Gal. 3, 27.

Všichni, kteří jste v Kristu pokřtěni, Krista jste oblékli, aleluja.

Postcommunio

Redemptiónis nostrae múnere vegetáti, quaesumus, Dómine: ut hoc perpétuae salútis auxílio, fides semper vera proficiat. Per Dóminum.

Po přijímání

Posíleni jsouce darem vykoupení svého, prosíme Pane, aby touto pomocí věčné spásy pravá víra stále se množila. Skrze Pána našeho . . .

Druhá modlitba Po přijímání (str. 50).

Neděle první po Velikonocích

Shromáždění u sv. Pankráce

Dnešní neděle se nazývá Bílou (in albis sc. depositis), jelikož tento den dříve novokřtěnci už nenosili svůj bílý křestní šat, ve kterém po celý oktáv velikonoční byli bohoslužbám přítomni. Vyměnili pouze šat, ale o čistotu srdce musili pečovati po celý

život. — U nás se tato neděle nazývá také „Provodní“ a sice od toho, že novokřtěnci se ubírali v průvodu ke chrámu. Pro mnohého z nás byla Bílá neděle dnem prvního svatého Přijímání. Obnovme v sobě ducha nevinnosti, s kterým jsme kdysi po prvé přijali ve své srdce Boha.

Vstup mše svaté platí novokřtěncům, neboť oni jsou ty novorozené dítky, které ssají duchovní mléko Víry. Od prvních latinských slov Vstupu nese dnešní den také jméno „neděle Quasi modo“.

Introitus. 1. Petr. 2, 2.

Quasi modo géniti infántes, allelúja: rationábiles, sine dolo lac concupíscite, allelúja, allelúja, allelúja. Ps. 80, 2. Exsultáte Deo, adjutóri nostro, jubiláte Deo Jacob. V. Glória Patri...

Vstup. 1. Petr. 2, 2.

Jakožto dítky novorozené, aleluja, požadujte čistého mléka duchovního, aleluja, aleluja, aleluja. Ž. 80. 2. Plesejte Bohu, pomocníku našemu; jásejte Bohu Jakubovu. V. Sláva Otci...

Oratio

Praesta, quaesumus, omnípotens Deus: ut qui paschália festa perégimus; haec, te largiénte, móribus, et vita teneámus. Per Dóminum nostrum...

Modlitba

Uděl nám, prosíme, všemohoucí Bože, abychom, kteří jsme slavnosti velikonoční dokonali, tvou štědrostí v mravech a v životě je zachovali. Skrze Pána...

Léctio

Epístolae beáti Joánnis Apóstoli. 1. cap. 5, 4-10.

Čtení

z prvního listu sv. Jana Apoštola. 5, 4-10.

Svatý Pavel velebí v Epištole moc víry v Ježíše Krista, která přemáhá svět. Svědectví o svém Božství podává nejen Kristus sám, ale i Otec a Duch Svatý.

Caríssimi: Omne, quod natum est ex Deo, vincit mundum: et haec est victória, quae vincit mundum, fides nostra. Quis est, qui vincit mundum, nisi qui credit, quóniam Jesus est Fílius Dei? Hic est qui venit per aquam, et sánguinem, Jesus Christus: non in aqua solum, sed in aqua, et sánguine. Et Spíritus est, qui testificátur, quóniam Christus est véritas. Quóniam tres sunt qui testimónium dant in coelo: Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus: et hi tres unum sunt. Et tres sunt, qui testimónium dant in terra: Spíritus, et aqua, et sanguis: et hi tres unum sunt. Si testimónium hóminum accípimus, testimónium Dei majus est: quóniam hoc est testimónium Dei, quod majus est: quóniam testificátus est de Fílio suo. Qui credit in Fílium Dei, habet testimónium Dei in se.

Nejmilejší, všecko, co se zrodilo z Boha, přemáhá svět, a to jest vítězství, které přemáhá svět, víra naše. Kdo jest však, jenž přemáhá svět, leč ten, kdo věří, že Ježíš jest Syn Boží? To jest ten, jenž přišel skrze vodu a krev, Ježíš Kristus, ne pouze vodou, nýbrž vodou a krví. Také Duch je to, jenž vydává svědectví, neboť Duch jest pravda. Jsou zajisté tři, kteří vydávají svědectví na nebi, Otec, Slovo a Duch Svatý, a tito tři jedno jsou; a tři jsou, kteří vydávají svědectví na zemi, Duch a voda a krev, a tito tři v jedno jsou. Přijímáme-li svědectví lidské, svědectví Boží jest větší, neboť toto jest svědectví Boží, že vydal svědectví o Synu svém. Kdo věří v Syna Božího, má svědectví Boží v sobě.

Allelúja, allelúja. V. Math. 28, 7. In die resurrectiónis meae, dicit Dóminus, praecédam vos in Galilaeam. Allelúja. V. Joann. 20, 26. Post dies octo, jánuis clausis, stetit Jesus in médio discipulórum suórum, et dixit: Pax vobis. Allelúja.

Aleluja, aleluja. V. Mat. 28, 7. „V den vzkříšení svého“, praví Pán, „předejdu vás do Galileje.“ Aleluja. V. Jan 20, 26. Po osmi dnech přišel Ježíš zavřenými dveřmi, postavil se uprostřed učedníků svých a pravil: „Pokoj vám.“ Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Joánnem. c. 20.

† Slova sv. Evangelia podle Jana. 20, 19-31.

Malověrnost a pochybování svatého Tomáše o Zmrtvýchvstání Kristově dalo podnět k důkazu, jenž přesvědčil o pravdivosti nejen Apoštola, ale i nás, kteří jsme rovněž nebyli přítomni slavným dnům po Vzkříšení.

In illo témpore: Cum sero esset die illo, una sabbatórum, et fores essent clausae, ubi erant discípuli congregáti propter metum

Za onoho času, když byl večer toho dne, prvního to v týdnu, a pro strach před židy dveře byly zavřeny tam, kde byli

Judaeórum: venit Jesus, et stetit in médio, et dixit, eis: Pax vobis. Et cum hoc dixísset, osténdit eis manus, et latus. Gavísi sunt ergo discípuli, viso Dómino. Dixit ergo eis íterum: Pax vobis. Sicut misit me Pater, et ego mitto vos. Haec cum dixísset, insufflávit: et dixit eis: Accípite Spíritum Sanctum: quorum remiséritis peccáta, remittúntur eis: et quorum retinuéritis, reténta sunt. Thomas autem unus ex duódecim, qui dícitur Dídymus, non erat cum eis, quando venit Jesus. Dixérunt ergo ei álii discípuli: Vídimus Dóminum. Ille autem dixit eis: Nisi vídero in mánibus ejus fixúram clavórum, et mittam dígitum meum in locum clavórum, et mittam manum meam in latus ejus, non credam. Et post dies octo, íterum erant discípuli ejus intus, et Thomas cum eis. Venit Jesus jánuis clausis, et stetit in médio, et dixit: Pax vobis. Deínde dicit Thomae: Infer dígitum tuum huc, et vide manus meas, et afer manum tuam, et mitte in latus meum: et noli esse incrédulus, sed fidélis. Respóndit Thomas, et dixit ei: Dóminus meus, et Deus meus. Dixit ei Jesus: Quia vidísti me, Thoma, credidísti: beáti, qui non vidérunt, et credidérunt.

učedníci shromážděni, Ježíš přišel a postavil se uprostřed a řekl jim: „Pokoj vám.“ A to pověděv, ukázal jim ruce i bok. I zaradovali se učedníci spatřivše Pána. Tu řekl jim opět: „Pokoj vám; jako mě poslal Otec, i já posílám vás.“ A to pověděv dechl na ně a řekl jim: „Přijměte Ducha Svatého; kterým odpustíte hříchy, odpouštějí se jim, a kterým zadržíte, zadrženy jsou.“ Tomáš však, jeden ze dvanácti, který slove Blíženec, nebyl s nimi, když přišel Ježíš. Tedy druzí učedníci řekli jemu: „Viděli jsme Pána.“ Ale on řekl jim: „Neuzřím-li v rukou jeho rány hřebův a nevpustím-li prstu svého na místo hřebův a nevložím-li ruky své v jeho bok, neuvěřím.“ A po osmi dnech byli učedníci jeho opět uvnitř a Tomáš s nimi. Tu přišel Ježíš zavřenými dveřmi a postaviv se mezi ně řekl: „Pokoj vám.“ Potom dí Tomášovi: „Vlož prst svůj sem a viz ruce mé a vztáhni ruku svou a vpusť v bok můj: a nebudiž nevěřící, nýbrž věřící.“ Tomáš odpověděl a řekl jemu: „Pán můj a Bůh můj!“ Řekl mu Ježíš: „Že jsi mě uviděl, Tomáši, uvěřil jsi; blahoslavení, kteří neviděli a uvěřili.“ A mnoho jiných divů činil Ježíš před svými učedníky, které nejsou psány v knize této. Tyto však jsou napsány, abyste uvěřili, že Ježíš jest Vykupitel, Syn Boží, a abyste věříce měli život věčný ve jménu jeho.

Následuje Credo.

Offertorium
Matth. 28, 2, 5, 6.

Ángelus Dómini descéndit de coelo, et dixit muliéribus: Quem quaeritis, surréxit, sicut dixit, allelúja.

Secreta

Súscipe múnera, Dómine, quaesumus, exsultántis Ecclésiae: et cui causam tanti gaúdii praestitísti, perpétuae fructum concéde laetítiae. Per Dóminum.

Preface velikonoční (str. 33).

Communio. Joan. 20, 27.

Mitte manum tuam, et cognósce loca clavórum, allelúja: et noli esse incrédulus, sed fidélis, allelúja, allelúja.

Postcommunio

Quaesumus, Dómine, Deus noster: ut sacrosáncta mystéria, quae pro reparatiónis nostrae munímine contulísti, et praesens nobis remédium esse fá-

Obětování
Matouš 28, 2, 5, 6.

Anděl Páně sestoupil s nebe a řekl ženám: „Ten, jehož hledáte, vstal, jakož byl řekl,“ aleluja.

Tichá modlitba

Přijmi, prosíme. Pane, dary jásající Církve; a jíž jsi poskytl příčinu takového veselí, dej také okusiti ovoce věčné radosti. Skrze Pána našeho . . .

K přijímání. Jan 20, 27.

Vpusť ruku svou a seznej místa hřebů, aleluja; a nebuď nevěřícím, nýbrž věřícím, aleluja, aleluja.

Po přijímání

Prosíme, Pane, Bože náš, abys nejsvětější tajemství, která jsi na ochranu znovuzrození našeho ustanovil, lékem nyní i v budoucnu pro nás uči-

cias, et futúrum. Per Dóminum nostrum . . .

nil. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Ostatní modlitby až do Nanebevstoupení Páně

Nepřipadá-li svátek nějakého světce, přibírají se od pondělka po Bílé neděli až do pátku po oktávu Nanebevstoupení Páně ještě dvě další modlitby: 2. ke cti Panny Marie a 3. proti pronásledovatelům Církve nebo za Papeže.

2. Ke cti Panny Marie

Oratio

Concéde nos fámulos tuos, quaesumus, Dómine Deus, perpétua mentis, et córporis sanitáte gaudére: et gloriósa beátae Maríae semper Vírginis intercessióne, a praesénti liberári tristítia, et aetérna pérfrui laetítia.

Modlitba

Popřej, prosíme, Pane Bože, abychom my, služebníci tvoji, těšili se ze stálého zdraví duše a těla a na slavnou přímluvu blahoslavené Marie, vždy Panny, od zármutku nynějšího života vysvobozeni byli a věčné požívali radosti.

Secreta

Tua, Dómine, propitiatióne, et beátae Maríae semper Vírginis intercessióne, ad perpétuam, atque praeséntem haec oblátio nobis profíciat prosperitátem, et pacem.

Tichá modlitba

Tvou slitovností, Pane, a přímluvou blahoslavené Marie, vždy Panny, nechť nám tato oběť prospívá k věčnému i časnému blahu a míru.

Postcommunio

Sumptis, Dómine, salútis nostrae subsídiis: da, quaesumus, beátae Maríae semper Vírginis patrocíniis nos ubíque prótegi; in cujus veneratióne, haec tuae obtúlimus majestáti.

Po přijímání

Přijavše, Pane, potravu spásy své, prosíme, abychom všudy byli chráněni přispěním blahoslavené Marie, vždy Panny, na jejíž počest jsme toto obětovali velebnosti tvojí.

3. Proti pronásledovatelům Církve

(Viz první neděli adventní, str. 46-50)

Nebo za Papeže

(Viz první neděli adventní, str. 46-50)

Neděle druhá po Velikonocích

V nedělích po Velikonocích zabývá se Církev svatá svou radostí nad Zmrtvýchvstáním Kristovým. Dnes vyzývá spravedlivé, t. j. ty, kdo jsou obmyti v krvi Vykupitelově, k plesání, neboť se přesvědčili, že milosrdenstvím Božím jsou naplněna nebesa i země. Prosí s námi, aby naše radost trvala bez konce.

Introitus. Ps. 32, 5—6.

Misericórdia Dómini plena est terra, allelúja: verbo Dómini coeli firmáti sunt, allelúja, allelúja. Ps. ib. 1. Exsultáte justi in Dómino: rectos decet collaudátio. ℣. Glória Patri et Fílio et Spiritui . . .

Vstup. Ž. 32, 5—6.

Plna jest země milostí Páně, aleluja. Slovem Páně nebesa jsou upevněna, aleluja, aleluja. Ž. tamt. 1. Jásejte, spravedliví, v Pánu, neboť na upřímné sluší se prozpěvovati chválu. ℣. Sláva Otci . . .

Oratio

Deus, qui in Fílii tui humilitáte, jacéntem mundum erexísti: fidélibus tuis perpétuam concéde laetítiam: ut quos perpétuae mortis eripuísti cásibus, gaúdiis fácias pérfrui sempitérnis. Per eúmdem Dóminum . . .

Modlitba

Bože, jenž jsi ponížením Syna svého padlý svět pozdvihl, uděl věrným svým trvalého plesání, aby ti, jež jsi před pádem do věčné smrti zachránil, radostí požívali věčných. Skrze téhož Pána našeho Ježíše Krista . . .

Druhá a třetí modlitba (str. 554).

Léctio

Epístolae beáti Petri Apóstoli. 1. cap. 2, 21-25.

Čtení

z prvního listu sv. Petra Apoštola. 2, 21-25.

Syn Boží se vtělil proto, aby nás vykoupil a aby nám dal příklad bohulibého života. Jestliže on — Spravedlivý — trpělivě nesl všecky urážky a bolesti, které jsme mu způsobili, jak musíme býti my ochotni odpouštěti těm, kteří nám zlé činí!

Caríssimi. Christus passus est pro nobis, vobis relínquens exémplum, ut sequámini vestígia ejus. Qui peccátum non fecit, nec invéntus est dolus in ore ejus: qui cum male-

Miláčkové, Kristus trpěl pro nás, zůstavuje vám příklad, abyste následovali šlépějí jeho. On hříchu neučinil, aniž se nalezla lesť v ústech jeho; když mu spílali, nespílal

dicerétur, non maledicébat; cum paterétur, non comminabátur: tradébat autem judicánti se injúste: qui peccáta nostra ipse pértulit in córpore suo super lignum: ut peccátis mórtui, justítiae vivámus: cujus livóre sanáti estis. Erátis enim sicut oves errántes, sed convérsi estis nunc ad pastórem et epíscopum animárum vestrárum.

Allelúja, allelúja. V. Luc. 24, 35. Cognovérunt discípuli Dóminum Jesum in fractióne panis. Allelúja. V. Joan. 10, 14. Ego sum pastor bonus: et cognósco oves meas, et cognóscunt me meae. Allelúja.

v odvetu; když trpěl, nehrozil, nýbrž odevzdával se tomu, jenž soudí spravedlivě. On vznesl naše hříchy sám na svém těle na dřevo, abychom odumrouce hříchům, žili spravedlnosti; jeho zsinalostí byli jste uzdraveni. Byli jste zajisté jako ovce bloudící, ale nyní jste se obrátili ku pastýři a biskupu duší svých.

Aleluja, aleluja. V. Luk. 24, 35. Poznali učedníci Pána Ježíše při lámání chleba. Aleluja. V. Jan 10, 14. Já jsem pastýř dobrý a znám ovce své a znají mne moje. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Joánnem. c. 10.

† Slova sv. Evangelia podle Jana. 10, 11-16.

Kristus může svrchovaným právem o sobě říci, že je pastýř dobrý, neboť dal za nás svůj život. Slova dnešního svatého Evangelia jsou pobídkou i vzorem pro všecky ty, kdo od Krista dostali úřad pastýře duší.

In illo témpore: Dixit Jesus Pharisaeis: Ego sum pastor bonus. Bonus pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. Mercenárius autem, et qui non est pastor, cujus non sunt oves própriae, videt lupum veniéntem, et dimíttit oves, et fugit: et lupus rapit, et dispérgit oves: mercenárius autem fugit, quia mercenárius est, et non pértinet ad eum de óvibus. Ego sum pastor bonus: et cognósco meas, et cognóscunt me meae. Sicut novit me Pater, et ego agnósco Patrem: et ánimam meam pono pro óvibus meis. Et álias oves hábeo, quae non sunt ex hoc ovíli: et illas opórtet me addúcere, et vocem meam aúdient, et fiet unum ovíle, et unus Pastor.

Za onoho času Pán Ježíš řekl farisеům: „Já jsem pastýř dobrý. Dobrý pastýř dává život za ovce své. Nájemník však, totiž ten, kdo není pravý pastýř, jehož nejsou ovce vlastní, vida vlka, an jde, opouští ovce a utíká: a vlk lapá a rozhání ovce. Nájemník pak utíká, poněvadž jest nájemník a nezáleží mu na ovcích. Já jsem pastýř dobrý a znám své a znají mne moje. Jako mne zná Otec, i já znám Otce, a život svůj dávám za ovce své. Mám ještě jiné ovce, které nejsou z tohoto ovčince; také ty musím přivésti, a hlas můj slyšeti budou, a bude jeden ovčinec a jeden pastýř."

Et dicitur Credo.

Následuje Credo.

Offertorium. Ps. 62.

Deus, Deus meus, ad te de luce vígilo: et in nómine tuo levábo manus meas, allelúja.

Obětování. Ž. 62, 2 a 5.

Bože, Bože můj, toužím po tobě hned od svítání; a ve jménu tvém budu zdvihati ruce své, aleluja.

Secreta

Benedictiónem nobis, Dómine, cónferat salutárem sacra semper oblátio: ut, quod agit mystério, virtúte perfíciat. Per Dóminum nostrum...

Tichá modlitba

Požehnání spasné, Pane, nechť nám skýtá ustavičně svatá obět, aby, co v tajemství představuje, to mocí svou dokonala. Skrze Pána našeho...

Druhá a třetí Tichá modlitba (str. 554). Preface velikonoční (str. 33).

Communio. Joan. 10, 14.

Ego sum pastor bonus, allelúja: et cognósco oves meas, et cognóscunt me meae, allelúja, allelúja.

K přijímání. Jan 10, 14.

Já jsem pastýř dobrý, aleluja; a znám ovce své a znají mne moje, aleluja, aleluja.

Postcommunio

Praesta nobis, quaesumus, omnípotens Deus: ut vivificatiónis tuae grátiam consequéntes, in tuo sem-

Po přijímání

Uděl nám, prosíme, všemohoucí Bože, abychom se po obdržení tvé milosti oživující tvým povždy ho-

per múnere gloriémur. Per Dóminum nostrum...

nosili darem. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Druhá a třetí modlitba Po přijímání (str. 554).

Neděle třetí po Velikonocích

Celý svět je nucen chváliti Boha pro jeho podivuhodná díla. I nepřátelé Boží, satan a jeho přívrženci, jsou nuceni vyznávati slávu Boží. Nám však nesmí úžas vynutiti hrůzu z Boží moci, nýbrž rozjímání o jeho nekonečné dobrotě, kterou si o Velikonocích zvláště připomínáme.

Introitus. Ps. 65, 1-2.

Jubiláte Deo omnis terra, allelúja: psalmum dícite nómini ejus, allelúja: date glóriam laudi ejus, allelúja, allelúja, allelúja. Ps. ib. 3. Dícite Deo, quam terribília sunt ópera tua Dómine! in multitúdine virtútis tuae mentiéntur tibi inimíci tui. V. Glória Patri et Fílio...

Vstup. Ž. 65, 1-2.

Plesejte Bohu všecky země, aleluja! Opěvujte jméno jeho, aleluja; vzdejte čest na oslavu jeho, aleluja, aleluja, aleluja. Ž. tamt. 3. Rcete Bohu: „Jak úžasné jsou skutky tvoje! Pro nesmírnost moci tvé lichotí tobě dokonce i nepřátelé tvoji." V. Sláva Otci i Synu...

Oratio

Deus, qui errántibus, ut in viam possint redíre justítiae, veritátis tuae lumen osténdis: da cunctis, qui christiána professióne censéntur, et illa respúere, quae huic inimíca sunt nómini; et ea quae sunt apta, sectári. Per Dóminum nostrum Jesum Christum...

Modlitba

Bože, jenž bloudícím zjevuješ světlo pravdy své, aby se na cestu spravedlnosti vrátiti mohli, dej všem, kteří se ke křesťanskému vyznání hlásí, aby zavrhovali, co odporuje jménu křesťanskému a následovali, co se s ním shoduje. Skrze Pána...

Druhá a třetí modlitba (str. 554).

Léctio

Epístolae beáti Petri Apóstoli. 1. cap. 2, 11-19.

Čtení

z prvního listu sv. Petra Apoštola. 2, 11-19.

Tento svět není naším konečným sídlem. Proto ani Kristus po svém vítězství nad ďáblem a světem nám nedal tohoto v užívání; ústy sv. Petra nám dnes připomíná, že jsme pouze poutníky na této zemi. Život křesťana musí býti čistý a cudný, neboť

jenom tak se přivedou k mlčení nerozumní lidé, kteří nechtějí v Církvi Kristově zříti dílo Boží. Celým životem svým musíme chváliti Pána.

Caríssimi: Obsecro vos tamquam ádvenas, et peregrínos abstinére vos a carnálibus desidériis, quae mílitant advérsus ánimam, conversatiónem vestram inter Gentes habéntes bonam: ut in eo, quod detréctant de vobis tamquam de malefactóribus, ex bonis opéribus vos considerántes, glorificent Deum in die visitatiónis. Subjécti ígitur estóte omni humánae creatúrae propter Deum: sive regi, quasi praecellénti; sive dúcibus, tamquam ab eo missis ad vindíctam malefactórum, laudem vero bonórum: quia sic est volúntas Dei, ut benefaciéntes obmutéscere faciátis imprudéntium hóminum ignorántiam: quasi líberi, et non quasi velámen habéntes malítiae libertátem, sed sicut servi Dei. Omnes honoráte: fraternitátem dilígite: Deum timéte: regem honorificáte. Servi súbditi estóte in omni timóre dóminis, non tantum bonis, et modéstis, sed étiam dýscolis. Haec est enim grátia: in Christo Jesu, Dómino nostro.

Miláčkové, napomínám vás, abyste jakožto cizinci a poutníci zdržovali se tělesných žádostí, které bojují proti duši; veďte život dobrý mezi pohany, aby v tom, v čem vám nyní utrhají jako zločincům, pro dobré skutky vaše, pozorujíce je, velebili Boha v den navštívení. Poddáni buďte všelikému zřízení lidskému pro Boha, buďto králi jako pánu nejvyššímu, aneb vladařům jakožto těm, kteří jsou posláni od něho ku potrestání zločinců a k pochvale dobrých; neboť tak jest vůle Boží, abyste dobře činíce umlčovali nevědomost lidí nerozumných; jako svobodní, a ne jako lidé, kteří svobodu mají za zástěru zloby, nýbrž jako služebníci Boží. Všecky ctěte, bratrstvo milujte, Boha se bojte, krále v uctivosti mějte. Služebníci, poddáni buďte ve vší bázni pánům, nejen dobrým a mírným, nýbrž i zlým. To zajisté je milost v Kristu Ježíši, Pánu našem.

Allelúja, allelúja. V. Ps. 110, 9. Redemptiónem misit Dóminus pópulo suo.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 110, 9. Vykoupení poslal Pán lidu svému. Aleluja.

Allelúja. V. Lucae 24, 46. Oportébat pati Christum, et resúrgere a mórtuis: et ita intráre in glóriam suam. Allelúja.

V. Lukáš 24, 46. Bylo třeba, aby Kristus trpěl a vstal zmrtvých a tak vešel do slávy své. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Joánnem. c. 16.

† Slova sv. Evangelia podle Jana. 16, 16-22.

Dnešní odstavec sv. Evangelia líčí loučení Kristovo s apoštoly před jeho Nanebevstoupením, které pomalu připravoval a nabízel apoštolům útěchyplné myšlenky. Musilo to býti pro ně bolestné, když jejich nesmírná radost ze Vzkříšení měla tak krátce trvati! Touhu míti Krista neustále viditelně u sebe pociťuje v duši každý dokonalý křesťan, proto i pro něho platí slova, pronesená k apoštolům. Po krátké bolesti a smutku nastane věčná radost.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Módicum, et jam non vidébitis me: et íterum módicum, et vidébitis me: quia vado ad Patrem. Dixérunt ergo ex discípulis ejus ad ínvicem: Quid est hoc, quod dicit nobis: módicum, et non vidébitis me: et íterum módicum, et vidébitis me, et quia vado ad Patrem? Dicébant ergo: Quid est hoc, quod dicit, módicum? nescímus, quid lóquitur. Cognóvit autem Jesus, quia volébant eum interrogáre, et dixit eis: De hoc quaeritis inter vos, quia dixi: Módicum, et non vidébitis me: et íterum módicum, et vidébitis me. Amen, amen dico vobis: quia plorábitis, et flébitis vos, mundus autem gaudébit: vos autem contristabímini, sed tristítia vestra vertétur in gáudium. Múlier cum parit, tristítiam habet, quia venit hora ejus: cum autem pepérerit púerum, jam non méminit pressúrae propter gáudium, quia natus est homo in mundum. Et vos ígitur nunc quidem tristítiam habétis, íterum autem vidébo vos, et gaudébit cor vestrum: et gáudium vestrum nemo tollet a vobis.

Za onoho času Pán Ježíš řekl učedníkům svým: „Maličko, a již neuzříte mne, a opět maličko, a uzříte mě, poněvadž jdu k Otci.“ I řekli někteří z učedníků jeho k sobě vespolek: „Co jest to, co nám praví: ‚Maličko a neuzříte mne, a opět maličko, a uzříte mě‘ a ‚poněvadž jdu k Otci?‘“ Pravili tedy: „Co jest to, co dí: ‚Maličko?‘ Nevíme co praví.“ I poznal Ježíš, že se ho chtěli tázati, a řekl jim: „O tom se tážete mezi sebou, že jsem řekl: ‚Maličko, a neuzříte mne, a opět maličko, a uzříte mě?‘ Amen, amen pravím vám: Vy budete kvíliti a plakati, ale svět se bude radovati; vy se budete rmoutit, ale zármutek váš obrátí se v radost. Žena, když rodí, má zármutek, neboť přišla hodina její; když však porodila dítko, již nepamatuje na bolest pro radost, že se narodil člověk na svět. Tak i vy máte nyní zármutek, avšak opět vás uzřím, a radovati se bude srdce vaše, a radosti vaší nikdo neodejme od vás.“

Všecky duchovní radosti mají tu výhodu, že nikdo nám je nemůže vzíti, nedopustíme-li toho sami. Radost bez boje jest v nebi.

Et dicitur Credo.

Následuje Credo.

Offertorium. Ps. 145, 2.

Lauda, ánima mea, Dóminum: laudábo Dóminum in vita mea: psallam Deo meo, quámdiu ero, allelúja.

Obětování. Ž. 145, 2.

Chval, duše má, Pána. Chváliti budu Pána v životě svém; oslavovati budu Boha svého, dokud živ budu, aleluja.

Secreta

His nobis, Dómine, mystériis conferátur, quo terréna desidéria mitigántes, discámus amáre coeléstia. Per Dóminum nostrum Jesum Christum . . .

Tichá modlitba

Těmito tajemstvími, Pane, nechť se nám dostane, čím bychom pozemské žádosti krotili a učili se milovati věci nebeské. Skrze Pána našeho . . .

Druhá a třetí Tichá modlitba (str. 554). Preface velikonoční (str. 33).

Communio. Joan. 16, 16.

Módicum, et non vidébitis me, allelúja: íterum módicum, et vidébitis me, quia vado ad Patrem, allelúja, allelúja.

Přijímání. Jan 16, 16.

Maličko, a neuzříte mne, aleluja; opět maličko, a uzříte mne, neboť jdu k Otci, aleluja, aleluja.

Postcommunio

Sacraménta quae súmpsimus, quaesumus, Dómine, et spirituálibus nos instaúrent aliméntis, et cor-

Po přijímání

Svátosti, jež jsme přijali, prosíme, Pane, nechť nás obnoví jakožto pokrm pro duši a ochrání jakož-

porálibus tueántur auxíliis. Per Dóminum nostrum...

to pomoc pro tělo. Skrze Pána našeho ...

Druhá a třetí modlitba Po přijímání (str. 554).

Neděle čtvrtá po Velikonocích

Nestačíme Bohu děkovati za dobrodiní spásy. Proto musí naše srdce novými a novými díky Boha velebiti. — Svět bude na nás neustále dorážeti a sváděti nás k nevděčnosti; proto musíme vyprošovati si stále pomoc s hůry, kde jedině sídlí naše všecko Blaho.

Introitus. Ps. 97, 1 et 2.

Cantáte Dómino cánticum novum, allelúja: quia mirabília fecit Dóminus, allelúja: ante conspéctum Géntium revelávit justítiam suam, allelúja, allelúja, allelúja. Ps. ib. 1. Salvábit sibi déxtera ejus: et bráchium sanctum ejus. V. Glória Patri.

Vstup. Ž. 97, 1 a 2.

Pějte Pánu píseň novou, aleluja, neboť zázračné učinil Pán věci, aleluja. Před zraky národů zjevil spravedlnost svou, aleluja, aleluja, aleluja. Ž. tamt. 1. Pomáhala mu pravice jeho a rámě svaté jeho. V. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému ...

Oratio

Deus, qui fidélium mentes uníus ífficis voluntátis: da pópulis tuis id amáre quod praecípis, id desideráre quod promíttis: ut inter mundánas varietátes ibi nostra fixa sint corda, ubi vera sunt gaúdia. Per Dóminum nostrum...

Modlitba

Bože, jenž činíš, že mysle věřících stejné jsou vůle, dej, ať lid tvůj miluje to, co přikazuješ, a po tom touží, co slibuješ, aby uprostřed změn tohoto světa srdce naše kotvila tam, kde pravá jest blaženost. Skrze Pána...

Druhá a třetí modlitba (str. 554).

Léctio

Epístolae b. Jacóbi Apóstoli. cap. 1, 17-21.

Čtení

zlistu svatého Jakuba Apoštola. 1, 17-21.

Naše díky musí býti proto bez konce, že to dobré, co snad na sobě pozorujeme, nemáme ze sebe, nýbrž jest to dar Boží. Není naší zásluhou, že jme se stali křesťany, kteří jsou milovanými dítkami Božími; ze své vlastní vůle nám dal zroditi se Slovem na křtu svatém. Jak tedy musíme se snažiti ctnostným životem slouti a býti syny Božími!

Caríssimi. Omne datum óptimum, et omne donum perféctum desúrsum est, descéndens a Patre lúminum, apud quem non est transmutátio, nec vicissitúdinis obumbrátio. Voluntárie enim génuit nos verbo veritátis, ut simus ínitium áliquod creatúrae ejus. Scitis, fratres mei dilectíssimi. Sit autem omnis homo velox ad audiéndum: tardus autem ad loquéndum, et tardus ad iram. Ira enim viri, justítiam Dei non operátur. Propter quod abjiciéntes omnem immundítiam, et abundántiam malítiae, in mansuetúdine suscípite ínsitum verbum, quod potest salváre ánimas vestras.

Miláčkové, všecko dání dobré a každý dar dokonalý jest shůry, sestupuje od Otce světel, u něhož není proměny ani z obratu zastínění. Dobrovolně zajisté zplodil nás slovem pravdy, abychom byli jakousi prvotinou tvorstva jeho. Víte to, milovaní bratři moji. Budiž však každý člověk rychlý k slyšení, ale zdlouhavý k mluvení, zdlouhavý ke hněvu, neboť hněv člověka nekoná spravedlnosti Boží. Proto odvrhnouce všecku nečistotu a všechen pozůstatek špatnosti, ujměte v tichosti vštípené slovo, které může spasiti duše vaše.

Allelúja, allelúja. V. Ps. 117, 16. Déxtera Dómini fecit virtútem: déxtera Dómini exaltávit me. Allelúja. V. Rom. 6, 9. Christus resúrgens ex mórtuis, jam non móritur: mors illi ultra non domináb itur. Allelúja.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 117, 16. Pravice Páně činí divy; pravice Páně mne povýšila. Aleluja. V. Řím. 6, 9. Kristus vstav zmrtvých neumírá již; smrt nad ním déle už nepanuje. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Joánn. c. 16.

† Slova sv. Evangelia podle Jana. 16, 5-15.

Dnes opět slyšíme, jak vykupitel těšil před svým Nanebevstoupením apoštoly. Nebudou jím opuštěni, neboť sešle jim Ducha Svatého, který je teprve naučí tomu, co Kristus o sobě a Otci mluvil. Duch Svatý také světu ozřejmí, že nevěra je hřích, že Kristus byl Spravedlivý a že jeho zmrtvýchvstáním byl vynesen soud nad ďáblem a jeho následovníky.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vado ad eum, qui misit me: et nemo ex vobis intérrogat me: quo vadis? Sed quia haec locútus sum vobis, tristítia implévit cor vestrum. Sed ego veritátem dico vobis: éxpedit vobis, ut ego vadam: si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos: si autem abíero, mittam eum ad vos. Et cum vénerit ille, árguet mundum de peccáto, et de justítia, et de judício. De peccáto quidem, quia non credidérunt in me: de justítia vero, quia ad Patrem vado, et jam non vidébitis me: de judício autem, quia princeps hujus mundi jam judicátus est. Adhuc multa hábeo vobis dícere: sed non potéstis portáre modo. Cum autem vénerit ille Spíritus veritátis, docébit vos omnem veritátem. Non enim loquétur a semetípso: sed quaecumque aúdiet, loquétur, et quae ventúra sunt, annuntiábit vobis. Ille me clarificábit: quia de meo accípiet, et annuntiábit vobis. Credo.

Za onoho času Pán Ježíš řekl učedníkům svým: „Jdu k tomu, jenž mě poslal, a nikdo z vás neptá se mě: ‚Kam jdeš?' Ale že jsem vám ty věci mluvil, zármutek naplnil srdce vaše. Ale já pravdu pravím vám: Jest vám užitečno, abych já odešel, neboť, neodejdu-li, Utěšitel nepřijde k vám; odejdu-li, pošlu ho k vám. A on přijda, usvědčí svět z hříchu a ze spravedlnosti a ze soudu; z hříchu, že nevěří ve mne, ze spravedlnosti, že jdu k Otci a již neuzříte mne, ze soudu pak, že kníže tohoto světa již jest odsouzen. Ještě mnoho mám mluviti vám, ale nemůžete nyní snésti. Když však přijde onen Duch pravdy, naučí vás všeliké pravdě, neboť nebude mluviti sám od sebe, nýbrž co uslyší, bude mluviti a příští věci zvěstuje vám. On mě oslaví, neboť z mého vezme a zvěstuje vám."

Následuje Credo.

Offertorium. Ps. 65.

Jubiláte Deo univérsa terra, psalmum dícite nómini ejus: veníte, et audíte, et narrábo vobis, omnes qui timétis Deum, quanta fecit Dóminus ánimae meae, allelúja.

Obětování. Ž. 65, 1-2 a 16.

Plesejte Bohu všecky země, pějte píseň jménu jeho. Pojďte a slyšte; i budu vypravovati vám všem, kteří se bojíte Boha, jak veliké věci Bůh učinil duši mé, aleluja.

Secreta

Deus, qui nos per hujus sacrifícii veneránda commércia, uníus summae divinitátis partícipes effecísti: praesta, quaesumus; ut, sicut tuam cognóscimus veritátem, sic eam dignis móribus assequámur. Per Dóminum nostrum...

Tichá modlitba

Bože, jenž jsi nás skrze vznešené společenství s touto obětí učinil účastnými jediného a nejvyššího Božství, dej, prosíme, abychom jako tvou poznáváme pravdu, tak jí důstojnými dosáhli mravy. Skrze Pána našeho...

Druhá a třetí Tichá modlitba (str. 554).

Communio. Joan. 16.

Cum vénerit Paráclitus Spíritus veritátis, ille árguet mundum de peccáto, et de justítia, et de judício, allelúja, allelúja.

K přijímání. Jan 16, 8.

Až přijde Utěšitel Duch pravdy, on usvědčí svět z hříchů, spravedlnosti a soudu, aleluja, aleluja.

Postcommunio

Adésto nobis, Dómine, Deus noster: ut per haec, quae fidéliter súmpsimus, et purgémur a vítiis, et a perículis ómnibus eruámur. Per Dóminum...

Po přijímání

Přispěj nám, Pane, Bože náš, abychom tím, co jsme u víře přijali i od hříchů očištěni i ze všelikých nebezpečí vytrženi byli. Skrze Pána našeho...

Druhá a třetí modlitba Po přijímání (str. 554).

Neděle pátá po Velikonocích

Celý svět by měl hlaholiti chválou, Bohu vzdávanou, neboť pro své nekonečné Milosrdenství nás spasil. Velebme Boha za to, že nás počítá mezi svůj lid! — Teď, když jest Bůh opět usmířen, můžeme mu směle předkládati své prosby. Jelikož však nevíme, co jest k našemu prospěchu, prosme, aby nám Bůh sám vnukl, zač se máme modliti.

Introitus. Is. 48, 20.

Vocem jucunditátis annuntiáte, et audiátur, allelúja: annuntiáte usque ad

Vstup. Isaiáš 48, 20.

Hlasem radostným to zvěstujte, aby to bylo známo, aleluja. Zvěstujte to

extrémum terrae: liberávit Dóminus pópulum suum, allelúja, allelúja. Ps. 65, 1-2. Jubiláte Deo omnis terra, psalmum dícite nómini ejus: date glóriam laudi ejus. ℣. Glória Patri et Fílio...

až do končin země: Pán vykoupil lid svůj, aleluja, aleluja. Ž. 65, 1-2. Plesejte Bohu všecky země. Píseň pějte jménu jeho; vzdejte čest na oslavu jeho. ℣. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému...

Oratio

Deus, a quo bona cuncta procédunt, largíre supplícibus tuis: ut cogitémus, te inspiránte, quae recta sunt; et te gubernánte, éadem faciámus. Per Dóminum nostrum...

Modlitba

Bože, od něhož všechno dobro pochází, uděl pokorně tě prosícím, abychom tvým vnukáním myslili, co pravé jest, a tvým vedením to konali. Skrze Pána našeho...

Druhá a třetí modlitba (str. 554).

Léctio

Epístolae b. Jacóbi Apóstoli. cap. 1, 22-27.

Čtení

z listu svatého Jakuba Apoštola. 1, 22-27.

Víra bez dobrých skutků je neplodná. Nestačí pouze věřiti, nýbrž je třeba poznané pravdy uváděti ve skutek. Nezapomeňme tedy po Velikonocích na své nadšení, v kterém se teď zrcadlíme, nýbrž použijme ho pro všeliký dobrý skutek.

Caríssimi: Estóte factóres verbi, et non auditóres tantum: falléntes vosmetípsos. Quia si quis audítor est verbi, et non factor: hic comparábitur viro consideránti vultum nativitátis suae in spéculo: consideránit enim se, et ábiit, et statim oblítus est, qualis fúerit. Qui autem perspéxerit in legem perféctam libertátis, et permánserit in ea, non audítor obliviósus factus, sed factor óperis: hic beátus in facto suo erit. Si quis autem putat se religiósum esse, non refraenans linguam suam, sed sedúcens cor suum, hujus vana est religio. Religio munda, et immaculáta apud Deum, et Patrem, haec est: Visitáre pupíllos, et víduas in tribulatióne eórum, et immaculátum se custodíre ab hoc saeculo.

Miláčkové, buďte činiteli slova, a ne posluchači toliko, oklamávajíce sami sebe. Neboť je-li někdo posluchačem slova, a ne činitelem, ten se podobá člověku, jenž patří na přirozenou tvářnost svou v zrcadle: on totiž na sebe popatří a odejde a hned zapomene jaký byl. Kdo však prohlédne v dokonalý zákon svobody a při něm vytrvá, nejsa posluchačem zapomínavým, nýbrž činitelem díla, ten bude blahoslaveným ve svém konání. Domnívá-li se pak někdo, že jest nábožný, ale nedrží na uzdě svého jazyka, nýbrž klame srdce své, toho nábožnost jest bezužitku. Nábožnost čistá a neposkvrněná před Bohem a Otcem je tato: Navštěvovati sirotky a vdovy v soužení jejich a zachovati se neposkvrněným od tohoto světa.

Allelúja, allelúja. ℣. Surréxit Christus, et illúxit nobis, quos redémit sánguine suo. Allelúja. ℣. Joan. 16, 28. Exívi a Patre, et veni in mundum: íterum relínquo mundum, et vado ad Patrem. Allelúja.

Aleluja, aleluja. ℣. Kristus vstal zmrtvých a v záři zjevil se nám, které vykoupil krví svou. Aleluja. ℣. Jan 16, 28. Vyšel jsem od Otce a přišel jsem na svět; opět opouštím svět a jdu k Otci. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Joann. c. 16.

† Slova sv. Evangelia podle Jana. 16, 23-30.

Kristus se nám slavně zapřísáhl, že nebeský Otec nám dá všecko, zač jej budeme pro zásluhy Spasitelovy prositi. Buďme tedy jeho dokonalými učedníky a pak s naprostou jistotou očekávejme, že se všecka naše přání splní.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Amen, amen dico vobis: si quid petiéritis Patrem in nómine meo, dabit vobis. Usque modo non petístis quidquam in nómine meo: Pétite, et accipiétis, ut gaúdium vestrum sit plenum. Haec in provérbiis locútus sum vobis. Venit hora, cum jam non in provérbiis loquar vobis, sed palam de Patre annuntiábo vobis. In

Za onoho času Pán Ježíš řekl učedníkům svým: „Amen, amen pravím vám: Budete-li zač prositi Otce ve jménu mém, dá vám. Až dosavad jste neprosili za nic ve jménu mém: proste, a vezmete, aby radost vaše byla úplná. Toto jsem vám mluvil v podobenstvích; přichází hodina, kdy nebudu již mluviti vám v podobenstvích, nýbrž zjevně budu vám

illo die in nómine meo petétis: et non dico vobis, quia ego rogábo Patrem de vobis: ipse enim Pater amat vos, quia vos me amástis, et credidístis, quia ego a Deo exívi. Exívi a Patre, et veni in mundum: íterum relínquo mundum, et vado ad patrem. Dicunt ei discípuli ejus: Ecce nunc palam lóqueris, et provérbium nullum dicis. Nunc scimus, quia scis ómnia, et non opus est tibi, ut quis te intérroget: in hoc crédimus, quia a Deo exísti.

zvěstovati o Otci. V ten den budete prositi ve jménu mém; a nepravím vám, že já budu prositi Otce za vás, neboť Otec sám miluje vás, protože vy jste milovali mne a uvěřili jste, že jsem já vyšel od Boha. Vyšel jsem od Otce a přišel jsem na svět; opět opouštím svět a jdu k Otci." Řkou jemu učedníci jeho: „Aj, nyní mluvíš zjevně a žádného podobenství nepravíš; nyní víme, že znáš všecko a nemáš potřebí, aby se tě kdo tázal; proto věříme, že jsi od Boha vyšel." Credo.

Et dicitur Credo.

Offertorium. Ps. 65.

Benedícite, gentes, Dóminum Deum nostrum, et obaudíte vocem laudis ejus: qui pósuit ánimam meam ad vitam, et non dedit commovéri pedes meos: benedíctus Dóminus, qui non amóvit deprecatiónem meam, et misericórdiam suam a me, allelúja.

Obětování. Ž. 65, 8-9 a 20.

Velebte, národové, Pána, Boha našeho, a rozhlašujte mocně chválu jeho, neboť duši mou zachoval při životě a nedopustil, aby poklesly nohy mé. Veleben budiž Pán, jenž nezamítl prosby mé a neodvrátil milosrdenství svého ode mne, aleluja.

Secreta

Súscipe, Dómine, fidélium preces cum oblatiónibus hostiárum: ut per haec piae devotiónis offícia, ad coeléstem glóriam transeámus. Per Dóminum...

Tichá modlitba

Přijmi, Pane, prosby věřících s obětními dary, abychom pomocí těchto úkonů zbožné oddanosti k nebeské dospěli slávě. Skrze Pána našeho...

Druhá a třeti Tichá modlitba (str. 554). Preface velikonoční (str. 33).

Communio. Ps. 95, 2.

Cantáte Dómino, allelúja: cantáte Dómino, et benedícite nomen ejus: bene nuntiáte de die in diem salutáre ejus, allelúja, allelúja.

K přijímání Ž. 95, 2.

Zpívejte Pánu, aleluja. Zpívejte Pánu a velebte jméno jeho; blahoslavte den ze dne spásu jeho, aleluja, aleluja.

Postcommunio

Tríbue nobis, Dómine, coeléstis mensae virtúte satiátis, et disideráre quae recta sunt, et disideráta percípere. Per Dóminum nostrum...

Po přijímání

Uděl nám, Pane, kteří jsme silou nebeského stolování nasyceni, abychom toužili po tom, co pravé jest, a touženého dosáhli. Skrze Pána našeho...

Druhá a třetí modlitba Po přijímání (str. 554).

Křížové či prosebné dny

(v pondělí, v úterý a ve středu)

Křížovými či prosebnými dny (Feriae Rogationum) se nazývají tři poslední dni před Nanebevstoupením Páně. Své jméno mají od toho, že věřící se ubírají s křížem v průvodě a za neustálých proseb a modliteb volají k Bohu o milosrdenství! Zavedl je v V. století biskup Mamertus z Vienne v jižní Francii, když byla tato krajina stihána Božími tresty. Odtud se tento zvyk velice rychle rozšířil po celé Církvi. Na rozdíl od staršího průvodu 25. dubna nazývá se tento průvod „Litaniae minores"; (menší= mladší). Kněžstvo vychází s lidem do polí a zahrad a prosí Boha o úrodu; za odvrácení moru, hladu, války, krupobití, jakož i hříchu, bludu a nevěry, kteréžto tří poslední věci bývají příčinou trestů Božích. Ten sice ví, čeho potřebujeme, chce však na nás, abychom jej za to prosili, abychom si stále připomínali, že ve všem závisíme na Bohu. Litanie, které se při tom kněz s lidem modlí (viz Přídavek), jsou vzorem vytrvalé modlitby. Lid se ubírá v průvodě či procesí (od lat. slova procedere, kráčeti vpřed, putovati) na znamení, že hledá milosrdenství Božího. Do svého průvodu zve všecky svaté a světice, aby jejich přímluvou byl spíše vyslyšen.

Při průvodě a následující mši sv. užívá se fialové barvy bohoslužebné na znamení kajícnosti, které máme zapotřebí, abychom došli vyslyšení.

Stejný průvod a mše sv. konají se také na sv. Marka 25. dubna (Litaniae majores; větší=starší), kdy pučící úrodě má nejvíce potřebí požehnání Božího. Tento průvod vznikl v Římě již před Řehořem Velikým a spojení s dnem sv. Marka jest jen nahodilé a pozdějšího data.

Při prosebném průvodu zpívá se před litaniemi následující:

Antiphona. Ps. 43, 26.

Exsúrge, Dómine, ádjuva nos: et líbera nos propter nomen tuum. Ps. ibid. 2. Deus, aúribus nostris audívimus: patres nostri annuntiavérunt nobis. ℣. Glória Patri... — Exsúrge...

Antifona. Ž. 43, 26.

Povstaň, Pane, pomoz nám a vysvoboď nás pro jméno své. Ž. tamt. 2. Bože, ušima svýma jsme slyšeli, otcové naši nám to zvěstovali. ℣. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému... — Povstaň...

Mše svatá prosebná

Nejvyšší Pán náš jest tvrzí naší a útočištěm, kam se můžeme bezpečně utéci před zlobou pekla a světa. Víme, že jej nalezneme v posvěceném chrámu jeho, kde vyslýchá všecky naše pokorné prosby. Hledejme jej tam tedy a buďme jisti, že se smiluje nad námi, zrovna jako se smiloval nad králem Davidem, jak to v dnešním Vstupu dosvědčuje.

Introitus. Ps. 17, 7.

Exaudívit de templo sancto suo vocem meam, allelúja: et clamor meus in conspéctu ejus introívit in aures ejus, allelúja, allelúja. Ps. ib. 2-3. Díligam te, Dómine, virtus mea: Dóminus firmaméntum meum, et liberátor meus. ℣. Glória Patri et Fílio...

Vstup. Ž. 17, 7.

Vyslyšel z chrámu svatého svého volání mé, alleluja; a nářek můj před tváří jeho přišel k uším jeho, aleluja, aleluja. Ž. tamt. 2-3. Miluji tě, Pane, sílo má! Pán jest tvrz má a útočiště mé a vysvoboditel můj. ℣. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému...

V této mši se neříká ani „Sláva na výsostech Bohu“, ani „Věřím“.

Oratio

Praesta, quaesumus, omnípotens Deus, ut qui in afflictióne nostra de tua pietáte confídimus, contra advérsa ómnia, tua semper protectióne muniámur. Per Dóminum nostrum...

Modlitba

Dej, prosíme, všemohoucí Bože, abychom, kteří v soužení svém ve tvou dobrotivost doufáme, proti všelikému protivenství povždy tvou záštitou chráněni byli. Skrze Pána...

Druhá a třetí modlitba (str. 554); ve velikonočním týdnu říká se jenom modlitba proti pronásl. Církve nebo za Papeže (str. 46).

Léctio

Epístolae beáti Jacóbi Apóstoli. c. 5, 16-20.

Čtení

z listu svatého Jakuba Apoštola. 5, 16-20.

První podmínkou vyslyšení našich prosob jest lítost nad spáchanými hříchy, kterou se vracíme opět k Bohu, jejž jsme hříchy opustili. Druhou podmínkou pak jest vytrvalost v modlitbě, kterou dokazujeme svou pokornou důvěru v nekonečné milosrdenství Boží. Svými modlitbami můžeme pomoci i druhým, jimž Bůh na naši přímluvu udílí svou Milost.

Caríssimi. Confitémini altérutrum peccáta vestra, et oráte pro ínvicem, ut salvémini: multum enim valet deprecátio justi assídua. Elías homo erat símilis nobis passíbilis: et oratióne orávit ut non plúeret super terram, et non pluit annos tres, et menses sex. Et rursum orávit: et coelum dedit plúviam, et terra dedit fructum suum. Fratres mei, si quis ex vobis erráverit a veritáte, et convérterit quis eum: scire debet, quóniam qui convérti fécerit peccatórem ab erróre viae suae, salvábit ánimam ejus a morte, et opériet multitúdinem peccatórum.

Bratři, vyznávejte se jedni druhým z hříchů svých a modlete se za sebe vespolek, abyste byli uzdraveni. Mnoho může modlitba spravedlivého usilovná. Eliáš byl člověk podrobený utrpením jako my, a prosil modlitbou, aby nepršelo na zemi; i nepršelo po tři roky a šest měsíců. A opět se modlil; i vydalo nebe dešť, a země dala úrodu svou. Bratři moji, jestliže by kdo mezi vámi zbloudil od pravdy, a někdo by ho obrátil, věz, že kdo odvrátí hříšníka od bludné cesty jeho, vysvobodí duši jeho od smrti a přikryje množství hříchů.

Allelúja. ℣. Ps. 117, 1. Confitémini Dómino, quóniam bonus: quóniam in saeculum misericórdia ejus.

Aleluja. ℣. Ž. 117, 1. Oslavujme Pána, neboť jest dobrotiv, neboť na věky trvá milosrdenství jeho.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Lucam. c. 11.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 11, 5-13.

Když lidé, kteří v přirovnání k nekonečně dobrému Bohu jsou zlými, dovedou na prosby svých přátel těmto prokazovati jenom dobro, čím spíše nám je prokáže Bůh, jenž touží nám

dávati ze svých pokladů! Mnohdy nás nechává trochu čekati na vyslyšení, ale ne proto, že nám nechce činiti dobře, nýbrž, aby nás přiměl k větší pokoře a k uznání naší závislosti na něm. Jeho slova v dnešním Evangeliu však jsou slavnou přísahou, že vytrvale prosícího nikdy neodmítne. Nesmíme tedy o tom pochybovati!

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Quis vestrum habébit amícum, et ibit ad illum média nocte, et dicet illi: Amíce, cómmoda mihi tres panes, quóniam amícus meus venit de via ad me, et non hábeo quod ponam ante illum: et ille deíntus respóndens, dicat: Noli mihi moléstus esse, jam óstium clausum est, et púeri mei mecum sunt in cubíli, non possum súrgere, et dare tibi. Et si ille perseveráverit pulsans: dico vobis, etsi non dabit illi surgens, eo quod amícus ejus sit, propter improbitátem tamen ejus surget, et dabit illi quotquot habet necessários. Et ego dico vobis: Pétite, et dábitur vobis: quaerite, et inveniétis: pulsáte, et aperiétur vobis. Omnis enim qui petit, áccipit: et qui quaerit, ínvenit: et pulsánti aperiétur. Quis autem ex vobis patrem petit panem, numquid lápidem dabit illi? Aut piscem: numquid pro pisce serpéntem dabit illi? Aut si petíerit ovum: num quid pórriget illi scorpiónem? Si ergo vos cum sitis

Za onoho času Pán Ježíš řekl učedníkům svým: „Kdo z vás bude míti přítele, jenž, půjde-li k němu o půlnoci a řekne-li mu: ‚Příteli, půjč mi tři chleby, neboť přítel můj přišel z cesty ke mně, a nemám, co bych mu předložil,' odpovídaje z vnitřka by mu řekl: ‚Nečiň mi obtíže; dveře jsou již zavřeny a dítky mé jsou se mnou na loži; nemohu vstáti a dáti tobě'? A jestliže on tlouci nepřestane; pravím vám: Ačkoli vstana nedá jemu proto, že jest přítelem jeho, přece pro neodbytnost jeho vstane a dá mu, kolik potřebuje. I já pravím vám: Proste a bude vám dáno, hledejte a naleznete; tlucte a bude vám otevřeno; neboť každý, kdo prosí, béře; a kdo hledá, nalézá, a tomu, kdo tluče, otevře se. Zdali kdo z vás podá synu svému kámen, když ho jako otce bude prositi za chléb? Aneb jestli za rybu, zdali místo ryby dá jemu hada? Aneb bude-li ho prositi za vejce, zdali podá jemu štíra? Jestliže tedy vy, jsouce zlí, umíte dobré dary dávati

mali, nostis bona data dare fíliis vestris: quanto magis Pater vester de coelo dabit spíritum bonum peténtibus se?

dítkám svým, čím spíše Otec váš nebeský dá ducha dobrého těm, kteří ho prosí."

Offertorium. Ps. 108.

Contifébor Dómino nimis in ore meo: et in médio multórum laudábo eum, qui ástitit a dextris paúperis: ut salvam fáceret a persequéntibus ánimam meam, allelúja.

Obětování. Ž. 108, 30-31.

Slaviti budu velmi Pána ústy svými a ve shromáždění valném chváliti jej budu, neboť postavil se chudému po pravici, aby vysvobodil od pronásledovatelů duši mou, aleluja.

Secreta

Haec múnera, quaesumus, Dómine, et víncula nostrae pravitátis absólvant, et tuae nobis misericórdiae dona concílient. Per Dóminum nostrum...

Tichá modlitba

Tyto dary, prosíme, Pane, nechť rozváží pouta našich nepravostí a tvého milosrdenství nám dary zjednají. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Druhá a třetí modlitba (str. 554); ve velikonočním týdnu říká se jenom modlitba proti pronásl. Církve nebo za Papeže (str. 50). Preface velikonoční (str. 33).

Communio. Luc. 11, 9-10.

Pétite, et accipiétis: quaerite, et inventiétis: pulsáte, et aperiétur vobis: omnis enim qui petit, áccipit: et qui quaerit, ínvenit: et pulsánti aperiétur, allelúja.

Kpřijímání. Luk. 11, 9-10.

Proste a bude vám dáno, hledejte a naleznete, tlucte a bude vám otevřeno, neboť každý, kdo prosí, bere; a kdo hledá, nalézá, a tomu, kdo tluče, bude otevřeno, aleluja.

Postcommunio

Vota nostra, quaesumus, Dómine, pio favóre proséquere: ut, dum dona tua in tribulatióne percípimus, de consolatióne nostra in tuo amóre crescámus. Per Dóminum nostrum...

Po přijímání

Prosby naše, prosíme, Pane, milostivou přízní provázej, abychom dary tvoje v soužení svém přijali a takto svojí útěchou v lásce k tobě rostli. Skrze Pána našeho...

Druhá a třetí modlitba (str. 554); ve velikonočním týdnu říká se jenom modlitba proti pronásl. Církve nebo za Papeže (str. 50).

Svatvečer Nanebevstoupení Páně

Mše sv. jako o páté neděli po Velikonocích (str. 565) vyjímaje následující: Druhé modlitby z mše sv. prosebné (str. 570, 573), třetí ke cti Panny Marie (str. 554).

Léctio	Čtení
Epístolae beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios. c. 4,7-13.	z listu sv. Pavla apoštola k Efesským. 4, 7-13.
Fratres: Unicuíque nostrum data est grátia secúndum mensúram donatiónis Christi. Propter quod dicit: Ascéndens in altum, captívam duxit captivitátem: dedit dona homínibus. Quod autem ascéndit, quid est, nisi quia et descéndit primum in inferióres partes terrae? Qui descéndit, ipse est et qui ascéndit super omnes coelos, ut impléret ómnia. Et ipse dedit quosdam quidem Apóstolos, quosdam autem Prophétas, álios vero Evangelístas, álios autem pastóres et doctóres, ad consummatónem sanctórum in opus ministérii, in aedificatiónem córporis Christi: donec occurrámus omnes in unitátem fídei, et agnitiónis Fílii Dei, in virum perféctum, in mensúram aetátis plenitúdinis Christi.	Bratři, jednomukaždému z nás byla dána milost podle míry daru Kristova. Proto praví: „Vystoupiv do výše, odvedl zajatce, dal dary lidem.“ To však že vystoupil, co je to, leč že dříve také sestoupil na dolní části země? Ten, jenž sestoupil, ten právě je to, jenž také vystoupil nade všecka nebesa, aby naplnil všecko. On také dal jedny za apoštoly, jiné za proroky, jiné za evangelisty, jiné za pastýře a učitele, aby za účelem zdokonalení věřících konali službu a vzdělávali tělo Kristovo, až bychom se sešli všickni v jednotu víry a poznání Syna Božího, v muže dospělého, v míru věku plnosti Kristovy.
Evangelium	
†Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joán. c. 17.	† Slova sv. Evangelia podle Jana. 17, 1-11.

Úloha vykupitelská byla skončena umučením Páně a jeho Vzkříšením. Odměna jeho jako člověka byla v oslavení, kterého se mu dostalo od Otce. Na tento slavnostní okamžik se připravujeme v tento svatvečer.

In illo témpore: Sublevátis Jesus óculis in coelum, dixit: Pater, venit hora, clarífica Fílium tuum, ut Fílius tuus clarificet te: sicut dedísti ei potestátem omnis carnis, ut omne, quod dedísti ei, det eis vitam aetérnam. Haec est autem vita aetérna: ut cognóscant te, solum Deum verum, et quem misísti Jesum Christum. Ego te clarificávi super terram: opus consummávi, quod dedísti mihi, ut fáciam: et nunc clarífica me tu, Pater, apud temetípsum, claritáte, quam hábui, priúsquam mundus esset, apud te. Manifestávi nomen tuum homínibus, quos dedísti mihi de mundo. Tui erant, et mihi eos dedísti: et sermónem tuum servavérunt. Nunc cognovérunt, quia ómnia, quae dedísti mihi, abs te sunt: quia verba, quae dedísti mihi, dedi eis: et ipsi accepérunt, et cognovérunt vere quia a te exívi, et credidérunt, quia tu me misísti. Ego pro eis rogo, non pro mundo rogo, sed pro his, quos dedísti mihi: quia tui sunt: et mea ómnia tua sunt, et tua mea sunt:	Za onoho času Ježíš pozdvih očí k nebi řekl: „Otče přišla hodina; oslav Syna svého, aby Syn tvůj oslavil tebe, ježto jsi mu dal moc nade vším lidstvem, aby dal život věčný všem, které jsi dal jemu. To pak jest život věčný, aby poznali tebe, jediného pravého Boha, a toho, jehož jsi poslal, Ježíše Krista. Já jsem tě oslavil na zemi, dokonav dílo, které jsi mi dal, abych je učinil. A nyní oslav mě ty, Otče, u sebe slávou, kterou jsem měl u tebe, prve nežli svět byl. Oznámil jsem jméno tvé lidem, které jsi mi dal ze světa. Tvoji byli, a mně jsi je dal, a slovo tvé zachovali. Nyní poznali, že všecko, co jsi mi dal, jest od tebe, neboť slova, která jsi mi dal, dal jsem jim, a oni je přijali a poznali právě, že jsem vyšel od tebe, a uvěřili, že ty jsi mě poslal. Já za ně prosím. Neprosím to za svět, nýbrž za ty, které jsi mi dal, neboť tvoji jsou. A všecko, co jest mé, jest tvoje, a co jest tvé, jest moje, a jsem v nich oslaven. A již nejsem ve světě,

et clarificátus sum in eis. Et jam non sum in mundo, et hi in mundo sunt, et ego ad te vénio.

ale oni jsou ve světě, a já jdu k tobě."

Všichni, kdož uvěřili Kristu, že byl poslán od Otce, mají v něm mocného přímluvce.

Preface velikonoční (str. 33).

Nanebevstoupení Páně

Shromáždění u sv. Petra

Nanebevstoupením korunoval Kristus svůj bohulidský život na světě. Vyšel od Otce svého, aby se nám učinil ve všem podobným a sňal s nás odsouzení, které na nás naši prarodičové uvalili. Svým umučením a svou smrtí zničil dluhopis, jímž jsme byli zapsáni peklu. Ukázal nám svým životem, čím jsme povinni Bohu a jak mu máme sloužiti. Svým zmrtvýchvstáním nám dokázal, že jest pravý Bůh a že všecka jeho slova zde na zemi mají věčnou platnost. Po skončeném díle odchází opět ke svému Otci, po jehož pravici sedí. Ještě jednou se objeví, ale pak zasedne k Soudu, jehož rozsudky budou po celou věčnost platiti. Ti, kdo mu uvěřili a dle jeho slov žili, budou s ním po celou věčnost kralovati v nekonečné blaženosti. Ti, kdo jím povrhli, budou po celou věčnost zavrženi a mučiti budou sami sebe v pekle. Pro co se rozhodneme?

Radujme se s Církví svatou, která dnes jásá nad triumfálním vstupem svého božského Chotě do Nebe a upřeme na toto místo blaženosti svou mysl a své srdce!

Introitus. Act. 1, 11.

Viri Galilaei, quid admirámini aspiciéntes in coelum? allelúja: quemádmodum vidístis eum ascendéntem in coelum, ita véniet, allelúja, allelúja, allelúja. Ps. 46, 2. Omnes gentes plaúdite mánibus: jubiláte Deo in voce exsultatiónis. ℣. Glória Patri et Fílio ...

Vstup. Skut. 1, 11.

Muži galilejští, proč hledíte s úžasem do nebe? Aleluja. Jak jste ho viděli vstupovati na nebe, tak přijde, aleluja, aleluja, aleluja. Ž. 46, 2. Tleskejte rukama všichni národové; plesejte nad Bohem s jásáním. ℣. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému, jakož bylo na počátku ...

Oratio

Concéde, quaesumus, omnípotens Deus: ut qui hodiérna die Unigénitum tuum Redemptórem nostrum ad coelos ascendísse crédimus: ipsi quoque mente in coeléstibus habitémus. Per eúmdem Dóminum nostrum ...

Modlitba

Popřej, prosíme, všemohoucí Bože, abychom, kteří věříme, že dnešního dne Jednorozený tvůj, Vykupitel náš, na nebesa vstoupil, sami také myslí v nebesích dleli. Skrze téhož Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého ...

Léctio

Áctuum Apostolórum 1, 1-11.

Čtení

ze Skutků Apoštolských 1, 1-11.

Svatý Apoštol Lukáš vypravuje ve Skutcích Apoštolských o radostné události Nanebevstoupení Páně.

Primum quidem sermónem feci de ómnibus, o Theóphile, quae coepit Jesus fácere et docére usque in diem, qua, praecípiens Apóstolis per Spíritum Sanctum, quos elégit, assúmptus est: quibus et praebuit seípsum vivum post passiónem suam in multis arguméntis, per dies quadragínta appárens eis, et loquens de regno Dei. Et convéscens, praecépit eis, ab Jerosólymis ne discéderent, sed exspectárent promissiónem Patris, quam audístis (inquit) per os meum: quia Joánnes quidem baptizávit aqua, vos autem baptizabímini Spíritu Sancto non post multos hos dies. Igitur qui convénerant, interrogábant eum, dicéntes: Dómine, si in témpore hoc restítues regnum Israel? Dixit autem eis: Non est vestrum nosse témpora vel momenta, quae Pater pósuit in sua potestáte; sed accipiétis virtútem super-

První knihu složil jsem, Theofile, o všech těch věcech, které Ježíš činil a učil od počátku až do dne, ve kterém byl vzat do nebe, dav příkaz skrze Ducha Svatého apoštolům, jež byl vyvolil a jimž se také ukázal živý po svém utrpení mnoha důkazy, zjevuje se jim po čtyřicet dní a mluvě o království Božím. A když s nimi jedl, poručil jim, aby neodcházeli z Jerusalema, nýbrž aby očekávali zaslíbení Otcovo, kteréž (vece) „slyšeli jste z úst mých; neboť Jan křtil vodou, vy však budete pokřtěni Duchem Svatým po dnech nemnohých." I tázali se ho ti, kteří se byli shromáždili řkouce: „Pane, v tomto-li čase obnoviš království pro Israele?" Ale on řekl jim: „Nepřísluší vám znáti časy neb chvíle, které Otec ustanovil mocí sobě vlastní, avšak obdržíte sílu, když na vás sestoupí Duch Sva-

veniéntis Spíritus Sancti in vos, et éritis mihi testes in Jerúsalem, et in omni Judaea, et Samaría, et usque ad últimum terrae. Et cum haec dixísset, vidéntibus illis, elevátus est, et nubes suscépit eum ab óculis eórum. Cumque intuerénter in coelum eúntem illum, ecce duo viri astitérunt juxta illos in véstibus albis, qui et dixérunt: Viri Galilaei, quid statis aspiciéntes in coelum? Hic Jesus, qui assúmptus est a vobis in coelum, sic véniet, quemádmodum vidístis eum eúntem in coelum.

tý, a budete mi svědky v Jerusalemě a po všem Judsku i Samařsku a až do končin země." A to pověděv, byl vyzdvižen před jejich zraky, a oblak vzal jej s očí jejich. A jak hleděli upřeně do nebe, když se tam ubíral, aj dva muži stáli u nich v rouše bílém a řekli: „Muži galilejští, proč stojíte hledíce do nebe? Ten Ježíš, který vzat jest od vás do nebe, přijde tak, jak jste ho viděli do nebe jíti."

Allelúja, allelúja. V. Ps. 46, 6. Ascéndit Deus in jubilatióne, et Dóminus in voce tubae. Allelúja. V. Ps. 67, 18-19. Dóminus in Sina in sancto, ascéndens in altum, captívam duxit captivitátem. Allelúja.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 46, 6. Vstoupil Bůh za plesání, Pán za zvuku polnic. Aleluja. V. Ž. 67, 18-19. Pán přichází se Sinaje do svatyně, vstupuje na výsost a jako zajatce vede s sebou zajetí. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Marcum. c. 16.

† Slova sv. Evangelia podle Marka. 16, 14-20.

Evangelium popisuje ještě krátce události po Zmrtvýchvstání Vykupitele, kdy dává svým vyvoleným Apoštolům poslední naučení a rozkaz šířiti jeho učení po celém světě. Rovněž o Nanebevstoupení svatý Evangelista mluví. Po přečtení se zhasne velikonoční svíce (paškál), která po 40 dní byla symbolem Vzkříšeného, jenž dnes opustil svoje vyvolené.

In illo tempóre: Recumbéntibus úndecim discípulis, appáruit illis Jesus: et exprobrávit incredulitátem eórum, et durítiam cordis: quia iis, qui víderant eum resurrexísse, non credidérunt. Et dixit eis: Eúntes in mundum univérsum, praedicáte Evangélium omni creatúrae. Qui credíderit et baptizátus fúerit, salvus erit: qui vero non credíderit, condemnábitur. Signa autem eos, qui credíderint, haec sequéntur: In nómine meo daemónia ejícient: linguis loquéntur novis: serpéntes tollent: et si mortíferum quid bíberint, non eis nocébit: super aegros manus impónent, et bene habébunt. Et Dóminus quidem Jesus, postquam locútus est eis, assúmptus est in coelum, et sedet a dextris Dei. Illi autem profécti, praedicavérunt ubíque, Dómino cooperánte, et sermónem confirmánte, sequéntibus signis. Et dicitur Credo.

Za onoho času Ježíš ukázal se jedenácti učedníkům, když byli za stolem, a vytýkal jim nevěru jejich a tvrdost srdce, že nevěřili těm, kteří jej byli viděli zmrtvých vstalého. A řekl jim: „Jdouce do veškerého světa, kažte Evangelium všemu stvoření. Kdo uvěří a pokřtěn bude, spasen bude; kdo však neuvěří, bude zavržen. Těch pak, kteří uvěří, budou následovati tyto divy: ve jménu mém budou zlé duchy vymítati, novými jazyky mluviti, hady bráti a jestliže by co jedovatého pili, neuškodí jim; na nemocné budou ruce vkládati, a ti se uzdraví." A když Pán Ježíš byl k nim domluvil, vzat jest do nebe a usedl po pravici Boží; oni pak vyšedše kázali všude, a Pán jim pomáhal a potvrzoval slova jejich zázraky, které potom následovaly.

Následuje Credo.

Offertorium. Ps. 46, 6.

Ascéndit Deus in jubilatióne, et Dóminus in voce tubae, allelúja.

Obětování. Ž. 46, 6.

Vstoupil Bůh za plesání a Pán za zvuku polnic, aleluja.

Secreta

Súscipe, Dómine, múnera, quae pro Fílii tui gloriósa Ascensióne deférimus: et concéde propítius; ut a praeséntibus perículis liberémur, et ad vitam per-

Tichá modlitba

Přijmi, Pane, obětní dary, které pro slavné Nanebevstoupení Syna tvého přinášíme, a popřej milostivě, abychom od časných nebezpečí vysvobozeni by-

veniámus aetérnam. Per eúmdem Dóminum ...

li a života věčného došli. Skrze téhož Pána ...

Preface (str. 34).

Communio. Ps. 67,33-34.

Psállite Dómino, qui ascéndit super coelos coelórum ad Oriéntem, allelúja.

K přijímání. Ž. 67.

Prozpěvujte Pánu, jenž vstoupil na nebesa nebes směrem k Východu, aleluja.

Postcommunio

Praesta nobis, quaesumus, omnípotens et miséricors Deus: ut, quae visibílibus mystériis suménda percépimus, invisíbili consequámur effectu. Per Dóminum nostrum ...

Po přijímání

Uděl nám, prosíme, všemohoucí a milosrdný Bože, abychom, co jsme pod viditelnými tajemstvími jako pokrm přijali, toho i neviditelného účinku dosáhli. Skrze Pána ...

Dnešním dnem počíná se příprava na seslání Ducha Svatého. Připojme se k oné krásné noveně, kterou konali apoštolové s Pannou Marií ve večeřadle Páně, trvajíce na modlitbách a očekávajíce slíbeného Ducha Svatého.

Mezi oktávem bere se stejná mše jako o svátku Nanebevstoupení Páně (str. 576); přibírá se k tomu druhá (str. 554) a třetí modlitba (str. 46—50). Padá-li do té doby nějaký svátek (duplex nebo semiduplex), bere se mše sv. z tohoto svátku a jako připomínka říkají se modlitby ze svátku Nanebevzetí Páně. Je-li tento svátek jednoduchý (simplex), bere se mše sv. ze svátku Nanebevzetí, jako druhá připomínka berou se modlitby z jednoduchého svátku a jako třetí připomínka modlitby ke cti Panny Marie (str. 554).

Neděle mezi oktávem Nanebevstoupení Páně

Teď už sídlí náš Vykupitel v Nebi. Chceme-li jeho tvář uzříti, musíme své pohledy odvrátiti od země a světa. K nebi se musíme obraceti ve všech svých útrapách, neboť tam sídlí naše Spása a Světlo našich duší. — Vyprosme si na oslaveném Kristu milost věrnosti k jeho příkazům, jež nám zde na světě jako drahocenné dědictví zanechal! — Ve středověku nazývali v Římě tuto neděli „růžovou", neboť lid sypal k uctění Pána Ježíše po kostele růže a jiné květy.

Introitus. Ps. 26,7,8,9.

Exaúdi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te, alleallúja: tibi dixit cor

Vstup. Ž. 26,7,8 a 9.

Vyslyš, Pane, hlas můj, kterým volám k tobě, aleluja. K tobě mluví srdce

meum, quaesívi vultum tuum, vultum tuum, Dómine requíram: ne avértas fáciem tuam a me, allelúja, allelúja. Ps. ib. 1. Dóminus illumínatio mea, et salus mea: quem timébo? V. Glória Patri...

mé, hledám tvář tvou. Po tváři tvé budu, Pane, toužiti; neodvracej tváře své ode mne, aleluja, aleluja. Ž. tamt. 1. Pán jest světlo mé a spása má, koho bych se měl báti? V. Sláva Otci i Synu ...

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, fac nos tibi semper et devótam gérere voluntátem, et majestáti tuae sincéro corde servíre. Per Dóminum nostrum ...

Modlitba

Všemohoucí, věčný Bože, učiň, abychom tobě povždy i oddanou projevovali vůli i velebnosti tvé čistým sloužili srdcem. Skrze Pána našeho ...

Připomínka Nanebevstoupení Páně (str. 576).

Léctio

Epístolae beáti Petri Apóstoli. 1. cap. 4, 7-11.

Čtení

z prvního listu sv. Petra Apoštola. 4, 7-11.

Nejněžnějším odkazem Kristovým jsou jeho neustálé pobídky k prokazování Lásky — k Bohu v modlitbě, k bližnímu v pokorné službě.

Caríssimi: Estóte prudéntes, et vigiláte in oratiónibus. Ante ómnia autem, mútuam in vobismetípsis caritátem contínuam habéntes: quia cáritas óperit multitúdinem peccatórum. Hospitáles ínvicem sine murmuratióne: unusquísque, sicut accépit grátiam, in altérutrum illam administrántes, sicut boni dispensatóres multifórmis grátiae Dei. Si quis lóquitur, quasi sermónes Dei: si quis minístrat, tamquam ex virtúte, quam administrat Deus: ut in ómnibus honorificétur Deus per Je-

Nejmilejší, buďte opatrni a bděte na modlitbách. Předem mějte vytrvalou lásku k sobě vespolek, neboť láska přikrývá množství hříchů; buďte pohostinští jedni k druhým bez reptání. Posluhujte si vespolek každý podle milosti, kterou byl obdržel, jakožto dobří správcové rozličné milosti Boží; mluví-li kdo, mluv jako slova Boží; přisluhuje-li kdo, přisluhuj jako z moci, kterou Bůh uděluje, aby ve všem byl oslaven Bůh skrze Ježíše Krista, Pána našeho.

sum Christum, Dóminum nostrum.

Allelúja, allelúja. ℣. Ps. 46, 9. Regnávit Dóminus super omnes gentes: Deus sedet super sedem sanctam suam. Allelúja. ℣. Joann. 14, 18. Non vos relínquam órphanos: vado, et vénio ad vos, et gaudébit cor vestrum. Allelúja.

Kdyby lidská společnost plnila tyto křesťanské příkazy, nebylo by válek a nesvárů.

Aleluja, aleluja. ℣. Ž. 46, 9. Kraluje Pán nade všemi národy; Bůh sedí na trůnu svém svatém. Aleluja. ℣. Jan 14, 18. Nezanechám vás sirotky; jdu a přijdu k vám a radovati se bude srdce vaše. Aleluja.

Evangelium

†Sequéntia s. Evangélii secúndum Joánnem. 15 et 16.

† Slova sv. Ev. podle Jana. 15, 26-27 a 16, 1-4.

Vykupitel neslíbil lidstvu Ráj na zemi a svým nejvěrnějším předpovídá pronásledování. Tato předpověď má nás povzbuditi k důvěře v Boha, jenž o tom všem už předem ví a dovede všecko zlo svým vyvoleným obrátiti v dobro. Abychom v těchto zkouškách vytrvali, sešle Ducha Svatého, jenž nám dosvědčí Božství Ježíše Krista.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Cum vénerit Paráclitus, quem ego mittam vobis a Patre, Spíritum veritátis, qui a Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me: et vos testimónium perhibébitis, quia ab inítio mecum estis. Haec locútus sum vobis, ut non scandalizémini. Absque synagógis fácient vos: sed venit hora, ut omnis qui intérficit vos, arbitrétur obséquium se praestáre Deo. Et haec fácient vobis, quia non novérunt Patrem, neque me. Sed haec locútus sum vobis, ut, cum vénerit hora eórum, reminiscámini, quia ego dixi vobis.

Za onoho času Pán Ježíš řekl učedníkům svým: „Když přijde Utěšitel, kterého já pošlu vám od Otce, Duch pravdy, jenž vychází od Otce, ten bude svědčiti o mně; avšak i vy budete svědčiti, neboť jste se mnou od počátku. Toto mluvil jsem vám, abyste se nepohoršili. Z náboženské obce své vyloučí vás, ano přichází hodina, že každý, kdo vás zabije, bude se domnívati, že by tím Bohu sloužil. A to vám učiní, poněvadž nepoznali Otce ani mne. Ale tyto věci mluvil jsem vám, abyste, když přijde hodina jejich, rozpomenuli se, že jsem je vám pověděl."

Et dicitur Credo.

Následuje Credo.

Offertorium. Ps. 46, 6.

Ascéndit Deus in jubilatióne: et Dóminus in voce tubae, allelúja.

Obětování. Ž. 46, 6.

Vstoupil Bůh za plesání a Pán za zvuku polnic, alluluja.

Secreta

Sacrifícia nos, Dómine, immaculáta purificent: et méntibus nostris supérnae grátiae dent vigórem. Per Dóminum nostrum...

Tichá modlitba

Oběti neposkvrněné, Pane, nechť nás očistí a duším našim dodají nebeské milosti sílu. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Připomínka Nanebevstoupení Páně (str. 579). Preface (str. 34).

Communio

Joan. 17, 12-13 et 15.

Pater, cum essem cum eis, ego servábam eos, quos dedísti mihi, allelúja: nunc autem ad te vénio: non rogo, ut tollas eos de mundo, sed ut serves eos a malo, allelúja, allelúja.

K přijímání

Jan 17, 12-13 a 15.

Otče, když jsem byl s nimi, chránil jsem těch, které jsi mi dal, aleluja. Nyní však jdu k tobě; neprosím, abys je vzal ze světa, ale abys je chránil od zlého, aleluja, aleluja.

Postcommunio

Repléti, Dómine, munéribus sacris: da, quaesumus; ut in gratiárum semper actióne maneámus. Per Dóminum nostrum...

Po přijímání

Nasyceni jsme, Pane, dary svatými; dej, prosíme, abychom v ustavičném díkučinění setrvali. Skrze Pána našeho...

Připomínka Nanebevstoupení Páně (str. 580).

Svatvečer Svatodušní

Shromáždění u sv. Jana v Lateráně

Jako v noci o Bílou sobotu, tak i dnes ve svatvečer Hodu Božího Svatodušního dostávali katechumeni křest svatý, zvláště oni, kterým to bylo pro nemoc o Bílou sobotu nemožno. Proto dnešní bohoslužba podobá se v mnohém bohoslužbě Bílé soboty.

Nejprve čte kněz na epištolní straně šest Proroctví. Před modlitbami však nevyzývá k pokleknutí.

Proroctví

První Proroctví: stejné jako na str 485

Oratio

Orémus. Deus, qui in Ábrahae fámuli tui ópere, humáno géneri obediéntiae exémpla praebuísti: concéde nobis, et nostrae voluntátis pravitátem frángere, et tuórum praeceptórum rectitúdinem in ómnibus adimplére. Per Dóminum.

Modlitba

Modleme se! Bože, jenž jsi činem služebníka svého Abrahama lidskému pokolení dal příklad poslušnosti, uděl nám, abychom i zlomili převrácenost své vůle i naplnili ve všem správnost tvých přikázání. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Druhé Proroctví: stejné jako na str. 488. Po něm Traktus (2. Mojž. 15, 1-2) na str. 489.

Oratio

Orémus. Deus, qui primis tempóribus impléta mirácula novi Testaménti luce reserásti, ut et Mare Rubrum forma sacri fontis exísteret, et liberáta plebs ab Aegyptíaca servitúte christiáni pópuli sacraménta praeférret: da, ut omnes gentes, Israélis privilégium mérito fídei consecútae, Spíritus tui participatióne regenerén-tur. Per Dóminum . . in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus.

Modlitba

Modleme se! Bože, jenž jsi zázraky učiněné v dřívějších časech světlem Nového Zákona ozřejmil, takže Červené Moře jeví se jako obraz svatého pramene a lid osvobozený z egyptského zajetí ukazuje na svátosti křesťanského lidu, dej, aby všichni národové zásluhou víry výsady Israelovy dosáhnuvše, přijetím Ducha tvého znovuzrozeni byli. Skrze Pána . . . v jednotě téhož.

Třetí Proroctví: stejné jako na str. 501. Potom Traktus (5. Mojž. 32, 1-4.) na str. 502.

Oratio

Orémus. Deus, glorificátio fidélium, et vita justórum, qui per Móysen, fámulum tuum, nos quoque modulatióne sacri cármi-

Modlitba

Modleme se! Bože, slávo věřících a živote spravedlivých, jenž jsi také nás zpěvem svaté písně služebníka svého Mojžíše

nis erudísti: univérsis géntibus misericórdiae tuae munus operáre, tribuéndo beatitúdinem, auferéndo terrórem: ut, quod pronuntiátum est ad supplícium, in remédium transferátur aetérnum. Per Dóminum . . .

poučil, vykonávej nad všemi národy úřad milosrdenství svého, uděluje blaženost, odnímaje hrůzu, aby pohrůžka trestu obrátila se v lék věčný. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou žije . . .

Čtvrté Proroctví: stejné jako na str. 497. Potom Traktus (Is. 5, 1-2.) na str. 498.

Oratio

Orémus. Omnípotens sempitérne Deus, qui per únicum Fílium tuum, Eccléslae tuae demonstrásti te esse cultórem: omnem pálmitem, fructum in eódem Christo tuo, qui vera vitis est, afferéntem, cleménter éxcolens, ut fructus áfferat amplióres: fidélibus tuis, quos velut víneam ex Aegýpto per fontem baptísmi transtulísti, nullae peccatórum spinae praeváleant: ut, Spíritus tui sanctificatióne muníti, perpétua fruge diténtur. Per eúmdem Dóminum nostrum . . . in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus . . .

Modlitba

Modleme se! Všemohoucí věčný Bože, jenž jsi skrze jediného Syna svého ukázal se býti vzdělavatelem své Církve, pěstuje laskavě — aby přinesla hojnější plody — každou ratolest, která přináší plody v témže tvém Pomazaném, jenž jest pravou révou, nechť nad věrnými tvými, které jsi jako vinici skrze křestní pramen z Egypta přesadil, žádné trny hříchů nemají převahy, aby, posvěcením Ducha tvého jsouce chráněni, obohaceni byli věčnými plody. Skrze téhož Pána . . . v jednotě téhož Ducha Svatého . . .

Páté Proroctví: stejné jako na str. 492.

Oratio

Orémus. Deus, qui nobis per Prophetárum ora praecepísti temporália relínquere, atque ad aetérna festináre: da fámulis tuis;

Modlitba

Modleme se! Bože, jenž jsi nám ústy Proroků nařídil časné věci opustiti a k věčným spěti, dej služebníkům svým, abychom,

ut, quae a te jussa cognóvimus, implére coelésti inspiratióne valeámus. Per Dóminum ...

co jsme poznali, že je tebou nařízeno, dovedli nebeským vnuknutím vyplniti. Skrze Pána ...

Šesté Proroctví: stejné jako na str. 495.

Oratio

Orémus. Dómine, Deus virtútum, qui collápsa réparas, et reparáta consérvas: auge pópulos in tui nóminis sanctificatióne renovándos; ut omnes, qui sacro baptísmate diluúntur, tua semper inspiratióne dirigántur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum ...

Modlitba

Modleme se! Hospodine, Bože zástupů, který rozpadlé napravuješ a napravené zachováváš, rozmnož národy, kteří posvěcováním jména tvého mají obnoveni býti, aby všichni, kteří svatým křtem jsou obmýváni, povždy tvým vnukáním řízeni byli. Skrze Pána ...

Svěcení křestní vody

Po Proroctvích světí se ve farních kostelích křestní voda. Modlitby jsou stejné jako o Bílou sobotu (str. 507 atd.). Cestou ke křtitelnici zpívá se Traktus (Ž. 41, 2-4.) jako na str. 508. U křtitelnice modlí se kněz před svěcením křestní vody:

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Pán s vámi.
℟. I s duchem tvým.

Oratio

Orémus. Concéde, quaesumus, omnípotens Deus: ut, qui sollemnitátem doni Sancti Spíritus cólimus, coeléstibus desidériis accénsi, fontem vitae sitiámus. Per Dóminum ... in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus ...

Modlitba

Modleme se! Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, abychom, kteří slavnost seslání Ducha Svatého konáme, zaníceni jsouce nebeskými touhami, žízнili po prameni života. Skrze Pána ... v jednotě téhož Ducha Svatého.

Na zpáteční cestě od křtitelnice, po svěcení křestní vody, říká se zkrácená litanie ke všem svatým (viz Přídavek).

Mše svatá

Vstup říká se jenom v soukromých mších sv.; při slavné mši sv. odpadá jako o Bílou sobotu. — Spojíme se s novokřtěnci a

budeme s nimi toužiti po úplném očištění a po novém Duchu, jímž se necháme prostoupit.

Introitus

Ez. 36, 23, 24, 25-26.

Cum sanctificátus fúero in vobis, congregábo vos de univérsis terris: et effúndam super vos aquam mundam, et mundabímini ab ómnibus inquinaméntis vestris: et dabo vobis spíritum novum, allelúja, allelúja. Ps. 33, 2. Benedícam Dóminum in omni témpore: semper laus ejus in ore meo. ℣. Glória Patri ...

Vstup

Ez. 36, 23, 24, 25-26.

Až budu posvěcen mezi vámi, shromáždím vás ze všech zemí; a vyliji na vás vodu čistou. I budete očištěni ode všech poskvrnění svých; a dám vám ducha svého, aleluja, aleluja. Ž. 33, 2. Chváliti budu Pána v každém čase; vždycky bude chvála jeho v ústech mých. ℣. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému ...

Při Gloria rozezvučí se jako o Bílé sobotě všecky zvony, aby byla naznačena naše radost.

Oratio

Praesta, quaesumus, omnípotens Deus, ut claritátis tuae super nos splendor effúlgeat: et lux tuae lucis corda eórum, qui per grátiam tuam renáti sunt, Sancti Spíritus illustratióne confírmet. Per Dóminum .. in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus.

Modlitba

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, aby lesk tvé jasnosti nad námi zazářil, a světlo světa tvého nechť srdce těch, kteří skrze milost tvou jsou znovuzrozeni, osvícením Ducha Svatého posílí. Skrze Pána ... v jednotě téhož Ducha Svatého ...

Léctio

Áctuum Apostolórum cap. 19, 1-8.

Čtení

ze Skutků apoštolských 19, 1-8.

Také my jsme pokřtěni na jméno Ježíšovo; tím však povstala pro nás povinnost chovati se jako učedníci jeho.

In diébus illis: Factum est, cum Apóllo esset Corínthi, ut Paulus peragrátis superióribus pártibus veníret Ephesum, et inve-

V těch dnech, když Apollo byl v Korintě, stalo se, že Pavel prošed krajiny horní přišel do Efesu a nalezl tam některé uče-

níret quosdam discípulos, dixítque ad eos: Si Spíritum Sanctum accepístis credéntes? At illi dixérunt ad eum: Sed neque si Spíritus Sanctus est, audívimus. Ille vero ait: In quo ergo baptizáti estis? Qui dixérunt: In Joánnis baptísmate. Dixit autem Paulus: Joánnes baptizávit baptísmo poeniténtiae pópulum, dicens: In eum, qui ventúrus esset post ipsum, ut créderent, hoc est, in Jesum. His audítis, baptizáti sunt in nómine Dómini Jesu. Et cum imposuísset illis manus Paulus, venit Spíritus Sanctus super eos, et loquebántur linguis, et prophetábant. Erant autem omnes viri fere duódecim. Introgréssus autem synagógam, cum fidúcia loquebátur per tres menses, dísputans, et suádens de regno Dei.

níky; i řekl k nim: „Zdali jste přijali Ducha Svatého uvěřivše?“ Oni však řekli: „Ale ani jsme neslyšeli, je-li Duch Svatý.“ Tu řekl: „V co tedy byli jste pokřtěni?“ A oni pravili: „V křest Janův.“ I řekl Pavel: „Jan křtil křtem pokání, říkaje lidu, aby věřili v toho, jenž přijde po něm, to jest v Ježíše.“ Uslyševše to byli pokřtěni ve jménu Pána Ježíše. A když Pavel vložil na ně ruce, přišel na ně Duch Svatý; i mluvili jazyky a prorokovali. Bylo pak všech těch mužů asi dvanácte. Vešed potom do synagogy, mluvil svobodně a odvážně po tři měsíce, vykládaje a přesvědčiti hledě o věcech království Božího.

V prvých dobách Církve děly se zevně často věci, které nyní Duch Svatý působí svou milostí jenom ve skrytu duše.

Allelúja. ℣. Ps. 106, 1. Confitémini Dómino, quóniam bonus: quóniam in saeculum misericórdia ejus.

Aleluja. ℣. Ž. 106, 1. Chvalte Pána, neboť jest dobrý, neboť na věky trvá milosrdenství jeho.

Tractus. Ps. 116, 1-2.

Laudáte Dóminum, ómnes gentes: et collaudáte eum, omnes pópuli. ℣. Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: et

Traktus. Ž. 116, 1-2.

Chvalte Pána, všichni národové, chvalte jej, všichni lidé. ℣. Neboť upevněno jest nad námi jeho milosrdenství; věrnost Ho-

véritas Dómini manet in aetérnum.

spodinova zůstává na věky.

K Evangeliu se tentokrát neberou světla, jenom kadidlo.

Evangelium

†Sequéntia s. Evangélii secúndum Joánnem. c. 14.

Slova sv. Evangelia podle Jana. 14, 15-21.

Marně bychom mluvili Ježíšovi o své lásce, kdybychom ji nedokazovali zachováváním jeho přikázání. Jenom tehdy budeme také milováni Ježíšem a jeho Otcem.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Si dilígitis me, mandáta mea serváte. Et ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis, ut máneat vobíscum in aetérnum, Spíritum veritátis, quem mundus non potest accípere, quia non videt eum, nec scit eum. Vos autem cognoscétis eum; quia apud vos manébit, et in vobis erit. Non relínquam vos órphanos: véniam ad vos. Adhuc módicum; et mundus me jam non vidit. Vos autem vidétis me, quia ego vivo, et vos vivétis. In illo die vos cognoscétis quia ego sum in Patre meo, et vos in me, et ego in vobis. Qui habet mandáta mea, et servat ea, ille est, qui díligit me. Qui autem díligit me, diligétur a Patre meo; et ego díligam eum, et manifestábo ei meípsum.

Za onoho času Pán Ježíš řekl učeníkům svým: „Milujete-li mě, přikázání má zachovávejte. A já budu prositi Otce a jiného Utěšitele dá vám, aby s vámi zůstával na věky, Ducha pravdy; jeho svět nemůže přijmouti, poněvadž ho nevidí ani ho nezná; vy však jej znáte, neboť ve vás zůstává a ve vás bude. Nenechám vás sirotků, přijdu zase k vám. Ještě maličko, a svět již mne neuzří; vy však mě uzříte, neboť já jsem živ, i vy živi budete. V ten den vy poznáte, že já jsem v Otci svém a vy ve mně a já ve vás. Kdo má přikázání moje a je zachovává, ten mě miluje. Kdo však miluje mne, bude milován od Otce mého; i já budu jej milovati a zjevím se mu.“

Kristus nás sice viditelně opustil, ale poslal nám za sebe neviditelného Utěšitele, jenž u nás zůstane na věky.

Non dicitur Credo.

Neříká se Věřím.

Offertorium. Ps. 103,30-31.

Emítte Spíritum tuum, et creabúntur, et renovábis fáciem terrae: sit glória Dómini in saecula, allelúja.

Obětování. Ž. 103,30-31.

Sešli Ducha svého, a stvoření povstanou; i obnovíš tvář země. Budiž sláva Hospodinova na věky, aleluja.

Secreta

Múnera, quaesumus, Dómine, obláta sanctífica: et corda nostra Sancti Spíritus illustratióne emúnda. Per Dóminum . . . in unitáte ejúsdem . . .

Tichá modlitba

Obětované dary, prosíme, Pane, posvěť a srdce naše osvícením Ducha Svatého očisť. Skrze Pána . . . v jednotě téhož Ducha Svatého . . .

Preface: Svatodušní (str. 37).

Communio. Joan. 7, 37-39.

Último festivitátis die dicébat Jesus: Qui in me credit, flúmina de ventre ejus fluent aquae vivae: hoc autem dixit de Spíritu, quem acceptúri erant credéntes in eum, allelúja, allelúja.

K přijímání. Jan. 7, 37-39.

V poslední den slavnosti Ježíš pravil: „Kdo ve mne věří, proudové vody živé poplynou z jeho útrob.“ To pak řekl o Duchu, kterého měli přijmouti věřící v něho, aleluja, aleluja.

Postcommunio

Sancti Spíritus, Dómine, corda nostra mundet infúsio: et sui roris íntima aspersióne foecúndet. Per Dóminum . . . in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti . .

Po přijímání

Vlití Ducha Svatého, Pane, nechť srdce naše očistí a svou rosou jejich nitro skropí a zúrodní. Skrze Pána . . . v jednotě téhož Ducha Svatého . . .

Hod Boží svatodušní

Shromáždění u sv. Petra

V době, kdy slunné teplo pohání v přírodě všecko ke zrání, připomíná si Církev příchod Ducha Svatého — Světla a ohně Lásky, — jenž přivádí do plodu sémě, které Kristus zasil do srdcí vyvolených. Jest to právě padesátý (řecky: pentecoste, toto slovo je v mnohých řečech základem pro pojmenování dnešního svátku) den po slavné noci Vzkříšení. Také Židé slavili o Letnicích padesátý den po vyjití z Egypta, jež bylo předobrazením pravých Velikonoc. Podle tradice dostal Mojžíš padesátého dne na hoře Sinaji za rachotu hromu a zvuku trub Desatero, vryté v kamenné desky. Duch Svatý však přichází sice po prvé do Církve sv. s hukotem mocného vichru a v podobě ohně, ale ne, aby děsil a spaloval, nýbrž potěšil a zanítil k lásce. Od té doby zůstal duší Církve sv., kterou oživuje, vede a chrání od bludů. Zázrak seslání Ducha Svatého se opakuje při svátosti sv. biřmování i v duši každého jednotlivce, jemuž vpaluje Plamen do srdce svůj zákon Lásky a zanechává v něm nebeské dary a plody svatosti.

Svatodušní svátky se staly brzo v Církvi sv. druhým dnem slavného udílení Křtu. Odtud ta podobnost svatvečera a týdne svatodušního se svatvečerem a týdnem velikonočním. Už za času sv. papeže Lva Velkého (440—461) následovaly tři ještě dnes obvyklé dni postu. Byly pokládány za svatý dar Ducha Svatého, jenž nás vyzývá k odříkávání. Toho však, čeho se v dnech postu odříkáváme, máme užíti k udílení láskyplné almužny těm nejpotřebnějším z našich bratří. Jest tedy duch odříkání v mnohém smyslu plodným darem Ducha Svatého.

Děkujme tyto dni Bohu, že nám dal zroditi se z lůna Církve sv., která nedostala tvrdých zákonů od svého Zakladatele, nýbrž nejsladší zákony, po nichž lidská srdce prahnou — zákony Lásky. Vzpomeňme si také s vděčností na den svého sv. biřmování, kdy jsme se stali chrámem Ducha Svatého, a pečujme o to, abychom jej ničím neposkvrnili!

Liturgická barva svatodušních svátků jest červená — symbol ohně a Lásky.

Duch Svatý naplnil okrsek zemský a jako potvrzení své přítomnosti udělil Apoštolům znalost cizích řečí. Modleme se pokorně o to, aby nám udělil znalost nebeské řeči, bychom rozuměli, co se Bohu líbí a jak k němu dospějeme!

Introitus. Sap. 1,7.

Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, allelúja: et hoc quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis, allelúja, allelúja, allelúja. Ps. 67, 2. Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus: et fúgiant qui odérunt eum, a fácie ejus. V. Glória Patri et Fílio. . .

Vstup. Moudr. 1,7.

Duch Páně naplňuje okrsek země, aleluja; a ten, který všecko obsahá, zná každý hlas, aleluja, aleluja, aleluja. Ž. 67, 2. Povstaniž Bůh a rozprášeni buďtež nepřátelé jeho; ať prchají, kdo jej nenávidí, před tváří jeho. V. Sláva Otci . . .

Oratio

Deus, qui hodiérna die corda fidélium Sancti Spíritus illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu

Modlitba

Bože, jenž jsi dnešního dne srdce věřících osvícením Ducha Svatého poučil, dej nám, abychom

recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudére. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem...

Léctio
Áctuum Apostolórum cap. 2, 1-11.

Čtení
ze Skutků apoštolských 2, 1-11.

Ve Skutcích apoštolských čteme, jak Duch Svatý sestoupil na Apoštoly a učedníky ve způsobě ohnivých jazyků a jak tito udiveným cizincům hovořili v jejich mateřských jazycích.

Cum compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes discípuli páriter in eódem loco: et factus est repénte de coelo sonus, tamquam adveniéntis spíritus veheméntis: et replévit totam domum ubi erant sedéntes. Et apparuérunt illis dispertítae linguae tamquam ignis, sedítque supra síngulos eórum: et repléti sunt omnes Spíritu Sancto, et coepérunt loqui váriis linguis, prout Spíritus Sanctus dabat éloqui illis. Erant autem in Jerúsalem habitántes Judaei, viri religiósi ex omni natióne, quae sub coelo est. Facta autem hac voce, convénit multitúdo, et mente confúsa est, quóniam audiébat unusquísque lingua sua illos loquéntes. Stupébant autem omnes, et mirabántur, dicéntes: Nonne ecce omnes isti, qui loquúntur, Galilaei sunt? Et quómodo nos audívimus unusquísque linguam nostram, in qua nati sumus? Parthi, et Medi, et Aelamítae, et qui hábitant Mesopotámiam, Judaeam, et Cappadóciam, Pontum, et Ásiam, Phrýgiam, et Pamphýliam, Aegýptum, et partes Líbyae, quae est circa Cyrénem, et ádvenae Román, Judaei quoque, et Prosélyti, Cretes, et Árabes: audívimus eos loquéntes nostris linguis magnália Dei.

V těch dnech, když přišel den letnic, byli všickni pohromadě na jednom místě. Tu povstal náhle s nebe hukot, jako když táhne vítr silný, a naplnil dům, kde seděli; i ukázaly se jim jazyky jako ohnivé rozdělujíce se, a posadil se na každém z nich jeden, a všickni byli naplněni Duchem Svatým a počali mluviti jinými jazyky, jak ten Duch dával jim promlouvati. Přebývali pak v Jerusalemě židé, muži nábožní, ze všelikého národu pod nebem. A když povstal ten zvuk, sešel se zástup a strnul, neboť slyšeli je mluviti jedenkaždý jazykem svým. I žasli všichni a divili se řkouce: „Nejsou-li tito všichni, kteří mluví, Galilejci? I kterak my každý slyšíme jazyk svůj vlastní, ve kterém jsme se zrodili? My Parthové a Medové i Elamité a obyvatelé Mesopotamie, Judska i Kappadocie, Pontu i Asie, Frygie i Pamfylie, Egypta a končin Libye ležící při Cyreně, i příchozí Římané, jak židé tak novověrci, Kreťané i Arabové — my slyšíme je mluviti jazyky našimi o velikých skutcích Božích."

Allelúja, allelúja. ℣. Ps. 103, 30. Emítte Spíritum tuum, et creabúntur: et renovábis fáciem terrae. Allelúja. (Hic genuflectitur.) ℣. Veni Sancte Spíritus, reple tuórum corda fidélium: et tui amóris in eis ignem accénde.

I nyní sestupuje Duch Svatý na věřící; ne ovšem za těch úkazů, jako na první členy Církve, nýbrž tiše přichází tento host do našich duší a očekává, že mu v nich upravíme čisté a důstojné bydliště.

Aleluja, aleluja. ℣. Ž. 103, 30. Sešli Ducha svého a stvořeni budou; a obnovíš tvářnost země, aleluja. (Poklekne se.) ℣. Přijď, Svatý Duše, naplň srdce svých věrných a oheň své lásky v nich rozněť.

Po celý oktáv svatodušní se říká ve mši sv. následující sekvence, která líčí milostiplné působení Ducha Svatého v duších lidských.

Sekvence

Veni Sancte Spíritus, et emítte coelitus lucis tuae rádium.

Veni pater paúperum, veni dator múnerum, veni lumen córdium.

Consolátor óptime, dulcis hospes ánimae, dulce refrigérium.

In labóre réquies, in aestu tempéries, in fletu solátium.

O lux beatíssima, reple cordis íntima tuórum fidélium.

Duše Svatý, sestup v nás, vyšli k nám svůj nebes jas, paprskem rač ozářit!

Otče chudých, sestup k nám, dárce darů přijď ty sám, ty, kterýž jsi srdce svit!

Těšiteli ve strastech, sladký hosti duší všech, sladký's okřívání klid!

Odpočinek je tvůj dar, chládkem jsi, když pálí žár, v pláči umíš potěšit.

Světla zář tvá přeblahá ve hloub srdce zasahá — naplň jí svůj věrný lid!

Sine tuo númine, nihil est in hómine, nihil est innóxium.

Lava quod est sórdidum, riga quod est áridum, sana quod est saúcium.

Flecte quod est rígidum, fove quod est frígidum, rege quod est dévium.

Da tuis fidélibus, in te confidéntibus, sacrum septenárium.

Da virtútis méritum, da salútis éxitum, da perénne gaúdium. Amen. Allelúja.

Božstvím svým nám vyjdi vstříc, jinak v lidech není nic, všecko může uškodit.

Kalné očisť od kalu, zavlaž, co schne v úpalu, raněné rač vyléčit!

Ztuhlé račiž ohýbat, zahřej tam, kde studí chlad, na scestí rač vůdcem být!

Račiž v tebe věřícím, Duše Svatý, věrným svým Sedmero své udělit!

Ctnosti zásluhu rač dát, spasně dej nám umírat, ve věčné dej slasti žít! Amen. Aleluja.

Tato sekvence hlubokého obsahu a dokonalé formy je pravděpodobně dílem buď papeže Innocence III. († 1216) nebo arcibiskupa Štěpána Langtona († 1228).

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Joánnem. c. 14.

† Slova sv. Evangelia podle Jana. 14, 23-31.

Duch Svatý byl k nám poslán, aby nás naučil Krista milovati a jeho slova zachovávati. Duch Pravdy nám připomíná a nás učí všemu, co Vykupitel pro nás vykonal.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Si quis díligit me, sermónem meum servábit, et Pater meus díliget eum, et ad eum veniémus, et mansiónem apud eum faciémus: qui non díligit me, sermónes meos non servat. Et sermónem quem audístis, non est meus; sed ejus, qui misit me, Patris. Haec locútus sum vobis, apud vos manens. Paráclitus autem Spíritus Sanctus, quem mittet Pater in nómine meo, ille vos docébit ómnia, et súggeret vobis ómnia quaecúmque díxero vobis. Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis: non quómodo mundus dat, ego do vobis. Non turbétur cor vestrum, neque formídet. Audístis quia ego dixi vobis: Vado, et vénio ad vos. Si diligerétis me, gauderétis útique, quia vado ad Patrem: quia Pater major me est. Et nunc dixi vobis priúsquam fiat: ut cum factum fuerit, credátis. Jam non multa loquar vobíscum. Venit enim princeps mundi hujus, et in me non habet quidquam. Sed ut cognóscat mundus, quia díligo Patrem, et sicut mandátum dedit mihi Pater, sic fácio. Et dicitur Credo.

Za onoho času Pán Ježíš řekl učedníkům svým: „Miluje-li kdo mne, slovo mé zachovávati bude. Otec můj bude ho milovati, i přijdeme k němu a příbytek u něho si učiníme. Kdo mě nemiluje, slov mých nezachovává, a přece slovo, které slyšíte, není moje, nýbrž Otce, který mě poslal. Toto mluvil jsem vám u vás zůstávaje. Utěšitel pak, Duch Svatý, kteréhož Otec pošle ve jménu mém, ten vás naučí všem věcem a připomene vám všecko, co jsem mluvil vám. Pokoj svůj zůstavuji vám, pokoj svůj dávám vám; ne jako svět dává, já vám dávám. Nermutiž se srdce vaše, aniž se strachuj. Slyšeli jste, že já jsem vám řekl: ‚Jdu a přijdu zase k vám.' Kdybyste mě milovali, radovali byste se, že jdu k Otci, neboť Otec větší jest mne. A nyní pověděl jsem vám to, prve než by se stalo, abyste, když se stane, uvěřili. Již nebudu mnoho mluviti s vámi, neboť přichází kníže tohoto světa, a na mně nemá ničeho, avšak aby svět poznal, že miluji Otce a tak činím, jak mi Otec přikázal." Následuje Credo.

Offertorium. Ps. 67.

Confírma hoc Deus, quod operátus es in nobis: a templo tuo quod est in Jerúsalem, tibiófferent reges múnera, allelúja.

Obětování. Ž. 67, 29-30.

Upevni to, co jsi v nás vykonal, Bože! Pro chrám tvůj v Jerusalemě budou tobě králové přinášeti dary, aleluja.

Secreta

Múnera, quaesumus, Dómine, obláta sanctífica: et corda nostra Sancti Spíritus illustratióne emúnda. Per Dóminum nostrum ... in unitáte ejúsdem ...

Preface: Svatodušní (str. 37).

Tichá modlitba

Dary obětované, prosíme, Pane, posvěť a srdce naše osvícením Ducha Svatého očisť. Skrze Pána našeho ... v jednotě téhož ...

Communio. Act. 2, 2 et 4.

Factus est repénte de

K přijímání. Sk. Ap. 2.

Povstal náhle s nebe

coelo sonus, tamquam adveniéntis spíritus veheméntis, ubi erant sedéntes, allelúja: et repléti sunt omnes Spíritu Sancto, loquéntes magnália Dei, allelúja, allelúja.

hukot, jako když vane vítr silný, tam kde seděli, aleluja. A všichni naplněni byli Duchem Svatým a mluvili o veledílech Božích, aleluja, aleluja.

Postcommunio

Sancti Spíritus, Dómine, corda nostra mundet infúsio, et sui roris íntima aspersióne foecúndet. Per Dóminum nostrum . . . in unitátem ejúsdem . . .

Po přijímání

Vlití Ducha Svatého, Pane, nechť srdce naše očistí a svou rosou jejich nitro skropí a zúrodní. Skrze Pána našeho . . . . v jednotě téhož . . .

Pondělí Svatodušní

Shromáždění u sv. Petra v okovech

Liturgie svatodušního týdne vzpomíná často křtu sv., jejž o svatvečeru svatodušním katechumeni obdrželi. Tak slova dnešního Vstupu připomínají, jak novokřtěnci, když vystoupili z křestní vody, nasyceni byli chlebem z nebeské pšenice. — Modleme se za to, aby Bůh, jenž nám dal milost Víry, udělil nám i pokoj a mír duše, jejž Víra s sebou přináší.

Introitus. Ps. 80, 17.

Cibávit eos ex ádipe fruménti, allelúja: et de petra melle saturávit eos, allelúja, allelúja. Ps. ib. 2. Exsultáte Deo adjutóri nostro: jubiláte Deo Jacob. ℣. Glória Patri . . .

Vstup. Ž. 80, 17.

Krmil je nejlepší pšenicí, aleluja; a medem ze skály je sytil, aleluja, aleluja. Ž. tamt. 2. Plesejte Bohu, pomocníku našemu; jásejte Bohu Jakubovu. ℣. Sláva Otci . . .

Oratio

Deus, qui Apóstolis tuis Sanctum dedísti Spíritum: concéde plebi tuae piae petitiónis efféctum; ut, quibus dedísti fidem, largiáris et pacem. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem...

Modlitba

Bože, jenž jsi apoštolům svým dal Ducha Svatého, popřej lidu svému splnění zbožné prosby a uděliv jim víry, uštědři jim také pokoje. Skrze Pána . . . . v jednotě téhož . . .

Léctio
Áctuum Apostolórum
cap. 10, 34, 42-48.

Čtení
ze Skutků apoštolských
10, 34, 42-48.

Skutkové apoštolští líčí v dnešní Epištole radostnou událost, jak křtem římského setníka Kornelia byla i pohanům otevřena brána do království Božího na zemi — do Církve svaté.

In diébus illis: Apériens Petrus os suum, dixit: Viri fratres, nobis praecépit Dóminus praedicáre pópulo: et testificári, quia ipse est, qui constitútus est a Deo judex vivórum et mortuórum. Huic omnes Prophétae testimónium pérhibent, remissiónem peccatórum accípere per nomen ejus omnes, qui credunt in eum. Adhuc loquénte Petro verba haec, cécidit Spíritus Sanctus super omnes, qui audiébant verbum. Et obstupuérunt ex circumcisióne fidéles, qui vénerant cum Petro: quia et in natiónes grátia Spíritus Sancti effúsa est. Audiébant enim illos loquéntes linguis, et magnificántes Deum. Tunc respóndit Petrus: Numquid aquam quis prohibére potest, ut non baptizéntur hi, qui Spíritum Sanctum accepérunt sicut et nos? Et jussit eos baptizári in nómine Dómini Jesu Christi.

V těch dnech Petr otevřev ústa svá řekl: „Muži bratři, Pán přikázal nám, abychom hlásali lidu a svědčili, že on jest ten, jenž byl od Boha ustanoven soudcem živých i mrtvých. Jemu všickni proroci vydávají svědectví, že skrze jméno jeho dostanou odpuštění hříchů všichni, kdo v něho věří.“ Když Petr ještě mluvil tato slova, připadl Duch Svatý na všecky, kteří to slovo slyšeli. I užasli věřící z obřízky, kteří byli přišli s Petrem, že také na pohany vylila se milost Ducha Svatého; slyšeli je totiž, ani mluví jazyky a velebí Boha. Tu promluvil Petr: „Může-li kdo zabrániti vodě, aby nebyli pokřtěni ti, kteří přijali Ducha Svatého, jakož i my?“ I rozkázal je pokřtíti ve jménu Pána Ježíše Krista.

Allelúja, allelúja. ℣. Act. 2, 4. Loquebántur váriis linguis Apóstoli magnália Dei. Allelúja. (Hic genuflectitur.) ℣. Veni, Sancte

Aleluja, aleluja. ℣. Skut. ap. 2, 4. Apoštolové mluvili rozličnými jazyky o veledílech Božích. Aleluja. (Poklekne se.) ℣. Přijď, Sva-

Spíritus, reple tuórum corda fidélium, et tui amóris in eis ignem accénde.

tý Duše, naplň srdce svých věrných a oheň své lásky v nich rozněť.

Sekvence (str. 593).

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Joánnem. c. 3.

† Slova sv. Evangelia podle Jana. 3, 16-21.

V Evangeliu mluví Kristus sám o tom, že víry v něho je nevyhnutelně třeba ke spasení. Kdo vlastní vinou nevěří, ten se už sám odsoudil k duchovní smrti. Mnozí Vykupiteli proto nevěří, že milují více tmu, která skrývá jejich zlé skutky.

In illo témpore: Dixit Jesus Nicodémo: Sic Deus diléxit mundum, ut Fílium suum unigénitum daret: ut omnis, qui credit in eum, non péreat, sed hábeat vitam aetérnam. Non enim misit Deus Fílium suum in mundum, ut júdicet mundum, sed ut salvétur mundus per ipsum. Qui credit in eum, non judicátur: qui autem non credit, jam judicátus est: quia non credit in nómine unigéniti Fílii Dei. Hoc est autem judícium: quia lux venit in mundum, et dilexérunt hómines magis ténebras, quam lucem: erant enim eórum mala ópera. Omnis enim qui male agit, odit lucem, et non venit ad lucem, ut non arguántur ópera ejus: qui autem facit veritátem, venit ad lucem, ut manifesténtur ópera ejus, quia in Deo sunt facta.

Za onoho času Pán Ježíš řekl Nikodemovi: „Tak Bůh miloval svět, že Syna svého jednorozeného dal, aby nikdo, jenž v něho věří, nezahynul, nýbrž měl život věčný. Vždyť Bůh neposlal Syna svého na svět, aby soudil svět, nýbrž aby spasen byl svět skrze něho. Kdo věří v něho, nebývá souzen; kdo však nevěří, již jest odsouzen, poněvadž nevěří ve jméno jednorozeného syna Božího. To pak jest soud, že světlo přišlo na svět, a lidé milovali více tmu nežli světlo; neboť skutkové jejich byli zlí. Každý zajisté, kdo činí zlé, nenávidí světla a nejde ke světlu, aby nebyli usvědčeni skutkové jeho. Kdo však činí pravdu, jde ke světlu, aby skutkové jeho se zjevili, neboť v Bohu jsou vykonáni."

Et dicitur Credo.

Následuje Credo.

Offertorium. Ps. 17.

Intónuit de coelo Dóminus, et Altíssimus dedit vocem suam: et apparuérunt fontes aquárum, allelúja.

Obětování Ž. 17, 14 a 16.

Pán zahřměl s nebe a Svrchovaný vydal hlas svůj; i ukázaly se prameny vod, aleluja.

Secreta

Propítius, Dómine, quaesumus, haec dona sanctífica: et hóstiae spiritális oblatióne suscépta, nosmetípsos tibi pérfice munus aetérnum. Per Dóminum nostrum...

Tichá modlitba

Posvěť milostivě, Pane, prosíme, tyto dary a přijav tuto duchovní oběť, nás samy za obětní dar věčný sobě uprav. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

Preface: Svatodušní (str. 37).

Communio. Joan. 14, 26.

Spíritus Sanctus docébit vos, allelúja: quaecúmque díxero vobis, allelúja, allelúja.

K přijímání. Jan 14, 26.

Duch Svatý naučí vás, aleluja, cokoliv jsem vám mluvil, aleluja, aleluja.

Postcommunio

Adésto, quaesumus, Dómine, pópulo tuo: et quem mystériis coeléstibus imbuísti, ab hóstium furóre defénde. Per Dóminum nostrum Jesum Christum...

Po přijímání

Přispěj, prosíme, Pane, lidu svému, a ježto jsi jej tajemstvími nebeskými omilostnil, chraň jej před nepřátelskou zlobou. Skrze Pána našeho...

Úterý Svatodušní

Shromáždění u sv. Anastasie

Denně bychom si měli vzpomínati na křest sv. a děkovati tomu, jenž nás povolal do svého království.

Introitus. 4. Esdr. 2.

Accípite jucunditátem glóriae vestrae, allelúja: grátias agéntes Deo, allelúja: qui vos ad coeléstia regna vocávit, allelúja,

Vstup. 4 Esdr. 2, 36 a 37.

Přijměte radost své slávy, aleluja, děkujíce Bohu, aleluja, jenž vás povolal do království nebeského, aleluja, aleluja, aleluja.

allelúja, allelúja. Ps. 77, 1. Atténdite, pópule meus, legem meam: inclináte aurem vestram in verba oris mei. ℣. Glória Patri...

Oratio

Adsit nobis, quaesumus, Dómine, virtus Spíritus Sancti: quae et corda nostra cleménter expúrget, et ab ómnibus tueátur advérsis. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem...

Léctio
Áctuum Apostolórum
8, 14-17.

In diébus illis: Cum audíssent Apóstoli, qui erant Jerosólymis, quod recepísset Samaría verbum Dei, misérunt ad eos Petrum et Joánnem. Qui cum veníssent, oravérunt pro ipsis ut accíperent Spíritum Sanctum: nondum enim in quemquam illórum vénerat, sed baptizáti tantum erant in nómine Dómini Jesu. Tunc imponébant manus super illos, et accipiébant Spíritum Sanctum.

Allelúja, allelúja. ℣. Jo. 14, 26. Spíritus Sanctus docébit vos quaecúmque díxero vobis, allelúja. ℣. (Hic genuflectitur). Veni, Sancte Spíritus, reple tuórum corda fidélium: et tui amóris in eis ignem accénde.

Sekvence (str. 593).

Ž. 77, 1. Popatř, lide můj, na můj zákon; nakloňte ucha svého k slovům úst mých. ℣. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému...

Modlitba

Budiž při nás, prosíme, Pane, síla Ducha Svatého, která nechť srdce naše i milostivě očistí i od všech nehod ochrání. Skrze Pána... v jednotě téhož Ducha Svatého...

Čtení
ze Skutků apoštolských
8, 14-17.

V těch dnech uslyševše apoštolé, kteří byli v Jerusalemě, že Samaří přijalo slovo Boží, poslali k nim Petra a Jana. Ti přišedše modlili se za ně, aby přijali Ducha Svatého; neboť ještě nepřišel na nikoho z nich, nýbrž toliko pokřtěni byli ve jméno Pána Ježíše. I vzkládali na ně ruce, a oni přijímali Ducha Svatého.

Aleluja, aleluja. ℣. Jan 14, 26. Duch Svatý naučí vás, cožkoliv vám řeknu, aleluja. ℣. (zde se pokleká). Přijď, Duše Svatý, naplň srdce svých věrných a oheň své lásky v nich rozněť.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Joánnem. c. 10.

† Slova sv. Evangelia podle Jana. 10, 1-10.

Kristus povolal křesťany do ovčince — Církve sv. Jenom on je branou do pravé Církve, skrze něho se dochází pravdy a světla. Ostatní jsou zloději a lotři.

In illo témpore: Dixit Jesus Pharisaeis: Amen, amen dico vobis, qui non intrat per óstium in ovíle óvium, sed ascéndit aliúnde, ille fur est, et latro. Qui autem intrat per óstium, pastor est óvium. Huic ostiárius áperit, et oves vocem ejus áudiunt, et próprias oves vocat nominátim, et edúcit eas. Et cum próprias oves emíserit, ante eas vadit; et oves illum sequúntur, quia sciunt vocem ejus. Aliénum autem non sequúntur, sed fúgiunt ab eo: quia non novérunt vocem alienórum. Hoc provérbium dixit eis Jesus. Illi autem non cognovérunt quid loquerétur eis. Dixit ergo eis íterum Jesus: Amen, amen dico vobis, quia ego sum óstium óvium. Omnes quotquot venérunt, fures sunt et latrónes, et non audiérunt eos oves. Ego sum óstium. Per me si quis introíerit, salvábitur: et ingrediétur, et egrediétur, et páscua invéniet. Fur non venit nisi ut furétur, et mactet et perdat.

Za onoho času Pán Ježíš řekl fariseům: „Amen, amen pravím vám: Kdo nevchází dveřmi do ovčince, nýbrž jinudy vstupuje, ten jest zloděj a lotr. Kdo však vchází dveřmi, jest pastýř ovcí. Tomu vrátný otvírá, a ovce slyší hlas jeho, a on své ovce volá jménem a vyvádí je. A když své ovce vypustí, jde před nimi, a ovce ho následují, neboť znají hlas jeho. Cizího však nenásledují, nýbrž utíkají od něho, neboť neznají hlasu cizích." Toto podobenství pověděl jim Ježíš, ale oni nerozuměli, co jim mluvil. Ježíš tedy řekl jim opět: „Amen, amen pravím vám: Já jsem dveře k ovcím. Všichni, kteří vystoupili přede mnou, jsou zloději a lotři, ale ovce neslyšely jich. Já jsem dveře. Vejde-li kdo skrze mne, bude zachován; a vejde a vyjde a nalezne pastvu. Zloděj nepřichází, leč jen, aby kradl a zabíjel a hubil. Já jsem přišel, aby měli život a měli hojnost."

Ego veni ut vitam hábeant, et abundántius hábeant. Credo.

je, že slyší jeho hlas a že nedbají hlasu jiného. Za kým jdeme my?
Následuje Credo.

Offertorium. Ps. 77.

Portas coeli apéruit Dóminus, et pluit illis manna, ut éderent: panem coeli dedit eis, panem Angelórum manducávit homo, allelúja.

Obětování. Ž. 77, 23-25.

Hospodin otevřel brány nebes a deštil jim manu, aby jedli. Chléb nebeský jim dal, chléb andělský jedl člověk, aleluja.

Secreta

Purificet nos, quaesumus, Dómine, múneris praeséntis oblátio: et dignos sacra participatióne effíciat. Per Dóminum ...

Tichá modlitba

Obětování těchto darů, prosíme, Pane, nechť nás očistí a svatého účastenství hodnými učiní. Skrze Pána ...

Preface: Svatodušní (str. 37).

Communio. Joh. 15, 26; 16, 14; 17, 1 et 5.

Spíritus, qui a Patre procédit, allelúja: ille me clarificábit, allelúja, allelúja.

K přijímání. Jan 15, 26; 16, 14; 17, 1 a 5.

Duch, jenž od Otce vychází, aleluja, ten mne oslaví, aleluja, aleluja.

Postcommunio

Mentes nostras, quaesumus, Dómine, Spíritus Sanctus divínis réparet sacraméntis: quia ipse est remíssio ómnium peccatórum. Per Dóminum ... in unitáte ejúsdem ...

Po přijímání

Duše naše, prosíme, Pane, nechť Duch Svatý obnoví božskými svátostmi, neboť on jest odpuštěním všech hříchů. Skrze Pána... v jednotě téhož Ducha Svatého ...

Středa Suchých dnů Svatodušních

Shromáždění u Panny Marie Větší

Poučení o Suchých dnech viz na str. 64. — Věřící podobají se vyvolenému národu, jemuž ukazuje Bůh bezpečně cestu do zaslíbené země.

Introitus. Ps. 67, 8 et 9.

Deus, dum egrederéris coram pópulo tuo, iter fáciens eis, hábitans in illis, allelúja: terra mota est, coeli distillavérunt, allelúja, allelúja. Ps. ib. 2. Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus: et fúgiant, qui odérunt eum, a fácie ejus. V. Glória Patri ...

Vstup. Ž. 67, 8 a 9.

Bože, když jsi vyšel před lidem svým, připravuje jim cestu, bydle mezi nimi, aleluja, tu se země pohnula, kanula nebesa, aleluja, aleluja. Ž. tamt. 2. Nechť povstane Bůh a rozprášeni jsou nepřátelé jeho. Nechť prchnou před tváří jeho ti, kteří jej nenávidí. V. Sláva Otci ...

Po Kyrie říká se: Modleme se! Neříká se: Skloňme kolena!

Oratio

Mentes nostras, quaesumus, Dómine, Paráclitus, qui a te procédit, illúminet: et indúcat in omnem, sicut tuus promísit Fílius, veritátem. Qui tecum vivit, et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus.

Modlitba

Mysle naše, prosíme, Pane, nechť osvítí Utěšitel, jenž z tebe vychází, a uvede do veškeré pravdy, jak slíbil Syn tvůj. Jenž s tebou žije a kraluje v jednotě téhož Ducha Svatého Bůh, po všecky věky věkův. Amen.

1. Léctio

Áctuum Apostólorum c. 2, 14-21.

In diébus illis: Stans Petrus cum úndecim, levávit vocem suam, et locútus est eis: Viri Judáei, et qui habitátis Jerúsalem univérsi, hoc vobis notum sit, et aúribus percípite verba mea. Non enim, sicut vos aestimátis, hi ébrii sunt, cum sit hora diéi tértia: sed hoc est, quod dictum est per Prophétam Joël: Et erit in novíssimis diébus (dicit Dóminus) effúndam de Spíritu meo super omnem

1. Čtení

ze Skutků apoštolských 2, 14—21.

V těch dnech Petr povstav s jedenácti pozdvihl hlasu svého a promluvil k nim: „Muži judští a všickni obyvatelé jerusalemští, toto budiž vám známo a pozorně poslyšte slova má: Nejsou totiž tito, jak myslíte, opilí, — vždyť jsou teprve tři hodiny na den — nýbrž to jest to, co bylo předpověděno skrze proroka Joele: „I stane se v době poslední, praví Hospodin, že vyleji z Ducha svého

cárnem: et prophetábunt fílii vestri, et fíliae vestrae, et júvenes vestri visiónes vidébunt, et senióres vestri sómnia somniábunt. Et quidem super servos meos, et super ancíllas meas in diébus illis effúndam de Spíritu meo, et prophetábunt; et dabo prodígia in coelo sursum, et signa in terra deórsum, sánguinem, et ignem et vapórem fumi. Sol convertétur in ténebras, et luna in sánguinem, ántequam véniat dies Dómini magnus et maniféstus. Et erit: Omnis quicúmque invocáverit nomen Dómini, salvus erit.

na všeliké tělo; i budou prorokovati synové vaši a dcery vaše, a mládenci vaši vidění budou vídati a starci vaši sny budou míti. Ano i na služebníky a na služebnice své vyleji v těch dnech z Ducha svého, i budou prorokovati. A učiním divy svrchu na nebi a zázraky dole na zemi, krev a oheň a páru dýmovou; slunce obrátí se v tmu a měsíc v krev, prve než přijde den Hospodinův, ten veliký a zjevný. I stane se, že každý, kdo bude vzývati jméno Hospodinovo, spasen bude."

Allelúja. V. Psal. 32, 6. Verbo Dómini coeli firmáti sunt: et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Aleluja. V. Ž. 32, 6. Slovem Páně upevněna jsou nebesa, a dechem úst jeho celé vojsko jejich.

Nyní se říká Gloria a potom: Pán s vámi.

Oratio

Praesta, quáesumus, omnípotens et miséricors Deus: ut Spíritus Sanctus advéniens, templum nos glóriae suae dignánter inhabitándo perfíciat. Per Dominum . . . in unitáte ejúsdem . . .

Modlitba

Uděl, prosíme, všemohoucí a milosrdný Bože, ať Duch Svatý přijde a svým přebýváním milostivě učiní z nás chrám své slávy. Skrze Pána . . . v jednotě téhož Ducha . . .

Druhá modlitba (str. 46).

2. Léctio
Áctuum Apostolórum
cap. 5, 12—16.

2. Čtení
ze Skutků apoštolských
5, 12—16.

In diébus illis: Per manus autem Apostolórum fiébant signa et prodígia multa in plebe Et erant unanímiter omnes in pórticu Salomónis. Ceterórum autem nemo audébat se conjúngere illis: sed magnificábat eos pópulus. Magis autem augebátur credéntium in Dómino multitúdo virórum ac mulíerum, ita ut in platéas ejícerent infírmos, et pónerent in léctulis ac grabátis, ut, veniénte Petro, saltem umbra illíus obumbráret quemquam illórum, et liberaréntur ab infirmitátibus suis. Concurrébat autem et multitúdo vicinárum civitátum Jerúsalem, afferéntes aegros, et vexátos a spirítibus immúndis: qui curabántur omnes.

V těch dnech dělo se v lidu skrze ruce apoštolů mnoho divů a zázraků. I bývali všickni jednomyslně v podloubí Šalomounově, z ostatních však neosměloval se nikdo připojit se k nim, ale lid je velebil. Tím více však přibývalo Pánu věřících, davy mužů i žen, takže i na ulice vynášeli nemocné a kladli je na ložce i nosítka, aby, když by šel Petr, alespoň stín jeho zastínil někoho z nich, a aby byli osvobozeni od nemocí svých. Přicházelo pak do Jerusalema také množství lidu z měst okolních, přinášejíce nemocné a od nečistých duchů trápené; a ti všichni byli uzdravováni.

Allelúja, allelúja. (Hic genuflectitur.) V. Veni Sancte Spíritus, reple tuórum corda fidélium: et tui amóris in eis ignem accénde.

Aleluja, aleluja. (Zde se pokleká.) V. Přijď, Svatý Duše, naplň srdce svých věrných a oheň své lásky v nich rozněť.

Sekvence (str. 593).

Evangelium

†Sequéntia s. Evangélii secúndum Joánnem. c. 6.

† Slova sv. Evangelia podle Jana. 6, 44-52.

Milost Víry si nemůže nikdo dáti. Tu dává Otec nebeský. Každý z nás však může a má odstraňovati překážky, jež brání Bohu, aby nám tuto milost daroval, neboť jenom ten, kdo věří a podle své víry žije, dosáhne života věčného.

In illo témpore: Dixit Jesus turbis Judaeórum: Nemo potest veníre ad me, nisi Pater, qui misit

Za onoho času Pán Ježíš řekl zástupům židovským: „Nikdo nemůže přijíti ke mně, nepřitáhne-li

me, tráxerit eum: et ego resuscitábo eum in novíssimo die. Est scriptum in Prophétis: Et erunt omnes docíbiles Dei. Omnis, qui audívit a patre, et dídicit, venit ad me. Non quia Patrem vidit quisquam, nisi is, qui est a Deo, hic vidit Patrem. Amen, amen dico vobis: qui credit in me, habet vitam aetérnam. Ego sum panis vitae, patres vestri manducavérunt manna in desérto, et mórtui sunt. Hic est panis de coelo descéndens: ut si quis ex ipso manducáverit, non moriátur. Ego sum panis vivus, qui de coelo descéndi. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in aetérnum: et panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita.

ho Otec, který mě poslal; a já ho vzkřísím v den poslední. Jest psáno v prorocích: A budou všickni poučováni od Boha. Každý, kdo uslyšel od Otce a se naučil, přichází ke mně. Nepravím tím, že by byl kdo viděl Otce, leč jen ten, jenž jest od Boha; ten viděl Otce. Amen, amen pravím vám: Kdo věří ve mne, má život věčný. Já jsem chléb života. Otcové vaši jedli na poušti mannu, a zemřeli. To jest chléb s nebe sestupující: aby, jí-li kdo z něho, nezemřel. Já jsem chléb živý, jenž s nebe sestoupil. Bude-li kdo jísti z chleba toho, živ bude na věky. A chléb, který já dám, tělo mé jest, které dám za život světa."

Et dicitur Credo.

Následuje Credo.

Offertorium. Ps. 118,47-48.

Meditábor in mandátis tuis, quae diléxi valde: et levábo manus meas ad mandáta tua, quae diléxi, allelúja.

Oběťování. Ž. 118,47-48.

Rozjímati budu o přikázáních tvých, která velmi miluji; a pozvednu ruce své k přikázáním tvým, která miluji, aleluja.

Secreta

Áccipe, quaesumus, Dómine, munus oblátum: et dignánter operáre, ut, quod mystériis ágimus, piis efféctibus celebrémus. Per Dóminum . . .

Tichá modlitba

Přijmi, prosíme, Pane, obětovaný dar a milostivě způsob, abychom zbožnými skutky slavili, co v tajemství konáme. Skrze Pána našeho . . .

Druhá Tichá modlitba (str. 50). Preface: svatodušní (str. 37).

Communio. Joan. 14,27.

Pacem relínquo vobis, allelúja: pacem meam do vobis, allelúja, allelúja.

K Přijímání. Jan. 14,27.

Mír zanechávám vám, aleluja, mír svůj dávám vám, aleluja, aleluja.

Postcommunio

Suméntes, Dómine, coeléstia sacraménta, quaesumus cleméntiam tuam: ut, quod temporáliter gérimus, aetérnis gaúdiis consequámur. Per Dóm.

Po přijímání

Přijímajíce, Pane, nebeské svátosti, prosíme milostivost tvou, abychom, co dočasně slavíme, toho ve věčných radostech dosáhli. Skrze Pána . . .

Druhá modlitba Po přijímání (str. 50).

Čtvrtek Svatodušní

Shromáždění u sv. Vavřince před hradbami

O tomto dni se asi dříve neslavila žádná mše sv. Proto se bere stejná mše sv. jako o Hodu Božím Svatodušním (str. 591), vyjímaje následující:

Druhá modlitba (str. 46), druhá Tichá modlitba (str. 50), druhá modlitba Po přijímání (str. 50).

Léctio

Áctuum Apostolórum cap. 8, 5-9.

Čtení

ze Skutků apoštolských 8, 5-9.

Zázraky, které Filip činil, konal z moci Ducha Svatého.

In diébus illis: Philíppus descéndens in civitátem Samaríae, pradicábat illis Christum. Intendébant autem turbae his quae a Philíppo dicebántur, unanímiter audiéntes, et vidéntes signa quae faciébat. Multi enim eórum, qui habébant spíritus immúndos, clamántes voce magna exíbant. Multi autem paralýtici et claudi curáti sunt. Factum est ergo gaúdium magnum in illa civitáte.

V těch dnech Filip přišel do města Samaří a hlásal jim Krista. I pozorovali zástupové jednomyslně na to, co Filip pravil, poslouchajíce a hledíce na divy, které činil; neboť z mnoha těch, kteří měli duchy nečisté, tito vycházeli s křikem velikým, a mnoho ochrnulých i kulhavých bylo uzdraveno. Nastala proto veliká radost v tom městě.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Lucam. c. 9.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 9, 1-6.

I Apoštolové dostali veškerou svou moc ke konání zázraků od Ducha Svatého.

In illo témpore: Convocátis Jesus duódecim Apóstolis, dedit illis virtútem, et potestátem super ómnia daemónia, et ut languóres curárent. Et misit illos praedicáre regnum Dei, et sanáre infírmos. Et ait ad illos: Nihil tuléritis in via, neque virgam, neque peram, neque panem, neque pecúniam, neque duas túnicas habeátis. Et in quamcúmque domum intravéritis, ibi manéte, et inde ne exeátis. Et quicúmque non recéperint vos: exeúntes de civitáte illa, étiam púlverem pedum vestrórum excútite in testimónium supra illos. Egréssi autem circuíbant per castélla, evangelizántes et curántes ubíque. Credo.

Za onoho času Ježíš povolav k sobě dvanáct apoštolů, dal jim silu a moc nade všemi duchy zlými i uzdravovati neduhy, a poslal je hlásat království Boží a uzdravovat nemocné. I řekl jim: „Ničeho neberte na cestu, ani holi, ani mošny, ani chleba, ani peněz, ani po dvou sukních nemějte. A do kteréhokoliv domu vejdete, tam zůstávejte a odtud nevycházejte. A kdekoli vás nepřijmou, z toho města vycházejíce, setřete i prach s nohou svých na svědectví proti nim.“ I vyšli a chodili po dědinách, zvěstujíce evangelium a uzdravujíce všudy.

Následuje Credo.

Pátek Suchých dnů Svatodušních

Shromáždění u Svatých dvanácti Apoštolů

Do chrámu přicházíme, abychom s radostným srdcem děkovali za všecky dary milostné, které jsme od Ducha Svatého obdrželi. Poučení o Suchých dnech viz na str. 64.

Introitus. Ps. 70, 8 et 23.

Repleátur os meum laude tua, allelúja: ut possim cantáre, allelúja: gaudébunt lábia mea, dum cantávero tibi, allelúja, allelúja. Ps. ib. 1-2. In te, Dómine, sperávi, non confúndar in aetérnum: in justítia tua líbera me et éripe me. V. Glória Patri et Fílio . . .

Vstup. Ž. 70, 8 a 23.

Nechť jsou ústa má plna chvály tvé, aleluja, abych mohl zpívati, aleluja. Radovati se budou rty mé, když ti budou zpívati, aleluja, aleluja. Ž. tamt. 1-2. V tebe, Pane, jsem doufal, na věky nebudu zahanben. Ze spravedlnosti své mne vysvoboď a vytrhni mne. V. Sláva Otci...

Oratio

Da, quaesumus, Ecclésiae tuae, miséricors Deus: ut Sancto Spíritu congregáta, hostíli nullátenus incursióne turbétur. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem . . .

Druhá modlitba (str. 46).

Modlitba

Dej, prosíme, Církvi své, milosrdný Bože, aby, sjednocena jsouc Duchem Svatým, nebyla nikterak znepokojována náporem nepřítele. Skrze Pána . . . v jednotě téhož . . .

Léctio

Joélis Prophétae c. 2.

Čtení

z proroka Joela 2, 23-27.

V jižních zemích chodili do kostela v tyto dny lidé děkovat Bohu za sklizenou úrodu. I my jsme v době velikonoční sklidili mnoho darů Božích.

Haec dicit Dóminus Deus: Exsultáte fílii Sion, et laetámini in Dómino Deo vestro: quia dedit vobis doctórem justítiae, et descéndere fáciet ad vos imbrem matutínum et serótinum, sicut in princípio. Et implebúntur áreae fruménto, et redundábunt torculária vino et óleo. Et comedétis vescéntes, et saturabímini, et laudábitis nomen Dómini, Dei vestri, qui fecit mirabília vobíscum: et non confundétur pópulus meus in sempitérnum. Et sciétis quia

Toto praví Hospodin Bůh: „Synové sionští, veselte se, plesejte z Hospodina, Boha svého; neb vám dá učitele spravedlnosti, a sešle dešť vám ranní i pozdní, jak bývalo. I budou humna plná obilí, a lisy oplývat vínem i olejem. Budete jíst, požívat do sytosti, a chválit Hospodina, Boha svého, který učinil na vás divné věci, a lid můj nebude zahanben na věky. I poznáte, že já jsem uprostřed Israele, že já jsem Hospodin, Bůh váš, a že

in médio Israel ego sum: et ego Dóminus, Deus vester, et non est ámplius: et non confundétur pópulus meus in aetérnum: ait Dóminus omnípotens.

není jiného; a nebude zahanben lid můj na věky," pravil Hospodin všemohoucí.

Allelúja, allelúja. ℣. Sap. 12, 1. O quam bonus, et suávis est, Dómine, Spíritus tuus in nobis! Allelúja. (Genuflect.) ℣. Veni, Sancte Spíritus, reple tuórum corda fidélium: et tui amóris in eis ignem accén.

Aleluja, aleluja. ℣. Moudr. 12, 1. O jak dobrý a líbezný jest, Pane, Duch tvůj v nás! Aleluja. (Zde se pokleká.) ℣. Přijď, Svatý Duše, naplň srdce svých věrných a oheň své lásky v nich rozněť.

Sekvence (str. 593).

Evangelium

†Sequéntia sancti Evangélii secundum Lucam. c. 5.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše 5, 17-26.

Síla a moc Páně ukázala se nejen na novokřtěncích, ale neustále se ukazuje i na nás.

In illo témpore: Factum est in una diérum, et Jesus sedébat docens. Et erant Pharisaei sedéntes, et legis doctóres, qui vénerant ex omni castéllo Galilaeae, et Judaeae, et Jerúsalem: et virtus Dómini erat ad sanándum eos. Et ecce viri portántes in lecto hóminem, qui erat paralýticus: et quaerébant eum inférre, et pónere ante eum. Et non inveniéntes qua parte illum inférrent prae turba, ascendérunt supra tectum, et per tégulas summisérunt eum cum lecto in médium ante Jesum. Quorum fidem ut vidit, dixit: Homo, remittúntur tibi peccáta tua. Et coepérunt cogitáre Scribae et Pharisaei, dicéntes: Quis est hic, qui lóquitur blasphémias? Quis potest dimíttere peccáta, nisi solus Deus? Ut cognóvit autem Jesus cogitatiónes eórum, respóndens dixit ad illos: Quid cogitátis in córdibus vestris? Quid es facílius dícere: Dimittúntur tibi peccáta; an dícere: Surge, et ámbula? Ut autem sciátis, quia fílius hóminis habet potestátem in terra dimitténdi peccáta (ait paralýtico): Tibi dico, surge, tolle lectum tuum, et vade in domum tuam. Et confestim consúrgens coram illis, tulit lectum, in quo jacébat: et ábiit in domum suam, magníficans Deum. Et stupor apprehéndit omnes, et magnificábant Deum. Et repléti sunt timóre, dicéntes: Quia vídimus mirabília hódie. Credo.

Za onoho času stalo se jednoho dne, Ježíš seděl a učil, a seděli tam i fariseové a zákonníci, kteří byli přišli ze všeliké osady galilejské i judské a z Jerusalema, a moc Páně čelila k tomu, aby je uzdravoval. A hle, muži nesli na loži člověka, který byl ochrnulý, a hledali, aby ho vnesli dovnitř a položili před něho, a nenalezše pro zástup, kudy by ho vnesli, vystoupili na střechu a spustili jej s ložem skrze cihly doprostřed před Ježíše. A on vida jejich víru, řekl: „Člověče, odpouštějí se tobě hříchové tvoji." I počali fariseové a zákonníci mysliti takto: „Kdo jest tento, jenž mluví rouhání? Kdo může odpouštěti hříchy leč jediný Bůh?" Ale Ježíš seznav myšlení jejich, odpověděl a řekl jim: „Co to myslíte v srdci svém? Co jest snazší říci: ‚Odpouštějí se tobě hříchy' čili: ‚Vstaň a choď'? Abyste však věděli, že má moc Syn člověka na zemi odpouštěti hříchy," řekl ochrnulému: „Tobě pravím: Vstaň, vezmi lože své a jdi do domu svého!" A hned vstav před nimi, vzal lože, na němž byl ležel, a odešel do domu svého velebě Boha. I pojal úžas všecky, a velebili Boha; a byli naplněni strachem řkouce: „Viděli jsme dnes věci neuvěřitelné."

Spasitel ukazuje, že má moc i hříchy odpouštěti. Ve křtu svatém odpouštějí se nám nejen hříchy, ale také všecky tresty za ně.

Říká se Credo.

Offert. Ps. 145, 2.

Lauda, ánima mea, Dóminum: laudábo Dóminum in vita mea: psallam Deo meo quámdiu ero, allelúja.

Obětování. Ž. 145, 2.

Chval, duše má, Pána. Chválit budu Hospodina v životě svém, zpívat budu Bohu svému, dokud budu, aleluja.

Secreta

Sacrifícia, Dómine, tuis

Tichá modlitba

Obětní dary, Pane, kte-

obláta conspéctibus, ignis ille divínus absúmat, qui discipulórum Christi, Fílii tui, per Spíritum Sanctum corda succéndit. Per eúmdem Dóminum ... in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus ...

ré přinášíme před tvůj zrak, nechť stráví onen božský oheň, který zažehl skrze Ducha Svatého srdce učeníků Krista, Syna tvého. Skrze téhož Pána ... v jednotě téhož Ducha Svatého ..

Druhá Tichá modlitba (str. 50). Preface: svatodušní (str. 37).

Communio. Joan. 14, 18.

Non vos relínquam órphanos: véniam ad vos íterum, allelúja: et gaudébit cor vestrum, allelúja.

K přijímání. Jan 14, 18.

Nezanechám vás sirotky; přijdu k vám opět, aleluja, a radovat se bude srdce vaše, aleluja.

Postcommunio

Súmpsimus, Dómine, sacri dona mystérii, humíliter deprecántes: ut, quae in tui commemoratiónem nos fácere praecepísti, in nostrae proficiant infirmitátis auxílium. Qui vivis et regnas.

Po přijímání

Přijali jsme, Pane, dary svatého tajemství, prosíce pokorně, aby, co jsi nám nařídil činiti na tvou památku, stalo se pomocí naší slabosti. Jenž žiješ a kraluješ s Bohem Otcem v jednotě Ducha Svatého ..

Druhá modlitba Po přijímání (str. 50).

Sobota Suchých dnů Svatodušních

Shromáždění u sv. Petra

Láska Boží, která při křtu sv. byla rozlita v duších našich, spojuje nás v Duchu Svatém. Poučení o Suchých dnech viz na str. 64.

Introitus. Rom. 5, 5.

Cáritas Dei diffúsa est in córdibus nostris, allelúja: per inhabitántem Spíritum ejus in nobis, allelúja, allelúja. Ps. 102, 1. Bénedic, ánima mea, Dómino: et ómnia, quae intra me sunt, nómini sancto ejus. ℣. Glória Patri.

Vstup. Řím. 5, 5.

Láska Boží rozlita jest v srdcích našich, aleluja, skrze Ducha jeho, který přebývá v nás, aleluja, aleluja. Ž. 102, 1. Chval, duše má, Pána; všecko ve mně, svaté jméno jeho. ℣. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému, jakož ...

Uděluje-li ve mši sv. biskup svěcení kněžská, činí tak po Kyrie, jednotlivých Čteních a před posledním veršem Traktu. Po Kyrie uděluje biskup kandidátům kněžství tonsuru. Dnes se říká před každou modlitbou „Modleme se" bez „Skloňme kolena".

Oratio

Méntibus nostris, quaesumus, Dómine, Spíritum Sanctum benígnus infúnde: cujus et sapiéntia cónditi sumus, et providéntia gubernámur. Per Dóminum .. in unitáte ejúsdem.

Modlitba

Duším našim, prosíme, Pane, vlej dobrotivě Ducha Svatého, jehož i moudrostí jsme stvořeni i prozřetelností řízeni. Skrze Pána ... v jednotě téhož Ducha Svatého ...

1. Léctio
Joélis Prophétae
cap. 2, 28-32.

1. Čtení
z proroka Joela
2, 28-32.

Prorok Joel nás poučuje o vylití Ducha Svatého.

Haec dicit Dóminus Deus: Effúndam Spíritum meum super omnem carnem: et prophetábunt fílii vestri, et fíliae vestrae: senes vestri, et fíliae vestrae: senes vestri sómnia somniábunt, et júvenes vestri visiónes vidébunt. Sed et super servos meos, et ancíllas in diébus illis effúndam Spíritum meum. Et dabo prodígia in coelo, et in terra, sánguinem, et ignem, et vapórem fumi. Sol convertétur in ténebras, et luna in sánguinem: ántequam véniat dies Dómini magnus, et horríbilis. Et erit: Omnis qui invocáverit nomen Dómini, salvus erit.

Toto praví Pán Bůh: „Vyliji Ducha svého na každého, kdo má tělo, prorokovat budou synové vaši i dcery vaše, vaši starci budou mít sny a a vaši jinoši vidění. Ano i na své nevolníky a nevolnice v ty dny vyliji svého Ducha. A učiním znamení na nebi i na zemi, krev a oheň a dým kouře. Slunce se obrátí v tmu a měsíc v krev, prve než přijde veliký a hrozný den Hospodinův." Tehdy každý, kdo bude vzývat jméno Hospodinovo, bude spasen.

Biskup udílí první nižší svěcení: ostiarů (vrátníků).

Allelúja ℣. Joan. 6, 64.

Aleluja. ℣. Jan 6, 64.

Spíritus est, qui vivíficat: caro autem non prodest quidquam.

Duch oživuje, tělo pak ničím neprospívá.

Oratio

Orémus. Illo nos igne, quaesumus, Dómine, Spíritus Sanctus inflámmet: quem Dóminus noster Jesus Christus misit in terram, et vóluit veheménter accéndi. Qui tecum vivit et... in unitáte ejúsdem.

Modlitba

Modleme se! Nechť nás Duch Svatý, prosíme, Pane, zapálí oním ohněm, jejž Pán náš Ježíš Kristus seslal na zem a chtěl, aby mocně hořel. Jenž s tebou žije a kraluje v jednotě téhož Ducha Svatého...

2. Léctio libri Levítici cap. 23, 9-11, 15-17 et 21.

2. Čtení z třetí knihy Mojžíšovy 23, 9-11, 15-17 a 21.

I Křesťané jsou nabádáni v rozkazech daných Mojžíšovi, aby Bohu obětovali všecko první, nejlepší a nejkrásnější.

In diébus illis: Locútus est Dóminus ad Móysen, dicens: Lóquere fíliis Israel, et dices ad eos: Cum ingréssi fuéritis terram, quam ego dabo vobis, et messuéritis ségetem, feréris manípulos spicárum, primítias messis vestrae ad sacerdótem: qui elevábit fascículum coram Dómino, ut acceptábile sit pro vobis, áltero die sábbati, et santificábit illum. Numerábitis ergo ab áltero die sábbati, in quo obtulístis manípulum primitiárum, septem hebdómadas plenas, usque ad álteram diem expletiónis hebdómadae séptimae, id est, quinquagínta dies: et sic offerétis sacrifícium novum Dómino ex ómnibus habitáculis vestris, panes primitiárum duos de duábus décimis símilae fermentátae, quos coquétis in primítias Dómini. Et vocábitis hunc diem celebérrimum atque sanctíssimum: omne opus servíle non faciétis in eo. Legítimum sempitérnum erit in cunctis habitáculis, et generatiónibus vestris: dicit Dóminus omnípotens.

V těch dnech Hospodin mluvil k Mojžíšovi: „Rci synům Israelovým toto: Až vejdete do země, kterou já vám dám, a budete sklízet obilí, přinesete prvotiny své žně, snopy a klasy, knězi; ten toho dne po sobotě pozdvihne snopek před Hospodinem, aby vám získal zálibu, a tak jej zasvětí. Ode dne po sobotě, kdy jste obětovali snop prvotin, budete počítat sedm plných týdnů až do dne po uplynulém sedmém týdnu, to je padesát dní. Tehdy přinesete Hospodinu novou oběť ze všech svých příbytků, totiž dva chleby prvotin ze dvou desetin jemné kvašené mouky; ty upečete Hospodinu v prvotiny. Den ten nazvete veleslavným a přesvatým: žádné služebné práce nebudete v něm konat. Ustanovení to bude věčně platné ve všech vašich příbytcích a pokoleních, tak praví všemohoucí Hospodin."

Dostáváme všecko od Boha; nesmíme tedy ve svých obětech na něm chtíti šetřiti. Hlavně však srdce naše mu musí dáti to nejlepší.

Biskup udělí druhé nižší svěcení: lektorů (předčítatelů).

Allelúja. V. Job 26, 13. Spíritus ejus ornávit coelos.

Aleluja. V. Job 26, 13. Duch jeho okrášlil nebesa.

Oratio

Orémus. Deus, qui ad animárum medélam, jejúnii devotióne castigári córpora praecepísti: concéde nobis propítius, et mente et córpore tibi semper esse devótos. Per Dóminum...

Modlitba

Modleme se! Bože, jenž jsi k ozdravění duší nařídil trestati těla zbožným postem, uděl nám milostivě, abychom i duší i tělem byli ti vždycky oddáni. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna...

3. Léctio libri Deuteronómii cap. 26, 1-3, 7-11.

3. Čtení z páté knihy Mojžíšovy 26, 1-3, 7-11.

Také v tomto Čtení jsme nabádáni Bohu obětovati to nejlepší.

In diébus illis: Dixit Móyses fíliis Israel: Audi Israel, quae ego praecípio tibi hódie. Cum intráveris terram, quam Dóminus Deus tuus tibi datúrus est possidéndam, et obtinúeris eam, atque habitáveris in ea: tolles de

V těch dnech řekl Mojžíš synům Israelským: „Poslyš, Israeli, co ti dnes rozkazuji! Až vejdeš do země, kterou ti dá Hospodin, Bůh tvůj, abys jí vládl, až ji zabereš a usadíš se v ní, vezmi ze všech svých plodin prvotiny, vlož je

cunctis frúgibus tuis primítias, et pones in cartállo, pergésque ad locum, quem Dóminus Deus tuus elégerit, ut ibi invocétur nomen ejus: accedésque ad sacerdótem, qui fúerit in diébus illis, et dices ad eum: Profiteor hódie coram Dómino Deo tuo, qui exaudívit nos, et respéxit humilitátem nostram, et labórem, atque angústiam: et edúxit nos de Aegýpto in manu forti, et bráchio exténto, in ingénti pavóre, in signis atque porténtis: et introdúxit ad locum istum, et trádidit nobis terram lacte et melle manántem. Et idcírco nunc óffero primítias frugum terrae, quam Dóminus dedit mihi. Et dimíttes eas in conspéctu Dómini Dei tui: et adoráto Dómino Deo tuo. Et epuláberis in ómnibus bonis, quae Dóminus Deus tuus déderit tibi.

do koše a jdi na místo, které vyvolí Hospodin, Bůh tvůj, aby tam bylo vzýváno jeho jméno. Přistup ke knězi, který jím toho času bude, a rci mu: ‚Já dnes oznamuji před Hospodinem, Bohem svým, který vyslyšel nás, shlédl na naše ponížení, námahy a svízele naše, vyvedl nás z Egypta rukou silnou a ramenem vztaženým za hrozného strachu, znamení a zázraků, uvedl nás na toto místo a dal nám zemi oplývající mlékem a medem. Proto nyní přináším prvotiny plodin země, kterou mi Hospodin dal.' Polož to tedy před tvář Hospodina, Boha svého, pokloň se Hospodinu, Bohu svému, a radostně hoduj ze všech dobrých věcí, které ti dá Hospodin, Bůh tvůj."

Biskup udělí třetí nižší svěcení: exorcistů (zaříkávačů).

Allelúja. ℣. Act. 2, 1. Cum compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes páriter sedéntes.

Aleluja. ℣. Skut. ap. 2, 1. Když se naplnilo padesáté dní, seděli všichni pospolu."

Oratio

Orémus. Praesta, quaesumus, omnípotens Deus: ut, salutáribus jejúniis erudíti, ab ómnibus étiam vítiis abstinéntes, propitiatiónem tuam, facílius impetrémus. Per Dóminum nostrum Jesum...

Modlitba

Modleme se! Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, abychom, poučeni jsouce spasnými posty, také všech neřestí se zříkajíce, odpuštění tvého lehčeji dosáhli. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna...

4. Léctio
libri Levítici. cap. 26, 3-12.

4. Čtení
z třetí knihy Mojžíšovy.

Požehnání Boží sestoupí na nás, pak-li kráčeti budeme v přikázáních Božích.

In diébus illis: Dixit Dóminus ad Móysen: Lóquere fíliis Israel, et dices ad eos: Si in praecéptis meis ambulavéritis, et mandáta mea custodiéritis, et fecéritis ea, dabo vobis plúvias tempóribus suis, et terra gignet germen suum, et pomis árbores replebúntur. Apprehéndet méssium tritúra vindémiam, et vindémia occupábit seméntem: et comedétis panem vestrum in saturitáte, et absque pavóre habitábitis in terra vestra. Dabo pacem in fínibus vestris: dormiétis, et non erit qui extérreat. Aúferam malas béstias, et gládius non transíbit términos vestros. Persequémini inimícos vestros, et córruent coram vobis. Persequéntur quinque de vestris centum aliénos, et centum de vobis decem míllia: cadent inimíci vestri gládio in conspéctu vestro. Respíciam vos: et créscere fáciam: multiplicabímini, et firmábo pactum meum vobíscum. Co-

V těch dnech Hospodin řekl Mojžíšovi: „Mluv k israelským synům a rci jim: Budete-li chodit v mých přikázáních, šetřit mých nařízení a plnit je, budu vám dávat v příhodné doby deště, země bude vydávat svou úrodu a stromy budou plny ovoce. Mlácení obilí potrvá do vinobraní a vinobraní potrvá do setí; budete pojídat chléb svůj do syta a beze strachu budete sídlit ve své zemi. Dám pokoj vašim končinám; budete spát a nikdo vás nebude vyrušovat. Vyhubím škodlivá zvířata a meč nepřekročí vaše hranice. Budete pronásledovat své nepřátele a pod vaší rukou budou padat. Pět vašich zažene sto cizích a sto vašich zažene deset tisíc. Vaši nepřátelé budou padat mečem před vaší tváří. Shlédnu na vás a rozmnožím vás, vzrostete a utvrdím svou smlouvu s vámi. Budete jíst ze staré, přestaré úrody a zahodíte ji, protože

medétis vetustíssima véterum, et vétera novis superveniéntibus projiciétis. Ponam tabernáculum meum in médio vestri, et non abjíciet vos ánima mea. Ambulábo inter vos, et ero Deus vester, vosque éritis pópulus meus: dicit Dóminus omnípotens.

přijde nová. Postavím svůj stánek mezi vámi a nebudu si vás ošklivit. Budu chodit mezi vámi, budu vaším Bohem a vy budete mým lidem, praví všemohoucí Hospodin."

Biskup udělí čtvrté nižší svěcení: akolutů (přisluhovačů).

Allelúja. (Hic genuflectitur.) ℣. Veni Sancte Spíritus, reple tuórum corda fidélium: et tui amóris in eis ignem accénde.

Aleluja. (Zde se pokleká.) ℣. Přijď, Svatý Duše, naplň srdce svých věrných a oheň své lásky v nich rozněť.

Oratio

Orémus. Praesta, quaesumus, omnípotens Deus: sic nos ab épulis carnálibus abstinére; ut a vítiis irruéntibus páriter jejunémus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum....

Modlitba

Modleme se! Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, abychom se tak zříkali tělesných hodů, abychom se zároveň postili i v napadajících nás vášních. Skrze Pána...

Páté Čtení je stejné jako Čtení v sobotu Suchých dnů v Adventě (str. 75). Po Čtení udělí biskup první vyšší svěcení: podjáhnů.

Allelúja. ℣. Dan. 3, 52. Benedíctus es, Dómine, Deus patrum nostrórum, et laudábilis in saecula.

Aleluja. ℣. Dan. 3, 52. Veleben budiž, Pane, Bože otců našich, a chválen na věky.

Nyní modlí se kněz Gloria. Pak říká se: Pán s vámi. *R.* I s duchem tvým.

Oratio

Deus, qui tribus púeris mitigásti flammas ígnium: concéde propítius; ut nos fámulos tuos non exúrat flamma vitiórum. Per Dóminum...

Modlitba

Bože, jenž jsi zmírnil třem jinochům ohnivé plameny, uděl milostivě, aby nás, služebníky tvé, nespaloval oheň vášní. Skrze Pána...

Druhá modlitba (str. 46).

Léctio

Epístolae beáti Pauli Apóstoli ad Romános. c. 5, 1-5.

Čtení

z listu sv. Pavla k Římanům. 5, 1-5.

Ježíš Kristus nás usmířil se svým Otcem, vymohl nám milosti a naplnil nás nadějí v život věčný.

Fratres: Justificáti ex fide, pacem habeámus ad Deum per Dóminum nostrum Jesum Christum: per quem et habémus accéssum per fidem in grátiam istam, in qua stamus, et gloriámur in spe glóriae filiórum Dei. Non solum autem, sed et gloriámur in tribulatiónibus: sciéntes quod tribulátio patiéntiam operátur, patiéntia autem probatiónem, probátio vero spem, spes autem non confúndit: quia cáritas Dei diffúsa est in córdibus nostris per Spíritum Sanctum, qui datus est nobis.

Bratři, jsouce ospravedlněni z víry, máme pokoj s Bohem skrze Pána našeho, Ježíše Krista, skrze něhož jsme obdrželi věrou i přístup k té milosti, ve které stojíme, a honosíme se nadějí ve slávu Boží. A nejen to, nýbrž také se honosíme souženími vědouce, že soužení působí vytrvalost, vytrvalost osvědčení se, osvědčení naději; naděje však nezahanbuje, neboť láska Boží vylita jest v srdcích našich skrze Ducha Svatého, který nám byl dán.

Biskup udělí druhé vyšší svěcení: jáhnů.

Tractus. Ps. 116, 1-2.

Laudáte Dóminum omnes gentes: et collaudáte eum omnes pópuli. ℣. Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: et véritas Dómini manet in aetérnum.

Traktus. Ž. 116, 1-2.

Chvalte Pána všichni národové, chvalte jej všichni lidé. ℣. Neboť upevněno jest nad námi jeho milosrdenství; věrnost Hospodinova zůstává na věky.

Sekvence (str. 593). Na konci se neříká: aleluja. Před posledním veršem Sekvence udělí biskup třetí vyšší svěcení: na kněze.

Evangelium

Dnešní Evangelium je stejné jako ve čtvrtek po neděli třetí postní (str. 274-275). Říká se: Credo.

Offertorium. Ps. 87, 2-3.

Dómine, Deus salútis meae, in die clamávi et nocte coram te: intret orátio mea in conspéctu tuo, Dómine, allelúja.

Obětování. Ž. 87, 2-3.

Hospodine, Bože spásy mé, ve dne i v noci volám před tebou. Nechť vstoupí modlitba má před tvář tvou, Pane, aleluja.

Secreta

Ut accépta tibi sint, Dómine, nostra jejúnia: praesta nobis, quaesumus, hujus múnere sacraménti purificátum tibi pectus offérre. Per Dóminum ...

Tichá modlitba

Aby milé ti byly, Pane, naše posty, uděl nám, prosíme, abychom ti obětovali darem této svátosti očištěné nitro. Skrze Pána našeho ...

Druhá Tichá modlitba (str. 50). Preface: svatodušní (str. 37).

Communio. Joann. 3, 8.

Spíritus, ubi vult, spirat: et vocem ejus audis, allelúja, allelúja: sed nescis, unde véniat, aut quo vadat, allelúja, allelúja, allelúja.

K přijímání. Jan 3, 8.

Duch vane, kde chce, a hlas jeho slyšíš, aleluja, aleluja, ale nevíš, odkud přichází nebo kam kráčí, aleluja, aleluja, aleluja.

Postcommunio

Praebeant nobis, Dómine, divínum tua sancta fervórem: quo eórum páriter et actu delectémur, et fructu. Per Dóminum nostrum ...

Po přijímání

Tvá svatá tajemství, Pane, nechť v nás vzníti božský žár, abychom se mohli zároveň těšiti i z jejich slavení i plodů. Skrze Pána ...

Druhá modlitba Po přijímání (str. 50).

Po mši sv. končí se velikonoční doba.

DOBA PO SVATÉM DUCHU

Mší svatou v sobotu oktávu svatodušního končí se v církevním roce doba velikonoční, která nám přinesla tolik nebeské radosti! O svatodušních svátcích byla založena Církev svatá, v době po Svatém Duchu se liturgie zabývá rozvojem a vybudováním tohoto království Božího na zemi.

Tato nejdelší část církevního roku nesoustřeďuje se sice kolem nějakého svátku, jako doba vánoční a velikonoční, a nedostává tedy nějakého zvláštního rázu, ale není nikterak chuda na význačné slavnosti. Právě v tuto dobu se Církev odívá velice často v slavnostní roucho; její slavnosti jsou teď však prožívány více

v klidném rozjímání toho odkazu, jehož se jí dostalo po odchodu nebeského Chotě. Zcela krásně hodí se tato doba se svými myšlenkami o růstu, zrání a sklízni božské setby do doby, v které právě zraje a sklízí se i úroda v přírodě.

Liturgická barva této doby je zelená, barva života v přírodě a naděje na vzkříšení pro nikdy neuvadající život v nebeských luzích.

Počet neděl po Svatém Duchu je vzhledem k pohyblivým svátkům velikonočním různý; nejméně jich může býti 23 a nejvíce 28.

Svátek Nejsvětější Trojice

(První neděle po Svatém Duchu)

Dnes slavíme nejhlubší tajemství svého náboženství. Jest tak úžasné, že bychom bez Zjevení Božího nemohli na ně přijíti, a tak hluboké, že po celou Věčnost se ho nedočerpáme. Jsou tři božské Osoby, ale tyto tři jsou pouze jeden Bůh: Otec nestvořený, Syn od Věčnosti Otcem zrozený a Duch Svatý Otcem a Synem od Věčnosti jako Láska vydechovaný. Nejsvětější Trojice je zřídlem všeho stvoření, vykoupení a posvěcování.

Církev sv. tuto základní pravdu našeho náboženství nejen slovy vždycky hlásala, ale vyjadřovala v celé bohoslužbě. Na jméno nejsv. Trojice jsme křtěni. Jejím jménem se nám dostává všech milostí ve svátostech. V jejím jméně opouštíme tento život, abychom Jí pohleděli tváří v tvář. Nesčetněkráte opakuje Církev sv. na konci svých modliteb chválu nebo vzývání Nejsvětější Trojice. Papežem Janem XXII. byl r. 1334 nařízen pro celou Církev ještě zvláštní svátek. Ovšem Církev sv. si je vědoma nesmírnosti toho tajemství a nemožnosti, abychom je my lidé po zásluze oslavili, a proto opakuje v církevních hodinkách opět a opět slova bezmocného úžasu: „O beata Trinitas — o blažená Trojice!"

Liturgická barva je bílá; a má vyjádřiti nekonečnou Svatost a Jasnost nejsvětější Trojice. —

Jméno Trojjediného je obdivuhodné po celém světě. Děkujme Mu, že nám zjevil toto své Tajemství a prosme Ho o milost, abychom z tohoto poznání odnášeli si i užitek pro všecky potřeby své duše!

Introitus. Tob. 12, 6.

Benedícta sit sancta Trínitas, atque indivísa Únitas: confitébimur ei, quia fecit nobíscum misericórdiam suam. Ps. 8, 2. Dómine, Dóminus noster, quam admirábile et nomen tuum in univérsa terra! V. Glória Patri ...

Vstup. Tob. 12, 6.

Velebena buď svatá Trojice a nerozdílná Jednota. Oslavujme ji, neboť učinila s námi milosrdenství své. Ž. 8, 2. Hospodine, Pane náš, jak podivuhodné jest jméno tvé po veškeré zemi! V. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému ...

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui dedísti fámulis tuis in confessióne verae fídei, aetérnae Trinitátis glóriam agnóscere, et in poténtia majestátis adoráre unitátem: quaesumus; ut ejúsdem fídei firmitáte, ab ómnibus semper muniámur advérsis. Per Dóminum nostrum...

Modlitba

Všemohoucí, věčný Bože, jenž jsi dal služebníkům svým, vyznávajícím pravou víru, slávu věčné Trojice poznati a v moci velebnosti klaněti se jednotě; prosíme tě, abychom pevnosti této víry ode všech protivenství vždycky chráněni byli. Skrze Pána našeho...

Druhá modlitba z neděle 1. po Svatém Duchu (str. 624).

Léctio

Epistólae b. Pauli Apóstoli ad Romános. c. 11, 33-36.

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola k Římanům. 11, 33-36.

Svatý Pavel píše ve svém listě k Římanům o nepochopitelnosti Tajemství všech tajemství. My nemůžeme než se před ním skloniti v hluboké úctě a pokorně čekati, až se naším odchodem z této země naše Víra obrátí v patření.

O altitúdo divitiárum sapiéntiae et sciéntiae Dei: quam incomprehensibília sunt judícia ejus, et investigábiles viae ejus! Quis enim cognóvit sensum Dómini? Aut quis consiliárius ejus fuit? Aut quis prior dedit illi, et retribuétur ei? Quóniam ex ipso, et per ipsum, et in ipso sunt ómnia: ipsi glória in saecula. Amen.

Ó hlubokosti bohatství a moudrosti i vědomosti Boží! Jak nevyzpytatelní jsou soudové jeho a nevystihlé cesty jeho! Neboť kdo poznal mysl Páně? Aneb kdo byl jeho rádcem? Aneb kdo prve dal jemu, a bude mu odplaceno? Vždyť z něho a skrze něho a k němu jsou všecky věci; jemu sláva na věky. Amen.

Graduale. Dan. 3, 55-56.

Stupňový zpěv. Dan. 3.

Benedíctus es, Dómine, qui intuéris abýssos, et sedes super Chérubim. ℣. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto coeli, et laudábilis in saecula.

Veleben buď, Pane, jenž hledíš do propastí a trůníš nad Cheruby. ℣. Veleben buď, Pane, na obloze nebeské a chvály hoden na věky.

Allelúja, Allelúja. ℣. Ib. 52. Benedíctus es, Dómine, Deus patrum nostrórum, et laudábilis in saecula. Allel.

Aleluja, Aleluja. ℣. Tamt. 52. Veleben buď, Pane, Bože otců našich, a chvály hoden na věky. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Matth. c. 28.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše 28, 18-20.

Křesťanská víra v trojjediného Boha je zabezpečena vlastními slovy Ježíše Krista, jenž vyslal své apoštoly do celého světa, aby křtili ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Data est mihi omnis potéstas in coelo, et in terra. Eúntes ergo docéte omnes gentes, baptizántes eos in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti: docéntes eos serváre ómnia quaecúmque mandávi vobis. Et ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus, usque ad consummatiónem saeculi.

Za onoho času Pán Ježíš řekl učedníkům svým: „Dána jest mi veškerá moc na nebi i na zemi. Jdouce tedy, učte všecky národy, křtíce je ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého, učíce je zachovávati všecko, co jsem přikázal vám; a aj, já jsem s vámi po všecky dni až do skonání světa.“

Et dicitur Credo.

Následuje Credo.

Offertorium. Tob. 12, 6.

Obětování. Tob. 12, 6.

Benedíctus sit Deus Pater, unigenitúsque Dei Fílius, Sanctus quoque Spíritus: quia fecit nobíscum misericórdiam suam.

Veleben buď Bůh Otec a jednorozený Syn Boží, jakož i Duch Svatý, neboť učinil s námi milosrdenství svoje.

Secreta

Tichá modlitba

Sanctífica, quaesumus, Dómine, Deus noster, per tui sancti nóminis invocatiónem, hujus oblatiónis hóstiam: et per eam nosmetípsos tibi pérfice munus aetérnum. Per Dóminum nostrum...

Posvěť, prosíme, Pane, Bože náš, pro vzývání svatého svého jména tuto přinesenou oběť a skrze ni nás samy zdokonal pro sebe za obětní dar věčný. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

Druhá Tichá modlitba z neděle 1. po Svatém Duchu (str. 628). Preface: o Nejsv. Trojici (str. 39).

Communio. Tob. 12, 6.

Benedícimus Deum coeli, et coram ómnibus vivéntibus confitébimur ei: quia fecit nobíscum misericórdiam suam.

Postcommunio

Proficiat nobis ad salútem córporis et ánimae, Dómine, Deus noster, hujus sacraménti suscéptio: et sempitérnae sanctae Trinitátis, ejusdémque indivíduae Unitátis conféssio. Per Dóminum nostrum...

K přijímání. Tob. 12, 6.

Velebme Boha nebeského a přede všemi živoucími oslavujme jej, neboť učinil s námi milosrdenství své.

Po přijímání

Nechť nám prospívá ke zdraví těla i duše, Pane, Bože náš, přijetí této svátosti a vyznávání věčně svaté Trojice a její nerozdílné Jednoty. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého ...

Druhá modlitba Po přijímání z neděle 1. po Svatém Duchu (str. 628).

Na konci mše sv. čte se Evangelium z neděle 1. po Svatém Duchu (str. 627).

Neděle první po Svatém Duchu

Jelikož na dnešní neděli připadá svátek Nejsvětější Trojice, nebere se následující mše sv. v neděli, nýbrž v nejbližší bezsváteční den všední po této neděli.

Introitus. Ps. 12, 6.

Dómine, in tua misericórdia sperávi: exsultávit cor meum in salutári tuo: cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi. Ps. ib. 1. Úsquequo, Dómine, oblivíscéris me in finem? úsquequo avértis fáciem tuam a me? ℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto...

Vstup. Ž. 12, 6.

Pane, v milosrdenství tvé jsem doufal. Srdce mé jásalo pro vysvobození tvé. Pěti budu Pánu, jenž mi daroval dobré věci. Ž. tamt. 1. Jak dlouho ještě, Pane, budeš mne zcela zapomínati? Jak dlouho ještě budeš odvracet tvář svou ode mne? ℣. Sláva.

Oratio

Deus, in te sperántium fortitúdo, adésto propítius

Modlitba

Bože, sílo doufajících v tebe, přispěj nám milo-

invocatiónibus nostris: et, quia sine te nihil potest mortális infírmitas, praesta auxílium grátiae tuae; ut in exsequéndis mandátis tuis, et voluntáte tibi et actióne placeámus. Per Dóminum nostrum...

stivě na volání naše; a, jelikož bez tebe nic nezmůže smrtelníků slabost, daruj nám pomoc milosti své, abychom v plnění přikázání tvých líbili se tobě i vůlí i skutkem. Skrze Pána našeho Ježíše Krista..

Druhá modlitba (str. 136). Třetí dle libosti.

Léctio

Epístolae beáti Joánnis Apóstoli. 1. c. 4, 8-21.

Čtení

z prvního listu sv. Apoštola Jana. 4, 8-21.

Chceme-li, aby nás Bůh miloval, musíme také milovati své bližní, neboť láska k viditelnému bližnímu je měřítkem lásky k neviditelnému Bohu.

Caríssimi, Deus cáritas est. In hoc appáruit cáritas Dei in nobis, quóniam Fílium suum unigénitum misit Deus in mundum, ut vivámus per eum. In hoc est cáritas: non quasi nos dilexérimus Deum, sed quóniam ipse prior dilléxit nos, et misit Fílium suum propitiatiónem pro peccátis nostris. Caríssimi, si sic Deus diléxit nos: et nos debémus altérutrum dilígere. Deum nemo vidit umquam. Si diligámus ínvicem, Deus in nobis manet, et cáritas ejus in nobis perfécta est. In hoc cognóscimus, quóniam in eo manémus, et ipse in nobis: quóniam de spíritu suo dedit nobis. Et nos vídimus, et testificámur, quóniam Pater misit Fílium suum Salvátorem

Miláčkové, Bůh jest láska. V tom se ukázala na nás láska Boží, že Bůh poslal Syna svého jednorozeného na svět, abychom byli živi skrze něho. V tom jest láska, ne že bychom my byli milovali Boha, nýbrž že On prve miloval nás a poslal Syna svého jako oběť smírnou za hříchy naše. Miláčkové, jestliže takto Bůh nás miloval, i my máme milovati se vespolek. Boha nikdo nikdy neviděl. Milujeme-li se vespolek, Bůh v nás zůstává a láska k němu jest v nás dokonalá. Z toho poznáváme, že v něm zůstáváme a on v nás, že nám dal z Ducha svého. A my jsme viděli a svědčíme, že Otec poslal Syna svého jako Spasitele světa.

mundi. Quisquis conféssus fúerit, quóniam Jesus est Fílius Dei, Deus in eo manet, et ipse in Deo. Et nos cognóvimus, et credídimus caritáti, quam habet Deus in nobis. Deus cáritas est: et qui manet in caritáte, in Deo manet et Deus in eo. In hoc perfécta est cáritas Dei nobíscum, ut fidúciam habeámus in die judícii: quia sicut ille est, et nos sumus in hoc mundo. Timor non est in caritáte: sed perfécta cáritas foras mittit timórem, quóniam timor poenam habet. Qui autem timet, non est perféctus in caritáte. Nos ergo diligámus Deum, quóniam Deus prior dilexit nos. Si quis díxerit, quóniam díligo Deum, et fratrem suum óderit, mendax est. Qui enim non díligit fratrem suum, quem videt Deum, quem non videt, quómodo potest dilígere? Et hoc mandátum habémus a Deo: ut qui díligit Deum, díligat et fratrem suum.

Kdokoli vyznává, že Ježíš jest Syn Boží, Bůh zůstává v něm a on v Bohu. A my jsme poznali a uvěřili v lásku, kterou Bůh má k nám. Bůh jest láska, a kdo zůstává v lásce, zůstává v Bohu a Bůh v něm. V tom jest dokonalá naše láska k Bohu, abychom měli důvěru v den soudný, ježto tak jako jest On, jsme i my na tomto světě. Bázně není v lásce, nýbrž láska dokonalá ven vyhání bázeň, neboť bázeň má trápení; kdo však se bojí, není dokonalý v lásce. My tedy milujme Boha, neboť on první miloval nás. Řekne-li někdo „Miluji Boha" a nenávidí-li bratra svého, jest lhář; neboť kdo nemiluje bratra svého, kterého vidí, kterak může milovati Boha, jehož nevidí? A toto přikázání máme od Boha, aby ten, kdo miluje Boha, miloval též bratra svého.

Kristus zde krásnými a krátkými slovy popisuje dokonalou lásku, která nezná otrockého strachu ďábla.

Graduale. Ps. 40, 5 et 2.

Ego dixi: Dómine, miserére mei: sana ánimam meam, quia peccávi tibi. V. Beátus, qui intélligit super egénum et paúperem: in die mala liberábit eum Dóminus.

Stupňový zpěv. Ž. 40.

Řekl jsem: Pane, smiluj se nade mnou. Uzdrav duši mou, neboť jsem proti tobě zhřešil. V. Blahoslavený, jenž má soucit s nuzným a chudým. Ve zlých dnech jej vysvobodí Hospodin.

Allelúja, allelúja. V. Ps. 5, 2. Verba mea aúribus pércipe, Dómine, intéllige clamórem meum. Allelúja.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 5, 2. Slova má postřehni ušima Pane, popatř na volání mé. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Lucam. c. 6.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 6, 36-42.

Chceme-li od Boha něčeho dosíci, musíme se i k bližnímu ukazovati milosrdnými a laskavými.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Estóte misericórdes, sicut et Pater vester miséricors est. Nolíte judicáre, et non judicabímini: nolíte condemnáre, et non condemnabímini. Dimíttite, et dimittémini. Date, et dábitur vobis: mensúram bonam, et confértam, et coagitátam, et supereffluéntem dabunt in sinum vestrum. Eádem quippe mensúra, qua mensi fuéritis, remetiétur vobis. Dicébat autem illis et similitúdinem: Numquid potest caecus caecum dúcere? nonne ambo in fóveam cadunt? Non est discípulus super magístrum: perféctus autem omnis erit, si sit sicut magíster ejus. Quid autem vides festúcam in óculo fratris tui, trabem autem, quae in óculo tuo est, non consíderas? Aut quómodo potes dícere

Za onoho času Pán Ježíš řekl učedníkům svým: „Buďte milosrdní, jakož i Otec váš milosrdný jest. Nesuďte, a nebudete souzeni; neodsuzujte, a nebudete odsouzeni; odpouštějte, a bude vám odpuštěno. Dávejte, a bude vám dáno; míru dobrou a natlačenou a natřesenou a vrchovatou dají do klína vašeho: neboť kterou měrou měříte, tou bude vám odměřeno." Pověděl pak jim i podobenství: „Zdali může slepec slepce vésti? Nepadnou-li oba do jámy? Není učedník nad mistra, ale dokonalým bude každý, bude-li jako mistr jeho. Což pak vidíš třísku v oku bratra svého a trámu ve svém oku nepozoruješ? Aneb kterak můžeš říci bratru svému: ‚Bratře, nechej, ať vyvrhnu třísku z oka tvé-

fratri tuo: Frater, sine ejíciam festúcam de óculo tuo: ipse in óculo tuo trabem non videns? Hypócrita, éjice primum trabem de óculo tuo: et tunc perspícies, ut edúcas festúcam de óculo fratris tui. Credo.

ho,' sám ve svém oku trámu nevida? Pokrytče, vyvrz nejprve trám z oka svého a potom přihlédni, abys vyvrhl třísku z oka bratra svého."

Věřím.

Offertorium Ps. 5, 3-4.

Inténde voci oratiónis meae, Rex meus et Deus meus: quóniam ad te orábo, Dómine.

Obětování. Ž. 5, 3-4.

Popatř na hlas modlitby mé, Králi můj a Bože můj, neboť k tobě se modlím, Pane.

Secreta

Hóstias nostras, quaesumus, Dómine, tibi dicátas placátus assúme: et ad perpétuum nobis tríbue proveníre subsídium. Per Dóminum nostrum ...

Tichá modlitba

Oběti naše, tobě zasvěcené, prosíme, Pane, usmířen přijmi a dej, aby se nám staly ustavičnou pomocí. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

Druhá Tichá modlitba (str. 138). Třetí dle libosti. Preface ve všední dny obyčejná.

Communio. Ps. 9, 2-3.

Narrábo ómnia mirabília tua: laetábor et exsultábo in te: psallam nómini tuo, Altíssime.

K přijímání. Ž. 9, 2-3.

Vyprávěti budu všecky tvé zázraky. Radovati se budu a jásati v tobě. Pěti budu jménu tvému, Nejvyšší.

Postcommunio

Tantis, Dómine, repléti munéribus, praesta, quaesumus: ut et salutária dona capiámus, et a tua numquam laude cessémus. Per Dóminum nostrum ...

Po přijímání

Tak velkými, Pane, naplněni jsouce dary, prosíme, uděl, abychom spasitelné dary přijímali a nikdy neustali ve tvé chvále. Skrze Pána našeho ...

Druhá modlitba Po přijímání (str. 139). Třetí dle libosti.

Slavnost Božího Těla

Minulou neděli slavila Církev nejhlubší tajemství naší Víry; dnes obrací naši pozornost k stejně hlubokému tajemství přítomnosti Boží pod způsobami chleba a vína. Výročním dnem ustanovení Nejsv. Svátosti je vlastně Zelený čtvrtek. V ten den je však Církev zaujata skoro zcela počínajícím utrpením našeho Vykupitele a nemůže se oddati nesmírné radosti z ustanovení Velebné Svátosti.

Papež Urban IV. nařídil r. 1264 pro celou latinskou Církev, aby se památka této radostné události konala vždy ve čtvrtek po oktávu svatodušním.

Svátost Oltářní je pramenem a symbolem veškeré jednoty v Církvi, která je mystickým tělem Kristovým. V ní se spojuje Vykupitel s námi a my s ním. V ní se spojuje lidstvo v jeden celek mezi sebou a dožívá se tak už něžného a sladkého spojení Lásky, kterým budeme jednou v Nebi v Bohu věčně žíti. Obě způsoby značí tuto jednotu, když chléb, utvořený z mouky mnoha rozemletých pšeničných zrn, a víno, vylisované z mnoha révových zrn, slovem kněze obracejí se veškerou svou podstatou v tělo a krev Kristovu. Tak si přeje Vykupitel, abychom i my s ním byli jedno mystické tělo, udržované vespolek Láskou.

Tuto jednotu věřících vyjadřuje také průvod s Božím Tělem, jenž se v ten den a někde po celý oktáv konává. Všichni se v něm spojujeme k chvále Spasitele, jenž se nám dává ve Velebné Svátosti za pokrm duše. Tento průvod jest triumfem vtěleného Boha, při němž věřící s mnohonásobnou láskou a chválou snaží se dáti zadostiučinění za všecky urážky, kterých se od lidí tomuto tajemství Lásky dostává.

Svatý Tomáš Akvinský († 1274) sestavil církevní hodinky a mši svatou dnešní slavnosti. Přítomnost při těchto bohoslužbách je odměněna bohatými odpustky.

Choďme často k hostině, kterou nám dává na oltáři připravovati Bůh. Papež Pius X. vyzval dekretem z r. 1905, aby věřící po příkladu prvních křesťanů chodili si co nejčastěji pro svou posilu k sv. Přijímání. Kdokoliv má dobrou vůli křesťansky a bohulibě žíti, třebas na sobě pozoroval ještě mnohé nedostatky, má právo se spojovati se svým Bohem ve Velebné Svátosti, která není ani tak odměnou za cnost, jako spíše účinným lékem pro naše slabosti. Nespokojme se tedy přijímati pouze o nedělích a svátcích, nýbrž živme se láskou Boží pokud možno denně! Kdybychom nedávali denně svému tělu potravy, zhynuli bychom brzo; naše duše bez této andělské stravy také nemohou býti. Nenechme jich tedy hynouti hladem!

Tělo Páně a jeho Krev jsou jediný pokrm nesmrtelnosti.

Introitus. Ps. 80, 17.

Cibávit eos ex ádipe fruménti, allelúja: et de petra, melle saturávit eos, allelúja, allelúja, allelúja. Ps. ib. 2. Exsultáte Deo ad-

Vstup. Ž. 80, 17.

Krmil je nejlepší pšenicí, aleluja, a medem ze skály je sytil, aleluja, aleluja, aleluja. Ž. tamt. 2. Plesejte Bohu, pomocníku

jutóri nostro: jubiláte Deo Jacob. ℣. Glória Patri...

Oratio

Deus, qui nobis sub sacraménto mirábili, passiónis tuae memóriam reliquísti: tríbue, quaesumus, ita nos Córporis, et Sánguinis tui sacra mystéria venerári, ut redemptiónis tuae fructum in nobis júgiter sentiámus. Qui vivis et regnas ...

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Corínthios. 1, cap. 11.

našemu; jásejte Bohu Jakubovu. ℣. Sláva Otci...

Modlitba

Bože, jenž jsi nám v předivné svátosti památku svého umučení pozůstavil, popřej, prosíme, abychom svatá tajemství tvého těla a krve tvé tak uctívali, bychom ovoce vykoupení tvého stále v sobě znamenali. Jenž žiješ a kraluješ s Bohem Otcem ...

Čtení

z prvního listu sv Pavla ke Korintským. 11, 23-29.

Slovy: „To čiňte na mou památku!" dostali Apoštolové a jejich nástupcové, biskupové a kněží, stejnou moc proměňovati chléb a víno v tělo a krev Páně. Svatý Pavel nás poučuje, že oběť mše svaté a Kristova oběť na kříži jsou jedno a totéž. Dříve tedy, než někdo přistoupí k této vznešené hostině, musí sám sebe zkoušeti, zdali nemá duši poskvrněnou těžkým hříchem, jehož dosud nelitoval a z něho se nevyzpovídal. Takový by si nešel pro požehnání ke stolu Páně, nýbrž pro vlastní odsouzení, protože se odvážil do špinavého a nekajícného srdce pozvati Boha.

Fratres: Ego enim accépi a Dómino quod et trádidi vobis: quóniam Dóminus Jesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit: Accípite, et manducáte: Hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratiónem. Simíliter et cálicem, postquam coenávit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine: hoc fácite, quotiescúmque bibétis, in meam commemoratiónem. Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiábitis, donec véniat. Itaque quicúmque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indígne, reus erit córporis et sánguinis Dómini. Probet autem seípsum homo: et sic de pane illo edat, et de cálice bibat. Qui enim mandúcat et bibit indígne, judícium sibi mandúcat et bibit: non dijúdicans corpus Dómini.

Bratři, já jsem přijal od Pána to, co jsem též podal vám, totiž, že Pán Ježíš v té noci, ve které byl zrazen, vzal chléb a učiniv díky, rozlámal jej a řekl: „Toto jest tělo mé, které se za vás vydává: to čiňte na mou památku." Taktéž vzal i kalich po jídle a řekl: „Tento kalich jest nová úmluva potvrzená mou krví; to čiňte, kolikrátkoli jej píti budete, na mou památku." Kdykoli totiž jíte chléb tento a pijete kalich, smrt Páně zvěstujete, dokavad nepřijde. Proto kdokoli bude jísti chléb tento aneb píti kalich Páně nehodně, vinen bude tělem a krví Páně. Zkusiž však každý sám sebe a tak z toho chleba jez a z kalicha pij; neboť kdo jí a pije nehodně, odsouzení sobě jí a pije, poněvadž nerozeznává těla Páně.

Graduale. Ps. 144, 15-16.

Óculi ómnium in te sperant, Dómine: et tu das illis escam in témpore opportúno. ℣. Áperis tu manum tuam: et imples omne ánimal benedictióne.

Allelúja, allelúja. ℣. Joan. 6, 56-57. Caro mea vere est cibus, et sanguis meus vere est potus: qui mandúcat meam carnem, et bibit meum sánguinem, in me manet, et ego in eo.

Sv. Pavel svými slovy dosvědčuje, že on i ostatní apoštolové dělají to, co výslovně dostali předáno od Pána.

Stupňový zpěv. Ž. 144.

Oči všech upírají se s důvěrou k tobě, Pane, a ty dáváš jim pokrm v pravý čas. ℣. Ty otvíráš ruku svou a nasycuješ každého tvora požehnáním.

Aleluja, aleluja. ℣. Jan 6, 56-57. Tělo mé vpravdě jest pokrm a krev má vpravdě jest nápoj; kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm.

V následující vznešené sekvenci sv. Tomáš Akvinský opěvuje v hlavních rysech všecko, čemu Církev sv. o Velebné Svátosti učí:

Sekvence

Lauda Sion Salvatórem, lauda ducem et pastórem, in hymnis et cánticis.

Quantum potes, tantum aude: quia major omni laude, nec laudáre súfficis.

Chval, Sione, Spasitele, chval Pastýře, vůdce vřele, zpěvy, písně, hymny pěj!

Odvažuj se, jak jen možné, větší je, než chvály zbožné, nepostačíš chválit jej!

Laudis thema speciális, panis vivus et vitális hódie propónitur.

Quem in sacrae mensa cenae, turbae fratrum duodénae datum non ambígitur.

Sit laus plena, sit sonóra, sit jucúnda, sit decóra mentis jubilátio.

Dies enim solémnis ágitur, in qua mensae prima recólitur hujus institútio.

In hac mensa novi Regis, novum Pascha novae legis, Phase vetus términat.

Vetustátem nóvitas, umbram fugat véritas, noctem lux elíminat.

Quod in cena Christus gessit, faciéndum hoc expréssit in sui memóriam.

Docti sacris institútis, panem, vinum in salútis consecrámus hóstiam.

Dogma datur Christiánis, quod in carnem transit panis, et vinum in sánguinem.

Quod non capis, quod non vides, animósa firmat fides, praeter rerum órdinem.

Sub divérsis speciébus, signis tantum, et non rebus, latent res exímiae.

Caro cibus, sanguis potus: manet tamen Christus totus, sub utráque spécie.

Zcela zvláštní látka chvály — živý chléb, zdroj žití stálý — pro den dnešní nastala.

Chléb, jejž v hodech za večera bratří četa dvanácterá zcela jistě dostala.

Buď zpěv plný, buď zpěv jasný, budiž libý, budiž hlasný jásot mysli, ples a vděk.

Dnes je slavnost, o níž se vzpomíná, kterak povstala prvně ta hostina, hodu toho počátek.

Oběť nové smlouvy vzniká. Stůl nového Panovníka odděluje starý čas.

Staré ničí novota, prchla Pravdou Temnota, noc, již zahnal denní jas.

Kristus při hostině svaté děl: Co činím, činit máte, na Mne vzpomínajíce.

Svatá stanovení ctíme. Chléb a víno přinášíme, oběť spásy světíce.

Dogma křesťanům se dává, že se z chleba Tělo stává, z vína že se stává Krev.

Nechápe duch, nedozírá, horlivá však sílí víra, ač je jiný věci zjev.

Pod různými vzezřeními věcmi ne, leč znameními výborný je Předmět skryt.

Nápoj Krve, pokrm Těla, v obou Kristus je však zcela, nepřestává celý být.

A suménte non concísus, non confráctus, non divísus: ínteger accípitur.

Sumit unus, sumunt mille: quantum isti, tantum ille: nec sumptus consúmitur.

Sumunt boni, sumunt mali: sorte tamen inaequáli, vitae, vel intéritus.

Mors est malis, vita bonis: vide paris sumptiónis, quam sit dispar éxitus.

Fracto demum Sacraménto, ne vacílles, sed meménto, tantum esse sub fragménto, quantum toto tégitur.

Nulla rei fit scissúra: signi tantum fit fractúra: qua nec status, nec statúra signáti minúitur.

Ecce panis Angelórum, factus cibus viatórum: vere panis filiórum, non mitténdus cánibus.

In figúris praesignátur, cum Isaac immolátur: agnus Paschae deputátur: datur manna pátribus.

Bone pastor, panis vere, Jesu nostri miserére: tu nos pasce, nos tuére: tu nos bona fac vidére in terra vivéntium.

Tu, qui cuncta scis et vales: qui nos pascis hic mortáles: tuos ibi commensáles: cohaerédes et

Přijímáš-li, zůstal celý, nezláme se, nerozdělí, nikdy pranic neschází.

Bere jeden, tisíc bere. Jako jeden, davy steré, aniž množství dochází.

Dobří, špatní přijímají, nestejný však osud mají: Život — smrti objetí.

Smrt je zlým a dobrým žití. Zříš, jak různý může býti účin téhož přijetí.

Když se potom Svátost láme, nechť se věrou nevikláme, pod úlomkem tolik máme, kolik celek uhostí.

Netrpí věc těmi ději, způsobu jen rozbíjejí, ale věc a stavy její potrvají v Svátosti.

Chléb, jenž blaží Nebešťany, poutníkům, hle, v pokrm daný, v pravdě synům uchystaný, není pokrm štěňátek.

Oběť v předobrazech známá: Isak, žertva Abrahama, velkonoční oběť sama, manna Otcům v onen věk.

Dobrý's Pastýř, Chléb jsi pravý! Smiluj se, slyš hlas náš lkavý: Pasiž, hlídej naše davy, dobro dej nám, Přelaskavý, v zemi živých dej nám zřít!

Vševědoucí, Převeliký, jenž nás paseš, smrtelníky. Svými spolustolovníky, dědici a účastníky svatých

sodáles fac sanctórum cívium. Amen. Allelúja.

rač nás učinit! Amen. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Joánnem. c. 6.

† Slova sv. Evangelia podle Jana. 6, 56-59.

Tělo Páně a jeho Krev jsou jediný pokrm nesmrtelnosti.

In illo témpore: Dixit Jesus turbis Judaeórum: Caro mea vere est cibus, et sanguis meus vere est potus. Qui mandúcat meam carnem, et bibit meum sánguinem, in me manet, et ego in illo. Sicut misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem, et qui mandúcat me, et ipse vivet propter me. Hic est panis, qui de coelo descéndit. Non sicut manducavérunt patres vestri manna, et mórtui sunt. Qui mandúcat hunc panem, vivet in aetérnum. Et dicitur Credo.

Za onoho času Pán Ježíš řekl zástupům židovským: „Tělo mé v pravdě jest pokrm a krev má v pravdě jest nápoj. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm. Jako mne poslal živý Otec, a já živ jsem pro Otce, tak i ten, kdo jí mne, živ bude pro mne. Toto jest chléb, jenž s nebe sestoupil, ne jako otcové vaši jedli mannu a zemřeli. Kdo jí chléb tento, živ bude na věky."

Následuje Credo.

Offertorium. Levit. 21.

Obětování. 3 Mojž. 21, 6.

Sacerdótes Dómini incénsum et panes ófferunt Deo: et ídeo sancti erunt Deo suo, et non pólluent nomen ejus, allelúja.

Kněží Páně obětují kadidlo a chleby Bohu; a protož mají býti svatými Bohu svému a neposkvrňovati jména jeho, aleluja.

Secreta

Tichá modlitba

Ecclésiae tuae, quaesumus, Dómine, unitátis et pacis propítius dona concéde: quae sub oblátis munéribus mýstice designántur. Per Dóminum ...

Preface: Vánoční (str. 29.)

Církvi své, prosíme, Pane, uděl milostivě darů jednoty a míru, jež tajemně se naznačují přinesenými obětními dary. Skrze Pána našeho ...

Communio. 1. Cor. 11, 26-27.

K přijímání. 1. Kor. 11, 26-27.

Quotiescúmque manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiábitis, donec véniat: ítaque quicúmque manducáverit panem, vel bíberit cálicem Dómini indígne, reus erit córporis et sánguinis Dómini, allelúja.

Kdykoliv jísti budete chléb tento a z kalicha píti, smrt Páně budete zvěstovati, dokavad nepřijde; kdokoliv tedy jísti bude chléb nebo píti z kalicha Páně nehodně, vinen bude tělem a krví Páně, aleluja.

Postcommunio

Po přijímání

Fac nos, quaesumus, Dómine, divinitátis tuae sempitérna fruitióne repléri: quam pretiósi Córporis et Sánguinis tui temporális percéptio praefigúrat. Qui vivis et regnas ...

Učiň, prosíme, Pane, abychom syceni byli věčným požíváním Božství tvého, jež předobrazuje drahocenného těla a krve tvé přijímání časné. Jenž žiješ a kraluješ ...

Neděle druhá po Svatém Duchu

Jsme dosud v oktávu Božího Těla a proto i dnešní mše svatá jest ještě v úzkém vztahu k němu. Pán se stal naším ochráncem ve Velebné Svátosti, a to jak ve sv. Přijímání, tak ve svatostánku. Chceme-li svou duši občerstviti, nemůžeme jí dáti rozkošnějšího pokrmu nad Nejsvětější Svátost; a jsme-li zemdleni životem a starostmi, odpočiňme si ve stínu Těla Páně, jež se chová na oltáři. — Co mu dáme výměnou za jeho pomoc? Král David mám vkládá v ústa odpověď: „Milovati tě budu, Pane, sílo má!"

Introitus. Ps. 17, 19-20.

Vstup. Ž. 17, 19-20.

Factus est Dóminus protéctor meus, et edúxit me in latitúdinem: salvum me fecit, quóniam vóluit me. Ps. ib. 2-3. Díligam te, Dómine, virtus mea: Dóminus firmaméntum meum, et refúgium meum, et liberátor meus. ℣. Glória Patri et Fílio ...

Pán stal se obráncem mým a vyvedl mne na volné místo; vysvobodil mne, neboť si mne oblíbil. Ž. tamt. 2-3. Miluji tě, Pane, sílo má. Pán jest tvrz má, útočiště mé a vysvoboditel můj. ℣. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému jakož bylo na počátku ...

Oratio

Sancti nóminis tui, Dómine, timórem páriter et amórem fac nos habére perpétuum, quia numquam tua gubernatióne destítuis, quos in soliditáte tuae dilectiónis instítuis. Per Dóminum nostrum ...

Modlitba

Dej, Pane, abychom k svatému jménu tvému měli zároveň úctu a lásku ustavičnou, neboť nikdy nezbavuješ svého vedení těch, které v dokonalé lásce k sobě vychováváš. Skrze Pána našeho ...

Druhá modlitba ze slavnosti Božího Těla (str. 630).

Léctio

Epístolae beáti Joánnis Apóstoli. 1. c. 3, 13-18.

Čtení

z prvního listu sv. Jana Apoštola. 3, 13-18.

Svatý Jan Miláček, který dovede tak krásně promlouvati o Lásce, obrací se k nám i v tomto týdnu, v němž slavíme tajemství Lásky.

Caríssimi: Nolíte mirári, si odit vos mundus. Nos scimus, quóniam transláti sumus de morte ad vitam, quóniam dilígimus fratres. Qui non díligit, manet in morte: omnis qui odit fratrem suum, homicída est. Et scitis quóniam omnis homicída non habet vitam aetérnam in semetípso manéntem. In hoc cognóvimus caritátem Dei, quóniam ille ánimam suam pro nobis pósuit: et nos debémus pro frátribus ánimas pónere. Qui habúerit substántiam hujus mundi, et víderit fratrem suum necessitátem habére, et cláuserit víscera sua ab eo; quómodo cáritas Dei manet in eo? Filíoli mei, non diligámus verbo, neque lingua, sed ópere, et veritáte.

Bratři, nedivte se, jestliže svět vás nenávidí. My víme, že jsme přešli ze smrti do života, neboť milujeme bratry; kdo nemiluje, zůstává ve smrti. Každý, kdo nenávidí bratra svého, jest vražedník; a víte, že žádný vražedník nemá života věčného v sobě zůstávajícího. Z toho jsme poznali lásku Boží, že On položil život za nás; také my máme za bratry život položiti. Kdo však má statek toho světa a vidí bratra svého, an trpí nouzi, a zavře před ním srdce své, kterak láska Boží zůstává v něm? Dítky, nemilujme slovem, ani jazykem, nýbrž skutkem a v pravdě.

Láska nezůstává při slovech, nýbrž skutky jeví opravdovost.

Graduale. Ps. 119, 1-2.

Ad Dóminum, cum tribulárer, clamávi, et exaudívit me. ℣. Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis, et a lingua dolósa.

Allelúja, allelúja. ℣. Ps. 7, 2. Dómine, Deus meus, in te sperávi: salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et líbera me. Allelúja.

Stupňový zpěv. Ž. 119.

K Pánu v soužení svém volám; i vyslýchá mne. ℣. Pane, vysvoboď duši mou ode rtů nešlechetných a od jazyka lstivého.

Aleluja, aleluja. ℣. Ž. 7, 2. Pane, Bože můj, v tebe doufám; vysvoboď mne ode všech pronásledovatelů mých a spas mne. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Lucam. c. 14.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 14, 16-24.

Hostinou v dnešním Evangeliu se myslí především Církev svatá, do níž byli pozváni nejprve židé, ale pro své světské smýšlení pohrdli tím pozváním. Proto vyslal Pán Apoštoly, aby přivedli k připravené hostině pohany. Pak znamená tato hostina také hody sv. Přijímání. Nevyhýbejme se jí pro časné nějaké ohledy, abychom pak nebyli Bohem k ní snad vůbec připuštěni a tím nepřišli o nesmírné milosti.

In illo témpore: Dixit Jesus Pharisaeis parábolam hanc: Homo quidam fecit coenam magnam, et vocávit multos. Et misit servum suum hora coenae dícere invitátis ut venírent, quia jam paráta sunt ómnia. Et coepérunt simul omnes excusáre. Primus dixit ei: Villam emi, et necésse hábeo exíre, et vidére illam: rogo te habe me excusátum. Et alter dixit: Juga boum emi quinque, et eo probáre illa: rogo te, habe me excusátum. Et álius dixit: Uxórem duxi: et ídeo non pos-

Za onoho času Pán Ježíš řekl učedníkům svým: „Jeden člověk učinil večeři velikou a pozval mnohých. I poslal služebníka svého v hodinu večeře říci pozvaným, aby přišli, ježto všecko jest již hotovo. Ale oni všickni počali jednomyslně se vymlouvati. První řekl jemu: ‚Statek jsem koupil a musím vyjíti a jej shlédnouti. Prosím tě, měj mne za omluvena.‘ A druhý řekl: ‚Patero spřežení volů jsem koupil, a jdu je zkusit; prosím tě, měj mne za omluvena.‘ A jiný řekl:

sum veníre. Et revérsus servus nunciávit haec dómino suo. Tunc irátus paterfamílias, dixit servo suo: Exi cito in platéas et vicos civitátis: et paúperes, ac débiles, et caecos, et claudos introduc huc. Et ait servus: Dómine, factum est ut imperásti, et adhuc locus est. Et ait dóminus servo: Exi in vias, et sepes: et compélle intráre, ut impleátur domus mea. Dico autem vobis, quod nemo virórum illórum, qui vocáti sunt, gustábit coenam meam.

Et dicitur Credo.

Offertorium. Ps. 6, 5.

Dómine, convértere, et éripe ánimam meam: salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Secreta

Oblátio nos, Dómine, tuo nómini dicánda purificet: et de die in diem ad coeléstis vitae tránsferat actiónem. Per Dóminum nostrum Jesum Christum ...

Druhá Tichá modlitba ze slavnosti Božího Těla (str. 634).
Preface: Vánoční (str. 29).

Communio. Ps. 12, 6.

Cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi: et psallam nómini Dómini altíssimi.

Postcommunio

Sumptis munéribus sa-

,Ženu jsem pojal a proto nemohu přijíti.' A služebník vrátiv se, zvěstoval to pánu svému. Tu rozhněval se hospodář a řekl svému služebníku: ,Vyjdi rychle na silnici a ulice města a zmrzačelé a slepé i kulhavé uveď sem.' I řekl služebník: ,Pane, stalo se, jak jsi rozkázal, a ještě jest místo.' A pán řekl služebníkovi: ,Vyjdi na cesty ke plotům a přinuť vejíti, ať se naplní dům můj. Pravímť vám, že žádný z těch mužů, kteří byli pozváni, neokusí večeře mé.'"

Následuje Credo.

Obětování. Ž. 6, 5.

Pane, obrať se ke mně a vyprosti duši mou: pomoz mi pro milosrdenství své.

Tichá modlitba

Oběť, Pane, kterou jménu tvému zasvěcujeme, nechť nás očistí a den ze dne k vedení nebeského života uschopňuje. Skrze Pána našeho ...

Druhá Tichá modlitba ze slavnosti Božího Těla (str. 634).

K přijímání. Ž. 12, 6.

Pěti budu Pánu, jenž mi dobrých věcí udělil; opěvovati budu jméno Pána svrchovaného.

Po přijímání

Přijavše dary svaté, pro-

cris, quaesumus, Dómine, ut cum frequentatióne mystérii, crescat nostrae salútis effféctus. Per Dóminum nostrum ...

síme, Pane, aby častějším slavením Tajemství rostl účinek pro naši spásu. Skrze Pána našeho, Ježíše Krista, Syna tvého ...

Druhá modlitba Po přijímání ze slavnosti Božího Těla (str. 635).

V pátek po oktávu Božího Těla

Nejsvětějšího Srdce Ježíšova

Není náhodou, že slavnost Nejsvětějšího Srdce klade se ihned po skončení oktávu Božího Těla; má býti oslavením lásky Kristovy, ktera ze soucitu s námi za nás trpěla. Srdce platí za sídlo a symbol lásky. Lidské Srdce Vykupitelovo, jako celé jeho tělo, bylo spojeno s druhou Božskou osobou, jejíž láska je plnila, a proto je hodno, abychom se mu v pokoře a vděčnosti klaněli a o jeho pokladech přemýšleli. Obrazy Srdce Spasitele mají nám znázorňovati jeho nezměrnou Lásku a připomínati nám, jak mu jsme po celou věčnost povinni za ni láskou opláceti a jej chváliti a svá vlastní srdce mu darovati a s ním spojiti. Hlavním cílem našeho uctívání Srdce Ježíšova musí býti snaha všecko naše smýšlení, slova, skutky a přání zařídíti dle jeho vůle a zalíbení. Plodem této pobožnosti pak bude vzrůst a pevnost v ctnosti a život čisté lásky k Bohu a bližnímu.

Pro celou Církev byla slavnost Nejsvětějšího Srdce nařízena r. 1856 papežem Piem IX. Velkými ctitelkami Spasitelova Srdce byly však už ve XIII. stol. svaté Benediktinky Gertruda a Mechtilda. Velkému rozšíření se těší tato pobožnost od konce 17. stol., kdy prostá řeholnice, svatá Maria Markéta Alacoque († 17. října 1690), byla Pánem vyhlédnuta k tomu, aby ji zvěstovala světu chudému na Lásku.

Introitus. Ps. 32, 11 et 19.

Cogitatiónes Cordis ejus in generatiónem et generatiónem: ut éruat a morte ánimas eórum et alat eos in fame. Allelúja, allelúja. Ps. ibid. 1. Exsultáte, justi, in Dómino: rectos decet collaudátio. ℣. Glória.

Vstup. Ž. 32, 11 a 19.

Smýšlení Srdce jeho jde od pokolení, aby vytrhnul od smrti duše jejich a živil je o hladu. Aleluja, aleluja. Ž. tamt. 1. Radujte se, spravedliví, v Pánu. Dobrým přísluší chvála. ℣. Sláva Otci.

Oratio

Deus, qui nobis in Corde Fílii tui, nostris vulneráto peccátis, infinítos dilectiónis thesáuros miseri-

Modlitba

Bože, jenž jsi nám v zraněném našimi hříchy Srdci Syna svého milostivě ráčil uštědřiti nekonečné po-

córditer largíri dignáris: concéde, quaesumus; ut, illi devótum pietátis nostrae praestántes obséquium, dignae quoque satisfactiónis exhibeámus offícium. Per Dóminum ...

Léctio
Epístolae beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios. Eph. 3.

Fratres: Mihi ómnium sanctórum mínimo, data est grátia haec, in géntibus evangelizáre investigábiles divítias Christi, et illumináre omnes, quae sit dispensátio sacraménti abscónditi a saéculis in Deo, qui ómnia creávit: ut innotéscat principátibus et potestátibus in caeléstibus per Ecclésiam multifórmis sapiéntia Dei, secúndum praefinitiónem saeculórum, quam fecit in Christo Jesu, Dómino nostro, in quo habémus fidúciam et accéssum in confidéntia per fidem ejus. Hujus rei grátia flecto génua mea ad Patrem Dómini nostri Jesu Christi, ex quo omnis patérnitas in caelis et terra nominátur, ut det vobis, secúndum divítias glóriae suae, virtúte corroborári per Spíritum ejus in interiórem hóminem, Christum habitáre per fidem in córdibus vestris: in caritáte radicáti et fundáti, ut possítis comprehéndere cum ómnibus sanctis, quae sit latitúdo, et longitúdo, et sublímitas, et profúndum: scire étiam supereminéntem sciéntiae caritátem Christi, ut impleámini in omnem plenitúdinem Dei.

klady lásky, uděl, prosíme, abychom, vzdávajíce mu oddaný hold lásky své, také hodného zadostiučinění splnili povinnost. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého ...

Čtení
z listu sv. Apoštola Pavla k Efeským 3, 8-19.

Bratři: Mně přenejmenšímu ze všech věřících byla dána milost tato zvěstovati mezi pohany nevystihlé to bohatství Kristovo a objasnit všem, které jest zřízení v tom tajemství, jež od věků bylo skryto v Bohu, Stvořiteli všeho, aby nyní skrze církev uvedla se ve známost knížectvím a mocnostem v nebesích přerozmanitá moudrost Boží, podle úradku odvěkého, který vykonal v Kristu Ježíši, Pánu našem, v němž máme zmužilost a přístup s důvěrou skrze víru v něho. Za tou příčinou skláním kolena svá před Otcem Pána našeho Ježíše Krista, po němž se jmenuje všeliký rod na nebi i na zemi, aby vám dal podle bohatství velebnosti své skrze Ducha svého a v síle zmohutněti pro vnitřního člověka, tak aby Kristus přebýval skrze víru v srdcích vašich, zakořeněných a založených v lásce, byste mohli pochopiti se všemi věřícími, která je šířka a délka i výše a hloubka, i poznati Kristovu lásku převyšující veškeré poznání, abyste byli naplněni ve veškerou plnost Boží.

Graduale. Ps. 24, 8-9.

Dulcis et rectus Dóminus: propter hoc legem dabit delinquéntibus in via. ℣. Díriget mansuétos in judício, docébit mites vias suas.

Allelúja, allelúja. ℣. Math. 11. 29. Tóllite jugum meum super vos, et díscite a me, quia mitis sum et húmilis Corde, et inveniétis réquiem animábus vestris. Allelúja.

Stupňový zpěv. Ž. 24.

Sladký a upřímný jest Pán; proto dává bloudícím na cestu zákon. ℣. Vede jemné ve spravedlnosti, mírné učí cestám svým.

Aleluja, aleluja. ℣. Mat. 11, 29. Vezměte na sebe jho mé a učte se ode mne, neboť jsem mírný a pokorný Srdcem; a naleznete pokoj pro duše své. Aleluja.

Ve votivních mších po Devítníku vynechá se aleluja s veršem; místo toho se říká:

Tractus. Ps. 102, 8-10.

Miséricors et miserátor Dóminus, longánimis, et multum miséricors. ℣. Non in perpétuum irascétur, neque in aetérnum comminábitur. ℣. Non secúndum peccáta nostra fecit nobis, neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.

Traktus. Ž. 102, 8-10.

Pán je milosrdný a slitovný, shovívavý a velmi dobrotivý. ℣. Nehněvá se ustavičně, ani na věky nebude hrozit. ℣. Nečiní vám podle našich hříchů, ani nám neodplácí podle našich nepravostí.

V době velikonoční se vynechá Stupňový zpěv a Traktus; místo toho se říká:

Allelúja, allelúja. ℣. Matth. 11, 29 et 28. Tóllite jugum meum super vos,

Aleluja, aleluja. ℣. Mat. 11, 29 a 28. Vezměte na sebe jho mé a učte se ode

díscite a me, quia mitis sum et húmilis Corde: et inveniétis réquiem animábus vestris. Allelúja. ℣. Veníte ad me, omnes qui laborátis, et oneráti estis, et ego refíciam vos. Allelúja.

mne, neboť jsem mírný a pokorný srdcem; a naleznete pokoj pro duše své. Aleluja. ℣. Pojďte ke mně všichni, kteří se lopotíte a jste obtíženi, a já vás občerstvím. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Joánnem. c. 19.

In illo témpore: Judaei, quóniam Parascéve erat, ut non remanérent in cruce córpora sábbato, erat enim magnus dies ille sábbati, rogavérunt Pilátum, ut frangeréntur eórum crura, et tolleréntur. Venérunt ergo mílites, et primi quidem fregérunt crura, et altérius, qui crucifíxus est cum eo. Ad Jesum autem cum veníssent, ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura; sed unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua. Et qui vidit, testimónium perhíbuit: et verum est testimónium ejus. Et dicitur Credo.

† Slova sv. Evangelia podle Jana. 19, 31-37.

Za onoho času, poněvadž byl pátek, tedy židé, aby nezůstala těla na kříži v sobotu, neboť den té soboty byl veliký, prosili Piláta, aby se jim zlámaly nohy a sňali se s kříže. Přišli tedy vojáci a zlámali nohy jednomu i druhému, jenž s ním byl ukřižován. Když však přišli k Ježíšovi a uzřeli ho již mrtvého, nezlomili mu nohou, ale jeden z vojínů bodl jej kopím v bok, a hned vyšla krev a voda. A ten, jenž to viděl, vydal svědectví o tom, a pravdivé jest svědectví jeho.

Následuje Credo

Offertorium. Ps. 68, 21.

Impropérium exspectávit Cor meum et misériam: et sustínui, qui simul mecum constristarétur, et non fuit: consolántem me quaesívi, et non inveni.

Obětování. Ž. 68, 21.

Potupu očekávalo srdce mé a bídu. Čekal jsem, kdo by se se mnou rmoutil — a nepřišel. Hledal jsem, kdo by mne potěšil — a nenalezl jsem.

V době velikonoční ve votivních mších sv. bere se následující Obětování:

Offertorium. Ps. 39, 7-9.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti; tunc dixi: Ecce, vénio. In cápite libri scriptum est de me, ut fácerem voluntátem tuam: Deus meus, vólui, et legem tuam in médio Cordis mei, allelúja.

Obětování. Ž. 39, 7-9.

Celopal a oběť za hřích jsi nežádal. Tu jsem pravil: Hle, přicházím. Na počátku knihy jest psáno o mně, že plním vůli tvou. Bože můj, chci to, a zákon tvůj je v hloubi Srdce mého, aleluja.

Secreta

Réspice, quaésumus, Dómine, ad ineffábilem Cordis dilécti Fílii tui caritátem: ut quod offérimus sit tibi munus accéptum et nostrórum expiátio delictórum. Per eúndem.

Tichá modlitba

Pohleď, prosíme, Pane, na nevýslovnou lásku Srdce milovaného Syna svého, aby, co obětujeme, bylo ti příjemným darem a shlazením našich hříchů. Skrze téhož Pána . . .

Preface: o nejsvětějším Srdci Páně (str. 36).

Communio. Joann. 19, 34.

Unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua.

K přijímání. Jan 19, 34.

Jeden z vojínů otevřel kopím bok jeho, a ihned vyšla krev a voda.

V době velikonoční bere se ve mších votivních následující modlitba K přijímání:

Communio. Joann. 7, 37.

Si quis sitit, véniat ad me et bibat, allelúja, allelúja.

K přijímání. Jan 7, 37.

Jestliže někdo žízní, ať přijde ke mně a pije, aleluja, aleluja.

Postcommunio

Praébeant nobis, Dómine Jesu, divínum tua sancta fervórem: quo dulcíssimi Cordis tui suavitáte percépta; discámus terréna despícere, et amáre caelé-

Po přijímání

Nechť svaté dary tvé, Pane Ježíši, roznítí v nás božský žár, jímž bychom po okusení rozkošnosti nejsladšího Srdce tvého naučili se pohrdati věcmi

stia: Qui vivis et regnas cum Deo Patre ... zemskými a milovati nebeské. Jenž žiješ a ...

Mezi oktávem slouží se mše sv. ze svátku (str. 639); druhá modlitba (str. 136, 138, 139), třetí dle libosti.

Neděle třetí po Svatém Duchu

Pociťujeme-li svou opuštěnost a bídu duše i těla a shledáváme-li, že toneme ve hříších, nezoufejme, neboť Láska Boží čeká na první naše zavolání o pomoc. Povznesme svou duši k Bohu a buďme jisti, že naše důvěra v něho nebude zahanbena.

Introitus. Ps. 24, 16 et 18.

Réspice in me, et miserére mei, Dómine: quóniam únicus, et pauper sum ego: vide humilitátem meam, et labórem meum: et dimítte ómnia peccáta mea, Deus meus. Ps. ib. 1-2. Ad te, Dómine, levávi ánimam meam: Deus meus, in te confído, non erubéscam. ℣. Glória Patri...

Vstup. Ž. 24, 16 a 18.

Shlédni na mne a smiluj se nade mnou, Pane, neboť jsem opuštěn a ztrápen. Popatř na mé ponížení a na mé trápení a odpusť mi všecky hříchy mé, Bože můj. Ž. tamt. 1-2. K tobě, Pane, pozdvihuji duši svoji. Bože můj, v tebe doufám; nedopusť, abych byl zahanben. ℣. Sláva Otci...

Oratio

Protéctor in te sperántium, Deus, sine quo nihil est válidum, nihil sanctum: multíplica super nos misericórdiam tuam; ut te rectóre, te duce, sic transeámus per bona temporália, ut non amittámus aetérna. Per Dóminum nostrum...

Modlitba

Ochránce v tebe doufajících, Bože, bez něhož není nic mocného a svatého, prokaž nám plnost milosrdenství svého, abychom pod tvou správou a tvým vedením tak prošli statky časnými, bychom neztratili věčných. Skrze Pána...

Druhá modlitba za přímluvu Svatých (str. 136).

Třetí modlitba dle libosti.

Léctio

Epístolae beáti Petri Apóstoli. 1. cap. 5, 6-11.

Čtení

z prvního listu sv. Petra Apoštola. 5, 6-11.

Život zde na světě přináší s sebou mnohé strasti a boje, přimkněme se tedy celou svou důvěrou k silnému Bohu! Všechen pláč se nám jednou promění v nekonečné blaho.

Caríssimi: Humiliámini sub poténti manu Dei, ut vos exáltet in témpore visitatiónis: omnem solicitúdinem vestram projiciéntes in eum, quóniam ipsi cura est de vobis. Sóbrii estóte, et vigiláte: quia adversárius vester diábolus tamquam leo rúgiens circuit, quaerens quem dévoret: cui resístite fortes in fide: sciéntes eámdem passiónem ei, quae in mundo est, vestrae fraternitáti fíeri. Deus autem omnis grátiae, qui vocávit nos in aetérnam suam glóriam in Christo Jesu, módicum passos ipse perfíciet, comfirmábit, solidabítque. Ipsi glória, et impérium in saecula saeculórum: Amen.

Miláčkové, pokořte se pod mocnou ruku Boží, aby vás povýšil v čas navštívení, složíce veškerou svou starost na něj, neboť on má péči o vás. Střízliví buďte a bděte, neboť protivník váš ďábel obchází jako lev řvoucí hledaje, koho by pohltil. Jemu odpírejte silní ve víře, vědouce, že totéž utrpení děje se bratrstvu vašemu ve světě. Bůh pak všeliké milosti, jenž nás povolal k věčné slávě své v Kristu Ježíši, po krátkém utrpení sám vás zdokonalí, utvrdí a upevní. Jemu buď sláva a panování na věky věků, amen!

Graduale. Ps. 54, 23, 17 et 19.

Jacta cogitátum tuum in Dómino: et ipse te enútriet. ℣. Dum clamárem ad Dóminum, exaudívit vocem meam ab his, qui appropínquant mihi.

Allelúja, allelúja. ℣. Ps. 7, 12. Deus judex justus, fortis et pátiens, numquid iráscitur per síngulos dies? Allelúja.

Stupňový zpěv. Ž. 54.

Vrhni starost svou na Pána a on tě zachová. ℣. Když jsem volal k Pánu, vyslyšel hlas můj před těmi, kdož se ke mně nepřátelsky blíží.

Aleluja, aleluja. ℣. Ž. 7, 12. Bůh je soudce spravedlivý, mocný a shovívavý; což se hněvá každého dne? Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Lucam. c. 15.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 15, 1-10.

Pán Ježíš sám nám na dvou podobenstvích dokazuje, že se ujímá hříšníků a že touží po našem spasení. Není-liž to pro nás nesmírná útěcha a důvod k naprosté důvěře v Boha?

In illo témpore: Erant appropinquántes ad Jesum publicáni et peccatóres, ut audírent illum. Et murmurábant Pharisaei et Scribae, dicéntes: Quia hic peccatóres récipit, et mandúcat cum illis. Et ait ad illos parábolam istam, dicens: Quis ex vobis homo, qui habet centum oves: et si perdíderit unam ex illis, nonne dimíttit nonagintanóvem in desérto, et vadit ad illam, quae períerat, donec invéniat eam? Et cum invénerit eam, impónit in húmeros suos gaudens: et véniens domum, cónvocat amícos et vicínos, dicens illis: Congratulámini mihi, quia invéni ovem meam, quae períerat? Dico vobis, quod ita gaúdium erit in coelo super uno peccatóre poeniténtiam agénte, quam super nonagintanóvem justis, qui non índigent poeniténtia. Aut quae múlier habens drachmas decem, si perdíderit drachmam unam, nonne accéndit lucérnam, et evérrit domum, et quaerit diligénter, donec invéniat? Et cum invénerit, cónvocat amícas et vicínas, dicens: Congratulámini mihi, quia invéni drachmam, quam perdíderam. Ita dico vobis: gaúdium erit coram Ángelis Dei

Za onoho času přibližovali se k Pánu Ježíši celníci a hříšníci, aby ho slyšeli. A fariseové i zákoníci reptali, říkouce: „Tento přijímá hříšníky a jí s nimi.“ I pověděl jim podobenství toto, řka: „Který člověk z vás, maje sto ovec a ztratiy jednu z nich, nenechá devadesáti devíti na poušti a nejde po té, která se byla ztratila, až ji nalezne? A když ji nalezne, vloží ji s radostí na ramena svá a přijda domů svolá přátele a sousedy a řekne jim: ‚Radujte se se mnou, neboť jsem nalezl ovci, která se byla ztratila.‘ Pravím vám, že tak větší bude radost v nebesích nad jedním hříšníkem pokání činícím, než nad devadesáti devíti spravedlivými, kteří pokání nepotřebují. Aneb která žena mající deset drachem, ztratí-li jednu drachmu, nerozžehne svíce a nemete domu svého a nehledá pilně, až ji nalezne? A když ji nalezne, svolá přítelkyně i sousedky své a řekne: ‚Radujte se se mnou, neboť jsem nalezla drachmu, kterou jsem byla ztratila.‘ Tak pravím vám, budou andělé míti radost nad jedním hříšníkem pokání činícím.“

super uno peccatóre poeniténtiam agénte. Credo.

Následuje Credo.

Offertorium. Ps. 9,11, 12, 13.

Sperent in te omnes, qui novérunt nomen tuum, Dómine: quóniam non derelínquis quaeréntes te: psállite Dómino, qui hábitat in Sion: quóniam non est oblítus oratiónem paúperum.

Obětování. Ž. 9.

Nechť doufají v tebe všichni, kdož poznali jméno tvé, Pane, neboť neopouštíš hledajících tebe. Pějte Pánu, jenž sídlí na Sionu, neboť nezapomněl modlitby utištěných.

Secreta

Réspice, Dómine, múnera suplicántis Ecclésiae: et salúti credéntium perpétua sanctificatióne suménda concéde. Per Dóminum nostrum...

Tichá modlitba

Shlédni, Pane, na dary pokorně prosící Církve a dej, ať je věřící za ustavičného posvěcování sebe přijímají, aby jim byly k spáse. Skrze Pána...

Druhá Tichá modlitba za přímluvu Svatých (str. 138).
Třetí modlitba dle libosti. — Preface: o Nejsvět. Srdci Páně (str. 36).

Communio. Luc. 15, 10.

Dico vobis, gaúdium est Ángelis Dei super uno peccatóre poeniténtiam agénte.

K přijímání. Luk. 15, 10.

Pravím vám: radost mají andělé Boží nad jedním hříšníkem pokání činícím.

Postcommunio

Sancta tua nos, Dómine, sumpta vivíficent: et misericórdiae sempitérnae praeparent expiátos. Per Dóminum nostrum...

Po přijímání

Svátosti tvé přijaté, Pane, ať nás oživí a s tebou smířené připraví pro milosrdenství věčné. Skrze Pána našeho...

Druhá modlitba Po přijímání za přímluvu Svatých (str. 139).
Třetí modlitba dle libosti.

Neděle čtvrtá po Svatém Duchu

Také liturgie dnešní neděle chce v nás probuditi velkou důvěru v Boha, jenž chrání svých věrných. Kdo nám může uškoditi, jestliže je Bůh s námi? I kdyby celý svět a celé peklo se postavilo proti nám, nemusíme se obávati záhuby!

Introitus. Ps. 26, 1-2.

Dóminus illumináti o mea, et salus mea, quem timébo? Dóminus defénsor vitae meae, a quo trepidábo? qui tríbulant me inimíci mei, ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt. Ps. ib. 3. Si consístant advérsum me castra: non timébit cor meum. V. Glória Patri...

Vstup. Ž. 26, 1-2.

Pán jest světlo mé a spása má; koho bych se měl báti? Pán jest obránce života mého; před kým bych se měl třásti? Nepřátelé moji, kteří mne sužují, ti sami slábnou a padají. Ž. tamt. 3. Byť se rozložil i tábor proti mně, nebude se báti srdce mé. V. Sláva Otci...

Oratio

Da nobis, quaesumus, Dómine, ut et mundi cursus pacífice nobis tuo órdine dirigátur: et Ecclésia tua tranquílla devotióne laetétur. Per Dóminum...

Modlitba

Dej nám, prosíme, Pane, ať běh světa v pokoji pro nás tvým řádem řízen je a Církev tvá nerušené oddanosti se těší. Skrze Pána našeho Ježíše Krista..

Druhá modlitba za přímluvu Svatých (str. 136).
Třetí modlitba dle libosti.

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Romános. c. 8, 18-23.

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola k Římanům. 8, 18-23.

Sebe větší útrapy tohoto světa nemohou se srovnávati se slávou a blažeností, která nám bude korunou za vítězně vedený boj! Nemalomyslněme tedy při žádné bolesti duše nebo těla a doufejme pevně, že Bůh nám všecko obrátí v radost!

Fratres: Exístimo, quod non sunt condígnae passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quae revelábitur in nobis. Nam exspectátio creatúrae, revelatiónem filiórum Dei exspéctat. Vanitáti enim creatúra subjécta est, non volens, sed propter eum, qui subjécit eam in spe: quia et ipsa creatúra liberábitur a servitúte corruptiónis, in libertátem glóriae filiórum Dei. Scimus enim quod omnis creatúra ingemíscit, et párturit usque adhuc. Non solum autem illa, sed et nos ipsi primítias spíritus habéntes, et ipsi intra nos gémimus, adoptiónem filiórum Dei exspectántes, redemptiónem córporis nostri: in Christo Jesu, Dómino nostro.

Bratři, myslím, že utrpení nynějšího času nejsou ničím proti budoucí slávě, která se zjeví na nás. Vždyť i tvorstvo očekává s toužeností zjevení synů Božích. Neboť marnosti bylo poddáno tvorstvo, nikoli dobrovolně, nýbrž pro toho, jenž je poddal s nadějí, že i tvorstvo bude osvobozeno od poroby porušení ve svobodu slávy synů Božích. Víme zajisté, že veškeré tvorstvo spolu sténá a trpí bolest až dosavad. A nejen ono, nýbrž i my, ač máme prvotiny Ducha, i my sami v sobě sténáme, očekávajíce synovství, totiž vykoupení těla svého v Kristu Ježíši, Pánu našem.

Graduale. Ps. 78, 9 et 10.

Propítius esto, Dómine, peccátis nostris: ne quando dicant gentes, ubi est Deus eórum? V. Ádjuva nos, Deus, salutáris noster, et propter honórem nóminis tui, Dómine, líbera nos.

Allelúja, allelúja. V. Ps. 9, 5 et 10. Deus, qui sedes super thronum, et júdicas aequitátem, esto refúgium paúperum in tribulatióne. Allelúja.

Stupňový zpěv. Ž. 78.

Odpusť, Pane, hříchy naše, aby snad neřekli pohané: „Kde jest Bůh jejich?" V. Pomoz nám, Bože, Spasiteli náš, a pro čest jména svého, Pane, vysvoboď nás.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 9, 5 a 10. Bože, jenž sedíš na trůnu a soudíš po spravedlnosti, buď útočištěm ubohých v soužení. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Lucam. c. 5.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 5, 1-11.

Spojíme-li se ve své práci s Kristem, bude tak plodná a požehnaná jako lov, jejž za přítomnosti Spasitelovy učinili rybáři. Všimněme si však, že toto požehnání udělil Pán z lodičky Petrovy, která je obrazem pro Církev svatou!

In illo témpore: Cum turbae irrúerent in Jesum, ut audírent verbum Dei, et ipse stabat secus stagnum Genésareth. Et vidit duas naves secus stantes stagnum: piscatóres autem

Za onoho času, když zástupové na Ježíše naléhali, aby slyšeli slovo Boží, on stál podle jezera Genesaretského. I uzřel dvě lodi, any stojí podle jezera, rybáři pak vystou-

descénderant, et lavábant rétia. Ascéndens autem in unam navim, quae erat Simónis, rogávit eum a terra redúcere pusíllum. Et sedens docébat de navícula turbas. Ut cessávit autem loqui, dixit ad Simónem: Duc in altum, et laxáte rétia vestra in captúram. Et respóndens Simon, dixit illi: Praeceptor, per totam noctem laborántes, nihil cépimus: in verbo autem tuo laxábo rete. Et cum hoc fecíssent, conclusérunt píscium multitúdinem copiósam: rumpebátur autem rete eórum. Et annuérunt sóciis, qui erant in ália navi, ut venírent et adjuvárent eos. Et venérunt, et implevérunt ambas navículas, ita ut pene mergeréntur. Quod cum vidéret Simon Petrus, prócidit ad génua Jesu, dicens: Exi a me, quia homo peccátor sum, Dómine. Stupor enim circumdéderat eum, et omnes, qui cum illo erant, in captúra píscium, quam céperant: simíliter autem Jacóbum et Joánnem, fílios Zebedaei, qui erant sócii Simónis. Et ait ad Simónem Jesus: Noli timére: ex hoc jam hómines eris cápiens. Et subdúctis ad terram návibus, relíctis ómnibus, secúti sunt eum.

Et dicitur Credo.

pivše z nich, vypírali sítě. Vstoupiv tedy na jednu loď, která patřila Šimonovi, žádal ho, aby odrazil maličko od země. A posadiv se, učil z lodi zástupy. Když pak přestal mluviti, řekl k Šimonovi: „Zajeď na hlubinu a rozestřete sítě své k lovení.“ A Šimon odpovídaje, řekl jemu: „Mistře, po celou noc pracovavše, nic jsme nechytili, ale k slovu tvému rozestru síť.“ A když to učinili, zahrnuli veliké množství ryb, a síť jejich se trhala. I pokynuli svým druhům, kteří byli na jiné lodi, aby přišli a jim pomohli. I přišli a naplnili obě lodi, takže se téměř potopovaly. Uzřev to Šimon Petr, padl k nohám Ježíšovým a řekl: „Odejdi ode mne, Pane, neboť jsem člověk hříšný.“ Úžas zajisté pojal ho a všecky, kteří byli s ním, nad lovem ryb, jejž učinili, taktéž i Jakuba a Jana, syny Zebedeovy, kteří byli společníky Šimonovými. I řekl Ježíš Šimonovi: „Neboj se, od toho času budeš lidi loviti.“ A přirazivše lodi k zemi, opustili všecko a šli za ním.

Následuje Credo.

Offertorium. Ps. 12.

Illúmina óculos meos, ne umquam obdórmiam in morte: ne quando dicat inimícus meus, praeválui advérsus eum.

Obětování. Z. 12, 4-5.

Posilni oči mé, abych snad neupadl ve spánek smrti, aby snad neřekl nepřítel můj: „Zvítězil jsem nad ním!“

Secreta

Oblatiónibus nostris, quaesumus, Dómine, placáre suscéptis: et ad te nostras étiam rebélles compélle propítius voluntátes. Per Dóminum nostrum ...

Tichá modlitba

Přijatými oběťmi našimi, prosíme, Pane, usmiř se a podrob sobě milostivě naši vzpurnou vůli. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého ...

Druhá Tichá modlitba za přímluvu Svatých (str. 138).
Třetí modlitba dle libosti. Preface: o Nejsv. Trojici (str 39).

Communio. Ps. 17, 3.

Dóminus firmaméntum meum, et refúgium meum, et liberátor meus, Deus meus, adjútor meus.

K přijímání. Ž. 17, 3.

Pán jest tvrz má, útočiště moje a vysvoboditel můj. Bůh můj jest pomocník můj.

Postcommunio

Mystéria nos, Dómine, quaesumus, sumpta purificent, et suo múnere tueántur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum ...

Po přijímání

Tajemství přijatá, Pane, prosíme, nechť nás očistí a svou mocí chrání. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého ...

Druhá modlitba Po přijímání za přímluvu Svatých (str. 139).
Třetí modlitba dle libosti.

Neděle pátá po Svatém Duchu

K plnění dvou největších přikázání je potřebí neustálé pomoci Boží. Volejme o ni slovy dnešního Vstupu a Modlitby.

Introitus. Ps. 26, 7 et 9.

Exaúdi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te: adjútor meus esto, ne derelínquas me, neque despícias me, Deus, salutá-

Vstup. Ž. 26, 7 a 9.

Vyslyš, Pane, hlas můj, když volám k tobě. Pomocníkem mým buď; neopouštěj mne, aniž mnou pohrdej, Bože, spáso má.

ris meus. Ps. ib. 1. Dóminus illumináti mea, et salus mea, quem timébo? V. Glória Patri ...

Oratio

Deus, qui diligéntibus te bona invisibília praeparásti: infúnde córdibus nostris tui amóris affféctum; ut te in ómnibus, et super ómnia diligéntes, promissiónes tuas, quae omne desidérium súperant, consequámur. Per Dóminum ...

Druhá modlitba za přímluvu Svatých (str. 136).

Třetí modlitba dle libosti.

Léctio

Epístolae beáti Petri Apóstoli. 1. cap. 3, 8-15.

Konejme dobro bez ohledu na to, jak nám bude druhými odplaceno. Naše účty budou jednou všecky vyrovnány. Jenom chovejme Pána ve svých srdcích.

Caríssimi: Omnes unánimes in oratióne estóte, compatiéntes, fraternitátis amatóres, misericórdes, modésti, húmiles: non reddéntes malum pro malo, nec maledíctum pro maledícto: sed e contrário benedicéntes: quia in hoc vocáti estis, ut benedictiónem haereditáte possideátis. Qui enim vult vitam dilígere, et dies vidére bonos, coérceat linguam suam a malo, et lábia ejus ne loquántur dolum. Declínet a malo, et fáciat bonum: inquírat pacem, et sequátur eam. Quia óculi Dómini super justos, et aures ejus in preces eórum: vultus autem Dómini super faciéntes mala. Et quis est qui vobis nóceat, si boni aemulatóres fuéritis? Sed et si quid patímini propter justítiam, beáti. Timórem autem eórum ne timuéritis: et non conturbémini. Dóminum autem Christum sanctificáte in córdibus vestris.

Č. tamt. 1. Pán jest světlo mé a spása má; koho bych se měl báti? V. Sláva Otci ...

Modlitba

Bože, jenž jsi tebe milujícím statky neviditelné připravil, vlej do srdcí našich lásky své vroucnost, abychom tebe ve všem a nade všecko milovali a zaslíbení tvých, jež všecku touhu převyšují, dosáhli. Skrze Pána našeho ...

Čtení

z prvního listu sv. Petra Apoštola. 3, 8-15.

Miláčkové, všickni buďte jednomyslní, soucitní, bratrů milovní, milosrdní, pokorní; neodplacejte zlým za zlé, ani spíláním za spílání, nýbrž naopak žehnejte, ježto jste povoláni k tomu, abyste požehnání obdrželi dědictvím. Neboť kdo chce milovati život a viděti dobré dny, zdržuj jazyk svůj od zlého a rty své od toho, aby nemluvily lstivě; odvrať se od zlého a čiň dobré; hledej pokoje a sháněj se po něm, neboť oči Páně jsou obráceny na spravedlivé a uši jeho ke prosbám jejich, ale hněv Páně proti těm, kteří činí zlé. A kdo jest, jenž by vám uškodil, budete-li horliteli o dobré? Ano byste i trpěli pro spravedlnost, jste blahoslaveni. Postrachu jejich však se nebojte ani nelekejte; ale Krista Pána oslavujte ve svých srdcích.

Graduale. Ps. 83, 10 et 9.

Protéctor noster, áspice, Deus: et réspice super servos tuos. V. Dómine, Deus virtútum, exaúdi preces servórum tuórum.

Allelúja, allelúja. V. Ps. 20, 1. Dómine, in virtúte tua laetábitur rex: et super salutáre tuum exsultábit veheménter. Allelúja.

Stupňový zpěv Ž. 83.

Popatři, Bože, ochránce náš, a shlédni na služebníky své. V. Pane, Bože zástupů, vyslyš modlitby služebníků svých.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 20, 1. Pane, nad silou tvou raduje se král a nad spásou tvou plesá velice. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Matth. c. 5.

Bohu se nelíbí oběť člověka, jenž bližního svého nemiluje. Starý zákon zapovídal zabíti člověka, Nový zákon však zapovídá i pouhou nenávist k bližnímu.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nisi abundáverit justítia vestra plus quam Scribárum et Pharisaeórum, non intrábitis in regnum coelórum. Audístis, quia dictum est antíquis: Non occídes: qui autem occíderit, reus erit

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 5, 20-24.

Za onoho času Pán Ježíš řekl učeníkům svým: „Nebude-li hojnější spravedlnost vaše nežli zákoníků a fariseů, nevejdete do království nebeského. Slyšeli jste, že řečeno jest starým: Nezabiješ! Kdo by pak zabil, hoden bude

judício. Ego autem dico vobis: quia omnis, qui irascitur fratri suo, reus erit judício. Qui autem díxerit fratri suo, raca: reus erit concílio. Qui autem díxerit, fátue: reus erit gehénnae ignis. Si ergo offers munus tuum ad altáre, et ibi recordátus fúeris, quia frater tuus habet áliquid advérsum te: relínque ibi munus tuum ante altáre, et vade prius reconciliári fratri tuo: et tunc véniens ófferes munus tuum.

soudu. Já však pravím vám, že každý, kdo se hněvá na bratra svého, hoden bude soudu. Kdo by však řekl bratru svému ‚rácha', hoden bude velerady, a kdo by řekl, blázne', hoden bude pekelného ohně. Přinášíš-li tedy dar svůj k oltáři, a tam se rozpomeneš, že bratr tvůj má něco proti tobě, zanechej tam daru svého před oltářem a jdi prve, smiř se s bratrem svým, a potom přijda, obětuj dar svůj."

Et dicitur Credo.

Následuje Credo.

Offertorium. Ps. 15.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum: providébam Deum in conspéctu meo semper: quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Obětování. Ž. 15, 7a 8.

Dobrořečit budu Pánu, že mne poučil; představuji sobě Boha ustavičně, neboť jest po pravici mé, abych nekolísal.

Secreta

Propitiáre, Dómine, supplicatiónibus nostris: et has oblatiónes famulórum famularúmque tuárum benígnus assúme; ut, quod sínguli obtulérunt ad honórem nóminis tui, cunctis proficiat ad salútem. Per Dóminum nostrum ...

Tichá modlitba

Milostiv buď, Pane, snažným prosbám našim a tyto oběti služebníků a služebnic svých dobrotivě přijmi, aby to, co jednotlivci obětovali ke cti jména tvého, všem prospělo k spáse. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

Druhá Tichá modlitba za přímluvu Svatých (str. 138).

Třetí modlitba dle libosti. Preface: o Nejsv. Trojici (str. 39).

Communio. Ps. 26, 4.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram: ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitae meae.

K přijímání. Ž. 26, 4.

O jednu věc prosívám Pána, po té toužím: abych směl přebývati v domě Hospodinově po všecky dny života svého.

Postcommunio

Quos coelésti, Dómine, dono satiásti: praesta, quaesumus; ut a nostris mundémur occúltis, et ab hóstium liberémur insídiis. Per Dóminum nostrum...

Po přijímání

Nebeským nás, Pane, nasytiv darem, dej, prosíme, abychom od skrytých svých hříchů očištěni a od nepřátelských úkladů osvobozeni byli. Skrze Pána...

Druhá modlitba Po přijímání za přímluvu Svatých (str. 139). Třetí modlitba dle libosti.

Neděle šestá po Svatém Duchu

Pán jest silou lidu svého — Církve svaté. Spolehejme pouze na něho; jenom tak budeme zachráněni od záhuby, která nám se všech stran hrozí! — Není ušlechtilejší prosby, nežli modlitba o lásku k Bohu, jak nám ji dnes Církev klade na rty.

Introitus. Ps. 27, 8-9.

Dóminus fortitúdo plebis suae, et protéctor salutárium Christi sui est: salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic haereditáti tuae, et rege eos, usque in saeculum. Ps. ib. 1. Ad te, Dómine, clamábo, Deus meus, ne síleas a me: ne quando táceas a me, et assimilábor descendéntibus in lacum. ℣. Glória Patri ...

Vstup. Ž. 27, 8-9.

Pán jest síla lidu svého a obránce spasný Pomazaného svého. Spas lid svůj, Pane, a žehnej dědictví svému; a spravuj je až na věky. Ž. tamt. 1. K tobě, Pane, volám! Bože můj, neodmlčuj se mi, neboť budeš-li mně mlčeti, budu se podobati těm, kdož klesají do hrobu. ℣. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému...

Oratio

Deus virtútum, cujus est totum quod est óptimum: insere pectóribus nostris amórem tui nóminis, et praesta in nobis religiónis augméntum: ut, quae sunt bona, nútrias, ac pietátis

Modlitba

Bože mocností, jehož jest všecko, co jest nejlepší, vštěp do srdcí našich lásku ke svému jménu a rozmnož v nás nábožnost; živ, co dobrého jest, a to, co jest živeno, hor-

stúdio, quae sunt nutríta, custódias. Per Dóminum..

livostí lásky své zachovej. Skrze Pána...

Druhá modlitba za přímluvu Svatých (str. 136).
Třetí modlitba dle libosti.

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Romános. c. 6, 3-11.

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola k Římanům. 6, 3-11.

Ve křtu svatém jsme zemřeli hříchu, jako Kristus smrtí svou zničil naše hříchy. A jako On k novému životu oživl, tak jsme také my povoláni k novému životu pro Boha. Zachováme-li tento svůj nový život neposkvrněný, dojdeme jednou slávy podobné oslavení Krista v nebesích.

Fratres: Quicúmque baptizáti sumus in Christo Jesu, in morte ipsíus baptizáti sumus. Consepúlti enim sumus cum illo per baptísmum in mortem: ut quómodo Christus surréxit a mórtuis per glóriam Patris, ita et nos in novitáte vitae ambulémus. Si enim complantáti facti sumus simílitúdini mortis ejus: simul et resurrectiónis érimus. Hoc sciéntes, quia vetus homo noster simul crucifíxus est: ut destruátur corpus peccáti, et ultra non serviámus peccáto. Qui enim mórtuus est, justificátus est a peccáto. Si autem mórtui sumus cum Christo: crédimus quia simul etiam vivémus cum Christo: sciéntes quod Christus resúrgens ex mórtuis, jam non móritur, mors illi ultra non domináb itur. Quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel: quod autem vivit, vivit Deo. Ita et vos existimáte, vos mórtuos quidem esse peccáto, vivéntes autem Deo, in Christo Jesu, Dómino nostro.

Bratři, nevíte-li, že my všickni, kteří jsme byli pokřtěni v Krista Ježíše, v jeho smrt jme byli pokřtěni? Byli jsme tedy pohřbeni s ním skrze křest ve smrt, abychom tak, jako Kristus byl vzkříšen z mrtvých slávou Otcovou, i my kráčeli v životě novém. Neboť jestliže jsme byli vštípeni v něj co do podobnosti smrti jeho, zajisté i co do vzkříšení budeme v něj vštípeni, to vědouce, že starý člověk náš byl spolu s ním ukřižován, aby se zničilo tělo hříchu, a to k tomu konci, bychom nesloužili již hříchu. Vždyť kdo zemřel, jest sproštěn od hříchu. Jestliže však jsme zemřeli s Kristem, věříme, že také živi budeme s ním, vědouce, že Kristus vstav z mrtvých již neumírá, smrt nad ním již nepanuje. Neboť že zemřel, zemřel pro hřích jednou, že však žije, žije pro Boha. Tak i vy mějte za to, že jste mrtvi pro hřích, živi však pro Boha v Kristu Ježíši, Pánu našem.

Graduale. Ps. 89, 13 et 1.

Convértere, Dómine, aliquántulum, et deprecáre super servos tuos. ℣. Dómine, refúgium factus es nobis, a generatióne et progénie.

Allelúja, allelúja. ℣. Ps. 30, 2-3. In te, Dómine, sperávi, non confúndar in aetérnum: in justítia tua líbera me, et éripe me: inclína ad me aurem tuam, accélera, ut erípias me. Allelúja.

Stupňový zpěv. Ž. 89.

Obrať se k nám, Pane, maličko a slituj se nad služebníky svými. ℣. Pane, útočiště naše jsi byl od pokolení do pokolení.

Aleluja, aleluja. ℣. Ž. 30, 2-3. V tebe, Pane, doufám; na věky nebudu zahanben. Pro spravedlnost svou vysvoboď mne a vyvyprosti mne; nakloň ke mně ucha svého, rychle vysvoboď mne. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Marcum. c. 8.

† Slova sv. Evangelia podle Marka. 8, 1-9.

Dnešní Evangelium líčí druhé zázračné rozmnožení chlebů (první jest popisováno v Evangeliu čtvrté neděle postní). Jest to důkaz Kristovy dobrotivosti a moci, jenž se opakuje neustále ve Velebné Svátosti.

In illo témpore: Cum turba multa esset cum Jesu, nec habérent quod manducárent, convocátis discípulis, ait illis: Miséreor super turbam: quia ecce jam tríduo sústinent me, nec habent quod manducent: et si dimísero eos jejúnos in domum suam, defícient in via: quidam enim ex eis de longe venérunt. Et respondérunt ei discípuli

Za onoho času byl s Ježíšem zástup veliký, a poněvadž neměli, co by jedli, Ježíš svolav k sobě učedníky své řekl jim: „Lítost mám nad zástupem, neboť hle, již tři dni trvají se mnou a nemají, co by jedli; a rozpustím-li je lačné do jejich domů, zemdlí na cestě, neboť někteří z nich přišli zdaleka.“ I odpověděli mu

sui: unde illos quis póterit hic saturáre pánibus in solitúdine? Et interrogávit eos: quot panes habétis? Qui dixérunt: septem. Et praecépit turbae discúmbere super terram. Et accípiens septem panes, grátias agens fregit, et dabat discípulis suis, ut appónerent: et apposuérunt turbae. Et habébant piscículos paucos: et ipsos benedíxit, et jussit appóni. Et manducavérunt, et saturáti sunt, et sustulérunt quod superáverat de fragméntis, septem sportas. Erant autem qui manducáverant, quasi quátuor míllia: et dimísit eos. Credo.

učedníci jeho: „Odkud bude kdo moci nasytiti je chleby zde na poušti?“ I otázal se jich: „Kolik chlebů máte?“ Oni pak řekli: „Sedm.“ I rozkázal zástupu, aby se rozložili na zemi. A vzav sedm chlebů a učiniv díky, rozlámal je a dával učedníkům svým, aby je předkládali. I předložili je zástupu. Také měli několik rybiček. I požehnal je a řekl, aby je také předkládali. A oni jedli a nasytili se, a sebrali pozůtalé kousky, sedm košů. Bylo pak těch, kteří jedli, asi čtyři tisíce. I rozpustil je.

Následuje Credo.

Offertorium. Ps. 16.

Pérfice gressus meos in sémitis tuis, ut non moveántur vestígia mea: inclína aurem tuam, et exaúdi verba mea: mirífica misericórdias tuas, qui salvos facis sperántes in te, Dómine.

Obětování. Ž. 16, 5 a 6-7.

Upevni kroky mé na stezkách svých, aby šlépěje mé nekolísaly. Nakloň ucha svého a vyslyš slova má. Divuplným učiň milosrdenství své; ty vysvobozuješ doufající v tebe, Pane.

Secreta

Propitiáre, Dómine, supplicatiónibus nostris, et has pópuli tui oblatiónes benígnus assúme: et, ut nullius sit írritum votum, nullius vácua postulátio, praesta, ut quod fidéliter pétimus, efficáciter consequámur. Per Dóminum ...

Tichá modlitba

Milostiv buď, Pane, snažným prosbám našim a tyto oběti lidu svého dobrotivě přijmi; a aby nebylo nikoho z nás přání marno, nikoho prosba oslyšena, dej, abychom, oč v důvěře prosíme, toho skutečně došli. Skrze Pána ..

Druhá Tichá modlitba za přímluvu Svatých (str. 138).
Třetí modlitba dle libosti. Preface: o Nejsv. Trojici (str. 39.)

Communio. Ps. 26, 6.

Circuíbo, et immolábo in tabernáculo ejus hóstiam jubilatiónis: cantábo, et psalmum dicam Dómino.

K přijímání. Ž. 26, 6.

Obcházeje oltář, budu obětovati ve svatostánku jeho s jásáním oběť díků; budu pěti a hráti Pánu.

Postcommunio

Repléti sumus, Dómine, munéribus tuis: tríbue, quaesumus; ut eórum et mundémur effectu, et muniámur auxílio. Per Dóminum nostrum ...

Po přijímání

Naplněni jsme, Pane, dary tvými; uděl, prosíme, abychom očištěni byli jejich působením a ochráněni jejich pomocí. Skrze Pána našeho ...

Druhá modlitba Po přijímání za přímluvu Svatých (str. 139).
Třetí modlitba dle libosti.

Neděle sedmá po Svatém Duchu

Vstup dnešní mše svaté nás vyzývá k radostnému uctívání Boha, jenž jest zároveň vznešený a pro hříšníky hrozný. V jeho moci tkví odvraceti od nás všecko škodlivé a zahrnovati nás tím, co je nám k časnému i věčnému prospěchu.

Introitus. Ps. 46, 2.

Omnes gentes plaúdite mánibus: jubiláte Deo in voce exsultatiónis. Ps. ib. 3. Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis: Rex magnus super omnem terram. ℣. Glória Patri ...

Vstup. Ž. 46, 2.

Tleskejte rukama všichni národové; plesejte nad Bohem s jásavým hlasem. Ž. tamt. 3. Pán jest svrchovaný, hrozný, veliký. Král nade vší zemí. ℣. Sláva Otci ...

Oratio

Deus, cujus providéntia in sui dispositióne non fállitur: te súpplices exorámus; ut nóxia cuncta submóveas, et ómnia nobis profutúra concédas. Per Dóminum nostrum ...

Modlitba

Bože, jehož prozřetelnost se ve svém úradku neklame, tebe pokorně prosíme, abys všecko škodlivé odvrátil a všeho prospěšného nám dopřál. Skrze Pána našeho ...

Druhá modlitba za přímluvu Svatých (str. 136).
Třetí modlitba dle libosti.

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Romános. c. 6, 19-23.

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola k Římanům. 6, 19-23.

Svatý Apoštol Pavel vyzývá nás, kteří jsme byli na křtu svatém očištěni, abychom teď se stejnou pílí sloužili Bohu, jako jsme druhdy sloužili ďáblu a hříchu. Naším ziskem při této práci bude posvěcení a odměnou věčný život.

Fratres: Humánum dico, propter infirmitátem carnis vestrae: sicut enim exhibuístis membra vestra servíre immundítiae, et iniquitáti ad iniquitátem, ita nunc exhibéte membra vestra servíre justítiae in sanctificatiónem. Cum enim servi essétis peccáti, líberi fuístis justítiae. Quem ergo fructum habuístis tunc in illis, in quibus nunc erubéscitis? Nam finis illórum mors est. Nunc vero liberáti a peccáto, servi autem facti Deo, habétis fructum vestrum in sanctificatiónem, finem vero vitam aetérnam. Stipéndia enim peccáti mors. Grátia autem Dei, vita aetérna, in Christo Jesu, Dómino nostro.

Bratři, lidskou věc pravím pro slabost těla vašeho; neboť jako jste dávali údy své ve službu nečistotě a nespravedlnosti k nepravosti, tak nyní dejte údy své ve službu spravedlnosti ku posvěcení; vždyť, když jste byli služebníky hříchů, byli jste svobodni vzhledem ke spravedlnosti. Nuže, který užitek měli jste tehdy? Věci, za které se nyní stydíte; neboť konec těch věcí je smrt. Nyní však byvše osvobozeni od hříchu, ale učiněni služebníky Božími, máte užitek svůj ku posvěcení, konec pak život věčný; neboť odplata hříchu jest smrt, milodarem Božím však jest život věčný v Kristu Ježíši, Pánu našem.

Graduale. Ps. 33, 12 et 6.

Veníte fílii, audíte me: timórem Dómini docébo vos. ℣. Accédite ad eum, et illumináminí: et fácies vestrae non confundéntur.

Stupňový zpěv. Ž. 33.

Pojďtež, dítky, poslyšte mne; bázni Hospodinově chci vás vyučovati. ℣. Přistupte k němu a radostí budete zářiti a tváře vaše nebudou zahanbeny.

Allelúja, allelúja. ℣. Ps. 46, 2. Omnes gentes plaúdite mánibus: jubiláte Deo in voce exsultatiónis. Allelúja.

Aleluja, aleluja. ℣. Ž. 46, 2. Tleskejte rukama všichni národové; plesejte nad Bohem s jásavým hlasem. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Matth. c. 7.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 7, 15-21.

Mnoho falešných učitelů snaží se svésti křesťany. Poznáváme je lehce podle jejich života, neboť jako špatný strom nesou špatné ovoce. Jenom ti vyznavači křesťanství obdrží odměnu v nebi, kteří plní vůli nebeského Otce.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Atténdite a falsis prophétis, qui véniunt ad vos in vestiméntis óvium, intrínsecus autem sunt lupi rapáces: a frúctibus eórum cognoscétis eos. Numquid cólligunt de spinis uvas, aut de tríbulis ficus? Sic omnis arbor bona fructus bonos facit: mala autem arbor malos fructus facit. Non potest arbor bona malos fructus fácere: neque arbor mala bonos fructus fácere. Omnis arbor, quae non facit fructum bonum, excidétur, et in ignem mittétur. Igitur ex frúctibus eórum cognoscétis eos. Non omnis, qui dicit mihi, Dómine, Dómine, intrábit in regnum coelórum: sed qui facit voluntátem Patris mei, qui in coelis est, ipse intrábit in regnum coelórum. Et dicitur Credo.

Za onoho času Pán Ježíš řekl učedníkům svým: „Mějte se na pozoru před nepravými proroky, kteří přicházejí k vám v rouše ovčím, uvnitř však jsou vlci draví. Po ovoci jejich poznáte je: Zdali sbírají s trní hrozny aneb s bodláčí fíky? Tak každý strom dobrý nese ovoce dobré, špatný strom ovoce špatné přináší. Nemůže strom dobrý nésti ovoce špatné, ani strom špatný přinášeti ovoce dobré. Všelíký strom, který nenese ovoce dobrého, bude vyřat a na oheň uvržen. Nuže tedy po ovoci jejich poznáte je. Ne každý, kdo mi říká ‚Pane, Pane,' vejde do království nebeského, nýbrž kdo činí vůli Otce mého, jenž jest v nebesích, ten vejde do království nebeského."

Následuje Credo.

Offertorium. Dan. 3, 40.

Sicut in holocáustis aríetum et taurórum, et sicut

Obětování. Dan. 3, 40.

Jako zápalná oběť skopců a býků a tisíců ovec

in míllibus agnórum pínguium: sic fiat sacrifícium nostrum in conspéctu tuo hódie, ut pláceat tibi: quia non est confúsio confidéntibus in te, Dómine.

tučných, tak buď dnes oběť naše před tváří tvou, aby se líbila tobě; neboť nebudou zahanbeni doufající v tebe, Pane.

Secreta

Deus, qui legálium differéntiam hostiárum, uníus sacrifícii perfectióne sanxísti: áccipe sacrifícium a devótis tibi fámulis, et pari benedictióne, sicut múnera Abel, sanctífica; ut, quod sínguli obtulérunt ad majestátis tuae honórem, cunctis proficiat ad salútem. Per Dóminum . . .

Tichá modlitba

Bože, jenž jsi rozmanité starozákonní oběti jedinou dokonalou obětí posvětil, přijmi oběť od oddaných tobě služebníků a posvěť ji stejným požehnáním jako dary Abelovy, aby, co jednotlivci přinesli k uctění tvé velebnosti, všem prospělo k spáse. Skrze Pána našeho . . .

Druhá Tichá modlitba za přímluvu Svatých (str. 136).
Třetí modlitba dle libosti. Preface: o Nejsv. Trojici (str. 39).

Communio. Ps. 30, 3.

Inclína aurem tuam, accélera, ut erípias me.

K přijímání. Ž. 30, 3.

Nakloň ucha svého a pospěš, abys mne vyprostil!

Postcommunio

Tua nos, Dómine, medicinális operátio, et a nostris perversitátibus cleménter expédiat, et ad ea quae sunt recta, perdúcat. Per Dóminum nostrum . . .

Po přijímání

Tvoje hojivé působení, Pane, nechť nás milostivě od našich zvráceností vypros í a k tomu, co pravé jest, dovede. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Druhá modlitba Po přijímání za přímluvu Svatých (str. 139).
Třetí modlitba dle libosti.

Neděle osmá po Svatém Duchu

Král David slovy dnešního Vstupu opěvoval nádheru chrámu Jerusalemského; my můžeme stejnými slovy opěvovati dobrotivost a milosrdenství Boží uprostřed Církve svaté, do níž jsme byli křtem svatým přijati. — Jelikož nevíme, které prosby naše by se Bohu líbily, prosme, aby nám dal poznati, jaké skutky a myšlenky jsou správné.

Introitus. Ps. 47, 10-11.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam in médio templi tui: secúndum nomen tuum, Deus, ita et laus tua in fines terrae: justítia plena est déxtera tua. Ps. ib. 2. Magnus Dóminus, et laudábilis nimis: in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus. ℣. Glória Patri, et Fílio . . .

Vstup. Ž. 47, 10-11.

Přijali jsme, Bože, milosrdenství tvé uprostřed chrámu tvého! Jako jméno tvé, Bože, tak i chvála tvá sahá až do končin země. Spravedlnosti plna jest pravice tvá. Ž. tamt. 2. Veliký jest Pán a nad míru hoden chvály, v městě Boha našeho, na hoře svaté jeho. ℣. Sláva Otci..

Oratio

Largíre nobis, quaesumus, Dómine, semper spíritum cogitándi quae recta sunt, propítius et agéndi: ut, qui sine te esse non póssumus, secúndum te vívere valeámus. Per Dóminum nostrum . . .

Modlitba

Uštědři nám, prosíme, Pane, povždy milostivě Ducha správného smýšlení a konání, abychom, ježto bez tebe býti nemůžeme, podle tebe žíti mohli. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Druhá modlitba za přímluvu Svatých (str. 136).
Třetí modlitba dle libosti.

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Romános. 8, 12-17.

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola k Římanům. 8, 12-17.

Epištola nás poučuje, že jsme se stali na křtu svatém dítkami Božími a proto nesmíme už žíti podle těla, nýbrž podle duše.

Fratres: Debitóres sumus non carni, ut secúndum carnem vivámus. Si enim secúndum carnem vixéritis, moriémini: si autem spíritu facta carnis mortificavéritis, vivétis. Quicúmque enim spíritu Dei agúntur, ii sunt fílii Dei. Non enim accepístis spíritum servitútis íterum in timóre, sed accepístis spí-

Bratři, jsme povinni nikoli tělu, abychom podle těla žili. Neboť budete-li žíti podle těla, zemřete; budete-li však duchem kony těla umrtvovati, budete žíti. Vždyť všichni ti, kteří se dávají vésti Duchem Božím, jsou synové Boží. Nepřijali jste zajisté ducha služebnosti, abyste se zase strachovali, nýbrž

ritum adoptiónis filiórum, in quo clamámus: Abba (Pater). Ipse enim Spíritus testimónium reddit spirítui nostro, quod sumus fílii Dei. Si autem fílii, et haerédes: haerédes quidem Dei, cohaerédes autem Christi.

přijali jste ducha synovství, ve kterém voláme: Abba, Otče. Ano i Duch vydává svědectvís duchem naším, že jsme dítkami Božími. Jsme-li však dítkami, tedy i dědici Božími a spoludědici Kristovými.

Graduale. Ps. 30, 3.

Esto mihi in Deum protectórem, et in locum refúgii, ut salvum me fácias. V. Ps. 70, 1. Deus, in te sperávi: Dómine, non confúndar in aetérnum.

Stupňový zpěv. Ž. 30.

Budiž mi Bohem-ochráncem a místem útočiště, abych byl tebou zachráněn. V. Ž. 70, 1. Bože, v tebe doufám. Pane, ať nejsem nikdy zahanben.

Allelúja, allelúja. V. Ps. 47, 2. Magnus Dóminus, et laudábilis valde, in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus. Allelúja.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 47, 2. Veliký jest Pán a nad míru hoden chvály, v městě Boha našeho, na hoře svaté jeho. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Lucam. c. 16.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 16, 1-9.

Podobenství Evangelia nás povzbuzuje, abychom s obezřetnou moudrostí činili si přátele v nebi pomocí statků, které nám Bůh svěřil, jako lidé světští si je nepoctivým způsobem získávají na úkor svých pánů.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Homo quidam erat dives, qui habébat víllicum; et hic diffamátus est apud illum, quasi dissipásset bona ipsíus. Et vocávit illum, et ait illi: Quid hoc audio de te? redde ratiónem villicatiónis tuae: jam enim non póteris villicáre. Ait autem víllicus intra se:

Za onoho času Pán Ježíš pravil k učedníkům svým: „Byl jeden člověk bohatý, který měl správce statků a ten byl udán u něho, jako by rozplýtvával jeho majetek. I povolal ho k sobě a řekl jemu: ‚Co to slyším o tobě? Vydej počet ze správy své, neboť již nebudeš moci správu vésti.‘ I řekl

Quid fáciam, quia dóminus meus aufert a me villicatiónem? fódere non váleo, mendicáre erubésco. Scio quid fáciam, ut, cum amótus fúero a villicatióne, recípiant me in domos suas. Convocátis ítaque síngulis debitóribus dómini sui, dicébat primo: Quantum debes dómino meo? At ille dixit: Centum cados ólei. Dixítque illi: Áccipe cautiónem tuam: et sede cito, scribe quinquagínta. Deínde álii dixit: Tu vero quantum debes? Qui ait: Centum coros trítici. Ait illi: Áccipe lítteras tuas, et scribe octogínta. Et laudávit dóminus víllicum iniquitátis, quia prudénter fecísset: quia fílii hujus saeculi prudentióres fíliis lucis in generatióne sua sunt. Et ego vobis dico: fácite vobis amícos de mammóna iniquitátis: ut cum defecéritis, recípiant vos in aetérna tabernácula.

správce sám u sebe: ‚Co mám dělati? Neboť pán odnímá ode mne správcovství. Kopati nemohu, žebrati se stydím. Vím, co učiním, aby mě přijali do domů svých, když budu zbaven správcovství.‘ A zavolav k sobě jednoho každého z dlužníků svého pána, řekl prvnímu: ‚Kolik jsi dlužen pánu mému?‘ On pak řekl: ‚Sto tun oleje.‘ I řekl mu: ‚Vezmi úpis svůj a sedna rychle, napiš padesát.‘ Potom řekl druhému: ‚Ty pak, kolik dluhuješ?‘ A on řekl: ‚Sto korců pšenice.‘ Dí jemu: ‚Vezmi úpis svůj a napiš osmdesát.‘ I pochválil pán správce nevěrného, že jednal opatrně; neboť lidé oddaní světu tomuto jsou opatrnější vzhledem k sobě vespolek, nežli lidé oddaní Bohu. I já pravím vám: Učiňte si přátele z mamony klamné, aby, když dokonáno, přijali vás do stanů svých.“ Credo.

Et dicitur Credo.

Offertorium. Ps. 17.

Obětování. Ž. 17, 28 a 32.

Pópulum húmilem, salvum fácies, Dómine, et óculus superbórum humiliábis: quóniam quis Deus praeter te, Dómine?

Lidu utištěnému pomáháš, Pane, a oči pyšných pokořuješ, neboť kdo jest Bohem kromě tebe, Pane?

Secreta

Tichá modlitba

Súscipe, quaesumus, Dómine, múnera, quae tibi de

Přijmi, prosíme, Pane, dary, které ti z tvé štěd-

tua largitáte deférimus: ut haec sacrosáncta mystéria, grátiae tuae operánte virtúte, et praeséntis vitae nos conversatióne sanctificent, et ad gaúdia sempitérna perdúcant. Per Dóminum..

rosti přinášíme. Nechť tato přesvatá tajemství mocí milosti tvé nás v žití nynějšího života posvěcují a do radosti věčné vedou. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

Druhá Tichá modlitba za přímluvu Svatých (str. 138).
Třetí modlitba dle libosti. Preface: o Nejsv. Trojici (str. 39).

Communio. Ps. 33, 9.

Gustáte et vidéte, quóniam suávis est Dóminus: beátus vir, qui sperat in eo.

K přijímání. Ž. 33, 9.

Okuste a vizte, jak sladký jest Pán. Blahoslaven člověk, jenž doufá v něho.

Postcommunio

Sit nobis, Dómine, reparátio mentis et córporis coeléste mystérium: ut, cujus exséquimur cultum, sentiámus effectum. Per Dóminum nostrum...

Po přijímání

Budiž nám, Pane, nebeské tajemství k obnově duše a těla, abychom pociťovali účinek toho, co ctíme. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Druhá modlitba Po přijímání za přímluvu Svatých (str. 139.)
Třetí modlitba dle libosti.

Neděle devátá po Svatém Duchu

Naše spása jest ve jménu Božím, jež nám pomáhá proti vnějším i vnitřním nepřátelům, kdykoliv se pod jeho ochranu utečeme. Obracejme se ve všech svých potřebách s důvěrou k Bohu, a abychom věděli, jak se máme modliti, bychom byli vyslyšeni, prosme Boha, aby řídil naše srdce podle své vůle.

Introitus. Ps. 53, 6-7.

Ecce Deus ádjuvat me, et Dóminus suscéptor est ánimae meae: avérte mala inimícis meis, et in veritáte tua dispérde illos, protéctor meus, Dómine. Ps. ib. 3. Deus, in nómine tuo salvum me fac: et in virtúte tua líbera me. V. Glória Patri...

Vstup. Ž. 53, 6-7.

Hle, Bůh mi pomáhá, Pán jest ochráncem duše mé. Obrať zla na mé nepřátele a pro věrnost svou je vyplň, Bože, ochránce můj. Ž. tamt. 3. Bože, ve jménu svém mne spas a mocí svou mne vysvoboď. V. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému...

Oratio

Páteant aures misericórdiae tuae, Dómine, précibus supplicántium: et, ut peténtibus desideráta concédas: fac eos, quae tibi sunt plácita, postuláre. Per Dóminum nostrum...

Modlitba

Nechť se otevrou uši milosrdenství tvého, Pane, modlitbám pokorně prosících, a abys přání žadatelů mohl vyplniti, učiň, aby sobě žádali, co se tobě líbí. Skrze Pána...

Druhá modlitba za přímluvu Svatých (str. 136).
Třetí modlitba dle libosti.

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Corínthios. 1. cap. 10.

Čtení

z prvního listu sv. Pavla ke Korintským. 10, 6-13.

Bůh nedopouští na nás většího pokušení, nežli kterému můžeme odolati, působíme-li s nabízenou nám milostí. Dějiny židovského národa jsou celému světu výstrahou, jak Bůh trestá ty, kdož nevytrvají v dobrém.

Fratres: Non simus concupiscéntes malórum, sicut et illi concupiérunt. Neque idolólatrae efficiámini, sicut quidam ex ipsis: quemádmodum scriptum est: Sedit pópulus manducáre et bíbere, et surrexérunt lúdere. Neque fornicémur, sicut quidam ex ipsis fornicáti sunt, et cecidérunt, una die vigínti tria míllia. Neque tentémus Christum, sicut quidam eórum tentavérunt, et a serpéntibus periérunt. Neque murmuravéritis, sicut quidam eórum murmuravérunt, et periérunt ab exterminatóre. Haec autem ómnia in figúra contingébant illis: scripta sunt autem ad correptiónem nostram, in quos fines sae-

Bratři, nebuďme žádostivi věcí zlých, jakož i předkové naši jich nežádali; ani modláři nebuďme, jako byli někteří z nich, jakož jest psáno: „Posadil se lid, aby jedl a pil, a vstali, aby hráli.“ Ani nesmilněme, jako někteří z nich smilnili, a padlo jich v jednom dni dvacet tři tisíce; ani nepokoušejme Krista, jako někteří z nich pokoušeli, a zahynuli od hadů; ani nereptejte, jako někteří z nich reptali, a zahynuli od zhoubce. Toto pak všecko událo se jim předobrazně, napsáno však k výstraze pro nás, na něž připadla doba poslední. A proto, kdo se domnívá, že stojí, hleď, aby nepadl.

culórum devenérunt. Ítaque qui se exístimat stare, vídeat ne cadat. Tentátio vos non apprehéndat, nisi humána: fidélis autem Deus est, qui non patiétur vos tentári supra id quod potéstis, sed fáciet étiam cum tentatióne provéntum, ut possítis sustinére.

Pokušení vás nezachvátilo, leč lidské; Bůh však jest věrný, jenž nedopustí vás pokoušeti nad to, co můžete snésti, nýbrž s pokušením učiní také úspěch, abyste mohli snésti.

Graduale. Ps. 8, 2.

Dómine, Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! V. Quóniam eleváta est magnificéntia tua super coelos.

Stupňový zpěv. Ž. 8, 2.

Hospodine, Pane náš, jak obdivuhodné jest jméno tvé po vší zemi. V. Neboť tvoje velebnost rozkládá se po nebesích.

Allelúja, allelúja. V. Ps. 58, 2. Éripe me de inimícis meis, Deus meus: et ab insurgéntibus in me líbera me. Allelúja.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 58, 2. Vyprosti mne od nepřátel mých, Bože můj! Od protivníků mých mne vysvoboď. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Lucam. c. 19.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 19, 41-47.

Také Jerusalem, na němž se doslova vyplnilo, co Kristus předpověděl, jest obrazem trestu pro ty, kdož nechali bez povšimnutí přejíti čas milosti a shovívavosti Boží.

In illo témpore: Cum appropinquáret Jesus Jerúsalem, videns civitátem, flevit super illam, dicens: Quia si cognovísses et tu, et quidem in hac die tua, quae ad pacem tibi: nunc autem abscóndita sunt ab óculis tuis. Quia vénient dies in te: et circúmdabunt te inimíci tui vallo, et circúmdabunt te: et coangustábunt te úndique: et ad terram prostérnent te, et fílios tuos, qui in te sunt, et non relínquent in te lápidem super lápidem; eo quod non cognóveris tempus visitatiónis tuae. Et ingréssus in templum, coepit ejícere vendéntes in illo, et eméntes, dicens illis: Scriptum est: quia domus mea domus oratiónis est. Vos autem fecístis illam spelúncam latrónum. Et erat docens quotídie in templo.

Za onoho času, když Ježíš se přiblížil k Jerusalemu a město spatřil, zaplakal nad ním, řka: „Kdybys bylo poznalo i ty, a to alespoň v tento den svůj, co jest tobě ku pokoji, — ale nyní jest to skryto před očima tvýma. Neboť přijdou na tebe dnové, ve kterých nepřátelé tvoji obklíčí tě náspem a oblehnou tě a sevrou tě ze všech stran, a na zem povalí tebe i dítky tvé, které jsou v tobě, a nenechají v tobě kamene na kameni, poněvadž jsi nepoznalo času navštívení svého.“ A vešed do chrámu počal vyháněti prodavače a kupující v něm, řka jim: „Psáno jest: Dům můj jest dům modlitby, vy však jste jej učinili peleší lotrovskou.“ I učil každého dne ve chrámě.

Et dicitur Credo.

Následuje Credo.

Offertorium

Ps. 18, 9, 10, 11 et 12.

Justítiae Dómini rectae, laetificántes corda, et judícia ejus dulcióra super mel et favum: nam et servus tuus custódit ea.

Obětování

Ž. 18, 9, 10, 11 a 12.

Rozsudky Páně jsou spravedlivé, potěšují srdce; soudy jeho jsou sladší medu a strdi. Také služebník tvůj ostříhá jich.

Secreta

Concéde nobis, quaesumus, Dómine, haec digne frequentáre mystéria: quia, quóties hujus hóstiae commemorátio celebrátur, opus nostrae redemptiónis exercétur. Per Dóminum . .

Tichá modlitba

Dej nám, prosíme, Pane, abychom hodně obcovali těmto tajemstvím, neboť kolikrátkoliv památka této oběti se slaví, dílo našeho vykoupení se koná. Skrze Pána našeho . , .

Druhá Tichá modlitba za přímluvu Svatých (str. 138).
Třetí modlitba dle libosti. Preface: o Nejsv. Trojici (str. 39).

Communio. Jo. 6, 57.

Qui mandúcat meam carnem, et bibit meum sánguinem, in me manet, et ego in eo, dicit Dóminus.

K přijímání. Jan 6, 57.

„Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm,“ praví Pán.

Postcommunio

Tui nobis, qaesumus, Dómine, commúnio sacraménti, et purificatiónem cónferat, et tríbuat unitátem. Per Dóminum...

Po přijímání

Přijetí tvé svátosti, prosíme, Pane, ať nám očištění přinese a udělí jednotu. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Druhá modlitba Po přijímání za přímluvu Svatých (str. 139).
Třetí modlitba dle libosti.

Neděle desátá po Svatém Duchu

Vrhněme všecky své starosti na Boha a doufejme v jeho dobrotivost; pokorné důvěře nikdy neodolá a přispěchá okamžitě na pomoc!

Introitus
Ps. 54, 17, 18, 20 et 23.

Cum clamárem ad Dóminum, exaudívit vocem meam, ab his, qui appropínquant mihi: et humiliávit eos qui est ante saecula, et manet in aetérnum: jacta cogitátum tuum in Dómino, et ipse te enútriet. Ps. ib. 2. Exaúdi, Deus, oratiónem meam, et ne despéxeris deprecatiónem meam: inténde mihi, et exaúdi me. ℣. Glória Patri...

Vstup
Ž. 54, 17, 18, 20 a 23.

Když jsem volal k Pánu, vyslyšel hlas můj před těmi, kdož se ke mně nepřátelsky blíží. Pokořil je, kterýž jest od pravěku a zůstává na věky! Slož starost svou na Pána a on tě zachová. Ž. tamt. 2. Vyslyš, Bože, modlitbu mou, nepohrdej prosbou mou. Popatř na mne a vyslyš mne. ℣. Sláva Otci i Synu i Duchu...

Oratio

Deus, qui omnipoténtiam tuam parcéndo máxime et miserándo maniféstas: multíplica super nos misericórdiam tuam; ut, ad tua promíssa curréntes, coeléstium bonórum fácias esse consórtes. Per Dóminum nostrum...

Modlitba

Bože, jenž všemohoucnost svou nejvíce projevuješ, jestliže odpouštíš a se smilováváš, rozhojni nad námi milosrdenství své a učiň nás, kteří za tvými přísliby spějeme, účastny nebeských statků. Skrze Pána našeho...

Druhá modlitba za přímluvu Svatých (str. 136).
Třetí modlitba dle libosti.

Léctio
Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Corínthios. 1. c. 12.

Čtení
z prvního listu sv. Pavla ke Korintským. 12, 2-11.

Všecko, co není z Ducha Svatého, jest bludné. Jenom Duch Boží zná pravé cesty a vede ku Pravdě. Prosme tedy, aby nám ze své bohatosti udělil, abychom nebloudili na své cestě za cílem.

Fratres: Scitis, quóniam cum Gentes essétis, ad simulácra muta, prout ducebámini eúntes. Ideo notum vobis fácio, quod nemo in Spíritu Dei loquens, dicit anáthema Jesu. Et nemo potest dícere, Dóminus Jesus, nisi in Spíritu Sancto. Divisiónes vero gratiárum sunt, idem autem Spíritus. Et divisiónes ministratiónum sunt, idem autem Dóminus. Et divisiónes operatiónum sunt, idem vero Deus, qui operátur ómnia in ómnibus. Unicuíque autem datur manifestátio Spíritus ad utilitátem. Álii quidem per Spíritum datur sermo sapiéntiae: álii autem sermo sciéntiae secúndum eúmdem Spíritum: álteri fides in eódem Spíritu: álii grátia sanitátum in uno Spíritu: álii operátio virtútum, álii prophetía, álii discrétio spirituum, álii génera linguárum, álii interpretátio sermónum. Haec autem ómnia operátur unus atque idem Spíritus, dívidens síngulis prout vult.

Bratři, víte, že, když jste byli pohany, k němým modlám jakkoli puzeni jste chodili. Proto vám oznamuji, že nikdo mluvě v Duchu Božím nepraví: „Proklet buď Ježíš“ a nikdo nemůže říci „Pánem jest Ježíš“ leč v Duchu Svatém. Jsou pak dary rozličné, ale tentýž Duch; a rozličné jsou služby, ale tentýž Pán, a rozličné jsou působnosti, ale tentýž Bůh, který působí to všecko ve všech. Každému však dává se zjevení Ducha ku prospěchu. Jednomu totiž dává se skrze Ducha řeč moudrosti, jinému řeč poznání podle téhož Ducha, jinému víra v témž Duchu, jinému pak dar uzdravování v tom jednom Duchu, jinému divů činění, jinému prorokování, jinému rozeznávání duchů, jinému dar rozličných jazyků, jinému vykládání řečí; to pak všecko působí jeden a týž Duch, rozděluje zvláště jednomu každému, jak chce.

Graduale. Ps. 16, 8 et 2.

Custódi me, Dómine, ut pupillam óculi: sub umbra alárum tuárum prótege me. ℣. De vultu tuo judícium meum pródeat: óculi tui vídeant aequitátem.

Allelúja, allelúja. ℣. Ps. 64, 2. Te decet hymnus, Deus, in Sion: et tibi reddétur votum in Jerúsalem. Alléluja.

Stupňový zpěv. Ž. 16.

Opatruj mne, Pane, jako zřítelnici oka; ve stínu perutí svých mne chraň. ℣. Od tváře tvé nechť vyjde soud nade mnou; oči tvé vidí správně.

Aleluja, aleluja. ℣. Ž. 64, 2. Tobě, Bože, přísluší chvalozpěv na Sionu; tobě budiž splněn slib v Jerusalemě. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Lucam. c. 18.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 18, 9-14.

Pokora je nejpříjemnější ctnost před očima Boha; proto každý, kdo se ponižuje, bude povýšen a kdo si osobuje přednost před druhými, dojde zahanbujícího ponížení.

In illo témpore: Dixit Jesus ad quosdam, qui in se confidébant tamquam justi, et aspernabántur céteros, parábolam istam: Duo hómines ascendérunt in templum ut orárent: unus pharisaeus, et alter publicánus. Pharisaeus stans, haec apud se orábat: Deus, grátias ago tibi, quia non sum sicut céteri hóminum: raptóres, injústi, adúlteri: velut étiam hic publicánus. Jejúno bis in sábbato: décimas do ómnium, quae possídeo. Et publicánus a longe stans nolébat nec óculos ad coelum leváre: sed percutiébat pectus suum, dicens: Deus, propítius esto mihi peccatóri.

Za onoho času Pán Ježíš pověděl k některým lidem, kteří v sebe důvěřovali, že jsou spravedliví, a jinými pohrdali, podobenství toto: „Dva lide vstoupili do chrámu, aby se modlili, jeden fariseus a druhý celník. Fariseus postaviv se, modlil se sám u sebe takto: ‚Bože, děkuji tobě, že nejsem jako jiní lidé, lupiči, nespravedliví, cizoložníci, aneb jako i tento celník. Postím se dvakráte za týden, desátky dávám ze všeho, co vytěžím.' Ale celník stoje zdaleka, nechtěl ani oči pozdvihnouti k nebi, nýbrž bil se v prsa svá a říkal: ‚Bože,

Dico vobis: Descéndit hic justificátus in domum suam ab illo: quia omnis qui se exáltat, humiliábitur: et qui se humíliat, exaltábitur.

Et dicitur Credo.

buď milostiv mně hříšnému.' Pravím vám: Tento odešel do svého domu ospravedlněn, onen nikoli, neboť každý, kdo se povyšuje, bude ponížen, a kdo se ponižuje, bude povýšen." Následuje Credo.

Offertorium. Ps. 24.

Ad te, Dómine, levávi ánimam meam: Deus meus, in te confído, non erubéscam: neque irrídeant me inimíci mei: étenim univérsi, qui te exspéctant, non confundéntur.

Obětování. Ž. 24, 1-3.

K tobě, Pane, pozdvihuji duši svou. Bože můj, v tebe doufám, nedopusť, abych byl zahanben a aby se mi vysmívali nepřátelé moji; vždyť nižádný, kdo v tebe doufá, nepozná zahanbení.

Secreta

Tibi, Dómine, sacrifícia dicáta reddántur: quae sic ad honórem nóminis tui deferénda tribuísti, ut éadem remédia fíeri nostra praestáres. Per Dóminum ...

Tichá modlitba

Tobě, Pane, buďtež podány zasvěcené oběti, jež jsi nám popřál tak ke cti jména svého přinésti, aby se staly zároveň našimi léky. Skrze Pána ...

Druhá Tichá modlitba za přímluvu Svatých (str. 138).
Třetí modlitba dle libosti. Preface: o Nejsv. Trojici (str. 39).

Communio. Ps. 50, 21.

Acceptábis sacrifícium justítiae, oblatiónes, et holocáusta, super altáre tuum, Dómine.

K přijímání. Ž. 50, 21.

Přijímáš oběť zákonnou, zápaly a celopaly na oltáři svém, Pane.

Postcommunio

Quaesumus, Dómine, Deus noster: ut, quos divínis repараre non désinis sacraméntis, tuis non destítuas benígnus auxíliis. Per Dóminum nostrum ...

Po přijímání

Prosíme, Pane, Bože náš, abys dobrotivě těch, jež neustáváš božskými obnovovati svátostmi, nezanechával beze své pomoci. Skrze Pána ...

Druhá modlitba Po přijímání za přímluvu Svatých (str. 139)
Třetí modlitba dle libosti.

Neděle jedenáctá po Svatém Duchu

V křesťanských chrámech, i v nejprostším vesnickém kostelíčku, nalezne člověk Boha zvláštním způsobem přítomného a čekajícího, že lidská srdce ve svých potřebách jej zde vyhledají. Je zde přítomen ve vší své slávě, před níž se třesou mocnosti pekelné, ale pokorným a prosícím duším je záštitou a útěchou. Vyhledávejme jej zde často a ctěme toto svaté místo, v němž je přítomno tolik nebeské velebnosti!

Introitus. Ps. 67,6-7 et 36.

Deus in loco sancto suo: Deus, qui inhabitáre facit unánimes in domo: ipse dabit virtútem et fortitúdinem plebi suae. Ps. ib. 2. Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus: et fúgiant, qui odérunt eum, a fácie ejus. V. Glória Patri, et Fílio ...

Vstup. Ž. 67, 6-7 a 36.

Bůh sídlí v příbytku svatém svém; Bůh, jenž dává jednomyslným bydliti v domě. On sám dá moc a sílu lidu svému. Ž. tamt. 2. Povstaniž Bůh a rozprášeni buďtež nepřátelé jeho. Ať prchají před tváří jeho ti, kdož jej nenáviděli. V. Sláva.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui abundántia pietátis tuae et mérita súpplicum excédis et vota: effúnde super nos misericórdiam tuam; ut dimíttas quae consciéntia métuit, et adjícias quod orátio non praesúmit. Per Dóminum nostrum ...

Modlitba

Všemohoucí, věčný Bože, jenž v přemíře dobrotivosti své dáváš prosícím více, než si zasluhují a přejí, vylej na nás milosrdenství své a odpusť, čeho leká se svědomí, a přidej, co vysloviti se neosměluje prosba. Skrze Pána našeho ...

Druhá modlitba za přímluvu Svatých (str. 136).
Třetí modlitba dle libosti.

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Corínthios. 1. c. 15.

Čtení

z prvního listu sv. Pavla ke Korintským. 15, 1-10.

Zkoumejme se, můžeme-li se sv. Pavlem říci: „Milost Boží nebyla ve mně nadarmo!" Na křtu svatém jsme byli zrozeni k nadpřirozenému životu; odpovídá tomu všecko naše konání?

Fratres: Notum vobis fácio Evangélium, quod praedicávi vobis, quod et accepístis, in quo et statis, per quod et salvámini: qua ratióne praedicáverim vobis, si tenétis, nisi frustra credidístis. Trádidi enim vobis in primis, quod et accépi: quóniam Christus mórtuus est pro peccátis nostris secúndum Scriptúras: et quia sepúltus est, et quia resurréxit tértia di secúndum Scriptúras: et quia visus est Cephae, et post hoc úndecim. Deínde visus est plus quam quingéntis frátribus simul, ex quibus multi manent usque adhuc, quidam autem dormiérunt. Deínde visus est Jacóbo, deínde Apóstolis ómnibus: novíssime autem ómnium tamquam abortívo, visus est et mihi. Ego enim sum mínimus Apostolórum, qui non sum dignus vocári Apóstolus, quóniam persecútus sum Ecclésiam Dei. Grátia autem Dei sum id quod sum, et grátia ejus in me vácua non fuit.

Bratři, oznamuji vám evangelium, které jsem vám kázal, které jste také přijali, ve kterém též trváte, skrze něž i ke spáse přicházíte, ač-li se ho držíte tak, jak jsem vám je kázal, leč byste byli uvěřili nadarmo. Podal jsem vám totiž mezi prvními věcmi to, co jsem také přijal, že Kristus umřel za hříchy naše podle Písem, a že byl pohřben a že vstal z mrtvých třetího dne podle Písma a že se ukázal Petrovi a potom jedenácti. Potom se ukázal více než pěti stům bratrů najednou, z nichž většina žije dosavad, někteří však zesnuli. Potom se ukázal Jakubovi, poté všem apoštolům. Nejposléze pak ze všech jako nehodnému ukázal se i mně. Neboť já jsem nejmenší z Apoštolů, jenž nejsem hoden slouti Apoštolem, poněvadž jsem pronásledoval Církev Boží. Milostí Boží však jsem to, co jsem, a milost jeho ke mně nebyla marná.

Graduale. Ps. 27, 7 et 1.

In Deo sperávit cor meum, et adjútus sum: et reflóruit caro mea: et ex voluntáte mea confitébor illi. V. Ad te, Dómine, clamávi: Deus meus ne síleas: ne discédas a me. Allelúja, allelúja. V.

Stupňový zpěv. Ž. 27.

V Boha doufalo srdce mé, i bylo mi pomoženo! Rozkvetlo opět tělo mé; ochotně jej budu oslavovati. V. K tobě, Pane, volám; Bože můj, neodmlčuj se, neopouštěj mne. Aleluja, aleluja. V.

Ps. 80, 2-3. Exsultáte Deo adjutóri nostro, jubiláte Deo Jacob: súmite psalmum jucúndum cum cíthara. Allelúja.

Ž. 80, 2—3. Plesejte Bohu, pomocníku našemu, jásejte Bohu Jakubovu. Zapějte píseň líbou s citarou. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Marcum. c. 7.

† Slova sv. Evangelia podle Marka. 7, 31-37.

Člověk, jenž není ve spojení s Kristem, je hluchý k tomu, co mu našeptává Milost Boží, a ústa jeho jsou němá pro slova Lásky. Měli-li jsme to neštěstí a těžkým hříchem se uvrhli do takového stavu, pospěšme rychle ke Kristu, aby také nad námi ve svátosti pokání prosloviI: „Otevři se!"

In illo témpore: Éxiens Jesus de fínibus Tyri, venit per Sidónem ad mare Galilaeae, inter médios fines Decapóleos. Et addúcunt ei surdum et mutum, et deprecabántur eum ut impónat illi manum. Et apprehéndens eum de turba seórsum, misit dígitos suos in aurículas ejus: et éxspuens, tétigit linguam ejus: et suspíciens in coelum, ingémuit, et ait illi: Ephphetha, quod est adaperíre. Et statim apértae sunt aures ejus, et solútum est vínculum linguae ejus, et loquebátur recte. Et praecépit illis, ne cui dícerent. Quanto autem eis praecipiébat, tanto magis plus praedicábant: et eo ámplius admirabántur, dicéntes: Bene ómnia fecit: et surdes fecit audíre, et mutos loqui.

Za onoho času Pán Ježíš, vyšed z končin Tyrských, přišel skrze Sidon k moři Galilejskému končinami desítiměstskými. I přivedli mu hluchoněmého a prosili ho, aby vložil na něj ruku. A on pojav jej od zástupu v soukromí, vložil prsty své v uši jeho a nasliniv si prst, dotekl se jazyka jeho, a pohlédnuv k nebi, vzdechl a řekl jemu: „Efeta", to jest: „Otevři se." A hned otevřely se uši jeho a rozvázala se vazba jazyka jeho, i mluvil správně. A přikázal jim, aby nikomu o tom neříkali. Ale čím více jim přikazoval, tím více to rozhlašovali. I divili se nadmíru řkouce: „Dobře učinil všecky věci; i hluchým dává slyšeti a němým mluviti."

Et dicitur Credo.

Následuje Credo.

Offertorium. Ps. 29, 2-3.

Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me, nec delectásti inimícos meos super me: Dómine, clamávi ad te, et sanásti me.

Obětování. Ž. 29, 2-3.

Velebím tě, Pane, neboť jsi mne chránil a nedopustil jsi, aby jásali nade mnou nepřátelé moji. Pane, volal jsem k tobě a uzdravil jsi mne.

Secreta

Réspice, Dómine, quaesumus, nostram propítius servitútem: ut, quod offérimus, sit tibi munus accéptum; et sit nostrae fragilitátis subsídium. Per Dóminum nostrum . . .

Tichá modlitba

Shlédni milostivě, Pane, prosíme, na naši službu, aby to, co obětujeme, bylo tobě darem příjemným, naší pak křehkosti podporou. Skrze Pána našeho . . .

Druhá Tichá modlitba za přímluvu Svatých (str. 138).
Třetí modlitba dle libosti. Preface: o Nejsv. Trojici (str. 39).

Communio. Prov. 3, 9-10.

Honóra Dóminum de tua substántia, et de primítiis frugum tuárum: et implebúntur hórrea tua saturitáte, et vino torculária redundábunt.

K přijímání. Přísl. 3.

Uctívej Pána svými statky a prvotinami úrody své; i naplněny budou stodoly tvé nadbytkem a vínem budou lisy přetékati.

Postcommunio

Sentiámus, quaesumus, Dómine, tui perceptióne sacraménti, subsídium mentis et córporis: ut, in utróque salváti, coeléstis remédii plenitúdine gloriémur. Per Dóminum nostrum . .

Po přijímání.

Nechť okoušíme, prosíme, Pane, z přijetí svátosti tvé pomoc pro duši i tělo, abychom na obou ozdraveni, z bohaté hojivosti nebeského léku se radovati mohli.

Druhá modlitba Po přijímání za přímluvu Svatých (str. 139).
Třetí modlitba dle libosti.

Neděle dvanáctá po Svatém Duchu

Bez Boha nemůžeme prospívati v dobrém; se všech stran nás obklopuje tolik nepřátel, že všecky naše přirozené síly proti nim zdaleka nevystačí. Volejme tedy Boha o pomoc, vždyť čeká na naše pokorné zavolání a chce nám pomoci!

Introitus. Ps. 69, 2-3.

Deus, in adjutórium meum inténde: Dómine, ad adjuvándum me festína: confundántur et revereántur inimíci mei, qui quaerunt ánimam meam. Ps. ib. 4. Avertántur retrórsum, et erubéscant, qui cógitant mihi mala. ℣. Glória Patri . . .

Vstup. Ž. 69, 2-3.

Bože, ku pomoci mé vzhlédni. Pane na pomoc mi přispěj. Nechať jsou zahanbeni a zardí se nepřátelé moji, již usilují o mou duši. Ž. tamtéž 4. Nechť se obrátí nazpět a zardí se, kteří obmýšlejí se mnou zlé. ℣ Sláva Otci . . .

Oratio

Omnípotens et miséricors Deus, de cujus múnere venit, ut tibi a fidélibus tuis digne et laudabíliter serviátur: tríbue, quaesumus, nobis; ut ad promissiónes tuas sine offensióne currámus. Per Dóminum nostrum . . .

Druhá modlitba za přímluvu Svatých (str. 136).
Třetí modlitba dle libosti.

Modlitba

Všemohoucí a milosrdný Bože, z jehožto daru pochází, že jest ti od tvých věrných hodně a chvalitebně slouženo, uděl nám, prosíme, abychom bez pohromy za tím, co slibuješ, spěli. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Corínthios. 2. c. 3.

Čtení

z druhého listu sv. Pavla ke Korintským. 3, 4-9.

Starý zákon ukazoval sice svými předpisy člověku jeho hříšnost, nedával mu však sil k dobrému. Teprve Nový zákon, jenž přináší s Duchem Svatým život nadpřirozený, oživuje svoje vyznavače, kteří se řídí jeho duchem. Jak šťastni jsme, že jsme se stali jeho služebníky!

Fratres: Fidúciam talem habémus per Christum ad Deum: non quod sufficiéntes simus cogitáre áliquid a nobis, quasi ex nobis; sed sufficiéntia nostra ex Deo est: quia et idóneos nos fecit minístros novi testaménti; non líttera, sed spíritu; líttera enim occídit, spíritus autem vivíficat. Quod si ministrátio mortis, lítteris deformáta in lapídibus, fuit in glória; ita ut non possent inténdere fílii Israel in fáciem Móysi, propter glóriam vultus ejus quae evacuátur; quómodo non magis ministrátio spíritus erit in glória? Nam si ministrátio damnatiónis glória est: multo magis abúndat ministérium justítiae in glória.

Bratři, důvěru takovou máme skrze Krista k Bohu, ne že bychom sami od sebe jako ze sebe byli způsobilí něco mysliti, nýbrž že způsobilost naše jest z Boha, který nás také způsobil k tomu, abychom byli služebníky zákona nového, nikoli litery, nýbrž ducha; neboť litera zabíjí, duch pak oživuje. Jestliže však služba smrti literami vrytá na kamenech byla oslavena, takže synové izraelští nemohli pohleděti ve tvář Mojžíšovu pro záři jeho obličeje, která pomíjela, kterak nebude více oslavena služba jeho ducha? Neboť jestli služba odsouzení byla slávou, mnohem více oplývá slávou služba spravedlnosti.

Graduale. Ps. 33, 2-3.

Benedícam Dóminum in omni témpore: semper laus ejus in ore meo. ℣. In Dómino laudábitur ánima mea: aúdiant mansuéti, et laeténtur.

Allelúja, allelúja. ℣. Ps. 87, 2. Dómine, Deus salútis meae, in die clamávi et nocte coram te. Allelúja.

Stupňový zpěv. Ž. 33.

Velebiti budu Pána každého času; vždycky bude chvála jeho v ústech mých. ℣. V Pánu honosí se duše má; nechť to uslyší mírní a zaradují se.

Aleluja, aleluja. ℣. Ž. 87, 2. Pane, Bože spásy mé, ve dne volám i v noci před tebou. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Lucam. c. 10.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 10, 23-37.

Jsou toliko dvě přikázání, na jejichž plnění závisí všecko naše blaho: láska k Bohu a láska k bližnímu. Jak vděčni musíme býti Bohu, že jsme se v Novém zákoně dočkali toho, po čem lidstvo před námi tolik toužilo!

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Beáti óculi qui vident quae vos vidétis. Dico enim vobis, quod multi prophétae et reges voluérunt vidére quae

Za onoho času Pán Ježíš pravil k učedníkům svým: „Blahoslavené oči, které vidí, co vy vidíte. Neboť pravím vám, že mnozí proroci a králové přáli si

vos vidétis, et non vidérunt; et audíre quae audítis, et non audiérunt. Et ecce quidam legisperítus surréxit, tentans illum, et dicens: Magíster, quid faciéndo vitam aetérnam possidébo? At ille dixit ad eum: In lege quid scriptum est? quómodo legis? Ille respóndens, dixit: Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota ánima tua, et ex ómnibus víribus tuis, et ex omni mente tua: et próximum tuum sicut teípsum. Dixítque illi: Recte respondísti: hoc fac, et vives. Ille autem volens justificáre seípsum, dixit ad Jesum: Et quis est meus próximus? Suscípiens autem Jesus, dixit: Homo quidam descendébat ab Jerúsalem in Jéricho, et incidit in latrónes, qui étiam despoliavérunt eum: et plagis impósitis abiérunt, semivívo relícto. Áccidit autem, ut sacérdos quidam descénderet eádem via: et viso illo, praeterívit. Simíliter et Levíta, cum esset secus locum, et vidéret eum, pertránsiit. Samaritánus autem quidam iter fáciens, venit secus eum: et videns eum, misericórdia motus est, et apprópians, alligávit vúlnera ejus, infúndens óleum et vinum: et impónens illum viděti, co vy vidíte, a neviděli, a slyšeti, co vy slyšíte, a neslyšeli.“ A hle, jeden zákoník vstal, aby ho pokoušel; i řekl: „Mistře, co musím učiniti, abych obdržel život věčný?“ On pak řekl jemu: „Co jest psáno v zákoně? Kterak tam čteš?“ A on odpověděv řekl: „Milovati budeš Pána Boha svého z celého srdce svého, z celé duše své a ze vší síly své i ze vší mysli své, a bližního svého jako sebe samého.“ I řekl jemu: „Dobře jsi odpověděl; to čiň a živ budeš.“ Ale on chtěje se ospravedlniti, řekl k Ježíšovi: „A kdo jest můj bližní?“ I ujal se Ježíš slova a řekl: „Člověk jeden šel z Jerusalema do Jericha a upadl mezi lotry, kteří ho nejen oloupili, nýbrž i zranili a odešli polomrtvého ho nechavše. I přihodilo se, že kněz jeden šel tou cestou a uzřev jej, pominul. Podobně i levita přibyv k tomu místu a uzřev jej, pominul. Samaritán však jeden konaje cestu přišel k němu a spatřiv ho pohnul se milosrdenstvím. I přistoupil k němu a obvázal jeho rány naliv na ně oleje a vína, a vloživ jej na své hovádko dopravil ho do hospody a

in juméntum suum, duxit in stábulum, et curam ejus egit. Et áltera die prótulit duos denários, et dedit stabulário, et ait: Curam illíus habe: et quodcúmque supererogáveris, ego cum redíero, reddam tibi. Quis horum trium vidétur tibi próximus fuísse illi, qui incidit in latrónes? At ille dixit: Qui fecit misericórdiam in illum. Et ait illi Jesus: Vade, et tu fac simíliter. Et dicitur Credo.

měl o něj péči. A druhého dne vyňav dva denáry, dal je hospodskému a řekl: „Měj o něj péči, a co nad to vynaložíš, já ti nahradím, až se budu vraceti.“ Kdo z těch tří zdá se tobě, že byl bližním tomu, jenž upadl mezi lotry?“ A on řekl: „Ten, jenž mu prokázal milosrdenství.“ I řekl mu Ježíš: „Jdi, a čiň i ty podobně.“

Následuje Credo.

Offertorium

Exodi 32, 11, 13, 14.

Precátus est Móyses in conspéctu Dómini Dei sui, et dixit: Quare, Dómine, irásceris in pópulo tuo? Parce irae ánimae tuae: meménto Ábraham, Issac, et Jacob, quibus jurásti dare terram fluéntem lac et mel: et placátus factus est Dóminus de malignitáte, quam dixit fácere pópulo suo.

Obětování

2 Mojž. 32, 11, 13, 14.

Modlil se Mojžíš před tváří Hospodina, Boha svého, a pravil: „Proč, Hospodine, hněváš se na lid svůj? Utiš hněv duše své; rozpomeň se na Abrahama, Isáka a Jakuba, jimž jsi přísahal dáti zem oplývající mlékem a medem.“ I usmířen byl Hospodin a upustil od zla, kterým byl hrozil lidu svému.

Secreta

Hóstias, quaesumus, Dómine, propítius inténde, quas sacris altáribus exhibémus: ut, nobis indulgétiam largiéndo, tuo nómini dent honórem. Per Dóminum nostrum . . .

Tichá modlitba

Na oběti, prosíme, Pane, které na posvátné oltáře klademe, milostivě shlédni; ať nám odpuštění vymohou a tak jménu tvému přinesou slávu. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Druhá Tichá modlitba za přímluvu Svatých (str. 138).
Třetí modlitba dle libosti. Preface: o Nejsv. Trojici (str. 39)

Communio
Ps. 103, 13 et 14-15.

De fructu óperum tuórum, Dómine, satiábitur terra: ut edúcas panem de terra, et vinum laetíficet cor hóminis; ut exhílaret fáciem in óleo, et panis cor hóminis confírmet.

K přijímání
Ž. 103, 13 a 14-15.

Úrodou děl tvých, Pane, nasycena bude země. Dáváš růsti ze země chlebu a vínu, jež obveseluje srdce člověka; tvář jeho se stkví olejem, chléb pak sílí člověka.

Postcommunio

Vivíficet nos, quaesumus, Dómine, hujus participátio sancta mystérii: et páriter nobis expiatiónem tríbuat, et munímen. Per Dóminum nostrum ...

Po přijímání

Nechť nás oživí, prosíme, Pane, svatá účast na tomto tajemství a zjedná nám zároveň usmíření i ochranu. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

Druhá modlitba Po přijímání za přímluvu Svatých (str. 139).
Třetí modlitba dle libosti.

Neděle třináctá po Svatém Duchu

I když Bůh nás někdy nechá čekati a nevyslýchá hned našich proseb, nemalomyslňme a neustávejme v modlitbě; slíbil nám, že nenechá žádné pokorné modlitby bez vyslyšení. Hlavní starost musíme míti o svůj nadpřirozený život, neboť na něm závisí naše budoucnost po smrti; žádejme tedy Boha neustále o rozmnožení ctnosti Víry, Naděje a Lásky, které nám proklestí cestu až ke branám Nebe.

Introitus. Ps. 73,20,19 et 23.

Réspice, Dómine, in testaméntum tuum, et ánimas paúperum tuórum ne derelínquas in finem: exsúrge, Dómine, et júdica causam tuam, et ne obliviscáris voces quaeréntium te. Ps. ib. 1. Ut quid, Deus, repulísti in finem: irátus est furor tuus super oves páscuae tuae? ℣. Glória Patri ...

Vstup. Ž. 73, 20, 19 a 23.

Pohleď, Pane, na smlouvu svou a duše svých chudých neopouštěj docela. Povstaň, Pane, a rozhodni v při své; nezapomeň na hlasy hledajících tebe. Ž. tamt. 1. Proč, Bože, zamítáš nás na věky? Proč plane hněv tvůj proti ovcím pastvy tvé? ℣. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému ...

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, da nobis fídei, spei, et caritátis augméntum: et, ut mereámur ássequi quod promíttis, fac nos amáre quod praecípis. Per Dóminum nostrum ...

Modlitba

Všemohoucí, věčný Bože, rozmnož naši víru, naději a lásku; a abychom zasloužili dosáhnouti, co slibuješ, učiň, af milujeme, co přikazuješ. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

Druhá modlitba za přímluvu Svatých (str. 136).
Třetí modlitba dle libosti.

Léctio
Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Gálatas. c. 3, 16-22.

Čtení
z listu sv. Pavla Apoštola ke Galatům. 3, 16-22.

Galatským, kteří byli náchylni kloniti se opět k židovství, ukazuje svatý Pavel, jak by to bylo pro ně jako křesťany nesprávné, kdyby se řídili předpisy Starého zákona. Tyto byly dány jenom proto, aby živily v Židech milost Zaslíbení, kteráž se stává účinnou teprve ve víře v Krista. Jenom v Kristu je spása.

Fratres. Ábrahae dictae sunt promissiónes, et sémini ejus. Non dicit: Et semínibus, quasi in multis; sed quasi in uno: Et sémini tuo, qui est Christus. Hoc autem dico, testaméntum confirmátum a Deo: quae post quadringéntos et trigínta annos facta est lex, non írritum facit ad evacuándam promissiónem. Nam si ex lege haeréditas, jam non ex promissióne. Ábrahae autem per repromissiónem donávit Deus. Quid ígitur lex? Propter transgressiónes pósita est, donec veníret semen, cui promíserat, ordináta per Angelos in manu mediatóris. Mediátor autem unius non est: Deus autem unus est. Lex ergo

Bratři, Abrahamovi byla řečena zaslíbení „a potomstvu jeho“. Nepraví: „A potomkům“ jako o mnohých, nýbrž jako o jednom: „A potomstvu tvému“; tím jest Kristus. Pravím tím toto: Ustanovení učiněného dříve od Boha neruší zákon daný po třech stech třiceti letech, tak aby zmařil to zaslíbení; Abrahamovi však Bůh je daroval zaslíbením. K čemu tedy zákon? Pro přestupy byl přidán, dokavad by nepřišlo potomstvo, jemuž zaslíbení bylo učiněno, byv zřízen skrze anděly v ruce prostředníka. Prostředník totiž není jednoho, Bůh však jest jeden. Je-li tedy zákon proti zaslí-

advérsus promíssa Dei? Absit. Si enim data esset lex, quae posset vivificáre, vere ex lege esset justítia. Sed conclúsit Scriptúra ómnia sub peccáto, ut promíssio ex fide Jesu Christi darétur credéntibus.

bením Božím? Rozhodně ne. Ano, kdyby zákon byl dán, který by mohl obživiti, spravedlnost byla by skutečně ze zákona. Avšak Písmo uzavřelo všecko pod hřích, aby zaslíbení dalo se z víry v Ježíše Krista těm, kteří věří.

Graduale. Ps. 73,20,19 et 22.

Réspice, Dómine, in testaméntum tuum: et ánimas paúperum tuórum ne obliviscáris in finem. V. Exsúrge, Dómine, et júdica causam tuam, memor esto oppróbrii servórum tuórum.

Allelúja, allelúja. V. Ps. 89, 1. Dómine, refúgium factus es nobis a generatióne, et progénie. Allelúja.

Stupňový zpěv. Ž. 73.

Pohleď, Pane, na smlouvu svou a duše svých chudých neopouštěj docela. V. Povstaň, Pane, a rozhodni v při své; pamětliv buď pohanění služebníků svých.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 89, 1. Pane, ty jsi býval útočiště naše od pokolení. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Lucam. c. 17.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 17, 11-19.

Rozjímejme, zdali jsme Kristu vděčni za to, že nás uzdravil z malomocenství hříchu! Nebo jsme tak nevděční, jako oněch devět uzdravených, o nichž se mluví v dnešním Evangeliu?

In illo témpore: Dum iret Jesus in Jerúsalem, transíbat per médiam Samaríam et Galilaeam. Et cum ingrederétur quoddam castéllum, occurrérunt ei decem viri leprósi, qui stetérunt a longe; et levavérunt vocem, dicéntes: Jesu praecéptor, miserére nostri. Quos ut vidit, dixit: Ite, osténdite vos sacerdótibus. Et factum est, dum irent, mundáti sunt. Unus autem ex illis, ut vidit quia mundátus est, regréssus est, cum magna voce magníficans Deum, et cécidit in fáciem ante pedes ejus, grátias agens: et hic erat Samaritánus. Respóndens autem Jesus, dixit: Nonne decem mundáti sunt? et novem ubi sunt? Non est invéntus qui redíret, et daret glóriam Deo, nisi hic alienígena. Et ait illi: Surge, vade; quia fides tua te salvum fecit. Et dicitur Credo.

Za onoho času, když Ježíš se ubíral do Jerusalema, šel po hranicích mezi Samařskem a Galilejí. A když vcházel do jednoho městečka, potkalo se s ním deset mužů malomocných, kteří stanuli zdaleka a pozdvihše hlasu pravili: „Ježíši, mistře, smiluj se nad námi.“ A on uzřev je řekl jim: „Jděte, ukažte se kněžím.“ I stalo se, když šli, uzdravili se. Jeden pak z nich vida, že jest uzdraven, navrátil se, hlasem velikým velebě Boha, a padl na tvář k nohám jeho, čině mu díky. A ten byl Samaritán. I promluvil Ježíš a řekl: „Zdali nebylo jich deset uzdraveno? A kde jest jich devět? Neshledal-li se nikdo, jenž by se byl vrátil a vzdal chválu Bohu, jedině cizozemec tento?“ A řekl jemu: „Vstaň a jdi, víra tvá tě uzdravila.“ Následuje Credo.

Offertorium. Ps. 30.

In te sperávi, Dómine; dixi: tu es Deus meus, in mánibus tuis témpora mea.

Obětování. Ž. 30, 15-16.

V tebe doufám, Pane. Říkám: Ty jsi Bůh můj, v rukou tvých jest osud můj.

Secreta

Propitiáre, Dómine, pópulo tuo, propitiáre munéribus: ut, hac oblatióne placátus, et indulgéntiam nobis tríbuas, et postuláta concédas. Per Dóminum . .

Tichá modlitba

Milostiv buď, Pane, lidu svému, pohleď milostivě na dary; a usmířen touto obětí, odpuštění nám daruj a žádané uděl. Skrze Pána našeho . . .

Druhá Tichá modlitba za přímluvu Svatých (str. 138).
Třetí modlitba dle libosti. Preface: o Nejsv. Trojici (str. 39).

Communio. Sap. 16, 20.

Panem de coelo dedisti nobis, Dómine, habéntem omne delectaméntum, et omnem sapórem suavitátis.

K přijímání. Moudr. 16.

Chléb s nebe dal jsi nám, Pane, mající všechnu líbeznost a všelikou chuť sladkosti.

Postcommunio

Sumptis, Dómine, coe-

Po přijímání

Přijavše, Pane, nebeské

léstibus sacraméntis: ad redemptiónis aetérnae, quaesumus, proficiámus augméntum. Per Dóminum..

svátosti, prosíme, nechť jsme věčnému vykoupení opět blíže. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Druhá modlitba Po přijímání za přímluvu Svatých (str. 139). Třetí modlitba dle libosti.

Neděle čtrnáctá po Svatém Duchu

Jak milý jest křesťanský chrám, v němž ve dne v noci přebývá Bůh a v otevřené náruči má připraveny dary pro ty, kdož o ně prosí! Zdali jest chrám i nám tak drahý a zda-li alespoň v předepsané dny sem spěcháme, není-li nám i v ostatní dni možno přijíti?

Introitus. Ps. 83,10-11.

Protéctor noster áspice, Deus, et réspice in fáciem Christi tui: quia mélior est dies una in átriis tuis super míllia. Ps. ib. 2-3. Quam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum! concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini. V. Glória Patri...

Vstup. Ž. 83, 10-11.

Popatři, Bože, ochránce náš, a vzhlédni na tvář Pomazaného svého! Lepší jest jeden den v síních tvých nežli tisíce jiných. Ž. tamt. 2-3. Jak milé jsou stánky tvé, Pane zástupů. Duše má touží a prahne po síních Páně. V. Sláva Otci i Synu i Duchu...

Oratio

Custódi, Dómine, quaesumus, Ecclésiam tuam propitiatióne perpétua: et quia sine te lábitur humána mortálitas, tuis semper auxíliis et abstrahátur a nóxiis, et ad salutária dirigátur. Per Dóminum...

Modlitba

Ochraňuj, Pane, prosíme, Církev svou ustavičnou milostivostí; a jelikož bez tebe klesá smrtelný člověk, nechť jest povždy vzdalován od věcí škodlivých a ke spasitelným veden. Skrze Pána..

Druhá modlitba za přímluvu Svatých (str. 136). Třetí modlitba dle libostti.

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Gálatas. c. 5, 16-25.

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola ke Galatům. 5, 16-24.

Dokud žijeme ještě na tomto světě, bude tělo neustále bojovati proti duši. Ta se však nesmí poddati tělu v otroctví, neboť by celou věčnost za to trpěla. Křesťan dostává hojných milostí, aby tento boj šťastně vybojoval; nenechme jich tedy ležeti ladem!

Fratres: Spíritu ambuláte, et desidéria carnis non perficiétis. Caro enim concupíscit advérsus spíritum, spíritus autem advérsus carnem: haec enim sibi ínvicem adversántur, ut non quaecúmque vultis, illa faciátis. Quod si spíritu ducímini, non estis sub lege. Manifésta sunt autem ópera carnis quae sunt fornicátio, immundítia, impudicítia, luxúria, idolórum sérvitus, venifícia, inimicítiae, contentiónes, aemulatiónes, irae, rixae, dissensiónes, sectae, invídiae, homicídia, ebrietátes, comessatiónes, et his símilia; quae praedíco vobis, sicut praedíxi: quóniam, qui tália agunt, regnum Dei non consequéntur. Fructus autem Spíritus est: cáritas, gaúdium, pax, patiéntia, benígnitas, bónitas, longanímitas, mansuetúdo, fides, modéstia, continéntia, cástitas. Advérsus hujúsmodi non est lex. Qui autem sunt Christi, carnem suam crucifixérunt cum vítiis et concupiscéntiis.

Bratři, podle ducha žijte, a žádosti těla nevykonáte. Nebo tělo žádá proti duchu, duch pak proti tělu; ti totiž jsou proti sobě, abyste nečinili to, co byste chtěli. Jste-li však vedeni duchem, nejste pod zákonem. Zjevny pak jsou skutky těla; jsou to smilství, nečistota, nestydatost, chlípnost, modloslužba, čarodějství, nepřátelství, sváry, řevnivosti, zlosti, osobivosti, různice, roztržky, závist, vraždy, opilství, obžerství a věci jim podobné; o těch vám předpovídám, jakož jsem byl již předpověděl, že kdo takové věci dělají, království Božího nedojdou. Plodem Ducha však jest láska, radost, pokoj, trpělivost, přívětivost, dobrotivost, shovívavost, tichost, důvěra, mírnost, zdrželivost, čistota. Proti takovým věcem zákon není. Ti však, kteří jsou Kristovi, ukřižovali tělo své i s vášněmi a žádostmi.

Graduale. Ps. 117,8 et 9.

Bonum est confídere in Dómino, quam confídere in hómine. V. Bonum est speráre in Dómino, quam speráre in princípibus.

Allelúja, allelúja. V. Ps.

Stupňový zpěv. Ž. 117.

Lépe jest důvěřovati v Pána, než důvěřovati v člověka. V. Lépe jest doufati v Pána, nežli doufati v knížata.

Aleluja, aleluja. V. Ž.

94. 1. Veníte, exsultémus Dómino, jubilémus Deo salutári nostro. Allelúja.

94, 1. Pojďte, veselme se v Pánu, plesejme Bohu spasnému svému. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Matth. c. 6.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 6, 24-33.

Pán Ježíš nám dnes v Evangeliu ukazuje, proč máme všecku svou důvěru složiti na Boha.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nemo potest duóbus dóminis servíre: aut enim unum ódio habébit, et álterum díliget: aut unum sustinébit et álterum contémnet. Non potéstis Deo servíre, et mammónae. Ideo dico vobis, ne solíciti sitis ánimae vestrae, quid manducétis, neque córpori vestro, quid induámini. Nonne ánima plus est quam esca: et corpus plus quam vestiméntum? Respícite volatília coeli, quóniam non serunt, neque metunt, neque congregant in hórrea: et Pater vester coeléstis pascit illa. Nonne vos magis pluris estis illis? Quis autem vestrum cógitans, potest adjícere ad statúram suam cúbitum unum? Et de vestiménto quid solíciti estis? Consideráte lília agri, quómodo crescunt: non labórant, neque nent. Dico autem vobis, quóniam nec Sálomon in omni glória sua coopértus est sicut unum ex istis. Si autem foenum agri, quod hódie est, et cras in clíbanum míttitur, Deus sic vestit: quanto magis vos módicae fídei? Nolíte ergo solíciti esse, dicéntes: Quid manducábimus, aut quid bibémus, aut quo operiémur? Haec enim ómnia gentes inquírunt. Scit enim pater vester, quia his ómnibus indigétis. Quaerite ergo primum regnum Dei, et justítiam ejus: et haec ómnia adjiciéntur vobis.

Za onoho času Pán Ježíš řekl učedníkům svým: „Nikdo nemůže dvěma pánům sloužiti; neboť buď bude jednoho nenáviděti a druhého milovati, aneb jednoho se přidrží a druhým pohrdne. Nemůžete Bohu sloužiti a mamonu. Proto pravím vám: nepečujte úzkostlivě o život svůj, co byste jedli, ani o tělo své, čím byste se odívali. Není-li život více nežli pokrm, a tělo více než oděv? Pohleďte na ptactvo nebeské, že neseje, ani nežne, ani neshromažďuje do stodol, a Otec váš nebeský živí je. Nejste-li vy dražší nežli ono? A kdo z vás staraje se může přidati k délce svého věku loket jeden? A proč pečujete úzkostlivě o svůj oděv? Pozorujte kvítí polní, kterak roste, nepracuje aniž přede; pravím pak vám, že ani Šalomoun ve vší slávě své nebyl tak oděn, jako jedno z nich. Jestli tedy trávu polní, která dnes jest a zítra do peci vržena bývá, Bůh tak odívá, čím spíše vás, malověrní? Nepečujte tedy úzkostlivě, říkajíce: ‚Co budeme jísti, aneb co budeme píti, aneb čím se budem odívati?' Neboť toho všeho pohané hledají; ví zajisté Otec váš nebeský, že toho všeho potřebujete. Hledejte tedy nejprve království Božího a spravedlnosti jeho, a toto všecko bude vám přidáno."

Et dicitur Credo.

Následuje Credo.

Offertorium. Ps. 33.

Immíttet Ángelus Dómini in circúitu timéntium eum, et erípiet eos: gustáte et vidéte, quóniam suávis est Dóminus.

Obětování. Ž. 33, 8-9.

Hospodinův anděl táboří vůkol těch, kteří se ho bojí, a vyprostí je. Okuste a zvíte, jak něžný jest Pán.

Secreta

Concéde nobis, Dómine, quaesumus, ut haec hóstia salutáris, et nostrórum fiat purgátio delictórum, et tuae propitiátio potestátis: Per Dóminum nostrum...

Tichá modlitba

Popřej nám, Pane, prosíme, aby tato oběť spasná stala se očistou našich hříchů a usmířením tvé moci. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Druhá Tichá modlitba za přímluvu Svatých (str. 138).
Třetí modlitba dle libosti. Preface: o Nejsv. Trojici (str. 39).

Communio. Matth. 6, 33.

Primum quaerite regnum Dei, et ómnia adjiciéntur vobis, dicit Dóminus.

K přijímání. Mat. 6, 33.

„Nejprve hledejte království Božího, a všecko ostatní bude vám přidáno," praví Pán.

Postcommunio

Purificent semper et mú-

Po přijímání

Nechť nás vždycky, Bo-

niant tua sacraménta nos, Deus: et ad perpétuae ducant salvatiónis efféctum. Per Dóminum nostrum ...

že, svátosti tvé očistí a chrání a k dosažení věčného spasení vedou. Skrze Pána našeho ...

Druhá modlitba Po přijímání za přímluvu Svatých (str. 139).
Třetí modlitba dle libosti.

Neděle patnáctá po Svatém Duchu

Chceme-li dosáhnouti vyslyšení ve svých potřebách, musí býti naše modlitba vytrvalá, vroucí a důvěřivá; vzor takové modlitby nám podává Církev v dnešním Vstupu.

Introitus. Ps. 85, 1 et 2-3.

Inclína, Dómine, aurem tuam ad me, et exaúdi me: salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te: miserére mihi, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die. Ps. ib. 4. Laetífica ánimam servi tui: quia ad te, Dómine, ánimam meam levávi. ℣. Glória Patri ...

Vstup. Ž. 85, 1 a 2-3.

Nakloň, Pane, ucha svého ke mně a vyslyš mne. Spas, Bože můj, služebníka svého, jenž doufá v tebe! Smiluj se nade mnou, Pane, neboť k tobě jsem volal po celý den. Ž. tamt. 4. Potěš duši služebníka svého. K tobě, Pane, pozdvihuji duši svou. ℣. Sláva Otci ...

Oratio

Ecclésiam tuam, Dómine, miserátio continuáta mundet et múniat: et, quia sine te non potest salva consístere, tuo semper múnere gubernétur. Per Dóminum nostrum ...

Modlitba

Církev tvou, Pane, nechť ustavičná slitovnost očišťuje a chrání; a jelikož bez tebe nemůže bez pohromy obstáti, budiž vždycky tvou pomocí řízena. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

Druhá modlitba za přímluvu Svatých (str. 136).
Třetí modlitba dle libosti.

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Gálatas. c. 5, 25-6, 10.

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola ke Galatům. 5, 25-6, 10.

Kdo na křtu svatém se znovu zrodil z Ducha Svatého, ten musí také podle ducha žíti, neboť kdo seje v těle, tomu přinese tělo sklizeň záhuby.

Fratres: Si spíritu vívimus, spíritu et ambulémus. Non efficiámur inánis glóriae cúpidi, ínvicem provocántes, ínvicem invidéntes. Fratres, et si praeoccupátus fúerit homo in áliquo delícto, vos, qui spirituáles estis, hujúsmodi instrúite in spíritu lenitátis, considerans teípsum, ne et tu tentéris. Alter altérius ónera portáte, et sic adimplébitis legem Christi. Nam si quis exístimat se áliquid esse, cum nihil sit, ipse se sedúcit. Opus autem suum probet unusquísque, et sic in semetípso tantum glóriam habébit, et non in áltero. Unusquísque enim onus suum portábit. Commúnicet autem is, qui catechizátur verbo, ei, qui se catechízat, in ómnibus bonis. Nolíte erráre: Deus non irridétur. Quae enim semináverit homo, haec et metet. Quóniam qui séminat in carne sua, de carne et metet corruptiónem: qui autem séminat in spíritu, de spíritu metet vitam aetérnam. Bonum autem faciéntes, non deficiámus: témpore enim suo metémus, non deficiéntes. Ergo dum tempus habémus, operémur bonum ad omnes, máxime autem ad domésticos fídei.

Bratři, žijeme-li duchem, ducha také následujme. Nebuďme marné chvály žádostivi, vespolek se popouzejíce a jedni druhým závidíce. Bratři, byl-li by někdo v přenáhlení i stržen k nějakému poklesku, vy, kteří jste duchovní, napravujte takového v duchu mírnosti, hledě každý sám na sebe, abys také nebyl pokoušen. Neste břemena jeden druhého a tak naplníte zákon Kristův; neboť domnívá-li se někdo, že jest něčím velikým nejsa ničím, sám sebe klame. Každý však zkoumej dílo svoje, a tu bude míti chloubu toliko s ohledem na sebe, a nikoli s ohledem na jiného; neboť každý své břímě ponese. Kdo jest vyučován ve slově Božím, měj účastenství s učitelem svým ve všem dobru. Nemylte se, Bůh nenechá se posmívati, neboť co kdo bude síti, to bude i žíti. Kdo totiž rozsévá na svém těle, z těla bude sklízet záhubu; kdo však rozsévá na duchu, z ducha bude sklízet život věčný. Dobré činme bez ustání, neboť časem svým budeme sklízeti, neochabneme-li. Nuže, pokud máme kdy, činme dobré vůči všem, zvláště vůči domácím víry.

Graduale. Ps. 91, 2-3.

Bonum est confitéri Dómino: et psállere nómini tuo, Altíssime. ℣. Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam, et veritátem tuam per noctem.

Allelúja, allelúja. ℣. Ps. 94, 3. Quóniam Deus magnus Dóminus, et rex magnus super omnem terram. Allelúja.

Stupňový zpěv Ž. 91.

Dobré jest oslavovati Pána; opětovati jméno tvé, Nejvyšší. ℣. Zrána již ohlašovati milosrdenství tvé a věrnost tvou za noci.

Aleluja, aleluja. ℣. Ž. 94, 3. Hle, Bůh jest veliký Pán a Král veliký nade vší zemí. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum. Lucam. c. 7.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 7, 11-16.

Jako probudil Kristus mrtvého mládence k životu tělesnému, tak nás všecky probudil na křtu svatém ze smrti hříchu k životu duše. Jsme si toho vědomi, že nás Bůh svou milostí navštívil?

In illo témpore: Ibat Jesus in civitátem, quae vocátur Naim: et ibant cum eo discípuli ejus, et turba copiósa. Cum autem appropinquáret portae civitátis, ecce defúnctus efferebátur fílius únicus matris suae: et haec vídua erat: et turba civitátis multa cum illa. Quam cum vidísset Dóminus, misericórdia motus super eam, dixit illi: Noli flere. Et accéssit, et tétigit lóculum. Hi autem, qui portábant, stetérunt. Et ait: Adoléscens, tibi dico, surge. Et resédit, qui erat mórtuus, et coepit loqui. Et dedit illum matri suae. Accépit autem omnes timor: et magnificábant Deum, dicéntes: Quia Prophéta magnus surréxit in nobis: et quia Deus visitávit plebem suam. Credo.

Za onoho času Pán Ježíš šel do města, které slove Naim, a šli s ním učedníci jeho a zástup veliký. Když pak se přibližoval ke bráně města, hle, vynášeli mrtvého, jediného to syna matky jeho, a ta byla vdova, a četný zástup lidu z města šel s ní. Spatřiv ji Pán, pohnul se milosrdenstvím nad ní a řekl jí: „Neplač." A přistoupiv dotekl se mar; ti pak, kteří jej nesli, zastavili se. — I řekl: „Mládenče, tobě pravím, vstaň." A posadil se ten jenž byl mrtvý, a počal mluviti. I dal jej mateři jeho. Pojala pak všecky bázeň a velebili Boha řkouce: „Prorok veliký povstal mezi námi a Bůh navštívil lid svůj."

Následuje Credo.

Offertorium. Ps. 39.

Exspéctans exspectávi Dóminum, et respéxit me: et exaudívit deprecatiónem meam, et immísit in os meum cánticum novum, hymnum Deo nostro.

Obětování. Ž. 39,2,3,4.

Toužebně očekával jsem Pána; pohlédl na mne a vyslyšel prosbu mou. I vložil v ústa má píseň novou, chvalozpěv na oslavu Boha našeho.

Secreta

Tua nos, Dómine, sacraménta custódiant: et contra diabólicos semper tueántur incúrsus. Per Dóminum nostrum . . .

Tichá modlitba

Tvoje svátosti, Pane, nechť nás chrání a proti ďábelským útokům vždy brání. Skrze Pána našeho Ježíše Krista.

Druhá Tichá modlitba za přímluvu Svatých (str. 138).
Třetí modlitba dle libosti. Preface: o Nejsv. Trojici (str. 39).

Communio. Joan. 6.

Panis, quem ego dédero, caro mea est pro saeculi vita.

K přijímání. Jan 6,52.

Chléb, který já dám, tělo mé jest za život světa.

Postcommunio

Mentes nostras et córpora possídeat, quaesumus, Dómine, doni coeléstis operátio: ut non noster sensus in nobis, sed júgiter ejus praevéniat effféctus. Per Dóminum nostrum..

Po přijímání

Mysle naše a těla, prosíme, Pane, nechť působivost nebeského daru ovládá, aby nikoli naše chtění v nás, nýbrž onoho vždycky převládal účinek. Skrze Pána našeho . . .

Druhá modlitba Po přijímání za přímluvu Svatých (str. 139).
Třetí modlitba dle libosti.

Neděle šestnáctá po Svatém Duchu

Milosrdenství Boží má připraveny bohaté dary pro ty, kdož je vzývají; vyznejme tedy pokorně chudobu a ubohost svou a přesvědčíme se, jak je Bůh dobrý a laskavý!

Introitus. Ps. 85.

Miserére mihi, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die: quia tu, Dómine, suávis ac mitis es, et copiósus in misericórdia ómnibus invocántibus te. Ps. ib. 1. Inclína, Dómine, aurem tuam mihi, et exaúdi me: quóniam inops, et pauper sum ego. ℣. Glória Patri.

Vstup. Ž. 85, 3 a 5.

Milostiv mně buď, Pane, neboť po celý den volám k tobě. Vždyť tys, o Pane, sladký a mírný a pln milosrdenství ke všem, kdož vzývají tebe. Ž. tamt. 1. Nakloň, Pane, ucha svého ke mně a vyslyš mne, neb bezmocný a ubohý jsem já. ℣. Sláva Otci . . .

Oratio

Tua nos, quaesumus, Dómine, grátia semper et praevéniat et sequátur: ac bonis opéribus júgiter praestet esse inténtos. Per Dóminum nostrum . . .

Modlitba

Tvoje milost, prosíme, Pane, nechť nás vždycky předchází a provází a způsobí, abychom neustále o dobré skutky se snažili. Skrze Pána našeho . . .

Druhá modlitba za přímluvu Svatých (str. 136).

Třetí modlitba dle libosti.

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Ephésios. c. 3, 13-21.

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola k Efeským. 3, 13-21.

Chceme-li už zde na světě poznati, jakým vyznamenáním a štěstím jest náležeti mezi vyvolené, musíme pro Krista připraviti věřící srdce a vkořeniti je do Lásky.

Fratres. Óbsecro vos, ne deficiátis in tribulatiónibus meis pro vobis: quae est glória vestra. Hujus rei grátia flecto génua mea ad Patrem Dómini nostri Jesu Christi, ex quo omnis patérnitas in coelis et in terra nominátur, ut det vobis secúndum divítias glóriae suae, virtúte corroborári per Spíritum ejus in interiórem hóminem, Christum habitáre per fidem in córdibus vestris: in caritáte radicáti, et fundáti, ut possítis compreheéndere cum ómnibus sanctis, quae sit latitúdo, et longitúdo, et sublímitas, et profúndum: scire étiam supereminéntem sciéntiae caritátem Christi, ut impleámini in omnem plenitúdinem Dei. Ei autem, qui potens est ómnia fácere superabundánter quam pétimus, aut intellígimus, secúndum virtútem, quae operátur in nobis: ipsi glória in Ecclésia, et in Christo Jesu, in omnes generatiónes saeculi saeculórum. Amen.

Nejmilejší, prosím vás, abyste neklesali na mysli v mých soužení pro vás; jsouť slávou vaší. Za tou příčinou skláním kolena svá před Otcem Pána našeho Ježíše Krista, po němž se jmenuje všeliký rod na nebi i na zemi, aby vám dal podle bohatství velebnosti své skrze Ducha svého silou býti posilněnu s ohledem na vnitřního člověka, tak aby Kristus přebýval skrze víru v srdcích vašich, zakořeněných a založených v lásce, byste mohli pochopiti se všemi věřícími, která jest šířka a délka i výše a hloubka, i poznati Kristovu lásku převyšující veškeré poznání, a to k tomu konci, abyste byli naplněni ve veškerou plnost Boží. Tomu pak, jenž může učiniti všecko, mnohem více, než prosíme neb rozumíme, podle síly, kterou v nás působí, tomu budiž sláva v Církvi, a to v Kristu Ježíši po všecka pokolení na věky věkův. Amen.

Graduale. Ps. 101, 16-17.

Timébunt Gentes nomen tuum Dómine, et omnes reges terrae glóriam tuam. ℣. Quóniam aedificávit Dóminus Sion: et vidébitur in majestáte sua.

Allelúja, allelúja. ℣. Ps. 97, 1. Cantáte Dómino cánticum novum: quia mirabília fecit Dóminus. Allelúja.

Stupňový zpěv. Ž. 101.

Báti se budou národové jména tvého, Pane, a slávy tvé všichni králové země. ℣. Neboť Pán vzdělal Sion a zjeví se ve velebnosti své.

Aleluja, aleluja. ℣. Ž. 97, 1. Pějte Pánu píseň novou, neboť zázračné věci učinil Pán. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Lucam. c. 14.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 14, 1-11.

Jenom pokorní mohou doufati u Boha milosrdenství; pokorné povyšuje a zvedá z jejich bídy, pyšné ponižuje a přenechává je v jejich bídě.

In illo témpore: Cum intráret Jesus in domum cujúsdam príncipis Phari-

Za onoho času Pán Ježíš vešel v sobotu do domu jednoho z náčelníků

saeórum sábbato manducáre panem, et ipsi observábant eum. Et ecce homo quidam hydrópicus erat ante illum. Et respóndens Jesus dixit ad legisperítos et Pharisaeos, dicens: Si licet sábbato curáre? At illi tacuérunt. Ipse vero apprehénsum sanávit eum, ac dimísit. Et respóndens ad illos, dixit: Cujus vestrum ásinus, aut bos in púteum cadet, et non contínuo éxtrahet illum die sábbati? Et non póterant ad haec respondére illi. Dicébat autem et ad invitátos parábolam inténdens quómodo primos accúbitus elígerent, dicens ad illos: Cum invitátus fúeris ad núptias, non discúmbas in primo loco, ne forte honorátior te sit invitátus ab illo, et véniens is, qui te, et illum vocávit, dicat tibi: Da huic locum: et tunc incípias cum rubóre novíssimum locum tenére. Sed cum vocátus fúeris, vade, recúmbe in novíssimo loco: ut, cum vénerit qui te invitávit, dicat tibi: Amíce, ascénde supérius. Tunc erit tibi glória coram simul discumbéntibus: quia omnis, qui se exáltat, humiliábitur: et qui se humíliat, exaltábitur.

Et dicitur Credo.

farisejských, aby tam pooběd̆val, a oni ho pozorovali. A hle, jeden člověk vodnatelný byl před ním. I promluvil Ježíš a řekl k zákoníkům a farisеům: „Smí-li se v sobotu uzdravovati, či-li ne?“ Ale oni mlčeli. I ujav ho, uzdravil jej a propustil. A promluviv řekl k nim: „Kdo jest mezi vámi, jenž, padne-li mu osel neb vůl do jámy, nevytáhne ho hned v den sobotní?“ A nemohli mu na to odpověděti. Pověděl pak také k pozvaným podobenství pozoruje, kterak si vybírali přední místa; pravil: „Když budeš pozván od někoho na svatbu, nesedej na místo přední, aby snad vzácnější než ty nebyl pozván od něho, a přijda ten, jenž pozval tebe i jeho, neřekl tobě: ‚Postup tomuto místo;‘ a tehda počal bys s hanbou seděti na místě posledním. Ale když budeš pozván, jdi, posaď se na posledním místě, aby když přijde ten, jenž tě pozval, řekl tobě: ‚Příteli, posedni výše.‘ Tehdy budeš míti čest před spolustolujícími; neboť každý, kdo se povyšuje, bude ponížen, a kdo se ponižuje, bude povýšen.“ Credo.

Offertorium. Ps. 39.

Dómine, in auxílium meum réspice: confundántur et revereántur, qui quaerunt ánimam meam, ut aúferant eam: Dómine, in auxílium meum réspice.

Obětování. Ž. 39, 14 a 15.

Pane, ku pomoci mé shlédni. Nechť se zahanbí a zastydí ti, kdož slídí po duši mé, aby ji zničili. Pane, ku pomoci mé shlédni.

Secreta

Munda nos, quaesumus, Dómine, sacrifícii praeséntis effáctu, et pérfice miserátus in nobis, ut ejus mereámur esse partícipes. Per Dóminum nostrum ...

Tichá modlitba

Očisť nás, prosíme, Pane, účinkem této oběti a způsob v nás milosrdně, abychom zasloužili účastni jí býti. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

Druhá Tichá modlitba za přímluvu Svatých (str. 138).
Třetí modlitba dle libosti. Preface: o Nejsv. Trojici (str. 39).

Communio
Ps. 70, 16-17 et 18.

Dómine, memorábor justítiae tuae solíus: Deus, docuísti me a juventúte mea: et usque in senéctam et sénium, Deus, ne derelínquas me.

K přijímání
Ž. 70, 16-17 a 18.

Pane, pamětliv budu spravedlnosti jedině tvé. Bože, tys mne tomu učil od mladosti mé. Však také ve stáří a v šedinách neopouštěj mne, Bože.

Postcommunio

Purífica, quaesumus, Dómine, mentes nostras benígnus, et rénova coeléstibus sacraméntis: ut consequénter et córporum praesens páriter, et futúrum capiámus auxílium. Per Dóminum nostrum ...

Po přijímání

Očisť, prosíme, Pane, dobrotivě mysle naše a obnov je nebeskými svátostmi, abychom takto i pro těla dosáhli pomoci v přítomné, jakož i budoucí době. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

Druhá modlitba Po přijímání za přímluvu Svatých (str. 139).
Třetí modlitba dle libosti.

Neděle sedmnáctá po Svatém Duchu

Zákony, jež Bůh dává, jsou spravedlivé; proto jich musíme poslouchati. Abychom však mohli plně dostáti svým povinnostem, potřebujeme k tomu milosti Boží. Prosme tedy o ni, neboť pouze čistý život podle přikázání činí šťastným.

Introitus. Ps. 118.

Justus es, Dómine, et rectum judícium tuum: fac cum servo tuo secúndum misericórdiam tuam. Ps. ib. 1. Beáti immaculáti in via: qui ámbulant in lege Dómini. ℣. Glória Patri, et Fílio ...

Vstup. Ž. 118, 137 a 124.

Spravedliv jsi, Pane, a soud tvůj jest poctivý. Nalož se služebníkem svým podle milosrdenství svého. Z. tamt. 1. Blahoslavení bezúhonní na cestě, kteří kráčejí podle zákona Páně. ℣. Sláva Otci ...

Oratio

Da, quaesumus, Dómine, pópulo tuo diabólica vitáre contágia, et te solum Deum pura mente sectári. Per Dóminum nostrum Jesum Christum ...

Modlitba

Dej, prosíme, Pane, aby lid tvůj vyhýbal se nakažení ďáblem a tebe, jediného Boha, s čistou následoval myslí. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

Druhá modlitba za přímluvu Svatých (str. 136).

Třetí modlitba dle libosti.

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Ephésios. c. 4, 1-6.

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola k Efeským. 4, 1-6.

Svatý Pavel nám dnes připomíná, jak musíme pečovati o to, abychom láskou a mírem zachovávali neporušenou jednotu Církve.

Fratres. Óbsecro vos ego vinctus in Dómino, ut digne ambulétis vocatióne, qua vocáti estis, cum omni humilitáte et mansuetúdine, cum patiéntia, supportántes ínvicem in caritáte, solíciti serváre unitátem spíritus in vínculo pacis. Unum corpus, et unus spíritus, sicut vocáti estis in una spe vocatiónis vestrae. Unus Dóminus, una fides, unum baptísma. Unus Deus, et Pater ómnium, qui est super omnes, et per ómnia, et in ómnibus nobis. Qui est benedíctus in saecula saeculórum. Amen.

Bratři, napomínám vás já vězeň v Pánu, abyste žili hodně toho povolání, kterým jste povoláni, s veškerou pokorou a tichostí, s trpělivostí, snášejíce se vespolek v lásce, snažíce se zachovávati jednotu ducha ve svazku pokoje. Jedno tělo jest a jeden duch, jak také jste byli povoláni v jedné naději povolání svého. Jeden jest Pán, jedna víra, jeden křest, jeden Bůh a Otec všech, který jest nade všemi a skrze všecky a ve všech nás. Jenž jest požehnaný na věky věkův. Amen.

Graduale. Ps. 32, 12 et 6.

Beáta gens, cujus est Dóminus Deus eórum: pópulus, quem elégit Dóminus in haereditátem sibi. ℣. Verbo Dómini coeli firmáti sunt: et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Allelúja, allelúja. ℣. Ps. 101, 2. Dómine, exaúdi oratiónem meam, et clamor meus ad te pervéniat. Allelúja.

Stupňový zpěv. Ž. 32.

Blaze národu, jehož Bohem jest Pán, lidu, jejž si Pán za dědice svého zvolil. ℣. Slovem Páně utvrzena jsou nebesa; dechem úst jeho všecka jejich moc.

Aleluja, aleluja. ℣. Ž. 101, 2. Pane, vyslyš modlitbu mou a volání mé nechť pronikne k tobě. Aleluja.

Evangelium

†Sequéntia s. Evangélii secúndum Matth. c. 22.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 22, 34-46.

Celý Zákon a všichni Proroci kotví ve dvou nejvyšších přikázáních. Není větší povinnosti nad povinnost Lásky! Na tomto základě postavil Kristus Církev svou.

In illo témpore: Accessérunt ad Jesum Pharisaei: et interrogávit eum unus ex eis legis doctor, tentans eum: Magíster, quod est mandátum magnum in lege? Ait illi Jesus: Díliges Dóminum Deum tuum ex toto cordo tuo, et in tota ánima tua, et in tota mente tua. Hoc est máximum, et primum mandátum. Secúndum autem símile est huic: Díliges próximum tuum, sicut teípsum. In his duóbus mandátis univérsa lex pendet, et prophétae.

Za onoho času fariseové sešli se vespolek k Pánu Ježíši. I otázal se ho jeden z nich, učitel zákona, pokoušeje ho: „Mistře, které přikázání v zákoně jest veliké?“ Ježíš pak řekl jemu: „Milovati budeš Pána Boha svého z celého srdce svého a z celé duše své a ze vší mysli své. To jest největší a první přikázání. Druhé pak jest podobné jemu: Milovati budeš bližního svého jako sebe samého. Na těch dvou přikázáních záleží

gregátis autem Pharisaeis, interrogávit eos Jesus, dicens: Quid vobis vidétur de Christo? cujus fílius est? Dicunt ei: David. Ait illis: Quómodo ergo David in spíritu vocat eum Dóminum, dicens: Dixit Dóminus Dómino meo, sede a dextris meis, donec ponam inimícos tuos scabéllum pedum tuórum? Si ergo David vocat eum Dóminum, quómodo fílius ejus est? Et nemo póterat ei respondére verbum: neque ausus fuit quisquam ex illa die eum ámplius interrogáre.

Et dicitur Credo.

veškerý zákon i proroci.“ Když pak fariseové byli pohromadě, otázal se jich Ježíš řka: „Co se vám zdá o Kristu? Čí jest syn?“ Řkou jemu: „Davidův.“ I řekl jim: „Kterak tedy David nazývá jej v Duchu Pánem pravě: Řekl Pán Pánu mému: ‚Seď na pravici mé, dokavad nepoložím nepřátel tvých za podnoží nohou tvých.‘ Nazývá-li jej tedy David Pánem svým, kterak jest synem jeho?“ A nikdo nemohl mu odpověděti slova, aniž kdo již osmělil se od toho dne otázati se ho.

Následuje Credo.

Offertorium
Dan. 9, 17, 18, 19.

Orávi Deum meum ego Dániel, dicens: exaúdi, Dómine, preces servi tui: illúmina fáciem tuam super sanctuárium tuum: et propítius inténde pópulum istum, super quem invocátum est nomen tuum, Deus.

Secreta

Majestátem tuam, Dómine, supplíciter deprecámur: ut haec sancta, quae gérimus, et a praetéritis nos delíctis éxuant, et futúris. Per Dóminum ...

Obětování
Dan. 9, 17, 18, 19.

Modlil jsem se k Bohu svému, já — Daniel — řka: Vyslyš, Pane, prosby služebníka svého. Nech zastkvíti se tvář svou nad svatyní svou a pohleď milostivě na tento lid, nad kterým vzýváno jest jméno tvé, Bože.

Tichá modlitba

Velebnost tvou, Pane, pokorně prosíme, aby tyto svaté oběti, které konáme, oprostili nás od hříchů minulých i příštích. Skrze Pána našeho ...

Druhá Tichá modlitba za přímluvu Svatých (str. 138).
Třetí modlitba dle libosti. Preface: o Nejsv. Trojici (str. 39).

Communio. Ps. 75, 12-13.

Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro omnes, qui in circúitu ejus affértis múnera: terríbili, et ei qui aufert spíritum príncipum: terríbili apud omnes reges terrae.

Postcommunio

Sanctificatiónibus tuis, omnípotens Deus, et vítia nostra curéntur, et remédia nobis aetérna provéniant. Per Dóminum ...

K přijímání. Ž. 75, 12-13.

Sliby čiňte a plňte Pánu, Bohu svému, všichni, kdož jste vůkol něho a přinášíte dary Hroznému, tomu, jenž podtíná pýchu knížat, hroznému veškerým králům země.

Po přijímání

Svátostmi tvými, všemohoucí Bože, nechť chyby naše se vyhojí a léky pro věčnost nám vzejdou. Skrze Pána našeho ...

Druhá modlitba Po přijímání za přímluvu Svatých (str. 139).
Třetí modlitba dle libosti.

Středa Suchých dnů v září

Shromáždění u Panny Marie Větší

Podzimní Suché dni připadají na středu, pátek a sobotu po svátku Pozdvižení sv. Kříže 14. září. Tyto dny bývaly děkovnými dny za sklizenou úrodu. Věřící odevzdávali z ní knězi desátky. Vstup projevuje radost a vděčnost k dárci všeho dobra. Poučení o Suchých dnech viz na str. 64.

Introitus
Ps. 80, 2, 3, 4, 5.

Exsultáte Deo, adjutóri nostro: jubiláte Deo Jacob: súmite psalmum jucúndum cum cíthara: cánite in initio mensis tuba, quia praecéptum in Israel est, et judícium Deo Jacob. Ps. ib. 6. Testimónium in Joseph pósuit illud, cum exíret de terra Aegýpti: linguam, quam non nóverat, audívit. V. Glória Patri.

Vstup
Ž. 80, 2, 3, 4. 5.

Jásejte Bohu, pomocníku našemu, plesejte Bohu Jakubovu, zanoťte píseň radostnou na citeře. Hrajte na troubu v den novolunní, neboť to jest příkaz v Israeli a zákon Boha Jukubova. Ž. tamt. 6. Dal jej na památku Josefovi, když vycházel ze země egyptské. Slyšel jazyk, kterého neznal. V. Sláva Otci ...

Po Kyrie říká se: Modleme se. Skloňme kolena. R. Povstaňte.

Oratio

Misericórdiae tuae remédiis, quaesumus, Dómine, fragílitas nostra subsístat: ut, quae sua conditióne attéritur, tua cleméntia reparétur. Per Dóminum.

Modlitba

Léky tvého milosrdenství, prosíme Pane, nechť je podepřena naše křehkost, aby, ježto sama o sobě podléhá, tvou milostivostí byla znovu posílena. Skrze Pána . . .

1. Léctio
Amos Prophétae. c. 9, 13-15.

1. Čtení
z proroka Amosa 9, 13-15

První Čtení připomíná sklizeň vína a zároveň duchovní úrodu Církve sv.

Haec dicit Dóminus Deus: Ecce dies véniunt: et comprehéndet arátor messórem, et calcátor uvae mitténtem semen: et stillábunt montes dulcédinem, et omnes colles culti erunt. Et convértam captivitátem pópuli mei Israel: et aedificábunt civitátes desértas, et inhabitábunt: et plantábunt vineas, et bibent vinum eárum: et fácient hortos, et cómedent fructus eórum. Et plantábo eos super humum suam: et non evéllam eos ultra de terra sua, quam dedi eis: dicit Dóminus, Deus tuus.

Toto praví Hospodin Bůh. Aj, dny přicházejí — praví Hospodin — kdy ženci zastihnou ještě oráče, rozsévač toho, jenž hrozny šlapal, hory chrliti budou sladkost, a všecky pahorky se rozplývat. Ze zajetí přivedu lid svůj israelský, vystavějí znova města zpuštěná, budou bydlit v nich a štípit vinice, píti budou víno jejich, také si nadělají zahrad, a jíst budou ovoce jejich. Zasadím je do jejich země, že již nebudou vytrženi z půdy své, kterou jsem dal jim — dí Hospodin, Bůh tvůj.

Graduale. Ps. 112, 5-7.

Quis sicut Dóminus, Deus noster, qui in altis hábitat: et humília réspicit in coelo et in terra? ℣. Súscitans a terra ínopem, et de stércore érigens paúperem.

Stupňový zpěv. Ž. 112.

Kdo jest Hospodin, Bůh náš, jenž sídlí na výsostech a pohlíží na pokorné na nebi i na zemi. ℣. Pozvedá ze země bezmocného a z bláta vzpřimuje chuďasa.

Teď říká kněz: Pán s vámi (bez: skloňme kolena).

Oratio

Praesta, quaesumus, Dómine, famíliae tuae supplicánti: ut, dum a cibis corporálibus se ábstinet, a vítiis quoque mente jejúnet. Per Dóminum.

Modlitba

Uděl, prosíme, Pane, své pokorně volající rodině, aby odříkajíc se tělesných pokrmů, také hříchů se v duši zřekla. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Druhá modlitba (str. 136), třetí dle libosti

2. Léctio
libri Esdrae. Neh. 8, 1-10.

2. Čtení
z knihy Nehemiášovy. 8.

V tomto Čtení se líčí jak o slavnosti Novolunní (první den sedmého měsíce) byl lidu předčítán Zákon. I my máme často rozjímati o zákonu Páně, neboť naší silou jest jeho zachování.

In diébus illis: Congregátus est omnis pópulus quasi vir unus ad platéam, quae est ante portam aquárum: et dixérunt Esdrae scribae, ut afférret librum legis Móysi, quam praecéperat Dóminus Israéli. Áttulit ergo Esdras Sacérdos legem coram multitúdine virórum et mulíerum, cunctísque qui póterant intellígere, in die prima mensis séptimi. Et legit in eo apérte in platéa, quae erat ante portam aquárum, de mane usque ad médiam diem, in conspéctu virórum, et mulíerum, et sapiéntium: et aures omnis pópuli erant eréctae ad librum. Stetit autem Esdras scriba super gradum lígneum, quem fécerat ad loquéndum. Et apéruit librum coram omni pópulo: super univérsum

V těch dnech shromáždil se všecek lid jako muž jeden do ulice, která je před branou Vodní, a řekli Esdrášovi, znalci písma, by přinesl knihu zákona Mojžíšova, který byl dal Hospodin Israelovi. Tedy přinesl Esdráš kněz zákon před shromážděné muže, ženy a všecky, kteří mohli rozuměti, první den měsíce sedmého, a četl v něm zřetelně na ulici, která byla před branou Vodní, od jitra až do poledne před muži, ženami a těm, kteří mohli rozuměti; uši pak všeho lidu lpěly na knize. Esdráš, znalec písma, stál na dřevěném řečništi, které byl udělal, aby mohl mluviti s něho. I otevřel Esdráš knihu před veškerým lidem — stál totiž výše nežli všechen lid — a když

quippe pópulum eminébat: et cum aperuísset eum, stetit omnis pópulus. Et benedíxit Esdras Dómino Deo magno: et respóndit omnis pópulus: Amen, Amen: élevans manus suas: et incurváti sunt, et adoravérunt Deum proni in terram. Porro Levítae siléntium faciébant in pópulo ad audiéndam legem: pópulus autem stabat in gradu suo. Et legérunt in libro legis Dei distíncte et apérte ad intelligéndum: et intellexérunt cum legerétur. Dixit autem Nehemías, et Esdras Sacérdos et scriba, et Levítae interpretántes univérso pópulo: Dies sanctificátus est Dómino Deo nostro, nolíte lugére, et nolíte flere. Et dixit eis: Ite, comédite pínguia, et bíbite mulsum, et míttite partes his, qui non praeparavérunt sibi: quia sanctus dies Dómini est, et nolíte contristári: gaúdium eténim Dómini est fortitúdo nostra.

ji otevřel, veškeren lid povstal. Esdráš dobrořečil Hospodinu, Bohu velikému, i odpověděl všecek lid, pozdvihuje rukou svých: „Amen, Amnen" a sklonili se a klaněli se Bohu tváří k zemi. Levité vykládali lidu, který stál na místě svém, že mlčky poslouchali zákon; četli v knize zákona Božího po odstavcích a zřetelně, aby bylo rozuměti, i rozuměli, co se četlo. Řekl pak Nehemiáš, Esdráš kněz a znalec písma, jakož i levité, kteří vykládali zákon, všemu lidu: „Den tento zasvěcen je Hospodinu, Bohu našemu, nekvilte a neplačte!" A dodal: „Jděte, jezte tučná jídla, pijte sladké nápoje, a posílejte částky těm, kteří nemají nic připraveno: nebo den svatý Páně jest; nermuťte se, nebo radost z Hospodina je síla naše."

Graduale. Ps. 32,12 et 6.

Beáta gens, cujus est Dóminus Deus eórum: pópulus, quem elégit Dóminus in haereditátem sibi. ℣. Verbo Dómini coeli firmáti sunt: et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Stupňový zpěv. Ž. 32.

Blažený národ, jehož Bohem je Hospodin, lid, jejž si zvolil Pán za podíl. ℣. Slovem Páně upevněna jsou nebesa a dechem úst jeho všechny mocnosti jeho.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Marcum. c. 9.

† Slova sv. Evangelia podle Marka. 9, 16-28.

Evangelium nám ukazuje, jakou sílu vykonává i nad pekelnými mocnostmi modlitba a půst, k čemuž nás nabádají Suché dni.

In illo témpore: Respóndens unus de turba, dixit ad Jesum: Magíster, áttuli fílium meum ad te habéntem spíritum mutum: qui ubicúmque eum apprehénderit, allídit illum, et spumat, et stridet déntibus, et aréscit: et dixi discípulis tuis, ut ejícerent illum, et non potuérunt. Qui respóndens eis, dixit: O generátio incrédula, quámdiu apud vos ero? quámdiu vos pátiar? Aférte illum ad me. Et attulérunt eum. Et cum vidísset eum, statim spíritus conturbávit illum: et elísus in terram, volutabátur spumans. Et interrogávit patrem ejus: Quantum témporis est, ex quo ei hoc áccidit? At ille ait: Ab infántia: et frequénter eum in ignem, et in aquas misit, ut eum pérderet. Sed si quid potes, ádjuva nos, misértus nostri. Jesus autem ait illi: Si potes crédere, ómnia possibília sunt credénti. Et contínuo exclámans pater

Za onoho času jeden ze zástupu řekl k Pánu Ježíši: „Mistře, přivedl jsem k tobě syna svého, který má ducha němého, a ten, kdekoli jej uchopí, trhá jím, a on sliní a skřípe zuby a schne. I řekl jsem učeníkům tvým, aby ho vymítli, ale nemohli." On pak odpovídaje jim řekl: „Pokolení nevěřící, dokavad mám býti s vámi? Dokavad mám vás trpěti? Přiveďte ho ke mně." I přivedli jej k němu. A jak duch zlý ho spatřil, ihned zalomcoval jím; a on padl na zem a válel se a slinil. I otázal se otce jeho: „Jak dávno jest tomu, co se mu to stalo?" On pak řekl: „Od dětství. A často vrhl jej i do ohně a do vody, aby ho zahubil. Ale můžeš-li co, pomoz nám a měj s námi slitování." Ježíš však řekl jemu: „Můžeš-li věřiti, všecko jest možno věřícímu." A hned otec toho pacholíka zvolav pravil se slzami: „Věřím, Pane,

púeri, cum lácrymis ajébat: Credo, Dómine: ádjuva incredulitátem meam. Et cum vidéret Jesus concurréntem turbam, comminátus est spirítui immúndo, dicens illi: Surde et mute spíritus, ego praecípio tibi, exi ab eo: et ámplius ne intróeas in eum. Et exclámans, et multum discérpens eum éxiit ab eo, et factus est sicut mórtuus, ita ut multi dícerent: Quia mórtuus est. Jesus autem tenens manum ejus, elevávit eum, et surréxit. Et cum introísset in domum, discípuli ejus secréto interrogábant eum: Quare nos non potúimus ejícere eum? Et dixit illis: Hoc genus in nullo potest exíre, nisi in oratióne et jejúnio.

pomoz nedověře mé.“ A tu Ježíš vida, že lid se sbíhá, přikázal přísně duchu nečistému řka jemu: „Duchu hluchý a němý, já rozkazuji tobě, vyjdi z něho a již do něho nevcházej.“ I vzkřikl a zalomcovav jím velice, vyšel z něho. A stal se jako mrtvý, takže mnozí pravili, že zemřel. Ale Ježíš vzav jej za ruku, pozdvihl ho, a on vstal. Když pak vešel do domu, učeníci jeho tázali se ho v soukromí: „Proč nemohli jsme ho my vymítnouti?“ A on řekl jim: „Takovýhle rod nemůže ničím vyjíti leč modlitbou a postem.“

Volejme také často k Pánu, aby pomohl slabé naší víře, abychom mohli přemoci ďábla, který se vtírá do všech našich myšlenek, řečí a skutků.

Offertorium. Ps. 118,47-48.

Meditábor in mandátis tuis, quae diléxi valde: et levábo manus meas ad mandáta tua, quae diléxi.

Obětování. Ž. 118,47-48.

Rozjímati budu o přikázáních tvých, která velmi miluji; pozvednu ruce své k přikázáním tvým, jež miluji.

Secreta

Haec hóstia, Dómine, quaesumus, emúndet nostra delícta: et ad sacrifícium celebrándum, subditórum tibi córpora mentésque sanctíficet. Per Dóminum . . .

Tichá modlitba

Tento obětní dar, Pane, prosíme, ať shladí provinění naše a k slavení oběti nechť těla a duše tobě poddaných posvětí. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Druhá Tichá modlitba (str. 138), třetí dle libosti.

Communio. 2Esdr.8,10.

Comédite pínguia, et bíbite mulsum, et míttite partes his, qui non praeparavérunt sibi: sanctus enim dies Dómini est, nolíte contristári: gaúdium étenim Dómini est fortitúdo nostra.

K přijímání. 2 Esdr. 8.

Jezte tučná jídla a pijte sladké nápoje, a posílejte částky těm, kteří si nic nepřipravili; nebo jest den svatý Páně. Nermuťte se, neboť radost z Hospodina jest síla naše.

Postcommunio

Suméntes, Dómine, dona coeléstia, suppliciter deprecámur: ut, quae sédula servitúte, donánte te, gérimus, dignis sénsibus tuo múnere capiámus. Per Dóminum . . .

Po přijímání

Přijímajíce, Pane, nebeské dary snažně prosíme, abychom tvou milostí v pravém duchu chápali, co nám dáváš ustavičnou služebností slaviti. Skrze Pána našeho . . .

Druhá modlitba Po přijímání (str. 139), třetí dle libosti.

Pátek Suchých dnů v září

Shromáždění u dvanácti sv. Apoštolů

Všecka naše síla v boji s peklem a světem je z Pána; proto jej ustavičně hledejme. Poučení o Suchých dnech viz na str. 64.

Introitus. Ps. 104, 3-4.

Laetétur cor quaeréntium Dóminum: quaerite Dóminum, et confirmámini: quaerite fáciem ejus semper. Ps. ib. 1. Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus annuntiáte inter gentes ópera ejus. V. Glória Patri . . .

Vstup. Ž. 104, 3-4.

Raduj se, srdce, hledajících Pána. Hledejte Hospodina, i budete silni; hledejte tvář jeho ustavičně. Ž. tamt. 1. Chvalte Pána a vzývejte jméno jeho; zvěstujte mezi národy jeho díla. V. Sláva Otci i Synu . . .

Oratio

Praesta, quaesumus, omnípotens Deus: ut, observatiónes sacras ánnua devotióne recoléntes, et cór-

Modlitba

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, abychom, svaté posty roční bohoslužbou slavíce, i tělem se ti

pore tibi placeámus, et mente. Per Dóminum.

líbili i duší. Skrze Pána našeho . . .

Druhá modlitba (str. 136). třetí dle milosti.

Léctio
Oséae Prophétae c. 14.

Čtení
z proroka Oseáše 14, 2-10

Bůh ve své nekonečné trpělivosti čeká, že se k němu vrátíme a důstojným pokáním se očistíme.

Haec dicit Dóminus Deus: Convértere Israel ad Dóminum Deum tuum: quoniam corruísti in iniquitáte tua. Tóllite vobíscum verba, et convertímini ad Dóminum; et dícite ei: Omnem aufer iniquitátem, áccipe bonum: et reddémus vítulos labiórum nostrórum. Assur non salvábit nos, super equum non ascendémus, nec dicémus ultra: Dii nostri ópera mánuum nostrárum: quia ejus, qui in te est, miseréberis pupílli. Sanábo contritiónes eórum, díligam eos spontánee: quia avérsus est furor meus ab eis. Ero quasi ros, Israel germinábit sicut lílium, et erúmpet radix ejus ut Líbani. Ibunt rami ejus, et erit quasi olíva glória ejus: et odor ejus ut Líbani. Converténtur sedéntes in umbra ejus: vivent trítico, et germinábunt quasi vínea: memoriále ejus sicut vinum Líbani. Ephraim quid mihi ultra idóla? ego exaúdiam, et dírigam eum ego ut abiétem viréntem: ex me fructus tuus invéntus est. Quis sápiens, et intélliget ista? intélligens, et sciet haec? Quia rectae viae Dómini, et justi ambulábunt in eis: praevaricatóres vero córruent in eis.

Toto praví Hospodin Bůh: „Vrať se, Israeli, k Pánu, Bohu svému, neboť padl jsi do bídy svou nepravostí. Vezměte s sebou slova modlitby na cestu návratu k Hospodinu řkouce mu: ‚Sejmi všelikou nepravost, a přijmi naše dobré činy: místo býčků své rty dáme v oběť. Assyr nás nebude vysvobozovat, na koně sedat již nebudeme, ani bohy zvát díla svých rukou, najdeť u tebe soucitu sirotek.‘ Vyléčím rány odpadu jejich, milovat budu je dobrovolně, neboť se odvrátí hněv můj od nich. Budu rosou Israelovi, že bude kvésti jako lilie, a v kořen hnát jak stromy Libanu. Rozloží se ratolesti jeho, jako oliva bude se stkvít a jeho vůně jako Libanu. Vrátí se, sedět budou ve stínu mém, se zdarem pěstit budou pšenici, kvésti budou jako vinice, a mít slávu jak víno libanské. Efraimu nic již nebudou modly, já budu sluchem i zrakem jej provázet, já, že bude jak cypřiš vždy zelený; ode mne že má plody své, uzná.“ Kdo je moudrý, by rozuměl těmto věcem? a kdo je rozumný, aby je poznal? Ano, přímé jsou cesty Hospodinovy, spravedlivci bezpečně chodí po nich, ale bezbožní padají na nich.

Graduale
Ps. 89, 13 et 1.

Convértere, Dómine, aliquántulum, et deprecáre super servos tuos. ℣. Dómine, refúgium factus es nobis, a generatióne et progénie.

Stupňový zpěv
Ž. 89, 13 a 1.

Obrať se trochu, Pane. Slituj se nad služebníky svými. ℣. Pane, útočištěm jsi se stal nám od pokolení do pokolení.

Evangelium

Dnešní Evangelium je stejné jako ve čtvrtek po neděli Smrtelné (str. 352).

Offertorium
Ps. 102, 2 et 5.

Bénedic, ánima mea, Dómino: et noli oblivísci omnes retributiónes ejus: et renovábitur sicut áquilae juvéntus tua.

Obětování
Ž. 102, 2 a 5.

Veleb, duše má, Hospodina a nezapomeň na žádné jeho dobrodiní. A mladost tvá se obnoví jako orla.

Secreta

Accépta tibi sint, Dómine, quaesumus, nostri dona jejúnii: quae et expiándo nos tua grátia dignos effíciant, et ad sempitérna promíssa perdúcant. Per Dóminum.

Tichá modlitba

Příjemné buďtež tobě, Pane, prosíme, dary našeho postu, které nechť nás i očišťujíce tvé milosti hodnými učiní i k věčným příslibům dovedou. Skrze Pána . . .

Druhá Tichá modlitba (str. 138), třetí dle libosti.

Communio
Ps. 118, 22 et 24.

Aufer a me oppróbrium et contémptum, quia mandáta tua exquisívi, Dómine: nam et testimónia tua meditátio mea est.

K přijímání
Ž. 118, 22 a 24.

Odejmi ode mne pohanu a potupu, neboť zákony tvé vyhledávám, Pane, neboť nařízení tvá jsou mým rozjímáním.

Postcommunio

Quaesumus, omnípotens Deus: ut, de percéptis munéribus grátias exhibéntes, benefícia potióra sumámus. Per Dóminum.

Po přijímání

Prosíme, všemohoucí Bože, abychom, děkujíce za obdržené dary, ještě větších získali dobrodiní. Skrze Pána našeho . . .

Druhá modlitba Po přijímání (str. 139), třetí dle libosti.

Sobota Suchých dnů v září

Shromáždění u sv. Petra

Ve Vstupu užívá se žalmu 94., kterýž bere se v církevních hodinkách na začátku nočních služeb jako pozvání k chvále Boží (invitatoriální žalm). I bohoslužba dnešního dne se konávala v noci. Pojďme tedy a klanějme se předobrému Pánu! — Poučení o Suchých dnech viz na str. 64.

Introitus. Ps. 94, 6-7.

Veníte, adorémus Deum, et procidámus ante Dóminum, plorémus ante eum, qui fecit nos: quia ipse est Dóminus, Deus noster. Ps. ib. 1. Veníte, exsultémus Dómino: jubilémus Deo, salutári nostro. V. Glória Patri.

Vstup. Ž. 94, 6-7.

Pojďte, klanějme se Bohu a padněme před Hospodina, plačme před ním, jenž nás stvořil, neboť on je Pán, Bůh náš. Ž. tamt. 1. Pojďte, plesejme Pánu; jásejme Bohu, spasiteli svému. V. Sláva Otci i Synu i Duchu . . .

Uděluje-li ve mši sv. biskup svěcení kněžská, činí tak po Kyrie, jednotlivých Čteních a před posledním veršem Traktu.

Po Kyrie uděluje biskup kandidátům kněžství tonsuru.
Kněz říká: Modleme se. Skloňte kolena. *V.* Povstaňte.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui per continéntiam salutárem, corpóribus medéris et méntibus: majestátem tuam súpplices exorámus; ut, pia jejunántium deprecatióne placátus, et praeséntia nobis subsídia tríbuas et futúra. Per Dóminum . . .

Modlitba

Všemohoucí věčný Bože, jenž spasnou střídmostí uzdravuješ těla i duše, vznešenost tvou úpěnlivě prosíme, abys, usmířen jsa postících se zbožnými prosbami, udělil nám i nyní i v budoucnu pomoc. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

1. Léctio
libri Levítici. c. 23, 26-32.

Čtení
z třetí knihy Mojžíšovy 23.

Mojžíš ohlašuje shromážděnému lidu den usmíření. I my jsme se v chrámě sešli, abychom si vyprosili od Boha odpuštění.

In diébus illis: Locútus est Dóminus ad Móysen, dicens: Décimo die mensis hujus séptimi, dies expiatiónum erit celebérrimus, et vocábitur sanctus: affligetísque ánimas vestras in eo, et offerétis holacáustum Dómino. Omne opus servíle non faciétis in témpore diéi hujus: quia dies propitiatiónis est, ut propitiétur vobis Dóminus, Deus vester. Omnis ánima, quae afflícta non fúerit die hac, períbit de pópulis suis: et quae óperis quídpiam fécerit, delébo eam de pópulo suo. Nihil ergo óperis faciétis in eo: legítimum sempitérnum erit vobis in cunctis generatiónibus, et habitatiónibus vestris. Sábbatum requietiónis est et affligétis ánimas vestras die nono mensis: A véspera usque ad véspera celebrábitis sábbata vestra: dicit Dóminus omnípotens.

V těch dnech Hospodin mluvil k Mojžíšovi: „Desátého dne tohoto sedmého měsíce bude veleslavný den smíření; bude slout svatým; toho dne budete se umrtvovat a obětovat Hospodinu zápalnou obět. Ten den nesmíte konat žádné služebné práce; je to den smíru, aby se vám dostalo odpuštění od Hospodina, Boha vašeho. Kdo by se neumrtvoval toho dne, budiž ze svého lidu vyhlazen; také toho vyhladím z lidu, kdo by konal nějakou práci. Žádné práce v něm nebudete konat; ustanovení to bude mít věčnou platnost ve všech vašich pokoleních a příbytcích. Je to svátek odpočinku, v němž se budete umrtvovat; od večera devátého dne toho měsíce až do večera následujícího budete slavit svůj den klidu," praví všemohoucí Hospodin.

Biskup udělí první nižší svěcení: ostiarů (vrátníků).

Grad. Ps. 78, 9 et 10.

Propítius esto, Dómine, peccátis nostris: nequándo dicant Gentes: Ubi est Deus eórum? ℣. Ádjuva nos, Deus, salutáris noster: et propter honórem nóminis tui, Dómine, líbera nos.

Stupňový zpěv. Ž 78.

Shovívavý buď, Pane, s hříchy našimi, aby snad někdy neřekli pohané: Kde jest Bůh jejich? V. Pomoz nám, Bože, Spasiteli náš, a pro čest jména svého, Pane, vysvoboď nás.

Kněz říká: Modleme se. Skloňme kolena. *R.* Povstaňte.

Oratio

Da nobis, quaesumus, omnípotens Deus: ut, jejunándo, tua grátia satiémur; et abstinéndo, cunctis efficiámur hóstibus fortióres. Per Dóminum...

Modlitba

Dej nám, prosíme, všemohoucí Bože, abychom postíce se, tvou milostí byli nasyceni, a odříkajíce si, silnějšími všech nepřátel se stali. Skrze Pána.

2. Léctio
libri Levítici, c. 23, 39-43.

2. Čtení
z třetí knihy Mojž. 23.

Židovská slavnost „Pod zelenou" byla díkem za žně a za vysvobození z Egypta. Mysleme také na žně milostí, jež jsme od Pána dostali, a na vysvobození z otroctví ďábla.

In diébus illi: Locútus est Dóminus ad Móysen, dicens: A quintodécimo die mensis séptimi, quando congregavéritis omnes fructus terrae vestrae, celebrábitis férias Dómini septem diébus: die primo, et die octávo erit sábbatum, idest réquies. Sumetísque vobis die primo fructus árboris pulchérrimae, spatulásque palmárum, et ramos ligni densárum fróndium, et sálices de torrénte, et laetabímini coram Dómino Deo vestro. Celebrabitísque solemnitátem ejus septem diébus

V těch dnech mluvil Hospodin k Mojžíšovi: „Od patnáctého dne sedmého měsíce, když budete mít všecku úrodu své země sklizenu, budete světit svátky Hospodinovy sedm dní. Dne prvého a dne osmého bude sobota, to je klid. Prvého dne si vezměte ovoce nejkrásnějšího stromu, palmové ratolesti, větvičky hustolistých stromů a vrby od potoka a veselte se před Hospodinem, Bohem svým. Budete světit jeho slavnost sedmi dní každého roku. Bude to ustanovení mající věčnou

per annum: legítimum sempitérnum erit in generatiónibus vestris. Mense séptimo festa celebrábitis, et habitábitis in umbráculis septem diébus. Omnis, qui de génere est Israel, manébit in tabernáculis: ut discant pósteri vestri, quod in tabernáculis habitáre fécerim fílios Israel, cum edúcerem eos de terra Aegýpti. Ego Dóminus Deus vester.

platnost ve vašich pokoleních. Svátky ty budete světit sedmého měsíce a po sedm dní budete bydlit pod stínidly. Každý, kdo je z rodu Israelova, bude zůstávat pod stany, aby vaši potomci věděli, že jsem ubytoval syny Israelovy pod stany, když jsem je vedl z Egypta. Já jsem Hospodin, Bůh váš".

Biskup udělí druhé nižší svěcení: lektorů (předčítatelů).

Graduale
Ps. 83, 10 et 9.

Protéctor noster, áspice, Deus: et réspice super servos tuos. ℣. Dómine, Deus virtútum, exaúdi preces servórum tuórum.

Stupňový zpěv
Ž. 83, 10 a 9.

Ochránče náš, Bože, vzhlédni a pohlédni na služebníky své. ℣. Hospodine, Bože zástupů, vyslyš prosby služebníků svých.

Kněz říká: Modleme se. Skloňme kolena. *R.* Povstaňte.

Oratio

Tuére, quaesumus, Dómine, famíliam tuam: ut salútis aetérnae remédia, quae te inspiránte requírimus, te largiénte consequámur. Per Dóminum.

Modlitba

Chraň, prosíme, Pane, rodinu svou, abychom občerstvení věčné spásy, které z tvého podnětu hledáme, z tvé štědrosti dosáhli. Skrze Pána...

3. Léctio
Michaeae Prophétae.
c. 7, 14, 16, 18—20.

3. Čtení
z proroka Micheáše
7, 14, 16, 18—20.

Znova prosíme o odpuštění hříchů.

Dómine, Deus noster, pasce pópulum tuum in virga tua, gregem haereditátis tuae, habitántes solos in saltu, juxta dies antíquos. Vidébunt gen-

Pane, Bože náš, pas svou holí svůj lid, stádo svého majetku, ty, kdo přebývají sami v lese jako za dávných dnů. Uzří to národové a budou zahanbeni

tes, et confundéntur super omni fortitúdine sua. Quis Deus símilis tui, qui aufers iniquitátem, et transis peccátum reliquiárum haereditátis tuae? Non immíttet ultra furórem suum, quóniam volens misericórdiam est. Revertétur, et miserébitur nostri: depónet iniquitátes nostras, et projíciet in profúndum maris ómnia peccáta nostra. Dabis veritátem Jacob, misericórdiam Ábraham: quae jurásti pátribus nostris a diébus antíquis: Dómine, Deus noster.

nad vší svou silou. Který bůh je podoben tobě, jenž odnímáš nepravosti a promíjíš hřích zbytku svého majetku? Nespustí již svého hněvu, neboť rád bývá milosrdný. Smiluje se zase nad námi, sejme s nás naše nepravosti a všecky naše hříchy uvrhne do mořské hlubiny. Prokážeš věrnost Jakubovi, milosrdenství Abrahamovi, které jsi přisáhl našim otcům od dávných dnů, Pane, Bože náš.

Biskup udělí třetí nižší svěcení: exorcistů (zaříkávačů).

Graduale
Ps. 89, 13 et 1.

Convértere, Dómine, aliquántulum: et deprecáre super servos tuos. V. Dómine, refúgium factus es nobis, a generatióne et progénie.

Stupňový zpěv
Ž. 89, 13 a 1.

Obrať se trochu, Pane. Slituj se nad služebníky svými. V. Pane, útočištěm jsi se nám stal od pokolení do pokolení.

Kněz říká: Modleme se. Skloňme kolena. *R.* Povstaňte

Oratio

Praesta, quaesumus, Dómine, sic nos ab épulis abstinére carnálibus: ut a vítiis irruéntibus páriter jejunémus. Per Dóminum.

Modlitba

Uděl, prosíme, Pane, abychom se tak zříkali tělesných hodů, abychom se zároveň postili i v napadajících nás vášních. Skrze Pána...

4. Léctio
Zacharíae Prophétae
cap. 8, 14-19.

4. Čtení
z proroka Zachariáše
8, 14-19.

Prorok Zachariáš nás vybízí, abychom se odvrátili od zlého a konali skutky spravedlnosti.

In diébus illis: Factum est verbum Dómini ad me, dicens: Haec dicit Dóminus exercítuum: Sicut cogitávi, ut afflígerem vos, cum ad iracúndiam provocássent patres vestri me, dicit Dóminus, et non sum misértus: sic convérsus cogitávi in diébus istis, ut benefáciam dómui Juda et Jerúsalem: nolíte timére. Haec sunt ergo verba, quae faciétis: Loquímini veritátem, unusquísque cum próximo suo: veritátem, et judícium pacis judicáte in portis vestris. Et unusquísque malum contra amícum suum ne cogitétis in córdibus vestris: et juraméntum mendax ne diligátis: ómnia enim haec sunt, quae odi, dicit Dóminus. Et factum est verbum Dómini exercítuum ad me, dicens: Haec dicit Dóminus exercítuum: jejúnium quarti, et jejúnium quinti, et jejúnium séptimi, et jejúnium décimi, erit dómui Juda in gaúdium, et laetítiam, et in solemnitátes praecláras: veritátem tantum, et pacem dilígite: dicit Dóminus exercítuum.

V těch dnech řekl mi Hospodin: „Toto praví Hospodin zástupů: Jako jsem si usmyslil, že vás budu trápit, když mne ke hněvu popudili vaši otcové" — praví Hospodin — „a neměl jsem smilování, tak naopak v tyto dny jsem si usmyslil, že budu dobře činit judskému domu a Jerusalemu. Nebojte se! Tyto jsou však příkazy, které budete zachovávat: Mluvte pravdu druh druhu, podle pravdy a spravedlnosti suďte ve svých branách; nikdo ať nemyslí nic zlého proti druhu ve svém srdci; a přísahy křivé nemilujte! Neboť to všecko mám v nenávisti", řekl Hospodin. A Hospodin zástupů mne oslovil: „Toto praví Hospodin zástupů: Půst čtvrtého a půst pátého a půst sedmého a půst desátého měsíce obrátí se domu judskému v radost, veselí a svátky slavné! Milujte jen pravdu a pokoj!" praví Bůh zástupů.

Neustále od nás Bůh žádá, abychom prokazovali jeden druhému lásku a byli bez falše a zloby. To všecko nesmírně nenávidí.

Biskup udělí čtvrté nižší svěcení: akolutů (přisluhovačů).

Graduale. Ps. 140, 2.

Dirigátur orátio mea,

Stupňový zpěv. Ž. 140.

Modlitba má se vzná-

sicut incénsum in conspéctu tuo, Dómine. ℣. Elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum.

šej jako vůně kadidla před tváří tvou, Pane. ℣. Pozdvižení rukou mých jako oběť večerní.

Kněz říká: Modleme se. Skloňme kolena. *R.* Povstaňte.

Oratio

Ut nobis, Dómine, tríbuis solémne tibi deférre jejúnium: sic nobis, quaesumus, indulgéntiae praesta subsídium. Per Dóminum...

Modlitba

Jako nám, Pane, uděluješ přinášeti tobě slavné posty, tak nám daruj, prosíme, milost odpuštění. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Páté Čtení (Dan. 3, 47-51) a následující hymnus (Dan. 3, 52-56) s modlitbou stejné jako v sobotu Suchých dnů v Adventě (str. 75-77).

Po Čtení udělí biskup první vyšší svěcení: podjáhnů.

Druhá modlitba (str. 139), třetí dle libosti.

Léctio

Epístolae beáti Pauli Apóstoli ad Hebraeos. cap. 9.

Čtení

z listu sv. Pavla k židům 9, 2-12.

Svatostánek židovský byl něco posvátného, ale přec jen rukama lidskýma zhotovený. Ježíš Kristus je však stánek živý, v němž se obětuje on sám za veškeré lidstvo.

Fratres. Tabernáculum factum est primum, in quo erant candelábra, et mensa, et propósitio panum, quae dícitur Sancta. Post velaméntum autem secúndum, tabernáculum, quod dícitur Sancta Sanctórum, aúreum habens thuríbulum, et arcam testaménti circumtéctam ex omni parte auro, in qua urna aúrea habens manna, et virga Aaron, quae frondúerat, et tábulae testaménti; supérque eam erant Chérubim glóriae obumbrántia propitiatórium: de quibus non est modo dicéndum per síngula. His vero ita compósitis, in prióri quidem tabernáculo semper introíbant sacerdótes, sacrificiórum offícia consummántes: in secúndo autem semel in anno solus Póntifex, non sine sánguine, quem offert pro sua et pópuli ignorántia: hoc significánte Spíritu Sancto, nondum propalátam esse sanctórum viam, adhuc prióre tabernáculo habénte statum. Quae parábola est témporis instántis: juxta quam múnera, et hóstiae offerúntur, quae non possunt juxta consciéntiam perféctum fácere serviéntem, solúmmodo in cibis, et in pótibus, et váriis baptismátibus, et justítiis carnis usque ad tempus correctiónis impósitis. Christus autem assístens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum non manufáctum, idest, non hujus creatiónis; neque per sánguinem hircórum aut vitulórum, sed per próprium sánguinem introívit semel in Sancta, aetérna redemptióne invénta.

Bratři, byl zřízen stánek přední, ve kterém byl svícen a stůl a předkladné chleby: ten slove svatyně. A za druhou oponou byl stánek zvaný velesvatyně, který obsahoval zlatou kadidelnici a archu úmluvy, obloženou odevšad zlatem; v té byla nádoba s mannou a hůl Aronova vypučelá a desky zákona; nad ní pak byli cherubové slávy, zastiňujíce slitovnici; o těch věcech mluviti nyní dopodrobna není na místě. Ale když věci takto jsou upraveny, do předního stánku vcházejí sice kněží vždycky, když konají úkony bohoslužebné, do druhého však vchází jedině nejvyšší kněz jednou v roce, a to ne bez krve, kterou obětuje za hříchy své i za hříchy lidu. Tím Duch Svatý naznačuje, že ještě není zjevna cesta do velesvatyně, pokud trvá stánek přední, neboť ten jest obrazem doby předmesiánské, podle něhož se obětují dary a oběti, které nemohou ve svědomí zdokonaliti toho, kdo koná bohoslužbu, jsouce toliko přičiněny k pokrmům a nápojům a rozličným umýváním jako příkazy tělesné až do doby nápravy. Kristus však vystoupiv jako velekněz budoucích statků, skrze větší a dokonalejší stánek, ne rukama udělaný, to jest ne z tohoto tvorstva, ani skrze krev kozlů neb telat, nýbrž skrze vlastní krev vešel jednou provždy do velesvatyně, zjednav vykoupení věčné.

Jak o mnoho, ba nekonečně dokonalejší oběť máme v Novém zákoně. Velekněz em i obětinou je sám Syn Boží, jehož Krev jedině obmývá.

Biskup udělí druhé vyšší svěcení: jáhnů.

Tractus. Ps. 116, 1-2.

Laudáte Dóminum, omnes gentes: et collaudáte eum, omnes pópuli. ℣. Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: et véritas Dómini manet in aetérnum.

Traktus. Ž. 116, 1-2.

Chvalte Pána, všichni národové, velebte jej, všichni lidé. ℣. Neboť upevněno jest nad námi milosrdenství jeho a věrnost Páně zůstává na věky.

Před posledním veršem Traktu udělí biskup třetí vyšší svěcení: na kněze.

†Sequéntia s. Evangélii secúndum Lucam. c. 13.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 13, 6-17.

Ježíš Kristus ukazuje svým podobenstvím, jakou trpělivost má Bůh s námi hříšníky. I kdybychom jako ona nemocná žena byli shrbeni pod tíží svých hříchů, jediným slovem Krista jsme uzdravováni.

In illo témpore: Dicébat Jesus turbis hanc similitúdinem: Árborem fici habébat quidam plantátam in vínea sua, et venit quaerens fructum in illa, et non invénit. Dixit autem ad cultórem víneae: Ecce anni tres sunt ex quo vénio quaerens fructum in ficúlnea hac, et non invénio: succíde ergo illam: ut quid étiam terram óccupat? At ille respóndens, dicit illi: Dómine, dimítte illam et hoc anno, usque dum fódiam circa illam, et mittam stércora: et si quidem féceris fructum: sin autem, in futúrum succídes eam. Erat autem docens in synagóga eórum sábbatis. Et ecce múlier, quae habébat spíritum infirmitátis annis decem et octo: et erat

Za onoho času Pán Ježíš pověděl k zástupům podobenství toto: „Kdosi měl fíkový strom štípený ve své vinici a přišel hledat na něm ovoce, ale nenalezl. I řekl k vinaři: „Aj, tři léta jsou tomu, co přicházím hledat ovoce na tomto fíku a nenalézám; vykopej ho tedy; k čemu vysiluje půdu?“ Ale on odpovídaje dí jemu: „Pane, ponechej ho i tohoto léta, až jej okopám a ohnojím; kdyby snad přinesl ovoce; pakli ne, potom jej vykopej.“ Učil pak v sobotu v jedné synagoze jejich. A hle, byla tam žena, která měla ducha nemoci po osmnáct roků; a byla shrbena a vůbec nemohla se vzpřímiti. Uzřev ji Ježíš, zavolal ji k sobě a řekl jí:

inclináta, nec omníno póterat sursum respícere. Quam cum vidéret Jesus, vocávit eam ad se, et ait illi: Múlier, dimíssa es ab infirmitáte tua. Et impósuit illi manus, et confestim erécta est, et glorificábat Deum. Respóndens autem archisynagógus, indignans quia sábbato curásset Jesus, dicébat turbae: Sex dies sunt, in quibus opórtet operári: in his ergo veníte, et curámini, et non in die sábbati. Respóndens autem ad illum Dóminus, dixit: Hypócritae, unusquísque vestrum sábbato non solvit bovem suum, aut ásinum a praesépio, et ducit adaquáre? Hanc autem fíliam Ábrahae, quam alligávit sátanas, ecce decem et octo annis, non opórtuit solvi a vínculo isto die sábbati? Et cum haec díceret, erubescébant omnes adversárii ejus: et omnis pópulus gaudébat in univérsis, quae glorióse fiébant ab eo.

„Ženo, sproštěna jsi od nemoci své.“ I vložil na ni ruce a hned se vzpřímila a velebila Boha. Ale představený synagogy, hněvaje se, že Ježíš uzdravil ji v sobotu, promluviv řekl zástupu: „Šest dní jest, v nichž se má pracovati, v těch přicházejte a dávejte se uzdravovat, a ne v den sobotní.“ Pán však odpověděv řekl: „Pokrytci, neodvazuje-li každý z vás v sobotu svého vola neb osla a nevedete-li ho napájet? A tato žena, která je dcerou Abrahamovou, kterou satan svázal, hle, již osmnáct roků, ta neměla-li býti rozvázána od vazby své v den sobotní?“ A když to pravil, styděli se všickni protivníci jeho, a veškeren lid radoval se ze všech těch věcí slavných, které se děly od něho.

Nese-li někdo ve svém srdci břímě hříchů, nemůže se vzpřímiti a viděti krásu Boha, nebes a ctnosti. Často ani nemá tušení o svém ubohém stavu.

Offertorium. Ps. 87, 2-3.

Dómine, Deus salútis meae, in die clamávi et nocte coram te: intret orátio mea in conspéctu tuo, Dómine.

Obětování. Ž. 87, 2-3.

Hospodine, Bože spásy mé, ve dne i v noci volám před tebou. Nechť vstoupí modlitba má před tvář tvou, Pane.

Secreta

Concéde, quaesumus,

Tichá modlitba

Uděl, prosíme, všemo-

omnípotens Deus: ut óculis tuae majestátis munus oblátum, et grátiam nobis devotiónis obtíneat, et efféctum beátae perennitátis acquírat. Per Dóminum..

houcí Bože, aby dar obětovaný před zrakem velebnosti tvé i milost nám zjednal odevzdanosti i statek blažené věčnosti získal. Skrze Pána . . .

Druhá Tichá modlitba (str. 138), třetí dle libosti.

Communio. Lev. 23,41-43.

Mense séptimo festa celebrábitis, cum in tabernáculis habitáre fécerim fílios Israël, cum edúcerem eos de terra Aegýpti, ego Dóminus, Deus vester.

K přijímání. 3 Mojž. 23.

V sedmém měsíci budete slaviti svátek, neboť jsem nařídil, aby synové Israelovi bydlili ve stáncích, když jsem je vyvedl ze země Egyptu, já Pán, Bůh váš.

Postcommunio

Perfíciant in nobis, Dómine, quaésumus, tua sacraménta quod cóntinent: ut, quae nunc spécie gérimus, rerum veritáte capiámus. Per Dóminum..

Po přijímání

Nechť dokonají v nás, Pane, prosíme, tvé svátosti, co v sobě obsahují, abychom, co teď v obraze slavíme, v pravdě a skutečnosti dosáhli. Skrze Pána.

Druhá modlitba Po přijímání (str. 139), třetí dle libosti.

Neděle osmnáctá po Svatém Duchu

Bůh slíbil ústy Proroka a Apoštolů mír svému lidu, jenž doufá a věří v pomoc jeho, neboť těmito ctnostmi uctívá svého Pána a dává na jevo svou závislost na něm. Odeberme se tedy často do chrámu a před tváří Páně v jeho stánku skládejme všecky své starosti a bolesti!

Introitus. Eccli. 36, 18.

Da pacem, Dómine, sustinéntibus te, ut Prophétae tui fidéles inveniántur: exaúdi preces servi tui, et plebis tuae Israel. Ps. 121, 1. Laetátus sum in his, quae dicta sunt mihi: in domum Dómini íbimus. ℣.

Vstup. Sir. 36, 18.

Dej mír, Pane, doufajícím v tebe, aby proroci tvoji pravdomluvnými shledáni byli. Vyslyš prosby služebníka svého a lidu svého Israele. Ž. 121, 1. Zaradoval jsem se nad tím, co mi bylo řečeno:

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto . . .

Do domu Páně půjdeme. ℣. Sláva Otci . . .

Oratio

Dírigat corda nostra, quaesumus, Dómine, tuae miseratiónis operátio: quia tibi sine te placére non póssumus. Per Dóminum nostrum . . .

Modlitba

Prosíme, Pane, nechť působením tvého slitování jsou řízena naše srdce, protože nemůžeme líbiti se tobě bez tebe. Skrze Pána našeho . . .

Druhá modlitba za přímluvu Svatých (str. 136). Třetí modlitba dle libosti.

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Corínthios. 1. c. 1, 4-8.

Čtení

z prvního listu sv. Pavla ke Korintským. 1, 4-8.

Skrze Krista jsme se stali bohatými na všecku milost; dbejme tedy o to, abychom v den své smrti stanuli před ním bez hříchů!

Fratres. Grátias ago Deo meo semper pro vobis in grátia Dei, quae data est vobis in Christo Jesu: quod in ómnibus dívites facti estis in illo, in omni verbo, et in omni sciéntia: sicut testimónium Christi confirmátum est in vobis: ita ut nihil vobis desit in ulla grátia, exspectántibus revelatiónem Dómini nostri Jesu Christi, qui et confirmábit vos usque in finem sine crímine, in die advéntus Dómini nostri Jesu Christi.

Bratři, děkuji Bohu svému vždycky za vás pro tu milost Boží, která vám byla dána v Kristu Ježíši, že ve všem jste v něm zbohatli, ve všelikém slově i ve všelikém poznání, jakož svědectví o Kristu utvrzeno jest mezi vámi, takže nejste pozadu v žádné milosti, jakožto takoví, kteří očekávají zjevení Pána našeho Ježíše Krista; on vás utvrdí až do konce, abyste byli bez úhony v den příchodu Pána našeho Ježíše Krista.

Graduale. Ps. 121, 1 et 7.

Laetátus sum in his, quae dicta sunt mihi: in domum Dómini íbimus. ℣. Fiat pax in virtúte tua, et abundántia in túrribus tuis.

Stupňový zpěv. Ž. 121.

Zaradoval jsem se nad tím, co mi bylo řečeno: Do chrámu Páně půjdeme. ℣. Budiž pokoj v hradbách tvých a hojnost ve věžích tvých.

Allelúja, allelúja. V. Ps. 101, 16. Timébunt gentes nomen tuum Dómine: et omnes reges terrae glóriam tuam. Allelúja.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 101, 16. Báti se budou národové jména tvého, Pane, a všichni králové země slávy tvé. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Matth. c. 9.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 9, 1-8.

Uzdravovati na duši a na těle může toliko Bůh. Jestliže Kristus uzdravil ochrnulého na těle, dokázal zřejmým způsobem, že má božskou moc a tedy také moc odpouštěti hříchy.

In illo témpore: Ascéndens Jesus in navículam, transfretávit, et venit in civitátem suam. Et ecce offerébant ei paralýticum jacéntem in lecto. Et videns Jesus fidem illórum, dixit paralýtico: Confíde fili, remittúntur tibi peccáta tua. Et ecce quidam de scribis dixérunt intra se: Hic blasphémat. Et cum vidísset Jesus cogitatiónes eórum, dixit: Ut quid cogitátis mala in córdibus vestris? Quid est facílius, dícere: Dimittúntur tibi peccáta tua; an dícere: surge et ámbula? Ut autem sciátis, quia fílius hóminis habet potestátem in terra dimitténdi peccáta, tunc ait paralýtico: Surge, tolle lectum tuum, et vade in domum tuam. Et surréxit, et ábiit in domum suam. Vidéntes autem turbae timuérunt, et glorificavérunt Deum, qui dedit potestátem talem homínibus.

Za onoho času Pán Ježíš vstoupiv na lodičku, přeplavil se a přišel do města svého. A hle, přinesli k němu ochrnulého, ležícího na loži. A vida Ježíš víru jejich, řekl ochrnulému: „Doufej, synu, odpouštějí se tobě hříchové tvoji.“ A hle, někteří ze zákoníků řekli sami u sebe: „Tento se rouhá.“ A Ježíš vida myšlení jejich, řekl: „Proč myslíte zlé věci v srdcích svých? Co jest snáze říci: odpouštějí se tobě hříchové tvoji, aneb říci: vstaň a choď? Abyste však věděli, že syn člověka má moc na zemi odpouštěti hříchy, tedy,“ dí ochrnulému, „vstaň, vezmi lože své a jdi do domu svého.“ I vstal a odešel do domu svého. Uzřevše pak to zástupové, báli se a velebili Boha, který dal takovou moc lidem.

Et dicitur Credo.

Následuje Credo.

Offertorium. Exodi 24.

Sanctificávit Móyses altáre Dómino, ófferens super illud holocaústa, et ímmolans víctimas: fecit sacrifícium vespertínum in odórem suavitátis Dómino Deo, in conspéctu filiórum Israel.

Obětování. 2 Mojž. 24,4-5.

Zasvětil Mojžíš oltář Hospodinu, přinášeje na něm celopaly a obětuje zvířata. Přinášel před zraky synů israelských oběť večerní, aby byla vůní líbeznou Hospodinu Bohu.

Secreta

Deus, qui nos per hujus sacrifícii veneránda commércia, unius summae divinitátis partícipes éfficis: praesta, quaesumus; ut sicut tuam cognóscimus veritátem, sic eam dignis móribus assequámur. Per Dóminum nostrum ...

Tichá modlitba

Bože, jenž nás vznešenými dary této oběti účastny činíš jediného nejvyššího Božství, uděl, prosíme, abychom, jelikož tvou poznáváme pravdu, ji také důstojnými osvědčovali mravy. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

Druhá Tichá modlitba za přímluvu Svatých (str. 138).
Třetí modlitba dle libosti. Preface: o Nejsv. Trojici (str. 39).

Communio. Ps. 95, 8-9.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: adoráte Dóminum in aula sancta ejus.

K přijímání. Ž. 95, 8-9.

Vezměte oběti a vejděte do síní jeho; klanějte se Pánu ve stánku svatém jeho.

Postcommunio

Grátias tibi referímus, Dómine, sacro múnere vegetáti, tuam misericórdiam deprecántes: ut dignos nos ejus participatióne perfícias. Per Dóminum ...

Po přijímání

Díky tobě vzdáváme, Pane, nasyceni jsouce svatým darem, a milosrdenství tvé prosíme, abys nás hodnými jeho účastenství učinil. Skrze Pána ...

Druhá modlitba Po přijímání za přímluvu Svatých (str. 139).
Třetí modlitba dle libosti.

Neděle devatenáctá po Svatém Duchu

Jedinou náší spásou jest Bůh. Všecko, co máme a co jsme, to máme od Boha. Kdyby nám náležel celý svět, nic by nám to ke štěstí nepomohlo, kdybychom nestavěli na Bohu. Spasitel náš je ochoten nás vzíti v ochranu, jestliže zachováváme jeho zákony.

Introitus

Salus pópuli ego sum, dicit Dóminus: de quacúmque tribulatióne clamáverint ad me, exaúdiam eos: et ero illórum Dóminus in perpétuum. Ps. 77, 1. Atténdite, pópule meus, legem meam: inclináte aurem vestram in verba oris mei. V. Glória Patri . . .

Vstup

Spása lidu jsem já, praví Pán. V kterémkoliv protivenství volati budou ke mně, vyslyším je a budu jejich Pánem na věky. V. Ž. 77, 1. Popatř, lide můj, na můj zákon. Nakloňte ucha svého ke slovům úst mých. V. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému . . .

Oratio

Omnípotens et miséricors Deus, univérsa nobis adversántia propitiátus exclúde: ut mente et córpore páriter expediti, quae tua sunt, líberis méntibus exsequámur. Per Dóminum . .

Modlitba

Všemohoucí a milosrdný Bože, odvrať milostivě od nás všecka protivenství, abychom na duši a na těle stejně volni, svobodnou tobě sloužili myslí. Skrze Pána našeho . . .

Druhá modlitba za přímluvu Svatých (str. 136).
Třetí modlitba dle libosti.

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Ephésios. c. 4, 23-28.

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola k Efeským. 4, 23-28.

Na křtu svatém jsme se zrodili k novému životu, jehož známkou jest spravedlnost a svatost. Jeho povinnosti načrtává svatý Pavel v dnešní Epištole.

Fratres. Renovámini spíritu mentis vestrae, et indúite novum hóminem, qui secúndum Deum creátus est in justítia, et sanctitáte veritátis. Propter quod deponéntes mendácium, loquímini veritátem unusquísque cum próximo suo: quóniam sumus ínvicem membra. Irascímini, et nolíte peccáre: sol non occídat super iracúndiam vestram. Nolíte locum dare diábolo: qui furabátur, jam non furétur; magis autem labóret, operándo mánibus suis, quod bonum est, ut hábeat unde tríbuat necessitátem patiénti.

Bratři, obnovte se na duchu mysli své a oblecte člověka nového, stvořeného podle Boha a ve spravedlnosti a svatosti pravé. Proto odložíce lež, mluvte pravdu jedenkaždý s bližním svým, neboť jsme vespolek údové. Hněvejte se, ale nehřešte; slunce nezapadej nad hněvem vaším, nedávejte místa ďáblu. Kdo kradl, již nekraď, nýbrž pracuj spíše, dělaje rukama svýma dobré, aby měl z čeho udělit tomu, kdo má nouzi.

Graduale. Ps. 140, 2.

Dirigátur orátio mea, sicut incénsum in conspéctu tuo, Dómine. V. Elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum.

Allelúja, allelúja. V. Ps. 104, 1. Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus: annuntiáte inter gentes ópera ejus. Allelúja.

Stupňový zpěv. Ž. 140.

Nechť se vznese modlitba má, Pane, jako vůně kadidla před tvář tvou. V. Pozdvižení rukou mých budiž za oběť večerní.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 104, 1 Chvalte Pána a vzývejte jméno jeho. Zvěstujte mezi národy díla jeho. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Matth. c. 22.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 22, 1-14.

Také my jsme pozváni k nebeské hostině, která se bude celou věčnost slaviti ke cti Syna Božího. Zkoumejme své nitro, jak jsme přijali toto pozvání, jehož se nám dostalo na křtu svatém. Neztratili jsme čisté roucho svatební, jehož se nám tehdy dostalo a bez něhož nebudeme připuštěni do věčné radosti?

In illo tépore: Loquebátur Jesus Princípibus sacerdótum et Pharisaeis in parábolis, dicens: Símile factum est regnum coelórum hómini regi, qui fecit núptias fílio suo. Et misit servos suos vocáre invitátos ad núptias, et nolébant venire.

Za onoho času Pán Ježíš mluvil k velekněžím a fariseům v podobenství řka: „Podobno jest království nebeské králi, kterýž učinil svatbu synu svému. I poslal služebníky své, aby povolali pozvané na svatbu; ale nechtěli

bant veníre. Iterum misit álios servos, dicens: Dícite invitátis: Ecce prándium meum parávi, tauri mei, et altília occísa sunt, et ómnia paráta: veníte ad núptias. Illi autem neglexérunt et abiérunt, álius in villam suam, álius vero ad negotiatiónem suam: réliqui vero tenuérunt servos ejus, et contuméliis afféctos occidérunt. Rex autem cum audísset, irátus est: et missis exercítibus, suis, pérdidit homicídas illos, et civitátem illórum succéndit. Tunc ait servis suis: Núptiae quidem parátae sunt, sed qui invitáti erant, non fuérunt digni. Ite ergo ad éxitus viárum, et quoscúmque invenéritis, vocáte ad núptias. Et egréssi servi ejus in vias, congregavérunt omnes, quos invenérunt, malos et bonos, et implétae sunt núptiae discumbéntium. Intrávit autem rex, ut vidéret discumbéntes, et vidit ibi hóminem non vestítum veste nuptiáli. Et ait illi: Amíce, quómodo huc intrásti, non habens vestem nuptiálem? At ille obmútuit. Tunc dixit rex minístris: Ligátis mánibus et pédibus ejus, míttite eum in ténebras exterióres: ibi erit fletus, et stridor déntium. Multi enim sunt vocáti, pauci vero elécti.

přijíti. Opět poslal jiné služebníky řka: ‚Povězte pozvaným: Aj oběd svůj připravil jsem; volové moji a dobytek krmný pobiti jsou a všecko jest připraveno; pojďte na svatbu.‘ Ale oni nedbali a odešli, jeden do dvora svého, jiný po zaměstnání svém. Ostatní pak zjímavše služebníky jeho, potupili je a zabili. I rozhněval se král a poslav vojska svá zahubil ony vrahy a město jejich zapálil. Potom řekl služebníkům svým: ‚Svatba jest sice připravena, ale ti, kteří byli pozváni, nebyli hodni. Jděte tedy na rozcestí, a kohokoli naleznete, pozvete na svatbu.‘ I vyšli služebníci jeho na cesty a shromáždili všecky, které nalezli, zlé i dobré, a naplnila se svatba hodovníky. Vyšed pak král, aby se podíval na hodovníky, spatřil tam člověka neoděného rouchem svatebním. I řekl jemu: ‚Příteli, kterak jsi sem vešel, nemaje roucha svatebního?‘ On pak oněměl. Tu řekl král služebníkům: ‚Svažte ruce i nohy jeho a uvrzte jej do temnosti vnější; tam bude pláč a skřípění zubů,‘ neboť mnoho jest povolaných, ale málo vyvolených.“

Et dicitur Credo.

Následuje Credo.

Offertorium. Ps. 137, 7.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me, Dómine: et super iram inimicórum meórum exténdes manum tuam, et salvum me fáciet déxtera tua.

Obětování. Ž. 137, 7.

Když se budu potáceti uprostřed soužení, vzkřísíš mne, Pane; proti zlobě nepřátel mých vztáhneš ruku svou a pravice tvá mne vysvobodí.

Secreta

Haec múnera, quaesumus, Dómine, quae óculis tuae majestátis offérimus, salutária nobis esse concéde. Per Dóminum ...

Tichá modlitba

Dej, prosíme, Pane, ať tyto dary, které před zraky tvé velebnosti obětujeme, spasitelným, nám se stanou. Skrze Pána ...

Druhá Tichá modlitba za přímluvu Svatých (str. 138).

Třetí modlitba dle libosti. Preface: o Nejsv. Trojici (str. 39).

Communio. Ps. 118, 4-5.

Tu mandásti mandáta tua custodíri nimis: útinam dirigántur viae meae, ad custodiéndas justificatiónes tuas.

K přijímání. Ž. 118, 4-5.

Ty jsi nařídil, aby přikázání tvá byla s velkou věrností zachovávána! Kéž by cesty moje směřovaly k zachovávání ustanovení tvých.

Postcommunio

Tua nos, Dómine, medicinális operátio, et a nostris perversitátibus cleménter expédiat, et tuis semper fáciat inhaerére mandátis. Per Dóminum ..

Po přijímání

Tvoje léčivé působení, Pane, nechť nás laskavě našich zvráceností zbaví a učiní, abychom přikázání tvých stále se přidržovali. Skrze Pána našeho ...

Druhá modlitba Po přijímání za přímluvu Svatých (str. 139).

Třetí modlitba dle libosti.

Neděle dvacátá po Svatém Duchu

Stihne-li nás nějaké neštěstí nebo bolest, vyznejme, že jsme si toho zasloužili, neboť nesloužíme Bohu věrně. Spolehejme však v pokorné důvěře, že Bůh nám dá poznati své nekonečné milosrdenství, jestliže se k Němu opět vrátíme.

Introitus. Dan. 3.

Ómnia, quae fecísti nobis, Dómine, in vero judício fecísti: quia peccávimus tibi, et mandátis tuis non obedívimus: sed da glóriam nómini tuo, et fac nobíscum secúndum multitúdinem misericórdiae tuae Ps.118,1. Beáti immaculáti in via: qui ámbulant in lege Dómini. ℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto ...

Vstup. Dan. 3, 31, 29 a 35.

Všecko, co jsi nám učinil, Pane, podle spravedlivého rozhodnutí jsi učinil, neboť jsme zhřešili před tebou a přikázání tvých neposlouchali. Dej však slávu jménu svému a nalož s námi podle množství milosrdenství svého. Ž. 118, 1. Blahoslavení bezúhonní na cestě životem, kteří chodí v zákoně Páně. ℣. Sláva Otci..

Oratio

Largíre, quaesumus, Dómine, fidélibus tuis indulgéntiam placátus et pacem: ut páriter ab ómnibus mundéntur offénsis, et secúra tibi mente desérviant. Per Dóminum ...

Druhá modlitba za přímluvu Třetí modlitba dle libosti.

Modlitba

Usmiř se, prosíme, Pane, a uděl svým věrným odpuštění a pokoje; nechť jsou zároveň očištěni ode všech hříchů a s bezpečnou tobě slouží myslí. Skrze Pána našeho ...

Svatých (str. 136).

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Ephésios. c. 5, 15-21.

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola k Efeským. 5, 15-21.

Doba naší zkoušky zde na světě je velice krátká; neztrácejme tedy ani okamžiku a využijme jí ke konání dobrých skutků.

Fratres. Vidéte quómodo caute ambulétis: non quasi insipiéntes, sed ut sapiéntes, rediméntes tempus, quóniam dies mali sunt. Proptérea nolíte fíeri imprudéntes, sed intelligéntes, quae sit volúntas Dei. Et nolíte inebriári vino, in quo est luxúria, sed implémini Spíritu Sancto, loquéntes vobismetípsis in

Bratři, hleďte, kterak byste žili pečlivě, ne jako nemoudří, nýbrž jako moudří, vykupujíce čas, neboť dnové jsou zlí. Proto nebuďte nerozumní, nýbrž srozumějte, která jest vůle Boží. A neopíjejte se vínem, jest v tom prostopášnost, nýbrž naplňujte se Duchem Svatým, mluvíce k sobě vespolek v

psalmis, et hymnis, et cánticis spirituálibus, cantántes, et psalléntes in córdibus vestris Dómino: grátias agéntes semper pro ómnibus in nómine Dómini nostri Jesu Christi, Deo et Patri. Subjécti ínvicem in timóre Christi.

žalmech a chvalozpěvech a v písních duchovních, zpívajíce a hrajíce ve svém srdci Pánu, děkujíce vždycky za všecko ve jménu Pána našeho Ježíše Krista Bohu a Otci. Poddáni buďte jedni druhým v bázni Kristově.

Graduale. Ps. 144, 15-16.

Óculi ómnium in te sperant, Dómine: et tu das illis escam in témpore opportúno. ℣. Áperis tu manum tuam, et imples omne ánimal benedictióne.

Stupňový zpěv. Ž. 144.

Oči všech upírají se s důvěrou k tobě, Pane, a ty dáváš jim pokrm v pravý čas. ℣. Ty otvíráš ruku svou a naplňuješ každého živočicha požehnáním.

Allelúja, allelúja. ℣. Ps. 107, 2. Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum: cantábo, et psallam tibi, glória mea. Allelúja.

Aleluja, aleluja. ℣. Ž. 107, 2. Připraveno jest srdce mé, Bože, připraveno jest srdce mé; pěti budu a hráti tobě, slávo má. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Joánnem. c. 4.

† Slova sv. Evangelia podle Jana. 4, 46-53.

V dnešním Evangeliu slyšíme, jak Spasitel odměňuje pokornou důvěru ve svou milosrdnou všemohoucnost.

In illo témpore: Erat quidam régulus, cujus fílius infirmabátur Caphárnaum. Hic cum audísset, quia Jesus adveníret a Judaea in Galilaeam, ábiit ad eum, et rogábat eum ut descénderet, et sanáret fílium ejus: incipiébat enim mori. Dixit ergo Jesus ad eum: Nisi signa et prodígia vidéritis, non créditis. Dicit

Za onoho času byl jeden úředník královský v Kafarnaum, jehož syn byl nemocen. Ten uslyšev, že Ježíš přichází z Judska do Galilee, odebral se k němu a prosil ho, aby přišel a uzdravil syna jeho; neboť počínal umírati. I řekl k němu Ježíš: „Neuzříte-li divů a zázraků, neuvěříte.“ Dí jemu úřed-

ad eum régulus: Dómine, descénde priúsquam moriátur fílius meus. Dicit ei Jesus: Vade, fílius tuus vivit. Crédidit homo sermóni, quem dixit ei Jesus, et ibat. Jam autem eo descendénte, servi occurrérunt ei, et nuntiavérunt dicéntes, quia fílius ejus víveret. Interrogábat ergo horam ab eis, in qua mélius habúerit. Et dixérunt ei: quia heri hora séptima relíquit eum febris. Cognóvit ergo pater, quia illa hora erat, in qua dixit ei Jesus: Fílius tuus vivit: et crédidit ipse, et domus ejus tota.

ník královský: „Pane, pojď, prve než umře syn můj.“ Dí jemu Ježíš: „Jdi, syn tvůj jest živ.“ Člověk ten uvěřil slovu, které mu pravil Ježíš, a šel. Když pak byl již na cestě, služebníci jeho potkali se s ním a zvěstovali mu řkouce, že syn jeho jest živ. I otázal se jich na hodinu, ve kterou se mu ulevilo. A oni mu řekli: „Včera v jednu hodinu odpoledne přestala mu zimnice.“ Poznal tedy otec, že to byla ona hodina, ve které mu Ježíš řekl: „Syn tvůj jest živ.“ I uvěřil v něho on sám i celý dům jeho.

Et dicitur Credo.

Následuje Credo.

Offertorium. Ps. 136, 1.

Super flúmina Babylónis illic sédimus et flévimus, dum recordarémur tui Sion.

Obětování. Ž. 136, 1.

Při řekách babylonských jsme sedávali a plakávali, když jsme si vzpomínali na tebe, Sione.

Secreta

Coeléstem nobis praebeant haec mystéria, quaesumus, Dómine, medicínam: et vítia nostri cordis expúrgent. Per Dóminum nostrum Jesum Christum..

Tichá modlitba

Nebeským lékem, prosíme, Pane, ať nám jsou tato tajemství a nechť srdce naše hříchů zbaví. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

Druhá Tichá modlitba za přímluvu Svatých (str. 138).

Třetí modlitba dle libosti. Preface: o Nejsv. Trojici (str. 39).

Communio. Ps. 118.

Meménto verbi tui servo tuo, Dómine, in quo mihi spem dedísti; haec me

K přijímání. Ž. 118,49-50.

Pamatuj na slovo své k služebníku svému, Pane, kterýmž jsi mne ubezpečil;

consoláta est in humilitáte mea.

to jest mi útěchou v soužení mém.

Postcommunio

Ut sacris, Dómine, reddámur digni munéribus: fac nos, quaesumus, tuis semper obedíre mandátis. Per Dóminum nostrum...

Po přijímání

Abychom se stali, Pane, hodnými posvátných darů, učiň prosíme, bychom přikázání tvých vždycky poslouchali. Skrze Pána...

Druhá modlitba Po přijímání za přímluvu Svatých (str. 139).

Třetí modlitba dle libosti.

Neděle dvacátá prvá po Svatém Duchu

Blahoslavení ti, kdož plní vůli Boha, neboť má moc je za to odměniti! Všecka vzpurnost proti Bohu je marna, neboť nikdo nemůže mu odolati. A proč se vzpouzeti proti Bohu, od něhož pochází všecko dobré a krásné?

Introitus. Esther. 13.

In voluntáte tua, Dómine, univérsa sunt pósita, et non est qui possit resístere voluntáti tuae: tu enim fecísti ómnia, coelum et terram, et univérsa quae coeli ámbitu continéntur: Dóminus universórum tu es. Ps. 118, 1. Beáti immaculáti in via: qui ámbulant in lege Dómini. ℣. Glória Patri...

Vstup. Esth. 13,9a 10-11.

Na vůli tvé, Pane, všecko spočívá a není, kdož by mohl vůli tvé vzdorovati, nebot ty jsi učinil všecko: nebe i zemi a všecko, co okrsek nebeský v sobě pojímá. Pán vesmíru jsi ty. Ž. 118. 1. Blahoslavení bezúhonní na cestě, kteří chodí v zákoně Páně. ℣. Sláva Otci i Synu i Duchu...

Oratio

Famíliam tuam, quaesumus, Dómine, contínua pietáte custódi: ut a cunctis adversitátibus, te protegénte sit líbera; et in bonis áctibus tuo nómini sit devóta. Per Dóminum...

Modlitba

Rodinu svou, prosíme, Pane, ustavičnou dobrotivostí ochraňuj, aby tvou záštitou byla zbavena všech protivenství a v dobrých skutcích oddána jménu tvému. Skrze Pána...

Druhá modlitba za přímluvu Svatých (str. 136).

Třetí modlitba dle libosti.

Léctio
Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Ephésios. c. 6, 10-17.

Čtení
z listu sv. Pavla Apoštola k Efeským. 6, 10-17.

Nebojme se ani útoků pekla ani světa! Vezměme na sebe zbroj Boží, jak ji dnes popisuje svatý Pavel, a vítězství naše jest jisté!

Fratres. Confortámini in Dómino, et in poténtia virtútis ejus. Indúite vos armatúram Dei, ut possítis stare advérsus insídias diáboli: quóniam non est nobis colluctátio advérsus carnem et sánguinem: sed advérsus príncipes et potestátes, advérsus mundi rectóres tenebrárum harum, contra spirituália nequítiae, in coeléstibus. Proptérea accípite armatúram Dei, ut possítis resístere in die malo, et in ómnibus perfécti stare. State ergo succíncti lumbos vestros in veritáte, et indúti lorícam justítiae, et calceáti pedes in praeparatióne Evangélii pacis: in ómnibus suméntes scutum fídei, in quo possítis ómnia tela nequíssimi ígnea exstínquere: et gáleam salútis assúmite: et gládium spíritus, quod est verbum Dei.

Bratři, nechte se posilňovati v Pánu, a to v moci síly jeho. Oblecte se v plnou zbroj Boží, abyste mohli čeliti úkladům ďáblovým, neboť bojování naše není proti krvi a tělu, nýbrž proti knížectvím a mocnostem, proti světovládcům této temnosti, proti duchům zlým v povětří. Proto vezměte plnou zbroj Boží, abyste mohli odolati v den zlý a vykonajíce všecko státi vítězně. Stůjte tedy pohotově jsouce opásáni na bedrech pravdou, oblečeni v pancíř spravedlnosti a obuti na nohou hotovostí evangelia pokoje, vezmouce ke všemu tomu štít víry, kterým byste mohli uhasiti všecky ohnivé šípy nešlechetníkovy, a vezměte přilbici spásy a meč Ducha, to jest slovo Boží.

Graduale. Ps. 89, 1-2.

Dómine, refúgium factus es nobis a generatióne et progénie. ℣. Priúsquam montes fíerent aut formarétur terra et orbis: a saeculo, et usque in saeculum tu es, Deus.

Stupňový zpěv. Ž. 89.

Pane, tys býval útočištěm naším od pokolení do pokolení. ℣. Dříve než učiněny byly hory a vytvořena země a okrsek zemský, od věků až na věky jsi ty, Bože.

Allelúja, allelúja. ℣. Ps. 113, 1. In éxitu Israel de Aegýpto, domus Jacob de pópulo bárbaro. Allelúja.

Aleluja, aleluja ℣. Ž. 113, 1. Israel vyšel z Egypta, dům Jakubův z národa cizího. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Matth. c. 18.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 18, 23-35.

Bůh nám odpustil už tolikráte a tak těžké dluhy; buďme tedy ochotni odpouštěti také našim bližním, kteří se něčím proti nám provinili! Jinak by Bůh naložil i s námi podle přísné spravedlnosti!

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Assimilátum est regnum coelórum hómini regi, qui vóluit ratiónem pónere cum servis suis. Et cum coepísset ratiónem pónere, oblátus est ei unus, qui debébat ei decem mília talénta. Cum autem non habéret unde rédderet, jussit eum dóminus ejus venúmdari, et uxórem ejus, et fílios, et ómnia quae habébat, et reddi. Prócidens autem servus ille, orábat eum, dicens: Patiéntiam habe in me, et ómnia reddam tibi. Misértus autem dóminus servi illíus dimísit eum, et débitum dimísit ei. Egréssus autem servus ille, invénit unum de consérvis suis, qui debébat ei centum denários: et tenens suffocábat eum, dicens: Redde quod debes. Et próZa onoho času Pán Ježíš pověděl učedníkům podobenství toto: „Podobno jest království nebeské králi, který chtěl počet klásti se služebníky svými. A když počal počet klásti, přivedli mu jednoho, který mu byl dlužen deset tisíc hřiven. Když pak neměl čím zaplatit, rozkázal jej pán jeho prodati, též manželku jeho i dítky a všecko, co měl, a zaplatit. Padnuv tedy služebník ten před ním, prosil ho řka: ‚Poshověj mi, a všecko zaplatím tobě.' I slitoval se pán nad služebníkem oním, propustil ho a dluh mu odpustil. Vyšed pak služebník ten, nalezl jednoho ze svých spoluslužebníků, který mu byl dlužen sto denárů. I uchopil ho a hrdloval se s ním řka: ‚Zaplať, co's dlužen.' Pad-

cidens consérvus ejus, rogábat eum, dicens: Patiéntiam habe in me, et ómnia reddam tibi. Ille autem nóluit; sed ábiit, et misit eum in cárcerem, donec rédderet débitum. Vidéntes autem consérvi ejus quae fiébant, contristáti sunt valde: et venérunt et narravérunt dómino suo ómnia quae facta fúerant. Tunc vocávit illum dóminus suus: et ait illi: Serve nequam, omne débitum dimísi tibi, quóniam rogásti me; nónne ergo opórtuit et te miseréri consérvi tui, sicut et ego tui misértus sum? Et irátus dóminus ejus, trádidit eum tortóribus, quoadúsque rédderet univérsum débitum Sic et Pater meus coeléstis fáciet vobis, si non remiséritis unusquísque fratri suo de córdibus vestris.

Et dicitur Credo.

Offertorium. Job 1.

Vir erat in terra Hus nómine Job: simplex et rectus, ac timens Deum: quem Satan pétiit, ut tentáret: et data est ei potéstas a Dómino in facultátes, et in carnem ejus; perdidítque omnem substántiam ipsíus, et fílios: carnem quoque ejus gravi úlcere vulnerávit.

nuv tedy spolusluţebník jeho před ním, prosil ho řka: ‚Poshověj mi, a všecko zaplatím tobě.' Ale on nechtěl, nýbrž odešed, dal jej do žaláře, až by zaplatil dluh. Uzřevše pak spolusluţebníci jeho, co se událo, zarmoutili se velice a přišedše, pověděli pánu svému všecko, co se bylo stalo. Tu povolal ho pán jeho a řekl jemu: „Služebníku nešlechetný, všecken dluh odpustil jsem tobě, poněvadž jsi mě prosil; neměl-li jsi tedy také ty slitovati se nad spolusluţebníkem svým, jakož i já slitoval jsem se nad tebou?' I rozhněval se pán jeho a dal jej mučitelům, dokud by nezaplatil všeho dluhu. Tak i Otec můj nebeský učiní vám, neodpustíte-li jedenkaţdý bratru svému ze srdcí svých."

Následuje Credo.

Obětování. Job 1.

Byl muž v zemi Hus, jménem Job; prostý, upřímný a bohabojný. Toho vyţádal si satan, aby jej směl pokoušeti. I byla mu dána moc od Pána nad jeho majetkem a nad jeho tělem. Zničil tedy všechen statek jeho a dítky; také tělo jeho těţkým malomocenstvím zranil.

Secreta

Súscipe, Dómine, propítius hóstias, quibus et te placári voluísti, et nobis salútem poténti pietáte restítui. Per Dóminum nostrum Jesum Christum...

Tichá modlitba

Přijmi, Pane, milostivě obětní dary, kterými jsi i usmířen býti i v mocné dobrotivosti své naši spásu obnoviti chtěl. Skrze Pána našeho...

Druhá Tichá modlitba za přímluvu Svatých (str. 138).
Třetí modlitba dle libosti. Preface: o Nejsv. Trojici (str. 39).

Communio. Ps. 118,81,84,86.

In salutári tuo ánima mea, et in verbum tuum sperávi: quando fácies de persequéntibus me judícium? iníqui persecúti sunt me, ádjuva me, Dómine, Deus meus.

K přijímání. Ž. 118.

Po spáse tvé prahne duše má a ve slovo tvé doufám. Kdy vykonáš soud nad mými pronásledovateli? Nešlechetníci mne pronásledují, pomoz mi, Pane, Bože můj.

Postcommunio

Immortalitátis alimóniam consecúti, quaesumus, Dómine: ut, quod ore percépimus, pura mente sectémur. Per Dóminum...

Po přijímání

Nesmrtelnosti potravu přijavše, prosíme, Pane, abychom to, co jsme ústy požili, čistou následovali myslí. Skrze Pána...

Druhá modlitba Po přijímání za přímluvu Svatých (str. 139).
Třetí modlitba dle libosti.

Neděle dvacátá druhá po Svatém Duchu

Kdyby Bůh hleděl pouze na naše nepravosti, byli bychom do jednoho ztraceni. On jest však také nekonečně milosrdný všem, kdoţ se k němu s důvěrou utíkají.

Introitus. Ps. 129, 3-4.

Si iniquitátes observáveris, Dómine: Dómine, quis sustinébit? quia apud te propitiátio est, Deus Israel. Ps. ib. 1-2. De profúndis clamávi ad te, Dómine: Dómine, exaúdi vocem meam. ℣. Glória Patri...

Vstup. Ž. 129, 3-4.

Budeš-li na nepravosti, Hospodine, hleděti, Pane, kdoţ obstojí? Však u tebe jest smilování, Bože Israelův. Ž. tamt. 1-2. Z hlubin volám k tobě, Pane: Pane, vyslyš moje volání. ℣. Sláva Otci...

Oratio

Deus, refúgium nostrum, et virtus: adésto piis Ecclésiae tuae précibus, auctor ipse pietátis, et praesta; ut, quod fidéliter pétimus, efficáciter consequámur. Per Dóminum nostrum ...

Modlitba

Bože, útočiště naše a sílo, vyslyš zbožné prosby Církve své, sám jsa zbožnosti původce; popřej, abychom, začs důvěrou prosíme, skutečně dosáhli. Skrze Pána našeho ...

Druhá modlitba za přímluvu Svatých (str. 136).
Třetí modlitba dle libosti.

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Philippénses. cap. 1.

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola k Filippenským. 1, 6-11.

Církev svatá se ústy sv. Pavla i za nás modlí, aby naše láska neustále vzrůstala a pudila nás k tomu, abychom se zachovali čistými a bezúhonnými pro den Soudu.

Fratres. Confídimus in Dómino Jesu, quia qui coepit in vobis opus bonum, perfíciet usque in diem Christi Jesu. Sicut est mihi justum hoc sentíre pro ómnibus vobis: eo quod hábeam vos in corde, et in vínculis meis, et in defensióne, et confirmatióne Evangélii, sócios gaúdii mei omnes vos esse. Testis enim mihi est Deus, quómodo cúpiam omnes vos in viscéribus Jesu Christi. Et hoc oro, ut cáritas vestra magis ac magis abúndet in sciéntia, et in omni sensu: ut probétis potióra, ut sitis sincéri, et sine offénsa in diem Christi, repléti fructu justítiae per Jesum Christum in glóriam et laudem Dei.

Bratři, důvěřuji v Pánu Ježíši, že ten, jenž započal ve vás dílo dobré, dokoná je až do dne Krista Ježíše. Vždyť jest mi spravedlivo smýšleti to o všech vás, poněvadž vás mám v srdci jakožto ty, kteří jste všickni účastni mé radosti jak v okovech mých, tak v hájení a utvrzování evangelia; neboť Bůh jest mi svědkem, jak toužím po vás všech v srdci Ježíše Krista. A za to se modlím, aby láska vaše víc a více se rozmáhala v poznání a veškerém cítění, byste schvalovali věci lepší, abyste byli čisti a nepohoršivi ke dni Kristovu, naplněni jsouce ovocem spravedlnosti skrze Ježíše Krista ke slávě a chvále Boží.

Graduale. Ps. 132, 1-2.

Ecce, quam bonum, et quam jucúndum, habitáre fratres in unum. ℣. Sicut unguéntum in cápite, quod descéndit in barbam, barbam Aaron.

Allelúja, allelúja. ℣. Ps. 113, 11. Qui timent Dóminum, sperent in eo: adjútor et protéctor eórum est. Allelúja.

Stupňový zpěv. Ž. 132.

Hle, jak dobré a utěšené to jest, když bratří bydlí jednomyslně pospolu. ℣. Jest to jako vonná mast na hlavě, která stékala na bradu, na bradu Aronovu.

Aleluja, aleluja. ℣. Ž. 113, 11. Kdož se bojí Pána, doufají v něho. On jest jejich pomocník a ochránce. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Matth. c. 22.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 22, 15-21.

Dejme každému, co mu patří! Světským vrchnostem jsme povinni dávati to, k čemu jim dal Bůh právo; Boha jsme pak povinni poslouchati ve všech jeho přikázáních.

In illo témpore: Abeúntes Pharisaei consílium iniérunt, ut cáperent Jesum in sermóne. Et mittunt ei discípulos suos cum Herodiánis, dicéntes: Magíster, scimus quia verax es, et viam Dei in veritáte doces, et non est tibi cura de áliquo: non enim réspicis persónam hóminum: dic ergo nobis quid tibi vidétur, licet censum dare Caesari, an non? Cógnita autem Jesus nequítia eórum, ait: Quid me tentátis hypócritae? osténdite mihi numísma census. At illi obtulérunt ei denárium. Et ait illis Jesus: Cujus est imágo haec, et super-

Za onoho času fariseové odešedše radili se, kterak by Ježíše polapili v řeči. I poslali k němu učedníky své s herodiány řkouce: „Mistře, víme, že pravdomluvný jsi a cestě Boží v pravdě učíš a nedbáš na nikoho, neboť nepatříš na osobu lidskou. Pověz nám tedy, co se tobě zdá: sluší-li dávati daň císaři, či nikoli?“ Ale Ježíš poznav zlobu jejich řekl: „Proč mě pokoušíte, pokrytci? Ukažte mi peníz daně.“ I podali mu denár. A Ježíš řekl jim: „Čí jest tento obraz i nápis?“ Řkou jemu: „Císařův.“ Tu řekl jim: „Dávejte tedy, co jest

scríptio? Dicunt ei: Caesaris. Tunc ait illis: Réddite ergo quae sunt Caesaris, Caesari; et quae sunt Dei, Deo. Credo.

císařovo, císaři, a co jest Božího, Bohu.“

Následuje Credo.

Offertorium
Esther 14, 12 et 13.

Recordáre mei, Dómine, omni potentátui dóminans: et da sermónem rectum in os meum, ut pláceant verba mea in conspéctu príncipis.

Obětování
Esther 14, 12 a 13.

Rozpomeň se na mne, Pane, panovníče nad všelikou mocí; dej řeč spořádanou v ústa má, aby se líbila slova moje před tváří knížete.

Secreta

Da, miséricors Deus: ut haec salutáris oblátio, et a própriis nos reátibus indesinénter expédiat, et ab ómnibus tueátur advérsis. Per Dóminum nostrum ...

Tichá modlitba

Dej, milosrdný Bože, ať tato spasitelná oběť nás od našich vlastních vin neustále zprošťuje a ode všech protivenství chrání. Skrze Pána našeho ...

Druhá Tichá modlitba za přímluvu Svatých (str. 138).
Třetí modlitba dle libosti. Preface: o Nejsv. Trojici (str. 39.)

Communio. Ps. 16, 6.

Ego clamávi, quóniam exaudísti me, Deus: inclína aurem tuam, et exaúdi verba mea.

K přijímání. Ž. 16, 6.

Já volám, neboť ty mne vyslýcháš, Bože. Nakloň ucha svého a vyslyš slova má.

Postcommunio

Súmpsimus, Dómine, sacri dona mystérii, humíliter deprecántes: ut, quae in tui commemoratiónem nos fácere praecepísti, in nostrae proficiant infirmitátis auxílium. Qui vivis ...

Po přijímání

Přijali jsme, Pane, dary svatého tajemství a pokorně prosíme, aby to, co jsi nám na svou památku konati uložil, ku pomoci slabosti naší přispělo. Jenž žiješ a kraluješ ...

Druhá modlitba Po přijímání za přímluvu Svatých (str. 139).
Třetí modlitba dle libosti.

Neděle dvacátá třetí po Svatém Duchu

Má-li tato neděle být poslední po Svatém Duchu, vezme se následující mše svatá (24. po Svatém Duchu) a neděle 23. se čte v předcházející sobotu.

Bůh jest Bohem míru a pokoje a netouží po tom, aby nás trestal. Stačí pokorně k Němu volati a okamžitě nás navštíví se svým milosrdenstvím. Připravil již pro nás příbytky ve svém království, zatoužíme-li dostati se z otroctví hříchu.

Introitus. Jeremiae 29.

Dicit Dóminus: ego cógito cogitatiónes pacis, et non afflictiónis: invocábitis me, et ego exaúdiam vos: et redúcam captivitátem vestram de cunctis locis. Ps. 84, 2. Benedixísti, Dómine, terram tuam: avertísti captivitátem Jacob. ℣. Glória Patri...

Vstup. Jerem. 29, 11, 12 a 14

Praví Hospodin: „Já obmýšlím myšlenky pokoje a ne trápení. Volejte ke mně a já vás vyslyším a přivedu nazpět vaše zajaté se všech míst.“ Ž. 84, 2. Požehnal jsi, Pane, zemi své; odvrátil jsi zajetí od Jakuba. ℣. Sláva Otci i Synu i Duchu ...

Oratio

Absólve, quaesumus, Dómine, tuórum delícta populórum: ut a peccatórum néxibus, quae pro nostra fragilitáte contráximus, tua benignitáte liberémur. Per Dóminum nostrum ...

Modlitba

Odpusť, prosíme, Pane, hříchy národů svých; abychom od vazeb hříchů, jež pro křehkost svou jsme na sebe uvalili, dobrotivostí tvou osvobozeni byli. Skrze Pána našeho ...

Druhá modlitba za přímluvu Svatých (str. 136).
Třetí modlitba dle libosti.

Léctio
Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Philippénses. cap. 3.

Čtení
z listu sv. Pavla Apoštola k Filippenským. 3, 17-4, 3.

Konec nepřátel Kříže bude hrozný! Proto žijme tak, jak se na nebeské dědice sluší; pak i naše ubohé tělo promění se v den Kristův v slávu, podobnou jeho.

Fratres. Imitatóres mei estóte, et observáte eos, qui ita ámbulant, sicut habétis formam nostram. Multi enim ámbulant, quos saepe dicébam vobis (nunc

Bratři, buďte mými následovníky a patřte na ty, kteří tak žijí, jak máte příklad na nás. Neboť mnoho žije těch, o nichž jsem vám často pravil,

autem et flens dico) inimícos crucis Christi: quorum finis intéritus: quorum Deus venter est: et glória in confusióne ipsórum, qui terréna sápiunt. Nostra autem conversátio in coelis est: unde étiam Salvatórem exspectámus Dóminum nostrum Jesum Christum, qui reformábit corpus humilitátis nostrae, configurátum córpori claritátis suae, secúndum operatiónem, qua étiam possit subjícere sibi ómnia. Itaque, fratres mei caríssimi, et desideratíssimi, gaúdium meum et coróna mea: sic state in Dómino, caríssimi. Evódiam rogo, et Sýntychen déprecor idípsum sápere in Dómino. Etiam rogo et te germáne compar, ádjuva illas, quae mecum laboravérunt in Evangélio cum Cleménte, et céteris adjutóribus meis, quorum nómina sunt in libro vitae.

nyní pak i s pláčem pravím, že jsou nepřáteli kříže Kristova, jichžto konec jest zahynutí, jichž bohem jest břicho a sláva v hanbě jejich, těch totiž, kteří myslí na věci pozemské. Vždyť naše obec jest v nebesích, odkud také jako Spasitele očekáváme Pána našeho Ježíše Krista, který promění tělo naší nízkosti, aby bylo podobno tělu slávy jeho, a to podle moci, kterou může také podmaniti si všecko. Proto, bratři mojí rozmilí a přežádoucí, radosti má a koruno má, tak stůjte pevně v Pánu, miláčkové. Evodii prosím a Syntychu žádám, aby jednostejně smýšleli v Pánu. Ano i tebe prosím, pravý Synzygu, pomáhej jim, neboť ony se mnou pracovaly v evangeliu i s Klementem a s ostatními spolupracovníky mými, jejichž jména jsou v knize života.

Graduale. Ps. 43, 8-9.

Liberásti nos Dómine ex effligéntibus nos: et eos, qui non odérunt, confudísti. ℣. In Deo laudábimur tota die, et in nómine tuo confitébimur in saecula.

Allelúja, allelúja. ℣. Ps. 129, 1-2. De profúndis clamávi ad te, Dómine: Dómine, exaúdi oratiónem meam. Alleluja.

Stupňový zpěv. Ž. 43.

Osvobodil jsi nás, Pane, od sužovatelů našich a nenávistníky naše jsi zahanbil. ℣. V Bohu honositi se budeme ustavičně; jméno tvé velebiti na věky.

Aleluja, aleluja. ℣. Ž. 129, 1-2. Z hlubin volám k tobě, Pane. Pane, vyslyš modlitbu mou. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Matth. c. 9.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 9, 18-26.

Dnešní Evangelium ukazuje na dvou zázracích, že Kristus má moc nás nejen uzdraviti od všech běd, ale také vzkřísiti k novému životu v Poslední den!

In illo témpore: Loquénte Jesu ad turbas, ecce princeps unus accéssit, et adorábat eum, dicens: Dómine, fília mea modo defúncta est: sed veni, impóne manum tuam super eam, et vivet. Et surgens Jesus sequebátur eum, et discípuli ejus. Et ecce múlier, quae sánguinis fluxum patiebátur duódecim annis, accéssit retro, et tétigit fímbriam vestiménti ejus. Dicébat enim intra se: Si tetígero tantum vestiméntum ejus, salva ero. At Jesus convérsus, et vidéns eam, dixit: Confíde fília, fides tua te salvam fecit. Et salva facta est múlier ex illa hora. Et cum venísset Jesus in domum príncipis, et vidísset tibícines, et turbam tumultuántem, dicébat: Recédite; non est enim mórtua puélla, sed dormit. Et deridébant eum. Et cum ejécta esset turba, intrávit, et ténuit manum ejus. Et surréxit puélla. Et éxiit fama haec in univérsam terram illam. Et dicitur Credo.

Za onoho času, když Pán Ježíš mluvil k zástupům, hle, představený jeden přistoupiv, klaněl se mu řka: „Pane, dcera má právě skonala, ale pojď, vlož na ni ruku svou, a bude žíti.“ I vstal Ježíš a šel za ním i učedníci jeho. A hle, žena, která trpěla krvotokem dvanácte roků, přistoupila odzadu a dotkla se třepení roucha jeho, neboť byla řekla sama u sebe: „Dotknu-li se jen roucha jeho, budu uzdravena.“ Ale Ježíš obrátil se a uzřev ji, pravil: „Buď dobré mysli, dcero, víra tvá tě uzdravila.“ I byla zdráva od té hodiny. Přišed pak Ježíš do domu představeného a spatřiv pištce i zástup hlučící, řekl: „Odejděte, neboť neumřela dívka, nýbrž spí.“ I posmívali se mu. A když byl vypuštěn zástup, vešel a ujal ji za ruku její. I vstala dívka. A roznesla se pověst ta po celé té zemi.

Následuje Credo.

Offertorium. Ps. 129.

De profúndis clamávi ad te, Dómine, Dómine exaúdi oratiónem meam: de profúndis clamávi ad te, Dómine.

Obětování. Ž. 129, 1-2.

Z hlubin volám k tobě, Pane. Pane, vyslyš modlitbu mou. Z hlubin volám k tobě, Pane.

Secreta

Pro nostrae servitútis augménto sacrifícium tibi, Dómine, laudis offérimus: ut, quod imméritis contulísti, propítius exsequáris. Per Dóminum nostrum..

Tichá modlitba

Na povznesení služebnosti své obětujeme ti, Pane, oběť chvály, abys to, co jsi nám bez naší zásluhy daroval, milostivě dokonal. Skrze Pána...

Druhá Tichá modlitba za přímluvu Svatých (str. 139).
Třetí modlitba dle libosti. Preface: o Nejsv. Trojici (str. 39).

Communio. Marci 11, 24.

Amen dico vobis, quidquid oránte pétitis, crédite, quia accipiétis, et fiet vobis.

K přijímání. Marek 11.

Amen, pravím vám: Začkoliv budete prositi v modlitbě, věřte, že obdržíte a stane se vám.

Postcommunio

Quaesumus, omnípotens Deus: ut, quos divína tríbuis participatióne gaudére, humánis non sinas subjacére perículis. Per Dóminum nostrum...

Po přijímání

Prosíme, všemohoucí Bože, aby těm, kterým dáváš radovati se z účasti na Božském, lidským nebezpečím podlehnouti nedal. Skrze Pána...

Druhá modlitba Po přijímání za přímluvu Svatých (str. 139).
Třetí modlitba dle libosti.

Neděle 3., 4., 5. a 6., které přebývají po Zjevení Páně

Je-li některý rok po Svatém Duchu víc než 24 neděl (což se stane, jsou-li Velikonoce dříve a nastane-li tedy dříve půst a zkrátí se doba po Zjevení Páně), berou se po 23. neděli mše sv. z neděl, které tento rok neměly po Zjevení Páně místa v církevním roce. Poslední nedělí po Svatém Duchu jest však vždycky neděle 24., která se nalézá po následujících přebývajících nedělích po Zjevení Páně (str. 743).

*

O těchto nedělích je všecko jako v neděli 23. po Svatém Duchu (str. 739), kromě: modlitby, Epištoly, Evangelia, Tiché modlitby a modlitby Po přijímání, jež jsou jako o 3., 4., 5. nebo 6. neděli po Zjevení Páně.

Přebývající neděle po Zjevení Páně vkládají se tedy následujícím způsobem mezi 23. a 24. neděli po Sv. Duchu:

Je-li po Sv. Duchu 25 neděl, berou se o 24. neděli jmenované části ze 6 neděle po Zjev. Páně (str. 139).

Je-li po Sv. Duchu 26. neděl, berou se o 24. neděli jmenované části z 5. neděle po Zjev. Páně (str. 135), o 25. neděli z 6. neděle po Zjev. Páně (str. 139).

Je-li po Sv. Duchu 27. neděl, berou se o 24. neděli jmenované části ze 4. neděle po Zjev. Páně (str. 133), o 25. neděli z 5. neděle po Zjev. Páně (str. 135), o 26. neděli z 6. neděle po Zjev. Páně (str. 139).

Je-li po Sv. Duchu 28. neděl, berou se o 24. neděli jmenované části z 3. neděle po Zjev. Páně (str. 130), o 25. neděli ze 4. neděle po Zjev. Páně (str. 133), o 26. neděli z 5. neděle po Zjev. Páně (str. 135), o 27. neděli z 6. neděle po Zjev. Páně (str. 139).

Formulář pro poslední neděli po Svatém Duchu je vždy ten, jenž je v misále označen pro 24. neděli po Sv. Duchu (str. 743).

Neděle dvacátá čtvrtá a poslední po Svatém Duchu

V církevním roce nás Církev provedla všemi tajemstvími a nabídla nám všecky Milosti, které jí svěřil k opatrování Vykupitel. Ve své liturgii nám ukázala život dokonalého člověka a pohnula k díkům za všecky důkazy Božího milosrdenství, jichž se nám dostalo od kolébky až do této chvíle. Zdali jsme vždy poslechli hlasu svého svědomí? — Poslední neděle v církevním roce je připomínkou nejen posledního Soudu, na němž bude lidstvo souzeno, ale také soudu, jenž očekává každého z nás, když se posledním dechem naše duše odloučí od těla. Zamysleme se v tento den nad svým dosavadním životem a zkoumejme se, jak jsme použili času, jejž nám Bůh poshověl k naší nápravě.

Introitus. Jeremiae 29.

Dicit Dóminus: Ego cógito cogitatiónes pacis, et non afflictiónis: invocábitis me, et ego exaúdiam vos: et redúcam captivitátem vestram de cunctis locis. Ps. 84, 2. Benedixísti, Dómine, terram tuam: avertísti captivitátem Jacob. V. Glória Patri...

Vstup. Jerem. 29, 11, 12 a 14.

Praví Hospodin: „Já obmýšlím myšlenky pokoje a ne trápení. Volejte ke mně a já vás vyslyším a přivedu nazpět vaše zajaté ze všech míst.“ Ž. 84, 2. Požehnal jsi, Pane, zemi své; odvrátil jsi zajetí od Jakuba. V. Sláva Otci i Synu i Duchu...

Oratio

Excita, quaesumus, Dómine, tuórum fidélium voluntátes: ut, divíni óperis fructum propénsius exsequéntes, pietátis tuae remédia majóra percípiant. Per Dóminum nostrum ...

Modlitba

Povzbuď, prosíme, Pane, vůli svých věrných, aby si ovoce božského díla horlivěji přivlastňovali a tak od tvé dobrotivosti mocnějších léků obdrželi. Skrze Pána našeho ...

Druhá modlitba za přímluvu Svatých (str. 136).
Třetí modlitba dle libosti.

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Colossénses. c. 1.

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola ke Kolosským. 1, 9-14.

Na konci Církevního roku ještě jednou nám svatý Pavel vypočítává povinnosti křesťanského života: poznávání a plnění vůle Boží v dobrých skutcích. Děkujme Bohu, že i nás vysvobodil z moci temnosti a připravil nám místo ve své světlé říši!

Fratres. Non cessámus pro vobis oránte et postulántes, ut impleámini agnitióne voluntátis Dei, in omni sapiéntia et intellectu spirituáli: ut ambulétis digne Deo per ómnia placéntes: in omni ópere bono fructificántes, et crescéntes in sciéntia Dei: in omni virtúte confortáti secúndum poténtiam claritátis ejus, in omni patiéntia, et longanimitáte cum gáudio, grátias agéntes Deo Patri, qui dignos nos fecit in partem sortis sanctórum in lúmine: qui erípuit nos de potestáte tenebrárum, et tránstulit in regnum Fílii dilectiónis suae; in quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus, remissiónem peccatórum.

Bratři, nepřestáváme modliti se a prositi za vás, abyste byli naplněni poznáním vůle jeho ve vší moudrosti a rozumnosti duchovní, abyste žili důstojně Boha, tak abyste se mu ve všem líbili, ve všelikém díle dobrém užitek přinášejíce i prospívajíce skrze poznání Boha, veškerou silou posilňováni jsouce podle moci velebnosti jeho k veškeré vytrvalosti a trpělivosti, s radostí děkujíce Otci, který nás učinil hodny, abychom měli účast v podíle věřících ve světle, který nás vytrhl z moci temnosti a přeložil do království milovaného Syna svého. V něm máme vykoupení skrze krev jeho, odpuštění hříchů.

Graduale. Ps. 43, 8-9.

Liberásti nos, Dómine, ex affligéntibus nos: et eos, qui nos odérunt, confudísti. ℣. In Deo laudábimur tota die, et in nómine tuo confitébimur in saecula.

Stupňový zpěv. Ž. 43.

Osvobodil jsi nás, Pane, od sužovatelů našich a nenávistníky naše jsi zahubil. ℣. V Bohu honositi se budeme ustavičně; jméno tvé velebiti na věky.

Allelúja, allelúja. ℣. Ps. 129, 1-2. De profúndis clamávi ad te, Dómine: Dómine, exaúdi oratiónem meam. Allelúja.

Aleluja, aleluja. ℣. Ž. 129, 1-2. Z hlubin volám k tobě, Pane. Hospodine, vyslyš modlitbu mou. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Matth. c. 24.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 24, 15-35.

Čtením dnešního Evangelia doléhá na všecky hříšníky, vlažné a lehkomyslné, poslední napomenutí ku přípravě na Soudný den, jemuž nikdo neunikne.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Cum vidéritis abominatiónem desolatiónis, quae dicta est a Daniéle prophéta, stantem in loco sancto: qui legit, intélligat: tunc qui in Judaea sunt, fúgiant ad montes: et qui in tecto, non descéndat tóllere áliquid de domo sua: et qui in agro, non revertátur tóllere túnicam suam. Vae autem praegnántibus et nutriéntibus in illis diébus. Oráte autem, ut non fiat fuga vestra in híeme, vel sábbato. Erit enim tunc tribulátio magna, qualis non fuit ab initio mundi usque modo, neque fiet. Et nisi breviáti fuíssent dies illi, non fíe-

Za onoho času Pán Ježíš řekl učedníkům svým: „Když uzříte ohavné zpuštění, které jest předpověděno od proroka Daniele, ano stojí na místě svatém — kdo to čte, rozuměj — tehda, kdo jsou v Judsku, utecte na hory, a kdo jest na střeše, nesestupuj, aby vzal něco z domu svého, a kdo na poli, nevracej se, aby vzal roucho své. Běda pak těhotným a kojícím v oněch dnech. Modlete se však, aby útěk váš nenastal v zimě neb v sobotu; neboť tehdy bude soužení veliké, jakého nebylo od počátku světa až dosavad, aniž kdy bude. A kdyby nebyli

ret salva omnis caro: sed propter eléctos breviabúntur dies illi. Tunc si quis vobis díxerit: Ecce hic est Christus: aut illic: nolíte crédere. Surgent enim pseudochrísti, et pseudoprophétae, et dabunt signa magna et prodígia, ita ut in errórem inducántur, si fíeri potest, étiam elécti. Ecce praedíxi vobis: Si ergo díxerint vobis: ecce in desérto est, nolíte exíre: ecce in penetrálibus, nolíte crédere. Sicut enim fulgur exit ab Oriénte, et paret usque in Occidéntem: ita erit et advéntus Fílii hóminis. Ubicúmque fúerit corpus, illic congregabúntur et áquilae. Statim autem post tribulatiónem diérum illórum sol obscurábitur, et luna non dabit lumen suum, et stellae cadent de coelo, et virtútes coelórum commovebúntur: et tunc parébit signum Fílii hóminis in coelo: et tunc plangent omnes tribus terrae: et vidébunt Fílium hóminis veniéntem in núbibus coeli cum virtúte multa, et majestáte. Et mittet Ángelos suos cum tuba, et voce magna: et congregábunt eléctos ejus a quátuor ventis, a summis coelórum usque ad términos eórum. Ab árbore autem fici díscite

ukráceni dnové ti, nebyl by zachován nižádný člověk; ale pro vyvolené budou ukráceni dnové ti. Tehdy řekne-li vám kdo: ‚Aj, tuto jest Kristus anebo tamto,' nevěřte; neboť povstanou falešní Kristové a falešní proroci a budou činiti divy veliké a zázraky, takže by se uvedli v blud, kdyby možno bylo, i vyvolení. Aj, předpověděl jsem to vám. Řeknou-li vám tedy: ‚Aj, na poušti jest,' nevycházejte; ‚aj, ve skrýších jest,' nevěřte. Neboť jako blesk vychází od východu a ukazuje se až na západ, tak bude i příchod Syna člověka. Kdekoli bude tělo, tam shromáždí se i orlové. A hned po soužení těch dnů slunce se zatmí a měsíc nedá světla svého a hvězdy budou padati s nebe a moci nebeské budou se pohybovati. A tu ukáže se znamení Syna člověka na nebi; i budou kvíleti tehdy všecka pokolení země a uzří Syna člověka přicházeti v oblacích nebeských s mocí velikou a s velebností. A pošle anděly své s troubou a hlasem velikým; i shromáždí vyvolené jeho ode čtyř větrů, od končin nebes až do končin jejich. Od stromu fíkového pak naučte se

parábolam: cum jam ramus ejus tener fúerit, et fólia nata, scitis quia prope est aestas: ita et vos cum vidéritis haec ómnia, scitóte, quia prope est in jánuis. Amen dico vobis, quia non praeteríbit generátio haec, donec ómnia haec fiant. Coelum et terra transíbunt, verba autem mea non praeteríbunt.

podobenství. Když ratolest jeho již omládne a listí vyrazí, víte, že blízko jest léto; tak i vy, když uvidíte všecky věci tyto, vězte, že blízko jest přede dveřmi. Amen pravím vám: nepomine pokolení toto, až všecky tyto věci se stanou. Nebe a země pominou, ale slova má nepominou."

Et dicitur Credo.

Následuje Credo.

Offertorium. Ps. 129.

De profúndis clamávi ad te, Dómine: Dómine, exaúdi oratiónem meam: de profúndis clamávi ad te, Dómine.

Obětování. Ž. 129, 1-2.

Z hlubin volám k tobě, Pane, Hospodine, vyslyš modlitbu mou. Z hlubin volám k tobě, Pane.

Secreta

Propítius esto, Dómine, supplicatiónibus nostris: et pópuli tui oblatiónibus, precibúsque suscéptis, ómnium nostrum ad te corda convérte: ut, a terrénis cupiditátibus liberáti, ad coeléstia desidéria transeámus. Per Dóminum ...

Tichá modlitba

Milostiv buď, Pane, snažným prosbám našim, přijmi oběti a modlitby lidu svého a srdce nás všech k sobě obrať, abychom světských žádostí zproštěni, k nebeským tužbám se nesli. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

Druhá Tichá modlitba za přímluvu Svatých (str. 138).

Třetí modlitba dle libosti. Preface: o Nejsv. Trojici (str. 39).

Communio. Marci 11, 24.

Amen, dico vobis, quidquid oránte pétitis, crédite, quia accipiétis, et fiet vobis.

K přijímání. Marek 11, 24.

Amen pravím vám: začkoliv budete prositi v modlitbě, věřte, že to obdržíte, a stane se vám to.

Postcommunio

Concéde nobis, quaesumus, Dómine: ut per haec

Po přijímání

Popřej nám, prosíme, Pane, aby léčivou mocí

sacraménta quae súmpsimus, quidquid in nostra mente vitiósum est, ipsórum medicatiónis dono curétur. Per Dóminum...

těchto svátostí, jež jsme přijali, cokoliv v naší mysli jest nečestného, vyléčeno bylo. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Druhá modlitba Po přijímání za přímluvu Svatých (str. 139).
Třetí modlitba dle libosti.

Poslední neděle v říjnu

Svátek Ježíše Krista-Krále

Zavedením tohoto svátku skončil papež Pius XI. slavně jubilejní rok 1925. Připomenul tak pro všecky věky královská práva Kristova na celý svět, na všecka stvoření, na všecko, co je na nebi i na zemi. — Podřizujeme se také celí jeho nekonečné a něžné vládě?

Introitus

Apoc. 5, 12; 1, 6.

Dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, et honórem. Ipsi glória et impérium in saécula. Ps. 71, 1. Deus, judícium tuum Regi da: et justítiam tuam Fílio Regis. V. Glória Patri...

Vstup

Zjev. sv. Jana 5, 12; 1, 6.

Hoden jest Beránek, jenž byl zabit, aby přijal moc, bohatství, moudrost, sílu a čest. Jemu sláva a vláda na věky. Ž. 71, 1. Bože, dej soud svůj Králi; Synu královskému své soudcovství. V. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému, jakož bylo na počátku...

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui in dilécto Fílio tuo, universórum Rege, ómnia instauráre voluísti: concéde propítius; ut cunctae famíliae géntium, peccáti vúlnere disgregátae, ejus suavíssimo subdántur império: Qui tecum...

Modlitba

Všemohoucí věčný Bože, jenž jsi chtěl všecko obnoviti v milovaném Synu svém, Králi všeho světa, udělmilostivě, aby všecky rodiny národů, rozdvojené ranou hříchu, poddaly se jeho něžné vládě. Jenž s tebou žije...

Druhá modlitba: připomínka připadající neděle.

Léctio

Epístolae beáti Pauli Apóstoli ad Colossénses 1, 12-20.

Čtení

z listu svatého Apoštola Pavla ke Kolossenským 1, 12-20.

Všecko bylo stvořeno skrze Krále a pro Krále ze všech nejdobrotivějšího a nejmocnějšího. Podrobujme se jeho něžné vládě, aby nás nemusila trestat jeho nekonečná spravedlnost.

Fratres: Grátias ágimus Deo Patri, qui dignos nos fecit in partem sortis sanctórum in lúmine: qui erípuit nos de potestáte tenebrárum, et tránstulit in regnum Fílii dilectiónis suae, in quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus, remissiónem peccatórum: qui est imágo Dei invisíbilis, primogénitus omnis creatúrae: quóniam in ipso cóndita sunt univérsa in caelis et in terra, visibília et invisibília, sive Throni, sive Dominatiónes, sive Principátus, sive Potestátes: ómnia per ipsum, et in ipso creáta sunt: et ipse est ante omnes, et ómnia in ipso constant. Et ipse est caput córporis Ecclésiae, qui est princípium, primogénitus ex mórtuis: ut sit in ómnibus ipse primátum tenens; quia in ipso complácuit omnem plenitúdinem inhabitáre; et per eum reconciliáre ómnia in ipsum, pacíficans per sánguinem crucis ejus, sive quae in terris, sive

Bratři, děkujeme Otci, který nás učinil hodny, abychom měli účast v podíle věřících ve světle, který nás vytrhl z moci temnosti a přeložil do království milovaného Syna svého. V něm máme vykoupení skrze krev jeho, odpuštění hříchů; on je obrazem Boha neviditelného, prvorozencem nade všecko tvorstvo, neboť v něm bylo stvořeno všecko na nebi i na zemi, viditelné i neviditelné; buď že jsou to trůnové nebo panstva nebo knížectva nebo mocnosti, všecko je stvořeno skrze něho a pro něho. A on je přede vším a všecko v něm stojí. A on je hlavou těla Církve, neboť on je počátek, prvorozenec z mrtvých vstalých, aby ve všem on měl přednost; neboť se zalíbilo, aby v něm přebývala všecka plnost a aby skrze něj smířil všecko s sebou, uveda v pokoj skrze krev kříže jeho i co je na zemi i co je na nebi v Kristu Ježíši, Pánu našem.

quae in caelis sunt, in Christo Jesu, Dómino nostro.

V Kristu Ježíši obrazí se neviditelný Bůh, jehož je nejčistším odleskem.

Graduale. Ps. 71, 8 et 11.

Stupňový zpěv. Ž. 71.

Dominábitur a mari usque ad mare, et a flúmine usque ad términos orbis terrárum. ℣. Et adorábunt eum omnes reges terrae: omnes gentes sérvient ei.

Vládnouti budu od moře k moři, od řeky ke končinám okrsku zemského. ℣. Klaněti se mu budou všichni králové země; všichni národové mu budou sloužit.

Allelúja, allelúja. ℣. Dan. 7, 14. Potéstas ejus, potéstas aetérna, quae non auferétur: et regnum ejus, quod non corrumpétur. Allelúja.

Aleluja, aleluja. ℣. Dan. 7, 14. Vláda jeho je věčná vláda, která nebude odňata; a království jeho je království, jež se nerozpadne. Aleluja.

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Joánnem. c. 18.

† Slova sv. Evangelia podle Jana. 18, 33-37.

Kristus sám sebe prohlásil králem. Jej chápou jenom ti, kdo jsou z pravdy, jenom ti, kteří hledají čistou pravdu nalézají i jej.

In illo témpore: Dixit Pilátus ad Jesum: Tu es Rex Judaeórum? Respóndit Jesus: A temetípso hoc dicis, an álii dixérunt tibi de me? Respóndit Pilátus: Numquid ego Judaéus sum? Gens tua et pontífices tradidérunt te mihi: quid fecísti? Respóndit Jesus: Regnum meum non est de hoc mundo. Si ex hoc mundo esset regnum meum, minístri mei útique decertárent, ut non tráderer Judaéis: nunc autem regnum meum non est hinc. Dixit ítaque ei Pilátus: Ergo Rex es tu? Respóndit Jesus: Tu dicis, quia Rex sum ego. Ego in hoc natus sum et ad hoc veni in mundum, ut testimónium perhíbeam veritáti: omnis, qui est ex veritáte, audit vocem meam. Credo.

Za onoho času řekl Pilát Ježíši: „Ty jsi král židovský?“ Ježíš odpověděl: „Sám-li od sebe to pravíš, či jiní pověděli ti o mně?“ Pilát odpověděl: „Zdali jsem já žid? Národ tvůj a velekněží vydali mi tebe. Co jsi učinil?“ Ježíš odpověděl: „Království mé není z tohoto světa. Kdyby z tohoto světa bylo království mé, služebníci moji bránili by, abych nebyl vydán židům; ale království mé není odtud“. I řekl mu Pilát: „Tedy králem jsi ty?“ Ježíš odpověděl: „Ano, já jsem král. Já jsem se k tomu narodil a proto jsem přišel na svět, abych vydal svědectví pravdě. Každý, kdo je z pravdy, slyší hlas můj.“

Následuje Credo.

Offertorium. Ps. 2, 8.

Obětování. Ž. 2, 8.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, et possessiónem tuam términos terrae.

„Požádej mne, a dám ti národy ve tvé dědictví, a v majetek tvůj končiny země.“

Secreta

Tichá modlitba

Hóstiam tibi, Dómine, humánae reconciliatiónis offérimus: praesta, quaésumus; ut quem sacrifíciis praeséntibus imnolámus, ipse cunctis géntibus unitátis et pacis dona concédat, Jesus Christus Fílius tuus, Dóminus noster: Qui tecum vivit et regnat.

Obětujeme ti, Pane, dar usmíření lidského; popřej, prosíme, aby ten, jejž touto svátostí obětujeme, všem národům udělil dary jednoty a míru, Ježíš Kristus Syn tvůj, Pán náš, jenž s tebou žije a kraluje v jednotě Ducha Svatého Bůh, po všecky věky věků. Amen.

Druhá Tichá modlitba: připomínka připadající neděle. Preface: o Ježíši-Králi (str. 36).

Communio. Ps. 28, 10 et 11.

K přijímání. Ž. 28.

Sedébit Dóminus Rex in aetérnum: Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Pán bude trůnit na věčnosti jako Král; mírem požehná Pán lid svůj.

Postcommunio

Po přijímání

Imortalitátis alimóniam consecúti, quaésumus, Dómine: ut, qui sub Christi Regis vexíllis militáre glóriámur, cum ipso, in caelésti sede, júgiter regnáre possímus: Qui tecum vivit et regnat . . .

Dosáhnuvše pokrmu nesmrtelnosti, prosíme, Pane, abychom, kteří se honosíme, že bojujeme pod praporem Krista-Krále, s ním na nebeském trůně věčně vládnouti mohli. Jenž s tebou žije a kraluje . . .

Třetí modlitba Po přijímání: připomínka připadající neděle.

ZVLÁŠTNI MŠE
PRO SVÁTKY SVATÝCH

(Proprium Missarum de Sanctis)

29. listopadu

Svatvečer sv. Ondřeje, Apoštola

Připadá-li tento svatvečer na neděli, bere se jeho mše v sobotu před tím (bez připomínky sv. Saturnina), druhá modlitba na str. 136., třetí dle libosti.

Introitus. Matth. 4,18-19.

Dóminus secus mare Galilaeae vidit duos fratres, Petrum, et Andréam, et vocávit eos: Veníte post me, fáciam vos fíeri piscatóres hóminum. Ps. 18, 2. Coeli enárrant glóriam Dei: et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum. ℣. Glória Patri.

Vstup. Mat. 4, 18 a 19.

Pán viděl na břehu moře Galilejského dva bratry, Petra a Ondřeje, a zavolal je: „Pojďte za mnou, učiním vás rybáři lidí.“ Žalm. 18, 2. Nebesa vypravují slávu Boží a obloha zvěstuje dílo rukou jeho. ℣. Sláva Otci i Synu . . .

Oratio

Quaesumus, omnípotens Deus, ut beátus Andréas Apóstolus, cujus praevenímus festivitátem, tuum pro nobis implóret auxílium; ut a nostris reátibus absolúti, a cunctis étiam perículis eruámur. Per Dóminum.

Modlitba

Prosíme, všemohoucí Bože, aby sv. Ondřej Apoštol, jehož slavnosti svatvečer slavíme, tvou pomoc pro nás vyprosil, abychom, zbaveni jsouce svých vin, také ze všech nebezpečí vytrženi byli. Skrze Pána našeho . . .

Připomínka sv. Saturnina z následující mše a P. Marie (str. 554). V Adventě připomínka předešlé neděle a sv. Saturnina. Čtení: z knihy Sirachovcovy (str. 2*).

Graduale. Ps. 138, 17-18.

Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus: nimis confortátus est principátus eórum. ℣. Dinumerábo eos: et super arénam multiplicabúntur.

Stupňový zpěv. Ž. 138.

Velmi uctíváni jsou přátelé tvoji, Bože; jejich vláda jest velmi upevněna. ℣. Budu je sčítati; rozmnoží se více jak písek.

† Sequéntia s. Evangélii secundum Joánnem. cap. 1.

In illo témpore: Stabat Joánnes, et ex discípulis ejus duo. Et respíciens Jesum ambulántem, dixit: Ecce Agnus Dei. Et audiérunt eum duo discípuli loquéntem, et secúti sunt Jesum. Convérsus autem Jesus, et videns eos sequéntes se, dicit eis: Quid quaeritis? Qui dixérunt ei: Rabbi (quod dícitur interpretátum Magíster) ubi hábitas? Dicit eis: Veníte, et vidéte. Venérunt et vidérunt ubi manéret, et apud eum mansérunt die illo: hora autem erat quasi décima. Erat autem Andréas frater Simónis Petri unus ex duóbus, qui audíerant a Joánne, et secúti fúerant eum. Invénit hic primum fratrem suum Simónem, et dicit ei: Invénimus Messíam (quod est interpretátum Christus). Et addúxit eum ad Jesum. Intúitus autem eum Jesus, dixit: Tu es Simon, fílius Jona: tu vocáberis Cephas, quod interpretátur Petrus. In crástinum vóluit exíre in Galilaeam, et ínvenit Philíppum. Et dicit ei Jesus: Séquere me. Erat autem Philíppus a Bethsáida, civitáte Andréae et Petri. Invénit Philíppus Nathánael, et dicit

† Slova sv. Evangelia podle Jana. 1, 35-51.

Za onoho času Jan stál tam a dva učeníci jeho s ním. A spatřiv Ježíše, an jde mimo, řekl: „Ejhle, Beránek Boží.“ I slyšeli ho ti dva učeníci praviti to a šli za Ježíšem. Ježíš pak obrátiv se a uzřev je za sebou jíti, řekl jim: „Co hledáte?“ A oni řekli jemu: „Rabbi (to jest v překladě: Mistře), kde bydliš?“ Dí jim: „Pojďte a vizte“. Šli tedy a uzřeli, kde bydlí; a zůstali u něho ten den. Bylo kolem desíti hodin. Jedním pak z těch dvou, kteří to slyšeli od Jana a ho následovali, byl Ondřej, bratr Šimona Petra. Ten našel nejprve bratra svého Šimona a řekl jemu: „Nalezli jsme Mesiáše“ (to jest v překladě „Kristus-Pomazaný“). I přivedl ho k Ježíšovi. A Ježíš pohleděv naň řekl: „Ty jsi Šimon, syn Janův; ty budeš slouti Kéfas“ (to jest v překladě „Petr=Skála). Druhého dne chtěl odejíti do Galilee a nalezl Filipa. I řekl jemu Ježíš: „Pojď za mnou.“ Byl pak Filip z Betsaidy, města Ondřejo a a Petrova. Filip nalezl Natanaele a řekl jemu: „Nalezli jsme toho, o němž psal Mojžíš v Zá-

ei: Quem scripsit Móyses in lege, et Prophétae, invénimus Jesum fílium Joseph a Názareth. Et dixit ei Nathánael: A Názareth potest áliquid boni esse? Dicit ei Philíppus: Veni, et vide. Vidit Jesus Nathánael veniéntem ad se, et dicit de eo: Ecce vere Israelíta, in quo dolus non est. Dicit ei Nathánael: Unde me nosti? Respóndit Jesus, et dixit ei: Priúsquam te Philíppus vocáret, cum esses sub ficu, vidi te. Respóndit ei Nathánael, et ait: Rabbi, tu es Fílius Dei, tu es Rex Israel. Respóndit Jesus, et dixit ei: Quia dixi tibi: Vidi te sub ficu, credis; majus his vidébis. Et dicit ei: Amen, amen dico vobis, vidébitis coelum apértum, et Ángelos Dei ascendéntes, et descendéntes supra Fílium hóminis.

koně a proroci; jest to Ježíš, syn Josefa z Nazareta". I řekl mu Natanael: „Z Nazareta-li může býti něco dobrého?" Dí mu Filip: „Pojď a viz". Ježíš viděl Natanaele, an jde k němu; i řekl o něm: „Aj pravý israelita, v němž není lsti". Dí mu Natanael: „Odkud mě znáš?" Odpověděl Ježiš a řekl jemu: „Prve nežli tě Filip zavolal, když jsi byl pod fíkem, viděl jsem tebe." Odpověděl mu Natanel a řekl: „Mistře, ty jsi Syn Boží, ty jsi král israelský." Odpověděl Ježíš a řekl jemu: „Protože jsem řekl: Viděl jsem tě pod fíkem, věříš; větší věci uvidíš nad tyto." A řekl jemu: „Amen, amen pravím vám: Uvidíte nebe otevřené a anděly Boží vystupovati a sestupovati na Syna člověka".

Offertorium. Ps. 8, 6-7.

Glória et honóre coronásti eum: et constituísti eum super ópera mánuum tuárum, Dómine.

Obětování. Ž. 8, 6-7.

Slávou a důstojností jsi jej korunoval a ustanovil jsi jej nad díly rukou svých, Pane.

Secreta

Sacrándum tibi, Dómine, munus offérimus: quo beáti Andréae Apóstoli solémnia recoléntes, purificatiónem quoque nostris méntibus implorámus. Per Dóminum.

Tichá modlitba

Přinášíme ti, Pane, ku posvěcení dar, kterým slavíce slavnost svatého Ondřeje Apoštola, také očištění si vyprošujeme svých duší. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Připomínka sv. Saturnina (str. 755) a Panny Marie (str. 554). V Adventě připomínka předešlé neděle a třetí sv. Saturnina. Preface: obyčejná (str. 42).

Communio. Joan 1, 41 et 42.

Dicit Andréas Simóni fratri suo: Invénimus Messíam, qui dícitur Christus: et addúxit eum ad Jesum.

K přijímání. Jan 1, 41 a 42.

Ondřej řekl k svému bratru Simonovi: „Nalezli jsme Mesiáše, (což znamená Kristus = Pomazaný)". I přivedl ho k Ježíšovi.

Postcommunio

Percéptis, Dómine, sacraméntis supplíciter exorámus: ut, intercedénte beáto Andréa Apóstolo tuo, quae pro illíus veneránda gérimus passióne, nobis proficiant ad medélam. Per Dóminum.

Po přijímání

Přijavše, Pane, svátosti úpěnlivě prosíme, aby na přímluvu svatého Ondřeje Apoštola tvého, co k uctění jeho mučednictví konáme, to nám prospělo k ozdravění. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Připomínka sv. Saturnina (str. 756) a Panny Marie (str. 554). V Adventě druhá připomínka předešlé neděle a třetí sv. Saturnina.

29. listopadu

Sv. Saturnina
mučedníka

Všecko jako ve mši Laetabitur (str. 16*), vyjímaje následující:

Oratio

Deus, qui nos beáti Saturníni Mártyris tui concédis natalício pérfrui: ejus nos tríbue méritis adjuvári. Per Dóminum nostrum Jesum Christum . . .

Modlitba

Bože, jenž nám popřáváš z narozenin svatého Saturnina, mučedníka svého, se těšiti, uděl, aby nám jeho zásluhami pomoženo bylo. Skrze Pána.

Druhé modlitby: přip. svatveč. sv. Ondřeje a ke cti Panny Marie (str. 554).
V Adventě druhá připomínka předešlé neděle a třetí svatveč. sv. Ondřeje.

Secreta

Múnera, Dómine, tibi dicáta sanctífica: et, intercedénte beáto Saturníno

Tichá modlitba

Dary tobě, Pane, obětované posvěť a usmířen jimi, na přímluvu svatého

Mártyre tuo, per haec éadem nos placátus intende. Per Dóminum . . .

Saturnina, mučedníka svého, na nás milostivě pohleď. Skrze Pána . . .

Postcommunio

Sanctíficet nos, quaésumus, Dómine, tui percéptio sacraménti: et intercessióne Sanctórum tuórum tibi reddat accéptos. Per Dóminum . . .

Po přijímání

Přijetí svátosti tvé, prosíme, Pane, nechť nás posvětí a na přímluvu Svatých tvých příjemnými tobě učiní. Skrze Pána našeho Ježíše . . .

30. listopadu

Sv. Ondřeje

Apoštola

Introitus. Ps. 138, 17.

Mihi autem nimis honoráti sunt amíci tui, Deus: nimis confortátus est princípátus eórum. Ps. ib. 1-2. Dómine, probásti me, et cognovísti me: tu cognovísti sessiónem meam, et resurrectiónem meam. ℣. Glória Patri . . .

Vstup. Ž. 138, 17.

Ode mne pak jsou velmi uctíváni přátele tvoji, Bože; jejich vláda jest velmi upevněna. Ž. tamt. 1-2. Pane, zkoušel jsi mne a poznal jsi mne; tys věděl o mém odpočívání i o mém povstání. ℣. Sláva Otci . . .

Oratio

Majestátem tuam, Dómine, supplíciter exorámus: ut, sicut Ecclésiae tuae beátus Andréas Apóstolus éxstitit praedicátor et rector; ita apud te sit pro nobis perpétuus intercéssor. Per Dóminum . .

Modlitba

Velebnost tvou, Pane, snažně prosíme, aby jako se svatý Ondřej Apoštol stal učitelem a vůdcem tvé Církve, tak také byl u tebe stálým přímluvcem naším. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

V Adventě: připomínka předešlé neděle.
Čtení je stejné jako ve svátek sv. Františka Xav. (str. 760)

Graduale. Ps. 44, 17-18.

Constítues eos príncipes super omnem terram: mémores erunt nóminis

Stupňový zpěv. Ž. 44, 17-18.

Ustanovíš je za knížata nad celou zemí; pamatovati budou na jméno tvé,

tui, Dómine. ℣. Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii: proptérea pópuli confitebúntur tibi.

Allelúja, allelúja. ℣. Diléxit Andréam Dóminus in odórem suavitátis. All.

Pane. ℣. Místo tvých otců narodí se ti synové, proto tě budou národové velebiti.

Aleluja, aleluja. ℣. Pán miloval Ondřeje jako sladkou vůni. Aleluja.

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Matth. c. 4.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 4, 18-22.

In illo tempore: Ámbulans Jesus juxta mare Galiláeae, vidit duos fratres, Simónem, qui vocátur Petrus, et Andréam fratrem ejus, mitténtes rete in mare (erant enim piscatóres) et ait illis: Veníte post me, et fáciam vos fíeri piscatóres hóminum. At illi contínuo, relíctis rétibus, secúti sunt eum. Et procédens inde, vidit álios duos fratres, Jacóbum Zebedáei, et Joánnem fratrem ejus in navi cum Zebedáeo patre eórum, reficiéntes rétia sua: et vocávit eos. Illi autem statim relíctis rétibus, et patre, secúti sunt eum.

Za onoho času Pán Ježíš chodě podle moře galilejského, spatřil dva bratry, Šimona, který slove Petr, a Ondřeje, bratra jeho, ani pouštějí síť do moře, neboť byli rybáři. I řekl jim: „Pojďte za mnou, a učiním vás rybáři lidí.“ A oni hned zanechavše sítě, šli za ním. A popošed odtud, spatřil jiné dva bratry, Jakuba, syna Zebedeova, a Jana, bratra jeho, na lodi se Zebedeem, otcem jejich, ani spravují sítě své; i povolal je. A oni hned zanechavše loď i otce svého, šli za ním.

Et dicitur Credo.

Následuje Credo.

Offertorium. Ps. 138, 17.

Mihi autem nimis honórati sunt amíci tui, Deus: nimis confortátus est princípátus eórum.

Obětování. Ž. 138, 17.

Ode mne pak jsou velmi uctíváni přátelé tvoji, Pane; jejich vláda je velmi upevněna.

Secreta

Sacrifícum nostrum tibi, Dómine, quaesumus, beáti Andréae Apóstoli precátio

Tichá modlitba

Oběť naši, Pane, prosíme, nechť ti dokonalá přímluva svatého Ondřeje

sancta concíliet: ut, in cujus honóre solémniter exhibétur, ejus méritis efficiátur accéptum. Per Dóminum nostrum ...

Apoštola učiní příjemnou, aby, k jehož cti je slavně přinášena, toho zásluhami stala se libou. Skrze Pána našeho ...

V Adventě: Připomínka předešlé neděle. — Preface: o sv. Apoštolech (str. 42).

Communio

Veníte post me, fáciam vos fíeri piscátores hóminum: at illi contínuo, relíctis rétibus, secúti sunt Dóminum.

K přijímání

„Pojďte za mnou, a učiním vás rybáři lidí.“ A oni ihned zanechavše sítě šli za Pánem.

Postcommunio

Súmpsimus, Dómine, divína mystéria, beáti Andréae festivitáte laetántes: quae, sicut tuis Sanctis ad glóriam, ita nobis, quaesumus, ad véniam prodésse perfícias. Per Dóminum nostrum ...

Po přijímání

Radujíce se ze svátku svatého Ondřeje, přijali jsme, Pane, božská tajemství, která jako Svatým tvým k slávě, tak nám, prosíme, učiň, nechť k odpuštění prospějí. Skrze Pána našeho ...

V Adventě: Připomínka předešlé neděle.

1. prosince

Blah. Edmunda Kampiana

mučedníka, † 1851 v Tyburnu

Všecko ze mše „In virtute“ (str. 12*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui verae fídei et Sedis Apostólicae primátui propugnándo beátum Mártyrem tuum Edmúndum invícta fortitúdine roborásti: ejus précibus exorátus nostrae, quaésumus, infirmitáti succúrre; ut fortes in fide adversário resístere usque in finem valeámus. Per Dóminum ...

Modlitba

Bože, jenž jsi k obhájení pravé víry a primátu Apoštolského Stolce svatého mučedníka svého Edmunda nepřemožitelnou silou vyzbrojil, jeho prosbami jsa uprošen, prosíme, naší křehkosti přispěj, abychom, silni jsouce u víře, až do konce nepřiteli odolávati byli schopni. Skrze Pána našeho ...

Druhé modlitby za přímluvu Svatých (str. 136, 138, 139), třetí dle libosti.

V Adventě: Příp. předešlé neděle a Panny Marie (str. 46, 49, 50).

Svátky v prosinci

2. prosince

Sv. Bibiány

panny a mučednice, † 363 v Římě

Všecko jako ve mši „Me exspectaverunt“ (str. 68*), vyjímaje:

Oratio

Deus, ómnium largítor bonórum, qui in fámula tua Bibiána cum virginitátis flore martýrii palmam conjunxísti: mentes nostras ejus intercessióne tibi caritáte conjúnge; ut, amótis perículis, praemia consequámur aetérna. Per Dóminum ...

Modlitba

Bože, uštědřiteli všeho dobrého, jenž jsi v služebnici své Bibiáně s květem panenství palmu mučednictví spojil, duše naše na její přímluvu spoj se sebou láskou, abychom po odstranění nebezpečí dosáhli odměny věčné. Skrze Pána našeho ...

Druhé modlitby za přímluvu Svatých (str. 136, 138, 139), třetí dle libosti.

V Adventě: Příp. předešlé neděle a Panny Marie (str. 46, 49, 50).

3. prosince

Sv. Františka Xaverského

vyznavače, † 1552

Introitus. Ps. 118, 46-47.

Loquébar de testimóniis tuis in conspéctu regum, et non confundébar: et meditábar in mandátis tuis, quae diléxi nimis. Ps. 116, 1-2. Laudáte Dóminum, omnes gentes, laudáte eum, omnes pópuli: quóniam confirmáta est super nos misericórdia

Vstup. Ž. 118, 46-47.

Mluvil jsem o svědectvích tvých před králi a nebyl jsem zahanben; budu rozjímati o přikázáních tvých, která miluji velice. Ž. 116, 1-2 Chvalte Pána, všichni lidé, chvalte jej, všichni národové, neboť utvrzeno je nad námi milosrdenství jeho; věr-

ejus, et véritas Dómini manet in aetérnum. ℣. Glória Patri . . .

Oratio

Deus, qui Indiárum gentes beáti Francísci praedicatióne et miráculis Ecclésiae tuae aggregáre voluísti: concéde propítius; ut, cujus gloriósa mérita venerámur, virtútum quoque imitémur exémpla. Per Dóminum . . .

Připomínka předešlé neděle.

Léctio

Epístolae beáti Pauli Apóstoli ad Romános. 10, 10-18.

Fratres: Corde enim créditur ad justítiam: ore autem confessio fit ad salútem. Dicit enim Scriptúra: Omnis, qui credit in illum, non confundétur. Non enim est distínctio Judáei et Graeci: nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes, qui ínvocant illum. Omnis enim, quicumque invocáverit nómen Dómini, salvus erit. Quómodo ergo invocábunt, in quem non credidérunt? Aut quómodo credent ei, quem non audiérunt? Quómodo autem áudient sine praedicánte? Quómodo vero praedicábunt, nisi mittántur? sicut scriptum est: Quam speciósi pedes evangelizántium pacem, evangelizántium bona! Sed non omnes oboédiunt Evangélio. Isaías enim dicit: Dómine, quis crédidit auditui nostro? Ergo fides ex auditu, auditus autem per verbum Christi. Sed dico: Numquid non audiérunt? Et quidem in omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terrae verba eórum.

nost Páně zůstává na věky. ℣. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému . . .

Modlitba

Bože, jenž jsi Indické národy kázáním a zázraky svatého Františka Církvi své chtěl připojiti, uděl milostivě, abychom, jehož slavné zásluhy uctíváme, toho i napodobili příklad ctností. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola k Římanům. 10, 10-18.

Bratři, srdcem se věří ke spravedlnosti, ústy však děje se vyznání ke spáse. Neboť Písmo praví: „Žádný, kdo v něho věří, nebude zahanben." Není zajisté rozdílu mezi židem a pohanem, neboť jeden a týž jest Pán všech, jsa bohat ke všem, kteří ho vzývají; vždyť „každý, kdo vzývati bude jméno Hospodinovo, spasen bude". Nuže, kterak budou vzývati toho, v koho neuvěřili? Kterak však uvěří v toho, o kom neuslyšeli? A kterak uslyší bez kazatele? A kterak budou kázati, nebudou-li posláni? — jakož jest psáno: „Jak milý jest příchod těch, kteří zvěstují pokoj,

Graduale. Ps. 91, 13-14.

Justus ut palma florébit, sicut cedrus Líbani multiplicábitur in domo Dómini. ℣. Ib. 3. Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam, et veritátem tuam per noctem.

Allelúja, allelúja. ℣. Jac. 1, 12. Beátus vir qui suffert tentatiónem: quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitae. Allelúja.

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Marcum. c. 16.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Eúntes in mundum univérsum, praedicáte Evangélium omni creatúrae. Qui credíderit, et baptizátus fúerit, salvus erit: qui vero non credíderit, condemnábitur. Signa autem eos, qui credíderint, haec sequéntur: In nómine meo

kteří zvěstují věci dobré!" Avšak ne všichni uposlechli evangelia. Vždyť Isaiáš praví: „Pane, kdo uvěří kázání našemu?" Nuže, víra v kázání, kázání pak z rozkazu Kristova. Avšak táži se: Zdaliž neslyšeli? Ba ano; „po veškeré zemi rozešel se hlas jejich a na konec země zní slova jejich."

Stupňový zpěv. Ž. 91.

Spravedlivý jako palma pokvete: jako cedr na Libanu poroste v domě Páně. ℣. Ž. tamt. 3. Aby zvěstováno bylo za jitra milosrdenství tvé a za noci věrnost tvá.

Aleluja, aleluja. ℣. Jak. 1, 12. Blahoslavený člověk, jenž snáší pokušení, neboť když bude zkušen, obdrží korunu života. Aleluja.

† Slova sv. Evangelia podle Marka. 16, 15-18.

Za onoho času Pán Ježíš řekl učedníkům svým: „Jdouce do veškerého světa, kažte evangelium všemu stvoření. Kdo uvěří a pokřtěn bude, spasen bude; kdo však neuvěří, bude zavržen. Těch pak, kteří uvěří, budou následovati tyto zázraky: Ve jménu mém budou zlé duchy vy-

daemónia ejícient: linguis loquéntur novis: serpéntes tollent: et si mortíferum quid bíberint, non eis nocébit: super aegros manus impónent, et bene habébunt.

mítati, novými jazyky mluviti, hady bráti, a jestliže by co jedovatého pili, neuškodí jim; na nemocné budou ruce vzkládati, a ti se uzdraví."

Offertorium. Ps. 88, 25.

Véritas mea, et misericórdia mea cum ipso: et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Obětování. Ž. 88, 25.

Věrnost má a milosrdenství mé s ním, a ve jménu mém zvelebí se moc jeho.

Secreta

Praesta nobis, quaesumus, omnípotens Deus: ut nostrae humilitátis oblátio et pro tuórum tibi grata sit honóre Sanctórum, et nos córpore páriter et mente purificet. Per Dóminum . . .

Tichá modlitba

Popřej nám, prosíme, všemohoucí Bože, aby pokorná naše oběť tobě příjemna byla ke cti Svatých tvých a nás na těle očistila jakož i na duši. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Communio
Matth. 24, 46-47.

Beátus servus, quem cum vénerit Dóminus, invénerit vigilántem: amen, dico vobis, super ómnia bona sua constítuet eum.

K přijímání
Mat. 24, 46-47.

Blahoslavený služebník, jejž Pán, přijda, nalezne bdícího! Amen, pravím vám, nad vším statkem svým jej ustanoví.

Postcommunio

Quaesumus, omnípotens Deus: ut, qui coeléstia alimenta percépimus, intercedénte beáto Francísco Confessóre tuo, per haec contra ómnia advérsa muniámur. Per Dóminum . . .

Po přijímání

Prosíme, všemohoucí Bože, abychom, kteří jsme nebeské pokrmy přijali, na přímluvu svatého Františka, vyznavače tvého, jimi proti všem protivenstvím chráněni byli. Skrze Pána našeho . . .

4. prosince

Sv. Petra Chrysologa

biskupa, vyznavače a Učitele Církve,
† kolem 450 v Ravenně

Všecko jako ve mši „In medio" (str. 48*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui beátum Petrum Chrysólogum Doctórem egrégium, divínitus praemonstrátum, ad regéndam, et instruéndam Ecclésiam tuam éligi voluísti: praesta, quaesumus; ut, quem Doctórem vitae habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in coelis. Per Dóminum . . .

Modlitba

Bože, jenž jsi chtěl, aby sv. Petr Chrysologus, výborný Učitel, předem s nebes označený, k řízení a učení tvé Církve byl zvolen, uděl, prosíme, abychom toho, jehož jsme Učitelem života na zemi měli, zasloužili si přímluvcem na nebi míti. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Připomínka předešlé neděle a sv. Barbory ze mše „Loquebar" (str. 63*).

Graduale. Eccli 44, 16.

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo. V. Ibid. 20. Non est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

Allelúja, allelúja. V. Ps. 109, 4. Tu es sacérdos in aetérnum, secúndum órdinem Melchísedech. Allelúja.

Stupňový zpěv. Sir 44.

Hle, kněz veliký, jenž ve dnech svých Bohu se líbil. V. Tamt. 20. Nikdo nebyl nalezen, jenž by podobně jako on zachovával zákona Nejvyššího.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 109, 4. Ty jsi kněz na věky podle řádu Melchisedechova. Aleluja.

Communio
Matth. 25, 20 et 21.

Dómine, quinque talénta tradidísti mihi: ecce ália quinque superlucrátus sum. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti

K přijímání
Mat. 25, 20 a 21.

„Pane, pět hřiven odevzdal jsi mi, hle, jiných pět jsem vyzískal." „Dobře, služebníku dobrý a věrný, že jsi nad málem

fidélis, supra multa te constítuam, intra in gaúdium Dómini tui.

Postcommunio

Ut nobis, Dómine, tua sacrifícia dent salútem, beátus Petrus Chrysólogus Póntifex tuus, et Doctor egrégius, quaesumus, precátor accédat. Per Dóminum ...

byl věrný, nad mnohým tě ustanovím; vejdi v radost Pána svého."

Po přijímání

Aby nám, Pane, tvé oběti přinesly spásu, prosíme, nechť svatý Petr Chrysologus, biskup tvůj a výborný Učitel, jest přímluvcem. Skrze Pána našeho ...

4. prosince

Sv. Barbory

panny a mučednice, † kolem 306

Všecko jako ve mši „Loquebar" (str. 63*).

Přip. předešlé neděle, třetí ke cti Panny Marie (str. 46, 49, 50).

5. prosince

Sv. Sáby

opata, † 532 u Jerusalema

Všecko jako ve mši „Os justi" (str. 60*).

Přip. předešlé neděle, třetí ke cti Panny Marie (str. 46, 49, 50).

6. prosince

Sv. Mikuláše

biskupa a vyznavače, † kolem 350 v Myře

Introitus. Eccli. 45, 30.

Státuit ei Dóminus testámentum pacis, et príncipem fecit eum: ut sit illi sacerdótii dígnitas in aetérnum. Ps. 131. 1. Meménto, Dómine, David: et omnis mansuetúdinis ejus. V. Glória Patri.

Vstup. Sir. 45, 30.

Uzavřel s ním Pán smlouvu míru a knížetem jej učinil, aby mu zůstala důstojnost kněžství na věky. Ž. 131, 1. Pamětliv buď, Pane, Davida a všeliké jeho zbožnosti. V. Sláva Otci ...

Oratio

Deus, qui beátum Nicoláum Pontíficem innúmeris decorásti miráculis: tríbue, quaesumus; ut ejus méritis et précibus a gehénnae incéndiis liberémur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum ...

Modlitba

Bože, jenž jsi svatého Mikuláše, biskupa, nesčetnými okrášlil zázraky, uděl, prosíme, abychom jeho zásluhami a přímluvami od pekelných plamenů vysvobozeni byli. Skrze Pána našeho ...

Připomínka předešlé neděle.

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Hebraeos. c. 13.

Fratres: Mementóte praepositórum vestrórum, qui vobis locúti sunt verbum Dei: quorum intuéntes éxitum conversatiónis, imitámini fidem. Jesus Christus heri, et hódie: ipse et in saecula. Doctrínis váriis et peregrínis nolíte abdúci. Óptimum est enim grátia stabilíre cor, non escis, quae non profuérunt ambulántibus in eis. Habémus altáre, de quo édere non habent potestátem, qui tabernáculo desérviunt. Quorum enim animálium infértur sanguis pro peccáto in Sancta per Pontíficem, horum córpora cremántur extra castra. Propter quod et Jesus, ut sanctificáret per suum sánguinem pópulum, extra portam passus est. Exeámus ígitur ad eum extra castra impropérium ejus portántes. Non enim ha-

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola k židům. 13, 7-17.

Bratři, pamatujte na své představené, kteří vám mluvili slovo Boží, patřte na konec života jejich a následujte jejich víru. Ježíš Kristus jest týž včera i dnes i na věky. Naukami různými a cizími sváděti se nedávejte; jest zajisté dobré utvrzovati srdce milostí, ne pokrmy obětními; ty neprospěly těm, kteří jich požívali. Máme oltář, z něhož jísti nemají moci ti, kteří slouží stánku. Neboť těla zvířat, jejichžto krev za hříchy se vnáší do velesvatyně skrze nejvyššího kněze, spalují se vně ležení. Proto vně brány trpěl i Ježíš, aby posvětil lid svou krví. Nuže, vyjděme k němu vně ležení, nesouce jeho potupu; neboť nemáme zde města trvalého, nýbrž vyhledáváme budoucího. Skrze něho tedy

bémus hic manéntem civitátem, sed futúram inquírimus. Per ipsum ergo offerámus hóstiam laudis semper Deo, id est fructum labiórum confiténtium nómini ejus. Beneficéntiae autem, et communiónis nolíte oblivísci: tálibus enim hóstiis promerétur Deus. Oboedíte praepósitis vestris, et subjacéte eis. Ipsi enim pervígilant, quasi ratiónem pro animábus vestris redditúri.

přinášejme Bohu vždycky oběť chvály, to jest ovoce rtů velebících jméno jeho. Na dobročinnost však a na sdílnost nezapomínejte, neboť v takovýchto obětech Bůh má zalíbení. Poslouchejte svých představených a buďte jim poddáni, neboť oni bdí nad vámi, jakožto ti, kteří vydají účet za duše vaše.

Graduale. Ps. 88,21-23.

Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: manus enim mea auxiliábitur ei, et bráchium meum confortábit eum. ℣. Nihil proficiet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei.

Stupňový zpěv. Ž. 88.

Vyvolil jsem Davida, služebníka svého; svatým olejem svým pomazal jsem jej. Proto ruka má mu bude pomáhati; rámě mé jej posílí. ℣. Nic nepořídí nepřítel proti němu, syn nepravosti neuškodí jemu.

Allelúja, allelúja. ℣. Ps. 91, 13. Justus ut palma florébit: Sicut cedrus Líbani multiplicábitur. Allelúja.

Aleluja, aleluja. ℣. Ž. 91, 13. Spravedlivý jako palma pokvete, jako cedr na Libanu poroste. Aleluja.

Offertorium. Ps. 88,25.

Véritas mea, et misericórdia mea cum ipso, et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Obětování. Ž. 88, 25.

Věrnost má a milosrdenství moje bude s ním a ve jménu mém zvelebí se moc jeho.

Secreta

Sanctífica, quaesumus, Dómine Deus, haec múnera, quae in solemnitáte sancti Antístitis tui Nicolái offérimus: ut per ea, vita

Tichá modlitba

Posvěť, prosíme, Pane Bože, tyto dary, které o slavnosti svatého biskupa tvého Mikuláše přinášíme, aby skrze ně život náš

nostra inter advérsa et próspera ubíque dirigátur. Per Dóminum ...

všude v neštěstí i ve štěstí byl řízen. Skrze Pána našeho ...

Communio. Ps. 88,36-38.

Semel jurávi in sancto meo; semen ejus in aetérnum manébit; et sedes ejus sicut sol in conspéctu meo, et sicut luna perfécta in aetérnum, et testis in coelo fidélis.

K přijímání. Ž. 88.

Jednou přisáhl jsem ve svatyni své: símě jeho zůstane na věky a trůn jeho jako slunce před tváří mou a jako úplněk na věky. A svědek toho jest věrný.

Postcommunio

Sacrifícia, quae súmpsimus, Dómine, pro solemnitáte sancti Pontíficis tui Nicolái, sempitérna nos protectióne consérvent. Per Dóminum ...

Po přijímání

Oběti, které jsme přijali, Pane, k slavnosti svatého biskupa tvého Mikuláše, nechť nás zachovají ochranou věčnou. Skrze Pána ...

7. prosince

Sv. Ambrože

biskupa, vyznavače a Učitele Církve

† 397 v Miláně

Všecko jako ve mši „In medio" (str. 48*), vyjímaje:
Připomínka předešlé neděle a svatvečeru Neposkvrněného Početí (str. 769).

Graduale. Eccli. 44, 16.

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo. ℣. Ib. 20. Non est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

Stupňový zpěv. Sir. 44.

Hle. kněz veliký, jenž ve dnech svých Bohu se líbil. ℣. Tamt. 20. Nikdo nebyl nalezen, jenž by podobně jako on zachovával zákona Nejvyššího.

Allelúja, allelúja. ℣. Ps. 109, 4. Jurávit Dóminus, et non poenitébit eum:

Aleluja, aleluja. ℣. Ž. 109, 4. Přisáhl Pán a nebude toho želeti: „Ty bu-

Tu es sacérdos in aetérnum secúndum órdinem Melchísedech. Allelúja.

diž knězem na věky podle řádu Melchisedechova!" Aleluja.

Offertorium. Ps. 88, 25.

Véritas mea et misericórdia mea cum ipso et in nómine meo exaltábitur cornu eius.

Obětování. Ž. 88, 25.

Věrnost má a milosrdenství moje bude s ním a ve jménu mém zvelebí se moc jeho.

Secreta

Omnípotens sempitérne Deus, múnera tuae Majestáti obláta, per intercessiónem beáti Ambrósii Confessóris tui atque Pontíficis, ad perpétuam nobis fac provenire salútem. Per Dóminum . . .

Tichá modlitba

Všemohoucí věčný Bože, učiň, ať dary přinesené Velebnosti tvé pro zásluhy svatého Ambrože, vyznavače tvého a biskupa, k věčné nám prospějí spáse. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Communio. Ps. 88, 36-38.

Semel jurávi in sancto meo: semen ejus in aetérnum manébit: et sedes ejus sicut sol in conspéctu meo, et sicut luna perfécta in aetérnum, et testis in coelo fidélis.

K přijímání. Ž. 88.

Jednou přisáhl jsem ve svatyni své: símě jeho zůstane na vždy a trůn jeho jako slunce před tváří mou a jako úplněk na věky. A svědek toho na nebi je věrný.

Postcommunio

Sacraménta salútis nostrae suscipiéntes, concéde, quaésumus, omnípotens Deus: ut beáti Ambrósii Confessóris tui atque Pontíficis nos ubíque orátio ádjuvet; in cujus veneratióne haec tuae obtúlimus Majestáti. Per Dóminum . . .

Po přijímání

Přijavše svátosti své spásy, prosíme, všemohoucí Bože, uděl, aby nám všude pomáhala přímluva svatého Ambrože, vyznavače tvého a biskupa, k jehož cti jsme toto tvé Velebnosti přinesli v oběť. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

7. prosince

Svatvečer
Neposkvrněného Početí Panny Marie

Introitus. Ps. 65, 16.

Veníte, audíte, et narrábo, omnes qui timétis Deum, quanta fecit Dóminus ánimae meae. Ps. ibid. 1-2. Jubiláte Deo, ómnis terra: psalmum dícite nómini ejus, date glóriam laudi ejus. V. Glória Patri . . .

Vstup. Ž. 65, 16.

Pojďte, slyšte, a budu všem, kteří se bojíte Boha, vyprávěti, jak velké věci učinil Pán duši mé. Ž. tamt. 1-2. Plesejte Bohu, všechny země; zpívejte píseň jeho jménu vzdejte mu slavnou chválu. V. Sláva Otci i Synu . . .

Neříká se Gloria.

Oratio

Deus, qui Unigéniti tui Matrem ab originali culpa in sua Conceptióne mirabíliter praeservásti: da, quáesumus; ut sua nos intercessióne munítos, corde mundos fácias suae interésse festivitáti. Per eúndem Dóminum . . .

Modlitba

Bože, jenž jsi Matku Jednorozeného svého v jejím Početí zázračně uchoval dědičné viny, dej, prosíme, abychom, chráněni jsouce její přímluvou, s čistým srdcem na její slavnosti mohli bráti účast. Skrze téhož Pána . . .

Připomínka sv. Ambrože (str. 48*) a předchozí neděle.

Léctio

libri Sapiéntiae. 24, 23-31.

Ego quasi vitis fructificávi suavitátem odóris: et flores mei, fructus honóris et honestátis. Ego mater pulchrae dilectiónis, et timóris, et agnitiónis, et sanctae spei. In me grátia omnis viae et veritátis: in me omnis spes vitae et virtútis. Transíte ad me omnes, qui concupíscitis me, et

Čtení

z knihy Sirachovcovy. 24.

Já jako kmen vinný rašším libovonně, z květů mých plody jsou skvostné a přebohaté. Já jsem matka krásného milování, bázně, poznání a svaté naděje. Ve mně je všecka milost k životu pravdy, ve mně je všecka naděje v život ctnosti. Přistupte ke mně všichni, kdož toužíte

a generatiónibus meis implémini: spíritus enim meus super mel dulcis, et haeréditas mea super mel et favum: memória mea in generatiónes saeculórum. Qui edunt me, adhuc esúrient, et qui bibunt me adhuc sítient. Qui audit me, non confundétur: et qui operántur in me, non peccábunt. Qui elúcidant me, vitam aetérnam habébunt.

po mně, abyste plody mými se nasytili. Neboť na mne mysliti sladko je nad med, a míti mne za podíl plást medu převyšuje. Památka má bude do posledních kolen. Kdož mne jedí, budou dále lačněti, a kdo mne pijí, budou dále žízniti. Kdo mne poslušen jest, nebude zahanben, a kteří o mne se namáhají, nezhřeší. Kteří mne vysvětlují, věčně žíti budou.

Graduale. Prov. 9,1.

Sapiéntia aedificávit sibi domum, excídit colúmnas septem. ℣. Ps. 86, 1-2. Fundaménta ejus in móntibus sanctis: díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Stupňový zpěv. Přísl.

Moudrost postavila si dům, vytesala sedm sloupů. ℣. Ž. 86, 1-2. Základy její na horách svatých; Pán miluje brány Sionu nad všechny stánky Jakubovy.

Evangelium

† Inítium s. Evangélii secúndum Matth. c. 1.

† Počátek sv. Evangelia podle Matouše. 1, 1-16.

Liber generatiónis Jesu Christi fílii David, fílii Ábraham. Ábraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Jacob autem génuit Judam, et fratres ejus. Judas autem génuit Phares, et Zaram de Thamar. Phares autem génuit Esron. Esron autem génuit Aram. Aram autem génuit Aminadab. Amínadab autem génuit Naásson. Naásson autem génuit Salmon. Salmon autem génuit Booz de Rahab. Booz autem génuit Obed ex Ruth. Obed autem génuit Jesse. Jesse autem génuit David regem. David autem rex génuit Salomónem ex ea, quae fuit Uríae. Sálomon autem génuit Róboam. Róboam autem génuit Abíam. Abías autem génuit Asa. Asa autem génuit Jósaphat. Jósaphat autem génuit Joram. Joram autem génuit Ozíam. Ozías autem génuit Jóatham. Jóatham autem génuit Achaz. Achaz autem génuit Ezechíam. Ezechías autem génuit Manássen. Manásses autem génuit Amon. Amon autem génuit Josíam. Josías autem génuit Jechoníam, et fratres ejus in transmigratióne Babylónis. Et post transmigratiónem Babylónis Jechonías génuit Saláthiel. Saláthiel autem génuit Zoróbabel. Zoróbabel autem génuit Abiud. Abiud autem génuit Elíacim. Elíacim autem génuit Azor. Azor autem génuit Sadoc. Sadoc autem génuit Achim. Achim autem génuit Eliud. Eliud autem génuit Eleázar. Eleázar autem génuit Mathan. Mathan autem génuit Jacob. Jacob autem génuit Joseph virum Maríae, de qua natus est Jesus, qui vocátur Christus.

Soupis rodu Ježíše Krista, syna Davidova, syna Abrahamova. Abraham zplodil Isáka, Isák zplodil Jakoba, Jakob zplodil Judu a bratry jeho. Juda pak zplodil Faresa a Záru z Thamary, Fares zplodil Ezrona, Ezron zplodil Arama, Aram zplodil Aminadaba, Aminadab zplodil Násona, Náson zplodil Salmona. Salmon zplodil Booza z Rahaby, Booz pak zplodil Obéda z Ruthy, Obéd zplodil Jessea, Jesse zplodil Davida krále, David pak král zplodil Šalomouna z té, která bývala Uriášovou. Šalomoun zplodil Roboama, Roboam zplodil Abiáše, Abiáš zplodil Asu. Asa zplodil Josafata, Josafat zplodil Jorama, Joram zplodil Oziáše, Oziáš zplodil Joathama, Joatham zplodil Achaza, Achaz zplodil Ezechiáše, Ezechiáš pak zplodil Josiáše, Josiáš pak zplodil Amona, Amon zplodil Josiáše, Josiáš pak zplodil Jechoniáše a bratry jeho za stěhování babylonského. A po stěhování babylonském Jechoniáš zplodil Salathiele, Salathiel zplodil Zorobábele, Zorobábel zplodil Abiuda, Abiud zplodil Eliakima, Eliakim zplodil Azora, Azor zplodil Sadoka, Sadok zplodil Achima, Achim zplodil Eliuda, Eliud zplodil Eleazara, Eleazar zplodil Jakuba, Jakub pak zplodil Josefa, muže Marie, z nížto se narodil Ježíš, jenž slove Kristus.

Evangelista nám ukazuje všecky články, které spojují Abrahama s Kristem. Abrahamovi pro jeho velikou víru bylo přislíbeno, že z jeho rodu vyjde Vykupitel. Zasněme nad Boží prozřetelností!

Offertorium
Cant. 6, 2.

Ego dilécto meo, et dilléctus meus mihi, qui páscitur inter lília.

Secreta

Múnera nostra, Dómine, apud tuam cleméntiam immaculátae Dei Genitrícis comméndet orátio: quam ab omni originali labe praeservásti; ut dignum Fílii tui habitáculum éffici mererétur: Qui tecum vivit.

Communio
Cant. 6, 9.

Quae est ista, quae progréditur quasi auróra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta?

Postcommunio

Concéde, miséricors Deus, fragilitáti nostrae praesídium: ut, qui immaculátae Conceptiónis Genitrícis unigéniti Fílii tui festivitátem praevenímus; intercessiónis ejus auxílio a nostris iniquitátibus resurgámus. Per eúndem Dóminum...

Obětování
Velepíseň 6, 2.

Já patřím miláčku svému, a miláček můj mně; on se pase mezi liliemu.

Tichá modlitba

Dary naše, Pane, nechť milostivosti tvé odporučí přímluva neposkvrněné Boží Rodičky, kterou jsi uchránil veškeré dědičné skvrny, aby byla hodna se státi vhodným příbytkem Syna tvého. Jenž s tebou žije . . .

K přijímání

Kdo jest ona, která vychází jak vyvstávající ranní červánek, krásná jako měsíc, vybraná jak slunce, hrozná jak spořádaný vojenský tábor?

Po přijímání

Uděl, milosrdný Bože, pomoc naší křehkosti, abychom, kteří slavíme svatvečer svátku neposkvrněného Početí Rodičky jednorozeného Syna tvého, přispěním její přímluvy povstali ze svých hříchů. Skrze téhož Pána našeho Ježíše Krista . . .

8. prosince

Neposkvrněného Početí blahoslavené Panny Marie

Dnes radujeme se nejen z toho, že byla pod srdcem své matky počata žena, která byla už na prahu Ráje slíbena padlému lid-

stvu, ale hlavně z toho, že tato žena jedinečnou výsadou mezi lidstvem byla pro zásluhy Vykupitele už předem prosta veškeré skvrny, i skvrny dědičného hříchu, kterou si každý člověk přináší na svět. Byla určena za Matku Nejsvětějšího a proto nesmělo na ní býti ani té nejmenší skvrnky. Jaká úžasná krása a nádhera zdobí tuto požehnanou mezi ženami! Její nevýslovná čistota a nevinnost je kouzlem, které nás k ní tolik vábí a nás tolik dojímá! Na ní vidíme, že všecka Krása pramení jenom z cudnosti a nevinnosti, že všechen půvab tkví v čistotě a svatosti. A tato nejkrásnější a nejsvětější ze všech žen byla nám dána za Matku! Jak musíme býti na takovou Matku hrdi a jak děkovati Bohu za přemíru těch Milostí, kterými ji naplnil! Neustaňme nikdy vdechovati vůni této milostiplné Lilie a dívati se do tohoto Zrcadla bez poskvrny!

Dnešní svátek je půvabným červánkem před východem Slunce, které se nám o Vánocích ukáže.

Introitus. Isaiae 61, 10.

Gaudens gaudébo in Dómino, et exsultábit ánima mea in Deo meo: quia índuit me vestiméntis salútis: et induménto justítiae circúmdedit me, quasi sponsam ornátam monílibus suis. Ps. 29, 2. Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me: nec delectásti inimícos meos super me. V. Glória Patri . . .

Vstup. Is. 61, 10.

S radostí budu plesati v Pánu; jásati bude duše má v Bohu mém, neboť oděl mne v roucho spasení a oděvem spravedlnosti mne zahalil jako nevěstu okrášlenou klenoty svými. Ž. 29, 2. Velebím tě, Pane, neboť ty jsi mne chránil a nedopustil jsi, aby nade mnou jásali nepřátelé moji. V. Sláva Otci..

Oratio

Deus, qui per Immaculátam Vírginis Conceptiónem dignum Fílio tuo habitáculum praeparásti: quaesumus; ut, qui ex morte ejúsdem Fílii tui praevísa eam ab omni labe praeservásti, nos quoque mundos ejus intercessióne ad te pervenire concédas. Per eúndem Dóminum . . .

Modlitba

Bože, jenž jsi neposkvrněným Početím Panny svému Synu důstojný příbytek připravil, prosíme, abys, jako jsi ji pro předvídanou smrt téhož Syna od všeliké poskvrny uchoval, i nás Její přímluvou očistil a k tobě dojíti nám dopřál. Skrze téhož Pána našeho Ježíše Krista . . .

Připomínka předchozí neděle.

Lectio
libri Sapientiae. 8, 22-35.

Čtení
z knihy Přísloví. 8, 22-35.

Dnešní lekce používá slov, která jsou původně řečena pro

nestvořenou Božskou Moudrost, pro označení počátků neposkvrněné Panny, která je známa věčným Božím úradkům právě tak, jako samo Vtělení Bohočlověka.

Dóminus possédit me in inítio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípio. Ab aetérno ordináta sum, et ex antíquis, ántequam terra fíeret. Nondum erant abýssi, et ego jam concépta eram: necdum fontes aquárum erúperant: necdum montes gravi mole constíterant: ante colles ego parturiébar: adhuc terram non fécerat, et flúmina, et cárdines orbis terrae. Quando praeparábat coelos, áderam: quando certa lege, et gyro vallábat abýssos: quando aethera firmábat sursum, et librábat fontes aquárum: quando circúmdabat mari términum suum, et legem ponébat aquis, ne transírent fines suos: quando appendébat fundaménta terrae. Cum eo eram cuncta compónens: et delectábar per síngulos dies, ludens coram eo omni témpore; ludens in orbe terrárum: et delíciae meae esse cum fíliis hóminum. Nunc ergo, fílii, audíte me; Beáti qui custódiunt vias meas. Audíte disciplínam, et estóte sapiéntes, et nolíte abjícere eam. Beátus homo, qui audit me, et qui vígilat ad fores meas quotídie, et obsérvat ad postes óstii mei. Qui me invéneríit, invéniet vitam, et haúriet salútem a Dómino.

Pán měl mne na počátku díla svého, prve než byl co činil, od pradávna. Od věčnosti ustanovena jsem, od věků, prve nežli země byla. Před mořem já jsem zrozena již byla; prameny vod se ještě neprýštily, hory ještě s obrovskou tíží svou nestály, před pahorky já jsem zrozena byla; Bůh ještě nebyl učinil zemi, řeky, ani prvopočátky zemského kruhu. Nebesa když zakládal, byla jsem tam; když dával zákon, by obloha hradila vody, když vkládal sílu do mračen ve výšinách, vydatnost pramenům vodním když odměřoval, moři když do kruhu hranice vykazoval, zákon když stanovil vodám, by nepřešly mezi svých, a když odvažoval základy země: s ním jsem byla všecko pořádajíc, kochala jsem se rozkoší den každý, hrála jsem si před ním ustavičně, hrála jsem si na okruhu zemském, rozkoš majíc v pokolení lidském. Nyní tedy, děti, poslyšte mne! Blahoslavení, kteří dbají cest mých! Slyšte poučení, a budete moudří; nechtějte jím opovrhovati! Blaze člověku, který poslouchá mne, který u dveří mých každý den bdí, pozor dává u veřejí bran mých. Mne kdo najde, nalezne život, a dojde požehnání od Hospodina.

Graduale. Judith. 13, 23.

Benedícta es tu, Virgo María, a Dómino, Deo excélso, prae ómnibus muliéribus super terram. ℣. ibid. 15, 10. Tu glória Jerúsalem, tu laetítia Israel, tu honorificéntia pópuli nostri.

Allelúja, allelúja. ℣. Cant. 4, 7. Tota pulchra es, María: et mácula originális non est in te. Allelúja.

Stupňový zpěv. Jud. 13.

Požehnaná jsi, Panno Maria, od Pána, Boha svrchovaného, přede všemi ženami na zemi. ℣. tamt. 15, 10. Ty jsi slávou Jerusalema, ty jsi radostí Israele, ty jsi ctí lidu našeho.

Aleluja, aleluja. ℣. Velep. 4, 7. Všecka krásná jsi, Maria, a poskvrny prvotní není na tobě. Alel.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Lucam. c. 1.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 1, 26-28.

Přímo z úst archanděla Gabriela slyšíme, že ta nejpokornější a nejčistší Panna jest Milostí plná.

In illo témpore: Missus est Ángelus Gábriel a Deo in civitátem Galilaeae, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et ingréssus Angelus ad eam dixit: Ave, grátia plena: Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus.

Za onoho času anděl Gabriel poslán byl od Boha do města galilejského, jemuž jméno Nazaret, ku panně, zasnoubené muži, jemuž jméno Josef, z domu Davidova, a jméno panny Maria. A vešed k ní anděl, řekl: „Zdrávas buď, milosti plná, Pán s tebou, požehnaná ty's mezi ženami."

Et dicitur Credo.

Následuje Credo.

Offertorium. Luc. 1, 28.

Ave María, grátia ple-

Obětování. Luk. 1, 28.

Zdrávas, Maria, milosti

na: Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus. Allelúja.

plná, Pán s tebou; požehnaná ty's mezi ženami. Allelúja.

Secreta

Salutárem Hóstiam, quam in solemnitáte Immaculátae Conceptiónis Beátae Vírginis Maríae tibi, Dómine, offérimus, súscipe, et praesta: ut, sicut illam tua grátia praeveniénte ab omni labe immúnem profitémur; ita ejus intercessióne a culpis ómnibus liberémur. Per Dóminum..

Tichá modlitba

Spasitelnou oběť, Pane, kterou ti o slavnosti neposkvrněného Početí blahoslavené Panny Marie přinášíme, přijmi a uděl, jako ji předcházející milostí tvou všeliké poskvrny prostou vyznáváme, tak abychom na její přímluvu od všelikých vin zproštěni byli. Skrze Pána . . .

Připomínka předchozí neděle. Preface: o Panně Marii (str. 40)

Communio

Gloriósa dicta sunt de te, María: quia fecit tibi magna qui potens est.

K přijímání

Přeslavné věci pověděny jsou o tobě, Maria, neboť veliké věci učinil tobě, jenž mocný jest.

Postcommunio

Sacraménta quae súmpsimus, Dómine, Deus noster: illíus in nobis culpae vúlnera réparent; a qua Immaculátam Beátae Maríae Conceptiónem singuláriter praeservásti. Per Dóminum nostrum . . .

Po přijímání

Svátosti, jež jsme přijali, Pane, Bože náš, nechť vyléčí v nás rány oné viny, od níž jsi jedinečně Početí blahoslavené Marie neposkvrněné uchoval. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Připomínka předchozí neděle.

10. prosince

Sv. Melchiada

papeže a mučedníka, † 314 v Římě

Mše sv. „Statuit" (str. 4*); připomínka oktávu Neposkvr. Početí (str. 773, 776) a předchozí neděle.

11. prosince

Sv. Damasa

papeže a vyznavače, † 384 v Římě

Mše sv. „Sacerdotes tui" 44*, vyjímaje:

Oratio

Exaúdi, Dómine, preces nostras: et interveniénte beáto Dámaso Confessóre tuo atque Pontífice, indulgéntiam nobis tríbue placátus, et pacem. Per Dóminum . . .

Modlitba

Vyslyš, Pane, prosby naše a na přímluvu svatého Damasa, vyznavače tvého a biskupa, uděl nám usmířen odpuštění a pokoj. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Připomínka oktávu Neposkvr. Početí (str. 773) a předchozí neděle.

Graduale. Eccli. 44, 16.

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo. V. Ib. 20. Non est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

Allelúja, allelúja. V. Ps. 109, 4. Tu es sacérdos in aetérnum secúndum órdinem Melchísedech. Allelúja.

Stupňový zpěv. Sirach.

Hle, kněz veliký, jenž ve dnech svých Bohu se líbil. V. Tamt. 20. Nikdo nebyl nalezen, jenž by podobně jako on zachovával zákona Nejvyššího.

Aleluja, aleluja. V. Žalm. 109, 4. Ty jsi kněz na věky podle řádu Melchisedechova. Aleluja.

Říká se Credo pro oktáv Neposkvr. Početí.

Offertorium. Ps. 88.

Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: manus enim mea auxiliábitur ei, et bráchium meum confortábit eum.

Obětování. Ž. 88, 21-22.

Vyvolil jsem Davida, služebníka svého, olejem svatým pomazal jsem jej. Proto bude ruka má mu pomáhati a rámě mé jej posílí.

Secreta

Accépta tibi sit, Dómine, sacrátae plebis oblátio, pro tuórum honóre Sanctórum: quorum se méritis

Tichá modlitba

Příjemná budiž tobě, Pane, oběť, kterou ku poctě Svatých tvých přináší posvěcený lid, jenž po-

percepísse de tribulatióne cognóscit auxílium. Per Dóminum...

znává, že pro jejich zásluhy dostalo se mu pomoci v soužení. Skrze Pána.

Připomínka Neposkvr. Početí (str. 776), a předešlé neděle.
Preface: o Panně Marii (str. 40).

Communio
Matth. 25, 20 et 21.

Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: intra in gáudium Dómini tui.

K přijímání
Mat. 25, 20 a 21.

„Pane, pět hřiven odevzdal jsi mi, hle jiných pět jsem vyzískal." „Dobře, služebníku dobrý a věrný, že jsi nad málem byl věrný, nad mnohým tě ustanovím; vejdi v radost Pána svého."

Postcommunio

Da, quaesumus, Dómine, fidélibus pópulis Sanctórum tuórum semper veneratióne laetári: et eórum perpétua supplicatióne muníri. Per Dóminum...

Po přijímání

Dej, prosíme, Pane, aby věřící lid mohl se stále radovati z uctívání tvých Svatých a býti chráněn jejich ustavičnou přímluvou. Skrze Pána...

Připomínka Neposkvr. Početí (str. 776) a předešlé neděle.

13. prosince

Sv. Lucie

panny a mučednice, † 304 v Syrakusách

Všecko jako ve mši „Dilexisti" (str. 73*), vyjímaje:
Připomínka Neposkvr. Početí (str. 773,776), a předchozí neděle.

Graduale. Ps. 44, 8.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitáten. V. Propterea unxit te Deus, Deus tuus óleo laetítiae.

Stupňový zpěv. Ž. 44.

Milovala jsi spravedlnost a nenáviděla jsi nepravosti. V. Proto pomazal tě Bůh, Bůh tvůj olejem radosti.

Allelúja, allelúja. V. ib. 3. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: proptérea benedíxit te Deus in aetérnum, allelúja.

Aleluja, aleluja. V. Ž. tamt. 3. Rozlita je milost na rtech tvých, proto požehnal ti Bůh na věky, aleluja.

Evangelium ze mše „Vultum tuum" (str. 80*).
Et dicitur Credo.

Následuje Credo.

Offertorium. Ps. 44.

Afferéntur Regi vírgines post eam, próximae ejus afferéntur tibi in laetítia et exsultatióne: adducéntur in templum Regi Dómino.

Obětování. Ž. 44, 15 a 16.

Panny přivádějí se s ní ke Králi, družky její přivádějí se k tobě za jásotu a radosti; uvádějí se do svatyně Krále Pána.

Preface: o Panně Marii (str. 40).

Communio. Ps. 118.

Príncipes persecúti sunt me gratis, et a verbis tuis formidávit cor meum: laetábor ego super elóquia tua, quasi qui invénit spólia multa.

K přijímání. Ž. 118, 161-162.

Knížata pronásledovala mne bez příčiny, avšak jenom slov tvých bálo se srdce mé; já radovati se budu z řečí tvých jako ten, kdo našel hojnou kořist.

15. prosince

Oktáv Neposkvrněného Početí bl. Panny Marie

Všecko jako o svátku (str. 773).

16. prosince

Sv. Eusebia

biskupa a mučedníka, † 370 ve Vercelli

Všecko jako ve mši „Sacerdotes Dei" (str. 9*).
Připomínka předchozí neděle a Panny Marie (str. 46, 49, 50).

20. prosince

Svatvečer sv. Tomáše

Apoštola

Všecko jako ve mši „Ego autem" (str. 1*).
Připomínka předchozí neděle a Panny Marie (str. 46, 49, 50).

21. prosince

Sv. Tomáše

Apoštola

Vstup jako o svátku sv. Ondřeje (str. 756).

Oratio

Da nobis, quaesumus, Dómine, beáti Apóstoli tui Thomae solemnitátibus gloriári: ut ejus semper et patrocíniis sublevémur, et fidem cóngrua devotióne sectémur. Per Dóminum nostrum...

Modlitba

Dej nám, prosíme, Pane, radovati se ze slavnosti svatého Apoštola tvého Tomáše, abychom vždycky i jeho ochranou byli pozvedáni i víru s patřičnou následovali oddaností. Skrze Pána našeho...

Léctio

Epístolae beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios. c. 2.

Čtení

z Epištoly sv. Pavla k Efeským. 2, 19-22.

Fratres: Jam non estis hóspites, et ádvenae; sed estis cives sanctórum, et doméstici Dei, superaedificáti super fundaméntum Apostolórum, et Prophetárum, ipso summo angulári lápide Christo Jesu: in quo omnis aedificátio constrúcta crescit in templum sanctum in Dómino, in quo et vos coaedificámini in habitáculum Dei in Spíritu.

Bratři, nejste již cizinci a přistěhovalci, nýbrž jste spoluobčany svatých a domácími Božími, jsouce vzděláni na základě Apoštolů a proroků, an nejhlubším kamenem úhelním je sám Kristus Ježíš, v němž veškerá stavba se spojuje a roste v chrám svatý v Pánu, v němž i vy se spoluvzdělváváte v příbytek Boží v Duchu.

Graduale. Ps. 138,17-18.

Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus: nimis confortátus est principátus eórum. ℣. Dinumerábo eos, et super arénam multiplicabúntur.

Stupňový zpěv. Ž. 138.

Velmi uctíváni jsou přátelé tvoji, Bože: jejich vláda je velmi upevněna. ℣. Kdybych je chtěl spočítati, bylo by jich více jak písku.

Allelúja, allelúja. ℣. Ps. 32, 1. Gaudéte, justi, in Dómino: rectos decet collaudátio. Allelúja.

Aleluja, aleluja. ℣. Ž. 32, 1. Radujte se, spravedliví, v Pánu; dobrým patří prozpěvovat. Aleluja.

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Joánnem. 20.

† Slova sv. Evangelia podle Jana. 20, 24-29.

In illo témpore: Thomas, unus ex dúodecim, qui dícitur Dídymus, non erat cum eis, quando vénit Jesus. Dixérunt ergo ei álii discípuli: Vídimus Dóminum. Ille autem dixit eis: Nisi vídero in mánibus ejus fixúram clavórum, et mittam dígitum meum in locum clavórum, et mittam manum meam in latus ejus, non credam. Et post dies octo, íterum erant discípuli ejus intus, et Thomas cum eis. Venit Jesus jánuis clausis, et stetit in médio, et dixit: Pax vobis. Deínde dixit Thomae: Infer dígitum tuum huc, et vide manus meas, et mitte in latus meum: et noli esse incrédulus, sed fidélis. Respóndit Thomas, et dixit ei: Dóminus meus, et Deus meus. Dixit ei Jesus: Quia vidísti me, Thoma, credidísti: beáti qui non vidérunt, et credidérunt. Credo.

Za onoho času Tomáš, jeden ze dvanácti, který slove Blíženec, nebyl s nimi, když přišel Ježíš. Tedy druzí učedníci řekli jemu: „Viděli jsme Pána.“ A on řekl jim: „Neuzřím-li v rukou jeho rány hřebů a nevpustím-li prstu své v rány hřebů a nevložím-li ruky své v jeho bok, neuvěřím.“ A po osmi dnech byli učedníci jeho opět uvnitř a Tomáš s nimi. Tu přišel Ježíš zavřenými dveřmi a postaviv se mezi ně řekl: „Pokoj vám!“ Potom dí Tomášovi: „Vlož prst svůj sem a viz ruce mé a vztáhni ruku svou a vpusť v bok můj; a nebuď nevěřící, nýbrž věřící.“ Tomáš odpověděl mu: „Pán můj a Bůh můj!“ Řekl mu Ježíš: „Že jsi mě uviděl, uvěřil jsi; blahoslavení, kdo neviděli a uvěřili.“

Následuje Credo.

Offertorium. Ps. 18, 5.

In ommem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terrae verba eórum.

Obětování. Ž. 18, 5.

Celým světem šel jejich zvuk, do končin okrsku zemského jejich slova.

Secreta

Débitum tibi, Dómine, nostrae réddimus servitútis, supplíciter exorántes: ut, suffrágiis beáti Thomae Apóstoli, in nobis

Tichá modlitba

Konáme ti, Pane, povinnou službu, snažně prosíce, abys svoje dary v nás na přímluvu svatého Apoštola Tomáše chránil,

tua múnera tueáris, cujus honoránda confessióne laudis tibi hóstia immolámus. Per Dóminum.

k jehož cti a slávě tobě přinášíme oběť chvály. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Preface: o sv. Apoštolech (str. 42).

Communio. Joann. 20, 27.

Mitte manum tuam, et cognósce loca clavórum: et noli esse incrédulus, sed fidélis.

K přijímání. Jan 20, 27.

„Vztáhni ruku svou a poznej místa hřebů; a nebuď už nevěřící, nýbrž věřící."

Postcommunio

Adésto nobis, miséricors Deus: et, intercedénte pro nobis beáto Thoma Apóstolo, tua circa nos propitiátus dona custódi. Per Dóminum . . .

Po přijímání

Pomoz nám, milosrdný Bože, a pro přimlouvajícího se za nás svatého Tomáše Apoštola milostivě v nás chraň svoje dary. Skrze Pána našeho . . .

Připomínka předchozí neděle.

26. prosince

Svátek sv. Štěpána

prvomučedníka

Shromáždění u sv. Štěpána na Caeliu

Církev sv. shromáždila kolem jesliček nebeského dítka jeho vyvolené — světce. (Historicky jest to vysvětlitelno tím, že svátky těchto světců se v tyto dny už slavily, dříve ještě nežli se slavnost Narození Páně ustálila na den 25. prosince.) Jako prvého si všímá sv. Štěpána, jenž krví svou první dosvědčil smrt Kristovu za nás.

Včera jsme slavili narození Spasitelovo pro svět, dnes slavíme narození prvního mučedníka pro nebe, neboť smrtí se počíná nový život.

Introitus. Ps. 118.

Sedérunt príncipes, et advérsum me loquebántur: et iníqui persecúti sunt me: ádjuva me, Dómine, Deus meus, quia servus tuus exercebátur in tuis justificatiónibus. Ps. ib. 1. Beáti immaculáti in via:

Vstup. Ž. 118, 23, 86 a 23.

Zasedla knížata a proti mně se umlouvala a hříšníci pronásledovali mne! Pomoz mi, Pane, Bože můj, neboť služebník tvůj cvičí se ve tvých ustanoveních. Ž. tamt. 1. Blahoslavení bezúhonní na cestě životní kteří chodí dle zákona Páně. V. Sláva Otci . . .

qui ámbulant in lege Dómini. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui . . .

Modlitba

Oratio

Da nobis, quaesumus, Dómine, imitári, quod cólimus, ut diseámus et inimícos dilígere: quia ejus natalítia celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum. Qui tecum.

Dej nám, prosíme, Pane, následovati, co uctíváme, abychom se učili i nepřátele milovati, ježto slavíme narozeniny toho, jenž i za pronásledovatele přimlouvati se uměl u Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou žije . .

Připomínka Narození Páně (str. 95).

Léctio

Actuum Apostolórum c. 6, 8-10 et 7, 54-60.

Čtení

ze Skutků apoštolských 6, 8-10 a 7, 54-60.

In diébus illis: Stéphanus plenus grátia et fortitúdine, faciébat prodígia et signa magna in pópulo. Surrexérunt autem quidam de synagóga, quae appellátur Libertinórum, et Cyrenénsium, et Alexandrinórum, et eórum, qui erant a Cilícia et Ásia, disputántes cum Stéphano: et non póterant resístere sapiéntiae, et Spirítui, qui loquebátur. Audiéntes autem haec, dissecabántur córdibus suis, et stridébant déntibus in eum. Cum autem esset Stéphanus plenus Spíritu Sancto, inténdens in coelum, vidit glóriam Dei, et Jesum stantem a dextris Dei. Et ait: Ecce vídeo coelos

V těch dnech Štěpán jsa pln milosti a síly, činil veliké divy a zázraky v lidu. I povstali někteří ze synagogy zvané Libertinských a Cyrenských a Alexandrijských a z těch, kteří byli z Kilikie a Asie, a se hádali se Štěpánem, ale nemohli odolati moudrosti a Duchu, kterým mluvil. Slyšíce to pukali hněvem ve svém srdci a skřípali zuby na něho. On však jsa pln Ducha Svatého, pohleděl k nebi a uzřel slávu Boží a Ježíše, an stojí na pravici Boží. I řekl: „Aj, vidím nebesa otevřená a Syna člověka státi na pravici Boží." Ale oni vzkřikše hlasem velikým, zacpali si uši a jedno-

apértos, et Fílium hóminis stantem a dextris Dei. Exclamántes autem voce magna, continuérunt aures suas, et ímpetum fecérunt unanímiter in eum. Et ejiciéntes eum extra civitátem, lapidábant: et testes deposuérunt vestiménta sua secus pedes adolescéntis, qui vocabátur Saulus. Et lapidábant Stéphanum invocántem, et dicéntem: Dómine Jesu, súscipe spíritum meum. Pósitis autem génibus, clamávit voce magna, dicens: Dómine, ne státuas illis hoc peccátum. Et cum hoc dixísset, obdormívit in Dómino.

myslně obořili se na něj. A vyvrhše ho ven z města, kamenovali jej; při tom svědkové odložili vrchní roucha svá k nohám mládence, který slul Šavel. I kamenovali Štěpána, který se modlil a pravil: „Pane Ježíši, přijmi ducha mého.“ A poklek na kolena, zvolal hlasem velikým: „Pane, nepokládej jim toho za hřích.“ A to pověděv zesnul v Pánu.

Sv. Štěpán jako první křesťan prolévá svou krev za toho, jenž neváhal za nás proliti i poslední kapku svého milujícího srdce. Po tomto mučedníku následuje pak skoro nepřehledná řada ostatních krvavých vyznavačů.

Graduale
Ps. 118, 23, 86, 117.

Sedérunt príncipes, et advérsum me loquebántur: et iníqui persecúti sunt me. ℣. Ádjuva me, Dómine, Deus meus: salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Stupňový zpěv
Ž. 118, 23, 86, 117.

Zasedla knížata a proti mně se umlouvala, a hříšníci pronásledovali mne. ℣. Pomoz mi, Pane, Bože můj; spas mne pro milosrdenství svoje.

Allelúja, allelúja. ℣. Act. 7, 56. Vídeo coelos apértos, et Jesum stantem a dextris virtútis Dei. Allelúja.

Aleluja, aleluja. ℣. Sk. ap. 7, 56. Vidím nebesa otevřená a Ježíše stojícího po pravici moci Boží. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Math. c. 23.

In illo témpore: Dicébat Jesus Scribis et Pharisaeis:

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 23, 34-39.

Za onoho času Pán Ježíš řekl zákoníkům a fa-

Ecce ego mitto ad vos Prophétas, et sapiéntes, et scribas, et ex illis occidétis, et crucifigétis, et ex eis flagellábitis in synagógis vestris, et persequémini de civitáte in civitátem: ut véniat super vos omnis sanguis justus, qui effúsus est super terram, a sánguine Abel justi usque ad sánguinem Zacharíae, fílii Barachíae, quem occidístis inter templum et altáre. Amen dico vobis: vénient haec ómnia super generatiónem istam. Jerúsalem, Jerúsalem, quae occídis Prophétas, et lápidas eos, qui ad te missi sunt, quóties vólui congregáre fílios tuos, quemádmodum gallína cóngregat pullos suos sub alas, et noluísti? Ecce relinquétur vobis domus vestra desérta. Dico enim vobis: non me vidébitis ámodo, donec dicátis: Benedíctus, qui venit in nómine Dómini.

riseům: „Aj, já posílám k vám proroky a moudré a učitele zákona, a z těch některé zabijete a ukřižujete a některé z nich budete bičovati ve svých synagogách a pronásledovati z města do města, aby přišla na vás veškerá krev spravedlivá, která vylita jest na zemi od krve Abela spravedlivého až do krve Zachariáše, syna Barachiášova, kterého jste zabili mezi chrámem a oltářem. Amen pravím vám: Přijdou všecky věci tyto na pokolení toto. Jerusaleme, Jerusaleme, jenž zabíjíš proroky a kamenuješ ty, kteří jsou posláni k tobě; kolikrát chtěl jsem shromážditi dítky tvé, jako slepice shromažďuje pod křídla kuřátka svá, a nechtěl jsi? Aj, zanechá se vám dům váš pustý; neboť pravím vám: neuzříte mě od této chvíle, dokavad neřeknete: ‚Požehnaný, jenž se béře ve jménu Páně.‘“

Et dicitur Credo.

Následuje Credo.

Offertorium
Act. 6, 5; 7, 59.

Elegérunt Apóstoli Stéphanum levítam, plenum fide et Spíritu Sancto: quem lapidavérunt Judaei oránte m, et dicéntem: Dómine Jesu, áccipe spíritum meum, allelúja.

Obětování
Skut. ap. 6, 5; 7, 59.

Zvolili apoštolové Štěpána za jáhna, muže to plného víry a Ducha Svatého; jehožto kamenovali židé, modlícího se a řkoucího: „Pane Ježíši, přijmi ducha mého!“ Aleluja.

Secreta

Súscipe, Dómine, múnera, pro tuórum commemoratióne Sanctórum: ut, sicut illos pássio gloriósos effécit, ita nos devótio reddat innócuos. Per Dóminum nostrum Jesum . . .

Tichá modlitba

Přijmi, Pane, dary na památku svých Svatých, aby, jako utrpení je proslavilo, tak nás zbožnost bezúhonnými učinila. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Připomínka Narození Páně (str. 99). Preface: Vánoční (str. 29).

Communio

Act. 7, 56, 59, 60.

Vídeo coelos apértos, et Jesum stantem a dextris virtútis Dei: Dómine Jesu, áccipe spíritum meum, et ne státuas illis hoc peccátum.

K přijímání

Skut. ap. 7, 56, 59, 60.

Vidím nebesa otevřená a Ježíše stojícího po pravici moci Boží. Pane Ježíši, přijmi ducha mého a nepokládej jim toho za hřích.

Postcommunio

Auxiliéntur nobis, Dómine, sumpta mystéria: et intercedénte beáto Stéphano Mártyre tuo, sempitérna protectióne confírment. Per Dóminum nostrum . .

Po přijímání

Nechť nám jsou, Pane, přijatá tajemství ku pomoci a nechť nás na přímluvu sv. Štěpána, mučedníka tvého, ustavičnou ochranou sílí. Skrze Pána . . .

Připomínka Narození Páně (str. 99).

27. prosince

Sv. Jana

Apoštola a Evangelisty

Shromáždění u Panny Marie Větší

Církev svatá staví k jesličkám ještě jiné světce, které počítá ke svým největším pokladům. Jest to po rudém květu mučednictví bílý květ panictví — sv. Jan, jinak Miláček Páně zvaný. Tento zástupce všech paniců a panen byl hoden spočívati na prsou Spasitelových a jeho neposkvrněnou Matku pokládati za svou.

Vstup ze mše „In medio" (str. 48*)

Oratio

Ecclésiam tuam, Dómine, benígnus illústra: ut, beáti Joánnis Apóstoli tui et Evangelístae illumináta doctrínis, ad dona perveníat sempitérna. Per Dóm.

Modlitba

Církev svou, Pane, dobrotivě ozař, aby osvětlena jsouc naukami svatého Jana, Apoštola tvého a Evangelisty, k věčným dostihla darům. Skrze Pána..

Připomínka Narození Páně (str. 95)

Léctio

libri Sapiéntiae. Eccli. 15.

Qui timet Deum, fáciet bona: et qui cóntinens est justítiae, apreheńdet illam, et obviábit illi quasi mater honorificáta. Cibábit illum pane vitae et intelléctus, et aqua sapiéntiae salutáris potábit illum: et firmábitur in illo, et non flectétur: et continébit illum, et non confundétur: et exaltábit illum apud próximos suos, et in médio Ecclésiae apériet os ejus, adimplébit illum spíritu sapiéntiae et intelléctus, et stola glóriae véstiet illum. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizábit super illum, et nómine aetérno haereditábit illum, Dóminus, Deus noster.

Čtení

z knihy Sirachovcovy. 15,1-6.

Kdo se bojí Boha, činí dobré; a kdo se drží zákona, dosáhne jí. Vyjde jemu v ústrety jako ctná matka. Sytit jej bude chlebem rozumu života a vodou moudrosti spasitelné bude ho napájet. Opře se o ni, a nebude kolísat se, spolehne se na ni, a nebude zklamán. Povýší ho také nad jeho sousedy, a v sněmech veřejných otevře mu ústa. Naplní ho duchem moudrosti a rozumu, a rouchem slávy oděje ho. Radostí a jásotem zahrne ho a jméno věčně slavné dá mu v úděl Hospodin, Bůh náš.

Graduale. Joan. 21,23 et 19.

Éxiit sermo inter fratres, quod discípulus ille non móritur: et non dixit Jesus: Non móritur. V. Sed: Sic eum volo manére, donec véniam: tu me séquere.

Stupňový zpěv. Jan

Vyšla mezi bratry řeč, že učeník ten neumře. Ale Ježíš neřekl: „Neumře". V. Nýbrž: „Chci, aby takto zůstal, dokud nepřijdu. Ty mě následuj!"

Allelúja, allelúja. V. Hic

Aleluja, aleluja. V. To

est discípulus ille, qui testimónium pérhibet de his: et scimus, quia verum est testimónium ejus. Allelúja.

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Joánnem. c. 21.

In illo témpore: Dixit Jesus Petro: Séquere me. Convérsus Petrus vidit illum discípulum, quem diligébat Jesus, sequéntem, qui et recúbuit in coena super pectus ejus, et dixit: Dómine, quis est qui tradet te? Hunc ergo cum vidísset Petrus, dixit Jesu: Dómine, hic autem quid? Dicit ei Jesus: Sic eum volo manére, donec véniam, quid ad te? tu me séquere. Exiit ergo sermo iste inter fratres, quia discípulus ille non móritur. Et non dixit ei Jesus: Non móritur, sed: Sic eum volo manére, donec véniam, quid ad te? Hic est discípulus, ille qui testimónium pérhibet de his, et scripsit haec: et scimus, quia verum est testimónium ejus. Credo.

jest ten učeník, který vydává o těchto věcech svědectví; a víme, že pravdivé jest jeho svědectví. Aleluja.

† Slova sv. Evangelia podle Jana. 21, 19-24.

Za onoho času Pán Ježíš řekl Petrovi: „Následuj mě.“ Petr obrátiv se uzřel za sebou jíti toho učeníka, kterého Ježíš miloval, který při večeři byl i na prsou jeho spočinul, a řekl: „Pane, kdo jest ten, který tě zradí?“ Toho tedy Petr spatřiv, řekl Ježíšovi: „Pane, co bude s tímto?“ Ježíš řekl jemu: „Chci-li, aby zůstal, dokavad nepřijdu, co ti po tom? Ty mě následuj.“ Proto vyšla mezi bratry řeč tato: „Učeník ten neumře.“ Ale Ježíš neřekl: „Neumře,“ nýbrž: „Chci-li, aby zůstal, dokavad nepřijdu, co ti po tom?“ To jest ten učeník, který vydává svědectví o těchto věcech a napsal tyto věci; a víme, že pravdivé jest svědectví jeho. Credo.

Offertorium. Ps. 91, 13.

Justus ut palma florébit: sicut cedrus, quae in Líbano est, multiplicábitur.

Obětování. Ž. 91, 13.

Spravedlivý jako palma pokvete, jako cedr na Libonu poroste.

Secreta

Súscipe, Dómine, múnera, quae in ejus tibi solemnitáte deférimus, cujus nos confídimus patrocínio liberári. Per Dóminum ...

Tichá modlitba

Přijmi, Pane, dary, které ti přinášíme o slavnosti toho, za jehož ochrany doufáme vysvobozeni býti. Skrze Pána našeho ...

Připomínka Narození Páně (str. 99).
Preface: vánoční (str. 29).

Communio. Joan. 21, 23.

Éxiit sermo inter fratres, quod discípulus ille non móritur: et non dixit Jesus: Non móritur; sed: Sic eum volo manére, donec véniam.

K přijímání. Jan 21, 23.

Vyšla mezi bratry řeč, že učeník ten neumře. Ale Ježíš neřekl; „Neumře“, nýbrž: „Chci, aby takto zůstal, dokud nepřijdu.“

Postcommunio

Refécti cibo potúque coelésti, Deus noster, te súpplices deprecámur: ut, in cujus haec commemoratióne percépimus, ejus muniámur et précibus. Per Dóminum nostrum ...

Po přijímání

Občerstveni pokrmem a nápojem nebeským, Bože náš, snažně tebe prosíme, abychom chráněni byli prosbami toho, na jehož památku jsme toto přijali. Skrze Pána našeho ...

Připomínka Narození Páně (str. 99).

28. prosince

Svátek Mláďátek

Shromáždění u sv. Pavla

U novorozeného Božského Dítka je shromážděn zástup nevinných „Mláďátek“, šťastných dítek, která mají hlavičky ozdobeny dvojí korunou — nevinnosti a mučednictví. Církev svatá však o jejich svátku dává též na jevo soustrast s jejich ubohými matkami, jimž byly od prsou urvány, a proto se halí do rouch fialových.

Introitus. Ps. 8, 3.

Ex ore infántium, Deus, et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos. Ps. ib. 2. Dómine, Dóminus noster: quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! V. Glória Patri ...

Vstup. Žalm 8, 3.

Z úst dítek, Bože, a kojenců udělal jsi chválu před nepřáteli tvými. Ž. tamt. 2. Hospodine, Pane náš, jak obdivuhodné jest jméno tvé po celém světě! V. Sláva Otci i Synu, i Duchu Svatému ...

Gloria se říká jen v neděli a v den oktávu.

Oratio

Deus, cujus hodiérna die praecónium Innocéntes mártyres non loquéndo, sed moriéndo conféssi sunt: ómnia in nobis vitiórum mala mortífica; ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fateátur. Per Dóminum...

Modlitba

Bože, jehož chválu dnešního dne Mláďátka jako mučedníci, ne řečí, nýbrž smrtí vyznala, všecko zlo hříchů v nás umrtvi, aby víru v tebe, kterou vyznává náš jazyk, také životem mravy hlásal. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž...

Připomínka Narození Páně (str. 95).

Léctio

libri Apocalýpsis beáti Jóannis Apóstoli c. 14, 1-5.

In diébus illis: Vidi supra montem Sion Agnum stantem, et cum eo centum quadragínta quátuor míllia, habéntes nomen ejus, et nomen Patris ejus scriptum in fróntibus suis. Et audívi vocem de coelo, tamquam vocem aquárum multárum, et tamquam tonítrui magni: et vocem, quam audívi, sicut citharoedórum citharizántium in cítharis suis. Et cantábant quasi cánticum novum ante sedem, et ante quátuor animália, et senióres: et nemo póterat dícere cánticum, nisi illa centum quadragínta quátuor míllia, qui empti sunt de terra. Hi sunt, qui cum muliéribus non sunt coinquináti: vírgines enim sunt. Hi sequúntur Agnum, quocúmque íerit. Hi empti

Čtení

ze Zjevení svatého Jana Apoštola. 14, 1-5.

V těch dnech viděl jsem, a hle, Beránek stál na hoře Sionu, a s ním sto čtyřicet čtyři tisíce těch, kteří měli jméno jeho i jméno Otce jeho napsáno na čelech svých. A uslyšel jsem hlas s nebe jako hukot mnoha vod a jako rachot velikého hromu, a ten hlas, který jsem uslyšel, byl jako hlas citerních pěvců, kteří hrají na své citery. I zpívali jako píseň novou před trůnem a před čtyřmi živočichy a před starci, a nikdo nemohl se naučiti té písni leč ony sto čtyřicet čtyři tisíce, kteří jsou vykoupeni ze země. To jsou ti, kteří se neposkvrnili s ženami, neboť jsou panici; ti jsou to, kteří následují Beránka, kamkoli jde. Oni byli koupeni z lidí jako

sunt ex homínibus primítiae Deo, et Agno: et in ore eórum non est invéntum mendácium: sine mácula enim sunt ante thronum Dei.

prvotiny pro Boha a pro Beránka, a v ústech jejich lež se nenalezla, neboť jsou bez poskvrny před trůnem Božím.

Graduale. Ps. 123, 7-8.

Ánima nostra, sicut passer, erépta est de láqueo venántium. ℣. Láqueus contrítus est, et nos liberáti sumus: adjutórium nostrum in nómine Dómini, qui fecit coelum et terram.

Stupňový zpěv. Ž. 123.

Duše naše vyvázla jako ptáče z osidla lovců. ℣. Osidlo se přetrhlo a my jsme osvobozeni. Pomoc naše ve jménu Páně, jenž stvořil nebe a zemi.

V neděli a v den oktávu se říká:

Allelúja, allelúja. ℣. Ps. 112, 1. Laudáte, púeri, Dóminum, laudáte nomen Dómini. Allelúja.

Aleluja, aleluja. ℣. Ž. 112, 1. Chvalte, hoši, Pána, chvalte jméno Hospodinovo. Aleluja.

Obyčejně se však místo Aleluja říká:

Tractus. Ps. 78, 3 et 10.

Effudérunt sánguinem Sanctórum, velut aquam, in circúitu Jerúsalem. ℣. Et non erat, qui sepelíret. ℣. Víndica, Dómine, sánguinem Sanctórum tuórum, qui effúsus est super terram.

Traktus. Ž. 78, 3 a 10.

Vylili krev Svatých jako vodu kolem Jerusalema. ℣. A nebyl, kdo by je pochoval. ℣. Pomsti, Pane, krev svých Svatých, která byla vylita na zemi.

† Sequéntia sancti Evangélii sec. Matthaeum. c. 2.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 2, 13-18.

In illo témpore: Ángelus Dómini appáruit in somnis Joseph, dicens: Surge, et áccipe púerum, et matrem ejus, et fuge in Aegýptum, et esto ibi usque dum dicam tibi. Futúrum est enim, ut He-

Za onoho času anděl Páně ukázal se ve snách Josefovi a řekl: „Vstaň a vezmi dítě i matku jeho a utec do Egypta, a buď tam, až povím tobě; neboť Herodes bude hledati dítěte, aby je zahubil."

ródes quaerat púerum ad perdéndum eum. Qui consúrgens accépit púerum, et matrem ejus nocte, et secéssit in Aegýptum: et erat ibi usque ad óbitum Heródis: ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per Prophétam dicéntem: Ex Aegýpto vocávi Fílium meum. Tunc Heródes videns quóniam illúsus esset a Magis, irátus est valde, et mittens occídit omnes púeros, qui erant in Béthlehem, et in ómnibus fínibus ejus a bimátu et infra, secúndum tempus quod exquisíerat a Magis. Tunc adimplétum est quod dictum est per Jeremíam Prophétam dicéntem: Vox in Rama audíta est, plorátus et ululátus multus: Rachel plorans fílios suos, et nóluit consolári, quia non sunt.

Et editur Credo.

Offertorium. Ps. 123,7.

Ánima nostra, sicut passer, erépta est de láqueo venántium: láqueus contrítus est, et nos liberáti sumus.

Secreta

Sanctórum tuórum, Dómine, nobis pia non desit orátio: quae et múnera nostra concíliet, et tuam nobis indulgéntiam semper obtíneat. Per Dóm.

On pak vstav, vzal dítko i matku jeho v noci a odešel do Egypta, a byl tam až do smrti Herodovy, aby se naplnilo, co bylo pověděno od Pána skrze proroka řkoucího: „Z Egypta povolal jsem syna svého.“ Tu Herodes vida, že byl oklamán od mudrců, rozhněval se náramně a poslav vojíny, dal usmrtiti všecka pacholata, která byla v Betlemě i ve všech končinách jeho ode dvou let a níže podle času, který byl vyzvěděl na mudrcích. Tehdy se naplnilo, co bylo pověděno skrze proroka Jeremiáše řkoucího: „Hlas v Rámě slyšen jest, pláč a kvílení mnohé; Ráchel plakala synů svých; a nedávala se potěšiti, poněvadž jich není.“

Následuje Credo.

Obětování. Ž. 123, 7.

Duše naše unikla jako ptáče z osidla lovců. Osidlo se přetrhlo a my jsme vysvobozeni.

Tichá modlitba

Ať nám nechybí, Pane, přímluva tvých Svatých která nechť i dary naše doporučí i tvé odpuštění nám vždycky zjednává. Skrze Pána našeho...

Připomínka Narození Páně (str. 99).
Preface: vánoční (str. 29).

Communio. Matth. 2, 18.

Vox in Rama audíta est, plorátus, et ululátus: Rachel plorans fílios suos, et nóluit consolári, quia non sunt.

Postcommunio

Votíva, Dómine, dona percépimus: quae Sanctórum nobis précibus, et praeséntis, quaesumus, vitae, páriter et aetérnae tríbue conférre subsídium. Per Dóminum ...

K přijímání. Mat. 2, 18.

Hlas v Rámě je slyšen, pláč a kvílení: Ráchel oplakávala syny své, a nedávala se potěšit, poněvadž jich není.

Po přijímání

Posvěcené dary, Pane, jsme přijali, které, prosíme, dej, nechť na přímluvu Svatých, jak pro tento život, tak i pro věčný nám pomoc přinesou. Skrze Pána našeho ...

Připomínka Narození Páně (str. 99).

29. prosince

Sv. Tomáše

biskupa a mučedníka, † 1170

Introitus

Gaudeámus omnes in Dómino, diem festum celebrántes sub honóre beáti Thomae Mártyris: de cujus passióne gaudent Angeli, et collaúdant Fílium Dei. Ps. 32, 1. Exsultáte, justi, in Dómino: rectos decet collaudátio. V. Glória Patri ...

Vstup

Radujme se všichni v Pánu, oslavujíce svátek na počest svatého Tomáše mučedníka, z jehož vítězného utrpení raduji se Andělé a chválí Syna Božího. Ž. 32, 1. Plesejte, spravedliví, v Pánu; dobrým přísluší chváliti. V. Sláva Otci ...

Oratio

Deus, pro cujus Ecclésia gloriósus Póntifex Thomas gládiis impiórum occúbuit: praesta, quaesumus; ut omnes, qui ejus implórant auxílium, peti-

Modlitba

Bože, pro jehož Církev slavný biskup Tomáš padl pod meči bezbožných, uděl, prosíme, aby všichni, kteří vzývají jeho pomoc, dosáhli spasného vyslyšení

tiónis suae salutárem consequántur effféctum. Per Dóminum nostrum ...

své prosby. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého ...

Připomínka: Narození Páně (str. 95).

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Hebraeos. c. 5, 1-6.

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola k Židům. 5, 1-6.

Fratres: Omnis póntifex ex homínibus assúmptus, pro homínibus constitúitur in iis, quae sunt ad Deum, ut ófferat dona, et sacrifícia pro peccátis: qui condolére possit iis, qui ignórant et errant: quóniam et ipse circúmdatus est infirmitáte: et proptérea debet, quemádmodum pro pópulo, ita étiam et pro semetípso offérre pro peccátis. Nec quisquam sumit sibi honórem, sed qui vocátur a Deo, tamquam Aaron. Sic et Christus non semetípsum clarificávit ut póntifex fíeret, sed qui locútus est ad eum: Fílius meus es tu, ego hódie génui te. Quemádmodum et in álio loco dicit: Tu es sacérdos in aetérnum, secúndum órdinem Melchísedech.

Bratři, každý velekněz, jsa brán z lidí, ustanovuje se pro lidi ve věcech, které se vztahují k Bohu, aby přinášel dary a oběti za hříchy (a to takový), který by mohl lítost míti nad nevědomými a bloudícími, jsa též sám obklíčen slabostí; a proto má za hříchy obětovati jak za lid, tak za sebe. A nikdo nebere té důstojnosti sobě sám, nýbrž jsa povolán od Boha, jakož i Aron. Tak ani Kristus neosobil si sám důstojnosti velekněze, nýbrž dal mu ji ten, jenž k němu pravil: „Syn můj jsi ty; já dnes zplodil jsem tebe", jakož i na jiném místě dí: „Ty jsi kněz na věky podle řádu Melchisedechova."

Graduale. Eccli. 44, 16.

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo. V. Ib. 20. Non est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

Stupňový zpěv. Sir. 44.

Hle, kněz veliký, jenž ve dnech svých Bohu se líbil. V. Tamt. 20. Nikdo nebyl nalezen, jenž by podobně jako on zachovával zákona Nejvyššího.

Allelúja, allelúja. V. Joan. 10, 14. Ego sum pastor bonus: et cognósco oves meas, et cognóscunt me meae. Allelúja.

Aleluja, aleluja. Jan. 10, 14. Já jsem pastýř dobrý, a znám ovce své a znají mne mé. Aleluja.

Evangelium z druhé neděle po Velikonocích (str. 556).

Et dicitur Credo.

Následuje Credo.

Offertorium. Ps. 20.

Posuísti, Dómine, in cápite ejus corónam de lápide pretióso: vitam pétiit a te, et tribuísti ei, allelúja.

Obětování. Ž. 20, 4-5.

Položil jsi, Pane, na hlavu jeho korunu z kamení drahého; života žádal od tebe, i udělil jsi mu, aleluja.

Secreta

Múnera tibi, Dómine, dicáta sanctífica: et, intercedénte beáto Thoma Mártyre tuo atque Pontífice, per éadem nos placátus inténde. Per Dóminum nostrum ...

Tichá modlitba

Dary tobě, Pane, obětované, posvěť a usmířen jimi na přímluvu svatého Tomáše, mučedníka svého a biskupa, na nás milostivě pohleď. Skrze Pána našeho ...

Připomínka: Narození Páně (str. 99).

Preface: Vánoční (str. 29).

Communio. Joan. 10, 14.

Ego sum Pastor bonus, et cognósco oves meas, et cognóscunt me meae.

K přijímání. Jan 10, 14.

Já jsem pastýř dobrý, a znám ovce své a znají mne mé.

Postcommunio

Haec nos commúnio, Dómine, purget a crímine: et, intercedénte beáto Thoma, Mártyre tuo atque Pontífice, coeléstis remédii fáciat esse consórtes. Per Dóminum ...

Po přijímání

Toto přijímání, Pane, nechť nás očistí od hříchů a na přímluvu svatého Tomáše, mučedníka tvého a biskupa, nechť nás učiní účastny nebeského léku. Skrze Pána ..

Připomínka: Narození Páně (str. 99).

30. prosince

Šestý den oktávu Narození Páně

Mše svatá „Puer natus" (str. 95), vyjímaje:

Druhé modlitby: ke cti Panny Marie (str. 103), třetí: proti pronásl. Církve nebo za Papeže (str. 46, 49, 50).

Epištola (str. 92), Evangelium (str. 93). Credo. Preface: vánoční (str. 29).

31. prosince

Sv. Silvestra I.

papeže a vyznavače, † 335

Introitus. Ps. 131, 9-10.

Sacerdótes tui, Dómine, induant justítiam, et sancti tui exsúltent: propter David servum tuum, non avértas fáciem Christi tui. Ps. ib., 1. Meménto, Dómine, David: et omnis mansuetúdinis ejus. V. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto, sicut erat . . .

Vstup. Ž. 131, 9-10.

Kněží tvoji, Pane, nechť se obléknou ve spravedlnost a svatí tvoji ať plesají. Pro Davida, služebníka svého, neodvracej tváře od Pomazaného svého. Ž. tamt. 1. Pamětliv buď, Pane, Davida a všeliké zbožnosti jeho. V. Sláva Otci . . .

Oratio

Da, quaesumus, omnípotens Deus: ut beáti Silvéstri Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, et devotiónem nobis aúgeat, et salútem. Per Dóminum nostrum . . .

Modlitba

Dej prosíme, všemohoucí Bože, aby ctihodná slavnost svatého Silvestra, vyznavače tvého a biskupa, zbožnost naši rozhojňovala i spásu. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Připomínka: Narození Páně (str. 95)

Epištola ze mše „In medio" (str. 45*).

Graduale. Eccli. 44, 16.

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo. V. ib. 20. Non est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

Stupňový zpěv. Sir. 44.

Hle, kněz veliký, jenž ve dnech svých Bohu se líbil. V. tamt. 20. Nikdo nebyl nalezen, jenž by podobně jako on zachovával zákona Nejvyššího.

Allelúja, allelúja. V. Ps. 88, 21. Invéni David servum meum: óleo sancto meo unxi eum. Allelúja.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 88, 21. Vyvolil jsem Davida, služebníka svého; svatým olejem svým pomazal jsem jej. Aleluja.

Evangelium ze mše „Os justi" (str. 55*). Credo.

Offertorium. Ps. 88.

Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: manus enim mea auxiliábitur ei, et brachium meum confortábit eum.

Obětování. Ž. 88, 21-22.

Vyvolil jsem Davida služebníka svého, olejem svatým pomazal jsem jej. Proto bude ruka má mu pomáhati a rámě mé jej posílí.

Secreta

Sancti tui nos, Dómine, quaesumus, ubique laetíficent: ut, dum eórum mérita recólimus, patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

Modlitba

Svatí tvoji, prosíme, Pane, ať nás všudy potěšují, abychom, zásluhy jejich velebíce, pociťovali jejich ochranu. Skrze Pána . .

Připomínka: Narození Páně (str. 99). Preface: vánoční (str. 29).

Communio
Matth. 24. 46-47.

Beátus servus, quem, cum vénerit dóminus, invénerit vigilántem: amen dico vobis, super ómnia bona sua constítuet eum.

K přijímání
Mat. 24, 46-47.

Blahoslavený služebník, jejž Pán, přijda, nalezne bdícího! Amen pravím vám, nad vším statkem svým jej ustanoví.

Postcommunio

Praesta, quaesumus, ómnipotens Deus: ut de percéptis munéribus grátias exhibéntes, intercedénte beáto Silvéstro, Confessóre tuo atque Pontífice, benefícia potióra sumánus. Per Dóminum . . .

Po přijímání

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, abychom za přijaté dary díky vzdávajíce, na přímluvu svatého Silvestra, vyznavače tvého a biskupa, ještě hojnějších dobrodiní dosáhli. Skrze Pána našeho . . .

Připomínka: Narození Páně (str. 99).

2. ledna

Oktáv sv. Štěpána

prvomučedníka

Mše sv. jako o svátku (str. 782), vyjímaje:

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui primítias Mártyrum in beáti Levítae Stéphani sánguine dedicásti: tríbue, quáesumus; ut pro nobis intercéssor exsístat, qui pro suis étiam persecutóribus exorávit Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum...

Modlitba

Všemohoucí věčný Bože, jenž jsi prvotiny mučedníků posvětil krví svatého levity Štěpána, uděl, prosíme, aby pro nás přímluvcem byl, jenž dokonce za své pronásledovatele prosil Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého. Jenž s tebou žije a kraluje v jednotě...

Druhé modlitby: ke cti Panny Marie (str. 103), třetí: proti pronásl. Církve nebo za Papeže (str. 46, 49, 50). Neříká se Credo. Preface: vánoční (str. 29).

3. ledna

Oktáv sv. Jana

Apoštola a Evangelisty

Mše sv. jako o svátku (str. 786).

Druhé modlitby: ke cti Panny Marie (str. 103), třetí: proti pronásled. Církve nebo za Papeže (str. 46, 49, 50). Neříká se Credo. Preface: o sv. Apoštolech (str. 42).

4. ledna

Oktáv Mláďátek

Mše sv. jako o svátku (str. 789), vyjímaje:

Říká se Gloria. Druhé modlitby: ke cti Panny Marie (str. 103), třetí: proti pronásl. Církve nebo za Papeže (str. 46, 49, 50). Stupňový zpěv s Aleluja. Neříká se Credo. Preface: vánoční (str. 29).

5. ledna

Svatvečer Zjevení Páně

(str. 109.)

8. ledna

Sv. Erharda

biskupa, vyznavače

Mše „Statuit" (str. 39*).

11. ledna

Mezi oktávem Zjevení Páně

Mše sv. jako o svátku (str. 111).

Druhé modlitby: připomínka sv. Hygina (ze mše Statuit, str. 4*), třetí: ke cti Panny Marie (str. 103).

12. ledna

Mezi oktávem Zjevení Páně

Mše sv. jako o svátku (str. 111).

Druhé modlitby: ke cti Panny Marie (str. 103), třetí: proti pronásl. Církve nebo za Papeže (str. 46, 49, 50).

13. ledna

Oktáv Zjevení Páně

Mše sv. jako o svátku (str. 111).

14. ledna

Sv. Hilaria

biskupa, vyznavače a Učitele Církve, † 367 v Poitiers

Mše sv. „In medio" (str. 47*). Říká se Credo. Připomínka sv. kněze a mučedníka Felixe:

Oratio

Concéde, quaésumus, omnípotens Deus: ut ad meliórem vitam Sanctórum tuórum exémpla nos próvocent; quátenus, quorum sollémnia ágimus, étiam actus imitémur. Per Dóminum nostrum...

Modlitba

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, aby příklady tvých Svatých nás k lepšímu životu pobídly, abychom také napodobovali skutky těch, jejichž slavnost konáme. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Secreta

Hóstias tibi, Dómine, beáti Felícis Mártyris tui dicátas méritis, benígnus assúme: et ad perpétuum nobis tríbue provenire subsídium. Per Dóminum.

Tichá modlitba

Obětní dary, Pane, obětované tobě skrze zásluhy svatého Felixe, mučedníka tvého, dobrotivě přijmi a uděl, aby se nám staly ustavičnou pomocí. Skrze Pána.

Postcommunio

Quaésumus, Dómine, salutáribus repléti mystériis: ut, beáti Felícis Mártyris tui, cujus sollémnia celebrámus, oratiónibus adjuvémur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum...

Po přijímání

Naplněni jsouce svatými tajemstvími prosíme, Pane, aby nám přímluvami svatého Felixe, mučedníka tvého, jehož slavnost konáme, pomáháno bylo. Skrze Pána našeho...

15. ledna

Sv. Pavla

prvního poustevníka a vyznavače
† kolem 341 v Egyptě

Introitus. Ps. 91, 13-14.

Justus ut palma florébit: sicut cedrus Líbani multiplicábitur: plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Ps. ib. 2. Bonum est confitéri Dómino, et psállere nómini tuo, Altíssime. ℣. Glória Patri...

Vstup. Ž. 91, 13-14.

Spravedlivý jako palma pokvete, jako cedr na Libanu poroste; vštípen v domě Páně, v síních domu Boha našeho. Ž. tamt. 2. Sluší oslavovati Pána, opěvovati jméno tvé, Svrchovaný. ℣. Sláva Otci i Synu i Duchu...

Oratio

Deus, qui nos beáti Pauli Confessóris tui ánnua solemnitáte laetíficas: concéde propítius; ut, cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum nostrum...

Modlitba

Bože, jenž nás svatého Pavla, vyznavače svého, výroční slavností oblažuješ, popřej milostivě, abychom, jehož narozeniny slavíme, napodobovali také skutky. Skrze Pána...

Léctio

Epístolae beáti Pauli Apóstoli ad Philippénses. c. 3.

Fratres: Quae mihi fuérunt lucra, haec arbitrátus sum propter Christum detriménta. Verúmtamen exístimo ómnia detriméntum esse propter eminéntem sciéntiam Jesu Christi Dómini mei: propter quem ómnia detriméntum feci, et árbitror ut stércora, ut Christum lucrifáciam, et invéniar in illo, non habens meam justítiam quae ex lege est, sed illam, quae ex fide est Christi Jesu: quae ex Deo est justítia in fide, ad cognoscéndum illum, et virtútem resurrectiónis ejus, et societátem passiónum illius, configurátus morti ejus: si quo modo occúrram ad resurrectiónem, quae est ex mórtuis: non quod jam accéperim, aut jam perféctus sim: sequor autem, si quo modo comprehéndam, in quo et comprehénsus sum a Christo Jesu.

Čtení

z listu sv. Apoštola Pavla k Filippenským 3, 7-12.

Bratři: co mi bylo ziskem, to jsem položil pro Krista za škodné. Ano pokládám za škodné všecko pro vznešenost poznání Ježíše Krista, Pána mého, pro nějž to všecko jsem obětoval a pokládám za brak, abych získal Krista a byl nalezen v něm, totiž jako takový, jenž bych neměl spravedlnosti své, té, která jest ze zákona, nýbrž tu, která jest z víry v Krista Ježíše, tu spravedlnost, která jest od Boha na základě víry, abych poznal jej i moc jeho z mrtvýchvstání a účast v jeho utrpení, připodobňuje se k smrti jeho, jestli bych snad došel vzkříšení z mrtvých. Ne že bych toho byl již dosáhl aneb již dokonalý byl, nýbrž usiluji, abych též uchvátil, ježto jsem také byl uchvácen od Ježíše Krista.

Graduale. Ps. 91, 13-14.

Justus ut palma florébit: sicut cedrus Líbani multiplicábitur in domo Dómini. ℣. ib. 3. Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam, et veritátem tuam per noctem.

Stupňový zpěv. Ž. 91.

Spravedlivý jako palma pokvete; jako cedr na Libanu poroste. ℣. tamt. 3. Aby zvěstováno bylo za jitra milosrdenství tvé a za noci věrnost tvá.

Allelúja, allelúja. ℣. Oseae 14, 6. Justus germinábit sicut lílium: et florébit in aetérnum ante Dóminum. Allelúja.

Aleluja, aleluja. ℣. Oseáš 14, 6. Spravedlivý vypučí jako lilie a pokvete na věky před Pánem. Aleluja.

† Sequéntia s. Evangélii sec. Matthaeum. 11, 25-30.

In illo témpore: Res-

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 11, 25-30.

Za onoho času promlu-

póndens Jesus, dixit: Confíteor tibi, Pater, Dómine coeli et terrae, quia abscondísti haec a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Ita, Pater: quóniam sic fuit plácitum ante te. Omnia mihi trádita sunt a Patre meo. Et nemo novit Fílium nisi Pater: neque Patrem quis novit nisi Fílius, et cui volúerit Fílius reveláre. Veníte ad me omnes, qui laborátis et oneráti estis, et ego refíciam vos. Tóllite iugum meum super vos, et díscite a me, quia mitis sum et húmilis corde: et inveniétis réquiem animábus vestris. Jugum enim meum suáve est et onus meum leve.

viv Ježíš řekl: „Velebím tebe, Otče, Pane nebe i země, že jsi skryl tyto věci před moudrými a opatrnými a zjevil jsi je nedospělým; ano, Otče, že tak se tobě zalíbilo. Všecko jest mi dáno od mého Otce, a nikdo nezná Syna, leč Otec, aniž kdo zná Otce, leč Syn, a komu by chtěl Syn zjeviti. Pojďte ke mně všichni, kteří se lopotíte a jste obtíženi, a já vás občerstvím. Vezměte jho mé na sebe a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný srdcem; a naleznete pokoj duším svým; neboť jho mé jest sladké a břímě mé jest lehké."

Offertorium. Ps. 20, 2-3.

In virtúte tua, Dómine, laetábitur justus: et super salutáre tuum exsultábit veheménter: desidérium ánimae ejus tribuísti ei.

Obětování. Ž. 20. 2-3.

Z moci tvé, Pane, radovati se bude spravedlivý a nad spásou tvou jásati bude velice; přání srdce jeho jsi mu vyplnil.

Secreta

Laudis tibi, Dómine, hóstias immolámus in tuórum commemoratióne Sanctórum: quibus nos et praeséntibus éxui malis confídimus, et futúris. Per Dóminum nostrum . . .

Tichá modlitba

Tobě, Pane, přinášíme na památku tvých Svatých oběti chvály, pro něž doufáme, že budeme zbaveni běd přítomných i budoucích. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Communio. Ps. 63, 11.

Laetábitur justus in Dómino, et sperábit in eo: et laudabúntur omnes recti corde.

K přijímání. Ž. 63, 11.

Radovati se bude spravedlivý v Pánu a doufati bude v něho; i budou chváleni všichni, kdož jsou přímého srdce.

Postcommunio

Refécti cibo, potúque coelésti, Deus noster, te súpplices exorámus; ut, in cujus haec commemoratióne percépimus, ejus muniámur et précibus. Per Dóminum nostrum . . .

Po přijímání

Občerstveni jsouce pokrmem a nápojem nebeským, Bože náš, snažně tebe prosíme, abychom, na jehož památku jsme toto přijali, toho i prosbami byli chráněni. Skrze . .

15. ledna

Sv. Maura

opata

Mše sv. „Os justi" (str. 60*)

V benediktinském Řádu uctívá se sv. Maurus následující zvláštní mší sv.:

Introitus. Ps. 76, 20-21.

In mari via tua, et sémitae tuae in aquis multis, et vestígia tua non cognoscéntur: deduxísti sicut oves pópulum tuum. Ps. ibid. 17. Vidérunt te aquae, Deus, vidérunt te aquae; et timuérunt et turbátae sunt abýssi. V. Glória Patri . . .

Vstup. Ž. 76, 20-21.

Mořem vedla cesta tvá, a velikými vodami stezky tvé, avšak šlepěji tvých znáti nebylo; tys převedl lid svůj jako ovečky. Ž. tamt. 17. Uviděly tě vody, Bože, uviděly tě vody a hlubiny se zachvěly. V. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému . . .

Oratio

Deus, qui beátum Maurum Abbátem ad imitándum oboediéntiae exémplum, sicco pede super aquas ambuláre fecísti: concéde; ut et virtútum ipsíus implére documénta, et praemiórum obtinére

Modlitba

Bože, jenž jsi sv. Mauru, opatu, aby byl následován příklad poslušnosti, dal suchou nohou kráčeti po vodě, uděl, abychom si zasloužili i vyplniti vzor jeho ctností i obdržeti podíl na jeho odměně. Skr-

consórtia mereámur. Per Dóminum . . .

Léctio

libri Sapiéntiae. Eccli. 51.

Cum adhuc júnior essem, priúsquam oberrárem, quaesívi sapiéntiam palam in oratióne mea. Ante templum postulábam pro illa; et usque in novíssimis inquíram in eam. Et efflóruit tamquam praecox uva: laetátum est cor meum in ea. Ambulávit pes meus iter rectum, a juventúte mea investigábam eam. Inclinávi módice aurem meam, et excépi illam. Multam invéni in me ipso sapiéntiam, et multum proféci in ea. Danti mihi sapiéntiam dabo glóriam. Consiliátus sum enim, ut fácerem illam; zelátus sum bonum, et non confúndar. Colluctáta est ánima mea in illa, et in faciéndo illam confirmátus sum. Manus meas exténdi in altum, et insipiéntiam ejus luxi. Ánimam meam diréxi ad illam, et in agnitióne invéni eam. Possédi cum ipsa cor ab inítio: propter hoc non derelínquar. Venter meus conturbátus est quaeréndo illam: propterea bonam possidébo possessiónem. Dedit mihi Dóminus linguam mercédem meam, et in ipsa laudábo eum. Appropiáte ad me indócti, et congregáte vos in domum disciplínae. Quid adhuc retardátis? et quid dícitis in his? ánimae vestrae sítiunt veheménter. Apérui os meum et locútus sum: Comparáte vobis sine argénto, et collum vestrum subjícite jugo, et suscípiat ánima vestra disciplínam: in próximo est enim invenire eam. Vidéte óculis vestris, quia módicum laborávi, et invéni mihi multam réquiem. Assúmite disciplínam in multo número argénti, et copiósum aurum possidéte in ea. Laetétur ánima vestra in misericórdia ejus, et non confundémini in laude ipsíus. Operámini opus vestrum ante tempus, et dabit vobis mercédem vestram in témpore suo.

ze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Čtení

z knihy Moudr. Sir. 51, 18-38.

Jsa ještě jinoch, prve než jsem bloudil, hledal jsem moudrost zjevně na modlitbě, doprošoval jsem se jí před chrámem až do posledka chtěje ji vyhledávat. Počala nalévat jak zrající hrozen, srdce mé mělo z ní radost. Noha má chodila po její cestě přímé, od svého mládí chodil jsem za ní. Maličko nakloniv ucho slyšel jsem ji, mnoho jsem nalezl pro sebe poučení. Mnoho pokročil jsem skrze ni; tomu, kdo moudrost dal mně, čest budu vzdávat. Umínil jsem si totiž, že budu ji činit; horlil jsem o dobro a nebyl jsem zahanben. Zápasila duše má o ni pevně jsouc odhodlána činit ji. Ruce své pozdvihl jsem vzhůru a oplakal jsem neznámost její. Duši svou napjal jsem na ni, a ježto jsem byl jist, nalezl jsem ji. Nabyl jsem smyslu s ní od počátku, proto se jí nepustím. Nitro mé hořelo snahou ji hledat, proto nabyl jsem jí, vzácného jmění. Dal mi Pán jazyk za mzdu mou, budu jím ho velebit. Pojďte ke mně, neukáznění, shromažděte se v domě kázně. Co ještě meškáte a co namítáte? Duše vaše mají náramnou žízeň. Otvírám svá ústa a pravím: „Zjednejte ji sobě bez peněz, šíji svou poddejte jhu a nechať podrobí se duše vaše kázni; neboť je blízko, snadno ji najít. Vizte na vlastní oči, že málo jsem pracoval a našel jsem hojnost odpočinku. Získejte si kázní velikou částku stříbra a nabuďte množství zlata skrze ni. Vesel se duše vaše z milosrdenství Jeho a nebude vám se styděť za Jeho chválu. Dělejte svou práci zavčas, i dá vám vaši mzdu svým časem."

Kéž bychom i my hledali pravou moudrost, abychom nemusili bloudit! Šťasten, kdo už ve svém mládí šel správnými cestami!

Graduale. Is. 43, 5.

Ab oriénte addúcam semen tuum, et ab occidénte congregábo te. V. ib., 2. Cum transíeris per aquam, tecum ero; et flúmina non opérient te.

Stupňový zpěv. Is. 43, 5.

Od východu přivedu potomstvo tvé a od západu shromáždím tě. V. tamt 2. Když půjdeš vodami, budu s tebou; a řeky nepřikryjí tě.

Allelúja, allelúja. V. Proverb. 21, 28. Vir obœdiens loquétur victórias; et in domo ejus divítiae et glória. Allelúja.

Aleluja, aleluja. V. Přísl. 21, 28. Poslušný člověk bude mluviti o vítězství; a v domě jeho bude bohatství a sláva. Aleluja.

† Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matth. 14.

In illo témpore: Respóndens Petrus dixit: Dómine, si tu es, jube me ad te veníre super aquas. At ipse ait: Veni. Et descéndens Petrus de navícula, ambulávit super aquam, ut veníret ad Jesum. Videns vero ventum válidum, tímuit; et cum coepísset mergi, clamávit, dicens: Dómine, salvum me fac. Et contínuo Jesus exténdens manum, apprehéndit eum, et ait illi: Módicae fídei, quare dubitásti? et cum ascendíssent in navículam, cessávit ventus. Qui autem in navícula erant, venérunt et adoravérunt eum dicéntes: Vere Fílius Dei es.

Et dicitur Credo

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 14, 28-33.

Za onoho času odpověděv pak Petr řekl: „Pane, jsi-li to ty, rozkaž mi, ať přijdu k tobě po vodě". A on řekl: „Pojď". I sestoupil Petr z lodičky a šel po vodě, aby přišel k Ježíši. Vida však silný vítr, bál se a počav tonout vzkřikl: „Pane, zachraň mne". A ihned Ježíš vztáhl ruku, ujal ho a řekl mu: „Malověrný, proč jsi pochyboval?" A jakmile vstoupili na lodičku, přestal vítr. Ti pak, kdo byli na lodičce, přistoupivše poklonili se mu řkouce: „V pravdě Syn Boží jsi ty".

Následuje Credo.

Offertorium. Is. 58, 12 et 14.

Aedificabúntur in te desérta saeculórum: fundaménta generatiónis et generatiónis suscitábis: avértens sémitas in réquiem. Et cibábo te hereditáte Patris tui.

Obětování. Is. 58, 12 a 14.

Zvelebeny budou v tobě prastaré pustiny, obnovíš základy zašlých pokolení, obrátíš cesty v místa klidná. Nakrmím tě dědictvím Otce tvého.

Secreta

Ascéndat ad te, Dómine, sacrifícii nostri oblátio cum odóre suavitátis: et interveniénte pro nobis beáti Mauri Abbátis suffrágio, descéndat super nos tuae propitiátio potestátis. Per Dóminum...

Tichá modlitba

Nechť vstoupí před tebe, Pane, náš obětní dar jako příjemná vůně a na přímluvu prosby sv. opata Maura za nás, nechť sestoupí na nás milostivost tvé moci. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna . . .

Communio. Joann. 15, 16.

Ego elégi vos et pósui vos, ut eátis, et fructum afferátis, et fructus vester máneat: ut quodcúmque petiéritis Patrem in nómine meo, det vobis.

K přijímání. Jan. 15.

Vyvolil jsem vás a ustanovil jsem vás, abyste šli a přinášeli ovoce a užitek váš aby zůstával; aby začkoli byste poprosili Otce ve jménu mém, dal vám.

Postcommunio

Pro accéptis salútis nostrae pignóribus et subsídiis grátias referéntes, implorámus cleméntiam tuam, Dómine, Deus noster; ut caeléstem benedictiónem, quam nobis ex beáti Mauri Abbátis patrocínio contulísti, perseverántem ex ejus immitatióne tríbuas consummári. Per Dóminum . . .

Po přijímání

Děkujíce za obdržené záruky své spásy a za pomoc, vzýváme milostivost tvou, Pane, Bože náš, abys nebeské požehnání, které jsi nám na přímluvu sv. Maura, opata, daroval, jeho následováním trvalým a dokonalým učinil. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého jenž s tebou žije . . .

16. ledna

Sv. Marcela

papeže a mučedníka, † 309 v Římě

Mše sv. „Statuit" (str. 4*), vyjímaje:

Oratio

Preces pópuli tui, quaesumus, Dómine, cleménter exaúdi; ut beáti Marcélli Mártyris tui atque Pontíficis méritis adjuvémur, cujus passióne laetámur. Per Dóminum . . .

Modlitba

Modlitby lidu svého, prosíme, Pane, milostivě vyslyš, aby pro zásluhy sv. Marcela, muč. tvého a biskupa, z jehož mučed. smrti se radujeme, nám pomoženo bylo. Skrze...

Druhé modlitby: ke cti Panny Marie (str. 103), třetí: proti pronásl. Církve nebo za papeže (str. 46, 49, 50).

Čtení ze mše „Sacerdotes Dei" (str. 9*).

Evangelium ze mše „Sacerdotes Dei" (str. 11*).

Offertorium. Ps. 88, 25.

Véritas mea, et misericórdia mea cum ipso: et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Obětování. Ž. 88, 25.

Věrnost má a milosrdenství moje bude s nim a ve jménu mém zvelebí se moc jeho.

Secreta

Súscipe, quaesumus, Dómine, múnera dignánter obláta: et beáti Marcélli Mártyris tui, atque Pontíficis, suffragántibus méritis, ad nostrae salútis auxílium proveníre concéde. Per Dóminum . . .

Tichá modlitba

Přijmi, prosíme, Pane, blahosklonně dary obětované a dopřej, aby přímluvnými zásluhami sv. Marcela, mučedníka tvého a biskupa, staly se pomocí naší spásy. Skrze Pána našeho . . .

Communio. Matth. 25, 20 et 21.

Dómine, quinque talénta tradidísti mihi: ecceália quinque superlucrátus sum. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: intra in gaúdium dómini tui.

K přijímání. Mat. 25.

„Pane, pět hřiven odevzdal jsi mi, hle, jiných pět jsem vyzískal.“ „Dobře, služebníku dobrý a věrný, že jsi nad málem byl věrný, nad mnohým tě ustanovím; vejdi v radost Pána svého.“

Postcommunio

Satiásti, Dómine, famíliam tuam munéribus sacris: ejus, quaesumus, semper intervéntione nos réfove, cujus solémnia celebrámus. Per Dóminum . .

Po přijímání

Nasytil jsi, Pane, rodinu svou dary svatými; prosíme, občerstvuj nás vždycky přímluvou toho, jehož slavnost konáme. Skrze Pána našeho . . .

17. ledna

Sv. Antonína

opata, † 356 v Horním Egyptě

Mše sv. „Os justi“ (str. 60*), vyjímaje Evangelium (str. 53*).

18. ledna

Nastolení sv. Petra v Římě

Introitus. Eccli. 45, 30.

Státuit ei Dóminus testaméntum pacis, et príncipem fecit eum: ut sit illi sacerdótii dignitas in aetérnum. Ps. 131, 1. Meménto, Dómine, David: et omnis mansuetúdinis ejus. ℣. Glória Patri . . .

Vstup. Sirach. 45, 30.

Uzavřel s ním Pán smlouvu pokoje a knížetem jej učinil, aby mu zůstala důstojnost kněžství na věky. Ž. 131, 1. Pamětliv buď, Pane, Davida a všeliké zbožnosti jeho. ℣. Sláva Otci . . .

Oratio

Deus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni coeléstis, ligándi atque solvéndi Pontifícium tradidísti: concéde; ut, intercessiónis ejus auxílio a peccatórum nostrórum néxibus liberémur. Qui vivis, et regnas cum Deo Patre . . .

Modlitba

Bože, jenž jsi svatému Petru, Apoštolu svému, se svěřenými klíči království nebeského velekněžskou moc svazování a rozvazování předal, uděl, abychom mocí jeho přímluvy vysvobozeni byli z pout našich hříchů. Jenž žiješ a kraluješ . . .

Druhá modlitba: Připomínka sv. apoštola Pavla:

Oratio

Deus, qui multitúdinem géntium beáti Pauli Apóstoli praedicatióne docuísti: da nobis, quaesumus; ut, cujus commemoratiónem cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus.

Modlitba

Bože, jenž jsi množství pohanů kázáním svatého Apoštola Pavla poučil, dej nám, prosíme, abychom, jehož památku slavíme, toho přímluvu u tebe pocítili.

Třetí modtitba: připomínka sv. Prisky (str. 813).

Léctio

Epístolae beáti Petri Apóstoli. 1. cap. 1, 1-7.

Petrus Apóstolus Jesu Christi, eléctis ádvenis dispersiónis Ponti, Galá-

Čtení

z prvního listu sv. Petra Apoštola. 1, 1-7.

Petr, apoštol Ježíše Krista, vyvoleným poutníkům, rozptýleným po Pontu, Ga-

tiae, Cappadóciae, Ásiae, et Bithýniae, secúndum praesciéntiam Dei Patris, in sanctificatiónem Spíritus, in obediéntiam, et aspersiónem Sánguinis Jesu Christi: grátia vobis, et pax multiplicétur. Benedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui secúndum misericórdiam suam magnam regenerávit nos in spem vivam, per resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis, in haereditátem incorruptíbilem, et incontamináta, et immarcescíbilem, conservátam in coelis in vobis, qui in virtúte Dei custodímini per fidem in salútem, parátam revelári in témpore novíssimo. In quo exsultábitis, módicum nunc si opórtet contristári in váriis tentatiónibus: ut probátio vestrae fídei multo pretiósior auro (quod per ignem probátur) inveniátur in laudem, et glóriam, et honórem, in revelatióne Jesu Christi, Dómini nostri.

latii, Kappadocii, Asii a Bithynii, vyvoleným podle předvědění Boha Otce v posvěcení Duchem ku poslušenství a zkropení krví Ježíše Krista: „Milost vám a pokoj buď rozmnožen! Veleben budiž Bůh a Otec Pána našeho Ježíše Krista, jenž podle velikého milosrdenství svého nás znovuzrodil k živé naději zmrtvýchvstáním Ježíše Krista, k dědictví neporušitelnému a neposkvrněnému a nevadnoucímu, uschovanému v nebesích pro vás, kteří jste mocí Boží chráněni skrze víru ke spáse připravené k tomu, aby se zjevila v čase posledním, ve kterém budete plesati, nyní nakrátko, třeba-li, se zarmoutivše v rozličných pokušeních, aby zkoušení vaší víry, jsouc dražší nad zlato, které ač pomíjející jest, přece ohněm se zkušuje, bylo shledáno k chvále a slávě a cti při zjevení se Ježíše Krista."

Graduale. Ps. 106, 32 et 31.

Exáltent eum in Ecclésia plebis: et in cáthedra seniórum laudent eum. ℣. Confiteántur Dómino misericórdiae ejus, et mirabília ejus fíliis hóminum.

Stupňový zpěv. Ž. 106.

Nechť jej uctívají ve shromáždění lidu, a velebí ho ve shromáždění starostů. ℣. Nechť chválí Pána jeho milosrdenství a jeho divy, lidem učiněné.

Allelúja, allelúja. ℣. Matth. 16, 18. Tu es Petrus, et super hanc petram aedificábo Ecclésiam meam. Allelúja.

Aleluja, aleluja. ℣. Mat. 16, 18. Ty jsi Petr, (t. j. skála), a na té skále vzdělám Církev svou. Aleluja.

Po Devítníku říká se místo Aleluja s veršem:

Tractus. Matth. 16, 18-19.

Tu es Petrus, et super hanc petram aedificábo Ecclésiam meam. ℣. Et portae ínferi non praevalébunt advérsus eam: et tibi dabo claves regni coelórum. ℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in coelis. ℣. Et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in coelis.

Traktus. Mat. 16, 18-19.

Ty jsi Petr, (t. j. skála), a na té skále vzdělám Církev svou. ℣. A brány pekelné ji nepřemohou; a tobě dám klíče království nebeského. ℣. Cokoli svážeš na zemi, bude sváženo i na nebi. ℣. A cokoliv rozvážeš na zemi, bude rozvázáno i na nebi.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii sec. Matth. c. 16, 13-19.

In illo témpore: Venit Jesus in partes Caesaréae Philíppi: et interrogábat discípulos suos, dicens: Quem dicunt hómines esse fílium hóminis? At illi dixérunt: Álii Joánnem Baptístam, álii autem Elíam, álii vero Jeremíam, aut unum ex Prophétis. Dicit illis Jesus: Vos autem quem me esse dícitis? Respóndens Simon Petrus, dixit: Tu es Christus, Fílius Dei vivi. Respóndens autem Jesus, dixit ei: Beátus es, Simon Bar Jona: quia caro et sanguis non

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 16, 13-19.

Za onoho času přišed Ježíš do krajin Caesaree Filipovy, otázal se učeníků svých řka: „Kým praví lidé býti Syna člověka?" I řekli jemu: „Jedni Janem Křtitelem, jiní Eliášem, jiní Jeremiášem neb jedním z proroků." Dí jim Ježíš: „Vy pak kým mě býti pravíte?" Odpověděv Šimon Petr, řekl: „Ty jsi Kristus, Syn Boha živého." A Ježíš odvětiv řekl jemu: „Blahoslavený jsi Šimone, synu Jonášův! neboť tělo a krev nezjevilo toho tobě, nýbrž Otec

revelávit tibi, sed Pater meus, qui in coelis est. Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram aedificábo Ecclésiam meam, et portae ínferi non praevalébunt advérsus eam. Et tibi dabo claves regni coelórum. Et quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in coelis: et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in coelis.

Následuje Credo.

Offertorium. Matth. 16.

Tu es Petrus, et super hanc Petram aedificábo Ecclésiam meam: et portae ínferi non praevalébunt advérsus eam: et tibi dabo claves regni coelórum.

Secreta

Ecclésiae tuae, quaesumus, Dómine, preces, et hóstias beáti Petri Apóstoli comméndet orátio: ut, quod pro illíus glória celebrámus, nobis prosit ad véniam. Per Dóminum.

Druhá Tichá modlitba: Připomínka sv. Pavla:

Secreta

Apóstoli tui Pauli précibus, Dómine, plebis tuae dona sanctífica: ut, quae tibi tuo grata sunt institúto, gratióra fiant patrocínio supplicántis.

můj, jenž jest na nebesích. I já pravím tobě: Ty jsi Petr, (t. j. skála) a na té skále vzdělám církev svou a brány pekelné ji nepřemohou. A tobě dám klíče království nebeského, a cokoli svážeš na zemi, bude svázáno i na nebi, a cokoli rozvážeš na zemi, bude rozvázáno i na nebi."

Následuje Credo.

Obětování. Mat. 16,18-19.

Ty jsi Petr, (t. j. skála), a na té skále vzdělám Církev svou a brány pekelné ji nepřemohou; a tobě dám klíče království nebeského.

Tichá modlitba

Církve tvé, prosíme, Pane, modlitby a oběti nechť doporučí přímluva svatého Apoštola Petra, aby, co k jeho cti slavíme, k odpuštění nám prospělo. Skrze Pána našeho . . .

Druhá Tichá modlitba: Připomínka sv. Pavla:

Tichá modlitba

Na přímluvu Apoštola svého Pavla, Pane, posvěť svého lidu dary, aby, které ti jsou pro tvé ustanovení milé, pro přímluvu prosebníka ještě milejšími tobě se staly.

Třetí Tichá modlitba: připomínka sv. Prisky (str. 814).
Preface: o sv. Apoštolech (str. 42).

Communio. Matth. 16.

Tu es Petrus, et super hanc petram aedificábo Ecclésiam meam.

Postcommunio

Laetíficet nos, Dómine, munus oblátum: ut, sicut in Apóstolo tuo Petro te mirábilem praedicámus, sic per illum tuae sumámus indulgéntiae largitátem. Per Dóminum nostrum Jesum Christum . .

Druhá modlitba: Připomínka sv. Pavla:

Postcommunio

Sanctificáti, Dómine, salutári mystério, quaesumus: ut nobis ejus non desit orátio, cujus nos donásti patrocínio gubernári.

Třetí modlitba: připomínka sv. Prisky (str. 814).

K přijímání. Mat. 16,18.

Ty jsi Petr, (t. j. skála), a na té skále vzdělám Církev svou.

Po přijímání

Obětovaný dar, Pane, nechť nás rozradostní, abychom, jako velebíme tvé zázračné působení na tvém Apoštolu Petrovi, tak skrze něho přijali štědrost tvé odpouštějící lásky. Skrze Pána našeho . . .

Po přijímání

Posvěceni jsouce, Pane, spasným tajemstvím, prosíme, aby nám nechyběla přímluva toho, jehož ochranou jsi nás dal říditi.

18. ledna

Sv. Prisky

panny a mučednice, † kolem r. 45 v Římě

Mše sv. „Me exspectaverunt" (str. 68*), vyjímaje:

Oratio

Da, quaesumus, omnípotens Deus: ut, qui beátae Priscae Vírginis et Mártyris tuae natalítia cólimus, et ánnua solemnitáte laetémur, et tantae fídei proficiámus exémplo. Per Dóminum . . .

Modlitba

Dej, prosíme, všemohoucí Bože, abychom, kteří slavíme narozeniny svaté Prisky, panny tvé a mučednice, i z každoroční slavnosti se radovali i prospívali příkladem takové víry. Skrze Pána . . .

Secreta

Haec hóstia, quaesumus, Dómine, quam Sanctórum tuórum natalítia recensentes offérimus, et víncula nostrae pravitátis absólvat, et tuae nobis misericórdiae dona concíliet. Per Dóminum . . .

Tichá modlitba

Tato oběť, prosíme, Pane, kterou obětujeme při vzpomínce narození tvých Svatých, nechť i rozváže pouta hříšnosti naší i zjedná nám dary milosrdenství tvého. Skrze Pána našeho . . .

Postcommunio

Quaesumus, Dómine, salutáribus repléti mystériis: ut, cujus solémnia celebrámus, ejus oratiónibus adjuvémur. Per Dóminum nostrum . . .

Po přijímání

Nasyceni jsouce spasitelnými tajemstvími, prosíme tě, Pane, aby nám pomoženo bylo přímluvami té, jejíž slavnost slavíme. Skrze Pána našeho.

19. ledna

Sv. Kanuta

krále a mučedníka, † 1086 v Odense

Mše sv. „In virtute" (str. 12*)

Oratio

Deus, qui ad illustrándam Ecclésiam tuam, beátum Canútum Regem martýrii palma, et glorióstis miráculis decoráre dignátus es: concéde propítius; ut, sicut ipse Domínicae passiónis imitátor fuit, ita nos per ejus vestígia gradiéntes, ad gaúdia sempitérna perveníre mereámur. Per eúmdem Dóminum.

Modlitba

Bože, jenž jsi k oslavení Církve své ráčil vyznamenati svatého krále Kanuta mučednickou palmou a slavnými zázraky, uděl milostivě, abychom, jako napodobil utrpení Páně, tak i my po jeho stopách kráčeli a zasloužili dosíci radostí věčných. Skrze téhož Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou žije . . .

Druhé modlitby: připomínka sv. Maria a spol. (z následující mše; str. 815, 816, 817).

Třetí modlitby: ke cti Panny Marie (str. 103).

Secreta

Accépta sit in conspéctu tuo, Dómine, nostra devótio: et ejus nobis fiat supplicatióne salutáris, pro cujus solemnitáte defértur. Per Dóminum . . .

Tichá modlitba

Příjemná budiž před tváří tvou, Pane, naše zbožná oběť a spasnou se nám staniž na přímluvu toho, k jehož oslavě jest přinesena. Skrze Pána . .

Postcommunio

Refécti participatióne múneris sacri, quaesumus, Dómine, Deus noster: ut, cujus exséquimur cultum, intercedénte beáto Canúto, Mártyre tuo, sentiámus efféctum. Per Dóminum nostrum . . .

Po přijímání

Občerstvení jsouce účastí na oběti svaté, prosíme, Pane, Bože náš, abychom na přímluvu svatého Kanuta, mučedníka tvého, pocítili účinek toho, co obřadem ctíme. Skrze Pána našeho . . .

19. ledna

Sv. Maria, Marty, Audifaxe a Abacha

mučedníků, † kolem r. 270 v Římě

Introitus. Ps. 67, 4.

Justi epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei, et delecténtur in laetítia. Ps. ib. 2. Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus: et fúgiant qui odérunt eum, a fácie ejus. V. Glória Patri . . .

Vstup. Ž. 67, 4.

Spravedliví veselí se a plesají před Bohem a jásají v radosti. Ž. tamt. 2. Nechť povstane Bůh a rozptýlí se odpůrci jeho a nenávistníci jeho prchnou před tváří jeho. V. Sláva Otci i Synu . . .

Oratio

Exaúdi, Dómine, pópulum tuum cum Sanctórum tuórum patrocínio supplicántem: ut et temporális vitae nos tríbuas pace gaudére, et aetérnae reperíre subsídium. Per Dóminum nostrum . . .

Modlitba

Vyslyš, Pane, lid svůj snažně prosící za přímluvy tvých Svatých, abys nám dal i radovati se z míru života dočasného i nalézti ochranu pro věčný. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Druhé modlitby: připomínka sv. Kanuta (ze mše předcházející, str. 814, 815).
Třetí modlitby: ke cti Panny Marie (str. 103).
Epištola ze mše „Salus autem" (str. 29*).

Graduale. Sap. 3, 1-3.

Justórum ánimae in manu Dei sunt: et non tanget illos torméntum malítiae. ℣. Visi sunt óculis insipiéntium mori: illi autem sunt in pace.

Allelúja, allelúja. ℣. Ps. 67, 36. Mirábilis Deus noster in Sanctis suis. Allelúja.

Stupňový zpěv. Moudr. 3.

Duše spravedlivých jsou v ruce Boží, a nedotknou se jich muka zloby. ℣. Očím bláznů zdáli se zemříti, oni však jsou v míru.

Aleluja, aleluja. ℣. Ž. 67, 36. Podivuhodný je Bůh náš ve svých Svatých. Aleluja.

Po Devítníku bere se místo Aleluja s veršem Traktus. Ž. 125, 5-6 (str. 23*).
Evangelium Mat. 24, 3-13 (str. 32*).

Offertorium. Ps. 123, 7.

Ánima nostra, sicut passer, erépta est de láqueo venántium: láqueus contrítus est, et nos liberáti sumus.

Obětování. Ž. 123, 7.

Duše naše vyvázla jako ptáče z osidla lovců. Osidlo se přetrhlo a my jsme osvobozeni.

Secreta

Preces, Dómine, tuórum réspice oblationésque fidélium: ut et tibi grata sint pro tuórum festivitáte Sanctórum, et nobis cónferant tuae propitiatiónis auxílium. Per Dóminum nostrum.

Tichá modlitba

Na prosby a dary svých věřících, Pane, shlédni, aby i tobě byly příjemné o slavnosti tvých Svatých i nám zjednaly pomoc milosrdenství tvého. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž . . .

Communio. Luc. 12, 4.

Dico autem vobis, amícis meis: Ne terreámini ab his, qui vos persequúntur.

K přijímání. Luk. 12, 4.

Pravím pak vám, přátelům svým: nebojte se těch, kteří vás pronásledují.

Postcommunio

Sanctórum tuórum, Dómine, intercessióne placátus, praesta, quaesumus: ut, quae temporáli celebrámus actióne, perpétua salvatióne cápiámus. Per Dóminum.

Po přijímání

Usmířen jsa, Pane, přímluvou svých Svatých, uděl, prosíme, abychom, co slavíme skutkem časným, toho dosáhli spasením věčným. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

20. ledna

Sv. Fabiána a Šebestiána

mučedníků, † 289 v Římě

Mše sv. „Intret" (str. 21*), vyjímaje:

Oratio

Infirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus: et, quia pondus própriae actiónis gravat, beatórum Mártyrum tuórum Fabiáni et Sebastiáni intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Modlitba

Shlédni na křehkost naši, všemohoucí Bože, a jelikož břímě vlastních činů tíží, nechť nás slavná přímluva svatých mučedníků tvých Fabiána a Šebastiána chrání. Skrze Pána našeho . . .

Léctio

Epístolae beáti Pauli Apóstoli ad Hebraeos. c. 11.

Fratres: Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam, adépti sunt repromissiónes, obturavérunt ora leónum, extinxérunt ímpetum ignis, effugérunt ácies gládii, convaluérunt de infirmitáte, fortes facti sunt in bello, castra vertérunt exterórum: accepérunt mulíeres de resurrectióne mórtuos suos; álii autem distenti sunt, non suscipi-

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola k Židům. 11, 33-39.

Bratři, světci věrou přemohli království, vykonali spravedlnost, dosáhli věcí zaslíbených, zacpali tlamy lvům, uhasili prudkost ohně, unikli ostří meče, posilnili se ze slabosti, stali se hrdinami v boji, zahnali vojska cizích národů. Ženy obdržely vzkříšením své mrtvé. Jiní však byli nataženi na mučidla nepřijavše vysvobození, aby dosáhli lepšího vzkří-

éntes redemptiónem, ut meliórem invenírent resurrectiónem: álii vero ludíbria et vérbera expérti; ínsuper et víncula, et cárceres: lapidáti sunt, secti sunt, tentáti sunt, in occisióne gládii mórtui sunt: circuiérunt in melótis, in péllibus caprínis, egéntes, angustiáti, afflícti, quibus dignus non erat mundus: in solitudínibus errántes, in móntibus, et spelúncis, et in cavérnis terrae. Et hi omnes testimónio fídei probáti, invénti sunt in Christo Jesu, Dómino nostro.

šení; jiní zakusili posměchy a bití, ano i okovy a žaláře; byli kamenováni, rozřezáni, mučením zkušeni, mečem usmrceni; chodili ve skopovicích, v kožích kozích, trpíce nedostatek, jsouce souženi a trápeni; oni, jichž svět neby hoden, bloudili v pustinách a v horách a v jeskyních a v rozsedlinách zemských. A ti všickni dobré svědectví obdrževše pro svou víru shledáni jsou v Kristu Ježíši, Pánu našemu.

Stupňový zpěv. Exod. 15, 11 (str. 22*).

Allelúja, allelúja. V. Ps. 144, 10-11. Sancti tui, Dómine, benedícent te: glóriam regni tui dicent Allel.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 144, 10-11. Svatí tvoji, Pane, nechť tě chválí, nechť oznamují slávu tvého království. Aleluja.

Po Devítníku říká se místo Aleluja s veršem Traktus. Ž. 125, 5-6 (str. 23*).

Evangelium Luk. 6, 17-23 (str. 27*).

Offertorium. Ps. 31, 11.

Laetámini in Dómino, et exsultáte, justi: et gloriámini, omnes recti corde.

Obětování. Ž. 31, 11.

Radujte se v Pánu a plesejte, spravedliví, a veselte se všichni, kdož jste upřímného srdce.

Secreta

Hóstias tibi, Dómine, beatórum Mártyrum tuórum Fabiáni et Sebastiáni dicátas méritis, benígnus assúme: et ad perpétuum

Tichá modlitba

Dary, Pane, které ti byly zasvěceny zásluhami svatých mučedníků tvých Fabiána a Šebastiána, dobrotivě přijmi a dej, ať se

nobis tríbue proveníre subsídium. Per Dóminum.

Communio. Luc. 6, 18 et 19.

Multitúdo languéntium, et qui vexabántur a spirítibus immúndis, veniébant ad eum, quia virtus de illo exíbat, et sanábat omnes.

Postcommunio

Refécti participatióne múneris sacri, quaesumus, Dómine, Deus noster: ut, cujus exséquimur cultum, intercedéntibus sanctis Martýribus tuis Fabiáno et Sebastiáno, sentiámus efféctum. Per Dóminum.

nám stanou ustavičnou pomocí. Skrze Pána . . .

K přijímání. Luk. 6.

Množství nemocných a těch, kteří byli trápeni od duchů nečistých, přicházelo k němu, neboť moc vycházela od něho a uzdravoval všecky.

Po přijímání

Občerstveni jsouce účastí na oběti svaté, prosíme, Pane, Bože náš, abychom na přímluvu svatých mučedníků tvých Fabiána a Šebastiána pocítili účinek toho, co obřadem ctíme. Skrze Pána našeho . .

21. ledna

Sv. Anežky

panny a mučednice, † počátkem 4. stol. v Římě

Všecko ze mše „Loquebar" (str. 63*), vyjímaje:

Introitus. Ps. 118, 95-96.

Me exspectavérunt peccatóres, ut pérderent me: testimónia tua, Dómine, intellexi: omnis consummatiónis vidi finem: latum mandátum tuum nimis. Ps. ib. 1. Beáti immaculáti in via: qui ámbulant in lege Dómini. V. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui . . .

Vstup. Ž. 118, 95-96.

Na mne číhali hříšníci, aby mne zahubili; já pak rozkazů tvých jsem šetřila, Pane. Všeliké věci, jakkoliv dokonalé, viděla jsem konec, jenom přikázání tvé přesahuje všecky meze. Ž. tamt. 1. Blahoslavení, kteří bez poskvrnění kráčejí, kteří chodí v zákoně Páně. V. Sláva Otci . .

Oratio

Omnípotens sempitérne

Modlitba

Všemohoucí věčný Bože,

Deus, qui infírma mundi éligis, ut fórtia quaeque confúndas: concéde propítius; ut, qui beátae Agnétis Vírginis et Mártyris tuae solémnia cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

jenž slabé tohoto světa volíš, abys všecko silné zahanbil, uděl milostivě, abychom, kteří slavnost svaté panny a mučednice tvé Anežky konáme, její ochranu u tebe pocítili. Skrze Pána . . .

Graduale. Ps. 44, 3.

Diffúsa est grátia in lábiis tuis: proptérea benedíxit te Deus in aetérnum. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam, et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Stupňový zpěv. Ž. 44.

Rozlita jest milost na rtech tvých, proto požehnal ti Bůh na věky. ℣. Pro pravdu mírnost a spravedlnost; i nechť naučí tě pravice tvá činům podivuhodným.

Allelúja, allelúja. ℣. Matth. 25, 4 et 6. Quinque prudéntes vírgines accepérunt óleum in vasis suis cum lampádibus: média autem nocte clamor factus est: ecce sponsus venit, exíte óbviam Christo Dómino. Allelúja.

Aleluja, aleluja. ℣. Mat. 25, 4 a 6. Pět opatrných panen vzalo s lampami také olej ve svých nádobách. O půlnoci pak nastal křik: „Aj, ženich přichází, vyjděte naproti Kristu Pánu!“ Aleluja.

Po Devítníku vynechá se Aleluja s veršem, místo toho se říká Traktus (str. 65*).

Secreta

Hóstias, Dómine, quas tibi offérimus, propítius súscipe: et, intercedénte beáta Agnéte Vírgine et Mártyre tua, víncula peccatórum nostrórum absólve. Per Dóminum . . .

Tichá modlitba

Dary, Pane, které ti obětujeme, milostivě přijmi a na přímluvu svaté Anežky, panny a mučednice tvé, pouta našich hříchů rozvaž. Skrze Pána našeho . . .

Communio. Matth. 25, 4 et 6.

Quinque prudéntes vírgines accepérunt óleum in vasis suis cum lampádibus: média autem nocte clamor factus est: ecce sponsus venit, exíte óbviam Christo Dómino.

K přijímání. Mat. 25.

Pět opatrných panen vzalo s lampami také olej ve svých nádobách. O půlnoci pak nastal křik: „Aj, ženich přichází, vyjděte naproti Kristu Pánu!“

Postcommunio

Refécti cibo, potúque coelésti, Deus noster, te súpplices exorámus: ut, in cujus haec commemoratióne percépimus, ejus muniámur et précibus. Per Dóminum nostrum . . .

Po přijímání

Občerstveni jsouce pokrmem a nápojem nebeským, Bože náš, snažně tebe prosíme, abychom chráněni byli prosbami toho, na jehož památku jsme toto přijali. Skrze Pána..

22. ledna

Sv. Vincence a Anastasia

† 304 ve Španělsku, † 628 v Palestině mučedníků,

Mše sv. „Intret“ (str. 21*), vyjímaje :

Oratio

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris: ut, qui ex iniquitáte nostra reos nos esse cognóscimus, beatórum Mártyrum tuórum Vincéntii, et Anastásii intercessióne liberémur. Per Dóminum nostrum . . .

Modlitba

Buď přítomen, Pane, snažným prosbám našim, abychom, kteří se pro svou hříšnost poznáváme vinnými, na přímluvu svatých mučedníků tvých Vincence a Anastasia vysvobozeni byli. Skrze Pána..

Secreta

Múnera tibi, Dómine, nostrae devotiónis offérimus: quae et pro tuórum tibi grata sint honóre justórum, et nobis salutária, te miseránte, reddántur. Per Dóminum . . .

Tichá modlitba

Dary oddanosti své ti, Pane, přinášíme, kteréž nechť i milé ti jsou k uctění spravedlivých tvých i nám pro milosrdenství tvé spasnými se stanou. Skrze Pána našeho . . .

Postcommunio

Quaesumus, omnípotens Deus: ut qui coeléstia alimenta percépimus, inter-

Po přijímání

Prosíme, všemohoucí Bože, abychom, kteří jsme přijali nebeské pokrmy,

cedéntibus beátis Martýribus tuis Vincéntio et Anastásio, per haec contra ómnia advérsa muniámur. Per Dóminum nostrum ... skrze ně na přímluvu svatých mučedníků tvých Vincence a Anastasia proti všemu protivenství chráněni byli. Skrze Pána ...

22. ledna

v pražské provincii

Sv. Vincence

mučedníka

Mše sv. „In virtute" (str. 12*).

23. ledna

Sv. Rajmunda z Penafortu

vyznavače, † 1275 v Barceloně

Mše sv. „Os justi" (str. 53*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui beátum Raymúndum poeniténtiae sacraménti insígnem minístrum elegísti, et per maris undas mirabíliter traduxísti: concéde; ut ejus intercessióne dignos poeniténtiae fructus fácere, et ad aetérnae salútis portum perveníre valeámus. Per Dóminum ...

Modlitba

Bože, jenž jsi svatého Rajmunda za výborného přisluhovatele svátosti pokání vyvolil a po vlnách mořských zázračně vedl, uděl, abychom na jeho přímluvu přinášeli hodné plody pokání a přístavu věčné spásy dosíci mohli. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

Druhé modlitby: připomínka sv. Emerenciány (ze mše „Me exspect." str. 68*), třetí: ke cti Panny Marie (str. 103).

23. ledna

Sv. Emerenciány

panny a mučednice

Mše sv. „Me exspectaverunt" (str. 68*).

Druhé modlitby: připomínka sv. Rajmunda (z předchozí mše, str. 822, 53*, 56*), třetí: ke cti Panny Marie (str. 103).

24. ledna

Sv. Timotea

biskupa a mučedníka, † ke konci 1. stol. v Efesu

Mše sv. „Statuit" (str. 4*), vyjímaje:

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Timótheum. 1 c. 6,11-16.

Caríssime: Sectáre justítiam, pietátem, fidem, caritátem, patiéntiam, mansuetúdinem. Certa bonum certámen fídei, apprehénde vitam aetérnam, in qua vocátus es, et confessus bonam confessiónem coram multis téstibus. Praecípio tibi coram Deo, qui vivíficat ómnia, et Christo Jesu, qui testimónium réddidit sub Póntio Piláto, bonam confessiónem: ut serves mandátum sine mácula, irreprehensíbile, usque in advéntum Dómini nostri Jesu Christi, quem suis tempóribus osténdet beátus, et solus potens, Rex regum, et Dóminus dominántium: qui solus habet immortalitátem, et lucem inhábitat inaccessíbilem: quem nullus hóminum vidit, sed nec vidére potest: cui honor et impérium sempitérnum. Amen.

Čtení

z prvního listu sv. Apoštola Pavla k Timoteovi.

Nejdražší: Usiluj o spravedlnost, zbožnost, víru, lásku, trpělivost, tichost. Bojuj dobrý boj víry, dosáhni života věčného, k němuž jsi byl povolán a učinil krásné vyznání před mnoha svědky. Přikazuji ti před Bohem, jenž všechno obživuje a před Kristem Ježíšem, jenž pod Pontiem Pilatem osvědčil krásné vyznání, abys zachoval přikázání bez poskvrny, bez úhony až do příští Pána našeho Ježíše Krista, kteréž svým časem ukáže blahoslavený a jediný mocnář, král nad krále a pán nad pány, jenž jediný má nesmrtelnost a přebývá ve světle nepřístupném, jehož nikdo z lidí neviděl, ba ani viděti nemůže, jemuž čest a panování věčné. Amen.

Svatý Timoteus byl jeden z nejbližších stojících žáků sv. Pavla, kterému vydatně pomáhal. Sv. Pavel mu psal dva listy.

25. ledna

Obrácení sv. Pavla
Apoštola

Introitus. 2. Tim. 1, 12.

Scio, cui crédidi, et certus sum, quia potens est depósitum meum serváre in illum diem, justus judex. Ps. 138, 1-2. Dómine, probásti me, et cognovísti me: tu cognovísti sessiónem meam et resurrectiónem meam. ℣. Glória Patri.

Vstup. 2. Tim. 1, 12.

Vím, komu jsem uvěřil, a jsem přesvědčen, že spravedlivý soudce má moc zachovati vklad můj až do onoho dne. Ž. 138, 12. Pane, ty zpytuješ a znáš mě; ty víš sedám-li či vstávám. ℣. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému, jakož bylo na počátku...

Oratio

Deus, qui univérsum mundum beáti Pauli Apóstoli praedicatióne docuísti: da nobis, quaesumus: ut, qui ejus hódie Conversiónem cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Modlitba

Bože, jenž jsi celý svět kázáním svatého Pavla Apoštola poučil, dej nám, prosíme, abychom, kteří dnes jeho obrácení slavíme, po jeho příkladě kráčeli. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Léctio
Áctuum Apostolórum. cap. 9., 1-22.

In diébus illis: Saulus adhuc spirans minárum, et caedis in discípulos Dómini, accéssit ad príncipem sacerdótum, et pétiit ab eo epístolas in Damáscum ad synagógas, ut si quos invenísset hujus viae viros, ac mulíeres, vinctos perdúceret in Jerúsalem. Et cum iter fáceret, cóntigit, ut appropinquáret Damásco: et

Čtení
ze Skutků apoštolských 9, 1-22.

V těch dnech Šavel soptě ještě hrozbou i vraždou proti učeníkům Páně, přistoupil k nejvyššímu knězi a žádal od něho listů do Damašku k synagogám, aby nalezneli tam některé následovníky toho učení, muže i ženy, přivedl je svázané do Jerusalema. Stalo se však, když byl na cestě a se blížil k Damašku, že

súbito circumfúlsit eum lux de coelo. Et cadens in terram, audívit vocem dicéntem sibi: Saule, Saule, quid me perséqueris? Qui dixit: Quis es, Dómine? Et ille: Ego sum Jesus, quem tu perséqueris. Durum est tibi contra stímulum calcitráre. Et tremens, ac stupens, dixit: Dómine, quid me vis fácere? Et Dóminus ad eum: Surge, et ingrédere civitátem, et ibi dicétur tibi quid te opórteat fácere. Viri autem illi, qui comitabántur cum eo, stabant stupefácti, audiéntes quidem vocem, néminem autem vidéntes. Surréxit autem Saulus de terra, apertísque óculis nihil vidébat. Ad manus autem illum traheántes, introduxérunt Damáscum. Et erat ibi tribus diébus non videns, et non manducávit, neque bibit. Erat autem quidam discípulus Damásci, nómine Ananías: et dixit ad illum in visu Dóminus: Ananía. At ille ait: Ecce ego Dómine. Et Dóminus ad eum: Surge, et vade in vicum, qui vocátur Rectus, et quaere in domo Judae Saulum nómine Tarsénsem: ecce enim orat. (Et vidit virum, Ananíam nómine, introeúntem, et imponéntem sibi

jej náhle obklíčilo světlo s nebe, a on pad na zem uslyšel hlas, an k němu praví: „Šavle, Šavle, proč mě pronásleduješ?“ On pak řekl: „Kdo jsi, Pane?“ A on: „Já jsem Ježíš, jehož ty pronásleduješ. Ale tvrdo ti bude proti ostnu kopati.“ Tu on chvěje se a žasna pravil: „Pane, co chceš, abych činil?“ A Pán k němu: „Vstaň a jdi do města, a tam poví se tobě, co máš činiti.“ Ti muži však, kteří šli s ním stáli ohromeni, slyšíce hlas, ale nikoho nevidouce. I vstal Šavel se země a otevřev oči neviděl nic. Pojavše ho tedy za ruku, uvedli jej do Damašku; i byl tam tři dni nevida, a nejedl ani nepil. Byl pak v Damašku jeden učeník jménem Ananiáš; i řekl k němu Pán u vidění! „Ananiáši!“ A on řekl: „Tu jsem, Pane.“ A Pán k němu: „Vstaň a jdi do ulice, která slove Přímá, a vyhledej v domě Judově muže jménem Šavla z Tarsu, neboť hle, modlí se.“ I viděl u vidění muže jménem Ananiáše, an přichází a naň vzkládá ruce, aby opět prohlédl. Ananiáš však odpověděl: „Pane, slyšel jsem od mnohých o tom muži, kolik zlého učinil tvým vě-

manus, ut visum recípiat.) Respóndit autem Ananías: Dómine, audívi a multis de viro hoc, quanta mala fécerit sanctis tuis in Jerúsalem: et hic habet potestátem a princípibus sacerdótum alligánti omnes, qui ínvocant nomen tuum. Dixit autem ad eum Dóminus: Vade, quóniam vas electiónis est mihi iste, ut portet nomen meum coram géntibus, et régibus, et fíliis Israel. Ego enim osténdam illi, quanta opórteat eum pro nómine meo pati. Et ábiit Ananías, et introívit in domum: et impónens ei manus, dixit: Saule frater, Dóminus misit me Jesus, qui appáruit tibi in via, qua veniébas, ut vídeas, et impleáris Spíritu Sancto. Et confestim cecidérunt ab óculis ejus tamquam squamae, et visum recépit: et surgens baptizátus est. Et cum accepísset cibum, confortátus est. Fuit autem cum discípulis, qui erant Damásci, per dies áliquot. Et contínuo in synagógis praedicábat Jesum, quóniam hic est Fílius Dei. Stupébant autem omnes, qui audiébant, et dicébant: Nonne hic est, qui expugnábat in Jerúsalem eos, qui invocábant nomen istud: et huc ad hoc

řícím v Jerusalemě. A zde má moc od velekněží spoutat všecky, kteří vzývají jméno tvé." I řekl Pán k němu: „Jdi, neboť tento muž jest nástrojem ode mne vyvoleným, aby nesl jméno mé před pohany a krále i syny israelské: já zajisté ukáži mu, kolik musí trpěti pro jméno mé." I odešel Ananiáš a vešed do domu vložil naň ruce a řekl: „Bratře Šavle, Pán Ježíš, jenž se ti ukázal na cestě, kterou jsi přicházel, poslal mě, abys prohlédl a naplněn byl Duchem Svatým." A hned spadly s očí jeho jako lupiny a prohlédl; i vstal a dal se pokřtíti. A přijav pokrm posilnil se. Pobyl pak několik dní s učeníky, kteří byli v Damašku, a hned hlásal v synagogách Ježíše, že totiž on jest Syn Boží. I žasli všickni, kteří ho slyšeli a pravili: „Není-li to ten, jenž hubil v Jerusalemě ty, kteří vzývali to jméno, a sem k tomu konci přišel, aby je spoutal a dovedl k velekněžím?" Ale Šavel počínal si statečněji a statečněji a uváděl v rozpaky židy, kteří bydlili v Damašku, dokazuje, že tento jest Vykupitel.

Sv. Pavel na sobě při dnešní

venit, ut vinctos illos dúceret ad príncipes sacerdótum? Saulus autem multo magis convalescébat, et confundébat Judaeos, qui habitábant Damásci, affírmans quóniam hic est Christus.

Graduale
Gal. 2, 8 et 9.

Qui operátus est Petro in apostolátum, operátus est et mihi inter gentes: et cognovérunt grátiam Dei, quae data est mihi. ℣. 1 Cor. 15, 10. Grátia Dei in me vácua non fuit: sed grátia ejus semper in me manet.

Allelúja, allelúja. ℣. Magnus sanctus Paulus, vas electiónis, vere digne est glorificándus, qui et méruit thronum duodécimum possidére. Allelúja.

Tractus

Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole: vere digne es glorificándus. ℣. Praedicátor veritátis, et Doctor géntium in fide et veritáte. ℣. Per te omnes gentes cognovérunt grátiam Dei. ℣. Intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit.

Evangelium Mat. 19, 27-29 (str. 62*). Credo.

Offertorium. Ps. 138.

Mihi autem nimis ho-

události pocítil živelně, co později napsal: „Milostí Boží jsem to, co jsem". — Jako dříve s krutou horlivostí pronásledoval křesťany, tak po svém obrácení s úžasnou vytrvalostí plnil úkol mu Kristem svěřený. Z úhlavního nepřítele stal se jeden ze sloupů Církve.

Stupňový zpěv
Gal. 2, 8 a 9.

Jenž pomáhal Petrovi v apoštolství, pomáhal také mně mezi pohany; a poznali, že dána je mi milost od Boha. ℣. 1 Kor. 15, 10. Milost Boží nebyla ve mně marná, ale milost jeho stále zůstává ve mně.

Aleluja, aleluja. ℣. Velký svatý Pavel, nádoba vyvolená, věru hoden jest, aby byl oslavován, ten, jenž byl hoden zaujmouti dvanáctý trůn. Aleluja.

Po Devítníku vynechává se Aleluja s veršem a říká se:

Traktus

Ty jsi nádoba vyvolená, svatý Apoštole Pavle; věru hoden jsi, abys byl oslavován. ℣. Kazateli pravdy a učiteli národů ve víře a pravdě. ℣. Skrze tebe všichni národové poznali milost Boží. ℣. Oroduj za nás u Boha, jenž tě vyvolil.

Obětování. Ž. 138, 17.

Já pak velice ctím přá-

noráti sunt amíci tui, Deus: nimis confortátus est princípátus eórum.

tele tvé, ó Bože: velmi posilněno jest knížectví jejich.

Tichá modlitba (str. 812); druhá: připomínka sv. Petra (str. 812). Preface: o sv. Apoštolech (str. 42).

Communio
Matth. 19, 28 et 29.

Amen dico vobis, quod vos, qui reliquístis ómnia, et secúti estis me, céntuplum accipiétis, et vitam aetérnam possidébitis.

K přijímání
Mat. 19, 28 a 29.

Amen pravím vám, že vy, kteří jste vše opustili a následovali mne, stokrát více obdržíte a život věčný v dědictví dostanete.

Po přijímání (str. 813); druhá: připomínka sv. Petra (str. 813).

26. ledna

Sv. Polykarpa

biskupa a mučedníka, † 155 ve Smyrně

Mše sv. „Sacerdotes Dei" (str. 4*), vyjímaje:

Léctio

Epístolae beáti Joánnis Apóstoli. 1. c. 3, 10-16.

Caríssimi: Omnis qui non est justus, non est ex Deo, et qui non díligit fratrem suum: quóniam haec est annuntiátio, quam audístis ab inítio, ut diligátis alterutrum. Non sicut Cain, qui ex malígno erat, et occídit fratrem suum. Et propter quid occídit eum? Quóniam ópera ejus malígna erant: fratris autem ejus justa. Nolíte mirári, fratres, si odit vos mundus. Nos scimus, quóniam transláti sumus de morte ad vitam, quóniam dilígimus fratres. Qui non díligit, manet in morte: omnis qui odit fratrem suum, homicída est. Et scitis, quóniam omnis homicída non habet vitam aetérnam in semetípso manéntem. In hoc cognóvimus caritátem Dei, quóniam ille ánimam suam pro nobis pósuit: et nos debémus pro frátribus ánimas pónere.

Čtení

z prvního listu sv. Apoštola Jana. 3, 10-16.

Nejdražší: Žádný, kdo nečiní spravedlnosti, není z Boha, taktéž kdo nemiluje bratra svého, neboť to jest ta zvěst, kterou jste uslyšeli od počátku, abychom se milovali vespolek, ne jako Kain, jenž byl ze zloboha a zabil bratra svého. A proč ho zabil? Poněvadž skutky jeho byly zlé, skutky pak bratra jeho spravedlivé. Nedivte se, bratři, jestliže svět vás nenávidí. My víme, že jsme přešli ze smrti do života, neboť milujeme bratry; kdo nemiluje, zůstává ve smrti. Každý, kdo nenávidí bratra svého, jest vražedník; a víte, že žádný vražedník nemá života věčného v sobě zůstávajícího. Z toho jsme poznali lásku Boží, že On položil svůj život za nás; také my máme za bratry život položiti.

Evangelium Mat. 10, 26-32 (str. 18*).

27. ledna

Sv. Jana Zlatoústého

biskupa, vyznavače a Učitele Církve † 407 v Komaně v Pontu

Mše sv. „In medio" (str. 48*), vyjímaje:

Oratio

Ecclésiam tuam, quaesumus, Dómine, grátia coeléstis amplíficet: quam beáti Joánnis Chrysóstomi Confessóris tui atque Pontíficis illustráre voluísti gloriósis méritis, et doctrínis. Per Dóminum . .

Modlitba

Milost nebeská, prosíme, Pane, nechť obšťastňuje Církev tvou, kterou jsi chtěl osvítiti slavnými zásluhami a naukami svatého Jana Zlatoústého, vyznavače tvého a biskupa. Skrze Pána našeho . . .

Graduale. Eccli. 44, 16.

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo. ℣. Ib. 20. Non est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

Stupňový zpěv. 44.

Hle, kněz veliký, jenž ve dnech svých Bohu se líbil. ℣. tamt. 20. Nikdo nebyl nalezen, jenž by podobně jako on zachovával zákona Nejvyššího.

Allelúja, allelúja. ℣. Jac. 1, 12. Beátus vir, qui suffert tentatiónem: quóniam

Aleluja, aleluja. ℣. Jak. 1, 12. Blahoslavený člověk, jenž snáší pokušení,

cum probátus fúerit, accípiet corónam vitae. Alelelúja.

neboť když bude zkušen, obdrží korunu života. Aleluja.

28. ledna

Sv. Anežky

panny a mučednice (po druhé)

Introitus. Ps. 44,13,15 et 16.

Vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis: adducéntur Regi vírgines post eam: próximae ejus adducéntur tibi in laetítia, et exsultatióne. Ps. ib. 2. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea Regi. V. Glória Patri . . .

Vstup. Ž. 44, 13, 15 a 16.

Před tváří tvou kořiti se budou všechna bohatá knížata lidu; za ní uvedeny budou ke Králi panny, družky její přivedeny budou k tobě s radostí a jásotem. Ž. tamt. 2. Srdce moje kypí slovem blahým, věnuji své dílo Králi. V. Sláva Otci . . .

Oratio

Deus, qui nos ánnua beátae Agnétis Vírginis et Mártyris tuae solemnitáte laetíficas: da, quaesumus; ut, quam venerámur offício, étiam piae conversatiónis sequámur exémplo. Per Dóminum..

Modlitba

Bože, jenž nás svaté Anežky, panny a mučednice tvé, výroční slavností oblažuješ, dej, prosíme, abychom tu, kterou uctíváme bohoslužbou, také v příkladu následovali zbožného života. Skrze Pána..

Druhé modlitby: ke cti Panny Marie (str. 103), třetí proti pronásl. Církve nebo za Papeže (str. 46, 49, 50).

Epištola 2 Cor. 10, 17-18; 11, 1-2 (str. 73*).

Stupňový zpěv Ž. 44, 5 s Aleluja (str. 74*) nebo Traktus Ž. 44, 11 a 12 (str. 74*).

Evangelium Mat. 13, 44-52 (str. 80*).

Offertorium. Ps. 44,5.

Diffúsa est grátia in lábiis tuis: proptérea benedíxit te Deus in aetérnum, et in saeculum saeculi.

Obětování. Ž. 44, 5.

Rozlita jest milost na rtech tvých, proto požehnal ti Bůh na věky, a na věky věkův.

Secreta

Super has, quaesumus, Dómine, hóstias benedíctio copiósa descéndat: quae et sanctificatiónem nobis cleménter operétur, et de Mártyrum nos solemnitáte laetíficet. Per Dóminum..

Tichá modlitba

Na tyto dary, prosíme, Pane, nechť hojné požehnání sestoupí, které nechť i naše posvěcení milostivě způsobí i o slavnosti mučedníků nás rozradostní. Skrze Pána . . .

Communio. Matth. 13,45-46.

Símile est regnum coelórum hómini negotiatóri, quaerénti bonas margarítas; invénta una pretiósa margaríta, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

K přijímání. Mat. 13.

Podobno jest království nebeské člověku kupci, hledajícímu dobrých perel; a když nalezl jednu perlu drahocennou, dal vše, co měl, a koupil ji.

Postcommunio

Súmpsimus, Dómine, celebritátis ánnuae votíva sacraménta: praesta, quaesumus; ut et temporális vitae nobis remédia praebeant, et aetérnae. Per Dóminum nostrum...

Po přijímání

Přijali jsme, Pane, výroční slavnosti svaté svátosti; uděl, prosíme, aby nám poskytly léky i pro život časný i věčný. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

29. ledna

Sv. Františka Saleského

biskupa a vyznavače, Učitele Církve, patrona katol. spisovatelů, † 1622 v Lyonu

Mše sv. „In medio" (str. 48*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui ad animárum salútem beátum Francíscum Confessórem tuum atque Pontíficem ómnibus ómnia factum esse voluísti: concéde propítius; ut, caritátis tuae dulcédine perfúsi, ejus dirigén-

Modlitba

Bože, jenž jsi pro spásu duší chtěl, aby svatý František, vyznavač tvůj a biskup, stal se všem vším, uděl milostivě, abychom, proniknuti jsouce sladkostí tvé lásky, jeho vedoucím napomínáním a

tibus mónitis, ac suffragántibus méritis, aetérna gaúdia consequámur. Per Dóminum nostrum ...

přímluvnými zásluhami dosáhli radosti věčných. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého ...

30. ledna

Sv. Martiny

panny a mučednice, † 226 v Římě

Mše sv. „Loquebar" (str. 63*).

Druhé modlitby: ke cti Panny Marie (str. 103), třetí proti pronásl. Církve nebo za Papeže (str. 46, 49, 50).

31. ledna

Sv. Petra Nolaska

vyznavače, † 1256 v Barceloně

Mše sv. „Justus" (str. 56*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui in tuae caritátis exémplum, ad fidélium redemptiónem sanctum Petrum Ecclésiam tuam nova prole foecundáre divínitus docuísti: ipsíus nobis intercessióne concéde, a peccáti servitúte solútis, in coelésti pátria perpétua libertáte gaudére. Qui vivis et regnas.

Modlitba

Bože, jenž jsi na důkaz své lásky Božím vnuknutím svatého Petra poučil, aby Církev tvou novým řádem k vykoupení věřících obohatil, uděl nám na jeho přímluvu, abychom, vysvobozeni jsouce z otroctví hříchu, z ustavičné svobody radovati se mohli v nebeské vlasti. Jenž žiješ a kraluješ ...

Secreta

Laudis tibi, Dómine, héstias immolámus in tuórum commemoratióne Sanctórum: quibus nos et praeséntibus éxui malis confídimus, et futúris. Per Dóminum nostrum ...

Tichá modlitba

Tobě, Pane, přinášíme na památku tvých Svatých oběti chvály, pro něž doufáme, že budeme zbaveni běd přítomných i budoucích. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

Postcommunio

Refécti cibo potúque coelésti, Deus noster, te súpplices exorámus: ut, in cujus haec commemoratióne percépimus, ejus muniámur et précibus. Per Dóminum nost um ...

Po přijímání

Občerstveni jsouce pokrmem a nápojem nebeským, Bože náš snažně tebe prosíme, abychom chráněni byli prosbami toho, na jehož památku jsme to přijali. Skrze Pána.

1. února

Sv. Ignáce

biskupa a mučedníka, † kolem 107 v Římě

Introitus. Galat. 6, 14.

Mihi autem absit glóriári, nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi, per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo. Ps. 131, 1. Meménto, Dómine, David, et omnis mansuetúdinis ejus. V. Glória Patri.

Vstup. Gal. 6, 14.

Ode mne však budiž daleko, abych se honosil leč v kříži Pána našeho Ježíše Krista, skrze něhož ukřižován jest svět mně a já světu. Ž, 131, 1. Pamětliv buď, Pane, Davida, a všeliké zbožnosti jeho. V. Sláva Otci ...

Oratio

Infirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus: et quia pondus própriae actiónis gravat, beáti Ignátii Mártyris tui, atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Modlitba

Na slabost naši shlédni, všemohoucí Bože, a ježto břímě našich skutků tíží, nechť svatého Ignáce, mučedníka tvého a biskupa, přímluva slavná nás chrání. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

Léctio

Epístolae beáti Pauli Apóstoli ad Romános. cap. 8., 35-39.

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola k Římanům 8, 35-39.

Fratres: Quis nos separábit a caritáte Christi? Tribulátio, an angú-

Bratři: Kdo nás odloučí od lásky Kristovy? Soužení-li aneb úzkost

stia, an fames, an núditas, an perículum, an persecútio, an gládius? (sicut scriptum est: Quia propter te mortificámur tota die: aestimáti sumus sicut oves occisiónis.) Sed in his ómnibus superámus propter eum, qui diléxit nos. Certus sum enim, quia neque mors, neque vita, neque Ángeli, neque principátus, neque virtútes, neque instántia, neque futúra, neque fortitúdo, neque altitúdo, neque profúndum, neque creatúra ália póterit nos separáre a caritáte Dei, quae est in Christo Jesu, Dómino nostro.

neb hlad, neb nahota, neb nebezpečenství neb pronásledování, neb meč? (jakož jest psáno: „Neboť pro tebe jsme na smrt vydáváni po celý den; pokládáni jsme za ovce na zabití"). Ale v tom všem vítězíme úplně skrze toho, jenž si nás zamiloval. Neboť jsem přesvědčen, že ani smrt ani život, ani andělé, ani knížata, ani mocnosti, ani věci přítomné, ani budoucí, ani síla, ani výška, ani hloubka, ani které stvoření jiné nebude nás moci odloučiti od lásky Boží, která jest v Kristu Ježíši, Pánu našem.

Graduale. Eccli. 44, 16.

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo. ℣. ib. 20. Non est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

Stupňový zpěv. Sir. 44.

Hle, kněz veliký, jenž ve dnech svých Bohu se líbil. ℣. tam. 20. Nikdo nebyl nalezen, jenž by podobně jako on zachoval zákona Nejvyššího.

Allelúja, allelúja. ℣. Galat. 2, 19-20. Christo confíxus sum cruci: vivo ego, jam non ego, vivit vero in me Christus. Allelúja.

Aleluja, aleluja. ℣. Gal. 2, 19-20. S Kristem ukřižován jsem; žiji pak nikoli již já, nýbrž žije ve mně Kristus. Aleluja.

Po Devítníku čte se místo Aleluja s veršem Traktus. Ž. 20, 3-4. (str. 6*).

† Sequéntia sancti Evangélii sec. Joán. c. 12.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Amen, amen dico vobis, nisi granum fruménti ca-

† Slova sv. Evangelia podle Jana. 12, 24-26.

Za onoho času pravil Pán Ježíš učeníkům svým: „V pravdě, v pravdě pravím vám: Nezemře-li zrno

dens in terram, mórtuum fúerit, ipsum solum manet: si autem mórtuum fúerit, multum fructum affert. Qui amat ánimam suam, perdet eam: et qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam aetérnam custódit eam. Si quis mihi minístrat, me sequátur: et ubi sum ego, illic et miníster meus erit. Si quis mihi ministráverit, honorificábit eum Pater meus.

pšeničné padši do země, zůstává samotno; zemře-li však, přináší mnoho užitku. Kdo miluje život svůj, ztratí jej, a kdo nenávidí život svůj na tomto světě k životu věčnému zachová jej. Slouží-li mi, následuj mne, a kde jsem já, tam bude i služebník můj. Bude-li mi kdo sloužiti, poctí jej Otec můj."

Offertorium. Ps. 8, 6-7.

Glória et honóre coronásti eum: et constituísti eum super ópera mánuum tuárum, Dómine.

Obětování. Ž. 8, 6-7.

Slávou a důstojností jsi jej ověnčil a ustanovil jsi jej nad díly rukou svých, Pane.

Secreta

Hóstias tibi, Dómine, beáti Ignátii Mártyris tui atque Pontíficis, dicátas méritis, benígnus assúme: et ad perpétuum nobis tríbue provenire subsídium. Per Dóminum.

Tichá modlitba

Oběti tobě, Pane, zásluhami svatého Ignáce, mučedníka tvého a biskupa, posvěcené dobrotivě přijmi a dej, aby se nám ustavičnou staly pomocí. Skrze Pána našeho . .

Communio

Fruméntum Christi sum, déntibus bestiárum molar, ut panis mundus invéniar.

K přijímání

Pšenice Kristova jsem, nechť jsem zuby zvířat rozemlet, abych byl shledán jako chléb čistý.

Postcommunio

Refécti participatióne múneris sacri, quaesumus, Dómine, Deus noster: ut, cujus exséquimur cultum, intercedénte beáto Ignátio

Po přijímání

Občerstveni jsouce účastenstvím na daru svatém, prosíme, Pane, Bože náš, abychom na přimluvu svatého Ignáce, mu-

Mártyre tuo atque Pontífice, sentiámus effectum. Per Dóminum nostrum. .

čedníka tvého a biskupa, pocítili účinek toho, co slavíme. Skrze Pána . . .

2. února

Slavnost Očišťování blah. Panny Marie čili Hromnic

Dnešní slavnost se obírá dvojím tajemstvím: obětováním novorozeného Vykupitele v chrámě a očišťováním Panny Marie. Podle zákona Mojžíšova byla každá matka po narození dítka prohlášena za nečistou, t. j. nesměla vstoupiti do chrámu. Teprve po uplynutí určité lhůty musila na svou očistu obětovati v chrámě beránka a holubici; byla-li chudá, pouze dvě holubice. Jiný zákon pak nařizoval, že každý prvorozený syn náležel výhradně Hospodinu; proto se mu musil zasvětiti a za jeho zpětné vydání bylo zaplatiti určitý peníz (5 stříbrných šeklů). Oba tyto zákony se však nehodily ani na Ježíše ani na jeho Matku, neboť ten Nejsvětější nepotřeboval posvěcení a ta Nejčistší očištění. Přece se však v pokorné poslušnosti oba zákonu podvolili a zamezili tak zároveň pohoršení a nápadnost u těch, kdož jejich tajemství neznali.

Dnešního dne koná se v římské liturgii jeden z jejích nejslavnějších průvodů; jest vyhražen tomuto dni, i když slavnost sama se musí z liturgických důvodů přeložiti na jiný den. Při průvodu, při němž se užívá fialové barvy na znamení kajícnosti a prosebnosti, nesou se rozžaté svíce jakožto symbol Krista. Vzpomíná se při tom zpěvy na proroctví Simeona, jenž tehdy při Obětování prohlásil novorozeného Spasitele za světlo národů. Rozžatá svíce představuje krásným způsobem Ježíše Krista. Její bělostný a z vonných květů panenskými včelkami připravený vosk ukazuje na jeho nevinné, z panenské matky utvořené tělo. Její knot, jenž ji celou prostupuje, značí jeho skrytou lidskou duši, zažehnuté pak světlo jeho Božství, které jest odvěkým Světlem a které se s člověčenstvím spojilo.

Průvod s hořícími svícemi připomíná nám příchod Neposkvrněné Panny s Ježíškem, tímto „světlem ze světla" do chrámu. Tak nám Panna Maria nejen darovala o Vánocích Spasitele, ale učí všecky, kdož ji milují, milovati stále víc a více to „světlo pravé, kteréž osvěcuje každého člověka přicházejícího na tento svět!"

V naší vlasti se užívá svěc, k tomuto průvodu svěcených, také při hromobití, kdy se rozžíhají a konají při nich modlitby za odvrácení bouře a jejích škod. Odtud se nazývají „hromnice", kteréžto jméno se přenáší i na dnešní slavnost.

V hodinu, kdy se křesťan odebírá z tohoto světa, vtiskne se mu ještě do ruky tato svíce, aby její světlo v něm vzbudilo touhu po věčném Světle, do něhož se chystá vkročiti.

Dnes končí se okruží doby vánoční, které trvá 40 dní a často zasahuje až do doby předpostní.

Svěcení svící

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Pán s vámi.
℟. I s duchem tvým.

Orémus:

Dómine sancte, Pater omnípotens, aetérne Deus, qui ómnia ex níhilo creásti, et jussu tuo per ópera apum, hunc liquórem ad perfectiónem cérei veníre fecísti: et qui hodiérna die petitiónem justi Simeónis implésti: te humíliter deprecámur; ut has Candélas ad usus hóminum, et sanitátem córporum et animárum, sive in terra, sive in aquis, per invocatiónem tui sanctíssimi nóminis, et per intercessiónem beátae Maríae semper Vírginis, cujus hódie festa devóte celebrántur, et per preces ómnium Sanctórum tuórum, bene † dícere, et sanctifi † cáre dignéris: et hujus plebis tuae, quae illas honorífice in mánibus desíderat portáre, teque cantándo laudáre, exaúdias voces de coelo sancto tuo, et de sede majestátis tuae: et propítius sis ómnibus clamántibus ad te, quos redemísti pretióso sánguine Fílii tui. Qui tecum vivit; et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia saecula saeculórum.

℟. Amen.

Modleme se:

Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, jenž jsi všecko z ničeho stvořil s z jehož ustanovení prací včel tato šťáva dokonalosti vosku nabyla a jenž jsi dnešního dne prosbu spravedlivého Simeona splnil, pokorně tě prosíme, abys k užitku lidí a ke zdraví těla i duše, ať již na zemi nebo na vodách, pro vzývání nejsvětějšího jména svého a na přímluvu blahoslavené Marie vždy Panny, jejížto slavnost dnes zbožně slavíme, a na prosby všech Svatých svých tyto svíce požehnati † a posvětiti † ráčil; a abys vyslyšel z nebe svatého svého a sídla velebnosti své hlas tohoto lidu svého, který si žádá v rukou jeho uctivě nésti a tebe chváliti, a milostiv byl všem volajícím k tobě, kteréž jsi vykoupil drahocennou krví Syna svého. Jenž s tebou žije a kraluje v jednotě Ducha Svatého Bůh, po všecky věky věkův.

℟. Amen.

Orémus:

Omnípotens sempitérne Deus, qui hodiérna die Unigénitum tuum, ulnis sancti Simeónis in tempo sancto tuo suscipiéndum praesentásti: tuam súpplices deprecámur cleméntiam; ut has Candélas, quas nos fámuli tui, in tui nóminis magnificéntiam suscipiéntes, gestáre cúpimus luce accénsas, bene†dícere et sanctifi†cáre, atque lúmine supérnae benedictiónis accéndere dignéris: quátenus eas tibi Dómino Deo nostro offeréndo digni, et sancto igne dilcíssimae caritátis tuae succénsi, in templo sancto glóriae tuae repraesentári mereámur. Per eúmdem Dóminum..

℟. Amen.

Orémus:

Dómine Jesu Christe, lux vera, quae illúminas omnem hóminem veniéntem in hunc mundum: effúnde bened†ctiónem tuam super hos Céreos et sanctí†fica eos lúmine grátiae tuae, et concéde propítius: ut, sicut haec lumináría igne visíbili accénsa noctúrnas depéllunt ténebras; ita corda nostra invisíbili igne, id est, Sancti Spíritus splendóre illustráta, ómnium vitiórum caecitáte cáreant: ut, purgáto

Modleme se:

Všemohoucí, věčný Bože, jenž jsi dnešního dne Jednorozeného svého v chrámu svatém svém představil, aby mohl býti svatým Simeonem vzat na lokty, prosíme snažně tvou milostivost, abys tyto svíce, kteréž my — služebníci tvoji — k oslavení jména tvého přijmouti a světlem rozžaté nositi si žádáme, po†žehnati a po†světiti a světlem nebeského požehnání zanítiti ráčil, bychom, obětujíce je tobě, Pánu Bohu svému, hodni a svatým ohněm přesladké tvé lásky zaníceni, do svatého chrámu slávy tvé zasloužili uvedeni býti. Skrze téhož..

℟. Amen.

Modleme se:

Pane Ježíši Kriste, světlo pravé, jež osvěcuješ každého člověka, který přichází na tento svět, vylej požehnání † své na tyto voskovice a po † svět je světlem milosti své, a popřej milostivě, aby, jako tato světla viditelným ohněm zažehnutá noční tmy zaplašují, tak i srdce naše osvícena neviditelným ohněm, to jest jasem Ducha Svatého, zbavena byla veškeré slepoty nepravosti, abychom očištěným

mentis óculo, ea cérnere possímus, quae tibi sunt plácita, et nostrae salúti utília: quátenus post hujus saeculi caliginósa discrímina, ad lucem indeficiéntem pervenire mereámur. Per te, Christe Jesu, Salvátor mundi, qui in Trinitáte perfécta vivis et regnas Deus, per ómnia saecula saeculórum. ℟. Amen.

Orémus:

Omnípotens sempitérne Deus, qui per Móysen fámulum tuum puríssimum ólei liquórem ad luminária ante conspéctum tuum júgiter concinnánda praeparári jussísti: bene†dictiónis tuae grátiam super hos Céreos benígnus infúnde: quátenus sic administrent lumen extérius, ut, te donánte, lumen Spíritus tui, nostris non desit méntibus intérius. Per Dóminum.. in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus, per ómnia saecula saeculórum.

℟. Amen.

Orémus:

Dómine Jesu Christe, qui hodiérna die in nostrae carnis substántia inter hómines appárens, a paréntibus in templo es praesentábus: quem Símeon venerábilis senex, lúmine Spíritus tui irradiá-

zrakem duchovním poznávati mohli, co se tobě líbí a naší spáse je prospěšné, a tak po chmurných nebezpečích tohoto života k nehasnoucímu světlu dospěti mohli. Skrze tebe, Kriste Ježíši, Spasiteli světa, jenž v dokonalé Trojici žiješ a kraluješ Bůh, po všecky věky věkův.

℟. Amen.

Modleme se:

Všemohoucí, věčný Bože, jenž jsi skrze služebníka svého Mojžíše nařídil, aby pro lampy, jež měly stále před obličejem tvým hořeti, nejčistší olej byl připravován, vylej dobrotivě milost svého požeh†nání na tyto voskovice, aby tak skýtaly světla zevnějšího, by tvou štědrostí také vnitřně nikdy našim myslím nechybělo světla Ducha tvého. Skrze Pána ... v jednotě téhož Ducha Svatého Bůh, po všecky věky věkův.

℟. Amen.

Modleme se:

Pane Ježíši Kriste, jenž jsi dnešního dne v podstatě našeho těla mezi lidmi se zjevil a rodiči byl v chrámě představen, a jejž ctihodný stařec Simeon, ozářen Světlem Ducha tvého, poznal, vzal

tus, agnóvit, suscépit, et benedíxit: praesta propítius; ut ejúsdem Spíritus Sancti grátia illumináti atque edócti, te veraciter agnoscámus, et fidéliter diligámus. Qui cum Deo Patre in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti vivis et regnas Deus, per ómnia saecula saeculórum.

℟. Amen.

v náruč a blahořečil, uděl milostivě, abychom milostí téhož Ducha Svatého osvíceni a poučeni tebe opravdově poznávali a věrně milovali. Jenž s Bohem Otcem v jednotě téhož Ducha Svatého žiješ a kraluješ Bůh, po všecky věky věkův.

℟. Amen.

Při rozdílení svic se zpívá:

Antiphona. Luc. 2,32.

Lumen ad revelatiónem géntium: et glóriam plebis tuae Israel.

Antifona. Luk. 2, 32.

Světlo k osvícení pohanů a slávě lidu tvého israelského.

Cantic. ib. 29-31. Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, secúndum verbum tuum in pace.

Zpěv tamt. 29-31. Nyní propouštíš služebníka svého, Pane, podle slova svého v pokoji.

(Po každém verši opakuje se hořejší Antifona.)

Quia vidérunt óculi mei salutáre tuum.

Neboť uzřely oči mé spasení tvé.

Antiph. Lumen . . .

Quod parásti ante fáciem ómnium populórum.

Antif. Světlo . . .

Které jsi připravil před očima všech národů.

Antiph. Lumen . . .

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.

Antif. Světlo . . .

Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému.

Antiph. Lumen . . .

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in saecula saeculórum. Amen.

Antif. Světlo . . .

Jakož bylo na počátku, i nyní i vždycky a na věky věkův. Amen.

Antiph. Lumen . . .

Antif. Světlo . . .

Antiphona. Ps. 43, 26.

Exsúrge Dómine, ádjuva nos: et líbera nos propter nomen tuum. Ps. ib. 2. Deus, aúribus nostris audívimus: patres nostri anuntiavérunt nobis. ℣. Glória Patri . . .

Antifona. Ž. 43, 26.

Povstaň, Pane, pomoz nám a vysvoboď nás pro jméno své. Ž. tamt. 2. Bože, na vlastní uši jsme to slýchali, otcové naši nám to vyprávěli. ℣. Sláva Otci . . .

Et repetitur:

Exsúrge Dómine . . .

Opakuje se:

Povstaň, Pane . . .

Oratio

Exaúdi, quaesumus, Dómine, plebem tuam, et quae extrínsecus ánnua tríbuis devotióne venerári, intérius ássequi grátiae tuae luce concéde. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Modlitba

Vyslyš, prosíme, Pane, lid svůj, a co nám dáváš každoročně zevně pobožností uctívati, toho nám popřej vnitřně světlem milosti své dosáhnouti. Skrze Krista Pána našeho.

℟. Amen.

Průvod

Jáhen: Vyjděmež v pokoji!

Sbor: Ve jménu Kristově. Amen.

Při průvodě zpívají se následující Antifony:

Antiphona

Adóra thálamum tuum Síon, et súscipe Regem Christum: ampléctere Maríam, quae est coeléstis porta: ipsa enim portat Regem glóriae novi lúminis: subsístit Virgo, addúcens mánibus Fílium ante lucíferum génitum: quem accípiens Símeon in ulnas suas, praedicávit pópulis Dóminum eum esse vitae, et mortis, et Salvatórem mundi.

Antifona

Vyzdob síň svou, Sione, a přivítej Krále Krista. Pojmi Marii, kteráž jest branou nebeskou; onať nese Krále slávy nového světla. Tu stojí Panna a přivádí na rukou Syna před jitřenkou zplozeného. Jej béře Simeon na lokty své a oznamuje národům, že to jest Pán života a smrti a Spasitel světa.

Antiphona

Luc. 2, 26, 27 et 28-29.

Respónsum accépit Sí-

Antifona

Luk. 2. 26, 27 a 28-29.

Přislíbení dostal Simeon

meon a Spíritu Sancto, non visúrum se mortem, nisi vidéret Christum Dómini: et cum indúcerent púerum in templum, accépit eum in ulnas suas, et benedíxit Deum, et dixit: Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, in pace. ℣. Cum indúcerent púerum Jesum paréntes ejus, ut fácerent secúndum consuetúdinem legis pro eo, ipse accépit eum in ulnas suas.

od Ducha Svatého, že neuzří smrti, dokud by neviděl Pomazaného Páně. Když uváděli dítko do chrámu, vzal je na lokty své, chvalořečil Bohu a pravil: „Nyní propouštíš služebníka svého, Pane, v pokoji." ℣. Když uváděli Ježíška rodičové jeho, aby učinili s ním podle předpisu zákona, vzal jej na lokty své.

Když průvod vrací se do chrámu zpívá se:

℣. Obtulérunt pro eo Dómino par túrturum, aut duos pullos columbárum:* Sicut scriptum est in lege Dómini. ℣. Postquam implèti sunt dies purgatiónis Maríae, secúndum legem Móysi, tulérunt Jesum in Jerúsalem, ut sísterent eum Dómino. Sicut scriptum est... ℣. Glória Patri.. Sicut scriptum est ...

℣. Obětovali za něho Hospodinu dvě hrdličky aneb dvě holoubátka, jakož psáno jest v zákoně Hospodinově. ℣. Když se naplnili podle zákona Mojžíšova dnové očišťování Marie, vzali Ježíše do Jerusaléma, aby ho představili Hospodinu. Jakož psáno jest ... ℣. Sláva Otci.. Jakož psáno jest..

Kněz obléká se v bílé roucho a počíná mši sv. Při Evangeliu a od začátku kánonu až ku přijímání drží se v rukou rozžaté svíce.

Mše svatá

Introitus. Ps. 47, 10-11.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam in médio templi tui: secúndum nomen tuum, Deus, ita et laus tua in fines terrae: justítia plena est déxtera tua. Ps. ib. 2. Magnus Dóminus, et laudábilis nimis: in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus. ℣. Glória Patri ...

Vstup. Ž. 47, 10-11.

Přijali jsme, Bože, milosrdenství tvé uprostřed chrámu tvého. Jako jméno tvé, Bože, tak také sláva tvá sahá až do končin země; spravedlnosti plna jest pravice tvá. Ž. tamt. 2. Veliký jest Pán a nadmíru chvály hoden v městě Boha našeho, na hoře svaté jeho. ℣. Sláva Otci.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, majestátem tuam súpplices exorámus: ut, sicut unigénitus Fílius tuus hodiérna die cum nostrae carnis substántia in templo est praesentátus: ita nos fácias purificátis tibi méntibus praesentári. Per eúmdem Dóminum ...

Modlitba

Všemohoucí věčný Bože, velebnost tvou pokorně vzýváme, abys tak, jako jednorozený Syn tvůj dnešního dne s podstatou našeho těla byl v chrámě tobě představen, i nás s očištěnou myslí sobě představil. Skrze téhož Pána našeho ...

Léctio

Malachíae Prophétae cap. 3, 1-4.

Haec dicit Dóminus Deus: Ecce ego mitto Ángelum meum, et praeparábit viam ante fáciem meam. Et statim véniet ad templum suum Dominátor, quem vos quaeritis, et Ángelus testaménti, quem vos vultis. Ecce venit, dicit Dóminus exercítuum, et quis póterit cogitáre diem advéntus ejus, et quis stabit ad vidéndum eum? Ipse enim quasi ignis conflans, et quasi herba fullónum: et sedébit conflans, et emúndans argéntum, et purgábit fílios Levi, et colábit eos quasi aurum, et quasi argéntum: et erunt Dómino offeréntes sacrifícia in justítia. Et placébit Dómino sacrifícium Juda, et Jerúsalem, sicut dies

Čtení

z proroka Malachiáše 3, 1-4.

Toto řekl Pán Bůh: „Aj, já posílám anděla svého, aby připravil cestu přede mnou. Náhle pak přijde do chrámu svého panovník, po kterém vy toužíte; posel smlouvy, jejž vy chcete, aj přichází, praví Hospodin zástupů. Kdo však snese den příchodu jeho, a kdož obstojí, až se objeví? Jeť on jako tavící oheň, a jako lužidlo, kterým se bílí. Zasedna, bude tavit a čistit; vyčistí syny Leviovy, protříbí je jako zlato a stříbro, by Pánu obětovali v spravedlnosti; i bude se líbiti Pánu oběť Judy a Jerusalema, jako za dnů minulých věků, za let starobylých": řekl Pán všemohoucí.

saeculi, et sicut anni antíqui: dicit Dóminus omnípotens.

V tomto Čtení ohlašuje prorok Malachiáš, že Pán vstoupí do chrámu, on, po němž touží všichni spravedliví.

Graduale. Ps. 47, 10-11 et 9.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam in médio templi tui: secúndum nomen tuum, Deus, ita et laus tua in fines terrae. ℣. Sicut audívimus, ita et vídimus in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Stupňový zpěv. Ž. 47.

Přijali jsme, Bože, milosrdenství tvé uprostřed chrámu tvého. Jako jméno tvé, Bože, tak také sláva tvá sahá až do končin země. ℣. Jako jsme slýchali, tak jsme to i viděli, ve městě Boha našeho, na hoře svaté jeho.

Allelúja, allelúja. ℣. Senex púerum portábat: puer autem senem regébat. All.

Aleluja, aleluja. ℣. Stařec nesl dítě, ale dítě starce řídilo. Aleluja.

Po Devítníku místo Aleluja a verše říká se:

Traktus. Luc. 2, 29-32.

Nunc, dimíttis servum tuum, Dómine, secúndum verbum, tuum in pace. ℣. Quia vidérunt óculi mei salutáre tuum. ℣. Quod parásti ante fáciem ómnium populórum. ℣. Lumen ad revelatiónem géntium, et glóriam plebis tuae Israël.

Tractus. Luk. 2, 29-32.

Nyní propouštíš služebníka svého, Pane, podle slova svého v pokoji. ℣. Neboť uzřely oči mé spasení tvé. ℣. Které jsi připravil před očima všech národů. ℣. Světlo k osvícení pohanů a slávě lidu tvého israelského.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Lucam. c. 2.

In illo témpore: Postquam impléti sunt dies purgatiónis Maríae, secúndum legem Móysi, tulérunt Jesum in Jerúsalem, ut sísterent eum Dómino, sicut scriptum est in lege Dómini: quia omne masculínum adapériens vulvam,

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 2, 22-32.

Za onoho času, když se naplnili dnové očišťování Marie podle zákona Mojžíšova, donesli jej do Jerusalema, aby ho představili před Hospodinem (jakož jest psáno v zákoně Páně: „Každý pacholík, jenž otvírá život, buď

sanctum Dómino vocábitur. Et ut darent hóstiam secúndum quod dictum est in lege Dómini, par túrturum, aut duos pullos columbárum. Et ecce homo erat in Jerúsalem, cui nomen Símeon, et homo iste justus et timorátus, exspéctans consolatiónem Israël, et Spíritus Sanctus erat in eo. Et respónsum accéperat a Spíritu Sancto, non visúrum se mortem, nisi prius vidéret Christum Dómini. Et venit in Spíritu in templum. Et cum indúcerent púerum Jesum paréntes ejus, ut fácerent secúndum consuetúdinem legis pro eo: et ipse accépit eum in ulnas suas, et benedíxit Deum, et dixit: Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, secundum verbum tuum in pace: Quia vidérunt óculi mei salutáre tuum: Quod parásti ante fáciem ómnium populórum: Lumen ad revelatiónem Géntium, et glóriam plebis tuae Israel. Credo.

zasvěcen Pánu"), a aby dali obět podle toho, jak pověděno jest v zákoně Páně, dvě hrdliček nebo dvě holoubátek. A hle, v Jerusalemě byl člověk, jehož jméno Simeon, a člověk ten byl spravedlivý i bohabojný a očekával potěšení Israelova, a Duch Svatý byl v něm. A on dostal zjevení od Ducha Svatého, že neumře, leč by dříve uzřel Pomazaného Páně. I přišel v Duchu do chrámu, a když rodiče přinesli dítko Ježíše, aby za něj učinili podle obyčeje zákona, vzal jej i on na lokte své a velebil Boha. I řekl: „Nyní propouštíš, Pane, služebníka svého podle slova svého v pokoji, neboť viděly oči mé spásu tvou, kterou jsi připravil před očima všech národů, světlo k osvícení pohanů a k slávě lidu svého israelského."

Následuje Credo.

Offertorium. Ps. 44, 3.

Diffúsa est grátia in lábiis tuis: propterea benedíxit te Deus in aetérnum, et in saeculum saeculi.

Obětování. Ž. 44, 3.

Rozlita jest milost na rtech tvých, proto tě Bůh požehnal na věky a věky věkův.

Secreta

Exaúdi, Dómine, preces nostras: et, ut digna sint

Tichá modlitba

Vyslyš, Pane, prosby naše, a aby důstojnými

múnera, quae óculis tuae majestátis offérimus, subsídium nobis tuae pietátis impénde. Per Dóminum..

byly dary, které očím tvé velebnosti přinášíme, pomoc milosti své nám daruj. Skrze Pána . . .

Preface jako o Vánocích, str. 29.

Communio. Luc. 2, 26.

Respónsum accépit Símeon a Spíritu Sancto, non visúrum se mortem, nisi vidéret Christum Dómini.

K přijímání. Luk. 2, 26.

Přislíbení dostal Simeon od Ducha Svatého, že neuzří smrti, dokud by neviděl Pomazaného Páně.

Postcommunio

Quaesumus, Dómine, Deus noster: ut sacrosáncta mystéria, quae pro reparatiónis nostrae munímine contulísti, intercedénte beáta María semper Vírgine, et praesens nobis remédium esse fácias, et futúrum. Per Dóminum..

Po přijímání

Prosíme, Pane, Bože náš, abys svatosvatá tajemství, která jsi k zabezpečení spásy naší ustanovil, na přímluvu blahoslavené Marie vždy Panny učinil pro nás lékem časným i věčným. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

3. února

Sv. Blažeje

biskupa a mučedníka, † 316 v Sebaste

Mše sv. „Sacerdotes Dei" (str. 9*)

Druhé modlitby: za přímluvu Svatých (str. 136, 138, 139), třetí dle libosti.

4. února

Sv. Ondřeje Korsiniho

biskupa a vyznavače, † 1373 ve Fiesole

Mše sv. „Statuit" (str. 43*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui in Ecclésia tua nova semper instaúras exémpla virtútum: da pópulo tuo beáti Andréae Confessóris tui atque Pontíficis ita sequi vestígia, ut assequátur et praemia. Per Dóminum . . .

Modlitba

Bože, jenž v Církvi své obnovuješ stále nové příklady ctností, dej, aby lid tvůj tak kráčel ve stopách svatého Ondřeje, vyznavače tvého a biskupa, aby dosáhl i jeho odměny. Skrze Pána našeho . . .

5. února

Sv. Háty (Agaty)

panny a mučed., † 250 v Katanii na Sicilii

Introitus

Gaudeámus omnes in Dómino, diem festum celebrántes sub honóre beátae Ágathae Vírginis et Mártyris: de cujus passióne gaudent Ángeli, et collaúdant Fílium Dei. Ps. 44, 2. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea regi. ℣. Glória Patri.

Vstup

Radujme se všichni v v Pánu, svátek slavíce na na počest svaté Háty, panny a mučednice, z jejíž slavnosti se radují Andělé, chválíce jednomyslně Syna Božího. Ž. 44, 2. Srdce moje kypí slovem blahým, věnuji své dílo Králi. ℣. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému . . .

Oratio

Deus, qui inter cétera poténtiae tuae mirácula étiam in sexu frágili victóriam Martýrii contulísti: concéde propítius; ut qui beátae Ágathae Vírginis et Mártyris tuae natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum nostrum . . .

Modlitba

Bože, jenž jsi mezi ostatními zázraky své moci také slabému pohlaví vítězství mučednictví propůjčil, popřej milostivě, abychom svaté Háty, panny a mučednice tvé, narozeniny slavíce, podle jejího příkladu k tobě spěli. Skrze Pána našeho . . .

V době svatopostní: připomínka všedního dne; jeho Evangelium na konci mše.

Léctio

Epístolae beáti Pauli Apóstoli ad Corínthos 1. cap. 1., 26-31.

Čtení

z prvního listu sv. Apoštola Pavla ke Korintským 1. 26-31.

Fratres: Vidéte vocatiónem vestram, quia non multi sapiéntes secúndum

Bratři: Hleďte na své povolání, že nemnoho moudrých podle těla, ne-

carnem, non multi poténtes, non multi nóbiles: sed quae stulta sunt mundi, elégit Deus, ut confúndat sapiéntes: et infírma mundi elégit Deus, ut confúndat fórtia: et ignobília mundi, et contemptibília elégit Deus, et ea quae non sunt, ut ea quae sunt, destrúeret: ut non gloriétur omnis caro in conspéctu ejus. Ex ipso autem vos estis in Christo Jesu, qui factus est nobis sapiéntia a Deo, et justítia, et sanctificátio, et redémptio: ut, quemádmodum scriptum est: Qui gloriátur, in Dómino gloriétur.

mnoho mocných, nemnoho urozených jest povoláno, ale co jest pošetilé ve světě, to vyvolil si Bůh, aby zahanbil moudré, a co slabé jest ve světě, to vyvolil si Bůh, aby zahanbil silné, a co neurozené jest ve světě a opovržené a čeho není, to vyvolil Bůh, aby zkazil to, co jest, aby žádné tělo se nechlubilo před Bohem. Z něho však vy jste v Kristu Ježíši, který nám jest učiněn od Boha moudrostí a spravedlností a posvěcením i vykoupením, aby se stalo, co jest psáno: „Kdo se chlubí, v Pánu se chlub."

Graduale. Ps. 45, 6.

Adjuvábit eam Deus vultu suo: Deus in médio ejus, non commovébitur. V. Ib. 5. Flúminis ímpetus laetíficat civitátem Dei: sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Stupňový zpěv. Ž. 45.

Pomáhá jí Bůh tváří svou; Bůh jest v ní, nepohne se. V. tamt. 5. Řeky proud obveseluje město Boží; posvětil svůj stánek Nejvyšší.

Allelúja, allelúja. V. Ps. 118, 46. Loquébar de testimóniis tuis in conspéctu regum, et non confundébar. Allelúja.

Aleluja, aleluja. Ž. 118, 46. Budu mluviti o příkazech tvých před králi, a nebudu zahanbena. Aleluja.

Po Devítníku místo Aleluja s veršem říká se Traktus. Ž. 125, 5-6. (str. 23*).

†Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matt. c. 19.

In illo témpore: Accessérunt ad Jesum Pharisaei

†Slova sv. Evangelia podle Matouše. 19, 3-12.

Za onoho času přistoupili k Ježíšovi fariseové a

tentántes eum, et dicéntes: Si licet hómini dimíttere uxórem suam, quacúmque ex causa? Qui respóndens, ait eis: Non legístis, quia qui fecit hóminem ab initio, másculum et féminam fecit eos? et dixit: Propter hoc dimíttet homo patrem et matrem, et adhaerébit uxóri suae, et erunt duo in carne una. Itaque jam non sunt duo, sed una caro. Quod ergo Deus conjúnxit, homo non séparet. Dicunt illi: Quid ergo Móyses mandávit dare libéllum repúdii, et dimíttere? Ait illis: Quóniam Móyses ad durítiam cordis vestri permísit vobis dimíttere uxóres vestras: ab initio autem non fuit sic. Dico autem vobis, quia quicúmque dimíserit uxórem suam, nisi ob fornicatiónem, et áliam dúxerit, moechátur: et qui dimíssam dúxerit, moechátur. Dicunt ei discípuli ejus: Si ita est causa hóminis cum uxóre, non éxpedit núbere. Qui dixit illis: Non omnes cápiunt verbum istud, sed quibus datum est. Sunt enim eunúchi, qui de matris útero sic nati sunt: et sunt eunúchi, qui facti sunt ab homínibus: et sunt eunúchi, qui seípsos castravérunt propter regpokoušeli ho, řkouce: „Jeli dovoleno člověku propustiti manželku svou z příčiny kterékoliv?" On pak odpovídaje řekl jim: „Což jste nečetli, že ten, který stvořil člověka, na počátku mužem a ženou je učinil a řekl: ‚Proto opustí člověk otce svého i matku svou a přidrží se manželky své, a budou dva v těle jednom?' Nejsou tedy více již dva, nýbrž jedno tělo. Nuže, co Bůh spojil, člověk nerozlučuj." Řekli jemu: „Proč tedy přikázal Mojžíš dáti lístek zápudný a propustiti?" Dí jim: „Pro tvrdost srdce vašeho dopustil vám Mojžíš propouštěti manželky vaše, ale od počátku nebylo tak. Pravím však vám: Kdo propustí manželku svou leč pro smilství a pojme jinou, cizoloží, a kdo pojme propuštěnou, cizoloží." Řkou jemu učedníci jeho: „Takový-li jest poměr mezi mužem a ženou, není dobře ženiti se." On pak řekl jim: „Ne všichni chápají slova toho, nýbrž ti, jimž jest dáno. Jsouť panicové, kteří se tak narodili z matky a jsou panicové, kteří učiněni jsou jimi od lidí, a jsou panicové, kteří sami oddali se panictví pro království

num coelórum. Qui potest cápere, cápiat.

Offertorium. Ps. 44,15.

Afferéntur regi vírgines post eam: próximae ejus afferéntur tibi.

Secreta

Súscipe, Dómine, múnera, quae in beátae Ágathae Vírginis et Mártyris tuae solemnitáte deférimus: cujus nos confídimus patrocínio liberári. Per Dóminum . . .

Communio

Qui me dignátus est ab omni plaga curáre, et mammíllam meam meo péctori restitúere, ipsum ínvoco Deum vivum.

Postcommunio

Auxiliéntur nobis, Dómine, sumpta mystéria: et intercedénte beáta Ágatha Vírgine et Mártyre tua, sempitérna protectióne confírment. Per Dóminum nostrum Jesum Christum..

nebeské. Kdo může chápati, chápej."

Obětování. Ž. 44, 15.

Panny přivádějí se s ní ke Králi, družky její přivádějí se k tobě.

Tichá modlitba

Přijmi, Pane, dary, které ti přinášíme o slavnosti svaté Háty, panny a mučednice tvé, jejíž ochranou doufáme dojíti spásy. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

K přijímání

Ten, jenž mne ráčil vyhojiti z veškeré rány a mé hrudi vrátil mé ňadro, toho vzývám, Boha živého.

Po přijímání

Nechť nám jsou nápomocna, Pane, přijatá tajemství a na přímluvu sv. Háty, panny a mučednice tvé, ať učiní, bychom z ustavičné záštity těšiti se mohli. Skrze Pána našeho.

6. února

Sv. Tita

biskupa a vyznavače, † ke konci 1. stol. na Krétě

Mše sv. „Statuit" (str. 39*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui beátum Titum Confessórem tuum atque Pontíficem apostólicis virtútibus decorásti: ejus méritis et intercessióne concéde; ut, juste et pie vivéntes in hoc saeculo, ad coeléstem pátriam perveníre mereámur. Per Dóminum nostrum . . .

Modlitba

Bože, jenž jsi svatého Tita, vyznavače svého a biskupa, okrášlil apoštolskými ctnostmi, uděl pro jeho zásluhy a na jeho přímluvu, abychom, spravedlivě a zbožně žijíce na tomto světě, zasloužili si dospěti k nebeské vlasti. Skrze Pána našeho . . .

Připomínka sv. Doroty ze mše „Me exspect." (str. 68*, 71*).

V době svatopostní připomínka všedního dne (jeho Evangelium na konci mše) a připomínka sv. Doroty.

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Lucam. c. 10.

In illo témpore: Designávit Dóminus et álios septuagínta duos: et misit illos binos ante fáciem suam, in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Et dicébat illis: Messis quidem multa, operárii autem pauci. Rogáte ergo Dóminum messis, ut mittat operários in messem suam. Ite: ecce ego mitto vos sicut agnos inter lupos. Nolíte portáre sácculum, neque peram, neque calceaménta, et néminem per viam salutavéritis. In quamcúmque domum intravéritis, primum dícite: Pax huic dómui: et si ibi fúerit fílius pacis, requiéscet super illum pax vestra; sin autem, ad vos revertétur. In eádem autem domo manéte, edéntes et bibéntes, quae apud illos sunt: dignus est enim operárius

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 10, 1-11.

Za onoho času: Vyvolil Pán ještě jiných sedmdesát dva a poslal je po dvou před sebou do každého města i místa, kam hodlal sám přijíti. I pravil k nim: „Žeň sice mnohá jest, ale dělníků málo. Proste tedy Pána žní, aby poslal dělníky na žeň svou. Jděte; hle, já posílám vás jako ovce mezi vlky. Nenoste s sebou měšce, ani mošny, ani obuvi, a nikoho na cestě nepozdravujte! Vejdouce do domu, řeknète napřed: ‚Pokoj domu tomuto.' A bude-li tam člověk pokoje hodný, spočine na něm pokoj váš, pak-li ne, vrátí se k vám. V tom domě pak zůstávejte jedouce a pijíce, co mají: neboť hoden jest dělník mzdy své. Nepřecházejte z domu do domu. A když vejdete do města a přijmou vás, jezte tam, co vám předloží a

mercéde sua. Nolíte transíre de domo in domum. Et in quamcúmque civitátem intravéritis, et suscéperint vos, manducáte quae apponúntur vobis: et curáte infírmos, qui in illa sunt, et dícite illis: Appropinquávit in vos regnum Dei.

uzdravujte nemocné, kteří jsou v něm, a rcete jim: „Přiblížilo se k vám království Boží.“

I v našich časech by byla žeň hojná, ale dělníků na vinici Páně je málo. Věřící sami mají se o kněze modliti. Bez kněze není Oběti a bez Oběti je na tomto světě pusto a smutno.

6. února

Sv. Doroty

panny a mučednice, † kolem 311

Mše sv. „Me exspect.“ (str. 68*).

Připomínka všedního dne (jeho Evang. na konci mše).

7. února

Sv. Romualda

opata, † 1027 v Italii

Mše sv. „Os justi“ (str. 60*).

Připomínka všedního dne (jeho Evang. na konci mše).

8. února

Sv. Jana z Mathy

vyznavače, 1213 v Římě

Mše sv. „Os justi“ (str. 53*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui per sanctum Joánnem Ordinem sanctíssimae Trinitátis, ad rediméndum de potestáte Saracenórum captívos, coelitus institúere dignátus es: praesta, quaesumus, ut, ejus suffragántibus méritis, a captivitáte

Modlitba

Bože, jenž jsi ráčil skrze svatého Jana s nebes založiti řád nejsvětější Trojice k vykupování otroků z moci Saracenů, uděl, prosíme, abychom jeho přímluvnými zásluhami s tvou pomocí vysvobozeni byli z otroctví těla a du-

córporis et ánimae, te adjuvánte, liberémur. Per Dóminum.

še. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou žije . . .

V době svatopostní připomínka všedního dne (jeho Evang. na konci mše).

9. února

Sv. Cyrila Alexandrinského

biskupa, vyznavače a Učitele Církve
† 444 v Alexandrii

Mše sv. „In medio“ (str. 53*), Credo, vyjímaje:

Oratio

Deus, qui beátum Cyríllum Confessórem tuum atque Pontíficem divínae maternitátis beatíssimae Vírginis Maríae assertórem invictum effecísti: concéde, ipso intercedénte; ut, qui vere eam Genetrícem Dei crédimus, matérna ejúsdem protectióne salvémur. Per Dóminum.

Modlitba

Bože, jenž jsi svatého Cyrila, vyznavače svého a biskupa, nepřemoženým obhájcem mateřství nejblah. Panny Marie učinil, dej na jeho přímluvu, abychom, kteří věříme, že jest opravdu Bohorodičkou, její mateřskou ochranou spaseni byli. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Připomínka sv. Apolonie ze mše „Loquebar“ (str. 64*, 67*, 68*).

Ve svatopostním čase připomínka všedního dne (s jeho Ev. na konci mše) a sv. Apolonie.

Secreta

Múnera nostra, omnípotens Deus, benígnus réspice: ut, intercedénte beáto Cyrílo, praesta; ut unigénitum tuum Jesum Christum, Dóminum nostrum in tua tecum glória coaetérnum, in córdibus nostris digne suscípere mereámur: Qui tecum vivit, et regnat in unitáte . . .

Tichá modlitba

Na dary naše, všemohoucí Bože, dobrotivě shlédni, a na přímluvu svatého Cyrila uděl, abychom si zasloužili jednorozeného tvého Ježíše Krista, Pána našeho, jenž je ve slávě tvé s tebou souvěčný, do srdcí svých hodně přijmouti. Jenž s tebou žije . . .

Postcommunio

Divínis, Dómine, refécti mystériis, te súpplices deprecámur: ut, exémplis et méritis beáti Cyrílli Pontíficis adjúti, sanctíssimae Genetrícis Unigéniti tui digne famulári valeámus: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancto Deus . . .

Po přijímání

Občerstveni jsouce, Pane, božskými tajemstvími, pokorně tebe prosíme, abychom, podporováni jsouce příklady a zásluhami svatého biskuba Cyrila, přesvaté Rodičce Jednorozeného tvého hodně sloužiti mohli. Jenž s tebou žije . . .

9. února

Sv. Apolonie

panny a mučednice, † 250 v Alexandrii

Mše sv. „Loquebar" (str. 63*)

Připomínka sv. Cyrila Alex. (z předešlé mše).

Ve svatopostním čase připomínka všedního dne (s jeho Evang. na konci mše) a sv. Cyrila Alex.

10. února

Sv. Scholastiky

panny, † kolem 541 u Montecassina

Mše sv. „Dilexisti" (str. 73*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui ánimam beátae Vírginis tuae Scholásticae ad ostendéntem innocéntiae viam, in colúmbae spécie coelum penetráre fecísti: da nobis ejus méritis et précibus ita innocénter vívere; ut ad aetérna mereámur gaúdia perveníre. Per Dóminum.

Modlitba

Bože, jenž jsi duši svaté panny tvé Scholastiky, abys ukázal její cestu nevinnosti, k nebi dal vzlétnouti v podobě holubice, dej nám, abychom si zasloužili dosáhnouti radostí věčných. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou žije . .

V době svatopostní připomínka všedního dne (jeho Evang. na konci mše).

11. února

Zjevení Neposkvrněné Panny Marie

11. února 1858 v Lourdes

Introitus. Apoc. 21, 2.

Vidi civitátem sanctam, Jerúsalem novam, descendéntem de caelo a Deo, parátam sicut sponsam, ornátam viro suo. Ps. 44, 2. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea Regi. V. Glória Patri et Fílio . . .

Vstup. Zjev. sv. Jana 21.

Viděl jsem město svaté, Jerusalem nový, jak sestupuje s nebe od Boha, jsa připraven jako nevěsta vzdobená pro muže svého. Ž. 44, 2. Srdce mé kypí slovem blahým, věnuji své dílo Králi. V. Sláva Otci . . .

Oratio

Deus, qui per immaculátam Vírginis Conceptiónem dignum Fílio tuo habitáculum praeparásti: súpplices a te quaesumus; ut, ejúsdem Vírginis Apparitiónem celebrántes, salútem mentis et córporis consequámur. Per eúndem Dóminum nostrum.

Modlitba

Bože, jenž jsi neposkvrněným Početím Panny svému Synu důstojný příbytek připravil, pokorně od tebe žádáme, abychom, oslavujíce Zjevení téže Panny, dosáhli spásy duše a těla. Skrze téhož Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

V době svatopostní připomínka všedního dne (s jeho Evang. na konci mše).

Léctio libri Apocalýpsis beáti Joánnis Apóstoli. c. 11.

Apértum est templum Dei in caelo: et visa est arca testaménti ejus in templo ejus, et facta sunt fúlgura et voces et terraemótus et grando magna. Et signum magnum appáruit in caelo: Múlier amícta sole, et luna sub pédibus ejus, et in cápi-

Čtení ze Zjevení sv. Jana Apoštola. 11, 19; 12, 1 a 10.

I otevřel se chrám Boží na nebi a ukázala se archa úmluvy jeho ve chrámě jeho, a nastalo blýskání a hřímání a hromobití veliké. I ukázalo se veliké znamení v nebi: Žena oděná sluncem a měsíc pod nohama jejíma, a na hlavě její koru-

te ejus coróna stellárum duódecim. Et audívi vocem magnam in caelo dicéntem: Nunc facta est salus et virtus, et regnum Dei nostri et potéstas Christi ejus.

na z dvanácti hvězd. A uslyšel jsem hlas veliký v nebi an praví: „Nyní stala se spása a síla a království Boha našeho i moc Pomazaného jeho.

Graduale. Cant. 2, 12.

Flores apparuérunt in terra nostra, tempus putatiónis advénit, vox túrturis audíta est in terra nostra. ℣. Ibid., 10 et 14. Surge, amíca mea, speciósa mea, et veni: colúmba mea in foramínibus petrae, in cavérna macériae.

Stupňový zpěv. Vel. 2.

Květy se objevily v naší zemi, čas ořezu přišel, hlas hrdličky slyšeti je v zemi naší. ℣. tamt. 10 a 14. Povstaň, přítelkyně má, krásko má, a vyjdi, hubičko má v roklích hory, v trhlinách skály.

Allelúja, allelúja. ℣. Osténde mihi fáciem tuam, sonet vox tua in áuribus meis: vox enim tua dulcis, et fácies tua decóra. Allelúja.

Aleluja, aleluja. ℣. Ukaž mi tvář svou, ať zní hlas tvůj sluchu mému! Jet hlas tvůj sladký a tvář tvá spanilá. Aleluja.

Po Devítníku říká se místo Aleluja s veršem:

Traktus. Judith 15, 10.

Tu glória Jerúsalem, tu laetítia Israel, tu honorificéntia pópuli nostri. ℣. Cant. 4, 7. Tota pulchra es, María: et mácula originális non est in te. ℣. Felix es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima, quae serpéntis caput virgíneo pede contrivísti.

Traktus. Judit 15, 10.

Ty jsi slávou Jerusalema, ty jsi radostí Israele, ty jsi ctí lidu našeho. ℣. Velepíseň 4, 7. Všecka krásná jsi Maria, a poskvrny prvotní není na tobě. ℣. Šťastná jsi, svatá Panno Maria, a veškeré chvály nejhodnější, která jsi panenskou nohou potřela hlavu hada.

† Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam.

In illo témpore; Missus

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 1, 26-31.

Za onoho času anděl

est Ángelus Gábriel a Deo in civitátem Galiláeae, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et ingréssus Ángelus ad eam dixit: Ave, grátia plena; Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus. Quae cum audísset, turbáta est in sermóne ejus: et cogitábat, qualis esset ista salutátio. Et ait Ángelus ei: Ne tímeas, María, invenísti enim grátiam apud Deum: ecce, concípies in útero et páries fílium, et vocábis nomen ejus Jesum. Et dicitur Credo.

Gabriel poslán byl od Boha do města galilejského, jemuž jméno Nazaret, k panně zasnoubené muži, jemuž jméno bylo Josef, z domu Davidova, a jméno panny Maria. A vešed k ní anděl, řekl: „Zdráva buď, milostiplná, Pán s tebou, požehnaná's ty mezi ženami.“ Ona pak užasla nad řečí jeho a myslila, jaké by to bylo pozdravení. I řekl jí anděl: „Neboj se, Maria, neboť jsi nalezla milost u Boha. Hle počneš v životě a porodíš syna a nazveš jméno jeho Ježíš.

Následuje Credo.

Offertorium. Luc. 1, 28.

Ave, grátia plena; Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus.

Obětování. Luk. 1., 28.

Zdrávas, milosti plná, Pán s tebou; požehnaná ty's mezi ženami.

Secreta

Hóstia laudis, quam tibi, Dómine, per mérita gloriósae et immaculátae Vírginis offérimus, sit tibi in odórem suavitátis, et nobis optátam cónferat córporis et ánimae sanitátem. Per Dóminum.

Tichá modlitba

Oběť chvály, kterou tobě, Pane, skrze zásluhy slavné a neposkvrněné Panny obětujeme, budiž Tobě líbeznou vůní a nám nechť udělí žádané zdraví těla i duše. Skrze Pána našeho . . .

Preface: o Panně Marii (str. 40).

Communio. Ps. 64, 10.

Visitásti terram et inebriásti eam, multiplicásti locupletáre eam.

K přijímání. Ž. 64, 10.

Navštívil jsi zemi a napojil jsi ji, štědře jsi ji obohatil.

Postcommunio

Quos caelésti, Dómine, aliménto satiásti, súblevet déxtera Genetrícis tuae immaculátae: ut ad aetérnam pátriam, ipsa adjuvánte, pervenire mereámur: Qui vivis.

Po přijímání

Které jsi, Pane, nebeským pokrmem nasytil, nechť podepře pravice neposkvrněné tvé Rodičky, abychom si s její pomocí zasloužili do věčné vlasti dojíti. Jenž žiješ . . .

12. února

Sv. Sedmi zakladatelů Řádu Servitů

vyznavačů, † v 13. stol. na Monte Senario u Florencie

Introitus. Sap. 10, 20-21.

Justi decantavérunt, Dómine, nomen sanctum tuum, et victrícem manum tuam laudavérunt páriter: quóniam sapiéntia apéruit os mutum et linguas infántium fecit disértas. Ps. 8, 2. Dómine, Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! V. Glória Patri . . .

Vstup. Moudr. 10, 20-51.

Spravedliví zpívali, Pane, tvému svatému jménu, a tvou vítěznou ruku chválili svorně, neboť moudrost otevřela ústa němých a jazyky nemluvňat učinila výmluvné. Ž. 8, 2. Hospodine, Pane náš, jak podivuhodné jest jméno tvé po veškeré zemi. V. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému, jakož . . .

Oratio

Dómine Jesu Christe, qui, ad recoléndam memóriam dolórum sanctíssimae Genetrícis tuae, per septem beátos Patres nova Servórum ejus família Ecclésiam tuam fecundásti: concéde propítius; ita nos eórum consociári fletibus, ut perfruámur et gaúdiis. Qui vivis.

Modlitba

Pane Ježíši Kriste, jenž jsi Církev svou, k uctění památky bolestí přesvaté Rodičky své, sedmi svatými Otci obohatil novou rodinou jejích Sluhů (Servitů), uděl milostivě, abychom se tak spojili s jejich lkáním, bychom požívali i jejich radostí. Jenž žiješ a kraluješ . . .

Ve svatopostním čase připomínka všedního dne (s jeho Ev. na konci mše).

Léctio

libri Sapiéntiae. Ec. 44, 1-15.

Laudémus viros gloriósos et paréntes nostros in generatióne sua. Multam glóriam fecit Dóminus magnificéntia sua a saéculo. Dominántes in potestátibus suis, hómines magni virtúte et prudéntia sua praéditi, nuntiántes in prophétis dignitátem prophetárum, et imperántes in praesénti pópulo, et virtúte prudéntiae sanctíssima verba. In perítia sua requiréntes modos músicos, et narrántes cármina scripturárum. Hómines dívites in virtúte, pulchritúdinis stúdium habéntes: pacificántes in dóminus suis. Omnes isti in generatiónibus gentis suae glóriam adépti sunt, et in diébus suis habéntur in laúdibus. Qui de illis nati sunt, reliquérunt nomen narrándi laudes eórum. Et sunt, quorum non est memória: periérunt, quasi qui non fúerint: et nati sunt, quasi non nati, et fílii ipsórum cum ipsis. Sed illi viri misericórdiae sunt, quorum pietátes non defuérunt: cum sémine eórum pérmanent bona, haeréditas sancta nepótes eórum: et in testaméntis ste-

Čtení

z knihy Sirachovcovy 44.

Chvalte muže slavné, otce naše podle jejich pokolení. Mnoho slávy způsobil jim Pán svou velebností od věku. Byli panovníky ve svých říších, mužové velicí mocí, moudrostí příslušnou byli obdařeni, proroctvími dokazovali důstojnost proroků; byli vůdci lidu dob svých, mocí své moudrosti svatou naukou ho vedli, dovedně vymýšleli způsoby zpěvu, a přísloví písemně zaznamenávali; muži bohatí, mocní, milovníci umění, pokojně bydlili ve svých domech. Ti všichni došli slávy v současných pokoleních, a za svého života měli chválu. Někteří z nich zrození zůstavili jméno, že hlásána je chvála jejich; a po jiných z nich nezůstalo památky, zhynuli, jakoby nikdy nebyli, zrodili se, jakoby se nebyli zrodili, a synové jejich s nimi. Ale tito jsou mužové omilostnění, jejichž zbožné skutky nezanikly. Potomstvu jejich zůstane majetek jejich, svaté dědictví jejich potomkům. Ve smlouvách stojí potomstvo jejich, a děti jejich k vůli nim. Až na vě-

tit semen eórum: et fílii eórum propter illos usque in aetérnum manent: semen eórum et glória eórum non derelinquétur. Córpora ipsórum in pace sepúlta sunt, et nomen eórum vivit in generatiónem et generatiónem. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, et laudem eórum núntiet Ecclésia.

ky zůstává símě jejich, a sláva jejich nezanikne. Těla jejich v pokoji odpočívají, ale jméno jejich žije rod od rodu. Moudrost jejich vypravují pohané, a chválu jejich zvěstuje obec.

Řád Servitů chce zvláštním způsobem uctívat bolestnou Pannu Marii. Jeho zakladatelé byli vznešení muži z Florencie, v jejíž blízkosti vedli společný život.

Graduale. Is. 65, 23.

Elécti mei non laborábunt frustra, neque germinábunt in conturbatióne: quia semen benedictórum Dómini est, et nepótes eórum cum eis. ℣. Eccli. 44, 14. Córpora ipsórum in pace sepúlta sunt, et nomen eórum vivit in generatiónem et generatiónem.

Stupňový zpěv. Is. 65.

Vyvolenci moji nebudou se namáhat nadarmo, aniž raditi se ke zděšení, jsoutě plémě požehnaných Hospodina a potomci jejich jsou s nimi. ℣. Sir. 44, 14. Těla jejich v pokoji odpočívají, ale jméno jejich žije rod od rodu.

Allelúja, allelúja. ℣. Ibid., 15. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, et laudem eórum núntiet Ecclésia. Allelúja.

Aleluja, aleluja. ℣. tamt.. Moudrost jejich vypravují pohané, a slávu jejich zvěstuje shromáždění věřících. Aleluja.

Po Devítníku místo Aleluja s veršem říká se:

Tractus. Ps. 125, 5-6.

Qui séminant in lácrimis, in exsultatióne metent. ℣. Eúntes ibant et flebant, mitténtes sémina sua. ℣. Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, portántes manípulos suos.

Traktus. Ž. 125, 5-6.

Kdož se slzami rozsévají, s radostí žíti budou. ℣. Vycházeli a plakali, rozsévajíce semena svá. ℣. Vracejí se však s jásotem, nesouce své snopy.

Evangelium Mat. 19, 27-29 (str. 62*).

Offertorium. Is. 56, 7.

Addúcam eos in montem sanctum meum, et laetificábo eos in domo oratiónis meae: holocaústa eórum et víctimae eórum placébunt mihi super altáre meum.

Obětování. Is. 56, 7.

Přivedu je na svou svatou horu, a obveselím je ve svém domě modlitby; jejich žertvy a oběti jejich budou se mi líbiti na mém oltáři.

Secreta

Áccipe, quaésumus, Dómine, hóstias, quas tibi offérimus: et praesta; ut, intercedéntibus Sanctis tuis, líbera tibi mente serviámus, et perdoléntis Vírginis Genetrícis Fílii tui amóre inflammémur. Per eúndem Dóminum.

Tichá modlitba

Přijmi, prosíme, Pane, obětiny, které ti přinášíme a uděl, abychom na přímluvu Svatých tvých svobodným ti sloužili duchem a zapáleni byli láskou k přebolestné Panně, Rodičce tvého Syna. Skrze téhož Pána našeho.

Communio. Joann. 15, 16.

Ego vos elégi de mundo, ut eátis et fructum afferátis: et fructus vester máneat.

K přijímání. 15, 16.

Já jsem vás vyvolil ze světa, abyste šli a přinášeli plody, a užitek váš, aby zůstával.

Postcommunio

Caeléstibus refécti mystériis te, Dómine, deprecámur: ut, quorum festa percólimus imitántes exémpla; juxta Crucem Jesu cum María Matre ejus fidéliter adstémus, et ejúsdem redemptiónis fructum percípere mereámur. Per eúndem Dóminum nostrum.

Po přijímání

Občerstveni jsouce nebeskými tajemstvími, snažně tebe, Pane, prosíme, abychom, následujíce příklad těch, jejichž slavnost konáme, stáli věrně u kříže Ježíše s Marií, Matkou jeho, a plod jeho vykoupení zasloužili si obdržeti. Skrze téhož Pána našeho . . .

14. února

Sv. Valentina

kněze a mučedníka, † 269 v Římě

Mše sv. „In virtute" (str. 12*), vyjímaje:

Oratio

Praesta, quaesumus, omnípotens Deus: ut, qui beáti Valentíni Mártyris tui natalítia cólimus, a cunctis malis imminéntibus ejus intercessióne liberémur. Per Dóminum nostrum . . .

Modlitba

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, abychom, oslavujíce narozeniny svatého mučedníka tvého Valentina, na jeho přímluvu od veškerého hrozícího nebezpečí vysvobozeni byli. Skrze Pána našeho . . .

V době svatopostní připomínka všedního dne (s jeho Evang. na konci mše) a třetí modlitba Za přímluvu Svatých (str. 136, 138, 139).

Secreta

Oblátis, quaesumus, Dómine, placáre munéribus: et, intercedénte beáto Valentíno Mártyre tuo, a cunctis nos defénde perículis. Per Dóminum . . .

Tichá modlitba

Usmiř se, prosíme, Pane, obětovanými dary a na přímluvu svatého Valentina, mučedníka tvého, chraň nás před veškerým nebezpečím. Skrze Pána . .

Postcommunio

Sit nobis, Dómine, reparátio mentis et córporis coeléste mystérium: ut, cujus exséquimur actiónem, intercedénte beáto Valentíno Mártyre tuo, sentiámus effectum. Per Dóminum . .

Po přijímání

Budiž nám, Pane, nebeské tajemství obnovením duše a těla, abychom na přímluvu svatého Valentina, tvého mučedníka, pocítili účinek toho, co činíme. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

15. února

Sv. Faustina a Jovity

mučedníků, † 120 v Brescia

Mše sv. „Salus autem" (str. 29*).

V době svatopostní připomínka všedního dne (s jeho Evang. na konci mše), třetí modlit. Za přímluvu Svatých (str. 136, 138, 139).

18. února

Sv. Simeona

biskupa a mučedníka, † 107 v Jerusalemě

Mše sv. „Statuit" (str. 4*). Druhá modlitba Za přímluvu Svatých (str. 136, 138, 139) a třetí dle libosti.

V době svatopostní Mše sv. ze všedního dne. Druhá modlitba: připomínka sv. Simeona (str. 5*, 8*) a třetí Za přímluvu Svatých.

22. února

Nastolení sv. Petra v Antiochii

Mše sv. „Statuit" (str. 809), s připomínkou sv. Pavla (ne však sv. Prisky).

V době svatopostní po připomínce sv. Pavla připomínka všedního dne (s jeho Evang. na konci mše).

23. února

Sv. Petra Damiánského

biskupa, vyznavače a Učitele Církve, † 1072 ve Faënza v Italii

Mše sv. „In medio" (str. 48*), vyjímaje:

Oratio

Concéde nos, quaesumus, omnípotens Deus: beáti Petri Confessóris tui atque Pontíficis mónita et exémpla sectári; ut per terréstrium rerum contémptum aetérna gaúdia consequámur. Per Dóminum nostrum . . .

Modlitba

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, abychom následovali napomínání a příkladu svatého Petra, vyznavače tvého a biskupa, bychom, povrhnouce světskými věcmi, dosáhli radostí věčných. Skrze Pána našeho . . .

Připomínka svatvečera sv. Ap. Matěje (str. 1*, 4*). Credo. Poslední Evang. str. 3*.

V době svatopostní připomínka všedního dne (s jeho Evang. na konci mše) a svatvečera sv. Ap. Matěje.

23. nebo 24. února

Svatvečer sv. Apoštola Matěje

Mše sv. „Ego autem" (str. 1*).

V době svatopostní může se vzíti také mše sv. všedního dne s připomínkou svatvečera. Evang. na konci mše (str. 3*).

24. nebo 25. února

Sv. Matěje

Apoštola

Vstup „Mihi autem" (str. 756).

Oratio

Deus, qui beátum Mathíam Apostolórum tuórum collégio sociásti: tríbue, quaesumus; ut ejus interventióne tuae circa nos pietátis semper víscera sentiámus. Per Dóminum nostrum . . .

Modlitba

Bože, jenž svatého Matěje přidružil sboru tvých Apoštolů, uděl, prosíme, abychom na jeho přímluvu pociťovali stále tvou lásku vůči nám. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

V době svatopostní připomínka všedního dne (s jeho Evang. na konci mše).

Léctio

Áctuum Apostolórum cap. 1, 15-26.

In diébus illis: Exsúrgens Petrus in médio fratrum, dixit (erat autem turba hóminum simul fere centum vigínti): Viri fratres, opórtet impléri Scriptúram, quam praedíxit Spíritus Sanctus per os David de Juda, qui fuit dux eórum, qui comprehendérunt Jesum: qui connumerátus erat in nobis, et sortítus est sortem ministérii hujus. Et hic quidem possédit agrum de mercéde iniquitátis, et suspénsus crépuit médius: et diffúsa sunt ómnia víscera ejus. Et notum factum est ómnibus habitántibus Jerúsalem, ita ut appelarétur ager ille, lingua eórum, Hacéldama, hoc est, ager sánguinis. Scriptum est enim in libro Psalmórum: Fiat commorátio eórum desérta, et non sit qui inhábitet in ea: et episcopátum ejus accípiat alter. Opórtet ergo ex his viris, qui nobíscum sunt congregáti in omni témpore, quo intrávit et exívit inter nos Dóminus Jesus, incípiens usque in diem, qua assúmptus est a nobis, testem resurrectiónis ejus nobíscum fíeri unum ex istis. Et statuérunt duos, Joseph qui vocabátur Bársabas, qui cognominátus est Justus, et Matthíam. Et orántes, dixérunt: Tu, Dómine, qui corda nosti ómnium, osténde quem elégeris ex his duóbus unum, accípere locum ministérii hujus et Apostolátus, de quo praevaricátus est Judas, ut abíret in locum suum. Et dedérunt sortes eis; et cécidit sors super Matthíam, et annumerátus est cum úndecim Apóstolis.

Čtení

ze Skutků apoštolských 1, 15-26.

V těch dnech Petr povstav mezi bratry řekl (bylo pak pohromadě as sto dvacet osob): „Muži bratři, musilo se naplniti Písmo, které Duch Svatý předpověděl ústy Davidovými o Jidášovi, jenž se stal vůdcem těch, kteří jali Ježíše, neboť byl přičten k nám a obdržel účast v této službě naší. On vyzískal pole ze mzdy nepravosti a spadnuv střemhlav, rozpukl se v půli a vykydly se všecky vnitřnosti jeho. A vešlo to ve známost všem obyvatelům jerusalemským, takže pole ono bylo nazváno v řeči jejich Hakeldama, to jest pole krve. Jest totiž psáno v knize žalmů: „Ať spustne příbytek jeho a nebudiž nikoho, jenž by obýval v něm, a úřad jeho ať dostane jiný.“ Musí tedy z těch mužů, kteří byli s námi po všechen čas, ve kterém Pán Ježíš obcoval mezi námi, počav od křtu Janova až do dne, ve kterém byl vzat od nás, — z těch jeden musí býti s námi svědkem vzkříšení jeho.“ I představili dva. Josefa, zvaného Barsabášem, jenž měl příjmí Justus, a Matěje, a modlíce se pravili: „Ty, Pane, jenž znáš srdce všech, ukaž, kterého z těchto dvou jsi vyvolil, aby dostal místo v této službě, totiž v úřadě apoštolském, z něhož Jidáš vystoupil, aby odešel na místo svoje.“ I odevzdali pro ně losy a los padl na Matěje, a byl přičten k jedenácti Apoštolům.

Epištola líčí volbu sv. Matěje, který byl jedním z 72 mučedníků, za Apoštola místo zrádného Jidáše, jenž si zoufal.

Tractus. Ps. 20, 3-4.

Desidérium ánimae ejus tribuísti ei, et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam praevenísti eum in benedictiónibus dulcédinis. ℣. Posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Traktus. Ž. 20, 3-4.

Žádost jeho duše udělil jsi mu a přání jeho rtů jsi mu neodepřel. ℣. Neb jsi mu vyšel vstříc se sladkým požehnáním. ℣. Vsadil jsi mu na hlavu korunu z drahokamů.

Evangelium Mat. 11, 25-30 (str. 801). Credo.

Offertorium. Ps. 44.

Constítues eos príncipes super omnem terram: mé-

Obětování. Ž. 44, 17-18.

Učiníš je vládci po vší zemi, budou vzpomínati

mores erunt nóminis tui, Dómine, in omni progénie et generatióne.

jména tvého od pokolení do pokolení.

Secreta

Hóstias tibi, Dómine, quas nómini tuo sacrándas offérimus, sancti Mathíae Apóstoli tui prosequátur orátio: per quam nos expiári fácias et defféndi. Per Dóminum . . .

Tichá modlitba

Dary, Pane, které ti k posvěcení obětujeme, nechť přímluva svatého Matěje, Apoštola tvého, provází, kterou, učiň, nechť jsme očištěni a chráněni. Skrze Pána našeho . . .

Preface: o sv. Apoštolech (str. 42).

Communio. Matth. 19,28.

Vos, qui secúti estis me, sedébitis super sedes, judicántes duódecim tribus Israel.

K přijímání. Mat. 19,28.

Vy, kteří jste mne následovali, seděti budete na stolcích, soudíce dvanáctero pokolení israelských.

Postcommunio

Praesta, quaesumus, omnípotens Deus: ut, per haec sancta, quae súmpsimus, interveniénte beáto Mathía Apóstolo tuo, véniam consequámur et pacem. Per Dóminum . . .

Po přijímání

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, abychom, skrze toto svaté, co jsme přijali, na přímluvu svatého Matěje, Apoštola tvého, odpuštění dosáhli a míru. Skrze Pána našeho . . .

Svátky v březnu

2. března

Blah. Anežky České

panny, † 1282 v Praze

Mše sv. „Dilexisti“ (str. 73*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui beátam Agnétem Vírginem per regálium deliciárum contémptum et húmilem tuae cru-

Modlitba

Bože, jenž jsi blahoslavenou Pannu Anežku pozvedl do nebe pro povrhnutí královskou nádherou

cis sequélam ad coelum sublimásti: tríbue nobis, quaésumus; ut ejus précibus et imitatióne aetérnae glóriae mereámur esse partícipes: Qui vivis et..

a pro pokorné následování tvého kříže, uděl nám, prosíme, abychom na její přímluvu a následováním jí zasloužili si podílu na věčné slávě. Jenž žiješ..

V době svatopostní připomínka všedního dne (s jeho Evang. na konci mše).

3. března

Sv. Kunhuty

císařovny a panny

Mše sv. „Vultum tuum“ (str. 77*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui beátae Kunegúndi Vírgini tuae terréna despícere, et ad coeléstis impérii culmen anheláre tribuísti: concéde, quaesumus; ut ejus méritis et imitatióne, caltátis mundi illécebris, ad gaúdia aetérna secúri perveníre valeámus. Per Dóminum.

Modlitba

Bože, jenž jsi svaté Kunhutě, panně své, udělil, aby povrhla světskými věcmi a dychtila po dosažení vrcholu nebeského císařství, uděl, prosíme, abychom jejími zásluhami a následováním jí šlapajíce po rozkoších světa, do věčné radosti bezpečně dospěti mohli. Skrze Pána . . .

V době svatopostní připomínka všedního dne (s jeho Evang. na konci mše).

4. března

Sv. Kazimíra

vyznavače, † 1484 ve Vilně

Mše sv. „Os justi“ (str. 53*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui inter regáles delícias, et mundi illécebras sanctum Casimírum virtúte constántiae roborásti: quaesumus: ut ejus intercessióne fidéles tui terréna despíciant, et ad

Modlitba

Bože, jenž jsi svatého Kazimíra uprostřed královského přepychu a rozkoší světa ctností vytrvalosti posílil, prosíme, aby věrní tvoji na jeho přímluvu pohrdali světskými

coeléstia semper adspírent. Per Dóminum ... věcmi a po nebeských vždycky dychtili. Skrze..

Připomínka Přenesení ostatků sv. Václava (str. 868) a sv. Lucia (str. 9*, 12*).

V době svatopostní připomínka Přenesení ostatků sv. Václava, všedního dne (s jeho Evang. na konci mše) a sv. Lucia. Credo.

4. března

Sv. Lucia I.,

papeže a mučedníka, † 254

Mše sv. „Sacerdotes Dei" (str. 9*).

Připomínka Přenesení ostatků sv. Václava (str. 868) a sv. Kazimíra (str. 867, 55*, 56*).

V době svatopostní připomínka Přenesení ostatků sv. Václava, všedního dne (s jeho Evang. na konci mše) a sv. Kazimíra (str. 867, 55*, 56*).

4. března

(v pražské církev. provincii)

Přenesení ostatků sv. Václava

vévody a mučedníka

Mše sv. „In virtute" (str. 12*), vyjímaje:

Oratio

Concéde, quaesumus, plebi tuae, omnípotens Deus: ut, quae beáti Venceslái Mártyris tui translatióne laetátur in terris, ejúsdem aetérna societáte perfruátur in coelis. Per Dóminum ...

Modlitba

Uděl, prosíme, lidu svému, všemohoucí Bože, aby, jenž se na zemi raduje z přenesení sv. Václava, mučedníka tvého, jeho věčného společenství požíval v nebi. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

V době svatopostní připomínka sv. Kazimíra (viz předešlou mši), všedního dne a sv. Lucia (viz předešl. mši).

Evangelium Mat. 16, 24-27 (str. 11*). Credo.

Secreta

Mártyris tui Venceslái précibus, Dómine, plebis tuae dona sanctífica: ut, quae tibi tuo grata sunt institúto, gratióra fiant

Tichá modlitba

Na přímluvu mučedníka tvého Václava, Pane, dary lidu svého posvěť, aby, jež ti jsou pro tvé ustanovení milé, přímluvou

patrocínio supplicántis. Per Dóminum ...

prosícího ještě milejšími se staly. Skrze Pána ...

Postcommunio

Sumptis, Dómine, remédiis coeléstibus tuórum mundéntur corda fidélium: ut beáti Mártyris tui Venceslái translatiónem, quam sacris mystériis laeti recólimus, pia devotióne prosequámur. Per Dóminum nostrum ...

Po přijímání

Přijatými nebeskými léky, Pane, nechť jsou očištěna srdce tvých věřících, abychom přenesení svatého mučedníka tvého Václava, které si s radostí při svatých tajemstvích připomínáme, se zbožnou oddaností ctili. Skrze ...

6. března

Sv. Perpetuy a Felicity

mučednic, † 202 v Karthagu

Mše sv. „Me exspect." (str. 82*), vyjímaje:

Oratio

Da nobis, quaesumus, Dómine, Deus noster, sanctárum Mártyrum tuárum Perpétuae et Felicitátis palmas incessábili devotióne venerári: ut, quas digna mente non possumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóm.

Modlitba

Dej nám, prosíme, Pane, Bože náš, vítězné palmy svatých mučednic tvých Perpetuy a Felicity ustavičnou zbožností uctívati, abychom, kterých nedovedeme hodně oslavovati, alespoň pokornými je uctívali službami. Skrze Pána našeho ...

V době svatopostní připomínka všedního dne (s jeho Evang. na konci mše).

Secreta

Inténde, quaesumus, Dómine, múnera altáribus tuis pro sanctárum Mártyrum Perpétuae et Felicitátis festivitáte propósita: ut, sicut per haec beáta mystéria illis glóriam contulísti, ita nobis

Tichá modlitba

Shlédni, prosíme, Pane, na dary položené na oltáře tvé k slavnosti mučednice Perpetuy a Felicity, abys, jako jsi jim skrze tato blahá tajemství slávu udělil, tak nám odpuštění štědře daroval.

indulgéntiam largiáris. Per Dóminum . . .

Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Postcommunio

Mýsticis, Dómine, repléti sumus votis et gáudiis: praesta, quaésumus, ut intercessiónibus sanctárum Mártyrum tuárum Perpétuae et Felicitátis, quae temporáliter ágimus, spirituáliter consequámur. Per Dóminum nostrum...

Po přijímání

Naplněni jsme, Pane, tajemnými dary a radostmi; uděl, prosíme, abychom na přímluvu svatých mučednic tvých Perpetuy a Felicity, co v čase konáme, toho duchovně dosáhli. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

7. března

Sv. Tomáše Akvinského

vyznavače a Učitele Církve, † 1274 ve Fossanuova v Italii

Mše sv. „In medio" (str. 48*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Thomae Confessóris tui mira eruditióne claríficas, et sancta operatióne fecúndas: da nobis, quaesumus; et quae dócuit intelléctu conspícere, et quae egit, imitatióne complére. Per Dóminum nostrum...

Modlitba

Bože, jenž Církev svou oslavuješ podivuhodnou učeností svatého vyznavače svého Tomáše a svatou činností oplodňuješ, dej nám, prosíme, rozumem chápati, co učil a následováním plnit, co činil. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

V době svatopostní připomínka všedního dne (s jeho Evang. na konci mše).

Léctio libri Sapiéntiae. c. 7,7-14.

Optávi, et datus est mihi sensus: et invocávi, et venit in me spíritus sapiéntiae: et praepósui illam regnis et sédibus, et divítias nihil esse duxi in comparatióne illíus: nec comparávi illi lápidem pretiósum: quóniam omne aurum in comparatióne illíus, aréna est exígua, et tamquam lutum aestimábitur argéntum in conspéctu illíus. Super salútem et spéciem diléxi illam, et propósui pro luce habére illam: quóniam inexstinguíbile est lumen illíus. Venérunt autem mihi ómnia bona páriter cum illa, et innumerábilis honéstas per manus illíus, et laetátus sum in ómnibus: quóniam antecedébat me ista sapiéntia, et ignorábam quóniam horum ómnium mater est. Quam sine fictióne dídici, et sine invídia commúnico, et honestátem illíus non abscóndo. Infinítus enim thesáurus est homínibus: quo qui usi sunt, partícipes facti sunt amicítiae Dei, propter disciplínae dona commendáti.

Čtení z knihy Moudrosti 7, 7-14.

Modlil jsem se i byl mi dán rozum, vzýval jsem Boha, i všel do mne duch moudrosti. Vážil jsem si jí nad žezla a trůny, a bohatství za nic jsem pokládal proti ní. Aniž jsem přirovnával k ní drahého kamene; neboť všeliké zlato u přirovnání k ní je troška písku, a za bláto dlužno pokládati stříbro proti ní. Nad zdraví a krásu zamiloval jsem si ji a dal jsem jí přednost před světlem světa, ježto neuhasitelné je světlo její. Než spolu s ní přišlo mi všecko dobré a nesčíslné bohatství skrze ruce její. I veselil jsem se ze všech věcí, protože moudrost jest jejich velitelkou. A nevěděl jsem kdysi, že je všech těch věcí matkou. Jako jsem se jí nezištně naučil, tak se bez závisti o ni sdílím, bohatství jejího neukrývám, jeť nevyčerpatelným pokladem lidem, kdož ho užívají, získávají si přátelství Boží, doporučeni jsouce dary, jež ukázněnost přináší.

8. března

Sv. Jana z Boha

vyznavače, † 1550 v Granadě

Mše sv. „Os justi" (str. 53*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui beátum Joánnem, tuo amóre succénsum, inter flammas innóxium incédere fecísti, et per eum Ecclésiam tuam

Modlitba

Bože, jenž jsi svatému Janu, láskou k tobě zaníceného, dal neporušenému kráčeti plameny a jím Církev svou novým oplod-

nova prole fecundásti: praesta ipsius suffragántibus méritis, ut igne caritátis tuae vítia nostra curéntur, et remédia nobis aetérna provéniant. Per Dóminum nostrum...

nil řádem, uděl pro jeho přímluvné zásluhy, aby ohněm lásky tvé naše chyby byly vyzdraveny a prostředky pro věčnost nám vzešly. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

V době svatopostní připomínka všedního dne (s jeho Evang. na konci mše).

Evangelium Mat. 22, 34-46 (str. 699).

9. března

Sv. Františky Římské

vdovy, † 1440 v Římě

Mše sv. „Cognovi" (str. 85*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui beátam Francíscam fámulam tuam, inter cétera grátiae tuae dona, familiári Ángeli consuetúdine decorásti: concéde, quaesumus; ut intercessiónis ejus auxílio, Angelórum consórtium cónsequi mereámur. Per Dóminum nostrum...

Modlitba

Bože, jenž jsi svatou služebnici svou Františku mezi jinými dary své milosti také důvěrným stykem s andělem vyznamenal, uděl, prosíme, abychom pomocí její přímluvy zasloužili si dosáhnouti společenství s anděly. Skrze Pána našeho...

V době svatopostní připomínka všedního dne (s jeho Evang. na konci mše).

10. března

Sv. Čtyřicetí mučedníků

† kolem 320 v Sebaste v Armenii

Introitus. Ps. 33, 18.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos: et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos. Ps. ib. 2. Benedícam Dóminum in omni témpore: semper laus ejus in ore meo. ℣. Glória Patri...

Vstup. Ž. 33, 18.

Spravedliví volali, a Pán je vyslyšel; ze všech jejich tísní je vysvobodil. Ž. tamt. 2. Velebit chci Pána v každém čase, vždycky budiž chvála jeho v mých ústech. ℣. Sláva Otci i Synu i Duchu...

Oratio

Praesta, quaesumus, omnípotens Deus: ut, qui gloriósos Mártyres fortes in sua confessióne cognóvimus, pios apud te in nostra intercessióne sentiámus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum..

Modlitba

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, abychom, kteří jsme poznali, jak silní byli slavní mučedníci ve svém vyznání, také okusili, jak laskavými přímluvci našimi u tebe byli. Skrze Pána našeho...

Připomínky všedního dne (s jeho Evang. na konci mše) a Za přímluvu Svatých (str. 136, 138, 139).

Epištola Žid. 11, 33-39 (str. 817).

Graduale. Ps. 132, 1-2.

Ecce quam bonum et quam jucúndum, habitáre fratres in unum. ℣. Sicut unguéntum in cápite, quod descéndit in barbam, barbam Aaron.

Stupňový zpěv. Ž. 132.

Hle jak je to dobré a utěšené, přebývají-li bratři svorně. ℣. Je to jako vonný olej na hlavě, který stékal na bradu Aronovu.

Evangelium Luk. 6, 17-23 (str. 27*).

Offertorium. Ps. 31, 11.

Laetámini in Dómino, et exsultáte, justi: et gloriámini, omnes recti corde.

Obětování. Ž. 31, 11.

Radujte se v Pánu a plesejte, spravedliví, a veselte se všichni, kdož jste upřímného srdce.

Secreta

Preces, Dómine, tuórum réspice oblationésque fidélium: ut et tibi gratae sint pro tuórum festivitáte Sanctórum, et nobis cónferant tuae propitiatiónis auxílium. Per Dóminum..

Tichá modlitba

Na prosby a dary svých věřících, Pane, shlédni, aby i tobě byly příjemné o slavnosti tvých Svatých i nám zjednaly pomoc milosrdenství tvého. Skrze Pána našeho...

Communio. Mat. 12, 50.

Quicúmque fécerit voluntátem Patris mei, qui

K přijímání. Mat. 12.

„Kdokoli činí vůli Otce mého, jenž je v nebesích,

in coelis est: ipse meus frater, et soror, et mater est, dicit Dóminus.

ten je mým bratrem i sestrou i matkou", praví Pán.

Postcommunio

Sanctórum tuórum, Dómine, intercessióne placátus: praesta, quaesumus; ut, quae temporáli celebrámus actióne, perpétua salvatióne capiámus. Per Dóminum nostrum ...

Po přijímání

Usmířen jsa, Pane, přímluvou svých Svatých, uděl, prosíme, abychom, co slavíme skutkem časným, toho dosáhli spasením věčným. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

12. března

Sv. Řehoře I.

papeže, vyznavače a Učitele Církve
† 604 v Římě

Mše sv. „In medio" (str. 48*), vyjímaje:

Vstup Dan. 3, 84 a 87 (str. 9*).

Oratio

Deus, qui ánimae fámuli tui Gregórii aetérnae beatitúdinis praemia contulísti: concéde propítius; ut, qui peccatórum nostrórum póndere prémimur, ejus apud te précibus sublevémur. Per Dóminum.

Modlitba

Bože, jenž jsi dal duši služebníka svého Řehoře odměnu věčné bláženosti, uděl milostivě, abychom, kteří jsme tisknuti vahou svých hříchů, jeho přímluvami u tebe byli pozvednuti. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

Připomínka všedního dne (s jeho Evang. na konci mše).

Graduale. Ps. 109, 4 et 1.

Jurávit Dóminus, et non poenitébit eum: Tu es sacérdos in aetérnum secúndum órdinem Melchísedech. ℣. Dixit Dóminus Dómino meo: Sede a dextris meis.

Stupňový zpěv. Ž. 109.

Přisáhl Pán, a nebude toho želeti: „Ty jsi knězem na věky podle řádu Melchisedechova." ℣. Řekl Hospodin Pánu mému: „Seď po mé pravici".

Traktus III, 1-3 (str. 41*).

Offertorium. Ps. 88, 25.

Véritas mea, et misericórdia mea cum ipso: et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Obětování. Ž. 88, 25.

Věrnost má a milosrdenství mé s ním, a ve jménu mém zvelebí se moc jeho.

Secreta

Ánnue nobis, quaesumus, Dómine: ut intercessióne beáti Gregórii haec nobis prosit oblátio, quam immolándo totíus mundi tribuísti relaxári delícta. Per Dóminum.

Tichá modlitba

Uděl nám, prosíme, Pane, aby nám na přímluvu svatého Řehoře prospěla tato oběť, jejímž přinesením daroval jsi celému světu odpuštění hříchů. Skrze Pána ...

Postcommunio

Deus, qui beátum Gregórium Pontíficem Sanctórum tuórum méritis coaequásti: concéde propítius; ut, qui commemoratiónis ejus festa percólimus, vitae quoque imitémur exémpla. Per Dóminum.

Po přijímání

Bože, jenž jsi svatého biskupa Řehoře Svatým svým v zásluhách rovným učinil, uděl milostivě, abychom, kteří slavnost jeho památky ctíme, také příklad života následovali. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého ...

15. března

Sv. Klementa Marie Hofbauera

vyznavače, † 1820 ve Vídni

Mše sv. „Justus" (str. 56*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui beátum Cleméntem Maríam miro fídei róbore et invíctae constántiae virtúte decorásti: ejus méritis et exémplis fac nos, qaésumus, ita fórtes in fide et caritáte ferventes, ut praémia consequámur aetérna. Per Dóminum ...

Modlitba

Bože, jenž jsi svatého Klementa Marii podivuhodnou silou víry a ctností nepřemožitelné vytrvalosti okrášlil, učiň nás, prosíme, jeho zásluhami a příkladem tak silnými ve víře a horoucími láskou, abychom dosáhli věčné odměny. Skrze ...

Připomínka všedního dne (s jeho Evang. na konci mše).

Secreta

Ille nos, quaésumus, Dómine, devotiónis ignis accéndat; quo beátus Clémens Maria, dum salutárem ófferet hóstiam, júgiter flagrávit. Per Dóminum.

Tichá modlitba

Ten oheň zbožnosti, prosíme, Pane, nechť nás zapálí, kterým přinášeje spasnou oběť, svatý Klement Maria ustavičně plane. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Postcommunio

Caelésti pane refóctis concéde nobis, omnípotens Deus, ut beáti Cleméntis exémplo in fortitúdine cibi illíus usque ad montem, qui Christus est, felíciter perveniámus. Qui tecum vivit . . .

Po přijímání

Všemohoucí Bože, uděl nám, nasyceným nebeským chlebem, abychom po příkladě svatého Klementa v síle onoho pokrmu šťastně došli k hoře, kterou je Kristus. Jenž s tebou žije . .

17. března

Sv. Patricia

biskupa a vyznavače, † 461

Mše sv. „Statuit" (str. 39*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui ad praedicándam géntibus glóriam tuam, beátum Patrítium Confessórem atque Pontíficem míttere dignátus es: ejus méritis et intercessióne concéde: ut, quae nobis agénda praecípis, te miseránte adimplére possímus. Per Dóminum.

Modlitba

Bože, jenž jsi ráčil vyslati svatého Patricia, vyznavače a biskupa, aby hlásal pohanům tvou slávu, uděl pro jeho zásluhy a na jeho přímluvu, abychom, co nám konati nařizuješ, to s tvým milosrdenstvím vykonati byli schopni. Skrze Pána . . .

Připomínka bl. Jana Sarkandra (viz násl. mši) a všedního dne (s jeho Evang. na konci mše).

17. března

Blah. Jana Sarkandra

mučedníka, † 1620 v Olomouci

Mše sv. „Laetabitur" (str. 16*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui beátum Joánnem Mártyrem tuum in confessióne verae fídei, et sacramentális siléntii custódia, virtúte constántiae roborásti: praesta, quaesumus; ut contra advérsa ómnia ejus muniámur exémplis, et protegámur auxíliis. Per Dóminum.

Modlitba

Bože, jenž jsi svatého Jana, mučedníka svého, u vyznávání pravé víry a zachovávání svátostného mlčení ctností vytrvalostí posílil, uděl, prosíme, abychom proti všemu protivenství jeho byli chráněni příklady a bráněni pomocí. Skrze Pána . . .

Připomínka sv. Patricia (viz předešlou mši) a všedního dne (s jeho Evang. na konci mše).

Secreta

Múnera tibi, Dómine, obláta sanctífica: et beáti Joánnis Mártyris tui intercessióne placátus, praesta; ut, qui ejus gloriósa confessióne laetámur, fídei constántiam imitémur. Per Dóminum.

Tichá modlitba

Posvěť, Pane, dary tobě přinesené a usmířen jsa přímluvou blahosl. Jana, mučedníka svého, uděl, abychom, kteří se z jeho slavného vyznání radujeme, následovali i vytrvalost u víře. Skrze Pána . .

Postcommunio

Sit nobis, Dómine, reparátio mentis et córporis coeléste mystérium: quod beáto Joánni Mártyri tuo constántiam in agóne praestitit, palmámque triúmphi. Per Dóm.

Po přijímání

Budiž nám obnovou duše a těla, Pane, nebeské tajemství, které svatému Janu, mučedníku tvému, udělilo vytrvalost v boji a palmu vítězství. Skrze Pána . . .

18. března

Sv. Cyrila Jerusalemského

biskupa, vyznavače a Učitele Církve, † 386

Mše sv. „In medio" (str. 48*), vyjímaje:

Oratio

Da nobis, quaesumus, omnípotens Deus, beáto Cyrílo Pontífice intercédente: te solum verum Deum, et quem misísti Jesum Christum ita cognóscere; ut inter oves, quae vocem ejus aúdiunt, perpétuo connumerári mereámur. Per eúndem Dóminum.

Modlitba

Dej nám, prosíme, všemohoucí Bože, na přímluvu svatého biskupa Cyrila, abychom tebe jako jediného pravého Boha a jejž jsi poslal, Ježíše Krista, tak poznávali, abychom si zasloužili býti pro vždy připočteni mezi ovečky, které hlas jeho slyší. Skrze téhož Pána . . .

Připomínka všedního dne (s jeho Evang. na konci mše). Epištola z knihy Sir. 39, 6-14 (str. 52*).

† Sequéntia s. Evangélii sec. Matthæum. 10, 23-28.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Cum persequéntur vos in civítáte ista, fúgite in áliam. Amen, dico vobis, non consummábitis civitátes Israel, donec véniat Fílius hóminis. Non est discípulus super magístrum nec servus super dóminum suum. Súfficit discípulo, ut sit sicut magíster ejus: et servo, sicut dóminus ejus. Si patremfamílias Beélzebub vocavérunt; quanto magis doméstícos ejus? Ne ergo timuéritis eos. Nihil enim est opértum, quod non revelábitur: et occúltum, quod non sciétur. Quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmine; et quod in aure audítis, praedicáte super tecta. Et nolíte timére

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 10, 23-28.

Za onoho času pravil Pán Ježíš učeníkům svým: „Když budou vás pronásledovati v městě tomto, utecte do jiného. Vpravdě pravím vám, vy nebudete u konce se všemi městy israelskými, až přijde Syn člověka. Není učeník nad mistra ani služebník nad pána svého. Dosti je učeníku, má-li se jako mistr jeho, a služebníku, má-li se jako pán jeho. Jestliže hospodáře nazvali Beelzebubem, čím spíše domácí jeho? Nebojte se jich tedy, neboť nic není skryto, co nebude odkryto, a nic tajno, co nebude zvěděno. Co vám pravím ve tmě, povězte na světle, a co slyšíte v ucho, hlásejte na střechách. A nebojte se těch, kteří zabíjejí tělo,

eos, qui occídunt corpus, ánimam autem non possunt occídere: sed pótius timéte eum, qui potest et ánimam et corpus pérdere in gehénnam. Credo.

duše však zabíti nemohou, ale bojte se spíše toho, jenž může duši i tělo zatratiti do pekla.“

Následuje Credo.

Secreta

Réspice, Dómine, immaculátam hóstiam, quam tibi offérimus: et praesta; ut, méritis beáti Pontíficis et Confessóris tui Cyrílli, eam mundo corde suscípere studeámus. Per Dóminum . . .

Tichá modlitba

Pohlédni, Pane, na neposkvrněnou oběť, kterou ti přinášíme, a uděl, abychom se snažili ji pro zásluhy svatého biskupa a vyznavače tvého Cyrila přijmouti s čistým srdcem. Skrze Pána našeho . . .

Postcommunio

Sacraménta Córporis et Sánguinis tui, quae súmpsimus, Dómine Jesu Christe: beáti Cyrílli Pontíficis précibus, mentes et corda nostra sanctíficent; ut divínae consórtes natúrae éffici mereámur: Qui vivis et regnas.

Po přijímání

Svátosti Těla a Krve tvé, které jsme přijali, Pane Ježíši Kriste, nechť duše a srdce naše posvětí, abychom si zasloužili státi se účastnými božské přirozenosti. Jenž žiješ a kraluješ s Bohem Otcem v jednotě . . .

19. března

Svatého Josefa

snoubence blah. Panny Marie, vyznavače

Jaké svatosti a čistoty musil sv. Josef býti, když jej Bůh ustanovil za pěstouna Bohočlověka a snoubence panenské jeho Matky! Tuto svou dvojí úlohu vykonával pokorně a rytířsky zároveň. Oba ty svěřené poklady chránil a skrýval podle přání Božího; nebylo pečlivějšího pěstouna a čistšího manžela! Od něho se mohou učit otcové dokonalému vykonávání povinností otcovských a manželé svaté úctě ke svým manželkám. Pro své skryté ctnosti za života byl po smrti Bohem odměněn velkou mocí přímluvnou.

Obracejme se tedy k němu s důvěrou ve všech svých potřebách.

Introitus. Ps. 91, 13-14.

Justus ut palma florébit:

Vstup. Ž. 91, 13-14.

Spravedlivý kvete jako

sicut cedrus Líbani multiplicábitur: plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. (Allelúja, allelúja.) Ps. ib. 2. Bonum est confitéri Dómino: et psállere nómini tuo, Altíssime. ℣. Glória Patri . . .

palma, jako cedr na Libanu roste, zasazen v domě Hospodinově, v síních domu Boha našeho. (Aleluja, aleluja.) Ž. tamt. 2. Sluší se oslavovati Hospodina; opěvovati jméno tvé, Svrchovaný. ℣. Sláva Otci.

Oratio

Sanctíssimae Genitrícis tuae Sponsi, quaesumus, Dómine, méritis adjuvémur: ut, quod possibílitas nostra non óbtinet, ejus nobis intercessióne donétur. Qui vivis, et regnas..

Modlitba

Prosíme tě, Pane, by nám zásluhami Snoubence přesvaté Rodičky tvé bylo zpomoženo, aby, čeho naše síly dosáhnouti nemohou, jeho přímluvou nám uděleno bylo. Jenž žiješ . . .

Připomínka všedního dne (s jeho Evang. na konci mše).

Epištola Sir. 45, 1-6 (str. 60*).

Graduale. Ps. 20, 4-5.

Dómine, praevenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. ℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei longitúdinem diérum in saeculum saeculi. Allelúja, allelúja.

Stupňový zpěv. Ž. 20.

Pane, přišel jsi mu vstříc se sladkými milostmi, vstavil jsi na hlavu jeho korunu z kamení drahého. ℣. Života žádal od tebe, i dal jsi mu mnohost dní na všecky věky věkův. Aleluja, aleluja.

Tractus. Ps. 111, 1-5.

Beátus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus cupit nimis. ℣. Potens in terra erit semen ejus: generátio rectórum benedicétur. ℣. Glória et divítiae in domo ejus: et justítia ejus manet in saeculum saeculi.

Traktus. Ž. 111, 1-5.

Blaze člověku, jenž se bojí Boha, jenž v přikázáních jeho velice si libuje. ℣. Mocné bude na zemi símě jeho; pokolení spravedlivých bude požehnáno. ℣. Sláva a bohatství jest v domě jeho, a spravedlivé skutky jeho potrvají na věky věků.

V čase velikonočním místo Stupňového zpěvu a Traktu říká se:

Allelúja, allelúja. ℣. Ecc. 45, 9. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriae índuit eum. Allelúja. ℣. Oséae 14, 6. Justus germinábit sicut lílium: et florébit in aetérnum ante Dóminum. Allelúja.

Aleluja, aleluja. ℣. Sir. 45, 9. Miloval jej Pán a ozdobil jej; šatem slávy přioděl jej. Aleluja. ℣. Os. 14, 6. Spravedlivý vypučí jako lilie, pokvete na věky před Pánem. Aleluja.

Evangelium Mat. 1, 18-21 (str. 85). Credo.

Offertorium. Ps. 88.

Véritas mea, et misericórdia mea cum ipso, et in nómine meo exaltábitur cornu ejus. (Allelúja.)

Obětování. Ž. 88, 26.

Věrnost moje a milosrdenství moje bude s ním; ve jménu mém zvelebí se jeho moc. (Aleluja.)

Secreta

Débitum tibi, Dómine, nostrae réddimus servitútis, supplíciter exorántes: ut, suffrágiis beáti Joseph Sponsi Genitrícis Fílii tui Jesu Christi, Dómini nostri, in nobis tua múnera tueáris, ob cujus venerándam festivitátem laudis tibi hóstias immolámus. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum . . .

Tichá modlitba

Povinnost služebnosti své, Pane, vůči tobě plníme a snažně tě prosíme, abys v nás darů svých na přímluvu svatého Josefa, Snoubence Rodičky Syna tvého Ježíše Krista, Pána našeho, uchoval, k jehož vznešeného svátku oslavení oběti chvály tobě přinášíme. Skrze téhož Pána našeho Ježíše Krista . . .

Preface: o sv. Josefu (str. 41).

Communio. Matth. 1, 20.

Joseph, fili David, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam: quod enim in ea natum est, de Spíritu Sancto est. (Allelúja.)

K přijímání. Mat. 1, 20.

Josefe, synu Davidův, neboj se přijmouti Marii, manželku svou, neboť, co v ní jest zplozeno, z Ducha Svatého jest. (Aleluja.)

Postcommunio

Adésto nobis, quaesumus, miséricors Deus; et, intercedénte pro nobis beáto Joseph Confessóre, tua

Po přijímání

Stůj při nás, prosíme, milosrdný Bože, a na přímluvu svatého Josefa, vyznavače, opatruj v nás mi-

circa nos propiátus dona custódi. Per Dóminum nostrum . . .

lostivě dary svoje. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého.

21. března

Sv. Benedikta

opata a zakladatele Řádu, † 543 na Montecassinu

Mše sv. „Os justi" (str. 48*), vyjímaje:

Introitus

Gaudeámus omnes in Dómino, diem festum celebrántes sub honóre sancti Benedícti Abbátis: de cujus sollemnitáte gaudent Ángeli et collaúdant Fílium Dei. Ps. 47, 2. Magnus Dóminus et laudábilis nimis: in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus. ℣. Glória Patri . . .

Vstup

Radujme se všichni v Pánu, svátek slavíce na počest svatého Benedikta, opata, z jehož slavnosti radují se Andělé, chválíce jednomyslně Syna Božího. Ž. 47, 2. Veliký je Hospodin, a velmi hoden chvály, v městě našeho Boha, na svaté hoře jeho. ℣. Sláva Otci . . .

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui hodiérna die carnis edúctum ergástulo sanctíssimum Confessórem tuum Benedíctum sublevásti ad caelum: concéde, quáesumus, haec festa tuis fámulis celebrántibus cunctórum véniam delictórum: ut, qui exsultántibus ánimis ejus claritáti congáudent, ipso apud te interveniénte consociéntur et méritis. Per Dóminum nostrum . . .

Modlitba

Všemohoucí věčný Bože, jenž jsi dnešního dne přesvatého svého vyznavače Benedikta, vyvedeného z vězení těla, pozvedl do nebes, uděl, prosíme, svým služebníkům, konajícím tuto slavnost, odpuštění všech hříchů, aby, kteří s plesající duší spoluradují se nad jeho jasností, na jeho přímluvu u tebe měli i na zásluhách podíl. Skrze Pána našeho . . .

Připomínka všedního dne (s jeho Evang. na konci mše).

Léctio libri Sapiéntiae. Ecc. 50, 1-14.

Ecce! Confessor magnus, qui in vita sua suffúlsit domum, et in diébus suis corroborávit templum. Templi étiam altitúdo ab ipso fundáta est, duplex aedificátio, et excélsi paríetes templi. In diébus ipsíus emanavérunt pútei aquárum, et quasi mare adimpléti sunt supra modum. Qui curávit gentem suam, et liberávit eam a perditióne. Qui praeváluit amplificáre civitátem, qui adéptus est glóriam in conversatióne gentis: et ingréssum domus, et átrii amplificávit. Quasi stella matutína in médio nébulae, et quasi luna plena in diébus suis lucet. Et quasi sol refúlgens, sic ille refúlsit in templo Dei. Quasi arcus refúlgens inter nébulas glóriae, et quasi flos rosárum in diébus vernis, et quasi lília, quae sunt in tránsitu aquae, et quasi thus rédolens in diébus aestátis. Quasi ignis effúlgens, et thus ardens in igne. Quasi vas auri sólidum, ornátum omni lápide pretióso. Quasi oliva púllulans, et quasi cypréssus in altitúdinem se extóllens. Circa illum coróna fratrum: et quasi plantátio cedri in

Čtení z knihy Moudrosti. Sir. 50.

Ejhle velekněz, který za svého života opravil dům Boží, za svých dnů opevnil chrám, plošinu chrámovou podepřel a zdvojil vysoké chrámové stěny. Za dnů jeho přetékaly nádrže vodní a nad míru byly plné jako moře. Pečoval o svůj lid, aby nezahynul, a zmohl se na to, aby rozšířil město. Slavný byl proto, jak obcoval s lidem, a vchod do domu Božího a nádvoří rozšířil. Jako hvězda jitřní mezi mraky, jako plný měsíc ve svých dnech svítí a jako slunce skvoucí — tak on skvěl se v chrámě Božím. Jako skvoucí duha v nádherných oblacích. Jako růžový květ za dnů jarních. Jako lilie, které jsou u proudů vody. Jako vonný výhonek kadidla za dnů letních. Jako blýskající se oheň a kadidlo hořící v ohni. Jako nádoba z ryzího zlata ozdobená všemi drahokamy. Jak oliva nalévající v plody a jako cypřiš vysoko se pnoucí byl. Kolem něho věnec synů jako cedrové mlází na hoře libanské, tak okolo něho stáli jako kmeny palmové všichni synové Aronovi ve své nádheře.

monte Líbano, sic circa illum stetérunt, quasi rami palmae, et omnes fílii Aaron in glória sua.

Sequentia

Laeta quies magni Ducis, Dona ferens novae lucis, Hódie recólitur.

Charis datur piae menti, Corde sonet in ardénti, Quidquid foris prómitur.

Hunc per callem Oriéntis Admirémur ascendéntis Patriárchae spéciem.

Amplum semen magnae prolis Illum fecit instar solis, Ábrahae persímilem.

Corvum cernis minístrántem, Hinc Elíam latitántem Specu nosce párvulo.

Elíséus dignoscátur, Cum secúris revocátur De torréntis álveo.

Illum Joseph candor morum, Illum Jacob futurórum Mens effécit cónscia.

Ipse, memor suae gentis, Nos perdúcat in manéntis Semper Christi gáudia. Amen. (Allelúja.)

Secreta

Oblátis, Dómine, ad honórem sanctíssimi confessóris tui Benedícti placáre munéribus: et ipsíus intervéntu fámulis tuis tríbue indulgéntiam peccatórum. Per Dóminum.

Svatému Patriarchu západních mnichů dávají se v dnešním Čtení krásná jména, kterých si svým životem i významem svého Řádu v Církvi zasloužil.

Sekvence

Vůdce velkého smrt blahá světla nového dar nesouc, dnes se slaví vzpomínkou.

Milost proudí v duši zbožné, v srdci láskou hořícím zní, co se zevně zjevuje.

Po té cestě slunce z jitra obdivujme, jak vychází Patriarchy nádhera.

Hojné sémě pokolení učinil on, jako slunce, Abrahamu podoben.

Vidíš havrana, jak slouží; tam jak Eliáš se skrývá, popatř, v malé jeskyni.

Elisea lze v něm zříti, když zpět čepel volána je z tůně prudké bystřiny.

Mravů čistých jako Josef; duše znalá budoucnosti Jakuba z něj vytváří.

On nechť myslí na své plémě, dovede nás do radostí, které v Kristu trvají. Amen. (Aleluja.)

Tichá modlitba

Usmiř se, Pane, dary, obětovanými ke cti přesvatého vyznavače tvého Benedikta, a na jeho přímluvu uděl služebníkům svým odpuštění hříchů. Skrze Pána . . .

Preface o sv. Otci Benediktu

Vere dignum et justue; est, aequum et salutárm nos tibi semper et ubique grátias ágere, Dómine sancte, Pater omnípotens, aetérne Deus. Qui beatíssimum Confessórem tuum Benedíctum, Ducem et Magístrum caélitus edóctum, innumerábili multitúdini filiórum statuísti. Quem et ómnium justórum spíritu replétum, et extra se raptum, lúminis tui splendóre collustrásti. Út in ipsa luce visiónis íntimae, mentis laxáto sinu, quam angústa essent ómnia inferióra deprehénderet. Per Christum, Dóminum nostrum. Quaprópter profúsis gáudiis, totus in orbe terrárum monachórum coetus exsúltat. Sed et supérnae virtútes, atque angélicae potestátes, hymnum glóriae tuae cóncinunt, sine fine dicéntes:

Věru hodno a spravedlivo jest, slušno a spasitelno, abychom ti vždy a všude díky vzdávali, Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, jenž jsi přesvatého vyznavače svého Benedikta nespočetnému množství dítek za Vůdce a Učitele nebesky vyučeného ustanovil; Jejž jsi i, naplněného duchem všech spravedlivých a u vytržení jsoucího, leskem svého světla osvítil, aby v tomto světle vnitřního zření rozšířenou duší poznal, jak zde na zemi je všecko úzké. Skrze Krista, Pána našeho. Proto nechť u výlevu radosti celý zástup mnichů na okrsku zemském plesá. Ale i nebeské síly a andělské mocnosti chvalozpěv slávy tvé prozpěvují, bez ustání říkajíce:

Postcommunio

Percéptis, Dómine, Deus noster, salutáribus sacraméntis, humíliter deprecámur: ut, intercedénte sanctíssimo Benedícto, Confessóre tuo, quae pro illíus veneránda gérimus solemnitáte, nobis proficiant ad salútem. Per Dóminum.

Po přijímání

Přijavše, Pane, Bože náš, spasné svátosti, pokorně prosíme, aby na přímluvu přesvatého Benedikta, vyznavače tvého, co k uctění vznešené jeho slavnosti konáme, to nám prospělo k spáse. Skrze Pána našeho . . .

24. března

Sv. Archanděla Gabriela

Introitus. Ps. 102, 20.

Benedícite Dóminum, omnes Ángeli ejus: poténtes virtúte, qui fácitis verbum ejus, ad audiéndam vocem sermónum ejus. Ps. ib. 1. Bénedic, ánima mea, Dómino: et ómnia, quae intra me sunt, nómini sancto ejus. V. Glória...

Vstup. Ž. 102, 20.

Chvalte Pána, všichni Andělé jeho, udatní rekové, kteří plníte rozkazy jeho, poslušni jsouce hlasu slova jeho. Ž. tamt. 1. Dobrořeč, duše má, Hospodinu, a vše, co ve mně jest, svatému mému jeho. V. Sláva...

Oratio

Deus, qui inter céteros Ángelos, ad annuntiándum Incarnatiónis tuae mystérium, Gabriélem Archángelum elegísti: concéde propítius; ut, qui festum ejus celebrámus in terris, ipsíus patrocínium sentiámus in coelis. Qui vivis.

Modlitba

Bože, jenž jsi z ostatních Andělů vyvolil Archanděla Gabriela k zvěstování tajemství Vtělení svého, uděl milostivě, abychom, kteří jeho slavnost konáme na zemi, jeho ochranu pociťovali v nebi. Jenž žiješ...

Čtení
Daniélis Prophétae
cap. 9, 21-26.

In diébus illis: Ecce vir Gábriel, quem víderam in visióne a princípio, cito volans tétigit me in témpore sacrifícii vespertíni. Et dócuit me, et locútus est mihi, dixítque: Dániel, nunc egréssus sum ut docérem te, et intellígeres. Ab exórdio precum tuárum egréssus est sermo: ego autem veni, ut indicárem tibi, quia vir

Léctio
z proroka Daniela
9, 21-26.

V těchto dnech: Aj-muž Gabriel, jejž jsem byl viděl v předchozím vidění, rychle přiletěv dotekl se mne v dobu večerní oběti, poučil mne, mluvě se mnou řekl: „Danieli, nyní jsem vyšel, abych tě poučil, abys rozuměl. Na počátku proseb tvých vyšel výrok, a já jsem přišel, abych ti jej oznámil, neboť miláček jsi. Ty te-

desideriórum es: tu ergo animadvérte sermónem, et intéllige visiónem. Septuagínta hebdomádes abbreviátae sunt super pópulum tuum, et super urbem sanctam tuam, ut consummétur praevaricátio, et finem accípiat peccátum, et deleátur iníquitas, et adducátur justítia sempitérna, et impleátur vísio et prophetía: et ungátur Sanctus sanctórum. Scito ergo, et animadvérte: ab éxitu sermónis ut íterum aedificétur Jerúsalem, usque ad Christum ducem, hebdómades septem, et hebdómades sexagínta duae erunt: et rursum aedificábitur platéa, et muri in angústia témporum. Et post hebdómades sexagínta duas occidétur Christus: et non erit ejus pópulus, qui eum negatúrus est. Et civitátem et sanctuárium dissipábit pópulus cum duce ventúro: et finis ejus vástitas, et post finem belli statúta desolátio.

dy pozoruj řeč a rozuměj vidění! Sedmdesát týdnů je stanoveno tvému národu a svatému městu tvému, aby zamezena byla nešest, aby konec vzal hřích, a zahlazena byla nepravost; aby přivedena byla věčná spravedlnost, aby se splnilo vidění i proroctví, aby pomázán byl Svatý svatých. Věz tedy a pozoruj: Od vyjití výroku, aby zase vystavěn byl Jerusalem až do Pomazaného, knížete, bude sedm týdnů a šedesát dva týdny; a zase vystavěna bude ulice a zdi za tísnivých časů. A po těch šedesáti dvou týdnech zabit bude Pomazaný, a nebude jeho lid, který ho zapře. A město i svatyni rozmete národ s knížetem, který přijde; konec jeho zkáza a po válce uložené zpuštění.

Zvláštním způsobem měl Archanděl Gabriel býti súčastněn při tajemství Vtělení Syna Božího. V dnešním Čtení oznamuje proroku Danielovi blíže čas, kdy se má Mesiáš objeviti mezi svým lidem.

Graduale
Ps. 102, 20 et 1.

Benedícite Dóminum, omnes Ángeli ejus, poténtes virtúte, qui fácitis verbum ejus. V. Bénedic, ánima mea, Dóminum, et

Stupňový zpěv
Ž. 102, 20 a 1.

Chvalte Pána, všichni Andělé jeho, udatní rekové, kteří plníte rozkazy jeho, poslušni jsouce hlasu slova jeho. V. Do-

ómnia interióra mea nomen sanctum ejus.

brořeč, duše má, Hospodinu, a vše, co ve mně jest, svatému jménu jeho.

Tractus

Luc. 1, 28, 42, 31 et 35.

Ave, María, grátia plena, Dóminus tecum. ℣. Benedícta tu in muliéribus: et benedíctus fructus ventris tui. ℣. Ecce concípies et páries Fílium, et vocábis nomen ejus Emmánuel. ℣. Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi. ℣. Ideóque et quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei.

Traktus

Luk. 1, 28, 42, 31 a 35.

Zdrávas, Maria, milosti plná, Pán s tebou. ℣. Požehnaná ty's mezi ženami a požehnaný plod života tvého. ℣. Aj počneš a porodíš Syna a nazveš jméno jeho Emanuel. ℣. Duch Svatý sestoupí v tebe a moc Nejvyššího zastíní tě. ℣. Proto také to Svaté, co se z tebe narodí, slouti bude Syn Boží.

Evangelium Luk. 1, 26-38 (str. 53). Credo.

Offertorium

Apoc. 8, 3 et 4.

Stetit Ángelus juxta aram templi, habens thuríbulum aúreum in manu sua: et data sunt ei incénsa multa, et ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dei.

Obětování

Zjev. sv. Jana. 8, 3 a 4.

Postavil se Anděl ve chrámu k oltáři, maje v ruce své kadidelnici zlatou; a bylo mu dáno mnoho věcí vonných, i vystoupil dým vůní před tvář Boží.

Secreta

Accéptum fiat in conspéctu tuo, Dómine, nostrae servitútis munus, et beáti Archángeli Gabriélis orátio: ut, qui a nobis venerátur in terris, sit apud te pro nobis advocátus in coelis. Per Dóminum nostrum.

Tichá modlitba

Příjemným budiž, Pane, před tváří tvou dar naší služebnosti a svatého Anděla Gabriela přímluva, aby, jenž je námi uctíván na zemi, byl u tebe naším obhájcem v nebi. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Communio. Dan. 3, 58.

Benedícite, omnes Ángeli Dómini, Dómino: hymnum dícite, et superexaltáte eum in saecula.

K přijímání. Dan. 3, 58.

Dobrořečte všichni Andělé Páně, Pánu, zpívejte chvalozpěv a nade všecko ho vyvyšujte na věky.

Postcommunio

Córporis tui et Sánguinis sumptis mystériis, tuam, Dómine, Deus noster, deprecámur cleméntiam: ut, sicut Gabriéle nuntiánte, Incarnatiónem tuam cognóvimus, ita ipso adjuvánte, Incarnatiónis ejúsdem benefícia consequámur. Qui vivis et regnas.

Po přijímání

Přijavše tajemství Těla tvého a krve, prosíme, Pane, Bože náš, tvou laskavost, abychom, jako jsme Vtělení tvé zvěstováním Gabriela poznali, tak s jeho pomocí dosáhli téhož Vtělení dobra. Jenž žiješ a kraluješ s Bohem Otcem v jednotě Ducha Svatého Bůh, . . .

25. března

Zvěstování Panny Marie

Dnes slaví se právě ten okamžik, kdy Slovo počalo býti tělem. Tisíce let uplynulo od té doby, kdy byla brána Ráje uzavřena a padlému lidstvu přislíben Vykupitel. Dnes stala se druhá osoba Nejsvětější Trojice člověkem v lůně neposkvrněné Panny. Úžasné toto tajemství se však uskutečnilo teprve tehdy, když pokorná a čistá Panna odvětila zvěstujícímu andělu: „Staniž se mi podle slova tvého!" Vzdávejme tedy dnes vroucí díky nejen Kristu, jenž svým vtělením povznesl lidství a vykoupil je, ale také jeho panenské Matce, které při našem vykoupení připadá tak vznešená a důležitá úloha. Ke cti tohoto nevýslovného Tajemství rozhlaholí se třikráte denně zvony v katolických zemích a zvou věřící, aby společně děkovali za Vtělení Syna Božího a pozdravili jeho panenskou Matku.

Introitus. Ps. 44, 13, 15 et 16.

Vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis: adducéntur regi vírgines post eam: próximae ejus adducéntur tibi in laetítia et exsultatióne. Ps. ib. 2. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego

Vstup. Ž. 44, 13, 15 a 16.

Před tváří tvou kořiti se budou tobě všechna knížata lidu. Přivedeny budou za Ní Králi panny, družky její uvedou se k tobě s radostí a plesáním. Ž. tamt. 2. Srdce moje kypí slastí věnuji své dílo Králi. ℣

ópera mea Regi. ℣. Glória Patri . . .

Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému.

Oratio

Deus, qui de beátae Maríae Vírginis útero Verbum tuum, Ángelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti: praesta supplícibus tuis; ut, qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Dóminum nostrum . . .

Modlitba

Bože, jenž jsi chtěl, aby Slovo tvé z lůna blahoslavené Marie Panny za zvěstování Anděla tělo na sebe přijalo, popřej nám, pokorně tě prosícím, abychom, kteří ji v pravdě Bohorodičkou vyznáváme, její přímluvou u tebe podporováni byli. Skrze téhož.

Připomínka všedního dne (s jeho Evang. na konci mše).
Epištola Is. 7, 10-15 (str. 52).

Graduale. Ps. 44, 3 et 5.

Diffúsa est grátia in lábiis tuis: proptérea benedíxit te Deus in aetérnum. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam, et dedúcet te mirábiliter déxtera tua.

Stupňový zpěv. Ž. 44.

Rozlita jest milost na rtech tvých, neboť požehnal tě Bůh na věky. ℣. Pro pravdu, mírnost a spravedlnost; i nechť naučí tě pravice tvá činům podivuhodným.

Tractus. Ps. 44, 11 et 12.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam: quia concupívit Rex spéciem tuam. ℣. Ps. ib. 13 et 10. Vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis: fíliae regum in honóre tuo. ℣. Ps. ib. 15-16. Adducéntur Regi vírgines post eam: próximae ejus afferéntur tibi. ℣. Adducéntur in laetítia et exsultatióne: adducéntur in templum Regis.

Tractus. Ž. 44, 11 a 12.

Poslyš, dcero, a viz a nakloň ucha svého, neboť touží po kráse tvé Král. ℣. Ž. tamt. 13 a 10. Před tváří tvou kořiti se budou všechna knížata lidu, dcery královské jsou k oslavě tvé. ℣. Ž. tamt. 15-16. Přivedeny budou za ní Králi panny, družky její uvedou se k tobě. ℣. Přivedeny budou s radostí a plesáním; přivedeny budou do svatyně Královy.

V době velikonoční říká se místo Stupňového zpěvu a Traktu:

Allelúja, allelúja. ℣. Luc. 1, 28. Ave, María, grátia plena: Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus. Allelúja. ℣. Num. 17, 8. Virga Jesse flóruit: virgo Deum et hóminem génuit: pacem Deus réddidit, in se reconcílians ima summis. Allelúja.

Aleluja, aleluja. ℣. Luk. 1, 28. Zdráva buď, Maria, milosti plná, Pán s tebou, požehnaná tys mezi ženami. Aleluja. ℣. 4. Mojž. 17, 8. Ratolest Jesse vykvetla, Panna Bohočlověka zrodila; Bůh navrátil pokoj, smířiv v sobě zemi s nebem. Aleluja.

Evangelium Luk. 1, 26-38 (str. 53).
Et dicitur Credo.

Následuje Credo.

Offertorium. Luc. 1.

Ave, María, grátia plena: Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. (Allelúja.)

Obětování. Luk. 1, 28-42.

Zdráva buď, Maria, milosti plná, Pán s tebou, požehnaná ty's mezi ženami a požehnaný plod života tvého. (Aleluja.)

Secreta

In méntibus nostris, quaesumus, Dómine, verae fídei sacraménta confírma: ut, qui concéptum de Vírgine Deum verum et hóminem confitémur; per ejus salutíferae resurrectiónis poténtiam, ad aetérnam mereámur pervenire laetítiam. Per eúmdem . . .

Tichá modlitba

V myslích našich, prosíme, Pane, tajemství pravé víry utvrď, abychom, kteří Počatého z Panny pravým Bohem a člověkem vyznáváme, mocí spasného jeho zmrtvýchvstání zasloužili věčné dojíti radosti. Skrze téhož Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Preface: o Panně Marii (str. 40).

Communio. Isai. 7, 14.

Ecce, Virgo concípiet, et páriet fílium: et vocábitur nomen ejus Emmánuel. (Allelúja.)

K přijímání. Is. 7, 14.

Aj, Panna počne a porodí syna a nazvou jméno jeho Emmanuel. (Aleluja.)

Postcommunio

Grátiam tuam, quaesumus, Dómine, mentibus nostris infúnde: ut, qui Án-

Po přijímání

Milost svou, prosíme, Pane, v mysl naši vlej, abychom, kteří jsme zvě-

gelo nuntiánte, Christi Fílii tui incarnatiónem cognóvimus, per passiónem ejus et crucem, ad resurrectiónis glóriam perducámur. Per eúmdem . . .

stováním Anděla vtělení Krista, Syna tvého, poznali, skrze umučení jeho a kříž ke slávě vzkříšení přivedeni byli. Skrze téhož Pána našeho . . .

26. března

Sv. Kastula

mučedníka

„Mše sv. „In virtute" (str. 12*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui hodiérnam diem beáti Cástuli Mártyris tui jucúnda festivitáte laetíficas: tríbue, quaesumus; ejus nos semper et piis defensiónibus muníri, et oratiónibus adjuvári. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium . . .

Modlitba

Bože, jenž dnešní den radostnou slavností svatého Kastula, mučedníka svého, obveseluješ, uděl, prosíme, abychom stále jeho i laskavou obranou chráněni byli i přímluvou nám bylo pomáháno. Skrze Pána . . .

Připomínka všedního dne (s jeho Evang. na konci mše). Evangelium Mat. 16, 24-27 (str. 11*).

27. března

Sv. Jana Damascenského

vyznavače a Učitele Církve
† 754 v Palestině

Introitus. Ps. 72, 24.

Tenuísti manum déxteram meam: et in voluntáte tua deduxísti me, et cum glória suscepísti me. Ps. ibid., 1. Quam bonus, Israël, Deus his, qui recto suót corde. V. Glória Patri.

Vstup. Ž. 72, 24.

Tys mne uchopil za pravici, a dle vůle své jsi mne vedl a ve sláva jsi mne přijal. Ž. tamt. 1. Israeli, ó jak dobrý jest Bůh těm, kteří jsou čistého srdce. V. Sláva Otci . . .

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui, ad cultum sacrárum imáginum asseréndum, beátum Joánnem caelésti doctrína et admirábili spíritus fortitúdine imbuísti: concéde nobis ejus intercessióne et exémplo; ut, quorum cólimus imágines, virtútes immitémur et patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

Modlitba

Všemohoucí věčný Bože, jenž jsi k obraně uctívání svatých obrazů svatého Jana nebeskou naukou a podivuhodnou silou ducha nadal, uděl nám na jeho přímluvu a pro jeho příklad, abychom těch, jejichž obrazy uctíváme, i ctnosti následovali i ochrany pocítili. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Připomínka všedního dne (s jeho Evang. na konci mše).

Léctio

libri Sapiéntiae 10, 10-17.

Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum; honestávit illum in labóribus, et complévit lábores illíus. In fraude circumveniéntium illum áffuit illi, et honéstum fecit illum. Custodívit illum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, et certámen forte dedit illi, ut vínceret, et sciret, quóniam ómnium poténtior est sapiéntia. Haec vénditum justum non derelíquit, sed a peccatóribus liberávit eum: descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit illum, donec afférret illi sceptrum regni, et poténtiam adversus eos, qui eum deprimébant: et mendáces osténdit, qui maculavérunt illum: et dedit illi claritátem aetérnam.

Čtení

z knihy Moudrosti 10.

Moudrost vedla rovnými cestami spravedlivce utíkajícího před hněvem bratrovým, ukázala mu království Boží, znalost svatých věcí mu udělila, dovedla ho k bohatství námahami a plody práce jeho rozmnožila. Když ho oklamati chtěli, byla u něho a zámožnost mu zjednala. Ostříhala ho před nepřáteli, když měl být přepaden, zabezpečila ho, v zápasu tuhém získala mu vítězství, aby zvěděl, všecko že zmůže zbožnost. Ta neopustila spravedlivce, když byl prodán, ale hříšníků ho uchránila. Sestoupila s ním do vězení, ani v poutech ho neopustila, až mu přinesla žezlo královské vlády a moc nad jeho utlačovateli a ze lži usvědčila ty, kdo ho očernili, a jemu slávu věčnou udělila. Ta

Haec pópulum justum et semen sine queréla liberávit a natiónibus, quae illum deprimébant. Intrávit in ániman servi Dei, et stetit contra reges horréndos in porténtis et signis. Et réddidit justis mercédem labórum suórum.

lid spravedlivý a plémě bez úhony vyprostila z národa, který jej utiskoval. Vešla v duši sluhy Božího a postavila se proti hrozným králům v zázracích a divech. Zjednala spravedlivým za jejich práce mzdu.

Graduale

Ps. 17, 33 et 35.

Deus, qui praecínxit me virtúte: et pósuit immaculátam viam meam. ℣. Qui docet manus meas ad proélium: et posuísti, ut arcum áereum, bráchia mea.

Stupňový zpěv

Ž. 17, 33 a 35.

Bůh to jest, jenž mne přepásal silou a cestu mi urovnával. ℣. Jenž učil ruce mé bojovati a ramená má učinil jako lučiště měděné.

Tractus. Ibid., 38, 39 et 50.

Persequar inimícos meos, et comprehéndam illos. ℣. Confríngam ilos, nec póterunt stare: cadent subtus pedes meos. ℣. Proptérea confitébor in natiónibus, Dómine, et nómini tuo psalmum dicam.

Tractus. Tamt. 38, 39 a 50.

Stihal jsem nepřátelé své a dostihl jsem je. ℣. Potřel jsem je — že se nemohli vzchopit, padli pod nohy mé. ℣. Pročež budu tě, Pane, oslavovati mezi národy, a jméno tvé opěvati písní.

V době velikonoční vynechává se Stupňový zpěv a Traktus, místo nich se říká:

Allelúja, allelúja. ℣. 1 Reg. 25, 26 et 28. Dóminus salvávit manum tuam tibi: quia proelia Dómini tu próeliáris. Allelúja. ℣. Ps. 143, 1. Benedíctus Dóminus, Deus meus, qiu docet manus meas ad próelium, et dígitos meos ad bellum. Allelúja.

Aleluja, aleluja. ℣. 1 Král. 25, 26 a 28. Bůh ti zachoval ruku tvou — protože boje Hospodinovy vedeš. Alel. ℣. Ž. 143, 1. Požehnán buď Hospodin, Bůh můj, jenž učí ruce mé boji a pěsti mé bitvě. Aleluja.

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Lucam. 6, 6-11.

In illo témpore: Factum est in álio sábbato, ut intráret Jesus in synagógam, et docéret. Et erat ibi homo, et manus ejus déxtera erat árida. Observábant autem scribae et pharisáei, si in sábbato curáret; ut invenírent, unde accusárent eum. Ipse vero sciébat cogitatiónes eórum. Et ait hómini, qui habébat manum áridam: Surge, et sta in médium. Et surgens stetit. Ait autem ad illos Jesus: Intérrogo vos si licet sábbatis benefácere, an male: ánimam salvam fácere, an pérdere? Et circumspéctis ómnibus dixit hómini: Exténde manum tuam. Et exténdit: et restitúta est manus ejus. Ipsi autem repléti sunt insipiéntia, et colloquebántur ad ínvicem, quidnam fácerent Jesu. Et dicitur Credo.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 6, 6-11.

Za onoho času se stalo v druhou sobotu, že Ježíš vešel do synagogy a učil. A byl tam člověk, jehož pravá ruka byla uschlá. I pozorovali ho zákoníci a fariseové, bude-li v sobotu uzdravovat, aby nalezli, z čeho by ho obžalovali. On však znal myšlení jejich; i řekl člověku, jenž měl uschlou ruku: „Vstaň a postav se doprostřed.“ I vstal a postavil se. Ježíš pak řekl k nim: „Ptám se vás: je dovoleno v sobotu dobře činit čili zle, život zachovat čili zahubit?“ A pohleděv kolem na ně na všechny, řekl tomu člověku: „Vztáhni ruku svou.“ I vztáhl a ruka jeho byla uzdravena. Oni však naplnili se nesmyslností a umlouvali se vespolek, co by učinili Ježíšovi.

Následuje Credo.

Offertorium. Job. 14, 7.

Lignum habet spem, si praecísum fúerit, rursum viréscit, et rami ejus púllulant.

Obětování. Job. 14, 7.

Strom ten naději má; jestliže jej podetnou, zelená se, a jeho ratolesti pučí.

Secreta

Ut, quae tibi, Dómine, offérimus, dona tuo sint digna conspéctu: beáti Joánnis et Sanctórum, quos

Tichá modlitba

Aby dary, Pane, které ti obětujeme, byly hodny pohledu tvého, nechť souhlasně zaznívá zbožná pří-

ejus ópera expósitos in templis cólimus, pia suffragátio conspíret. Per Dóminum nostrum . . .

mluva svatého Jana a Svatých, které jeho přičiněním v kostelích vystavené ctíme. Skrze Pána.

Communio. Ps. 36, 17.

Bráchia peccatórum conteréntur, confírmat autem justos Dóminus.

K přijímání. Ž. 36, 17.

Ramena bezbožníků budou spřerážena, spravedlivé však Hospodin podpírá.

Postcommunio

Sumpta nos, quáesumus, Dómine, dona caeléstibus armis tueántur: et beáti Joánnis patrocínia circúmdent Sanctórum unánimi suffrágio cumuláta; quorum imágines evícit in Ecclésia esse venerándas. Per Dóminum nostrum Jesum Christum . . .

Po přijímání

Přijaté dary, prosíme, Pane, nechť nás chrání nebeskou zbraní a nechť nás obklopí ochrana svatého Jana, sesílená jednomyslnou přímluvou Svatých, o jejichž obrazech dokázal, že mají býti v Církvi uctívány. Skrze Pána našeho . . .

28. března

Sv. Jana Kapistrána

vyznavače, † 1456 v Illoku

Introitus. Habac. 3, 18-19.

Ego autem in Dómino gaudébo: et exsultábo in Deo, Jesu meo: Deus Dóminus fortitúdo mea. Ps. 80, 2. Exsultáte Deo, adjutóri nostro, jubiláte Deo Jacob. ℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui . . .

Vstup. Habak. 3, 18-19.

Já pak budu se radovati v Pánu a plesati budu v Bohu, Spasiteli svém. Hospodin, Pán můj, je síla moje. Ž. 80, 2. Plesejte Bohu, jenž jest pomoc naše, jásejte Bohu Jakubovu. ℣. Sláva Otci . . .

Oratio

Deus, qui per beátum Joánnem fidéles tuos in virtúte sanctíssimi nómi-

Modlitba

Bože, jenž si dal věřícím svým skrze svatého Jana v síle nejsvětějšího

nis Jesu de Crucis inimícis triumpháre fecísti: praesta, quáesumus; ut, spirituálium hóstium, ejus intercessióne, superátis insídiis, corónam justítiae a te accípere mereámur. Per eúndem Dóminum.

jména Ježíšova nad nepřáteli kříže zvítěziti, uděl, prosíme, abychom na jeho přímluvu po přemožení úkladů duchovních nepřátel zasloužili si od tebe obdržeti korunu spravedlnosti. Skrze téhož . . .

Připomínka všedního dne (s jeho Evang. na konci mše) a Za přímluvu Svatých (str. 136, 138, 139).
V pašijovém týdnu se neříká třetí modlitba.
Epištola Moudr. 10, 10-14 (str. 13*).

Graduale. Ps. 21, 24 et 25.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum: univérsum semen Jacob, glorificáte eum. ℣. Tímeat eum omne semen Israel: quóniam non sprevit, neque despéxit deprecatiónem páuperis.

Stupňový zpěv. Ž. 21.

Kteří se bojíte Hospodina, chvalte ho; oslavuj ho celé pokolení Jakubovo. ℣. Chvěj se před ním všecko potomstvo Israelovo, neboť nepohrdl, ani neopovrhl prosbou ubohého.

Tractus. Exodi 15, 2 et 3.

Fortitúdo mea et laus mea Dóminus, et factus est mihi in salútem: iste Deus meus, et glorificábo eum. ℣. Dóminus quasi vir pugnátor, omnípotens nomen ejus. ℣. Judith 16, 3. Dóminus cónterens bella: Dóminus nomen est illi.

Tractus. 2 Mojž. 15.

Hospodin je síla má i sláva moje, a stal se mojí spásou. On jest Bohem mým, proto jej budu oslavovat. ℣. Hospodin jest jako bojovník, všemohouci jest jméno jeho. ℣. Jud. 16, 3. Pán války dokonává, Hospodin jest jméno jeho.

V době velikonoční říká se místo Stupňového zpěvu a Traktu:

Allelúja, allelúja. Ps. 58, 17. Ego autem cantábo fortitúdinem tuam: et exsultábo mane misericórdiam tuam. Allelúja. ℣. Quia factus es suscéptor meus, et refúgium meum in die tribulatiónis meae.

Aleluja, aleluja. Ž. 58, 17. Já pak opěvovati budu sílu tvou, a z rána radovati se budu nad milosrdenstvím tvým. ℣. Neboť tys se stal obráncem a útočištěm mým v čas soužení mého. Aleluja.

Evangelium Luk. 9, 1-6 (str. 608).

Offertorium. Ecc. 46, 6.

Invocávit Altíssimum poténtem in oppugnándo inimícos úndique, et audívit illum magnus et sanctus Deus.

Obětování. Sir. 46, 6.

Vzýval Nejvyššího vládce, když doráželi na něho nepřátelé odevšad, i vyslyšel ho velký a svatý Bůh.

Secreta

Sacrifícium, Dómine, quod immolámus, placátus intende: ut, intercedénte beáto Joánne Confessóre tuo, ad conteréndas inimicórum insídias nos in tuae protectiónis securitáte constítuat. Per Dóminum ...

Tichá modlitba

Na oběť, Pane, kterou jsme přinesli, usmířen pohleď, aby, na přímluvu svatého Jana, vyznavače tvého, postavila nás do bezpečné tvé ochrany, by úklady nepřátel byly zmařeny. Skrze Pána ...

Communio. Sap. 10, 20.

Decantavérunt, Dómine, nomen sanctum tuum, et victrícem manum tuam laudavérunt.

K přijímání. Moudr. 10.

Opěvali, Pane, svaté jméno tvé, a chválili tvou vítěznou ruku.

Postcommunio

Repléti alimónia coelésti et spirituáli póculo recreáti, quaesumus, omnípotens Deus: ut, intercedénte beáto Joánne Confessóre tuo, nos ab hoste malígno defendas, et Ecclésiam tuam perpétua pace custódias. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Po přijímání

Nasyceni jsouce nebeským pokrmem a občerstveni jsouce duchovním nápojem, prosíme, všemohoucí Bože, abys nás na přímluvu svatého Jana, vyznavače svého, proti zlému nepříteli bránil a Církev svou věčným mírem chránil. Skrze Pána ...

Sedmibolestné Panny Marie

Neposkvrněná Panna svým „Staň se" nejenom že pojala do svého srdce moře blaženosti, ale také moře bolesti a utrpení. Vždyť věděla, že Syn Boží, jenž se uhostil pod jejím srdcem, bude umučen za svůj lid. Se Synem trpěla i Matka. Každý nový den jí jasněji připomínal, jakých muk jednou zakusí. Nesla je dobrovolně a oddána do vůle Boží. Jaké neskonalé víry a pokorné poslušnosti byla, že se nevrhla na katany svého Syna, jak by to každá světská matka učinila!

U kříže stála a vypila se svým Synem kalich utrpení až na dno. Tím spolupůsobila při našem vykoupení a právě v tomto nejbolestnějším okamžiku si zasloužila, aby Synem Božím byla prohlášena za Matku veškerého pokolení lidského. Tehdy se uskutečnilo proroctví Simeonovo: „Tvou duší pronikne meč!" Není matky, není člověka, jenž by byl kdy více trpěl než tato panenská Matka! Ale právě proto můžeme a máme se k ní utíkati ve všech svých bolestech, neboť zná jejich hořkost a její dobrotivé srdce dovede nám dáti útěchy.

Introitus. Joann. 19, 25.

Stabant juxta crucem Jesu Mater ejus, et soror Matris ejus, María Cléophae, et Salóme, et María Magdaléne. V. ib. 26 et 27. Múlier, ecce fílius tuus: dixit Jesus: ad discípulum autem: Ecce mater tua. V. Glória Patri..

Vstup. Jan 19, 25.

Stály u kříže Ježíšova jeho Matka, a sestra Matky jeho Marie Kleofášova, a Salome a Maria Magdalena. V. tamt. 26 a 27. „Ženo, hle syn tvůj," řekl Ježíš; učedníkovi pak: „Hle, matka tvá!" V. Sláva Otci ...

Oratio

Deus, in cujus passióne, secúndum Simeónis prophetíam, dulcíssimam ánimam gloriósae Vírginis et Matris Maríae dolóris grádius pertransívit: concéde propítius; ut, qui transfixiónem ejus et passiónem venerándo recólimus, gloriósis méritis et précibus ómnium Sanctórum Cruci fidéliter astántium intercedéntibus, passiónis tuae effectum felícem consequámur: Qui vivis ...

Modlitba

Bože, při jehož umučení podle proroctví Simeonova, nejsladší duši přeslavné Panny a Matky Marie meč bolesti pronikl, popřej milostivě, abychom, kteří probodení její a utrpení s úctou vzpomínáme, pro slavné zásluhy a přímluvy všech Svatých, kteří věrně u Kříže stáli, blahého účinku umučení tvého došli. Jenž žiješ a kraluješ s Bohem Otcem v jednotě Ducha Svatého.

Ve votivních mších říká se následující modlitba:

Oratio

Intervéniat pro nobis, quaesumus, Dómine Jesu Christe: nunc, et in hora

Modlitba

Prosíme, Pane Ježíši Kriste, nechť oroduje za nás u tvé laskavosti nyní

mortis nostrae, apud tuam cleméntiam beáta Virgo María, Mater tua: cujus sacratíssimam ánimam in hora tuae passiónis dolóris gládius pertransívit: Qui vivis . . .

i v hodinu smrti naší svatá Panna Maria, Matka tvá, jejíž přesvatou duši v hodinu tvého utrpení meč bolesti pronikl. Jenž žiješ a kraluješ s Bohem Otcem v jednotě Ducha...

Léctio
libri Judith. 13, 22 et 23-25.

Čtení
z knihy Judit. 13,22 a 23-25.

Slova dnešní Epištoly promluvil Osiáš k hrdince Juditě, která s nasazením vlastního života usmrtila Holoferna, který zpupně škodil jejímu lidu. Judita je předobrazem Panny Marie, která za spásu lidstva oběťovala vlastního Syna a tím přemohla úhlavního nepřítele lidí — Satana.

Benedíxit te Dóminus in virtúte sua, quia per te ad níhilum redégit inimícos nostros. Benedícta es tu fília a Dómino Deo excélso, prae ómnibus muliéribus super terram. Benedíctus Dóminus, qui creávit coelum et terram: quia hódie nomen tuum ita magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum, qui mémores fúerint virtútis Dómini in aetérnum, pro quibus non pepercísti ánimae tuae propter angústias et tribulatiónem géneris tui, sed subvenísti ruínae ante conspéctum Dei nostri.

Požehnal tebe Hospodin mocí svou, nebo skrze tebe na nic přivedl nepřátele naše. Požehnaná's ty, dcero, od Hospodina, Boha nejvyššího, nade všecky ženy na zemi! Požehnaný Hospodin, který stvořil nebe i zemi, nebo dnes jméno tvé tak zvelebil, že nevymizí chvála tebe z úst lidí, ale pamětlivi budou moci Hospodinovy na věky, žes pro ně, pro tíseň a svízele národa svého nešetřila života svého, ale přispěla jsi na pomoc, aby nezahynul před obličejem Boha našeho.

Graduale

Dolorósa et lacrimábilis es, Virgo María, stans juxta Crucem Dómini Jesu Fílii tui Redemptóris. V. Virgo Dei Génitrix, quem totus non capit orbis, hoc

Stupňový zpěv

Bolestná a uslzená jsi, Panno Maria, stojíc u kříže Pána Ježíše, Syna svého, Vykupitele. V. Panno, Boží Rodičko, ten, jehož celý svět nemůže obsáh-

Crucis fert supplícium auctor vitae factus homo.

Allelúja, allelúja. V. Stabat Sancta María, coeli Regína, et mundi Dómina, juxta Crucem Dómini nostri Jesu Christi dolorósa. Allelúja.

nouti, nese tuto pokutu Kříže, vtělený původce života.

Aleluja, aleluja. V. V bolestech stála svatá Maria, Královna nebes a Panovnice světa, u Kříže Pána našeho Ježíše Krista. Aleluja.

V době postní říká se místo Aleluja s veršem:

Tractus

Stabat sancta María, coeli Regína, et mundi Dómina, juxta Crucem Dómini nostri Jesu Christi dolorósa. V. Thren. 1, 12. O vos omnes, qui transítis per viam, atténdite, et vidéte, si est dolor sicut dolor meus.

Traktus

V bolestech stála svatá Maria, Královna nebes a Panovnice světa, u Kříže Pána našeho Ježíše Krista. V. Pláč Jerem. 1, 12. O, vy všichni, kteří jdete cestou kolem, pozorujte a vizte, je-li ještě bolest, jako bolest moje.

V době velikonoční říká se místo Stupňového zpěvu a Traktu:

Allelúja, allelúja. V. Stabat Sancta María, coeli Regína et mundi Dómina, juxta Crucem Dómini nostri Jesu Christi dolorósa. Allelúja.

V. Thren. 1, 12. O vos omnes, qui transítis per viam, atténdite, et vidéte, si est dolor sicut dolor meus. Allelúja.

Aleluja, aleluja. V. V bolestech stála svatá Maria, Královna nebes a Panovnice světa, u Kříže Pána našeho Ježíše Krista. Aleluja.

V. Pláč Jerem. 1, 12. O, vy všichni, kteří jdete cestou kolem, pozorujte a vizte, je-li ještě bolest, jako bolest moje. Aleluja.

Sekvence

Tato něžná sekvence pochází pravděpodobně od Františkána Jacopone da Todi († 1306).

Stabat Mater dolorósa juxta Crucem lacrymósa, dum pendébat Fílius.

Cujus ánimam geméntem, contristátam et doléntem, petransívit gládius.

Stojí Matka zarmoucená, slzy prolévá a sténá u Kříže, kde Syn jí pněl.

Její duši bědující, plnou smutku, bolestící, pronik' meč a v hrudi tkvěl.

O quam tristis et afflícta fuit illa benedícta Mater Unigéniti!

Quae moerébat, et dolébat, pia Mater, dum vidébat nati poenas ínclyti.

Quis est homo, qui non fleret, Matrem Christi si vidéret in tanto supplício?

Quis non posset contristári, Christi Matrem contemplári doléntem cum Fílio?

Pro peccátis suae gentis vidit Jesum in torméntis, et flagéllis súbditum.

Vidit suum dulcem natum moriéndo desolátum, dum emísit spíritum.

Eja Mater fons amóris, me sentíre vim dolóris fac, ut tecum lúgeam.

Fac, ut árdeat cor meum in amándo Christum Deum, ut sibi compláceam.

Sancta Mater, istud agas, crucifíxi fige plagas cordi meo válide.

Tui nati vulneráti, tam dignáti pro me pati, poenas mecum dívide.

Fac me tecum pie flere, crucifíxo condolére, donec ego víxero.

Juxta Crucem tecum stare, et me tibi sociáre in planctu desídero.

Virgo vírginum praeclára, mihi jam non sis amára: fac me tecum plángere.

Fac, ut portem Christi

Kterak sklácena je Panna, jak je smutná požehnaná, která Boží Matkou jest!

Jak jen lkala, naříkala, Rodička když nazírala na slavného Syna trest!

Kdož by mohl neplakati, kdyby viděl Krista Máti v tomto ponížení zlém!

Komu srdce nerozdírá, na Matku když Boží zírá, kterak truchlí se Synem!

Pro hřích z rodu svého lidí Syna na mučidlech vidí, vidí metly, příval ran.

Zří jej zmírat oko Matky, zří, jak opuštěn Syn sladký, zří, jak pustil duši Pán.

Eja, Matko, Lásky zdroji, dej mi cítit bolest tvoji, dej, bych s tebou zaplakal!

Dej, by srdce moje plálo, dej, by Boha milovalo, bych si Krista oblíbil!

Prosím o to, Matko milá, bys mi rány v srdce vryla, dej by můj byl Kristův Kříž, každá rána, jež mu dána! Muka Pána požehnaná se mnou Matko rozděliž!

Dej mi s tebou slzy líti, se Synem dej soustrast míti, dokud budu žíti jen!

Dej mi místo vedle Kříže, společenství svojí tíže, dej, ať sdílím bol a sten!

Panno Panen, v celém žití nemáš mi již trpkou býti, se mnou Matko sdílej pláč!

Dej, bych snesl, Pán že

mortem, passiónis fac consórtem, et plagas recólere.

Fac me plagis vulnerári, fac me cruce inebriári, et cruóre Fílii.

Flammis ne urar succénsus, per te, Virgo, sim defénsus in die Judícii.

Christe, cum sit hinc exíre, da per Matrem me veníre ad palmam victóriae.

Quando corpus moriétur, fac ut ánimae donétur Paradísi glória. Amen.

klesl, k účastenství muk se vznesl, sčítat rány — dáti rač, bych byl ranou Syna zraněn, Křížem opojen a chráněn, krví Syna očištěn, zbaven věčných žárů trudu. Skrze tebe chráněn budu Matko Páně v soudný den!

Až mi bude odtud jíti, Kriste, rač mi uděliti Matkou palmu vítěznou!

Tělo bude umírati, duši mé pak račiž dáti slávu Ráje blaženou! Amen.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Joánnem. c. 19.

† Slova sv. Evangelia podle Jana. 19, 25-27.

Několika málo slovy načrtává dnešní Evangelium dojemný obraz: nejčistší z žen pod křížem svého Syna. Kristus odevzdává nás v osobě sv. Jana za dítky Marii Panně a nám všem ji dává za Matku. S jakou tedy nesmírnou důvěrou se musíme k ní obraceti!

In illo témpore: Stabant juxta crucem Jesu Mater ejus, et soror Matris ejus María Cléophae, et María Magdaléne. Cum vidísset ergo Jesus Matrem, et discípulum stantem, quem diligébat, dicit Matri suae: Múlier, ecce fílius tuus. Deínde dicit discípulo: Ecce Mater tua. Et ex illa hora accépit eam discípulus in sua. Credo.

Za onoho času stály u kříže Ježíšova jeho Matka a sestra Matky jeho Maria Kleofášova a Maria Magdalena. Tedy Ježíš uzřev Matku a toho učedníka, kterého miloval, an tu stojí, řekl Matce své: „Ženo, hle, syn tvůj.“ Poté řekl učedníkovi: „Hle, matka tvá.“ A od té chvíle přijal ji ten učedník k sobě. Credo.

Offertorium

Rocordáre, Virgo, Mater Dei, dum stéteris in conspéctu Dómini, ut loquáris pro nobis bona, et ut avér-

Obětování

Pomni, Panno, Matko Boží, až budeš státi před tváří Páně, abys přimlouvala se za nás a aby

tat indignatiónem suam a nobis.

odvrátil hněv svůj od nás.

Secreta

Offérimus tibi preces et hóstias, Dómine Jesu Christe, humíliter supplicántes: ut, qui Transfixiónem dulcíssimi spíritus beátae Maríae, Matris tuae, précibus recensémus, suo suorúmque sub Cruce Sanctórum consórtium multiplicáto piíssimo intervéntu, méritis mortis tuae, méritum cum beátis habeámus. Qui vivis et regnas . . .

Tichá modlitba

Přinášíme ti modlitby a oběti, Pane Ježíši Kriste, pokorně prosíce, abychom, kteřížto na modlitbách Probodení nejsladší duše blahoslavené Marie, Matky tvé, vzpomínáme, na mnohonásobnou nejdobrotivější přímluvu její a Svatých, s ní pod Křížem sdružených, pro zásluhy smrti tvé s blaženými odměnu měli. Jenž žiješ . . .

Preface: o Panně Marii (str. 40).

Communio

Felíces sensus beátae Maríae Vírginis, qui sine morte meruérunt martýrii palmam sub Cruce Dómini.

K přijímání

Šťastné smysly blahoslavené Marie Panny, které beze smrti získaly palmu mučednictví pod Křížem Páně.

Postcommunio

Sacrifícia, quae súmpsimus, Dómine Jesu Christe, Transfixiónem Matris tuae et Vírginis devóte celebrántes, nobis ímpetrent apud cleméntiam tuam omnis boni salutáris effectum. Qui vivis . . .

Po přijímání

Oběti, které jsme přijali, Pane Ježíši Kriste, slavíce zbožně Probodení Matky tvé a Panny, nechť nám vymohou u dobrotivosti tvé všeho spasného dobra. Jenž žiješ a kraluješ . . .

Svátky v dubnu

2. dubna

Sv. Františka z Pauly

vyznavače a zakladatele Řádu, † 1507 v Plessis-les-Tours

Mše sv. „Justus" (str. 56*), vyjímaje:

Oratio

Deus, humílium celsitúdo, qui beátum Francíscum Confessórem Sanctórum tuórum glória sublimásti: tríbue, quaesumus; ut, ejus méritis et imitatióne, promíssa humílibus praemia felíciter consequámur. Per Dóminum.

Modlitba

Bože, povýšení pokorných, jenž jsi svatého vyznavače Františka slávou Svatých svých povýšil, uděl, prosíme, abychom jeho zásluhami a následováním odměny, která je pokorným slíbena, šťastně dosáhli. Skrze Pána . . .

V době svatopostní připomínka všedního dne (s jeho Evang. na konci mše.)

Epištola Filip. 3, 7-12 (str. 800).

Secreta

Haec dona devótae plebis, Dómine, quibus tua cumulámus altária, beáti Francísci méritis tibi grata, nobísque salutária, te miseránte, reddántur. Per Dóminum . . .

Tichá modlitba

Tyto dary oddaného lidu, Pane, které kupíme na tvé oltáře, nechť přímluvami svatého Františka stanou se ti libými, nám pak, pro tvé milosrdenství, spasnými. Skrze.

Postcommunio

Sumpta, Dómine, sacraménta coeléstia, beáto Francísco Confessóre tuo intercedénte, precámur: ut et temporális vitae subsídia nobis cónferant et aetérnae. Per Dóminum.

Po přijímání

Přijaté nebeské svátosti, Pane, prosíme, nechť na přímluvu svatého Františka, vyznavače tvého, přispějí nám ku pomoci i pro život časný i věčný. Skrze Pána našeho . . .

4. dubna

Sv. Isidora

biskupa, vyznavače a Učit. Církve, † 636

Mše sv. „In medio" (str. 48*).

V době svatopostní připomínka všedního dne (s jeho Evang. na konci mše).

5. dubna

Sv. Vincence Ferreri,

vyznavače, † 1419

Mše sv. „Os justi" (str. 53*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Vincéntii Confessóris tui méritis et praedicatióne illustráre dignátus es: concéde nobis fámulis tuis; ut et ipsíus instruámur exémplis, et ab ómnibus, ejus patrocínio, liberémur advérsis. Per Dóminum.

Modlitba

Bože, jenž jsi Církev svou zásluhami a kázáním svatého Vincence, vyznavače svého, osvítiti ráčil, uděl nám, svým služebníkům, abychom i poučeni byli jeho příklady i osvobozeni byli jeho ochranou od všeho protivenství. Skrze Pána našeho . . .

V době svatopostní připomínka všedního dne (s jeho Evang. na konci mše).

11. dubna

Sv. Lva I.

papeže, vyznavače a Učitele Církve, † 461 v Římě

Mše sv. „In medio" (str. 48*), vyjímaje:

Oratio

Exaúdi, quaesumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti Leónis Confessóris tui atque Pontíficis sollemnitáte deférimus: et, qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Modlitba

Vyslyš, prosíme, Pane, prosby naše, které o slavnosti svatého Lva, vyznavače tvého a biskupa, pronášíme a pro zásluhy toho, jenž ti tak věrně sloužil, ode všech nás oprost hříchů. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

V době svatopostní připomínka všedního dne (s jeho Evang. na konci mše).

Epištola Eccli. 39, 6-14 (str. 52*).
Evangelium Mat. 16, 13-19 (str. 811). Credo.

Offertorium. Ps. 88.

Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: manus enim mea auxiliábitur ei, et bráchium meum confortábit eum.

Obětování. Ž. 88,21-22.

Vyvolil jsem Davida, služebníka svého, olejem svatým pomazal jsem jej. Proto bude ruka má mu pomáhati a ráme mé jej posílí.

Secreta

Sancti Leónis Confessóris tui atque Pontíficis, quaesumus, Dómine, ánnua solémnitas pietáti tuae nos reddat accéptos: ut, per haec piae placatiónis offícia, et illum beáta retribútio comitétur, et nobis grátiae tuae dona conciliet. Per Dóminum . . .

Tichá modlitba

Výroční slavnost svatého Lva, vyznavače tvého a biskupa, prosíme, Pane, nechť nás dobrotivosti tvé učiní přijemnými, aby těmito úkony zbožného smíření i jej blažená odplata provázela i nám dary milosti tvé zjednala. Skrze Pána našeho . . .

Communio. Matth. 24,46-47.

Beátus servus, quem, cum vénerit dóminus, invénerit vigilántem: amen dico vobis, super ómnia bona sua constítuet eum.

K přijímání. Mat. 24.

Blahoslavený služebník, jejž pán, přijda, nalezne bdícího. Amen, pravím vám, nad vším statkem svým jej ustanoví.

Postcommunio

Deus, fidélium remunerátor animárum: praesta, ut beáti Leónis Confessóris tui atque Pontíficis, cujus venerándam celebrámus festivitátem, précibus indulgéntiam consequámur. Per Dóminum . . .

Po přijímání

Bože, odplatiteli věrných duší, popřej, abychom na prosby svatého Lva, vyznavače tvého a biskupa, jehož ctihodnou památku slavíme, odpuštění došli. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

13. dubna

Sv. Hermenegilda

mučedníka, † 584 ve Španělsku

Mimo dobu velikonoční mše sv. „In virtute" (str. 12*), v době velikonoční mše sv. „Protexisti" (str. 33*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui beátum Hermenegildum Mártyrem tuum coelésti regno terrénum postpónere docuísti: da, quaesumus, nobis, ejus exémplo cadúca despícere

Modlitba

Bože, jenž jsi učil svatého Hermenegilda, mučedníka svého, dávati přednost království nebeskému před pozemským, dej nám, prosíme, abychom po jeho

atque aetérna sectári. Per Dóminum nostrum Jesum Christum ...

příkladu pomíjejícím pohrdali a následovali věčné. Skrze Pána našeho ...

V době svatopostní připomínka všedního dne (s jeho Evang. na konci mše) a Za přímluvu Svatých (str. 136, 138, 139).
V době velikonoční druhé a třetí modlitby (str. 554).
Evangelium Luk. 14, 26-33 (str. 7*).

Secreta

Munéribus nostris, quaesumus, Dómine, precibúsque suscéptis: et coeléstibus nos munda mystériis, et cleménter exaúdi. Per Dóminum nostrum ...

Tichá modlitba

Dary naše, prosíme, Pane, a modlitby přijmi, nebeskými tajemstvími nás očisť a milostivě vyslyš. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého ...

Postcommunio

Da, quaesumus, Dómine, Deus noster: ut, sicut tuórum commemoratióne Sanctórum, temporáli gratulámur offício; ita perpétuo laetémur adspéctu. Per Dóminum...

Po přijímání

Dej, prosíme, Pane, Bože náš, abychom, jako se časným slavením památky tvých Svatých těšíme, tak se radovali věčně z patření na ně. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

14. dubna

Sv. Justina

mučedníka, † 166 v Římě

Introitus. Ps. 118, 85 et 46.

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes, sed non ut lex tua: ego autem loquébar de testimóniis tuis in conspéctu regum et non confundébar. (T. P. Allelúja, allelúja.) Ps. ibid. 1. Beáti immaculáti in via, qui ámbulant in lege Dómini. ℣. Glória Patri...

Vstup. Ž. 118, 85 a 46.

Nešlechetníci vyprávěli mi bajky, které nejsou jako tvůj zákon, já však jsem mluvil o příkazech tvých před králi a nebyl jsem zahanben. (Aleluja, aleluja.) Ž. tamt. 1. Blahoslavení na cestě, kteří chodí v zákoně Hospodinově. ℣. Sláva Otci ...

Oratio

Deus, qui per stultítiam

Modlitba

Bože, jenž jsi bláznov-

Crúcis eminéntem Jesu Christi sciéntiam beátum Justínum Mártyrem mirabíliter docuísti: ejus nobis intercessióne concéde; ut, errórum circumventióne depúlsa, fídei firmitátem consequámur. Per eúndem Dóminum nostrum ...

stvím Kříže svatého mučedníka Justina podivuhodně vynikající vědě Ježíše Krista učil, uděl nám na jeho přímluvu, abychom, osidla bludů svrhnouce, získali pevnosti víry. Skrze téhož Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého ...

V době svatopostní připomínka všedního dne (s jeho Evang. na konci mše) a sv. Tiburcia atd. (viz. násl. mši).

Léctio

Epístolae beáti Pauli Ap. ad Corínthios 1 Cor. 1, 18-25 et 30.

Čtení

z prvního listu sv. Apoštola Pavla ke Korintským.

Fratres: Verbum crucis pereúntibus quidem stultítia est: iis autem, qui salvi fiunt, id est nobis, Dei virtus est. Scriptum est enim: Perdam sapiéntiam sapiéntium et prudéntiam prudéntium reprobábo. Ubi sápiens? ubi scriba? ubi conquisítor hujus sáeculi? Nonne stultam fecit Deus sapiéntiam hujus mundi? Nam quia in Dei sapiéntia non cognóvit mundus per sapiéntiam Deum: plácuit Deo per stultítiam praedicatiónis salvos fácere credéntes. Quóniam et Judæi signa petunt, et Graeci sapiéntiam quaerunt: nos autem praedicámus Christum crucifíxum: Judæis quidem scándalum, géntibus autem stultítiam, ipsis autem vocátis Judæis, atque Graecis, Chri-

Bratři, slovo o kříži je totiž pošetilostí pro ty, kdo hynou, pro ty však, kdo se zachraňují, to je pro nás, je mocí Boží. Neboť psáno je: „Zkazím moudrost mudrců a zavrhnu opatrnost opatrných“. Kde je mudrc, kde zákoník, kde vzdělanec tohoto věku? Neučinil-li Bůh pošetilostí moudrost toho světa? Neboť poněvadž v moudrosti Boží svět nepoznal Boha skrze tu moudrost, zalíbilo se Bohu skrze pošetilost v hlásání spasit ty, kdo věří. Vždyť jako židé vyžadují zázraky, tak pohané hledají moudrosti, my však hlásáme Krista ukřižovaného, pohoršení židům, pohanům pak pošetilost, ale těm, kdo jsou povoláni, židům i pohanům, Krista, Boží to moc, a

stum Dei virtútem et Dei sapiéntiam: quia, quod stultum est Dei, sapiéntius est homínibus: et, quod infírmum est Dei, fórtius est homínibus. Ex ipso autem vos estis in Christo Jesu, qui factus est nobis sapiéntia a Deo et justítia et sanctificátio et redémptio.

Boží moudrost; neboť pošetilá věc Boží je moudřejší než lidé a slabá věc Boží je mocnější nad lidi. Z něho však vy jste v Kristu Ježíši, který nám je učiněn od Boha moudrostí a spravedlností a posvěcení i vykoupením.

Graduale
1 Cor. 3, 19 et 20.

Sapiéntia hujus mundi stultítia est apud Deum, scriptum est enim: Dóminus novit cogitatiónes sapiéntium, quóniam vanae sunt. ℣. Ibid. 1, 19. Perdam sapiéntiam sapiéntium et prudéntiam prudéntium reprobábo.

Stupňový zpěv
1 Kor. 3, 19 a 20.

Moudrost tohoto světa je bláznovstvím u Boha, neboť psáno jest: „Hospodin zná myšlenky moudrých, že jsou marné.“ ℣. tamt. 1, 19. „Zkazím moudrost mudrců a zavrhnu opatrnost opatrných.“

Tractus
1 Cor. 2, 2 et 7-8.

Non judicávi me scire áliquid inter vos nisi Jesum Christum, et hunc crucifíxum. ℣. Lóquimur Dei sapiéntiam in mystério, quae abscóndita est, quam praedestinávit Deus ante sáecula in glóriam nostram. ℣. Quam nemo princípum hujus sáeculi cognóvit. Si enim cognovíssent, númquam Dóminum glóriae crucifixíssent.

Traktus
1 Kor. 2, 2 a 7-8.

Nesoudil jsem totiž, že bych co jiného věděl mezi vámi než Ježíše Krista a to ukřižovaného. ℣. Moudrost Boží tajemnou mluvíme, která byla skryta, a kterou Bůh od věčnosti předurčil k naší slávě. ℣. Kterou žádný z knížat tohoto světa nepoznal; neboť kdyby ji byli poznali, nikdy by nebyli ukřižovali Pána slávy.

V době velikonoční vynechá se Stupňový zpěv a Traktus a říká se:

Alleluja, alleluja. ℣. 1 Cor. 3, 19 et 20. Sapiéntia hujus

Aleluja, aleluja. ℣. 1 Kor. 3, 19 a 20. Moudrost to-

mundi stultítia est apud Deum, scriptum est enim: Dóminus novit cogitatiónes sapiéntium, quóniam vanae sunt. ℣. Philipp. 3, 8. Verúmtamen exístimo ómnia detriméntum esse propter eminéntem sciéntiam Jesu Christi, Dómini mei. Alleluja.

hoto světa je bláznovstvím u Boha, neboť psáno jest: „Hospodin zná myšlenky moudrých, že jsou marné.“ ℣. Filip. 3, 8. Všecko zajisté pokládám za škodné pro vznešenost poznání Ježíše Krista, mého Pána. Aleluja.

† Sequéntia sancti Evangélii sec. Lucam. 12, 2-8.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nihil opértum est, quod non revelétur, neque abscónditum, quod non sciátur. Quóniam quae in ténebris dixístis, in lúmine dicéntur: et quod in aurem locúti estis in cubículis, praedicábitur in tectis. Dico áutem vobis amícis meis: Ne terreámini ab his, qui occídunt corpus et post haec non habent ámplius, quid fáciant. Osténdam autem vobis, quem timeátis: timéte aum, qui, póstquam occíderit, habet potestátem míttere in gehénnam; ita dico vobis, hunc timéte. Nonne quinque pásseres véneunt dipóndio, et unus ex illis non est in oblivióne coram Deo? Sed et capílli cápitis vestri omnes numeráti sunt. Nolíte ergo timére: multis passéribus pluris estis vos. Dico autem vobis: Omnis quicúm-

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 12, 2-8.

Za onoho času Ježíš pravil učedníkům: „Nic zajisté není skryto, co nebude odkryto, ani tajno, co nebude zvěděno. Proto co jste pravili ve tmě, uslyší se na světle, a co jste mluvili do ucha v pokojích, bude se hlásat na střechách. Ale pravím vám, svým přátelům: Nebojte se těch, kdo zabíjejí tělo a potom nemají již, co by učinili. Ukáži vám, koho se máte bát; bojte se toho, jenž když usmrtí, má moc uvrhnout do pekla. Ano, pravím vám, toho se bojte. Zda neprodávají pět vrabců za dva pětihaléře? A ani jeden z nich není v zapomenutí před Bohem. Vždyť i vlasy na vaší hlavě jsou sečteny. Nebojte se tedy: Dražší jste nad mnoho vrabců. Pravím pak vám: Každého, kdo mne vyzná před lidmi, i Syn člověka vyzná před anděly Božími.

que conféssus fúerit me coram homínibus, et Fílius hóminis confitébitur coram Ángelis Dei.

Slova Evangelia jsou pro nás vybídnutím, abychom zanechali všech starostí a důvěřovali ve všem předobrému Bohu.

Offertorium. 1 Cor. 2, 2.

Non enim judicávi me scire áliquid inter vos, nisi Jesum Christum, et hunc crucifíxum. (Allelúja.)

Obětování. 1 Kor. 2, 2.

Nesoudil jsem totiž, že bych co jiného věděl mezi vámi, než Ježíše Krista a to ukřižovaného. (Aleluja.)

Secreta

Múnera nostra, Dómine Deus, benígnus súscipe: quorum mirábile mystérium sanctus Martyr Justínus advérsum impiórum calúmnias strénue defendit. Per Dóminum nostrum.

Tichá modlitba

Přijmi dobrotivě, Pane Bože, dary naše, jejichž podivuhodné tajemství svatý mučedník Justin proti pomluvám bezbožných udatně hájil. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Communio. 2 Tim. 4, 8.

Repósita est mihi coróna justítiae, quam reddet mihi Dóminus in illa die justus judex. (T. P. Allelúja.)

K přijímání. 2 Tim. 4, 8.

Uložena je pro mě koruna spravedlnosti, kterou mi dá v onen den Pán, spravedlivý soudce. (Aleluja.)

Postcommunio

Caelésti alimónia refécti, súpplices te, Dómine, deprecámur: ut, beáti Justíni Mártyris tui mónitis, de accéptis donis semper in gratiárum actióne maneámus. Per Dóminum nostrum.

Po přijímání

Občerstveni jsouce nebeským pokrmem, snažně tě, Pane, prosíme, abychom dle napomenutí svatého Justina, mučedníka tvého, vždy setrvali v díkučinění za obdržené dary. Skrze Pána . . .

14. dubna

Sv. Tiburcia, Valeriana a Maxima

mučedníků, † 230 v Římě

Mimo dobu velikonoční mše sv. „Sapientiam" (str. 25*), v době velik. mše sv. „Sancti tui" (str. 36*), vyjímaje:

Oratio

Praesta, quaesumus, omnípotens Deus: ut, qui sanctórum Mártyrum tuórum Tibúrtii, Valeriáni et Maximi sollémnia cólimus, eórum étiam virtútes imitémur. Per Dóminum.

Modlitba

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, abychom, konajíce slavnost svatých mučedníků tvých Tiburcia, Valeriana a Maxima, napodobili také jejich ctnosti. Skrze Pána . . .

V době svatopostní připomínka všedního dne (s jeho Evang. na konci mše).
V době velikonoční Epištola Moudr. 5, 1-5 (str. 34*).
Evangelium Jan 15, 1-7 (str. 35*).

Secreta

Haec hóstia, quaesumus, Dómine, quam sanctórum Mártyrum tuórum natalítia recenséntes offérimus, et víncula nostrae pravitátis absólvat, et tuae nobis misericórdiae dona concíliet. Per Dóminum.

Tichá modlitba

Tato oběť, prosíme, Pane, kterou obětujeme při vzpomínce narození tvých svatých mučedníků, nechť i pouta hříšnosti naší rozváže i nám dary milostrdenství tvého zjedná. Skrze Pána . . .

Po přijímání

Sacro múnere satiáti, súpplices te, Dómine, deprecámur: ut, quod débitae servitútis celebrámus offício, salvatiónis tuae sentiámus augméntum. Per Dóminum . . .

Po přijímání

Nasyceni jsouce svatým darem, snažně tě, Pane, prosíme, abychom, co službou povinné poddanosti slavíme, toho pocítili v sobě rozmnožení tvé spásy. Skrze Pána . . .

17. dubna

Sv. Aniceta

papeže a mučedníka, † 165 v Římě

Mše sv. „Protexisti" (str. 33*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui nos beáti Anicéti Mártyris tui atque Pontíficis ánnua sollemni-

Modlitba

Bože, jenž nás svatého Aniceta, mučedníka svého a biskupa, výroční slav-

táte laetíficas: concéde propítius; ut, cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum . . .

ností oblažuješ, popřej milostivě, abychom též požívali ochrany toho, jehožto narozeniny slavíme. Skrze Pána našeho . . .

V době velikonoční druhé a třetí modlitby (str. 554).

† Sequéntia s. Evangélii sec. Joánnem. c. 16, 20-22.

† Slova sv. Evangelia podle Jana. 16, 20-22.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Amen, amen dico vobis: quia plorábitis et flébitis vos, mundus autem gaudébit: vos vero contristabímini, sed tristítia vestra vertétur in gaúdium. Múlier cum parit, tristítiam habet, quia venit hora ejus: cum autem pepérerit púerum, jam non méminit pressúrae propter gaúdium, quia natus est homo in mundum. Et vos ígitur nunc quidem tristítiam habétis, íterum autem vidébo vos, et gaudébit cor vestrum: et gaudium vestrum nemo tollet a vobis.

Za onoho času pravil Ježíš učedníkům svým: „Vpravdě, vpravdě pravím vám: Vy budete kvíliti a plakati, ale svět se bude radovati; vy se budete rmoutiti, ale zármutek váš obrátí se v radost. Žena, když rodí, má zármutek, neboť přišla hodina její; když však porodila dítko, již nepamatuje na bolest pro radost, že se narodil člověk na svět. Tak i vy máte nyní zármutek, avšak opět vás uzřím a radovati se bude srdce vaše, a radosti vaší nikdo neodejme od vás.

Secreta

Múnera tibi, Dómine, dicáta sanctífica: et, intercedénte beáto Anicéto Mártyre tuo atque Pontífice, per éadem nos placátus inténde. Per Dóm.

Tichá modlitba

Dary tobě obětované, Pane, posvěť a usmířen jimi, na přímluvu svatého Aniceta, mučedníka svého, na nás milostivě pohleď. Skrze Pána . . .

Postcommunio

Haec nos commúnio, Dómine, purget a crímine: et, intercedénte beáto Anicéto Mártyre tuo atque Pontífice, coeléstis remédii fáciat esse consórtes. Per Dóminum . . .

Po přijímání

Toto přijímání, Pane, nechť nás očistí od hříchů a na přímluvu svatého Aniceta, mučedníka tvého a biskupa, nechť nás učiní účastny nebeského léku. Skrze Pána . . .

21. dubna

Sv. Anselma

biskupa, vyznavače a Učitele Církve, † 1109

Mše sv. „In medio" (str. 48*).

V benedikt. Řádu táž mše, vyjímaje:

Oratio

Ecclésiam tuam, quaésumus, Dómine, benígnus illústra: ut, beáti Anselmi Confessóris tui atque Pontíficis illumináta doctrínis, ad dona pervéniat sempitérna. Per Dóminum.

Modlitba

Církev svou, prosíme, Pane, dobrotivě osvěť, aby, osvícena jsouc naukami svatého Anselma, vyznavače tvého a biskupa, k darům dospěla věčným. Skrze Pána . . .

22. dubna

Sv. Sotera a Kaja

papežů a mučedníků, † 174, † 296

Mše sv. „Sancti tui" (str. 36*), vyjímaje:

Léctio

libri Apocalýpsis beáti Joánnis Apóst. c. 19, 1-9.

In diébus illis: Post haec ego Joánnes audívi quasi vocem turbárum multárum in coelo, dicéntium: Allelúja: salus, et virtus Deo nostro est: quia vera et justa judícia sunt ejus, qui judicávit de meretríce magna, quae corrúpit terram in prostitutióne sua, et vindicávit sánguinem servórum suó-

Čtení

ze Zjevení sv. Jana 19, 1-9.

V těchto dnech: Potom já Jan jsem uslyšel jako veliký hlas mnoha zástupů v nebi ani praví: „Aleluja, spása a sláva i moc jest Boha našeho, neboť pravé jsou a spravedlivé soudy jeho, ježto vykonal soud nad nevěstkou tou velikou, která pokazila zemi smilstvím svým, a pomstil krev služebníků

rum de mánibus ejus. Et íterum dixérunt: Allelúja. Et fumus ejus ascéndit in saecula saeculórum. Et cecidérunt senióres viginti quátuor, et quátuor animália, et adoravérunt Deum sedéntem super thronum, dicéntes: Amen: Allelúja. Et vox de throno exívit, dicens: Laudem dícite Deo nostro omnes servi ejus: et qui timétis eum, pusílli et magni. Et audívi quasi vocem turbae magnae, et sicut vocem aquárum multárum, et sicut vocem tonitruórum magnórum, dicéntium: Allelúja: quóniam regnávit Dóminus Deus noster omnípotens. Gaudeámus, et exsultémus, et demus glóriam ei: quia venérunt núptiae Agni, et uxor ejus praeparávit se. Et datum est illi, ut coopériat se býssino splendénti et cándido. Býssinum enim justificatiónes sunt sanctórum. Et dixit mihi: Scribe: Beáti, qui ad coenam nuptiárum Agni vocáti sunt.

svých z rukou jejich." A opět řekli: „Aleluja. A dým její vystupuje na věky věků." I padli dvacet čtyři starci a čtyři živočichové a poklonili se Bohu, jenž seděl na trůně, říkajíce: Amen, aleluja. A vyšel hlas s trůnu, jenž pravil: „Chvalte Boha našeho všichni služebníci jeho a kdo se ho bojíte, malí i velicí." I uslyšel jsem jako hlas zástupu četného a jako hlukot veliké vody a jako hřmění silného hromobití, které pravilo: „Aleluja, neboť ujal království Pán Bůh náš všemohoucí. Radujme se a plesejme a vzdejme mu chválu, neboť přišla svatba Beránkova a nevěsta jeho se připravila." A bylo jí dáno, aby se oblékla v jemné plátno běloskvoucí, čisté. Jemným plátnem totiž jsou spravedlivé skutky světců. I řekl mi: „Napiš: Blahoslavení jsou ti, kteří jsou povoláni k svatební hostině Beránkově."

23. dubna

Svatého Vojtěcha

biskupa pražského, mučedníka

Svatý Vojtěch narodil se na Libici r. 958 ze slavné rodiny Slavníkovců. Stal se nástupcem prvního pražského biskupa Dětmara r. 982. Pokřtil syna vévody Gejzy, Štěpána, jenž se stal později králem uherským a byl prohlášen za svatého. Protože se mu činily v Praze v jeho úřadě velké potíže, odešel se svolením papeže do benediktinského kláštera na Monte Cassino v Italii. Na prosbu českého knížete Boleslava II. vrátil se do Čech. Přivedl ssebou 12 mnichů, s nimiž založil první mužský klášter v Břevnově u Prahy. Když se mu činila nová protivenství, odešel navždy z Čech. Odebral se kázati Evangelium do Pruska, kdež byl r. 997 proboden kopím jednoho pohanského kněze.

Introitus. Ps. 63, 3.

Protexísti me, Deus, a convéntu malignántium, allelúja: a multitúdine operántium iniquitátem, allelúja, allelúja. Ps. ib. 2. Exaúdi, Deus, oratiónem meam, cum déprecor: a timóre inimíci éripe ánimam meam. ℣. Glória Patri . . .

Vstup. Ž. 63, 3.

Ochránil jsi mne, Bože, od shluku nešlechetníků, aleluja; od množství páchajících nepravost, aleluja, aleluja. Ž. tamt. 2. Vyslyš, Bože, modlitbu mou, když naříkám; z rukou hrozného nepřítele zachraň život můj. ℣. Sláva Otci . . .

Oratio

Deus, qui beátum Adalbértum, Mártyrem tuum atqae Pontíficem, glória et honóre coronáre dignátus es: tríbue, quaésumus; ut, quem salútis aetérnae minístrum habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in coelis. Per Dóminum nostrum . . .

Modlitba

Bože, jenž jsi svatého Vojtěcha, mučedníka svého a biskupa, slávou a ctí korunovati ráčil, uděl, prosíme, abychom, jehož jsme přisluhovatelem věčné spásy měli na zemi, přímluvcem zasloužili míti na nebi. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Připomínka sv. Jiří (viz násl. mši).
Epištola Žid. 5, 1-6 (str. 794).

Allelúja, Allelúja. ℣. Surréxit pastor bonus, qui pósuit ánimam suam pro óvibus suis: et pro rege suo mori dignátus est. Allelúja. ℣. Posuísti, Dómine, super caput eius corónam de lápide pretióso. Allelúja.

Aleluja, aleluja. ℣. Povstal pastýř dobrý, jenž položil život svůj za ovce své; a pro krále svého hoden byl zemříti. Aleluja. ℣. Položil jsi, Pane, na hlavu jeho korunu z kamení drahého. Aleluja.

Evangelium Jan 10, 11-16 (str. 556).

Offertorium. Ps. 20.

Posuísti, Dómine, in cápite eius corónam de lápide pretióso: vitam pétiit a te, et tribuísti ei, allelúja.

Obětování. Ž. 20, 4-5.

Položil jsi, Pane, na hlavu jeho korunu z kamení drahého; života žádal od tebe, i udělil jsi mu, aleluja.

Secreta

Piae devotiónis múnera, quae in honóre beáti Adalbérti, Mártyris tui atque Pontíficis tuae offérimus majestáti, aetérna nos felicitáte dignos effíciant: ad quam ipse fuso pro te sánguine méruit pervenire. Per Dóminum nostrum...

Tichá modlitba

Dary vroucí zbožnosti, které ke cti svatého Vojtěcha, mučedníka tvého a biskupa, tvé velebnosti obětujeme, nechť učiní nás věčné blaženosti hodnými, kteréž on, vyliv pro tebe krev, zasloužil si dojíti. Skrze Pána . . .

Communio. Joan. 10, 14.

Ego sum pastor bonus, allelúja, et cognósco oves meas et cognóscunt me meae, allelúja, allelúja.

K přijímání. Jan 10.

Já jsem pastýř dobrý, aleluja, a znám ovce své a znají mne mé, aleluja, aleluja.

Postcommunio

Pretiósi Córporis et Sánguinis tui Sacraménto refécti, quaésumus, Dómine, Deus noster: ut intercedénte beáto Adalbérto, Mártyro tuo atque Pontífice, purae fídei júgiter adhaeréntes, ad promíssa fidélibus gaúdia pervenire mereámur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Po přijímání

Svátostí předrahého Těla a Krve tvé občerstveni, prosíme, Pane, Bože náš, abychom na přímluvu svatého Vojtěcha, mučedníka tvého a biskupa, čisté víry ustavičně se přidržujíce, přislíbených věrným zasloužili si dojíti radostí. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

23. dubna

Sv. Jiří

mučedníka, † 303 v Palestyně

Mše sv. „Protexisti" (str. 33*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui nos beáti Geórgii Mártyris tui méritis et intercessióne laetíficas: concéde propítius; ut, qui tua per eum benefícia póscimus, dono tuae grátiae consequámur. Per Dóminum.

Modlitba

Bože, jenž nás zásluhami a přímluvou svatého Jiří, mučedníka svého, obšťastňuješ, uděl milostivě, abychom, žádajíce skrze něho tvá dobrodiní, darem tvé milosti jich dosáhli. Skrze Pána . . .

Druhé a třetí modlitby (str. 554).
Epištola 2 Tim. 2, 8-10; 3, 10-12 (str. 17*).

Secreta

Múnera, Dómine, oblata sanctífica, et intercedénte beáto Geórgio Mártyre tuo, nos per haec a peccatórum nostrórum mácula emúnda. Per Dóminum.

Tichá modlitba

Obětované dary, Pane, posvěť a na přímluvu svatého Jiří, mučedníka svého, nás skrze ně od skvrn našich hříchů očisť. Skrze Pána našeho . . .

Postcommunio

Súpplices te rogámus, omnípotens Deus: ut, quos tuis réficis sacraméntis, intercedénte beáto Geórgio Mártyre tuo, tibi étiam plácitis móribus dignánter tríbuas deservíre. Per Dóminum.

Po přijímání

Úpěnlivě tě prosíme, všemohoucí Bože, abys těm, které svými občerstvuješ svátostmi, na přímluvu svatého mučedníka svého Jiří udělil, aby ti také hodně libými sloužili mravy. Skrze Pána..

24. dubna

Sv. Fidelia ze Sigmaringy

mučedníka, † 1622 v Seewis v Graubünden

Mše sv. „Protexisti" (str. 33*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui beátum Fidélem, seráphico spíritus ardóre succénsum, in verae fídei propagatióne martýrii palma, et gloriósis

Modlitba

Bože, jenž jsi svatého Fidelia, serafickým žárem zapáleného, při rozšiřování pravé víry ráčil mučednickou palmou a slav-

miráculis decoráre dignátus es: ejus, quaesumus, méritis et intercessióne, ita nos per grátiam tuam in fide et caritáte confírma; ut in servítio tuo fidéles usque ad mortem inveníri mereámur. Per Dóminum.

nými zázraky okrášliti, prosíme, tak nás jeho zásluhami a přímluvou milostí svou ve víře a v lásce utvrď, abychom zasloužili si býti nalezeni ve tvé službě věrnými až do smrti. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

25. dubna

Sv. Marka

Evangelisty

Litanie větší (starší)

Shromáždění u sv. Petra

V tento den konají se prosebné průvody. K průvodu bere se mše sv. prosebná (str. 570) s litaniemi. Tento průvod koná se i tehdy, je-li vlastní svátek z liturgických důvodů přeložen na jiný den.

Mše sv. „Protexisti" (str. 33*), vyjímaje:

Oratio	Modlitba
Deus, qui beátum Marcum Evangelístam tuum, Evangélicae praedicatiónis grátia sublimásti: tribue, quaesumus, ejus nos semper et eruditióne profícere, et oratióne defendi. Per Dóminum.	Bože, jenž jsi svatého Marka, Evangelistu svého, milostí evangelního zvěstování pozvedl, uděl, prosíme, abychom stále i jeho vyučováním prospívali i modlitbou byli chráněni. Skrze Pána . . .

Připomínka prosebného dne (str. 570, 573).

Léctio	Čtení
Ezechiélis Prophétae cap. 1, 10-14.	z proroka Ezechiela 1, 10-14.
Similitúdo vultus quátuor animálium: fácies hóminis, et fácies leónis a dextris ipsórum quátuor: fácies autem bovis a sinístris ipsórum quátuor, et fácies áquilae désuper ipsórum quátuor. Fácies eórum et pennae eórum exténtae désuper: duae pennae singulórum jungebántur, et duae tegébant córpora eórum: et unumquódque eórum coram fácie sua ambulábat: ubi erat ímpetus spíritus, illuc gradiebántur, nec revertebántur cum ambulárent. Et similitúdo animálium, aspéctus eórum quasi carbónum ignis ardéntium, et quasi aspéctus lampadárum. Haec erat vísio discúrrens in médio animálium, splendor ignis, et de igne fulgur egrédiens. Et animália ibant, et revertebántur in similitúdinem fúlguris coruscántis.	Byly pak podoby čtyř tvorů: podoba člověka, podoba lva na pravé straně těch čtyř živočichů, podoba býka na levé straně těch čtyř živočichů a podoba orla vzadu těch čtyř živočichů. Tváře jejich a křídla jejich byla do výše pozdvižena; dvě křídla každého z nich se dotýkala, a dvě přikrývala těla jejich. Každý ten živočich chodil čelem vpřed; kam je duch pudil, tam kráčeli, a neobraceli se, když chodili. A bylo zříti, že podoba živočichů je jako uhlí, planoucí ohněm, a jako by hleděl člověk na pochodně; mezi živočichy kmital se velmi jasný oheň, a z ohně vycházely blesky. A ti živočichové chodili sem a tam jako kmitavý blesk.

Z tohoto místa proroka Ezechiela berou se symboly pro Evangelisty: člověk (anděl), lev, obětní býk a orel.

Evangelium Luk. 10, 1-9 (str. 851).

Secreta	Tichá modlitba
Beáti Marci Evangelístae tui solemnitáte, tibi múnera deferéntes, quaesumus, Dómine: ut, sicut illum praedicátio evangélica fecit gloriósum; ita nos ejus intercéssio et verbo et ópere tibi reddat accéptos. Per Dóminum.	O slavnosti svatého Marka, evangelisty tvého, přinášejíce tobě dary, prosíme, Pane, aby, jako jej evangelní zvěstování proslavilo, tak nechť jeho přímluva nás tobě v slově i skutku učiní příjemnými. Skrze Pána . . .
Postcommunio	**Po přijímání**
Tríbuant nobis, quaesumus, Dómine, contínuum tua sancta praesídium: quo, beáti Marci Evangelístae	Tvoje svátosti, prosíme, Pane, nechť nám stálou přispívají pomocí, kterou nechť nás na přímluvu

tui précibus, nos ab ómnibus semper tueántur advérsis. Per Dóminum.

svatého Evangelisty tvého Marka ode všech protivenství chrání. Skrze Pána.

26. dubna

Sv. Kleta a Marcelina

papežů a mučedníků, † 91, † 304

Mše sv. „Sancti tui" (str. 36*), vyjímaje:

Oratio

Beatórum Mártyrum paritérque Póntíficum Cleti et Marcellíni nos, Dómine, fóveat pretiósa conféssio: et pia júgiter intercéssio tueátur. Per Dóminum.

Modlitba

Drahocenné vyznání svatých mučedníku a papežů Kleta a Marcelina, Pane, nechť nás osvěží a laskavá přímluva stále chrání. Skrze Pána . . .

Druhé a třetí modlitby (str. 554).

27. dubna

Sv. Petra Kanisia

vyznavače a Učitele Církve, † 1597 ve Frýburku ve Švýcarsku

Mše sv. „In medio" (str. 48*). Credo, vyjímaje:

Oratio

Deus, qui ad tuéndam cathólicam fidem beátum Petrum Confessórem tuum virtúte et doctrína roborásti: concéde propítius; ut ejus exémplis et mónitis errántes ad salútem resipíscant, et fidéles in veritátis confessióne persevérant. Per Dóminum.

Modlitba

Bože, jenž jsi k obraně katolické víry svatého Petra, vyznavače svého, ctností a věděním utužil, uděl milostivě, aby jeho příkladem a napomínáním bloudící k spáse se vzpamatovali a věřící setrvali ve vyznávání pravdy. Skrze Pána našeho, Ježíše Krista..

28. dubna

Sv. Pavla z Kříže

vyznavače, † 1775 v Římě

Introitus. Gal. 2, 19-20.

Christo confíxus sum cruci: vivo autem, jam non ego; vivit vero in me Christus: in fide vivo Fílii Dei, qui diléxit me, et trádidit semetípsum pro me, allelúja, allelúja. Ps. 40, 2. Beátus, qui intélligit super egénum et paúperem: in die mala liberábit eum Dóminus. ℣. Glória Patri.

Vstup. Gal. 2, 19-20.

S Kristem jsem ukřižován, žiji pak nikoli už já, nýbrž žije ve mně Kristus. Žiji ve víře v Syna Božího, který mne miloval a sebe sama vydal za mě. Ž. 40, 2. Blažen, kdo se ujímá nuzného a chudého; v den osudný Pán ho vysvobodí. ℣. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému, jakož bylo . . .

Oratio

Dómine Jesu Christe, qui, ad mystérium Crucis praedicándum, sanctum Paulum singulári caritáte donásti, et per eum novam in Ecclésia famíliam floréscere voluísti: ipsíus nobis intercessióne concéde: ut, passiónem tuam júgiter recoléntes in téris, ejúsdem fructum cónsequi mereámur in caelis: Qui vivis et regnas.

Modlitba

Pane Ježíši Kriste, jenž jsi svatého Pavla k hlásání tajemství Kříže zvláštní láskou nadal a jenž jsi chtěl, aby skrze něho v Církvi nová rodina vzkvetla, uděl nám na jeho přímluvu, abychom, připomínajíce si stále tvé umučení na zemi, zasloužili si jeho plodů dosáhnouti v nebi. Jenž žiješ a kraluješ s Bohem . . .

Připomínka sv. Vitala: ze mše „In virtute" (str. 12*, 15*, 16*).

Léctio

Epístolae beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios 1 Cor. 1, 17-25.

Fratres: Non misit me Christus baptizáre, sed evangelizáre: non in sapiéntia verbi, ut non evacuétur Crux Christi. Verbum enim Crucis pereúntibus quidem stultítia est: iis autem, qui salvi fiunt, id est nobis, Dei virtus est. Scriptum est enim:

Čtení

z listu svatého Apoštola Pavla ke Korintským 1. Kor. 1, 17-25.

Bratři, vždyť Kristus neposlal mne křtít, nýbrž kázat Evangelium, a to nikoli moudrostí slovní, aby se nezmařil Kříž Kristův. Slovo o Kříži je totiž pošetilostí pro ty, kdo hynou, pro ty však, kdo se zachraňují, to je pro nás, je mocí Boží. Neboť psá-

Perdam sapiéntiam sapiéntium, et prudéntiam prudéntium reprobábo. Ubi sápiens? ubi scriba? ubi conquisítor hujus saéculi? Nonne stultam fecit Deus sapiéntiam hujus mundi? Nam quia in Dei sapiéntia non cognóvit mundus per sapiéntiam Deum: plácuit Deo per stultítiam praedicatiónis salvos fácere credéntes. Quóniam et Judáei signa petunt, et Graeci sapiéntiam quaerunt: nos autem praedicámus Christum crucifíxum: Judáeis quidem scándalum, gentílibus autem stultítiam, ipsis autem vocátis Judáeis, atque Graecis, Christum Dei virtútem, et Dei sapiéntiam: quia quod stultum est Dei, sapiéntius est homínibus: et quod infírmum est Dei, fórtius est homínibus.

no je: „Zkazím moudrost mudrců a zavrhnu opatrnost opatrných." Kde je mudrc, kde zákoník, kde vzdělanec tohoto věku? Neučinil-li Bůh pošetilostí moudrost tohoto světa? Neboť poněvadž v moudrosti Boží svět nepoznal Boha skrze tu moudrost, zalíbilo se Bohu skrze pošetilost v hlásání spasit ty, kdo věří. Vždyť jako židé vyžadují zázraky, tak pohané hledají moudrosti, my však hlásáme Krista ukřižovaného, pohoršení židům, pohanům pak pošetilost, ale těm, kdo jsou povoláni, židům i pohanům, Krista, Boží to moc a Boží moudrost; neboť pošetilá věc Boží je moudřejší než lidé a slabá věc Boží je mocnější nad lidi.

Allelúja, allelúja. V. 2. Cor. 5, 15. Pro ómnibus mórtuus est Christus: ut, et qui vivunt, jam non sibi vivant, sed ei, qui pro ipsis mórtuus est, et resurréxit. Allelúja. V. Rom. 8, 17. Si fílii, et haerédes: haerédes quidem Dei, cohaerédas autem Christi: si tamen compátimur, ut et conglorificémur. Allelúja.

Aleluja, aleluja. V. 2. Kor. 5, 15. Kristus zemřel za všecky, aby ti, kteří jsou živi, nežili už sobě, nýbrž tomu, jenž za ně umřel a z mrtvých vstal. Alleluja. V. Řím. 8, 17. Jsme-li však dítkami, tedy i dědici, dědici Božími a spoludědici Kristovými, ač-li spolu s ním trpíme, abychom s ním i oslaveni byli. Aleluja.

Evangelium Luk. 10, 1-9 (str. 851).

Offertorium. Ephes 5, 2.

Ambuláte in dilectióne, sicut et Christus diléxit nos, et trádidit semetípsum pro nobis oblatiónem, et hóstiam Deo in odórem suavitátis, allelúja.

Secreta

Caeléstem nobis, Dómine, praébeant mystéria haec passiónis et mortis tuae fervórem: quo sanctus Paulus, ea offeréndo, corpus suum hóstiam vivéntem, sanctam tibíque placéntem exhíbuit: Qui vivis et regnas.

Communio. 1 Petr 4, 13.

Communicántes Christi passiónibus gaudéte, ut in revelatióne glóriae ejus gaudeátis exsultántes, allelúja.

Postcommunio

Súmpsimus, Dómine, divínum sacraméntum, imménsae caritátis tuae memoriále perpétuum; tríbue, quáesumus; ut, sancti Pauli méritis et imitatióne, aquam de fóntibus tuis hauriámus in vitam aetérnam saliéntem, et tuam sacratíssimam passiónem córdibus nostris impréssam móribus et vita teneámus: Qui vivis et regnas.

Obětování. Efes. 5, 2.

Žijte v lásce, jakož i Kristus miloval nás a vydal sebe sama za nás v dar, a to v obět krvavou Bohu k vůni líbezné, aleluja.

Tichá modlitba

Tato tajemství umučení a smrti tvé, Pane, nechť nám poskytnou nebeskou horoucnost, s kterou svatý Pavel při jejich obětování vydal své tělo jako oběť živou, svatou a tobě libou. Jenž žiješ a kraluješ s Bohem . . .

K přijímání. 1 Petr 4, 13.

Majíce účast v utrpeních Kristových, radujte se, abyste také při zjevu slávy jeho se zaradovali s plesáním, aleluja.

Po přijímání

Přijali jsme, Pane, božskou svátost, ustavičnou památku tvé lásky nesmírné; uděl, prosíme, abychom zásluhami a následováním svatého Pavla čerpali z pramenů tvých vodu, která vtéká do života věčného a tvé přesvaté umučení, do srdcí našich vtisknuté, v mravech a životě obsahovali. Jenž žiješ a kraluješ s Bohem Otcem . . .

28. dubna

Sv. Vitala

mučedníka

Mše sv. „Protexisti" (str. 33*).

Druhé a třetí modlitby (str. 554).

29. dubna

Sv. Petra

mučedníka, † 1252 u Milána

Mše sv. „Protexisti" (str. 33*) vyjímaje:

Oratio

Praesta, quaesumus, omnípotens Deus, ut beáti Petri Mártyris tui fidem cóngrua devotióne sectémur: qui, pro ejúsdem fídei dilatatióne, martýrii palmam méruit obtinére. Per Dóminum.

Modlitba

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, abychom náležitou zbožností následovali víru svatého Petra, mučedníka tvého, který pro šíření téže víry zasloužil si obdržeti mučednickou palmu. Skrze Pána.

Čtení 2 Tim. 2, 8-10; 3, 10-12 (str. 17*).

Secreta

Preces, quas tibi, Dómine, offérimus, intercedénte beáto Petro Mártyre tuo cleménter inténde: et propugnatóres fídei sub tua protectióne custódi. Per Dóminum.

Tichá modlitba

Na modlitby, které ti, Pane, obětujeme, na přímluvu svatého Petra, mučedníka svého, laskavě pohleď a střez pod svou ochranou obránce víry. Skrze Pána našeho . . .

Postcommunio

Fidéles tuos, Dómine, custódiant sacraménta, quae súmpsimus: et intercedénte beáto Petro Mártyre tuo, contra omnes advérsos tueántur inincúrsus. Per Dóminum.

Po přijímání

Nechť svátosti, které jsme přijali, Pane, věrné tvé ochrání a na přímluvu svatého Petra, mučedníka tvého, proti všem nepřátelským útokům brání. Skrze Pána našeho . . .

30. dubna

Sv. Kateřiny Sienské

panny, † 1380 v Římě

Mše sv. „Dilexisti" (str. 72*), vyjímaje:

Oratio

Da, quaesumus, omnípotens Deus: ut, qui beátae Catharínae Vírginis tuae natalítia cólimus; et ánnua sollemnitáte laetémur, et tantae virtútis proficiámus exémplo. Per Dóminum nostrum.

Modlitba

Dej, prosíme, všemohoucí Bože, abychom, slavíce narozeniny svaté Kateřiny, panny tvé, i z výroční slavnosti se radovali i prospívali příkladem takové ctnosti. Skrze Pána našeho . . .

Secreta

Ascéndant ad te, Dómine, quas in beátae Catharínae sollemnitáte offérimus, preces; et hóstia salutáris, virgíneo fragrans odóre. Per Dóminum.

Tichá modlitba

Nechť vstoupí k tobě, Pane, modlitby, které obětujeme o slavnosti svaté Kateřiny, a spasná oběť, vydávající panenskou vůni. Skrze Pána . . .

Postcommunio

Aeternitátem nobis, Dómine, cónferat, qua pasti sumus, mensa coeléstis: quae beátae Catharínae Vírginis vitam étiam áluit temporálem. Per Dóm.

Po přijímání

Nechť nám, Pane, dopomůže k věčnosti nebeský stůl, u něhož jsme byli živeni, který udržoval dokonce časný život svaté panny Kateřiny. Skrze . .

Ve třetí středu po Velikonocích

Slavnost sv. Josefa

snoubence bl. Panny Marie, vyznavače a patrona celé Církve

Introitus. Ps. 32, 20-21.

Adjútor, et protéctor noster est Dóminus: in eo laetábitur cor nostrum, et in nómine sancto ejus

Vstup. Ž. 32, 20-21.

Pomocník a ochránce náš je Pán; z něho raduje se srdce nase, a v jeho svaté jméno dou-

sperávimus. Allelúja, allelúja. Ps. 79, 2. Qui regis Israel, inténde: qui dedúcis velut ovem Joseph. ℣. Glória Patri.

Oratio

Deus, qui ineffábili providéntia beátum Joseph sanctíssimae Genitrícis tuae sponsum elígere dignátus es: praesta, quaesumus: ut, quem protectórem venerámur in terris, intercessórem habére mereámur in coelis. Qui vivis et regnas . . .

Léctio

libri Génesis. c. 49, 22-26.

Fílius accréscens, Joseph, fílius accréscens, et decórus aspéctu: fíliae discurrérunt super murum. Sed exasperavérunt eum, et jurgáti sunt, inviderúntque illi habéntes jácula. Sedit in forti arcus ejus, et dissolúta sunt víncula brachiórum, et mánuum illíus per manus poténtis Jacob: inde pastor egréssus est, lapis Israel. Deus patris tui erit adjútor tuus, et omnípotens benedícet tibi benedictiónibus coeli désuper, benedictiónibus abýssi jacéntis deórsum, benedictiónibus úberum et vulvae. Benedictiónes patris tui confortátae sunt benedictiónibus patrum ejus, donec veníret desidérium cóllium aeternórum: fiant in cápite Joseph, et in vértice Nazaraei inter fratres suos.

Modlitba

Bože, jenž jsi v nevyslovitelné prozřetelnosti ráčil svatého Josefa vyvoliti za snoubence přesvaté své Rodičky, uděl, prosíme, abychom toho, jejž jako ochránce uctíváme na zemi, zasloužili si míti přímluvcem na nebi. Jenž žiješ . . .

Čtení

z 1. knihy Mojžíšovy. 49.

Plodným odnožem jest Josef, plodným odnožem a krásného vzezření; jeho ratolesti se rozbíhají po zdi. Dráždí ho, roztrpčují a závidí mu lučištníci. Avšak neochvějně trvá jeho luk, pouta rukou i ramen jeho rozvázala ruka Silného Jakubova; odtud stal se pastýřem a skalou Israelovou. Bůh otce tvého bude tvým pomocníkem, a Všemohoucí bude ti žehnati hojným požehnáním s nebe shora, hojným požehnáním hlubin odpočívajících dole, hojným požehnáním prsů i lůna. Toto požehnání tvého otce bude větší, než požehnání otců jeho, dokud nepřijde touha pravěkých pahorků. Tato požehnání sneste na hlavu Josefovu, na témě toho, jenž jest knížetem mezi bratry.

Allelúja, allelúja. ℣. De quacúmque tribulatióne clamáverint ad me, exaúdiam eos, et ero protéctor eórum semper. Allelúja. ℣. Fac nos innócuam, Joseph, decúrrere vitam: sitque tuo semper tuta patrocínio. Allelúja.

Aleluja, aleluja. ℣. V kterékoliv tísni budou ke mně volati, vyslyším je a budu jim vždycky ochráncem. Aleluja. ℣. Učiň, Josefe, ať nevinný trávíme život a ať je stále bezpečen pod tvou ochranou. Aleluja.

† Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 3, 21-23.

In illo témpore: Factum est autem cum baptizarétur omnis pópulus, et Jesu baptizáto, et oránte, apértum est coelum: et descéndit Spíritus Sanctus corporáli spécie sicut colúmba in ipsum; et vox de coelo facta est: Tu es Fílius meus diléctus, in te complácui mihi. Et ipse Jesus erat incípiens quasi annórum trigínta, ut putabátur fílius Joseph.

Za onoho času stalo se, když všecken lid dal se pokřtít a když Ježíš byl pokřtěn a se modlil, otevřelo se nebe, a Duch Svatý v tělesné způsobě jako holubice sestoupil na něj a hlas s nebe zazněl: „Ty jsi Syn můj milý, v tobě se mi zalíbilo.“ A ten Ježíš, když počínal, byl as ve třiceti letech, jsa, jak se domnívali, synem Josefovým.

Et dicitur Credo.

Následuje Credo.

Offertorium

Ps. 147, 12 et 13.

Obětování

Ž. 147, 12 a 13.

Lauda, Jerúsalem, Dóminum: quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit fíliis tuis in te. Allelúja, allelúja.

Chval, Jerusaleme, Hospodina, neboť upevnil závory bran tvých, požehnal dětem tvým v tobě. Aleluja, aleluja.

Secreta

Sanctíssimae Genitrícis tuae sponsi patrocínio suffúlti, rogámus, Dómine, cleméntiam tuam: ut corda nostra fácias terréna cuncta despícere, ac te verum Deum perfécta caritáte dilígere. Qui vivis et regnas . . .

Tichá modlitba

Spolehajíce v ochranu snoubence přesvaté tvé Rodičky, Pane, prosíme milostivost tvou, bys učinil, aby srdce naše pohrdala vším pozemským a tebe, pravého Boha, milovala láskou dokonalou. Jenž žiješ . . .

Communio. Matth. 1, 16.

Jacob autem génuit Joseph, virum Maríae, de qua natus est Jesus, qui vocátur Christus. Allelúja, allelúja.

K přijímání. Mat. 1, 16.

Jacob pak zplodil Josefa, muže Marie, z nížto se narodil Ježíš, jenž slove Kristus. Aleluja, aleluja.

Postcommunio

Divíni múneris fonte refécti, quaesumus, Dómine, Deus noster: ut, sicut nos facis beáti Joseph protectióne gaudére; ita ejus méritis et intercessióne, coeléstis glóriae fácias esse partícipes. Per Dóminum.

Po přijímání

Občerstveni jsouce pramenem božského daru, prosíme, Pane, Bože náš, abys, jako nám dáváš radovati se z ochrany svatého Josefa, tak nám dal jeho zásluhami a přímluvou míti účast na slávě nebeské. Skrze Pána . . .

Svátky v květnu

1. května

Sv. Filipa a Jakuba

Apoštolů

Introitus. 2 Esdr. 9, 27.

Clamavérunt ad te, Dómine, in témpore afflictiónis suae et tu de coelo exaudísti eos, allelúja, allelúja. Ps 32, 1. Exsultáte, justi, in Dómino: rectos

Vstup. 2. Esdr. 9, 27.

Volali k tobě, Pane, v dobách soužení svého, a ty's je s nebe vyslýchal, aleluja, aleluja. Z. 32, 1. Plesejte, spravedliví v Pánu; spravedlivým sluší prozpěvo-

Die 1 Maji

SANCTI JOSEPH OPIFICIS

Sponsi beatæ Mariæ Virginis, Confessoris

Duplex I classis

Introitus Sap. 10, 17

Sapiéntia réddidit justis mercédem labórum suórum, et dedúxit illos in via mirábili, et fuit illis in velaménto diéi et in luce stellárum per noctem, allelúja, allelúja. Ps. 126, 1. Nisi Dóminus ædificáverit domum, in vanum labórant qui ædíficant eam. ℣. Glória Patri.

Oratio

Rerum cónditor Deus, qui legem labóris humáno géneri statuísti: concéde propítius; ut sancti Joseph exémplo et patrocínio, ópera perficiámus quæ præcípis, et præmia consequámur quæ promíttis. Per Dóminum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Colossénses

Col. 3, 14-15; 17, 23-24

Fratres: Caritátem habéte, quod est vínculum perfectiónis, et pax Christi exsúltet in córdibus vestris, in qua et vocáti estis in uno córpore, et grati estóte. Omne quodcúmque fácitis in verbo aut in ópere, ómnia in nómine Dómini Jesu Christi, grátias agéntes Deo et Patri per ipsum. Quodcúmque fácitis, ex ánimo operámini sicut Dómino, et non homínibus, sciéntes quod a Dómino accipiétis retributiónem hereditátis. Dómino Christo servíte.

Allelúja, allelúja. ℣. De quacúmque tribulatióne clamáverint ad me, exáudiam eos, et ero protéctor eórum semper. Allelúja. ℣. Fac nos innócuam, Joseph, decúrrere vitam: sitque tuo semper tuta patrocínio. Allelúja.

Extra Tempus Paschale dicitur

Graduale. Ps. 127, 1-2.

Beátus quicúmque times Dóminum, qui ámbulas in viis ejus. ℣. Labórem mánuum tuárum manducábis et bene tibi erit.

Allelúja, allelúja. ℣. Fac nos innócuam, Joseph, decúrrere vitam: sitque tuo semper tuta patrocínio. Allelúja.

Post Septuagesimam, omissis Allelúja et Versu sequenti, dicitur

Tractus. Ps. 111, 1-3. Beátus vir qui timet Dóminum, qui mandátis ejus delectátur multum. ℣. Potens in terra erit semen ejus; generatióni rectórum benedicétur. ℣. Opes et divítiæ erunt in domo ejus, et munificéntia ejus manébit semper.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum Matth. 13, 54-58

In illo témpore: Véniens Jesus in pátriam suam, docébat eos in synagógis eórum, ita ut miraréntur et dícerent: Unde huic sapiéntia hæc et virtútes? Nonne hic est fabri fílius? Nonne mater ejus dícitur María, et fratres ejus Jacóbus et Joseph et Simon et Judas? Et soróres ejus nonne omnes apud nos sunt? Unde ergo huic ómnia ista? Et scandalizabántur in eo. Jesus autem dixit eis: Non est prophéta sine honóre nisi in pátria sua et in domo sua. Et non fecit ibi virtútes multas propter incredulitátem illórum. Credo.

Offertorium. Ps. 89, 17. Bónitas Dómini Dei nostri sit super nos, et opus mánuum nostrárum secúnda nobis, et opus mánuum nostrárum secúnda, allelúja.

Secreta

Quas tibi, Dómine, de opéribus mánuum nostrárum offérimus hóstias, sancti Joseph interpósito suffrágio, pignus fácias nobis unitátis et pacis. Per Dóminum.

Præfatio de sancto Joseph Et te in Solemnitáte.

Communio. Matth. 13, 54, 55. Unde huic sapiéntia hæc et virtútes? Nonne hic est fabri fílius? Nonne mater ejus dícitur María? Allelúja.

Postcommunio

Hæc sancta quæ súmpsimus, Dómine: per intercessiónem beáti Joseph; et operatiónem nostram cómpleant, et prǽmia confírment. Per Dóminum.

Concordat cum originali approbato.
IMPRIMATUR.
Casali, 18 aprilis 1956. Can. L. ODDONE, *Vic. Gen.*

Printed in Italy — Stabilimento Grafico Marietti - Torino - 1956

decet collaudátio. ℣. Glória Patri . . .

Oratio

Deus, qui nós ánnua Apostolórum tuórum Philíppi et Jacóbi sollemnitáte laetíficas: praesta, quaesumus; ut, quorum gaudémus méritis, instruámur exémplis. Per Dóminum.

Čtení Moudr. 5, 1-5 (str. 34*).

Allelúja, allelúja. ℣. Ps. 88, 6. Confitebúntur coeli mirabília tua, Dómine: étenim veritátem tuam in ecclésia sanctórum, allelúja. ℣. Joann. 14, 9. Tanto témdore vobíscum sum, et non cognovístis me? Philíppe, qui videt me, videt et Patrem meum, allelúja.

† Sequéntia sancti Evang. sec. Joannem. c. 14, 1-13.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Non turbétur cor vestrum. Créditis in Deum, et in me crédite. In domo Patris mei mansiónes multae sunt. Si quo minus, dixíssem vobis: quia vado paráre vobis locum. Et si abíero, et praeparávero vobis locum, íterum vénio, et accípiam vos ad meípsum, ut ubi sum ego, et vos sitis. Et quo ego vado, scitis, et viam scitis. Dicit ei Thomas: Dómine, nescímus quo vadis: et quómodo possúmus viam scire? Dicit ei Jesus: Ego sum via, et veritas, et vita. Nemo venit ad Patrem nisi per me. Si cognovístis me, et Patrem meum utique cognoscétis: et amódo cognoscétis eum, et vidístis eum.

Modlitba

Bože, jenž nás výroční slavností Apoštolů svých Filipa a Jakuba potěšuješ, uděl, prosíme, abychom poučení byli příklady těch — z jejichž zásluh se radujeme. Skrze Pána . . .

Aleluja, aleluja, ℣. Ž. 88, 6. Oslavovati budou nebesa divy tvoje, Pane, a věrnost tvou ve shromáždění svatých, aleluja. ℣. Jan 14, 9. Tak dlouhý čas jsem s vámi byl, a nepoznali jste mne? Filipe, kdo vidí mne, vidí i Otce mého, aleluja.

† Slova sv. Evangelia podle Jana. 14, 1-13.

Za onoho času řekl Pán Ježíš učeníkům svým: „Nermutiž se srdce vaše. Věříte v Boha, i ve mne věřte. V domě Otce mého jest příbytků mnoho; kdyby ne, byl bych vám to řekl, neboť jdu, abych vám připravil místo. A jestli odejdu a připravím vám místo, přijdu zase a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli, kde jsem já. A kam já jdu, víte, i cestu znáte.“ Řekl mu Tomáš: „Pane, nevíme, kam jdeš; i kterak můžeme znáti ce-

modo póssumus viam scire? Dicit ei Jesus: Ego sum via, véritas, et vita; nemo venit ad Patrem nisi per me. Si cognovissétis me, et Patrem meum útique cognovissétis: et ámodo cognoscétis eum, et vidístis eum. Dicit et Philíppus: Dómine, osténde nobis Patrem, et súfficit nobis. Dicit et Jesus: Tanto témpore vobíscum sum, et non cognovístis me? Philíppe, qui videt me, videt et Patrem. Quómodo tu dicis: Osténde nobis Patrem? Non créditis, quia ego in Patre, et Pater in me est? Verba, quae ego loquor vobis a meípso non loquor. Pater autem in me manens, ipse facit ópera. Non créditis, quia ego in Patre, et Pater in me est? Alióquin propter ópera ipsa crédite. Amen, amen dico vobis: Qui credit in me, ópera quae ego fácio, et ipse fáciet, quia ego ad Patrem vado. Et quodcúmque petiéritis Patrem in nómine meo, hoc fáciam.

stu?" Ježíš řekl jemu: „Já jsem cesta a pravda a život: nikdo nepřichází k Otci leč jen skrze mne. Kdybyste byli poznali mne, byli byste poznali i Otce mého; a od této chvíle poznáte ho, a viděli jste jej." Dí jemu Filip: „Pane, ukaž nám Otce, a dostačí nám." Ježíš řekl jemu: „Tak dlouhý čas jsem s vámi, a nepoznali jste mne, Filipe? Kdo vidí mne, vidí i Otce. Kterak ty pravíš: ‚Ukaž nám Otce?' Nevěříš-li, že já v Otci a Otec ve mně jest? Slova, která já mluvím vám, nemluvím sám od sebe, ale Otec, který zůstává ve mně, činí skutky své. Nevěříte-li, že já v Otci a Otec ve mně jest? Ne-li, pro skutky samy věřte. Amen, amen pravím vám: Kdo věří ve mne, bude i on činiti skutky, které já činím, ano, větší nad ty bude činiti, neboť já jdu k Otci. A začkoliv budete prositi Otce ve jménu mém, učiním to."

Et dicitur Credo.

Říká se Credo.

Offertorium. Ps. 88, 6.

Confitebúntur coeli mirabília tua, Dómine: et veritátem tuam in ecclésia sanctórum. Allelúja, allelúja.

Obětování. Ž. 88, 6.

Oslavovati budou nebesa divy tvoje, Pane, a věrnost tvou ve shromáždění spravedlivých. Aleluja, aleluja.

Secreta

Múnera, Dómine, quae pro Apostolórum tuórum Philíppi et Jacóbi sollemnitáte deférimus, propítius súscipe: et mala ómnia, quae merémur, avérte. Per Dóminum.

Tichá modlitba

Dary, Pane, které o slavnosti Apoštolů tvých Filipa a Jakuba přinášíme, přijmi milostivě a všecko zlé, jež zasluhujeme, odvrať. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou . .

Preface: o sv. Apoštolech (str. 42).

Communio
Joann. 14, 9 et 10.

Tanto témpore vobíscum sum, et non cognovístis me? Philíppe, qui videt me, videt et Patrem meum, allelúja: non credis, quia ego in Patre, et Pater in me est? Allelúja, allelúja.

K přijímání
Jan 14, 9 a 10.

Tak dlouhý čas jsem s vámi a nepoznali jste mne? Filipe, kdo vidí mne, vidí i Otce mého, aleluja. Či nevěříš, že já v Otci a Otec ve mně jest? Aleluja, aleluja.

Postcommunio

Quaesumus, Dómine, salutáribus repléti mystériis: ut, quorum sollémnia celebrámus, eórum oratiónibus adjuvémur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum . .

Po přijímání

Nasyceni jsouce spasitelnými tajemstvími, prosíme, Pane, aby nám pomoženo bylo přímluvami těch, jejichž slavnost konáme. Skrze Pána . . .

2. května

Sv. Athanasia

biskupa, vyznavače a Učitele Církve
† 373 v Alexandrii

Vstup „In medio" (str. 48*).

Oratio

Exaúdi, quaesumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti Athanásii Confessóris tui atque Pontíficis, sollemnitáte deférimus: et, qui tibi digne méruit fa-

Modlitba

Vyslyš, prosíme, Pane, prosby naše, které o slavnosti svatého Athanasia, vyznavače tvého a biskupa, pronášíme a pro zásluhy toho, jenž ti věrně

mulári, ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Léctio

Epístolae beáti Pauli Apóstoli ad Corínthos 2. cap. 4, 5-14.

Fratres: Non nosmetípsos praedicámus, sed Jesum Christum Dóminum nostrum: nos autem servos vestros per Jesum: quóniam Deus, qui dixit de ténebris lucem splendéscere, ipse illúxit in córdibus nostris, ad illumninatiónem sciéntiae claritátis Dei, in fácie Christi Jesu. Habémus autem thesáurum istum in vasis fictílibus: ut sublímitas sit virtútis Dei, et non ex nobis. In ómnibus tribulatiónem pátimur, sed non angustiámur: aperiámur, sed non destitúimur: persecutiónem pátimur, sed non derelínquimur: dejícimur, sed non perímus: semper mortificatiónem Jesu in córpore nostro circumferéntes, ut et vita Jesu manifestétur in corpóribus nostris. Semper enim nos, qui vívimus, in mortem trádimur propter Jesum: ut et vita Jesu manifestétur in carne nostra mortáli. Ergo mors in nobis operátur, vita autem in vobis. Habéntes autem eúmdem spíritum fídei, sicut scriptum est: Crédidi, propter quod locútus sum: et nos crédimus, propter quod et lóquimur: sciéntes, quóniam qui suscitávit Jesum, et nos cum Jesu suscitábit, et constítuet vobíscum.

směl sloužiti, ze všech nás hříchů vyprosť. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou . .

Čtení

z druhého listu sv. Apoštola Pavla ke Korintským 4, 5-14.

Bratří: Nehlásáme sebe samých, nýbrž Krista Ježíše jakožto Pána, sebe pak projevujeme jako služebníky vaše skrze Ježíše. Vždyť ten Bůh, který řekl, aby ze tmy světlo zasvitlo, jest to, jenž zasvitl v srdcích naších, aby se rozsvitlo poznání volnosti Boží ve tváři Krista Ježíše. Máme však poklad tento v nádobách hlíněných, aby přenesmírná moc ta jevila se jako moc Boží, a ne jako moc vycházející z nás. Jsme souženi v každé příčině, ale nepodleháme; býváme v nesnázích, ale nezoufáme, pronásledováni, ale ne opuštěni, na zem poraženi, ale ne zahubeni; povždy nosíme mrtvení Ježíše na svém těle, aby i život Ježíšův se zjevil na těle našem. Povždy totiž my, kteží žijeme, jsme vydáváni na smrt pro Ježíše, aby i život Ježíšův zjevil se na smrtelném těle našem. Smrt tedy jeví se působivou v nás, ale život ve vás. Majíce však téhož Ducha víry, jak jest psáno: „Uvěřil jsem, proto jsem mluvil", také my věříme a proto mluvíme, vědouce, že ten, jenž vzkřísil Pána Ježíše, také nás s Ježíšem vzkřísí a postaví s vámi.

Allelúja, allelúja. V. Ps. 109, 4. Tu es sacérdos in aetérnum, secúndum órdinem Melchísedech. Allelúja. V. Jac. 1, 12. Beátus vir, qui suffert tentatiónem: quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitae. Allelúja.

Aleluja, aleluja. V Ž. 109, 4. Ty jsi kněz na věky podle řádu Melchisedechova. Aleluja. V. Jak. 1, 12. Blahoslavený člověk, jenž snáší pokušení, neboť když bude zkušen, obdrží korunu života. Aleluja.

Evangelium Mat. 10, 23-28 (str. 878). Credo.

Offertorium. Ps. 88.

Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: manus enim mea auxiliábitur ei, et bráchium meum confortábit eum. Allelúja.

Obětování. Ž. 88, 21-22.

Vyvolil jsem Davida za služebníka svého; svatým olejem svým pomazal jsem jej. Proto ruka má mu bude pomáhati; rámě mé jej posílí. Aleluja.

Secreta

Sancti Athanásii Confessóris tui atque Pontífícis, quaesumus, Dómine, ánnua sollémnitas pietáti tuae nos reddat accéptos: ut per haec piae placatiónis offícia et illum beáta retribútio comitétur, et nobis grátiae tuae dona concíliet. Per Dóminum.

Tichá modlitba

Výroční slavnost svatého Athanasia, vyznavače tvého a biskupa, prosíme, Pane, nechť nás dobrotivostí tvé příjemnými učiní, aby těmito úkony zbožného smíření i jej blažená odplata provázela i nám dary milosti tvé zjednala. Skrze Pána našeho . . .

Communio. Matth. 10, 27.

Quod dico vobis in té-

K přijímání. Mat. 10.

„Co vám pravím ve

nebris, dícite in lúmine, dicit Dóminus: et quod in aure audítis, praedicáte super tecta. Allelúja.

tmách, povězte na světle", praví Pán „a co slyšíte v ucho, hlásejte na střechách." Aleluja.

Postcommunio

Deus, fidélium remunerátor animárum, praesta, ut beáti Athanásii Confessóris tui atque Pontíficis, cujus venerándam celebrámus festivitátem, précibus indulgéntiam consequámur. Per Dóminum.

Po přijímání

Bože, odplatiteli věrných duší, popřej, abychom na prosby svatého Athanasia, vyznavače tvého a biskupa, jehož ctihodnou památku slavíme, odpuštění došli. Skrze Pána našeho . . .

2. května

Sv. Zikmunda

krále, mučedníka a českého patrona
† 524 u Orleanu

Mše sv. „Protexisti" (str. 33*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui hunc diem beáti Sigismúndi passióne consecrásti: praesta, quaesumus; ut, cujus sollémnia celebrámus in terris, ejus apud te suffrágiis adjuvémur in coelis. Per Dóminum . . .

Modlitba

Bože, jenž jsi tento den umučením svatého Zikmunda posvětil, uděl, prosíme, aby, jehož slavnost konáme na zemi, toho nám přímluvy u tebe pomáhaly v nebi. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Připomínka sv. Atanáše (z předchozí mše). Credo.

Secreta

Per haec múnera, Dómine, quae in honórem sancti Sigismúndi tibi humíliter offérimus, nos ab ómnibus peccátis dignánter emúnda. Per Dóm. . . .

Tichá modlitba

Skrze tyto dary, Pane, které ti ke cti svatého Zikmunda pokorně obětujeme, rač nás očistiti ode všech hříchů. Skrze Pána našeho . . .

Postcommunio

Sacramentórum tuórum,

Po přijímání

Občerstveni jsouce da-

Dómine, múnere vegetáti, tuam súpplices deprecámur cleméntiam: ut, cujus solémnia temporáliter ágimus, ejus méritis ad aetérna gaúdia perveníre mereámur. Per Dóminum nostrum . . .

rem tvých svátostí, Pane, vzýváme pokorně milostivost tvou, abychom, jehož slavnosti konáme v čase, toho zásluhami zasloužili si dosáhnouti radostí věčných. Skrze Pána našeho . . .

3. května

Nalezení sv. Kříže

Introitus. Gal. 6, 14.

Nos autem gloriári opórtet in Cruce Dómini nostri Jesu Christi: in quo est salus, vita, et resurréctio nostra: per quem salváti, et liberáti sumus. Allelúja, allelúja. Ps. 66, 2. Deus misereátur nostri, et benedícat nobis: illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri. ℣. Glória Patri . . .

Vstup. Gal. 6, 14.

My pak honositi se musíme v Kříži Pána našeho Ježíše Krista, v němž je spása, život a vzkříšení naše, skrze nějž spaseni a vykoupeni jsme. Aleluja, aleluja. Ž. 66, 2. Bůh budiž nám milostiv a žehnej nám; nechej zářiti obličej svůj nad námi a smiluj se nad námi. ℣. Sláva Otci i Synu i Duchu . . .

Oratio

Deus, qui in praeclára salutíferae Crucis Inventióne, Passiónis tuae mirácula suscitásti: concéde, ut, vitális ligni prétio, aetérnae vitae suffrágia consequámur. Qui vivis et regnas . . .

Modlitba

Bože, jenž jsi v přeskvělém Nalezení spásonosného Kříže zázraky svého Umučení vzkřísil, uděl, abychom za cenu živého stromu dosáhli práva na věčný život. Jenž žiješ a kralujes . . .

Druhé modlitby: připomínka sv. Alexandra I. a jeho druhé (ze mše následující).

Čtení Filip. 2, 5-11 (str. 379).

Allelúja, allelúja. ℣. Ps. 95, 10. Dícite in géntibus, quia Dóminus regnávit

Aleluja, aleluja. ℣. Ž. 95, 10. Říkejte mezi národy: „Se dřeva Pán kra-

a ligno. Allelúja. ℣. Dulce lignum, dulces clavos, dúlcia ferens póndera: quae sola fuísti digna sustinére Regem coelórum, et Dóminum. Allelúja.

†Sequéntia sancti Evang. sec. Joánnem. c. 3, 1-15.

In illo témpore: Erat homo ex Pharisaeis, Nicodémus nómine, princeps Judaeórum. Hic venit ad Jesum nocte, et dixit ei: Rabbi, scimus quia a Deo venísti magíster: nemo enim potest haec signa fácere, quae tu facis, nisi fúerit Deus cum eo. Respóndit Jesus, et dixit ei: Amen, amen dico tibi: nisi quis renátus fúerit dénuo, non potest vidére regnum Dei. Dicit ad eum Nicodémus: Quómodo potest homo nasci, cum sit senex? Numquid potest in ventrem matris suae iteráto introíre, et renásci? Respóndit Jesus: Amen, amen dico tibi: Nisi quis renátus fúerit ex aqua, et Spíritu Sancto, non potest introíre in regnum Dei. Quod natum est ex carne, caro est: et quod natum est ex spíritu, spíritus est. Non miréris quia dixi tibi: Opórtet vos nasci dénuo. Spíritus ubi vult spirat, et vocem ejus audis, sed nescis unde véniat, aut quo vadat: sic est omnis qui luje". Aleluja. ℣. Sladké dřevo, sladké hřeby sladké drží břemeno, které jsi jediné bylo hodno nésti Krále nebes a Pána. Aleluja.

† Slova sv. Evangelia podle Jana. 3, 1-15.

Za onoho času byl jeden člověk z fariseů, jménem Nikodém, náčelník to židovský. Ten přišel k Ježíšovi v noci a řekl jemu: „Mistře, víme, že jsi od Boha vyšel jako učitel; neboť nikdo nemůže činiti těch divů, které ty činíš, není-li Bůh s ním." Ježíš odpověděl a řekl jemu: „Amen, amen pravím tobě: Nenarodí-li se kdo znova, nemůže viděti království Božího." Dí jemu Nikodém: „Kterak může člověk se narodit jsa stár? Může-liž po druhé vejíti v život matky své a opět se narodit?" Ježíš odpověděl: „Amen, amen pravím tobě: Nenarodí-li se kdo znova z vody a Ducha Svatého, nemůže vejíti do království Božího. Co se narodilo z těla, tělo jest, a co se narodilo z Ducha, duch jest. Nediv se, že jsem ti řekl: Musíte se znova narodit. Vítr vane, kde chce, a slyšíš jeho hlas, ale nevíš, odkud přichází a kam jde; tak jest to při každém, kdo se narodil z Ducha."

natus est ex spíritu. Respóndit Nicodémus, et dixit ei: Quómodo possunt haec fíeri? Respóndit Jesus, et dixit ei: Tu es magíster in Israel, et haec ignóras? Amen, amen dico tibi, quia quod scimus lóquimur, et quod vídimus testámur, et testimónium nostrum non accípitis. Si terréna dixi vobis, et non créditis: quómodo si díxero vobis coeléstia, credétis? Et nemo ascéndit in coelum, nisi qui descéndit de coelo. Fílius hóminis, qui est in coelo. Et sicut Móyses exaltávit serpéntem in desérto, ita exaltári opórtet Fílium hóminis: ut omnis qui credit in ipsum, non péreat, sed hábeat vitam aetérnam.

Offertorium. Ps. 117.

Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini exaltávit me: non móriar, sed vivam, et narrábo ópera Dómini. Alelúja.

Secreta

Sacrifícium, Dómine, quod tibi immolámus, placátus inténde: ut ab omni nos éruat bellórum nequítia, et per vexíllum sanctae Crucis Fílii tui, ad conteréndas potestátis advérsae insídias, nos in tuae protectiónis securitáte constítuat. Per eúmdem . . .

Nikodém odpověděl a řekl jemu: „Kterak se to může státi?" Odpověděl Ježíš a řekl jemu: „Ty jsi učitelem v lidu israelském, a toho nevíš? Amen, amen pravím tobě: Co víme, to mluvíme, a co jsme viděli, to dosvědčujeme, a — svědectví našeho nepřijímáte. Jestliže jsem vám pověděl věci pozemské, a neuvěříte, kterak uvěříte, povím-li vám věci nebeské? A nikdo nevstoupil na nebe, leč jen ten, jenž s nebe sestoupil, totiž Syn člověka, který jest v nebi. A jako Mojžíš povýšil hada na poušti, tak musí povýšen býti Syn člověka, aby nikdo, jenž v něho věří, nezahynul, nýbrž měl život věčný." Říká se Credo.

Obětování. Ž. 117, 16 a 17.

Pravice Páně činila divy, pravice Páně mne vyvýšila, neumru, ale zůstanu živ a vyprávěti budu skutky Páně. Aleluja.

Tichá modlitba

Na oběť, Pane, kterou ti přinášíme, usmířen pohleď, aby nás ze všech válečných běd vytrhla a korouhví svatého Kříže Syna tvého nás k přemožení nástrah nepřátelské moci v bezpečnost tvé ochrany postavila. Skrze téhož Pána našeho . . .

Preface: o sv. Kříži (str. 32).

Communio

Per signum Crucis de inimícis nostris líbera nos, Deus noster. Allelúja.

Postcommunio

Repléti alimónia coelésti, et spirituáli póculo recreáti, quaesumus, omnípotens Deus: ut ab hoste malígno deféndas, quos per lignum sanctae Crucis Fílii tui, arma justítiae pro salúte mundi, triumpháre jussísti. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum...

K přijímání

Znamením Kříže, Bože náš, vysvoboď nás od nepřátel našich. Aleluja.

Po přijímání

Nasyceni jsouce pokrmem nebeským a duchovním nápojem občerstveni, prosíme, všemohoucí Bože, abys od zlého nepřítele ochránil ty, které jsi dřevem svatého Kříže Syna svého, zbraní spravedlnosti pro spásu světa, k vítězství vedl. Skrze téhož Pána našeho...

3. května

Sv. Alexandra

† 119 v Římě

Sv. Evencia a Teodula

mučedníků, † 117 v Římě

Sv. Juvenala

biskupa a vyznavače, † 376 v Narni v Italii

Mše sv. „Sancti tui" (str. 36*), vyjímaje:

Oratio

Praesta, quaesumus, omnípotens Deus: ut, qui Sanctórum tuórum Alexándri, Eventii, Theodúli atque Juvenális natalítia cólimus, a cunctis malis imminéntibus, eórum intercessiónibus, liberémur. Per Dóminum...

Modlitba

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, abychom, uctívajíce narozeniny Svatých tvých Alexandra, Evencia, Teodula a Juvenala, na jejich přímluvy od všeho hrozícího zla vysvobozeni byli. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Secreta

Super has hóstias, quaesumus, Dómine, benedíctio copiósa descéndat: quae et sanctificatiónem nobis cleménter operétur, et de Sanctórum nos solemnitáte laetíficet. Per Dóminum...

Tichá modlitba

Nechť na tyto dary, prosíme, Pane, sestoupí hojné požehnání, které ať i naše posvěcení milostivě způsobí i dám nám radovati se ze slavnosti Svatých. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Postcommunio

Refécti participatióne múneris sacri, quaesumus, Dómine, Deus noster: ut, cujus exséquimur cultum, intercedéntibus Sanctis tuis Alexándro, Eventio, Theodúlo et Juvenále sentiámus effectum. Per Dóminum nostrum...

Po přijímání

Občerstveni jsouce účastenstvím na daru svatém, prosíme, Pane, Bože náš, abychom na přímluvu svatých tvých Alexandra, Evencia, Teodula a Juvenala pocítili účinek toho, co slavíme. Skrze Pána našeho...

4. května

Sv. Moniky

vdovy, † 387 v Ostii

Mše sv. „Cognovi" (str. 85*), vyjímaje:

Oratio

Deus, moeréntium consolátor, et in te sperántium salus, qui beátae Mónicae pias lácrymas in conversióne fílii sui Augustíni misericórditer suscepísti: da nobis utriúsque intervéntu, peccáta nostra deploráre, et grátiae tuae indulgéntiam invenire. Per Dóminum nostrum...

Modlitba

Bože, utěšiteli truchlících a spáso v tebe doufajících, jenž jsi zbožné slzy svaté Moniky pro obrácení syna jejího Augustina milosrdně přijal, dej nám na přímluvu obou oplakávati hříchy naše a nalézti odpuštění tvé milosti. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Čtení 1 Tim. 5, 3-10 (str. 89*).

Evangelium Luk. 7, 11-16 (str. 318).

5. května

Sv. Pia V.

papeže a vyznavače, † 1572 v Římě

Mše sv. „Statuit" (str. 39*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui ad conteréndos Ecclésiae tuae hostes, et ad divínum cultum reparándum, beátum Pium Pontíficem máximum elígere dignátus es: fac nos ipsíus defendi praesídiis, et ita tuis inhaerére obséquiis; ut ómnium hóstium superátis insídiis perpétua pace laetémur. Per Dóminum . . .

Modlitba

Bože, jenž jsi ráčil k potření nepřátel své Církve a k obnovení bohoslužeb vyvoliti svatého papeže Pia, učiň, abychom chráněni byli jeho přispěním a tak lnuli k tvé službě, abychom po přemožení nástrah všech nepřátel, radovali se z ustavičného míru. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

6. května

Sv. Jana

Apoštola a Evangelisty, před Latinskou branou

Mše sv. „Protexisti" (str. 33*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui cónspicis, quia nos úndique mala nostra pertúrbant: praesta, quaesumus; ut beáti Joánnis Apóstoli tui et Evangelístae intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóm.

Allelúja, allelúja. ℣. Ps. 91, 13. Justus ut palma florébit: sicut cedrus Líbani multiplicábitur. Allelúja. ℣. Oseae 14, 6. Justus germinábit sicut lílium, et flórebit in aetérnum ante Dóminum. Allelúja.

Modlitba

Bože, jenž zříš, že nás se všech stran kormoutí naše bědy, uděl, prosíme, aby nás chránila slavná přímluva svatého Jana Apoštola tvého a Evangelisty. Skrze Pána . . .

Aleluja, aleluja. ℣. Ž. 91, 13. Spravedlivý jako palma pokvete, jako cedr na Libanu poroste. Aleluja. ℣. Oseáš 14, 6. Spravedlivý vypučí jako lilie a kvésti bude na věky před Pánem. Aleluja.

†Sequéntia sancti Evang. sec. Matthaéum c. 20, 20-23.

In illo témpore: Accéssit ad Jesum mater filiórum Zebedaei cum fíliis suis, adórans, et petens áliquid ab eo. Qui dixit ei: Quid vis? Ait illi: Dic, ut sédeant hi duo fílii mei, unus ad déxteram tuam, et unus ad sinístram in regno tuo. Respóndens autem Jesus, dixit: Nescítis, quid petátis. Potéstis bíbere cálicem, quem ego bibitúrus sum? Dicunt ei: Póssumus. Ait illis: Cálicem quidem meum bibétis: sedére autem ad déxteram meam, vel sinístram, non est meum dare vobis, sed quibus parátum est a Patre meo.

Et dicitur Credo.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše 20, 20-23.

Za onoho času přistoupila k Ježíši matka synů Zebedeových se svými syny a klanějíc se mu, prosila ho za něco. On pak jí řekl: „Co chceš?" Dí jemu: „Řekni, aby tito dva synové moji seděli v tvém království jeden na pravici a jeden na levici tvé." Ale Ježíš odpověděl: „Nevíte, zač prosíte. Můžete píti kalich, který já budu píti?" Řkou jemu: „Můžeme." Dí jim: „Kalich můj sice píti budete, seděti však na pravici neb na levici mé není mojí věci dáti vám, nýbrž těm, jimž připraveno jest od Otce mého."

Následuje Credo.

Secreta

Munéribus nostris, quaesumus, Dómine, precibúsque suscéptis: et coelestibus nos munda mystériis, et cleménter exaúdi. Per Dóminum.

Tichá modlitba

Dary naše, prosíme, Pane, a modlitby přijmi, nebeskými tajemstvími nás očisť a milostivě vyslyš. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Preface: o sv. Apoštolech (str. 42).

Postcommunio

Refécti, Dómine, pane coelésti: ad vitam, quaesumus, nutriámur aetérnam. Per Dóminum.

Po přijímání

Občerstveni jsouce, Pane, nebeským chlebem, prosíme, ať jsme živeni pro život věčný. Skrze Pána . . .

7. května

Sv. Stanislava

biskupa a mučedníka, † 1079 v Krakově

Mše sv. „Protexisti" (str. 33*), vyjímaje:

Oratio

Deus, pro cujus honóre gloriósus Póntifex Stanisláus gládiis impiórum occúbuit: praesta, quaesumus; ut omnes, qui ejus implórant auxílium, petitiónis suae salutárem consequántur effectum. Per Dóminum.

Modlitba

Bože, pro jehož čest slavný biskup Stanislav padl meči bezbožných, uděl, prosíme, aby všichni, kteří vzývají jeho pomoc, dosáhli spasného splnění své prosby. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

8. května

Zjevení sv. Michaela Archanděla

495 na hoře Gargano v již. Italii

Introitus. Ps. 102, 20.

Benedícite Dóminum, omnes Ángeli ejus, poténtes virtúte, qui fácitis verbum ejus, ad audiéndam vocem sermónum ejus. Allelúja, Allelúja. Ps. ib. 1. Bénedic, ánima mea, Dómino: et ómnia, quae intra me sunt, nómini sancto ejus. ℣. Glória Patri.

Vstup. Ž. 102, 20.

Chvalte Pána, všichni Andělé jeho, udatní rekové, kteří plníte rozkazy jeho, poslušni jsouce hlasu slova jeho. Aleluja, aleluja. Ž. tamt. 1. Dobrořeč, duše má, Hospodinu a vše, co ve mně jest, svatému jménu jeho. ℣. Sláva Otci i Synu i Duchu . . .

Oratio

Deus, qui miro órdine Angelórum ministéria hominúmque dispénsas: concéde propítius; ut a quibus tibi ministrántibus in coelo semper assístitur, ab his in terra vita nostra muniátur. Per Dóminum.

Modlitba

Bože, jenž obdivuhodným řádem rozděluješ služby Andělů i lidí, uděl milostivě, aby, kteří před tebou v nebi stále jako služebníci stojí, těmi život náš na zemi byl chráněn. Skrze Pána . . .

Léctio libri Apoc. b. Joán. Apóst.

In diébus illis: Significávit Deus quae opórtet

Čtení ze Zjev. sv. Jana. 1, 1-5.

V těch dnech ukázal Bůh, co musí státi se v brzku;

fíeri cito, mittens per Ángelum suum servo suo Joánni, qui testimónium perhíbuit verbo Dei, et testimónium Jesu Christi quaecúmque vidit. Beátus qui legit, et audit verba prophetíae hujus: et servat ea, quae in ea scripta sunt: tempus enim prope est. Joánnes septem Eccléslis, quae sunt in Ásia. Grátia vobis, et pax ab eo, qui est, et qui erat, et qui ventúrus est: et a septem spíritibus, qui in conspéctu throni ejus sunt: et a Jesu Christo, qui est testis fidélis, primogénitus mortuórum, et princeps regum terrae, qui diléxit nos, et lavit nos a peccátis nostris in sánguine suo.

a on naznačil to skrze Anděla svého, poslav ho služebníku svému Janovi, a ten osvědčuje jakožto slovo Boží a svědectví Ježíše Krista všecko, co byl viděl. Blahoslavený, kdo čte a kdo poslouchá slova proroctví toho a zachovává, co v něm jest napsáno, neboť čas jest blízko. Jan sedmi církvím v Asii: Milost vám a pokoj od toho, jenž jest a jenž byl a jenž přijde, a od sedmi duchů, kteří jsou před trůnem jeho, a od Ježíše Krista, jenž jest svědek věrný, prvorozenec mrtvých a kníže králů pozemských, jenž nás miluje a nás obmyl od hříchů našich krví svou.

Allelúja, allelúja. ℣. Sancte Míchael Archángele, defénde nos in praelio; ut non pereámus in treméndo judício. Allelúja. ℣. Concússum est mare, et contrémuit terra, ubi Archángelus Míchael descéndit de coelo. Allelúja.

Aleluja aleluja. ℣. Svatý Michaeli Archanděli, braň nás v boji, abychom nezhynuli na hrozném soudu. ℣. Moře bylo pobouřeno a zachvěla se země, když Archanděl Michael sestoupil s nebe. Aleluja.

† Sequéntia s. Evangélii sec. Matthaeum. c. 18, 1-10.

In illo témpore: Accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes: Quis putas major est in regno coelórum? Et ádvocans Jesus párvulum, státuit eum in médio eó-

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 18, 1-10.

Za onoho času učeníci přistoupili k Ježíšovi a řekli: „Kdo pak jest větší v království nebeském?“ A Ježíš zavolav k sobě dítko, postavil je upro-

rum, et dixit: Amen dico vobis, nisi convérsi fuéritis, et efficiámini sicut párvuli, non intrábitis in regnum coelórum. Quicúmque ergo humiliáverit se sicut párvulus iste, hic est major in regno coelórum. Et qui suscéperit unum párvulum talem in nómine meo, me súscipit. Qui autem scandalizáverit unum de pusíllis istis, qui in me credunt, éxpedit ei, ut suspendátur mola asinária in collo ejus, et demergátur in profúndum maris. Vae mundo a scándalis. Necésse est enim ut véniant scándala; verúmtamen vae hómini illi, per quem scándalum venit. Si autem manus tua, vel pes tuus scandalízat te, abscíde eum, et prójice abs te: bonum tibi est ad vitam íngredi débilem, vel claudum, quam duas manus, vel duos pedes habéntem, miti in ignem aetérnum. Et si óculus tuus scandalízat te, érue eum et prójice abs te: bonum tibi est cum uno óculo in vitam intráre, quam duos óculos habéntem mitti in gehénnam ignis. Vidéte, ne contemnátis, unum ex his pusíllis: Dico enim vobis, quia Ángeli eórum in coelis semper vident

střed nich a řekl: „Vpravdě pravím vám: Neobrátíte-li se a nebudete-li jako dítky, nevejdete do království nebeského. Kdo se tedy poníží jako dítko toto, ten jest větší v království nebeském. A kdo přijme jedno dítko takové pro jméno mé, mě přijímá. Kdo by však pohoršil jedno z maličkých těchto, kteří ve mne věří, tomu bylo by lépe, aby kámen mlýnský zavěšen byl na hrdlo jeho, a on pohroužen byl do hlubokosti mořské. Běda světu pro pohoršení! Neboť jest nutno, aby přicházela pohoršení, ale běda člověku tomu, skrze něhož pohoršení přichází. Pohoršuje-li tě však ruka tvá neb noha tvá, utni ji a vrhni ji od sebe; lépe jest tobě vejíti do života bezrukému neb kulhavému, než abys, maje obě ruce neb obě nohy, uvržen byl do ohně věčného. A pohoršuje-li tě oko tvé, vylup je a vrhni od sebe; lépe jest tobě jednookému vejíti do života, než abys maje obě oči uvržen byl do pekelného ohně. Hleďte, abyste nepohrdali nikým z těchto maličkých: neboť pravím vám, že andělé jejich v nebi stále patří na tvář

fáciem Patris mei, qui in coelis est. Credo.

Offertorium
Apoc. 8, 3 et 4.

Stetit Ángelus juxta aram templi, habens thuríbulum aúreum in manu sua, et data sunt ei incénsa multa: et ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dei. Allelúja.

Secreta

Hóstias tibi, Dómine, laudis offérimus, supplíciter deprecántes; ut eásdem, angélico pro nobis interveniénte suffrágio, et placátus accípias, et ad salútem nostram provenire concédas. Per Dóm.

Communio Dan. 3, 58.

Benedícite, omnes Ángeli Dómini, Dóminum: hymnum dícite et superexaltáte eum in saecula. Allelúja.

Postcommunio

Beáti Archángeli tui Michaélis intercessióne suffúlti, súpplices te, Dómine, deprecámur: ut, quod ore proséquimur, contingámus et mente. Per Dóminum.

Otce mého, jenž jest v nebesích.“ Následuje Credo.

Obětování
Zjev. sv. Jana 8, 3. a 4.

Postavil se anděl k oltáři, maje v ruce kadidelnici zlatou, a bylo mu dáno mnoho kadidla; i vystoupil oblak vůní před Boha. Aleluja.

Tichá modlitba

Obětujeme Ti, Pane, dary chvály, pokorně prosíce, abys je na přimlouvající se za nás prosbu andělskou, i usmířen přijal i dal, aby prospěly k naší spáse. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

K přijímání. Dan. 3,58.

Dobrořečte, všichni Andělé Páně, Pánu; chvalozpěvy zpívejte a nade všecko ho vyvyšujte na věky. Aleluja.

Po přijímání

Opřeni jsouce o přímluvu svatého tvého Archanděla Michaela, snažně tě, Pane, prosíme, abychom, co ústy bereme, také duší dosáhli. Skrze Pána.

9. května

Sv. Řehoře Nazianzského

biskupa, vyznavače a Učitele Církve, † 390

Mše sv. „In medio“ (str. 48*).

Čtení Sirach. 39, 6-14 (str. 52*). Credo.

10. května

Sv. Antonína

biskupa a vyznavače, † 1459 ve Florencii

Mše sv. „Statuit" (str. 39*), vyjímaje:

Oratio

Sancti Antoníni, Dómine, Confessóris tui atque Pontíficis, méritis adjuvémur: ut, sicut te in illo mirábilem praedicámus, ita in nos misericórdem fuísse gloriémur. Per Dóminum nostrum Jesum . . .

Modlitba

Pane, ať nám pomohou zásluhy svatého Antonína, vyznavače tvého a biskupa, abychom, jako tě velebíme, že jsi v něm zázračně působil, tak se honositi mohli, že jsi k nám byl milosrdný. Skrze Pána . . .

10. května

Sv. Gordiana a Epimacha

mučedníků

Mše sv. „Sancti tui" (str. 36*), vyjímaje:

Oratio

Da, quaesumus, omnipotens Deus: ut, qui beatórum Mártyrum tuórum Gordiáni et Epímachi sollémnia cólimus, eórum apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum.

Modlitba

Dej, prosíme, všemohoucí Bože, aby nám, kteří konáme slavnost svatých mučedníků tvých Gordiana a Epimacha, pomoženo bylo jejich přímluvami u tebe. Skrze Pána . . .

Čtení Zjev. sv. J. 19, 1-9 (str. 915).

Secreta

Hóstias tibi, Dómine, beatórum Mártyrum tuórum Gordiáni et Epímachi dicátas méritis, benígnus assúme, et ad perpétuum nobis tríbue provenire subsídium. Per Dóminum nostrum Jesum Christum . . .

Tichá modlitba

Obětní dary, Pane, které jsou tobě zásluhami svatých mučedníků tvých Gordiana a Epimacha zasvěceny, dobrotivě přijmi a uděl, aby se nám staly ustavičnou pomocí. Skrze Pána našeho . . .

Postcommunio

Quaesumus, omnípotens Deus: ut, qui coeléstia alimenta percépimus, intercedéntibus sanctis Martýribus tuis Gordiáno et Epímacho, per haec contra ómnia advérsa muniámur. Per Dóminum.

Po přijímání

Prosíme, všemohoucí Bože, abychom, kteří jsme nebeský pokrm přijali, jím na přímluvu svatých mučedníků tvých Gordiana a Epimacha proti všemu protivenství chráněni byli. Skrze Pána našeho . . .

12. května

Sv. Domitily

panny, † kolem 98

Sv. Nerea, Achilea a Pankráce

mučedníků, † 304 v Římě

Introitus. Ps. 32, 18, 19 et 20.

Ecce, óculi Dómini super timéntes eum, sperántes in misericórdia ejus, allelúja: ut erípiat a morte ánimas eórum: quóniam adjútor et protéctor noster est, allelúja, allelúja. Ps. ib. 1. Exsultáte, justi, in Dómino: rectos decet collaudátio. V. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto . . .

Vstup. Ž. 32, 18, 19 a 20.

Hle, oči Hospodinovy, bdí nad těmi, kteří se ho bojí a kteří doufají v milosrdenství jeho, aleluja, že od smrti vysvobodí duše jejich, neboť jest pomocník a obránce náš, aleluja, aleluja. Ž. tamt. 1. Plesejte, spravedliví, v Pánu; spravedlivým sluší zpívat chválu. V. Sláva Otci . . .

Oratio

Semper nos, Dómine, Mártyrum tuórum Nérei, Achíllei, Domitíllae atque Pancrátii fóveat, quaesumus, beáta sollémnitas: et tuo dignos reddat obséquio. Per Dóminum.

Modlitba

Blažená slavnost mučedníků tvých, Nerea, Achilea, Domitily a Pankráce, prosíme, Pane, nechť nás stále rozněcuje a činí tvé služby hodnými. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Druhé a třetí modlitby (str. 554).
Čtení Moudr. 5, 1-5 (str. 34*).

Allelúja, allelúja. V. Haec est vera fratérnitas, quae

Aleluja, aleluja. V. To jest opravdové bratrství,

vicit mundi crímina: Christum secúta est, ínclyta tenens regna coeléstia. Allelúja. ℣. Te mártyrum candidátus laudat exércitus, Dómine. Allelúja.

které vítězí nad zločiny světa; následovalo Krista, majíc v majetku zářné království nebeské. Aleluja. ℣. Tebe, Pane, chválí běloskvoucí vojsko mučedníků. Aleluja.

Evangelium Jan, 4, 46-53 (str. 729).

Offertorium. Ps. 88, 6.

Confitebúntur coeli mirabília tua, Dómine: et veritátem tuam in ecclésia sanctórum. Allelúja, allel.

Obětování. Ž. 88, 6.

Nebesa oslavují tvé divy, Hospodine, a věrnost tvou ve shromáždění svatých. Aleluja, aleluja.

Secreta

Sanctórum, Mártyrum tuórum, quaesumus, Dómine, Nérei, Achíllei, Domitíllae atque Pancrátii sit tibi grata confessio: quae et múnera nostra comméndet, et tuam nobis indulgéntiam semper impló-ret. Per Dóminum.

Tichá modlitba

Vyznavačství svatých mučedníků tvých Nerea, Achilea, Domitily a Pankráce, prosíme, Pane, nechť ti je milé; které ať i naše dary doporučí i odpuštění tvé nám vždycky zjedná. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Communio. Ps. 32, 1.

Gaudéte, justi, in Dómino, allelúja: rectos decet collaudátio. Allelúja.

K přijímání. Ž. 32, 1.

Radujte se, spravedliví, v Pánu, aleluja; spravedlivým sluší zpívati chválu. Aleluja.

Postcommunio

Quaesumus, Dómine, ut beatórum Mártyrum tuórum Nérei, Achíllei, Domitíllae atque Pancrátii deprecatiónibus, sacraménta sancta, quae súmpsimus, ad tuae nobis proficiant placatiónis augméntum. Per Dóminum.

Po přijímání

Prosíme, Pane, ať na přímluvu svatých mučedníků tvých Nerea, Archilea, Domitily a Pankráce svaté svátosti, které jsme přijali, prospějí nám k rozhojnění usmíření tvého. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

12. května

Posvěcení metropol. chrámu sv. Víta

12. května 1929

Mše sv. „Terribilis est" (str. 92*).

Druhé modlitby: připomínka sv. Nerea atd. (z předchozí mše).

Mezi oktávem: nepřipadá-li nějaký svátek, bere se mše sv. ze svátku Posvěcení, jinak jenom jeho připomínka ve mších ke cti Svatého.

13. května

Sv. mučedníků a jiných Svatých,

jichž ostatky se chovají v chrámech Řádu benediktinského

Introitus. Ps. 33, 20-21.

Multae tribulatiónes justórum, et de his ómnibus liberávit eos Dóminus: Dóminus custódit ómnia ossa eórum: unum ex his non conterétur, allelúja, allelúja. Ps. 26, 28. Non derelínquet Dóminus Sanctos suos; in aetérnum conservabúntur. ℣. Glória Patri.

Vstup. Ž. 33, 20-21.

Mnoho je nesnází spravedlivých, ale z těch všech vysvobodil je Hospodin; Pán ostříhá všechny kosti jejich, ani jedna z nich nepřijde k úrazu, aleluja, aleluja. Ž. 33, 28. Neopouští Hospodin Svatých svých, oni na věky ostříháni budou. ℣. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému . .

Oratio

Deus, qui hanc sacrosánctam Ecclésiam tot voluísti Sanctórum decorári Relíquiis: auge in nobis resurrectiónis fidem: et fac nos immortális glóriae partícipes, cujus in eórum cinéribus pignora venerámur. Per Dóminum.

Modlitba

Bože, jenž jsi chtěl, aby tento přesvatý chrám byl tolika ostatky Svatých okrášlen, rozmnož v nás víru ve vskříšení a učiň nás podílníky na nesmrtelné slávě, jejíž záruku uctíváme v popelu jejich. Skrze Pána našeho . . .

Léctio libri Sapiéntiae. Eccli. 44, 10-15.

Hi viri misericórdiae

Čtení z knihy Sirachovcovy 44, 10-15.

Ale tito jsou muži bo-

sunt, quorum pietátes non defuérunt: cum sémine eórum pérmanent bona, haeréditas sancta nepótes eórum, et in testaméntis stetit semen eórum: et fílii eórum propter illos usque in aetérnum manent: semen eórum et glória eórum non derelinquétur. Córpora ipsórum in pace sepúlta sunt, et nomen eórum vivit in generatiónem et generatiónem. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, et laudem eórum núntiet ecclésia.

Allelúja, allelúja. ℣. Justi, quasi vírens fólium, germinábunt; non commovébitur radix eórum: sit memória justórum in benedictióne, et ossa eórum púllulent in loco suo. Allelúja. ℣. Ps. 115, 15. Pretiósa in conspéctu Dómini mors Sanctórum ejus. Allelúja.

habojní, jejichžto činy zbožnosti nezanikly. Potomstvu jejich zůstává majetek jejich a jejich svaté dědictví vnukům jejich. Ve smlouvách stojí pevně potomstvo jejich, a jejich synové zásluhami jejich. Zůstane až na věky památka jejich, sláva nebude vyhlazena. Těla jejich v pokoji pohřbena byla, ale jméno jejich rod od rodu žije. O jejich moudrosti vypravuje obec, a chválu jejich zvěstuje shromáždění.

Aleluja, aleluja. ℣. Spravedliví porostou jako zelené listí, nepohne se kořen jejich. Budiž památka spravedlivých požehnána a kosti jejich nechť raší na místě svém. Aleluja. ℣. Ž. 115, 15. Drahocenná je před Pánem smrt Svatých jeho. Aleluja.

Evangelium Luk. 6, 17-23 (str. 27*).

Offertorium. Luc. 21, 18-19.

Capíllus de cápite vestro non períbit: in patiéntia vestra possidébitis ánimas vestras. Allelúja.

Obětování. Luk. 21.

Ani vlas s hlavy vaší nezahyne, vytrvalostí svou získáte duše své. Aleluja.

Secreta

Donis caeléstibus da nobis, quáesumus, Dómine, líbera tibi mente servíre; ut múnera, quae in Sanctórum tuórum commemoratióne deférimus, eórum intervéntu, et medélam nobis operéntur et glóriam. Per Dóminum.

Tichá modlitba

Dej nám, prosíme, Pane, abychom dary nebeskými tobě sloužili svobodnou myslí, aby dary, které o památce Svatých tvých přinášíme, na jejich přímluvu zjednaly nám i pomoc i slávu. Skrze Pána našeho, Ježíše Krista...

Communio

Dórmiunt in terrae púlvere: evigilábunt in vitam aetérnam; et ossa eórum quasi herba germinábunt. Allelúja.

K přijímání

Spí v prachu země, povstanou k životu věčnému a kosti jejich jako bylina budou klíčiti. Aleluja.

Postcommunio

Tríbuant nobis, Dómine, contínuum tua Sancta praesídium, quo Sanctórum tuórum précibus, nos ab ómnibus semper tueántur advérsis. Per Dóminum.

Po přijímání

Tvoje svátosti, Pane, nechť nám stálou přispívají pomocí, kterou nechť nás na přímluvu Svatých tvých ode všech protivenství chrání. Skrze Pána...

14. května

Sv. Bonifáce

mučedníka, † kolem 306 v Tarsu

Mše sv. „Protexisti" (str. 33*), vyjímaje:

Oratio

Da, quaesumus, omnípotens Deus: ut, qui beáti Bonifácii Mártyris tui sollémnia cólimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum.

Modlitba

Dej, prosíme, všemohoucí Bože, aby nám, kteří konáme slavnost svatého Bonifáce, mučedníka tvého, přímluvami jeho u tebe pomoženo bylo. Skrze...

Druhé a třetí modlitby (str. 554).

Secreta

Munéribus nostris, quaesumus, Dómine, precibúsque suscéptis, et coeléstibus nos munda mystériis, et cleménter exaúdi. Per Dóminum.

Tichá modlitba

Dary naše, prosíme, Pane, a modlitby přijav, i nebeskými tajemstvími nás očisť i milostivě vyslyš. Skrze Pána našeho...

Postcommunio

Refécti participatióne múneris sacri, quaesumus, Dómine, Deus noster: ut, cujus exséquimur cultum, intercedénte beáto Bonifácio Mártyre tuo, sentiámus effféctum. Per Dóminum nostrum Jesum . . .

Po přijímání

Občerstveni jsouce účastí na oběti svaté, prosíme, Pane, Bože náš, abychom na přímluvu svatého Bonifáce, mučedníka tvého, pocítili účinek toho, co obřadem ctíme. Skrze Pána našeho . . .

15. května

Sv. Jana Kř. de la Salle

vyznavače, zakladatele křesť. Školských bratří, † 1719 v Rouenu

Mše sv. „Os justi" (str. 53*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui, ad christiánam pauperum eruditiónem et ad juvéntam in via veritátis firmándam, sanctum Joánnem Baptístam Confessórem excitásti, et novam per eum in Ecclésia famíliam collegísti; concéde propítius; ut ejus intercessióne et exémplo, stúdio glóriae tuae in animárum salúte fervéntes, ejus in coelis corónae partícipes fíeri valeámus. Per Dóminum.

Modlitba

Bože, jenž jsi pro křesťanské vyučováuí chudých a pro utvrzení mládeže na cestě pravdy svatého Jana Křtitele, vyznavače, povzbudil a jim novou rodinu v Církvi shromáždil, uděl milostivě, abychom horlením pro tvou čest na jeho přímluvu a jeho příkladem pro spásu duší se stravujíce, mohli se státi účastnými jeho koruny v nebi. Skrze Pána . . .

† Sequéntia sti. Evangélii secúndum Matth. 18, 1-5.

In illo témpore: Accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes: Quis, putas, major est in regno caelórum? Et ádvocans Jesus párvulum, státuit eum in médio

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 18, 1-5.

Za onoho času přistoupili učedníci k Ježíšovi a řekli: „Kdo, myslíš, jest větší v království nebeském?" A Ježíš zavolav pachole, postavil je uprocórum et dixit: Amen, dico vobis, nisi convérsi fuéritis, et efficiámini sicut párvuli, non intrábitis in regnum coelórum. Quicúmque ergo humiliáverit se sicut párvulus iste, hic est major in regno caelórum. Et qui suscéperit unum párvulum talem in nómine meo, me súscipit.

střed nich a řekl: „Amen, pravím vám: Nebrátíte-li se a nebudete-li jako maličcí, nevejdete do království nebeského. Kdo se tedy poníží jako pachole toto, ten jest větším v království nebeském. A kdo přijme jedno pachole takové ve jménu mém, mne přijímá."

16. května

Sv. Jana Nepomuckého

mučedníka, patrona zemského, † 1393

Svatý Jan Nepomucký narodil se asi r. 1348 v Nepomuku (Pomuku) v Čechách. Byl po studiích vysvěcen na kněze a zastával důležité úřady církevní; byl také kazatelem v kostele Týnském. Choť krále Václava IV. chodila se k svatému Janu Nepomuckému zpovídati. Ukrutný a prchlivý král, jenž nebyl věren své choti, která mu jeho nevěrnost vytýkala, chtěl na jejím zpovědníku vyzvěděti, z čeho ona se zpovídá, aby měl proti ní také nějakou zbraň. To mu však svatý Jan odepřel, čímž si krále proti sobě popudil. Při jedné příležitosti dal král sv. Jana odvléci do mučírny, kde jej sám pochodněmi pálil. Pak jej dal vhoditi do Vltavy dne 20. března 1393. Nad tělem svatého Jana se ve vodě objevila světla jako pět hvězd, i bylo od rybářů nalezeno a od kanovníků u sv. Víta pohřbeno. Několik dní nebo týdnů později nazývá arcibiskup Pražský Jan z Jenštejna v úřední obžalobě, kterou proti Václavu IV. podal do Říma, Jana Nepomuckého „svatým mučedníkem". Když bylo po letech tělo jeho opět vykopáno, byl jazyk nalezen neporušený. Lid sv. Jana ctil hned po smrti jako světce a papež Benedikt XIII. jej po zjištění různých zázraků prohlásil r. 1729 za svatého. V celém světě jest tento neohrožený kněz uctíván jako mučedník zpovědního tajemství.

Introitus. Eccli. 51, 30.

Dedit mihi Dóminus linguam mercédem meam: et in ipsa laudábo eum. (Allelúja, allelúja.) Ps. 38, 2. Dixi, custódiam vias meas: ut non delínquam in lingua mea. ℣. Glória Patri . . .

Vstup. Sir. 51, 30.

Dal mi Pán jazyk za mzdu mou; jím chváliti jej budu. (Aleluja, aleluja.) Ž. 38, 2. Pravil jsem si: Ostříhati chci cest svých, abych nezhřešil svým jazykem. ℣. Sláva Otci . . .

Oratio

Deus, qui ob invíctum

Modlitba

Bože, jenž jsi pro nepo-

beáti Joánnis sacraméntále silétium nova Eccléśiam tuam Martýrii coróna decorásti: da, ut ejus exémplo et intercessióne, ori nostro custódiam poténtes, beátis, qui lingua non sunt lapsi, annumerémur. Per Dóminum . . .

Léctio

libri Sapiéntiae. 21, 26-31.

Stultus a fenéstra respíciet in domum: vir autem erudítus foris stabit. Stultítia hóminis auscultáre per óstium: et prudens gravábitur contumélia. Lábia imprudéntium stulta narrábunt: verba autem prudéntium statéra ponderabúntur. In ore fatuórum cor illórum; et in corde sapiéntium os illórum. Dum maledícit ímpius diábolum, maledícit ipse ánimam suam. Susúrro coinquinábit ánimam suam, et qui cum eo mánserit, odiósus erit; tácitus, et sensátus honorábitur.

Graduale. Prov. 11, 13.

Qui ámbulat fraudulénter, revélat arcána: qui autem fidélis est ánimi, celat. V. Ps. 14, 1 et 3. Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo, aut quis requiéscet in monte sancto tuo? Qui non egit dolum

rušenou svátostní mlčelivost svatého Jana Církev svou novou mučednickou korunou ozdobil, dej, abychom po jeho příkladu a na jeho přímluvu úst svých střežili a tak připočteni byli k svatým, kteří jazykem nechybili. Skrze Pána . . .

Čtení

z knihy Sirachovcovy. 21.

Blázen dveřmi do domu nahlédává, ale muž ukázněný postojí venku. Neukázněný poslouchá skrze dveře, moudrý však nerad slýchá hanlivé řeči. Ústa nemoudrých nerozvážně mluví; ale moudří slova svá na vážkách váží. V ústech mívají bláhoví svoje srdce; ale moudří mívají ústa svá v srdci. Bezbožný, když satanovi zlořečí, zlořečí tím samému sobě. Donašeč sebe sama poskvrňuje, mezi všemi bývá nenáviděn, i kdo s ním obcuje, dochází záští. Mlčelivý a rozumný, ten ctěn bývá.

Stupňový zpěv. Př. 11.

Kdo obchází lstně, vynáší tajnosti, ale kdo jest věrného ducha, tají je. V. Ž. 14, 1 a 3. Pane, kdo bude přebývati v stánku tvém, aneb kdo odpočívati na hoře svaté tvé? Kdo nejednal lstně jazy-

in lingua sua: nec fecit próximo suo malum.

Alelúja, allelúja. V. Eccli. 25, 11. Beátus, qui lingua sua non est lapsus, et qui non servívit indígnis se. Allelúja.

V době velikonoční říká se:

Allelúja, allelúja. V. Eccli. 25, 11. Beátus, qui lingua sua non est lapsus, et qui non servívit indígnis se. Allelúja. V. Prov. 10, 31. Lingua pravórum períbit: lingua autem sapiéntium est sánitas. Allelúja.

Evangelium Mat. 11, 2-10 (str. 58). Credo.

Offertorium. Eccli. 42.

Non dúplices sermónem de revelatióne sermónis abscónditi, et eris vere sine confussióne: et invénies grátiam in conspéctu ómnium hóminum. (Allelúja.)

Secreta

Haec tua, Dómine, sacra mystéria illum in nobis, quaesumus, ignem accéndant, quo ínclytus Martyr et Sacérdos tuus Joánnes, ea peragéndo, flagrábat. Per Dóminum nostrum . . .

Communio. Is. 6, 6-7.

Volávit ad me unus de Séraphim: et in manu ejus cálculus, quem túlerat de altári, et tétigit os meum. (Allelúja.)

kem svým, aniž bližnímu svému činil křivdy.

Aleluja, aleluja. V. Sir. 25, 11. Blahoslavený, kdo jazykem svým nehřešil a kdo nesloužil nehodným sebe. Aleluja.

Aleluja, aleluja. V. Sir. 25, 11. Blahoslavený, kdo jazykem svým nehřešil a kdo nesloužil nehodným sebe. Aleluja. V. Přísl. 10, 31. Jazyk bezbožných zahyne, avšak jazyk moudrých zůstane zdráv. Aleluja.

Obětování. Sir. 42, 1.

Neopětuj řečí zjevováním mluvy skryté a budeš vpravdě bez zahanbení a nalezneš milost před tváří všech lidí. (Aleluja.)

Tichá modlitba

Tato svatá tajemství tvoje, prosíme, Pane, nechť zanítí v nás onen oheň, jímžto slavný mučedník a kněz tvůj Jan při konání jich planul. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

K přijímání. Is. 6, 6-7.

Přiletěl ke mně jeden ze Serafů, maje v ruce své řeřavý uhel, jejž vzal s oltáře, i dotkl se úst mých. (Aleluja.)

Postcommunio

Fragilitátem nostram, Dómine, coeléstis haec mensa fórtium pane confírmet: qui beáti Mártyris et Sacerdótis tui Joánnis tentátam contra honórem sacraménti constántiam júgiter áluit ad victóriam. Per Dóminum nostrum ...

Po přijímání

Křehkost naši, Pane, nechť nebeský tento stůl chlebem silných posilní, jenž svatého mučedníka a kněze tvého Jana, pokouženého proti zachování svátostné vážnosti, k vítězství povždy živil. Skrze Pána našeho ...

16. května

Sv. Ubalda

biskupa a vyznavače, † 1160 v Gubbio v Italii

Mše sv. „Statuit" (str. 39*), vyjímaje:

Oratio

Auxílium tuum nobis, Dómine, quaesumus, placátus impénde: et intercessióne beáti Ubáldi Confessóris tui atque Pontíficis, contra omnes diáboli nequítias déxteram super nos tuae propitiatiónis exténde. Per Dóminum ...

Modlitba

Pomoc svou nám, Pane, prosíme, usmířen daruj a na přímluvu svatého Ubalda, vyznavače svého a biskupa, pravici svého milosrdenství proti veškeré zlobě ďábelské nad námi vztáhni. Skrze Pána našeho ...

Druhé a třetí modlitby: v době velikonoční (str. 554), mimo Velikonoce druhá (str. 136, 138, 139), třetí dle libosti.

17. května

Sv. Paškala Baylon

vyznavače, † 1592 ve Villareal ve Španělsku

Mše sv. „Os justi" (str. 53*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui beátum Paschálem Confessórem tuum, mirífica erga Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria dilectióne decorásti: concéde propítius; ut, quam ille ex hoc divíno convívio spíritus percépit pinguédinem, eámdem et nos percípere mereámur. Qui vivis et regnas ...

Modlitba

Bože, jenž jsi svatého Paškala vyznavače svého, podivuhodnou láskou k svatým tajemstvím Těla a Krve tvé vyznamenal, uděl milostivě, abychom tutéž plnost ducha, kterou on z této nebeské hostiny čerpal, i my hodni byli čerpati. Jenž žiješ a kraluješ s Bohem Otcem ...

18. května

Sv. Venancia

mučedníka, † kolem 250 v Camerino v Italii

Mše sv. v době velikonoční „Protexisti" (str. 33*), mimo Velikonoce „In virtute" (str. 12*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui hunc diem beáti Venántii Mártyris tui triúmpho consecrásti: exaúdi preces pópuli tui, et praesta; ut, qui ejus mérita venerámur, fídei constántiam imitémur. Per Dóminum ...

Modlitba

Bože, jenž jsi tento den vítězstvím svatého Venancia, mučedníka svého, posvětil, vyslyš prosby lidu svého a uděl, abychom, kteří uctíváme jeho zásluhy, následovali vytrvalost u víře. Skrze Pána ...

Secreta

Hanc oblatiónem, omnípotens Deus, beáti Venántii mérita tibi reddant accéptam: ut, ipsíus subsídiis adjúti, glóriae ejus consórtes efficiámur. Per Dóminum ...

Tichá modlitba

Tuto oběť, všemohoucí Bože, nechť ti zásluhy svatého Venancia učiní milou, abychom, jeho přispěním podporováni, stali se účastníky jeho slávy. Skrze Pána našeho ....

Postcommunio

Súmpsimus, Dómine, aetérnae vitae sacraménta, te humíliter deprecántes: ut, beáto Venántio Mártyre tuo pro nobis deprecánte, véniam nobis concílient, et grátiam. Per Dóminum ...

Po přijímání

Přijali jsme, Pane, svátosti věčného života, tebe pokorně prosíme, aby nám na přímluvu svatého Venancia za nás odpuštění zjednaly i milost. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž ...

19. května

Sv. Petra Celestina

papeže a vyznavače, † 1296

Mše sv. „Statuit" (str. 39*), vyjímaje:

Oratio	Modlitba
Deus, qui beátum Petrum Coelestínum ad summi Pontificátus ápicem sublimásti, quique illum humilitáti postpónere docuísti: concéde propítius; ut ejus exémplo cuncta mundi despícere, et ad promíssa humílibus praemia perveníre felíciter mereámur. Per Dóminum.	Bože, jenž jsi svatého Petra Celestina k nejvyššímu vrcholu biskupství pozvedl a jej učil tento vrchol méně si cenit než pokoru, uděl milostivě, abychom po jeho příkladě se vším světským pohrdali a zasloužili si šťastně dospěti k odplatě, slíbené pokorným. Skrze Pána . . .

Připomínky sv. Pudenciány, panny (str. 73*, 76*, 77*).

Evangelium Mat. 19, 27-29 (str. 62*).

19. května

Sv. Pudenciány

panny

Mše sv. „Dilexisti" (str. 73*).

19. května

Oktáv posvěcení metropolitního chrámu sv. Víta

Mše sv. „Terribilis est" (str. 92*).

Připomínky: 1) sv. Petra Celestina (z předešlé mše), 2) sv. Jana Nep. (str. 955, 957, 958), 3) sv. Pudenciány (str. 73*, 76*, 77*).

20. května

Sv. Bernardina Sienského

vyznavače, † 1444 v Aquila v Italii

Mše sv. „Os justi" (str. 53*), vyjímaje:

Oratio	Modlitba
Dómine Jesu, qui beáto Bernardíno Confessóri tuo, exímium sancti nóminis tui amórem tribuísti: ejus, quaesumus, méritis et intercessióne, spíritum nobis tuae dilectiónis benígnus infúnde. Qui vivis et regnas.	Pane Ježíši, jenž jsi svatému Bernardinu, vyznavači svému, udělil nadobyčejnou lásku k svému svatému jménu, prosíme, vlij nám dobrotivě jeho zásluhami a přímluvou ducha své lásky. Jenž žiješ . . .

Připomínky: v době velikonoční (str. 554), mimo Velikonoce druhá (str. 136, 138, 139), třetí dle libosti.

Evangelium Mat. 19, 27-29 (str. 62*).

25. května

Sv. Řehoře VII.

papeže a vyznavače, † 1085 v Salerně

Mše sv. „Statuit" (str. 39*), vyjímaje:

Oratio	Modlitba
Deus, in te sperántium fortitúdo, qui beátum Gregórium Confessórem tuum atque Pontíficem, pro tuénda Ecclésiae libertáte, virtúte constántiae roborásti: da nobis, ejus exémplo et intercessióne, ómnia adversántia fórtiter superáre. Per Dóminum.	Bože, sídlo v tebe doufajících, jenž jsi svatého Řehoře, vyznavače svého a biskupa, na ochranu svobody Církve ctností vytrvalosti posílil, dej nám jeho příkladem a přímluvou všecka protivenství udatně snášeti. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Připomínka sv. Urbana I. (z násl. mše).

Evangelium Mat. 24, 42-47 (str. 46*).

25. května

Sv. Urbana I.

papeže a mučedníka, † 230

Mše sv. v době velikonoční „Protexisti" (str. 33*), mimo Velikonoce „Sacerdotes tui" (str. 44*), vyjímaje:

Oratio	Modlitba
Da, quaesumus, omnípotens Deus: ut, qui beáti Urbáni Mártyris tui atque	Dej, prosíme, všemohoucí Bože, aby nám, kteří konáme slavnost svatého

Pontíficis, sollémnia cólimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum.

Secreta

Haec hóstia, Dómine, quaesumus, emúndet nostra delícta, et ad sacrifícium celebrándum, subditórum tibi córpora, mentésque sanctíficet. Per Dóminum.

Postcommunio

Refécti participatióne múneris sacri, quaesumus, Dómine, Deus noster: ut, cujus exséquimur cultum, intercedénte beáto Urbáno Mártyre tuo atque Pontífice sentiámus effectum. Per Dóminum.

Urbana, mučedníka tvého a biskupa, na jeho přímluvy u tebe pomoženo bylo. Skrze Pána ...

Tichá modlitba

Tato obětina, Pane, prosíme, nechť zničí naše viny, a těla i duše tobě poddaných k slavení oběti posvěti. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého ...

Po přijímání

Občerstvení jsouce účastí na oběti svaté, prosíme, Pane, Bože nás, abychom na přímluvu svatého Urbana, mučedníka tvého a biskupa, pocítili účinek toho, co obřadem ctíme. Skrze Pána ...

Mimo Velikonoce: Čtení 2 Kor. 1, 3-7 (str. 9*).
Evangelium Mat. 25, 14-23 (str. 41*).
Obětování Ž. 88, 25 (str. 8*).
K přijímání Luk. 12, 42 (str. 43*).

26. května
Sv. Filipa Neri
vyznavače, † 1595 v Římě

Introitus. Rom. 5, 5.

Cáritas Dei diffúsa est in córdibus nostris per inhabitántem Spíritum ejus in nobis. Ps. 102, 1. Bénedic, ánima mea, Dómino: et ómnia quae intra me sunt, nómini sancto ejus. V. Glória Patri.

Vstup. Řím. 5, 5.

Láska Boží vylita jest v srdcích našich, skrze Ducha jeho, kterýž v nás bydlí. Ž. 102, 1. Dobrořeč, duše má, Hospodinu, a vše, co ve mně jest, svatému jménu jeho. V. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému.

Oratio

Deus, qui beátum Philíppum Confessórem tuum sanctórum tuórum glória sublimásti: concéde propítius; ut, cujus sollemnitáte laetámur, ejus virtútum proficiámus exémplo. Per Dóminum.

Modlitba

Bože, jenž jsi svatého Filipa, vyznavače svého, slávou svatých svých pozvedl, uděl milostivě, abychom, z jehož slavnosti se těšíme, příkladem jeho ctností prospívali. Skrze Pána ...

Připomínka sv. Eleutheria (str. 5*, 12*).
Čtení Moudr. 7, 7-14 (str. 870).

Graduale. Ps. 33, 2. et 6.

Veníte, fílii, audíte me: timórem Dómini docébo vos. V. Accédite ad eum, et illumináimini: et fácies vestrae non confundéntur.

Stupňový zpěv. Ž. 33.

Pojďte, synové, a poslyšte mne, bázni Páně budu vás vyučovati. V. Přistupte k němu, i budete zářit a tváře vaše se nezardí.

Allelúja, allelúja. V. Thren. 1, 13. De excélso misit ignem in óssibus meis, et erudívit me. Allelúja.

Aleluja, aleluja. V. Pláč Jer. 1, 13. Seslal shůry oheň do mých kostí a pokáral mě. Aleluja.

V době velikonoční říká se:

Allelúja, allelúja. V. ib. De excélso misit ignem in óssibus meis, et erudívit me. Allelúja. V. Ps. 38, 4. Concáluit cor meum intra me: et in meditatióne mea exardéscet ignis. Allelúja.

Aleluja, aleluja. V. tamt. Seslal shůry oheň do mých kostí a pokáral mě. Aleluja. V. Ž. 38, 4. Vzplálo mé srdce v mém nitru, když jsem o věci přemýšlel. Aleluja.

Evangelium Luk. 12, 35-40 (str. 54*).

Offertorium. Ps. 118.

Viam mandatórum tuórum cucúrri, cum dilatásti cor meum.

Obětování. Ž. 118, 32.

Cestou přikázání tvých jsem běžel, když jsi uvolnil srdci mému.

Secreta

Sacrifíciis praeséntibus, quaesumus, Dómine, in-

Tichá modlitba

Na přítomné oběti, prosíme, Pane, usmířen po-

tènde placátus, et praesta: ut illo nos igne Spíritus Sanctus inflámmet, quo beáti Philíppi cor mirabíliter penetrávit. Per Dóminum ... in unitáte ejúsdem Spíritus ...

hleď a uděl, aby nás Duch Svatý oním ohněm zapálil, kterým srdce svatého Filipa podivuhodně pronikl. Skrze Pána ... v jednotě téhož Ducha Svatého ...

Communio. Ps. 83, 3.

Cor meum, et caro mea exsultavérunt in Deum vivum.

K přijímání. Ž. 83, 3.

Srdce mé i tělo mé plesají v Bohu živém.

Postcommunio

Coeléstibus, Dómine, pasti delíciis: quaesumus; ut beáti Philíppi Confessóris tui méritis et imitatióne, semper éadem, per quae veráciter vívimus, appetámus. Per Dóminum ...

Po přijímání

Nasyceni jsouce, Pane, nebeskou rozkoší, prosíme, abychom zásluhami a následováním svatého Filipa, vyznavače tvého, vždycky po tom toužili, čím opravdově žijeme. Skrze Pána našeho ...

26. května

Sv. Eleutheria

papeže a mučedníka, † 189

Mše sv.: v době velikonoční „Protexisti" (str. 33*), mimo Velikonoce mše sv. „Statuit" (str. 5*; Tichá modlitba a Po přijímání str. 12*).

27. května

Sv. Bedy Ctihodného

vyznavače a Učitele Církve, † 735 v Anglii

Mše sv. „In medio" (str. 48*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Bedae Confessóris tui atque Doctóris eruditióne clarificas: concéde propítius fámulis tuis; ejus semper illustrári sapiéntia, et méritis adjuvári. Per Dóminum nostrum Jesum Christum ...

Modlitba

Bože, jenž Církev svou učeností svatého Bedy, vyznavače svého a Učitele, proslavuješ, uděl milostivě služebníkům svým, aby byli vždycky jeho moudrostí osvíceni a jeho zásluhy jim pomáhaly. Skrze Pána našeho ...

Připomínka sv. Jana, papeže (ze mše následující).

Et dicitur Credo.

Říká se Credo.

27. května

Sv. Jana

papeže a mučedníka, † 526

Mše sv.: v době velikonoční „Protexisti" (str. 33*), mimo Velikonoce mše sv. „Sacerdotes Dei" (str. 9*).

28. května

Sv. Augustina

biskupa a vyznavače, † 604

Mše sv. „Sacerdotes tui" (str. 44*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui Anglórum gentes, praedicatióne et miráculis beáti Augustíni Confessóris tui atque Pontíficis, verae fídei luce illustráre dignátus es: concéde; ut, ipso interveniénte, errántium corda ad veritátis tuae rédeant unitátem, et nos in tua simus voluntáte concórdes. Per Dóminum ...

Modlitba

Bože, jenž jsi ráčil národy Anglů kázáním a zázraky svatého Augustina, vyznavače svého a biskupa, osvítiti světlem pravé víry, uděl, aby na jeho přímluvu srdce bloudících se k jednotě tvé pravdy vrátila a my v tom, co ty chceš, byli jednotni. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž ...

Léctio

Epístolae primae beáti Pauli Apóstoli ad Thessal. 2, 2-9.

Čtení

z prvního listu sv. Apoštola Pavla k Thesalonickým 2, 2-9.

Fratres: Fidúciam habúimus in Deo nostro loqui ad vos Evangélium Dei in multa sollicitúdine. Exhortátio enim nostra non de

Bratři: Vzmužili jsme se v Bohu našem hlásati vám Evangelium Boží při mnohém zápase. Nebot napomínání naše není

erróre neque de immundítia neque in dolo, sed sicut probáti sumus a Deo, ut créderétur nobis Evangélium: ita lóquimur, non quasi homínibus placéntes, sed Deo, qui probat corda nostra. Neque enim aliquándo fúimus in sermóne adulatiónis, sicut scitis: neque in occasióne avarítiae: Deus testis est: nec quaeréntes ab homínibus glóriam, neque a vobis neque ab áliis; cum possémus vobis óneri esse ut Christi Apóstoli: sed facti sumus párvuli in médio vestrum, tamquam si nutrix fóveat fílios suos. Ita desiderántes vos, cúpide volebámus trádere vobis non solum Evangélium Dei, sed étiam ánimas nostras: quóniam carissimi nobis facti estis. Mémores enim estis, fratres, labóris nostri et fatigatiónis: nocte ac die operántes, ne quem vestrum gravarémus, praedicávimus in vobis Evangélium Dei.

z bludu, ani z nekalosti, ani z podvodu, nýbrž tak mluvíme, jak jsme osvědčeni od Boha, aby se nám svěřilo Evangelium, ne jako takoví, kteří se zalibují lidem, nýbrž Bohu, jenž zkoumá srdce naše. Nikdy zajisté neužili jsme řeči pochlebné, jak víte, ani záminky lakomství, Bůh je svědek, ani jsme nehledali slávy lidské, ani od vás ani od jiných, ačkoli jsme jako Apoštolové Kristovi mohli býti na obtíž, nýbrž stali jsme se maličkými mezi vámi. Jako když matka chová dítky své, tak toužíce po vás byli jsme hotovi sděliti s vámi nejen Evangelium Boží, nýbrž i sebe samy, protože jste se nám stali milými; pamatujete se zajisté, bratři, na naši práci a námahu; ve dne i v noci pracujíce, abychom neobtížili nikoho z vás, kázali jsme vám Evangelium Boží.

Evangelium Luk. 10, 1-9 (str. 851).

Secreta

Sacrifícium tibi offérimus, Dómine, in sollemnitáte beáti Augustíni Pontificis et Confessóris tui, humíliter deprecántes: ut oves, quae periérunt, ad

Tichá modlitba

Přinášíme ti, Pane, oběť o slavnosti svatého Augustina, biskupa a vyznavače tvého, pokorně prosíce, aby ovečky, které zaboudily, do jednoho

unum ovíle revérsae, hoc salútari pábulo nutriántur. Per Dóminum nostrum...

ovčince se vrátíce, tímto spasným pokrmem byly živeny. Skrze Pána ...

Postcommunio

Hóstia salutári refécti: te, Dómine, súpplices exorámus; ut éadem, beáti Augustíni interveniénte suffrágio, in omni loco nómini tuo júgiter immolétur. Per Dóminum ...

Po přijímání

Občerstveni jsouce obětinou spasnou, tebe, Pane, snažně vzýváme, aby byla na přímluvu svatého Augustina na každém místě tvému jménu stále přinášena. Skrze Pána ...

29. května

Sv. Marie Magdaleny de Pazzis

panny, † 1607 ve Florencii

Mše sv. „Dilexisti" (str. 73*), vyjímaje:

Oratio

Deus, virginitátis amátor, qui beátam Maríam Magdalénam Vírginem, tuo amóre succénsam, coeléstibus donis decorásti: da, ut quam festíva celebritáte venerámur, puritáte et caritáte imitémur. Per Dóminum ...

Modlitba

Bože, milovníče panenství, jenž jsi svatou Marii Magdalenu, pannu, láskou k tobě zanícenou, nebeskými okrášlil dary, dej, abychom tu, již sváteční slavností uctíváme, následovali v čistotě a lásce. Skrze Pána ...

Přípomínky: v době velik. (str. 554); mimo Velikonoce druhá (str. 136, 138, 139) a třetí dle libosti.

30. května

Sv. Felixe

papeže a mučedníka, † 274 v Římě

Mše sv.: v době velik. „Protexisti" (str. 33*), mimo Velikonoce mše sv. „Statuit" (str. 5*).

30. května

Blah. Zdislavy Borkovny

vdovy, † 1252

Mše sv. „Cognovi" (str. 85*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui, beátae Zdislávae concédere dignátus es, ut te júgiter erécta mente contemplarétur, unáque próximo sollícite prospíceret: ea intercedénte, fac nos diligénti stúdio caelestibus insístere; et caritátem piis opéribus exercére. Per Dóminum...

Modlitba

Bože, jenž jsi blahoslavené Zdislavě ráčil uděliti, aby tě stále pozdviženou myslí rozjímala a zároveň o bližního se pečlivě starala, na její přímluvu nám dej, abychom se pilně snažili o nebeské věci a dobrými skutky cvičili se v lásce. Skrze Pána...

Připomínky sv. Felixe (viz předchozí mši sv.).

Secreta

Oblátum tibi, Dómine, sacrifícium, intercedénte beáta Zdisláva, vivíficet nos semper et múniat. Per Dóminum...

Tichá modlitba

Přinesená tobě oběť, Pane, nechť nás na přímluvu blahoslavené Zdislavy stále oživuje a chrání. Skrze Pána...

Postcommunio

Haec nos, quaésumus, Dómine, commúnio sancta laetíficet: qua beátae Zdislávae suffrágiis virtútes roboréntur in córdibus, et actus sanctae operatiónis excréscant. Per Dóminum nostrum Jesum Christum...

Po přijímání

Prosíme, Pane, nechť nás rozradostní toto svaté přijímání, kterým na přímluvu blahoslavené Zdislavy nechť ctnosti posíleny jsou v srdcích a skutky svatého konání vzrostou. Skrze Pána...

31. května

Sv. Anděly Merici

panny, zakladatelky řádu Voršilek, † 1540 v Brescia

Mše sv. „Dilexisti" (str. 73*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui novum per beátem Ángelam sacrárum Vírginum collégium in Ecclésia tua floréscere vo-

Modlitba

Bože, jenž jsi chtěl, aby skrze svatou Andělu vypučela v Církvi tvé nová společnost zasvěcených

Die 31 Maji

BEATÆ MARIÆ VIRGINIS REGINÆ

Duplex II classis

Introitus

Gaudeámus omnes in Dómino, diem festum celebrántes sub honóre beátæ Maríæ Vírginis Regínæ: de cujus solemnitáte gaudent Angeli, et colláudant Fílium Dei. (T. P. Allelúja, allelúja.) Ps. 44, 2. Effúndit cor meum verbum bonum: dico ego carmen meum Regi. ℣. Glória Patri.

Oratio

Concéde nobis, quæsumus, Dómine: ut, qui solemnitátem beátæ Maríæ Vírginis Regínæ nostræ celebrámus; ejus muníti præsídio, pacem in præsénti et glóriam in futúro cónsequi mereámur. Per Dóminum.

Et, in Missis privatis tantum, fit Commemoratio sanctæ Petronillæ Virg.:

Oratio

Exáudi nos, Deus, salutáris noster: ut, sicut de beátæ Petronillæ Vírginis tuæ festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur affectu. Per Dóminum.

Léctio libri Sapiéntiæ
Eccli. 24, 5 et 7, 9-11, 30-31

Ego ex ore Altíssimi prodívi, primogénita ante omnem creatúram; ego in altíssimis habitávi, et thronus meus in colúmna nubis. In omni terra steti et in omni pópulo, et in omni gente primátum hábui, et ómnium excellántium et humílium corda virtúte calcávi. Qui audit me, non confundétur, et qui operántur in me, non peccábunt; qui elúcidant me, vitam ætérnam habébunt.

Concordat cum originali approbato.

IMPRIMATUR.

Casali, die 1 Septembris 1955.

Can. L. ODDONE, *Vic. Gen.*

Printed in Italy.

Stampato con i tipi dello Stabilimento Grafico Marietti
Torino - 1955.

luísti: da nobis, ejus intercessióne, angélicis móribus vívere: ut, terrénis ómnibus abdicátis, gaúdiis pérfrui mereámur aetérnis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum ...

panen, dej nám na její přímluvu andělským způsobem žíti, abychom po odřeknutí se všeho pozemského zasloužili si požívati radostí věčných. Skrze Pána ...

Připomínky sv. Petronily ke mši sv. „Dilexisti" (str. 73*, 76*, 77*).

Secreta

Hóstia, Dómine, quam tibi beátae Ángelae memóriam recoléntes offérimus, et nostrae pravitátis véniam implóret, et grátiae tuae nobis dona conciliet. Per Dóminum ...

Tichá modlitba

Obětina, Pane, kterou jsme ti, oslavujíce památku svaté Anděly, přinesli, nechť i vyprosí odpuštění naší špatnosti i dary milosti tvé nám zjednná. Skrze Pána ...

Postcommunio

Coelésti alimónia refécti, súpplices te, Dómine, deprecámur: ut, beátae Ángelae précibus et exémplo, ab omni labe mundáti, et córpore tibi placeámus, et mente. Per Dóminum ...

Po přijímání

Občerstveni jsouce nebeskou krmí, pokorně tě, Pane, prosíme, abychom přímluvami a příkladem svaté Anděly od veškeré skvrny očištěny jsouce, i tělem se ti líbili i duší. Skrze Pána ...

2. června

Sv. Marcellina, Petra

mučedníků, † kolem 303 u Říma

Sv. Erasma

biskupa a mučedníka, † kolem 303 v Kampanii

Introitus. Ps. 33, 18.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos: et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos. Ps.

Vstup. Ž. 33, 18.

Spravedliví volali a Hospodin je vyslyšel, a ze všech úzkostí jejich je vysvobodil. Ž. tamt., 2. Dob-

ib., 2. Benedícam Dóminum in omni témpore: semper laus ejus in ore meo. V. Glória Patri.

Oratio

Deus, qui nos ánnua beatórum Mártyrum tuórum Marcellíni, Petri, atque Erásmi sollemnitáte laetíficas: praesta, quaesumus; ut, quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum...

rořečiti budu Pánu v každém čase, vždycky bude v ústech mých chvála jeho. V. Sláva Otci...

Modlitba

Bože, jenž nás obšťastňuješ výroční slavností svatých mučedníků tvých Marcellina, Petra a Erasma, uděl, prosíme, abychom, z jejichž zásluh se radujeme, příklady zapáleni byli. Skrze Pána...

Druhé modlitby: za přímluvu Svatých (str. 136, 138, 139) a třetí dle libosti.
Čtení Řím. 8, 18-23 (str. 648).

Graduale
Ps. 33, 18-19.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos: et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos. V. Juxta est Dóminus his, qui tribuláto sunt corde: et húmiles spíritu salvábit.

Stupňový zpěv
Ž. 33, 18-19.

Spravedliví volali a Hospodin je vyslyšel, a ze všech úzkostí jejich je vysvobodil. V. Blízko jest Pán těm, kteří jsou zkroušeného srdce; lidem zdrceného ducha pomáhá.

Allelúja, allelúja. V. Joan. 15, 16. Ego vos elégi de mundo, ut eátis, et fructum afferátis, et fructus vester máneat. Allelúja.

Aleluja, aleluja. V. Jan 15, 16. Já jsem vás vyvolil ze světa, abyste šli a přinášeli užitek a užitek váš, aby zůstal. Aleluja.

Evangelium Luk. 21, 9-19 (str. 23*).

Offertorium. Ps. 31, 11.

Laetámini in Dómino, et exsultáte, justi: et gloriámini, omnes recti corde.

Obětování. Ž. 31, 11.

Radujte se v Pánu a plesejte, spravedliví, a veselte se, všichni upřímného srdce.

Secreta

Haec hóstia, quaesumus, Dómine, quam sanctórum

Tichá modlitba

Tato oběť, prosíme, Pane, kterou při památce naro

Mártyrum tuórum natalítia recenséntes offérimus, et víncula nostrae pravitátis absólvat et tuae nobis misericórdiae dona concíliet. Per Dóminum.

zenin svatých mučedníků tvých přinášíme, nechť i pouta naší hříšnosti rozváže i dar tvého milosrdenství nám zjedná. Skrze Pána našeho...

Communio
Sap. 3, 1, 2 et 3.

Justórum ánimae in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum malítiae: visi sunt ocúlis insipiéntium mori, illi autem sunt in pace.

K přijímání
Moudr. 3, 1, 2 a 3.

Duše spravedlivých jsou v ruce Boží, a mučidlo zloby nedotkne se jich; zdálo se nemoudrým, že zmírají, oni vsak jsou v míru.

Postcommunio

Sacro múnere satiáti, súpplices te, Dómine, deprecámur: ut, quod débitae servitútis celebrámus offício, salvatiónis tuae sentiámus augméntum. Per Dóminum....

Po přijímání

Nasyceni jsouce svatým darem, pokorně tě, Pane, vzýváme, abychom to, co službou povinné podřízenosti slavíme, pocítili jako rozmnožení tvé spasné milosti. Skrze Pána...

V době velikonoční mše sv. „Sancti tui" (36*). Modlitby z předcházející mše; druhé a třetí modlitby (str. 554). Epištola z předcházející mše. Dále:

Allelúja, allelúia. V. Joan. 15, 16. Ego vos elégi de mundo, ut eátis et fructum afferátis; et fructus vester máneat. Allelúja. V. Ps. 115, 15. Pretiósa in conspéctu Dómini mors Sanctórum ejus. Allelúja.

Aleluja, aleluja. V. Jan 15, 16. Já jsem vás vyvolil ze světa, abyste šli a přinášeli užitek a užitek váš, aby zůstával. Ž. 115, 15. Drahocenná jest v očích Páně smrt Svatých jeho. Aleluja.

2. června

Sv. Erasma

biskupa a mučedníka

Mše sv. „Statuit" (str. 39*).

4. června

Sv. Františka Caracciolo

vyznavače a zakladatele řádu, † 1608 v Agnoně v Italii

Introitus. Ps. 21, 15 et 68, 10

Factum est cor meum tamquam cera liquéscens in médio ventris mei: quóniam zelus domus tuae comédit me. Ps. 72, 1. Quam bonus Israel Deus: his, qui recto sunt corde! V. Glória Patri . . .

Vstup. Ž. 21, 15 a 68, 10.

Srdce mé učiněno jest jako vosk rozpouštějící se v útrobách mých, neboť horlení o dům tvůj mě stravuje. Ž. 72, 1. Jak dobrý je Bůh Israele těm, kteří jsou čistého srdce. V. Sláva Otci . . .

Oratio

Deus, qui beátum Franciscum, novi Órdinis Institutórem, orándi stúdio et poeniténtiae amóre decorásti: da fámulis tuis in ejus imitatióne ita profícere; ut semper oántes, et corpus in servitútem redigéntes, ad coeléstem glóriam perveníre mereántur. Per Dóminum . . .

Modlitba

Bože, jenž jsi svatého Františka, zakladatele nového Řádu, okrášlil horlivostí v modlitbě a láskou k pokání, dej služebníkům svým tak následováním jeho prospívati, aby ustavičně se modlíce a tělo k poslušnosti přivádějíce, zasloužili si dosáhnouti nebeské slávy. Skrze Pána.

Léctio

libri Sapiéntiae. c. 4, 7-14.

Justus, si morte praeoccupátus fúerit, in refrigério erit. Senéctus enim venerábilis est non diutúrna, neque annórum número computáta: cani autem sunt sensus hóminis, et aetas senectútis vita immaculáta. Placens Deo factus est diléctus, et vivens inter peccatóres, translátus est. Raptus est,

Čtení

z knihy Moudrosti 4, 7-14.

Spravedlivý, byť i před časem smrtí zachvácený, v pokoji bude. Neboť stáří ctihodné není dlouhověkost, aniž počtem roků měřeno bývá, ale šediny jsou člověkovi moudrost a věk starý — život neposkvrněný. Protože se zalíbil Bohu, stal se miláčkem jeho, a ježto živ byl mezi hříšníky, byl přenesen. Vytržen byl, aby zloba nezměnila smýšlení jeho, neb aby lest nesvedla duše jeho. Neboť kouzlo nicotnosti zatemňuje to, co jest šlechetné, a vír zlé žádostivosti převrací nevinnou mysl. Došed v krátku vrcholu vyplnil časy mnohé. Líbilať se Bohu duše jeho; proto rychle jej vyvedl z prostředka nepravostí.

ne malítia mutáret intelléctum ejus, aut ne fíctio decíperet ánimam illíus. Fascinátio enim nugacitátis obscúrat bona, et inconstántia concupiscéntiae transvértit sensum sine malítia. Consummátus in brevi explévit témpora multa: plácita enim erat Deo ánima illíus: propter hoc properávit edúcere illum de médio iniquitátum.

Graduale. Ps. 41, 2.

Quemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum, ita desíderat ánima mea ad te, Deus. V. ib., 3. Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum.

Allelúja, allelúja. V. Ps. 72, 26. Defécit caro mea, et cor meum: Deus cordis mei, et pars mea Deus in aetérnum. Allelúja.

Stupňový zpěv. Ž. 41.

Jako jelen touží po studnicích vod, tak prahne duše má po tobě, Bože. V. tamt. 3. Duše má žízní po Bohu silném, živém.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 72, 26. Hyne tělo mé i srdce mé; Bohem srdce mého a podílem mým zůstane Bůh na věky. Aleluja.

V době velikonoční se říká místo Stupňového zpěvu:

Allelúja, allelúja. R. Ps. 64, 5. Beátus, quem elegísti, et assumpsísti, inhabitábit in átriis tuis. Allelúja. V. Ps. 111, 9. Dispérsit, dedit paupéribus, justítia ejus manet in saeculum saeculi. All.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 64, 5. Blažený, koho jsi vyvolil a připustil, aby obýval v síních tvých. Aleluja. V. Ž. 111, 9. Velmi štědře udílí chudým, spravedlnost jeho zůstává na věky věkův. Aleluja.

Evangelium Luk. 12, 35-40 (str. 55*).

Offertorium. Ps. 91, 13.

Justus ut palma florébit: sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Obětování. Ž. 91, 13.

Spravedlivý jako palma pokvete, jako cedr na Libanu poroste.

Secreta

Da nobis, clementíssime Jesu: ut praeclára beáti Francísci mérita recoléntes, eódem nos, ac ille, caritátis igne succénsi, digne in circúitu sacrae hujus mensae tuae esse valeámus. Qui vivis et regnas cum Deo Patre . .

Tichá modlitba

Dej nám, přelaskavý Ježíši, abychom při vzpomínce na přeskvělé zásluhy svatého Františka stejným jako on jsouce ohněm lásky zaníceni, schopni byli důstojně obstoupiti tento stůl tvůj svatý. Jenž žiješ . . .

Communio. Ps. 30, 20.

Quam magna multitúdo dulcédinis tuae, Dómine, quam abscondísti timéntibus te!

K přijímání. Ž. 30, 20.

Jak veliké je množství tvé slasti, Pane, kterou schováváš těm, kteří se tě bojí!

Postcommunio

Sacrosáncti sacrifícii, quaesumus, Dómine, quod hódie in sollemnitáte beáti Francísci tuae obtúlimus majestáti, grata semper in méntibus nostris memória persevéret, et fructus. Per Dóminum . . .

Po přijímání

Nechť vděčná vzpomínka a účinek svatosvaté oběti, prosíme, Pane, kterou jsme dnes o slavnosti svatého Františka přinesli tvé vznešenosti, v myslích našich vždycky trvá. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

5. června

Sv. Bonifáce

biskupa a mučedníka, † 754 u Dokkum

Introitus. Is. 65, 19 et 23.

Exsultábo in Jerúsalem, et gaudébo in pópulo meo: et non audiétur in eo ultra vox flétus et vox clamóris. Elécti mei non laborábunt frustra, neque generábunt in conturbatióne; quia semen benedictórum Dómini est, et nepótes eórum cum eis.

Vstup. Is. 65, 19 a 23.

Plesati budu z Jerusalema a radovati se ze svého lidu, a nebude v něm již slyšeti hlas pláče a hlas křiku. Vyvolení moji nebudou se namáhati nadarmo, aniž roditi se budou ke zděšení, neboť jsou plémě požehnaných od Hospodina, a

Ps. 43, 2. Deus, aúribus nostris audívimus: patres nostri narravérunt nobis opus, quod operátus es in diébus eórum. V. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto, sicut erat...

potomci jejich zůstanou s nimi. Ž. 43, 3. Bože, na své uši jsme slýchali, otcové naši nám vyprávěli o díle, které jsi vykonal za dnů jejich. V. Sláva Otci . . .

Oratio

Deus, qui multitúdinem populórum beáti Bonifácii Mártyris tui atque Pontíficis zelo, ad agnitiónem tui nóminis vocáre dignátus es: concéde propítius; ut, cujus sollémnia cólimus, étiam patrocínia sentiámus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum ...

Modlitba

Bože, jenž jsi ráčil množství národů horlivostí svatého Bonifáce, mučedníka svého a biskupa, povolati k poznání svého jména, uděl milostivě, abychom, jehož slavnost konáme, také ochrany pocítili. Skrze Pána . . .

Epištola Sirach 44, 1-15 (str. 859).

Graduále

1. Petri 4, 13-14.

Communicántes Christi passiónibus gaudéte, ut in revelatióne glóriae ejus gaudeáti sexsultántes. V. Si exprobrámini in nómine Christi, beáti éritis, quóniam quod est honóris, glóriae, et virtútis Dei, et qui est ejus Spíritus, super vos requiéscet.

Stupňový zpěv

1 Petr 4, 13-14.

Majíce účast na utrpeních Kristových, radujte se, abyste se také s plesáním zaradovali při zjevu slávy jeho. V. Jste-li tupeni pro jméno Kristovo, blahoslavení jste, neboť spočine na vás jeho čest, sláva a síla Boží, a tedy i jeho Duch.

Allelúja, allelúja. Ps. 66, 12. Declinábo super eum quasi flúvium pacis, et quasi tórrentem inundántem glóriam. Allelúja.

Aleluja, aleluja. Is. 66, 12. Přivedu na něj pokoj jako řeku, a slávu jako rozvodněný potok. Aleluja.

V době velikonoční místo Stupňového zpěvu říká se:

Allelúja, allelúja. V. Is. 66, 10 et 14. Laetámini cum Jerúsalem, et exsul-

Aleluja, aleluja. V. Is. 66, 10 a 14. Veselte se s Jerusalemem, plesejte

táte in ea omnes, qui dilígitis Dóminum. Allelúja. ℣. Vidébitis, et gaudébit cor vestrum, cognoscétur manus Dómini servis ejus. Allelúja.

nad ním všichni, kteří milujete Pána. Aleluja. ℣. Uzříte, a zaraduje se srdce vaše, že se ukázala ruka Hospodinova na služebnících jeho. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Matth. c. 5.

In illo témpore: Videns Jesus turbas, ascéndit in montem, et cum sedísset, accesérunt ad eum discípuli ejus, et apériens os suum, docébat eos, dicens: Beáti paúperes spíritu: quóniam ipsórum est regnum coelórum. Beáti mites: quóniam ipsi possidébunt terram. Beáti qui lugent; quóniam ipsi consolabúntur. Beáti qui esúriunt et sítiunt justítiam: quóniam ipsi saturabúntur. Beáti misericórdes: quóniam ipsi misericórdiam consequéntur. Beáti mundo corde: quóniam ipsi Deum vidébunt. Beáti pacífici: quóniam fílii Dei vocabúntur. Beáti qui persecutiónem patiúntur propter justítiam: quóniam ipsórum est regnum coelórum. Beáti estis cum maledíxerint vobis et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos mentiéntes, propter me: gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in coelis.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 5, 1-12.

Za onoho času Pán Ježíš uzřev zástupy, vystoupil na horu a když se posadil, přistoupili k němu učedníci jeho. I otevřel ústa svá a učil je řka: „Blahoslavení chudí duchem, neboť jejich jest království nebeské. Blahoslavení tiší, neboť oni zemi vládnouti budou. Blahoslavení lkající, neboť oni potěšeni budou. Blahoslavení, kteří lačnějí a žíznějí po spravedlnosti, neboť oni nasyceni budou. Blahoslavení milosrdní, neboť oni milosrdenství dojdou. Blahoslavení čistého srdce, neboť oni Boha viděti budou. Blahoslavení pokojní, neboť oni synové Boží slouti budou. Blahoslavení, kteří protivenství trpí pro spravedlnost, neboť jejich jest království nebeské. Blahoslavení jste, když pro mne budou vás tupiti a pronásledovati a mluviti všecko zlé proti vám lhouce: radujte se a veselte se, neboť odplata vaše hojná jest v nebesích."

Offertorium
Ps. 15, 7 et 8.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum: providébam Deum in conspéctu meo semper, quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Secreta

Super, has hóstias, Dómine, quaésumus, benedíctio copiósa descéndat: quae et sanctificatiónem nostram misericórditer operétur, et de sancti Bonifácii Mártyris tui atque Pontíficis fáciat sollemnitáte gaudére. Per Dóminum . . .

Communio
Apoc. 3, 21.

Qui vícerit, dabo ei sedére mecum in throno meo, sicut et ego vici, et sedi cum Patre meo in throno ejus.

Postcommunio

Sanctificáti, Dómine, salutári mystério: quáesumus; ut nobis sancti Bonifácii Mártyris tui atque Pontíficis pia non desit orátio, cujus nos donásti patrocínio gubernári. Per Dóminum . . .

Obětování
Ž. 15, 7 a 8.

Dobrořečím Pánu, jenž mi dal rozum; vidím Boha stále před svou tváří, neboť stojí po pravici mé, abych se nezviklal.

Tichá modlitba

Nechť na tyto obětiny, Pane, prosíme, sestoupí požehnání hojné, které nechť i naše posvěcení milosrdně způsobí i dá radovati se ze slavnosti svatého Bonifáce, mučedníka tvého a biskupa. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

K přijímání
Zjev. sv. Jana 3, 21.

Kdo zvítězí, tomu dám seděti s sebou na trůně svém, jakož i já jsem zvítězil a posadil jsem se s Otcem svým na trůně jeho.

Po přijímání

Posvěceni jsouce, Pane, spasným tajemstvím, prosíme, aby nám nescházela dobrotivá přímluva svatého Bonifáce, mučedníka tvého a biskupa, jehož ochranou jsi nás dal vésti. Skrze Pána . . .

6. června

Sv. Norberta

biskupa a vyznavače, zakladatele Řádu Praemonstrátů, † 1134 v Magdeburgu

Mše sv. „Statuit" (str. 39*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui beátum Norbértum Confessórem tuum atque Pontíficem, verbi tui praecónem exímium effecísti, et per eum Eccléslam tuam nova prole foecundásti: praesta, quaesumus; ut, ejúsdem suffragántibus méritis, quod ore simul et ópere docuit, te adjuvánte, exercére valeámus. Per Dóminum . . .

Modlitba

Bože, jenž jsi učinil svatého Norberta, vyznavače svého a biskupa, vynikajícím hlasatelem slova svého, a Církev svou jím novým potomstvem oplodnil, uděl, prosíme, abychom dovedli jeho přímluvnými zásluhami s tvou pomocí vykonávati, čemu on zároveň ústy a činem učil. Skrze Pána . . .

9. června

Sv. Prima a Feliciana

mučedníků, † kolem 303 v Římě

Introitus
Eccli. 44, 15 et 14.

Sapiéntiam Sanctórum narrent pópuli, et laudes eórum núntiet Ecclésia: nómina autem eórum vivent in saeculum saeculi. Ps. 32, 1. Exsultáte, justi, in Dómino: rectos decet collaudátio. ℣. Glória Patri, et Fílio . . .

Vstup
Sir. 44, 15 a 14.

Moudrost Svatých nechť vyprávějí národové a chválu jejich ať zvěstuje shromáždění. Jména pak jejich žíti budou na věky věkův. Ž. 32, 1. Plesejte spravedliví, v Pánu; spravedlivým sluší prozpěvovati chválu. ℣. Sláva Otci . . .

Oratio

Fac nos, quaesumus, Dómine, sanctórum Mártyrum tuórum Primi et Feliciáni semper festa sectári: quorum suffrágiis protectiónis tuae dona sentiámus. Per Dóminum . . .

Modlitba

Dej, prosíme, Pane, abychom vždycky vzpomínali slavnosti svatých mučedníků tvých Prima a Feliciana, na jejichž přímluvu nechť pocítíme milost tvé ochrany. Skrze Pána . . .

Čtení Moudr. 5, 16-20 (str. 26*).

Graduale
Ps. 88, 6 et 2.

Confitebúntur coeli mirabília tua, Dómine: étenim veritátem tuam in Ecclésia sanctórum. ℣. Misericórdias tuas, Dómine, in aetérnum cantábo, in generatióne et progénie. Allelúja, allelúja. ℣. Haec est vera fratérnitas, quae vicit mundi crímina: Christum secúta est, ínclyta tenens regna coeléstia. Allelúja.

Stupňový zpěv
Ž. 88, 6 a 2.

Nebesa oslavují tvé divy, Hospodine, též tvou věrnost ve shromáždění svatých. ℣. Milosrdenství tvé, Hospodine, věčně chci opěvati, od pokolení do pokolení. Aleluja, aleluja. ℣. Toto jest opravdové bratrství, které přemáhá zločiny světa. Následovalo Krista, vznešené majíc království nebeské. Aleluja.

Evangelium Mat. 11, 25-30 (str. 801).

Offertorium. Ps. 67.

Mirábilis Deus in Sanctis suis: Deus Israel, ipse dabit virtútem et fortitúdinem plebi suae: benedíctus Deus. Allelúja.

Obětování. Ž. 67, 36.

Podivuhodný jest Bůh ve Svatých svých: Bůh Israelův sám dá moc a sílu lidu svému. Pochválen budiž Bůh. Aleluja.

Secreta

Fiat tibi, quaesumus, Dómine, hóstia sacránda placábilis, pretiósi celebritáte martýrii: quae et peccáta nostra purificet, et tuórum tibi vota conciliet famulórum. Per Dóminum . . .

Tichá modlitba

Budiž tobě, prosíme Pane, zasvětná oběť o slavnosti drahocenného mučednictví smírnou, jež nechť i hříchy naše shladí i modlitby služebníků tvých tobě milými učiní. Skrze Pána . . .

Communio. Jan 15, 16.

Ego vos elégi de mundo, ut eátis, et fructum

K přijímání. Jan 15.

Já jsem vás vyvolil ze světa, abyste šli a užitek

afferátis: et fructus vester máneat.

Postcommunio

Quaésumus, omnípotens Deus: ut sanctórum Mártyrum tuórum Primi et Feliciáni coeléstibus mystériis celebráta sollémnitas, indulgéntiam nobis tuae propitiatiónis acquírat. Per Dóminum ...

V době velikonoční mše sv. druhé a třetí modlitby (str. 554). Aleluja s veršem: To jest opravdové (str. 979*): Tebe, Pane (str. 30*). Evangelium (str. 801).

přinášeli, a užitek váš, aby zůstával.

Po přijímání

Prosíme, všemohoucí Bože, aby svátek svatých mučedníků tvých Prima a Feliciana, oslavený nebeskými tajemstvími, získal nám odpuštění tvého milosrdenství. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

10. června

Sv. Markéty

skotské královny, vdovy † 1093

Mše sv. „Cognovi" (str. 85*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui beátam Margarítam Regínam exímia in paúperes caritáte mirábilem effecísti: da, ut ejus intercessióne, et exémplo, tua in córdibus nostris cáritas júgiter augeátur. Per Dóminum...

Modlitba

Bože, jenž jsi svatou Markétu, královnu, neobyčejnou láskou k chudým obdivuhodnou učinil, dej, ať na její přímluvu a jejím příkladem tvá láska v srdcích našich neustále roste. Skrze Pána ...

11. června

Sv. Barnabáše

Apoštola

Introitus. Ps. 138, 7.

Mihi autem nimis honoráti sunt amíci tui Deus: nimis confortátus est princípátus eórum. Ps. ib. 1-2. Dómine, probásti me et

Vstup. Ž. 138, 7.

U mne jsou tvoji přátelé velmi uctíváni, o Bože, velmi posilněno jest kníže ství jejich. Ž. tamt. 1-2. Hospodine, ty mne zpy-

cognovísti me: tu cognovísti sessiónem meam et resurrectiónem meam. V. Glória Patri ...

Oratio

Deus, qui nos beáti Bárnabae Apóstoli tui méritis et intercessióne laetíficas: concéde propítius; ut, qui tua per eum beneficia póscimus, dono tuae grátiae consequámur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum ...

Modlitba

Bože, jenž nás obšťastňuješ zásluhami a přímluvou svatého Apoštola svého Barnabáše, uděl milostivě, abychom, kteří skrze něho o tvá dobrodiní prosíme, darem tvé milosti jich dosáhli. Skrze Pána našeho ...

Léctio

Áctuum Apostolórum cap. 11 et 13.

In diébus illis: Multus númerus credéntium Antiochíae convérsus est ad Dóminum. Pervénit autem sermo ad aures Ecclésiae, quae erat Jerosólymis, super istis: et misérunt Bárnabam usque ad Antiochíam. Qui cum pervenísset, et vidísset grátiam Dei, gavísus est: et hortabátur omnes in propósito cordis permanére in Dómino, quia erat vir bonus, et plenus Spíritu Sancto, et fide. Et appósita est multa turba Dómino. Proféctus est autem Bárnabas Tarsum, ut quaereret Saulum: quem cum invenísset, perdúxit Antiochíam. Et annum totum conversáti sunt ibi in Ec-

Čtení

ze Skutků apoštolských 11, 21-26 a 13, 1-3.

V těch dnech v Antiochii veliký počet, jenž uvěřil, obrátil se ku Pánu. I přišla pověst o tom k uším církve, která byla v Jerusalemě, a poslali Barnabáše až do Antiochie. Ten přišed a uzřev milost Boží, zaradoval se a napomínal je, aby v předsevzetí srdce svého vytrvali v Pánu, neboť byl to muž dobrý a plný Ducha Svatého a víry. I přidal se značný zástup ku Pánu. Šel tedy Barnabáš do Tarsu, aby vyhledal Šavla, a naleznuv jej, přivedl do Antiochie. I pobyli spolu v té církvi po celý rok a vyučili zástup značný, takže v Antiochii nejprve byli učeníci na-

clésia: et docuérunt turbam multam, ita ut cognominaréntur primum Antiochíae discípuli, Christiáni. Erant autem in Ecclésia, quae erat Antiochíae, prophétae et doctóres, in quibus Bárnabas, et Simon, qui vocabátur Niger, et Lúcius Cyrenénsis, et Mánahen, qui erat Heródis Tetrárchae collactáneus, et Saulus. Ministrántibus autem illis Dómino, et jejunántibus, dixit illis Spíritus Sanctus: Segregáte mihi Saulum, et Bárnabam in opus, ad quod assúmpsi eos. Tunc jejunántes, et oránte, imponentésque eis manus dimisérunt illos.

zváni křesťany. Byli pak v Antiochii při tamnější církvi proroci a učitelé, mezi nimi Barnabáš a Šimon, přijmím Niger, a Lucius z Kyreny, a Manahen, jenž byl spolu vychován s tetrarchou Herodem, a Šavel. Když oni konali Pánu služby Boží a se postili, řekl jim Duch Svatý: Oddělte mi Barnabáše a Šavla k dílu, ke kterému jsem je povolal. Tu postivše a pomodlivše se a vloživše na ně ruce, propustili je.

Sv. Barnabáš, jak lze ze Čtení viděti, byl samým Duchem Svatým povolán pro úřad apoštolský. Od těch dob provázel sv. Pavla na jeho apošt. cestách a ve věrné práci s ním obracel pohany na víru.

Graduale. Ps. 18, 5 et 2.

In omnem terram exívit sonus eórum: et in fines orbis terrae verba eórum. ℣. Coeli enárrant glóriam Dei: et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Stupňový zpěv. Ž. 18.

Do celé země vyšel hlas jejich a na konec okrsku zemského jejich slova. ℣. Nebesa vypravují slávu Boží a obloha zvěstuje dílo rukou jeho.

Allelúja, allelúja. ℣. Joan. 15, 16. Ego vos elégi de mundo, ut eátis, et fructum afferátis: et fructus vester máneat. Allelúja.

Aleluja, aleluja. ℣. Jan 15, 16. Já jsem vás vyvolil ze světa, abyste šli a užitek přinášeli, a užitek váš, aby zůstával. Aleluja.

† Sequéntia s. Evangélii sec. Matth. c. 10, 16-22.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 10, 16-22.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Ecce

Za onoho času Pán Ježíš řekl učedníkům svým:

ego mitto vos sicut oves in médio lupórum. Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbae. Cavéte autem ab homínibus. Tradent enim vos in concíliis, et in synagógis suis flagellábunt vos: et ad praesides, et ad reges ducémini propter me in testimónium illis, et géntibus. Cum autem tradent vos, nolíte cogitáre quómodo, aut quid loquámini: dábitur enim vobis in illa hora quid loquámini. Non enim vos estis qui loquímini, sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. Tradet autem frater fratrem in mortem, et pater fílium: et insúrgent fílii in paréntes, et morte eos affícient: et éritis ódio ómnibus propter nomen meum: qui autem perseveráverit usque in finem, hic salvus erit. Credo.

„Hle, já posílám vás jako ovce mezi vlky; buďte tedy opatrni jako hadové a prostí jako holubice. Ale mějte se na pozoru před lidmi; neboť budou vás vydávati soudům a bičovati vás budou ve svých synagogách; i před vladaře a krále budete voděni pro mne na svědectví jim a pohanům. Když však vydají vás, nestarejte se, kterak aneb co byste mluvili: budeť vám dáno v onu hodinu, co máte mluviti, neboť ne vy to jste, kteří mluvíte, nýbrž Duch Otce vašeho, jenž mluví ve vás. Vydá pak bratr bratra na smrt a otec syna, a povstanou dítky proti rodičům a budou je zabíjeti. A budete v nenávisti u všech pro jméno mé; kdo však vytrvá až do konce, ten spasen bude."

Říká se Credo.

Offertorium. Ps. 44.

Constítues eos príncipes super omnen terram: mémores erunt nóminis tui, Dómine, in omni progénie et generatióne.

Obětování. Ž. 44, 17-18.

Ustanovíš je knížaty po celé zemi; budou pamětlivi tvého jména, Pane, po všecka budoucí pokolení.

Secreta

Múnera, Dómine, obláta sanctífica: et intercedénte beáto Bárnaba Apóstolo tuo, nos per haec a pec-

Tichá modlitba

Obětované dary, Pane, posvěť a na přímluvu svatého Apoštola svého Barnabáše nás jimi od skvrn

catórum nostrórum máculis emúnda. Per Dóm.

hříchů našich očišť. Skrze Pána našeho Ježíše Krista.

Preface: o sv. Apoštolech (str. 42).

Communio. Mat. 19, 28.

Vos, qui secúti estis me, sedébitis super sedes, judicántes duódecim tribus Israel.

K přijímání. Mat. 19.

Vy, kteří jste mne následovali, seděti budete na stolcích, soudíce dvanáctero pokolení Israele.

Postcommunio

Súpplices te rogámus, omnípotens Deus: ut, quos tuis réficis sacraméntis, intercedénte beáto Bárnaba Apóstolo tuo, tibi étiam plácitis móribus dignánter tríbuas deservíre. Per Dóminum.

Po přijímání

Pokorně tě prosíme, všemohoucí Bože, abys těm, které občerstvuješ svými svátostmi, na přímluvu svatého Apoštola svého Barnabáše dal, aby ti také líbými mravy důstojně sloužili. Skrze Pána.

V době velik. mše sv. „Protexisti" (str. 33*); modlitby, Čtení a Evangelium jako v předcházející mši.

12. června

Sv. Jana z Fakunda

vyznavače, † 1479 ve Španělsku

Mše sv. „Os justi" (str. 53*), vyjímaje:

Oratio

Deus, auctor pacis, et amátor caritátis, qui beátum Joánnem Confessórem tuum mirífica dissidéntes componéndi grátia decorásti: ejus méritis et intercessióne concéde; ut, in tua caritáte firmáti, nullis a te tentatiónibus separémur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Modlitba

Bože, původce míru a milovníče lásky, jenž jsi svatého Jana, vyznavače svého, okrášlil podivuhodnou milostí smiřovati svárlivé, pro jeho zásluhy a přímluvu uděl, abychom, upevněni jsouce ve tvé lásce, žádným pokušením nebyli od tebe odděleni. Skrze Pána . . .

Připomínka sv. Basilida atd. (ze mše následující).

12. června

Sv. Basilida, Cyrina, Nabora a Nazaria

mučedníků, † 303

Introitus
Ps. 78, 11, 12 et 10.

Intret in conspéctu tuo, Dómine, gémitus compeditórum: redde vicínis nostris séptuplum in sinu eórum: víndica sánguinem Sanctórum tuórum, qui effúsus est. Ps. ib, 1. Deus, venérunt gentes in haereditátem tuam, polluérunt templum sanctum tuum: posuérunt Jerúsalem in pomórum custódiam. V. Glória Patri . . .

Vstup
Ž. 78, 11, 12 a 10.

Nechať vstoupí před tvář tvou, Pane, vzdychání uvězněných. Odplať sousedům našim sedmeronásob do klínů jejich Pomsti krev Svatých svých, jež prolita byla. Ž. tamt., 1. Bože, pohané vtrhli do dědictví tvého, poskvrnili svatý chrám tvůj, obrátili Jerusalem v chatrč pro hlídače ovoce. V. Sláva Otci . . .

Oratio

Sanctórum Mártyrum tuórum Basílidis, Cyríni, Náboris atque Nazárii, quaesumus, Dómine, natalítia nobis votíva respléndeant: et quod illis cóntulit excelléntia sempitérna frúctibus nostrae devotiónis accréscat. Per Dóminum . . .

Modlitba

Prosíme, Pane, nechť nám toužené narozeniny svatých mučedníků tvých Basilida, Cyrina, Nabora a Nazaria zazáří, a co jim přinesla neskonalá vznešenost, nechť plody naší zbožnosti vzroste. Skrze Pána . . .

Připomínka sv. Jana (z přechozí mše).
Čtení Žid. 10, 32-38 (str. 29*).

Graduale
Ps. 78, 10 et 2.

Víndica, Dómine, sánguinem Sanctórum tuórum qui effúsus est. V. Posuérunt mortália servórum tuórum escas volatílibus coeli: carnes Sanctórum tuórum bestiis terrae.

Stupňový zpěv
Ž. 78, 10 a 2.

Pomsti, Pane, krev Svatých svých, která byla prolita. V. Předložili mrtvoly tvých služebníků za pokrm ptactvu nebeskému, těla tvých Svatých zvířatům země.

Allelúja, allelúja. V. Eccli. 44, 14. Córpora Sanctórum in pace sepúlta sunt: et nómina eórum vivent in generatiónem et generatiónem. Allelúja.

Aleluja, aleluja. Sir. 44, 14. Těla Svatých pochována jsou v pokoji a jména jejich žíti budou do pokolení. Aleluja.

Evangelium Mat. 24, 3-13 (str. 32*).

Offertorium
Ps. 149, 5-6.

Exsultábunt Sancti in glória, laetabúntur in cubílibus suis: exaltatiónes Dei in faúcibus eórum.

Obětování
Ž. 149, 5-6.

Plesati budou Svatí ve slávě, radovati se budou v příbytcích svých; chvalozpěvy u Boha v ústech jejich. Aleluja.

Secreta

Pro Sanctórum tuórum Basílidis, Cyríni, Náboris, atque Nazárii sánguine venerándo hóstias tibi, Dómine, sollémniter immolámus, tua mirabília pertractántes: per quem talis est perfécta victória. Per Dóminum ...

Tichá modlitba

Pro uctění krve Svatých tvých Basilida, Cyrina, Nabora a Nazaria obětujeme ti slavně dary obětní, konajíce tvá zázračná tajemství, Pane, skrze nějž jest takové dokonáno vítězství. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého ...

Communio
Ps. 78, 2 et 11.

Posuérunt mortália servórum tuórum, Dómine, escas volatílibus coeli, carnes Sanctórum tuórum bestiis terrae: secúndum magnitúdinem bráchii tui pósside fílios morte punitórum.

K přijímání
Ž. 78, 2 a 11.

Předložili mrtvoly tvých služebníků za pokrm ptactvu nebeskému, těla tvých Svatých zvířatům země. Podle veliké moci rámě svého ujmi se synů usmrcených.

Postcommunio

Semper, Dómine, sanctórum Mártyrum tuórum Basílidis, Cyríni, Náboris, atque Nazárii sollémnia celebrántes: praesta, quaesumus; ut eórum patrocínia júgiter sentiámus. Per Dóminum ...

Po přijímání

Pane, konajíce vždycky slavnosti svatých mučedníků tvých Basilida, Cyrina, Nabora a Nazaria, uděl, prosíme, ať i jejich ochrany stále pociťujeme. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého ...

V době velikonoční mše sv. „Sancti tui" (str. 36*), modlitby z předchozí mše.

13. června

Sv. Antonína Paduánského

vyznavače, † 1231 v Padově

Mše sv. „Os justi" (str. 53*), vyjímaje:

Oratio

Ecclésiam tuam, Deus, beáti Antónii Confessóris tui sollémnitas votíva laetíficet: ut spirituálibus semper muniátur auxíliis, et gaudiis pérfrui mereátur aetérnis. Per Dóminum ...

Modlitba

Nechť toužená slavnost svatého Antonína, vyznavače tvého, Bože, Církev tvou oblaží, aby duchovní pomocí vždy byla chráněna a radostí si zasloužila požívati věčných. Skrze Pána ...

Čtení I Kor. 4, 9-14 (str. 57*).

Alleiúja, allelúja. V. Eccli. 45, 9. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriae índuit eum. Allelúja.

Aleluja, aleluja. V. Sir. 45, 9. Miloval jej Pán a ozdobil jej; rouchem slávy přioděl jej. Aleluja.

Secreta

Praesens oblátio fiat, Dómine, pópulo tuo salutáris: pro quo dignátus es Patri tuo te vivéntem hóstiam immoláre. Qui cum eódem Deo Patre, et Spíritu Sancto vivis.

Tichá modlitba

Tato obětina, Pane, budiž pro lid tvůj spasnou, pro nějž jsi ráčil Otci svému se obětovati jako oběť živá. Jenž s tímtéž Bohem Otcem a Duchem Svatým žiješ ...

Postcommunio

Divínis, Dómine, munéribus satiáti: quaesumus; ut beáti Antónii Confessóris tui méritis et inter-

Po přijímání

Nasyceni jsouce, Pane, božskými dary, prosíme, abychom zásluhami a přímluvou svatého Antonína,

cessióne, salutáris sacrifícii sentiámus efféctum. Per Dóminum...

vyznavače tvého, pocítili účinek spasné oběti. Skrze Pána...

14. června

Sv. Basilia Velkého

biskupa, vyznavače a Učitele Církve
† 379 v Cesarei v Kappadocii

Mše sv. „In medio" (str. 48*), vyjímaje:

Oratio	Modlitba
Exaúdi, quaesumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti Basilii Confessóris tui atque Pontíficis sollemnitáte deférimus: et, qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum...	Vyslyš, prosíme, Pane, prosby naše, které o slavnosti svatého Basilia, vyznavače tvého a biskupa, pronášíme, a pro zásluhy toho, jenž ti směl tak věrně sloužiti, ode všech nás sprosť hříchů. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...
Allelúja, alleluja. ℣. Ps. 88, 21. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Allelúja.	Aleluja, aleluja. ℣. 88, 21. Vyvolil jsem Davida, služebníka svého, olejem svatým pomazal jsem jej.
† Sequéntia s. Evangélii sec. Lucam. c. 14, 26-35.	† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 14, 26-35.
In illo témpore: Dixit Jesus turbis: Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et fílios, et fratres, soróres, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus esse discípulus. Et qui non bájulat crucem suam, et venit post me, non potest meus esse discípulus. Qui enim ex vobis volens turrim aedificáre, non prius sedens cómputat sumptus, qui necessárii sunt, si habeat ad perficiéndum, ne, posteáquam posúerit fundaméntum, et non potúerit perfícere, omnes qui vident, incípiant illúdere ei, dicéntes: Quia hic homo coepit aedificáre, et non potuit consummáre? Aut quis rex itúrus commíttere bellum advérsus álium regem, non sedens prius cógitat, si possit cum decem míllibus occúrrere ei, qui cum vigínti míllibus venit ad se? Alióquin, adhuc illo longe agénte, legatiónem mittens, rogat ea quae pacis sunt. Sic ergo omnis ex vobis, qui non renúntiat ómnibus, quae póssidet, non potest meus esse discípulus. Bonum est sal. Si autem sal evanúerit, in quo condiétur? Neque in terram, neque in sterquilínium útile est, sed foras mittétur. Qui habet aures audiéndi, audiat.	Za onoho času pravil Ježíš k zástupům: „Jde-li kdo ke mně a nemá v nenávisti otce svého a matky své i manželky a dítek a bratrů a sester svých, ano i života svého, nemůže býti mým učedníkem. A kdo nenese kříže svého a nejde za mnou, nemůže být mým učedníkem. Neboť kdo z vás chtěje vystavěti věž, nesedne dříve a nepočítá potřebného nákladu, má-li dosti, aby stavěl, by snad, kdyby položil základ a nemohl dokončiti, všickni ti, kteří by ho viděli, nepočali se mu posmívati, říkouce: Tento člověk počal stavěti a nemohl dokončiti. Aneb, který král, chtěje počíti válku proti jinému králi, nesedne dříve a nepřemýšlí, aby s desíti tisíci utkal se s tím, jenž s dvaceti tisíci táhne na něho? Sic jinak, pokud tento ještě opodál jest, odešle poselství a žádá za jednání o mír. Tak tedy každý z vás, jenž neodříká se všeho, co má, nemůže býti mým učeníkem. Dobrou věcí je sůl: zkazí-li se však i sůl, čím se osolí? Ani do země, ani do hnoje se nehodí, nýbrž ven se vyhodí. Kdo má uši k slyšení, slyš.
Et dicitur Credo.	Následuje Credo.
Offertorium. Ps. 88, 25. Véritas mea, et misericórdia mea cum ipso: et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.	Obětování. Ž. 88, 25. Věrnost má a milosrdenství mé s ním; ve jménu mém zvelebí se moc jeho.
Secreta	Tichá modlitba
Sancti Basilii Confessóris tui atque Pontíficis,	Výroční slavnost svatého Basilia, vyznavače

quaésumus, Dómine, ánnua sollémnitas pietáti tuae nos reddat accéptos: ut per haec piae placatiónis offícia, et illum beáta retribútio comitétur, et nobis grátiae tuae dona conciliet. Per Dóminum...

tvého a biskupa, prosíme, Pane, nechť nás dobrotivosti tvé učiní příjemnými, aby těmito úkony zbožného smíření i jej blažená odplata provázela i nám dary milosti tvé zjednala. Skrze Pána našeho...

Postcommunio

Deus, fidélium remunerátor animárum, praesta: ut beáti Basilii Confessóris tui atque Pontíficis, cujus venerándam celebrámus festivitátem, précibus indulgéntiam consequámur. Per Dóminum...

Po přijímání

Bože, odplatiteli věrných duší, popřej, abychom na prosby svatého Basilia, vyznavače tvého a biskupa, jehož ctihodnou památku slavíme, odpuštění došli. Skrze Pána našeho...

15. června

Sv. Víta, Modesta a Krescencie

mučedníků, † kolem 305

Introitus. Ps. 33, 20-21.

Multae tribulatiónes justórum, et de his ómnibus liberávit eos Dóminus: Dóminus custódit ómnia ossa eórum; unum ex his non contéretur. Ps. lib., 2. Benedícam Dóminum in omni témpore: semper laus ejus in ore meo. ℣. Glória Patri.

Vstup. Ž. 33, 20-21.

Četná jsou soužení spravedlivých, ale ze všech těch vysvobodil je Hospodin. Pán chrání všechny kosti jejich, ani jedna se nezláme. Ž. tamt. 2. Dobrořečiti chci Pánu v každém čase, ustavičně bude jeho chvála v mých ústech. ℣. Sláva Otci...

Oratio

Da Ecclésiae tuae, quaésumus, Dómine, sanctis Martýribus tuis Vito, Modésto atque Crescéntia interce déntibus, supérbe non sápere, sed tibi plácita humilitáte profícere: ut, prava despíciens, quaecúmque recta sunt, líbera exérceat caritáte. Per Dóminum...

Modlitba

Dej Církvi své, prosíme, Pane, aby na přímluvu svatých mučedníků tvých Víta, Modesta a Krescencie pyšně nesmýšlela, nýbrž v milé tobě pokoře prospívala, aby, pohrdajíc zlem, cožkoliv je správné, konala se svobodnou láskou. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Druhé modlitby: Za přímluvu Svatých (str. 136, 138, 139), třetí dle libosti.

Čtení Moudr. 3, 1-8 (str. 22*).

Graduale
Ps. 149, 5 et 1.

Exsultábunt Sancti in glória: laetabúntur in cubílibus suis. ℣. Cantáte Dómino cánticum novum: laus ejus in Ecclésia Sanctórum.

Allelúja, alleluja. ℣. Ps. 144, 10-11. Sancti tui, Dómine, benedícent te: glóriam regni tui dicent. Allelúja.

Stupňový zpěv
Ž. 149, 5 a 1.

Plesati budou Svatí ve slávě; radovati se budou v příbytcích svých. ℣. Zpívejte Pánu píseň novou; chvála jeho zaznívej ve shromáždění Svatých.

Aleluja, aleluja. ℣. Ž. 144, 10-11. Svatí tvoji, Pane, dobrořečiti budou tobě; slávu království tvého budou zvěstovati. Aleluja.

† Sequéntia s. Evangélii sec. Lucam. c. 10, 16-20.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Qui vos audit, me audit, et qui vos spernit, me spernit. Qui autem me spernit, spernit eum, qui misit me. Revérsi sunt autem septuagínta duo cum gaúdio, dicéntes: Dómine, étiam daemónia subjiciúntur nobis in nómine tuo. Et ait illis: Vidébam sátanam sicut fulgur de coelo cadéntem. Ecce dedi vobis potestátem calcándi supra serpéntes et scorpiónes, et super omnem virtútem inimíci: et nihil vobis no-

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 10, 16-20.

Za onoho času pravil Ježíš učeníkům svým: „Kdo vás slyší, mne slyší, a kdo vámi pohrdá, mnou pohrdá, kdo však mnou pohrdá, pohrdá tím, jenž mě poslal". Navrátilo se pak těch sedmdesát dva, s radostí řkouce: „Pane také zlí duchové se nám poddávají ve jménu tvém". I řekl jim: „Viděl jsem satana jako blesk padati s nebe. Aj, dal jsem vám moc šlapati na hady a na štíry a na veškerou sílu nepřítele, a nic vám neuškodí. Avšak z toho se

cébit. Verúmtamen in hoc nolíte gaudére, quia spíritus vobis subjiciúntur: gaudéte autem, quod nómina vestra scripta sunt in coelis.

neradujte, že duchové se vám poddávají, nýbrž radujte se, že jména vaše napsána jsou v nebesích".

Offertorium. Ps. 67.

Mirábilis Deus in Sanctis suis: Deus Israel ipse dabit virtútem, et fortitúdinem plebi suae: benedíctus Deus.

Obětování. Ž. 67, 36.

Podivuhodný jest Bůh ve Svatých svých. Bůh Izraelův sám dá moc a sílu lidu svému. Pochválen budiž Bůh.

Secreta

Sicut glóriam divínae poténtiae múnera pro Sanctis obláta testántur: sic nobis effectum, Dómine, tuae salvatiónis impéndant. Per Dóminum ...

Tichá modlitba

Jako dary obětované ke cti Svatých dosvědčují slávu boží moci, tak nechť nám, Pane, zjednají ovoce tvé spásy. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

Communio. Sap. 3, 1-3.

Justórum ánimae in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum malítiae: visi sunt óculis insipiéntium mori: illi autem sunt in pace.

K přijímání. Moudr. 3.

Duše spravedlivých jsou v ruce Boží, a mučidlo smrti se jich nedotkne. Zdálo se nemoudrým, že zemřeli, oni však jsou v míru.

Postcommunio

Repléti, Dómine, benedictióne sollémni: quaesumus; ut, per intercessiónem sanctórum Mártyrum tuórum Viti, Modésti et Crescéntiae, medicína sacraménti et corpóribus nostris prosit, et méntibus. Per Dóminum...

Po přijímání

Naplněni jsouce, Pane, slavnostním požehnáním, prosíme, aby na přímluvu svatých mučedníků tvých Víta, Modesta a Krescencie svátostný lék prospěl i tělům našim i duším. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

15. června

Sv. Víta

mučedníka a českého patrona, † kolem 305

Mše sv. „In virtute" (str. 12*), vyjímaje:

Introitus

Gaudeámus omnes in Dómino, diem festum celebrántes sub honóre beáti Viti Mártyris: de cujus passióne gaudent Ángeli et colláudant Fílium Dei. Ps. 32, 1. Exsultáte, justi, in Dómino: rectos decet collaudátio. V. Glória Patri ...

Vstup

Radujme se všichni v Pánu, svátek slavíce na počest svatého Víta, mučedníka, z jehož utrpení radují se Andělé, chválíce jednomyslně Syna Božího. Ž. 32, 1. Plesejte, spravedliví, v Pánu; spravedlivým sluší prozpěvovati chválu. V. Sláva Otci ...

Oratio

Da Ecclésiae tuae, quaesumus, Dómine, sancto Mártyre tuo Vito intercedénte, supérbe non sápere, sed tibi plácita humilitáte profícere: ut prava despíciens, quaecúmque recta sunt, líbera exérceat caritáte. Per Dóminum ...

Modlitba

Dej Církvi své, prosíme, Pane, aby na přímluvu svatého mučedníka tvého Víta pyšně nesmýšlela, nýbrž v milé tobě pokoře prospívala, aby, pohrdajíc zlem, cožkoliv je správné, konala se svobodnou láskou. Skrze Pána ...

Připomínka sv. Modesta a Krescencie:

Oratio

Deus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum Modésti et Crescéntiae natalícia cólere: da nobis in aetérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum ...

Modlitba

Bože, jenž nám popřáváš svatých mučedníků tvých, Modesta a Krescencie, narozeniny slaviti, dej, ať se z jejich společnosti radujeme v blaženosti věčné. Skrze Pána ...

Secreta

Sicut glóriam divínae poténtiae múnera pro Sanctis obláta testántur, sic nobis

Tichá modlitba

Jako dary obětované ke cti Svatých dosvědčují slávu boží moci, tak nechť

efféctum, Dómine, tuae salvatiónis impéndant. Per Dóminum nostrum . . .

nám, Pane, zjednají ovoce tvé spásy. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Připomínka sv. Modesta a Krescencie:

Secreta

Múnera tibi, Dómine, nostrae devotiónis offérimus: quae et pro tuórum tibi grata sint honóre justórum, et nobis salutária, te miseránte, reddántur. Per Dóminum . . .

Tichá modlitba

Dary oddanosti své ti, Pane, přinášíme, kteréž nechť i milé ti jsou k uctění spravedlivých tvých i nám pro milosrdenství tvé spasnými se stanou. Skrze Pána našeho . . .

Postcommunio

Repléti, Dómine, benedictióne sollémni: quaésumus; ut, per intercessiónem sancti Mártyris tui Viti, medicína sacraménti et corpóribus nostris prosit et méntibus. Per Dóminum . . .

Po přijímání

Naplněni jsouce, Pane, slavnostním požehnáním, prosíme, aby, na přímluvu svatého mučedníka tvého Víta, svátostný lék prospěl i tělům našim i duším. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Připomínka sv. Modesta a Krescencie:

Postcommunio

Praesta nobis, quaésumus, Dómine, intercedéntibus sanctis Martýribus tuis Modésto et Crescéntia; ut, quod ore contíngimus, pura mente capiámus. Per Dóminum nostrum . . .

Po přijímání

Uděl nám, prosíme, Pane, na přímluvu svatých mučedníků tvých Modesta a Krescencie, abychom, čeho se ústy dotýkáme, to čistou přijímali myslí. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

16. června

Sv. Čtrnácti Pomocníků

Mše sv. „Intret" (str. 21*).

18. června

Sv. Efrema Syrského

jáhna, vyznavače a Učitele Církve

† 373 u Oděssy

Mše sv. „In medio" (str. 48*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Ephraem Confessóris tui et Doctóris mira eruditióne et praecláris vitae méritis illustráre voluísti: te súpplices exorámus; ut, ipso intercedénte, eam advérsus erróris et pravitátis insídias perénni tua virtúte defendas. Per Dóminum . . .

Modlitba

Bože, jenž jsi chtěl Církev svou podivuhodnou učeností a znamenitými životními zásluhami svatého Efrema, vyznavače svého a Učitele, osvítiti, tebe pokorně vzýváme, abys ji na jeho přímluvu proti nástrahám bludu a špatnosti ustavičnou svou mocí chránil. Skrze Pána . . .

Připomínka sv. Marka a Marceliana:

Oratio

Praesta, quaesumus, omnípotens Deus: ut, qui sanctórum Mártyrum tuórum Marci et Marcelliáni natalítia cólimus; a cunctis malis imminéntibus eórum intercessiónibus liberémur. Per Dóminum . . .

Modlitba

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, abychom, kteří narozeniny svatých mučedníků tvých Marka a Marceliana slavíme, ze všech hrozících zel na jejich přímluvu vysvobozeni byli. Skrze Pána . . .

Secreta

Múnera tibi, Dómine, dicáta sanctífica: et intercedéntibus sanctis Martýribus tuis Marco et Marcelliáno, per éadem nos placátus inténde. Per Dóminum . . .

Tichá modlitba

Věnované tobě dary, Pane, posvěť, a jimi na přímluvu svatých mučedníků svých Marka a Marceliana na nás usmířen vzhlédni. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Postcommunio

Salutáris tui, Dómine, múnere satiáti, súpplices exorámus: ut, cujus laetámur gustu, intercedéntibus sanctis Martýribus Marco et Marcelliáno, renovémur efféctu. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum . . .

Po přijímání

Nasyceni jsouce, Pane, spasným darem tvým, úpěnlivě prosíme, abychom, radujíce se z jeho požití, na přímluvu svatých mučedníků tvých Marka a Marceliana jeho účinkem obnoveni byli. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

19. června

Sv. Juliany z Falkonerie

panny, † 1341 ve Florencii

Mše sv. „Dilexisti" (str. 73*), vyjímaje:

Oratio	Modlitba
Deus, qui beátam Juliánam Vírginem tuam, extrémo morbo laboránte, pretióso Fílii tui Córpore mirabíliter recreáre dignátus es: concéde, quaesumus; ut, ejus intercedéntibus méritis, nos quoque eódem in mortis agóne refécti ac roboráti, ad coeléstem pátriam perducámur. Per eúndem Dóminum nostrum ...	Bože, jenž jsi ráčil svatou Julianu, pannu svou, v její poslední nemoci drahocenným Tělem Syna svého zázračně občerstviti, uděl, prosíme, abychom jejími přímluvnými zásluhami i my v tomto smrtelném zápase občerstveni a posilněni a do nebeské vlasti dovedeni byli. Skrze téhož Pána našeho Ježíše Krista ...

Připomínka sv. Gervase a Protase ze mše „Salus autem" (str. 29*, 32*).

20. června

Sv. Silveria

papeže a mučedníka, † 540 na ostrově Palmaria

Mše sv. „Statuit" (str. 5*), vyjímaje:

Léctio	Čtení
Epístolae beáti Judae Apostóli. 17-21.	z listu sv. Apoštola Judy 17-21.
Caríssimi: Mémores estóte verbórum, quae praedícta sunt ab Apóstolis Dómini nostri Jesu Christi, qui dicébant vobis, quóniam in novíssimo témpore vénient illusóres, sécundum desidéria sua ambulántes in impietátibus. Hi sunt, qui ségregant semetípsos, animáles, Spíritum non habéntes. Vos autem, caríssimi, superaedificántes vosmetípsos sanctíssimae vestrae fídei, in Spíritu Sancto oránte, vosmetípsos in dilectióne Dei serváte, exspectántes misericórdiam Dómini nostri Jesu Christi in vitam aetérnam.	Nejmilejší, pamatujte na slova předpověděná od Apoštolů Pána našeho Ježíše Krista, že vám pravili: „V posledku času přijdou posměvači, kteří budou žít podle svých chtíčů v bezbožnostech." Jsou to ti, kdo činí roztržky, lidé živočišní, nemající Ducha. Vy však, nejmilejší, vzdělávejte se v přesvaté své víře, modlete se v Duchu Svatém, zachovejte se v lásce Boží, očekávajíce milosrdenství Pána našeho Ježíše Krista k životu věčnému.

21. června

Sv. Aloise Gonzagy

vyznavavače, † 1591 v Římě

Introitus. Ps. 8, 6.	Vstup. Ž. 8, 6.
Minuísti eum paulo minus ab Ángelis: glória et honóre coronásti eum. Ps. 148, 2. Laudáte Dóminum, omnes Ángeli ejus: laudáte eum, omnes virtútes ejus. V. Glória Patri ...	O málo menším jsi jej učinil než Anděly; slávou a ctí jsi jej korunoval. Ž. 148, 2. Chvalte Pána, všichni Andělé jeho, chvalte jej, všecky jeho mocnosti. V. Sláva Otci ...
Oratio	Modlitba
Coeléstium donórum distribútor, Deus, qui in angélico júvene Aloísio miram vitae innocéntiam pari cum poeniténtia sociásti: ejus méritis et précibus concéde; ut, innocéntem non secúti, poeniténtem imitémur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum ...	Bože, rozdělovateli nebeských darů, jenž jsi v andělském jinochu Aloisovi obdivuhodnou nevinnost života se stejnou kajícností sdružil, uděl pro jeho zásluhy a na jeho přímluvy, abychom, kteří jsme jej nevinného nenásledovali, kajícího napodobili. Skrze Pána ...

Čtení Sirach. 31, 8-11 (str. 53*).

Graduale. Ps. 70, 5-6.	Stupňový zpěv. Ž. 70.
Dómine, spes mea a juventúte mea: in te confirmátus sum ex útero:	Pane, tys naděje má od mého mládí. O tebe se opírám od narození; od

de ventre matris meae tu es protéctor meus. V. Ps. 40, 13. Me autem propter innocéntiam suscepísti: et confirmásti me in conspéctu tuo in aetérnum.

Allelúja, allelúja. V. Ps. 64, 5. Beátus, quem elegísti et assumpsísti: inhabitábit in átriis tuis. Allelúja.

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Matth. c. 22, 29-40

In illo témpore: Respóndens Jesus, ait Sadducaeis: Errátis, nescientes Scriptúras, neque virtútem Dei. In resurrectióne enim neque nubent, neque nubéntur: sed erunt sicut Ángeli Dei in coelo. De resurrectióne autem mortuórum non legístis quod dictum est a Deo dicénte vobis: Ego sum Deus Ábraham, et Deus Isaac, et Deus Jacob? Non est Deus mortuórum, sed vivéntium. Et audiéntes turbae, mirabántur in doctrína ejus. Pharisaei autem audiéntes, quod silentium imposuísset Sadducaeis, convenérunt in unum: et interrogávit eum unus ex eis legis doctor, tentans eum: Magíster, quod est mandátum magnum in lege? Ait illi Jesus: Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et in tota

lůna mé matky ty jsi mým ochráncem. V. Ž. 40, 13. Mne jsi pak přijal pro mou nevinnost, a pevně mne staviš před tvář svou na věky.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 64, 5. Blažen ten, jehož jsi vyvolil a přijal. Bude bydleti ve tvých nádvořích. Aleluja.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 22, 29-40.

Za onoho času Pán Ježíš řekl sadduceům: „Mýlíte se, neznajíce Písem ani moci Boží. Neboť při vzkříšení nebudou se ani ženiti ani vdávati, nýbrž budou jako Andělé Boží v nebi. O vzkříšení pak z mrtvých zdali jste nečetli, co bylo vám řečeno od Boha slovy: Já jsem Bůh Abrahamův a Bůh Isákův a Bůh Jakubův? Není Bůh Bohem mrtvých, nýbrž živých.“ A uslyševše to zástupové, divili se a žasli nad učením jeho. Ale fariseové uslyševše, že přivedl k mlčení sadduceje, sešli se vespolek. I otázal se ho jeden z nich, učitel zákona, pokoušeje ho: „Mistře, které přikázání v zákoně jest veliké?“ Ježíš pak řekl jemu: „Milovati budeš Pána Boha svého z celého srdce svého a z celé duše své a ze vší

ánima tua, et in tota mente tua. Hoc est máximum, et primum mandátum. Secúndum autem símile est huic: Díliges próximum tuum, sicut teipsum. In his duóbus mandátis univérsa lex pendet, et prophétae.

Offertorium. Ps. 23.

Quis ascéndet in montem Dómini, aut quis stabit in loco sancto ejus? Innocens mánibus, et mundo corde.

Secreta

Coelésti convívio fac nos, Dómine, nuptiáli veste indútos accúmbere; quam beáti Aloísii pia praeparátio, et juges lácrymae inaestimabílibus ornábant margarítis. Per Dóminum.

Communio. Ps. 77, 24-25.

Panem coeli dedit eis: panem Angelórum manducávit homo.

Postcommunio

Angelórum esca nutrítos, angélicis étiam, Dómine, da móribus vívere: et ejus, quem hódie cólimus, exémplo, in gratiárum semper actióne manére. Per Dóminum . . .

mysli své. To jest největší a první přikázání. Druhé pak jest podobné jemu: Milovati budeš bližního svého jako sebe samého. Na těch dvou přikázáních záleží veškerý zákon i proroci.“

Obětování. Ž. 23, 3-4.

Kdo smí vystoupiti na horu Páně, aneb kdo smí státi na svatém místě jeho? Člověk nevinných rukou a čistého srdce.

Tichá modlitba

Dej, Pane, zúčastniti se nebeské hostiny nám, oděným svatebním rouchem, které zbožná příprava a ustavičné slzy svatého Aloise neocenitelnými perlami ozdobily. Skrze Pána našeho Ježíše . . .

K přijímání. Ž. 77.

Nebeský chléb jim dal, chléb andělský jídal člověk.

Po přijímání

Těm, kteří jsou živeni andělským chlebem, Pane, dej také po způsobu Andělů žíti a příkladem toho, kterého dnes ctíme, trvati stále v díkůčinění. Skrze Pána . . .

22. června

Sv. Paulína

biskupa a vyznavače, † 431 v Nole

Vstup ze mše „Sacerdotes tui" (str. 44*).

Oratio

Deus, qui ómnia pro te in hoc sáeculo relinquéntibus, céntuplum in futúro et vitam aetérnam promisísti: concéde propítius; ut, sancti Pontíficis Paulíni vestígiis inhaeréntes, valeámus terréna despícere et sola caeléstia desideráre: Qui vivis et regnas cum Deo ...

Modlitba

Bože, jenž jsi těm, kteří pro tebe na tomto světě všecko opustili, slíbil stonásob v budoucnu a život věčný, uděl milostivě, abychom, následujíce ve stopách svatého biskupa Paulína, dovedli světskými věcmi pohrdati a toužiti po nebeských. Jenž žiješ a kraluješ ...

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóst. ad Corínthios 2. c. 8, 9-15.

Fratres: Scitis grátiam Dómini nostri Jesu Christi, quóniam propter vos egénus factus est, cum esset dives, ut illíus inópia vos dívites essétis. Et consílium in hoc do: hoc enim vobis útile est, qui non solum fácere, sed et velle coepístis ab anno prióre. Nunc vero et facto perfícite, ut quemádmodum promptus est ánimus voluntátis, ita sit et perficiéndi ex eo, quod habétis. Si enim volúntas prompta est, secúndum id quod habet, accépta est, non secúndum id quod non habet. Non enim ut

Čtení

z druhého listu sv. Apoštola Pavla ke Korintským.

Bratři: Znáte tu milost Pána našeho Ježíše Krista, že totiž jsa bohat, stal se pro vás chudým, abyste vy zbohatli chudobou jeho. A jen radu dávám v té věci, neboť jest to užitečno vám, kteří jste dříve, od předešlého roku, začali to nejen vykonávati, nýbrž i chtíti. Nyní však také to vykonávání dokončete, aby tak jako jest u vás ochota chtíti, bylo i dokončení toho, co máte. Neboť je-li tu ochota, jest příjemna Bohu podle toho, co kdo má, nikoli podle toho, čeho nemá. Vždyť ne tak se má díti sbírka,

áliis sit remíssio vobis autem tribulátio; sed ex aequalitáte. In praesénti témpore vestra abundántia illórum inópiam súppleat, ut et illórum abundántia vestrae inópiae sit suppleméntum, ut fiat aequálitas, sicut scriptum est: Qui multum, non abundávit; et qui módicum, non minorávit.

aby jiným se stala úleva, vám však tíseň, nýbrž podle rovnosti; v nynější době vaše hojnost přispěj jejich nedostatku, aby také jejich hojnost přispěla nedostatku vašemu, by tak nastala rovnost, jakož jest psáno: „Kdo mnoho nasbíral, neměl přebytku, a kdo málo, neměl nedostatku."

Graduale. Eccli. 44, 16.

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo. ℣. ib. 20. Non est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

Stupňový zpěv. Sir. 44.

Hle, kněz veliký, jenž ve dnech svých Bohu se líbil. ℣. tamt., 20. Nikdo nebyl nalezen, jenž by podobně jako on zachovával zákona Nejvyššího.

Allelúja, allelúja. ℣. Ps. 109, 4. Tu es sacérdos in aetérnum secúndum órdinem Melchísedech. Allelúja.

Aleluja, aleluja. ℣. Ž. 109, 4. Ty jsi kněz na věky podle řádu Melchisedechova. Aleluja.

Evangelium Luk. 12, 32-34 (str. 58*).

Offertorium. Ps. 88.

Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: manus enim mea auxiliábitur ei, et bráchium meum confortábit eum.

Obětování. 88, 21-22.

Vyvolil jsem Davida, služebníka svého, olejem svatým pomazal jsem jej. Proto bude ruka má mu pomáhati a rámě mé jej posílí.

Secreta

Da nobis, Dómine, perféctae caritátis sacrifícium, exémplo sancti Pontíficis Paulíni, cum altáris oblatióne conjúngere: et beneficéntiae stúdio sempitér-

Tichá modlitba

Dej nám, Pane, dle příkladu svatého biskupa Paulína spojiti oběť dokonalé lásky s obětí oltářní a vysloužiti si věčného milosrdenství snahou o do-

nam misericórdiam promeréri. Per Dóminum . . .

Communio. Luc. 12, 42.

Fidélis servus et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam: ut det illis in témpore trítici mensúram.

Postcommunio

Tríbue nobis per haec sancta, Dómine, illum pietátis et humilitátis afféctum, quem ex hoc divíno fonte hausit sanctus Póntifex tuus Paulínus: et, ipsíus intercessióne, in omnes, qui deprecántur, grátiae tuae divítias benígnus effúnde. Per Dóminum nostrum . . .

bročinnost. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

K přijímání. Luk. 12.

Věrný služebník a opatrný, jejž ustanovil Pán nad čeledí svou, aby jim dával v čas míru pšenice.

Po přijímání

Uděl nám, Pane, skrze tato svatá tajemství onu dychtivost po dobrotivosti a pokoře, kterou z tohoto božského pramene čerpal svatý biskup tvůj Paulin, a na jeho přímluvu vlej dobrotivě na všecky, kteří tě vzývají, bohatství své milosti. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

22. června

Oktáv sv. Víta

mučedníka

Mše sv. jako o svátku (str. 993), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui beátum Vitum, juveníli adhuc aetáte triumphántem coronásti: concéde propítius; ut, cujus veneránda natalícia cólimus, ejus apud te patrocínio adjuvémur. Per Dóminum nostrum . . .

Modlitba

Bože, jenž jsi korunoval svatého Víta, který jsa ještě v mladém věku zvítězil, uděl milostivě, aby nám, kteří jeho ctihodné narozeniny slavíme, bylo jeho přímluvou u tebe pomoženo. Skrze Pána . . .

Připomínka sv. Paulina (z předchozí mše).

23. června

Svatvečer Narození sv. Jana Křtitele

Introitus. Luc. 1.

Ne tímeas, Zacharía,

Vstup. Luk. 1, 13, 15a 14.

Neboj se, Zachariáši,

exaudíta est orátio tua: et Elísabeth uxor tua páriet tibi fílium, et vocábis nomen ejus Joánnem: et erit magnus coram Dómino; et Spíritu Sancto replébitur adhuc ex útero matris suae: et multi in nativitáte ejus gaudébunt. Ps. 20, 2. Dómine, in virtúte tua laetábitur rex: et super salutáre tuum exsultábit veheménter. ℣. Glória Patri . . .

neboť modlitba tvá je vyslyšena, a Alžběta, manželka tvá, porodí tobě syna, a nazveš jméno jeho Jan; i bude veliký před Pánem a již z lůna matky své bude naplněn Duchem Svatým a mnozí budou se radovati z jeho narození. Ž. 20, 2. Pane, král raduje se z tvé moci, a velice plesá nad tvým spasením. ℣. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému . . .

Neříká se Gloria.

Oratio

Praesta, quaésumus, omnípotens Deus, ut família tua per viam salútis incédat: et beáti Joánnis Praecursóris hortaménta sectándo, ad eum, quem praedíxit, secúra pervéniat, Dóminum nostrum Jesum Christum . . .

Modlitba

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, aby rodina tvá kráčela cestou spásy, a aby, následujíc napomínání svatého Jana Předchůdce, dospěla bezpečně k tomu, jejž předpověděl, k Pánu našemu Ježíši Kristu, jenž . . .

Druhé a třetí modlitby (str. 554).

Léctio

Jeremíae Prophétae. cap. 1.

In diébus illis: Factum est verbum Dómini ad me, dicens: Priúsquam te formárem in útero, novi te: et ántequam exíres de vulva, sanctificávi te, et prophétam in géntibus dedi te. Et dixi: A a a, Dómine Deus: ecce néscio loqui, quia puer ego sum. Et dixit Dóminus ad me: Noli dícere, puer sum:

Čtení

proroka Jeremiáše. 1, 4-10.

V těchto dnech Hospodin mě oslavil a řekl: „Dříve než jsem tě utvořil v matčině lůně, znal jsem tebe; dříve než jsi vyšel z jejího života, posvětil jsem tě, a za proroka pro národy ustanovil jsem tě.“ I řekl jemu: „Ach, Pane Bože, aj neumím mluvit, neboť dítě jsem já.“ I řekl Hospodin ke

quóniam ad ómnia, quae mittam te, ibis: et univérsa quaecúmque mandávero tibi, loquéris. Ne tímeas a fácie eórum: quia tecum ego sum, ut éruam te, dicit Dóminus. Et misit Dóminus manum suam, et tétigit os meum: et dixit Dóminus ad me: Ecce dedi verba mea in ore tuo: ecce constítui te hódie super gentes, et super regna, ut evéllas, et déstruas, et dispérdas, et díssipes, et aedífices, et plantes: dicit Dóminus omnípotens.

mně: „Neříkej, dítě jsem já, neboť ke všemu, k čemu tě pošlu, půjdeš a vše, cokoli tobě rozkáži, mluviti budeš. Nestrachuj se před nimi, neboť já jsem s tebou, abych tě vytrhl," dí Hospodin. I vztáhl Hospodin svou ruku, dotekl se úst mých, a řekl Hospodin ke mně: „Ejhle, kladu slova má v ústa tvá; ejhle, ustanovuji dnes tebe nad národy a nad říšemi, abys vytrhával a strhával, abys ničil a bořil, abys stavěl a štípil," praví Pán všemohoucí.

Graduale. Joann. 1, 6-7.

Fuit homo mis sus a Deo, cui nomen erat Joánnes. ℣. Hic venit, ut testimónium perhibéret de lúmine, paráre Dómino plebem perféctam.

Stupňový zpěv. Jan. 1.

Byl pak člověk poslaný od Boha, jehož jméno bylo Jan. ℣. Ten přišel, aby svědectví vydal o světle a aby připravil Pánu lid dokonalý.

† Inítium sancti Evangélii sec. Lucam. 1, 5-17.

Fuit in diébus Heródis, regis Judaeae, sacérdos quidam nómine Zacharías, de vice Abía, et uxor illíus de filiábus Aaron, et nomen ejus Elísabeth. Erant autem justi ambo ante Deum, incedéntes in ómnibus mandátis, et justificatiónibus Dómini sine queréla, et non erat illis fílius, eo quod esset Elísabeth stérilis, et ambo

† Počátek sv. Evangelia podle Lukáše. 1, 5-17.

Za časů Heroda krále Judského, žil jistý kněz, jménem Zachariáš, ze třídy Abiovy, a měl manželku z dcer Aronových, a její jméno byla Alžběta. Oba byli spravedliví před Bohem, plníce všecky příkazy a předpisy Páně bez úhony. A neměli žádného dítka, neboť Alžběta byla neplodná, a oba byli již pokročilí ve věku svém.

processíssent in diébus suis. Factum est autem, cum sacerdótio fungerétur in órdine vicis suae ante Deum, secúndum consuetúdinem sacerdótii, sorte éxiit, ut incénsum póneret, ingréssus in templum Dómini: et omnis multitúdo pópuli erat orans foris hora incénsi. Appáruit autem illi Ángelus Dómini, stans a dextris altáris incénsi. Et Zacharías turbátus est videns, et timor irruit super eum. Ait autem ad illum Ángelus: Ne tímeas, Zacharía, quóniam exaudíta est deprecátio tua: et uxor tua Elísabeth páriet tibi fílium, et vocábis nomen ejus Joánnem: et erit gáudium tibi, et exsultátio, et multi in nativitáte ejus gaudébunt: erit enim magnus coram Dómino: et vinum, et síceram non bibet, et Spíritu Sancto replébitur adhuc ex útero matris suae: et multos filiórum Israël convértet ad Dóminum, Deum ipsórum: et ipse praecédet ante illum in spíritu, et virtúte Elíae: ut convértat corda patrum in fílios, et incrédulos ad prudéntiam justórum, paráre plebem perféctam.

Stalo se pak, když v pořádku třídy své konal úřad kněžský před Bohem, že podle obyčeje úřadu kněžského připadlo naň losem, aby vejda do chrámu Páně, zapálil v oběť kadidlo; a všecko množství lidu modlilo se venku v době zápalu. I ukázal se mu Anděl Páně, stoje na pravé straně oltáře kadidlového, a Zachariáš uzřev jej ulekl se a bázeň připadla na něho. I řekl mu Anděl: „Neboj se, Zachariáši; neboť vyslyšena jest modlitba tvá, a manželka tvá Alžběta porodí tobě syna a nazveš jméno jeho Jan. I budeš míti radost a plesání, a mnozí budou se radovati z jeho narození; neboť bude veliký před Pánem a vína a nápoje opojného píti nebude a již ze života matky své bude naplněn Duchem Svatým, a mnohé ze synův israelských obrátí ku Pánu Bohu jejich. A on předejde před ním v duchu a moci Eliášově, aby obrátil srdce otců k dítkám a nevěřící ke smýšlení spravedlivých, by připravil Pánu lid hotový.

Offertorium. Ps. 8, 6-7.

Glória et honóre coro-

Obětování. Ž. 8, 6-7.

Slávou a důstojností

násti eum: et constituísti eum super ópera mánuum tuárum, Dómine.

korunoval jsi jej a ustanovil jsi jej nad díly rukou svých, Pane.

Secreta

Múnera, Dómine, oblàta sanctífica: et, intercedénte beáto Joánne Baptísta, nos per haec a peccatórum nostrórum máculis emúnda. Per Dóminum.

Tichá modlitba

Obětované dary, Pane, posvěť, a na přímluvu svatého Jana Křtitele nás skrze ně od skvrn našich hříchů očisť. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Communio. Ps. 20, 6.

Magna est glória ejus in salutári tuo: glóriam et magnum decórem impónes super eum, Dómine.

K přijímání. Ž. 20, 6.

Veliká jest sláva jeho ze spásy tvé: slávu a velkou skvělost vložíš naň, Pane.

Postcommunio

Beáti Joánnis Baptístae nos, Dómine, praeclára comitétur orátio: et quem ventúrum esse praedixit, poscat nobis fore placátum, Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit.

Po přijímání

Vznešená modlitba svatého Jana Křtitele, Pane, nechť nás provází a toho, o němž prorokoval, že má přijíti, nechť prosí, by nám byl milostiv, Pán náš Ježíš Kristus, Syn tvůj, jenž s tebou žije . .

23. června

Přenesení sv. Felixe

mučedníka, patrona litoměřické diecese

Mše sv. „Laetabitur" (str. 16*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui nos concédis sancti Mártyris tui Felícis gloriósa mérita recólere: ejúsque sacras Relíquias venerári; da nobis in aetérna beatitúdine de ejúsdem societáte gaudére. Per Dóminum . . .

Modlitba

Bože, jenž nám dáváš vzpomínati slavných zásluh svatého mučedníka svého Felixe a uctívati jeho svaté relikvie, dej nám z jeho společnosti se radovati v blaženosti věčné. Skrze Pána . . .

Připomínka svatvečera sv. Jana Kř. (z předchozí mše).

Čtení 1. Petr 4, 13-19 (jako ve svátek sv. Martina, 12. listop.).

Evangelium Luk. 14, 26-33 (str. 7*). Credo se říká jen v katedrále.

Secreta

Oblátis, quaésumus, Dómine, placáre munéribus: et, intercedénte sancto Mártyre tuo Felíce, a cunctis nos defénde periculis. Per Dóminum nostrum . . .

Tichá modlitba

Usmiř se, prosíme, Pane, dary obětovanými a na přímluvu svatého mučedníka svého Felixe ode všech nás nebezpečí ochraňuj. Skrze Pána našeho . . .

Postcommunio

Quáesumus, Dómine, salutáribus repléti mystériis; ut, cujus sollémnia celebrámus, ejus oratiónibus adjuvémur. Per Dóminum nostrum . . .

Po přijímání

Nasyceni jsme spasitelnými tajemstvími, prosíme tě, Pane, aby nám pomoženo bylo přímluvami toho, jehož slavnost konáme. Skrze Pána našeho . . .

Na konci mše sv. čte se Evangelium svatvečera sv. Jana Kř. (str. 1004).

24. června

Narození sv. Jana Křtitele

Introitus. Is. 49, 1 et 2.

De ventre matris meae vocávit me Dóminus nómine meo: et pósuit os meum ut gládium acútum: sub teguménto manus suae protéxit me, et pósuit me quasi sagíttam eléctam. Ps. 91, 2. Bonum est confitéri Dómino: et psállere nómini tuo, Altíssime. ℣. Glória Patri . . .

Vstup. Is. 49, 1 a 2.

Již v lůně matky mé mne volal Pán jménem mým, učinil ústa má jako ostrý meč, ve stínu ruky své mne opatroval a učinil mne jako vybraný šíp. Ž. 91, 2. Dobré jest chváliti Hospodina: opěvovati tvé jméno, Nejvyšší. ℣. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému . . .

Oratio

Deus, qui praeséntem diem honorábilem nobis in beáti Joánnis nativitáte fecísti; da pópulis tuis spi-

Modlitba

Bože, jenž jsi nám tento den narozením svatého Jana ctihodným učinil, dej lidu svému milost duchov-

rituálium grátiam gaudiórum; et ómnium fidélium mentes dírige in viam salútis aetérnae. Per Dóminum...

Léctio

Isaíae Prophétae c. 49.

Audíte ínsulae, et atténdite pópuli de longe: Dóminus ab útero vocávit me, de ventre matris meae recordátus est nóminis mei. Et pósuit os meum quasi gládium acútum: in umbra manus suae protéxit me, et pósuit me sicut sagíttam eléctam: in pháretra sua abscóndit me. Et dixit mihi: Servus meus es tu, Israel, quia in te gloriábor. Et nunc dicit Dóminus, formans me ex útero servum sibi: Ecce dedi te in lucem géntium, ut sis salus mea usque ad extrémum terrae. Reges vidébunt, et consúrgent príncipes, et adorábunt propter Dóminum, et sanctum Israel, qui elégit te.

Graduale

Jerem. 1, 5 et 9.

Priúsquam te formárem in útero, novi te: et ánte quam exíres de ventre, sanctificávi te. ℣. Misit Dóminus manum suam, et tétigit os meum, et dixit mihi.

ních radostí a duše všech věrných veď po cestě věčné spásy. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou žije...

Čtení

z Is. proroka 49, 1—7.

Poslouchejte, ostrované, popatřte, národové dalecí! Hospodin mne od lůna matčina povolal, vzpomněl, by jméno mi dal již v životě mateřském. Učinil ústa má jako ostrý meč, ve stínu ruky své mne opatroval; učinil mne jako vybraný šíp, a v svém toulu mne uschoval. Řekl mi pak: „Služebník můj jsi ty, Israel, neboť na tobě se proslavím.“ Avšak nyní praví Hospodin, jenž si mne učinil sluhou již v matčině lůně: „Ejhle, činím tebe světlem národů, abys byl spásou mou až do končin světa. Králové budou patřit, i vstanou, knížata se budou sklánět pro Pána, pro světce Israelova, který tě vyvolil.“

Stupňový zpěv

Jer. 1, 5 a 9.

Dříve, než jsem tě utvořil v lůně, znal jsem tě, dříve, než jsi vyšel z života, posvětil jsem tě. ℣. Vztáhl Hospodin ruku svou, dotekl se úst mých a řekl ke mně.

Allelúja, alelúja. ℣. Luc. 1, 76. Tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: praeíbis ante Dóminum paráre vias ejus. Allelúja.

† Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam.

Elísabeth implétum est tempus par éndi, et péperit fílium. Et audiérunt vicíni et cognáti ejus, quia magnificávit Dóminus misericórdiam suam cum illa, et congratulabántur ei. Et factum est in die octávo, venérunt circumcídere púerum, et vocábant eum nómine patris sui Zacharíam. Et respóndens mater ejus dixit: Nequáquam, sed vocábitur Joánnes. Et dixérunt ad illam: quia nemo est in cognatióne tua, qui vocétur hoc nómine. Innuébant autem patri ejus, quem vellet vocári eum. Et póstulans pugillárem, scripsit, dicens: Joánnes est nomen ejus. Et miráti sunt univérsi. Apértum est autem íllico os ejus, et lingua ejus, et loquebátur benedícens Deum. Et factus est timor super omnes vicínos eórum: et super ómnia montána Judaeae divulgabántur ómnia verba haec: et posuérunt omnes qui audíerant in

Aleluja, aleluja. ℣. Luk 1, 76. Ty pak, dítko, prorokem Nejvyššího slouti budeš, předejdeš před Pánem připravovati cestu jeho. Aleluja.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 1, 57-68.

Alžbětě naplnil se čas, aby porodila; i porodila syna. A sousedé i příbuzní její uslyšeli, že Hospodin prokázal jí veliké milosrdenství; i radovali se s ní. A stalo se, v den osmý přišli obřezat dítko, a chtěli je nazvati podle jména otce jeho Zachariášem. Ale matka jeho promluvivši pravila: „Nikoliv, ale slouti bude Jan.“ I řekli k ní: „Vždyť není nikoho ve tvém příbuzenstvu, jenž by se tím jménem nazýval.“ I pokynuli otci jeho, jak by chtěl, aby se jmenovalo. A on požádav tabulky, napsal na ni: „Jan jest jméno jeho.“ I podivili se všickni. A hned se otevřela ústa i jazyk jeho, a mluvil velebě Boha. I připadla hrůza na všecky sousedy jeho, a po všech horách judských rozhlašovaly se všecky ty věci, a všickni, kteří to slyšeli, vštípili si to do srdce svého řkouce: „Čím medle bude toto dítko?“ Neboť ruka Páně byla

corde suo, dicéntes: Quis putas puer iste erit: Étenim manus Dómini erat cum illo. Et Zacharías pater ejus replétus est Spíritu Sancto, et prophetávit, dicens: Benedíctus Dóminus, Deus Israel, quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suae.

s ním. Zachariáš pak, otec jeho, byl naplněn Duchem Svatým a prorokoval řka: „Požehnán buď Hospodin, Bůh israelský, že navštívil a vykoupení zjednal lidu svému."

Sv. Janu, jenž byl Bohem určen za předchůdce Vykupitele, jedinému kromě P. Marie dostalo se v liturgii cti, že se slaví jeho narození.

Offertorium. Ps. 91.

Justus ut palma florébit: sicut cedrus, quae in Líbano est, multiplicábitur.

Obětování Ž. 91, 13.

Spravedlivý jako palma pokvete, jako cedr na Libanu poroste.

Secreta

Tua, Dómine, munéribus altária cumulámus: illíus nativitátem honóre débito celebrántes, qui Salvatórem mundi ef cécinit adfutúrum, et adésse monstrávit, Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum..

Tichá modlitba

Dary na oltáře tvé, Pane, hromadíme, oslavujíce s důstojnou ctí narozeniny toho, jenž i věštil, že Spasitel světa přijde, i ukázal, že je přítomen, Pán náš Ježíš Kristus, Syn tvůj, jenž s tebou žije a kraluje v jednotě ...

Communio. Luc. 1, 76.

Tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: praeíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus.

K přijímání. Luk. 1.

Ty pak, dítko, prorokem Nejvyššího slouti budeš, předejdeš před Pánem připravovati cesty jeho.

Postcommunio

Sumat Ecclésia tua, Deus, beáti Joánnis Baptístae generatióne laetítiam: per quem suae regeneratiónis cognóvit auctórem, Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum ...

Po přijímání

Nechť Církev tvá, Bože, radost čerpá z narození svatého Jana Křtitele, skrze nějž poznala svého znovuzrození původce, Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou žije a kraluje ...

25. června

Sv. Viléma

opata, † 1142 v Italii

Mše sv. „Os justi" (str. 60*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui infirmitáti nostrae ad teréndam salútis viam, in Sanctis tuis exémplum et praesídium collocásti: da nobis ita beáti Guiliélmi Abbátis mérita venerári; ut ejúsdem excipiámus suffrágia et vestígia prosequámur. Per Dóminum ...

Modlitba

Bože, jenž jsi naší slabosti ke konání cesty spásy ve Svatých svých dal příklad a ochranu, dej, abychom tak uctívali zásluhy svatého Viléma, opata, abychom dosáhli jeho přímluvy a následovali stopy. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

Připomínka oktávu sv. Jana Kř. (str. 1007, 1010).

26. června

Sv. Jana a Pavla

mučedníků, † 362 v Římě

Vstup. Ž. 33, 20, 21 (str. 990).

Oratio

Quaésumus, omnípotens Deus: ut nos geminata laetítia hodiérnae festivitátis excípiat, quae de beatórum Joánnis et Pauli glorificatióne procédit; quos éadem fides et pássio vere fecit esse germános. Per Dóminum ...

Modlitba

Prosíme, všemohoucí Bože, ať nás uchvátí dvojitá radost dnešní slavnosti, jež pryští z oslavení svatých Jana a Pavla, které táž víra a totéž utrpení učinilo opravdovými bratry. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

Připomínka sv. Jana Kř. (str. 1007).
Čtení Sirach 44, 10-15 (str. 951).
Stupňový zpěv. Ž. 132, 1-2 (str. 736).
Aleluja, aleluja. *V.* To jest (str. 949).
Evangelium Luk. 12, 1-8 (str. 30*).

Offertorium. Ps. 5.

Gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum,

Obětování. Ž. 5, 12-13.

Honositi se budou tebou všichni, kteří milují tvé

quóniam tu, Dómine, benedíces justo: Dómine, ut scuto bonae voluntátis tuae coronásti nos.

jméno, neboť ty, Pane, žehnáš spravedlivému; Pane, tys jako štítem dobré vůle nás korunoval.

Secreta

Hóstias tibi, Dómine, sanctórum Mártyrum tuórum Joánnis et Pauli dicátas méritis, benígnus assúme: et ad perpétuum nobis tríbue provenire subsídium. Per Dóminum nostrum . . .

Tichá modlitba

Přijmi dobrotivě, Pane, dary posvěcené tobě zásluhami svatých mučedníků tvých Jana a Pavla, a učiň, aby se nám staly ustavičnou ochranou. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

K přijímání Moudr. 3, 4, 5 a 6 (str. 25*).

Postcommunio

Súmpsimus, Dómine, sanctórum Mártyrum tuórum Joánnis et Pauli sollémnia celebrántes, sacraménta coeléstia: praesta, quaesumus; ut quod temporáliter gérimus, aetérnis gaúdiis consequámur. Per Dóminum . . .

Po přijímání

Přijali jsme, Pane, nebeské svátosti, konajíce slavnost svatých mučedníků tvých Jana a Pavla; uděl, prosíme, abychom, co v čase konáme, toho ve věčných radostech dosáhli. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

28. června

Sv. Irenea

biskupa a mučedníka, † kolem 202 v Lyonu

Introitus. Malach. 2, 6.

Lex veritátis fuit in ore ejus, et iníquitas non est invénta in lábiis ejus: in pace et in aequitáte ambulávit mecum, et multos avértit ab iniquitáte. Ps. 77, 1. Atténdite, pópule meus, legem meam: inclináte aurem vestram in verba oris mei. V. Glória Patri . . .

Vstup. Malach. 2, 6.

Zákon pravdy byl v ústech jeho, nepravost nebyla nalezena na rtech jeho; v pokoji a v přímosti chodil se mnou a mnohé odvrátil od nepravostí. Ž. 77, 1. Pozorně naslouchej, lide můj, mému zákonu, nakloň sluch svůj, ke slovům úst mých. V. Sláva Otci . . .

Oratio

Deus, qui beáto Irenáeo Mártyri tuo atque Pontífici tribuísti, ut et veritáte doctrinae expugnáret haéreses, et Pacem Ecclésiae felíciter confirmáret: da, quaésumus, plebi tuae in sancta religióne constántiam; et pacem tuam nostris concéde temporibus. Per Dóminum . . .

Modlitba

Bože, jenž jsi svatému Ireneu, mučedníku svému a biskupu, udělil, aby i pravdou učení přemáhal bludy i mír Církvi šťastně upevnil, dej, prosíme, lidu svému vytrvalost ve svatém smýšlení a mír svůj uděl našim dobám. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Druhé modlitby: připomínka sv. Jana Kř. (str. 1007); třetí: připomínka svatvečera sv. Petra a Pavla (z násl. mše).

Léctio

2 Epístoale b. Pauli Apóstoli ad Timótheum 3, 14-17; 4, 1-5.

Caríssime: Pérmane in iis quae didicísti et crédita sunt tibi: sciens a quo didíceris; et quia ab infántia sacras lítteras nosti, quae te possunt instrúere ad salútem, per fidem, quae est in Christo Jesu. Omnis Scriptúra divínitus inspiráta útilis est ad docéndum, ad arguéndum, ad corripiéndum, ad erudiéndum in justítia: ut perféctus sit homo Dei, ad omne opus bonum instrúctus. Testíficor coram Deo, et Jesu Christo, qui judicatúrus est vivos et mórtuos, per advéntum ipsíus et regnum ejus: práedica verbum, insta opportúne, importúne: árgue, óbsecra, increpa in omni patiéntia

Čtení

z druhého listu sv. Apoštola Pavla k Timoteovi 3, 14-17; 4, 1-5.

Nejmilejší, zůstávej v tom, čemu ses naučil a o čem jsi se přesvědčil, neboť víš, od koho jsi se naučil, a znáš od dětství Písma svatá, která tě mohou naučit ke spáse věrou, jež je v Kristu Ježíši. Všecko Písmo od Boha vdechnuté je také užitečno k učení, ke kárání, k napravování, k výchově ve spravedlnosti, aby člověk Boží byl dokonalý, způsobilý ke každému skutku dobrému. Zapřísahám tě před Bohem a Kristem Ježíšem, jenž bude soudit živé i mrtvé, skrze příchod jeho a království jeho, hlásej slovo, nalehej včas i nevčas, usvědčuj, přimlouvej, kárej, a to se

et doctrína. Erit enim tempus, cum sanam doctrínam non sustinébunt, sed ad sua desidéria coacervábunt sibi magístros, pruriéntes áuribus, et a veritáte quidem audítum avértent, ad fábulas autem converténtur. Tu vero vígila, in ómnibus labóra, opus fac Evangelístae, ministérium tuum imple.

Graduale. Ps. 121, 8.

Propter fratres meos et próximos meos loquébar pacem de te. V. Ps. 36, 37. Custódi innocéntiam et vide aequitátem: quóniam sunt relíquiae hómini pacífico.

Allelúja, allelúja. V. Eccli. 6, 35. In multitúdine presbyterórum prudéntium sta, et sapiéntiae illórum ex corde conjúngere, ut omnem narratiónem Dei possis audíre. Allelúja.

†Sequéntia sancti Evang. secúndum Matthéum.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nolíte timére eos, qui occídunt corpus, ánimam autem non possunt occídere; sed pótius timéte eum, qui potest et ánimam et corpus pérdere in gehénnam. Nonne duo pásseres asse véneunt: et

vší trpělivostí a moudrostí učitelskou. Neboť bude čas, kdy zdravého učení nesnesou, nýbrž nashromáždí si učitelů podle vlastních chtíčů, majíce šimrání v uších a kdy od pravdy sluch svůj odvrátí a obrátí se k bájím. Ty však buď střízliv ve všem, snášej zlé, konej dílo evangelisty, naplň službu svou.

Stupňový zpěv. Ž. 121.

Pro své bratry a pro své bližní, přáti budu tobě pokoj. V. Ž. 36, 37. Zachovej nevinnost, a dbej na přímost, neboť potomstvo mívá muž pokojný.

Aleluja, aleluja. V. Sir. 6, 35. Do společnosti zkušených kněží se postav a k moudrosti jejich ze srdce se připoj, abys každý rozhovor Boží mohl naslouchati. Aleluja.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 10, 28-33.

Za onoho času řekl Ježíš svým učedníkům: „Nebojte se těch, kdo zabíjejí tělo, duše však zabít nemohou, ale bojte se spíš toho, kdo může duši i tělo zatratit do pekla. Zda neprodávají dvou vrabců za pětihaléř? A nespadne z nich ani jeden na zem

unus ex illis non cadet super terram sine Patre vestro? Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt: Nolíte ergo timére: Multis passéribus melióres estis vos. Omnis ergo qui confitébitur me coram homínibus, confitébor et ego eum coram Patre meo, qui in caelis est. Qui autem negáverit me coram homínibus, negábo et eum coram Patre meo, qui in caelis est.

Offertorium. Eccli. 24.

Doctrínam quasi antelucánum illúmino ómnibus, et enarrábo illam usque ad longínquum.

Secreta

Deus, qui credéntes in te pópulos nullis sinis cóncuti terróribus: dignáre preces et héstias dicátae tibi plebis suscípere; ut pax, a tua pietáte concéssa, christianórum fines ab omni hoste fáciat esse secúros. Per Dóminum nostrum Jesum Christum . . .

Communio. Eccli. 24, 47.

Vidéte, quóniam non soli mihi laborávi, sed ómnibus exquiréntibus veritátem.

Postcommunio

Deus, auctor pacis et amátor, quem nosse vívere,

bez Otce vašeho. U vás však jsou sečteny i všecky vlasy na hlavě vaší. Nebojte se tedy: dražší jste nad mnoho vrabců. Každého tedy, kdo mne vyzná před lidmi, vyznám i já před Otcem svým, jenž je v nebesích. Kdo by však mě zapřel před lidmi, toho zapru i já před Otcem svým, jenž je v nebesích“.

Věřící křesťan i při pronásledování nezoufá, neboť ví, že nikdo mu nemůže na duši uškoditi, třebas tělo bylo mučeno.

Obětování. Sir. 24, 44.

Budu rozsvěceti nauku všem jako zoru a hlásati ji budu až do nejzazších krajin.

Tichá modlitba

Bože, jenž nedopouštíš aby věřící v tebe národy nějakými hrůzami byly postrašeny, rač přijmouti modlitby a obětiny zasvěceného tobě lidu, aby mír, tvou dobrotou uštědřený, země křesťanů proti všemu nepříteli zabezpečil. Skrze Pána našeho . . .

K přijímání. Sir. 24, 47.

Vizte, že jsem pracoval, ne pro sebe sama, ale pro všechny hledající pravdu.

Po přijímání

Bože, původce a milovníče pokoje, jejž znáti je

cui servíre regnáre est: prótege ab ómnibus impugnatiónibus súpplices tuos; ut, qui in defensióne tua confídimus, beáti Irenáei Mártyris tui atque Pontíficis intercessióne, nullíus hostilitátis arma timeámus. Per Dóminum nostrum . . .

žíti, jemuž sloužiti je kralovati, chraň úpějících k tobě proti všem útokům, abychom, spolehajíce se ve tvou ochranu, na přímluvu svatého Irenea, mučedníka tvého a biskupa, nebáli se zbraní kteréhokoliv nepřátelství. Skrze Pána našeho Ježíše . . .

Na konci mše Evangelium ze svatvečera sv. Petra a Pavla (str. 1018).

28. června

Svatvečer sv. Apoštolů Petra a Pavla

Introitus. Joann. 21.

Dicit Dóminus Petro: Cum esses júnior, cingébas te, et ambulábas ubi volébas: cum autem senúeris, exténdes manus tuas, et álius te cinget et ducet, quo tu non vis: hoc autem dixit, significans, qua morte clarificatúrus esset Deum. Ps. 18, 1. Coeli enárrant glóriam Dei: et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum. ℣. Glória Patri...

Neříká se Gloria.

Vstup. Jan. 21, 18-19.

Řekl Pán Petrovi: „Když jsi byl mladý, opásal jsi se a chodil jsi, kam jsi chtěl; když však sestárneš, vztáhneš ruce své a jiný tě opáše a povede, kam nechceš“. To pak pověděl, naznačuje jakou smrtí oslaví Boha. Ž. 18, 1. Nebesa vypravují slávu Boží a díla rukou jeho zvěstuje obloha. ℣. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému . . .

Oratio

Praesta, quaesumus, omnípotens Deus: ut nullis nos permíttas perturbatiónibus cóncuti, quos in Apostólicae confessiónis petra solidásti. Per Dóminum nostrum . . .

Modlitba

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, abychom nebyli nějakými zmatky zastrašeni my, které jsi upevnil na skále apoštolského vyznání. Skrze Pána našeho . . .

Připomínka sv. Irenea (z předešlé mše) a oktávu sv. Jana Kř. (str. 1007).

Léctio

Áctuum Ap. cap. 3, 1-10.

In diébus illis: Petrus et Joánnes ascendébant in templum ad horam oratiónis nonam. Et quidam vir, qui erat claudus ex útero matris suae, bajulabátur: quem ponébant quotídie ad portam templi, quae dícitur Speciósa, ut péteret eleemósynam ab introeúntibus in templum. Is cum vidísset Petrum et Joánem incipiéntes introíre in templum, rogábat, ut eleemósynam acciperet. Intuens autem in eum Petrus cum Joánne, dixit: Réspice in nos. At ille intendébat in eos, sperans se áliquid acceptúrum ab eis. Petrus autem dixit: Argéntum et aurum non est mihi: quod autem hábeo, hoc tibi do: In nómine Jesu Christi Nazaréni surge, et ámbula. Et apprehénsa manu ejus déxtera, allevávit eum, et prótinus consolidátae sunt bases ejus, et plantae. Et exsíliens stetit, et ambulábat: et intrávit cum illis in templum, ámbulans, et exsíliens, et laudans Deum. Cognoscébant autem illum, quod ipse erat, qui ad eleemósynam sedébat ad Speciósam portam templi: et impléti sunt

Čtení

ze Skutků apošt. 3, 1-10.

V těch dnech Petr a Jan šli do chrámu k modlitbě na hodinu devátou. A tu nesli jakéhosi muže, který byl chromý ze života matky své. Kladli jej každého dne ke bráně chrámové, jménem Krásné, aby prosil o almužnu ty, kteří vcházeli do chrámu. Ten uzřev Petra a Jana, ani chtěji vejíti do chrámu, prosil, aby dostal almužnu. Ale Petr upřev naň s Janem zrak, řekl: „Pohleď na nás.“ I hleděl na ně pozorně očekávaje, že něco od nich dostane. Petr však řekl: „Zlata a stříbra nemám, ale co mám, to ti dám; ve jménu Ježíše Krista Nazaretského vstaň a choď.“ A vzav jej za pravou ruku pozdvihl ho. A hned utvrdily se nohy i kosti jeho. I vyskočiv postavil se a chodil; a vešel s nimi do chrámu chodě i poskakuje a chvále Boha. A veškeren lid viděl ho, an chválí Boha. I poznali ho, že to jest ten, jenž pro almužnu sedával u Krásné brány chrámové, a byli naplněni úžasem a ustrnutím nad tím, co se mu přihodilo.

Apoštolové zdědili po svém Pánu a Mistru moc uzdravovati.

stupóre et éxtasi in eo, quod contígerat illi.

Té používali hojně k úlevě trpících a k rozšiřování učení křesťanského ve světě.

Stupňový zpěv Ž. 18, 5 a 2 (str. 982).

† Sequéntia sancti Evangélii secundum Joánnem.

† Slova sv. Evangelia podle Jana. 21, 15-19.

In illo témpore: Dixit Jesus Simóni Petro: Simon Joánnis, díligis me plus his? Dicit ei: Étiam, Dómine, tu scis, quia amo te. Dicit ei: Pasce agnos meos. Dicit ei íterum: Simon Joánnis, díligis me? Ait illi: Étiam, Dómine, tu scis, quia amo te. Dicit ei: Pasce agnos meos. Dicit ei tértio: Simon Joánnis, amas me? Contristátus est Petrus, quia dixit ei tértio, amas me? et dixit ei: Dómine, tu ómnia nosti: tu scis, quia amo te. Dixit ei: Pasce oves meas. Amen, amen dico tibi, cum esses júnior, cingébas te, et ambulábas, ubi volébas: cum autem senúeris, exténdes manus tuas, et álius te cinget, et ducet quo tu non vis. Hoc autem dixit, significans qua morte clarificatúrus esset Deum.

Za onoho času řekl Ježíš Šimonu Petrovi: „Šimone, synu Janův, miluješ-li mne více než tito?“ Dí jemu: „Ovšem, Pane, ty víš, že tě miluji.“ Řekl jemu: „Pasiž beránky mé.“ Řekl mu po druhé: „Šimone, synu Janův, miluješ-li mne?“ Dí Jemu: „Ovšem, Pane, ty víš, že tě miluji.“ Řekl jemu: „Pasiž beránky mé.“ Řekl mu po třetí: „Šimone, synu Janův, miluješ-li mě?“ Petr zarmoutil se, protože mu řekl po třetí: „Miluješ-li mě.“ I řekl jemu: „Pane, ty víš všecko, ty víš, že tě miluji.“ Řekl mu Ježíš: „Pasiž ovce mé. Amen, amen, pravím tobě: Když jsi byl mladší, opasoval jsi se a chodil jsi, kam jsi chtěl; když však sestárneš, vztáhneš ruce své, a jiný tě opáše a povede, kam nechceš.“ To pak pověděl naznačuje, kterou smrtí oslaví Boha.

Obětování Ž. 138, 17 (str. 757).

Secreta

Munus pópuli tui, quaesumus, Dómine, apostólica intercessióne sanctífica: nosque a peccatórum nostrórum máculis emúnda. Per Dóminum...

Tichá modlitba

Dar lidu svého, prosíme, Pane, na přímluvu Apoštola posvěť a nás od skvrn hříchů našich očisť. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Communio
Joan. 21, 15 et 17.

Simon Joánnis, díligis me plus his? Dómine, tu ómnia nosti: tu scis, Dómine, quia amo te.

K přijímání
Jan 21, 15 a 17.

„Šimone, synu Janův, miluješ mne více, než tito?“ „Pane, ty víš všecko, ty víš, Pane, že tě miluji.“

Postcommunio

Quos coelésti, Dómine, aliménto satiásti: apostólicis intercessiónibus ab omni adversitáte custódi. Per Dóminum nostrum...

Po přijímání

Ty, které jsi nebeským pokrmem nasytil, Pane, na přímluvu apoštolskou před veškerým protivenstvím ochraň. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

29. června

Svatých Apoštolů Petra a Pavla

Svátek obou Apoštolů slaví se v jeden a týž den, neboť byli roku 67 v Římě v týž den popraveni; svatý Petr ukřižován hlavou dolů a svatý Pavel sťat. Tak spolu za živa pracovali na vinici Páně a spolu po vykonané práci se odebrali do nebes pro odměnu, která jim byla za věrné služby pro nebeského Krále připravena. Svatý Petr žije dále ve svých nástupcích, papežích, neboť jemu byla přislíbena Kristem moc otvírati a zavírati království nebeské: „Tobě dám klíče království nebeského!“ „Na tobě postavím Církev svou!“ Svatý Petr sice založil několik obcí křesťanských, ale pouze římská byla skropena jeho krví a chová jeho hrob. Od toho času jeho nástupcové v Římě dědí: jeho moc a jeho důstojnost.

Introitus. Act. 12, 11.

Nunc scio vere, quia misit Dóminus Ángelum suum: et erípuit me de manu Heródis, et de omni exspectatióne plebis Judaeórum. Ps. 138, 1-2. Dómine, probásti me, et cognovísti me: tu cognovísti sessiónem meam, et resur-

Vstup. Sk. ap. 12, 11.

Nyní vím vpravdě, že Pán poslal Anděla svého a vytrhl mne z ruky Herodovy a ze všeho očekávání lidu židovského. Ž. 138, 1-2. Hospodine, Ty mne zpytuješ a znáš mé usednutí i moje povstání. V. Sláva Otci i Synu i

rectiónem meam. ℣. Glória Patri . . .

Oratio

Deus, qui hodiérnam diem Apostolórum tuórum Petri et Pauli martýrio consecrásti: da Ecclésiae tuae, eórum in ómnibus sequi praecéptum, per quos religiónis sumpsit exórdium. Per Dóminum nostrum...

Léctio

Áctuum Apostolórum cap. 12, 1-11.

In diébus illis: Misit Heródes rex manus, ut afflígeret quosdam de Ecclésia. Occídit autem Jacóbum fratrem Joánnis gládio. Videns autem quia placéret Judaeis, appósuit ut apprehénderet et Petrum. Erant autem dies Azymórum. Quem cum apprehendísset, misit in cárcerem, tradens quátuor quaterniónibus mílitum custodiéndum, volens post Pascha prodúcere eum pópulo. Et Petrus quidem servabátur in cárcere. Orátio autem fiébat sine intermissióne ab Ecclésia ad Deum pro eo. Cum autem productúrus eum esset Heródes, in ipsa nocte erat Petrus dórmiens inter duos mílites, vinctus caténis duábus: et custódes ante óstium custodiébant cárcerem. Et ecce Ángelus Dómini ástitit: et lumen refúlsit in habitáculo: percussóque látere Petri, excitávit eum, dicens: Surge velóciter. Et cecidérunt caténae de mánibus ejus. Dixit autem Ángelus ad eum: Praecíngere, et cálcea te cáligas tuas. Et fecit sic. Et dixit illi: Circúmda tibi vestiméntum tuum, et séquere me. Et éxiens sequebátur eum, et nesciébat quia verum est, quod fiébat per Ángelum: existimábat autem se visum vidére. Transeúntes autem primam et secúndam custódiam, venérunt ad portam férream, quae ducit ad civitátem: quae ultro apérta est eis. Et exeúntes processérunt vicum unum: et contínuo discéssit Ángelus ab eo. Et Petrus ad se revérsus, dixit: Nunc scio vere, quia misit Dóminus Ángelum suum, et erípuit me de manu Heródis, et de omni exspectatióne plebis Judaeórum.

Stupňový zpěv Ž. 44, 17-18 (str. 756).

Allelúja, allelúja. ℣. Matth. 16, 18. Tu es Petrus, et super hanc petram aedificábo Ecclésiam meam. Allelúja.

Evangelium Mat. 16, 13-19 (str. 811).

Et dicitur Credo.

Modlitba

Bože, jenž jsi dnešní den mučednictvím Apoštolů svých Petra a Pavla posvětil, dej Církvi své, aby ve všem následovala příkazů těch, skrze něž počátek náboženství vzala. Skrze Pána našeho . . .

Čtení

ze Skutků apoštolských 12, 1-11.

V tom čase král Herodes vztáhl ruce, aby soužil některé z Církve. I dal usmrtiti mečem Jakuba, bratra Janova, a vida, že se to líbí židům, dal nadto zajmouti i Petra. Byly však právě Velikonoce. Jav ho tedy, vsadil jej do žaláře a dal ho střící čtyřem oddělením vojínův o čtyřech mužích v úmyslu, že po Velikonocích vyvede ho lidu. I byl Petr sice hlídán v žaláři, ale modlitba konala se za něj od Církve k Bohu bez ustání. Když pak Herodes chtěl již jej vyvésti, Petr spal té noci mezi dvěma vojíny spoután dvěma řetězy, a strážní přede dveřmi ostříhali žaláře. A hle, Anděl Páně postavil se u něho a světlo zazářilo v obydlí; a udeřiv Petra v bok, vzbudil ho a řekl: „Vstaň rychle.“ A řetězy spadly s rukou jeho. Řekl pak Anděl k němu: „Opaš se a přivaž si dole sandály“. I učinil tak. A řekl mu: „Oděj se pláštěm svým a pojď za mnou“. I vyšel a šel za ním; a nevěděl, že jest skutečnost to, co se dělo skrze Anděla, nýbrž domníval se, že má vidění. Prošedše pak stráží první i druhou, přišli ku bráně železné, která vede do města; ta otevřela se jim sama. A vyšedše přešli jednu ulici, a hned nato odstoupil Anděl od něho. A tu Petr přišed sám k sobě řekl: „Nyní vím najisto, že Pán poslal Anděla svého a vytrhl mě z ruky Herodovy a ze všeho očekávání lidu židovského.“

Na příhodě, vylíčené v dnešním Čtení, můžeme pozorovati, že Bůh je stále se svou Církví a že proti jeho vůli jí nikdo nemůže škoditi. On však dovede její útrapy proměnit v radost věčnou, zhusta i časnou.

Aleluja, aleluja. ℣. Mat. 16, 18. Ty jsi Petr a na té skále vzdělám Církev svou. Aleluja.

Následuje Credo.

Offertorium. Ps. 44.

Constítues eos príncipes super omnem terram: mémores erunt nóminis tui, Dómine, in omni progénie et generatióne.

Obětování. Ž. 44, 17-18.

Ustanovíš je knížaty po vší zemi; pamětlivi budou jména tvého, Pane, v každém kmenu a pokolení.

Secreta

Hóstias, Dómine, quas nómini tuo sacrándas offérimus, Apostólica prosequátur orátio: per quam nos expiári tríbuas, et defféndi. Per Dóminum ...

Tichá modlitba

Obětiny, Pane, které ku posvěcení jménu tvému přinášíme, nechť apoštolská provází modlitba, pro niž nám odpuštění i ochrany uděl. Skrze Pána ...

Preface o sv. Apoštolech (str. 42).

Communio. Math. 16, 18.

Tu es Petrus, et super hanc petram aedificábo Ecclésiam meam.

K přijímání. Mat. 16.

Ty jsi Petr a na té skále vzdělám Církev svou.

Postcommunio

Quos coelésti, Dómine, aliménto satiásti, Apostólicis intercessiónibus ab omni adversitáte custódi. Per Dóminum nostrum ...

Po přijímání

Pane, kteréž jsi nebeským pokrmem nasytil, na přímluvy Apoštolů před veškerým protivenstvím ochraňuj. Skrze Pána ...

30. června

Vzpomínka na sv. Apoštola Pavla

Vstup 2 Tim. 1, 12 (str. 824).

První modlitba (k sv. Pavlu), druhá (k sv. Petru) str. 809, třetí (k sv. Janu Kř.) str. 1007.

Léctio

Epístolae beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas. c. 1, 11-20.

Fratres: Notum vobis fácio Evangélium, quod evangelizátum est a me, quia non est secúndum hóminem: neque enim ego

Čtení

z listu sv. Apoštola Pavla ke Galatským. 1, 11-20.

Bratři: oznamuji vám, že evangelium ode mne hlásané není podle člověka, neboť jsem ho ani nepřijal, ani se mu nenaučil od člověka, nýbrž zjevením Ježíše Krista.

ab hómine accépi illud, neque dídici, sed per revelatiónem Jesu Christi. Audístis enim conversatiónem meam aliquándo in Judaísmo: quóniam supra modum persequébar Ecclésiam Dei, et expugnábam illam, et proficiébam in Judaísmo supra multos coaetáneos meos in génere meo, abundántius aemulátor exístens paternárum meárum traditiónum. Cum autem plácuit ei, qui me segregávit ex útero matris meae, et vocávit per grátiam suam, ut reveláret Fílium suum in me, ut evangelizárem illum in géntibus: contínuo non acquiévi carni et sánguini: neque veni Jerosólymam ad antecessóres meos Apóstolos: sed ábii in Arábiam; et íterum revérsus sum Damáscum: deínde post annos tres veni Jerosólymam vidére Petrum, et mansi apud eum diébus quíndecim: álium autem Apostolórum vidi néminem, nisi Jacóbum fratrem Dómini. Quae autem scribo vobis, ecce coram Deo, quia non méntior.

Vždyť přece jste slyšeli o někdejším životě mém v židovství, že jsem nad míru pronásledoval Církev Boží a ji hubil, a že jsem prospíval v židovství nad mnohé vrstevníky své ve svém národě, jsa úsilnějším horlitelem pro podání od svých otců přijatá. Když však se zalíbilo tomu, jenž mě oddělil ze života matky mé a povolal svou milostí, zjeviti ve mně Syna svého, abych ho hlásal mezi pohany, neobrátil jsem se hned k tělu a krvi, ani jsem nešel do Jerusalema k těm, kteří byli přede mnou Apoštoly, nýbrž odešel jsem do Arabie a opět jsem se vrátil do Damašku. Potom po třech letech přišel jsem do Jerusalema, abych uzřel a poznal Petra, a pobyl jsem u něho patnáct dní; jiného však z Apoštolů jsem neviděl, leč Jakuba, bratra Páně. A co vám píši, — hle, před Bohem to pravím, že nelžu.

Stupňový zpěv (str. 827).

Zázrakem milosti stal se z pronásledovatele křesťanů jeden z největších sloupů Církve. Sv. Pavel byl povolán přímo od Ježíše Krista za Apoštola.

Allelúja, allelúja. V. Sancte Paule Apóstole, praedi-

Aleluja, aleluja. V. Svatý Pavle Apoštole, kazateli

cátor veritátis et doctor Géntium, intercéde pro nobis. Allelúja.

pravdy a učiteli národů, pros za nás. Aleluja.

Evangelium Mat. 10, 16-22 (str. 982). Credo.

Offertorium. Ps. 138.

Mihi autem nimis honoráti sunt amíci tui, Deus: nimis confortátus est princípátus eórum.

Obětování. Ž. 138, 17.

U mne jsou přátelé tvoji velice ctěni, o Bože, velmi posilněno jest knížectví jejich.

První Tichá modlitba (k sv. Pavlu), druhá (k sv. Petru) str. 812; třetí (k sv. Janu) str. 1010.

Preface: o sv. Apoštolech (str. 42).

K přijímání Mat. 19, 28 a 29 (str. 59*).

Postcommunio

Percéptis, Dómine, sacraméntis, beáto Paulo Apóstolo tuo interveniénte, deprecámur: ut, quae pro illíus celebráta sunt glória, nobis proficiant ad medélam. Per Dóminum ...

Po přijímání

Přijavše, Pane, svátosti, za přímluvy svatého Pavla Apoštola prosíme, aby, co k jeho oslavě bylo konáno, nám prospělo za lék. Skrze Pána našeho, Ježíše Krista ...

Druhá modlitba Po přijímání (k sv. Petru) str. 813, třetí (k sv. Janu) str. 1010.

1. července

Nejdrahocennější Krve Pána našeho Ježíše Krista

Introitus
Apoc. 5, 9-10.

Redemísti nos, Dómine, in Sánguine tuo, ex omni tribu, et lingua, et pópulo, et natióne: et fecísti nos Deo nostro regnum. Ps. 88, 2. Misericórdias Dómini in aetérnum cantábo: in generatiónem et generatiónem annuntiábo veritátem tuam in ore meo. V. Glória Patri ...

Vstup
Zjev. sv. Jana 5, 9-10.

Vykoupil jsi nás, Pane, Krví svou z každého pokolení a jazyka a lidu i národa a učinil jsi nás Bohu našemu královstvím. Ž. 88, 2. Milosrdenství Páně chci věčně opěvovati; věrnost tvou budu hlásati ústy svými od pokolení do pokolení. V. Sláva Otci ...

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui unigénitum Fílium tuum mundi Redemptórem constituísti, ac ejus Sánguine placári voluísti: concéde, quaésumus, salútis nostrae prétium sollémni cultu ita venerári, atque a praeséntis vitae malis, ejus virtúte, defendi in terris; ut fructu perpétuo laetémur in coelis. Per eúmdem Dóminum ...

Modlitba

Všemohoucí, věčný Bože, jenž jsi jednorozeného Syna svého ustanovil za Vykupitele světa a jeho Krví chtěl býti usmířen, uděl, prosíme, abychom cenu své spásy slavnou službou tak ctili a její mocí od zla časného života tak chráněni byli na zemi, bychom z věčného užitku radovali se v nebi. Skrze téhož Pána ...

Připomínka sv. Jana (str. 1007).

Čtení Žid. 9, 11-15 (str. 332).

Graduale
1 Joann. 5, 6 et 7-8.

Hic est, qui venit per aquam et sánguinem, Jesus Christus: non in aqua solum, sed in aqua et sánguine. V. Tres sunt, qui testimónium dant in coelo: Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus: et hi tres unum sunt. Et tres sunt qui testimónium dant in terra: Spíritus, Aqua, et Sanguis: et hi tres unum sunt.

Allelúja, allelúja. V. ib. 9. Si testimónium hóminum accípimus, testimónium Dei majus est. Allelúja.

Stupňový zpěv
1 Jan 5, 6 a 7-8.

To je ten, jenž přišel skrze vodu a krev, Ježíš Kristus; ne pouze vodou, nýbrž vodou a krví. V. Tři jsou, kteří vydávají svědectví na nebi: Otec, Slovo a Duch Svatý, a tito tři jedno jsou. A tři jsou, kteří vydávají svědectví na zemi: Duch, voda a krev, a tito tři jedno jsou.

Aleluja, aleluja. V. tamt. 9. Přijímáme-li svědectví lidské, svědectví Boží větší jest. Aleluja.

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Joánnem. c. 19.

In illo témpore: Cum accepísset Jesus acétum, dixit: Consummátum est. Et inclináto cápite trádi-

† Slova sv. Evangelia podle Jana. 19, 30-35.

Za onoho času, Ježíš přijav ocet, řekl: „Dokonáno jest.“ A nakloniv hlavu, vypustil duši. Po-

dit spíritum. Judaei ergo (quóniam Parascéve erat) ut non remanérent in cruce córpora sábbato (erat enim magnus dies ille sábbati), rogavérunt Pilátum, ut frangeréntur eórum crura, et tolleréntur. Venérunt ergo mílites; et primi quidem fregérunt crura, et altérius qui crucifíxus est cum eo. Ad Jesum autem cum veníssent, ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura; sed unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua. Et qui vidit, testimónium perhíbuit: et verum est testimónium ejus. Et dicitur Credo.

Offertorium. 1. Cor.

Calix benedictiónis, cui benedícimus, nonne communicátio Sánguinis Christi est? Et panis quem frángimus, nonne participátio Córporis Dómini est?

Secreta

Per haec divína mystéria, ad novi, quaesumus, testaménti mediatórem Jesum accedámus: et super altária tua, Dómine virtútum, aspersiónem Sánguinis mélius loquéntem, quam Abel, innovémus. Per eúmdem Dóminum.

Preface: o sv. Kříži (str. 32).

něvadž byl pátek, tedy židé, aby těla nezůstala na kříži v sobotu, neboť den té soboty byl veliký, prosili Piláta, aby se jim zlámaly nohy a oni byli sejmuti s kříže. Přišli tedy vojáci a zlámali nohy prvnímu i druhému, kteří s ním byli ukřižováni. Když však přišli k Ježíšovi a uzřeli, že jest již mrtev, nezlomili mu nohou, ale jeden z vojínů otevřel kopím bok jeho a hned vyšla krev a voda. A ten, jenž to viděl, vydal svědectví o tom, a pravdivé jest svědectví jeho.

Říká se Credo.

Obětování. 1 Kor. 10, 16.

Kalich požehnání, jemuž žehnáme, zdaž není společenstvím Krve Kristovy, a chléb, který lámeme, není-li společenstvím Těla Pána našeho?

Tichá modlitba

Skrze tato božská tajemství, prosíme, nechť přistoupíme k prostředníku Nového zákona, Ježíši, a obnovíme na oltářích tvých, Hospodine zástupů, pokropení Krve, která lépe mluví, než Abelova. Skrze téhož Pána ...

Communio. Hebr. 9, 28.

Christus semel oblátus est ad multórum exhauriénda peccáta: secúndo sine peccáto apparébit exspectántibus se, in salútem.

Postcommunio

Ad sacram, Dómine, mensam admíssi, haúsimus aquas in gaúdio de fóntibus Salvatóris: Sanguis ejus fiat nobis, quaesumus, fons aquae in vitam aetérnam saliéntis. Qui tecum vivit.

K přijímání. Žid. 9, 28.

Kristus byl jednou obětován, aby shladil hříchy mnohých, po druhé bez hříchu ukáže se ke spáse těm, kteří ho čekají.

Po přijímání

K posvátnému stolu byvše připuštěni, Pane, čerpali jsme v radosti vodu ze zřídel Spasitele; Krev jeho, prosíme, budiž nám pramenem vody vytryskující do života věčného. Jenž s tebou žije ...

2. července

Navštívení Panny Marie

Příhoda, jež se vypráví v dnešním odstavci sv. Evangelia, dala podnět k zavedení tohoto svátku za papežů Urbana IV. a Bonifáce IX. r. 1389. V Čechách byla zavedena tato slavnost již roku 1385 arcibiskupem Janem z Jenštejna, který sám složil pro ten den zvláštní officium a hymny. Církev svatá si dnes vzpomíná, jak panenská Matka Boží se svým pokladem pod srdcem spěchá do Judska, aby posloužila své příbuzné Alžbětě a jak sv. Jan Křtitel je už před svým zrozením posvěcen přítomností svého Pána. Při této příležitosti neposkvrněná Panna velebila Boha krásným chvalozpěvem „Magnificat", jejž denně Církev sv. ve svých hodinkách opakuje.

Introitus. Sedulius.

Salve, sancta parens, enixa puérpera Regem: qui coelum, terrámque regit in saecula saeculórum. Ps. 44, 2. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea Regi. V. Glória Patri ...

Vstup. Sedulius.

Zdráva buď, svatá Rodičko, porodivší Krále, jenž vládne nebem i zemí na věky věkův. Ž. 44, 2. Srdce moje kypí slastí, věnuji své dílo Králi. V. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému ...

Oratio

Fámulis tuis, quaesumus, Dómine, coeléstis grátiae

Modlitba

Služebníkům svým, prosíme, Pane, daru nebeské

munus impertíre; ut, quibus beátae Vírginis partus éxstitit salútis exórdium, Visitatiónis ejus votíva sollémnitas, pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum nostrum Jesum Christum..

Připomínka sv. Procesa a Martiniana.

Oratio

Deus, qui nos sanctórum Mártyrum tuórum Processi et Martiniáni gloriósis confessiónibus circúmdas et prótegis: da nobis, et eórum imitatióne profícere, et intercessióne gaudére. Per Dóminum nostrum.

Modlitba

Bože, jenž nás slavným vyznáním svatých mučedníků svých Procesa a Martiniana obklopuješ a chráníš, dej nám, abychom i následováním jich prospívali i z jejich přímluvy se radovali. Skrze Pána našeho . . .

Léctio

libri Sapiéntiae
Cant. 2, 8-14.

Ecce iste venit sáliens in móntibus, transíliens colles: símilis est diléctus meus cápreae, hinnulóque cervórum. En ipse stat post paríetem nostrum, respíciens per fenéstras, prospíciens per cancéllos. En diléctus meus lóquitur mihi: Surge, própera amíca mea, colúmba mea, formósa mea, et veni. Jam enim hiems tránsiit, imber ábiit, et recéssit. Flores apparuérunt in terra nostra, tempus putatiónis advénit: vox túrturis audíta est in terra nostra: ficus prótulit grossos suos; víneae flórentes dedérunt odórem suum. Surge, amíca mea, speciósa mea, et veni: colúmba mea, in foramínibus petrae, in cavérna macériae, osténde mihi fáciem tuam, sonet vox tua in aúribus meis: vox enim tua dulcis, et fácies tua decóra.

Čtení

z Písně Šalomounovy
2, 8-14.

Slyš, můj miláček — hle, on přichází! Skáče po horách, přebíhá pahorky. Podoben milý můj srně neb jelínku. Hle, on stojí už za zdí naší; hledí k oknu, patří k mřížce. Aj, můj milý mluví ke mně: „Povstaň, pospěš, přítelko moje, holubice má, krásko má, vyjdi! Minulať zima již, déšť přestal, odešel. Květ vidět u nás, čas přišel ořezu, hrdličku slyšet v zemi naší. Fík líje v raničky, květ vinic voní. Povstaň, má přítelko, krásko má, vyjdi! Holubičko má, v rokliích skalních, v děrách trhliny, ukaž mi tvář svou, ať zní hlas tvůj sluchu mému! Jef hlas tvůj sladký a tvář tvá spanilá."

Graduale

Benedícta et venerábilis es, Virgo María: quae sine tactu pudóris, invénta es mater Salvatóris. V. Virgo, Dei Génitrix, quem totus non capit orbis, in tua se clausit víscera factus homo.

Allelúja, allelúja. V. Felix es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima: quia ex te ortus est sol justítiae, Christus, Deus noster. Allelúja.

Těmito poetickými slovy Velepísně je líčen něžný vztah nejčistší Panny k jejímu Božskému synu.

Stupňový zpěv

Požehnaná a úctyhodná jsi, Panno Maria, která jsi bez porušení cudnosti shledána byla Matkou Spasitele. V. Panno, Rodičko Boží, ten, jehož neobsáhne celý svět, stav se člověkem, uzavřel se v život tvůj.

Aleluja, aleluja. V. Blažená jsi, svatá Panno Maria, a všeliké chvály nejhodnější, neboť z tebe vzešlo slunce spravedlnosti, Kristus, Bůh náš. Aleluja.

Evangelium Luk. 1, 39-47 (str. 69). Credo.

Offertorium

Beáta es, Virgo María, quae ómnium portásti Creatórem: genuísti, qui te fecit, et in aetérnum pérmanes Virgo.

Obětování

Blahoslavená jsi, Panno Maria, která jsi nosila Stvořitele veškerenstva; porodila jsi toho, jenž tě stvořil, a na věky zůstáváš Pannou.

Secreta

Unigéniti tui, Dómine, nobis succúrrat humánitas: ut, qui natus de Vírgine matris integritátem non mínui

Tichá modlitba

Člověčenství Jednorozeného tvého, Pane, přispěj nám ku pomoci, aby ten, jenž narodiv se z Panny,

nuit, sed sacrávit, in Visitatiónis ejus sollémniis, nostris nos piáculis éxuens, oblatiónem nostram tibi fáciat accéptam Jesus Christus, Dóminus noster: Qui tecum vivit, et regnat...

neporušenosti matky nezmenšil, nýbrž posvětil, o slavnosti jejího Navštívení nás od vin hříchů našich očistil a oběť naši tobě příjemnou učinil, Ježíš Kristus, Pán náš, jenž ...

Připomínka sv. Procesa a Martiniana:

Secreta

Súscipe, Dómine, preces, et múnera, quae ut tuo sint digna conspéctu, Sanctórum tuórum précibus adjuvémur. Per Dóminum ...

Tichá modlitba

Přijmi, Pane, modlitby a dary, které aby byly hodny tvého pohledu, nechť nám přímluva Svatých tvých pomůže. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

Preface: o blahoslav. Panně Marii (str. 40).

Communio

Beáta víscera Maríae Vírginis, qua portavérunt aetérni Patris Fílium.

K přijímání

Požehnané útroby Marie Panny, jež nosily Syna věčného Otce.

Postcommunio

Súmpsimus, Dómine, celebritátis ánnuae votíva sacraménta: praesta, quaesumus; ut et temporális vitae nobis remédia praebeant, et aetérnae. Per Dóminum nostrum ...

Po přijímání

Přijali jsme, Pane, zásvětné svátosti výroční slavnosti: uděl, prosíme, aby nám poskytly léků pro život časný i věčný. Skrze Pána našeho Ježíše Krista; Syna tvého ...

Připomínka sv. Procesa a Martiniana:

Postcommunio

Córporis sacri, et pretiósi Sánguinis repléti libámine, quaesumus, Dómine, Deus noster: ut, quod pia devotióne gérimus, certa redemptióne capiámus. Per eúmdem Dóminum ...

Po přijímání

Nasyceni jsouce obětinou Těla svatého a drahocenné Krve, prosíme, Pane, Bože náš, abychom, co se zbožnou oddaností konáme, toho zajištěným vykoupením dosáhli. Skrze téhož ...

3. července

Sv. Lva II.

papeže a vyznavače, † 683 v Římě

Mše sv. „Sacerdotes tui" (str. 44*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui beátum Leónem Pontíficem, Sanctórum tuórum méritis coaequásti: concéde propítius; ut, qui commemoratiónis ejus festa percólimus, vitae quoque imitémur exémpla. Per Dóminum..

Modlitba

Bože, jenž jsi svatého Lva, papeže, Svatým svým zásluhami na roveň postavil, uděl milostivě, abychom, konajíce slavnost jeho vzpomínky, také příkladů života následovali. Skrze Pána našeho ...

Připomínka: oktávu sv. Petra a Pavla (str. 1020 atd.) a Panny Marie (str. 554).
Evangelium (str. 41*).

Secreta

Ánnue nobis, quaesumus, Dómine, ut intercessióne beáti Leónis haec nobis prosit oblátio: quam immolándo, totíus mundi tribuísti relaxári delícta. Per Dóminum ...

Tichá modlitba

Uděl nám, prosíme, Pane, aby na přímluvu svatého Lva nám prospěla tato oběť, jejímž přinesením jsi udělil odpuštění hříchů celého světa. Skrze Pána našeho ...

Postcommunio

Deus, qui ánimae fámuli tui Leónis aetérnae beatitúdinis práemia contulísti: concéde propítius; ut, qui peccatórum nostrórum póndere prémimur, ejus apud te précibus sublevémur. Per Dóminum.

Po přijímání

Bože, jenž jsi duši služebníka svého Lva udělil věčnou blaženost jako odměnu, uděl milostivě, aby nám, kteří vahou hříchů svých jsme tištěni, jeho přímluvami u tebe bylo ulehčeno. Skrze Pána ...

4. července

Šestý den Oktávu sv. Petra a Pavla

Oratio

Deus, qui hodiérnam

Modlitba

Bože, jenž jsi dnešní

diem Apostolórum tuórum Petri et Pauli martýrio consecrásti: da Ecclésiae tuae, eórum in ómnibus sequi praecéptum; per quos religiónis sumpsit exórdium. Per Dóminum.

den mučednictvím Apoštolů svých Petra a Pavla posvětil, dej Církvi své, aby ve všem následovala příkazů těch, skrze něž počátek náboženství vzala. Skrze Pána našeho ...

Druhá a třetí modlitba (str. 554).
Čtení Skut. ap. 5, 12-16 (str. 604).

Graduale. Ps. 44, 17 et 18.

Constítues eos príncipes super omnem terram: mémores erunt nóminis tui, Dómine. ℣. Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii: proptérea pópuli confitebúntur tibi.

Stupňový zpěv. Ž. 44.

Ustanovíš je knížaty po celé zemi; Budou pamětliví tvého jména, Pane. ℣. Místo tvých otců narodí se tobě synové a národové budou tě pro to chváliti.

Allelúja, alleluja. ℣. Luc. 22, 32. Rogávi pro te, Petre, ut non defíciat fides tua: et tu aliquándo convérsus confírma frates tuos. Allel.

Aleluja, aleluja. ℣. Luk. 22, 32. Já jsem prosil za tebe, Petře, aby nepřestala víra tvá, a ty někdy obrátě potvrzuj bratry své. Alel.

Evangelium Mat. 19, 27-29 (str. 62*). Credo.

Offertorium. Ps. 18, 5.

In omnem terram exívit sonus eórum: et in fines orbis terrae verba eórum.

Obětování. Ž. 18, 5.

Do celé země vyšel hlas jejich a na konec okrsku zemského jejich slova.

Secreta

Hóstias, Dómine, quas nómini tuo sacrándas offérimus, apostólica prosequátur orátio: per quam nos expiári tribuas et defendi. Per Dóminum ...

Tichá modlitba

Obětiny, Pane, které ku posvěcení jménu tvému přinášíme, nechť apoštolská provází modlitba, pro niž nám odpuštění i ochrany uděl. Skrze Pána ...

Preface: o sv. Apoštolech (str. 42).

Communio. Math. 19, 28.

Vos, qui secúti estis me, sedébitis super sedes, judicántes duódecim tribus Israel.

K přijímání. Mat. 19.

Vy, kteří jste mne následovali, budete seděti na stolcích soudíce dvanácte pokolení israelských.

Postcommunio

Quos caelésti, Dómine, aliménto satiásti: apostólicis intercessiónibus ab omni adversitáte custódi. Per Dóminum ...

Po přijímání

Pane, kteréž jsi nebeským pokrmem nasytil, na přímluvu Apoštolů ode všeho protivenství ochraň. Skrze Pána našeho ...

4. července

Sv. Prokopa

opata, patrona Českého

Sv. Prokop narodil se v Chotouni u Kouřimě. Po svém vysvěcení na kněze vzal na sebe mnišské roucho sv. Benedikta a žil poustevnickým životem v sázavských lesích. Tam jej nalezl jednou při lovu kníže Oldřich a dal mu tam vystavěti kostel a klášter, jehož prvním opatem se sv. Prokop stal. Jeho pověst jako světce se záhy šířila, takže mnoho lidí putovalo tehdy na Sázavu. Z kláštera šířila se do okolí znalost rolnictví, stavitelství, sochařství, řezbářství a malířství. Sv. Prokop zemřel svatou smrtí r. 1053.

Mše sv. „Os justi" (str. 60*), vyjímaje:

Oratio

Perféctam in nobis, Dómine, virtútis tuae operáre medélam: ut, qui praeclára beáti Procópii Abbátis mérita venerámur, ipsíus adjúti suffrágiis, a cunctis animárum nostrárum languóribus liberémur. Per Dóminum nostrum.

Modlitba

Vytvoř v nás, Pane, dokonalý lék síly své, abychom, kteří přeslavné zásluhy svatého Prokopa, opata, uctíváme, podporováni jeho přímluvami, ode všech mdlob duši svých zproštěni byli. Skrze Pána našeho ...

Secreta

Accépta sit tibi, Dómine, quáesumus, oblátio haec salutáris, quae ut nobis ubérius proficiat, apud misericórdiam tuam beátus Procópius Abbas precátor accédat. Per Dóminum ...

Tichá modlitba

Příjemná buď tobě, prosíme, Pane, tato spasná oběť, která, aby nám hojněji prospěla, nechť svatý Prokop, opat, u tvého milosrdenství jest přímluvcem. Skrze Pána ...

Postcommunio

Coeléstis mensae pasti delíciis débitae tibi, Dómine, servitútis propósitum innovámus, et beáti Procópii Abbátis exémplo ac patrocínio, adhaerére semper confídimus Dómino nostro Jesu Christo, Fílio tuo: Qui tecum vivit et regnat . . .

Po přijímání

Nasyceni jsouce rozkošnostmi nebeského stolu, Pane, obnovujeme úmysl povinné ti služebnosti a po příkladě a pod ochranou svatého Prokopa, opata, doufáme, že vždycky budeme lnouti k Pánu našemu Ježíši Kristu, Synu tvému. Jenž s tebou žije . . .

5. července

Sv. Antonína Marie Zaccaria

† 1539 v Cremoně

Introitus. 1 Cor. 2, 4.

Sermo meus et praedicátio mea non in persuasibílibus humánae sapiéntiae verbis, sed in ostensióne Spíritus et virtútis. Ps 110, 1. Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo, in consílio justórum et congregatióne. V. Glória Patri.

Vstup. 1 Kor. 2, 4.

Řeč má i kázání mé nedělo se přesvědčivými slovy moudrosti lidské, ale dokazováním Ducha a moci. Ž. 110, 1. Oslavovati tě budu, Pane, z celého srdce svého, v radě spravedlivých a ve shromáždění. V. Sláva Otci . . .

Oratio

Fac nos, Dómine Deus, supereminéntem Jesu Christi sciéntiam, spíritu Pauli Apóstoli, edíscere: qua beátus Antónius María mirabíliter erudítus, novas in Ecclésia tua clericórum et vírginum famílias congregávit. Per eúndem Dóminum nostrum.

Modlitba

Dej nám, Pane Bože, abychom se v duchu svatého Apoštola Pavla naučili nade vše vynikající vědě Ježíše Krista, kterou byv svatý Antonín Maria zázračně poučen, nové rodiny kleriků a panen v Církvi tvé shromáždil. Skrze téhož Pána . . .

Připomínka sv. Petra a Pavla (str. 1020 atd.).

Léctio

Epístolae 1. beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum. 4.

Caríssime: Píetas ad ómnia útilis est: promissiónem habens vitae, quae nunc est, et futúrae. Fidélis sermo, et omni acceptióne dignus. In hoc enim laborámus, et maledícimur, quia sperámus in Deum vivum, qui est Salvátor ómnium hóminum, máxime fidélium. Praécipe haec, et doce. Nemo adolescéntiam tuam contémnat: sed exémplum esto fidélium in verbo, in conversatióne, in caritáte, in fide, in castitáte. Dum vénio, atténde lectióni, exhortatióni, et doctrínae. Noli neglégere grátiam, quae in te est, quae data est tibi per prophetíam, cum impositióne mánuum presbytérii. Haec meditáre, in his esto: ut proféctus tuus manifféstus sit ómnibus. Atténde tibi, et doctrínae: insta in illis. Hoc enim fáciens, et teípsum salvum fácies, et eos qui te áudiunt.

Čtení

z prvního listu sv. Pavla k Timoteovi. 4, 8-16.

Nejmilejší, zbožnost užitečna je ke všemu majíc zaslíbení života nynějšího i budoucího. Spolehlivé je to slovo a hodné všeho přijetí. Vždyť proto se lopotíme a necháváme se tupit, poněvadž jsme složili svou naději v živého Boha, jenž je Spasitelem všech lidí, zvláště věřících. Přikazuj tyto věci a uč jim. Nikdo nepohrdej tvou mladostí, nýbrž buď vzorem věřícím ve slově, v lásce, ve víře, v čistotě. Dokavad nepřijdu, dbej předčítání, povzbuzování, učení. Nezanedbávej milosti, která je v tobě, která ti byla dána podle proroctví za vkládání rukou staršinstva. O to se starej, v tom buď, aby tvůj prospěch byl zjevný všem. Dej pozor na sebe i na učení; trvej při tom, neboť to čině, spasíš sám sebe i ty, kdo tě poslouchají.

Graduale. Philipp. 1, 8-9.

Testis mihi est Deus, quo modo cúpiam omnes vos in viscéribus Jesu Christi. Et hoc oro, ut cáritas vestra magis ac magis abúndet in sciéntia,

Stupňový zpěv. Filipp 1.

Svědkem mi jest Bůh, jak toužím po vás všech v srdci Ježíše Krista. A modlím se za to, aby se láska vaše víc a více rozmáhala v poznání a veš-

et in omni sensu. V. Ibid., 10. Ut probétis potióra, ut sitis sincéri, et sine offénsa in diem Christi.

Allelúja, allelúja. V. Ibid., 11. Repléti fructu justítiae per Jesum Christum, in glóriam et laudem Dei. Allelúja.

† Sequéntia sancti Evangélii sec. Marc. 10, 15-21.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Quisquis non recéperit regnum Dei velut párvulus, non intrábit in illud. Et compléxans párvulos, et impónens manus super illos, benedicébat eos. Et cum egréssus est in viam, procúrrens quidam, genu flexo ante eum, rogábat eum: Magíster bone, quid fáciam, ut vitam aetérnam percípiam? Jesus autem dixit ei: Quid me dicis bonum? Nemo bonus, nisi unus Deus. Praecépta nosti: Ne adúlteres, ne occídas, ne furéris, ne falsum testimónium díxeris, ne fraudem féceris, honóra patrem tuum et matrem. At ille respóndens, ait illi: Magíster, haec ómnia observávi a juventúte mea. Jesus autem intúitus eum, diléxit eum, et dixit ei: Unum tibi deest: vade, quaecúmque

kerém cítění. V. tamt. 10. Abyste schvalovali věci lepší a abyste byli čistí a bez poskvrny ke dni Kristovu.

Aleluja, aleluja. V. tamt. 11. Naplněni jsouce ovocem spravedlnosti skrze Ježíše Krista, k slávě a chvále Boží. Aleluja.

† Slova sv. Evangelia podle Marka. 10, 15-21.

Za onoho času pravil Ježíš svým učedníkům: „Kdo nepřijme království Božího jako dítko, nevejde do něho . .“ A objav je, skládal na ně ruce a žehnal jim. A když vyšel na cestu, přiběhl kdosi a pokleknuv před ním tázal se ho: „Mistře dobrý, co mám činit, abych došel věčného života?“ Ježíš pak řekl jemu: „Proč mne nazýváš dobrým? Nikdo není dobrý, leč jediný Bůh. Přikázání znáš: nezcizoložíš, nezabiješ, nepokradeš, nepromluvíš křivého svědectví, nebudeš podvádět, cti svého otce i svou matku“. A on odpověděv řekl jemu: „Mistře toto všecko jsem zachovával od svého mládí“. A tu Ježíš pohleděv na něho zamiloval si ho a řekl mu: „Jednoho se ti nedostává; jdi, prodej, co máš, a dej chudým

habes vende, et da paupéribus, et habébis thesáurum in caelo: et veni, séquere me.

Et dicitur Credo.

Offertorium. Ps. 137, 1-2.

In conspéctu Angelórum psallam tibi: adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Secreta

Ad mensam caeléstis convívii fac nos, Dómine, eam mentis et córporis puritátem afférre, qua beátus Antónius María, hanc sacratíssimam hóstiam ófferens, mirífice ornátus enítuit. Per Dóminum . . .

Preface: o sv. Apoštolech (str. 42).

Communio
Philipp. 3, 17.

Imitatóres mei estóte, fratres, et observáte eos, qui ita ámbulant, sicut habétis formam nostram.

Postcommunio

Caelésti dape, qua pasti sumus, Dómine Jesu Christe, eo corda nostra caritátis igne flammescant: quo beátus Antónius María, salutáris hóstiae vexíllum, contra Ecclésiae tuae hostes, éxtulit ad victóriam: Qui vivis et regnas . . .

a budeš mít poklad v nebi; a pojď, následuj mne“.

Následuje Credo.

Obětování. Ž. 137, 1-2.

Před tváří Andělů budu ti zpívati; budu se tobě klaněti před tvým svatým chrámem a tvé jméno budu oslavovati.

Tichá modlitba

Dej, Pane, abychom k stolu nebeské hostiny přinesli tu čistotu duše a těla, v jejímž skvostu svatý Antonín Maria zázračně zářil, přinášeje tuto přesvatou oběť. Skrze Pána našeho . . .

K přijímání
Filipp. 3, 17.

Buďte mými následovníky, bratři, a patřte na ty, kteří tak chodí, jakož máte příklad na nás.

Po přijímání

Nebeskou hostinou, kterou jsme byli živeni, Pane Ježíši Kriste, nechť oním ohněm lásky srdce naše vzplanou, jímž sv. Antonín Maria korouhev spasné oběti proti nepřátelům Církve tvé k vítězství pozvedl. Jenž žiješ a kraluješ s Bohem Otcem . . .

5. července

Sv. Cyrila a Metoděje

biskupů, vyznavačů, Apoštolů slovanských

Sv. Cyril (původně se jmenoval Konstantin) a Metoděj byli synové vojenského náčelníka ze Soluně. Byli vychováni ve zbožnosti a světských vědomostech. Oba se stali kněžími. Sv. Metoděj působil nejprve v Bulharsku, kdež pokřtil krále Borise; sv. Cyril odebral se k Černému moři, odkud přinesl tělo sv. Klementa. Na žádost moravského knížete Rostislava odebrali se oba bratří r. 863 na Moravu. Jelikož zaváděli slovanskou bohoslužbu, byli od německých biskupů obžalováni v Římě, kam se musili odebrati k zodpovídání. Papež se však přesvědčil o jejich pravověrnosti a velice je vyznamenával. Sv. Cyril vstoupil do kláštera, kdež brzo zemřel, a sv. Metoděj byl vysvěcen na biskupa a poslán do Panonie. Německými biskupy byl uvězněn, ale na rozkaz papežův opět propuštěn. R. 874 byl poslán jako arcibiskup na Moravu. Pokřtil asi také českého knížete Bořivoje a jeho choť sv. Ludmilu. Ještě jednou byl v Římě obžalován, ale opět ospravedlněn. Zemřel r. 885 na Velehradě.

Mše sv. „Sacerdotes tui" (str. 44*), vyjímaje:

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui Slavóniae gentes per beátos Confessóres tuos atque Pontífices Cyríllum et Methódium ad agnitiónem tui nóminis veníre tribuísti: praesta; ut quorum festivitáte gloriámur, eórum consórtio copulémur. Per Dóminum ...

Modlitba

Všemohoucí, věčný Bože, jenž jsi skrze své svaté vyznavače a biskupy Cyrila a Metoděje dal slovanským národům přijíti k poznání svého jména, uděl, abychom, z jejich slavnosti se radujíce, také v jejich společnost připojeni byli. Skrze Pána ..

Evangelium Luk. 10, 1-9 (str. 851). Credo.

Offertorium. Ps. 67, 36.

Mirábilis Deus in Sanctis suis: Deus Israel, ipse dabit virtútem et fortitúdinem plebi suae: benedíctus Deus.

Obětování. Ž. 67, 36.

Divuplný jest Bůh ve svých Svatých. Bůh Izraelův dává moc a sílu lidu svému. Pochválen budiž Bůh.

Secreta

Preces nostras, quaésumus, Dómine, et tuórum réspice oblatiónes fidélium: uti tibi gratae sint in tuórum festivitáte Sanctórum, et nobis cónferant tuae propitiatiónis auxílium. Per Dóminum ...

Tichá modlitba

Na naše modlitby, prosíme, Pane, a na oběti svých věrných shlédni, aby tobě byly o slavnostit vých Svatých příjemné, nám pak zjednaly tvé slitovnosti pomoc. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

Communio. Math. 10.

Quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmine, dicit Dóminus: et quod in aure audítis, praedicáte super tecta.

K přijímání. Mat. 10, 27.

Co vám pravím ve tmách, povězte na světle a co slyšíte v ucho, hlásejte na střechách.

Postcommunio

Quaésumus, omnípotens Deus: ut, qui nobis múnera dignáris praebére coeléstia, intercedéntibus sanctis tuis Cyrillo et Methódio, despícere terréna concédas. Per Dóminum nostrum ...

Po přijímání

Prosíme, všemohoucí Bože, abys, jenž nám rácíš skýtati dary nebeské, dal nám na přímluvu svatých svých Cyrila a Metoděje i pohrdati věcmi pozemskými. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

6. července

Oktáv sv. Apoštolů Petra a Pavla

Vstup (str. 25*)

Oratio

Deus, cujus déxtera beátum Petrum ambulántem in flúctibus, ne mergerétur, eréxit, et coapóstolum ejus Paulum, tértio naufragántem, de profúndo pélagi liberávit: exaúdi nos propítius, et concéde; ut ambórum méritis, aeternitátis glóriam consequámur. Qui vivis, et regnas ..

Modlitba

Bože, jehož pravice svatého Petra po vlnách kráčejícího pozvedla, aby se nepotopil a jeho spoluapoštola Pavla při trojím ztroskotání zachránila z hloubky moře, vyslyš nás milostivě a uděl, abychom pro zásluhy obou docílili slávy věčné. Jenž žiješ a kraluješ s Bohem Otcem ...

Čtení Sirach. 44, 10-15 (str. 951).

Stupňový zpěv Moudr. 3, 1-2 a 3 (str. 816).

Allelúja, allelúja. V. Luc. 22, 28-29 et 30. Vos estis,

Aleluja, aleluja. V. Luk. 22, 28-29 a 30. Vy pak

qui permansístis mecum in tentatiónibus meis: et ego dispóno vobis regnum, ut sedeátis super thronos judicántes duódecim tribus Israel. Allelúja.

†Sequéntia sancti Evang. secúndum Matth. c. 14.

In illo témpore: Cómpulit Jesus discípulos ascéndere in navículam, et praecédere eum trans fretum, donec dimítteret turbas. Et dimíssa turba, ascéndit in monten solus oráre. Véspere autem facto, solus erat ibi. Navícula autem in médio mari jactabátur flúctibus: erat enim contrárius ventus. Quarta autem vigília noctis venit ad eos ámbulans super mare. Et vidéntes eum super mare ambulántem, turbáti sunt, dicéntes: Quia phantásma est. Et prae timóre clamavérunt. Statímque Jesus locútus est eis, dicens: Habéte fidúciam: ego sum, nolíte timére. Respóndens autem Petrus, dixit: Dómine, si tu es, jube me ad te veníre super aquas. At ipse ait: Veni. Et descéndens Petrus de navícula, ambulábat super aquam, ut veníret ad Jesum. Videns vero ventum válidum, tímuit: et cum coepísset

jste to, kteří jste vytrvali se mnou v mých pokušeních a já vám odkazuji království, abyste seděli na stolcích soudce dvanácte pokolení israelských. Aleluja.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 14, 22-23.

Za onoho času přinutil Ježíš učeníky, aby vstoupili na lodičku a plavili se napřed na druhou stranu, až by rozpustil zástupy. A rozpustiv zástup, vstoupil na horu sám, aby se modlil. Když pak byl večer, byl tam samoten. Lodička však zmítala se již uprostřed moře vlnami; neboť byl vítr protivný. O čtvrté pak hlídce noční přišel k nim, jda po moři. A učeníci spatřivše ho, an jde po moři, ulekli se řkouce: „Strašidlo jest to"; a vykřikli strachem. I promluvil k nim hned Ježíš řka: „Buďte dobré mysli, já jsem to, nebojte se." Odpověděv pak Petr, řekl: „Pane, jsi-li to ty, rozkaž mi, ať přijdu k tobě po vodě." A on řekl: „Pojď." I sestoupil Petr z lodičky a šel po vodě aby přišel k Ježíšovi. Vida však vítr silný, bál se a počav tonouti, zkřikl: „Pane, zachraň mne." A ihned Ježíš

mergi, clamávit, dicens: Dómine, salvum me fac. Et contínuo Jesus exténdens manum, apprehéndit eum, et ait illi: Módicae fídei, quare dubitásti? Et cum ascendíssent in navículam, cessávit ventus. Qui autem in navícula erant, venérunt, et adoravérunt eum, dicéntes: Vere Fílius Dei es. Credo.

Offertorium. Ps. 149,5-6.

Exsultábunt Sancti in glória, laetabúntur in cubílibus suis: exaltatiónes Dei in faúcibus eórum.

Secreta

Offérimus tibi, Dómine, preces et múnera: quae, ut tuo sint digna conspéctu, Apostolórum tuórum Petri et Pauli précibus adjuvémur. Per Dóminum...

Preface: o sv. Apoštolech (str. 42).

Communio. Sap. 3, 1, 2 et 3.

Justórum ánimae in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum malítiae: visi sunt óculis insipiéntium mori: illi autem sunt in pace.

Postcommunio

Prótege, Dómine, pópulum tuum: et Apostolórum tuórum Petri et Pauli patrocínio confidéntem, perpétua defensióne conserva. Per Dóminum.

vztáhl ruku, ujal ho a řekl jemu: „Malověrný, proč jsi pochyboval?" A jakmile vstoupili na lodičku, přestal vítr. Ti pak, kteří byli na lodičce, přistoupivše poklonili se mu řkouce: „V pravdě Syn Boží jsi ty."

Říká se Credo.

Obětování. Ž. 149, 5-6.

Svatí budou plesati ve slávě své a radovati se na svých ložích. Chvalozpěvy Boží jsou v hrdlech jejich.

Tichá modlitba

Obětujeme ti, Pane, modlitby a dary, které aby byly hodny tvého pohledu, nechť pomohou nám přímluvy svatých Apoštolů tvých Petra a Pavla. Skrze Pána.

K přijímání. Moudr. 3.

Duše spravedlivých jsou v ruce Boží a mučidlo smrti nedotkne se jich. Zdálo se očím nemoudrých, že zemřeli, oni však jsou v míru.

Po přijímání

Ochraňuj, Pane, lid svůj, a jej, který se spoléhá na ochranu Apoštolů tvých Petra a Pavla, ustavičnou obranou zachovej. Skrze Pána našeho . . .

8. července

Sv. Alžběty

portugalské královny, vdovy, † 1336

Mše sv. „Cognovi“ (str. 85), vyjímaje:

Oratio

Clementíssime Deus, qui beátam Elísabeth Regínam, inter céteras egrégias dotes, béllici furóris sedándi praerogatíva decorásti: da nobis, ejus intercessióne, post mortális vitae, quam supplíciter pétimus, pacem, ad aetérna gaúdia perveníre. Per Dóminum nostrum ...

Modlitba

Nejmilostivější Bože, jenž jsi svatou královnu Alžbětu mezi ostatními vybranými dary okrášlil předností uklidňovati válečnou hrůzu, dej nám na její přímluvu, abychom po pokojném vezdejším životě, o nějž pokorně prosíme, dospěli do radosti věčné. Skrze Pána ...

Druhé modlitby: za přímluvu Svatých (str. 136, 138, 139). třetí dle libosti.

8. července

Sv. Kiliána

biskupa a druhů, mučedníků

Mše sv. „Intret“ (str. 21*), vyjímaje:

Oratio

Praesta, quaésumus, omnípotens Deus: ut qui beatórum Mártyrum Kiliáni Epíscopi et Sociórum ejus sollémnia cólimus, méritis ipsórum protegámur et précibus. Per Dóminum nostrum ...

Modlitba

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, abychom, konajíce slavnost svatých mučedníků Kiliána, biskupa, a jeho druhů, jejich zásluhami byli chráněni i přímluvou. Skrze Pána našeho ...

Druhé modlitby: za přímluvu Svatých (str. 136, 138, 139), třetí dle libosti.

10. července

Sv. Sedmi Bratří

mučedníků, † 162 v Římě

Sv. Rufíny a Sekundy

panen a mučednic, † 257 v Římě

Introitus. Ps. 112, 1 et 9.

Laudáte, púeri, Dóminum, laudáte nomen Dómini: qui habitáre facit stérilem in domo, matrem filiórum laetántem. Psal. ibid. 2. Sit nomen Dómini benedíctum: ex hoc nunc, et usque in saeculum. ℣. Glória Patri ...

Vstup. Ž. 112, 1 a 9.

Chvalte, služebníci, Pána, chvalte jméno Hospodinovo, jenž činí, že neplodná bydlí v domě, jako radující se matka dítek. Ž. tamt. 2. Buď jméno Páně pochváleno od toho času až na věky. ℣. Sláva Otci ...

Oratio

Praesta, quaésumus, omnípotens Deus: ut, qui gloriósos mártyres fortes in sua confessióne cognóvimus, pios apud te in nostra intercessióne sentiámus. Per Dóminum ...

Modlitba

Uděl, prosíme všemohoucí Bože, abychom, poznavše, jak silnými byli ve svém vyznání slavní mučedníci, okusili, jak dobrými jsou u tebe v přímluvě za nás. Skrze Pána..

Čtení Přísl. 31, 30-31 (str. 85*).
Stupňový zpěv. Ž. 123, 7-8 (str. 26*).
Aleluja, aleluja. ℣. To jest (str. 949).

† Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matth. c. 12.

In illo témpore: Loquénte Jesu ad turbas, ecce mater ejus, et fratres stabant foris, quaeréntes loqui ei. Dixit autem ei quidam: Ecce mater tua, et fratres tui foris stant, quaeréntes te. At ipse respóndens dicénti sibi, ait: Quae est mater mea, et qui sunt fratres mei? Et exténdens manum in discípulos suos, dixit: Ecce mater mea, et fratres mei. Quicúmque

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 12, 46-50.

Za onoho času: Když ještě mluvil Ježíš k zástupům, matka a bratři jeho stáli venku, žádajíce s ním mluviti. Řekl mu kdosi: „Hle, matka tvá i bratři stojí venku, žádajíce s tebou mluviti.“ On pak odpovídaje tomu, který mu to byl pověděl, řekl: „Kdo jest matka má, a kdo jsou bratři moji?“ A vztáhnuv ruku na své učedníky, řekl: „Hle, matka má a

enim fécerit voluntátem Patris mei, qui in coelis est: ipse meus frater, et soror, et mater est.

bratři moji. Neboť kdo činí vůli Otce mého, jenž jest v nebesích, ten jest mi bratrem i sestrou i matkou."

Offertorium. Ps. 123,7.

Anima nostra, sicut passer, erépta est de láqueo venántium: láqueus contrítus est, et nos liberáti sumus.

Obětování. Ž. 123, 7.

Duše naše unikla jako ptáče z osidla lovců: Osidlo se přetrhlo a my jsme vysvobozeni.

Secreta

Sacrifíciis praeséntibus, quaésumus, Dómine, inténde placátus: et, intercedéntibus Sanctis tuis, devotióni nostrae proficiant, et salúti. Per Dóminum . . .

Tichá modlitba

Na přítomné oběti, prosíme, Pane, usmířen shlédni; a na přímluvu Svatých tvých nechť prospívají naší zbožnosti a spáse. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Communio. Matth. 12,50.

Quicúmque fécerit voluntátem Patris mei, qui in coelis est, ipse meus frater, et soror, et mater est, dicit Dóminus.

K přijímání. Mat. 12,50.

„Kdokoli činí vůli Otce mého, jenž jest v nebesích, ten jest mi bratrem i sestrou i matkou", praví Pán.

Postcommunio

Quaésumus, omnípotens Deus: ut, intercedéntibus Sanctis tuis, illíus salutáris capiámus effectum, cujus per haec mystéria pignus accépimus. Per Dóminum nostrum . . .

Po přijímání

Prosíme, všemohoucí Bože, abychom na přímluvu Svatých tvých poznali účinek oné spásy, jejíž záruku jsme skrze tato tajemství obdrželi. Skrze Pána . . .

11. července

Sv. Pia I.

papeže a mučedníka, † 155 v Římě

Mše sv. „Statuit" (str. 5*).

Druhé modlitby: za přímluvu Svatých (str. 136, 138, 139), třetí dle libosti.

11. července

Slavnost sv. Otce Benedikta

Introitus. Gen. 12, 2.

Fáciam te in gentem magnam, et benedícam tibi, et magnificábo nomen tuum, erísque benedíctus. Ps. 102, 1. Bénedic, ánima mea, Dómino: et ómnia, quae intra me sunt, nómini sancto ejus. ℣. Glória Patri . . .

Vstup. Gen. 12, 2.

Učiním z tebe národ veliký a požehnám ti a zvelebím tvé jméno i budeš požehnaný. Ž. 102, 1. Dobrořeč, duše má, Pánu, a vše co ve mně jest, svatému jménu jeho. ℣. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému . . .

Oratio

Deus, qui beatíssimum Confessórem tuum Benedíctum, ómnium justórum spíritu replére dignátus es: concéde nobis, fámulis tuis, ejus sollemnitátem celebrántibus; ut, ejúsdem spíritu repléti, quod, te donánte, promísimus, fidéliter adimpleámus. Per Dóminum . . .

Modlitba

Bože, jenž jsi přesvatého vyznavače svého Benedikta ráčil duchem všech spravedlivých naplniti, uděl nám, služebníkům svým, kteří konáme jeho slavnost, abychom, naplněni jsouce jeho duchem, co jsme z milosti tvé slíbili, vyplnili věrně. Skrze Pána našeho . . .

Léctio

libri Sapiéntiae Eccli. 48, 1-12; 49, 1-2.

Et surréxit quasi ignis, et verbum ipsíus quasi fácula ardébat. Et quis potest sic similiter gloriári tibi? Qui sustulísti mórtuum ab ínferis de sorte mortis, in verbo Dómini Dei, qui audis in Sina judícium, et ungis reges ad paeniténtiam, et prophétas facis successóres post te. Qui scriptus

Čtení

z knihy Moudrosti Sir. 48, 1-12; 49, 1-2.

I povstal prorok jako oheň, jehož slovo hořelo jako pochodeň. Kdo se může honosit jako ty? Jenž mrtvého jsi vzkřísil z mrtvých, z říše mrtvých slovem Pána Boha? Jenž jsi slyšel na Sinaji důtku. Jenž jsi pomazával krále na odplatu a proroky učinil svými nástupci. O tobě je psáno, že v usou-

es in judíciis témporum lenire iracúndiam Dómini, conciliáre cor patris ad fílium, et restitúere tribus Jacob. Beáti sunt qui te vidérunt, et in amicítia tua decórati sunt; nam nos vita vívimus tantum, post mortem autem non erit tale nomen nostrum. Memória enim ejus in compositiónem odóris facta opus pigmentárii: in omni ore quasi mel indulcábitur ejus memória, et ut música in convívio vini.

zených dobách budeš mírnit hněvivost Páně, že otcovo srdce smíříš se synem a že obnovíš kmeny Jakubovy. Blahoslavení, kdo tě viděli a tvým přátelstvím byli vyznamenáni. Neboť my žijeme toliko tento život, ale po smrti nebude takové naše jméno. Památka jeho je jako vonidla, smíšená mastičkářovým uměním; v ústech všech je sladká jako med, je jako hudba na vinných hodech.

Stupňový zpěv Ž. 20, 4-5 (str. 61*).

Allelúja, allelúja. V. Vir Dei Benedíctus ómnium justórum spíritu plenus fuit: ipse intercédat pro cunctis monásticae professiónis.

Aleluja, aleluja. V. Muž Boží Benedikt byl naplněn duchem všech spravedlivých; on nechť přimlouvá se za všecky, kteří jsou mnišského povolání.

Sekvence (str. 884).

Evangelium Mat. 19, 27-29 (str. 62*).

Offertorium. Ps. 1, 3.

Tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, quod fructum suum dabit in témpore suo: et fólium ejus non défluet, et ómnia quaecúmque fáciet, prosperabúntur.

Obětování. Ž. 1, 3.

Jako strom, který jest štípen při toku vod, jenž dává plod svůj ve svém čase; jeho listí nespadalo, a vše, cokoliv učiní, zdaří se mu.

Secreta

Súscipe, omnípotens Deus, haec sacra múnera, quae in beáti Patris Benedícti Abbátis festivitáte

Tichá modlitba

Přijmi, všemohoucí Bože, tyto svaté dary, které ti obětujeme o slavnosti svatého Otce Benedikta,

tibi offérimus; ut, sicut illi amórem tuum exímium tribuísti, ita et in nobis, ejus patrocínio, divínae caritátis flammas accéndas. Per Dóminum . . .

abys, jako jsi jemu udělil svou výbornou lásku, tak i v nás jeho přímluvou zažehl plameny božské lásky. Skrze Pána . . .

Preface: o sv. Benediktu (str. 885).

Communio
Ecci. 44, 25-26.

Benedictiónem ómnium géntium dedit illi Dóminus, et testaméntum confirmávit super caput ejus: agnóvit eum in benedictiónibus suis, et conservávit illi misericórdiam suam.

K přijímání
Sir. 44, 25-26.

Požehnání všech národů udělil mu Hospodin a jeho sliby snesly se na hlavu jeho. Uznal, že mu přísluší požehnání a dal mu milosrdenství své.

Postcommunio

Divíni Sacraménti pasti delíciis, te Dómine, benedictiónum fons et orígo, súpplices exorámus, ut, per intercessiónem beatíssimi Patris Benedícti, benedictiónis tuae grátiam consequámur. Per Dóminum nostrum . . .

Po přijímání

Nasyceni jsouce rozkošemi božské Svátosti, tebe, Bože, prameni a původe požehnání, snažně prosíme, abychom, na přímluvu přesvatého Otce Benedikta, milosti tvého požehnání dosáhli. Skrze Pána našeho . . .

12. července

Sv. Jana Gualberta

opata a Zakladatele Řádu, † 1073 v Italii

Mše sv. „Os justi" (str. 60*), vyjímaje:

Připomínka sv. Nabora a Felixe:

Oratio

Praesta, quaésumus, Dómine: ut sicut nos sanctórum Mártyrum tuórum Náboris et Felícis natalítia celébranda non déserunt;

Modlitba

Uděl, prosíme, Pane, aby, jako nám nescházeji slavnosti narozenin svatých mučedníků tvých Nabora a Felixe, tak nechť oni

ita júgiter suffrágiis comiténtur. Per Dóminum...

† Seq. sancti Evang. sec. Matthaéum. c. 5, 43-48.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Audístis quia dictum est: Díliges próximum tuum, et ódio habébis inimícum tuum. Ego autem dico vobis: Dilígite inimícos vestros, benefácite his, qui odérunt vos, et oráte pro persequéntibus et calumniántibus vos; ut sitis fílii Patris vestri, qui in coelis est: qui solem suum oríri facit super bonos et malos, et pluit super justos et injústos. Si enim dilígitis eos, qui vos díligunt, quam mercédem habébitis? Nonne et publicáni hoc fáciunt? Et si salutavéritis fratres vestros tantum, quid ámplius fácitis? Nonne et éthnici hoc fáciunt? Estóte ergo vos perfécti sicut et Pater vester coeléstis perféctus est.

nás stále provázejí přímluvami. Skrze Pána...

† Slova sv. Evang. podle Matouše. 5, 43-48.

Za onoho času pravil Ježíš učeníkům svým: „Slyšeli jste, že bylo řečeno: Milovati budeš bližního svého a nenáviděti budeš nepřítele svého. Ale já pravím vám: Milujte nepřátele své, dobře čiňte těm, kteří vás nenávidí, a modlete se za ty, kteří vás pronásledují a pomlouvají, abyste byli podobni svému Otci, jenž jest v nebesích, jenž slunci svému velí vycházeti na dobré i zlé a déšť dává na spravedlivé i na nespravedlivé. Neboť milujete-li ty, kteří vás milují, jakou odplatu míti budete? Zdali nečiní toho i celníci? A budete-li pozdravovati toliko své bratry, co více činíte? Zdali nečiní toho i pohané? Buďte tedy dokonalí, jakož i Otec váš nebeský dokonalý jest."

Připomínka mučedníků:

Secreta

Múnera plebis tuae, quaésumus, Dómine, sanctórum Mártyrum tuórum Náboris et Felícis fiant grata suffrágiis: et, quorum triúmphis tuo nómini offerúntur, ipsórum digna

Tichá modlitba

Dary lidu tvého, prosíme, Pane, buďtež tobě příjemné pro přímluvu svatých mučedníků tvých Nabora a Felixe, a, o kterýchž vítězné slavnosti jsou jménu tvému obětovány, těch zásluhami nechť stanou se hodnými. Skrze Pána našeho...

perficiántur et méritis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum...

Připomínka mučedníků:

Postcommunio

Natalítiis Sanctórum tuórum, quaésumus, Dómine: ut, sacraménti múnere vegetáti, bonis, quibus per tuam grátiam nunc fovémur, perfruámur aetérnis. Per Dóminum...

Po přijímání

O narozeninách svatých tvých, prosíme, Pane, abychom, nasyceni jsouce darem svátostným, požívali věčných dober, jimiž milostí tvou nyní jsme osvěžováni. Skrze Pána...

13. července

Sv. Anakleta

papeže a mučedníka, † 91 v Římě

Mše sv. „Sacerdotes Dei" (str. 9*).

Druhé modlitby: za přímluvu Svatých (str. 136, 138, 139), třetí: dle libosti.

Evangelium Luk. 14, 26-33 (str. 7*).

14. července

Sv. Bonaventury

biskupa, vyznavače a Učitele Církve † 1274 v Lyonu

Mše sv. „In medio" (str. 48*), vyjímaje:

Graduale
Ps. 36, 30-31.

Os justi meditábitur sapiéntiam: et lingua ejus loquétur judícium. ℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus: et non supplantabúntur gressus ejus.

Allelúja, allelúja. ℣. Ps. 109, 4. Jurávit Dóminus, et non poenitébit eum: tu es sacérdos in aetérnum,

Stupňový zpěv
Ž. 36, 30-31.

Ústa spravedlivého pronášejí moudrost a jazyk jeho mluví to, co pravé jest. ℣. Zákon Boha jest v srdci jeho; proto nekolísají se kroky jeho.

Aleluja, aleluja. ℣. Ž. 109, 4. Přisáhl Pán a nebude toho želeti: „Ty budiž knězem na věky po-

secúndum órdinem Melchísedech. Allelúja.

dle řádu Melchisedechova.“ Aleluja.

Offertorium. Ps. 88, 25.

Véritas mea, et misericórdia mea cum ipso: et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Obětování. Ž. 88, 25.

Věrnost má a milosrdenství moje bude s ním a ve jménu mém zvelebí se moc jeho.

Tichá modlitba a Po přijímání (str. 47*).

14. července

Blah. Hroznaty

mučedníka, † 1217

Mše sv. „In virtute“ (str. 12*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui beátum Hróznatam e saéculi pompis ad crucis sequélam transtulísti, eúmque pro tui nóminis glória ómnia sua trádere suámque ánimam pónere fecísti: praesta, quaésumus; ut, ejus caritátis et fortitúdinis exémpla sectántes in terris, cum ipso coronári mereámur in caelis. Per Dóminum nostrum ...

Modlitba

Bože, jenž jsi blahoslaveného Hroznatu převedl od světské nádhery k následování kříže, a jenž jsi mu dal pro slávu jména svého všeho se zbaviti i jeho život položiti, uděl, prosíme, abychom, následujíce ve světě jeho příkladů lásky a síly, zasloužili si s ním býti korunováni v nebi. Skrze Pána našeho ...

Připomínka sv. Bonaventury (ze mše „In medio“, str 48*).

Graduale
Ps. 115, 16-17.

O Dómine, quia ego servus tuus: ego servus tuus, et fílius ancíllae tuae. ℣. Dirupísti, Dómine, vincula mea, tibi sacrificábo hóstiam laudis.

Allelúja, allelúja. ℣. Ps. ibid., 18. Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: in átriis

Stupňový zpěv
Ž. 115, 16-17.

O Pane, vždyť jsem služebník tvůj; tvým služebníkem jsem a synem služebnice tvé. ℣. Tys, Pane, pouta má rozvázal, tobě chci obětovati oběť chvály.

Aleluja, aleluja. ℣. Ž. 118, 18. Sliby své Pánu splním u přítomnosti všeho lidu jeho, v síních domu

domus Dómini, in médio tui, Jerúsalem. Allelúja.

mého Pána, uprostřed tebe, Jerusaleme. Aleluja.

Et dicitur Credo.

Následuje Credo.

Offertorium
1 Paral. 29, 17 et 18.

Dómine Deus, in simplicitáte cordis mei laetus óbtuli univérsa; et pópulum tuum, qui repértus est, vidi cum ingénti gáudio: Deus Israel, custódi hanc voluntátem.

Obětování
1 Paral. 29, 17 a 18.

Pane Bože, hle v upřímnosti svého srdce obětoval jsem toto všecko radostně; a lid, který se zde shledal, viděl jsem s nesmírnou radostí. Bože Israelův, zachovej tuto ochotu.

Secreta

Múnera, quaésumus, Dómine, obláta dignánter súscipe: et per éadem víncula pravitátis nostrae miserátus absólve. Per Dóminum nostrum ...

Tichá modlitba

Dary, prosíme, Pane, obětované, milostivě přijmi a jimi pouta nepravosti naší milosrdně rozvaž. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

Communio. Jerem. 12, 7.

Relíqui domum meam, dimísi hereditátem meam, dedi diléctam ánimam meam in manu inimicórum.

K přijímání. Jer. 12, 7.

Opustil jsem dům svůj, zanechal dědictví své, dal jsem milou mi duši do rukou nepřátel.

Postcommunio

Praesta, quaésumus, omnípotens Deus: ut intercessióne beáti Hróznatae Mártyris tui, ab hóstium júgiter liberémur insídiis; et gáudiis pérfrui mereámur aetérnis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum ...

Po přijímání

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, abychom na přímluvu blahoslaveného Hroznaty, mučedníka tvého, byli vždycky vysvobozeni z nástrah nepřátel a zasloužili si požívati radostí věčných. Skrze Pána našeho ...

15. července

Sv. Jindřicha

vyznavače a císaře, † 1024 v Gronè u Göttingy

Mše sv. „Os justi“ (str. 53*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui hodiérna die beátum Henrícum Confessórem tuum e terréni cúlmine impérii ad regnum aetérnum transtulísti: te súpplices exorámus; ut sicut illum grátiae tuae ubertáte praeventum illécebras saeculi superáre fecísti; ita nos fácias, ejus imitatióne, mundi hujus blandiménta vitáre et ad te puris méntibus pervenire. Per Dóminum nostrum . . .

Modlitba

Bože, jenž jsi dnešního dne, svatého Jindřicha, vyznavače svého, převedl od vrcholu pozemského vladařství do království věčného, tebe pokorně prosíme, abys, jako jsi mu hojností své předcházející milosti dal přemoci rozkoše světa, tak učinil, bychom, následujíce jej, vyhýbali se vnadidlům toho světa a k tobě dospěli s čistou duší. Skrze Pána našeho . . .

16. července

Svátek blah. Panny Marie Karmelské

Introitus

Gaudeámus omnes in Dómino, diem festum celebrántes sub honóre beátae Maríae Vírginis: de cujus sollemnitáte gaudent Ángeli, et collaúdant Fílium Dei. Ps. 44, 2. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea Regi. ℣. Glória Patri . . .

Vstup

Radujme se všichni v Pánu, svátek slavíce na počest blahoslavené Marie Panny, z jejíž slavnosti radují se Andělé, chválíce jednomyslně Syna Božího. Ž. 44, 2. Srdce moje kypí slovem blahým, věnuji své dílo Králi. ℣. Sláva Otci i Synu . . .

Oratio

Deus, qui beatíssimae semper Vírginis et Genitrícis tuae Maríae singulári título Carméli Ordinem decorásti: concéde propítius; ut, cujus hódie commemoratiónem sollémni celebrámus offício, ejus muníti praesídiis, ad

Modlitba

Bože, jenž jsi Karmelský Řád okrášlil zvláštním názvem blahoslavené vždy Panny a Rodičky své Marie, uděl milostivě, abychom, jejíž památku dnes slavnou službou konáme, utvrzeni jsouce její ochranou, zasloužili si dojíti radostí věčných. Jenž žiješ a kraluješ . . .

gaúdia sempitérna pervenire mereámur. Qui vivis . .

Čtení Sirach. 24, 23-31 (str. 769).

Stupňový zpěv (str. 97*).

Allelúja, allelúja. ℣. Per te, Dei Génitrix, nobis est vita pérdita data: quae de coelo suscepísti prolem, et mundo genuísti Salvatórem. Allelúja.

Aleluja, aleluja. ℣. Skrze tebe, Boží Rodičko, vrácen jest nám ztracený život, kteráž jsi s nebe obdržela dítko a světu porodila Spasitele. Aleluja.

Evangelium Luk. 11, 27-28 (str. 98*).

Obětování (str. 903).

Secreta

Sanctífica, Dómine, quaesumus, obláta libámina: et, beátae Dei Genitrícis Maríae salubérrima intercessióne, nobis salutária fore concéde. Per eúmdem Dóminum nostrum . . .

Tichá modlitba

Posvěť, Pane, prosíme, obětované dary, a na blahodárnou přímluvu blahoslavené Boží Rodičky Marie dej, aby se nám staly spasnými. Skrze téhož Pána našeho . . .

Preface: o nejbl. Panně Marii (str. 40).

Communio

Regína mundi dignissima, María, Virgo perpétua, intercéde pro nostra pace et salúte, quae genuísti Christum Dóminum, Salvatórem ómnium.

K přijímání

Předůstojná Královno světa, Marie, Panno ustavičná, přimlouvej se za náš pokoj a spásu, kteráž jsi porodila Krista Pána, Spasitele všech.

Postcommunio

Ádjuvet nos, quaesumus, Dómine, gloriósae tuae Genitrícis sempérque Vírginis Maríae intercéssio veneránda: ut, quos perpétuis cumulávit benefíciis; a cunctis perículis absolútos, sua fáciat pietáte concórdes. Qui vivis et regnas . . .

Po přijímání

Prosíme tebe, Pane, nechť nám ctihodná přímluva slavné tvé Rodičky, vždycky Panny, Marie, pomůže, aby nás, které ustavičnými dobrodiními obohatila, ze všech nebezpečí vysvobodila a svou láskou svornými učinila. Jenž žiješ . . .

17. července

Sv. Alexia

vyznavače, † 417 v Římě

Mše sv. „Os justi" (str. 53*), vyjímaje:

Druhé modlitby: za přímluvu Svatých (str. 136, 138, 139), třetí: dle libosti.

Léctio

1. Epístolae beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum 6, 6-12.

Caríssime: Est quaestus magnus pietas cum sufficiéntia. Nihil enim intúlimus in hunc mundum: haud dúbium quod nec auférre quid póssumus. Habéntes autem aliménta, et quibus tegámur, his contenti simus. Nam qui volunt dívites fieri, íncidunt in tentatiónem, et in láqueum diáboli, et desidéria multa inutília, et nocíva, quae mergunt hómines in intéritum et perditiónem. Radix enim ómnium malórum est cupíditas: quam quidam appeténtes, erravérunt a fide, et inseruérunt se dolóribus multis. Tu autem, o homo Dei, haec fuge: sectáre vero justítiam, pietátem, fidem, caritátem, patiéntiam, mansuetúdinem. Certa bonum certámen fídei, apprehénde vitam aetérnam.

Čtení

z prvního listu sv. Apoštola Pavla k Timoteovi 6, 6-12.

Nejdražší: Vskutku velikým pramenem zisku jest pobožnost se spokojeností. Nic jsme zajisté nepřinesli na ten svět; patrno, že také nic nemůžeme odnésti. Majíce pak živobytí a oděv, spokojíme se s tím. Kdo však chtějí bohatnouti, upadají v pokušení a v osidlo ďáblovo a v mnoho žádostí nerozumných a škodlivých, které vrhají lidi ve zkázu a záhubu. Neboť kořenem všeho zla jest chtivost peněz, po nichž někteří bažíce, zbloudili od víry a způsobili si mnoho bolestí. Ty však, muži Boží, varuj se toho, usiluj však o spravedlnost, zbožnost, víru, lásku, trpělivost, tichost. Bojuj dobrý boj víry, dosáhni života věčného.

Evangelium Mat. 19, 27-29 (str. 62*).

18. července

Sv. Kamila de Lellis

vyznavače, † 1614 v Římě

Introitus. Joann. 15.

Majórem hac dilectiónem nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis. Ps. 40, 2. Beátus, qui intélligit super egénum et paúperem: in die mala liberábit eum Dóminus. ℣. Glória Patri..

Vstup. Jan 15, 13.

Větší lásku nemá nikdo nad tu, aby položil život svůj za své přátele. Ž. 40, 2. Šťasten ten, který pamatuje na nuzného a chudého, v den neštěstí vysvobodí ho Pán. ℣. Sláva Otci ...

Oratio

Deus, qui sanctum Camíllum, ad animárum in extrémo agóne luctántium subsídium, singulári caritátis praerogatíva decorásti: ejus, quaesumus, méritis spíritum nobis tuae dilectiónis infúnde; ut in hora éxitus nostri hostem víncere, et ad coeléstem mereámur corónam pervenire. Per Dóminum ...

Modlitba

Bože, jenž jsi svatého Kamila, abys jej učinil pomocníkem duší v posledním zápase bojujících, okrášlil zvláštní předností lásky, prosíme, abys pro jeho zásluhy vlil v nás ducha lásky, bychom si zasloužili v hodinku svého skonání přemoci nepřítele a dosáhnouti nebeské koruny. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

Připomínka: sv. Symforosy a jejích 7 synů (ze mše „Sapientiam", str. 25*).

Čtení 1 Jan 3, 13-18 (str. 636).

Stupňový zpěv Ž. 36, 30-31 (str. 58*).

Evangelium Jan 15, 12-16 (str. 3*).

Obětování Ž. 20, 2-3 (str. 59*).

Secreta

Hóstia immaculáta, qua illud Dómini nostri Jesu Christi imménsae caritátis opus renovámus, sit, Deus, Pater omnípotens, sancto Camíllo interce-

Tichá modlitba

Bože, Otče všemohoucí, nechť neposkvrněná oběť, kterou obnovujeme ono dílo lásky Pána našeho Ježíše Krista, na přímluvu svatého Kamila je spas-

dénte, contra omnes córporis et ánimae infirmitátes salutáre remédium, et in extrémo agóne solátium et tutéla. Per eúmdem Dóminum ...

ným lékem proti všem slabostem těla a duše a v posledním zápasu útěchou a ochranou. Skrze téhož Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého ...

Communio
Matth. 25, 36 et 40.

Infírmus fui, et visitástis me. Amen, amen dico vobis: Quámdiu fecístis uni ex his frátribus meis mínimis, mihi fecístis.

K přijímání
Mat. 25, 36 a 40.

„Nemocen jsem byl, a navštívili jste mne. Amen, amen pravím vám: Pokud jste to učinili jednomu z těchto nejmenších bratří mých, mně jste učinili."

Postcommunio

Per haec coeléstia aliménta, quae, sancti Camílli Confessóris tui sollémnia celebrántes, pia devotióne suscépimus: da, quaesumus, Dómine; ut, in hora mortis nostrae sacraméntis refécti, et culpis ómnibus expiáti, in sinum misericórdiae tuae laeti súscipi mereámur. Qui vivis et regnas.

Po přijímání

Skrze tento nebeský pokrm, jejž jsme, konajíce slavnost svatého Kamila, vyznavače tvého, se zbožnou oddaností přijali, dej, prosíme, Pane, abychom, v hodinku smrti své svátostmi občerstveni a od všech vin očištěni jsouce, šťastní zasloužili si býti přijati v klín milosrdenství tvého. Jenž žiješ ...

19. července

Sv. Vincence a Paulo

vyznavače, † 1660 v Paříži

Mše sv. „Justus" (str. 56*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui ad evangelizándum paupéribus, et Ecclesiástici órdinis decórem promovéndum, beátum Vincéntium Apostólica virtúte roborásti: praesta, quaesumus; ut, cujus pia mérita venerámur, virtútum quoque instruámur exémplis. Per Dóminum..

Modlitba

Bože, jenž jsi k zvěstování Evangelia chudým a k zvelebení cti duchovního stavu svatého Vincence posílil apoštolskou mocí, uděl, prosíme, abychom, jehož zbožné zásluhy ctíme, také příklady ctnosti vychováni byli. Skrze Pána našeho ...

Evangelium Luk. 10, 1-9 (str. 851).

20. července

Sv. Jeronýma Aemiliana

vyznavače, Zakladatele Somasků, † 1537

Introitus. Jer. Thr. 2, 11.

Effúsum est in terra jecur meum super contritióne fíliae pópuli mei, cum defíceret párvulus, et lactens in platéis óppidi. Ps. 112, 1. Laudáte, púeri, Dóminum: laudáte nomen Dómini. ℣. Glória Patri ...

Vstup. Pláč Jer. 2, 11.

Nitro moje vylito je na zem, pro pohromy dcery lidu mého, když hyne dítě i kojenec na ulicích města. Ž. 112, 1. Chvalte, sluhové, Pána, chvalte jméno Hospodinovo. ℣. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému, jakož bylo napočátku ...

Oratio

Deus, misericordiárum Pater, per mérita et intercessiónem beáti Hierónymi, quem órphanis adjutórem et patrem esse voluísti: concéde; ut spíritum adoptiónis, quo fílii tui nominámur et sumus, fidéliter custodiámus. Per Dóminum nostrum ...

Modlitba

Bože, Otče milosrdenství, uděl pro zásluhy a na přímluvu svatého Jeronýma, jejž jsi učinil pomocníkem a otcem sirotků, abychom věrně zachovávali ducha synovství, kterým se nazýváme a jsme dítkami tvými. Skrze Pána našeho ...

Připomínka: sv. Markéty (modlitby ze mše „Me exspect.", str. 68*).

Léctio
Isaíae Prophétae. c. 58.

Frange esuriénti panem tuum, et egénos, vagósque induc in domum tuam: cum víderis nudum, óperi eum, et carnem tuam ne

Čtení
z proroka Isaiáše. 58, 7-11.

Lámej chléb svůj tomu, který lační, nuzné a pocestné uváděj do svého domu; uvidíš-li nahého, přioděj ho a tvůj bližní

despéxeris. Tunc erúmpet quasi mane lumen tuum, et sánitas tua cítius oriétur, et anteíbit fáciem tuam justítia tua, et glória Dómini cólliget te. Tunc invocábis, et Dóminus exaúdiet: clamábis, et dicet: Ecce adsum. Si abstúleris de médio tui caténam, et desíeris exténdere dígitum, et loqui quod non prodest. Cum effúderis esuriénti ánimam tuam, et ánimam afflíctam repléveris, oriétur in ténebris lux tua, et ténebrae tuae erunt sicut merídies. Et réquiem tibi dabit Dóminus semper, et implébit splendóribus ánimam tuam, et ossa tua liberábit, et eris quasi hortus irríguus, et sicut fons aquárum, cujus non defícient aquae.

neujdiž tvé pozornosti! Tehdy vyrazí jak zora tvé světlo, svého zdraví velmi brzy dojdeš, před tebou půjde tvoje spravedlnost, a Boží sláva za tebou bude tě provázet. Tehdy volat budeš a Pán tě vyslyší; vzývat ho budeš, i řekne: „Ejhle tu jsem!“ Vymýtíš-li ze sebe ujařmování, prst-li vztahovat přestaneš, křivě mluvit, budeš-li rozplývat se štědrostí lačnému, a duši ztrápenou-li upokojíš, vzejde v temnotě světlo tvoje a z tvé tmy bude jako o polednách. A dá ti Hospodin klid ustavičný, jasným leskem plnit bude tvou duši, a tvé kosti by slábly, nedopustí; budeš jak zahrada hojně zvlažovaná, a jako zřídlo, jehož vody nevyschnou.

Graduale. Prov. 5, 16.

Derivéntur fontes tui foras, et in platéis aquas tuas dívide. ℣. Ps. 111, 5-6. Jucúndus homo, qui miserétur, et cómmodat: dispónet sermónes suos in judício, quia in aetérnum non commovébitur.

Stupňový zpěv. Přísl. 5.

Nechť tvé studnice ven vytékají a tvé vody do ulic se rozlévají. ℣. Ž. 111, 5-6. Blaze člověku, který jest milosrdný a půjčuje, který řeči své dobře upravuje při usuzování, neboť nepohne se na věky.

Allelúja, allelúia. ℣. ibid. 9. Dispérsit, dedit paupéribus: justítia ejus manet in saeculum saeculi. Allelúja.

Aleluja, aleluja. ℣. tamt. 9. Velmi štědře dává chudým, spravedlnost jeho zůstává na věky věkův. Aleluja.

† Seq. sancti Evangélii sec. Matth. c. 19, 13-21.

In illo témpore: Obláti sunt Jesu párvuli, ut manus eis impóneret, et oráret. Discípuli autem increpábant eos. Jesus vero ait eis: Sínite párvulos, et nolíte eos prohibére ad me veníre: tálium est enim regnum coelórum. Et cum imposuísset eis manus, ábiit inde. Et ecce unus accédens, ait illi: Magíster bone, quid boni fáciam, ut hábeam vitam aetérnam? Qui dixit ei: Quid me intérrogas de bono? Unus est bonus, Deus. Si autem vis ad vitam íngredi, serva mandáta. Dicit illi: Quae? Jesus autem dixit: Non homicídium fácies: Non adulterábis: Non fácies furtum: Non falsum testimónium dices: Honóra patrem tuum, et matrem tuam, et díliges próximum tuum sicut te ipsum. Dicit illi adoléscens: Omnia haec custodívi a juventúte mea: quid adhuc mihi deest? Ait illi Jesus: Si vis perféctus esse, vade, vende quae habes, et da paupéribus, et habébis thesaúrum in coelo: et veni, séquere me.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 19, 13-21.

Za onoho času podali mu dítky, aby na ně vložil ruce a se pomodlil; učeníci však domlouvali jim, ale Ježíš řekl jim: „Nechte dítek a nebraňte jim přijíti ke mně; neboť takových jest království nebeské.“ A vloživ na ně ruce, odešel odtud. Tu přistoupil k němu kdosi a řekl: „Mistře dobrý, co dobrého mám činiti, abych obdržel život věčný?“ On pak řekl jemu: „Co se mě ptáš o dobrém? Jediný jest dobrý, Bůh. Chceš-li však vejíti do života, zachovávej přikázání.“ Dí jemu: „Která?“ A Ježíš řekl: „Nezabiješ, nezcizožíš, nepokradeš, nepromluvíš křivého svědectví, cti otce svého i matku svou a milovati budeš bližního svého jako sebe samého.“ Dí jemu mládenec: „To všecko jsem zachovával od svého mládí. Čeho se mi ještě nedostává?“ Řekl mu Ježíš: „Chceš-li dokonalý býti, jdi, prodej co máš a dej chudým, a budeš míti poklad v nebi; a pojď a následuj mne.“

Offertorium. Tob. 12, 12.

Quando orábas cum

Obětování. Tob. 12, 12.

Když jsi se s pláčem

lácrymis, et sepeliébas mórtuos, et derelinquébas prándium tuum, et mórtuos abscondébas per diem in domo tua, et nocte sepeliébas eos: ego óbtuli oratiónem tuam Dómino.

modlil a pochovával mrtvé, když jsi nechával svého jídla a mrtvé ukrýval za dne ve svém domě a v noci je pochovával, já jsem přednášel Pánu tvou modlitbu.

Secreta

Clementíssime Deus, qui, véteri hómine consúmpto, novum secúndum te in beáto Hierónymo creáre dignátus es: da per mérita ipsíus; ut nos, páriter renováti, hanc placatiónis hóstiam in odórem tibi suavíssimum offerámus. Per Dóminum . . .

Tichá modlitba

Nejmilostivější Bože, jenž jsi po zničení starého člověka ráčil ve svatém Jeronýmovi stvořiti podle sebe nového, dej pro jeho zásluhy, abychom, rovněž obnoveni, tuto smírnou oběť tobě přinesli v nejlíbeznější vůni. Skrze Pána našeho . . .

Communio. Jak. 1, 27.

Relígio munda et immaculáta apud Deum et Patrem, haec est: visitáre pupíllos et víduas in tribulatióne eórum, et immaculátum se custodíre ab hoc saeculo.

K přijímání. Jak. 1, 27.

Nábožnost čistá a neposkvrněná před Bohem a Otcem je tato: navštěvovati sirotky a vdovy v soužení jejich a zachovati se neposkvrněným od tohoto světa.

Postcommunio

Angelórum pane refécti, te Dómine, supplíciter deprecámur: ut, qui ánnuam beáti Hierónymi Confessóris tui memóriam celebráre gaudémus, ejúsdem étiam et exémplum imitémur, et amplíssimum in regno tuo práemium obtinére valeámus. Per Dóminum nostrum . . .

Po přijímání

Občerstveni jsouce chlebem andělským, tebe, Pane, pokorně vzýváme, abychom, kteří se radují ze slavení výroční památky svatého Jeronýma, vyznavače tvého, také i jeho příkladu následovali a mohli obdržeti přehojnou odměnu ve tvém království. Skrze Pána našeho . . .

Die 21 iulii

S. LAURENTII A BRUNDUSIO

Confessoris et Ecclesiæ Doctoris

Duplex

Missa In médio, de Communi Doctorum, præter Orationem sequentem:

Oratio P

Deus, qui ad árdua quæque pro nóminis tui glória et animárum salúte beáto Lauréntio, Confessóri tuo atque Doctóri, spíritum sapiéntiæ et fortitúdinis contulísti: da nobis in eódem spíritu et agénda cognóscere; et cógnita, eius intercessióne, perfícere. Per Dóminum nostrum.

Et fit. com. S. Praxedis Virg.:

Oratio

Exáudi nos, Deus, salutáris noster: ut, sicut de beátæ Praxédis Vírginis tuæ festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Secreta C

Sancti Lauréntii Confessóris tui atque Doctóris nobis, Dómine, pia non desit orátio: quæ et múnera nostra concíliet; et tuam nobis indulgéntiam semper obtíneat. Per Dóminum.

Pro S. Praxede Secreta

Accépta tibi sit, Dómine, sacrátæ plebis oblátio pro tuórum honóre Sanctórum: quorum se méritis de tribulatióne percepísse cognóscit auxílium. Per Dóminum nostrum.

Postcommunio C

Ut nobis, Dómine, tua sacrifícia dent salútem: beátus Lauréntius Confessor tuus et Doctor egrégius, quæsumus, precátor accédat. Per Dóminum.

Pro S. Praxede Postcommunio

Satiásti, Dómine, famíliam tuam munéribus sacris: eius, quæsumus, semper interventióne nos réfove, cuius sollémnia celebrámus. Per Dóminum nostrum.

APPROBATIO

Concordat cum originali approbato.

Ratisbonæ, die 17 octobris 1959

I. BALDAUF
vic. gen.

Ratisbonæ, sumptibus et typis Friderici Pustet
Printed in Germany

21. července

Sv. Praxedy

panny, † ve 2. stol. v Římě

Mše sv. „Vultum tuum" (str. 77*), vyjímaje:

Vstup (str. 63*).

Druhé modlitby: za přímluvu Svatých (str. 136 atd.), třetí: dle libosti.

Graduale. Ps. 44, 8.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem. ℣. Propterea unxit te Deus, Deus tuus, óleo laetítiae.

Allel., allel. ℣. Ps. 44, 5. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Allelúja.

Stupňový zpěv. Ž. 44, 8.

Milovala jsi spravedlnost a nenáviděla jsi nepravosti. ℣. Proto pomazal tě Bůh, Bůh tvůj, olejem radosti.

Aleluja, aleluja. ℣. Ž. 44, 5. Ve spanilosti své a krásе své povstaň, šťastně pokračuj a vládni. Aleluja.

Offertorium. Ps. 44, 3.

Diffúsa est grátia in lábiis tuis: proptérea benedíxit te Deus in aetérnum, et in saeculum saeculi.

Obětování. Ž. 44, 3.

Rozlita jest milost na rtech tvých, proto požehnal ti Bůh na věky a na věky věkův.

22. července

Sv. Maří Magdaleny

kajícnice

Vstup „Me exspect." (str. 82*).

Oratio

Beátae Maríae Magdalénae, quaésumus, Dómine, suffrágiis adjuvémur: cujus précibus exorátus, quatriduánum fratrem Lazárum vivum ab ínferis resuscitásti. Qui vivis.

Modlitba

Nechť nám pomohou, prosíme, Pane, přímluvy svaté Maří Magdaleny, jejíž žádostí byv uprošen, čtvrtý den v hrobě ležícího Lazara jsi k životu z mrtvých vzkřísil. Jenž žiješ . . .

Léctio

libri Sapiéntiae Cant. 3, 2-5; 8, 6-7.

Surgam, et circuíbo civitátem: per vicos et platéas quaeram quem díligit ánima mea: quaesívi illum, et non invéni. Invenérunt me vígiles, qui custódiunt civitátem. Num quem díligit ánima mea, vidístis? Paúlulum cum pertranssem eos, invéni quem díligit ánima mea; ténui eum, nec dimíttam, donec introdúcam illum in domum matris meae, et in cubículum genitrícis meae. Adjúro vos, fíliae Jerúsalem, per cápreas, cervósque campórum, ne suscitétis, neque evigiláre faciátis diléctam, donec ipsa velit. Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum: quia fortis est ut mors diléctio: dura sicut infernus aemulátio: lámpades ejus, lámpades ignis, atque flammárum. Aquae multae non potuérunt exstínguere caritátem, nec flúmina óbruent illam: si déderit homo omnem substántiam domus suae pro dilectióne, quasi nihil despíciet eam.

Čtení

z Písně Šalomounovy 3, 2-5; 8, 6-7.

„Vstanu tedy a budu obcházeti město; po náměstích, ulicích hledala jsem toho, jejž miluje duše moje . . .“ Hledala jsem ho, ale nenašla. Našli mne ponocní, hlídači města. „Viděli jste toho, jejž miluje duše má?“ Sotva jsem od nich poodešla, našla jsem toho, jejž miluje duše má. Chopila jsem jej a nepustila, až jsem ho zavedla do domu matky své, do pokoje rodičky své. Dcery jerusalemské, přísahou váži vás při srnách a laních na nivách, nebuďte a nerušte ze spánku lásku mou, dokud sama chtít nebude. Polož mne jako pečeť na své srdce, jako pečeť na své rámě; jet jako smrt mocné milování, silná jak peklo je láska. Žár její — žár jest ohně a plamenů; spousty vod té síly nemají, lásku by neuhasily; řeky ji nezatopí. Dá-li kdo všecek svůj majetek za lásku, za nic by se mu to pokládalo.

Stupňový zpěv Ž. 44, 8 atd. (str. 778).
Evangelium Luk. 7, 36-50 (str. 352).
Obětování Ž. 44, 10 (str. 76*).

Secreta

Múnera nostra, quaésumus, Dómine, beátae Maríae Magdalénae gloriósa mérita tibi reddant accépta: cujus oblatiónis obséquium unigénitus Fílius tuus cleménter suscépit impénsum. Qui tecum vivit et regnat . . .

Tichá modlitba

Nechť slavné zásluhy svaté Maří Magdaleny, prosíme, Pane, dary naše učiní tobě příjemnými, jejíž prokázanou službu jednorozený Syn tvůj jako oběť milostivě přijal. Jenž s tebou žije a kraluje v jednotě . . .

Communio

Ps. 118, 121, 122 et 128.

Feci judícium, et justítiam, Dómine, non calumniéntur mihi supérbi: ad ómnia mandáta tua dirigébar, omnem viam iniquitátis ódio hábui.

K přijímání

Ž. 118, 121, 122 a 128.

Činila jsem, co pravé a spravedlivé jest, Pane, nechť mi neutrhují pyšní. Podle všech přikázání tvých jsem se řídila, všeliké cesty nepravosti jsem nenáviděla.

Postcommunio

Sumpto, quaésumus, Dómine, único ac salutári remédio, Córpore et Sánguine tuo pretióso: ab ómnibus malis, sanctae Maríae Magdalénae patrocíniis, eruámur. Qui vivis, et regnas . . .

Po přijímání

Přijavše jediný a spasný lék drahocenného Těla a Krve tvé, prosíme, Pane, nechť jsme pod ochranou svaté Maří Magdaleny vytrženi ze všeho zlého. Jenž žiješ a kraluješ s Bohem Otcem . . .

22. července

Sv. Vavřince z Brindisi

vyznavače

Introitus

Eccli. 42, 15-16.

In sermónibus Dómini ópera ejus; sol illúminans per ómnia respéxit, et glória Dómini plenum est opus ejus. Ps. 67, 2. Ex-

Vstup

Sir. 42, 15-16.

Slovem Páně jsou stvořena díla jeho; slunce svítící shlíží na vše; slávy Páně plné jest dílo jeho. Ž. 67, 2. Nechť povstane

súrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus, et fúgiant, qui odérunt eum, a fácie ejus. V. Glória Patri . . .

Bůh, i rozptýlí se odpůrci jeho, a prchnou před jeho pohledem, kteří jej nenávidí. V. Sláva Otci . . .

Oratio

Deus, qui ad árdua quaeque pro nóminis tui glória et animárum salúte, beáto Laurentio Confessóri tuo spíritum consílii et fortitúdinis contulísti: da nobis in eódem spíritu et agénda cognóscere; et cógnita, ejus intercessióne, perfícere. Per Dóminum . .

Modlitba

Bože, jenž jsi svatému Vavřinci, vyznavači svému, udělil dar rady a síly pro všecko těžké za čest jména svého a spásu duší, dej nám v témž duchu poznávati, co jest činiti, a poznané na jeho přímluvu dokonati. Skrze Pána našeho . . .

Připomínka sv. Maří Magd. (modlitby z předchozí mše).

Léctio

Epístolae beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios. 2 Cor. 5, 14-21.

Čtení

z druhého listu svatého Apoštola Pavla ke Korintským. 5, 14-21.

Fratres: Cáritas Christi urget nos: aestimántes hoc, quóniam, si unus pro ómnibus mórtuus est, ergo omnes mórtui sunt: et pro ómnibus mórtuus est Christus: ut, et qui vivunt, jam non sibi vivant, sed ei, qui pro ipsis mórtuus est et resurréxit. Itaque nos ex hoc néminem nóvimus secúndum carnem Christum: sed nunc jam non nóvimus. Si qua ergo in Christo nova creatúra, vétera transiérunt: ecce, facta sunt ómnia nova. Ómnia autem ex Deo, qui nos reconciliávit sibi per Christum: et dedit nobis

Nejmilejší, láska zajisté Kristova nás pudí, neboť jsme usoudili toto: jeden zemřel za všechny, všichni tedy zemřeli; a za všechny zemřel Kristus, aby ti, kdo jsou živi, nežili sobě, nýbrž tomu, kdo za ně umřel a vstal z mrtvých. Proto my ode dneška neznáme podle těla nikoho; ačkoli jsme znali podle těla Krista, přece nyní již neznáme ho tak. Je-li tedy někdo v Kristu, je novým stvořením, staré věci pominuly; hle všecko se obnovilo. Ale to všecko přichází od Boha, který nás smířil s sebou skrze

ministérium reconciliatiónis. Quóniam quidem Deus erat in Christo mundum reconcílians sibi, non réputans illis delícta ipsórum, et pósuit in nobis verbum reconciliatiónis. Pro Christo ergo legatióne fúngimur, tamquam Deo exhortánte per nos. Obsecrámus pro Christo, reconciliámini Deo. Eum, qui non nóverat peccátum, pro nobis peccátum fecit, ut nos efficerémur justítia Dei in ipso.

Krista a dal nám službu toho smíru, neboť Bůh to byl, který v Kristu svět s sebou smířil nepřičítaje jim přestupků jejich a vloživ v nás slovo smíru. Na místě Kristově tedy konáme poslání, jakoby Bůh skrze nás napomínal; prosíme na místě Kristově: Smiřte se s Bohem. Toho, kdo hříchu neznal, učinil pro nás hříchem, abychom my stali se v něm spravedlností Boží.

Graduale. Exodi 15, 2 et 3.

Fortitúdo mea et laus mea Dóminus, et factus est mihi in salútem: iste Deus meus, et glorificábo eum. V. Dóminus quasi vir pugnátor: omnípotens nomen ejus.

Allelúja, allelúja. V. Eccli. 46, 6. Invocávit Altíssimum poténtem in oppugnándo inimícos úndique: et audívit illum magnus et sanctus Deus. Allelúja.

Stupňový zpěv. 2 Mojž. 15, 2 a 3.

Silou mou a chválou mou je Hospodin, a stal se mojí spásou. On jest Bohem mým, proto jej budu slavit. V. Pán jest jako bojovník, všemohoucí je jméno jeho.

Aleluja, aleluja. V. Sir. 46, 6. Vzýval Nejvyššího vládce, když doráželi naň nepřátelé odevšad; i vyslyšel ho Bůh veliký a a svatý. Aleluja.

Evangelium Luk. 9, 1-6 (str. 608).

Offertorium. Is. 49, 2.

Pósuit os meum quasi gládium acútum: in umbra manus suae protéxit me, et pósuit me sicut sagíttam eléctam.

Obětování. Is. 49, 2.

Učinil ústa má jako ostrý meč; ve stínu ruky své mne opatroval a uschoval mne jako vybraný šíp.

Secreta

Ad caeléste convívium

Tichá modlitba

Bože, učiň, abychom

fac nos, Deus, salutáribus paeniténtiae lácrimis dignos accédere: quod beáto Laurentio vitae candor suavíssimum efficiébat. Per Dóminum . . .

spasnými slzami pokání hodni přistoupili k nebeské hostině, kterou čistota života činila svatému Vavřinci tak sladkou. Skrze Pána . . .

Communio. Sap. 8, 11.

In conspéctu poténtium admirábilis ero, et fácies príncipum mirabúntur me.

K přijímání. Moudr. 8.

V očích mocných budu podivuhodný, a tváře knížat budou se mně diviti.

Postcommunio

Divinitátis tuae, Dómine, sempitérna fruitióne satiémur: quam beátus Laurentius in sacro altáris mystério praegustábat. Per Dóminum nostrum . . .

Po přijímání

Nechť jsme, Pane, nasyceni věčným požíváním tvého Božství, jež svatý Vavřinec už předem chutnal ve svatém tajemství oltářním. Skrze Pána . . .

Na konci mše sv. Evangelium ze mše ke cti sv. M. Magdaleny (viz předchozí mši).

23. července

Sv. Apolináře

biskupa a mučedníka, † kolem 75 v Ravenně

Vstup ze mše „Sacerdotes Dei" (str. 9*).

Oratio

Deus, fidélium remunerátor animárum, qui hunc diem beáti Apollináris Sacerdótis tui Martýrio consecrásti: tríbue nobis, quaésumus, fámulis tuis; ut, cujus venerándam celebrámus festivitátem, précibus ejus indulgéntiam consequámur. Per Dóminum nostrum . . .

Modlitba

Bože, odplatiteli věrných duší, jenž jsi tento den posvětil mučednictvím svatého Apolináře, biskupa, prosíme, uděl nám služebníkům svým, abychom, jehož ctihodnou slavnost konáme, jeho přímluvou odpuštění dosáhli. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Připomínka sv. Liboria, biskupa (modlitby ze mše „Statuit", str. 39*).

Léctio

Epístolae beáti Petri Apóstoli. 1. c. 5, 1-11.

Caríssimi: Senióres, qui in vobis sunt, óbsecro, consénior et testis Christi passiónum: qui et ejus, quae in futúro revelánda est, glóriae communicátor: Páscite qui in vobis est, gregem Dei, providéntes non coácte, sed spontánee secúndum Deum: neque turpis lucri grátia, sed voluntárie: neque ut dominántes in cleris, sed forma facti gregis ex ánimo. Et cum apparúerit princeps pastórum, percipiétis immarcescíbilem glóriae corónam. Simíliter adoléscentes, súbditi estóte senióribus. Omnes autem ínvicem humilitátem insinuáte: quia Deus superbis resístit, humílibus autem dat grátiam. Humiliámini ígitur sub poténti manu Dei, ut vos exáltet in témpore visitatiónis: omnem solicitúdinem vestram projiciéntes in eum, quóniam ipsi cura est de vobis. Sóbrii estóte, et vigiláte: quia adversárius vester diábolus, tamquam leo rúgiens circuit, quaerens quem dévoret: cui resístite fortes in fide: sciéntes eámdem passiónem ei, quae in mundo

Čtení

z prvního listu sv. Petra Apoštola. 5, 1-11.

Bratři, starších, kteří jsou mezi vámi, napomínám já spolustarší a svědek utrpení Kristových a proto i účastník budoucí té slávy, která se zjeví. Paste stádce Boží, které jest u vás, přihlížejíce k němu nikoliv z přinucení, nýbrž dobrovolně podle vůle Boží, ani s mrzkou ziskuchtivostí, nýbrž ochotně, ani jako lidé, kteří vládnou pánovitě nad úděly, nýbrž jako ti, kteří jsou vzory stádci; a když se ukáže arcipastýř, obdržíte nevadnoucí korunu slávy. Podobně vy, mladší, buďte poddáni starším. Všichni však oblecte se v pokoru, neboť Bůh se pyšným protiví, ale pokorným dává milost. Pokořte se tedy pod mocnou ruku Boží, aby vás povýšil v čas navštívení, složíce veškerou svou starost na něj, neboť on má péči o vás. Střízliví buďte a bděte, neboť protivník váš ďábel obchází jako lev řvoucí hledaje, koho by pohltil. Jemu odpírejte silni ve víře, vědouce, že totéž utrpení děje se bratrstvu vašemu na světě. Bůh pak všeliké milosti,

est, vestrae fraternitáti fíeri. Deus autem omnis grátiae, qui vocávit nos in aetérnam suam glóriam in Christo Jesu, módicum passos ipse perfíciet, confirmábit, solidabítque. Ipsi glória, et impérium in saecula saeculórum. Amen.

jenž nás povolal k věčné slávě své v Kristu Ježíši, po krátkém utrpení sám vás zdokonalí, utvrdí a upevní. Jemu buď sláva a panování na věky věkův, amen!

Stupňový zpěv Ž. 88, 21-23 (str. 6*).

Allelúja, allelúja. V. Ps. 109, 4. Jurávit Dóminus, et non poenitébit eum: tu es sacérdos in aetérnum secúndum órdinem Melchísedech. Allelúja.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 109, 4. Přisáhl Pán, a nebude toho želeti: „Ty budiž knězem na věky podle řádu Melchisedechova!“ Aleluja.

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Lucam. c. 22.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 22, 24-30.

In illo témpore: Facta est conténtio inter discípulos, quis eórum vidérétur esse major. Dixit autem eis Jesus: Reges géntium dominántur eórum; et qui potestátem habent super eos, benéfici vocántur. Vos autem non sic: sed qui major est in vobis, fiat sicut minor: et qui praecéssor est, sicut ministrátor. Nam quis major est, qui recúmbit, an qui minístrat? Nonne qui recúmbit? Ego autem in médio vestrum sum, sicut qui minístrat: vos autem estis, qui permansístis mecum in tentatiónibus meis. Et ego dispóno vobis, sicut dispósuit mihi Pater meus,

Za onoho času povstal spor mezi učeníky o tom, kdo z nich zdá se býti větším. I řekl jim Ježíš: „Králové národů panují nad nimi a ti, kteří mají nad nimi moc, nazývají se dobrodinci. Ale vy ne tak, nýbrž kdo jest mezi vámi větší, budiž jako menší, a kdo jest v čele, buď jako služebník. Neboť kdo jest větší, ten, který stoluje, či ten, jenž přisluhuje? Zda ne ten, který stoluje? Ale já jsem mezi vámi jako ten, který přisluhuje. Vy pak jste to, kteří jste vytrvali se mnou v mých pokušeních, a já vám odkazuji království, jako mně je odkázal Otec můj, abyste jedli a pili

regnum, ut edátis et bibátis super mensam meam in regno meo: et sedeátis super thronos judicántes duódecim tribus Israel.

za stolem mým v království mém a seděli na stolcích soudíce dvanácte pokolení israelských.“

Obětování Ž. 88, 25 (str. 8*).

Secreta

Réspice, Dómine, propítius super haec múnera, quae pro beáti Sacerdótis et Mártyris tui Apollináris commemoratióne deférimus, et pro nostris offensiónibus immolámus. Per Dóminum nostrum ...

Tichá modlitba

Pohlédni, Pane, milostivě na tyto dary, které přinášíme na památku svatého biskupa a mučedníka tvého Apolináře a obětujeme za své hříchy. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

Communio

Matth. 25, 20 et 21.

Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecceália quinque superlucrátus sum: Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: intra in gaúdium Dómini tui.

K přijímání

Mat. 25, 20 a 21.

„Pane, pět hřiven odevzdal jsi mi, hle jiných pět jsem vyzískal.“ „Dobře služebníku dobrý a věrný, že jsi nad málem byl věrný, nad mnohým tě ustanovím; vejdi v radost Pána svého.“

Postcommunio

Tua sancta suméntes, quaésumus, Dómine, ut beáti Apollináris nos fóveant continuáta praesídia: quia non désinis propítius intuéri, quos tálibus auxíliis concésseris adjuvári. Per Dóminum ...

Po přijímání

Přijímajíce tvé svaté dary, prosíme, Pane, nechť ustavičná ochrana svatého Apolináře nás podporuje, neboť nepřestáváš milostivě pohlížeti na ty, kterým jsi dal pomoci takovou podporou. Skrze Pána ...

24. července

Svatvečer sv. Jakuba

Apoštola

Mše sv. „Ego autem“ (str. 1*).

Připomínka: sv. Kristiny, panny a mučed. (modlitby ze mše „Me exspect.“, str. 68*) a Panny Marie (str. 554).

25. července

Sv. Jakuba

Apoštola

Vstup Ž. 138, 17 (str. 756).

Oratio

Esto, Dómine, plebi tuae sanctificátor et custos: ut, Apóstoli tui Jacóbi munita praesídiis, et conversatióne tibi pláceat, et secúra mente desérviat. Per Dóminum nostrum . . .

Připomínka sv. Krištofora str. 12*).

Modlitba

Budiž, Pane, lidu svému posvětitelem a strážcem, aby posílen jsa ochranou svatého Apoštola tvého Jakuba, i mravy se ti líbil i bezpečnou myslí sloužil. Skrze Pána našeho . . . (modlitby ze mše „In virtute", str. 1**).

Léctio

Epístolae beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios 1. c. 4, 9-15.

Fratres: Puto, quod Deus nos Apóstolos novíssimos osténdit, tamquam morti destinátos: quia spectáculum facti sumus mundo, et Angelis, et homínibus. Nos stulti propter Christum, vos autem prudéntes in Christo: nos infírmi, vos autem fortes; vos nóbiles, nos autem ignóbiles. Usque in hanc horam et esurímus, et sitímus, et nudi sumus, et cólaphis caedimur, et instábiles sumus, et laborámus operántes mánibus nostris: maledícimur, et benedícimus: persecutiónem pátimur, et sustinémus: blasphemámur, et obsecrámus: tamquam purgaménta hujus mundi facti sumus ómnium peripséma usque adhuc. Non ut confúndam vos haec scribo, sed ut fílios meos carissimos móneo. Nam si decem míllia paedagogórum habeátis in Christo: sed non multos patres. Nam in Christo Jesu per Evangélim ego vos génui.

Čtení

z prvního listu sv. Pavla Apoštola ke Korintským 4, 9-15.

Bratři, myslím, že Bůh nás apoštoly naposledy představil jako k smrti určené; vždyť jsme se stali divadlem světu, jak andělům, tak lidem. My jsme bláznv pro Krista, vy však rozumní v Kristu; my slabí, vy však silní; vy slavní, ale my bezectní. Až do té hodiny lačníme i žízníme a jsme nazí a býváme políčkováni a bez obydlí stálého; a lopotíme se pracujíce rukama svýma; jsouce tupeni, žehnáme; jsouce pronásledováni, snášíme to; jsouce pomlouváni, prosíme; jako smetí toho světa jsme se stali, povrhelem u všech až dosavad. Nepíši to, abych vás zahanbil, nýbrž napomínám vás jako milované dítky své. Neboť byť jste měli desetitisíce vychovatelů v Kristu, přece nemnoho máte otců. Neboť v Kristu Ježíši já jsem vás zplodil skrze Evangelium.

Stupňový zpěv Ž. 44, 17-18 (str. 756).

Allelúja, allelúja. V. Joan. 15, 16. Ego vos elégi de mundo, ut eátis, et fructum afferátis: et fructus vester máneat. Allelúja.

Aleluja, aleluja. V. Jan 15, 16. Já jsem vás vyvolil ze světa, abyste šli a užitek přinášeli a užitek váš, aby zůstával. Aleluja.

Evangelium Mat. 20, 20-23 (str. 943).

Offertorium. Ps. 18, 5.

In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terrae verba eórum.

Obětování. Ž. 18, 5.

Do celé země vychází hlas jejich, a na konec okrsku zemského jejich slova.

Secreta

Oblatiónes popúli tui, quáesumus, Dómine, beáti Jacóbi Apóstoli pássio beáta concíliet: et quae nostris non aptae sunt méritis, fiant tibi plácitae ejus deprecatióne. Per Dóminum nostrum . . .

Tichá modlitba

Nechť svatá mučednická smrt svatého Jakuba Apoštola, obětiny lidu tvého ti příjemnými učiní, a které nejsou k tomu schopny pro naše zásluhy, nechť stanou se ti libými pro jeho přímluvu. Skrze Pána . . .

Preface: o sv. Apoštolech (str. 42).

Communio. Matth. 19, 28.

Vos, qui secúti estis me, sedébitis super sedes, judicántes duódecim tribus Israel.

K přijímání. Mat. 19, 28.

Vy, kteří jste mne následovali, budete seděti na stolcích, soudíce dvanácte pokolení israelských.

Postcommunio

Beáti Apóstoli tui Jacóbi, quáesumus, Dómine, intercessióne nos ádjuva: pro cujus festivitáte percépimus tua sancta laetántes. Per Dóminum . . .

Po přijímání

Pomoz nám, prosíme, Pane, na přímluvu svatého Apoštola svého Jakuba, o jehož slavnosti přijali jsme radostně tvé svaté dary. Skrze Pána . . .

26. července

Sv. Anny

matky nejblah. Panny Marie

Introitus

Gaudeámus omnes in Dómino diem festum celebrántes sub honóre beátae Annae: de cujus solemnitáte gaudent Ángeli, et collaúdant Fílium Dei. Ps. 44, 2. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea Regi. V. Glória Patri . . .

Vstup

Radujme se všichni v Pánu, svátek slavíce na počest svaté Anny, z jejíž slavnosti radují se Andělé, chválíce jednomyslně Syna Božího. Ž. 44, 2. Srdce moje kypí slovem blahým, věnuji své dílo Králi. V. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému . . .

Oratio

Deus, qui beátae Annae grátiam conférre dignátus es, ut Genitrícis unigéniti Fílii tui mater éffici mererétur: concéde propítius; ut, cujus sollémnia celebrámus, ejus apud te patrocíniis adjuvémur. Per eúmdem Dóminum . . .

Modlitba

Bože, jenž jsi ráčil uděliti svaté Anně milost, aby si zasloužila státi se matkou Rodičky jednorozeného Syna tvého, uděl milostivě, aby nám, jejíž slavnosti konáme, bylo na její přímluvu u tebe pomoženo. Skrze téhož . . .

Čtení (str. 85*).

Stupňový zpěv. Ž. 44, 8 (str. 82*).

Allelúja, allelúja. V. Ps. 44, 3. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: proptérea benedíxit te Deus in aetérnum. Allelúja.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 44, 3, Rozlita jest milost na rtech tvých, proto požehnal ti Bůh na věky. Aleluja.

Evangelium (str. 80*).

Obětování Ž. 44, 10 (str. 76*).

Secreta

Sacrifíciis praeséntibus, quaésumus, Dómine, placátus inténde: ut per intercessiónem beátae Annae, quae Genitrícis Fílii tui, Dómini nostri Jesu Christi, mater éxtitit, et devotióni nostrae profíciant, et salúti. Per eúmdem Dóm.

Tichá modlitba

Na přítomné oběti, prosíme, Pane, usmířen pohleď, aby na přímluvu svaté Anny, která se stala matkou Rodičky Syna tvého, Pána našeho Ježíše Krista, i naší zbožnosti prospěly i spáse. Skrze téhož Pána . . .

Communio. Ps. 44, 3.

Diffúsa est grátia in lábiis tuis: proptérea benedíxit te Deus in aetérnum, et in saeculum saeculi.

K přijímání. Ž. 44, 3.

Rozlita jest milost na rtech tvých, proto požehnal ti Bůh na věky a na věky věkův.

Postcommunio

Coeléstibus sacraméntis vegetáti, quaesumus, Dómine, Deus noster: ut, intercessióne beátae Annae, quam Genitrícis Fílii tui matrem esse voluísti, ad aetérnam salútem perveníre mereámur. Per eúmdem Dóminum . . .

Po přijímání

Posíleni jsouce nebeskými svátostmi, prosíme, Pane, Bože náš, abychom na přímluvu svaté Anny, kterou jsi chtěl míti matkou Rodičky Syna svého, zasloužili si dojíti věčné spásy. Skrze téhož Pána našeho Ježíše Krista . . .

27. července

Sv. Pantaleona

mučedníka, † kolem 305 v Nikomedii

Mše sv. „Laetabitur" (str. 16*).

Druhé modlitby: za přímluvu Svatých (str. 136 atd.), třetí: dle libosti.

28. července

Sv. Nazaria a Celsa

mučedníků, † kolem 68 v Miláně

Sv. Viktora

papeže a mučedníka, † 198

Sv. Inocence I.

papeže a vyznavače, † 417

Mše sv. „Intret" (str. 21*), vyjímaje:

Oratio

Sanctórum tuórum nos, Dómine, Nazárii, Celsi, Victóris et Innocéntii conféssio beáta commúniat: et fragilitáti nostrae subsídium dignánter exóret. Per Dóminum nostrum...

Modlitba

Svaté vyznavačství, Pane, svatých tvých Nazaria, Celsa, Viktora a Inoncence nechť nás chrání a ráčí vyprositi pomoc pro naši křehkost. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

Léctio

libri Sapiéntiae. 10, 17-20.

Réddidit Deus justis mercédem labórum suórum, et dedúxit illos in via mirábili: et fuit illis in velaménto diéi, et in luce stellárum per noctem: tránstulit illos per Mare rubrum, et transvéxit illos per aquam nímiam. Inimícos autem illórum demérsit in mare, et ab altitúdine inferórum edúxit illos. Ideo justi tulérunt spólia impiórum, et decantavérunt, Dómine, nomen sanctum tuum, et victrícem manum tuam laudavérunt páriter, Dómine, Deus noster.

Čtení

z knihy Moudrosti. 10.

Zjednal Bůh spravedlivým za jejich práci mzdu, a provedl je cestou podivuhodnou: byl jim stínidlem ve dne a hvězdným světlem v noci. Přepravil je přes moře Rudé a provedl je spoustou vodstva. Nepřátele však jejich ztopil v moři, a z tůní hlubokých zase vyvrhl je. A tak spravedliví obrali bezbožné, i zpívali, Pane, tvému svatému jménu, a tvou vítěznou ruku chválili svorně, Pane, Bože náš.

Secreta

Concéde nobis, omnípotens Deus: ut his munéribus, quae in sanctórum tuórum Nazárii, Celsi, Victóris et Innocéntii honóre deférimus, et te placémus exhíbitis, et nos vificémur accéptis. Per Dóminum ...

Tichá modlitba

Uděl nám, všemohoucí Bože, abychom těmito dary, které jsme na počest svatých tvých Nazaria, Celsa, Viktora a Inocence přinesli, i tobě se líbili, když jsme je předložili, i sebe oživili, když jsme je přijali. Skrze Pána ...

Postcommunio

Sanctórum Nazárii, Celsi, Victóris et Innocéntii, Dómine, intercessióne placátus: praesta, quaesumus; ut, quod temporáli celebrámus actióne, perpétua salvatióne capiámus. Per Dóminum ...

Po přijímání

Usmířen jsa, Pane, přímluvou svatých Nazaria, Celsa, Viktora a Inocence, uděl, prosíme, abychom, co slavíme dočasným činem, dosáhli spasením věčným. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

29. července

Sv. Marty

panny

Mše sv. „Dilexisti" (str. 73*), vyjímaje:

Druhá modlitba: Připomínka sv. Felixe II., papeže a mučedníka a Simplicia, Faustina a Beatrice, mučedníků:

Oratio

Praesta, quaésumus, Dómine: ut, sicut pópulus christiánus mártyrum tuórum Felícis, Simplícii, Faustíni et Beatrícis, temporáli sollemnitáte congaúdet; ita perfruátur aetérna, et quod votis célebrat, comprehéndat effectu.

Modlitba

Uděl, prosíme, Pane, aby, jako se lid tvůj křesťanský raduje z časné slavnosti mučedníků tvých Felixe, Simplicia, Faustina a Beatrice, tak požíval věčné, a co obětí slaví, toho vskutku dosáhl.

Třetí modlitby: za přímluvu Svatých (str. 136 atd.).

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Lucam. c. 10.

In illo témpore: Intrávit Jesus in quoddam castéllum: et múlier quaedam, Martha nómine, excépit illum in domum suam: et

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 10, 38-42.

Za onoho času Pán Ježíš vešel do jednoho městečka, a žena jedna jménem Marta přijala jej do domu svého. A ta měla

huic erat soror, nómine María, quae étiam sedens secus pedes Dómini, audiébat verbum illíus. Martha autem satagébat circa frequens ministérium: quae stetit, et ait: Dómine, non est tibi curae, quod soror mea relíquit me solam ministráre? Dic ergo illi, ut me ádjuvet. Et respóndens dixit illi Dóminus: Martha, Martha, solícita es et turbáris erga plúrima. Porro unum est necessárium. María óptimam partem elégit, quae non auferétur ab ea.

sestru jménem Marii, která posadivši se k nohám Páně, poslouchala slova jeho. Ale Marta zabírala se hojnou obsluhou; přistoupivši pak k němu pravila: „Pane, nedbáš-li toho, že sestra má nechala mě samu sloužiti? Řekni jí tedy, ať mi pomůže.“ Ježíš však odpověděv, řekl jí: „Marto, Marto, pečlivá jsi a znepokojuješ se ve mnoha věcech, ale jednoho jest potřebí. Maria nejlepší stránku vyvolila, která nebude odňata od ní.“

Připomínka svatých mučedníků:

Secreta

Hóstias tibi, Dómine, pro sanctórum mártyrum tuórum Felícis, Simplícii, Faustíni et Beatrícis commemoratióne deférimus, supplíciter deprecántes: ut indulgéntiam nobis páriter cónferant, et salútem.

Tichá modlitba

Přinášíme ti, Pane, oběti na památku svatých mučedníků tvých Felixe, Simplicia, Faustina a Beatrice, pokorně prosíce, aby nám zjednaly zároveň odpuštění i spásu.

Připomínka svatých mučedníků:

Postcommunio

Praesta, quaésumus, omnípotens Deus: ut sanctórum mártyrum tuórum Felícis, Simplícii, Faustíni et Beatrícis coeléstibus mystériis celebráta sollémnitas indulgéntiam nobis tuae propitiatiónis acquírat.

Po přijímání

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, aby nebeskými tajemstvími oslavený svátek svatých mučedníků tvých Felixe, Simplicia, Faustina a Beatrice získal nám odpuštění tvého slitování.

Může se také sloužiti mše sv. ke cti svatých mučedníků: mše „Sapientiam“ (str. 25*); modlitby z předchozí mše: připomínka sv. Marty ze mše „Dilexisti“ (str. 73* atd.).

30. července

Sv. Abdona a Sennena

mučedníků, † 250 v Římě

Mše sv. „Intret“ (str. 21*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui sanctis tuis Abdon et Sennen ad hanc glóriam veniéndi copiósum munus grátiae contulísti: da fámulis tuis suórum véniam peccatórum: ut, Sanctórum tuórum intercedéntibus méritis, ab ómnibus mereántur adversitátibus liberári. Per Dóminum: . . .

Modlitba

Bože, jenž jsi svatým svým Abdonu a Sennenovi udělil hojný dar milosti, aby dosáhli takové slávy, dej služebníkům svým odpuštění jejich hříchů, aby si na přímluvu zásluh Svatých tvých zasloužili býti ze všech protivenství vysvobozeni. Skrze Pána našeho . . .

Druhé modlitby: za přímluvu Svatých (str. 136 atd.), třetí: dle libosti.

Lectio

Epístolae beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios 2. cap. 6, 4-10.

Čtení

z druhého listu sv. Apoštola Pavla ke Korintským 6, 4-10.

Fratres: Exhibeámus nosmetípsos sicut Dei ministros in multa patiéntia, in tribulatiónibus, in necessitátibus, in angústiis, in plagis, in carcéribus, in seditiónibus, in labóribus, in vigíliis, in jejúniis, in castitáte, in sciéntia, in longanimitáte, in suavitáte, in Spíritu Sancto, in caritáte non ficta, in verbo veritátis, in virtúte Dei, per arma justítiae a dextris et a sinístris, per glóriam et ignobilitátem, per infámiam et bonam famam:

Bratři: Prokazujme se jako služebníci Boží mnohou trpělivostí v souženích, v nesnázích, v úzkostech, v ranách, v žalářích, v nepokojích, v námahách, v bděních, v postech, čistotou, poznáním, shovívavostí, dobrotivostí, Duchem Svatým, láskou nelíčenou, slovem pravdy, mocí Boží, zbrojí spravedlnosti v pravo i v levo, za pocty i potupy, při zlé i dobré pověsti, jako svůdcové a jsouce pravdomluvní, jako neznámí a

ut seductóres, et veráces: sicut qui ignóti, et cógniti: quasi moriéntes, et ecce vívimus: ut castigáti, et non mortificáti: quasi tristes, semper autem gaudéntes: sicut egéntes, multos autem locupletántes: tamquam nihil habéntes, et ómnia possidéntes.

Allelúja, allelúja. V. Sap. 3, 1. Justórum ánimae in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum malítiae. Allelúja.

Evangelium (str. 976).
Tichá modlitba (str. 814).
K přijímání (str. 986).

Postcommunio

Per hujus, Dómine, operatiónem mystérii, et vítia nostra purgéntur: et intercedéntibus sanctis Martýribus tuis Abdon et Sennen, justa desidéria compleántur. Per Dóminum . . .

jsouce dobře známi, jako umírající, a hle žijeme, jako trestaní, ale nejsouce usmrcováni, jako smutní, ale vždy se radujíce, jako chudí, ale mnohé obohacujíce, jako nic nemající, ale všemi věcmi vládnouce.

Křesťanství vyžaduje na svých vyznavačích dokonalého ovládání sebe; za všech okolností získávají zásluhy pro nebe.

Aleluja, aleluja. V. Moudr. 3, 1. Duše spravedlivých jsou v ruce Boží, a mučidlo smrti nedotkne se jich. Aleluja.

Po přijímání

Působením tohoto tajemství, Pane, nechť jsou i naše hříchy shlazeny i správná přání na přímluvu svatých mučedníků tvých Abdona a Sennena vyplněna. Skrze Pána . . .

31. července

Sv. Ignáce

vyznavače, † 1556 v Římě

Introitus. Philip. 2.

In nómine Jesu omne genu flectátur, coeléstium, terréstrium, et infernórum: et omnis lingua confiteátur, quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris. Ps. 5, 12-13. Gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum: quóniam tu benedíces justo. V. Glória Patri . . .

Vstup. Filippen. 2, 10-11.

Ve jménu Ježíšově nechť poklekne veškeré koleno, nebešťanů, pozemšťanů i pekelníků, a každý jazyk ať vyznává, že Pán Ježíš Kristus je ve slávě Boha Otce. Ž. 5, 12-13. Honositi se budou tebou všichni, kteří milují tvé jméno, neboť ty žehnáš spravedlivému. V. Sláva Otci i Synu i Duchu . . .

Oratio

Deus, qui ad majórem tui nóminis glóriam propagándam, novo per beátum Ignátium subsídio militántem Ecclésiam roborásti: concéde; ut, ejus auxílio et imitatióne certántes in terris, coronári cum ipso mereámur in coelis. Per Dóminum . . .

Modlitba

Bože, jenž jsi k šíření větší slávy svého jména posílil Církev bojující působením svatého Ignáce novou zálohou, uděl, abychom jeho pomocí a následováním bojujíce na zemi, zasloužili si s ním býti korunováni v nebi. Skrze Pána . . .

Čtení (str. 17*).
Stupňový zpěv atd. (str. 54*).
Evangelium (str. 851).
Obětování (str. 55*).

Secreta

Adsint, Dómine Deus, oblatiónibus nostris sancti Ignátii benígna suffrágia: ut sacrosáncta mystéria, in quibus omnis sanctitátis fontem constituísti, nos quoque in veritáte sanctificent. Per Dóminum nostrum . . .

Tichá modlitba

Pane Bože, nechť oběti ny naše provázejí dobrotivé přímluvy svatého Ignáce, aby přesvatá tajemství, v něž si uložil zřídlo veškeré svatosti, také nás vpravdě posvětila. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Communio. Luc. 12, 49.

Ignem veni míttere in terram, et quid volo, nisi ut accendátur?

K přijímání. Luk. 12.

Oheň na zemi přišel jsem seslati, a co chci, než aby se vznítil?

Postcommunio

Laudis hóstia, Dómine, quam pro sancto Ignátio grátias agéntes obtúlimus, ad perpétuam nos majestátis tuae laudatiónem, ejus intercessióne perdúcat. Per Dóminum . . .

Po přijímání

Oběť chvály, Pane, kterou jsme s díkůčiněním za svatého Ignáce přinesli, nechť nás na jeho přímluvu dovede k věčné chvále tvé velebnosti. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

1. srpna

Sv. Petra v okovech

Mše sv. (str. 1019), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui beátum Petrum Apóstolum, a vínculis absolútum, illáesum abíre fecísti: nostrórum, quaésumus, absólve víncula peccatórum; et ómnia mala a nobis propitiátus exclúde. Per Dóminum ...

Modlitba

Bože, jenž jsi svatého Petra Apoštola, okovů zbaveného, neporušeného vyvedl, prosíme, abys rozvázal okovy našich hříchů a všecko zlé od nás milostivě vzdálil. Skrze Pána našeho ...

Připomínka sv. Pavla (str. 809).
Připomínka sv. mučed. Machabejských:

Oratio

Fratérna nos, Dómine, Mártyrum tuórum coróna laetíficet: quae et fídei nostrae praébeat increménta virtútum, et multíplici nos suffrágio consolétur. Per Dóminum...

Modlitba

Nechť bratrský zástup, Pane, mučedníků tvých nás obšťastní, který nechť i víře naší dodá přírůstek ctností i těší nás mnohou přímluvou. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

Epištola Skut. ap. 12, 1-11 (str. 1020).
Stupňový zpěv (str. 756).

Allelúja, allelúja. V. Solve, jubénte Deo, terrárum, Petre, caténas: qui facis, ut páteant coeléstia regna beátis. Allelúja.

Aleluja, aleluja. V. Petře, rozvaž na rozkaz Boží řetězy zemské, jenž otvíráš blaženým brány nebeské. Aleluja.

Evangelium Mat. 16, 13-19 (str. 811).
Et dicitur Credo. Říká se Credo.
Obětování Ž. 44, 17-18 (str. 865).

Secreta

Oblátum tibi, Dómine, sacrifícium, intercedénte beáto Petro Apóstolo tuo, vivíficet nos semper et múniat. Per Dóminum...

Tichá modlitba

Přinesená tobě, Pane, oběť, nechť na přímluvu sv. Petra, Apoštola tvého, nás stále oživuje a chrání. Skrze Pána ...

Připomínka sv. Pavla (str. 812).

Připomínka svatých mučedníků:

Secreta

Mystéria tua, Dómine, pro sanctórum Mártyrum tuórum honóre, devóta mente tractémus: quibus et praesídium nobis crescat et gaúdium. Per Dóminum.

Tichá modlitba

Nechť tajemství tvá, Pane, ke cti svatých mučedníků se zbožnou konáme myslí, jimiž af nám vzrůstá i pomoc i radost. Skrze Pána ...

Preface: o sv. Apoštolech (str. 42).
K přijímání Mat. 16, 18 (str. 813).

Postcommunio

Córporis sacri et pretiósi Sánguinis repléti libámine, quaesumus, Dómine, Deus noster: ut, quod pia devotióne gérimus, certa redemptióne capiámus. Per eúmdem Dóminum nostrum ...

Po přijímání

Nasyceni jsouce obětí Těla svatého a drahocenné Krve, prosíme, Pane, Bože náš, abychom, co se zbožnou oddaností konáme, zajistěným vykoupením dosáhli. Skrze téhož Pána našeho ...

Připomínka sv. Pavla (str. 1024).
Připomínka sv. mučedníků:

Postcommunio

Praesta, quaésumus, omnípotens Deus: ut, quorum memóriam sacraménti participatióne recólimus, fidem quoque proficiéndo sectémur. Per Dóminum.

Po přijímání

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, abychom, jejichž památku účastí na svátosti slavíme, také víru prospíváním následovali. Skrze Pána ...

2. srpna

Sv. Alfonsa Marie z Liguori

biskupa a vyznavače, † 1787 v Pagani v Italii

Introitus. Luc. 4, 18.

Spíritus Dómini super me, propter quod unxit

Vstup. Luk. 4, 18.

Duch Páně nade mnou; proto pomazal mne a po-

me: evangelizáre paupéribus misit me, sanáre contrítos corde. Ps. 77, 1. Atténdite, pópule meus, legem meam, inclináte aurem vestram in verba oris mei. V. Glória Patri . . .

slal mě kázati Evangelium chudým, uzdravovat zkroušené srdcem. Ž. 77, 1. Lide můj, pozorně naslouchej zákonu mému, nakloň ucho své k slovům úst mých. V. Sláva Otci . . .

Oratio

Deus, qui per beátum Alphónsum Maríam Confessórem tuum atque Pontíficem, animárum zelo succénsum, Ecclésiam tuam nova prole fecundásti: quaesumus; ut, ejus salutáribus mónitis edócti, et exémplis roboráti, ad te perveníre felíciter valeámus. Per Dóminum . . .

Modlitba

Bože, jenž jsi skrze svatého Alfonsa Marii, vyznavače svého a biskupa, zaníceného horlivostí o duše, Církev svou novým Řádem obohatil, prosíme, abychom, jeho spasným napomínáním poučeni a příklady posíleni, k tobě se šťastně dostati mohli. Skrze Pána našeho . . .

Připomínka sv. Štěpána (ze mše „Sacerdotes Dei", str. 9*).

Léctio

Epístolae beáti Pauli Ap. ad Timótheum. 2 cap. 2.

Caríssime: Confortáre in grátia, quae est in Christo Jesu: et quae audísti a me per multos testes, haec comménda fidélibus homínibus, qui idónei erunt et álios docére. Labóra, sicut bonus miles Christi Jesu. Nemo mílitans Deo, implicat se negótiis saecularibus, ut ei pláceat, cui se probávit. Nam et qui certat in agóne, non coronátur, nisi legítime certáverit. Laborántem agrícolam opórtet primum de frúctibus percípere. Intélligе quae dico: dabit enim tibi Dóminus in ómnibus intelléctum.

Čtení

z druhého listu sv. Pavla k Timotheovi. 2, 1-7.

Nejmilejší, posilňuj se v milosti, která jest v Kristu Ježíši, a co jsi uslyšel ode mne před mnoha svědky, to svěřuj lidem věrným, kteří budou způsobilí také jiné učiti. Spolu snášej utrpení jako dobrý bojovník Krista Ježíše. Žádný bojovník Boží, nezaplétá se do záležitostí života, aby se zalíbil vojevůdci. Vždyť ani ten, jenž zápasí o závod, nebývá ověnčen, nezápasil-li náležitě. Rolník, jenž se lopotí, má předem bráti

užitek. Rozuměj, co pravím. Dá ti zajisté Pán porozumění ve všem.

Graduale. Ps. 118, 52-53.

Memor fui judiciórum tuórum a saeculo, Dómine, et consolátus sum: defécti tenuit me pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam. Ps. 39, 11. Justítiam tuam non abscóndi in corde meo: veritátem tuam, et salutáre tuum dixi.

Allelúja, allelúja. V. Eccli. 49, 3-4. Ipse est diréctus divínitus in poeniténtiam gentis, et tulit abominatiónes impietátis: et gubernávit ad Dóminum cor ipsius; et in diébus peccatórum corroborávit pietátem. Allelúja.

Stupňový zpěv. Ž. 118.

Byl jsem pamětliv odvěkých soudů tvých, Pane, a dostalo se mi útěchy. Zmocnilo se mne horlení nad hříšníky, kteří opouštějí zákon tvůj. Ž. 39, 11. Spravedlnost tvou neskrýval jsem v srdci svém, a mluvil jsem o věrnosti tvé a tvé pomoci.

Aleluja, aleluja. V. Sir. 49, 3-4. On byl od Boha poslán ku pokání lidu i odstranil ohavnosti bezbožnosti. Srdce jeho směřovalo k Pánu, a za dnů hříchů držel se pevně zbožnosti. Aleluja.

Evangelium Luk. 10, 1-9 (str. 851).

Offertorium
Prov. 3, 9 et 27.

Honóra Dóminum de tua substántia, et de primítiis ómnium frugum tuárum da ei. Noli prohibére benefácere eum, qui potest: si vales, et ipse bénefac.

Obětování
Přísl. 3, 9 a 27.

Uctívej Pána majetkem svým a dávej mu z prvotin všech plodů svých. Nebraň v dobročinnosti tomu, kdo může; můžeš-li, i sám čiň dobrodiní.

Secreta

Coelésti, Dómine Jesu Christe, sacrifícii igne corda nostra in odórem suavitátis exúre, qui beáto Alphónso Maríae tribuísti et haec mystéria celebrá-

Tichá modlitba

Sežehni, Pane Ježíši Kriste, k líbezné vůni srdce naše ohněm nebeské oběti, jenž jsi svatému Alfonsu Marii udělil i slaviti tato tajemství i tobě

re, et per éadem hóstiam tibi sanctam seípsum exhibére. Qui vivis et regnas cum Deo Patre...

skrze ně sebe sama za oběť svatou se vydati. Jenž žiješ a kraluješ s Bohem Otcem . . .

Připomínka sv. Štěpána (ze mše „Sacerdotes Dei", str. 12*).

Communio. Eccli. 50.

Sacérdos magnus, qui in vita sua suffúlsit domum, et in diébus suis corroborávit templum, quasi ignis effúlgens, et thus ardens in igne.

K přijímání. Sir. 50, 1a9.

Kněz veliký, který za života svého podepřel dům, a za dnů svých upevnil chrám; jako svítící oheň a jako kadidlo hořící v ohni.

Postcommunio

Deus, qui beátum Alphónsum Maríam Confessórem tuum atque Pontíficem, fidélem divíni mystérii dispensatórem, et praecónem effecísti: ejus méritis, precibúsque concéde; ut fidéles tui et frequénter percípiant, et percipiéndo sine fine collaúdent. Per Dóminum . . .

Po přijímání

Bože, jenž jsi svatého Alfonsa Marii, vyznavače svého a biskupa, učinil věrným rozdavačem a hlasatelem božského tajemství, uděl pro jeho zásluhy a na jeho přímluvy, aby tvoji věrní i často je přijímali i přijetím bez ustání chválili. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Připomínka sv. Štěpána (ze mše „Sacerdotes Dei", str. 12*)

2. srpna

Sv. Štěpána I.

papeže a mučedníka, † 257

Introitus. Ps. 131, 16.

Sacerdótes ejus índuam salutári, et Sancti ejus exsultatióne exsultábunt. Ps. ib., 1. Meménto, Dómine, David: et omnis mansuetúdinis ejus. ℣. Glória Patri . . .

Vstup. Ž. 131, 16.

Kněze jeho odím spásou, a Svatí jeho budou radostí plesat. Ž. tamt. 1. Pamětliv buď, Pane, Davida a veškeré zbožnosti jeho. ℣. Sláva Otci i Synu i Duchu . . .

Modlitba (ze mše „Sacerdotes Dei", str. 9*).

Léctio

Áctuum Apostolórum cap. 20, 17-21.

In diébus illis: A Miléto Paulus mittens Éphesum, vocávit majóres natu Ecclésiae. Qui cum venissent ad eum, et simul essent, dixit eis: Vos scitis a prima die, qua ingréssus sum in Asiam, quáliter vobíscum per omne tempus fúerim, sérviens Dómino cum omni humilitáte, et lácrymis, et tentatiónibus, quae mihi accidérunt ex insídiis Judaeórum: quómodo nihil subtráxerim utílium, quo minus annuntiárem vobis, et docérem vos públice, et per domos, testíficans Judaeis, atque Gentílibus in Deum poeniténtiam, et fidem in Dóminum nostrum Jesum Christum.

Čtení

ze skutků apoštolských 20, 17-21.

Z Miletu poslal Pavel do Efesu a povolal k sobě starší církve. A když k němu přišli a spolu byli, řekl k nim: „Vy víte, kterak jsem byl s vámi po všechen čas od prvního dne, kdy jsem vstoupil do Asie, slouže Pánu s veškerou pokorou a se slzami i zkouškami, které se mi přihodily z úkladů židovských, kterak jsem nic nepominul z věcí užitečných, abych vám jich neoznámil a vás neučil veřejně i po domech, zapřísahaje židy i pohany, aby se k Bohu obrátili a uvěřili v Pána našeho Ježíše Krista.

Každý papež vykonává úlohy Apoštolů, proto i jejich život podobá se úplně životu Apoštolů.

Stupňový zpěv (str. 41*).
Evangelium Mat. 16, 24-27 (str. 11*).
Obětování Ž. 88, 21-22 (str. 11*).
Tichá modlitba (str. 12*).
K přijímání (str. 763).
Po přijímání (str. 12*).

3. srpna

Nalezení ostatků sv. Štěpána

prvomučedníka

Mše sv. z 26. prosince (str. 782).

Oratio

Da nobis, quaesumus, Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus et ini-

Modlitba

Dej nám, prosíme, Pane, následovati, co uctíváme, abychom se učili i ne-

mícos dilígere: quia ejus Inventiónem celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre, Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit etc.

přátele milovati, ježto slavíme Nalezení toho, jenž i za pronásledovatele přimlouvati se uměl u Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou žije . . .

Druhé modlitby: za přímluvu Svatých (str. 136 atd.), třetí: dle libosti.

4. srpna

Sv. Dominika

vyznavače, Zakladatele Řádu
† 1221 v Bologni

Mše sv. „Os justi" (str. 53*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Domínici Confessóris tui illumináre dignátus es méritis et doctrínis: concéde, ut ejus intercessióne temporálibus non destituátur auxíliis, et spirituálibus semper proficiat incréméntis. Per Dóminum . . .

Modlitba

Bože, jenž jsi Církev svou ráčil osvítiti zásluhami a naukami svatého Dominika, vyznavače svého, uděl, aby na jeho přímluvu nepostrádala časné pomoci a prospívala vždycky v duchovním vzrůstu. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Epištola 2 Tim. 4, 1-8 (str. 48*).
Stupňový zpěv (str. 54*).
Evangelium Luk. 12, 35-40 (str. 54*).
Obětování Ž. 88, 25 (str. 55*).

Secreta

Múnera tibi, Dómine, dicáta sanctífica: ut méritis beáti Domínici Confessóris tui, nobis proficiant ad medélam. Per Dóminum . . .

Tichá modlitba

Posvěť, Pane, obětované sobě dary, aby nám pro zásluhy svatého Dominika, vyznavače tvého, prospívaly jako lék. Skrze Pána našeho . . .

K přijímání Luk. 12, 42 (str. 51*).

Postcommunio

Concéde, quaesumus, omnípotens Deus: ut, qui

Po přijímání

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, abychom, kteří

peccatórum nostrórum póndere prémimur, beáti Domínici Confessóris tui patrocínio sublevémur. Per Dóminum . . .

jsme tištěni vahou svých hříchů, byli na přímluvu svatého Dominika, vyznavače tvého, pozvednuti. Skrze Pána našeho . . .

5. srpna

Posvěcení chrámu Panny Marie Sněžné

Mše „Salve, sancta Parens" (str. 96*).

Et dicitur Credo. Říká se Credo.
Preface: o nejbl. P. Marii (str. 40).

6. srpna

Proměnění Pána našeho Ježíše Krista

Introitus. Ps. 76, 19.

Illuxérunt coruscatiónes tuae orbi terrae: commóta est, et contrémuit terra. Ps. 83, 2-3. Quam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum; concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini. V. Glória Patri . . .

Vstup. Ž. 76, 19.

Blesky tvé ozařovaly okrsek zemský, země se otřásala a chvěla. Ž. 83, 2-3. Jak milé jsou příbytky tvé, Pane zástupů. Duše má touží, Pane, a prahne po tvých síních. V. Sláva Otci i Synu . . .

Oratio

Deus, qui fídei sacraménta, in Unigéniti tui gloriósa Transfiguratióne, patrum testimónio roborásti, et adoptiónem filiórum perféctam, voce delápsa in nube lúcida, mirabíliter praesignásti: concéde propítius; ut ipsíus Regis glóriae nos cohaerédes effícias, et ejúsdem glóriae tríbuas esse consórtes. Per eúmdem Dóminum . . .

Modlitba

Bože, jenž jsi tajemství víry při slavném Proměnění Jednorozeného svého svědectvím otců posílil a dokonalé přijetí za syny hlasem s oblaku světlého podivuhodně předznačil, učiň nás milostivě spoludědici tohoto Krále slávy a dej, abychom se stali účastníky téhož slávy. Skrze téhož Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou žije . . .

Připomínka sv. mučedníků Xysta II. a druhů (ze mše „Sapientiam", str. 25*).

Léctio
Epístolae beáti Petri Apóstoli 2. c. 1, 16-19.

Caríssimi: Non doctas fábulas secúti notam fécimus vobis Dómini nostri Jesu Christi virtútem et praeséntiam: sed speculatóres facti illíus magnitúdinis. Accípiens enim a Deo Patre honórem et glóriam, voce delápsa ad eum hujuscémodi a magnífica glória: Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi complácui, ipsum audíte. Et hanc vocem nos audívimus de coelo allátam, cum essémus cum ipso in monte sancto. Et habémus firmiórem prophéticum sermónem: cui bene fácitis attendéntes, quasi lucérnae lucénti in caliginóso loco, donec dies elucéscat, et lúcifer oriátur in córdibus vestris.

Čtení
z druhého listu sv. Petra Apoštola 1, 16-19.

Nejmilejší, moc a příchod Pána našeho, Ježíše Krista, oznámili jsme vám, ne že bychom následovali umělých bájí, ale že jsme se stali svědky jeho velebnosti. Obdržel zajisté od Boha Otce čest i slávu, když se stal k němu takovýto hlas od velikolepé slávy: „Tento jest Syn můj milý, v němž jsem si zalíbil. Jeho poslouchejte.“ A tento hlas s nebe přišlý my jsme slyšeli, když jsme byli s ním na hoře svaté. Také máme pevnější slovo prorocké, a vy dobře činíte, dbáte-li ho jako svíce svítící na místě temném, až den zasvitne a denice vzejde v srdcích vašich.

Graduale
Ps. 44, 3 et 2.

Speciósus forma prae fíliis hóminum: diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℣. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea Regi.

Allelúja allelúja. ℣. Sap. 7, 26. Candor est lucis aetérnae, spéculum sine mácula, et imágo bonitátis illíus. Allelúja.

Evangelium Mat. 17, 1-9 (str. 221).

Stupňový zpěv
Ž. 44, 3 a 2.

Podobou jsi krásnější než synové lidští, milost se rozlévá na rtech tvých. ℣. Srdce mé kypí krásnými slovy, dílo své věnuji Králi.

Aleluja, aleluja. ℣. Moudr. 7, 26. Je odleskem věčného světla, zrcadlo bez poskvrny a obraz dobrotivosti jeho. Aleluja.

Offertorium. Ps. 111, 3.
Glória et divítiae in domo ejus: et justítia ejus manet in saeculum saeculi, allelúja.

Secreta
Obláta, quáesumus, Dómine, múnera, gloriósa Unigéniti tui Transfiguratióne sanctífica: nosque a peccatórum máculis, splendóribus ipsíus illustratiónis emúnda. Per eúmdem Dóminum nostrum ...

Communio. Matth. 17, 9.
Visiónem, quam vidístis, némini dixéritis, donec a mórtuis resúrgat Fílius hóminis.

Postcommunio
Praesta, quáesumus, omnípotens Deus: ut sacrosáncta Fílii tui Transfiguratiónis mystéria, quae sollémni celebrámus offício, purificátae mentis intelligéntia consequámur. Per eúmdem Dóminum ...

Obětování. Ž. 111, 3.
Sláva a bohatství je v domě jeho, a spravedlnost jeho zůstává na věky věkův, aleluja.

Tichá modlitba
Obětované dary, prosíme, Pane, posvěť slavným Proměněním Jednorozeného svého; nás pak od skvrn hříchů leskem jeho jasnosti osvěť. Skrze téhož Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou žije ...

K přijímání. Mat. 17, 9.
Neříkejte nikomu o vidění, které jste viděli, dokud Syn člověka nevstane z mrtvých.

Po přijímání
Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, abychom přesvatá tajemství Proměnění Syna tvého, která jsme slavnou oslavovali službou, postřehli vnímáním očištěné mysli. Skrze téhož Pána našeho ...

7. srpna

Sv. Kajetána
vyznavače, † 1547 v Neapoli

Mše „Os justi“ (str. 53*), vyjímaje:

Oratio
Deus, qui beáto Cajetáno Confessóri tuo Apostólicam vivéndi formam imitári tribuísti: da nobis,

Modlitba
Bože, jenž jsi svatému Kajetánu, vyznavači svému, udělil, aby napodobil způsob apoštolského ži-

ejus intercessióne et exémplo, in te semper confídere, et sola coeléstia desideráre. Per Dóminum nostrum . . .

Připomínka sv. bisk. a mučed. Donata:

Oratio

Deus, tuórum glória sacerdótum: praesta, quáesumus; ut sancti Mártyris tui et Epíscopi Donáti, cujus festa gérimus, sentiámus auxílium. Per Dóminum nostrum . . .

vota, dej nám na jeho přímluvu a jeho příkladem v tebe stále doufati a toužiti jenom po nebeských věcech. Skrze Pána . . .

Modlitba

Bože, slávo svých kněží, uděl, prosíme, abychom pocítili pomoc svatého mučedníka tvého a biskupa Donata, jehož svátek slavíme. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Evangelium Mat. 6, 24-33 (str. 688).
Tichá modlitba (str. 59*).
Připomínka sv. Donata:

Secreta

Praesta, quáesumus, Dómine: ut sancti Mártyris tui et Epíscopi Donáti intercessióne, quem ad laudem nóminis tui dicátis munéribus honorámus, piae nobis fructus devotiónis accréscat. Per Dóminum nostrum . . .

Tichá modlitba

Uděl, prosíme, Pane, aby na přímluvu svatého mučedníka tvého a biskupa Donata, jejž k slávě jména tvého uctíváme obětovanými dary, plod zbožné oddanosti nám vzrostl. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Po přijímání (str. 59*).
Připomínka sv. Donata:

Postcommunio

Omnípotens et miséricors Deus, qui nos sacramentórum tuórum et partícipes éfficis, et ministros: praesta, quaesumus; ut, intercedénte beáto Donáto Mártyre tuo atque Pontífice, ejúsdem proficiámus et fídei consórtio, et digno servítio. Per Dóminum nostrum . . .

Po přijímání

Všemohoucí a milosrdný Bože, jenž nás činíš i podílníky i přisluhovateli svých svátostí, uděl, prosíme, abychom na přímluvu svatého Donata, mučedníka tvého a biskupa, prospívali i společenstvím v jeho víře i jeho hodnou službou. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

8. srpna

Sv. Cyriaka, Larga a Smaragda

mučedníků, † 309 v Římě

Introitus. Ps. 33, 10-11.

Timéte Dóminum, omnes Sancti ejus, quóniam nihil deest timéntibus eum: dívites eguérunt, et esuriérunt: inquiréntes autem Dóminum non defícient omni bono. Ps. ib. 2. Benedícam Dóminum in omni témpore: semper laus ejus in ore meo. ℣. Glória Patri, et Fílio, et Spíritui Sancto . . .

Vstup. Ž. 33, 10-11.

Bojte se Pána, všichni Svatí jeho, neboť nic neschází těm, kteří se ho bojí. Boháči trpívají nedostatek a hlad, ale ti, kteří vyhledávají Pána, nemívají nedostatek v ničem dobrém. Ž. tamt. 2. Dobrořečiti budu Pánu v každém čase, vždy bude v ústech mých chvála jeho. ℣. Sláva Otci . . .

Oratio

Deus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum Cyríaci, Largi et Smarágdi sollemnitáte laetíficas: concéde propítius; ut, quorum natalítia cólimus, virtútem quoque passiónis imitémur. Per Dóminum nostrum . . .

Modlitba

Bože, jenž nás oblažuješ výroční slavností svatých mučedníků svých Cyriaka, Larga a Smaragda, uděl milostivě, abychom, jejichž narozeniny slavíme, také ctnost utrpení následovali. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Druhé modlitby: za přímluvu Svatých (str. 136 atd.), třetí: dle libosti.

Léctio

Epístolae beáti Pauli Apóst. ad Thessalonicénses 1. cap. 2, 13-16.

Fratres: Grátias ágimus Deo sine intermissióne: quóniam cum accepissétis a nobis verbum auditus Dei, accepístis illud, non ut verbum hóminum, sed (sicut est vere) ver-

Čtení

z prvního listu sv. Apošt. Pavla k Thessalonským 2, 13-16.

Bratři: Děkujeme Bohu bez ustání, že obdrževše od nás slovo Evangelia Božího, přijali jste je nikoli jako slovo lidské, nýbrž, jakož jest v pravdě, jako slovo Boží, jež také

bum Dei, qui operátur in vobis, qui credidístis. Vos enim imitatóres facti estis, fratres, Ecclesiárum Dei, quae sunt in Judaea in Christo Jesu: quia éadem passi estis et vos a contribúlibus vestris, sicut et ipsi a Judaeis: qui et Dóminum occidérunt Jesum et Prophétas, et nos persecúti sunt, et Deo non placent, et ómnibus homínibus adversántur; prohibéntes nos géntibus loqui, ut salvae fiant, ut ímpleant peccáta sua semper: pervénit enim ira Dei super illos usque in finem.

působivým se jeví ve vás, kteří věříte. Neboť vy, bratři, stali jste se následovníky církví Božích, které jsou v Judsku v Kristu Ježíši; totéž zajisté utrpěli jste od svých soukmenovců, jak i oni od židů, kteří i Pána Ježíše zabili i proroky, a nás pronásledovali, a Bohu se nezalibují a všem lidem se staví na odpor, bránice nám kázati pohanům, by spaseni byli, aby jen stále naplňovali míru hříchů svých; přišel však na ně hněv Boží k vrcholu.

Graduale. Ps. 33,10 et 11.

Timéte Dóminum, omnes Sancti ejus: quóniam nihil deest timéntibus eum. ℣. Inquiréntes autem Dóminum, non defícient omni bono.

Allelúja, allelúja. ℣. Sap. 3, 7. Fulgébunt justi, et tamquam scintíllae in arundinéto discúrrent in aetérnam. Allelúja.

Evangelium (str. 761).
Obětování Ž. 31, 11 (str. 38*).
Tichá modlitba (str. 19*).

Stupňový zpěv. Ž. 33.

Bojte se Pána, všichni Svatí jeho, neboť nic neschází těm, kteří se ho bojí. ℣. Ti, kteří hledají Pána, nemívají nedostatek v ničem dobrém.

Aleluja, aleluja. ℣. Moudr. 3, 7. Stkvíti se budou spravedliví, a jako jiskry strniskem poběží na věky. Aleluja.

Communio. Marc. 16, 17.

Signa autem eos, qui in me credunt, haec sequéntur: daemónia ejícient: super aegros manus impónent, et bene habébunt.

Po přijímání (str. 19*).

K přijímání. Marek. 16.

Těch pak kteří uvěří, následovati budou tato znamení: zlé duchy budou vymítati, na nemocné budou ruce vzkládati a ti se uzdraví.

9. srpna

Sv. Jana Marie Vianneye

vyznavače, † 1859 v Arsu u Lyonu

Mše „Os justi" (str. 53*), vyjímaje:

Oratio

Omnípotens et miséricors Deus, qui sanctum Joánnem Maríam pastoráli stúdio et jugi oratiónis ac paeniténtiae ardóre mirábilem effecísti: da, quáesumus; ut, ejus exémplo et intercessióne, ánimas fratrum lucrári Christo, et cum eis aetérnam glóriam cónsequi valeámus. Per eúmdem Dóm.

Modlitba

Všemohoucí a milosrdný Bože, jenž jsi svatého Jana Marii učinil obdivuhodným horlivostí pastýřskou a zápalem pro ustavičnou modlitbu a pokání, dej, prosíme, abychom jeho příkladem a na jeho přímluvu dovedli získávati pro Krista duše bratří a s nimi dosáhnouti slávy věčné. Skrze téhož Pána.

Připomínka: svatvečera sv. Vavřince a sv. Romana (modlitby z násl. mše). Na konci Evangelium ze svatvečera sv. Vavřince (viz násl. mši).

9. srpna

Svatvečer sv. Vavřince

mučedníka

Introitus. Ps. 111, 9.

Dispérsit, dedit paupéribus, justítia ejus manet in saeculum saeculi: cornu ejus exaltábitur in glória. Ps. ib. 1. Beátus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus cupit nimis. ℣. Glória Patri.

Vstup. Ž. 111, 9.

Velmi štědře dává chudým. Spravedlnost jeho zůstává na věky věkův, roh jeho vzrůstá ve slávě. Ž. tamt. 1. Blaze člověku, jenž se bojí Pána, který v přikázáních jeho si velice libuje. ℣. Sláva Otci..

Oratio

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris: et intercessióne beáti Laurentii Mártyris tui, cujus praevénimus festivitátem,

Modlitba

Pane, ujmi se snažných proseb našich, a na přímluvu svatého Vavřince, mučedníka svého, jehož slavnosti předem vzpo-

perpétuam nobis misericórdiam benígnus impénde. Per Dóminum . . .

mínáme, prokazuj nám dobrotivě ustavičné milosrdenství. Skrze Pána . . .

Připomínka: svatého Jana Marie Vianneye (viz předchozí mši) a svatého Romana, mučedníka:

Oratio

Praesta, quaésumus, omnípotens Deus: ut, intercedénte beáto Románo Mártyre tuo, et a cunctis adversitátibus liberémur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum . .

Modlitba

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, abychom byli na přímluvu svatého Romana, mučedníka tvého, ode všech protivenství vysvobozeni na těle a od zlých myšlenek očištěni na duši. Skrze Pána . . .

Epištola Sir. 51, 1-8 a 12 (str. 64*).

Graduale. Ps. 111, 9 et 2.

Dispérsit, dedit paupéribus: justítia ejus manet in saeculum saeculi. ℣. Potens in terra erit semen ejus: generátio rectórum benedicétur.

Stupňový zpěv. Ž. 111.

Velmi štědře dává chudým; spravedlnost jeho zůstává na věky věkův. ℣. Mocné na zemi bude símě jeho, rod spravedlivých dojde požehnání.

Evangelium Mat. 16, 24-27 (str. 11*).

Offertorium. Job. 16, 20.

Orátio mea munda est: et ídeo peto, ut detur locus voci meae in coelo: quia ibi est judex meus, et cónscius meus in excélsis: ascéndat ad Dóminum deprecátio mea.

Obětování. Job. 16, 20.

Modlitba má je čistá a proto prosím, aby byl připuštěn hlas můj v nebi, neboť tam jest soudce můj, a ten, jenž bude mi svědčit, je na výsostech. Nechť stoupá modlitba má k Pánu.

Secreta

Hóstias, Dómine, quas tibi offérimus, propítius súscipe: et intercedénte beáto Lauréntio Mártyre tuo, víncula peccatórum nostrórum absólve. Per Dóminum nostrum...

Tichá modlitba

Přijmi milostivě, Pane, obětiny, které ti přinášíme, a na přímluvu svatého Vavřince, mučedníka svého, pouta našich hříchů rozvaž. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Připomínka sv. Jana Marie Vianneye (viz předchozí mši) a sv. Romana:

Secreta

Munéribus nostris, quaésumus, Dómine, precibúsque suscéptis, et coeléstibus nos munda mystériis, et cleménter exáudi. Per Dóminum nostrum . . .

Tichá modlitba

Dary naše, prosíme, Pane, a modlitby přijmi, nebeskými tajemstvími nás očisť a milostivě vyslyš. Skrze Pána našeho Ježíše Krista Syna tvého . . .

K přijímání Mat. 16, 24 (str. 15*).

Postcommunio

Da, quaesumus, Dómine, Deus noster; ut, sicut beáti Lauréntii Mártyris tui commemoratióne, temporáli gratulámur offício; ita perpétuo laetémur aspéctu. Per Dóminum...

Po přijímání

Dej, prosíme, Pane, Bože náš, abychom, jako se při vzpomínce svatého Vavřince, mučedníka tvého, těšíme z časné slavnosti, tak se radovali z věčného pohlížení. Skrze Pána . . .

Připomínka sv. Jana Marie Vianneye (viz předchozí mši) a sv. Romana (str. 949).

10. srpna

Sv. Vavřince

mučedníka, † 258

Introitus. Ps. 95, 6.

Conféssio et pulchritúdo in conspéctu ejus: sánctitas, et magnificéntia in sanctificatióne ejus. Ps. ib., 1. Cantáte Dómino cánticum novum: cantáte Dómino omnis terra. ℣. Glória Patri...

Vstup. Ž. 95, 6.

Chvála a krása před tváří jeho, svatost a velebnost ve svatyni jeho. Ž. tamt. 1. Zpívejte Pánu píseň novou, zpívejte Pánu všecky země. ℣. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému...

Oratio

Da nobis, quáesumus, omnípotens Deus, vitiórum nostrórum flammas exstínguere: qui beáto Lauréntio tribuísti tormentórum

Modlitba

Dej nám, prosíme, všemohoucí Bože, abychom uhasili plameny svých vášní, jenž jsi svatému Vavřinci udělil, by přemohl

suórum incéndia superáre. Per Dóminum...

Léctio

Epístolae beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios 2 cap. 9, 6-10.

Fratres: Qui parce séminat, parce et metet: et qui séminat in benedictiónibus, de benedictiónibus et metet. Unusquísque prout destinávit in corde suo, non ex tristítia, aut ex necessitáte: hílarem enim datórem díligit Deus. Potens est autem Deus omnem grátiam abundáre fácere in vobis, ut in ómnibus semper omnem sufficiéntiam habéntes, abundétis in omne opus bonum, sicut scriptum est: Dispérsit, dedit paupéribus: justítia ejus manet in saeculum saeculi. Qui autem administrat semen seminánti: et panem ad manducándum praestábit, et multiplicábit semen vestrum, et augébit increménta frugum justítiae vestrae.

žáry svých muk. Skrze Pána našeho...

Čtení

z druhého listu sv. Apoštola Pavla ke Korintským 9, 6-10.

Bratři, kdo rozsévá skoupě, skoupě též bude žnouti, a kdo rozsévá hojně, hojně též žnouti bude. Každý dej tak, jak si byl uložil ve svém srdci, nikoli se zármutkem aneb z donucení, neboť Bůh miluje veselého dárce. Bůh pak má moc všelikou milost hojně vylíti na vás, abyste, majíce ve všem vždycky veškeren dostatek, byli v hojnosti ke každému skutku dobrému, jakož psáno jest: „Rozdělil, dal chudým, spravedlnost jeho zůstává na věky." Ten pak, jenž dává símě rozsevači a chléb k jídlu, poskytne a rozmnoží vaše símě a dá vzrůst plodům vaší spravedlnosti.

Graduale. Ps. 16, 3.

Probásti, Dómine, cor meum, et visitásti nocte. V. Igne me examinásti, et non est invénta in me iníquitas.

Allelúja, allelúja. V. Levíta Laurentius bonum opus operátus est: qui

Stupňový zpěv. Ž. 16, 3.

Zkoumal jsi, Pane, srdce mé a vyšetřoval jsi je v noci. V. Ohněm jsi mne zkoumal a nepravost nebyla na mně shledána.

Aleluja, aleluja. V. Jáhen Vavřinec dobrý skutek vykonal, jenž znamením Kří-

per signum Crucis caecos illumináv it. Allelúja.

že slepým vrátil světlo. Aleluja.

Evangelium Jan 12, 24-26 (str. 834).

Offertorium. Ps. 95, 6.

Confessio et pulchritúdo in conspéctu ejus: sánctitas et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Obětování. Ž. 95, 6.

Chvála a krása před tváří jeho, svatost a velebnost ve svatyni jeho.

Secreta

Áccipe, quáesumus, Dómine, múnera dignánter oblata: et beáti Laurentii suffragántibus méritis, ad nostrae salútis auxílium provenire concéde. Per Dóminum...

Tichá modlitba

Přijmi, prosíme, Pane, blahosklonně dary obětované a dopřej, aby přímluvnými zásluhami svatého Vavřince pomocí se staly pro naši spásu. Skrze Pána našeho...

K přijímání Jan 12, 26 (str. 19*).

Postcommunio

Sacro múnere satiáti, súpplices te, Dómine, deprecámur: ut, quod débitae servitútis celebrámus offício, intercedénte beáto Laurentio Mártyre tuo, salvatiónis tuae sentiámus augméntum. Per Dóminum nostrum...

Po přijímání

Nasyceni jsouce svatým darem, pokorně tě, Pane, vzýváme, abychom, co slavíme službou povinné poddanosti, toho na přímluvu svatého Vavřince, mučedníka tvého pocítili, rozhojnění tvé spásy. Skrze Pána našeho...

11. srpna

Sv. Tiburcia a Zuzany

mučedníka, panny a mučednice † 304 v Římě

Mše sv. „Salus autem" (str. 29*), vyjímaje:

Oratio

Sanctórum Mártyrum tuórum Tibúrtii et Susánnae nos, Dómine, fóveant continuáta praesí-

Modlitba

Pane, nechť nás podporuje ustavičná ochrana svatých mučedníků tvých Tiburcia a Zuzany, neboť

dia: quia non désinis propítius intuéri, quos tálibus auxíliis concésseris adjuvári. Per Dóminum...

neustáváš milostivě shlížeti na ty, jimž takovým přispěním dáváš pomáhati. Skrze Pána...

Epištola Žid. 11, 33-39 (str. 817).

Secreta

Adésto, Dómine, précibus pópuli tui, adésto munéribus: ut, quae sacris sunt obláta mystériis, tuórum tibi pláceant intercessióne Sanctórum. Per Dóminum nostrum...

Tichá modlitba

Ujmi se, Pane, proseb lidu svého, ujmi se darů, aby, které jsou obětovány při svatých tajemstvích, na přímluvu Svatých tvých se ti líbily. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Postcommunio

Súmpsimus, Dómine, pignus redemptiónis aetérnae: quod sit nobis, quáesumus, interveniéntibus sanctis Martýribus tuis, vitae praeséntis auxílium páriter et futúrae. Per Dóminum...

Po přijímání

Přijali jsme, Pane, záruku věčného vykoupení, která nechť nám je, prosíme, na přímluvu svatých mučedníků tvých pomocí zároveň pro nynější i budoucí život. Skrze Pána našeho...

11. srpna

Sv. Filomeny

panny a mučednice

Mše sv. „Loquebar" (str. 63*)

12. srpna

Sv. Kláry

panny, † 1253 v Assisi

Mše sv. „Dilexisti" (str. 73*).

13. srpna

Sv. Hippolyta a Kassiana

† 258 v Římě, † 304 v Imole, mučedníků

Mše „Salus autem" (str. 29*), vyjímaje:

Oratio

Da quáesumus, omnípotens Deus: ut beatórum Mártyrum tuórum Hippólyti et Cassiáni veneránda sollémnitas, et devotiónem nobis áugeat, et salútem. Per Dóminum...

Modlitba

Dej, prosíme, všemohoucí Bože, aby ctihodná slavnost svatých mučedníků tvých Hippolyta a Kassiana nám rozmnožila i pobožnost i spásu. Skrze Pána našeho...

Secreta

Réspice, Dómine, múnera pópuli tui, Sanctórum festivitáte votíva: et tuae testificátio veritátis nobis profíciat ad salútem. Per Dóminum nostrum...

Tichá modlitba

Pohlédni, Pane, na dary lidu svého, zasvěcené o svátku Svatých, a jejich dosvědčení tvé pravdy nechť nám prospívá k spáse. Skrze Pána našeho...

Postcommunio

Sacramentórum tuórum, Dómine, commúnio sumpta nos salvet: et in tuae veritátis luce confírmet. Per Dóminum nostrum...

Po přijímání

Pane, nechť nás spasí přijetí tvých svátostí a utvrdí ve světle tvé pravdy. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

14. srpna

Svatvečer Nanebevzetí blah. P. Marie

Vstup (str. 99*).

Neříká se Gloria.

Oratio

Deus, qui virgináleм aulam beátae Maríae, in qua habitáres, elígere dignátus es: da, quaesumus; ut, sua nos defensióne munítos, jucúndos fácias suae interésse festivitáti. Qui vivis et regnas.

Modlitba

Bože, jenž jsi ráčil zvolit panenský klín za svůj příbytek, dej, prosíme, abychom, její jsouce ochranou hájeni, radostně mohli se súčastniti její slavnosti. Jen žiješ a kraluješ s Bohem Otcem...

Připomínka sv. Eusebia, vyznavače.

Oratio

Deus, qui nos beáti

Modlitba

Bože, jenž nás svatého

Eusébii Confessóris tui ánnua sollemnitáte laetíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Eusebia, vyznavače svého, výroční slavností oblažuješ, popřej milostivě, abychom, jehož narozeniny slavíme, jeho příklady k tobě kráčeli. Skrze Pána..

Epištola Sir. 24, 23-31 (str. 763).
Stupňový zpěv (str. 97*). Neříká se: Aleluja atd.
Evangelium Luk. 11, 27-28 (str. 98*).
Obětování (str. 1029).

Secreta

Múnera nostra, Dómine, apud cleméntiam tuam Dei Genitrícis comméndet orátio: quam idcírco de praesénti saeculo transtulísti, ut pro peccátis nostris apud te fiduciáliter intercédat. Per eúmdem Dóminum nostrum . . .

Tichá modlitba

Pane, nechť doporučí naše dary tvé milosti přímluva Boží Rodičky, kterou jsi proto z tohoto světa převedl, aby se za hříchy naše s důvěrou u tebe přimlouvala. Skrze téhož Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Připomínka sv. Eusebia (str. 55*).
Preface: obyčejná.
K přijímání (str. 99*).

Postcommunio

Concéde, miséricors Deus, fragilitáti nostrae praesídium: ut qui sanctae Dei Genitrícis festivitátem praevenímus, intercessiónis ejus auxílio, a nostris iniquitátibus resurgámus. Per eúmdem Dóminum nostrum . . .

Po přijímání

Uděl, milosrdný Bože, pomoc naší křehkosti, abychom, kteří slavíme svátvečer svátku Rodičky Boží, přispěním její přímluvy povstali ze svých hříchů. Skrze téhož Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou žije . . .

Připomínka sv. Eusebia (str. 56*).

15. srpna

Nanebevzetí blahoslav. Marie Panny

Dnes slaví Církev svatá zesnutí a slavné přijetí neposkvrněné Panny do Nebe, kdež byla korunována za Královnu Nebe i země. Od prvých dob křesťanství věřící jsou přesvědčeni, že s neposkvrněnou duší Panny bylo vzato na Nebe i její přesvaté a neporušené tělo. Není myslitelno, aby ta, která byla prosta nejen

Die 15 Augusti

IN ASSUMPTIONE B. M. V.

Duplex I classis cum Octava communi

Introitus Ap. 12, 1

Signum magnum appáruit in cælo: múlier amícta sole, et luna sub pédibus ejus, et in cápite ejus coróna stellárum duódecim. Ps. 97, 1 Cantáte Dómino cánticum novum: quia mirabília fecit. ℣. Glória Patri.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui Immaculátam Vírginem Maríam, Fílii tui genitrícem, córpore et ánima ad cæléstem glóriam assumpsísti: concéde, quæsumus; ut, ad supérna semper inténti, ipsíus glóriæ mereámur esse consórtes. Per eúndem Dóminum.

Léctio libri Judith

Judith 13, 22-25; 15, 10

Benedíxit te Dóminus in virtúte sua, quia per te ad níhilum redégit inimícos nostros. Benedícta es tu, fília, a Dómino Deo excélso, præ ómnibus muliéribus super terram. Benedíctus Dóminus, qui creávit cælum et terram, qui te diréxit in vúlnera cápitis príncipis inimicórum nostrórum; quia hódie nomen tuum ita magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum, qui mémores fúerint virtútis Dómini in ætérnum, pro quibus non pepercísti ánimæ tuæ propter angústias et tribulatiónem géneris tui, sed subvenísti ruínæ ante conspéctum Dei nostri. Tu glória Jerúsalem, tu lætítia Israel, tu honorificéntia pópuli nostri.

Graduale Ps. 44, 11-12 et 14

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam, et concupíscet rex pulchritúdinem tuam. ℣. Tota decóra ingréditur fília regis, textúræ áureæ sunt amíctus ejus.

Allelúja, allelúja. ℣. Assúmpta est María in cælum: gaudet exércitus Angelórum. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam P

Luc. 1, 41-50

In illo témpore: Repléta est Spíritu Sancto Elísabeth et exclamávit voce magna, et dixit: Benedícta tu inter muliéres, et benedíctus fructus ventris tui. Et unde hoc mihi ut véniat mater Dómini mei ad me? Ecce enim ut facta est vox salutatiónis tuæ in áuribus meis, exsultávit in gáudio

infans in útero meo. Et beáta, quæ credidísti, quóniam perficiéntur ea, quæ dicta sunt tibi a Dómino. Et ait María: Magníficat ánima mea Dóminum; et exsultávit spíritus meus in Deo salutári meo; quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ, ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. Quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus, et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum.

Credo.

Offertorium Gen. 3, 15

Inimicítias ponam inter te et mulíerem, et semen tuum et semen illíus.

Secreta

Ascéndat ad te, Dómine, nostræ devotiónis oblátio, et, beatíssima Vírgine María in cælum assúmpta intercedénte, corda nostra, caritátis igne succénsa, ad te júgiter adspírent. Per Dóminum.

Præfatio de B. Maria Virg.

Et te in Assumptióne: quæ dicitur per totam Octavam in omnibus Missis, quæ aliam Præfationem non exigant, juxta Rubricas.

Communio Luc. 1, 48-49

Beátam me dicent omnes generatiónes, quia fecit mihi magna qui potens est.

Postcommunio

Sumptis, Dómine, salutáribus sacraméntis: da, quæsumus; ut, méritis et intercessióne beátæ Vírginis Maríæ in cælum assúmptæ, ad resurrectiónis glóriam perducámur. Per Dóminum nostrum.

Concordat cum originali approbato. In fidem, etc.

Ex Secretaria Sacrorum Rituum Congregationis, die 1 Nov. 1950

L. † S. **Alfonsus Carinci,** Archiep. tit. Seleucien.
S. R. C. Secretarius.

IMPRIMATUR.

Ratisbonæ, die 3 Januarii 1951

Joseph Franz, Vic. Gen.

Ratisbonæ, sumptibus et typis Friderici Pustet
Printed in Germany

každého osobního, ale i dědičného hříchu a z jejíhož liliového těla utvořila Nejsv. Trojice tělo Bohočlověka, trpěla pod stejnou kletbou hříchu, jako druzí lidé. Prošla sice branou smrti, aby se ve všem podobala svému božskému Synu, ale je vyloučeno, aby její tělo až do soudného dne sdílelo trest smrti a hniloby, jejichž příčinou je hřích dědičný, jehož je ona jediná ze všech lidí světa prosta. O dnešním svátku se tedy všichni radujeme, že Syn Boží vzal na nebesa duši i tělo nejpokornějšího a nejčistšího stvoření, svou panenskou Matku, a že ji učinil Královnou všech andělských kůrů a všech zástupů světců. Celá dnešní bohoslužba je prodchnuta mírem a vítězoslávou.

Introitus

Gaudeámus omnes in Dómino diem festum celebrántes sub honóre beátae Maríae Vírginis: de cujus Assumptióne gaudent Ángeli, et collaúdant Fílium Dei. Ps. 44, 2. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea Regi. ℣. Glória Patri ...

Vstup

Radujme se všichni v Pánu, slavíce svátek na počest blahoslavené Marie Panny, z jejíhož Nanebevzetí radují se Andělé a vespol chválí Syna Božího. Ž. 44, 2. Srdce moje kypí slastí, dílo svoje věnuji Králi. ℣. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému...

Oratio

Famulórum tuórum, quáesumus, Dómine, delíctis ignósce: ut, qui tibi placére de áctibus nostris non valémus: Genitrícis Fílii tui, Dómini nostri, intercessióne salvémur. Qui tecum vivit et regnat.

Modlitba

Odpusť, prosíme, Pane, provinění svých služebníků, abychom, kteří se tobě skutky svými líbiti nemůžeme, spaseni byli přímluvou Rodičky Syna tvého, Pána našeho. Jenž s tebou žije...

Léctio
libri Sapiéntiae. 24, 11b-2

In ómnibus réquiem quaesívi, et in haereditáte Dómini morábor. Tunc praecépit, et dixit mihi Creátor ómnium: et qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo, et dixit mihi: In Jacob inhábita, et in Israel haereditáre,

Čtení
z knihy Sirachovcovy

U těch všem jsem hledala stálé bydliště, kde, v kterém údělu Páně bych mohla přebývat. Tehdy mi vykázal Tvůrce vesmíru stánek, a můj Průvodce mne usadil v něm. Řekl mi totiž: „V Jakubovi přebývej, v Israeli dědičný

et in eléctis meis mitte radíces. Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei haereditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea. Quasi cedrus exaltáta sum in Líbano, et quasi cypréssus in monte Sion. Quasi palma exaltáta sum in Cades, et quasi plantátio rosae in Jéricho. Quasi olíva speciósa in campis, et quasi plátanus exaltáta sum juxta aquam in platéis. Sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

měj úděl a v mých vyvolencích kořeny zapusť!" Od počátku, před věky jsem stvořena, na věky pak býti nepřestanu. Ve svatostánku před ním službu jsem konala, a byla na Sionu takubytována. V městě svatém taktéž jsem se vkořenila, v úděl Boha mého, v dědictví jeho a mezi zástupy svatých zdržuji se. Jak cedr na Libanu jsem vyvýšena, a jako cypřiš na hermonské hoře. Jak palma v Engaddi jsem vyvýšena, a jako růže štěpovaná v Jerichu; jako spanilá oliva na rovinách, a jako javor tam, kudy vody se berou. Jako skořice, jak vonný balšám voním, jak myrha výborná líbeznou vůni dávám.

Graduale
Ps. 44, 5, 11 et 12.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam, et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Audi, Fília, et vide, et inclína aurem tuam: quia concupívit Rex spéciem tuam.

Stupňový zpěv
Ž. 44, 5, 11 a 12.

Pro pravdu, mírnost a spravedlnost nechť provází tě podivuhodně pravice tvá. ℣. Slyš, Dcero, a viz a nakloň ucha svého, neboť Král zatoužil po kráse tvé.

Allelúja, allelúja. ℣. Assúmpta est María in coelum, gaudet exércitus Angelórum. Allelúja.

Aleluja, aleluja. ℣. Vzata jest Maria do nebe, radují se voje andělské. Aleluja.

Evangelium Luk. 10, 38-42 (str. 1075). Credo.

Offertorium

Assúmpta est María in

Obětování

Vzata jest Maria do ne-

coelum: gaudent Ángeli, collaudántes benedícunt Dóminum, allelúja.

be, radují se Andělé; chválí a blahoslaví vespol Pána, aleluja.

Secreta

Subvéniat, Dómine, plebi tuae Dei Genitrícis orátio: quam etsi pro conditióne carnis migrásse cognóscimus; in coelésti glória apud te pro nobis intercédere sentiámus. Per eúmdem Dóminum . . .

Tichá modlitba

Nechť přispěje, Pane, lidu tvému modlitba Rodičky Boží, abychom, ačkoliv víme, že podle zákona těla se od nás odebrala, pociťovali, že se v nebeské slávě u tebe za nás přimlouvá. Skrze téhož . . .

Preface: o Panně Marii (str. 40).

Communio. Luc. 10, 42.

Óptimam partem elégit sibi María, quae non auferétur ab ea in aetérnum.

K přijímání. Luk. 10.

Maria nejlepší stránku vyvolila, která nebude odňata od ní na věky.

Postcommunio

Mensae coeléstis partícipes effécti, implorámus cleméntiam tuam, Dómine, Deus noster: ut, qui Assumptiónem Dei Genitrícis cólimus, a cunctis malis imminéntibus, ejus intercessióne liberémur. Per eúmdem Dóminum . . .

Po přijímání

Stolu nebeského účastni se stavše, vzýváme dobrotivost tvou, Pane, Bože náš, abychom, kteří Nanebevzetí Boží Rodičky slavíme, její přímluvou od všeho hrozícího zla vysvobozeni byli. Skrze téhož Pána našeho . . .

16. srpna

Sv. Jáchima

otce blah. Panny Marie, vyznavače

Vstup Ž. 111, 9 (str. 1093).

Oratio

Deus, qui prae ómnibus Sanctis tuis beátum Jóachim Genitrícis Fílii tui patrem esse voluísti: concéde, quáesumus; ut, cujus

Modlitba

Bože, jenž jsi svatého Jáchima přede všemi svými Svatými vyvolil za otce Rodičky Syna svého, uděl, prosíme, abychom, jehož

festa venerámur, ejus quoque perpétuo patrocínia sentiámus. Per eúmdem Dóminum.

slavnost ctíme, také stále pocifovali jeho ochrany. Skrze téhož Pána našeho Ježíše Krista . . .

Epištola Sir. 31, 8-11. (str. 53*).
Stupňový zpěv Ž. 111, 9 (str. 1094).

Allelúja, allelúja. V. O Jóachim sancte, conjux Annae, pater almae Vírginis, hic fámulis confer salútis opem. Allelúja.

Aleluja, aleluja. V. O svatý Jáchyme, choti Anny, otče vznešené Panny, zde služebníkům přispěj spasnou pomocí. Aleluja.

Evangelium Mat. 1, 1-16 (str. 770).
Obětování Ž. 8, 6-7 (str. 4*).

Secreta

Súscipe, clementíssime Deus, sacrifícium in honórem sancti Patriárchae Jóachim, patris Maríae Vírginis, majestáti tuae oblátum: ut, ipso cum cónjuge sua, et beatíssima prole intercedénte, perféctam cónsequi mereámur remissiónem peccatórum, et glóriam sempitérnam. Per Dóminum.

Tichá modlitba

Přijmi, nejmilostivější Bože, oběť přinesenou velebnosti tvé na počest svatého Patriarchy Jáchima, otce Marie Panny, abychom na přímluvu jeho a choti jeho i nejblahoslavenějšího dítěte zasloužili si dosáhnouti úplného odpuštění hříchů a věčné slávy. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Preface: o Panně Marii (str. 40).
K přijímání Luk. 12, 42 (str. 43*).

Postcommunio

Quáesumus, omnípotens Deus: ut per haec sacraménta, quae súmpsimus, intercedéntibus méritis et précibus beáti Jóachim Patris Genitrícis dilécti Fílii tui, Dómini nostri Jesu Christi, tuae grátiae in praesénti et aetérnae glóriae in futúro partícipes esse mereámur. Per eúmdem Dóminum . .

Po přijímání

Prosíme, všemohoucí Bože, abychom skrze tyto svátosti, které jsme přijali, přímluvnými zásluhami a prosbami svatého Jáchima, otce Rodičky milovaného Syna tvého, Pána našeho Ježíše Krista, zasloužili si státi se účastnými nyní tvé milosti a v budoucnu věčné slávy. Skrze téhož Pána . . .

17. srpna

Sv. Hyacinta

vyznavače, † 1257 v Krakově

Mše „Os justi" (str. 53*), vyjímaje:

Připomínka oktávu Nanebevzetí P. Marie (str. 1101) a oktávu sv. Vavřince:

Oratio

Excita, Dómine, in Ecclésia tua Spíritum, cui beátus Lauréntius Levíta servívit: ut, eódem nos repléti, studeámus amáre quod amávit, et ópere exercére quod docuit. Per Dóminum . . . in unitáte ejúsdem . . .

Modlitba

Vzbuď, Pane, v Církvi své Ducha, jemuž sloužil svatý jáhen Vavřinec, abychom, jím naplněni jsouce, snažili se milovati, co miloval a skutky plniti, čemu učil. Skrze Pána . . . v jednotě téhož Ducha Svatého Bůh . . .

Připomínka oktávu Nanebevzetí P. Marie (str. 1103) a oktávu sv. Vavřince:

Secreta

Sacrifícium nostrum tibi, Dómine, quaésumus, beáti Laurentii precátio sancta concíliet: ut, cujus honóre sollémniter exhibétur, ejus méritis efficiátur accéptum. Per Dóminum.

Tichá modlitba

Oběť naši, Pane, prosíme, nechť ti dokonalá přímluva svatého Vavřince učiní příjemnou, aby k jehož cti je slavně přinášena, toho zásluhami stala se libou. Skrze Pána . . .

Preface: o Panně Marii (str. 40).

Připomínka oktávu Nanebevzetí P. Marie (str. 1103) a oktávu sv. Vavřince:

Postcommunio

Súplices te rogámus, omnípotens Deus: ut, quos donis coeléstibus satiásti, intercedénte beáto Lauréntio Mártyre tuo, perpétua protectióne custódias. Per Dóminum . . .

Po přijímání

Snažně tě prosíme, všemohoucí Bože, abys ty, které jsi nebeskými dary nasytil, na přímluvu svatého Vavřince, mučedníka svého, ustavičnou střežil ochranou. Skrze Pána . . .

18. srpna

Sv. Agapita

mučedníka, † 275 v Präneste

Mše „Laetabitur" (str. 16*).

Oratio	Modlitba
Laetétur Ecclésia tua, Deus, beáti Agapíti Mártyris tui confísa suffrágiis: atque ejus précibus gloriósis et devóta permáneat, et secúra consístat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum..	Bože, nechť se raduje Církev tvá, spoléhajíc na ochranu svatého Agapita, mučedníka tvého, a nechť jeho slavnými přímluvami i v oddanosti setrvá i v bezpečnosti meškâ. Skrze Pána našeho...

Druhé modlitby: Připom. Nanebevzetí P. Marie (str. 1101 atd.). Evangelium Jan 12, 24-26 (str. 834). Credo.

Secreta	Tichá modlitba
Súscipe, Dómine, múnera, quae in ejus tibi sollemnitáte deférimus, cujus nos confídimus patrocínio liberári. Per Dóminum..	Přijmi, Pane, dary, které ti přinášíme o slavnosti toho, jehož ochranou doufáme ve své vysvobození. Skrze Pána našeho...

Preface: o Panně Marii (str. 40).

Postcommunio	Po přijímání
Satiásti, Dómine, famíliam tuam munéribus sacris: ejus, quaésumus, semper intervéntione nos réfove, cujus sollémnia celebrámus. Per Dóminum..	Pane, nasytil jsi rodinu svou svatými dary; prosíme, občerstvi nás přímluvou toho, jehož svátek slavíme. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

19. srpna

Sv. Jana Eudesa

vyznavače, † 1680 v Caen

Mše „Os justi" (str. 53*), vyjímaje:

Oratio	Modlitba
Deus, qui beátum Joánnem, Confessórem tuum,	Bože, jenž jsi svatého Jana, vyznavače svého, k

21-8

Die 3 Septembris

S. PII X PAPÆ ET CONFESSORIS

Duplex

Introitus Ps. 88, 20-22

Extuli eléctum de pópulo, óleo sancto meo unxi eum: ut manus mea sit semper cum eo, et bráchium meum confírmet eum. Ps. ibid., 2 Grátias Dómini in ætérnum cantábo: per omnes generatiónes annuntiábo fidelitátem tuam ore meo. ℣. Glória Patri.

Oratio

Deus, qui ad tuéndam cathólicam fidem, et univérsa in Christo instauránda sanctum Pium, Summum Pontíficem, cælésti sapiéntia et apostólica fortitúdine replevísti: concéde propítius; ut, ejus institúta et exémpla sectántes, prémia consequámur ætérna. Per eúndem Dóminum nostrum.

Léctio Epístolæ
beáti Pauli Apóstoli
ad Thessalonicénses
1 Thess. 2, 2-8

Fratres: Fidúciam habúimus in Deo nostro loqui ad vos evangélium Dei in multa sollicitúdine. Exhortátio enim nostra non de erróre neque de immundítia neque in dolo; sed, sicut probáti sumus a Deo ut crederétur nobis evangélium, ita lóquimur; non quasi homínibus placéntes, sed Deo qui probat corda nostra. Neque enim aliquándo fúimus in sermóne adulatiónis, sicut scitis, neque in occasióne avarítiæ, Deus testis est, nec quæréntes ab homínibus glóriam neque a vobis neque ab áliis. Cum possémus vobis óneri esse ut Christi apóstoli, sed facti sumus párvuli in médio vestrum, tamquam si nutrix fóveat fílios suos. Ita desiderántes vos, cúpide volebámus trádere vobis non solum evangélium Dei, sed étiam ánimas nostras, quóniam caríssimi nobis facti estis.

Graduale Ps. 39, 10-11

Annuntiávi justítiam in cœtu magno; ecce lábia mea non cohíbui: Dómine, tu nosti. ℣. Justítiam tuam non abscóndi in corde meo; fidelitátem tuam et auxílium tuum narrávi. Allelúja, allelúja. ℣. Ps. 22, 5-6 Paras mihi mensam, inúngis óleo caput meum, calix meus ubérrimus est. Allelúja.

In Missis votivis post Septuagesimam, omissis Allelúja et Versu sequenti, dicitur

Tractus Ps. 131, 16-18

Sacerdótes ejus índuam salúte, et sancti ejus exsultántes exsultábunt. ℣. Illic David suscitábo cornu, parábo lucérnam uncto meo. ℣. Inimícos ejus índuam confusióne, super ipsum autem fulgébit diadéma meum.

Tempore autem Paschali omittitur Graduale, et ejus loco dicitur:

Allelúja, allelúja. ℣. Ps. 22, 5-6 Paras mihi mensam, inúngis óleo caput meum, calix meus ubérrimus est. Allelúja. ℣. Ps. 25, 8 Dómine, díligo habitáculum domus tuæ et locum tabernáculi glóriæ tuæ. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem Joann. 21, 15-17

In illo témpore: Dixit Jesus Simóni Petro: Simon Joánnis, díligis me plus his? Dicit ei: Etiam, Dómine, tu scis quia amo te. Dicit ei: Pasce agnos meos. Dicit ei íterum: Simon Joánnis, díligis me? Ait illi: Etiam, Dómine, tu scis quia amo te. Dicit ei: Pasce agnos meos. Dicit ei tértio: Simon Joánnis, amas me? Contristátus est Petrus, quia dixit ei tértio: Amas me? et dixit ei: Dómine, tu ómnia nosti; tu scis quia amo te. Dixit ei: Pasce oves meas.

Offertorium Ps. 33, 12

Veníte, fílii, audíte me; timórem Dómini docébo vos.

Secreta

Oblatiónibus nostris, quæsumus, Dómine, benígne suscéptis, da nobis, ut hæc divína mystéria, sancto Pio Summo Pontífice intercedénte, sincéris tractémus obséquiis et fidéli mente sumámus. Per Dóminum nostrum.

Communio Joann. 6, 56-57

Caro mea vere est cibus, et sanguis meus vere est potus. Qui mandúcat meam carnem et bibit meum sánguinem, in me manet et ego in illo.

Postcommunio

Mensæ cæléstis virtúte refécti, quæsumus, Dómine, Deus noster: ut, interveniénte sancto Pio Summo Pontífice, fortes efficiámur in fide, et in tua simus caritáte concórdes. Per Dóminum nostrum.

Approbatio. Concordat cum originali approbato.
Ratisbonæ, die 30 Aprilis 1955 J. Baldauf, *Vic. gen.*

Ratisbonæ, sumptibus et typis Friderici Pustet Printed in Germany

ad cultum sacrórum Córdium Jesu et Maríae rite promovéndum, mirabíliter inflammásti, et per eum novas in Ecclésia tua famílias congregáre voluísti: praesta, quáesumus; ut, cujus pia mérita venerámur, virtútum quoque instruámur exémplis. Per eúndem Dóminum . . .

šíření úcty k svatým Srdcím Ježíše a Marie zázračně roznítil a skrze něho chtěl nové rodiny v Církvi své shromážditi, uděl, prosíme, abychom, jehož zásluhy ctíme, také příklady ctností poučeni byli. Skrze téhož Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou žije..

Připomínka Nanebevzetí P. Marie (str. 1101 atd.). Credo. Preface: o Panně Marii (str. 40).

20. srpna

Sv. Bernarda

opata a Učitele Církve, † 1153 v Clairvaux

Mše sv. „In medio" (str. 48*).

Epištola (str. 52*).
Připomínka Nanebevzetí P. Marie (str. 1101 atd.). Credo.
Preface: o Panně Marii (str. 40).

21. srpna

Sv. Jany Františky Frémiot z Chantal

vdovy, † 1641 v Moulins

Mše sv. „Cognovi" (str. 85*), vyjímaje:

Oratio

Omnípotens et miséricors Deus, qui beátam Joánnam Francíscam, tuo amóre succénsam, admirábili spíritus fortitúdine per omnes vitae sémitas in via perfectiónis donásti, quique per illam illustráre Ecclésiam tuam nova prole voluísti: ejus méritis et précibus concéde; ut, qui infirmitátis nostrae cónscii de tua virtúte confídimus,

Modlitba

Všemohoucí a milosrdný Bože, jenž jsi svatou Janu Františku, láskou k tobě zapálenou, po všech stezkách života na cestě dokonalosti obdivuhodnou silou ducha obdařil, a jenž jsi skrze ni chtěl Církev svou okrášliti novým Řádem, uděl pro její zásluhy a na její přímluvu, abychom, kteří si vědomi jsouce své slabosti v tvou sílu

coeléstis grátiae auxílio, cuncta nobis adversántia vincámus. Per Dóminum nostrum ...

doufáme, za pomoci nebeské milosti všecko nepřátelské přemohli. Skrze Pána našeho ...

Připomínka Nanebevzetí P. Marie (str. 1101).

Secreta

Illo nos amóris igne, quáesumus, Dómine, haec hóstia salutáris inflámmet, quo beátae Joánnae Francíscae cor veheménter incéndit, et flammis adússit aetérnae caritátis. Per Dóminum nostrum ...

Tichá modlitba

Prosíme, Pane, aby nás tato spasná oběť oním ohněm lásky zanítila, jímž srdce svaté Jany Františky mocně zapálila a plameny sežehla věčné lásky. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

Připomínka Nanebevzetí P. Marie (str. 1103).
Preface: o Panně Marii (str. 40).

Postcommunio

Spíritum nobis, Dómine, tuae caritátis infúnde: ut, quos coeléstis panis virtúte satiásti, beáta Joánna Francísca intercedénte, fácias terréna despícere, et te solum Deum pura mente sectári. Per Dóminum ...

Po přijímání

Vlej v nás, Pane, ducha své lásky, abys těm, jež jsi silou nebeského chleba nasytil, na přímluvu svaté Jany Františky dal pozemským pohrdati a po tobě, jediném Bohu, čistou myslí dychtiti. Skrze Pána.

Připomínka Nanebevzetí P. Marie (str. 1103).

22. srpna

Oktáv Nanebevzetí blah. Panny Marie

Mše „Gaudeamus" (str. 1101), vyjímaje:

Připomínka sv. Timotea atd.:

Oratio

Auxílium tuum nobis, Dómine, quaesumus, placátus impénde: et intercedéntibus beátis Martýribus tuis Timótheo, Hippólyto, et Symphoriáno, dexteram super nos tuae propitiatiónis exténde. Per Dóminum nostrum ...

Modlitba

Pomoc svou nám, Pane, prosíme, usmířen prokaž, a na přímluvu svatých mučedníků svých Timotea, Hippolyta a Symforiana vztáhni nad nás pravici svého milosrdenství. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého ...

Připomínka svatých mučedníků:
Tichá modlitba (str. 76*).

Postcommunio

Divíni múneris largitáte satiáti, quáesumus, Dómine, Deus noster: ut, intercedéntibus sanctis Martýribus tuis Timótheo, Hippólyto, et Symphoriáno, in ejus semper participatióne vivámus. Per Dóminum nostrum ...

Po přijímání

Božského daru štědrostí nasyceni jsouce, prosíme, Pane, Bože náš, abychom na přímluvu svatých mučedníků tvých Timotea, Hippolyta a Symforiana v účasti na něm stále žíti mohli. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ..

23. srpna

Sv. Filipa Benicia

vyznavače, † 1285 v Todi

Mše „Justus" (str. 56*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui per beátum Philíppum Confessórem tuum, exímium nobis humilitátis exémplum tribuísti: da fámulis tuis, próspera mundi ex ejus imitatióne despícere, et coeléstia semper inquírere. Per Dóminum ...

Modlitba

Bože, jenž jsi nám skrze svatého Filipa, vyznavače svého, udělil neobyčejný příklad pokory, dej služebníkům svým, aby, následujíce jej, statky světa pohrdali a hledali stále nebeské. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

Připomínka svatvečera sv. Bartoloměje (str. 1*).

23. srpna

Svatvečer sv. Bartoloměje

Apoštola

Mše „Ego autem" (str. 1*).

Připomínka ke cti Panny Marie (str. 554) a za Církev nebo Papeže (str. 46-50).

24. srpna

Sv. Bartoloměje

Apoštola

Vstup Ž. 138, 17 (str. 756).

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui hujus diéi venerándam sactámque laetítiam in beáti Apóstoli tui Bartholomaei festivitáte tribuísti: da Ecclésiae tuae, quaésumus, et amáre quod crédidit, et praedicáre quod dócuit. Per Dóminum . . .

Modlitba

Všemohoucí věčný Bože, jenž jsi tomuto dni udělil ctihodnou a svatou radost ze svátku svatého Apoštola svého Bartoloměje, dej Církvi své, prosíme, aby milovala, v co věřil, a hlásala, čemu učil. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Léctio

Epístolae beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios 1. cap. 12, 27—31.

Fratres: Vos estis corpus Christi, et membra de membro. Et quosdam quidem pósuit Deus in Ecclésia primum Apóstolos, secúndo Prophétas, tértio Doctóres, deínde virtútes, exínde grátias curatiónum, opitulatiónes, gubernatiónes, génera linguárum, interpretatiónes sermónum. Numquid omnes Apóstoli? numquid omnes Prophétae? numquid omnes Doctóres? numquid omnes virtútes? numquid omnes grátiam habent curatiónum? numquid omnes linguis loquúntur? numquid omnes interpretántur? Aemulámini autem charísmata melióra.

Čtení

z prvního listu sv. Apoštola Pavla ke Korintským 12, 27—31.

Bratři, vy jste tělem Kristovým a údy z údu jeho. A některé Bůh ustanovil v církvi předně Apoštoly, za druhé proroky, za třetí učiteli; potom udělil moci divotvorné, potom dary uzdravování, pomáhání, vedení správy, rozličnost jazyků, vykládání řečí. Zdaliž jsou všickni Apoštoly? Zdali všickni proroky? Zdali všickni učiteli? Činí-li všickni divy? Mají-li všickni dar uzdravování? Zdaliž všickni mluví jazyky? Zdali všickni vykládají? Horlete však o dary lepší.

Všichni máme v Církvi Bohem určený úkol, ať už to jsou úřady v ní, nebo jenom povinnost dávati druhým příklad svým vzorným životem.

Stupňový zpěv Ž. 44, 17 a 18 (str. 756).

Allelúja, allelúja ℣. Te gloriósus Apostolórum chorus laudat, Dómine. Allelúja.

Aleluja, aleluja. ℣. Tebe, Pane, chválí slavný zástup Apoštolů. Aleluja.

† Sequéntia sancti Evangélii secúndum Luc. c. 6.

In illo témpore: Éxiit Jesus in montem oráre, et erat pernóctans in oratióne Dei. Et cum dies factus esset, vocávit discípulos suos: et elégit duódecim ex ipsis (quos et Apóstolos nominávit): Simónem, quem cognominávit Petrum, et Andréam fratrem ejus, Jacóbum et Joánnem, Philíppum et Bartholomaeum, Matthaeum et Thomam, Jacóbum Alphaei et Simónem, qui vocátur Zelótes, et Judam Jacóbi, et Judam Iscariótem, qui fuit próditor. Et descéndens cum illis, stetit in loco campéstri, et turba discípulorum ejus, et multitúdo copiósa plebis ab omni Judaea, et Jerúsalem, et marítima, et Tyri, et Sidónis, qui vénerant, ut audírent eum, et sanaréntur a languóribus suis. Et qui vexabántur a spirítibus immúndis, curabántur. Et omnis turba quaerébat eum tángere, quia virtus de illo exíbat, et sanábat omnes.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše 6, 12—19.

Za onoho času Pán Ježíš vyšel na horu se pomodlit a přes noc trval na modlitbě k Bohu. A když se rozednilo, povolal k sobě učedníky své a vyvolil z nich dvanácte, jež také Apoštoly nazval: Šimona, jemuž dal jméno Petr, a Ondřeje, bratra jeho, Jakuba a Jana, Filipa a Bartoloměje, Matouše a Tomáše, Jakuba syna Alfeova, a Šimona, jenž slove Horlivec, a Judu bratra Jakubova, a Jidáše Iškariotského, jenž se stal zrádcem. A sestoupiv s nimi, stanul na rovině, jakož i zástup učeníků jeho a četné množství lidu ze všeho Judska i z Jerusalema a z přímořské kraje tyrské a sidonské, kteří přišli, aby jej poslechli a byli uzdraveni od neduhů svých. A byli uzdravováni také ti, kteří byli trápeni od duchů nečistých. A veškeren zástup hledal se ho dotknouti, neboť moc vycházela od něho a uzdravovala všecky.

Et dicitur Credo.

Následuje Credo.

Obětování Ž. 138, 17 (str. 757).

Secreta

Beáti Apóstoli tui Bartholomaei sollémnia recenséntes, quaésumus, Dómine: ut ejus auxílio tua benifícia capiámus, pro qua tibi laudis hóstia immolámus. Per Dóminum.

K přijímání Mat. 19, 28 (str. 866).

Postcommunio

Sumptum, Dómine, pignus redemptiónis aetérnae, sit nobis, quaésumus, interveniénte beáto Bartholomaeo Apóstolo tuo, vitae praeséntis auxílium páriter et futúrae. Per Dóminum . . .

Tichá modlitba

Konajíce slavnost svatého Apoštola tvého Bartoloměje, prosíme, Pane, abychom přispěním toho získali tvá dobrodiní, k jehož cti přinášíme ti oběť chvály. Skrze Pána . . .

Po přijímání

Přijatá záruka věčného vykoupení, Pane, prosíme, budiž nám na přímluvu svatého Bartoloměje, Apoštola tvého, pomocí pro nynější i budoucí život. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

25. srpna

Sv. Ludvíka

krále a vyznavače, † 1270 u Tunisu

Mše sv. „Os justi" (str. 60*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui beátum Ludovícum Confessórem tuum, de terréno regno ad coeléstis regni glóriam transtulísti: ejus, quaésumus, méritis et intercessióne, Regis regum Jesu Christi, Fílii tui, fácias nos esse consórtes. Qui tecum vivit et regnat in unitáte . . .

Modlitba

Bože, jenž jsi svatého Ludvíka, vyznavače svého, přenesl z pozemského království do slávy nebeského království, prosíme, abys nás pro jeho zásluhy a na jeho přímluvu učinil společníky Krále králů, Ježíše Krista, Syna tvého. Jenž s tebou žije a kraluje.

Epištola Moudr. 10, 10-14 (str. 13*).

† Seq. sancti Evang. sec. Lucam. c. 19, 12-26.

In illo témpore: Dixit

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 19, 12-26.

Za onoho času pravil

Jesus discípulis suis parábolam hanc: Homo quidam nóbilis ábiit in regiónem longínquam accípere sibi regnum, et revérti. Vocátis autem decem servis suis, dedit eis decem mnas, et ait ad illos: Negotiámini dum vénio. Cives autem ejus óderant eum: et misérunt legatiónem post illum, dicéntes: Nólumus hunc regnáre super nos. Et factum est, ut redíret accépto regno: et jussit vocári servos, quibus dedit pecúniam, ut sciret quantum quisque negotiátus esset. Venit autem primus, dicens: Dómine, mna tua decem mnas acquisívit. Et ait illi: Euge bone serve, quia in módico fuísti fidélis, eris potestátem habens super decem civitátes. Et alter venit, dicens: Dómine, mna tua fecit quinque mnas. Et huic ait: Et tu esto super quinque civitátes. Et alter venit, dicens: Dómine, ecce mna tua, quam hábui repósitam in sudário: tímui enim te, quia homo austérus es: tollis quod non posuísti, et metis quod non seminásti. Dicit ei: De ore tuo te júdico, serve nequam. Sciébas quod ego homo austérus sum, tollens quod non pósui, et metens quod non semináv: et

Ježíš učeníkům svým toto podobenství: „Jeden člověk urozený odebral se do daleké krajiny, aby ujal pro sebe království a opět se vrátil. Povolav však deset služebníků svých, dal jim deset hřiven a řekl jim: ‚Těžte jimi, dokavad nepřijdu.' Ale spoluobčané jeho nenáviděli ho a poslali za ním poselství se vzkazem: ‚Nechceme, aby tento kraloval nad námi.' Když se tedy vrátil, obdržev království, dal povolati k sobě ony služebníky, kterým byl dal peníze, aby zvěděl, kolik každý vytěžil. I přišel první a řekl: ‚Pane, hřivna tvá vyzískala deset hřiven.' A on řekl jemu: ‚Dobře, služebníku dobrý, že jsi byl nad málem věrný, měj moc nad desíti městy.' A přišel druhý, řka: ‚Pane, hřivna tvá vyzískala pět hřiven.' A i tomu řekl: ‚Také ty buď nad pěti městy.' A jiný přišel a řekl: ‚Pane, tu jest hřivna tvá, kterou jsem měl uloženou v šátku; neboť bál jsem se tebe, poněvadž jsi člověk přísný: bereš, čeho jsi nepoložil, a žneš, čeho jsi nerozsel.' Dí jemu: ‚Z úst tvých tě soudím, služebníku špatný. Věděl jsi, že já jsem člověk přísný, bera, čeho jsem nepoložil, a žna,

quare non dedísti pecúniam meam ad mensam, ut ego véniens, cum usúris útique exegíssem illam? Et adstántibus dixit: Auférte ab illo mnam, et date illi, qui decem mnas habet. Et dixérunt ei: Dómine, habet decem mnas. Dico autem vobis, quia omni habénti dábitur, et abundábit: ab eo autem, qui non habet, et quod habet, auferétur ab eo.

Secreta

Praesta, quáesumus, omnípotens Deus: ut, sicut beátus Ludovícus Conféssor tuus, spretis mundi oblectaméntis, soli Regi Christo placére stúduit; ita ejus orátio nos tibi reddat accéptos. Per eúmdem Dóminum . . .

Postcommunio

Deus, qui beátum Confessórem tuum Ludovícum mirificásti in terris, et gloriósum in coelis fecísti: eúmdem, quáesumus, Ecclésiae tuae constítue defensórem. Per Dóminum . .

čeho jsem nerozsel? I proč jsi nedal peněz mých do peněžny, abych já přijda vybral je i s úrokem?' A řekl těm, kteří tu stáli: ‚Vezměte od něho hřivnu a dejte tomu, který má deset hřiven.' I řekli mu: ‚Pane, má deset hřiven.' ‚Pravím vám, že každému, kdo má, bude dáno, tomu pak, kdo nemá, bude odňato i to, co má.'"

Tichá modlitba

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, aby, jako svatý Ludvík, vyznavač tvůj, povrhnuv rozkošemi světa, snažil se líbiti se jedinému Králi Kristu, tak nás jeho přímluva učinila tobě příjemnými. Skrze téhož Pána našeho . . .

Po přijímání

Bože, jenž jsi svatého vyznavače svého Ludvíka učinil obdivuhodným na zemi a slavným na nebi, ustanov jej, prosíme, za obránce své Církve. Skrze Pána našeho . . .

25. srpna

Přenesení ostatků sv. Vojtěcha biskupa

Sv. Gaudence a pěti Bratří mučedníků

Mše sv. „Intret" (str. 21*).

Introitus

Gaudeámus omnes in Dómino, diem festum celebrántes translatiónis beatórum Mártyrum: de quorum passióne gáudent Ángeli et collaúdant Fílium Dei. Ps. 32, 1. Exsultáte, justi, in Dómino: rectos decet collaudátio. ℣. Glória Patri . . .

Oratio

Concéde, quáesumus, plebi tuae, omnípotens Deus: ut, quae sanctórum tuórum Adalbérti, Gaudéntii et Benedícti cum Frátribus translatióne laetátur in terris; eorúndem aetérna societáte perfruátur in caelis. Per Dóminum nostrum . . .

Vstup

Radujme se všichni v Pánu, oslavujíce svátek přenesení svatých mučedníků, z jejichž utrpení radují se Andělé a chválí Syna Božího. Ž. 32, 1. Plesejte, spravedliví, v Pánu; dobrým přísluší chváliti. ℣. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému . . .

Modlitba

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, lidu svému, aby, jenž se raduje na zemi z přenesení svatých tvých Vojtěcha, Gaudence a Benedikta s bratřími, požíval jejich věčné společnosti v nebi. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Připomínka sv. Ludvíka (viz předchozí mši sv.).

26. srpna

Sv. Zefyrina

papeže a mučedníka, † 217 v Římě

Mše „Sacerdotes Dei" (str. 9*).

Oratio

Praesta, quáesumus, omnípotens Deus: ut beáti Zephyríni Mártyris tui atque Pontíficis, cujus gaudémus méritis, instruámur exémplis. Per Dóminum . .

Modlitba

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, abychom se řídili příklady svatého Zefyrina, mučedníka tvého a biskupa, z jehož zásluh se radujeme. Skrze Pána . .

27. srpna

Sv. Josefa Kalasanského

vyznavače, † 1648 v Římě

Introitus. Ps. 33, 12.

Veníte, fílii, audíte me: timórem Dómini docébo vos. Ps. ib., 2. Benedícam Dóminum in omni témpore: semper laus ejus in ore meo. V. Glória Patri et Filio . . .

Vstup. Ž. 33, 12.

Pojďte, synové, poslyšte mne, bázni Boží budu vás učiti. Ž. tamt. 2. Dobrořečiti budu Pánu v každé době, vždy bude v ústech mých chvála jeho. V. Sláva Otci . . .

Oratio

Deus, qui per sanctum Joséphum Confessórem tuum, ad erudiéndam spíritu intelligéntiae ac pietátis juventútem, novum Ecclésiae tuae subsídium providére dignátus es: praesta, quáesumus, nos ejus exémplo et intercessióne, ita fácere et docére, ut praemia consequámur aetérna. Per Dóminum . . .

Modlitba

Bože, jenž jsi skrze svatého Josefa, vyznavače svého, k vychování mládeže v duchu vědy a zbožnosti ráčil Církvi své nové pomocníky opatřiti, uděl, prosíme, abychom po jeho příkladu a na jeho přímluvu tak jednali a učili, bychom dosáhli odplaty věčné. Skrze Pána našeho Ježíse Krista . . .

Epištola Moudr. 10, 10-14 (str. 13*).
Stupňový zpěv Ž. 36, 30-31 (str. 59*).
Aleluja, aleluja. V. Jak. 1, 12 (str. 54*).
Evangelium Mat. 18, 1-5 (str. 954).

Offertorium. Ps. 10, 17.

Desidérium paúperum exaudívit Dóminus: praeparatiónem cordis eórum audívit auris tua.

Obětování Ž. 10, 17.

Hospodin vyslyšel toužebnou žádost utištěných; ucho tvé slyšelo srdečné přání jejich.

Secreta

Altáre tuum, Dómine, munéribus cumulámus oblátis: ut ejus nobis fiant supplicatióne propítia, cujus nos donásti patrocínio adjuvári. Per Dóminum . .

Tichá modlitba

Na oltáře tvé, Pane, hromadíme obětní dary, aby nám vymohly milost na přímluvu toho, jehož ochranou jsi nám dal pomoci. Skrze Pána . . .

Communio. Marc. 10, 14.

Sínite párvulos veníre ad me, et ne prohibuéritis eos: tálium est enim regnum Dei.

K přijímání. Mark. 10.

Nechte maličkých přijíti ke mně a nebraňte jim; takových jest království Boží.

Postcommunio

Sanctificáti, Dómine, salutári mystério, quáesumus: ut, intercedénte sancto Josépho Confessóre tuo, ad majus semper proficiámus pietátis incremèntum. Per Dóminum . . .

Po přijímání

Posvěceni jsouce, Pane, spasným tajemstvím, prosíme, abychom na přímluvu svatého Josefa, vyznavače tvého, stále více pokračovali v růstu zbožnosti. Skrze Pána . . .

28. srpna

Sv. Augustina

biskupa, vyznavače a Učitele Církve † 430 v Hippo v Africe

Mše sv. „In medio" (str. 48*).

Oratio

Adésto supplicatiónibus nostris, omnípotens Deus: et quibus fidúciam sperándae pietátis indúlges, intercedénte beáto Augustíno Confessóre tuo atque Pontífice, consuétae misericórdiae tribue benígnus efféctum. Per Dóminum nostrum . . .

Modlitba

Přispěj snažným prosbám našim, všemohoucí Bože, a jimž dáváš pevnou naději ve svou otcovskou lásku, na přímluvu svatého Augustina, vyznavače svého a biskupa, uděl nám dobrotivě účinek obvyklého milosrdenství svého. Skrze Pána . .

Připomínka sv. Hermesa, mučedníka:

Oratio

Deus, qui beátum Hermétem Mártyrem tuum virtúte constántiae in passióne roborásti: ex ejus

Modlitba

Bože, jenž jsi svatého Hermesa, mučedníka svého, upevnil silou vytrvalosti v mukách, uděl nám,

nobis imitatióne tríbue, pro amóre tuo próspera mundi despícere, et nulla ejus advérsa formidáre. Per Dóminum . . .

abychom po jeho příkladu z lásky k tobě pohrdali prospěchem světa a nebáli se žádného jeho protivenství. Skrze Pána . . .

Graduale. Ps. 36,30-31.

Os justi meditábitur sapiéntiam, et lingua ejus loquétur judícium. ℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus: et non supplantabúntur gressus ejus.

Stupňový zpěv. Ž. 36.

Ústa spravedlivého pronášejí moudrost a jazyk jeho mluví to, co pravé jest. ℣. Zákon Boha je v srdci jeho; proto nekolísají se kroky jeho.

Aleluja, atd. (str. 797).
Připomínka sv. Hermesa:

Secreta

Sacrifícium tibi, Dómine, laudis offérimus in tuórum commemoratióne Sanctórum: da, quáesumus, ut, quod illis cóntulit glóriam, nobis prosit ad salútem. Per Dóminum . .

Tichá modlitba

Přinášíme ti, Pane, oběť chvály na památku tvých Svatých, dej prosíme, aby to, co jim vyneslo slávu, nám prospělo k spáse. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Připomínka sv. Hermesa:

Postcommunio

Repléti, Dómine, benedictióne coelésti, quáesumus, cleméntiam tuam: ut, intercedénte beáto Herméte Mártyre tuo, quae humíliter gérimus, salúbriter sentiámus. Per Dóminum nostrum . . .

Po přijímání

Naplněni jsouce, Pane, nebeským požehnáním, prosíme milostivost tvou, abychom na přímluvu svatého Hermesa, mučedníka tvého, co pokorně konáme, to spasitelně pocítili. Skrze Pána našeho . . .

29. srpna

Stětí sv. Jana Křtitele

Vstup Ž. 118, 46-47 (str. 63*).

Oratio

Sancti Joánnis Baptístae praecursóris et Mártyris tui, quaesumus, Dómine, veneránda festivitas salutáris auxílii nobis praestet efféctum. Qui vivis et regnas . .

Modlitba

Prosíme, Pane, nechť ctihodná slavnost svatého Jana Křtitele, předchůdce a mučedníka tvého udělí nám účinek spasitelné pomoci. Jenž žiješ a kraluješ s Bohem Otcem . . .

Připomínka sv. Sabiny (str. 64*).

Léctio
Jeremíae Prophétae
cap. 1. 17-19.

In diébus illis: Factum est verbum Dómini ad me, dicens: Accínge lumbos tuos, et surge, et lóquere ad Juda ómnia, quae ego praecípio tibi. Ne formídes a fácie eórum: nec enim timére te fáciam vultum eórum. Ego quippe dedi te hódie in civitátem munítam, et in colúmnam férream, et in murum aereum, super omnem terram, régibus Juda, princípibus ejus, et sacerdótibus, et pópulo terrae. Et bellábunt advérsum te, et non praevalébunt: quia ego tecum sum, ait Dóminus, ut líberem te.

Čtení
z proroka Jeremiáše
1, 17-19.

V těch dnech oslovil mne Hospodin a řekl: „Přepásej bedra svá a vstaň a mluv ke kmeni Judskému vše, co budu tobě ukládati; nelekej se tváře jejich, nedopustím, abys se jich bál. Já totiž činím z tebe dnes pevnost, železný sloup a bronzovou zeď veškeré říši, judským králům, knížatům jejich, kněžím i lidu. Budou bojovat proti tobě, avšak vrchu nenabudou; jáť budu s tebou“ — praví Hospodin — „abych vysvobodil tebe!“

Stupňový zpěv Ž. 91, 13 a 14 atd. (str. 54*).

†Sequéntia sancti Evangélii sec. Marcum c. 6, 17-29.

In illo témpore: Misit Heródes, ac ténuit Joánnem, et vinxit eum in cárcere propter Herodíadem uxórem Philíppi fratris sui, quia dúxerat eam. Dicébat enim Joánnes Heródi: Non licet tibi habére

† Slova sv. Evangelia podle Marka. 6, 17—29.

Za onoho času Herodes dal Jana zatknouti a vsaditi do žaláře pro Herodiadu, manželku bratra svého Filipa, poněvadž ji pojal za manželku. Neboť Jan říkával Herodovi: „Není dovoleno tobě míti man-

uxórem fratris tui. Heródias autem insidiabátur illi, et volébat occídere eum, nec póterat. Heródes enim metuébat Joánnem, sciens eum virum justum et sanctum: et custodiébat eum, et audíto eo multa faciébat, et libénter eum audiébat. Et cum die opportúnus accidísset, Heródes natális sui coenam fecit princípibus, et tribúnis, et primis Galilaeae. Cumque introísset fília ipsíus Herodíadis, et saltásset, et placuísset Heródi, simúlque recumbéntibus; rex ait puéllae: Pete a me quod vis, et dabo tibi: et jurávit illi: Quia quidquid petíeris, dabo tibi, licet dimídium regni mei. Quae cum exísset, dixit matri suae: Quid petam? At illa dixit: Caput Joánnis Baptístae. Cumque introísset statim cum festinatióne ad regem, petívit, dicens: Volo, ut prótinus des mihi in disco caput Joánnis Baptístae. Et contristátus est rex propter jusjurándum: et propter simul discumbéntes nóluit eam contristáre: sed misso spiculatóre, praecépit affére caput ejus in disco. Et decollávit eum in cárcere, et áttulit caput ejus in disco: et dedit illud puéllae, et

želku bratra tvého." Herodias pak nevražila na něho a chtěla jej usmrtiti, ale nemohla, neboť Herodes bál se Jana, věda, že to jest muž spravedlivý a svatý; i chránil ho a mnoho činil vyslechnuv jej, a rád ho poslouchal. Přišel však den příhodný: Herodes učinil v den svých narozenin hostinu svým velmožům a plukovníkům i předním mužům galilejským. Když pak tam vešla dcera té Herodiady a tančila, i zalíbila se Herodovi i těm, kteří s ním stolovali, král řekl dívce: „Požádej mě, zač chceš, a dám tobě." A přisáhl jí: „Začkoli požádáš, dám tobě, byť to byla polovice mého království." Ona pak vyšla a řekla matce své: „Zač mám požádati?" A ta řekla: „Za hlavu Jana Křtitele." I vrátila se s chvatem ke králi a prosila ho řkouc: „Chci, abys mi dal ihned na míse hlavu Jana Křtitele." I zarmoutil se král; pro přísahu však a pro ty, kteří s ním stolovali, nechtěl ji oslyšeti, ale poslav hned vojína tělesné stráže, rozkázal přinésti hlavu jeho. I stal jej v žaláři a přinesl hlavu jeho na míse a dal ji dívce, a dívka dala ji matce své. Uslyševše to

puélla dedit matri suae. Quo audíto, discípuli ejus venérunt, et tulérunt corpus ejus, et posuérunt illud in monuménto.

učeníci jeho, přišli a vzali tělo jeho a pochovali je v hrobě.

Obětování Ž. 20, 2-3 (str. 59*).

Secreta

Múnera, quae tibi, Dómine, pro sancti Mártyris tui Joánnis Baptístae passióne deférimus, quaésumus; ut ejus obténtu nobis prófíciant ad salútem. Per Dóminum . . .

Tichá modlitba

Dary, které tobě, Pane, k uctění utrpení svatého mučedníka tvého Jana Křtitele přinášíme, prosíme, nechť jeho přímluvou prospějí nám k spáse. Skrze Pána našeho . . .

Připomínka sv. Sabiny (str. 71*).
K přijímání Ž. 20, 4 (str. 12*).

Postcommunio

Cónferat nobis, Dómine, sancti Joánnis Baptístae sollémnitas: ut et magnífica sacraménta quae súmpsimus, significáta veneremur, et in nobis pótius édita gaudeámus. Per Dóminum nostrum . . .

Po přijímání

Nechť nám, Pane, slavnost svatého Jana Křtitele vymůže, abychom uctívali, co přijaté vznešené svátosti znamenají, a ještě více se radovali z toho, co v nás působí. Skrze Pána našeho . . .

Připomínka sv. Sabiny (str. 71*).

30. srpna

Sv. Růženy od Matky Boží

limanské panny, † 1617

Mše „Dilexisti" (str. 75*), vyjímaje:

Oratio

Bonórum ómnium largítor, omnípotens Deus, qui beátam Rosam, coelésti grátiae rore praeséntam, virginitátis et patiéntiae decóre Indis floréscere voluísti: da nobis

Modlitba

Uštědřiteli všeho dobrého, všemohoucí Bože, jenž jsi dal svaté Růženě, předčasně skropené rosou nebeské milosti, krásou panenství a trpělivosti mezi Indiány kvésti, dej nám,

fámulis tuis; ut, in odórem suavitátis ejus curréntes, Christi bonus odor éffici mereámur: Qui tecum vivit et regnat . . .

služebníkům svým, abychom, běžíce po vůni jeji líbeznosti, zasloužili si státi se libovůní Krista. Jenž s tebou žije . . .

Připomínky sv. Felixe a Adaukta, mučedníků:

Oratio

Majestátem tuam, Dómine, súpplices exorámus: ut, sicut nos júgiter Sanctórum tuórum commemoratióne laetíficas, ita semper supplicatióne defréndas. Per Dóminum . . .

Modlitba

Velebnost tvou, Pane, pokorně vzýváme, abys, jako nás obšťastňuješ stále připomínkou svých Svatých, tak nás vždycky přímluvami chránil. Skrze Pána našeho . . .

Secreta

Hóstias, Dómine, tuae plebis inténde: et, quas in honóre Sanctórum tuórum devóta mente célebrat, profícere sibi séntiat ad salútem. Per Dóminum nostrum . . .

Tichá modlitba

Pohlédni, Pane, na obětiny lidu svého, a nechť pocítí, co k uctění Svatých tvých s oddanou myslí slaví, že mu prospívá k spáse. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Postcommunio

Repléti, Dómine, munéribus sacris: quaesumus; ut intercedéntibus Sanctis tuis, in gratiárum semper actióne maneámus. Per Dóminum . . .

Po přijímání

Nasyceni jsouce, Pane, svatými dary, prosíme, abychom na přímluvu tvých Svatých vždycky v díkůčinění setrvali. Skrze Pána našeho . . .

31. srpna

Sv. Raymunda Nonnata

vyznavače, † 1240 v Cardoně ve Španělsku

Mše „Os justi" (str. 53*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui in liberándis fidélibus tuis ab impiórum captivitáte beátum Raymúndum Confessórem tuum mirábilem effecísti: ejus nobis intercessióne concéde; ut, a peccatórum vínculis absolúti, quae tibi sunt plácita, líberis méntibus exsequámur. Per Dóminum . . .

Modlitba

Bože, jenž jsi svatého Raymunda, vyznavače svého, učinil obdivuhodným ve vykupování věrných svých ze zajetí nevěřících, uděl nám na jeho přímluvu, abychom, osvobozeni jsouce z pout hříchů, svobodnou myslí plnili, co se tobě líbí. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

1. září

Sv. Jiljí

opata, † kolem 725 ve Francii

Mše „Os justi" (str. 60*), vyjímaje:

Připomínka sv. Dvanácti Bratří, mučedníků (modlitby jako o svátku sv. mučed. Machabejských str. 1080 atd.).

2. září

Sv. Štěpána

vyznavače a krále, † 1038

Mše „Os justi" (str. 53*), vyjímaje:

Oratio

Concéde, quáesumus, Ecclésiae tuae, omnípotens Deus: ut beátum Stéphanum Confessórem tuum, quem regnántem in terris propagatórem hábuit, propugnatórem habére mereátur gloriósum in coelis. Per Dóminum . . .

Modlitba

Všemohoucí Bože, uděl, prosíme, Církvi své, aby si zasloužila míti na nebi slavným zastáncem svatého Štěpána, vyznavače tvého, který jako král ji na zemi šířil. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou žije . . .

Evangelium Luk. 19, 12-26 (str. 1112).

Secreta

Réspice, quas offérimus, hóstias, omnípotens Deus: et praesta; ut, qui passiónis Domínicae mystéria celebrámus, imitémur quod ágimus. Per eúmdem Dóminum nostrum . . .

Tichá modlitba

Pohlédni, všemohoucí Bože, na obětiny, které jsme přinesli, a uděl, abychom, slavíce tajemství utrpení Páně, následovali, co konáme. Skrze téhož Pána našeho . . .

Postcommunio

Praesta, quáesumus, omnípotens Deus: ut beáti Stéphani Confessóris tui fidem cóngrua devotióne sectémur; qui pro ejúsdem fídei dilatatióne, de terréno regno ad coeléstis regni glóriam méruit pervenire. Per Dóminum nostrum Jesum Christum . . .

Po přijímání

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, abychom s náležitou oddaností následovali víru svatého Štěpána, vyznavače tvého, který si pro šíření téže víry zasloužil, aby z království pozemského dospěl do slávy království nebeského. Skrze Pána . . .

5. září

Sv. Vavřince Justiniani

biskupa a vyznavače, † 1455 v Benátkách

Mše „Statuit" (str. 39*).

5. září

Sv. Viktorina

biskupa a mučedníka, † kolem 100

Mše „Statuit" (str. 5*).

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui hodiérna die beátum Victorínum Mártyrem tuum atque Pontíficem beatitúdinis aetérnae glória sublimásti: concéde propítius; ut, cujus victórias celebrámus in terris, intercessiónis ejus auxílio coronári mereámur in coelis. Per Dóminum . . .

Modlitba

Všemohoucí, věčný Bože, jenž jsi dnešního dne povýšil svatého Viktorina, mučedníka svého a biskupa, slávou blaženosti věčné, uděl milostivě, abychom, slavíce vítězství jeho na zemi, zasloužili si přispěním jeho přímluvy korunování býti v nebi. Skrze Pána našeho . . .

Připomínka sv. Vavřince Justiniani (str. 39*).

8. září

Narození blahoslavené Panny Marie

Panna Maria ukázala se na nebi spásy před Spasitelem, jako přichází ranní červánek před zlatým sluncem; nebyla sluncem, ale měla všecko svoje světlo od božského Slunce — Krista. Před

Die 3 Septembris

S. PII X PAPÆ ET CONFESSORIS

Duplex

Introitus - Ps. 88, 20-22

Extuli eléctum de pópulo, óleo sancto meo unxi eum: ut manus mea sit semper cum eo, et bráchium meum confírmet eum. Ps. ibid., 2. Grátias Dómini in ætérnum cantábo: per omnes generatiónes annuntiábo fidelitátem tuam ore meo.

℣. Glória Patri.

Oratio

Deus, qui ad tuéndam cathólicam fidem, et univérsa in Christo instauránda sanctum Pium, Summum Pontíficem, cæléstis sapiéntia et apostólica fortitúdine replevísti: concéde propítius; ut, ejus institúta et exémpla sectántes, prǽmia consequámur ætérna. Per eúndem Dóminum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Thessalonicénses.

1 Thess. 2, 2-8

Fratres: Fidúciam habúimus in Deo nostro loqui ad vos evangélium Dei in multa sollicitúdine. Exhortátio enim nostra non de erróre neque de immundítia neque in dolo; sed, sicut probáti sumus a Deo ut crederétur nobis evangélium, ita lóquimur; non quasi homínibus placéntes, sed Deo qui probat corda nostra. Neque enim aliquándo fúimus in sermóne adulatiónis, sicut scitis, neque in occasióne avarítiæ, Deus testis est,

nec quæréntes ab homínibus glóriam neque a vobis neque ab áliis. Cum possémus vobis óneri esse ut Christi apóstoli, sed facti sumus párvuli in médio vestrum, tamquam si nutrix fóveat fílios suos. Ita desiderántes vos cúpide volebámus trádere vobis non solum evangélium Dei, sed étiam ánimas nostras, quóniam caríssimi nobis facti estis.

Graduale. Ps. 39, 10-11. Annuntiávi justítiam in cœtu magno; ecce lábia mea non cohíbui: Dómine, tu nosti. ℣. Justítiam tuam non abscóndi in corde meo; fidelitátem tuam et auxílium tuum narrávi.

Allelúja, allelúja. ℣. Ps. 22, 5-6. Paras mihi mensam, inúngis óleo caput meum, calix meus ubérrimus est. Allelúja.

¶ In Missis votivis post Septuagesimam, omissis Allelúja et Versu sequenti, dicitur

Tractus. Ps. 131, 16-18. Sacerdótes ejus índuam salúte, et sancti ejus exsultántes exsultábunt. ℣. Illic David suscitábo cornu, parábo lucérnam uncto meo. ℣. Inimícos ejus índuam confusióne, super ipsum autem fulgébit diadéma meum.

Tempore autem Paschali omittitur Graduale, et ejus loco dicitur:

Allelúja, allelúja. ℣. Ps. 22, 5-6. Paras mihi mensam, inúngis óleo caput meum, calix meus ubérrimus est. Allelúja. ℣. Ps. 25, 8. Dómine, díligo habitáculum domus tuæ et locum tabernáculi glóriæ tuæ. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem. Joann. 21, 15-17

In illo témpore: Dixit Jesus Simóni Petro: Simon Joánnis, díligis me plus his? Dicit ei: Etiam, Dómine, tu scis quia amo te. Dicit ei: Pasce agnos meos. Dicit ei íterum: Simon Joánnis, díligis me? Ait illi: Etiam, Dómine, tu scis quia amo te. Dicit ei: Pasce agnos meos. Dicit ei tértio: Simon Joánnis, amas me? Contristátus est Petrus, quia dixit ei tértio: Amas me? et dixit ei: Dómine, tu ómnia nosti; tu scis quia amo te. Dixit ei: Pasce oves meas.

Offertorium. Ps. 33, 12. Veníte, fílii, audíte me; timórem Dómini docébo vos.

Secreta

Oblatiónibus nostris, quæsumus, Dómine, benígne suscéptis, da nobis, ut hæc divína mystéria, sancto Pio Summo Pontífice intercedénte, sincéris tractémus obséquiis et fidéli mente sumámus. Per Dóminum.

Præfatio de Apostolis.

Communio. Joann. 6, 56-57. Caro mea vere est cibus, et sanguis meus vere est potus. Qui mandúcat meam carnem et bibit meum sánguinem, in me manet et ego in illo.

Postcommunio

Mensæ cæléstis virtúte refécti, quæsumus, Dómine Deus noster: ut, interveniénte sancto Pio Summo Pontífice; fortes efficiámur in fide, et in tua simus caritáte concórdes. Per Dóminum.

Concordat cum originali approbato.

IMPRIMATUR

Casali, die 3 maji 1955.

Can. L. ODDONE, *Vic. Gen.*

Printed in Italy

Stampato con i tipi dello Stabilimento Grafico Marietti
Torino - 1955

její září pobledl jas všech světců Starého i Nového Zákona. Nevyšlo krásnějšího a milostnějšího tvora z rukou Stvořitelových, neboť tato Panna-Panen byla určena za Matku Bohočlověka. Nejsvětější Trojice ji vybavila tím nejkrásnějším, co měla pro stvoření připraveno. Spojme svou radost s jásáním Církve!

Vstup. Sedulius (str. 1027).

Oratio — Modlitba

Fámulis tuis, quáesumus, Dómine, coeléstis grátiae munus impertíre: ut, quibus beátae Vírginis partus éxstitit salútis exórdium, Nativitátis ejus votíva sollémnitas pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum.

Služebníkům svým, prosíme, Pane, daru nebeské milosti uděl, aby těm, jimž porod blahoslavené Panny stal se počátkem spásy, památná slavnost jejího Narození přinesla rozmnožení pokoje. Skrze Pána...

Připomínka sv. Hadriana, mučedníka (str. 12*).
Epištola Čtení Přísl. 8, 22-35 (str. 773).
Stupňový zpěv atd. (str. 1029*).
Evangelium Mat. 1, 1-16 (str. 770). Credo.
Obětování (str. 1029).

Secreta — Tichá modlitba

Unigéniti tui, Dómine, nobis succúrrat humánitas: ut, qui natus de Vírgine, matris integritátem non mínuit, sed sacrávit; in Nativitátis ejus sollémniis nostris nos piáculis éxuens, oblatiónem nostram tibi fáciat accéptam Jesus Christus, Dóminus noster. Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus...

Člověčenství Jednorozeného tvého, Pane, přispěj nám ku pomoci, aby ten, jenž narodiv se z Panny neporušenosti matky nezmenšil, nýbrž ji posvětil, o slavnosti jejího Narození nás od vin hříchů našich očistil a oběť naši tobě příjemnou učinil, Ježíš Kristus, Pán náš, jenž s tebou živ jest a kraluje...

Připomínka sv. Hadriana, mučedníka (str. 15*).
Preface: o nejbl. Panně Marii (str. 40).
K přijímání (str. 1030).

Postcommunio — Po přijímání

Súmpsimus, Dómine, celebritátis ánnuae votíva sacraménta: praesta, quáesumus; ut et temporális vitae nobis remédia prae-

Přijali jsme, Pane, zásvětné svátosti výroční slavnosti, i uděl, prosíme aby nám poskytly léků pro život časný i věčný

beant, at aetérnae. Per Dóminum nostrum . . .

Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Připomínka sv. Hadriana, mučedníka (str. 16*).

9. září

Sv. Gorgonia

mučedníka, † kolem 303 v Nikomedii

Mše „Laetabitur" (str. 16*), vyjímaje:

Oratio

Sanctus tuus, Dómine, Gorgónius sua nos intercessióne laetíficet: et pia fáciat sollemnitáte gaudére. Per Dóminum nostrum Jesum Christum . . .

Modlitba

Pane, nechť Svatý tvůj Gorgonius obšťastní nás svou přímluvou a učiní, abychom se radovali ze zbožné slavnosti. Skrze Pána našeho Ježíše . . .

Druhé modlitby: za přímluvu Svatých (str. 136 atd.), třetí: dle libosti.

Secreta

Grata tibi sit, Dómine, nostrae servitútis oblátio, pro qua sanctus Gorgónius Mártyr intervéntor exístat. Per Dóminum . . .

Tichá modlitba

Oběť naší služebnosti, Pane, budiž tobě příjemná, jejímž prostředníkem nechť se svatý Gorgonius stane. Skrze Pána . . .

Postcommunio

Famíliam tuam, Deus, suávitas aetérna contíngat et végetet: quae in Mártyre tuo Gorgónio Christi, Fílii tui, bono júgiter odóre pascátur. Qui tecum vivit . . .

Po přijímání

Bože, nechť líbeznost věčná dosáhne tvé rodiny a ji občerstvuje, která nechť v mučedníku tvém Gorgoniu stále se kochá libovůní Krista, Syna tvého. Jenž s tebou žije . . .

10. září

Sv. Mikuláše z Tolentina

vyznavače, † 1306

Mše „Justus" (str. 56*).

11. září

Sv. Prota a Hyacinta

mučedníků, † kolem 250 v Římě

Mše „Salus autem" (str. 29*), vyjímaje:

Oratio

Beatórum Mártyrum tuórum Proti et Hyacínthi nos, Dómine, fóveat pretiósa confessio: et pia júgiter intercéssio tueátur. Per Dóminum nostrum . . .

Modlitba

Pane, nechť nás drahocenné vyznavačství svatých mučedníků tvých Prota a Hyacinta podporuje a dobrotivá přímluva stále chrání. Skrze Pána . . .

Druhé modlitby: za přímluvu Svatých (str. 136 atd.), třetí: dle libosti.

Secreta

Pro sanctórum Mártyrum tuórum Proti et Hyacínthi commemoratióne, múnera tibi, Dómine, quae debémus, exsólvimus: praesta, quáesumus; ut remédium nobis perpétuae salútis operéntur. Per Dóminum nostrum . . .

Tichá modlitba

Přinášíme ti, Pane, povinné dary na památku svatých mučedníků tvých Prota a Hyacinta; uděl, prosíme, aby se nám staly účinným lékem pro věčnou spásu. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou žije . . .

Postcommunio

Ut percépta nos, Dómine, tua sancta purificent, beatórum Mártyrum tuórum Proti et Hyacínthi, quáesumus, implóret orátio. Per Dóminum . . .

Po přijímání

Aby tvé svaté dary, Pane, nás očistily, prosíme, nechť to vyprosí modlitba svatých mučedníků tvých Prota a Hyacinta. Skrze Pána našeho . . .

12. září

Jména Panny Marie

Význam jména Maria je mnohotvárný: Mořská hvězda, Paní, Milostná, Krásná, Myrrhou vonící atd. Jedno je však jisté: křesťané neznají po jméně Ježíš krásnějšího a sladšího nad jméno Maria. Také před ním se třesou všecky mocnosti pekelné a s rozkoší mu naslouchají Andělé a všichni, kdož Boha milují.

Tento svátek byl zaveden papežem Inocencem XI. z vděčnosti, že přímluvou neposkvrněné Panny byli roku 1683 poraženi Turci u Vídně.

Vstup Ž. 44, 13, 15, 16 (str. 99*).

Oratio

Concéde, quáesumus, omnípotens Deus: ut fi-

Modlitba

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, aby tvoji vě-

déles tui, qui sub sanctíssimae Vírginis Maríae Nómine et protectióne laetántur; ejus pia intercessióne, a cunctis malis liberéntur in terris, et ad gaúdia aetérna perveníre mereántur in coelis. Per Dóminum . . .

řící, kteří se radují ze Jména i ochrany nejsvětější Panny Marie, její dobrotivou přímluvou ze všeho zlého vysvobozeni byli na zemi a do radosti věčné zasloužili si přijíti na nebi. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Čtení Sirach. 24, 23-31 (str. 769)·
Stupňový zpěv atd. (str. 97*)·
Evangelium Luk. 1, 26-38 (str. 53). Credo.
Obětování Luk. 1 (str. 98*).
Tichá modlitba (str. 99*).
Preface o blahoslav. Panně Marii (str. 40).
K přijímání (str. 99*).
Po přijímání (str. 99*).

14. září

Povýšení sv. Kříže

Vstup Gal. 6, 14 (str. 937).

Oratio

Deus, qui nos hodiérna die Exaltatiónis sanctae Crucis ánnua sollemnitáte laetíficas: praesta, quáesumus; ut, cujus mystérium in terra cognóvimus, ejus redemptiónis praemia in coelo mereámur. Per eúmdem Dóminum . . .

Modlitba

Bože, jenž nás dnešního dne obšťastňuješ výroční slavností Povýšení svatého Kříže, uděl, prosíme, abychom, kteří jsme jeho tajemství poznali na zemi, zasloužili si odměny jeho vykoupení v nebi. Skrze téhož . . .

Epištola Filip. 2, 5-11 (str. 379).
Stupňový zpěv tamt. 8-9 (str. 435).

Allelúja, allelúja. V. Dulce lignum, dulces clavos, dúlcia ferens póndera: quae sola fuísti digna sustinére Regem coelórum, et Dóminum. Allelúja.

Aleluja, aleluja. V. Sladké dřevo, sladké hřeby, sladké drží břemeno, které jsi jediné bylo hodno nésti Krále nebes a Pána. Aleluja.

† Sequéntia sancti Evangélii sec. Joánnem. c. 12.

† Slova sv. Evangelia podle Jana. 12, 31-36.

In illo témpore: Dixit Jesus turbis Judaeórum: Nunc judícium est mundi: nunc princeps hujus mundi ejiciétur foras. Et ego si exaltátus fúero a terra, ómnia traham ad meípsum. Hoc autem dicébat, significans qua morte esset moritúrus. Respóndit ei turba: Nos audívimus ex lege, quia Christus manet in aetérnum: et quómodo tu dicis: Opórtet exaltári Fílium hóminis? Quis est iste Fílius hóminis? Dixit ergo eis Jesus: Adhuc módicum lumen in vobis est. Ambuláte dum lucem habétis, ut non vos ténebrae comprehéndant: et qui ámbulat in ténebris, nescit quo vadat. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut fílii lucis sitis.

Za onoho času Ježíš řekl zástupům židovským: „Nyní jest soud nad světem tímto, nyní bude kníže toho světa ven vyvržen, a já, budu-li povýšen od země, potáhnu všecko k sobě“. To pak pravil naznačuje, jakou smrtí měl zemříti. Zástup odpověděl jemu: „My jsme slyšeli ze zákona, že Kristus zůstává na věky; i kterak ty pravíš: Musí povýšen býti Syn člověka? Kdo jest tento Syn člověka?“ Ježíš tedy řekl jim: „Ještě krátký čas jest světlo mezi vámi. Choďte, pokud máte světlo, aby vás nezachvátila tma; a kdo chodí ve tmě, neví, kam jde. Dokud máte světlo, věřte ve světlo, abyste byli účastni světla.“

Et dicitur Credo.

Následuje Credo.

Offertorium

Prótege, Dómine, plebem tuam per signum sanctae Crucis ab insídiis inimicórum ómnium: ut tibi gratam exhibeámus servitútem, et acceptábile fiat sacrifícium nostrum. Allelúja.

Obětování

Chraň, Pane, lid svůj znamením svatého Kříže před všemi nástrahami veškerých nepřátel, abychom ti konali příjemnou službu a naše oběť aby byla milá. Aleluja.

Secreta

Jesu Christi, Dómini nostri, Córpore et Sánguine saginándi, per quem Crucis est sanctificátum vexíllum: quaesumus, Dó-

Tichá modlitba

Majíce býti nasyceni Tělem a Krví Ježíše Krista, Pána našeho, jímž je posvěcena korouhev Kříže, prosíme, Pane, Bože náš,

mine, Deus noster; ut, sicut illud adoráre merúimus, ita perénniter ejus glóriae salutáris potiámur effectu. Per eúmdem Dóm.

abychom, jako jsme jej směli uctívati, tak získali věčné plody jeho spasné slávy. Skrze téhož Pána našeho Ježíše Krista ...

Preface o sv. Kříži (str. 32). K přijímání (str. 940).

Postcommunio

Adésto nobis, Dómine, Deus noster: et quos sanctae Crucis laetári facis honóre, ejus quoque perpétuis defénde subsídiis. Per Dóminum nostrum ...

Po přijímání

Přispěj nám, Pane, Bože náš, a jimž dáváš radovati se z úcty svatého Kříže, také jeho ustavičnou pomocí je braň. Skrze Pána našeho ...

15. září

Sedmibolestné Panny Marie

Vše jako v pátek po Smrtelné neděli (str. 898), vyjímaje:

Oratio

Deus, in cujus passióne, secúndum Simeónis prophetíam, dulcíssimam ánimam gloriósae Vírginis et Matris Maríae dolóris gládius pertransívit: concéde propítius; ut, qui dolóres ejus venerándo recólimus, passiónis tuae effectum felícem consequámur. Qui vivis et regnas ...

Modlitba

Bože, při jehož umučení podle proroctví Simeonova nejsladší duši přeslavné Panny a Matky Marie meč bolesti pronikl, popřej milostivě, abychom, kdož bolestí jejích s úctou vzpomínáme, blahého účinku umučení tvého došli. Jenž žiješ a kraluješ s Bohem Otcem, v jednotě ...

Připomínka sv. Nikomeda, mučedníka:

Oratio

Adésto, Dómine, pópulo tuo: ut, beáti Nicomédis Mártyris tui mérita praeclára suscípens, ad impetrándam misericórdiam tuam semper ejus patrocíniis adjuvétur. Per Dóminum nostrum ...

Modlitba

Přispěj, Pane, lidu svému, aby mu, který si přivlastňuje přejasné zásluhy svatého Nikomeda, mučedníka tvého, stále jeho přímluvami k dosažení milosrdenství tvého pomáháno bylo. Skrze Pána ...

Secreta

Súscipe, Dómine, múnera propítius oblàta: quae majestáti tuae beáti Nicomédis Mártyris comméndet orátio. Per Dóminum nostrum ...

Tichá modlitba

Přijmi, Pane, milostivě obětované dary, které nechť tvé velebnosti doporučí modlitba svatého Nikomeda, mučedníka. Skrze Pána našeho ...

Postcommunio

Purificent nos, Dómine, sacraménta quae súmpsimus: et intercedénte beáto Nicoméde Mártyre tuo, a cunctis effíciant vítiis absolútos. Per Dóminum ...

Po přijímání

Nechť nás, Pane, očistí svátosti, které jsme přijali, a na přímluvu svatého Nikomeda, mučedníka tvého, ze všech neřestí vysvobodí. Skrze Pána ...

16. září

Sv. Lidmily

vdovy, mučednice, patronky České
† 921 na Tetíně u Berouna

Mše „Me exspect." (str. 82*), vyjímaje:

Oratio

Ádjuvent nos, quáesumus, Dómine, preces et mérita sanctae Lúdmilae Mártyris tuae: ut ejus vestígiis inhaeréntes, in fide inveniámur stábiles, et in sanctis opéribus efficáces. Per Dóminum nostrum ...

Modlitba

Nechť nám pomohou, prosíme, Pane, přímluvy a zásluhy svaté Lidmily, Mučednice tvé, abychom po jejích stopách kráčejíce, nalezeni byli stálými ve víře a horlivými ve svatých skutcích. Skrze Pána ...

Připomínka sv. Kornelia a Cypriana (str. 21*).
Připomínka sv. Eufemie a druhů:

Oratio

Praesta, Dómine, précibus nostris cum exsultatióne provéntum: ut sanctórum Mártyrum Euphémiae, Lúciae, et Geminiáni

Modlitba

Uděl, Pane, prosbám našim radostné vyslyšení, abychom svatých mučedníků Eufemie, Lucie a Geminiana, jejichž den umu-

ni, quorum diem passiónis ánnua devotióne recólimus, étiam fídei constántiam subsequámur. Per Dóminum nostrum ...

Čtení Přísl. 31, 10-31 (str. 85*).
Stupňový zpěv Ž. 44 (str. 82*).
Evangelium Mat. 13, 44-52 (str. 80*). Credo.
Obětování Ž. 44, 3 (str. 83*).

Secreta

Múnera, quáesumus, Dómine, obláta sanctífica: et córdibus nostris eam dilectiónem validius infúnde, qua beáta Lúdmila mortis torménta superávit. Per Dóminum nostrum ...

Připomínka sv. Kornelia a Cypriana (str. 24*).
Připomínka sv. Eufemie a druhů:

Secreta

Vota pópuli tui, quáesumus, Dómine, propítius inténde: et quorum nos tribúis sollémnia celebráre, fac gaudére suffrágiis. Per Dóminum ...

K přijímání Ž. 118 (str. 84*).

Postcommunio

Sumpto salutári Sacraménto, quáesumus, Dómine: ut sicut iste panis coeléstis sanctae Lúdmilae non défuit ad grátiam, ita nobis semper proficiat ad medélam. Per Dóminum ...

Připomínka sv. Kornelia a Cypriana (str. 25*).
Připomínka sv. Eufemie a druhů:

Postcommunio

Exaúdi, Dómine, preces nostras: et sanctórum Mártyrum tuórum Euphémiae, Lúciae, et Geminiáni, quorum festa sollémniter celebrámus, contínuis foveámur auxíliis. Per Dóminum nostrum ...

Tichá modlitba

Obětované dary, prosíme, Pane, posvěť a do srdcí našich mocněji vlij onu lásku, kterou svatá Lidmila muka smrti přemohla. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

Tichá modlitba

Pohlédni, prosíme, Pane, milostivě na prosby lidu svého, a dej nám radovati se z přímluv těch, jejichž svátek nám dáváš slaviti. Skrze Pána ...

Po přijímání

Přijavše spasnou Svátost, prosíme, Pane, aby jako tento Chléb nebeský nescházel svaté Lidmile k milosti, tak nám prospíval vždycky k spáse. Skrze Pána našeho ...

Po přijímání

Vyslyš, Pane, prosby naše, a nechť jsme podporováni ustavičnou pomocí svatých mučedníků tvých, jejichž svátek slavnostně konáme. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého ...

17. září

Svátek jizev sv. Františka

vyznavače

Introitus. Galat. 6, 14.

Mihi autem absit gloriári, nisi in Cruce Dómini nostri Jesu Christi, per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo. Ps. 141, 2. Voce mea ad Dóminum clamávi: voce mea ad Dóminum deprecátus sum. V. Glória Patri et Fílio ...

Vstup. Galat. 6, 14.

Ode mne však budiž daleko, abych se honosil, leč v Kříži Pána našeho, Ježíše Krista, skrze něhož ukřižován jest svět mně a já světu. Ž. 141, 2. Hlasem svým jsem volal k Hospodinu, hlasem svým jsem se k Hospodinu úpěnlivě modlil. V. Sláva Otci ...

Oratio

Dómine Jesu Christe, qui frigescénte mundo, ad inflammándum corda nostra tui amóris igne, in carne beatíssimi Francísci passiónis tuae sacra stígmata renovásti: concéde propítius; ut ejus méritis et précibus crucem júgiter ferámus, et dignos fructus poeniténtiae faciámus. Qui vivis ...

Modlitba

Pane Ježíši Kriste, jenž jsi, když svět ochládal, k roznícení srdcí našich ohněm své lásky na těle svatého Františka obnovil svaté jizvy svého umučení, uděl milostivě, abychom pro jeho zásluhy a na jeho přímluvy kříž stále nesli a hodné ovoce pokání vydávali. Jenž žiješ a kraluješ ...

Léctio

Epístolae beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas c. 6, 14-17.

Fratres: Mihi autem absit gloriári, nisi in Cruce

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola ke Galatům 6, 14-17.

Ode mne však daleko budiž, abych se honosil

Dómini nostri Jesu Christi: per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo. In Christo enim Jesu neque circumcísio áliquid valet, neque praepútium, sed nova creatúra. Et quicúmque hanc régulam secúti fúerint, pax super illos, et misericórdia, et super Israel Dei. De cétero nemo mihi moléstus sit: ego enim stígmata Dómini Jesu in córpore meo porto. Grátia Dómini nostri Jesu Christi cum spíritu vestro, fratres. Amen.

leč v Kříži Pána našeho Ježíše Krista, skrze něhož svět ukřižován jest mně a já světu. Neboť v Kristu Ježíši neplatí nic ani obřízka ani neobřízka, nýbrž nové stvoření. A nade všemi, kteří podle pravidla toho budou žíti, budiž pokoj a milosrdenství, též nad israelity Božími. Budoucně nikdo nečiň mi obtíže, neboť já nosím jizvy Pána Ježíše na svém těle. Milost Pána našeho Ježíše Krista budiž s vámi. Amen.

Stupňový zpěv Ž. 36, 30-31 (str. 58*).

Allelúja, allelúja. ℣. Francíscus pauper et húmilis, coelum dives ingréditur, hymnis coeléstibus honorátur. Allelúja.

Aleluja, aleluja. ℣. František, chudý a pokorný, vstupuje bohatý do nebe, uctíván nebeskými zpěvy. Aleluja.

Evangelium Mat. 16, 24-27 (str. 11*).
Obětování Ž. 88, 25 (str. 55*).

Secreta

Múnera tibi, Dómine, dicáta sanctífica: et, intercedénte beáto Francísco, ab omni nos culpárum labe purífica. Per Dóminum nostrum ...

Tichá modlitba

Posvěť, Pane, zasvěcené tobě dary, a na přímluvu svatého Františka nás očisť od veškeré skvrny hříchů. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

K přijímání Luk. 12, 42 (str. 63*).

Postcommunio

Deus, qui mira Crucis mystéria in beáto Francísco Confessóre tuo multifórmiter demonstrásti: da nobis, quáesumus; devótiónis suae semper exémpla sectári, et assídua ejúsdem Crucis meditatióne muníri. Per Dóminum nostrum ...

Po přijímání

Bože, jenž jsi obdivuhodná tajemství Kříže na svatém Františku, vyznavači svém, mnohým způsobem projevil, dej nám, prosíme, abychom příkladů jeho zbožnosti stále následovali a ustavičným rozjímáním téhož Kříže byli chráněni. Skrze Pána.

18. září

Sv. Josefa z Kupertina

vyznavače, † 1663 v Osimo v Italii

Introitus. Eccli. 1, 14-15.

Diléctio Dei honorábilis sapiéntia: quibus autem apparúerit in visu, díligunt eam in visióne, et in agnitióne magnálium suórum. Ps. 83, 2. Quam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum! concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini. ℣. Glória Patri ...

Vstup. Sir. 1, 14-15.

Láska k Bohu je úctyhodnou moudrostí, kterým se pak ukáže ve vidění, ti ji milují, patříce na ni a divíce se velikým činům jejím. Ž. 83, 2. Jak příjemné jsou příbytky tvé, Pane zástupů. Duše má touží a prahne po síních Hospodinových. ℣. Sláva Otci ...

Oratio

Deus, qui ad unigénitum Fílium tuum exaltátum a terra, ómnia tráhere disposuísti: pérfice propítius; ut, méritis et exémplo Seráphici Confessóris tui Joséphi supra terrénas omnes cupiditátes eleváti, ad eum perveníre mereámur: Qui tecum ...

Modlitba

Bože, jenž jsi k jednorozenému Synu svému, pozdviženému nad zemi, chtěl všecko táhnouti, učiň milostivě, abychom zásluhou a přímluvou serafického vyznavače tvého Josefa povzneseni jsouce nad všecky pozemské žádosti, zasloužili si přijíti k tomu, jenž s tebou žije ..

Léctio

Epístolae beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios 1. cap. 13, 1-8.

Čtení

z prvého listu svatého Apoštola Pavla ke Korintským 13, 1-8.

Fratres: Si linguis hóminum loquar, et Ange-

Bratři, kdybych mluvil jazyky lidskými a anděl-

lórum, caritátem autem non hábeam, factus sum velut aes sonans, aut cýmbalum tínniens. Et si habúero prophetíam, et nóverim mystéria ómnia, et omnem sciéntiam, et si habúero omnem fidem, ita ut montes tránsferam, caritátem autem non habúero, nihil sum. Et si distribúero in cibos paúperum omnes facultátes meas, et si tradídero corpus meum, ita ut árdeam, caritátem autem non habúero, nihil mihi prodest. Cáritas pátiens est, benígna est: cáritas non aemulátur, non agit pérperam, non inflátur, non est ambitiósa, non quaerit quae sua sunt, non irritátur, non cógitat malum, non gaudet super iniquitáte, congaúdet autem veritáti: ómnia suffert, ómnia credit, ómnia sperat, ómnia sústinet. Cáritas numquam éxcidit, sive prophétiae evacuabúntur, sive linguae cessábunt, sive sciéntia destruétur.

skými, lásky však neměl, byl bych jako měď zvučící a jako zvonec znějící. A kdybych měl proroctví a znal všechna tajemství a veškerou vědu a kdybych měl všecku víru, takže bych hory přenášel, lásky však kdybych neměl, ničím bych nebyl. A kdybych rozdal na pokrmy chudých veškerý svůj statek a vydal své tělo k spálení, lásky však kdybych neměl, nic by mi to neprospělo. Láska je shovívavá; dobrotivá láska nezávidí, nechlubí se, nenadýmá se, není ctižádostivá, nehledá svého prospěchu, neroztrpčuje, nemyslí na zlé, neraduje se z nepravosti, nýbrž raduje se s pravdou; všecko snáší, všemu věří, všeho se naděje, všecko přetrpívá. Láska nikdy nepomíjí; buďže je u koho dar proroctví, nezanikne, anebo dar jazyků, přestane, aneb poznání, zanikne.

Stupňový zpěv Ž. 20, 4-5 (str. 61*).

Allelúja, allelúja. ℣. Eccli. 11, 13. Óculus Dei respéxit illum in bono, et eréxit eum ab humilitáte ipsíus, et exaltávit caput ejus. Allelúja.

Aleluja, aleluja. ℣. Sir. 11, 13. Oko Boží v dobrotivosti na něho shlíží, a zdvihá ho z jeho ponížení, a pozvedá hlavu jeho. Aleluja.

Evangelium Mat. 22, 1-14 (str. 725).

Offertorium. Ps. 34, 13.

Ego autem, cum mihi molésti essent, induébar cilício. Humiliábam in jejúnio ánimam meam: et orátio mea in sinu meo convertétur.

Obětování. Ž. 34, 13.

Já pak, když oni mi na obtíž byli, přiodíval jsem se žínicí. Postem umrtvoval jsem duši svou, a modlitba má vracela se ke hrudi mé.

Tichá modlitba (str. 55*).

Communio. Ps. 68, 30-31.

Ego sum pauper, et dolens: salus tua, Deus, suscépit me. Laudábo nomen Dei cum cántico: et magnificábo eum in laude.

Kpřijímání. Ž. 68, 30-31.

Já jsem ztrápen a bolestí sevřen; pomoc tvá, Bože, mne zachránila. Budu chváliti jméno Boží zpěvem, a velebiti ho budu chválou.

Po přijímání (str. 56*).

19. září

Sv. Januaria

biskupa a druhů, mučedníků, † kolem 305 v Puteoli v Italii

Mše „Salus autem" (str. 28*).

Evangelium „Sedente Jesu" (str. 32*).

20. září

Sv. Eustachia a druhů

mučedníků, † kolem 117

Mše „Sapientiam" (str. 25*).

20. září

Svatvečer sv. Matouše

Apoštola a Evangelisty

„Ego autem" (str. 1*), vyjímaje:

V modlitbách se říká: Apoštola tvého a Evangelisty.

† Sequéntia sancti Evangélii sec. Lucam c. 5, 27-32.

In illo témpore: Vidit Jesus publicánum nómine

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 5, 27-32.

Za onoho času spatřil Ježíš celníka jménem Levi,

Levi, sedéntem ad telónium, et ait illi: Séquere me. Et relíctis ómnibus, surgens secútus est eum. Et fecit ei convívium magnum Levi in domo sua: et erat turba multa publicanórum, et aliórum: qui cum illis erant discumbéntes. Et murmurábant Pharisaei, et Scribae eórum, dicéntes ad discípulos ejus: Quare cum publicánis et peccatóribus manducátis et bíbitis? Et respóndens Jesus, dixit ad illos: Non egent qui sani sunt médico, sed qui male habent. Non veni vocáre justos, sed peccatóres ad poeniténtiam.

an sedí na celnici, a řekl jemu: „Pojď za mnou.“ A on opustiv všecko, vstal a šel za ním. I učinil mu Levi hostinu velikou v domě svém, a veliký byl zástup celníkův a jiných, kteří s nimi stolovali. I reptali fariseové a zákoníci jejich, pravíce k jeho učeníkům: „Proč s celníky a hříšníky jíte a pijete?“ A Ježíš odpověděv řekl jim: „Nepotřebují zdraví lékaře, nýbrž nemocní. Nepřišel jsem volat spravedlivé, nýbrž hříšné ku pokání.“

Kéž bychom i my uměli na hlas Spasitelův v našem svědomí také ihned opustiti všecko.

21. září

Sv. Matouše

Apoštola a Evangelisty

Vstup Ž. 36, 30-31 (str. 53*).

Oratio

Beáti Apóstoli et Evangelístae Matthaei, Dómine, précibus adjuvémur: ut, quod possibílitas nostra non óbtinet, ejus nobis intercessióne donétur. Per Dóminum nostrum . . .

Modlitba

Nechť nám, Pane, pomohou prosby svatého Apoštola a Evangelisty Matouše, aby, čeho naše schopnost nedosáhne, darováno nám bylo jeho přímluvou. Skrze Pána . . .

Čtení Ezech. 1, 10-14 (str. 920).
Stupňový zpěv Ž. 111, 1-2 (str. 13*).

† Seq. sancti Evang. sec. Matthaeum. c. 9, 9-13.

In illo témpore: Vidit Jesus hóminem sedéntem

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 9, 9-13.

Za onoho času Ježíš spatřil člověka jménem

in telónio, Matthaeum nómine. Et ait illi: Séquere me. Et surgens, secútus est eum. Et factum est, discumbénte eo in domo, ecce multi publicáni et peccatóres veniéntes, discumbébant cum Jesu, et discípulis ejus. Et vidéntes Pharisaei, dicébant discípulis ejus: Quare cum publicánis et peccatóribus mandúcat Magíster vester? At Jesus aúdiens, ait: Non est opus valéntibus médicus, sed male habéntibus. Eúntes autem díscite quid est: Misericórdiam volo, et non sacrifícium. Non enim veni vocáre justos, sed peccatóres. Et dicitur Credo.

Matouše, an sedí u celnice, a řekl jemu: „Pojď za mnou.“ I vstal a šel za ním. Stalo se pak, když v domě stoloval, hle, mnozí celníci a hříšníci přišedše, stolovali s Ježíšem a s učedníky jeho. A vidouce to fariseové, řekli učedníkům jeho: „Proč s celníky a hříšníky jí mistr váš?“ Ale Ježíš uslyšev to, řekl: „Nepotřebují zdraví lékaře, nýbrž nemocní. Jděte a naučte se, co jest to: Milovati chci a ne oběti. Neboť nepřišel jsem povolat spravedlivých, nýbrž hříšných.“

Následuje Credo.

Obětování. Ž. 20, 4-5 (str. 19*).

Secreta

Supplicatiónibus beáti Matthaei Apóstoli et Evangelístae, quáesumus, Dómine, Ecclésiae tuae commendétur oblátio: cujus magníficis praedicatiónibus erudítur. Per Dóminum nostrum . . .

Tichá modlitba

Prosíme, Pane, nechť přímluvou svatého Matouše, Apoštola a Evangelisty, doporučena je oběť tvé Církve, jehož vznešeným hlásáním je vzdělávána. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Preface: o sv. Apoštolech (str. 42)·
K přijímání Ž. 20, 6 (str. 4*).

Postcommunio

Percéptis, Dómine, sacraméntis, beáto Matthaeo Apóstolo tuo et Evangelísta interveniénte, deprecámur: ut, quae pro ejus

Po přijímání

Přijavše, Pane, svátosti, na přímluvu svatého Matouše, Apoštola tvého a Evangelisty, prosíme, aby, co k jeho oslavě bylo ko-

celebráta sunt glória, nobis proficiant ad medélam. Per Dóminum . . .

náno, nám prospělo za lék. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

22. září

Sv. Tomáše z Villanovy

biskupa a vyznavače, † 1555 ve Valencii

Mše „Statuit" (str. 39*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui beátum Thomam Pontíficem insígnis in paúperes misericórdiae virtúte decorásti: quáesumus; ut, ejus intercessióne, in omnes, qui te deprecántur, divítias misericórdiae tuae benígnus effúndas. Per Dóminum . .

Modlitba

Bože, jenž jsi svatého Tomáše, biskupa, okrášlil znamenitou ctností milosrdenství k chudým, prosíme, abys na jeho přímluvu na všecky, kteří tě vzývají, vylil dobrotivě bohatství milosrdenství svého. Skrze Pána našeho.

Připomínky sv. Mauricia a druhů (z násl. mše).
Tichá modlitba (str. 47*).
Po přijímání (str. 47*).

22. září

Sv. Mauricia a druhů

mučedníků, † kolem 300 ve Švýcarsku

Mše sv. „Intret" (str. 21*).

Oratio

Annue, quáesumus, omnípotens Deus: ut sanctórum Mártyrum tuórum Maurítii et Sociórum ejus nos laetíficet festíva sollémnitas; ut, quorum suffrágiis nítimur, eórum natalítiis gloriémur. Per Dóminum nostrum . . .

Modlitba

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, aby nás potěšil slavný svátek svatých mučedníků tvých Mauricia a druhů jeho, bychom, o jejichž přímluvy se opíráme, jejich narozeninami se honosili. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Léctio libri Apocalýpsis beáti Joánnis Apóstoli. c. 7.

In diébus illis: Respóndit unus de senióribus, et dixit mihi: Hi, qui amícti sunt stolis albis, qui sunt? et unde venérunt? Et dixi illi: Dómine mi, tu scis. Et dixit mihi: Hi sunt, qui venérunt de tribulatióne magna, et lavérunt stolas suas, et dealbavérunt eas in sánguine Agni. Ideo sunt ante thronum Dei, et sérviunt ei die ac nocte in templo ejus: et qui sedet in throno, habitábit super illos: non esúrient, neque sítient ámplius, nec cadet super illos sol, neque ullus aestus: quóniam Agnus, qui in médio throni est, reget illos, et dedúcet eos ad vitae fontes aquárum: et abstérget Deus omnem lácrymam ab óculis eórum.

Čtení ze Zjevení svatého Jana 7, 13-17.

V těch dnech promluvil jeden ze starců a řekl ke mně: „Kdo jsou a odkud přišli tito, kdo jsou oblečeni v roucha bílá?" A řekl jsem jemu: „Pane můj, ty to víš". I řekl mi: „To jsou ti, kdo přišli z velikého soužení a umyli roucha svá a zbílili je v krvi Beránkově. Proto jsou před trůnem Božím a slouží mu dnem i nocí v chrámě jeho a ten, jenž sedí na trůně, bude přebývat nad nimi. Nebudou již lačnět ani žíznit a nebude bít na ně slunce aniž jaké horko, neboť Beránek, který je uprostřed trůnu, bude je pást a dovede je k prameni vod živých, Bůh setře všelikou slzu s očí jejich."

Secreta

Réspice, quaesumus, Dómine, múnera, quae in sanctórum Mártyrum tuórum Maurítii et Sociórum ejus commemoratióne deférimus: et praesta; ut, quorum honóre sunt grata, eórum nobis fiant intercessióne perpétua. Per Dóminum nostrum . . .

Tichá modlitba

Pohlédni, prosíme, Pane, na dary, které při vzpomínce svatých mučedníků tvých Mauricia a jeho druhů přinášíme, a uděl, abys, na jejichž počest jsou tobě milé, jejich přímluvou se pro nás staly věčnými. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Postcommunio

Coeléstibus refécti sa-

Po přijímání

Nebeskými jsouce ob-

craméntis et gaúdiis, súpplices te rogámus, Dómine: ut, quorum gloriámur triúmphis, protegámur auxíliis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum...

čerstvení svátostmi a radostmi, snažně tebe, Pane, prosíme, abychom, z jejichž vítězství se honosíme, pomocí byli chráněni. Skrze Pána...

23. září

Sv. Lina

papeže a mučedníka, † 79

Mše „Statuit" (str. 5*).

Modlitby ze mše „Sacerdotes Dei" (str. 9* atd.).

23. září

Sv. Tekly

panny a mučednice, † v 1. stol. v Seleucii v Malé Asii

Mše „Loquebar" (str. 63*).

Oratio

Da, quaésumus, omnípotens Deus: ut, qui beátae Theclae Vírginis et Mártyris tuae natalítia cólimus, et ánnua sollemnitáte laetémur, et tantae fídei proficiámus exémplo. Per Dóminum...

Modlitba

Dej, prosíme, všemohoucí Bože, abychom, kteří slavíme narozeniny svaté Tekly, panny a mučednice tvé, i z výroční slavnosti se těšili i příkladem takové víry prospívali. Skrze Pána...

24. září

Blah. Panny Marie de Mercede

(Slavnost P. Marie od Vykupování zajatců)

Mše „Salve sancta Parens" (str. 96*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui per gloriosíssimam Fílii tui Matrem ad liberándos Christifidéles a potestáte Paganórum, nova Ecclésiam tuam prole amplificáre dignátus es: praesta, quáesumus; ut, quam pie venerámur tanti óperis institutrícem, ejus páriter méritis et intercessióne a peccátis ómnibus, et captivitáte daemonis liberémur. Per eúmdem Dóm.

Modlitba

Bože, jenž jsi Církev svou skrze přeslavnou Matku Syna svého ráčil obohatiti novým potomstvem k osvobozování křesťanských věřících z moci pohanů, uděl, prosíme, abychom, kterouž vroucně uctíváme jako zakladatelku takového díla, rovněž jejími zásluhami a na její přímluvu osvobozeni byli ze zajetí ďábla. Skrze téhož Pána...

26. září

Sv. Cypriana a panny Justiny

mučedníků, † kolem 304 v Nikomedii

Mše „Salus autem" (str. 29*).

Oratio

Beatórum Mártyrum Cypriáni et Justínae nos, Dómine, fóveant continuáta praesídia: quia non désinis propítius intuéri, quos tálibus auxíliis concésseris adjuvári. Per Dóminum nostrum Jesum Christum..

Modlitba

Pane, nechť nás podporuje ustavičná záštita svatých mučedníků tvých Cypriana a Justiny, neboť neustáváš milostivě pohlížeti na ty, kterým jsi nechal takovým přispěním pomáhati. Skrze Pána...

Tichá modlitba (str. 28*).

Po přijímání (str. 28*).

27. září

Sv. Kosmy a Damiána

mučedníků, † 303 na Sicilii

Vstup Sir. 44, 15 a 14 (str. 25*).

Oratio

Praesta, quaésumus, omnípotens Deus: ut, qui sanctórum Mártyrum tuórum Cosmae et Damiáni natalítia cólimus, a cunctis malis imminéntibus,

Modlitba

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, abychom, kteří slavíme narozeniny svatých mučedníků tvých Kosmy a Damiana, na jejich přímluvu byli osvo-

eórum intercessiónibus, liberémur. Per Dóminum.

bozeni od všeho hrozícího zlého. Skrze Pána . . .

Čtení z Kn. Moudr. 5, 16-20 (str. 26*).
Stupňový zpěv Ž. 33, 18-19 (str. 30*).
Aleluja atd. (str. 979).
Evangelium Luk. 6, 17-23 (str. 27*).
Obětování Ž. 5, 12-13 (str. 1011).
Tichá modlitba (str. 792).
K přijímání Ž. 78, 2 a 11 (str. 986).

Postcommunio

Prótegat, quaésumus, Dómine, pópulum tuum, et participátio coeléstis indúlta convívii, et deprecátio colláta Sanctórum. Per Dóminum . . .

Po přijímání

Prosíme, Pane, nechť lid tvůj chrání i povolené účastenství na nebeské hostině i společná přímluva Svatých. Skrze Pána našeho . . .

28. září

Sv. Václava

vévody, mučedníka, patrona Českého

Sv. Václav byl synem českého knížete Vratislava a jeho manželky Drahomíry. V náboženství a všeliké zbožnosti vychovávala jej jeho babička sv. Lidmila. Položil základ ke chrámu sv. Víta na hradě pražském a šířil úsilovně křesťanské učení a mravy na povznesení svého národa. To nelíbilo se mnohým pohanským zemanům a popudili proti němu jeho bratra Boleslava. Ten dal jej ve Staré Boleslavi zavražditi r. 929, právě když sv. Václav zrána ubíral se ke mši svaté do kostela. Byl pochován v chrámě sv. Víta.

Mše „In virtute" (str. 12*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui beátum Vencesláum per Martýrii palmam a terréno principátu ad coeléstem glóriam transtulísti: ejus précibus nos ab omni adversitáte custódi, et ejúsdem tríbue gaudére consórtio. Per Dóminum nostrum . . .

Modlitba

Bože, jenž jsi svatého Václava palmou mučednictví z pozemského knížectví do slávy nebeské přenesl, na jeho přímluvy nás ode všeho protivenství ochraňuj a ze společenství s ním nám radovati se popřej. Skrze Pána . . .

Léctio

libri Sapiéntiae. 6, 10-22.

Ad vos reges sunt hi sermónes mei, ut discátis sapiéntiam, et non excidátis. Qui enim custodíerint justa juste, justificabúntur: et qui didícerint ista, invénient quid spóndeant. Concupíscite ergo sermónes meos, dilígite illos, et habébitis disciplínam. Clara est, et quae numquam marcéscit sapiéntia, et fácile vidétur ab his, qui díligunt eam, et invenítur ab his, qui quaerunt illam. Praeóccupat, qui se concupíscunt, ut illis se prior osténdat. Qui de luce vigiláverit ad illam, non laborábit: assidéntem enim illam fóribus suis invéniet. Cogitáre ergo de illa, sensus est consummátus: et qui vigiláverit propter illam, cito secúrus erit. Quóniam dignos se ipsa círcuit quaerens, et in viis osténdit se illis hiláriter, et in omni providéntia occúrrit illis. Inítium enim illíus, veríssima est disciplínae concupiscéntia. Cura ergo disciplínae, diléctio est: custodítio autem legum, consummátio incorruptiónis est: incorrúptio autem facit esse próximum Deo. Concupiscéntia itaque sa-

Čtení

z knihy Moudrosti. 6,10-22.

K vám tedy, králové, jsou tyto řeči moje, byste se naučili moudrosti a neklesli. Neb kteří dbáti budou spravedlivě toho, co spravedlivo, budou na soudě ospravedlněni, a kteří dají se poučit o těch věcech, najdou, čím by se omluvili. Buďte tedy žádostivi mých řečí, milujte je a dojdete umravnění. Stkvělá jest a nikdy nevadne moudrost, a snadno dá se těm spatřit, kteří ji milují, dá se nalézti od těch, kteří ji hledají. Předchází ty, kdož jsou jí žádostivi, aby prve jim se ukázala. Tomu, kdo si na ni přivstane, netřeba námahy: neboť ji nalezne, ana mu sedí u dveří. Jeť o ní přemýšleti dokonalý rozum, a kdo bdí pro ni, brzy je bez starostí. Neb ona obchází, hledajíc těch, kdož jsou hodni jí, na cestách ukazuje se jim ochotně, při každém pomyšlení s nimi se potkává. Jeť její počátek upřímná touha poučit se, a péče o poučení láska k ní jest; láska pak k ní jest šetřiti přikázání jejích, šetřiti přikázů jejích je jistá nesmrtelnost; nesmrtelnost pak činí, že člověk

piéntiae dedúcit ad regnum perpétuum. Si ergo delectámini sédibus et sceptris, o reges pópuli, dilígite sapiéntiam, ut in perpétuum regnétis.

blízko jest Bohu. Žádost tedy moudrosti vede k věčnému království. Protož máte-li zálibu v trůnech a žezlech, králové národů, milujte moudrost, abyste na věky kralovali!

Stupňový zpěv. Ž. 111 (str. 13*).
Evangelium Mat. 16, 24-27 (str. 11*).
Et dicitur Credo. Následuje Credo.
Obětování Ž. 8, 6-7 (str. 15*).

Secreta

Oblatiónem hanc, omnípotens Deus, altári tuo superpósitam, beáti Venceslái Mártyris intercéssio tibi reddat accéptam, et nobis júgiter fáciat esse salutárem. Per Dóminum nostrum Jesum Christum..

Tichá modlitba

Oběť tuto, všemohoucí Bože, která jest na oltář tvůj položena, nechť přímluva svatého Václava, mučedníka, učiní tobě příjemnou a nám povždy spasitelnou. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

K přijímání Mat. 16, 24 (str. 14*).

Postcommunio

Quaésumus, omnípotens Deus: ut coeléstia sacraménta, quae súmpsimus, intercedénte beáto Venceslão Mártyre tuo, a peccátis absolútos, ad suum fáciant purióres veníre princípium. Per Dóminum nostrum . . .

Po přijímání

Prosíme, všemohoucí Bože, aby nebeské svátosti, které jsme přijali, na přímluvu svatého Václava, mučedníka tvého, hříchů nás zbavily a tak čistší nás k našemu přivedly počátku. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

29. září

Svátek sv. Michala Archanděla

Mše „Benedicite Dominum" (str. 944), vyjímaje:

Graduale. Ps. 102,20 et 1. Stupňový zpěv. Ž. 102.

Benedícite Dóminum, omnes Ángeli ejus: poténtes virtúte, qui fácitis verbum ejus. V. Bénedic, ánima mea, Dóminum, et interióra mea nomen sanctum ejus.

Dobrořečte Pánu, všichni Andělé jeho; vy udatní rekové, kteří plníte vůli jeho. V. Dobrořeč, duše má, Hospodinu, a vše co ve mně jest svatému jménu jeho.

Allelúja, allelúja. V. Sancte Míchael Archángele, defénde nos in praelio: ut non pereámus in treméndo judício. Allelúja.

Aleluja, aleluja. V. Svatý Michaeli Archanděli, braň nás v boji, abychom nezhynuli na hrozném soudu. Aleluja.

30. září

Sv. Jeronýma

kněze, vyznavače a Učitele Církve
† 420 v Betlemě

Mše „In medio" (str. 948*).

Oratio

Deus, qui Ecclésiae tuae in exponéndis sacris Scriptúris beátum Hierónymum, Confessórem tuum, Doctórem máximum providére dignátus es: praesta, quáesumus; ut, ejus suffragántibus méritis, quod ore simul et ópere dócuit, te adjuvánte, exercére valeámus. Per Dóminum...

Modlitba

Bože, jenž jsi ráčil Církvi své pro výklad svatých Písem ve svatém Jeronýmu, vyznavači svém, opatřiti velikého učitele, uděl, prosíme, abychom pro jeho přímluvné zásluhy byli schopni s tvou pomocí vykonávati, čemu zároveň ústy a skutkem učil. Skrze Pána.

Secreta

Donis coeléstibus da nobis, quaesumus, Dómine, líbera tibi mente servíre: ut múnera, quae deférimus, interveniénte beáto Hierónymo Confessóre tuo, et medélam nobis operéntur et glóriam. Per Dóminum nostrum...

Tichá modlitba

Dej nám, prosíme, Pane, abychom dary nebeskými tobě sloužili svobodnou myslí, aby dary, které přinášíme, na přímluvu svatého Jeronýma, vyznavače tvého, zjednaly nám i pomoc i slávu. Skrze Pána našeho . . .

Postcommunio

Repléti alimónia coe-

Po přijímání

Nasyceni jsouce pokr-

lésti, quaesumus, Dómine: ut, interveniénte beáto Hierónymo Confessóre tuo, misericórdiae tuae grátiam cónsequi mereámur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum...

mem nebeským, prosíme, Pane, abychom si zasloužili na přímluvu svatého Jeronýma, vyznavače tvého, dosáhnouti milosti milosrdenství tvého. Skrze Pána našeho ...

1. října

Sv. Remigia

biskupa a vyznavače, † kolem 535 v Remeši

Mše „Statuit" (str. 39*).

Druhé modlitby: za přímluvu Svatých (str. 136. atd.), třetí: dle libosti.

2. října

Sv. Andělů Strážných

Vstup Ž. 102, 20 (str. 944).

Oratio

Deus, qui ineffábili providéntia sanctos Ángelos tuos ad nostram custódiam míttere dignáris: largíre supplícibus tuis; et eórum semper protectióne defendi, et aetérna societáte gaudére. Per Dóminum nostrum ...

Modlitba

Bože, jenž z nevýslovné prozřetelnosti ráčíš sesílati svaté Anděly své k naší ochraně, uštědři pokorně tě prosícím, abychom i jejich ochranou stále hájeni byli i z věčného společenství se radovali. Skrze Pána ...

Léctio

libri Exodi. c. 23, 20-23.

Čtení

z druhé knihy Mojžíšovy.

Haec dixit Dóminus Deus: Ecce ego mittam Ángelum meum, qui praecédat te, et custódiat in via, et introdúcat in locum, quem parávi. Obsérva eum, et audi vocem ejus, nec contemnéndum putes: quia non dimíttet, cum peccáveris, et est nomen meum in illo. Quod si audíeris vocem ejus et féceris ómnia, quae loquor, inimícus ero inimícis tuis et afflígam afflígéntes te: praecedétque te Ángelus meus.

Toto praví Pán Bůh: „Hle já pošlu Anděla svého, který bude kráčeti před tebou, střežiti tě na cestě, uvede tě na místo, které jsem připravil. Dbej ho, poslouchej hlasu jeho a nemysli, že smíš jím pohrdati; neboť nepromine, když budeš se prohřešovati; a jméno mé jest v něm. Budeš-li však poslušen hlasu jeho, a budeš-li činiti vše, což pravím, budu nepřítelem nepřátel tvých a sužovati budu ty, kteří sužují tebe. Půjde tedy před tebou Anděl můj."

Stupňový zpěv Ž. 90, 11-12 (str. 184).

Allelúja, allelúja. V. Ps. 102, 21. Benedícite Dómino, omnes virtútes ejus: minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus. Allelúja.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 102, 21. Chvalte Pána, všichni zástupové jeho, služebníci jeho, kteří plníte vůli jeho. Aleluja.

Evangelium Mat. 18, 1-10 (str. 945).

Offertorium
Ps. 102, 20 et 21.

Benedícite Dóminum, omnes Ángeli ejus: minístri ejus, qui fácitis verbum ejus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Obětování
Ž. 102, 20 a 21.

Dobrořečte Pánu, všichni Andělé jeho, služebníci jeho, kteří plníte vůli jeho, poslušni jsouce hlasu slova jeho.

Secreta

Súscipe, Dómine, múnera, quae pro sanctórum Angelórum tuórum veneratióne deférimus: et concéde propítius; ut, perpétuis eórum praesídiis, a praeséntibus perículis liberémur et ad vitam perveniámus aetérnam. Per Dóminum nostrum...

Tichá modlitba

Přijmi, Pane, dary, které přinášíme na počest svatých Andělů tvých, a uděl milostivě, abychom jejich ustavičnou ochranou od přítomných nebezpečí byli vysvobozeni a života věčného došli. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého ...

K přijímání Dan. 3, 58 (str. 947).

Postcommunio

Súmpsimus, Dómine, divína mystéria, sanctórum Angelórum tuórum festi-

Po přijímání

Přijali jsme, Pane, božská tajemství, radujíce se ze slavnosti svatých An-

vitáte laetántes: quáesumus, ut eórum protectióne ab hóstium júgiter liberémur insídiis, et contra ómnia advérsa muniámur. Per Dóminum . . .

dělů tvých; prosíme, abychom jejich ochranou byli vždy z nástrah nepřátel vysvobozeni a proti všemu protivenství chráněni. Skrze Pána . . .

3. října

Sv. Terezie Ježíškovy

panny, † 1897 v Lisieux

Introitus. Cant. 4, 8-9.

Veni de Líbano, sponsa mea, veni de Líbano, veni: vulnerásti cor meum. Ps. 112, 1. Laudáte, púeri, Dóminum: laudáte nomen Dómini. ℣. Glória Patri et Fílio . . .

Vstup. Velepíseň. 4, 8-9.

Přijď, nevěsto má s Libanonu, přijď s Libanonu, přijď, ranila jsi srdce mé. Ž. 112, 1. Chvalte, služebníci, Pána, chvalte jméno Hospodinovo. ℣. Sláva Otci . . .

Oratio

Dómine, qui dixísti: Nisi efficiámini sicut párvuli, non intrábitis in regnum caelórum: da nobis, quáesumus; ita sanctae Therésiae Vírginis in humilitáte et simplicitáte cordis vestígia sectári, ut práemia consequámur aetérna: Qui vivis.

Modlitba

Pane, jenž jsi řekl: Nebudete-li jako maličtí, nevejdete do království nebeského; dej nám prosíme, abychom tak v pokoře a prostotě srdce šli ve stopách svaté Terezie, panny, abychom dosáhli odměny věčné. Jenž žiješ a kraluješ s Bohem . . .

Léctio
Isaíae Prophétae
66, 12-14.

Haec dicit Dóminus: Ecce, ego declinábo super eam quasi flúvium pacis, et quasi torréntem inundántem glóriam géntium, quam augétis: ad úbera portabímini, et super génua blandiéntur vobis. Quómodo si cui mater blandiátur, ita ego consolábor vos, et in Jerúsalem consolabímini. Vidébitis, et gaudébit cor vestrum, et ossa vestra quasi herba germinábunt, et cognoscétur manus Dómini servis ejus.

Čtení
z Isajáše Proroka
66, 12-14.

Toto praví Hospodin; „Ejhle, já na něj přivedu jako řeku pokoj a jako rozvodněný potok slávu národů, kterou ssát budete; u prsů chováni budete a na klíně budete laskáni. Jako když matka někoho těší, tak já potěším vás; ano, v Jerusalemě budete potěšeni. Až to uzříte, bude mít radost srdce vaše a kosti vaše jako bylina pučet se budou". Ukáže se ruka Hospodinova na jeho služících.

Graduale. Matth. 11, 25.

Confíteor tibi, Pater, Dómine caeli et terrae, quia abscondísti haec a sapiéntibus, et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. ℣. Ps. 70, 5. Dómine, spes mea a juventúte mea.

Stupňový zpěv. Mat. 11.

Velebím tebe, Otče, Pane nebe i země, že jsi skryl tyto věci před moudrými a opatrnými a zjevil jsi je maličkým. ℣. Ž. 70, 5. Pane, tys naděje má od mladosti mé.

Allelúja, allelúja. ℣. Eccli. 39, 17-19. Quasi rosa plantáta super rivos aquárum fructivicáte: quasi Líbanus odórem suavitátis habéte: floréte, flores, quasi lílium, et date odórem, et frondéte in grátiam, et collaudáte cánticum, et benedícite Dóminum in opéribus suis. Allelúja.

Aleluja, aleluja. ℣. Sir. 39, 17-19. Pučte, jako růže štípená nad potoky vod. Jako Liban dávejte sladkou vůni, rozvijte květy jako lilie a vydávejte vůni, zelenejte se utěšeně, a zapějte píseň chvály a dobrořečte Pánu pro jeho skutky. Aleluja.

† Seq. sancti Evang. secúndum Matth. 18, 1-4.

In illo témpore: Accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes: Quis, putas, major est in regno caelórum? Et ádvocans Jesus párvulum, státuit eum in médio eórum et dixit: Amen dico vobis, nisi convérsi fuéritis

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 18, 1-4.

Za onoho času učedníci přistoupili k Ježíšovi a řekli: „Kdopak je větší v království nebeském?" A Ježíš zavolav k sobě dítko, postavil je uprostřed nich a řekl: „Neobrátíte-li se a nebudete-li jako dítky,

tis et efficámini sicut párvuli, non intrábitis in regnum caelórum. Quicúmque ergo humiliáverit se sicut párvulus iste, hic est major in regno caelórum.

nevejdete do království nebeského. Kdo se tedy poníží jako dítko toto, ten je větší v království nebeském."

Offertorium

Luc. 1, 46-48 et 49.

Magníficat ánima mea Dóminum: et exsultávit spíritus meus in Deo salutári meo: quia respéxit humilitátem ancíllae suae: fecit mihi magna qui potens est.

Obětování

Luk. 1, 46-48 a 49.

Velebí duše má Hospodina, a duch můj zaplesal v Bohu, Spasiteli mém, že vzhlédl na ponížení služebnice své. Veliké věci učinil mi ten, jenž jest mocný.

Secreta

Sacrifícium nostrum tibi, Dómine, quáesumus, sanctae Therésiae Vírginis tuae precátio sancta concíliet: ut, in cujus honóre sollémniter exhibétur, ejus méritis efficiátur accéptum. Per Dóminum . . .

Tichá modlitba

Pane, prosíme, nechť svatá prosba svaté Terezie, panny tvé, oběť naši tobě příjemnou učiní, aby, na jejíž počest je slavně přinesena, pro její zásluhu stala se libou. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Communio

Deut. 32, 10-12.

Circumdúxit eam, et dócuit: et custodívit quasi pupíllam óculi sui. Sicut áquila expándit alas suas, et assúmpsit eam, atque portávit in húmeris suis. Dóminus solus dux ejus fuit.

K přijímání

5 Mojž. 32, 10-12.

Vodil ji kolkolem, a poučoval a střežil jako zřítelnici oka svého. Jako orel rozepjal křídla svá, vzal ji a nesl ji na svých perutěch. Pán sám byl jejím vůdcem.

Postcommunio

Illo nos, Dómine, amóris igne caeléste mystérium inflámmet: quo sancta Terésia Virgo tua se tibi pro

Po přijímání

Nechť nebeské tajemství, Pane, nás oním ohněm lásky roznítí, jímž se svatá Terezie, panna tvá, tobě

homínibus caritátis víctimam devóvit. Per Dóminum nostrum . . .

za lidi zasvětila jako oběť lásky. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

4. října

Sv. Františka

vyznavače

Mše ze 17. září (str. 1133), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui Ecclésiam tuam, beáti Francísci méritis foetu novae prolis amplíficas: tríbue nobis: ex ejus imitatióne, terréna despícere et coeléstium donórum semper participatióne gaudére. Per Dóminum nostrum . . .

Modlitba

Bože, jenž Církev svou pro zásluhy svatého Františka dorostem nového potomstva rozmnožuješ, uděl nám, abychom po jeho příkladu světským pohrdali a zúčastenství na nebeských darech se stále radovali. Skrze Pána . . .

Evangelium Mat. 11, 25-30 (str. 801).

Postcommunio

Ecclésiam tuam, quáesumus, Dómine, grátia coeléstis amplíficet: quam beáti Francísci Confessóris tui illumináre voluísti gloriósis méritis et exémplis. Per Dóminum . . .

Po přijímání

Prosíme, Pane, nechť nebeská milost rozmnožuje Církev, kterou jsi chtěl ozářiti slavnými zásluhami a příklady svatého Františka, vyznavače tvého. Skrze Pána . . .

5. října

Sv. Placida a druhů

mučedníků, † 541 na Sicilii

Mše „Salus autem" (str. 29*), vyjímaje:

Modlitby ze mše „Sapientiam (str. 25*).

5. října

Sv. Placida a druhů

mučedníků (v chrámech benediktinských)

Mše „Salus autem" (str. 29*).

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui nos multíplici Sanctórum tuórum festivitáte laetíficas: praesta, ut, quorum commemoratióne gaudémus, praesídio muniámur. Per Dóminum nostrum . . .

Modlitba

Všemohoucí věčný Bože, jenž nás obšťastňuješ mnohonásobnou slavností Svatých svých, uděl, abychom, z jejichž památky se radujeme, záštitou byli chráněni. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Evangelium Jan 12, 24-26 (str. 834).

Secreta

Obláta múnera nómini tuo, Dómine, et nostrae sanctificatióni prófícere tuórum précibus concéde Sanctórum. Per Dóminum nostrum . . .

Tichá modlitba

Pane, uděl, nechť jménu tvému přinesené dary na přímluvu tvých Svatých i našemu posvěcení prospějí. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Postcommunio

Et natalítiis Sanctórum, Dómine, et Sacraménti múnere vegetáti, quáesumus, ut bonis, quibus per tuam grátiam nunc fovémur, perfruámur aetérnis. Per Dóminum . . .

Po přijímání

I narozeninami Svatých, Pane, i svátostným darem jsouce osvěženi, prosíme, abychom statků, jimiž jsme teď milostí tvou podporováni, požívali věčných. Skrze Pána našeho . . .

5. října

Sv. Palmacia

mučedníka

Mše „Laetabitur" (str. 16*).

6. října

Sv. Brunona

vyznavače, Zakladatele Řádu Kartuziánů, † 1101 v Kalabrii

Mše „Os justi" (str. 53*).

Oratio

Sancti Brunónis Confessóris tui, quáesumus, Dómine, intercessiónibus adjuvémur: ut, qui majestátem tuam gráviter delinquéndo offéndimus, ejus méritis et précibus, nostrórum delictórum véniam consequámur. Per Dóminum nostrum . . .

Modlitba

Prosíme, Pane, nechť nám je pomáháno přímluvami svatého Brunona, vyznavače tvého, abychom, kteří jsme velebnost tvou těžce poklesky urazili, pro jeho zásluhy a na jeho přímluvy dosáhli odpuštění svých hříchů. Skrze Pána našeho . . .

Po přijímání (str. 59*).

7. října

Panny Marie — Královny sv. Růžence

Dnešní svátek byl ustanoven nejprve papežem Řehořem XIII. (1573), když bylo nebezpečí turecké r. 1571 zažehnáno, což se připisovalo mocné modlitbě růženec. Na celou Církev byl rozšířen papežem Klementem XI., když byli znovu Turci poraženi r. 1716, kteréhožto vítězství bylo dobyto opět po veřejné modlitbě růženec.

Introitus

Gaudeámus omnes in Dómino, diem festum celebrántes sub honóre beátae Maríae Vírginis: de cujus sollemnitáte gaudent Ángeli, et collaúdant Fílium Dei. Ps. 44, 2. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea Regi. V. Glória Patri.

Vstup

Radujme se všichni v Pánu, svátek slavíce na počest blahoslavené Marie, Panny, z jejíž slavnosti radují se Andělé, chválíce jednomyslně Syna Božího. Ž. 44, 2. Srdce moje kypí slovem blahým, věnuji své dílo Králi. V. Sláva Otci . . .

Oratio

Deus, cujus Unigénitus per vitam, mortem, et resurrectiónem suam nobis salútis aetérnae praemia comparávit: concéde, quaesumus; ut, haec mystéria sacratíssimo beátae Maríae Vírginis Rosário recoléntes, et imitémur quod cóntinent, et quod promít-

Modlitba

Bože, jehož Jednorozený svým životem, smrtí a vzkříšením nám odměnu věčného spasení zjednal, popřej, prosíme, abychom, připomínajíce si tato tajemství ve svatém Růženci blahoslavené Marie Panny, i následovali toho, co obsahují, i dosáhli toho,

tunt, assequámur. Per eúmdem Dóminum . . .

co slibují. Skrze téhož Pána našeho . . .

Připomínka sv. Marka, papeže:

Oratio

Exaúdi, Dómine, preces nostras: et, interveniénte beáto Marco Confessóre tuo atque Pontífice, indulgéntiam nobis tríbue placátus et pacem.

Modlitba

Vyslyš, Pane, prosby naše a na přímluvu svatého Marka, vyznavače svého a biskupa, uděl nám usmířeu odpuštění a pokoj.

Připomínka sv. mučedníků Sergia, Bakcha, Marcella a Apulea:

Oratio

Sanctórum Mártyrum tuórum nos, Dómine, Sérgii, Bacchi, Marcélli et Apuléji beáta mérita prosequántur: et tuo semper fáciant amóre fervéntes. Per Dóminum . . .

Modlitba

Pane, nechť nás doprovázejí svaté zásluhy mučedníků tvých Sergia, Bakcha, Marcella a Apulea a tvou láskou stále rozžhavují. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Léctio
libri Sapiéntiae
8, 22-24 et 32-35.

Čtení
z knihy Přísloví
8, 22-24 a 32-35.

Dóminus possédit me in inítio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípio. Ab aetérno ordináta sum, et ex antíquis, ántequam terra fíeret. Nondum erant abýssi, et ego jam concépta eram. Nunc ergo, fílii, audíte me: Beáti, qui custódiunt vias meas. Audíte disciplínam, et estóte sapiéntes, et nolíte abiícere eam. Beátus homo, qui audit me, et qui vígilat ad fores meas quotídie, et obsérvat ad postes óstii mei. Qui me invénerit, invéniet

Pán měl mne na počátku díla svého, prve než byl co činil od pradávna. Od věčnosti ustanovena jsem, od věků, prve nežli země byla. Před mořem já jsem zrozena již byla. Nyní tedy, děti, poslyšte mne! Blahoslavení, kteří dbají cest mých! Slyšte poučení, a budete moudří; nechtějte jím opovrhovati! Blaze člověku, který poslouchá mne, který u dveří mých každý den bdí, pozor dává u veřejí bran mých. Neboť mne kdo najde,

vítam, et háuriet salútem a Dómino.

nalezne život a dojde požehnání od Hospodina.

Stupňový zpěv Ž. 44 (str. 1102).

Allelúja, allelúja. V. Sollémnitas gloriósae Vírginis Maríae ex sémine Ábrahae, ortae de tribu Juda, clara ex stirpe David. Allelúja.

Aleluja, aleluja. V. Slavnost je slavné Panny Marie ze semene Abrahamova, vyšlé z pokolení Judova, z jasného rodu Davidova. Aleluja.

Evangelium Luk. 1, 26-38 (str. 53).
Et dicitur Credo.

Říká se Credo.

Offertorium
Eccl. 24, 23; 39, 17.

Obětování
Sir. 24, 23; 39, 17.

In me grátia omnis viae et veritátis, in me omnis spes vitae et virtútis: ego quasi rosa plantáta super rivos aquárum fructificávi.

Ve mně jest všeliká milost k dosažení cíle a pravdy; ve mně všeliká naděje života a ctnosti. Já jako růže vsazená u tekoucích vod jsem vydala plody.

Secreta

Fac nos, quaesumus, Dómine, his munéribus offeréndis convenién ter aptári: et per sacratíssimi Rosárii mystéria, sic vitam, passiónem, et glóriam Unigéniti tui recólere, et ejus digni promissiónibus efficiámur. Per eúmdem Dóminum nostrum . . .

Tichá modlitba

Učiň, prosíme, Pane, abychom se náležitě přizpůsobili těmto darům, jež se budou obětovati, a tajemstvími svatého Růžence tak si život, umučení a slávu Jednorozeného tvého připomínali, abychom se jeho zaslíbení hodnými stali. Skrze téhož Pána...

Připomínka sv. Marka, papeže (str. 777).
Připomínka sv. mučedníků:

Secreta

Majestátem tuam nobis, Dómine, quaésumus, haec hóstia reddat immolánda placátam, tuórum digna postulatióne Sanctórum. Per Dóminum . . .

Tichá modlitba

Tato obětina, hodná na přímluvu Svatých tvých, Pane, prosíme, nechť velebnost tvou s námi smíří. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Preface o blah. P. Marii (str. 40).

Communio. Eccli. 39, 19.

Floréte, flores, quasi lílium, et date odórem, et frondéte in grátiam, collaudáte cánticum, et benedícite Dóminum in opéribus suis.

K přijímání. Sir. 39, 19.

Kveťte, kvítí, jako lilie a vydejte vůni; vydávejte ratolesti milostné, prozpěvujte vespol píseň a dobrořečte Pánu v dílech jeho.

Postcommunio

Sanctíssimae Genitrícis tuae, cujus Rosárium celebrámus, quaesumus, Dómine, précibus adjuvémur: ut et mysteriórum, quae recólimus, virtus percipiátur, et sacramentórum, quae súmpsimus, obtineátur effféctus. Qui vivis...

Po přijímání

Přímluva nejsvětější Rodičky tvé, jejíž Růženec oslavujeme, prosíme, Pane, nechť nám je ku pomoci, abychom i okoušeli moci těch tajemství, která si připomínáme, i dosáhli účinku svátostí, které jsme přijali. Jenž žiješ . . .

Připomínka sv. Marka, papeže (str. 778).
Připomínka sv. mučedníků:

Postcommunio

Sacraméntis, Dómine, muniámur accéptis: et sanctórum Mártyrum tuórum Sérgii, Bacchi, Marcélli et Apuléii intercessióne, contra omnes nequítias irruéntes, armis coeléstibus protegámur. Per Dómin.

Po přijímání

Pane, nechť jsme přijatými svátostmi chráněni a na přímluvu svatých mučedníků tvých Sergia, Bakcha, Marcella a Apulea proti všem dotírajícím zlobám zbraněmi nebeskými bráněni. Skrze Pána . . .

8. října

Sv. Brigity

vdovy, † 1373 v Římě

Mše „Cognovi" (str. 85*), vyjímaje:

Oratio

Dómine, Deus noster, qui beátae Birgíttae per Fílium tuum unigénitum secréta coeléstia revelásti: ipsíus pia intercessióne da nobis, fámulis tuis; in revelatióne sempitérnae glóriae tuae gaudére laetántes. Per eúmdem Dóminum . . .

Modlitba

Pane, Bože náš, jenž jsi svaté Brigitě skrze Syna svého jednorozeného odhalil nebeská tajemství, na její dobrotivou přímluvu dej nám, služebníkům svým, abychom se těšili a plesali při odhalení věčné tvé slávy. Skrze téhož Pána . . .

Epištola „Viduas honora" (str. 89*).

9. října

Sv. Dionysia

biskupa a mučedníka, † v l. stol.

Sv. Rustika a Eleuteria

mučedníků, † v l. stol.

„Mše „Sapientiam" (str. 25*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui hodiérna die beátum Dionýsium, Mártyrem tuum atque Pontíficem virtúte constántiae in passióne roborásti, quique illi, ad praedicándum géntibus glóriam tuam, Rústicum et Eleuthérium sociáre dignátus es: tríbue nobis, quaésumus; eórum imitatióne, pro amóre tuo próspera mundi despícere, et nulla ejus advérsa formidáre. Per Dóminum...

Modlitba

Bože, jenž jsi dnešního dne svatého Dionysia, mučedníka svého a biskupa, posílil ctností vytrvalosti v mukách a jenž jsi mu ráčil k zvěstování slávy své pohanům přidružiti Rustika a Eleuteria, uděl nám, prosíme, abychom po jejich příkladu z lásky k tobě pohrdali štěstím světa a nebáli se žádných jeho příkoří. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Léctio

Áctuum Apostolórum cap. 17, 22-34.

Čtení

ze Skutků apoštolských 17, 22-34.

In diébus illis: Stans Paulus in médio Areopági, ait: Viri Athenienses, per ómnia quasi superstitiosióres vos vídeo. Praeté-

V těch dnech Pavel postaviv se uprostřed Areopagu řekl: „Muži athenští, vidím, že jste v každé příčině velice bohabojní. Ne-

riens enim, et videns simulácra vestra, invéni et aram, in qua scriptum erat: Ignóto Deo. Quod ergo ignorántes cólitis, hoc ego annúntio vobis. Deus, qui fecit mundum, et ómnia, quae in eo sunt, hic coeli et terrae cum sit Dóminus, non in manufáctis templis hábitat, nec mánibus humánis cólitur, índigens áliquo, cum ipse det ómnibus vitam, et inspiratiónem, et ómnia: fecítque ex uno omne genus hóminum inhabitáre super univérsam fáciem terrae, definíens statúta témpora, et términos habitatiónis eórum, quaerere Deum, si forte attréctent eum, aut invéniant, quamvis non longe sit ab unoquóque nostrum. In ipso enim vívimus, et movémur, et sumus: sicut et quidam vestrórum Poetárum dixérunt: Ipsíus enim et genus sumus. Genus ergo cum simus Dei, non debémus aestimáre, auro, aut argénto, aut lápidi, sculptúrae artis, et cogitatiónis hóminis, divínum esse símile. Et témpora quidem hujus ignorántiae despíciens Deus, nunc annúntiat homínibus, ut omnes ubíque poeniténtiam agant, eo quod státuit diem, in quo judicatúrus est orbem

boť když jsem procházel a prohlížel vaše posvátnosti, nalezl jsem také oltář, na kterém bylo napsáno: N e z n á m é m u B o h u. Co tedy neznajíce ctíte, to já zvěstuji vám: Bůh, který učinil svět a všecko, co je v něm, ten je pánem nebe i země, nebydlí v chrámech udělaných, ani nebývá obsluhován rukama lidskýma, jakoby něčeho potřeboval, sám dávaje všem život i dýchání a všecko; a učinil, aby z jednoho praotce všecko lidské pokolení přebývalo na veškerém povrchu zemském, ustanoviv určité časy a meze přebývání jejich, aby hledali Boha, zdali by se ho snad domakali nebo ho nalezli, ačkoli není daleko od jednoho každého z nás, neboť v něm žijeme a se hýbáme i trváme, jakož i někteří z vašich básníků pravili: „Neboť jsme i rod jeho.“ Jsouce tedy rodem Božím, nemáme se domnívat, že božství podobno je zlatu nebo stříbru nebo kameni, výrazu lidského umění nebo důmyslu. Časy té nevědomosti Bůh přehlédnuv nyní ohlašuje lidem, aby všichni všudy činili pokání, poněvadž ustanovil den, ve kterém bude soudit svět spravedlivě skrze muže, kterého k tomu určil, dávaje všem víru tím, že ho vzkřísili z mrtvých.“ Uslyševše pak o vzkříšení z mrtvých, jedni se posmívali, jiní řekli: „Poslechneme tě o tom někdy jindy.“ Tak vyšel Pavel ze shromáždění jejich. Ale někteří muži přidrževše se ho uvěřili; mezi nimi též Dionysius Areopagita a žena jménem Damaris a jiní s nimi.

in aequitáte, in viro, in quo státuit, fidem praebens ómnibus, súscitans eum a mórtuis. Cum audíssent autem resurrectiónem mortuórum, quidam quidem irridébant, quidam vero dixérunt: Audiémus te de hoc íterum. Sic Paulus exívit de médio eórum. Quidam vero viri adhaeréntes ei, credidérunt: in quibus et Dionýsius Areopagíta, et múlier nómine Dámaris, et álii cum eis.

Secreta

Obláta tibi, Dómine, múnera pópuli tui, pro tuórum honóre Sanctórum, súscipe propítius, quáesumus: et eórum nos intercessióne sanctífica. Per Dóminum . . .

Tichá modlitba

Pane, přijmi milostivě, prosíme, obětované tobě dary lidu svého na počest tvých Svatých a posvěť nás jejich přímluvou. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Postcommunio

Súmptis, Dómine, sacraméntis, quáesumus: ut, intercedéntibus beátis Martýribus tuis Dionýsio, Rústico et Eleuthério, ad redemptiónis aetérnae proficiámus augméntum. Per Dóminum . . .

Po přijímání

Přijavše, Pane, svátosti, prosíme, abychom na přímluvu svatých mučedníků tvých Dionysia, Rustika a Eleuteria prospívali v růstu milosti věčného vykoupení. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

10. října

Sv. Františka Borgiáše

vyznavače, † 1572 v Římě

Mše „Os justi“ (str. 53*), vyjímaje:

Oratio

Dómine Jesu Christe,

Modlitba

Pane Ježíši Kriste, pří-

verae humilitátis et exémplar et práemium: quáesumus; ut, sicut beátum Francíscum in terréni honóris contémptu, imitatórem tui gloriósum effecísti, ita nos ejúsdem imitatiónis et glóriae tríbuas esse consórtes: Qui vivis...

klade i odměno pravé pokory, prosíme, abys, jako jsi svatého Františka učinil slavným následníkem sebe v pohrdání světskou ctí, tak nám dal státi se účastníky jeho následování a slávy. Jenž žiješ a kraluješ s Bohem Otcem..

12. října

Sv. Maxmiliána

biskupa a mučedníka

Mše „Statuit" (str. 5*).

13. října

Sv. Eduarda

krále a vyznavače, † 1066

Mše sv. „Os justi" (str. 53*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui beátum Regem Eduárdum Confessórem tuum aeternitátis glória coronásti: fac nos, quáesumus; ita eum venerári in terris, ut cum eo regnáre possímus in coelis. Per Dóminum...

Modlitba

Bože, jenž jsi svatého krále Eduarda, vyznavače svého, korunoval slávou věčnosti, učiň, prosíme, abychom jej tak uctívali na zemi, abychom s ním vládnouti mohli v nebi. Skrze Pána...

14. října

Sv. Kalista I.

papeže a mučedníka, † 222 v Římě

Vstup Dan. 3, 84 a 87 (str. 9*).

Oratio

Deus, qui nos cónspicis ex nostra infirmitáte defícere: ad amórem tuum nos misericórditer per

Modlitba

Bože, jenž zříš, že pro svou slabost umdléváme, vzpruž nás milosrdně příkladem svých Svatých k

Sanctórum tuórum exémpla restaúra. Per Dóm.

lásce k sobě. Skrze Pána našeho...

Léctio

Epístolae beáti Pauli Apóstoli ad Hebraeos. c. 5, 1-4.

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola k Židům. 5, 1-4.

Fratres: Omnis póntifex ex homínibus assúmptus, pro homínibus constitúitur in iis, quae sunt ad Deum: ut ófferat dona et sacrifícia pro peccátis: qui condolére possit iis, qui ignórant, et errant: quóniam et ipse circúmdatus est infirmitáte: et proptérea debet, quemádmodum pro pópulo, ita étiam et pro semetípso offérre pro peccátis. Nec quisquam sumit sibi honórem, sed qui vocátur a Deo, tamquam Aaron.

Bratři: Každý velekněz, jsa brán z lidí, ustanovuje se pro lidi ve věcech, které se vztahují k Bohu, aby přinášel dary a oběti za hříchy, který by mohl lítost míti nad nevědomými a bloudícími jsa též sám obklíčen slabostí; a proto má za hříchy obětovati jak za lid, tak za sebe. A nikdo nebere té důstojnosti sobě sám, nýbrž jsa povolán od Boha, jakož i Aaron.

Stupňový zpěv Ž. 88, 21-23 (str. 6*).
Aleluja, aleluja. *V.* Sir. 45, 9 (str. 49*).
Evangelium Mat. 10, 26-32 (str. 18*).
Obětování Ž. 88, 25 (str. 8*).

Secreta

Mýstica nobis, Dómine, prosit oblátio: quae nos et a reátibus nostris expédiat, et perpétua salvatióne confírmet. Per Dóm.

Tichá modlitba

Pane, nechť nám tajuplná oběť prospěje, která nechť nás i našich vin zbaví i posílí věčnou spásou. Skrze Pána...

K přijímání Mat. (str. 47*).

Postcommunio

Quáesumus, omnípotens Deus: ut reátus nostros múnera sacráta purificent, et recte vivéndi nobis operéntur effectum. Per Dóminum nostrum...

Po přijímání

Prosíme, všemohoucí Bože, aby posvěcené dary očistily naše viny a způsobily v nás, bychom správně žili. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

15. října

Sv. Terezie

panny, † 1582 v Albě ve Španělsku

Mše sv. „Dilexisti" (str. 73*), vyjímaje:

Oratio

Exaúdi nos, Deus, salutáris noster: ut, sicut de beátae Terésiae Vírginis tuae festivitáte gaudémus; ita coeléstis ejus doctrínae pábulo nutriámur, et piae devotiónis erudiámur affféctu. Per Dóminum ...

Modlitba

Vyslyš nás, Bože, Spasiteli náš, abychom, jako se radujeme ze slavnosti svaté Terezie, panny tvé, tak živeni byli potravou nebeské její nauky a vyučeni byli vroucností zbožné oddanosti. Skrze Pána.

17. října

Sv. Hedviky

vdovy, vévodkyně, † 1243 v Třebnici

Mše „Cognovi" (str. 85*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui beátam Hedwígem a sáeculi pompa ad húmilem tuae Crucis sequélam toto corde transíre docuísti: concéde; ut ejus méritis et exémplo discámus peritúras mundi calcáre delícias, et in amplexu tuae Crucis ómnia nobis adversántia superáre: Qui vivis et regnas cum Deo Patre ...

Modlitba

Bože, jenž jsi svatou Hedviku, učil celým srdcem přejíti od světské nádhery k pokornému následování svého Kříže, uděl, abychom se pro její zásluhy a jejím příkladem naučili šlapati po pomíjejících rozkošech světa a v objetí tvého Kříže přemáhati všecko, co se proti nám staví. Jenž žiješ.

Druhé modlitby: za přímluvu Svatých (str. 136. atd.), třetí: dle libosti.

17. října

Sv. Markety Marie Alacoque

panny, † 1690

Introitus. Cant. 2, 3. Sub umbra illíus, quem

Vstup. Velepíseň 2, 3. Ve stínu jeho, po němž

desideráveram, sedi: et fructus ejus dulcis gútturi meo. Ps. 83, 2-3. Quam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum! concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini. V. Glória Patri ...

Oratio

Dómine Jesu Christe, qui investigábiles divítias Cordis tui beátae Margarítae Maríae Vírgini mirabíliter revelásti: da nobis ejus méritis et imitatióne; ut te in ómnibus et super ómnia diligéntes, jugem in eódem Corde tuo mansiónem habére mereámur. Qui vivis et regnas ...

jsem prahla, sedím; a ovoce jeho lahodí mému hrdlu. Ž. 83, 2-3. Jak milé jsou tvé stánky, Pane zástupů! Má duše prahne a touží po nádvořích Hospodina. V. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému ...

Modlitba

Pane Ježíši Kriste, jenž jsi nevyzpytatelná bohatství Srdce svého obdivuhodně zjevil svaté Markotě Marii, panně, dej nám pro její zásluhy a pro její následování, abychom tě ve všem a nade vše milujíce, zasloužili si míti v témže tvém Srdci příbytek. Jenž žiješ a kraluješ ...

Léctio

Epístolae beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios cap. 3, 8-9 et 14-19.

Fratres: Mihi ómnium sanctórum mínimo data est grátia haec, in géntibus evangelizáre investigábiles divítias Christi, et illumináre omnes, quae sit dispensátio sacraménti abscónditi a sáeculis in Deo, qui ómnia créavit. Hujus rei grátia flecto génua mea ad Patrem Dómini nostri Jesu Christi, ex quo omnis patérnitas in coelis et in terra nominátur, ut det vobis secúndum divítias glóriae

Čtení

z Listu sv. Apoštola Pavla k Efeským 3, 8-9 a 14-19.

Bratři: Mně přenejmenšímu ze všech věřících byla dána milost tato zvěstovati mezi pohany nevystihlé to bohatství Kristovo a objasní všem, které jest zřízení v tom tajemství, jež od věků bylo skryto v Bohu, Stvořiteli všeho. Za tou příčinou skláním kolena svá před Otcem Pána našeho Ježíše Krista, po němž se jmenuje všeliký rod na nebi i na zemi, aby vám dal podle bohatství veleb-

suae, virtúte corroborári per Spíritum ejus in interiórem hóminem, Christum habitáre per fidem in córdibus vestris: in caritáte radicáti, et fundáti, ut possítis comprehéndere cum ómnibus sanctis, quae sit latitúdo, et longitúdo, et sublímitas, et profúndum: scire étiam supereminéntem sciéntiae caritátem Christi, ut impleámini in omnem plenitúdinem Dei.

nosti své skrze Ducha svého a v síle zmohutněti pro vnitřního člověka, tak aby Kristus přebýval skrze víru v srdcích vašich, zakořeněných a založených v lásce, byste mohli pochopiti se všemi věřícími, která je šířka a délka i výše a hloubka, i poznati Kristovu lásku, převyšující veškeré poznání, abyste byli naplněni ve veškerou plnost Boží.

Graduale. Cant. 8, 7.

Aquae multae non potuérunt exstínguere caritátem, nec flúmina óbruent illam. ℣. Ps. 72, 26. Defécit caro mea et cor meum: Deus cordis mei, et pars mea Deus in aetérnum.

Stupňový zpěv. Velep. 8.

Spousty vod nedovedly lásku uhasiti, ani řeky ji nezatopí. ℣. Ž. 72, 26. Zhynulo tělo mé i srdce mé, Bůh mého srdce a úděl můj je Bůh na věky.

Allelúja, allelúja. ℣. Cant. 7, 10. Ego dilécto meo, et ad me convérsio ejus. Allelúja.

Aleluja, aleluja. ℣. Velep. 7, 10. Jsem svého milého, on po mně prahne. Aleluja.

Evangelium Mat. 11, 25-30 (str. 801).

Offertorium. Zach. 9, 17.

Quid bonum ejus est et quid pulchrum ejus, nisi fruméntum electórum et vinum gérminans vírgines?

Obětování. Zach. 9, 17.

Co lepšího může míti a co krásnějšího nežli obilí vyvolených a víno plodící panny?

Secreta

Accépta tibi sint, Dómine, plebis tuae múnera: et concéde; ut ignis ille divínus nos inflámmet, quo

Tichá modlitba

Nechť ti jsou, Pane, příjemné dary lidu tvého a uděl, aby nás zanítil onen božský oheň, jímž, vyšleh-

de Corde Fílii tui emísso, beáta Margaríta María veheménter aestuávit. Per eúndem Dóminum...

nuvším ze Srdce Syna tvého, svatá Marketa Marie mocně plála. Skrze téhož Pána...

Communio. Cant. 6, 2.

Ego dilécto meo, et diléctus meus mihi, qui páscitur inter lília.

K přijímání. Velep. 6, 2.

Náležím svému milému, a můj milý je můj, ten, jenž se pase mezi liliemi.

Postcommunio

Córporis et Sánguinis tui, Dómine Jesu, sumptis mystériis: concéde nobis, quáesumus, beáta Margaríta María Vírgine intercedénte; ut, supérbis saéculi vanitátibus exútis, mansuetúdinem et humilitátem Cordis tui indúere mereámur: Qui vivis....

Po přijímání

Přijavše, Pane Ježíši, tajemství Těla a Krve tvé, prosíme, uděl nám na přímluvu svaté Markety Marie, panny, abychom, odloživše pyšné marnosti světa, zasloužili si obléci mírnost a pokoru tvého Srdce. Jenž žiješ a kraluješ s Bohem Otcem...

18. října

Sv. Lukáše

Evangelisty

Vstup Ž. 138, 17 (str. 980).

Oratio

Intervéniat pro nobis, quáesumus, Dómine, sanctus tuus Lucas Evangelísta: qui crucis mortificatiónem júgiter in suo córpore, pro tui nóminis honóre, portávit. Per Dóminum nostrum...

Modlitba

Nechť se nás zastane, prosíme, Pane, svatý Evangelista tvůj Lukáš, jenž ke cti jména tvého nesl stále kříž umrtvování na svém těle. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou žije...

Léctio

Epístolae beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios 2. cap. 8, 16-24.

Fratres: Grátias ago

Čtení

z druhého listu sv. Apoštola Pavla ke Korintským 8, 16-24.

Bratři, vzdávám díky

Deo, qui dedit eámdem solicitúdinem pro vobis in corde Titi; quóniam exhortatiónem quidem suscépit: sed cum solicítior esset, sua voluntáte proféctus est ad vos. Mísimus étiam cum illo fratrem, cujus laus est in Evangélio per omnes ecclésias: non solum autem, sed et ordinátus est ab ecclésiis comes peregrinatiónis nostrae, in hanc grátiam, quae ministrátur a nobis ad Dómini glóriam, et destinátam voluntátem nostram: devitántes hoc, ne quis nos vitúperet in hac plenitúdine, quae ministrátur a nobis. Providémus enim bona non solum coram Deo, sed étiam coram homínibus. Mísimus autem cum illis et fratrem nostrum, quem probávimus in multis saepe solícitum esse: nunc autem multo solicitiórem, confidéntia multa in vos; sive pro Tito, qui est sócius meus, et in vos adjútor; sive fratres nostri, Apóstoli ecclesiárum, glória Christi. Ostensiónem ergo, quae est caritátis vestrae, et nostrae glóriae pro vobis in illos osténdite in fáciem ecclesiárum.

Bohu, jenž dal touž horlivost pro vás v srdce Titovo. Neboť vyzvání moje sice přijal, avšak jsa velmi horlivý, sám ze své vůle k vám odešel. Posíláme však s ním také bratra, o němž jde chvála v příčině Evangelia po všech obcích církevních, a nejen to, nýbrž jenž také zvolen byl od církevních obcí za našeho průvodce při tomto díle lásky, které konáme ke slávě Boží a ku povzbuzení svému, varujíce se toho, aby někdo nás nehaněl při tom bohatství, kterým posluhujeme; neboť přihlížíme k dobrému nejen před Pánem, ale i před lidmi. Posíláme však s nimi také bratra našeho, kterého jsme častokráte zkusili, že jest horlivým ve mnoha věcech a nyní mnohem horlivějším pro velikou důvěru k vám. Buď že mluvím pro Tita, jest to můj společník a spolupracovník mezi vámi, aneb pro bratry svoje, jsou to vyslanci církevních obcí, sláva Kristova. Podejte jim tedy důkaz své lásky a naší chlouby z vás před církevními obcemi.

Stupňový zpěv Ž. 18, 5 a 2 (str. 982).
Evangelium Luk. 10, 1-11 (str. 851).

Obětování Ž. 138, 17 (str. 757).

Secreta

Donis coeléstibus da nobis, quáesumus, Dómine, líbera tibi mente sérvire, ut múnera quae deférimus, interveniénte beáto Evangelísta tuo Luca, et medélam nobis operéntur et glóriam. Per Dóminum nostrum ...

Tichá modlitba

Dej nám, prosíme, Pane, abychom dary nebeskými tobě sloužili svobodnou myslí, aby dary, které přinášíme, na přímluvu svatého Evangelisty tvého Lukáše zjednaly nám i pomoc i slávu. Skrze Pána našeho ...

K přijímání Mat. 19, 28 (str. 984).

Postcommunio

Praesta, quáesumus, omnípotens Deus: ut, quod de sancto altári tuo accépimus, précibus beáti Evangelístae tui Lucae sanctificet ánimas nostras, per quod tuti esse possímus. Per Dóminum ...

Po přijímání

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, aby, co jsme s oltáře tvého sv. přijali, přímluvami sv. Evangelisty tvého Lukáše duše naše posvětilo, abychom tak mohli bezpečni býti. Skrze Pána ...

19. října

Sv. Petra z Alkantary

vyznavače, † 1562 v Arenas ve Španělsku

Mše „Justus" (str. 56), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui beátum Petrum Confessórem tuum, admirábilis poeniténtiae et altíssimae contemplatiónis múnere illustráre dignátus es: da nobis, quáesumus; ut, ejus suffragántibus méritis, carne mortificáti, facílius coeléstia capiámus. Per Dóm.

Modlitba

Bože, jenž jsi ráčil svatého Petra, vyznavače svého, ozářiti darem obdivuhodné kajícnosti a nejvyššího zření, dej nám, prosíme, abychom pro jeho přímluvné zásluhy, tělem jsouce umrtveni, tím spíše chápali nebeské věci. Skrze Pána ...

Epištola Filipp 3, 7-12 (str. 800).

20. října

Sv. Jana Kancia

vyznavače, † 1473 v Krakově

Introitus. Eccli. 18,12-13.

Miserátio hóminis circa próximum: misericórdia autem Dei super omnem carnem. Qui misericórdiam habet, docet et érudit quasi pastor gregem suum. Ps. 1, 1. Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, et in cáthedra pestiléntiae non sedit. ℣. Glória Patri...

Oratio

Da, quaesumus, omnípotens Deus, ut sancti Joánnis Confessóris exémplo in sciéntia Sanctórum proficiéntes, atque áliis misericórdiam exhibéntes, ejus méritis indulgéntiam apud te consequámur. Per Dóminum nostrum...

Léctio

Epístolae beáti Jacóbi Apóstoli. c. 2, 12-17.

Sic loquímini, et sic fácite, sicut per legem libertátis incipiéntes judicári. Judícium enim sine misericórdia illi, qui non fecit misericórdiam: superexáltat autem misericórdia judícium. Quid próderit, fratres mei, si fidem quis dicat se habére, ópera

Vstup. Sir. 18, 12-13.

Milosrdenství lidské objímá příbuzného, ale milosrdenství Boží každého člověka. Ten, jenž má milosrdenství, poučuje a vzdělává jako pastýř své stádo. Ž. 1, 1. Blaze člověku, který nechodí podle rady bezbožných, a nestává na cestě hříšníků, a nesedá na stolci morovém. Sláva Otci...

Modlitba

Dej, prosíme, všemohoucí Bože, abychom po příkladě svatého Jana, vyznavače, ve vědě Svatých pokračovali, a druhým milosrdenství prokazujíce, pro jeho zásluhy dosáhli u tebe odpuštění. Skrze Pána našeho...

Čtení

z listu sv. Jakuba Apoštola. 2, 12-17.

Tak mluvte a tak čiňte jakožto ti, kteří budou souzeni podle zákona svobody. Neboť soud jest bez milosrdenství tomu, kdo neučinil milosrdenství; milosrdenství však se honosí nad soud. Co prospěje, bratři moji, praví-li kdo, že má víru,

autem non hábeat? Numquid póterit fides salváre eum? Si autem frater et soror nudi sint, et indígeant victu quotidiáno, dicat autem áliquis ex vobis illis: Ite in pace, calefacímini, et saturámini; non dedéritis autem eis quae necessária sunt córpori, quid próderit? Sic et fides, si non hábeat ópera, mórtua est in semetípsa.

skutků však nemá? Může ho víra spasiti? A kdyby bratr neb sestra byli nazí a měli nedostatek denní výživy, někdo z vás pak by jim řekl: „Jděte v pokoji, ohřívejte se a nasycujte se“, avšak nedali byste jim věcí tělu potřebných, co to prospěje? Tak i víra, nemá-li skutků, jest mrtvá sama v sobě.

Graduale. Ps. 106,8-9.

Confiteántur Dómino misericórdiae ejus: et mirabília ejus fíliis hóminum. ℣. Quia satiávit ánimam inánem: et ánimam esuriéntem satiávit bonis.

Stupňový zpěv. Ž. 106.

Nechť oslavují Pána pro milosrdenství jeho, a pro zázraky jeho lidem učiněné. ℣. Neboť nasytil duši žíznivou a duši lačnou nakrmil dobrými věcmi.

Allelúja, allelúja. ℣. Prov. 31, 20. Manum suam apéruit ínopi: et palmas suas exténdit ad paúperem. Allelúja.

Aleluja, aleluja. ℣. Přísl. 31, 20. Ruku svou otevřel nuzného, a dlaň svou vztáhl k chuďasovi. Aleluja.

Evangelium Luk. 12, 35-40 (str. 54*).

Offertorium. Job. 29,14-16.

Justítia indútus sum, et vestívi me, sicut vestiménto et diadémate, judício meo. Óculus fui caeco, et pes claudo: pater eram paúperum.

Obětování. Job. 29, 14.

Spravedlnost jsem oblékl, ona pak mne přioděla jako řízou a čelenkou své snahy o právo. Okem jsem byl slepému a nohou kulhajícímu. Otcem jsem býval chudým.

Secreta

Has, quáesumus, Dómine, hóstias sancti Joánnis Confessóris tui méritis

Tichá modlitba

Tyto obětiny, prosíme, Pane, přijmi dobrotivě pro zásluhy svatého Jana, vy-

benígnus assúme: et praesta, ut te super ómnia, et omnes propter te diligéntes, corde tibi et ópere placeámus. Per Dóminum.

znavače svého, a uděl, abychom, tebe nade všecko a všecky pro tebe miluiíce, srdcem se ti líbili i skutkem. Skrze Pána . . .

Communio. Luc. 6, 38.

Date, et dábitur vobis: mensúram bonam, et confértam, et coagitátam, et supereffluéntem dabunt in sinum vestrum.

K přijímání. Luk. 6, 38.

Dávejte, a bude vám dáno, míru dobrou a natlačenou a natřesenou a vrchovatou dají v klín váš.

Postcommunio

Pretiósi Córporis et Sánguinis tui, Dómine, pasti delíciis, tuam súpplices deprecámur cleméntiam: ut, sancti Joánnis Confessóris tui méritis et exémplis, ejúsdem caritátis imitatóres effécti, consórtes simus et glóriae. Qui vivis et regnas...

Po přijímání

Živení jsouce rozkošemi drahocenného Těla a Krve tvé, Pane, vzýváme snažně tvou milostivost, abychom pro zásluhy a příkladem svatého Jana, vyznavače tvého, následovníky jeho lásky se stavše, byli společníky i slávy. Jenž žiješ a kraluješ . . .

21. října

Sv. Hilariona

opata, † 372

Mše „Os justi" (str. 60*).

Druhé modlitby: připomínka sv. Voršily a družek (ze mše „Me exspect.", str. 72*), třetí: za přímluvu Svatých (str. 136. atd.).

21. října

Sv. Voršily a družek

panen a mučednic, † kolem 453 v Kolíně n. Rýnem

Mše sv. „Loquebar" (str. 63*), vyjímaje:

Modlitby ze mše „Me exspect." (str. 72*).
Druhé modlitby: připomínka sv. Hilariona, opata (ze mše „Os justi", str. 60*); třetí: za přímluvu Svatých (str. 136. atd.).
Tichá modlitba (str. 72*).
Po přijímání (str. 72*).

22. října

Sv. Korduly

panny a mučednice, (v diecesi brněnské)

Mše „Loquebar" (str. 63*), vyjímaje:

Oratio

Prosit plebi tuae, omnípotens Deus, beátae Córdulae Vírginis et Mártyris veneránda festívitas: ut, cujus gaudet honóre, protegátur auxílio. Per Dóminum nostrum . . .

Modlitba

Všemohoucí Bože, nechť ctihodná slavnost svaté Korduly, panny a mučednice, prospěje lidu tvému, aby, z jejíhož oslavení se raduje, chráněn byl pomocí. Skrze Pána . . .

Evangelium Mat. 18, 3-12 (str. 848).

Secreta

Sacrifíciis praeséntibus, Dómine, quaésumus, intercedénte beáta Córdula Vírgine et Mártyre tua, inténde placátus: ut et devotióni nostrae proficiant, et salúti. Per Dóminum nostrum . . .

Tichá modlitba

Pohlédni usmířen, Pane, prosíme, pro přímluvu svaté Korduly, panny a mučednice své, na přítomné obětiny, aby prospívaly i zbožnosti naší i spáse. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Postcommunio

Quaésumus, omnípotens Deus: ut, intercedénte beáta Córdula Vírgine et mártyre tua, illíus salutáris capiámus efféctum, cujus per haec mystéria pignus accépimus. Per Dóminum . . .

Po přijímání

Prosíme, všemohoucí Bože, abychom na přímluvu svaté Korduly, panny a mučednice tvé, pocítili účinek oné spásy, jejíž záruku jsme skrze toto tajemství přijali. Skrze Pána našeho . . .

24. října

Sv. Rafaela Archanděla

Vstup Ž. 102, 20 (str. 886).

Oratio

Deus, qui beátum Raphaélem Archángelum To-

Modlitba

Bože, jenž jsi svatého Rafaela Archanděla dal

bíae fámulo tuo cómitem dedísti in via; ut ejúsdem semper protegámur custódia et muniámur auxílio. Per Dóminum nostrum Jesum Christum . . .

Léctio

libri Tobíae c. 12, 7-15

In diébus illis: Dixit Ángelus Ráphael ad Tobíam: Etenim sacraméntum regis abscóndere bonum est: ópera autem Dei reveláre et confitéri honorífícum est. Bona est orátio cum jejúnio, et eleemósyna magis, quam thesaúros auri recóndere: quóniam eleemósyna a morte líberat, et ipsa est, quae purgat peccáta, et facit invenire misericórdiam, et vitam aetérnam. Qui autem fáciunt peccátum et iniquitátem, hostes sunt ánimae suae. Manifésto ergo vobis veritátem, non abscóndam a vobis occúltum sermónem. Quando orábas cum lácrymis, et sepeliébas mórtuos, et derelinquébas prándium tuum, et mórtuos abscondébas per diem in domo tua, et nocte sepeliébas eos, ego óbtuli oratiónem tuam Dómino: et quia accéptus eras Deo, necésse fuit, ut tentátio probáret te. Et nunc misit me Dóminus, ut curárem te, et Saram uxórem fílii

služebníku svému Tobiáši za průvodce na cestu, uděl nám služebníkům svým, abychom jeho stráží byli stále bráněni a pomocí chráněni. Skrze Pána . . .

Čtení

z knihy Tobiášovy 12,7-15.

V těch dnech pravil Anděl Rafael Tobiášovi: „Tajemství královo ukrývat je dobře, ale Boží skutky zjevovat a velebit je čestno. Modlitba s postem a almužnou je lepší než schovávat poklady zlata, neboť almužna vysvobozuje od smrti, čistí hřích a působí, že docházíme milosrdenství a věčného života; kdo činí hřích a nepravost, jsou nepřátelé sebe samých. Proto zjevuji vám pravdu a nebudu skrývat před vámi tajemství: Když jsi s pláčem modlíval se a pochovával mrtvé, když jsi nechával svého jídla, ukrýval ve dne mrtvé ve svém domě a v noci je pochovával, já jsem přednášel modlitby tvé Hospodinu. A žes byl Bohu milý, bylo třeba, abys byl zkoušen. Nyní však poslal mne Hospodin, abych tě uzdravil a Sáru, manželku tvého syna, vysvobodil od zlého ducha. Já jsem Anděl Rafael, jeden ze sedmi,

tui a daemónio liberárem. Ego enim sum Ráphael Ángelus, unus ex septem, qui adstámus ante Dóminum.

kdo stojíme před Hospodinem."

Na staříčkém Tobiášovi vidíme, jak každý milosrdný skutek vůči bližnímu je bohulibý a dobře na nebesích zapsán.

Graduale. Tob. 8, 3.

Ángelus Dómini Ráphael apprehéndit, et ligávit daemónem. V. Ps. 146, 5. Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus.

Allelúja, allelúja. V. Ps. 137, 1-2. In conspéctu Angelórum psallam tibi: adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo, Dómine. Allelúja.

Stupňový zpěv. Tob. 8.

Anděl Hospodinův Rafael chopil zlého ducha a spoutal jej. V. Ž. 146, 5. Velký jest Pán náš a veliká jest moc jeho.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 137, 1-2. Před tváří Andělů budu tobě zpívati. Skláněti se budu před svatým chrámem tvým a oslavovati budu jméno tvé, Pane. Aleluja.

†Sequéntia sancti Evangélii sec. Joánnem. c. 5.

In illo témpore: Erat dies festus Judaeórum, et ascéndit Jesus Jerosólymam. Est autem Jerosólymis probática piscína, quae cognomináture hebráice Bethsáida, quinque pórticus habens. In his jacébat multitúdo magna languéntium, caecórum, claudórum, aridórum exspectántium aquae motum. Ángelus autem Dómini descendébat secúndum tempus in piscínam, et movebátur aqua. Et qui prior descendísset in piscínam post motiónem aquae, sanus fiébat a qua-

† Slova svatého Evangelia podle Jana. 5, 1-4.

V těch dnech byla slavnost židovská a Ježíš odebral se do Jerusalema. Je pak v Jerusalemě při hlavní bráně rybník, jenž hebrejsky sluje Bethesda a má pět podloubí. V těch leželo veliké množství neduživců: slepých, kulhavých, ochrnutých, kteří čekali na pohyb vody. Anděl Páně sestupoval totiž časem do rybníka a hýbal vodou. A kdo po hnutí vody první vstoupil do rybníka, býval uzdraven, ať byl stižen neduhem kterýmkoli.

Andělové jako poslové Boží

cúmque detinebátur infirmitáte.

Et dicitur Credo.
Obětování (str. 888).
Tichá modlitba (str. 947).
K přijímání Dan. 3, 58 (str. 889).

u nás lidí ve jméně Božím někdy přímo nám pomáhají.

Říká se Credo.

Postcommunio

Dirígere dignáre, Dómine Deus, in adjutórium nostrum sanctum Raphaélem Archángelum: et, quem tuae Majestáti semper assístere crédimus, tibi nostras exíguas preces benedicéndas assígnet. Per Dóminum ...

Po přijímání

Pane Bože, rač nám poslati na pomoc svatého Rafaela Archanděla,a, o němž věříme, že stále stojí u tvé velebnosti, nechť ti zprostředkuje naše chabé modlitby k požehnání. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého ...

25. října

Sv. Chrysantha a Darie

mučedníků, † kolem 283 v Římě

Mše sv. „Intret" (str. 21*), vyjímaje:

Oratio

Beatórum Mártyrum tuórum, Dómine, Chrysánthi et Daríae, quaésumus, adsit nobis orátio: ut, quos venerámur obséquio, eórum pium júgiter experiámur auxílium. Per Dóminum ...

Modlitba

Pane, prosíme, nechť nám přispěje modlitba svatých mučedníků tvých Chrysantha a Darie, abychom těch, jež uctíváme bohoslužbou, pociťovali neustále dobrotivou pomoc. Skrze Pána ...

Epištola 2 Kor. 6, 4-10 (str. 1077).

† Seq. sancti Evangélii sec. Lucam. c. 11, 47-51.

In illo témpore: Dicébat Jesus scribis et pharisaéis: Vae vobis, qui aedificátis monuménta prophetárum: patres autem vestri occidérunt illos. Profécto testificámini quod consentítis

† Slova svatého Evangelia podle Lukáše 11, 47-51.

Za onoho času, řekl Pán Ježíš zákoníkům a fariseům: „Běda vám, kteří vzděláváte hroby proroků; otcové však vaši je zabili. Věru, dosvědčujete tím, že souhlasíte se skutky otců

opéribus patrum vestrórum: quóniam ipsi quidem eos occidérunt, vos autem aedificátis eorum sepúlchra. Propterea et sapiéntia Dei dixit: Mittam ad illos prophétas et Apóstolos, et ex illis occident et persequéntur: ut inquirátur sanguis ómnium prophetárum, qui effúsus est a constitutióne mundi a generatióne ista, a sánguine Abel usque ad sánguinem Zacharíae, qui périit inter altáre et aedem. Ita dico vobis, requirétur ab hac generatióne.

svých; neboť oni zajisté je zabili, vy pak vzděláváte jejich hroby. Proto řekla i moudrost Boží: Pošlu k nim proroky a Apoštoly, a z těch některé zabijí, jiné budou pronásledovati, aby se pohledávala u tohoto pokolení krev všech proroků, která byla prolita od ustanovení světa, od krve Abelovy až do krve Zachariášovy, který zahynul mezi oltářem a chrámem. Proto pravím vám, bude se pohledávati od pokolení toho."

Secreta

Pópuli tui, quaésumus, Dómine, tibi grata sit hóstia, quae in natalítiis sanctórum Mártyrum tuórum Chrysánthi et Daríae sollémniter immolátur. Per Dóminum ...

Tichá modlitba

Prosíme, Pane, nechť ti je příjemná obětina, která je o narozeninách svatých mučedníků tvých Chrysantha a Darie slavnostně přinášena. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

Postcommunio

Mýsticis, Dómine, repléti sumus votis et gaúdiis: praesta, quáesumus; ut, intercessiónibus sanctórum Mártyrum tuórum Chrysánthi et Daríae, quae temporáliter ágimus, spirituáliter consequámur. Per Dóminum ...

Po přijímání

Pane, naplněni jsme tajemnými dary a radostmi; uděl, prosíme, abychom, na přímluvu svatých mučedníků tvých Chrysantha a Darie, co v čase konáme, toho duchovně dosáhli. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

26. října

Sv. Evarista

papeže a mučedníka, † 105 v Římě

Mše „Statuit" (str. 5*).

27. října

Svatvečer sv. Šimona a Judy Apoštolů

Vstup Ž. 78, 11, 12 a 10 (str. 985).

Oratio

Concéde, quáesumus, omnípotens Deus: ut sicut Apostolórum tuórum Simónis et Judae gloriósa natalítia praevenímus; sic ad tua benefícia promerénda, majestátem tuam pro nobis ipsi praevéniant. Per Dóminum ...

Modlitba

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, aby, jako předem vzpomínáme slavných narození svatých Apoštolů tvých Šimona a Judy, tak k získání dobrodiní tvých oni za nás u tvé velebnosti předem orodovali. Skrze Pána ...

Epištola 1. Kor. 4, 9-14 (str. 57*).
Stupňový zpěv Ž. 78, 10 a 2 (str. 985).
Evangelium Jan. 15, 1-7 (str. 35*).
Obětování Ž. 149, 5-6 (str. 986).

Secreta

Munéribus nostris, Dómine, sanctórum Apostolórum tuórum Simónis et Judae festa praecédimus, te supplíciter deprecántes: ut, quae consciéntiae nostrae praepediúntur obstáculis, illórum méritis grata reddántur. Per Dóminum ...

Tichá modlitba

Pane, předcházíme slavnosti svatých Apoštolů tvých Šimona a Judy dary svými, vroucně tě vzývajíce, aby, které jsou znemožňovány překážkami našeho svědomí, pro jejich zásluhy staly se přijemnými. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

K přijímání Ž. 78, 2 a 11 (str. 986).

Postcommunio

Sumpto, Dómine, sacraménto supplíciter deprecámur: ut, intercedéntibus beátis Apóstolis tuis Simóne et Juda, quod temporáliter gérimus, ad vitam capiámus aetérnam. Per Dóminum ...

Po přijímání

Přijavše, Pane, svátost, snažně prosíme, abychom, co na přímluvu svatých Apoštolů tvých Šimona a Judy v čase konáme, toho získali pro život věčný. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

28. října

Sv. Šimona a Judy Apoštolů

Vstup Ž. 138, 17 (str. 756).

Oratio

Deus, qui nos per beátos Apóstolos tuos Simónem et Judam, ad agnitiónem tui nóminis veníre tribuísti: da nobis eórum glóriam sempitérnam et proficiéndo celebráre, et celebrándo profícere. Per Dóminum nostrum ...

Modlitba

Bože, jenž jsi nám skrze svaté Apoštoly své Šimona a Judu dal dojíti k poznání svého jména, uděl nám, abychom jejich věčnou slávu i pokrokem oslavovali i slavením pokračovali. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

Léctio

Epístolae beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios. c. 4.

Fratres: Unicuíque nostrum data est grátia secúndum mensúram donatiónis Christi. Propter quod dicit: Ascéndens in altum captívam duxit captivitátem, dedit dona homínibus. Quod autem ascéndit, quid est, nisi quia et descéndit primum in inferióres partes terrae? Qui descéndit, ipse est et qui ascéndit super omnes coelos, ut impléret ómnia. Et ipse dedit quosdam quidem Apóstolos, quosdam autem Prophétas, álios vero Evangelístas, álios autem pastóres et doctóres ad consummatiónem sanctórum in opus ministérii, in aedificatiónem córporis Christi; do-

Čtení

z listu sv. Apoštola Pavla k Efeským. 4, 7-13.

Bratři: Jednomu každému z nás byla dána milost podle míry daru Kristova. Proto praví: „Vystoupiv do výše, odvedl zajatce, dal dary lidem.“ To však, že vystoupil, co je to, leč že dříve také sestoupil na dolní části země? Ten, jenž sestoupil, týž je to, jenž také vystoupil nade všecka nebesa, aby naplnil všecko. On také dal jedny za Apoštoly, jiné za proroky, jiné za Evangelisty, jiné za pastýře a učitele, aby za účelem zdokonalení věřících konali službu a vzdělávali tělo Kristovo, až bychom se sešli všickni v jednotu víry a poznání Syna Božího, v muže do-

nec occurrámus omnes in unitátem fídei et agnitiónis Fílii Dei, in vírum perféctum, in mensúram aetátis plenitúdinis Christi.

Stupňový zpěv Ž. 44, 17-18 (str. 756).

Allelúja, allelúja. V. Ps. 138, 17. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus: nimis confortátus est princípátus eórum. Allelúja.

† Sequéntia s. Evangélii sec. Joánnem. c. 15, 17-25.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Haec mando vobis, ut diligátis ínvicem. Si mundus vos odit, scitóte quia me priórem vobis ódio hábuit. Si de mundo fuissétis, mundus, quod suum erat, dilígeret: quia vero de mundo non estis, sed ego elégi vos de mundo, propterea odit vos mundus. Mementóte sermónis mei, quem ego dixi vobis: Non est servus major dómino suo. Si me persecúti sunt, et vos persequéntur: si sermónem meum servavérunt, et vestrum servábunt. Sed haec ómnia fácient vobis propter nomen meum: quia nésciunt eum, qui misit me. Si non venissem, et locútus fuíssem eis, peccátum non habérent: nunc autem excusatiónem non habent de peccáto suo. Qui me odit,

spělého, v míru věku plnosti Kristovy.

Každému z nás Bůh vytknul jeho dráhu životní a obdařil jej k tomu schopnostmi. Využíváme jich?

Aleluja, aleluja. V. Ž. 138, 17. Přátelé tvoji, Bože, jsou velmi uctíváni, jejich vláda jest velmi upevněna. Aleluja.

† Slova sv. Evangelia podle Jana. 15, 17-25.

Za onoho času Pán Ježíš řekl učedníkům svým: „Toto přikazuji vám, abyste se milovali vespolek. Jestliže svět vás nenávidí, vězte, že mne nenáviděl prve než-li vás. Kdybyste byli ze světa, svět by miloval své vlastnictví; ponévadž však ze světa nejste, nýbrž já jsem vás vyvolil ze světa, proto vás svět nenávidí. Pamatujte na to slovo, které jsem vám řekl: ‚Není služebník větší, nežli pán jeho.‘ Jestliže mne pronásledovali, i vás budou pronásledovati; jestliže mé slovo zachovali, i vaše budou zachovávati. Ale toto všecko učiní vám pro jméno mé, ponévadž neznají toho, jenž mě poslal. Kdybych byl nepřišel a jim nemluvil, hříchu by neměli; nyní však nemají výmluvy ze hříchu svého.

et Patrem meum odit. Si ópera non fecíssem in eis, quae nemo álius fecit, peccátum non habérent: nunc autem et vidérunt, et odérunt et me, et Patrem meum. Sed ut adimpleátur sermo, qui in lege eórum scriptus est. Quia ódio habuérunt me gratis.

Et dicitur Credo.
Obětování Ž. 18, 5 (str. 781).

Secreta

Glóriam, Dómine, sanctórum Apostolórum tuórum Simónis et Judae perpétuam venerántes, quáesumus: ut eam, sacris mystériis expiáti, dígnius celebrémus. Per Dóminum nostrum . . .

Preface: o sv. Apoštolech (str. 42).
K přijímání Mat. 19, 28 (str. 866).
Po přijímání (str. 755).

Kdo nenávidí mne, nenávidí i Otce mého. Kdybych byl nečinil mezi nimi skutků, kterých nikdo jiný nečinil, hříchu by neměli; avšak oni je i viděli, a přece nenáviděli jak mne, tak Otce mého. Ale to se děje, aby se naplnilo slovo, kteréž jest napsáno v zákoně jejich: ‚Nenáviděli mě bez příčiny.‘“

Říká se Credo.

Tichá modlitba

Uctívajíce, Pane, věčnou slávu svatých Apoštolů tvých Šimona a Judy, prosíme, abychom ji, očištěni jsouce svatými tajemstvími, ještě hodněji oslaviti. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

31. října

Svatvečer Všech Svatých

Introitus. Sap. 3, 8.

Júdicant Sancti gentes, et dominántur pópulis: et regnábit Dóminus Deus illórum in perpétuum. Ps. 32, 1. Exsultáte, justi, in Dómino: rectos decet collaudátio. V. Glória Patri et Fílio . . .

Vstup. Moudr. 3, 8.

Svatí soudí lidstvo a vládnou národům, a kralovati bude Pán, Bůh jejich, na věky. Ž. 32, 1. Plesejte, spravedliví, v Pánu; spravedlivým sluší prozpěvovati chválu. V. Sláva Otci . . .

Oratio

Dómine, Deus noster,

Modlitba

Pane, Bože náš, roz-

multíplica super nos grátiam tuam: et quorum praevenímus gloriósa sollémnia, tríbue súbsequi in sancta professióne laetítiam. Per Dóminum ...

Lectio

libri Apocalýpsis beáti Joánnis Apóstoli c. 5, 6-12.

In diébus illis: Ecce ego Joánnes vidi in médio throni, et quátuor animálium, et in médio seniórum, Agnum stantem tamquam occísum, habéntem córnua septem, et óculos septem, qui sunt septem spíritus Dei, missi in omnem terram. Et venit, et accépit de déxtera sedéntis in throno librum. Et cum aperuísset librum, quátuor animália et viginti quátuor senióres cecidérunt coram Agno, habéntes sínguli cítharas et phíalas aúreas, plenas odoramentórum, quae sunt oratiónes sanctórum: et cantábant cánticum novum, dicéntes: Dignus es, Dómine, accípere librum, et aperíre signácula ejus: quóniam occísus es, et redemísti nos Deo in sánguine tuo ex omni tribu, et lingua, et pópulo, et natióne: et fecísti nos Deo nostro regnum, et sacerdótes, et regnábimus super terram. Et vidi, et audívi vocem Angelórum multórum in circúitu throni, et animálium, et seniórum, et erat númerus eórum míllia míllium, dicéntium voce magna: Dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, et honórem, et glóriam, et benedictiónem, in saecula saeculórum. Amen.

množ nad námi svou milost a radosti těch, jejichž slavného svátku předem vzpomínáme, dej dosáhnouti svatým životem. Skrze Pána našeho ...

Čtení

ze Zjevení sv. Apoštola Jana 5, 6-12.

V těch dnech já Jan spatřil jsem uprostřed mezi trůnem a čtyřmi živočichy a mezi starci Beránka, an stojí jako zabitý, maje sedm rohů a sedm očí, to jest sedm duchů Božích, poslaných na celou zemi. I přišel a vzal knihu z pravice toho, jenž seděl na trůně. A když otevřel knihu, čtyři živočichové a dvacet čtyři starci padli před Beránkem, majíce každý citeru a misky zlaté, plné věcí vonných; jsou to modlitby svatých a zpívali píseň novou říkajíce: „Hoden jsi, Pane, vzíti knihu a otevříti pečeti její, neboť jsi byl zabit a vykoupil jsi krví svou pro Boha lidi z každého pokolení a jazyka a lidu i národa a učinil jsi je Bohu našemu královstvím a kněžími, a budou kralovati na zemi.“ I viděl jsem a uslyšel hlas mnoha Andělů kolem trůnu a živočichů a starců; počet jejich byl tisíce tisíců; a ti volali hlasem velikým: „Hoden jest Beránek, ten, jenž byl zabit, aby vzal moc a bohatství a moudrost i sílu a čest a slávu i chválu na věky věkův. Amen.“

Krví Kristovou, jíž jsme byli vykoupeni a očištění, tou stáváme se i svatými. Jsou nepřehledné řady těch, kteří se kupí kolem trůnu Beránkova, aby mu vzdávali hold za všecky milosti, kterými je obdařil.

Stupňový zpěv Ž. 149, 5 a 1 (str. 991) bez Aleluja.
Evangelium Luk. 6, 17-23 (str. 27*).
Obětování Ž. 149, 5-6 (str. 28*).

Secreta

Altáre tuum, Dómine, munéribus cumulámus oblátis: da, quáesumus; ut ad salútem nostram, ómnium Sanctórum tuórum precatióne, proficiant, quorum sollémnia ventúra praecúrrimus. Per Dóminum nostrum ...

Tichá modlitba

Na oltář tvůj, Pane, hromadíme obětované dary; dej, prosíme, ať k spáse naší prospívají pro přímluvu všech Svatých tvých, jejichž nastávající slavnosti předbíháme. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého ...

K přijímání Moudr. 3, 1, 2 a 3 (str. 971).

Postcommunio

Sacraméntis, Dómine, et gaúdiis optátae celebritátis explétis: quáesumus; ut eórum précibus adjuvémur, quorum recordatiónibus exhibéntur. Per Dóminum nostrum ...

Po přijímání

Pane, po svátostech a radostech toužené slavnosti prosíme, aby nám bylo pomoženo na přímluvu těch, o jejichž vzpomínce jsou přineseny. Skrze Pána našeho ...

31. října

Sv. Wolfganga

biskupa a vyznavače, † 994 v Puppingu v Horních Rakousích

Mše „Sacerdotes tui“ (str. 44*).

Oratio

Deus, qui pópulo tuo aetérnae salútis Wolfgángum Confessórem tuum atque Pontíficem minístrum tribuísti: praesta, quaesumus; ut, quem doctórem vitae habúimus in in terris, intercessórem habére mereámur in caelis. Per Dóminum ...

Modlitba

Bože, jenž jsi lidu svému svatého Wolfganga, vyznavače svého a biskupa, za přisluhovatele věčné spásy udělil, popřej, prosíme, abychom toho, jehož jsme měli učitelem života na zemi, zasloužili si míti přímluvcem v nebi. Skrze Pána našeho ...

Připomínka svatvečera Všech Svatých (viz předešlou mši sv.).

Na konci mše Evangelium ze svatvečera Všech Svatých (str. 27*).

1. listopadu

Slavnost Všech Svatých

Introitus

Gaudeámus omnes in Dómino, diem festum celebrántes sub honóre Sanctórum ómnium: de quorum sollemnitáte gaudent Ángeli et collaúdant Fílium Dei. Ps. 32, 1. Exsultáte, justi, in Dómino: rectos decet collaudátio. V. Glória Patri ...

Vstup

Radujme se všichni v Pánu, svátek slavíce na počest všech Svatých, z jejichž slavnosti radují se Andělé, chválíce jednomyslně Syna Božího. Ž. 32, 1. Plesejte, spravedliví, v Pánu; spravedlivým sluší prozpěvovati chválu. V. Sláva Otci ...

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui nos ómnium Sanctórum tuórum mérita sub una tribuísti celebritáte venerári: quáesumus; ut desiderátam nobis tuae propitiatiónis abundántiam, multiplicátis intercessóribus, largiáris. Per Dóminum nostrum ...

Modlitba

Všemohoucí, věčný Bože, jenž jsi nám dal jednou slavností zásluhy všech svých Svatých velebiti, prosíme, uděl nám na přímluvu tolika orodovníků žádoucí hojnosti slitování svého. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou žije ...

Léctio

libri Apocalýpsis b. Joánnis Apóstoli. c. 7, 2-12.

In diébus illis: Eccę, ego Joánnes vidi álterum Ángelum ascendéntem ab ortu solis, habéntem signum Dei vivi: et clamávit voce magna quátuor Ángelis, quibus datum est nocére terrae et mari, dicens: nolíte nocére terrae, et mari neque arbóribus, quoadúsque signémus servos Dei nostri in fróntibus eórum. Et audívi númerum signatórum, centum quadragínta quátuor míllia signáti, ex omni tribu filiórum Israel. Ex tribu Juda duódecim míllia signáti. Ex tribu Ruben duódecim míllia signáti. Ex tribu Gad duódecim míllia signáti. Ex tribu Aser duódecim míllia signáti. Ex tribu Néphtali duódecim míllia signáti. Ex tribu Manásse duódecim míllia signáti. Ex tribu Símeon duódecim míllia signáti. Ex tribu Levi duódecim míllia signáti. Ex tribu Issachar duódecim míllia signáti. Ex tribu Zábulon duódecim míllia signáti. Ex tribu Joseph duódecim míllia signáti. Ex tribu Bénjamin duódecim míllia signáti. Post haec vidi turbam magnam, quam dinumeráre nemo póterat ex

Čtení

ze Zjevení sv. Jana Apoštola. 7, 2-12.

V těch dnech, hle, já Jan viděl jsem jiného Anděla, an vystupuje od východu slunce, maje pečeť Boha živého, a ten zvolal hlasem velikým ke čtyřem Andělům, jimž bylo dáno škoditi zemi a moři, řka: „Neškoďte zemi ani moři ani stromům, dokavad nepoznamenáme služebníků Boha našeho na čelech jejich.“ A uslyšel jsem počet znamenaných, sto čtyřicet čtyři tisíce znamenaných ze všeho pokolení synů israelských: z pokolení Judova dvanáct tisíc znamenaných, z pokolení Rubenova dvanáct tisíc, z pokolení Gadova dvanáct tisíc, z pokolení Aserova dvanáct tisíc, z pokolení Neftalimova dvanáct tisíc, z pokolení Manasseova dvanáct tisíc, z pokolení Simeonova dvanáct tisíc, z pokolení Leviova dvanáct tisíc, z pokolení Isacharova dvanáct tisíc, z pokolení Zabulonova dvanáct tisíc z pokolení Josefova dvanáct tisíc, z pokolení Benjaminova dvanáct tisíc znamenaných. Potom jsem viděl zástup veliký, jehož spočítati nikdo nemohl, ze

ómnibus géntibus et tríbubus et pópulis et linguis: stantes ante thronum et in conspéctu Agni, amícti stolis albis, et palmae in mánibus eórum: et clamábant voce magna, dicéntes: Salus Deo nostro, qui sedet super thronum, et Agno. Et omnes Ángeli stabant in circúitu throni, et seniórum, et quátuor animálium: et cecidérunt in conspéctu throni in fácies suas et adoravérunt Deum, dicéntes: Amen. Benedíctio et cláritas et sapiéntia et gratiárum áctio, honor et virtus et fortitúdo Deo nostro, in sáecula saeculórum. Amen.

všech národů a pokolení a kmenů i jazyků, ani stojí před trůnem a před Beránkem oděni v roucha bílá a mají palmy v rukou svých; a volali hlasem velikým řkouce: „Spása Bohu našemu, jenž sedí na trůně, a Beránkovi.“ A všickni Andělé stáli kolem trůnu a starců a čtyř živočichů; i padli před trůnem na své tváře a klaněli se Bohu řkouce: „Amen, chvála a sláva a moudrost a dík a čest i moc a síla Bohu našemu na věky věků. Amen.“

Není možno, aby byl zvláštním svátkem uctěn každý světec, jichž jsou nepřehledné řady, ze všech národů a jazyků.

Stupňový zpěv Ž. 33 (str. 1092).

Allelúja, allelúja. V. Matth. 11, 28. Venite ad me, omnes, qui laborátis et oneráti estis: et ego refíciam vos. Allelúja.

Aleluja, aleluja. V. Mat. 11, 28. Pojďte ke mně všickni, kdož se lopotíte a obtíženi jste, a já vás občerstvím. Aleluja.

Evangelium Mat. 5, 1-12 (str. 976).

Et dicitur Credo.

Následuje Credo.

Obětování Moudr. 3 (str. 31*).

Secreta

Múnera tibi, Dómine, nostrae devotiónis offérimus: quae et pro cunctórum tibi grata sint honóre Justórum, et nobis salutária, te miseránte, reddántur. Per Dóminum ...

Tichá modlitba

Dary oddanosti své ti, Pane, obětujeme, které nechť ti pro uctění všech Spravedlivých příjemny jsou, nám pak pro milosrdenství tvé spasnými se stanou. Skrze Pána ...

Communio. Matth. 5, 8-10.

Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt; beáti pacífici, quóniam fílii Dei vocabúntur: beáti, qui persecutiónem patiúntur propter justítiam, quóniam ipsórum est regnum coelórum.

K přijímání. Mat. 5. 8.

Blahoslavení čistého srdce, neboť oni Boha viděti budou. Blahoslavení pokojní, neboť oni synové Boží slouti budou. Blahoslavení, kteří protivenství trpí pro spravedlnost, neboť jejich jest království nebeské.

Postcommunio

Da, quáesumus, Dómine, fidélibus pópulis ómnium Sanctórum semper veneratióne laetári: et eórum perpétua supplicatióne muníri. Per Dóminum ...

Po přijímání

Dej, prosíme, Pane, aby věrný lid se vždy z uctívání všech Svatých veselil a jejich ustavičnou přímluvou byl chráněn. Skrze Pána našeho ...

2. listopadu

Památka všech věrných zemřelých

(Dušiček)

Zavedení tohoto svátku připisuje se dobrotivému svatému opatu Odilovi z Cluny († 1048). V nejnovější době papež Benedikt XV. (1915) vyznamenal tento den výsadou, z které se těší ještě jenom Vánoce: každý kněz má právo dnes přinésti tři oběti mše sv.

K první mši

Introitus
4 Esdr. 2, 34 et 35.

Réquiem aetérnam dona eis, Dómine: et lux perpétua lúceat eis. Ps. 64, 2-3. Te decet hymnus, Deus, in Sion, et tibi reddétur votum in Jerúsalem: exaúdi oratiónem meam, ad te omnis caro veniat.

Vstup
4 Esdr. 2, 34 a 35.

Odpočinutí věčné dej jim, Pane, a světlo věčné ať jim svítí. Ž. 64, 2-3. Tobě, Bože, náleží chvalozpěv na Sionu; tobě budiž plněn slib v Jerusalemě. Vyslyš modlitbu mou, k tobě přijde všeliké tělo.

Neříká se „Sláva Otci ....“, nýbrž opakuje se: „Odpočinutí věčné ...“, až k žalmu.

Oratio

Fidélium, Deus, ómnium Cónditor et Redémptor: animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum; ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur. Qui vivis et regnas...

Modlitba

Bože, všech věřících Stvořiteli a Vykupiteli, uděl duším svých služebníků a služebnic odpuštění všech hříchů, aby prominutí, kterého si vždycky žádali, pokornými prosbami dosáhli. Jenž žiješ a kraluješ s Bohem Otcem v jednotě Ducha...

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Corínthios I. c. 15.

Fratres: Ecce, mystérium vobis dico: Omnes quidem resurgémus, sed non omnes immutábimur. In moménto, in ictu óculi, in novíssima tuba: canet enim tuba, et mórtui resúrgent incorrúpti: et nos immutábimur. Opórtet enim corruptíbile hoc indúere incorruptiónem: et mortále hoc indúere immortalitátem. Cum autem mortále hoc indúerit immortalitátem, tunc fiet sermo, qui scriptus est: Absórpta est mors in victória. Ubi est, mors, victória tua? Ubi est, mors, stímulus tuus? Stímulus autem mortis peccátum est: virtus vero peccáti lex. Deo autem grátias, qui dedit nobis victóriam per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Čtení

z prvního listu sv. Pavla ke Korintským 15, 51-57.

Bratři, hle tajemství vám pravím: všickni nezemřeme, ale všickni budeme proměněni pojednou v okamžiku, při troubě poslední; neboť trouba zazní, a mrtví vstanou neporušitelní a my budeme proměněni. Musí zajisté porušitelné toto obléci neporušitelnost a smrtelné toto obléci nesmrtelnost. Když pak toto porušitelné obleče neporušitelnost a toto smrtelné obleče nesmrtelnost, tehdá se naplní to slovo, které jest napsáno: „Pohlcena jest smrt ve vítězství. Kde jest, ó smrti, vítězství tvé? Kde jest, ó smrti, osten tvůj?“ Ostnem pak smrti jest hřích, a mocí hříchu jest zákon. Ale díky Bohu, který nám dává vítězství skrze Pána našeho Ježíše Krista.

Graduale

Réquiem aetérnam dona eis, Dómine: et lux perpétua lúceat eis. V. Ps. 111, 7. In memória aetérna erit justus: ab auditióne mala non timébit.

Stupňový zpěv

Odpočinutí věčné dej jim, Pane, a světlo věčné at jim svítí. V. Ž. 111, 7. V paměti věčné bude spravedlivý, pověsti zlé se nemusí báti.

Tractus

Absólve, Dómine, ánimas ómnium fidélium defunctórum ab omni vínculo delictórum. V. Et grátia tua illis succurrénte, mereántur evádere judícium ultiónis. V. Et lucis aetérnae beatitúdine pérfrui.

Traktus

Vyprosť, Pane, duše všech věřících zemřelých od všelikých pout hříchů. V. Nechť za přispění tvé milosti zaslouží uniknouti soudu pomsty. V. A požívati světla blaženosti věčné.

Sekvence

Dies irae, dies illa, solvet saeclum in favílla: teste David cum Sibýlla.

Quantus tremor est futúrus, quando Judex est ventúrus, cuncta stricte discussúrus!

Tuba mirum spargens sonum per sepúlcra regiónum, coget omnes ante thronum.

Mors stupébit et natúra, cum resúrget creatúra, judicánti responsúra.

Liber scriptus proferétur, in quo totum continétur, unde mundus judicétur.

Judex ergo cum sedébit, quidquid latet, apparébit: nil inúltum remanébit.

„Onen den, den hněvu lkavý zruší čas, dým vzejde tmavý,“ David, Sibylla tak praví.

Strašné chvění, bázeň hrozná, až se tvorstvo Soudci přizná, jenž hned řeší vše a pozná.

Zní hlas trouby divně duně, volá spáče v hrobu lůně, Pán kde sedí na svém trůně.

Smrt a příroda tu trnou, když se těla z hrobu hrnou k Soudci, každý s hříšnou skvrnou.

Přinesena psaná kniha, je v ní všecka hříchů tíha, z ní pak Soudce viny stíhá.

Soudce zasedat až bude, zjeví se, co skryto všude. Bez pomsty zda něco zbude?

Quid sum miser tunc dictúrus? Quem patrónum rogatúrus; cum vix justus sit secúrus?

Rex treméndae majestátis, gui salvándos salvas gratis, salva me, fons pietátis.

Recordáre, Jesu pie, quod sum causa tuae viae: ne me perdas illa die.

Quaerens me, sedísti lassus: redemísti crucem passus: tantus labor non sit cassus.

Juste judex ultiónis, donum fac remissiónis ante diem ratiónis.

Ingemísco, tamquam reus: culpa rubet vultus meus: supplicánti parce, Deus.

Qui Maríam absolvísti, et latrónem exaudísti, mihi quoque spem dedísti.

Preces meae non sunt dignae: sed tu bonus fac benígne, ne perénni cremer igne.

Inter oves locum praesta, et ab hoedis me sequéstra, státuens in parte dextra.

Confutátis maledíctis, flammis ácribus addíctis; voca me cum benedíctis.

Oro supplex et acclínis, cor contrítum quasi cinis; gere curam mei finis.

Co mám, běda, promluviti? Obhájcem kdo má mi býti, když i dobrý hrůzu cítí?

Hrůzné Velebnosti Králi! Spasiž, kdož si spásy přáli. Spas mne, Lásky zdroji stálý!

Vzpomeň si, o Jesu milý, že's šel pro me k svému cíli. Nezatrať mne v oné chvíli!

Klesl's, hledaje mne, znaven. Pro mne byl kůl Kříže vstaven. Nebuď čin ten plodů zbaven!

Soudce pomsty spravedlivé, dej dar odpuštění dříve, nežli sečteš viny křivé!

Sténám pod vinami svými, líce hříchy růmění mi. Slituj se nad vzdechy mými!

Marii's dal rozhřešení, lotr hříšníkem již není, já též čekám vykoupení.

Nehodně tě prosím, Pane, dobrotou však tvou se stane: kol mne oheň nezaplane.

Rač mne mezi ovce vzíti, od kozlů mne odděliti, dej mi po pravici dlíti!

Až se zachvějí kdys klatí, až je ostrý plamen schvátí, rač mne k sobě povolati!

Duše prosí, lká, se rmoutí, v popel mé se srdce hroutí, rač smrt dobrou poskytnouti!

Lacrymósa dies illa, qua resúrget ex favílla judicándus homo reus.

Huic ergo parce, Deus: pie Jesu Dómine, dona eis réquiem. Amen.

Slzavým dnem bude, Pane, o němž vinník k Soudu vstane z hrobového svého lože!

Tohoto pak šetři, Bože! Milý Pane Ježíši, dej jim odpočinutí! Amen.

Evangelium

†Sequéntia s. Evangélii secúndum Joánnem. c. 5.

In illo témpore: Dixit Jesus turbis Judaeórum: Amen, amen, dico vobis, quia venit hora, et nunc est, quando mórtui aúdient vocem Fílii Dei: et qui audíerint, vivent. Sicut enim Pater habet vitam in semetípso, sic dedit et Fílio habére vitam in semetípso: et potestátem dedit ei judícium fácere, quia Fílius hóminis est. Nolíte mirári hoc, quia venit hora, in qua omnes, qui in monuméntis sunt, aúdient vocem Fílii Dei: et procédent, qui bona fecérunt, in resurrectiónem vitae: qui vero mala egérunt, in resurrectiónem judícii.

† Slova sv. Evangelia podle Jana. 5, 25-29.

Za onoho času Pán Ježíš řekl zástupům židovským: „Amen, amen, pravím vám: Přichází hodina a nyní jest, kdy mrtví uslyší hlas Syna Božího, a ti, kteří uslyší, živi budou; neboť jako Otec má život sám v sobě, tak dal i Synu, aby měl život sám v sobě, a dal mu moc konati soud, poněvadž jest Syn člověka. Nedivte se tomu, neboť přichází hodina, ve které všickni, kteří v hrobech jsou, uslyší hlas jeho, a půjdou ti, kteří dobře činili, na vzkříšení k životu, ti však, kteří zlé páchali, na vzkříšení k soudu."

Offertorium

Dómine Jesu Christe, Rex glóriae, líbera ánimas ómnium fidélium defunctórum de poenis inférni, et de profúndo lacu: líbera eas de ore leónis, ne absórbeat eas tártarus, ne cadant in obscúrum: sed

Obětování

Pane Ježíši Kriste, Králi slávy, vysvoboď duše všech věřících zemřelých od útrap pekla a od hluboké propasti; vysvoboď je z tlamy lví, aby jich nepohltila pekelná hlubina, aby neupadly do tem-

signifer sanctus Michael repraeséntet eas in lucem sanctam: Quam olim Ábrahae promisísti et sémini ejus. V. Hóstias et preces tibi, Dómine, laudis offérimus: tu súscipe pro animábus illis, quarum hódie memóriam fácimus, fac eas, Dómine, de morte transíre ad vitam. Quam olim Ábrahae promisísti et sémini ejus.

Secreta

Hóstias, quáesumus, Dómine, quas tibi pro animábus famulórum famularúmque tuárum offérimus, propitiátus inténde: ut, quibus fídei christiánae méritum contulísti, dones et praémium. Per Dóminum . . .

Communio

Lux aetérna lúceat eis, Dómine: Cum Sanctis tuis in aetérnum: quia pius es. V. Réquiem aetérnam dona eis, Dómine: et lux perpétua lúceat eis. Cum Sanctis tuis in aetérnum: quia pius es.

Postcommunio

Animábus, quaesumus, Dómine, famulórum famularúmque tuárum orátio profíciat supplicántium: ut eas et a peccátis ómnibus éxuas, et tuae redemptiónis fácias esse partícipes. Qui vivis et regnas...

nosti, nýbrž ať korouhevník, svatý Michael, uvede je do svatého světla, které jsi kdysi přislíbil Abrahamovi a semeni jeho. V. Oběti a modlitby chvály ti, Pane, přinášíme; ty je přijmi za ony duše, jejichž památku dnes konáme. Dej jim, Pane, přejíti ze smrti do života, který jsi kdysi přislíbil Abrahamovi a semeni jeho.

Tichá modlitba

Na oběti, prosíme, Pane, které ti za duše služebníků a služebnic tvých přinášíme, milostivě pohlédni a dej těm, které jsi obdařil zásluhou víry, i její odplatu. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

K přijímání

Světlo věčné ať jim svítí, Pane; se Svatými tvými na věky, neboť dobrotivý jsi. V. Odpočinutí věčné dej jim, Pane, a světlo věčné ať jim svítí. Se Svatými tvými na věky, neboť dobrotivý jsi.

Po přijímání

Duším služebníků a služebnic tvých, prosíme, Pane, nechť prospěje pokorná modlitba prosících, abys je ode všech hříchů oprostil i vykoupení svého účastny učinil. Jenž žiješ a kraluješ . . .

Ke druhé mši

Všecko jako k první mši, vyjímaje tyto části:

Oratio

Deus, indulgentiárum Dómine: da animábus famulórum famularúmque tuárum, refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem, et lúminis claritátem. Per Dóminum nostrum . . .

Modlitba

Bože, Pane slitování, dej duším služebníků a služebnic svých sídlo občerstvení, blaženost pokoje a jasnost světla. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Léctio
libri Machabaeórum.

In diébus illis: Vir fortíssimus Judas, facta collatióne, duódecim míllia drachmas argénti misit Jerosólymam, offérri pro peccátis mortuórum sacrifícium, bene et religióse de resurrectióne cógitans (nisi enim eos qui cecíderant, resurrectúros speráret, supérfluum viderétur et vanum oráre pro mórtuis): et quia considerábat, quod hi, qui cum pietáte dormitiónem accéperant, óptimam habérent repósitam grátiam. Sancta ergo et salúbris est cogitátio pro defúnctis exoráre, ut a peccátis solvántur.

Čtení
z 2. Mach. 12, 43-46.

V těch dnech Juda, muž velestatečný, učiniv sbírku poslal dvanácte tisíc drachem stříbra do Jerusalema, aby podána byla oběť za hříchy mrtvých, dobře a zbožně smýšleje o vzkříšení, — kdyby totiž nebyl měl naděje, že padlí vstanou, bylo by se domnívati, že je zbytečno a neužitečno modliti se za mrtvé, — a maje na zřeteli, že ti, kteří zbožně zemřeli, mají výbornou odměnu složenou. Proto svatá a spasitelná jest myšlenka za mrtvé se modliti, aby hříchů zproštěni byli.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Joánnem. c. 6.

In illo témpore: Dixit Jesus turbis Judaeórum: Omne, quod dat mihi Pater, ad me véniet: et eum,

† Slova sv. Evangelia podle Jana. 6, 37-40.

Za onoho času řekl Pán Ježíš k zástupům židovským: „Všecko, co mi dává Otec, přijde ke mně,

qui venit ad me, non ejíciam foras: quia descéndi de coelo, non ut fáciam voluntátem meam, sed voluntátem ejus, qui misit me. Haec est autem volúntas ejus, qui misit me Patris: ut omne, quod dedit mihi, non perdam ex eo, sed resúscitem illud in novíssimo die. Haec est autem volúntas Patris mei, qui misit me: ut omnis, qui videt Fílium, et credit in eum, hábeat vitam aetérnam, et ego resuscitábo eum in novíssimo die.

a toho, kdo ke mně přijde, nevyvrhnu ven, neboť jsem sestoupil s nebe, nikoliv abych činil vůli svou, nýbrž vůli toho, jenž mě poslal. Toto pak jest vůle toho, jenž mě poslal (Otce), abych neztratil nic z toho, co mi dal, nýbrž abych to vzkřísil v den poslední. Neboť to jest vůle Otce mého, který mne poslal, aby každý, kdo vidí Syna a věří v něho, měl život věčný; a já ho vzkřísím v den poslední."

Secreta

Propitiáre, Dómine, supplicatiónibus nostris, pro animábus famulórum famularúmque tuárum, pro quibus tibi offérimus sacrifícium laudis: ut eas Sanctórum tuórum consórtio sociáre dignéris. Per Dóminum nostrum . . .

Tichá modlitba

Buď milostiv, Pane, našim pokorným prosbám za duše služebníků a služebnic tvých, za něž tobě přinášíme oběť chvály, abys je ke společnosti svých Svatých přidružiti ráčil. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Postcommunio

Praesta, quaesumus, Dómine, ut ánimae famulórum famularúmque tuárum, his purgátae sacrifíciis, indulgéntiam páriter et réquiem cápiunt sempitérnam. Per Dóminum . . .

Po přijímání

Uděl, prosíme, Pane, aby duše služebníků a služebnic tvých, těmito očištěny obětmi, prominutí zároveň i věčného odpočinutí došly. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Ke třetí mši

Všecko jako k první mši, vyjímaje následující části:

Oratio

Deus, véniae largítor,

Modlitba

Bože, štědrý dárce od-

et humánae salútis amátor: quaesumus cleméntiam tuam, ut ánimas famulórum famularúmque tuárum, quae ex hoc saeculo transiérunt, beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuae beatitúdinis consórtium perveníre concédas. Per Dóminum nostrum . . .

puštění a milovníče lidské spásy, prosíme dobrotivost tvou, abys duším služebníků a služebnic svých, které z tohoto světa odešly, na přímluvu blahoslavené Marie vždy Panny se všemi Svatými tvými, účastenství věčné blaženosti dojíti dopřál. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Léctio

libri Apocalýpsis b. Joánnis Apóstoli. c. 14, 13.

In diébus illis: Audívi vocem de coelo, dicéntem mihi: Scribe: Beáti mórtui, qui in Dómino moriúntur. Ámodo jam dicit Spíritus, ut requiéscant a labóribus suis: ópera enim illórum sequúntur illos.

Čtení

ze Zjevení svatého Jana Apoštola. 14, 13.

V těch dnech uslyšel jsem hlas s nebe, an praví ke mně: „Napiš: Blahoslavení mrtví, kteří v Pánu umírají, od té chvíle. Ano, praví Duch, ať odpočinou od svých námah, neboť skutky jejich jdou s nimi."

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Joánnem. c. 6.

In illo témpore: Dixit Jesus turbis Judaeórum: Ego sum panis vivus qui de coelo descéndi. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in aetérnum: et panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita. Litigábant ergo Judaei ad ínvicem, dicéntes: Quómodo potest hic nobis carnem suam dare ad manducándum? Dixit ergo eis Jesus: Amen, amen dico

† Slova sv. Evangelia podle Jana. 6, 51-55.

Za onoho času řekl Ježíš zástupům židovským: „Já jsem chléb živý, jenž s nebe sestoupil. Bude-li kdo jísti z chleba toho, živ bude na věky. A chléb, který já dám, tělo mé jest, které dám za život světa." Tu hádali se židé vespolek řkouce: „Kterak může tento dáti nám tělo své k jídlu?" Proto řekl jim Ježíš: „Amen, amen, pravím vám: Nebudete-li

vobis: nisi manducavéritis carnem Fílii hóminis, et bibéritis ejus sánguinem, non habébitis vitam in vobis. Qui mandúcat meam carnem, et bibit meum sánguinem, habet vitam aetérnam, et ego resuscitábo eum in novíssimo die.

jísti těla Syna člověka a píti jeho krve, nebudete míti v sobě života. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný, a já ho vzkřísím v den poslední."

Secreta

Deus, cujus misericórdiae non est númerus, súscipe propítius preces humilitátis nostrae: et animábus ómnium fidélium defunctórum, quibus tui nóminis dedísti confessiónem, per haec sacraménta salútis nostrae, cunctórum remissiónem tríbue peccatórum. Per Dóminum . . .

Tichá modlitba

Bože, jehož milosrdenství není počtu, přijmi milostivě prosby pokory naší a duším všech věřících zemřelých, jimž jsi dal vyznávati jméno své, těmito svátostmi naší spásy uděl odpuštění všech hříchů. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou . . .

Postcommunio

Praesta, quaesumus, omnípotens et miséricors Deus: ut ánimae famulórum famularúmque tuárum, pro quibus hoc sacrifícium laudis tuae obtúlimus majestáti; per hujus virtútem sacraménti a peccátis ómnibus expiátae, lucis perpétuae, te miseránte, recípiant beatitúdinem. Per Dóminum nostrum . . .

Po přijímání

Uděl, prosíme, všemohoucí a milosrdný Bože, aby duše služebníků a služebnic tvých, za které jsme tuto oběť chvály velebnosti tvé přinesli, mocí této svátosti od všech hříchů očištěné, pro tvé milosrdenství blaženosti světla věčného dosáhly. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

4. listopadu

Sv. Karla Borrom.

biskupa a vyznavače, † 1584 v Miláně

Mše „Statuit" (str. 39*), vyjímaje:

Oratio

Ecclésiam tuam, Dómine, sancti Cároli Confessóris tui atque Pontíficis contínua protectióne custódi: ut, sicut illum pastorális solicitúdo gloriósum réddidit, ita nos ejus intercéssio in tuo semper fáciat amóre fervéntes. Per Dóminum . . .

Modlitba

Církev svou, Pane, střež trvalou ochranou svatého Karla, vyznavače svého a biskupa, aby, jako jej učinila pastýřská péče slavným, tak nechť nás jeho přímluva udělá stále vroucími láskou k tobě. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Připomínka oktávu Všech Svatých (str. 1184).
Připomínka sv. Vitala a Agrikoly, mučedníků:

Oratio

Praesta, quáesumus, omnípotens Deus: ut, qui sanctórum Mártyrum tuórum Vitális et Agrícolae sollémnia cólimus, eórum apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum nostrum . . .

Modlitba

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, aby nám, kteří slavíme svátek svatých mučedníků tvých Vitalia a Agrikoly, bylo pomáháno jejich přímluvami. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Tichá modlitba: Připomínka Všech Svatých (str. 1186).
Připomínka sv. Vitala a Agrikoly (str. 32*).
Po přijímání: Připomínka Všech Svatých (str. 1187).
Připomínka sv. Vitala a Agrikoly (str. 32*).

5. listopadu

Svatých ostatků

jež se chovají v chrámech pražské diecese

Vstup Ž. 33, 20-21 (str. 990).

Oratio

Auge in nobis, Dómine, resurrectiónis fidem, qui in Sanctórum tuórum Relíquiis mirabília operáris: et fac nos immortális glóriae partícipes; cujus in eórum cinéribus pignora venerámur. Per Dóminum.

Modlitba

Rozmnož v nás, Pane, víru ve zmrtvýchvstání, jenž činíš zázraky ostatky svých Svatých, a učiň nás účastnými nesmrtelné slávy, jejíž záruku uctíváme v jejich popelu. Skrze Pána našeho Ježíše Krista.

Připomínka oktávu Všech Svatých (str. 1184).
Čtení Sir. 44, 10-15 (str. 951).
Stupňový zpěv Ž. 149, 5 a 1 (str. 991).

Allelúja, allelúja. V. Ps. 67, 4. Justi epuléntur et exsúltent in conspéctu Dei: et delecténtur in laetítia. Allelúja.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 67, 4. Spravedliví budou se veseliti a plesati před tváří Boží, a radostí budou plesati. Aleluja.

Evangelium Luk. 6, 17-23 (str. 27*).
Et dicitur Credo.
Obětování Ž. 67, 36 (str. 992).

Následuje Credo.

Secreta

Implorámus, Dómine, cleméntiam tuam: ut Sanctórum tuórum, quorum Relíquias venerámur, suffragántibus méritis, hóstia, quam offérimus, nostrórum sit expiátio delictórum. Per Dóminum ...

Tichá modlitba

Voláme, Pane, k milostivosti tvé, aby na přimlouvající se za nás zásluhy tvých Svatých, jejichž ostatky uctíváme, obětina, kterou přinášíme, byla shlazením našich hříchů. Skrze Pána ...

Připomínka oktávu Všech Svatých (str. 1186).
K přijímání Ž. 32, 1 (str. 39*).

Postcommunio

Multíplica super nos, quáesumus, Dómine, per haec sancta, quae súmpsimus, misericórdiam tuam: ut, sicut in tuórum sollemnitáte Sanctórum, quorum Relíquias cólimus, pia devotióne laetámur; ita eórum perpétua societáte, te largiénte, fruámur. Per Dóminum nostrum ...

Po přijímání

Skrze tyto svaté dary, jež jsme přijali, prosíme, Pane, rozmnož nad námi své milosrdenství, abychom, jako zbožnou oddaností se radujeme o slavnosti tvých Svatých, jejichž ostatky ctíme, tak pro tvou štědrotu mohli požívati jejich stálého společenství. Skrze Pána ...

Připomínka oktávu Všech Svatých (str. 1187).

8. listopadu

Oktáv Všech Svatých

Mše „Gaudeamus" jako (str. 1184).

Připomínka Čtyř svatých Korunovaných mučedníků:

Oratio

Praesta, quáesumus, omnípotens Deus: ut, qui gloriósos Mártyres fortes in sua confessióne cognóvimus, pios apud te in nostra intercessióne sentiámus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum ..

Modlitba

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, abychom, kteří jsme poznali, jak byli slavní mučedníci silni ve svém vyznání, pocítili, jak jsou u tebe dobrotivými přímluvci za nás. Skrze Pána našeho ...

Secreta

Benedíctio tua, Dómine, larga descéndat: quae et múnera nostra, deprecántibus sanctis Martýribus tuis, tibi reddat acéppta, et nobis sacraméntum redemptiónis efficiat. Per Dóminum nostrum ...

Tichá modlitba

Nechť sestoupí, Pane, hojné tvé požehnání, které ať na přímluvu svatých mučedníků tvých i dary naše učiní tobě příjemnými i učiní z nich pro nás svátost vykoupení. Skrze Pána našeho ...

Po přijímání (str. 1141).

9. listopadu

Posvěcení basiliky Nejsv. Spasitele

(chrámu Lateranského v Římě) r. 324

Mše sv. „Terribilis est" (str. 92*).

Připomínka sv. Theodora, mučedníka:

Oratio

Deus, qui nos beáti Theodóri Mártyris tui confessióne gloriósa circúmdas et prótegis: praesta nobis ex ejus imitatióne profícere, et oratióne fulcíri. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum ...

Modlitba

Bože, jenž nás slavným vyznavačstvím svatého Theodora, mučedníka svého, obklopuješ a chráníš, uděl, abychom jeho následováním se zdokonalovali a jeho přímluvou byli podpíráni. Skrze Pána našeho ...

Připomínka sv. Theodora:

Secreta

Súscipe, Dómine, fidé-

Tichá modlitba

Přijmi, Pane, modlitby

lium preces cum oblatiónibus hostiárum: et intercedénte beáto Theodóro Mártyre tuo, per haec piae devotiónis offícia ad coeléstem glóriam transeámus. Per Dóminum ...

Připomínka sv. Theodora:

Postcommunio

Praesta nobis, quáesumus, Dómine, intercedénte beáto Theodóro Mártyre tuo: ut quod ore contíngimus, pura mente capiámus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum ...

svých věrných s obětními dary, a na přímluvu svatého Theodora, mučedníka tvého, nechť skrze tuto službu zbožné oddanosti přejdeme do nebeské slávy. Skrze Pána našeho ...

Po přijímání

Uděl nám, prosíme, Pane, na přímluvu svatého Theodora, mučedníka svého, abychom, čeho se dotýkáme ústy, to s čistou přijímali myslí. Skrze Pána našeho ...

10. listopadu

Sv. Ondřeje Avellina

vyznavače, † 1608 v Neapoli

Mše „Os justi" (str. 53*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui in corde beáti Andréae Confessóris tui, per árduum quotídie in virtútibus proficiéndi votum, admirábiles ad te ascensiónes disposuísti: concéde nobis, ipsíus méritis et intercessióne, ita ejúsdem grátiae partícipes fíeri; ut, perfectióra semper exsequéntes, ad glóriae tuae fastígium felíciter perducámur. Per Dóminum nostrum ...

Modlitba

Bože, jenž jsi těžkým slibem každodenního pokroku v ctnostech v srdci svatého Ondřeje, vyznavače svého, uspořádal obdivuhodné výstupy k sobě, uděl nám, abychom se pro jeho zásluhy a na jeho přímluvy tak stali účastnými téže milosti, abychom, vykonávajíce vždy, co je dokonalejší, dovedeni byli šťastně k vrcholu tvé slávy. Skrze Pána ...

Připomínka sv. mučedníků Tryfona, Respicia a Nymfy:

Oratio

Fac nos, quáesumus, Dómine, sanctórum Mártyrum tuórum Tryphónis, Respícii et Nymphae semper festa sectári: quorum suffrágiis, protectiónis tuae dona sentiámus. Per Dóminum nostrum ...

Modlitba

Učiň, prosíme, Pane, abychom vždycky věrně slavili slavnosti svatých mučedníků tvých Tryfona, Respicia a Nymfy, na jejichž přímluvy nechť pocítíme dary tvé ochrany. Skrze Pána našeho ...

Tichá modlitba: připomínka sv. mučedníků (str. 28*).
Po přijímání: připomínka sv. mučedníků (str. 28*).

11. listopadu

Sv. Martina

biskupa a vyznavače, † kolem 400 ve Francii

Vstup Sir. 45, 30 (str. 39*).

Oratio

Deus, qui cónspicis, quia ex nulla nostra virtúte subsístimus: concéde propítius; ut, intercessióne beáti Martíni Confessóris tui atque Pontíficis, contra ómnia advérsa muniámur. Per Dóminum ...

Modlitba

Bože, jenž zříš, že neobstojíme pouhou svou silou, uděl milostivě, abychom na přímluvu svatého Martina, vyznavače tvého a biskupa, chráněni byli proti všemu protivenství. Skrze Pána ...

Připomínka sv. Menny, mučedníka ze mše „In virtute" (str. 12*). Stupňový zpěv (str. 41*).

Allelúja, allelúja. V. Beátus vir, sanctus Martínus, urbis Turónis Epíscopus, requiévit: quem suscepérunt Ángeli atque Archángeli, Throni, Dominatiónes et Virtútes. Allelúja.

Aleluja, aleluja. V. Blahoslavený muž, svatý Martin, biskup města Toursu, zesnul; jej přijali Andělé a Archandělé, Trůnové, Panstva a Mocnosti. Aleluja.

†Sequéntia sancti Evangélii sec. Lucam. c. 11.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nemo lucérnam accéndit, et in abscóndito ponit, neque sub módio: sed supra candelábrum, ut, qui ingre-

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 11, 33-36.

Za onoho času Pán Ježíš pravil k zástupům židovským: „Nikdo, rozsvítiv svíci, nestaví ji do skrýše ani pod kbelík, nýbrž na svícen, aby viděli

diúntur, lumen vídeant. Lucérna córporis tui, est óculus tuus. Si óculus tuus fúerit simplex, totum corpus tuum lúcidum erit; si autem nequam fúerit, etiam corpus tuum tenebrósum erit. Vide ergo, ne lumen, quod in te est, ténebrae sint. Si ergo corpus tuum totum lúcidum fúerit, non habens áliquam partem tenebrárum, erit lúcidum totum, et sicut lucérna fulgóris illumínábit te.

světlo ti, kteří vcházejí. Svící těla tvého jest oko tvé; je-li oko tvé zdravé, celé tělo tvé bude světlé; je-li však špatné, bude i tělo tvé tmavé. Hleď tedy, ať světlo, které jest v tobě, není tmou. Bude-li tedy celé tělo tvé světlé, bez jakékoli části tmavé, bude celé světlé a ozáří tě, jako když svíce svítí.

Obětování Ž. 88, 25 (str. 46*).

Secreta

Sanctífica, quáesumus, Dómine Deus, haec múnera, quae in sollemnitáte sancti Antístitis tui Martíni offérimus: ut per ea vita nostra inter advérsa et próspera ubíque dirigátur. Per Dóminum . . .

Tichá modlitba

Posvěť, prosíme, Pane Bože, tyto dary, které o slavnosti svatého biskupa tvého Martina přinášíme, aby skrze ně život náš všude v neštěstí i ve štěstí byl řízen. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Připomínka sv. Menny (str. 15*).
K přijímání Mat. 24, 46-47 (str. 47*).

Postcommunio

Praesta, quáesumus, Dómine, Deus noster: ut, quorum festivitáte votíva sunt sacraménta, eórum intercessióne salutária nobis reddántur. Per Dóminum..

Po přijímání

Uděl, prosíme, Pane, Bože náš, aby svátosti, na přímluvu těch, o jejichž svátku jsou zasvěceny, spasnými se nám staly. Skrze Pána . . .

Připomínka sv. Menny, mučedníka (str. 16*).

12. listopadu

Sv. Martina I.

papeže a mučedníka, † 655 na Chersonesu

Mše „Sacerdotes Dei" (str. 9*).

Léctio

Epístolae beáti Petri Apóstoli. 1. c. 4, 13-19.

Caríssimi: Communicántes Christi passiónibus gaudéte, ut et in revelatióne glóriae ejus gaudeátis exsultántes. Si exprobrámini in nómine Christi, beáti éritis: quóniam quod est honóris, glóriae et virtútis Dei, et qui est ejus Spíritus, super vos requiéscit. Nemo autem vestrum patiátur ut homicída, aut fur, aut malédicus, aut alienórum appetítor. Si autem ut christiánus, non erubéscat: glorificet autem Deum in isto nómine. Quóniam tempus est, ut incípiat judícium a domo Dei. Si autem primum a nobis: quis finis eórum, qui non credunt Dei Evangélio? Et si justus vix salvábitur, ímpius et peccátor ubi parébunt? Itaque et hi, qui patiúntur secúndum voluntátem Dei, fidéli Creatóri comméndent ánimas suas in benefáctis.

Čtení

z prvního listu sv. Apoštola Petra. 4, 13-19.

Miláčkové: „Majíce účast v utrpeních Kristových, radujte se, abyste se také při zjevu slávy jeho zaradovali s plesáním. Jste-li tupeni pro jméno Kristovo, blahoslavení jste, neboť duch slávy a moci a tedy Duch Boží spočívá na vás. Nikdo totiž netrpí jako vrah neb zloděj neb zločinec, ani jako člověk, jenž se vměšuje do věcí cizích; trpí-li však kdo jako křesťan, nestyď se, nýbrž spíše oslavuj Boha v tom jméně, neboť jest čas, aby se počal soud od domu Božího; jestliže však nejprve od nás, jaký bude konec těch, kteří nevěří Evangeliu Božímu? A jestliže spravedlivý stěží se zachraňuje, kde se ocitne bezbožník a hříšník? Protož i ti, kteří trpí podle vůle Boží, poroučejte své duše věrnému Stvořiteli dobrými skutky.

Evangelium Luk. 14, 26-33 (str. 7*).

12. listopadu

Sv. bratří Benedikta, Matouše, Jana, Izáka a Kristina

mučedníků a patronů zemských, † 1003 u Poznaně

Mše jako 26. června (str. 1011), vyjímaje:

Oratio

Fratérna nos, Dómine, Mártyrum tuórum Benedícti, Matthéi, Joánnis, Isaac atque Christíni glóriósa coróna laetíficet: quae et fídei nostrae praébeat increménta virtútum, et multíplici nos suffrágio consolétur. Per Dóminum.

Modlitba

Pane, nechť nás potěší bratrský slavný zástup mučedníků tvých Benedikta, Matouše, Jana, Isaka a Kristina, jenž nechť i víře naší dodá vzrůst ctností i oblaží nás hojnou přímluvou. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Připomínka sv. Martina I. ze mše „Sacerdotes Dei" (str. 9*).

Secreta

Mystéria tua, Dómine, pro sanctórum Mártyrum tuórum sollemnitáte devóta mente tractémus: quibus nobis et praesídium crescat et gáudium. Per Dóminum nostrum . . .

Tichá modlitba

Pane, nechť na oslavu svatých mučedníků tvých konáme se zbožnou myslí tvá tajemství, jimiž nechť nám i ochrana vzroste i radost. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Připomínka sv. Martina I. (str. 12*).

Postcommunio

Praesta, quáesumus, omnípotens Deus: ut, quorum memóriam sacraménti participatióne recólimus, fidem quoque proficiéndo sectémur. Per Dóminum . .

Po přijímání

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, abychom těch, jejichž památku slavíme účastenstvím na svátosti, následovali zdokonalováním také víru. Skrze Pána.

Připomínka sv. Martina I. (str. 12*).

13. listopadu

Sv. Didaka

vyznavače, † 1463 v Alcalá

Mše „Justus" (str. 56*), vyjímaje:

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui, dispositióne mirábili infírma mundi éligis, ut fórtia quaeque confúndas: concéde propítius

Modlitba

Všemohoucí věčný Bože, jenž obdivuhodným uspořádáním volíš ve světě slabé, abys zahanbil všecko silné, uděl milostivě na-

humilitáti nostrae; ut, piis beáti Dídaci Confessóris tui précibus, ad perénnem in coelis glóriam sublimári mereámur. Per Dóminum nostrum.

šemu ponížení, abychom si zasloužili pro zbožné přímluvy svatého Didaka, vyznavače tvého, pozvdviženi býti k věčné slávě v nebi. Skrze Pána . . .

13. listopadu

Slavnost všech Svatých Řádu svatého Benedikta

Vstup (str. 793, vyjímaje: na počest svatých mnichů, z jejichž . . .).

Oratio

Concéde, quaésumus, omnípotens Deus: ut ad meliórem vitam sanctórum Monachórum exémpla nos próvocent; quátenus, quorum sollémnia ágimus, étiam actus imitémur. Per Dóminum nostrum . . .

Modlitba

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, aby příklady svatých mnichů nás povzbudily k lepšímu životu, abychom, jejichž slavnosti konáme, následovali také skutky. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Epištola 2 Kor. 6, 4-10 (str. 1077).
Stupňový zpěv Ž. 33, 10-11 (str. 1092).
Evangelium Mat. 19, 27-29 (str. 62*).
Obětování Moudr. 3, 1-3 (str. 31*).

Secreta

Hóstias tibi, Dómine, sanctórum Monachórum tuórum dicátas méritis benígnus assúme, et ad perpétuum nobis tríbue provenire subsídium. Per Dóminum nostrum . . .

Tichá modlitba

Pane, přijmi dobrotivě obětiny, posvěcené tobě zásluhami svatých tvých mnichů a učiň, aby se nám staly ustavičnou ochranou. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Preface: o sv. Benediktu (str. 885).
K přijímání Mat. 5, 8-10 (str. 1187).

Postcommunio

Quaésumus, Dómine, salutáribus repléti mystériis: ut sanctórum Monachórum, quorum sollémnia celebrámus; oratiónibus

Po přijímání

Prosíme, Pane, naplněni jsouce tajemstvími spasnými, aby nám bylo pomoženo přímluvami svatých mnichů, jejichž svá-

adjuvémur. Per Dóminum nostrum... tek slavíme. Skrze Pána našeho...

14. listopadu

Památka všech zemřelých Řádu sv. Benedikta

Mše jako 2. listopadu (str. 1187), vyjímaje modlitby, které jsou ze třetí mše (str. 1194). V modlitbě se dodá: aby bratří naší družiny... V Tiché modlitbě: a duším bratří našich... Po přijímání: aby duše našich bratří...

14. listopadu

Sv. Josafata

biskupa a mučedníka, † 1623 ve Vitebsku v Polsku

Vstup (str. 793, vyjímaje: na počest svatého Josafata...)

Oratio

Excita, quáesumus, Dómine, in Ecclésia tua Spíritum, quo replétus beátus Jósaphat Martyr et Póntifex tuus ánimam suam pro óvibus pósuit: ut, eo intercedénte, nos quoque eódem Spíritu moti ac roboráti, ánimam nostram pro frátribus pónere non vereámur. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem Spíritus..

Modlitba

Vzbuď, prosíme, Pane, v Církvi své Ducha, jímž naplněn byv svatý Josafat, mučedník a biskup tvůj, život svůj za všecky položil, abychom na jeho přímluvu také my tímtéž Duchem vedeni a posíleni jsouce, nezdráhali se za bratry položiti svůj život. Skrze Pána... v jednotě téhož Ducha...

Epištola Žid. 5, 1-6 (str. 794).
Stupňový zpěv Ž. 88, 21-23 (str. 6*).
Aleluja atd. (str. 10*).
Evangelium Jan 10, 11-16 (str. 556).

Offertorium. Joann. 15, 13.

Majórem caritátem nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis.

Obětování. Jan 15, 13.

Větší lásky nemá nikdo nad tu, než aby kdo položil život svůj za své přátele.

Secreta

Clementíssime Deus, múnera haec tua benedictióne perfúnde, et nos in fide confírma: quam sanctus Jósaphat Martyr et Póntifex tuus, effúso sánguine, asséruit. Per Dóminum...

Tichá modlitba

Milostivý Bože, skrop požehnáním svým tyto dary a nás ve víře utvrď, kterou svatý Josafat, mučedník a biskup tvůj, prolitou krví potvrdil. Skrze Pána našeho...

K přijímání Jan 10, 14 (str. 795).

Postcommunio

Spíritum, Dómine, fortitúdinis haec nobis tríbuat mensa caeléstis: quae sancti Jósaphat Mártyris tui atque Pontíficis vitam pro Ecclésiae honóre júgiter áluit ad victóriam. Per Dóminum...

Po přijímání

Pane, nechť nám udělí ducha síly tato nebeská hostina, která živila stále život svatého Josafata, mučedníka tvého a biskupa, pro čest Církve až k vítězství. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

15. listopadu

Sv. Gertrudy

panny, † 1302 v Helftě

Mše „Dilexisti" (str. 73*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui in corde beátae Gertrúdis Vírginis jucúndam tibi mansiónem praeparásti: ipsíus méritis et intercessióne; cordis nostri máculas cleménter abstérge, et ejúsdem tríbue gaudére consórtio. Per Dóminum nostrum...

Modlitba

Bože, jenž jsi sobě v srdci svaté Gertrudy, panny, připravil líbezný příbytek, pro její zásluhy a na její přímluvu očisť milostivě skvrny našeho srdce a dej nám radovati se z jejího společenství. Skrze Pána našeho...

15. listopadu

Sv. Leopolda

vyznavače

Mše „Justus" (str. 56*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui beátum Leopóldum a saéculi curis ad

Modlitba

Bože, jenž jsi svatého Leopolda ze světských

caeléstem glóriam transvexísti: concéde, qaésumus; ita nos per haec temporália pertransíre, ut aetérnae vitae consórtium mereámur. Per Dóminum nostrum...

staroství přivedl do nebeské slávy, uděl, prosíme, abychom těmito časnými věcmi tak prošli, bychom si zasloužili společenství věčného života. Skrze Pána našeho...

Epištola Filip. 3, 7-12 (str. 800).
Evangelium Luk. 18, 12-26 (str. 1112).

16. listopadu

Přenesení ostatků sv. Lidmily

vdovy a mučednice, před r. 1100

Mše „Me exspect." (str. 82*), vyjímaje:

Oratio

Concéde, quaésumus, plebi tuae, omnípotens Deus: ut, quae beátae Lúdmilae Mártyris tuae Translatióne laetátur in terris, ejúsdem aetérna societáte perfruátur in caelis. Per Dóminum...

Modlitba

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, lidu svému, aby, jenž se těší na zemi při Přenesení ostatků svaté Lidmily, mučednice tvé, požíval jejího věčného společenství v nebi. Skrze Pána našeho...

Secreta

Súscipe, Dómine, múnera quae in beátae Lúdmilae Mártyris tuae Translatióne deférimus: cujus nos confídimus patrocínio liberári. Per Dóminum...

Tichá modlitba

Přijmi, Pane, dary, které ti v den Přenesení svaté Lidmily, mučednice tvé, přinášíme, jejíž ochranou doufáme dojíti spásy. Skrze Pána našeho...

17. listopadu

Sv. Řehoře Divotvorce

biskupa a vyznavače, † kolem 270 v Neocaesarei

Mše „Statuit" (str. 39*), vyjímaje:

† Seq. sancti Evangélii sec. Marcum c. 11, 22-24.

In illo témpore: Respóndens Jesus discípulis suis, ait illis: Habéte fidem Dei. Amen, dico vobis, quia quicúmque díxerit huic monti: Tóllere, et míttere in mare, et non haesitáverit in corde suo, sed credíderit, quia quodcúmque díxerit fiat, fiet ei. Proptérea dico vobis: Ómnia quaecúmque orántes pétitis, crédite quia accipiétis, et evénient vobis.

† Slova sv. Evangelia podle Marka 11, 22-24.

Za onoho času Ježíš odpovídaje učedníkům řekl jim: „Mějte víru v Boha. Vpravdě pravím vám: kdo řekne této hoře: zdvihni se a vrz se do moře, a nebude pochybovat ve svém srdci, nýbrž věřit, že se stane, co praví, stane se mu. Proto pravím vám: začkoli budete prosit v modlitbě, věřte, že to obdržíte a stane se vám to."

18. listopadu

Posvěcení basilik sv. Apoštolů Petra a Pavla

Mše „Terribilis est" (str. 92*). Credo.

19. listopadu

Sv. Alžběty

vdovy, † 1231 v Marburku

Mše sv. „Cognovi" (str. 85*), vyjímaje:

Oratio

Tuórum corda fidélium, Deus miserátor, illústra: et, beátae Elísabeth précibus gloriósis, fac nos próspera mundi despícere; et coelésti semper consolatióne gaudére. Per Dóminum...

Modlitba

Milosrdný Bože, osviť srdce svých věrných a na slavné přímluvy svaté Alžběty učiň, abychom štěstím světa pohrdali a věčně se radovali z útěchy nebes. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Připomínka sv. Ponciána, papeže a mučedníka. Modlitby ze mše „Statuit" (str. 5*).

20. listopadu

Sv. Felixe z Valois

vyznavače, † 1212 v Paříži

Mše „Justus" (str. 56*).

Oratio

Deus, qui beátum Felícem Confessórem tuum, ex erémo ad munus rediméndi captívos cóelitus vocáre dignátus es: praesta, quáesumus; ut per grátiam tuam ex peccatórum nostrórum captivitáte, ejus intercessióne liberáti, ad coeléstem pátriam perducámur. Per Dóminum nostrum...

Modlitba

Bože, jenž jsi svatého Felixe, vyznavače svého, s nebe povolati ráčil z pouště pro úkol vykupování vězňů, uděl, prosíme, abychom milostí tvou na jeho přímluvu ze zajetí svých hříchů osvobozeni jsouce, dovedeni byli do nebeské vlasti. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

21. listopadu

Obětování blah. Panny Marie

Mše „Salve" (str. 96*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui beátam Maríam semper Vírginem, Spíritus Sancti habitáculum, hodiérna die in templo praesentári voluísti: praesta, quáesumus; ut, ejus intercessióne, in templo glóriae tuae praesentári mereámur. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem Spíritus...

Modlitba

Bože, jenž jsi chtěl, aby blahoslavená Maria vždy Panna, příbytek Ducha Svatého, dnešního dne obětována byla, propůjč, prosíme, abychom na její přímluvu zasloužili si býti představeni v chrámě tvé slávy. Skrze Pána... v jednotě téhož Ducha Svatého Bůh...

Preface: o Panně Marii (str. 40).

22. listopadu

Sv. Cecilie

panny a mučednice, † kolem 230 v Římě

Mše „Loquebar" (str. 63*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui nos ánnua beátae Caecíliae Vírginis et Mártyris tuae sollémnitáte laetíficas: da, ut quam venerámur offício, étiam piae conversatiónis sequámur exémplo. Per Dóminum nostrum...

Modlitba

Bože, jenž nás blažíš každoroční slavností svaté Cecilie, panny a tvé mučednice, dej, abychom tu, kterou uctíváme bohoslužbou, následovali také v příkladu zbožného žití. Skrze Pána našeho...

Epištola Sir. 51, 13-17 (str. 69*).

Graduale. Ps. 44, 11 et 12.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam: quia concupívit Rex spéciem tuam. V. Ib., 5. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde et regna.

Stupňový zpěv. Ž. 44.

Poslyš dcero, a viz a nakloň ucha svého, neboť touží po kráse tvé Král. V. tamt 5. Ve své spanilosti a kráse vystup, šťastně kráčej a vládni.

Aleluja atd. (str. 820).

Secreta

Haec hóstia, Dómine, placatiónis et laudis, quáesumus: ut, intercedénte beáta Caecília Vírgine et Mártyre tua, nos propitiatióne tua dignos semper effíciat. Per Dóminum nostrum...

Tichá modlitba

Pane, tato obětina smíru a chvály, prosíme, nechť učiní, abychom na přímluvu svaté Cecilie, panny a mučednice tvé, byli stále tvého milosrdenství hodni. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Po přijímání (str. 77*).

23. listopadu

Sv. Klementa I.

papeže a mučedníka, † 201

Introitus. Is. 59, 56.

Dicit Dóminus: Sermónes mei, quos dedi in os tuum, non defícient de ore tuo: et múnera tua accépta erunt super altáre meum. Ps. 111, 1. Beátus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus cupit nimis. V. Glória Patri...

Vstup. Is. 59, 21; 56, 7.

I řekl Pán: „Slova má, jež jsem vložil v ústa tvá, nezmizí z úst tvých a dary tvé přijaty budou na oltáři mém. Ž. 111, 1. Blaze člověku, který se bojí Pána, v přikázáních jeho se libuje velice. V. Sláva Otci i Synu i Duchu...

Oratio

Deus qui nos ánnua beáti Cleméntis Mártyris tui atque Pontíficis sollemnitáte laetíficas: concéde propítius: ut, cujus natalítia cólimus, virtútem quoque passiónis imitémur. Per Dóminum...

Modlitba

Bože, jenž nás blažíš každoroční slavností svatého Klementa, mučedníka svého a biskupa, uděl milostivě, abychom toho, jehož narozeniny slavíme, napodobili také ctnost v utrpení. Skrze Pána...

Připomínka sv. Felicity, mučednice:

Oratio

Praesta, quáesumus, omnípotens Deus: ut, beátae Felicitátis Mártyris tuae sollémnia recenséntes, méritis ipsíus protegámur, et précibus. Per Dóminum.

Modlitba

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, abychom, slavíce svátek svaté Felicity, mučednice tvé, chráněni byli pro její zásluhy a přímluvy. Skrze Pána..

Epištola Filip. 3, 17-21; 4, 1-3 (str. 739).

Stupňový zpěv Ž. 109, 4 a 1 (str. 874).

Allelúja, allelúja. V. Hic est sacérdos, quem coronávit Dóminus. Allelúja.

Aleluja, aleluja. V. To jest kněz, jejž korunoval Pán. Aleluja.

Obětování Ž. 88, 25 (str. 875).

Secreta

Múnera tibi, Dómine, obláta sanctífica: et, intercedénte beáto Cleménte Mártyre tuo atque Pontífice, per haec nos a peccatórum nostrórum máculis emúnda. Per Dómin.

Tichá modlitba

Posvěť, Pane, dary tobě obětované, a na přímluvu svatého Klementa, mučedníka svého a biskupa, očisť nás jimi od skvrn našich hříchů. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Připomínka sv. Felicity:

Secreta

Vota pópuli tui, Dómine, propitiátus inténde: et cujus nos tríbuis sollémnia celebráre, fac gaudére suffrágiis. Per Dóminum nostrum...

Tichá modlitba

Pohlédni, Pane, milostivě na prosby lidu svého, a dej nám radovati se z přímluv té, jejíž svátek nám dáváš slaviti. Skrze Pána našeho...

K přijímání Mat. 24, 46-47 (str. 47*).

Postcommunio

Córporis sacri, et pretiósi Sánguinis repléti libámine, quaésumus, Dómine, Deus noster: ut, quod pia devotióne gérimus; intercedénte beáto Cleménte Mártyre tuo atque Pontífice, certa redemptióne capiámus. Per Dóminum nostrum...

Po přijímání

Nasyceni jsouce, Pane, Bože náš, obětí svatého Těla a drahocenné Krve, prosíme, abychom to, co ze zbožné oddanosti konáme, na přímluvu svatého Klementa, mučedníka tvého a biskupa, získali zajištěným vykoupením. Skrze Pána našeho...

Připomínka sv. Felicity, mučednice:

Postcommunio

Súpplices te rogámus, omnípotens Deus: ut, intercedéntibus Sanctis tuis, et tua in nobis dona multíplices, et témpora nostra dispónas. Per Dóminum nostrum...

Po přijímání

Snažně tě prosíme, všemohoucí Bože, abys na přímluvu Svatých svých i rozmnožil své dary v nás i řídil náš život. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

24. listopadu

Sv. Jana z Kříže

vyznavače a Učitele Církve, † 1591 v Ubedě ve Španělsku

Mše sv. „In medio" (str. 48*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui sanctum Joánnem Confessórem tuum perféctae sui abnegatióni et Crucis amatórem exímium effecísti: concéde; ut ejus imitatióni júgiter inhaeréntes, glóriam assequámur aetérnam. Per Dóminum nostrum...

Modlitba

Bože, jenž jsi svatého Jana, vyznavače svého, učinil vynikajícím milovníkem sebeumrtvování a Kříže, uděl, abychom se stále snažíce jej následovati, dosáhli slávy věčné. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Připomínky sv. Chrysogona, mučedníka:

Oratio

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris: ut, qui ex iniquitáte nostra reos nos esse cognóscimus, beáti Chrysógoni Mártyris tui intercessióne liberémur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum ...

Modlitba

Přispěj, Pane, snažným prosbám našim, abychom, kteří ze své hříšnosti poznáváme, že jsme vinni, osvobozeni byli na přímluvu svatého Chrysogona, mučedníka tvého. Skrze Pána našeho ...

Secreta

Oblátis, quáesumus, Dómine, placáre munéribus: et, intercedénte beáto Chrysógono Mártyre tuo, a cunctis nos defénde periculis. Per Dóminum ...

Tichá modlitba

Dary obětovanými, prosíme, Pane, usmiř se a na přímluvu svatého Chrysogona, mučedníka svého, ode všech nebezpečí nás ochraňuj. Skrze Pána ...

Postcommunio

Tui, Dómine, percepti6ne sacraménti, et a nostris mundémur occúltis, et ab hóstium liberémur insídiis. Per Dóminum nostrum ...

Po přijímání

Pane, nechť jsme přijetím tvé svátosti i od svých skrytých vin očištěni i od úkladů nepřátel osvobozeni. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

25. listopadu

Sv. Kateřiny

panny a mučednice, † 305 v Alexandrii

Mše „Loquebar" (str. 63*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui dedísti legem Móysi in summitáte montis Sínai, et in eódem loco per sanctos Ángelos tuos, corpus beátae Catharínae Vírginis et Mártyris tuae mirabíliter collocásti; praesta, quaésumus; ut, ejus méritis et intercessióne, ad montem, qui Christus est, pervenire valeámus. Qui tecum vivit.

Modlitba

Bože, jenž jsi dal zákon Mojžíšovi na vrcholu hory Sinai a na témže místě svatými Anděly svými zázračně umístil tělo svaté Kateřiny, panny a své mučednice, uděl, prosíme, abychom pro její zásluhy a na její přímluvu byli schopni dojíti k hoře, která jest Kristus. Jenž s tebou žije a kraluje ...

26. listopadu

Sv. Silvestra

opata, † 1267 ve Fabriano v Italii

Mše „Os justi" (str. 60*), vyjímaje:

Oratio

Clementíssime Deus, qui sanctum Silvéstrum Abbátem, saéculi hujus vanitátem in apérto túmulo pie meditántem, ad erémum vocáre et praecláris vitae méritis decoráre dignátus es: te súpplices exorámus; ut, ejus exémplo terréna despiciéntes, tui consórtio perfruámur aetérno. Per Dóminum nostrum Jesum Christum ...

Modlitba

Nejmilostivější Bože, jenž jsi ráčil svatého Silvestra, opata, rozjímajícího u otevřeného hrobu o marnosti tohoto světa, povolati do pouště a ozdobiti znamenitými zásluhami života, pokorně tě vzýváme, abychom po jeho příkladu pozemskými věcmi pohrdajíce, požívali věčného společenství s tebou. Skrze Pána ...

Připomínka sv. Petra Alexandrinského (str. 5*).

Secreta

Quaésumus, Dómine: ut, dum haec múnera divínae majestáti tuae reverénter offérimus: pia mentis praeparatióne et cordis puritáte, beáti Silvéstri Abbátis imitátores effécti, Corpus et Sánguinem Fílii tui sancte percípere mereámur. Qui tecum vivit ...

Tichá modlitba

Prosíme, Pane, abychom obětujíce uctivě tyto dary božské velebnosti tvé, stali se zbožnou přípravou mysli a čistotou srdce následovníky svatého Silvestra, opata, a zasloužili si svatě přijmouti Tělo a Krev Syna tvého. Jenž s tebou žije a kraluje v jednotě Ducha Svatého Bůh ...

Připomínka sv. Petra Alex. (str. 8*).

Postcommunio

Divína dape reféctis tríbue, quaésumus, Dómine: sancti Silvéstri Abbátis vestígiis ita inhaerére; ut copiósam mercédem in regno glóriae tuae cum Sanctis habeámus. Per Dóminum nostrum . . .

Po přijímání

Prosíme, Pane, uděl nám, občerstveným božskou hostinou, tak ve stopách svatého Silvestra opata kráčeti, abychom měli se Svatými hojnou odměnu v království tvé slávy. Skrze Pána . . .

Připomínká sv. Petra Alex. (str. 8*).

COMMUNE

unius aut plurium Summorum Pontificum

Sequens Missa dicitur in Festo tam unius quam plurium Summorum Pontificum, sive Martyrum sive Confessorum; attamen pro Ss. Marcello I, Pio V, Petro Cælestino et Gregorio VII retinetur Oratio propria, quæ habetur in Missali, pro Ss. Gregorio I et Callisto I autem omnes Orationes propriæ, pro S. Clemente I vero Introitus et Epistola.

Introitus

Joann. 21, 15, 16 et 17

Si díligis me, Simon Petre, pasce agnos meos, pasce oves meas. (T. P. Allelúja, allelúja.) Ps. 29,2 Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me, nec delectásti inimícos meos super me. ℣. Glória Patri.

Pro uno Pontifice

Oratio

Gregem tuum, Pastor ætérne, placátus inténde: et, per beátum N. (Mártyrem tuum atque) Summum Pontíficem, perpétua protectióne custódi; quem totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastórem. Per Dóminum nostrum.

Pro pluribus Pontificibus

Oratio

Gregem tuum, Pastor ætérne, placátus inténde: et, per beátos N. et N. (Mártyres tuos atque) Summos Pontífices, perpétua protectióne custódi; quos totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastóres. Per Dóminum nostrum.

Si vero agenda sit Commemoratio alterius Summi Pontificis, dicitur sequens

Oratio

Deus, qui Ecclésiam tuam, in apostólicæ petræ soliditáte fundátam, ab infernárum éruis terróre portárum: præsta, quæsumus; ut, intercedénte, beáto N. (Mártyre tuo atque) Summo Pontífice, in tua veritáte persístens, contínua securitáte muniátur. Per Dóminum nostrum.

Léctio Epístolæ beáti Petri Apóstoli

1 Petri 5, 1-4 et 10-11

Caríssimi: Senióres, qui in vobis sunt, óbsecro consénior et testis Christi passiónum, qui et ejus, quæ in futúro revelánda est, glóriæ communicátor: páscite qui in vobis est gregem Dei, providéntes non coácte, sed spontánee secúndum Deum, neque turpis lucri

grátia, sed voluntárie; neque ut domínantes in cleris, sed forma facti gregis ex ánimo. Et, cum apparúerit princeps pastórum, percipiétis immarcescíbilem glóriæ corónam. Deus autem omnis grátiæ, qui vocávit nos in ætérnam suam glóriam in Christo Jesu, módicum passos ipse perfíciet, confirmábit solidabítque. Ipsi glória et impérium in sæcula sæculórum. Amen.

Graduale Ps. 106, 32, 31

Exáltent eum in Ecclésia plebis: et in cáthedra seniórum laudent eum. ℣. Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus; et mirabília ejus fíliis hóminum.

Allelúja, allelúja. Matth. 16, 18 Tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam. Allelúja.

Post Septuagesimam, omissis Allelúja et Versu sequenti, dicitur

Tractus Ps. 39, 10-11

Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna, ecce, lábia mea non prohibébo: Dómine, tu scisti. ℣. Justítiam tuam non abscóndi in corde meo: veritátem tuam et salutáre tuum dixi. ℣. Non abscóndi misericórdiam tuam, et veritátem tuam a concílio multo.

Tempore autem Paschali omittitur Graduale, et ejus loco dicitur:

Allelúja, allelúja. Matth. 16, 18 Tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam. Allelúja. Ps. 44, 17, 18 Constítues eos príncipes super omnem terram: mémores erunt nóminis tui, Dómine. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Matth. 16, 13-19

In illo témpore: Venit Jesus in partes Cæsareæ Philíppi, et interrogábat discípulos suos, dicens: Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? At illi dixérunt: Alii Joánnem Baptístam, álii autem Elíam, álii vero Jeremíam aut unum ex prophétis. Dicit illis Jesus: Vos autem quem me esse dícitis? Respóndens Simon Petrus, dixit: Tu es Christus, Fílius Dei vivi. Respóndens autem Jesus, dixit ei: Beátus es, Simon Bar Jona: quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui in cælis est. Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam, et portæ inferi non prævalébunt advérsus eam. Et tibi dabo claves regni cælórum. Et quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis: et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis.

Offertorium Jerem. 1, 9-10

Ecce, dedi verba mea in ore tuo: ecce, constítui te super gentes et super regna, ut evéllas et déstruas, et ædífices et plantes. (T. P. Allelúja.)

Secreta

Oblátis munéribus, quæsumus, Dómine, Ecclésiam tuam benígnus illúmina: ut, et gregis tui prófíciat ubíque succéssus, et grati fiant nómini tuo, te gubernánte, pastóres. Per Dóminum nostrum.

Alia Secreta, ut supra:

Múnera, quæ tibi, Dómine, lætántes offérimus, súscipe benígnus, et præsta: ut, intercedénte beáto N., Ecclésia tua et fídei integritáte lætétur, et témporum tranquillitáte semper exsúltet. Per Dóminum nostrum.

Præfatio Apostolorum.

Communio Matth. 16, 18

Tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam. (T. P. Allelúja.)

Postcommunio

Refectióne sancta enutrítam gubérna, quæsumus, Dómine, tuam placátus Ecclésiam: ut, poténti moderatióne directa, et increménta libertátis accípiat et in religiónis integritáte persístat. Per Dóminum nostrum.

Alia Postcomm., ut supra:

Multíplica, quæsumus, Dómine, in Ecclésia tua spíritum grátiæ, quem dedísti: ut beáti N. (Mártyris tui atque) Summi Pontíficis deprecatióne nec pastóri obœdiéntia gregis nec gregi desit cura pastóris. Per Dóminum nostrum.

APPROBATIO

Concordat cum originali approbato.

Ratisbonæ, die 3 Junii 1948

JOSEPH FRANZ
Vic. Gen.

Ratisbonæ, e domo libraria S. Gregorii, antea Friderici Pustet

Printed in Germany

SPOLEČNÉ MŠE PRO SVÁTKY SVATÝCH

(Commune Sanctorum)

„Commune Sanctorum" nazývá se ona část Misálu, jež obsahuje mše na svátky svatých a světic, které nemají zvláštního formuláře jako svátky v Proprium Sanctorum.

Ve svatvečer svátku Apoštola

Formulář následující mše podává obsah života a působení apoštolského. Sv. Apoštol je skutečně plodnou olivou, kterou zasadil Pán v domě svém a která vydala a vydává ještě nepřehledný počet plodů — křesťanů. Její větve rozrostly do všech úhlů světa a nekonečně blažen člověk, jenž do stínu jejího se posadil! — Avšak také každá duše křesťanská jest ratolístkou olivovou; zamysleme se tedy nad sebou, zdali neseme ty plody, jež od nás Pán očekává! Rozpalme se pro věc Boží na příkladu sv. Apoštola!

Introitus. Ps. 51, 10 et 11.	Vstup. Ž. 51, 10 a 11.
Ego autem sicut olíva fructífera in domo Dómini, sperávi in misericórdia Dei mei: et exspectábo nomen tuum, quóniam bonum est ante conspéctum Sanctórum tuórum. Ps. ib. 3. Quid gloriáris in malítia: qui potens es in iniquitáte? V. Glória Patri..	Já jsem jako oliva plodná v domě Páně; doufal jsem v milosrdenství Boha svého. Toužiti budu po jménu tvém, neboť jest sladké před tváří Svatých tvých. Ž. tamt. 3. Co se chlubíš zlobou, ty, jenž jsi mocný v nepravosti? V. Sláva Otci...
Oratio	Modlitba
Da, quaesumus, omnípotens Deus: ut beáti N. Apóstoli tui, quam praevenímus, veneránda solémnitas, et devotiónem nobis aúgeat, et salútem. Per Dóminum nostrum...	Dej, prosíme, všemohoucí Bože, aby ctihodná slavnost svatého N., apoštola tvého, jejíž svatvečer slavíme, zbožnost naši rozhojňovala i spásu. Skrze Pána našeho...

Jestliže této modlitby bylo již užito ve mši sv. nebo ve připomínce biskupa nebo vyznavače, bere se následující:

Oratio	Modlitba
Quaesumus, omnípotens Deus: ut beátus N. Apó-	Prosíme, všemohoucí Bože, aby sv. N. apoštol,

stolus cuius praevenímus festivátem, tuum pro nobis implóret auxílium; ut a nostris reátibus absolúti, a cunctis étiam perículis eruámur. Per Dóm.

jehož slavnosti svatvečer slavíme, tvou pomoc pro nás vyprosil, abychom, zbaveni jsouce svých vin, také ze všech nebezpečí vytrženi byli. Skrze Pána.

Druhá a třetí modlitba nejčastěji, jak udáno na str. 554.

Léctio libri Sapiéntiae 44, 25-27 et 45, 2-4, 6-9.

Čtení z knihy Sirachovcovy 44, 25-27 a 45, 2-4, 6-9.

Apoštolové jsou jako patriarchové Božího lidu. Jako vyvolená zem byla rozdělena 12 synům Jakubovým, tak svět byl svěřen péči a práci těchto 12 novozákonních patriarchů. Jako Mojžíš, tak také Apoštol je vůdcem a učitelem lidu svého. Biskupové a kněží mohou čerpati pro svou námahu hojně útěchy z dnešního Čtení; i když se jim zdá, že všecka jejich práce byla marna, není tomu tak. „Požehnání Hospodinovo na hlavě spravedlivého."

Benedíctio Dómini super caput justi. Ideo dedit illi Dóminus haereditátem, et divísit illi partem in tríbubus duódecim: et invénit grátiam in conspéctu omnis carnis. Et magnificávit eum in timóre inimicórum, et in verbis suis monstra placávit. Glorificávit illum in conspéctu regum, et jussit illi coram pópulo suo, et osténdit illi glóriam suam. In fide, et lenitáte ipsíus sanctum fecit illum, et elégit eum ex omni carne. Et dedit illi coram praecépta, et legem vitae, et disciplínae: et excélsum fecit illum. Státuit ei testaméntum aetérnum, et circumcínxit eum zona justítiae: et índuit eum Dóminus corónam glóriae.

Požehnání Hospodinovo snese se na hlavu spravedlivého. Proto dal mu Hospodin dědictví a rozdělil úděl jeho mezi dvanáct pokolení; a nalezl milost přede všemi lidmi. Proslavil ho na postrach nepřátel a slovy jeho příšerné úkazy zkrotil. Slavným učinil ho před králi a dal mu přikázání pro svůj národ a svou velebnost mu ukázal. Pro jeho věrnost a tichost zasvětil si jej, vyvolil ho z veškerého lidstva. Tváří v tvář mu dal přikázání, zákon života a osvícení, a povýšil jej. Učinil s ním smlouvu na věčné časy, ošatil jej oblekem spravedlnosti; Hospodin oblékl jej šatem slavným.

Graduale. Ps. 91, 13 et 14.

Justus ut palma florébit: sicut cedrus Líbani multiplicábitur in domo Dómini. ℣. Ib. 3. Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam, et veritátem tuam per noctem.

Stupňový zpěv. Ž. 91.

Spravedlivý jako palma pokvete; jako cedr na Libanu rozmnoží se v domě Hospodinově. ℣. Tamt. 3. Aby hlásal za jitra milosrdenství tvé a věrnost tvou za noci.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Joánnem. c. 15.

† Slova sv. Evangelia podle Jana. 15, 12-16.

Nejen Apoštol a pastýřové duší, ale my všichni jsme povinni milovati se vespolek a přinášeti užitek. Chceš, aby Bůh tvoji modlitbu vyslyšel? Prokazuj svému bližnímu lásku a pros ve jménu Ježíšově!

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Hoc est praecéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut dilexi vos. Majórem hac dilectiónem nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis. Vos amíci mei estis, si fecéritis, quae ego praecípio vobis. Jam non dicam vos servos, quia servus nescit, quid fáciat dóminus ejus. Vos autem dixi amícos: quia ómnia, quaecúmque audívi a Patre meo, nota feci vobis. Non vos me elegístis: sed ego elégi vos, et pósui vos, ut eátis, et fructum afferátis, et fructus vester máneat: ut quodcúmque petiéritis Patrem in nómine meo, det vobis.

Nikdo nám neukázal větší lásku, jak Ježíš Kristus.

Za onoho času řekl Pán Ježíš učedníkům svým: „Toto jest přikázání mé, abyste se milovali vespolek, jako jsem já miloval vás. Větší lásky nemá nikdo nad tu, aby kdo položil život svůj za své přátele. Vy jste přáteli mými, činíte-li, co já přikazuji vám. Již nenazývám vás služebníky, neboť služebník neví, co činí pán jeho, ale nazval jsem vás přáteli, neboť jsem vám oznámil všecko, co jsem slyšel od Otce svého. Ne vy jste mne vyvolili, nýbrž já jsem vyvolil vás a ustanovil jsem vás k tomu, abyste šli a přinášeli užitek, a užitek váš aby zůstával, by začkoli byste poprosili Otce ve jménu mém, dal vám."

Offertorium. Ps. 8.

Glória, et honóre coronásti eum: et constituísti eum super ópera mánuum tuárum, Dómine.

Obětování. Ž. 8, 6-7.

Slávou a důstojností korunoval jsi jej a ustanovil jsi jej nad díly rukou svých, Pane.

Secreta

Apostólici reveréntia cúlminis offeréntes tibi sacra mystéria, Dómine, quaesumus: ut beáti N. Apóstoli tui suffrágiis, cujus natalítia praevenímus, plebs tua semper et sua vota deprómat, et desideráta percípiat. Per Dóminum . . .

Tichá modlitba

V úctě k apoštolské důstojnosti obětujeme ti, Pane, svatá tajemství a prosíme, aby na přímluvu svatého N., Apoštola tvého, jehož umučení svatvečer slavíme, lid tvůj prosby svoje předkládal a žádaného došel. Skrze Pána..

Druhá a třetí Tichá modlitba nejčastěji, jak udáno na str. 554.

Communio. Ps. 20, 6.

Magna est glória ejus in salutári tuo: glóriam, et magnum decórem impónes super eum, Dómine.

K přijímání. Ž. 20, 6.

Veliká je sláva jeho ze spásy tvé: slávu a velkou skvělost vložíš naň, Pane.

Postcommunio

Sancti Apóstoli tui N., quaesumus, Dómine, supplicatióne placátus, et véniam nobis tríbue, et remédia sempitérna concéde. Per Dóminum . . .

Po přijímání

Svatého Apoštola tvého N. snažnou přímluvou usmířen, uděl nám, prosíme, Pane, odpuštění a popřej nám prostředků k věčné spáse. Skrze Pána . . .

Druhá a třetí modlitba Po přijímání nejčastěji, jak udáno na str. 554.

I. V den mučedníka, biskupa
mimo čas velikonoční

Pán volí si za své zástupce, koho chce; na toho pak přenáší část svého lesku. Není větší důstojnosti nad kněžskou! Není důležitějšího úkolu nad pastýřství duší! Kéž by všichni kněží zachovali svou důstojnost na věky! Povinností věřících jest modliti se za jejich vytrvalost, neboť člověk s tíhou nese břímě své slabé a vratké přirozenosti. Nejen kněžstvo, ale i věřící laikové musejí zachovati důstojnost svého kněžství, vždyť všichni jsou „královským kněžstvem“, jež obětuje Otci v modlitbách Syna za svou spásu.

Introitus. Eccli. 45, 30.

Státuit ei Dóminus testaméntum pacis, et Príncipem fecit eum: ut sit illi Sacerdótii dignitas in aetérnum. Ps. 131, 1. Meménto, Dómine, David, et omnis mansuetúdinis ejus. ℣. Glória Patri . . .

Vstup. Sir. 45, 30.

Uzavřel s ním Pán smlouvu pokoje a knížetem jej učinil, aby mu zůstala důstojnost kněžství na věky. Ž. 131, 1. Pamětliv buď, Pane, Davida a všeliké zbožnosti jeho. ℣. Sláva Otci i Synu . . .

Oratio

Infirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus: et quia pondus própriae actiónis gravat, beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum nostrum . . .

Modlitba

Na slabost naši shlédni, všemohoucí Bože, a ježto břímě našich skutků tíží, nechť svatého N., mučedníka tvého a biskupa, přímluva slavná nás chrání. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Léctio

Epístolae b. Jacóbi Apóstoli. cap. 1, 12-18.

Čtení

z listu sv. Jakuba Apoštola. 1, 12-18.

Každé důstojenství přináší člověku zde na zemi kromě lesku i břímě. Křtem svatým stali jsme se dítkami Božími, jest nám však dosud přemáhati těžká pokušení; korunu života pak obdrží pouze ten, kdo ve všech zkouškách vytrvá. Dnešní světec nám ukazuje, že člověk musí předem přemoci svou vlastní žádostivost; není to snadná věc, ale láska k Bohu nás lehce přes všecky překážky přenese.

Caríssimi. Beátus vir, qui suffert tentatiónem; quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitae, quam repromísit Deus diligéntibus se. Nemo cum tentátur, dicat, quóniam a Deo tentátur: Deus enim intentátor malórum est: ipse autem néminem tentet. Unusquísque vero tentátur a concupiscéntia sua abstráctus, et illéctus. De-

Nejmilejší, blahoslavený člověk, jenž vytrvá v pokušení, neboť když bude zkušen, obdrží korunu života, kterou Bůh zaslíbil těm, kteří ho miluji. Nikdo jsa pokoušen neříkej: „Od Boha jsem pokoušen,“ neboť Bůh nemůže býti pokoušen ke zlému, sám pak nepokouší nikoho. Ale každý bývá pokoušen jsa lákán a vnaděn od své vlast-

inde concupiscéntia cum concéperit, parit peccátum: peccátum vero cum consummátum fúerit, génerat mortem. Nolíte itaque erráre, frátres mei dilectíssimi. Omne datum óptimum, et omne donum perféctum desúrsum est, descéndens a Patre lúminum, apud quem non est transmutátio, nec vicissitúdinis obumbrátio. Voluntárie enim génuit nos verbo veritátis, ut simus initium áliquod creatúrae ejus.

ní žádosti; potom žádost počavši, rodí hřích; hřích pak byv dokonán, plodí smrt. Nemylte se tedy, milovaní bratři moji; všecko dání dobré a každý dar dokonalý jest shůry, sestupuje od Otce světel, u něhož není proměny ani z obratu zastínění. Dobrovolně zajisté zplodil nás slovem pravdy, abychom byli jakousi prvotinou tvorstva jeho.

Graduale. Ps. 88, 21-23.

Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: manus enim mea auxiliábitur ei, et bráchium meum confortábit eum. ℣. Nihil proficiet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei.

Allelúja, allelúja. ℣. Ps. 109, 4. Tu es Sacérdos in aetérnum, secúndum órdinem Melchísedech. Allel.

Stupňový zpěv. Ž. 88.

Vyvolil jsem Davida, služebníka svého; svatým olejem svým pomazal jsem jej. Proto ruka má mu bude pomáhati; rámě mé jej posílí. ℣. Nic nepořídí nepřítel proti němu, syn nepravosti neuškodí jemu.

Aleluja, aleluja. ℣. Ž. 109, 4. Ty jsi knězem na věky, podle řádu Melchisedechova. Aleluja.

Po Devítníku vynechává se Aleluja s následujícím veršem a říká se:

Tractus. Ps. 20, 3-4.

Desidérium ánimae ejus tribuísti ei: et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam praevenísti eum in benedictiónibus dulcédinis. ℣. Posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Traktus. Ž. 20, 3-4.

Touhu duše jeho jsi vyplnil a přání rtů jeho jsi mu neodepřel. ℣. Předešel jsi jej sladkým požehnáním. ℣. Vstavil jsi na hlavu jeho korunu z drahého kamení.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Lucam. c. 14.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 14, 26-33.

Chce-li se kdo státi učedníkem Kristovým, nesmí ničemu na světě dávati přednost před Ním. Ten nejužší krevní anebo i manželský svazek jest překážkou k cestě do Nebe, netrvá-li ve vztahu k Bohu. Kdo nepohrdne světem, t. j. vším, co není ve spojení s Bohem, ten není učedníkem Kristovým, a kdo nepohrdne vlastním životem, žádá-li ho Bůh na něm, ten není ve spojení se svým Mistrem. Každý z nás musí nésti svůj kříž, nezoufejme však a popatřme na život dnešního mučedníka, jak Pán nám pomáhá i v nejkrutějších mukách!

In illo tempóre: Dixit Jesus turbis: Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et fílios, et fratres, et soróres, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus esse discípulus. Et qui non bájulat crucem suam, et venit post me, non potest meus esse discípulus. Quis enim ex vobis volens turrim aedificáre, non prius sedens cómputat sumptus, qui necessárii sunt, si hábeat ad perficiéndum; ne, posteáquam posúerit fundaméntum, et non potúerit perfícere, omnes, qui vident, incípiant illúdere ei, dicéntes: Quia hic homo coepit aedificáre, et non pótuit consummáre? Aut quis rex itúrus committere bellum advérsus álium regem, non sedens prius cógitat, si possit cum decem míllibus occúrrere ei, qui cum vigínti míllibus venit ad se? alióquin, ad-

Za onoho času řekl Ježíš k zástupům: „Jde-li kdo ke mně a nemá v nenávisti otce svého a matky své i manželky a dítek a bratrův i sester svých, ano i života svého, nemůže býti mým učedníkem. A kdo nenese kříže svého a nejde za mnou, nemůže býti mým učedníkem. Neboť kdo z vás chtěje vystavěti věž, nesedne dříve a nepočítá potřebného nákladu, má-li dosti, aby dostavěl, by snad, kdyby položil základ a nemohl dokončiti, všickni ti, kteří by to viděli, nepočali se mu posmívati řkouce: ‚Tento člověk počal stavěti a nemohl dokončiti.‘ Aneb, který král chtěje počíti válku proti jinému králi, nesedne dříve a nepřemýšlí, je-li s to, aby s desíti tisíci utkal se s tím, jenž s dvaceti tisíci táhne na něho? Sic jinak, pokud tento ještě opodál jest, odešle poselství a

huc illo longe agénte, legatiónem mittens, rogat ea, quae pacis sunt. Sic ergo omnis ex vobis, qui non renúntiat ómnibus, quae póssidet, non potest meus esse discípulus.

žádá za jednání o mír. Tak tedy každý z vás, jenž neodříká se všeho, co má, nemůže býti mým učedníkem."

Offertorium. Ps. 88, 25.

Véritas mea, et misericórdia mea cum ipso: et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Obětování. Ž. 88, 25.

Věrnost má a milosrdenství moje bude s ním a ve jménu mém zvelebí se moc jeho.

Secreta

Hóstias tibi, Dómine, beáti N. Mártyris tui, atque Pontíficis dicátas méritis, benígnus assúme: et ad perpétuum nobis tríbue provenire subsídium. Per Dóminum nostrum ...

Tichá modlitba

Oběti tobě, Pane, posvěcené zásluhami svatého N., mučedníka tvého a biskupa, dobrotivě přijmi a dej, aby se nám ustavičnou staly pomocí. Skrze Pána našeho ...

Communio. Ps. 88, 36, 37-38.

Semel jurávi in sancto meo: semen ejus in aetérnum manébit: et sedes ejus sicut sol in conspéctu meo, et sicut luna perfécta in aetérnum, et testis in coelo fidélis.

K přijímání. Ž. 88.

Jednou přisáhl jsem ve svatyni své: símě jeho zůstane na věky a trůn jeho jako slunce před tváří mou a jako úplněk na věky. A svědek toho na nebi jest věrný.

Postcommunio

Refécti participatióne múneris sacri, quaesumus, Dómine, Deus noster: ut, cujus exséquimur cultum, intercedénte beáto N. Mártyre tuo, atque Pontífice, sentiámus effectum. Per Dóminum nostrum ...

Po přijímání

Občerstveni jsouce účastenstvím na daru svatém, prosíme, Pane, Bože náš, abychom na přímluvu svatého N., mučedníka tvého a biskupa, pocítili účinek toho, co slavíme. Skrze Pána našeho ...

II. V den mučedníka, biskupa

(Jiná mše)

Slova Vstupu značí, jaký úkol mají kněží — velebiti Pána; jsou mu zvláštním způsobem zasvěceni. Celý jejich život a všecko jejich počínání má býti jedinou nepřetržitou modlitbou — neboť dostali za úkol prostředkovati mezi Bohem a jeho lidem. Oni mají vyzývati svaté a pokorné srdcem — věřící lid — aby neustávali chváliti Boha.

Introitus. Dan. 3.

Sacerdótes Dei benedícite Dóminum: Sancti, et húmiles corde laudáte Deum. I Vid. 57. Benedícite ómnia ópera Dómini Dómino: laudáte, et superexaltáte eum in saecula. V. Glória Patri ...

Vstup. Dan. 3, 84 a 87.

Kněží Boží, velebte Pána! Svatí a pokorní srdcem, chvalte Boha. Tamt. 57. Velebte všechna díla Páně Pána. Chvalte a velebte jej na věky. V. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému ...

Oratio

Deus, qui nos beáti N. Mártyris tui, atque Pontíficis, ánnua solemnitáte laetíficas: concéde propítius; ut, cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum nostrum ...

Modlitba

Bože, jenž nás svatého N., mučedníka svého a biskupa, výroční slavností oblažuješ, popřej milostivě, abychom též požívali ochrany toho, jehožto narozeniny slavíme. Skrze Pána našeho ...

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Corínthios. 2, c. 1.

Čtení

z druhého listu sv. Pavla ke Korintským. 1, 3-7.

Ze svých vlastních sil nemohli bychom odvážiti se na cestu Svatosti, pomáhá nám však Milost Boží a jeho milosrdenství a útěcha, plynoucí ze zadostiučinění Kristova.

Fratres. Benedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra: ut possímus et ipsi consolári eos, qui

Bratři, veleben budiž Bůh a Otec Pána našeho Ježíše Krista, Otec milosrdenství a Bůh veškeré útěchy, který nás potěšuje ve všelikém soužení našem, abychom mohli těšiti ty, kteří jsou ve všelikém

in omni pressúra sunt, per exhortatiónem, qua exhortámur et ipsi a Deo. Quóniam sicut abúndant passiónes Christi in nobis: ita et per Christum abúndat consolátio nostra. Sive autem tribulámur pro vestra exhortatióne et salúte, sive consolámur pro vestra consolatióne, sive exhortámur pro vestra exhortatióne et salúte, quae operátur tolerántiam earúmdem passiónum, quas et nos pátimur: ut spes nostra firma sit pro vobis; sciéntes, quod, sicut sócii passiónum estis, sic éritis et consolatiónis: in Christo Jesu, Dómino nostro.

soužení, a to útěchou, kterou my sami býváme potěšováni od Boha. Neboť jako utrpení Kristova plynou hojně na nás, tak hojná jest skrze Krista i útěcha naše. Avšak buďto že jsme souženi, děje se to pro vaši útěchu a spásu, aneb jsme potěšováni, jest to pro vaši útěchu, která se jeví působivou ve snášení týchž utrpení, jež také my trpíme. A tak pevná jest naše naděje o vás, neboť víme, že jako jste s námi účastni utrpení, tak budete účastni i naší útěchy v Kristu Ježíši, Pánu našem.

Graduale. Ps. 8, 6-7.

Glória, et honóre coronásti eum. ℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum, Dómine.

Allelúja, allelúja. ℣. Hic est sacérdos, quem corónávit Dóminus. Allelúja.

Stupňový zpěv. Ž. 8.

Slávou a důstojností jsi jej ověnčil. ℣. A ustanovil jsi jej vládcem nad díly rukou svých, Pane.

Aleluja, aleluja. ℣. Tento jest kněz, jejž korunoval Pán. Aleluja.

Po Devítníku vynechává se Aleluja s následujícím veršem a říká se:

Tractus. Ps. 111, 1-3.

Beátus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus cupit nimis. ℣. Potens in terra erit semen ejus: generátio rectórum benedicétur. ℣. Glória, et divítiae in domo ejus: et justítia ejus manet in saeculum saeculi.

Traktus. Ž. 111, 1-3.

Blaze člověku, jenž se bojí Pána, jenž v přikázáních jeho libuje si velice. ℣. Mocné bude na zemi símě jeho; pokolení spravedlivých požehnáno bude. ℣. Sláva a bohatství v domě jeho a spravedlnost jeho zůstává na věky věků.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Matth. c. 16.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 16, 24-27.

Vůle Boží nám musí býti nade všecko, neboť „co prospěje člověku, byť celý svět získal, na duši však škodu utrpěl?“ K svatosti, jíž od nás Bůh žádá, dospějeme jenom tehdy, jestliže vezmeme na sebe oddaně kříž, jejž Bůh vložil na naše bedra.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Si quis vult post me veníre, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. Qui enim volúerit ánimam suam salvam fácere, perdet eam. Qui autem perdíderit ánimam suam propter me, invéniet eam. Quid enim prodest hómini, si mundum univérsum lucrétur, ánimae vero suae detriméntum patiátur? Aut quam dabit homo commutatiónem pro ánima sua? Fílius enim hóminis ventúrus est in glória Patris sui cum Ángelis suis: et tunc reddet unicuíque secúndum ópera ejus.

Za onoho času Pán Ježíš řekl učedníkům svým: „Chce-li kdo za mnou přijíti, zapři sebe sám a vezmi kříž svůj a následuj mne. Neboť kdo by chtěl život svůj zachovati, ztratí jej; kdo by však ztratil život svůj pro mne, nalezne jej. Neboť co prospěje člověku, byť celý svět získal, na duši však škodu trpěl? Aneb jakou dá člověk výměnu za duši svou? Syn člověka zajisté přijde ve slávě Otce svého s anděly svými a tehda odplatí jednomu každému podle skutků jeho.“

Offertorium. Ps. 88.

Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: manus enim mea auxiliábitur ei, et bráchium meum confortábit eum.

Obětování. Ž. 88, 21-22.

Vyvolil jsem Davida, služebníka svého; svatým olejem svým pomazal jsem jej. Proto ruka má mu bude pomáhati; rámě mé jej posílí.

Secreta

Múnera tibi, Dómine, dicáta sanctífica: et, intercedénte beáto N. Mártyre tuo, atque Pontífice, per éadem nos placátus inténde. Per Dóminum . . .

Tichá modlitba

Dary tobě obětované, Pane, posvěť a usmířen jimi, na přímluvu svatého N., mučedníka svého a biskupa, na nás milostivě pohleď. Skrze Pána . . .

Communio. Ps. 20. 4.

Posuísti, Dómine, in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

K přijímání. Ž. 20, 4.

Vstavil jsi, Pane, na hlavu jeho korunu z kamení drahého.

Postcommunio

Haec nos commúnio, Dómine, purget a crímine: et, intercedénte beáto N. Mártyre tuo, atque Pontífice, coeléstis remédii fáciat esse consórtes. Per Dóminum nostrum . . .

Po přijímání

Toto přijímání, Pane, nechť nás očistí od hříchů a na přímluvu svatého N., mučedníka tvého a biskupa, nechť nás učiní účastny nebeského léku. Skrze Pána našeho . . .

III. V den mučedníka, který nebyl biskupem

Světec, k jehož cti jest sloužena tato mše, dosáhl již své dokonalosti a blaženosti. U Boha nalezl všecko, co si lidské srdce může přáti. Svého vítězství dosáhl mocnou láskou k Bohu, jež mu vstavila drahocennou korunu na hlavu. Není pro nás důležitější modlitby nad prosbu o posílení lásky Boží v nás.

Introitus. Ps. 20, 2-3.

In virtúte tua, Dómine, laetábitur justus: et super salutáre tuum exsultábit veheménter: desidérium ánimae ejus tribuísti ei. Ps. ib. 4. Quóniam praevenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. ℣. Glória Patri . . .

Vstup. Ž. 20, 2-3.

Nad silou tvou, Pane, raduje se spravedlivý a nad pomocí tvou plesá převelice. Přání srdce jeho jsi mu vyplnil. Ž. tamt. 4. Přišel jsi mu vstříc se sladkým požehnáním. Vstavil jsi na hlavu jeho korunu z kamení drahého. ℣. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému . . .

Oratio

Praesta, quaesumus, omnípotens Deus: ut, qui beáti N. Mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum nostrum . . .

Modlitba

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, abychom slavíce narozeniny svatého N., mučedníka tvého, na jeho přímluvu v lásce k jménu tvému posilněni byli. Skrze Pána našeho . . .

Léctio libri Sapiéntiae. 10, 10-14.

Čtení z knihy Moudrosti. 10.

Budeme-li konati poctivě a spravedlivě, co poznáváme jako vůli Boží, můžeme býti jisti, že Bůh u nás se svou pomocí neustále dlí. Ani peklo ani svět nás nemůže zmoci!

Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum: honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus. In fraude circumveniéntium illum áffuit illi: et honéstum fecit illum. Custodívit illum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, et certámen forte dedit illi, ut vínceret, et sciret, quóniam ómnium poténtior est sapiéntia. Haec vénditum justum non derelíquit, sed a peccatóribus liberávit eum, descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit illum, donec afférret illi sceptrum regni, et poténtiam advérsus eos, qui eum deprimébant: et mendáces osténdit, qui maculavérunt illum: et dedit illi claritátem aetérnam Dominus, Deus noster.

Spravedlivce vedl Pán cestami přímými, ukázal mu království Boží, znalost svatých věcí mu udělil, dovedl ho k bohatství námahami, a plody práce jeho rozmnožil. Když ho oklamat chtěli, byl u něho, a zámožnost mu zjednal. Ostříhal ho před nepřáteli, když měl být přepaden, zabezpečil jej, v zápasu tuhém získal mu vítězství, aby zvěděl, všecko že zmůže moudrost. Ta spravedlivce, když prodán byl, neopustila, ale hříšníků ho uchránila. Sestoupila s ním do vězení, ani v poutech ho neopustila, až mu přinesla žezlo královské vlády, a moc nad jeho utlačovateli, že ze lži usvědčila ty, kteří ho černili, a jemu slávu věčnou udělil — Pán, Bůh náš.

Graduale. Ps. 111, 1-2.

Beátus vir, qui timet Dó-

Stupňový zpěv. Ž. 111.

Blaze člověku, jenž se

minum: in mandátis ejus cupit nimis. ℣. Potens in terra erit semen ejus: generátio rectórum benedicétur.

Allelúja, allejúja. ℣. Ps. 20, 4. Posuísti, Dómine, super caput ejus corónam de lápide pretióso. Allel.

bojí Pána, jenž v přikázáních jeho libuje si velice. ℣. Mocné bude na zemi símě jeho; pokolení spravedlivých požehnáno bude.

Aleluja, aleluja. ℣. Ž. 20, 4. Vstavil jsi, Pane, na hlavu jeho korunu z drahého kamení. Aleluja.

Po Devítníku vynechává se Aleluja s následujícím veršem a říká se:

Tractus. Ps. 20, 3-4.

Desidérium ánimae ejus tribuísti ei: et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam praevenísti eum in benedictiónibus dulcédinis. ℣. Posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Tractus. Ž. 20, 3-4.

Přání srdce jeho jsi mu vyplnil a tužby rtů jeho jsi mu nezamítl. ℣. Přišel jsi mu vstříc se sladkým požehnáním. ℣. Vstavil jsi na hlavu jeho korunu z drahého kamení.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Matth. c. 10.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 10, 34-42.

Povinnosti křesťana jsou těžké; sílu k plnění jich můžeme čerpati pouze z lásky k Bohu, učme se jí od světců! Kristus nepřišel na svět, aby nám získal jeho rozkoše a radosti, ale aby nás naučil vztahovati všecko na Boha. Co se nedá sloučiti s láskou k Bohu, to jest hřích a to nutno zavrhnouti!

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nolíte arbitrári, quia pacem vénerim míttere in terram: non veni pacem míttere, sed gládium. Veni enim separáre hóminem advérsus patrem suum, et fíliam advérsus matrem suam, et nurum advérsus socrum suam: et inimíci hóminis, doméstici ejus. Qui amat

Za onoho času Pán Ježíš řekl učedníkům svým: „Nedomnívejte se, že jsem přišel uvést pokoj na zem; nepřišel jsem uvést pokoj, nýbrž meč. Přišel jsem zajisté, abych rozdvojil člověka proti otci jeho a dceru proti matce její a nevěstu proti tchyni její, a nepřátelé člověka jsou domácí jeho. Kdo miluje

patrem, aut matrem plus quam me, non est me dignus. Et qui amat fílium, aut fíliam super me, non est me dignus. Et qui non áccipit crucem suam, et séquitur me, non est me dignus. Qui invénit ánimam suam, perdet illam; et qui perdíderit ánimam suam propter me, invéniet eam. Qui récipit vos, me récipit: et qui me récipit, récipit eum, qui me misit. Qui récipit Prophétam in nómine Prophétae, mercédem Prophétae accípiet: et qui récipit justum in nómine justi, mercédem justi accípiet. Et quicúmque potum déderit uni ex mínimis istis cálicem aquae frígidae tantum in nómine discípuli: amen, dico vobis, non perdet mercédem suam.

otce neb matku více nežli mne, není mne hoden, a kdo miluje syna neb dceru více nežli mne, není mne hoden. A kdo nebéře kříže svého a nenásleduje mne, není mne hoden. Kdo nalezne život svůj, ztratí jej, a kdo ztratí život svůj pro mne, nalezne jej. Kdo vás přijímá, mne přijímá, a kdo mne přijímá, přijímá toho, který mě poslal. Kdo přijímá proroka ve jméno proroka, obdrží odplatu proroka, a kdo přijímá spravedlivého ve jméno spravedlivého, obdrží odplatu spravedlivého. A kdokoli by podal píti jednomu z maličkých těchto číši vody studené toliko ve jméno učedníka, amen, pravím vám, neztratí odplaty své."

Offertorium. Ps. 8, 6-7.

Glória, et honóre coronásti eum: et constituísti eum super ópera mánuum tuárum, Dómine.

Obětování. Ž. 8, 6-7.

Slávou a důstojností jsi jej ověnčil a ustanovil jsi jej nad díly rukou svých, Pane.

Secreta

Munéribus nostris, quaesumus, Dómine, precibúsque suscéptis: et coeléstibus nos munda mystériis, et cleménter exaúdi. Per Dóminum nostrum ...

Tichá modlitba

Dary naše, prosíme, Pane, a modlitby přijmi, nebeskými tajemstvími nás očisť a milostivě vyslyš. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého ...

Communio. Matth. 16, 24.

Qui vult veníre post me,

K přijímání. Mat. 16.

Kdo chce přijíti za mnou,

ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

zapři sebe sám a vezmi kříž svůj a následuj mne.

Postcommunio

Da, quaesumus, Dómine Deus noster: ut, sicut tuórum commemoratióne Sanctórum, temporáli gratulámur offício, ita perpétuo laetémur aspéctu. Per Dóminum nostrum...

Po přijímání

Dej, prosíme, Pane, Bože náš, abychom jako se časným slavením památky tvých Svatých těšíme, tak abychom se věčně z patření na ně radovali. Skrze Pána našeho...

IV. V den mučedníka, který nebyl biskupem

(Jiná mše)

Mnoho příkoří, úzkostí a bolestí musil mučedník vytrpěti. Nepřestal však doufati a proto se nyní raduje. — Také my musíme kráčeti křížovou cestou; kéž by nám dobrotivý Bůh pomohl svou Milostí, abychom v těchto zkouškách obstáli!

Introitus. Ps. 63, 11.

Laetábitur justus in Dómino, et sperábit in eo: et laudabúntur omnes recti corde. Ps. ib. 2. Exaúdi, Deus, oratiónem meam, cum déprecor: a timóre inimíci éripe ánimam meam. V. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto...

Vstup. Ž. 63, 11.

Plesati bude spravedlivý nad Pánem a doufati bude v něho; a chváleni budou všichni, kteří jsou spravedliví srdcem. Ž. tamt. 2. Vyslyš, Bože, modlitbu mou, když úpím k tobě; zachraň před hrozným nepřítelem život můj. V. Sláva Otci...

Oratio

Praesta, quaesumus, omnípotens Deus: ut, intercedénte beáto N. Mártyre tuo, et a cunctis adversitátibus liberémur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum nostrum...

Modlitba

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, abychom byli na přímluvu svatého N., mučedníka tvého, odevšech protivenství vysvobozeni na těle a od zlých myšlenek očištěni na duši. Skrze Pána našeho...

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Timótheum. 2. c. 2. et 3.

Čtení

z druhého listu sv. Pavla k Timotheovi. 2,8-10 a 3,10-12.

Sv. Pavel dosvědčuje svými slovy, že následovník Ježíše Krista bude trpěti mnohá příkoří a pronásledování. Neklesejme na mysli neboť ze všech nás vytrhne Pán, který čeká jen, až se k Němu obrátíme s prosbou o pomoc.

Caríssime: Memor esto, Dóminum Jesum Christum resurrexísse a mórtuis ex sémine David, secúndum Evangélium meum, in quo laboro usque ad víncula, quasi male óperans: sed verbum Dei non est alligátum. Ideo ómnia sustíneo propter eléctos, ut et ipsi salútem consequántur, quae est in Christo Jesu, cum glória coelésti. Tu autem assecútus es meam doctrínam, institutiónem, propósitum, fidem, longanimitátem, dilectiónem, persecutiónes, patiéntiam, passiónes: quália mihi facta sunt Antiochíae, Icónii, et Lystris: quales persecutiónes sustínui, et ex ómnibus erípuit me Dóminus. Et omnes, qui pie volunt vívere in Christo Jesu, persecutiónem patiéntur.

Nejmilejší, pamatuj na Ježíše Krista, jenž jsa z potomstva Davidova, vstal z mrtvých podle evangelia mého, ve kterém snáším utrpení až do vazby jako zločinec; avšak slovo Boží není přivázáno. Proto všecko snáším pro vyvolence, aby také oni dosáhli té spásy, která jest v Kristu Ježíši, i se slávou věčnou. Ty jsi však následoval mého učení, způsobu života, úmyslu, mé víry, shovívavosti, lásky, trpělivosti, mých pronásledování, utrpení, která se mi přihodila v Antiochii, v Ikonii, v Lystře, pronásledování, jaká jsem vytrpěl, a ze všech vytrhl mě Pán. Ale také všickni, kteří chtějí pobožně žíti v Kristu Ježíši, budou pronásledováni.

Graduale. Ps. 36, 24.

Justus cum cecíderit, non collidétur: quia Dóminus suppónit manum suam. V. Ps. ib. 26. Tota die miserétur, et cómmodat: et semen ejus in benedictióne erit.

Stupňový zpěv. Ž. 36.

I kdyby spravedlivý upadl, neuškodí mu to, neboť Pán podkládá ruku svou. V. Ž. tamt. 26. Den co den se slitovává a půjčuje, a proto sémě jeho bude požehnáno.

Allelúja, allelúja. ℣. Joan. 8, 12. Qui séquitur me, non ámbulat in ténebris; sed habébit lumen vitae aetérnae. Allelúja.

Aleluja, aleluja. ℣. Jan 8, 12. Kdo mne následuje, nechodí ve tmách, nýbrž bude míti světlo života věčného. Aleluja.

Po Devítníku vynechává se Aleluja s následujícím veršem a říká se:

Tractus. Ps. 111, 1-3.

Beátus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus cupit nimis. ℣. Potens in terra erit semen ejus: generátio rectórum benedicétur. ℣. Glória, et divítiae in domo ejus: et justítia ejus manet in saeculum saeculi.

Traktus. Ž. 111, 1-3.

Blaze člověku, jenž se bojí Pána, jenž v přikázáních jeho libuje si velice. ℣. Mocné bude na zemi símě jeho; pokolení spravedlivých požehnáno bude. ℣. Sláva a bohatství v domě jeho a spravedlnost jeho zůstává na věky věkův.

Evangelium

† Sequéntia s. Evagélii secúndum Matth. c. 10.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 10, 26-32.

Pán Ježíš sám nám dodává naděje na ukončení našich utrpení. Nikdo a nic nám nemůže uškoditi, aniž Bůh toho dopustil a o tom věděl. Přijde brzy čas, kdy budou křesťané v podobné slávě zářiti jako Kristus, jejž následovali v jeho utrpení. Pak nás On sám prohlásí za své; a koho Syn miluje, toho miluje i Otec.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nihil est opértum, quod non revelábitur; et occúltum, quod non sciétur. Quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmine: et quod in aure audítis, praedicáte super tecta. Et nolíte timére eos, qui occídunt corpus, ánimam autem non possunt occídere: sed pótius timéte eum, qui potest et ánimam, et corpus pérdere in gehénnam. Nonne duo pásseres asse véneunt; et unus ex illis non cadet super terram sine Patre vestro? Vestri autem capílli cápitis omnes numeráti sunt. Nolíte ergo timére: multis passéribus melióres estis vos. Omnis ergo, qui confitébitur me coram homínibus, confitébor et ego eum coram Patre meo, qui in coelis est.

Za onoho času Pán Ježíš řekl učedníkům svým: „Nic není skryto, co nebude odkryto, a nic tajno, co nebude zvěděno. Co vám pravím ve tmách, povězte na světle, a co slyšíte v ucho, hlásejte na střechách. A nebojte se těch, kteří zabíjejí tělo, duše však zabíti nemohou, ale bojte se spíše toho, jenž může duši i tělo zatratiti do pekla. Zda-li neprodávají dvou vrabců za penízek? a nespadne z nich ani jeden na zem bez vůle Otce vašeho. Vaše však i vlasy na hlavě jsou všecky sečteny. Nebojte se tedy; dražší jste nad mnoho vrabců. Každého tedy, kdo mě vyzná před lidmi, vyznám i já před Otcem svým, jenž jest v nebesích.“

Et dicitur Credo.

Následuje Credo.

Offertorium. Ps. 20.

Posuísti, Dómine, in cápite ejus corónam de lápide pretióso: vitam péti it a te, et tribuísti ei, allelúja.

Obětování. Ž. 20, 4-5.

Vstavil jsi, Pane, na hlavu jeho korunu z drahého kamení; života žádal od tebe, i dal jsi jemu, aleluja.

Secreta

Accépta sit in conspéctu tuo, Dómine, nostra devótio: et ejus nobis fiat supplicatióne salutáris, pro cujus solemnitáte defértur. Per Dóminum nostrum...

Tichá modlitba

Příjemná budiž před tváří tvou, Pane, naše zbožná oběť a spasnou se nám staniž na přímluvu toho, k jehož oslavě jest přinesena. Skrze Pána...

Communio. Joan. 12, 26.

Qui mihi minístrat, me sequátur: et ubi sum ego, illic et minister meus erit.

K přijímání. Jan 12.

Slouží-li mi kdo, následuj mne; a kde jsem já, tam bude i služebník můj.

Postcommunio

Refécti participatióne múneris sacri, quaesumus, Dómine, Deus noster: ut, cujus exséquimur cultum, intercedénte beáto N. Mártyre tuo, sentiámus effectum. Per Dóminum ...

Po přijímání

Občerstveni účastí na oběti svaté, prosíme, Pane, Bože náš, abychom na přímluvu svatého N., mučedníka tvého, pocítili účinek toho, co obřadem ctíme. Skrze Pána našeho ...

Jiné Epištoly: 1 Petr 4, 13-19 (viz svátek sv. Martina I., 12. listopadu), nebo

Léctio

Epístolae beáti Jacóbi Apóstoli. cap. 1, 2-12.

Caríssimi: Omne gaúdium existimáte, cum in tentatiónes vária incidéritis: sciéntes, quod probátio fídei vestrae patiéntiam operátur. Patiéntia autem opus perféctum habet: ut sitis perfécti et íntegri, in nullo deficiéntes. Si quis autem vestrum índiget sapiéntia, póstulet a Deo, qui dat ómnibus affluénter, et non improperat: et dábitur ei. Póstulet autem in fide, nihil haesitans: qui enim haesitat, símilis est flúctui maris, qui a vento movétur, et circumfértur. Non ergo aestimet homo ille, quod accípiat áliquid a Dómino. Vir duplex ánimo, incónstans est in ómnibus viis suis. Gloriétur autem frater húmilis in exaltatióne sua, dives autem in humilitáte sua; quóniam sicut flos foeni transíbit: exórtus est enim sol cum ardóre, et arefécit foenum, et flos ejus décidit, et decor vultus ejus depériit; ita et dives in itinéribus suis marcéscet. Beátus vir, qui suffert tentatiónem, quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitae, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Čtení

z listu sv. Jakuba Apoštola. 1, 2-12.

Nejmilejší, za čirou radost to mějte, bratří moji, když upadnete v rozličná pokušení, vědouce, že zkoušení vaší víry působí vytrvalost; vytrvalost buď však v díle dokonalá, abyste byli dokonalí a celí, v ničem pozadu nezůstávajíce. Postrádá-li někdo z vás moudrosti, žádej jí od Boha, jenž dává všem prostě a neomlouvá, a bude mu dáno. Žádej však ve víře, nic nepochybuje; neboť kdo pochybuje, podobá se vlně mořské, která větrem se čeří a zmítá; jen ať se nedomnívá člověk takový, že dostane něco od Pána, muž to dvojí mysli, nestálý na všech cestách svých. Chlub se pak bratr ponížený svojí vznešeností; bohatec ať se chlubí svojí ponížeností, ježto pomine jako květ trávy. Neboť slunce vzejde s žárem a usuší trávu, a květ její opadne a krása tvářnosti její zanikne; tak i bohatý uvadne na svých cestách. Blahoslavený člověk, jenž vytrvá v pokušení, neboť když bude zkušen, obdrží korunu života, kterou Bůh zaslíbil těm, kteří ho milují.

Chceme-li od Boha něčeho dosíci, žádá od nás naprostou důvěru v jeho dobrotu.

Jiné Evangelium: Jan 12, 24-26 (viz svátek sv. Vavřince, 10. srpna).

I. V den několika mučedníků

mimo čas velikonoční

Svatí mučedníci byli jisti, že Bůh je přivede ke konečnému vítězství; vždyť jejich záležitost jest zároveň Boží záležitostí, jde o jeho čest, o jeho národ, o jeho chrám! Bůh dopouští na svůj lid někdy sice pronásledování, ale pouze proto, aby pobloudilé potrestal a dobré vyzkoušel! Konečné rozhodnutí si však ponechává pro Den Soudu! — Volejme svaté mučedníky k přímluvě za nás, aby Anděl Strážce nemusil snad naříkati nad naší duší: „Bože, pohané hříchy vtrhli do dědictví tvého, poskvrnili svatý chrám tvůj!“

Introitus. Ps. 78, 11, 12 et 10.

Intret in conspéctu tuo, Dómine, gémitus compeditórum: redde vicínis nostris septúplum in sinu eórum: víndica sánguinem Sanctórum tuórum, qui effúsus est. Ps. ib. 1. Deus, venérunt Gentes in haereditátem tuam, polluérunt templum sanctum tuum: posuérunt Jerúsalem in pomórum custódiam. V. Glória Patri ...

Vstup. Ž. 78, 11, 12 a 10.

Nechať vstoupí před tvář tvou, Pane, vzdychání uvězněných! Odplať sousedům našim sedmeronásobně do klínů jejich. Pomsti krev Svatých svých, jež prolita byla. Ž. tamt. 1. Bože, pohané vtrhli do dědictví tvého, poskvrnili svatý chrám tvůj, obrátili Jerusalem v chatrč pro hlídače ovoce. V. Sláva Otci i Synu i Duchu ...

Oratio

Beatórum Mártyrum, paritérque Pontíficum N. et N. nos, quaesumus, Dómine, festa tueántur: et eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum ...

Modlitba

Slavnost svatých mučedníků a spolu biskupů N. a N., prosíme, Pane, nechť nás ochrání a ctihodná modlitba jejich odporučí. Skrze Pána našeho ...

Jestliže nebyli biskupy, modlitba říká se ze mše následující (str. 25*).

Léctio libri Sapiéntiae. c. 3, 1-8.

Čtení z knihy Moudrosti. 3, 1-8.

Marně výskají hříšníci nad smrtí mučedníků! Životem na zemi není skončeno všecko! Ten jest pouze přípravou a počátkem věčného života buď v Nebi nebo v pekle! Kdo neklade život, čas a svět ve vztah k věčnosti, ten jim nemůže porozuměti, neboť není ponecháno nic samo sobě, ale všecko jest řízeno neviditelným Bohem! Patřme na všecko, co se nám přihází, ve světle věčnosti, a budeme plni sladké naděje ve svých největších útrapách.

Justórum ánimae in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori: et aestimáta est afflíctio éxitus illórum: et quod a nobis est iter, extérminium: illi autem sunt in pace. Et si coram homínibus torménta passi sunt, spes illórum immortalitáte plena est. In paucis vexáti, in multis bene disponéntur: quóniam Deus tentávit eos, et invénit illos dignos se. Tamquam aurum in fornáce probávit illos, et quasi holocaústi hóstiam accépit illos, et in témpore erit respéctus illórum. Fulgébunt justi, et tamquam scintíllae in arundinéto discúrrent. Judicábunt natiónes, et dominabúntur pópulis, et regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

Duše spravedlivých jsou v ruce Boží, a muka smrti nedotknou se jich. Zdálo se nemoudrým, že je veta po nich, za neštěstí měli odchod jejich, a že se od nás odebrali, za zkázu; ale oni v pokoji jsou. Neboť jestli podle mínění lidí trpěli muka, všecka důvěra jejich tkvěla v nesmrtelnosti; maličko trestáni byvše dojdou hojného blaha, ježto Bůh zkusil jich a shledal, že ho jsou hodni. Jako zlato v ohni vyzkoušel je, a jako celopalnou oběť je přijal; přijde pak doba, kdy dojdou povšimnutí. Stkvíti se budou lidé spravedliví a jako jiskry po strnisku poběží. Soudit budou lidstvo, ovládat národy, a jejich králem bude Hospodin na věky.

Graduale. Exodi 15, 11.

Gloriósus Deus in Sanctis suis: mirábilis in majestáte, fáciens prodígia. ℣. Ib. 6. Déxtera tua, Dómine, glorificáta est in virtúte: déxtera manus tua confrégit inimícos.

Stupňový zpěv. 2 Mojž.

Přeslavný jest Bůh ve svých Svatých, podivuhodný ve své velebnosti, čině zázraky. ℣. Tamt. 6. Pravice tvá, Pane, proslavila se silou; pravá ruka tvá rozdrtila nepřátele.

Allelúja, allelúja. ℣. Eccli. 44, 14. Córpora Sanctórum in pace sepúlta sunt, et nómina eórum vivent in generatiónem, et generatiónem. Allelúja.

Aleluja, aleluja. ℣. Sir. 44, 14. Těla Svatých pochována jsou v pokoji a jména jejich žíti budou od pokolení do pokolení. Aleluja.

Po Devítníku vynechává se Aleluja s následujícím veršem a říká se:

Tractus. Ps. 125, 5-6.

Qui séminant in lácrymis, in gaúdio metent. ℣. Eúntes ibant, et flebant, mitténtes sémina sua. ℣. Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, portántes manípulos suos.

Traktus. Ž. 125, 5-6.

Kdož se slzami rozsévají, s radostí žíti budou. ℣. Vycházeli a plakali, rozsévajíce semena svá. ℣. Vracejí se však s jásotem, nesouce své snopy.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Lucam. c. 21.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 21, 9-19.

Pán Ježíš mluví nám jasně o tom, že budeme pro jeho jméno pronásledováni; často i od těch, kteří nám stojí nejblíže! Nelekejme se však, neboť ani vlas s hlavy naší nezahyne a vytrváme-li, jsou naše duše zachráněny od věčné bolesti a určeny pro věčné blaho!

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Cum audiéritis praelia, et seditiónes, nolíte terréri: opórtet primum haec fieri, sed nondum statim finis. Tunc dicébat illis: Surget gens contra gentem, et regnum advérsus regnum. Et terraemótus magni erunt per loca, et pestilentiae, et fames, terrorésque de coelo, et signa magna erunt. Sed ante haec ómnia injícient

Za onoho času řekl Pán Ježíš učedníkům svým: „Když uslyšíte o válkách a rozbrojích, nelekejte se: neboť musí to prve nastati, nebude však ihned konec.“ Nato pravil k nim: „Povstane národ proti národu a království proti království, a budou zemětřesení veliká po místech a hlad i mor, budou i hrůzy a znamení s nebe veliká. Ale přede všemi

vobis manus suas, et persequéntur, tradéntes in synagógas, et custódias, traheéntes ad reges, et praesides, propter nomen meum: contínget autem vobis in testimónium. Pónite ergo in córdibus vestris, non praemeditári quemádmodum respondeátis. Ego enim dabo vobis os, et sapiéntiam, cui non póterunt resístere, et contradícere omnes adversárii vestri. Tradémini autem a paréntibus, et frátribus, et cognátis, et amícis, et morte affícient ex vobis: et éritis ódio ómnibus propter nomen meum: et capíllus de cápite vestro non períbit. In patiéntia vestra possidébitis ánimas vestras.

věcmi těmi vztáhnou na vás ruce své a budou vás pronásledovati, vydávajíce vás do synagog a do žalářů a vodíce vás ke králům a vladařům pro jméno mé. Přihodí se vám to na svědectví. Vložte si tedy v srdce své, že nebudete přemýšleti napřed, kterak byste se hájili; neboť já vám dám výmluvnost a moudrost, které veškeří protivníci vaši nebudou moci odolati ani odmlouvati. Budou pak vás vydávati rodiče a bratří a příbuzní a přátelé; i usmrtí některé z vás, a budete v nenávisti u všech pro jméno mé; ale ani vlas s hlavy vaší nezahyne. Vytrvalostí svou získáte duše své."

Offertorium. Ps. 67, 36.

Mirábilis Deus in Sanctis suis: Deus Israel, ipse dabit virtútem, et fortitúdinem plebi suae: benedíctus Deus. Allelúja.

Obětování. Ž. 67, 36.

Podivuhodný jest Bůh ve Svatých svých: Bůh Israelův sám dá moc a sílu lidu svému. Pochválen budiž Bůh. Aleluja.

Secreta

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris, quas in Sanctórum tuórum commemoratióne deférimus: ut, qui nostrae justítiae fidúciam non habémus, eórum, qui tibi placuérunt, méritis adjuvémur. Per Dóminum nostrum...

Tichá modlitba

Slyš, Pane, prosby naše, které v den památky Svatých tvých přinášíme, a jelikož vlastní spravedlnosti nedůvěřujeme, nechť podporováni jsme zásluhami těch, kdož se líbili tobě. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Communio
Sap. 3, 4, 5 et 6.

Et si coram homínibus torménta passi sunt, Deus tentávit eos: tamquam aurum in fornáce probávit eos, et quasi holocaústa accépit eos.

K přijímání
Moudr. 3, 4, 5 a 6.

A jestliže podle mínění lidí trpěli muka, Bůh je zkoušel! Jako zlato v ohni vyzkoušel je a jako celopalnou oběť je přijal.

Postcommunio

Quaesumus, Dómine, salutáribus repléti mystériis: ut, quórum solémnia celebrámus, eórum oratiónibus adjuvémur. Per Dóminum nostrum...

Po přijímání

Nasyceni spasitelnými tajemstvími, prosíme tě, Pane, aby nám pomoženo bylo přímluvami těch, jejichž slavnost konáme. Skrze Pána našeho...

II. V den několika mučedníků

(Jiná mše)

Jak byli moudrými světci, že věřili v Boha a v Ježíše Krista, Syna Božího! Jak byli moudrými, že žádnou bolestí a žádným pronásledováním nenechali si vzíti naději na konečné blaho a že ničím nenechali odlouditi se od Krista! — Kéž bychom i my byli připočteni k těmto jedině moudrým!

Introitus. Eccli. 44.

Sapiéntiam Sanctórum narrent pópuli: et laudes eórum núntiet Ecclésia: nómina autem eórum vivent in saeculum saeculi. Ps. 32, 1. Exsultáte, justi, in Dómino: rectos decet collaudátio. V. Glória Patri...

Vstup. Sir. 44, 15 a 14.

Moudrost Svatých nechť vyprávějí národové a chválu jejich ať zvěstuje shromáždění. Jména pak jejich žíti budou na věky věkův. Ž. 32, 1. Plesejte, spravedliví, v Pánu; spravedlivým sluší prozpěvovati chválu. V. Sláva Otci...

Oratio

Deus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. natalítia cólere: da nobis in aetérna beatitúdine de eórum so-

Modlitba

Bože, jenž nám popřáváš svatých mučedníků tvých N. a N. narozeniny slaviti, dej, ať se z jejich společnosti radujeme v bla

cietáte gaudére. Per Dóminum nostrum ...

ženosti věčné. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

Jestliže byli biskupy, modlitby říkají se ze mše předchozí (str. 21*), což platí i pro následující mše.

Léctio libri Sapiéntiae. 5, 16-20.

Čtení libri Sapiéntiae. 5, 16-20.

Hříšní tohoto světa pokládají světce za nemoudré, neboť nechápou jejich sebezapírání a v jejich smrti vidí zničení. Jak však budou žasnouti, až je spatří jednou v slávě a radosti! Jak budou sebe proklínati, až si uvědomí, že jejich vlastní život byl sebeklamem a bezcenným!

Justi autem in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum, et cogitátio illórum apud Altíssimum. Ideo accípient regnum decóris, et diadéma speciéi de manu Dómini: quóniam déxtera sua teget eos, et bráchio sancto suo defréndet illos. Accípiet armatúram zelus illíus, et armábit creatúram ad ultiónem inimicórum. Induet pro thoráce justítiam, et accípiet pro gálea judícium certum. Sumet scutum inexpugnábile, aequitátem.

Spravedliví na věky jsou živi, v Hospodinu jest odplata jejich a péči o ně Nejvyšší má. Proto dostanou království nádhery, a korunu krásy z ruky Páně, ježto svou pravicí je bude chránit, a svým svatým ramenem jich hájit. Vezme si jakožto výzbroj horlivost svou, i tvorstvo ozbrojí, by trestal nepřátele. Jako v pancíř se obleče v spravedlnost, za přilbu pak vstaví si soud přísný. Za štít, jehož nelze přemoci, vezme svatost.

Graduale. Ps. 123, 7-8.

Stupňový zpěv. Ž. 123.

Ánima nostra, sicut passer, erépta est de láqueo venántium. ℣. Láqueus contrítus est, et nos liberáti sumus: adjutórium nostrum in nómine Dómini, qui fecit coelum, et terram.

Duše naše vyvázla jako ptáče z osidla lovců. ℣. Osidlo se přetrhlo a my jsme osvobozeni. Pomoc naše ve jménu Páně, jenž stvořil nebe a zemi.

Allelúja, allelúja. ℣. Ps. 67, 4. Justi epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei:

Aleluja, aleluja. ℣. Ž. 67, 4. Nechť hodují spravedliví a plesají před tváří

et delecténtur in laetítia. Allelúja.

Boží a nechť radosť je blaží. Aleluja.

Po Devítníku vynechává se Aleluja s následujícím veršem a říká se:

Traktus. Ž. 125, 5-6.

(Jako ve mši předchozí, str. 23*.)

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Lucam. c. 6.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 6, 17-23.

Chceme-li i my býti moudrými, následujme světce v jejich životě! Pak se dostane také nám, co Pán Ježíš v sedmeru blahoslavenství slíbil.

In illo témpore: Descéndens Jesus de monte, stetit in loco campéstri, et turba discipulórum ejus, et multitúdo copiósa plebis ab omni Judaea, et Jerúsalem, et marítima, et Tyri, et Sidónis, qui vénerant, ut audírent eum, et sanaréntur a languóribus suis. Et qui vexabántur a spirítibus immúndis, curabántur. Et omnis turba quaerébat eum tángere: quia virtus de illo exíbat, et sanábat omnes. Et ipse elevátis óculis in discípulos suos, dicébat: Beáti paúperes: quia vestrum est regnum Dei. Beáti, qui nunc esurítis: quia saturabímini. Beáti, qui nunc fletis: quia ridébitis. Beáti éritis, cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum, propter Fílium hóminis. Gaudéte in illa die, et

Za onoho času Pán Ježíš sestoupiv s hory stanul na rovině jakož i zástup učedníků jeho a četné množství lidu ze všeho Judska i z Jerusalema a z přímořské krajiny tyrské a sidonské, kteří přišli, aby jej poslechli a byli uzdraveni od neduhů svých. A byli uzdravováni také ti, kteří byli trápeni od duchů nečistých. A veškeren zástup hledal se ho dotknouti, neboť moc vycházela od něho a uzdravovala všecky. A tu on pozdvih oči na své učedníky pravil: „Blahoslavení jste vy chudí, neboť vaše jest království Boží. Blahoslavení, kteří nyní lačníte, neboť budete nasyceni. Blahoslavení, kteří nyní pláčete, neboť budete se smáti. Blahoslavení budete, když lidé budou vás nenáviděti a když vás vyobcují a potupí a jméno

exsultáte: ecce enim merces vestra multa est in coelo.

Platí o nás alespoň jedno z těchto radostných blahoslavenství?

Offertorium. Ps. 149.

Exsultábunt Sancti in glória, laetabúntur in cubílibus suis: exaltatiónes Dei in faúcibus eórum. Allelúja.

Secreta

Múnera tibi, Dómine, nostrae devotiónis offérimus: quae et pro tuórum tibi grata sint honóre justórum, et nobis salutária, te miseránte, reddántur. Per Dóminum nostrum ...

Communio. Luc. 12, 4.

Dico autem vobis amícis meis: ne terreámini ab his, qui vos persequúntur.

Postcommunio

Praesta nobis, quaesumus, Dómine, intercedéntibus sanctis Martýribus tuis N. et N. ut, quod ore contíngimus, pura mente capiámus. Per Dóminum ...

vaše jako špatné vyvrhnou pro Syna člověka. Radujte se v ten den a veselte se, neboť aj, odplata vaše hojna jest v nebesích."

Obětování. Ž. 149, 5-6.

Plesati budou Svatí nad svou slávou, radovati se budou v příbytcích svých; chvalozpěvy na Boha v ústech jejich. Aleluja.

Tichá modlitba

Dary oddanosti své ti, Pane, přinášíme, kteréž nechť milé ti jsou k uctění spravedlivých tvých, nám pak nechť pro milosrdenství tvé spasnými se stanou. Skrze Pána ...

K přijímání. Luk. 12, 4.

Pravím pak vám, přátelům svým: nebojte se těch, kteří vás pronásledují.

Po přijímání

Uděl nám, prosíme, Pane, na přímluvu svatých mučedníků svých N. a N., abychom, čeho se dotýkáme ústy, to s čistou přijímali myslí. Skrze Pána ...

III. V den několika mučedníků

(Třetí mše)

Netoužeme po štěstí hříšníků a nechtějme se těšiti zpustlou radostí nespravedlivých! Jest pouze klamem a krátkého trvání! Čekejme všecko svoje blaho od Pána, jenž jedině má moc nás učiniti věčně šťastnými! Mučedníci, kteří nás předešli, okoušejí již pravdy těchto slov! Povzbuďme se tedy jejich příkladem!

Introitus. Ps. 36, 39.

Salus autem justórum a Dómino: et protéctor eórum est in témpore tribulatiónis. Ps. ib. 1. Noli aemulári in malignántibus: neque zeláveris faciéntes iniquitátem. V. Glória ...

Oratio

Deus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. solemnitáte laetíficas: concéde propítius; ut, quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum nostrum ...

Vstup. Ž. 36, 39.

Spása spravedlivých přichází od Pána; obráncem jejich je v čas soužení. Ž. tamt. 1. Nezáviď zlosynům jejich štěstí a nežárli na ty, kdož páší nepravost. V. Sláva Otci ...

Modlitba

Bože, jenž nás výroční slavností svatých mučedníků svých N. a N. oblažuješ, popřej milostivě, abychom rozněcovali se příklady těch, z jejichž radujeme se zásluh. Skrze Pána našeho ...

Jestliže byli biskupy, modlitby říkají se ze mše Intret (str. 21*).

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Hebraeos. 10, 32-38.

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola k Židům. 10, 32-38.

Oslava jest konečným cílem životní dráhy Světců; cesta k němu však vede přes mnohá utrpení a boly, naději a vytrvalost. Žijme z Víry a brzy octneme se u svého cíle; naše životní pouť na zemi trvá nepatrný okamžik, pak nastane věčné blaho!

Fratres. Rememorámini prístinos dies, in quibus illuminăti, magnum certámen sustinuístis passiónum: et in áltero quidem oppróbriis, et tribulatiónibus spectáculum facti: in áltero autem sócii táliter conversántium effécti. Nam et vinctis compássi estis, et rapínam bonórum vestrórum cum gaúdio suscepístis, cognoscéntes vos habére meliórem, et

Bratři, rozpomínejte se na předešlé dny, ve kterých byvše osvíceni přestáli jste velký boj utrpení jednak potupami a útisky staveni jsouce na odiv, jednak stavše se účastníky těch, jimž se takto vedlo. Vždyť nejen jste se ukázali soucitni s vězni, nýbrž i s radostí jste snesli odebrání svého majetku vědouce, že máte statek lepší a to trvalý. Neodmítejte

manéntem substántiam. Nolíte ítaque amíttere confidéntiam vestram, quae magnam habet remuneratiónem. Patiéntia enim vobis necessária est: ut voluntátem Dei faciéntes, reportétis promissiónem. Adhuc enim módicum aliquántulum, qui ventúrus est, véniet, et non tardábit. Justus autem meus ex fide vivit.

tedy své důvěry, která má velikou odplatu. Vytrvalosti zajisté jest vám potřebí, abyste vykonávajíce vůli Boží, obdrželi statek zaslíbený; neboť ještě velmi maličko a přijde ten, jenž přijíti má, a nebude meškati. Spravedlivý pak můj živ jest z víry.

Víra jediná je schopna dodati nám síly k bojům, které nás se všech stran obklopují.

Graduale. Ps. 33, 18-19.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos: et ex omnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos. ℣. Juxta est Dóminus his, qui tribuláto sunt corde; et húmiles spíritu salvábit.

Allelúja, allelúja. ℣. Te Mártyrum candidátus laudat exércitus, Dómine. Allelúja.

Stupňový zpěv. Ž. 33.

Volali spravedliví a Pán je vyslyšel a ze všech soužení je vysvobodil. ℣. Blízko jest Pán těm, jejichž srdce je souženo, a uzdravuje ty, kdož jsou zdrceni na duchu.

Aleluja, aleluja. ℣. Tebe, Pane, mučedníků běloskvoucí chválí sbor. Aleluja.

Po Devítníku vynechává se Aleluja s následujícím veršem a říká se:

Traktus. Ž. 125, 5-6.

(Viz stránku 23*.)

Evangelium

†Sequéntia s. Evangélii secúndum Lucam. c. 12.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 12, 1-8.

Bude na nás dorážeti mnoho falešných proroků, kteří se prohlásí za spasitele světa a kteří nás chtějí svésti. Nenechme se však nikým oloupiti o naději ve věčnou odplatu v Nebi. Vpusťme hluboko do srdce slova dnešního Evangelia, v němž nás pravý Spasitel poučuje, varuje a povzbuzuje! Jeho slovům přec uvěřil nesčetný počet světců a světic; jest vyloučeno, aby se klamal právě výkvět nejkrásnějších a nejdokonalejších lidí!

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Attendite a ferménto Pharisaeórum, quod est hypócrisis. Nihil autem opértum est, quod non revelétur: neque abscónditum, quod non sciátur. Quóniam quae in ténebris dixístis, in lúmine dicéntur: et quod in aurem locúti estis in cubículis, praedicábitur in tectis. Dico autem vobis amícis meis: Ne terreámini ab his, qui occídunt corpus, et post haec non habent ámplius quid fáciant. Osténdam autem vobis quem timeátis: timéte eum, qui postquam occíderit, habet potestátem míttere in gehénnam. Ita dico vobis, hunc timéte. Nonne quinque pásseres véneunt dipóndio, et unus ex illis non est in oblivióne coram Deo? Sed et capílli cápitis vestri omnes numeráti sunt. Nolíte ergo timére: multis passéribus pluris estis vos. Dico autem vobis: omnis quicúmque conféssus fúerit me coram homínibus, et Fílius hóminis confitébitur illum coram Ángelis Dei.

Za onoho času Pán Ježíš pravil k učedníkům svým: „Varujte se kvasu farisejského, jenž jest pokrytství. Nic zajisté není skryto, co nebude odkryto, ani tajno, co nebude zvěděno. Proto co jste pravili ve tmě, uslyší se na světle, a co jste mluvili do ucha v pokojích, bude se hlásati na střechách. Ale pravím vám, svým přátelům: Nebojte se těch, kteří zabíjejí tělo, a potom nemají více, co by učinili. Ukáži však vám, koho se máte báti; bojte se toho, jenž, když usmrtí, má moc uvrhnouti do pekla. Ano, pravím vám, toho se bojte. Zdali neprodávají pět vrabců za dva penízky? A ani jeden z nich není v zapomenutí před Bohem. Vždyť i vlasy na hlavě vaší jsou všecky sečteny. Nebojte se tedy; dražší jste nad mnoho vrabců. Pravím pak vám: Každý, kdo mě vyzná před lidmi, toho i Syn člověka vyzná před anděly Božími."

Hrozby a týrání lidí nesmí námi pohnouti. Svět může nás na čas zbaviti života těla, duši nám však nemůže zhubiti, bojíme-li se jediné Boha.

Offertorium. Sap. 3, 1-2 et 3.

Justórum ánimae in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum malítiae: visi sunt óculis insipiéntium mori: illi autem sunt in pace. Allelúja.

Obětování. Moudr. 3.

Duše spravedlivých v ruce Boží jsou a nedotknou se jich muka zloby. V očích nemoudrých zdáli se zemříti, oni však jsou v pokoji. Aleluja.

Secreta

Oblátis, quaesumus, Dómine, placáre munéribus: et intercedéntibus sanctis Martýribus tuis N. et N. a cunctis nos defénde perículis. Per Dóminum ...

Communio. Math. 10.

Quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmine, dicit Dóminus: et quod in aure audítis, praedicáte super tecta.

Postcommunio

Haec nos commúnio, Dómine, purget a crímine: et intercedéntibus sanctis Martýribus tuis N. et N. coeléstis remédii fáciat esse consórtes. Per Dóminum nostrum ...

Tichá modlitba

Dary obětovanými, prosíme, Pane, usmiř se a na přímluvu svatých mučedníků svých N. a N. ode všech nás nebezpečí ochraňuj. Skrze Pána ...

K přijímání. Mat. 10, 27.

„Co vám pravím ve tmách, povězte na světle", praví Pán, „a co slyšíte v ucho, hlásejte na střechách."

Po přijímání

Toto přijímání, Pane, nechť nás očistí od viny a na přímluvu svatých mučedníků tvých N. a N. účastny nás učiní nebeského léku. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

Mohou se číst ještě jiné Epištoly: Žid. 11, 33-39 (sv. Fabiána a Šebastiána, 20 ledna); Moudr. 10, 17-20 (sv. Nazaria a druhů, 28. července); 2 Kor. 6, 4-10 (sv. Abdona a Sennena, 30. července); Řím. 5, 1-5 (sobota Suchých dnů Svatoduš., str. 619); Řím. 8, 18-23 (čtvrtá neděle po Sv. Duchu, str. 648); Zj. sv. J. 7, 13-17; Žid. 6, 17-23.

Jiná Evangelia. Mat. 11, 25-30 (sv. Matěje, 24. února); Luk. 10, 16-20 (sv. Víta a druhů, 15. června); Luk. 11, 47-51 (sv. Chrysanta a Darie, 25. října); Mat. 5, 1-12 (Všech Svatých, 1. list.); nebo následující:

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Matthaeum c. 24, 3-13.

In illo témpore: Sedénte Jesu super montem Olivéti, accessérunt ad eum discípuli secréto, dicéntes: Dic nobis, quando haec erunt? et quod signum advéntus tui, et consummatiónis saeculi? Et respóndens Jesus, dixit eis: Vidéte, ne quis vos sedúcat. Multi enim vénient in nómine meo, dicéntes: Ego sum Christus: et multos sedúcent. Audítúri enim estis praelia, et opiniónes praeliórum. Vidéte, ne turbémini. Opórtet enim haec fíeri, sed nondum est finis. Consúrget enim gens in gentem, et regnum in regnum, et erunt pestilentiae, et fames, et terraemótus per loca. Haec autem ómnia, inítia sunt dolórum. Tunc tradent vos in tribulatiónem, et occídent vos: et éritis ódio ómnibus géntibus propter nomen meum. Et tunc scandalizabúntur multi, et ínvicem tradent, et ódio habébunt ínvicem. Et multi pseudoprophétae surgent, et sedúcent multos. Et quóniam abundávit iníquitas, refrigéscet cáritas multórum. Qui autem perseveráverit usque in finem, hic salvus erit.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše 24, 3-13.

Za onoho času, když Pán Ježíš se posadil na hoře Olivetské, přistoupili k němu učeníci v soukromí a řekli: „Pověz nám, kdy budou tyto věci které bude znamení

tvého příchodu a konce světa?" I odpovídaje Ježíš řekl jim: „Hleďte, ať vás nikdo nesvede; neboť mnozí přijdou ve jménu mém a řeknou: „Já jsem Kristus," a svedou mnohé. Budete slyšeti boje a pověsti o bojích. Hleďte, ať se nepolekáte; neboť musí to nastati, ale ještě není konec. Neboť povstane národ proti národu a království proti království, a bude mor a hlad a zemětřesení po místech. Ale toto všecko jest jen počátkem bolestí. Tehdáž vydají vás v soužení a budou vás zabíjeti, a budete v nenávisti u všech národů pro jméno mé. A tu mnozí se pohorší a zradí vespolek a jedni druhých budou nenáviděti. A povstane mnoho proroků falešných a svedou mnohé. A poněvadž rozmnoží se nepravost, ustydne láska mnohých; ale kdo setrvá až do konce, ten spasen bude."

I. V den mučedníka v době velikonoční

Peklo a svět nenávidí těch, kdož žijí s Bohem ve spojení; jest to sice nepochopitelné tajemství (mysterium iniquitatis), avšak skutečnost. Věrní však nemají se čeho báti, neboť všemocný Bůh je dovede a chce ochrániti. Svět může sice z dopuštění Božího usmrtiti těla mučedníků, duši však škoditi nemůže — Prosme o přímluvu těch, kdož si už životní zkoušku odbyli; buďme jisti, že s námi mají útrpnost, neboť sami na sobě zakusili všechen lidský bol.

Introitus. Ps. 63, 3.

Protexísti me, Deus, a

Vstup. Ž. 63, 3.

Ochránil jsi mne, Bože,

convéntu malignántium, alelújа: a multitúdine operántium iniquitátem, alelúja, allelúja. Ps. ib. 2. Exaúdi, Deus, oratiónem meam, cum déprecor: a timóre inimíci éripe ánimam meam. ℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui ...

od shluku bezbožníků, aleluja; od množství těch, kteří páší nepravost, aleluja, aleluja. Ž. tamt. 2. Vyslyš, Bože, modlitbu mou, když úpím k tobě, zachraň duši mou před hrozným nepřítelem. ℣. Sláva Otci ...

Modlitba, Tichá modlitba a Po přijímání berou se:

1. Pro mučedníka-biskupa ze mše Statuit (str. 5*) nebo ze mše Sacerdotes (str. 9*).
2. Pro mučedníka ze mše In virtute tua (str. 12*) nebo ze mše Laetabitur (str. 16*).

Léctio libri Sapiéntiae. 5, 1-5.

Čtení z knihy Moudrosti. 5, 1-5.

Stůjme pevně na zvolené cestě spásy a odolávejme útokům světa, ale také své vlastní zkažené přirozenosti! Celý svět jednou uzří, že ti, kteří mu byli na posměch a které tupit bylo jeho zvykem, byli moudřejší než všichni jejich pronásledovatelé.

Stabunt justi in magna constántia advérsus eos, qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum. Vidéntes turbabúntur timóre horríbili, et mirabúntur in subitatióne insperátae salútis, dicéntes intra se, poeniténtiam agéntes, et prae angústia spíritus geméntes: Hi sunt, quos habúimus aliquándo in derísum, et in similitúdinem impropérii. Nos insensáti vitam illórum aestimabámus insániam, et finem illórum sine honóre: ecce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, et inter sanctos sors illórum est.

Tehdy stát budou spravedliví s velikou důvěrou proti těm, kteří kdysi soužovali je, a kteří mařili námahy jejich. Vidouce to budou zděšeni hroznou bázní, a budou se hroziti nenadálé spásy. Říkat budou si vespolek kajíce se, z duše sklíčené budou hořekovat: „To jsou ti, kteří byli nám kdysi na posměch, a které tupit bylo naším zvykem. My nemoudří mněli jsme, že jejich život je šílenství, a jejich konec že jest bezectný. Aj, kterak připočteni jsou k synům Božím, a mezi svatými jest úděl jejich."

Může se také vzíti Epištola ze mše Laetabitur (str. 17*).

Allelúja, allelúja. ℣. Ps. 88, 6. Confitebúntur coeli mirabília tua, Dómine: étenim veritátem tuam in Eccléstia sanctórum. Allelúja. ℣. Ps. 20, 4. Posuísti, Dómine, super caput ejus corónam de lápide pretióso. Allelúja.

Aleluja, aleluja. ℣. Ž. 88, 6. Oslavovati budou nebesa divy tvoje, Pane, a věrnost tvou ve shromáždění svatých. Aleluja. ℣. Ž. 20, 4. Vstavil jsi, Pane, na hlavu jeho korunu z kamení drahého. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Joánnem. c. 15.

† Slova sv. Evangelia podle Jana. 15, 1-7.

Chce-li kdo přinášeti užitek, musí býti ve spojení s Kristem. Pouze v tomto soužití může se líbiti Bohu, jeho modlitba svolává s nebe požehnání a jeho život stává se dokonalým, jak to zříme na dnešním světci.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Ego sum vitis vera, et Pater meus agrícola est. Omnem pálmitem in me non feréntem fructum, tollet eum: et omnem, qui fert fructum, purgábit eum, ut fructum plus afferat. Jam vos mundi estis propter sermónem, quem locútus sum vobis. Manéte in me, et ego in vobis. Sicut palmes non potest ferre fructum a semetípso, nisi mánserit in vite: sic nec vos, nisi in me mansséritis. Ego sum vitis, vos pálmites: qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum: quia sine me nihil potéstis fácere. Si quis in me non mánserit, mittétur foras sicut palmes, et aréscet, et cólligent eum, et in ignem

Za onoho času řekl Pán Ježíš učedníkům svým: „Já jsem vinný kmen a Otec můj jest vinař. Každou ratolest ve mně, která nenese ovoce, odejme a každou, která nese ovoce, očistí, aby více ovoce nesla. Vy jste již čisti tím slovem, které jsem vám mluvil. Zůstaňte ve mně, a já ve vás. Jako ratolest nemůže nésti ovoce sama od sebe, nezůstane-li ve kmeni, tak ani vy, nezůstanete-li ve mně. Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti; kdo zůstává ve mně a já v něm, ten přináší ovoce mnoho, neboť beze mne nemůžete činiti nic. Jestliže kdo ve mně nezůstane, vyvržen bude ven jako ratolest; i uschne a seberou ji a vrhnou na

mittent, et ardet. Si manséritis in me, et verba mea in vobis mánserint: quodcúmque voluéritis, petétis, et fiet vobis.

oheň a bude hořeti. Zůstanete-li ve mně a slova má zůstanou-li ve vás, cokoliv budete chtíti, proste a stane se vám."

Offertorium. Ps. 88, 6.

Obětování. Ž. 88, 6.

Confitebúntur coeli mirabília tua, Dómine: et veritátem tuam in Ecclésia sanctórum, allelúja, allelúja.

Oslavovati budou nebesa divy tvoje, Pane, a věrnost tvou ve shromáždění spravedlivých, aleluja, aleluja.

Communio. Ps. 63, 11.

K přijímání. Ž. 63, 11.

Laetábitur justus in Dómino, et sperábit in eo: et laudabúntur omnes recti corde, allelúja, allelúja.

Radovati se bude spravedlivý v Pánu a doufati bude v něho; i budou chváleni všichni, kdož jsou přímého srdce, aleluja, aleluja.

První Epištola a Evangelium ze mše pro mučedníka v době velikonoční mohou se vzíti i pro několik mučedníků, a opačně.

II. V den několika mučedníků

Svatí velebí po skončené zkoušce Boha, neboť vyplnil všecku jejich naději a touhu a odplatil všecka jejich muka nevýslovně bohatě; děkují mu za milost, která jim pomohla překonati veškeré překážky. Nechť nám vyprosí také tak silnou Naději, abychom s útěchou nesli svůj kříž!

Introitus. Ps. 144, 10-11.

Vstup. Ž. 144, 10-11.

Sancti tui, Dómine, benedícent te: glóriam regni tui dicent, allelúja, allelúja. Ps. ib. 1. Exaltábo te, Deus meus, Rex: et benedícam nómini tuo in saeculum, et in saeculum saeculi. ℣. Glória Patri..

Svatí tvoji, Pane, dobrořečiti budou tobě, slávu království tvého budou zvěstovati, aleluja, aleluja. Ž. tamt. 1. Velebiti tě budu, Bože můj Králi, a dobrořečiti jménu tvému na věky věkův. ℣. Sláva Otci.

Modlitba, Tichá modlitba a Popřijímání berou se:

1. Pro několik mučedníků — biskupů — ze mše Intret (str. 21*).
2. Pro několik mučedníků ze mše Sapientiam (str. 25*) nebo ze mše Salus autem (str. 29*).

Léctio

Epístolae beáti Petri Apóstoli. 1. c. 1, 3-7.

Čtení

z prvního listu sv. Petra Apoštola. 1, 3-7.

I sv. Apoštol Petr nás povzbuzuje k naději na brzké skončení všeho žalu.

Benedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui secúndum misericórdiam suam magnam regenerávit nos in spem vivam, per resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis, in haereditátem incorruptíbilem, et incontaminátam, et immarcescíbilem, conservátam in coelis in vobis, qui in virtúte Dei custodímini per fídem in salútem, parátam revelári in témpore novíssimo. In quo exsultábitis, módicum nunc si opórtet contristári in váriis tentatiónibus: ut probátio vestrae fídei multo pretiósior auro (quod per ignem probátur) inveniátur in laudem, et glóriam, et honórem, in revelatióne Jesu Christi, Dómini nostri.

Veleben budiž Bůh a Otec Pána našeho Ježíše Krista, jenž podle velikého milosrdenství svého nás znovuzrodil k živé naději zmrtvýchvstáním Ježíše Krista, k dědictví neporušitelnému a neposkvrněnému a nevadnoucímu, uchovanému v nebesích pro vás, kteří jste mocí Boží chráněni skrze víru ke spáse připravené k tomu, aby se zjevila v čase posledním, ve kterém budete plesati, nyní nakrátko, třeba-li, se zarmoutivše v rozličných pokušeních, aby zkoušení vaší víry, jsouc dražší nad zlato, které ač pomíjející jest, přece ohněm se zkušuje, bylo shledáno k vaší chvále a slávě a cti při zjevení se Ježíše Krista, Pána našeho.

Allelúja, allelúja. ℣. Sancti tui, Dómine, florébunt sicut lílium, et sicut odor bálsami erunt ante te. Allelúja. ℣. Ps. 115, 15. Pretiósa in cospéctu Dómini, mors Sanctórum ejus. Allelúja.

Aleluja, aleluja. ℣. Svatí tvoji, Pane, kvésti budou jako lilie a jako vůně balsámu budou před tebou. Aleluja. ℣. Ž. 115, 15. Drahocenná jest v očích Páně smrt Svatých jeho. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Joánn. c. 15.

† Slova sv. Evangelia podle Jana. 15, 5-11.

Dnes slavení svatí mučedníci byli plodnými ratolestmi na vinném kmeni, jímž jest Kristus. Plnili přikázání jeho a tím dávali na jevo svou lásku k němu; za to jim on teď splácí stejnou láskou. Rozjímejme o slovech dnešního Evangelia, neboť Pán Ježíš je pravil k naší útěše a radosti!

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Ego sum vitis, vos pálmites: qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum: quia sine me nihil potéstis fácere. Si quis in me non mánserit: mittétur foras sicut palmes, et aréscet, et cólligent eum, et in ignem mittent, et ardet. Si mansérítis in me, et verba mea in vobis mánserint: quodcúmque voluéritis, petétis, et fiet vobis. In hoc clarificátus est Pater meus, ut fructum plúrimum afferátis, et efficiámini mei discípuli. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Manéte in dilectióne mea. Si praecépta mea servavéritis, manébitis in dilectióne mea, sicut et ego Patris mei praecépta servávi, et máneo in ejus dilectióne. Haec locútus sum vobis, ut gaúdium meum in vobis sit, et gaúdium vestrum impleátur.

Za onoho času řekl Pán Ježíš učedníkům svým: „Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti; kdo zůstává ve mně a já v něm, ten přináší ovoce mnoho, neboť beze mne nemůžete činiti nic. Jestliže kdo ve mně nezůstane, vyvržen bude ven jako ratolest; i uschne a seberou ji a vyvrhnou na oheň, a bude hořeti. Zůstanete-li ve mně a slova má zůstanou-li ve vás: cokoli budete chtíti, proste a stane se vám. V tom jest oslaven Otec můj, abyste přinášeli mnoho užitku a stali se dokonalými učedníky mými. Jak mne miloval Otec, i já jsem miloval vás. Zůstaňte v lásce mé. Budete-li zachovávati přikázání má, zůstanete v lásce mé, jakož i já jsem zachoval přikázání Otce svého a zůstávám v lásce jeho. Toto mluvil jsem vám, aby radost má byla ve vás a radost vaše se naplnila."

Offertorium. Ps. 31, 11.

Laetámini in Dómino, et exsultáte, justi: et gloriámini, omnes recti corde, allelúja, allelúja.

Obětování. Ž. 31, 11.

Radujte se v Pánu a plesejte, spravedliví, a veselte se všichni, kdož jste upřímného srdce, aleluja, aleluja.

Communio. Ps. 32, 1.

Gaudéte, justi, in Dómino, allelúja: rectos decet collaudátio, allelúja.

K přijímání. Ž. 32, 1.

Plesejte, spravedliví, v Pánu, aleluja! Spravedlivým sluší prozpěvovati chválu, aleluja!

Jiná Epištola: Zjevení sv. Jana 19, 1-9 (sv. Sotera a Kaja, 22. dubna).

Jiné Evangelium: Jan 16, 20-22 (sv. Aniata, 17. dubna).

I. V den vyznavače biskupa

Pán sám volí si svoje zástupce na zemi — biskupy a kněze — volaje je svou Milostí. Činí z nich knížata a pastýře svého lidu, aby mu vládli a vedli jej k zachování zákonů Božích. Kéž by všem těmto pastýřům zůstala důstojnost kněžská na věky, jako dnes slavenému biskupu! Lid křesťanský musí pro svůj vlastní prospěch modliti se o milost pro své duchovní vůdce a o povolání pro další pracovníky na vinici Páně!

Introitus. Eccli. 45, 30.

Státuit ei Dóminus testaméntum pacis: et príncipem fecit eum: ut sit illi sacerdótii dígnitas in aetérnum. (Allelúja, allelúja.) Ps. 131, 1. Meménto, Dómine, David: et omnis mansuetúdinis ejus. V. Glória Patri, et Fílio ...

Vstup. Sir. 45, 30.

Uzavřel s ním Pán smlouvu míru a knížetem jej učinil, aby mu zůstala důstojnost kněžství na věky. (Aleluja, aleluja.) Ž. 131, 1. Pamětliv buď, Pane, Davida a všeliké jeho zbožnosti. V. Sláva Otci i Synu i Duchu ...

Oratio

Da, quaesumus, omnípotens Deus: ut beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, et devotiónem nobis aúgeat, et salútem. Per Dóminum nostrum ...

Modlitba

Dej, prosíme, všemohoucí Bože, aby úctyhodná slavnost svatého N., vyznavače tvého a biskupa, zbožnost naši rozmnožila i spásu. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

Lectio

libri Sapiéntiae. Eccli. 44, 16a, 17, 20bc, 22, 25, 26a, 27; 45, 3ac, 8, 19cd, 20c.

Čtení

z knihy Sirachovcovy. 44, 16a, 17, 20bc, 22, 25, 26a, 27; 45, 3ac, 8, 19cd, 20c.

Dnes nám Církev předvádí obraz dokonalého kněze, jenž byl spravedlivý k Bohu a k těm, kdož mu byli svěřeni. Slova Epištoly připomínají nám úlohu kněží: Bohu obětovati a prostředkovati mezi Ním a lidem. Líbiti se Bohu není však pouze nutností pro kněžstvo, ale i pro každého křesťana; to pak může se státi pouze tehdy, když dáme Bohu, co Mu náleží, a bližnímu, k čemu jsme povinni přikázáním Lásky.

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus: et in témpore iracúndiae factus est reconciliátio. Non est invéntus símilis illi, qui conservávit legem Excélsi. Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Agnóvit eum in benedictiónibus suis: conservávit illi misericórdiam suam: et invénit grátiam coram óculis Dómini. Magnificávit eum in conspéctu regum: et dedit illi corónam glóriae. Státuit illi testaméntum aetérnum, et dedit illi sacerdótium magnum: et beatificávit illum in glória. Fungi sacerdótio, et habére laudem in nómine ipsíus; et offérre illi incénsum dignum, in odórem suavitátis.

Ejhle, kněz veliký, jenž Bohu ve dnech svých líbil se, a byl shledán mužem spravedlivým, že se stal v dobách hněvu spasitelem. Nebyl nalezen podobný jemu slávou, který by šetřil tak zákona Nejvyššího. Proto, jak se přísahou byl zavázal, dal mu Pán, že vzrostl národ jeho. Požehnání všech národů dal mu Hospodin, a jeho sliby na hlavu se mu snesly. Uznal, že mu přísluší požehnání, zachoval mu milosrdenství své, a našel milost před zrakem Hospodinovým. Slavným učinil ho před králi, a dal jemu korunu slávy. Učinil s ním smlouvu na věčné časy, udělil mu velekněžství, a rouchem nádherným oblažil ho, úřad kněžský aby konal, bohoslužbu, lidu svému aby žehnal ve jménu Páně, a řádně kadidlo pálil mu v příjemnou vůni.

Graduale. Eccli. 44, 16.

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo. V. Ib. 20. Non est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

Stupňový zpěv. Sir. 44.

Hle, kněz veliký, jenž ve dnech svých Bohu se líbil. V. Tamt. 20. Nikdo nebyl nalezen, jenž by podobně jako on zachovával zákon Nejvyššího.

Allelúja, allelúja. V. Ps. 109, 4. Tu es sacérdos in aetérnum, secúndum órdinem Melchísedech. Allelúja.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 109, 4. Ty jsi kněz na věky podle řádu Melchisedechova. Aleluja.

Po Devítníku vynechává se Aleluja s následujícím veršem a říká se:

Tractus. Ps. 111, 1-3.

Beátus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus cupit nimis. V. Potens in terra erit semen ejus: generátio rectórum benedicétur. V. Glória, et divítiae in domo ejus: et justítia ejus manet in saeculum saeculi.

Traktus. Ž. 111, 1-3.

Blaze člověku, jenž se bojí Pána, jenž v přikázáních jeho libuje si velice. V. Mocné bude na zemi símě jeho; pokolení spravedlivých požehnáno bude. V. Sláva a bohatství v domě jeho a spravedlnost jeho zůstává na věky věkův.

V čas velikonoční vynechává se Stupňový zpěv a místo něho říká se:

Allelúja, allelúja. V. Ps. 109, 4. Tu es sacérdos in aetérnum, secúndum órdinem Melchísedech. Allelúja. V. Hic est sacérdos, quem coronávit Dóminus. Allelúja.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 109, 4. Ty jsi kněz na věky podle řádu Melchisedechova. Aleluja. V. Tentof jest kněz, jejž korunoval Pán. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Matth. c. 25.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 25, 14-23.

Každý z nás dostal hřivny od Boha, abychom jimi moudře hospodařili. Nezakopali jsme jich také do lhostejnosti a pohodl-

nosti? Chceme-li, aby Pán nás nazval dobrými a věrnými služebníky, jako dnes slaveného biskupa, pak užívejme s velkou pečlivostí všech svých schopností, jichž jsme nedostali pouze pro sebe, ale také k oslavě Boha a ku pomoci bližním!

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Homo péregre proficíscens, vocávit servos suos, et trádidit illis bona sua. Et uni dedit quinque talénta, álii autem duo, álii vero unum, unicuíque secúndum própriam virtútem, et profectus est statim. Ábiit autem qui quinque talénta accéperat, et operátus est in eis, et lucrátus est ália quinque. Simíliter et qui duo accéperat, lucrátus est ália duo. Qui autem unum accéperat, ábiens, fodit in terram, et abscóndit pecúniam dómini sui. Post multum vero témporis, venit dóminus servórum illórum, et pósuit ratiónem cum eis. Et accédens qui quinque talénta accéperat, óbtulit ália quinque talénta, dicens: Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Ait illi dóminus ejus: Euge, serve bone, et fidélis, quia super pauca fuísti fidélis, super multa te constítuam, intra in gaúdium dómini tui. Accéssit autem, et qui duo talénta accéperat, et ait: Dómine, duo talénta tradidísti mihi, ecce ália duo lucrátus sum. Ait illi dóminus ejus: Euge serve bone, et fidélis, quia super pauca fuísti fidélis, super multa te constítuam, intra in gaúdium dómini tui.

Za onoho času Pán Ježíš pověděl učedníkům svým podobenství toto: „Člověk jeden odcházeje z domova, povolal k sobě služebníky své a odevzdal jim statek svůj. I dal jednomu pět hřiven, druhému dvě a jinému jednu, každému podle schopnosti jeho, a odcestoval ihned. Odešel pak ten, jenž obdržel pět hřiven, těžil jimi a vytěžil jiných pět hřiven. Taktéž i ten, jenž obdržel dvě, vyzískal dvě jiné. Ten však, který dostal jednu, odešed zakopal ji v zemi a skryl peníze pána svého. Po dlouhém čase pak přišel pán oněch služebníků a skládal účet s nimi. I přistoupil ten, jenž byl obdržel pět hřiven, a podal jiných pět hřiven řka: ‚Pane, pět hřiven odevzdal jsi mi, hle, jiných pět jsem vyzískal.' Řekl mu pán jeho: ‚Dobře, služebníku dobrý a věrný, že jsi nad málem byl věrný, nad mnoha věcmi ustanovím tebe, vejdi v radost pána svého.' Přistoupiv pak i ten, kterýž byl obdržel dvě hřivny, řekl: ‚Pane, dvě hřivny odevzdal jsi mi, hle, jiné dvě jsem vyzískal.' Řekl mu pán jeho: ‚Dobře, služebníku dobrý a věrný, že jsi nad málem byl věrný, nad mnoha věcmi ustanovím tebe; vejdi v radost pána svého.'"

Offertorium. Ps. 88.

Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: manus enim mea auxiliábitur ei, et bráchium meum confortábit eum. Allelúja.

Obětování. Ž. 88, 21-22.

Vyvolil jsem Davida, služebníka svého, olejem svatým pomazal jsem jej. Proto bude ruka má mu pomáhati a rámě mé jej posílí. Aleluja.

Secreta

Sancti tui, quaesumus, Dómine, nos ubíque laetíficent: ut dum eórum mérita recólimus, patrocínia sentiámus. Per Dóminum..

Tichá modlitba

Svatí tvoji, prosíme, Pane, ať nás všudy potěšují, abychom zásluhy jejich velebíce, ochranu jejich pociťovali. Skrze Pána ...

Communio. Luk. 12, 42.

Fidélis servus, et prudens, quem constítuit dóminus super famíliam suam: ut det illis in témpore trítici mensúram. Allelúja.

K přijímání. Luk. 12,42.

Věrný služebník a opatrný, jejž ustanovil pán nad čeledí svou, aby jim dával v čas míru pšenice. Aleluja.

Postcommunio

Praesta, quaesumus, omnípotens Deus: ut de percéptis munéribus grátias exhibéntes, intercedénte beáto N. Confessóre tuo atque Pontífice, benefícia potióra sumánus. Per Dóminum nostrum ...

Po přijímání

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, abychom za přijaté dary díky vzdávajíce, na přímluvu svatého N., vyznavače tvého a biskupa, ještě hojnějších dobrodiní dosáhli. Skrze Pána našeho ...

II. V den vyznavače biskupa
(Jiná mše)

Oslavovaný dnes biskup byl dle slov Vstupu jako David, jenž s velkým zápalem, námahou a obětmi věnoval se službě Boží. Na jeho zásluhy můžeme se odvolati a prositi Boha, aby dal

i jiným kněžím podobného ducha „spravedlnosti“, t. j. ctnosti, jichž vyžaduje jejich vysoké povolání prostředníka mezi Bohem a lidmi. Mnohé z těchto ctností mají však býti majetkem každého křesťana a proto nechť sv. biskup oroduje za nás všecky.

Introitus. Ps. 131, 9-10.

Sacerdótes tui, Dómine, índuant justítiam, et sancti tui exsúltent: propter David servum tuum, non avértas fáciem Christi tui. (Allelúja, allelúja.) Ps. ib. 1. Meménto, Dómine, David: et omnis mansuetúdinis ejus. ℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui...

Vstup. Ž. 131, 9-10.

Kněží tvoji, Pane nechť se obléknou ve spravedlnost a svatí tvoji ať plesají. Pro Davida, služebníka svého, neodvracej tváře od Pomazaného svého. (Aleluja, aleluja.) Ž. tamt. 1. Pamětliv buď, Pane, Davida a všeliké zbožnosti jeho. ℣. Sláva Otci...

Oratio

Exaúdi, quaesumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus: et, qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum...

Modlitba

Vyslyš, prosíme, Pane, prosby naše, které o slavnosti svatého N., vyznavače tvého a biskupa, pronášíme, a pro zásluhy toho, jenž ti tak věrně sloužil, ode všech nás sprosť hříchů. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Hebraeos. c. 7, 23-27.

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola k Židům. 7, 23-27.

Sv. Pavel ukazuje na Kristu, jakým má každý kněz býti. Krista máme následovati sice všichni, ještě větší povinnosti však k tomu má ten, jenž ve jménu a rozkazu Ježíše Krista vstupuje jako kněz do svatyně. Dokonalý křesťan „obléká na sebe Krista“, takže se jeví „jako druhý Kristus“; světec námi slavený pak jistě vzorným způsobem napodobovat ty vlastnosti, jež sv. Pavel slaví na věčném Knězi Kristu.

Fratres. Plures facti sunt sacerdótes, idcírco quod morte prohiberéntur permanére: Jesus autem eo quod máneat in aetérnum, sempitérnum habet sacerdótium. Unde et salváre in perpétuum potest accedéntes per semetípsum ad Deum: semper vivens ad interpellándum pro nobis. Talis enim decébat, ut nobis esset póntifex, sanctus, ínnocens, impollútus, segregátus a peccatóribus, excélsior coelis factus: qui non habet necessitátem quotídie, quemádmodum sacerdótes, prius pro suis delíctis hóstias offérre, deínde pro pópuli: hoc enim fecit semel, seípsum offeréndo, Jesus Christus, Dóminus noster.

Bratři, učiněno jest kněžími mnoho, poněvadž jim smrt bránila, aby zůstávali, tento však má kněžství nepomíjející, poněvadž zůstává na věky; proto také může dokonale spasit ty, kteří přistupují k Bohu skrze něho, jsa vždycky živ, aby za ně orodoval. Takový zajisté příslušel nám velekněz, svatý, nevinný, neposkvrněný, oddělený od hříšníků a vyvýšenější nad nebesa, jenž nemá potřebí každého dne, jako velekněží, konati oběti nejprve za hříchy svoje, potom za hříchy lidu; toho učinil jednou, obětovav sebe sama Ježíš Kristus, Pán náš.

Graduale. Ps. 131, 16-17.

Sacerdótes ejus índuam salutári: et sancti ejus exsultatióne exsultábunt. ℣. Illuc prodúcam cornu David: parávi lucérnam Christo meo.

Stupňový zpěv. Ž. 131.

Kněze jeho obléknu v spásu a svatí jeho radostí plesati budou. ℣. Odtamtud dám vzrůsti moci Davidově, připravím světlo pro Pomazaného svého.

Allelúja, allelúja. ℣. Ps. 109, 4. Jurávit Dóminus, et non poenitébit eum: Tu es sacérdos in aetérnum, secúndum órdinem Melchísedech. Allelúja.

Aleluja, aleluja. ℣. Ž. 109, 4. Přisáhl Pán a nebude toho želeti: „Ty budiž knězem na věky podle řádu Melchisedechova!“ Aleluja.

Po Devítníku vynechává se Aleluja s následujícím veršem a říká se:

Traktus. Ž. 111, 1-3.

(Str. 41*.)

V čas velikonoční vynechává se Stupňový zpěv a místo něho říká se:

Allelúja allelúja. ℣. Ps. 109, 4. Jurávit Dóminus, et non poenitébit eum: Tu es sacérdos in aetérnum, secúndum órdinem Mel-

Aleluja, aleluja. ℣. Ž. 109, 4. Přisáhl Pán a nebude toho želeti: „Ty budiž knězem na věky podle řádu Melchisedecho-

chísedech. Allelúja. V. Eccli. 45, 9. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriae índuit eum. Allelúja.

va!" Aleluja. V. Sir. 45, 9. Miloval jej Pán a ozdobil jej; rouchem slávy přioděl jej. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Math. c. 24,

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 24, 42-47.

Smrt přichází nečekaně neslyšně jako zloděj a překvapuje člověka v tom okamžiku, kdy ji nejméně čeká. Blaze tomu člověku, jenž byl smrtí zastižen ve věrné službě Pánu! Učme se přípravě na smrt od dnešního světce, jejž Kristus ústy Církve nazývá služebníkem věrným a opatrným!

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vigiláte, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Illud autem scitóte, quóniam si sciret paterfamílias, qua hora fur ventúrus esset, vigiláret útique, et non síneret pérfodi domum suam. Ideo et vos estóte paráti: quia qua nescítis hora, Fílius hóminis ventúrus est. Quis, putas, est fidélis servus, et prudens, quem constítut dóminus suus super famíliam suam, ut det illis cibum in témpore? Beátus ille servus, quem, cum vénerit dóminus ejus, invénerit sic faciéntem. Amen dico vobis, quóniam super ómnia bona sua constítuet eum.

Za onoho času Pán Ježíš řekl učedníkům svým: „Bděte, neboť nevíte, v kterou hodinu Pán váš přijde. To pak vězte: Kdyby hospodář věděl, v kterou hodinu přijde zloděj, bděl by a nenechal by podkopati domu svého. Protož i vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kterou nevíte. Kdo medle jest ten služebník věrný a opatrný, jehož ustanovil pán jeho nad čeledí svou, aby jim dával pokrm včas? Blahoslavený jest služebník ten, jehož pán jeho přijda nalezne, že tak činí. Amen pravím vám, že ustanoví jej nad vším statkem svým."

Offertorium. Ps. 88, 25.

Véritas mea, et misericórdia mea cum ipso; et

Obětování. Ž. 88, 25.

Věrnost má a milost s ním, a ve jménu mém

in nómine meo exaltábitur cornu ejus. Allelúja.

zvelebí se moc jeho. Aleluja.

Secreta

Sancti N. Confessóris tui atque Pontíficis, quaesumus, Dómine, ánnua solémnitas pietáti tuae nos reddat accéptos: ut per haec piae placatiónis offícia, et illum beáta retribútio comitétur, et nobis grátiae tuae dona conciliet. Per Dóminum nostrum...

Tichá modlitba

Výroční slavnost svatého N., vyznavače tvého a biskupa, prosíme, Pane, nechť nás dobrotivosti tvé učiní příjemnými, aby těmito úkony zbožného smíření jej blažená odplata provázela, nám pak dary milosti tvé zjednala. Skrze Pána našeho...

Communio. Matth. 24, 46-47.

Beátus servus, quem cum vénerit Dóminus, invénerit vigilántem: amen dico vobis, super ómnia bona sua constítuet eum. Allelúja.

K přijímání. Mat. 24.

Blahoslavený služebník, jejž pán, přijda, nalezne bdícího. Amen, pravím vám, nad vším statkem svým jej ustanoví. Aleluja.

Postcommunio

Deus, fidélium remunerátor animárum, praesta: ut beáti N. Confessóris tui, atque Pontíficis, cujus venerándam celebrámus festivitátem, précibus indulgéntiam consequámur. Per Dóminum nostrum...

Po přijímání

Bože, odplatiteli věrných duší, popřej, abychom na prosby svatého N., vyznavače tvého a biskupa, jehož ctihodnou památku slavíme, odpuštění došli. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého..

Jiné Epištoly: Žid. 13, 7-17 (sv. Mikuláše 6. pros.); Žid. 5, 1-4 (sv. Kalista, 14. října).

Jiná Evangelia: Luk. 11, 33-36 (sv. Martina, 11. listop.); Mar. 13, 33-37 (votivní mše ve výroční den volby a svěcení biskupa).

V den Učitele Církve

Kristus posílá čas od času vyvolené, kteří svým životem a svou prací stávají se obzvláštním způsobem učiteli jeho Církve. Jejich učení jest čisté a lahodné jako voda ze zdravé studánky, neboť Pán sám to jest, jenž je naplňuje duchem moudrosti a rozumu. Slova Učitelů církevních dovedou rozdmýchati lásku k Bohu ve velké plameny, což opět získává člověku hojně Milostí; jest proto trestem nebo zkouškou křesťanů, jestliže jim

Bůh některou dobu odpírá takových učitelů nebo jestliže slova těchto vůdců míjejí srdce lidu bez ozvěny. Modleme se za dorost kněžstva, jež jest postaveno uprostřed Církve, aby ji vzdělávalo a vedlo k Bohu.

Introitus. Eccli. 15, 5.

In médio Ecclésiae apéruit os ejus: et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiae, et intelléctus: stolam glóriae índuit eum. Allelúja allelúja. Ps. 91, 2. Bonum est psállere nómini tuo, Altíssime. ℣. Glória Patri . . .

Vstup. Sir. 15, 5.

Uprostřed shromáždění otevřel Pán ústa jeho a naplnil jej duchem moudrosti a rozumu; rouchem slávy přioděl jej. Aleluja, aleluja. Ž. 91, 2. Sluší oslavovati Pána; jméno tvé opěvovati, Svrchovaný. ℣. Sláva Otci . . .

Oratio

Deus, qui pópulo tuo aetérnae salútis beátum N. minístrum tribuísti: praesta, quaesumus; ut, quem Doctórem vitae habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in coelis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum . . .

Modlitba

Bože, jenž jsi lidu svému svatého N. za přisluhovatele věčné spásy udělil, popřej, prosíme, abychom toho, jehož jsme učitelem života na zemi měli, zasloužili si přímluvcem na nebi míti. Skrze Pána našeho . . .

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Timótheum. 2. c. 4, 1-8.

Čtení

z druhého listu sv. Pavla k Timotheovi. 4, 1-8.

V Epištole líčí sv. Pavel těžké a namáhavé povinnosti duchovního pastýře. Bere-li dnes Církev tuto Epištolu, chce tím naznačiti, že Církevní Učitel tyto vlastnosti měl a že „dobrý boj bojoval, běh dokonal a víru zachoval".

Caríssime. Testíficor coram Deo, et Jesu Christo, qui judicatúrus est vivos, et mórtuos, per advéntum ipsíus, et regnum ejus: praedica verbum, insta opportúne, importúne: árgue, óbsecra, íncrepa in omni patiéntia et doctrína. Erit enim tempus, cum sanam doctrínam non sustinébunt, sed ad sua desidéria coacervábunt sibi magístros pruriéntes aúribus: et a veritáte quidem audítum avértent, ad fábulas autem converténtur. Tu vero vígila, in ómnibus labóra, opus fac Evangelístae, ministérium tuum imple. Sóbrius esto. Ego enim jam delíbor, et tempus resolutiónis meae instat. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi. In réliquo repósita est mihi coróna justítiae, quam reddet mihi Dóminus in illa die justus judex: non solum autem mihi, sed et iis, qui díligunt advéntum ejus.

Nejmilejší, zapřisahám tě před Bohem a Kristem Ježíšem, jenž bude soudit živé i mrtvé, skrze příc od jeho a království jeho, hlásej slovo, naléhej včas i nevčas, usvědčuj, přimlouvej, kárej, a to se vší trpělivostí a moudrostí učitelskou. Neboť bude čas, kdy zdravého učení nesnesou, nýbrž nashromáždí si učitelů podle vlastních chtíčů, majíce šimrání v uších, a kdy od pravdy sluch svůj odvrátí a obrátí se k bájím. Ty však buď střízliv ve všem, snášej zlé, konej dílo hlasatele Evangelia, naplň službu svou. Neboť já již jsem vydáván v oběť a čas mé smrti nastává. Dobrý boj jsem bojoval, běh jsem dokonal, víru jsem zachoval; pro budoucnost jest mi uložena koruna spravedlnosti, kterou mi dá v onen den Pán, spravedlivý soudce, a nejen mně, nýbrž i všem těm, kteří milovali příchod jeho.

Někdy čte se místo předcházející Epištoly čtení z knihy Moudrosti. — Církevní Učitel, jenž vyučoval Církev ve věčných pravdách a tím ji posvěcoval, nezapomínal na své vlastní posvěcování, nýbrž cestou moudrosti a spravedlnosti snažil se o zdokonalování sebe samého a proto památka jeho nezahyne.

Graduale. Ps. 36, 30-31.

Os justi meditábitur sapiéntiam, et lingua ejus loquétur judícium. ℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus: et non supplantabúntur gressus ejus.

Allelúja, allelúja. ℣. Eccli. 45, 9. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriae índuit eum. Allelúja.

Stupňový zpěv. Ž. 36.

Ústa spravedlivého pronášejí moudrost a jazyk jeho mluví to, co pravé jest. ℣. Zákon Boha jest v srdci jeho; proto nekolísají se kroky jeho.

Aleluja, aleluja. ℣. Sir. 45. 9. Miloval jej Pán a ozdobil jej; rouchem slávy přioděl jej. Aleluja.

Po Devítníku vynechává se Aleluja s následujícím veršem a říká se:

Traktus. Ž. 111, 1-3.

(Str. 41*.)

V čase velikonočním vynechává se Stupňový zpěv a místo něho říká se:

Allelúja, allelúja. ℣. Eccli. 45, 9. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriae índuit eum. Allelúja. ℣. Osee 14, 6. Justus germinábit sicut lílium: et florébit in aetérnum ante Dóminum. Allel.

Aleluja, aleluja. ℣. Sir. 45, 9. Miloval jej Pán a ozdobil jej; rouchem slávy přioděl jej. Aleluja. ℣. Oseáš 14, 6. Spravedlivý vypučí jako lilie a kvésti bude na věky před Pánem. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Math. c. 5.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 5, 13-19.

Církevní Učitel činil a učil tomu, co hlásají zákony Boží a neodchyloval se od zjevené Pravdy; sluje teď velikým v království nebeském. Ani my se nesmíme odchylovati od vůle Boží, jak ji z přikázání známe, neboť jinak bychom buď dosáhli jenom nepatrné pochvaly nebo si připravili dokonce věčnou záhubu.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terrae. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? ad níhilum valet ultra, nisi ut mittátur foras, et conculcétur ab homínibus. Vos estis lux mundi. Non potest cívitas abscóndi supra montem pósita. Neque accéndunt lucérnam, et ponunt eam sub módio, sed super candelábrum, ut lúceat ómnibus, qui in domo sunt. Sic lúceat lux vestra coram homínibus, ut vídeant ópera vestra bona, et glorificent Patrem vestrum, qui in coelis est. Nolíte putáre, quóniam veni sólvere legem, aut Prophétas: non veni sólvere, sed adimplére. Amen quippe dico vobis, donec tránseat coelum et terra, jota unum, aut unus apex non praeteríbit a lege, donec ómnia fiant. Qui ergo sólverit unum de mandátis istis mínimis, et docúerit sic hómines, mínimus vocábitur in regno coelórum: qui autem fécerit, et docúerit, hic magnus vocábitur in regno coelórum.

Za onoho času Pán Ježíš řekl učedníkům svým: „Vy jste sůl země: jestliže sůl se zkazí, čím se osolí? K ničemu nehodí se již, leč aby byla vyvržena ven a pošlapána od lidí. Vy jste světlo světa. Nemůže ukrýti se město na hoře ležící, aniž rozsvěcují svíci a kladou ji pod kbelík, nýbrž na svícen, aby svítila všem, kteří jsou v domě. Tak svěť světlo vaše před lidmi, ať vidí skutky vaše dobré a velebí Otce vašeho, jenž jest v nebesích. Nedomnívejte se, že jsem přišel zrušit zákon nebo proroky; nepřišel jsem zrušit, nýbrž naplnit. V pravdě zajisté pravím vám: dokavad nepomine nebe a země, nepomine jediné písmě neb jediná čárka ze zákona, až se všecko stane. Kdo by tedy zrušil jedno z přikázání těchto nejmenších a vyučil tak lidi, nejmenším slouti bude v království nebeském; kdo by však činil a učil, ten bude velikým slouti v království nebeském."

Et dicitur Credo.

Říká se Credo.

Offertorium. Ps. 91, 13.

Justus ut palma florébit: sicut cedrus, quae in Líbano est, multiplicábitur. (Allelúja.)

Obětování. Ž. 91, 13.

Spravedlivý jako palma pokvete, jako cedr na Libanu poroste. (Aleluja.)

Secreta

Sancti N. Pontíficis (Confessóris) tui atque Doctóris nobis, Dómine, pia non desit orátio, quae et múnera nostra concíliet; et tuam nobis indulgéntiam semper obtíneat. Per Dóminum ...

Tichá modlitba

Svatého N., biskupa (vyznavače) tvého a Učitele, dobrotivá ať nám neschází modlitba, jež by dary naše tobě zpříjemnila a tvé nám odpuštění vždycky vymohla. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého ..

Communio. Luc. 12, 42.

Fidélis servus, et prudens, quem constítuit dóminus super famíliam suam: ut det illis in témpore trítici mensúram.

K přijímání. Luk. 12.

Věrný služebník a opatrný, jejž ustanovil pán nad čeledí svou, aby jim dával v čas míru pšenice.

Postcommunio

Ut nobis, Dómine, tua sacrifícia dent salútem: beátus N. Confessor (Póntifex) tuus et Doctor egré-

Po přijímání

Aby nám, Pane, tvé oběti přinesly spásu, nechť svatý N., vyznavač (biskup) tvůj a Učitel výborný, jest pří-

gius, precátor accédat. Per Dóminum nostrum . . .

Jiná Epištola v den Učitele Církve:

Léctio libri Sapiéntiae Eccli. 39, 6-14.

Justus cor suum tradet ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur. Apériet os suum in oratióne, et pro delíctis suis deprecábitur. Si enim Dóminus magnus volúerit, spíritu intelligéntiae replébit illum: et ipse tamquam imbres mittet elóquia sapiéntiae suae, et in oratióne confitébitur Dómino: et ipse díriget consílium ejus et disciplínam, et in abscónditis suis consiliábitur. Ipse palam fáciet disciplínam doctrínae suae, et in lege testaménti Dómini gloriábitur. Collaudábunt multi sapiéntiam ejus, et usque in saeculum non delébitur. Non recédet memória ejus, et nomen ejus requirétur a generatióne in generatiónem. Sapiéntiam ejus enarrábunt gentes, et laudem ejus enuntiábit Ecclésia.

Čtení z knihy Sirachovcovy 39, 6-14.

Srdcem svým na úsvitě s oddaností bude spravedlivý hledat Pána, který ho učinil, před Nejvyšším modliti se bude. Otevře svá ústa na modlitbě, a za své hříchy modliti se bude. Bude-li pak Hospodin veliký chtíti, duchem rozumnosti naplní ho. Sám bude takořka chrliti řeči své moudrosti, a bude na modlitbě chválit Pána. Umí on přímit snahy své i myšlenky, o záhadách svých pak uvažovat. On též oznamuje kázeň své nauky, zákonem pak smlouvy Páně se honosí. Vychvalují mnozí moudrost jeho, ani na věky nebude vyhlazena. Nezahyne nikdy památka jeho, jméno jeho žít bude k posledním kolenům. Moudrost jeho hlásat budou pohané, a chválu jeho zvěstovat bude obec.

Moudrost svou nemají Svatí ze sebe, nýbrž z Boha, proto žádné pronásledování ji nevyhladí.

I. V den vyznavače, který nebyl biskupem

Chce-li někdo býti spravedlivým, což jest stejné jako svatým, musí rozjímati o pravé moudrosti a nesmí věnovati sluchu tomu, co svět vydává za moudrost. Jedinou moudrostí jest Boha milovati a jemu jedinému sloužiti! Ustavičná myšlenka na Boha a konání všeho v jeho přítomnosti jsou cesty moudrosti, jimiž se světci brali. Neslavme je tedy pouze ústy, ale napodobujme je také ve svých skutcích.

Introitus. Ps. 36, 30-31.

Os justi meditábitur sapiéntiam, et lingua ejus loquétur judícium: lex Dei ejus in corde ipsíus. (Allelúja, allelúja.) Ps. ib. 1. Noli aemulári in malignántibus: neque zeláveris faciéntes iniquitátem. V. Glória Patri . . .

Vstup. Ž. 36, 30-31.

Ústa spravedlivého pronášejí moudrost a jazyk jeho mluví to, co pravé jest; zákon Boha jeho je v srdci jeho. (Aleluja, aleluja.) Ž. tamt. 1. Nezáviď zlým jejich štěstí a nežárli na ty, kdož páší nepravost. V. Sláva Otci . . .

Oratio

Deus, qui nos beáti N. Confessóris tui ánnua solemnitáte laetíficas: concéde propítius; ut, cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum nostrum . . .

Modlitba

Bože, jenž nás svatého N. vyznavače svého, výroční slavností oblažuješ, popřej milostivě, abychom, jehožto narozeniny slavíme, také skutky napodobovali. Skrze Pána . . .

Léctio libri Sapiéntiae. 31, 8-11.

Čtení z knihy Sirachovcovy. 31.

Bůh stvořil všecko pro sebe, dal však nám lidem svobodnou vůli, abychom dobrovolně rozhodli se pro Něho. Nikdo nemůže si stěžovati, že mu je nemožno sloužiti Bohu. I světci byli lidé našich kostí a naší krve, na něž dorážel satan, svět a vlastní zkažená přirozenost. Ačkoliv tedy mohli přestoupiti přikázání Boží, nepřestoupili, ačkoliv mohli zlé činiti, neučinili tak! Jejich příklad jest velkou útěchou a povzbuzením pro nás, kteří dosud na zemi bojujeme a ve strachu a bázni pracujeme o své spáse.

Beátus vir, qui invéntus est sine mácula: et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia, et thesaúris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua. Qui probátus est in illo, et perféctus est, erit illi glória aetérna: qui pótuit

Šťasten muž, který shledán byl bez vady, který za zlatým kovem nehonil se, po penězích, po pokladech nedychtil. Kdo je takový? Abychom ho chválili! Neboť činil divy v životě svém! Kdo se osvědčil v bohatství, že zůstal bezvadný? Budiž jemu věčná

trángsgredi, et non est transgréssus: fácere mala, et non fecit: ídeo stabilíta sunt bona illíus in Dómino, et eleemósynas illíus enarrábit omnis Ecclésia sanctórum.

sláva vzdávána! Kdo mohl přestoupit a nepřestoupil, kdo zlé činiti a neučinil? Proto jest upevněno štěstí jeho od Pána, a jeho almužny hlásat bude všecka obec svatých.

Graduale. Ps. 91, 13 et 14.

Justus ut palma florébit: sicut cedrus Líbani multiplicábitur in domo Dómini. V. Ib. 3. Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam, et veritátem tuam per noctem.

Stupňový zpěv. Ž. 91.

Spravedlivý jako palma pokvete; jako cedr na Libanu poroste v domě Páně. V. Tamt. 3. Aby zvěstováno bylo za jitra milosrdenství tvé a za noci věrnost tvá.

Allelúja, allelúja. V. Jac. 1, 12. Beátus vir, qui suffert tentatiónem: quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitae. Allelúja.

Aleluja, aleluja. V. Jak. 1, 12. Blahoslavený člověk, jenž snáší pokušení, neboť když bude zkušen, obdrží korunu života. Aleluja.

Po Devítníku vynechává se Aleluja s následujícím veršem a říká se:

Traktus. Ž. 111, 1-3.
(Str. 41*.)

V čase velikonočním vynechává se Stupňový zpěv a místo něho říká se:

Allelúja, allelúja. V. Jac. 1, 12. Beátus vir, qui suffert tentatiónem: quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitae. Allelúja. V. Eccli. 45, 9. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriae índuit eum. Allelúja.

Aleluja, aleluja. V. Jak. 1, 12. Blahoslavený člověk, jenž snáší pokušení, neboť když bude zkušen, obdrží korunu života. Aleluja. V. Sir. 45, 9. Miloval jej Pán a ozdobil jej; rouchem slávy přioděl jej. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Lucam. c. 12.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 12, 35-40.

Všichni jsme služebníky Boha a čekáme, až nás zavolá. Naše služebnost jest naší slávou, neboť Bohu sloužiti jest více, než

býti králem. Pán Ježíš vypočítává v dnešním Evangeliu, kterých vlastností vyžaduje u svého služebníka. — Bděme tedy, ať nás nalezne náš Pán připraveny na svůj příchod, jako nalezl své svaté!

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Sint lumbi vestri praecíncti, et lucérnae ardéntes in mánibus vestris: et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis: ut, cum vénerit, et pulsáverit, confestim apériant ei. Beáti servi illi, quos cum vénerit dóminus, invénerit vigilántes: amen dico vobis, quod praecínget se, et fáciet illos discúmbere, et tránsiens ministrábit illis. Et si vénerit in secúnda vigília, et si in tértia vigília vénerit, et ita invénerit, beáti sunt servi illi. Hoc autem scitóte, quóniam si sciret paterfamílias, qua hora fur veníret, vigiláret útique, et non síneret pérfodi domum suam. Et vos estóte paráti: quia, qua hora non putátis, Fílius hóminis véniet.

Za onoho času řekl Pán Ježíš učedníkům svým: „Buďtež bedra vaše přepásána a hořte svíce v rukou vašich, a vy buďte podobni lidem, kteří čekají na pána svého, až se vrátí ze svatby, aby, když přijde a zatluče, ihned mu otevřeli. Blažení služebníci ti, které pán přijda nalezne, ani bdí: amen, pravím vám, že se přepáše a ke stolu je posadí a přecházeje bude je obsluhovat. A jestliže přijde o druhém neb i o třetím bdění nočním a tak je nalezne, blaženi jsou služebníci ti. To však vězte: Kdyby hospodář věděl, v kterou hodinu přijde zloděj, bděl by a nenechal by podkopati domu svého. Také vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kterou netušíte."

Offertorium. Ps. 88, 25.

Véritas mea, et misericórdia mea cum ipso: et in nómine meo exaltábitur cornu ejus. Allelúja.

Obětování. Ž. 88, 25.

Věrnost má a milosrdenství mé s ním a ve jménu mém zvelebí se moc jeho. Aleluja.

Secreta

Laudis tibi, Dómine, hóstias immolámus in tuórum commemoratióne Sanctó-

Tichá modlitba

Tobě, Pane, přinášíme na památku tvých Svatých oběti chvály, pro něž dou-

rum: quibus nos et praeséntibus éxui malis confídimus, et futúris. Per Dóminum nostrum ...

fáme, že budeme zbaveni běd přítomných i budoucích. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

Communio. Matth. 24, 46-47.

K přijímání. Mat. 24.

Beátus servus, quem, cum vénerit Dóminus, invénerit vigilántem: amen dico vobis, super ómnia bona sua constítuet eum. Allelúja.

Blahoslavený služebník, jejž Pán, přijda, nalezne bdícího! Amen, pravím vám, nad vším statkem svým jej ustanoví. Aleluja.

Postcommunio

Po přijímání

Refécti cibo, potúque coelésti, Deus noster, te súpplices exorámus: ut, in cujus haec commemoratióne percépimus, ejus muniámur et précibus. Per Dóminum nostrum ...

Občerstveni pokrmem a nápojem nebeským, Bože náš, snažně tebe prosíme, abychom, na jehož památku jsme toto přijali, toho i chráněni byli prosbami. Skrze Pána našeho..

II. V den vyznavače, který nebyl biskupem

(Jiná mše)

Spravedlivý jako krásná palma upíná se k nebesům a jako mohutný cedr rozkládá větve svého příkladu po celém světě. Této krásy však dosáhl jenom proto, že dlel v domě Pána — v Církvi. Bez milosti Boží není člověk schopen krásy a ctnosti duše; svou Milostí nás Bůh ospravedlnil a povznesl do nadpřirozených výší a svou Milostí vypěstil květy a ovoce našich duší. Nespoléhejme na své slabé síly a prosme za stálou pomoc Milosti Boží.

Introitus. Ps. 91, 13-14.

Vstup. Ž. 91, 13-14.

Justus ut palma florébit, sicut cedrus Líbani multiplicábitur: plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. (Allelúja, allelúja.) Ps. ib. 2. Bonum est confitéri Dómino: et psállere nomini tuo, Altíssime. V. Glória Patri ...

Spravedlivý jako palma pokvete, jako cedr na Libanu poroste; vštípen v domě Páně, v síních domu Boha našeho. (Aleluja, aleluja.) Ž. tamt. 2. Sluší oslavovati Pána, opěvovati jméno tvé, Svrchovaný. V. Sláva Otci ...

Oratio

Modlitba

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris, quas in beáti N. Confessóris tui solemnitáte deférimus: ut, qui nostrae justítiae fidúciam non habémus, ejus qui tibi plácuit, précibus adjuvémur. Per Dóminum nostrum ...

Vyslyš, Pane, snažné prosby naše, které o slavnosti svatého N., vyznavače tvého, pronášíme, abychom, ježto ve spravedlnost svou důvěry nemáme, prosbami toho, jenž se tobě líbil, podporováni byli. Skrze Pána ...

Léctio

Čtení

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Corínthios. 1. c. 4, 9-14.

z prvního listu sv. Pavla ke Korintským. 4, 9-14.

Nemysleme si, že můžeme býti dobrými křesťany, budeme-li žíti pohodlně podle vlastních domněnek a vlastní vůle. Sv. Pavel ukazuje, co všecko člověk musí na sebe vzíti, aby byl spravedlivým ve smyslu křesťanství. Neohlížejme se na to, co nám svět radí, a neustupujme před jeho výsměchem. Nežijme křesťanství, jak jsme si je sami vytvořili, nýbrž držme se toho, čemu nás Církev Kristova učí.

Fratres. Spectáculum facti sumus mundo, et Ángelis, et homínibus. Nos stulti propter Christum, vos autem prudéntes in Christo: nos infírmi, vos autem fortes: vos nóbiles, nos autem ignóbiles. Usque in hanc horam, et esurímus, et sitímus, et nudi sumus, et cólaphis caedimur, et instábiles sumus, et laborámus operántes mánibus nostris: maledícimur, et benedícimus: persecutiónem pátimur, et sustinémus: blasphemámur, et obsecrámus: tamquam purgaménta hujus mundi facti sumus, ómnium peripséma usque adhuc. Non ut con-

Bratři, stali jsme se divadlem světu, jak andělům, tak lidem. My jsme blázny pro Krista, vy rozumní v Kristu; my slabí, vy však silní; vy slavní, ale my bezectní. Až do té chvíle lačníme i žízníme a jsme nazí a býváme políčkováni a bez obydlí stálého; a lopotíme se pracujíce rukama svýma; jsouce tupeni žehnáme, jsouce pronásledováni snášíme to, jsouce pomlouváni modlíme se; jako smetí tohoto světa jsme se stali, povrhelem u všech až dosavad. Nepíši to, abych vás zahanbil, nýbrž napomínám jako milované

fúndam vos, haec scribo, sed ut fílios meos caríssimos móneo: in Christo Jesu, Dómino nostro.

dítky své v Kristu Ježíši, Pánu našem.

Graduale. Ps. 36, 30-31.

Os justi meditábitur sapiéntiam, et lingua ejus loquétur judícium. ℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus: et non supplantabúntur gressus ejus.

Stupňový zpěv. Ž. 36.

Ústa spravedlivého pronášejí moudrost a jazyk jeho mluví to, co pravé jest. ℣. Zákon Boha jeho je v srdci jeho, proto nezakolísají se kroky jeho.

Allelúja, allelúja. ℣. Ps. 111, 1. Beátus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus cupit nimis. Allelúja.

Aleluja, aleluja. ℣. Ž. 111, 1. Blaze člověku, jenž se bojí Pána jenž v přikázáních jeho libuje si velice. Aleluja.

Po Devítníku vynechává se Aleluja s následujícím veršem a říká se:

Traktus. Ž. 111, 1-3
(Str. 41*.)

V čase velikonočním vynechává se Stupňový zpěv a místo něho říká se:

Allelúja, allelúja. ℣. Ps. 111, 1. Beátus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus cupit nimis. Allelúja. ℣. Osee 14, 6. Justus germinábit sicut lílium; et florébit in aetérnum ante Dóminum. Allel.

Aleluja, aleluja. ℣. Ž. 111, 1. Blaze člověku, jenž se bojí Pána, v přikázáních jeho libuje si velice. Aleluja. ℣. Oseáš 14, 6. Spravedlivý vypučí jako lilie a pokvete na věky před Pánem. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Lucam. c. 12.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 12, 32-34.

Pro ty, kdož chtějí se státi dokonalými, dává Kristus radu, aby rozdali všecko, co mají a tak mohli bez překážek věnovati se službě Boží. Není to rozkaz, nýbrž rada, kterou uskutečnili Svatí; neměli smyslu pro světské bohatství, neboť celý svůj poklad hledali u Boha. Není každému možno zříci se všeho a odejíti do ústraní, každému je však možno odpoutati se od všeho pozemského ve svém srdci; blahoslavení chudí duchem, neboť jejich jest království nebeské.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nolíte timére, pusíllus grex, quia complácuit Patri vestro dare vobis regnum. Véndite, quae possidétis, et date eleemósynam. Fácite vobis sácculos, qui non veterascunt, thesaúrum non deficiéntem in coelis: quo fur non approprópiat, neque tínea corrúmpit. Ubi enim thesaúrus vester est, ibi et cor vestrum erit.

Za onoho času Pán Ježíš řekl učedníkům svým: „Neboj se, malé stádce, neboť zalíbilo se Otci vašemu dáti vám království. Prodejte, co máte, a dejte almužnou. Udělejte si měšce, které nevetšejí, poklad nepomíjející na nebi, kdežto zloděj se nepřiblížuje, ani mol nekazí. Neboť kde jest poklad váš, tam bude i srdce vaše.“

Offertorium. Ps. 20, 2-3.

In virtúte tua, Dómine, laetábitur justus, et super salutáre tuum exsultábit veheménter: desidérium ánimae ejus tribuísti ei. Allelúja.

Obětování. Ž. 20, 2-3.

Z moci tvé, Pane, radovati se bude spravedlivý a nad spásou tvou jásati bude velice; přání srdce jeho jsi mu vyplnil. Aleluja.

Secreta

Praesta nobis, quaesumus, omnípotens Deus: ut nostrae humilitátis oblátio, et pro tuórum tibi grata sit honóre Sanctórum, et nos córpore páriter et mente purificet. Per Dóminum..

Tichá modlitba

Popřej nám, prosíme, všemohoucí Bože, aby pokorná naše oběť tobě příjemna byla ke cti Svatých tvých a nás na těle očistila jakož i na duši. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Communio. Matth. 19, 28 et 29.

Amen dico vobis, quod vos, qui reliquístis ómnia, et secúti estis me, céntuplum accipiétis, et vitam aetérnam possidébitis. Allelúja.

K přijímání. Mat. 19.

Amen, pravím vám, vy, kteří jste opustili všecko a následovali jste mne, stokrát více vezmete a život věčný v dědictví dostanete. Aleluja.

Postcommunio

Quaesumus, omnípotens Deus: ut, qui coeléstia ali-

Po přijímání

Prosíme, všemohoucí Bože, abychom, kteří jsme

ménta percépimus, intercedénte beáto N. Confessóre tuo, per haec contra ómnia advérsa muniámur. Per Dóminum nostrum...

nebeské pokrmy přijali, na přímluvu svatého N., vyznavače tvého, jimi proti všem protivenstvím chráněni byli. Skrze Pána...

Jiná Epištola: Filip. 3, 7-12, (sv. Pavla, 15. ledna).
Jiné Evangelium: Luk. 16, 12-26, (sv. Ludvíka, 25. srpna).

V den opata

Svatost není ničím jiným než spravedlností! Člověk musí býti nejen spravedlivý k Bohu a k bližnímu, ale také k sobě. Zákonem mu nesmí býti vlastní žádosti, rada světa nebo pokušení satanovo, nýbrž vůle Boží. Tu nalézá uloženu v Jeho přikázáních; aby ji však poznal, musí neustále ve svém srdci o zákonech Božích uvažovati. — Nedostal jsi snad jako svatý opat povolání pro klášter, avšak nesmíš ani záviděti nešlechetným, že se jim dobře vede a nesmíš toužiti po zpustlé volnosti a nevázanosti hříšníků; jejich štěstí je nesmírně krátké, třebas za ně zaplatili životem své duše!

Introitus. Ps. 36, 30-31.

Os justi meditábitur sapiéntiam, et língua ejus loquétur judícium: lex Dei ejus in corde ipsíus. Allelúja, allelúja. Ps. ib. 1. Noli aemulári in malignántibus: neque zeláveris faciéntes iniquitátem. V. Glória Patri...

Vstup. Ž. 36, 30-31.

Ústa spravedlivého pronášejí moudrost a jazyk jeho mluví, co pravé jest; zákon Boha jeho je v srdci jeho. (Aleluja, aleluja.) Ž. tamt. 1. Nezáviď zlým a nežárli na ty, kdož páší nepravost. V. Sláva Otci i Synu i Duchu...

Oratio

Intercéssio nos, quaesumus, Dómine, beáti N. Abbátis comméndet: ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum nostrum...

Modlitba

Přímluva svatého N., opata, prosíme, Pane, nechť nás doporučí, abychom to, čeho svými zásluhami nejsme schopni, jeho pomocí dosáhli. Skrze Pána našeho Ježíše Krisra...

Léctio libri Sapiéntiae. 45, 1-6.

Čtení z knihy Sirachovcovy. 45.

Svatí opatové byli milí Bohu a svým duchovním synům, které vedli ve spravedlnosti, mírnosti a lásce. Tak moudře řízený klášter stal se postrachem pekla, pomocí pro okolí — štěpnicí

pro Nebe. Klášterní život jest vzorem pro křesťanskou rodinu i pro každého jednotlivce zvláště; neboť je školou pro křesťanskou dokonalost.

Diléctus Deo et homínibus, cujus memória in benedictióne est. Símilem illum fecit in glória Sanctórum, et magnificávit eum in timóre inimicórum et in verbis suis monstra placávit. Glorificávit illum in conspéctu regum, et jussit illi coram pópulo suo, et osténdit illi glóriam suam. In fide et lenitáte ipsíus sanctum fecit illum, et elégit eum ex omni carne. Audívit enim eum, et vocem ipsíus, et indúxit illum in nubem. Et dedit illi coram praecépta, et legem vitae et disciplínae.

Milý Bohu byl i lidem, jehožto památka je v požehnání. Proslavil ho podobně jako Svaté, a velkým učinil ho na postrach nepřátel. Slovy jeho příšerné úkazy zkrotil, slavným učinil ho před králi. Dal mu přikázání pro svůj národ, a svou velebnost mu ukázal. Pro jeho věrnost a tichost si zasvětil jej, vyvolil ho z veškerého lidstva. Dopřál mu slyšet Boha, mluvu jeho, kázal mu též, aby vstoupil do oblaku. Dále — tváří v tvář mu dal přikázání, zákon života a osvícení.

Graduale. Ps. 20, 4-5.

Dómine, praevenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. V. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei longitúdinem diérum in saeculum saeculi.

Stupňový zpěv. Ž. 20.

Pane, se sladkým požehnáním jsi mu přišel vstříc; vložil jsi na hlavu jeho korunu z kamení drahého. V. Života žádal od tebe, i dal jsi mu dlouhé dny na věky věkův.

Allelúja, allelúja. V. Ps. 91, 13. Justus ut palma florébit, sicut cedrus Líbani multiplicábitur. Allelúja.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 91, 13. Spravedlivý jako palma pokvete, jako cedr na Libanu poroste. Aleluja.

Po Devítníku vynechává se Aleluja s následujícím veršem a říká se:

Traktus. Ž. 111, 1-3.
(Str. 41*.)

V čase velikonočním vynechává se Stupňový zpěv a místo něho říká se:

Allelúja, allelúja. ℣. Ps. 91, 13. Justus ut palma florébit, sicut cedrus Líbani multiplicábitur. Allelúja. ℣. Osee 14, 6. Justus germinábit sicut lílium: et florébit in aetérnum ante Dóminum. Allelúja.

Aleluja, aleluja. ℣. Ž. 91, 13. Spravedlivý jako palma pokvete, jako cedr na Libanu poroste. Aleluja. ℣. Oseáš 14, 6. Spravedlivý vypučí jako lilie a pokvete na věky před Pánem. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Matth. c. 19.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 19, 27-29.

Pán Ježíš nemyslí, aby každý skutečně všecko tak opustil jako dnešní Světec, žádá však na nás, abychom lidí a věcí nemilovali pro ně samé, nýbrž pouze ve vztahu k Bohu; jenom takový člověk toto všecko pravdivě opouští. Kdo se naučil milovati všecko jenom ve vztahu k Bohu, ten už zde na zemi poznal, jak jeho blaho z lásky k lidem a věcem jest mnohem větší, než když je miloval bez myšlenky na Boha.

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Jesus autem dixit illis: Amen dico vobis, quod vos, qui secúti estis me, in regeratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suae, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israel. Et omnis, qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam aetérnam possidébit.

Za onoho času Petr řekl Ježíšovi: „Hle, my jsme opustili všecko a následovali jsme tebe; čeho se nám tedy za to dostane?“ Ježíš pak řekl jim: „Amen pravím vám, že vy, kteří jste mne následovali, při znovuzrození, kdy Syn člověka zasedne na slavné stolici své, seděti budete i vy na dvanácti stolicích, soudíce dvanáctero pokolení israelských. A každý, kdo opustí dům neb bratry neb sestry neb otce neb matku neb manželku neb dítky neb pole pro jméno mé, stokrát více vezme a život věčný v dědictví dostane.“

Offertorium. Ps. 20.

Desidérium ánimae ejus tribuísti ei, Dómine, et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Allelúja.

Obětování. Ž. 20, 3 a 4.

Přání srdce jeho jsi mu udělil, Pane, a žádosti rtů jeho jsi mu neodepřel; vložil jsi na hlavu jeho korunu z kamení drahého. Aleluja.

Secreta

Sacris altáribus, Dómine, hóstias superpósitas sanctus N. Abbas, quaesumus, in salútem nobis proveníre depóscat. Per Dóminum nostrum...

Tichá modlitba

Prosíme, Pane, nechť svatý N., opat, vyžádá nám, aby oběti, na svaté oltáře položené, ke spáse nám byly. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Communio. Luc. 12, 42.

Fidélis servus, et prudens, quem constítuit dóminus super famíliam suam: ut det illis in témpore trítici mensúram. Allelúja.

K přijímání. Luk. 12, 42.

Věrný služebník a opatrný, jejž pán ustanovil nad čeledí svou, aby jim dával v čas míru pšenice. Aleluja.

Postcommunio

Prótegat nos, Dómine, cum tui perceptióne sacraménti beátus N. Abbas, pro nobis intercedéndo, ut et conversatiónis ejus experiámur insígnia, et intercessiónis percipiámus suffrágia. Per Dóminum...

Po přijímání

Nechť nás ochraňuje, Pane, s přijetím tvé svátosti svatý N., opat, přimlouvaje se za nás, abychom účinků jeho (vzorného) života okusili a pomoci jeho přímluvy znamenali. Skrze Pána...

I. V den panny-mučednice

Svaté panenství, jež kráčí neposkvrněno cestou životní, jest neohrožené vzhledem k lidem a pokorné vzhledem k Bohu. Kromě lásky k Bohu nemůže Čistotu nic přemoci; třebas na výsost něžná, jest přece úžasně silná!

Introitus. Ps. 118, 46-47.

Loquébar de testimóniis tuis in conspéctu regum, et non confundébar: et meditábar in mandátis tuis, quae diléxi nimis. (Allelúja, allelúja.) Ps. ib. 1.

Vstup. Ž. 118, 46-47.

Mluvila jsem o svědectvích tvých před králi a nebyla jsem zahanbena; a budu rozjímati o přikázáních tvých, která miluji velice. (Aleluja, aleluja.)

Beáti immaculáti in via: qui ámbulant in lege Dómini. V. Glória Patri, et Fílio . . .

Ž. tamt. 1. Blaze těm, kdož kráčejí neposkvrněni, kteří chodí v zákoně Páně. V. Sláva Otci . . .

Oratio

Deus, qui inter cétera poténtiae tuae mirácula, étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti: concéde propítius; ut, qui beátae N. Vírginis et Mártyris tuae natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum . . .

Modlitba

Bože, jenž jsi mezi ostatními zázraky své moci také slabému pohlaví vítězství mučedníků propůjčil, popřej milostivě, abychom svaté N., panny a mučednice tvé, narozeniny slavíce, podle jejího příkladu k tobě spěli. Skrze Pána . .

Léctio

libri Sapiéntiae. 51, 1-8a-12.

Čtení

z knihy Sirachovcovy. 51.

Svatá Panna nemusí se báti úkladů a bolestí, které jí připravuje svět, neboť Bůh stojí po jejím boku a vysvobodí ji ze všech zkoušek. Svět myslel, že ji zničil, když zmučil její tělo, zatím co její duše s radostí spěchá do náruče Boží!

Confitébor tibi, Dómine rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. Confitébor nómini tuo: quóniam adjútor, et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne, a láqueo linguae iníquae, et a lábiis operántium mendácium, et in conspéctu astántium factus es mihi adjútor. Et liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiae nóminis tui a rugiéntibus praeparátis ad escam, de mánibus quaeréntium ánimam meam, et de portis tribulatiónum, quae circumdedérunt me: a pressúra flammae, quae circúmdedit me, et in médio ignis non sum aestuáta: de altitúdine ventris ínferi, et a linqua coinquináta, et a verbo mendácii, a rege iníquo, et a lingua injústa: laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de mánibus géntium, Dómine, Deus noster.

Oslavovati budu tě, Pane, Králi, chválit tě, Boha, Spasitela svého. Oslavovat budu jméno tvoje, že jsi byl pomocník a ochránce můj. Vysvobodils tělo mé ze záhuby, z osidla jazyka nešlechetného, a od rtů těch, kteří páchají lež; proti mým nepřátelům zastal ses mne. Dle množství slitování jména svého zbavils mne dravců řvoucích po kořisti, rukou těch, kdož mi o život ukládali, nesčetných soužení, která mne obklíčila, plamene, který mne vůkol tísnivě dusil, z ohně, kterého já jsem nepodpálila; hlubokých útrop pekla a od jazyka zprzněného, řečí lživých před bezbožným králem, ano, jazyka nespravedlivého. Chváliti bude až do smrti Pána má duše. Neboť vytrhuješ toho, kdo v tebe doufá, a z rukou národů jej vysvobozuješ, Hospodine, Bože náš!

Graduale. Ps. 44, 8.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem. V. Propterea unxit te Deus, Deus tuus, óleo laetítiae.

Allelúja, allelúja. V. Ib. 15 et 16. Adducéntur Regi vírgines post eam, próximae ejus afferéntur tibi in laetítia. Allelúja.

Stupňový zpěv. Ž. 44.

Milovala jsi spravedlnost a nenáviděla jsi nepravosti. V. Proto pomazal tě Bůh, Bůh tvůj, olejem radosti.

Aleluja, aleluja. V. Tamt. 15 a 16. Panny přivádějí se s ní ke Králi, družky její přivádějí se k tobě za jásotu. Aleluja.

Po Devítníku vynechává se Aleluja s následujícím veršem a říká se:

Tractus

Veni, sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus praeparávit in aetérnum: pro cujus amóre sánguinem tuum fudísti. V. Ps. 44, 8. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo laetítiae prae consórtibus tuis. V. ib. 5. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Traktus

Pojď, nevěsto Kristova, vezmi korunu, kterou tobě Pán připravil na věky, pro jehož lásku jsi krev svou vylila. V. Ž. 44, 8. Milovala jsi spravedlnost a nenáviděla jsi nepravosti; proto pomazal tě Bůh, Bůh tvůj, olejem radosti před družkami tvými. V. tamt. 5. Ve spanilosti své a krásе své povstaň, šťastně pokračuj a vládni.

V čase velikonočním vynechává se Stupňový zpěv a místo něho říká se:

Allelúja, allelúja. V. Ps. 44, 15 et 16. Adducéntur Regi vírgines post eam, próximae ejus afferéntur tibi in laetítia. Allelúja. V. ibid. 5. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Allelúja.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 44, 15 a 16. Panny přivádějí se s ní ke Králi, družky její přivádějí se k tobě za jásotu. Aleluja. V. tamt. 5. Ve spanilosti své a kráse své povstaň, šťastně pokračuj a vládni. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Matth. c. 25.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 25, 1, 13.

Bděme jako tato svatá panna a pečujme o to, aby plamen lásky neuhasl v našich srdcích, nýbrž byl stále živen a rozdmýcháván dobrými skutky.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile erit regnum coelórum decem virgínibus: quae accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviam sponso, et sponsae. Quinque autem ex eis erant fátuae, et quinque prudéntes: sed quinque fátuae, accéptis lampádibus, non sumpsérunt óleum secum: prudéntes vero accepérunt óleum in vasis suis cum lampádibus. Moram autem faciénte sponso, dormitavérunt omnes et dormiérunt. Média autem nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. Tunc surrexérunt omnes vírgines illae, et ornavérunt lámpades suas. Fátuae autem sapiéntibus dixérunt: Date nobis de óleo vestro, quia lámpades nostrae exstinguúntur. Respondérunt prudéntes, dicéntes: Ne forte non suffíciat nobis, et vobis, ite pótius ad vendéntes, et émite vobis. Dum autem irent émere, venit sponsus: et quae parátae erant, intravérunt cum eo ad núptias, et clausa est jánua. Novíssime vero véniunt et réliquae vírgines, dicéntes: Dómine, Dómine, áperi nobis. At ille respóndens, ait: Amen dico vobis, néscio vos. Vigiláte ítaque, quia nescítis diem, neque horam.

Za onoho času Pán Ježíš řekl učedníkům svým podobenství toto: „Podobno bude království nebeské desíti pannám, které vzavše lampy své, vyšly naproti ženichovi a nevěstě. Pět z nich bylo pošetilých a pět opatrných; neboť pošetilé vzavše lampy své, nevzaly s sebou oleje, opatrné však vzaly spolu s lampami také olej ve svých nádobách. Když ženich prodléval, zdřímly všecky a usnuly. O půlnoci však nastal křik: ‚Aj, ženich přichází; vyjděte mu naproti.' Tu vstaly všecky panny ty a upravily lampy své. Pošetilé pak řekly opatrným: ‚Dejte nám z oleje svého, neboť naše lampy hasnou.' Opatrné odpověděly řkouce: ‚Nikoli; nedostalo by se nám ani vám; jděte raději ku prodavačům a kupte sobě.' Když pak šly nakoupit, přišel ženich, a ty, které byly pohotově, vešly s ním na svatbu; i uzavřeny jsou dveře. Později přišly také ostatní panny řkouce: ‚Pane, Pane, otevři nám.' Ale on odpověděv řekl: ‚Amen pravím vám, neznám vás.' Bděte tedy, neboť nevíte dne ani hodiny."

Na tomto světě nemáme kdy odpočívat v duchovním životě, neboť ženich naších duší může tu chvíli přijíti a žádati od nás, bychom byli na něho připravení.

Offertorium. Ps. 44.

Afferéntur regi vírgines post eam: próximae ejus afferéntur tibi in laetítia, et exsultatióne: adducéntur in templum Regi Dómino. Allelúja.

Obětování. Ž. 44, 15 a 16.

Panny přivádějí se s ní ke Králi, družky její přivádějí se k tobě za jásotu a radosti; uvádějí se do svatyně Krále Pána. Aleluja.

Secreta

Súscipe, Dómine, múnera, quae in beátae N. Vírginis et Mártyris tuae solemnitáte deférimus: cujus nos confídimus patrocínio liberári. Per Dóminum . . .

Tichá modlitba

Přijmi, Pane, dary, které ti o slavnosti svaté N., panny a mučednice tvé, přinášíme, jejíž ochranou doufáme dojíti spásy. Skrze Pána našeho . . .

Communio. Ps. 118, 78 et 80.

Confundántur supérbi, quia injúste iniquitátem fecérunt in me: ego autem in mandátis tuis exercébor, in tuis justificatiónibus, ut non confúndar. (Allelúja.)

K přijímání. Ž. 118.

Zahanbeni buďtež pyšní, protože neprávem mi křivdili; já pak ve přikázáních tvých cvičím se, ve tvých ustanoveních, abych nebyla zahanbena. (Aleluja.)

Postcommunio

Auxiliéntur nobis, Dómine, sumpta mystéria: et intercedénte beáta N. Vírgine et Mártyre tua, sempitérna fáciant protectióne gaudére. Per Dóminum nostrum...

Po přijímání

Nechť nám jsou nápomocna, Pane, přijatá tajemství a na přímluvu svaté N., panny a mučednice tvé, ať učiní, bychom z ustavičné záštity těšiti se mohli. Skrze Pána...

II. V den panny-mučednice
(Jiná mše)

Všecky svody a všecky pohrůžky světa nedovedou čistou duši odvrátiti od cesty Nevinnosti; ona potírá své nepřátele tím, že se opírá o přikázání Boží. Tak se stane, že jednou uvidí zničeny i ty nejchytřejší plány světa, kdežto plány Boží potrvají na věky. Blahoslaven, kdo neztrácí statků věčných pro zdánlivě třpytné statky pozemské!

Introitus. Ps. 118, 95-96.

Me exspectavérunt peccatóres, ut pérderent me: testimónia tua, Dómine, intelléxi: omnis consummatiónis vidi finem: latum mandátum tuum nimis. (Allelúja, allelúja.) Ps. ib. 1. Beáti inmaculáti in via: qui ámbulant in lege Dómini. ℣. Glória Patri, et Fílio...

Vstup. Ž. 118, 95-96.

Na mne číhali hříšníci, aby mne zahubili; já pak rozkazů tvých jsem šetřila, Pane. Všeliké věci, jakkoliv dokonalé, viděla jsem konec, jenom přikázání tvé přesahuje všecky meze. (Aleluja, aleluja.) Ž. tamt. 1. Blahoslavení, kteří chodí v zákoně Páně. ℣. Sláva Otci...

Oratio

Indulgéntiam nobis, quaesumus, Dómine, beáta N. Virgo et Martyr implóret: quae tibi grata semper éxtitit, et mérito castitátis, et tuae professióne virtútis. Per Dóminum nostrum...

Modlitba

Odpuštění, prosíme, Pane, nechť nám svatá N., panna a mučednice, vyžádá, která tobě vždycky milá byla pro zásluhu čistoty a pro vyznání tvé moci. Skrze Pána...

Léctio libri Sapiéntiae. 51, 13-17.

Čtení z knihy Sirachovcovy. 51.

Panenská mučednice, jejíž svátek dnes slavíme, raduje se na věčnosti, že Bůh vyslyšel její volání o pomoc a vysvobodil ji z drápů hříšníků. Vezměme si příklad z její pevné víry a nepochybujme o pomoci Boží, i když budou nepřátelé sebe více kolem nás zuřiti!

Dómine, Deus meus, exaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meae, et in témpore superbórum sine adjutório. Laudábo nomen tuum assídue, et collaudábo illud in confessióne, et exaudíta est orátio mea. Et liberásti me de perditióne, et eripuísti me de témpore iníquo. Proptérea confitébor, et laudem dicam tibi, Dómine, Deus noster.

Hospodine, Bože můj, ze země vysoko vysílala jsem lkání svá, a smrt aby mne minula, jsem prosila. Vzývala jsem Boha, otce pána mého, aby mne neopouštěl v den mého soužení, a v dobu zpupných, pomoci kdy nebylo. Chválit budu jméno tvé ustavičně, budu je oslavovat vzdávajíc díky, že má prosba byla vyslyšena. Neb jsi mne vysvobodil ze záhuby, vytrhl jsi mne ze zlých časů; proto slavit a chválit budu tebe, Hospodine, Bože náš.

Graduale. Ps. 45, 6.

Adjuvábit eam Deus vultu suo: Deus in médio ejus, non commovébitur. ℣. Ib. 5. Flúminis ímpetus laetíficat civitátem Dei: sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Stupňový zpěv. Ž. 45.

Pomáhá jí Bůh milostivou tváří svou; Bůh jest v ní, nepohne se. ℣. Tamt. 5. Řeky proud obveseluje město Boží: posvětil svůj stánek Nejvyšší.

Allelúja, allelúja. ℣. Haec est virgo sápiens, et una de número prudéntum. Allelúja.

Aleluja, aleluja. ℣. Totoť jest panna moudrá a jedna z počtu opatrných. Aleluja.

Po Devítníku vynechává se Aleluja s následujícím veršem a říká se:

Traktus
(Str. 65*.)

V čase velikonočním vynechává se Stupňový zpěv a místo něho říká se:

Allelúja, allelúja. ℣. Haec est virgo sápiens, et una

Aleluja, aleluja. ℣. Totoť jest panna moudrá a

de número prudéntum. Allelúja. ℣. Sap. 4, 1. O quam pulchra est casta generátio cum claritáte! Allelúja.

jedna z počtu opatrných. Aleluja. ℣. Moudr. 4, 1. O jak krásné je cudné plémě v lesku! Aleluja.

Evangelium

†Sequéntia s. Evangélii secúndum Matth. c. 13.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 13, 44-52.

Úspěchy zloby jsou jen zdánlivé; Bůh netrestá hned hříšníka, neboť je trpělivý a čeká, že se tento polepší, a také proto, že jeho zloby používá k tříbení vyvolených. Přijde však den, kdy každý obdrží odměnu svou. Blaženost a nádhera království nebeského jest věru hodna, abychom za ni vyměnili všecko ostatní.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile est regnum coelórum thesáuro abscóndito in agro: quem qui invénit homo, abscóndit, et prae gaúdio illíus vadit, et vendit univérsa, qaue habet, et emit agrum illum. Iterum símile est regnum coelórum hómini negotiatóri, quaeránti bonas margarítas. Invénta autem una pretiósa margaríta, ábiit, et véndidit ómnia, quae hábuit, et emit eam. Iterum símile est regnum coelórum sagénae missae in mare, et ex omni génere píscium congregánti. Quam cum impléta esset, educéntes, et secus littus sedéntes, elegérunt bonos in vasa, malos autem foras miserunt. Sic erit in consummatióne saeculi: exíbunt Ángeli, et separábunt malos de médio justórum, et mittent eos in camínum ignis; ibi erit fletus, et stridor déntium. Intellexístis haec ómnia? Dicunt ei: Étiam. Ait illis: Ideo omnis scriba doctus in regno coelórum, símilis est hómini patrifamílias, qui profert de thesaúro suo nova et vétera.

Za onoho času Pán Ježíš řekl učedníkům svým podobenství toto: „Podobno jest království nebeské pokladu skrytému v poli, jejž člověk nalezna, zakryje a radostí nad ním jde a prodá všecko, co má, a koupi pole to. Opět podobno jest království nebeské kupci, jenž hledal dobrých perel, a když nalezl jednu perlu drahocennou, odešed prodal všecko, co měl, a koupil ji. Také podobno jest království nebeské síti, která byvši spuštěna do moře, shromažďuje ze všeho rodu ryb, když pak se naplní, vytáhnou ji na břeh a posadíce se vyberou dobré do nádob, špatné však odvrhnou pryč. Tak bude při skonání světa: vyjdou andělé a oddělí zlé od spravedlivých a uvrhnou je do peci ohnivé; tam bude pláč a skřípot zubů. Srozuměli jste všemu tomu?“ Řkou jemu: „Ano“. I dí jim: „Proto každý učitel vyučený v království nebeském podoben jest hospodáři, který vynáší ze své zásoby věci nové i staré.“

Offertorium. Ps. 44, 3.

Diffúsa est grátia in lábiis tuis: proptérea benedíxit te Deus in aetérnum, et in saeculum saeculi. (Allelúja.)

Obětování. Ž. 44, 3.

Rozlita jest milost na rtech tvých, proto požehnal ti Bůh na věky a na věky věkův. (Aleluja.)

Secreta

Hóstias tibi, Dómine, beátae N. Vírginis et Mártyris tuae dicátas méritis, benígnus assúme: et ad perpétuum nobis tríbue provenire subsídium. Per Dóminum nostrum . . .

Tichá modlitba

Dary, které tobě, Pane, zásluhami svaté N., panny a mučednice tvé, zasvěceny jsou, dobrotivě přijmi a dej, aby ustavičnou nám prospívaly pomocí. Skrze Pána našeho . . .

Communio

Ps. 118, 121, 122 et 128.

Feci judícium et justítiam, Dómine, non calumniéntur mihi supérbi: ad ómnia mandáta tua dirigébar, omnem viam iniquitátis ódio hábui. (Allelúja.)

K přijímání

Ž. 118, 121, 122 a 128.

Činila jsem, co pravé a spravedlivé jest, Pane, nechť mi neutrhují pyšní. Podle všech přikázání tvých jsem se řídila, všeliké cesty nepravosti jsem nenáviděla. (Aleluja.)

Postcommunio

Divíni múneris largitáte satiáti, quaesumus, Dómine, Deus noster: ut, intercedénte beáta N. Vírgine et Mártyre tua, in ejus

Po přijímání

Božského daru štědrostí nasyceni, prosíme, Pane, Bože náš, abychom na přímluvu svaté N., panny a mučednice tvé, v jeho

semper participatióne vivámus. Per Dóminum... Skrze Pána našeho ...

účasti stále žíti mohli.

Jiné Evangelium: Mat. 19, 3-12 (sv. Agathy, 5. února).

V den několika panen-mučednic

Říká se všecko jako ve mši v den Panny-mučednice (str. 68*), vyjma následující modlitby a Epištolu 1. Kor. 7, 25-34, která se čte ze mše Vultum tuum v den Panny (str. 78*.)

Oratio

Da nobis, quaesumus, Dómine, Deus noster, sanctárum Vírginum et Mártyrum tuárum N. et N. palmas incessábili devotióne venerári: ut, quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum nostrum...

Modlitba

Dej nám, prosíme, Pane, Bože náš, vítězné palmy panen a mučednic tvých N. a N. ustavičnou zbožností uctívati, abychom ty, kterých nedovedeme hodně oslavovati, alespoň pokornými uctívali službami. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého ...

Secreta

Inténde, quaesumus, Dómine, múnera altáribus tuis pro sanctárum Vírginum et Mártyrum tuárum N. et N. festivitáte propósita: ut, sicut per haec beáta mystéria illis glóriam contulísti: ita nobis indulgéntiam largiáris. Per Dóminum nostrum...

Tichá modlitba

Shlédni, prosíme, Pane, na dary položené na oltáře tvé k slavnosti panen a mučednic tvých N. a N., abys, jako jsi jim skrze tato blahá tajemství slávu udělil, tak nám odpuštění daroval štědře. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého ...

Postcommunio

Praesta nobis, quaesumus, Dómine, intercedéntibus sanctis Vírgínibus et Mártyribus tuis N. et N.: ut, quod ore contingimus, pura mente capiámus. Per Dóminum nostrum ...

Po přijímání

Uděl nám, prosíme, Pane, na přímluvu svatých panen a mučednic tvých N. a N., abychom, čeho se ústy dotýkáme, to čistou přijímali myslí. Skrze Pána našeho ...

I. V den panny, která nebyla mučednicí

Skutečnou pannou může býti pouze bytost, jež miluje spravedlnost; která jest spravedlivá k Bohu, k sobě a bližnímu, což jinými slovy znamená — plniti ve všem velkém i malém vůli Boží. Taková spravedlnost nenávidí veškeré nepravosti, jež zkracuje práva Boží. Jaká síla jest tedy ukryta v pravé panenskosti! Taková světice je dojemně něžná, ale při tom hrdinsky silná. Naučme se všichni této silné něžnosti!

Introitus. Ps. 44, 8.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: propterea unxit te Deus, Deus tuus, óleo laetítiae prae consórtibus tuis. (Allelúja, allelúja.) Ps. ib. 2. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea Regi. V. Glória Patri, et Fílio ...

Vstup. Ž. 44, 8.

Milovala jsi spravedlnost a nenáviděla jsi nepravosti, proto pomazal tě Bůh, Bůh tvůj rozkošným olejem, vyvoliv tě z družek tvých. (Aleluja, aleluja.) Ž. tamt. 2. Srdce moje kypí slovem blahým, věnuji své dílo Králi. V. Sláva Otci ...

Oratio

Exaúdi nos, Deus, salutáris noster: ut, sicut de beátae N. Vírginis tuae festivitáte gaudémus; ita piae devotiónis erudiámur affféctu. Per Dóminum nostrum Jesum Christum...

Modlitba

Vyslyš nás, Bože, spasiteli náš, abychom, jako se radujeme ze slavnosti svaté N., panny tvé, tak zušlechťováni byli citem zbožnosti vroucí. Skrze Pána našeho ...

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Corínthios 2. c. 10, 17-18 et 11, 1-2.

Čtení

z druhého listu sv. Pavla Apoštola ke Korintským 10, 17-18 a 11, 1-2.

Pravá ctnost, tedy i panenskost, není možna bez milosti Boha; v Něm se může každý chlubiti z té duševní krásy, kterou získal, neboť taková chlouba je vzdávání díků Bohu. — Kristus je žárlivý ochránce své panenské nevěsty.

Fratres. Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est; sed quem Deus comméndat. Útinam sustinerétis

Bratři, kdo se chlubí, v Pánu se chlub, neboť ne ten jest osvědčen, kdo sám se chválí, nýbrž ten, koho Bůh chválí. Kéž snesete ode mne trochu ne-

módicum quid insipiéntiae meae, sed et supportáte me: aemulor enim vos Dei aemulatióne. Despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

moudrosti mé, ano sneste to ode mne. Neboť já horlím o vás horlivostí Boží; vždyť jsem vás zasnoubil muži jednomu, Kristu, abych mu vás představil jako pannu čistou.

Graduale. Ps. 44, 5.

Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Allelúja, allelúja. ℣. Ps. ib. 15-16. Adducéntur Regi vírgines post eam: próximae ejus afferéntur tibi in laetítia. Allelúja.

Stupňový zpěv Ž. 44.

Ve spanilosti své a kráse své povstaň, šťastně pokračuj a vládni. ℣. Pro pravdu, mírnost a spravedlnost; i nechť naučí tě pravice tvá činům podivuhodným.

Aleluja, aleluja. ℣. Ž. tamt. 15-16. Přivedeny budou za ní Králi panny, družky její uvedou se k tobě. Aleluja.

Po Devítníku vynechává se Aleluja s následujícím veršem a říká se:

Tractus. Ps. 44, 11 et 12.

Audi fília, et vide, et inclína aurem tuam: quia concupívit Rex spéciem tuam. ℣. ib. 13 et 10. Vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis: fíliae regum in honóre tuo. ℣. ib. 15-16. Adducéntur Regi vírgines post eam: próximae ejus afferéntur tibi. ℣. Afferéntur in laetítia, et exsultatióne: adducéntur in templum Regis.

Traktus. Ž. 44, 11 a 12.

Slyš, dcero, a viz a nakloň ucha svého, neboť Král zatoužil po kráse tvé. ℣. tamt. 13 a 10. Všechna bohatá knížata lidu kořit se budou před tváří tvou; dcery královské budou tvořiti tvůj čestný průvod. ℣. tamt. 15-16. Za ní uvedeny budou ke Králi panny; družky její přivedeny budou k tobě. ℣. Přivedeny budou s radostí a jásotem; uvedeny budou do paláce Krále.

V čase velikonočním vynechává se Stupňový zpěv a místo něho říká se:

Allelúja, allelúja. ℣. Ps. 44, 15 et 16. Adducéntur Regi vírgines post eam: próximae ejus afferéntur tibi in laetítia. Allelúja. ℣. ib. 5. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Allelúja.

Aleluja, aleluja. ℣. Ž. 44, 15 a 16. Za ní uvedeny budou ke Králi panny; družky její přivedeny budou k tobě s radostí. Aleluja. ℣. tamt. 5. Ve spanilosti své a kráse své povstaň, šťastně pokračuj a vládni. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Matth. c. 25.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 25, 1-13.

Kdo chce zůstati čistý a panenský, musí býti neustále na stráži a nesmí si hověti v duchovním životě. Nevíme dne ani hodiny, kdy Ženich našich duší se ukáže; nenechme se tedy překvapiti nepřipraveni a držme v rukou rozsvícenou lampu své lásky, jako ji držela i panna, jejíž svátek dnes slavíme!

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile erit regnum coelórum decem vírgínibus: quae accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviam sponso, et sponsae. Quinque autem ex eis erant fátuae, et quinque prudéntes: sed quinque fátuae, accéptis lampádibus, non sumpsérunt óleum secum: prudéntes vero accepérunt óleum in vasis suis cum lampádibus. Moram autem faciénte sponso, dormitavérunt omnes et dormiérunt. Média autem nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. Tunc surrexérunt omnes vírgines illae, et ornavérunt lámpades suas. Fá-

Za onoho času Pán Ježíš řekl učedníkům svým podobenství toto: „Podobno bude království nebeské desíti pannám, které vzavše lampy své, vyšly naproti ženichovi a nevěstě. Pět z nich bylo pošetilých a pět opatrných; neboť pošetilé vzavše lampy své, nevzaly s sebou oleje, opatrné však vzaly spolu s lampami také olej ve svých nádobách. Když ženich prodléval, zdřímly všecky a usnuly. O půl noci však nastal křik: ‚Aj, ženich přichází; vyjděte mu naproti.' Tu vstaly všecky panny ty a upravily lampy své. Pošetilé pak řekly opatrným: ‚Dejte nám z oleje svého, neboť naše

tuae autem sapiéntibus dixérunt: Date nobis de óleo vestro, quia lámpades nostrae exstinguúntur. Respondérunt prudéntes, dicéntes: Ne forte non sufficiat nobis, et vobis, ite pótius ad vendéntes, et émite vobis. Dum autem irent émere, venit sponsus: et quae parátae erant, intravérunt cum eo ad núptias, et clausa est jánua. Novíssime vero véniunt et réliquae vírgines, dicéntes: Dómine, Dómine, áperi nobis. At ille respóndens, ait: Amen dico vobis, néscio vos. Vigiláte ítaque, quia nescítis diem, neque horam.

lampy hasnou.' Opatrné odpověděly řkouce: ‚Nikoli; nedostalo by se nám ani vám; jděte raději ku prodavačům a kupte sobě.' Když pak šly nakoupit, přišel ženich a ty, které byly pohotově, vešly s ním na svatbu; i uzavřeny jsou dveře. Později přišly také ostatní panny řkouce: ‚Pane, Pane, otevři nám.' Ale on odpověděv řekl: ‚Amen pravím vám, neznám vás.' Bděte tedy, neboť nevíte dne ani hodiny."

Jak si asi musí klnouti zavržení hříšníci, když vědí, že trochou opatrnosti a bdělosti mohli získati všecko, co na věky ztratili!

Offertorium. Ps. 44, 10.

Filiae regum in honóre tuo, ástitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. Allelúja.

Obětování. Ž. 44, 10.

Dcery královské jsou v čestném průvodě tvém. Po pravici tvé stanula královna ve zlatohávu, zahalena v pestrou nádheru. Aleluja.

Secreta

Accépta tibi sit, Dómine, sacrátae plebis oblátio, pro tuórum honóre Sanctórum: quorum se méritis de tribulatióne percepísse cognóscit auxílium. Per Dóminum nostrum..

Tichá modlitba

Příjemná budiž tobě, Pane, oběť, kterou ku poctě Svatých tvých přináší posvěcený lid, jenž poznává, že pro jejich zásluhy dostalo se mu pomoci v soužení. Skrze Pána ...

Communio. Matth. 25, 4-6.

Quinque prudéntes vírgines accepérunt óleum in

K přijímání. Mat. 25.

Pět opatrných panen vzalo s lampami také olej

vasis suis cum lampádibus: média autem nocte clamor factus est: ecce sponsus venit, exíte óbviam Christo Dómino. Allejúja.

ve svých nádobách. O půlnoci pak nastal křik: „Aj, Ženich přichází, vyjděte naproti Kristu Pánu!" Aleluja.

Postcommunio

Satiásti, Dómine, famíliam tuam munéribus sacris: ejus, quaesumus, semper interventióne nos réfove, cujus solémnia celebrámus. Per Dóminum.

Po přijímání

Nasytil jsi, Pane, svou rodinu svatými dary; prosíme, občerstvuj nás stále na přímluvu té, jejíž konáme slavnost. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

II. V den panny, která nebyla mučednicí (Jiná mše)

Bytost, která je panenská duší i tělem, může o sobě tvrditi, že věnovala své myšlenky, svá slova a své skutky Králi, neboť jenom touto oddaností nabyla takové oslňující čistoty a nevinnosti. Před takovou světicí kolí se celé nebe, všichni svatí a světice, tito jediní boháči mezi lidmi. Kéž by nás radost z její slavnosti povznesla také do čistých výšin!

Introitus. Ps. 44, 13 et 15-16.

Vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis: adducéntur Regi vírgines post eam: próximae ejus adducéntur tibi in laetítia, et exsultatióne. (Allelúja, allelúja.) Ps. ib. 2. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea Regi. V. Glória Patri ...

Vstup. Ž. 44, 13 a 15-16.

Před tváří tvou kořiti se budou všechna bohatá knížata lidu; za ní uvedeny budou ke Králi panny, družky její přivedeny budou k tobě s radostí a jásotem. (Aleluja, aleluja.) Ž. tamt. 2. Srdce moje kypí slovem blahým, věnuji své dílo Králi. V. Sláva Otci...

Oratio

Exaúdi nos, Deus, salutáris noster: ut sicut de beátae N. Vírginis tuae festivitáte gaudémus; ita piae devotiónis erudiámur affectu. Per Dóminum nostrum Jesum Christum...

Modlitba

Vyslyš nás, Bože, spasiteli náš, abychom, jako se radujeme ze slavnosti svaté N., panny tvé, tak zušlechťováni byli citem zbožnosti vroucí. Skrze Pána našeho...

Léctio
Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Corínthios. 1. c. 7.

Čtení
z prvního listu sv. Pavla ke Korintským. 7, 25-34.

Jak dobře se na každou svatou Pannu hodí slova svatého Pavla ke konci dnešní Epištoly: „Žena nevdaná, panna, myslí na věci Páně, aby byla svatá tělem i duchem v Kristu Ježíši, Pánu našem!“

Fratres. De virgínibus praecéptum Dómini non hábeo: consílium autem do, tamquam misericórdiam consecútus a Dómino, ut sim fidélis. Exístimo ergo hoc bonum esse propter instántem necessitátem, quóniam bonum est hómini sic esse. Alligátus es uxóri? noli quaerere solutiónem. Solútus es ab uxóre? noli quaerere uxórem. Si autem accéperis uxórem, non peccásti. Et si núpserit virgo, non peccávit: tribulatiónem tamen carnis habébunt hujúsmodi. Ego autem vobis parco. Hoc ítaque dico, fratres: Tempus breve est: réliquum est, ut et qui habent uxóres, tamquam non habéntes sint: et qui flent, tamquam non flentes: et qui gaudent, tamquam non gaudéntes: et qui emunt, tamquam non possidéntes: et qui utúntur hoc mundo, tamquam non utántur: praeterit enim figúra hujus mundi. Volo autem vos sine solicitúdine esse. Qui sine uxóre est, solícitus est, quae Dómini sunt, quómodo pláceat Deo. Qui autem cum uxóre est, solícitus est quae sunt mundi, quómodo pláceat uxóri, et divísus est. Et múlier innúpta, et virgo, cógitat quae Dómini sunt; ut sit sancta córpore et spíritu: in Christo Jesu, Dómino nostro.

Bratři, v příčině panen nemám příkazu Páně, ale radu dávám jako takový, jenž jsem došel milosrdenství od Pána, abych byl věrným rádcem. Myslím tedy, že jest dobré pro přítomnou potřebu, ano že jest dobré člověku tak býti. Jsi-liž vázán k manželce? Nehledej rozvazu. Prost-li jsi manželky? Nehledej manželky. Oženíš-li se však, nezhřešíš, a vdá-li se panna, nezhřeší; avšak útrapy tělesné budou míti lidé takoví; já pak vás šetřím. Pravím však toto: Bratři, čas jest krátký; zbývá, aby také ti, kteří mají manželky, byli tak, jako by jich neměli, a ti, kteří pláčí, jako by neplakali, a kteří se radují, jako by se neradovali, a kteří kupují, jako by v držení nebyli, a kteří užívají toho světa, jako by neužívali; neboť tvárnost světa toho pomíjí. Přeji si však, abyste byli bez starosti. Kdo není ženat, stará se o věci Páně, kterak by se zalíbil Pánu. Kdo však se oženil, stará se o věci světské, kterak by se zalíbil ženě, a jest rozdělen. A žena nevdaná, totiž panna, myslí na věci Páně, aby byla svatá tělem i duchem v Kristu Ježíši, Pánu našem.

Graduale. Ps. 44, 12.

Concupívit Rex decórem tuum, quóniam ipse est Dóminus, Deus tuus. ℣. ibid. 11. Audi fília, et vide, et inclína aurem tuam.

Allelúja, allelúja. ℣. Haec est virgo sápiens, et una de número prudéntum. Allelúja.

Stupňový zpěv. Ž. 44.

Zatoužil Král po spanilosti tvé, vždyť jest Pánem, Bohem tvým. ℣. tamt. 11. Slyš, dcero, a viz, a nakloň ucha svého.

Aleluja, aleluja. ℣. Totoť jest Panna moudrá a z počtu opatrných. Aleluja.

Po Devítníku vynechává se Aleluja s veršem a říká se:

Tractus. Ps. 44, 12.

Quia concupívit Rex spéciem tuam. ℣. Ps. ib. 13 et 10. Vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis: fíliae regum in honóre tuo. ℣. ib. 15-16. Adducéntur Regi vírgines post eam: próximae ejus afferéntur tibi. ℣. Afferéntur in laetítia, et exsultatióne: adducéntur in templum Regis.

Traktus. Ž. 44, 12.

Jelikož Král zatoužil po spanilosti tvé. ℣. Ž. tamt. 13 a 10. Před tváří tvou kořiti se budou všechna bohatá knížata lidu; dcery královské budou tvořiti tvůj čestný průvod. ℣. tamt. 15-16. Za ní uvedeny budou ke Králi panny, družky její přivedeny budou k tobě. ℣. Přivedeny budou s radostí a jásotem; uvedeny budou do paláce Krále.

V čase velikonočním vynechává se Stupňový zpěv a místo něho říká se:

Allelúja, allelúja. ℣. Haec est virgo sápiens, et una de número prudéntum. Allelúja.

Aleluja, aleluja. ℣. Totoť jest Panna moudrá a jedna z počtu opatrných.

lelúja. V. Sap. 4, 1. O quam pulchra est casta generátio cum claritáte! Allelúja.

Aleluja. V. Moudr. 4, 1. O, jak krásné je cudné plémě v lesku ctnosti. Aleluja.

Evangelium

†Sequéntia s. Evangélii secúndum Matth. c. 13.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 13, 44-52.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile est regnum coelórum thesaúro abscóndito in agro, guem qui invénit homo, abscóndit, et prae gaúdio illíus vadit, et vendit univérsa, quae habet, et emit agrum illum. Iterum símile est regnum coelórum hómini negotiatóri, quarénti bonas margarítas. Invénta autem una pretiósa margaríta, ábiit, et véndidit ómnia, quae hábuit, et emit eam. Iterum símile est regnum coelórum sagénae missae in mare, et ex omni génere píscium congregánti. Quam, cum impléta esset, educéntes, et secus litus sedéntes, elegérunt bonos in vasa, malos autem foras miserunt. Sic erit in consummatióne saeculi: exíbunt Ángeli, et separábunt malos de médio justórum, et mittent eos in camínum ignis: ibi erit fletus, et stridor déntium. Intellexístis haec ómnia? Dicunt ei: Étiam. Ait illis: Ideo omnis scriba doctus in regno coelórum, símilis est hómini patrifamílias, qui profert de thesaúro suo nova et vétera.

Za onoho času Pán Ježíš řekl učedníkům svým podobenství toto: „Podobno jest království nebeské pokladu skrytému v poli, jejž člověk nalezna, zakryje a radostí nad ním jde a prodá všecko, co má, a koupí pole to. Opět podobno jest království nebeské kupci, jenž hledal dobrých perel, a když nalezl jednu perlu drahocennou, odešed prodal všecko, co měl, a koupil ji. Také podobno jest království nebeské síti, která byvši spuštěna do moře, shromažďuje ze všeho rodu ryb, když pak se naplní, vytáhnou ji na břeh a posadíce se vyberou dobré do nádob, špatné však odvrhnou pryč. Tak bude při skonání světa: vyjdou andělé a oddělí zlé od spravedlivých a uvrhnou je do peci ohnivé; tam bude pláč a skřípot zubů. Srozuměli jste všemu tomu?“ Řkou jemu: „Ano.“ I dí jim: „Proto každý učitel vyučený v království nebeském podoben jest hospodáři, který vynáší ze své zásoby věci nové i staré.“

Nebo Evangelium (Mat. 25, 1-13): ze mše Dilexisti (str. 75*).

Offertorium. Ps. 44.

Afferéntur Regi vírgines post eam: próximae ejus afferéntur tibi in laetítia, et exsultatióne: adducéntur in templum Regi Dómino. Allelúja.

Obětování. Ž. 44, 15-16.

Za ní uvedeny budou ke Králi panny; družky její přivedeny budou k tobě s radostí a jásotem, uvedeny budou do paláce Krále, Pána. Aleluja.

Secreta

Accépta tibi sit, Dómine, sacrátae plebis oblátio, pro tuórum honóre Sanctórum: quorum se méritis de tribulatióne percepísse cognóscit auxílium. Per Dóminum . . .

Tichá modlitba

Příjemná budiž tobě, Pane, oběť, kterou ku poctě Svatých tvých přináší posvěcený lid, jenž poznává, že pro jejich zásluhy dostalo se mu pomoci v soužení. Skrze Pána . . .

Communio. Matth. 13, 45-46.

Símile est regnum coelórum hómini negotiatóri, quaerénti bonas margarítas: invénta autem una pretiósa margaríta, dedit ómnia sua, et comparávit eam. Allelúja.

K přijímání. Mat. 13

Podobno jest království nebeské člověku kupci, hledajícímu dobrých perel; a když nalezl jednu perlu drahocennou, dal všecko, co měl, a koupil ji. Aleluja.

Postcommunio

Satiásti, Dómine, famíliam tuam munéribus sacris: ejus, quaesumus, semper interventióne nos réfove, cujus solémnia celebrámus. Per Dóminum . .

Po přijímání

Nasytil jsi, Pane, svou rodinu svatými dary; prosíme, občerstvuj nás stále na přímluvu té, jejíž konáme slavnost. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

V den svaté ženy-mučednice

Marně satan a jeho lidští následovníci pokoušejí se ztopiti v bahnu hříchu, v němž sami vězí, duši, ve které byl rozkřesán oheň lásky k Bohu. Třebas snad kdysi zdála se jim věnovati sluchu a dopustila, aby ji poskvrnila jejich špína, teď však strávil oheň její lásky každý nádech hříchu a ona nad sníh bělejší odpočívá v náručí Boží.

Introitus. Ps. 118, 95-96.

Me exspectavérunt peccatóres, ut pérderent me: testimónia tua, Dómine, intelléxi: omnis consummatiónis vidi finem: latum mandátum tuum nimis. Allelúja, allelúja. Ps. ib. 1. Beáti immaculáti in via, qui ámbulant in lege Dómini. ℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto, sicut erat in princípio....

Vstup. Ž. 118, 95-96.

Na mne číhali hříšníci, aby mne zahubili; já pak rozkazů tvých šetřila, Pane. Všeliké věci, jakkoliv dokonalé, viděla jsem konec, jenom přikázání tvé přesahuje všecky meze. Aleluja, aleluja. Ž. tamt. 1. Blahoslavení, kteří bez poskvrnění kráčejí, kteří chodí v zákoně Páně. ℣. Sláva Otci ...

Oratio

Deus, qui inter cétera poténtiae tuae mirácula, étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti: concéde propítius; ut, qui beátae N. Mártyris tuae natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum nostrum..

Modlitba

Bože, jenž jsi mezi ostatními zázraky své moci také slabému pohlaví vítězství mučednictví propůjčil, popřej milostivě, abychom svaté N., mučednice tvé, narozeniny slavíce, podle jejího příkladu k tobě spěli. Skrze Pána ...

Čtení ze mše Loquebar na str. 64*.

Graduale. Ps. 44, 8.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem. ℣. Propterea unxit te Deus, Deus tuus, óleo laetítiae.

Stupňový zpěv. 44, 8.

Milovala jsi spravedlnost a nenáviděla jsi nepravosti. ℣. Proto pomazal tě Bůh, Bůh tvůj, olejem radosti.

Allelúja, allelúja. ℣. ib. 5. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Allelúja.

Aleluja, aleluja. ℣. tamt. 5. Ve spanilosti své a kráse své povstaň, šťastně pokračuj a vládni. Aleluja.

Po Devítníku vynechává se Aleluja s následujícím veršem a říká se:

Tractus

Veni, sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus praeparávit in aetérnum: pro cujus amóre sánguinem tuum fudísti. ℣. Ps. 44, 8. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo laetítiae prae consórtibus tuis. ℣. ib. 5. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Tractus

Pojď, nevěsto Kristova, vezmi korunu, kterou tobě Pán připravil na věky, pro jehož lásku jsi krev svou vylila. ℣. Ž. 44, 8. Milovala jsi spravedlnost a nenáviděla jsi nepravosti; proto pomazal tě Bůh, Bůh tvůj, olejem radosti před družkami tvými. ℣. tamt. 5. Ve spanilosti své a kráse své povstaň, šťastně pokračuj a vládni.

V čase velikonočním vynechává se Stupňový zpěv a místo něho říká se:

Allelúja, allelúja. ℣. ib. 44, 5. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Allelúja. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. Allelúja.

Aleluja, aleluja. ℣. tamt. 44, 5. Ve spanilosti své a kráse své povstaň, šťastně pokračuj a vládni. Aleluja. ℣. Pro pravdu, mírnost a spravedlnost; i nechť naučí tě pravice tvá činům podivuhodným. Aleluja.

Evangelium Mat. 13, 44-52 ze mše Vultum tuum na str. 80*.

Offertorium. Ps. 44, 3.

Diffúsa est grátia in lábiis tuis: proptérea benedíxit te Deus in aetérnum, et in saeculum saeculi. (Allelúja.)

Obětování. Ž. 44, 3.

Rozlita jest milost na rtech tvých, proto požehnal ti Bůh na věky a na věky věkův. (Aleluja.)

Secreta

Súscipe, Dómine, múnera, quae in beátae N.

Tichá modlitba

Přijmi, Pane, dary, které ti o slavnosti svaté N., mu-

Mártyris tuae solemnitáte deférimus: cujus nos confídimus patrocínio liberári. Per Dóminum nostrum...

čednice tvé, přinášíme, jejíž ochranou doufáme dojíti spásy. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Communio Ps. 118, 161-162.

K přijímání. Ž. 118.

Príncipes persecúti sunt me gratis, et a verbis tuis formidávit cor meum: laetábor ego super elóquia tua, quasi qui invénit spólia multa.

Knížata pronásledovala mne bez příčiny, avšak jenom slov tvých bálo se srdce mé; já radovati se budu z řečí tvých jako ten, kdo našel hojnou kořist.

Postcommunio

Auxiliéntur nobis, Dómine, sumpta mystéria: et, intercedénte beáta N. Mártyre tua, sempitérna fáciant protectióne gaudére. Per Dóminum nostrum Jesum Christum...

Po přijímání

Nechť nám jsou nápomocna, Pane, přijatá tajemství a na přímluvu svaté N., mučednice tvé, ať učiní, bychom z ustavičné záštity těšiti se mohli. Skrze Pána našeho...

V den několika svatých žen-mučednic

Všecko jako v předešlé mši (str. 82*), vyjma následující modlitby:

Oratio

Da nobis, quaesumus, Dómine, Deus noster, sanctárum Mártyrum tuárum N. et N. palmas incessábili devotióne venerári: ut, quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum nostrum...

Modlitba

Dej nám, prosíme, Pane, Bože náš, vítězné palmy mučednic svých N. a N. ustavičnou zbožností uctívati, abychom ty, kterých nedovedeme hodně oslavovati, alespoň pokornými uctívali službami. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

Secreta

Inténde, quaesumus, Dómine, múnera altáribus tuis pro sanctárum Mártyrum tuárum N. et N. festivitáte propósita: ut, sicut per haec beáta mystéria illis glóriam contulísti; ita nobis indulgéntiam largiáris. Per Dóminum...

Tichá modlitba

Shlédni, prosíme, Pane, na dary položené na oltáře tvé k slavnosti mučednic tvých N. a N., abys, jako jsi jim skrze tato blahá tajemství slávu udělil, tak nám odpuštění daroval štědře. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Postcommunio

Praesta nobis, quaesumus, Dómine, intercedéntibus sanctis Mártyribus tuis: ut, quod ore contíngimus, pura mente capiámus. Per Dóminum...

Po přijímání

Uděl nám, prosíme, Pane, na přímluvu svatých mučednic tvých N. a N., abychom, čeho se ústy dotýkáme, to čistou přijímali myslí. Skrze Pána..

V den svaté ženy, která nebyla mučednicí

Bázeň Boží a čistota srdce jsou znaky svaté a krásné ženy. Pevná, vroucí víra a osvědčená pokora jsou její silou.

Introitus. Ps. 118, 75, 120.

Vstup. Ž. 118, 75 a 120.

Cognóvi, Dómine, quia aequitas judícia tua, et in veritáte tua humiliásti me: confíge timóre tuo carnes meas, a mandátis tuis tímui. (Allelúja, allelúja.) Ps. ib. 1. Beáti immaculáti in via: qui ámbulant in lege Dómini. ℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto, sicut erat...

Poznala jsem, že jsou spravedliví soudové tvoji a že jsi mne věrností svou pokořil. Protkni tělo mé bázní před tebou; soudů tvých se bojím. (Aleluja, aleluja.) Ž. tamt. 1. Blahoslavení bezúhonní na cestě životní, kteří kráčejí podle zákona Páně. ℣. Sláva Otci...

Oratio

Exaúdi nos, Deus, salutáris noster: ut, sicut de beátae N. festivitáte gaudémus; ita piae devotiónis erudiámur affféctu. Per Dóminum nostrum...

Modlitba

Vyslyš nás, Bože, Spasiteli náš, abychom, jako se radujeme ze slavnosti svaté N., tak zušlechťováni byli citem zbožnosti vroucí. Skrze Pána...

Léctio libri Sapiéntiae. 31, 10-31.

Čtení z knihy Přísloví, 31, 10-31.

Mulíerem fortem quis invéniet? Procul, et de últi-

Zdatnou ženu kdo nalezne? Nad skvosty zda-

mis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit. Reddet ei bonum, et non malum, ómnibus diébus vitae suae. Quaesívit lanam, et linum, et operáta est consílio mánuum suárum. Facta est quasi navis institóris, de longe portans panem suum. Et de nocte surréxit, dedítque praedam domésticis suis, et cibária ancíllis suis. Considerávit agrum, et emit eum: de fructu mánuum suárum plantávit víneam. Accínxit fortitúdine lumbos suos, et roborávit bráchium suum. Gustávit, et vidit, quia bona est negotiátio ejus: non exstinguétur in nocte lucérna ejus. Manum suam misit ad fórtia, et dígiti ejus apprehendérunt fusum. Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad paúperem. Non timébit dómui suae a frigóribus nivis: omnes enim domestici ejus vestíti sunt duplícibus. Stragulátam vestem fecit sibi: byssus, et púrpura induméntum ejus. Nóbilis in portis vir ejus, quando séderit cum senatóribus terrae. Síndonem fecit, et véndidit, et cíngulum trádidit Chananaeo. Fortitúdo, et decor induméntum ejus, et ridébit in die novíssimo. Os

leka cenu má. Manžel na ni spoléhá, o zisk nemá nouze. Prospěch mu činí, ne škodu v každý den života svého. Pečuje o len a vlnu, pracuje radostnou rukou. Jest jak obchodní koráb, z dálky jenž dováží chleba. Když ještě noc je, vstává, rozdává stravu své rodině, služebným svým jídlo. Na pole myslí, a — koupí je; z výtěžku rukou svých vinaří. Ovíjí silou svá bedra, uplatňuje své ráme. Vidí, že sladký je zisk její, nehasne v noci jí světlo. Ruce své na kužel klade, prsty pak třímají vřeteno. Ruku svou otvírá nuznému, dlaně své vztahuje k chuďasu. Sněhu se pro svůj dům nebojí, jeť všecek oblečen dvojmo. Koberce hotoví sobě, kment a purpur šat její. Vážen je ve branách muž její, když sedí s předními kraje. Vyrábí, prodává plátno, pásy dodává kupci. Vliv a čest její roucho jest, s úsměvem v budoucno patří. Ústa svá otvírá v moudrosti, učení vlídné má na rtech. Pátrá, co v domě se děje, chleba bez práce není. Rostou jí děti a ctí ji; roste i muž její a chválí ji: „Mnoho žen vedlo si zdatně, tys je však předstihla všecky!“

suum apériut sapiéntiae, et lex cleméntiae in lingua ejus. Considerávit sémitas domus suae, et panem otiósa non comédit. Surrexérunt fílii ejus, et beatíssimam praedicavérunt: vir ejus, et laudávit eam. Multae fíliae congregavérunt divítias: tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: múlier timens Dóminum, ipsa laudábitur. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

Klamavá, prchavá krása jest; která se bojí Pána, té ženě přísluší chvála! Dejte jí ze zisku rukou jejích, skutky její ať slaví ji ve branách!

Duch Svatý v dnešním Čtení maluje obraz dokonalé ženy, moudré, pečlivé a starostlivé hospodyně, soucitné přítelkyně chudých, vzorné matky a něžné manželky. Její všecka zdatnost tkví v bázni Boží. — Nikdo dosud nevylíčil lépe dokonalou ženu, nežli v této Epištole Duch Svatý. Takové ženy může vychovat jenom katolické náboženství.

Graduale. Ps. 44, 3.

Diffúsa est grátia in lábiis tuis: proptérea benedíxit te Deus in aetérnum. ℣. ib. 5. Propter veritátem, et justítiam: et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Allelúja, allelúja. ℣. 5. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, prósper e procéde, et regna. Allelúja.

Stupňový zpěv. Ž. 44.

Rozlita jest milost na rtech tvých, proto požehnal ti Bůh na věky. ℣. tamt. 5. Pro pravdu, mírnost a spravedlnost; i nechť naučí tě pravice tvá činům podivuhodným.

Aleluja, aleluja. ℣. 5. Ve spanilosti své a kráse své povstaň, šťastně pokračuj a vládni. Aleluja.

Po Devítníku vynechává se Aleluja s veršem a říká se:

Tractus

Veni, sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus praeparávit in aetérnum. ℣. Ps. 44, 8. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo laetítiae prae consór-

Traktus

Pojď, nevěsto Kristova, vezmi korunu, kterou tobě Pán připravil na věky, pro jehož lásku jsi krev svou vylila. ℣. Ž. 44, 8. Milovala jsi spravedlnost a nenáviděla jsi nepravosti; proto pomazal tě Bůh,

tibus tuis. ℣. ibid. 5. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Bůh tvůj, olejem radosti před družkami tvými. ℣. tamt. 5. Ve spanilosti své a kráse své povstaň, šťastně pokračuj a vládni.

V čase velikonočním vynechává se Stupňový zpěv a místo něho říká se:

Allelúja, allelúja. ℣. Ps. 44, 5. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Allelúja. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. Allelúja.

Aleluja, aleluja. ℣. Ž. 44, 5. Ve spanilosti své a kráse své povstaň, šťastně pokračuj a vládni. Aleluja. ℣. Pro pravdu, mírnost a spravedlnost; i nechť naučí tě pravice tvá činům podivuhodným. Aleluja.

Evangelium

jako ve mši Vultum tuum (str. 80*).

Offertorium. Ps. 44, 3.

Diffúsa est grátia in lábiis tuis: proptérea benedíxit te Deus in aetérnum, et in saeculum saeculi. (Allelúja.)

Obětování. Ps. 44. 3.

Rozlita jest milost na rtech tvých, proto požehnal ti Bůh na věky a na věky věkův. (Aleluja.)

Secreta

Accépta tibi sit, Dómine, sacrátae plebis oblátio, pro tuórum honóre Sanctórum: quorum se méritis de tribulatióne percepísse cognóscit auxílium. Per Dóminum nostrum...

Tichá modlitba

Příjemná budiž tobě, Pane, oběť, kterou ku poctě Svatých tvých přináší posvěcený lid, jenž poznává, že pro jejich zásluhy dostalo se mu pomoci v soužení. Skrze Pána ...

Communio. Ps. 44, 8.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo laetítiae prae consórtibus tuis. (Allelúja.)

K přijímání. Ž. 44, 8.

Milovala jsi spravedlnost a nenáviděla jsi nepravosti, proto pomazal tě Bůh, Bůh tvůj, olejem radosti před družkami tvými. (Aleluja.)

Postcommunio

Satiásti, Dómine, famíliam tuam munéribus sacris: ejus, quaesumus, semper interventióne nos réfove, cujus solémnia celebrámus. Per Dóminum.

Po přijímání

Nasytil jsi, Pane, svou rodinu svatými dary; prosíme, občerstvuj nás stále na přímluvu té, jejíž konáme slavnost. Skrze Pána našeho ...

Jiná Epištola:

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Timótheum. 1. cap. 5.

Caríssime. Víduas honóra, quae vere víduae sunt. Si qua autem vídua fílios, aut nepótes habet, discat primum domum suam régere, et mútuam vicem réddere parentibus: hoc enim accéptum est coram Deo. Quae autem vere vídua est et desoláta, speret in Deum, et instet obsecratiónibus, et oratiónibus nocte, ac die. Nam quae in delíciis est, vivens mórtua est. Et hoc praecipe, ut irreprehensíbiles sint. Si quis autem suórum, et máxime domesticórum curam non habet, fidem negávit, et est infidéli detérior. Vídua eligátur non minus sexagínta annórum, quae fúerit unius viri uxor, in opéribus bonis testimónium habens, si fílios educávit, si hospítio recépit, si sanctórum pedes lavit, si tribulatiónem patiéntibus subministrávit, si omne

Čtení

z prvního listu sv. Pavla k Timotheovi. 5, 3-10.

Nejmilejší, vdovy měj v úctě, ty totiž, které jsou vskutku vdovami. Má-li však která vdova dítky neb vnuky, ať oni se učí nejprve dům svůj chovati v úctě a odpláceti předkům, neboť to jest příjemné před Bohem. Ta, která jest skutečně vdovou a osamělou, složila svou naději v Boha, a trvá na prosbách a modlitbách dnem i nocí, ta však, která žije v rozkoších, jest za živa mrtva. A toto přikazuj, aby byly bez úhony. Nestará-li se kdo o svoje a zvláště o domácí své, zapřel víru a jest horší nežli nevěřící. Jako vdova budiž do seznamu zapsána ne méně nežli šedesátiletá, která byla manželkou jednoho muže a má svědectví v dobrých skutcích, jestli dítky vychovala, jestli pocestné do domu přijímala, jestli věřícím nohy umýva-

opus bonum subsecúta est.

la, jestli souženým pomáhala, jestli o veliký skutek dobrý se vynasnažovala.

V den posvěcení chrámu

Mše sv. Terribilis est (str. 92*) s následujícími modlitbami. Pod jeden uzávěr „Skrze Pána našeho" připojují se modlitby tajemství nebo Svatého, na jejichž počest je chrám svěcen.

Oratio

Deus, qui invisibíliter ómnia cóntines, et tamen pro salúte géneris humáni signa tuae poténtiae visibíliter osténdis: templum hoc poténtia tuae inhabitatiónis illústra, et concéde; ut omnes, qui huc deprecatúri convéniunt, ex quacúmque tribulatióne ad te clamáverint, consolatiónis tuae benefícia consequántur. Per Dóminum.

Secreta

Deus, qui sacrandórum tibi auctor es múnerum, effúnde super hanc oratiónis domum benedictiónem tuam: ut ab ómnibus, in ea invocántibus nomen tuum, defensiónis tuae auxílium sentiátur. Per Dóminum . . .

Postcommunio

Quaesumus, omnípotens Deus: ut in hoc loco, quem nómini tuo indígni dedicávimus, cunctis peténtibus aures tuae pietátis accómodes. Per Dóminum nostrum . . .

Modlitba

Bože, jenž všecko neviditelně obsáháš a přec pro spásu lidského pokolení viditelně ukazuješ znamení své moci, ozař mocným svým přebýváním tento chrám a uděl, aby všichni, kteří se sem k prosbám scházejí, v kterémkoliv souzení budou k tobě volati, dobrodiní tvé útěchy došli. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Tichá modlitba

Bože, jenž jsi původce darů, jež ti mají býti posvěceny, vylej na tento dům modlitby požehnání své, aby ode všech, kteří v něm vzývají jméno tvé, pociťována byla pomoc tvé ochrany. Skrze Pána našeho . . .

Po přijímání

Prosíme, všemohoucí Bože, abys na tomto místě, které jsme, nehodní, jménu tvému zasvětili, všem prosícím uši své dobrotivosti projůjčil. Skrze Pána . . .

V den posvěcení oltáře

Mše sv. Terribilis est (str. 92*) s následujícími modlitbami. Pod jeden uzávěr „Skrze Pána našeho" připojují se modlitby tajemství nebo Svatého, na jejichž počest je oltář svěcen.

Oratio

Deus, qui ex omni coaptatióne Sanctórum aetérnum tibi condis habitáculum: da aedificatióni tuae increménta caeléstia; ut, quorum hic relíquias pio amóre compléctimur, eórum semper méritis adjuvémur. Per Dóminum.

Secreta

Descéndat, quaesumus, Dómine, Deus noster, Spíritus tuus Sanctus super hoc altáre: qui et pópuli tui dona sanctíficet, et suméntium corda dignánter emúndet. Per Dóminum . . in unitáte ejúsdem.

Postcommunio

Omnípotens sempitérne Deus, altáre hoc, nómini tuo dedicátum, caeléstis virtútis benedictióne sanctífica: et ómnibus in te sperántibus auxílii tui munus osténde; ut et hic sacramentórum virtus et votórum obtineátur effféctus. Per Dóminum . . .

Modlitba

Bože, jenž z celého sdružení Svatých věčný sobě tvoříš příbytek, dej stavbě své vzrůst nebeský, aby zásluhy těch, jejichž ostatky zde se zbožnou láskou uzavíráme, nám vždycky pomáhaly. Skrze Pána . . .

Tichá modlitba

Nechť sestoupí, prosíme, Pane, Bože náš, na tento oltář Duch tvůj Svatý, jenž nechť i dary lidu tvého posvětí i srdce přijímajících patřičně očistí. Skrze Pána . . . v jednotě téhož Ducha Svatého . . .

Po přijímání

Všemohoucí věčný Bože, oltář tento, tvému jménu zasvěcený, požehnáním nebeské moci posvěť a všem v tebe doufajícím dar pomoci své ukaž, aby se zde obdržela i síla svátostí i vyslyšení proseb. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Ve výročí posvěcení chrámu

Bůh jest sice všudypřítomný a vyplňuje Nebe i zemi, ale přece si přeje prokazovati nám zvláštní milosti na zvláštních k tomu posvěcených místech, kde bychom si neobyčejně živě dovedli uvědomiti, s jakou důstojností se musíme k Bohu blí-

žiti. Takovými místy jsou chrámy. Katolický chrám je hlavním místem, kde se věřícím rozdávají poklady Milosti. Zde prožívá Církev opět a opět všechna tajemství života Spasitele, který je tady ve svatostánku pod způsobou chleba neustále přítomen a který zde denně na oltářích obnovuje svou nekrvavou oběť za nás. Zde se modlí kněz za přečiny a hříchy lidu. Sem chodí hříšník usmířiti se s Bohem, když byl zhřešil, a obnoviti své předsevzetí, neboť každý z nás se křtem sv. stal chrámem Ducha Svatého.

Jest tedy pochopitelno, že Církev svatá s takovou okázalostí světí toto místo Milosti a že s pokornou vděčností ve výroční den vzpomíná tohoto posvěcení a všech milostí, kterých se jejím dítkám zde po celý rok dostalo.

Introitus. Gen. 28, 17.

Terríbilis est locus iste: hic domus Dei est, et porta coeli: et vocábitur aula Dei. Allelúja, allelúja. Ps. 83, 2-3. Quam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum! concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini. ℣. Glória Patri.

Vstup. 1. Mojž. 28, 17.

Hrozné jest místo toto! Zde jest dům Boží a brána nebeská; a slouti bude síň Boží. Aleluja, aleluja. Ž. 83, 2-3. Jak rozkošní jsou stánkové tvoji, Bože zástupů! Duše má touhou skomírá po síních Páně. ℣. Sláva Otci . . .

Oratio

Deus, qui nobis per singulos annos, hujus sancti templi tui consecratiónis réparas diem, et sacris semper mystériis repraeséntas incólumes: exaúdi preces pópuli tui, et praesta: ut quisquis hoc templum benefícia petitúrus ingréditur, cuncta se impetrásse laetétur. Per Dóminum nostrum . . .

Modlitba

Bože, jenž každoročně nám obnovuješ den posvěcení tohoto chrámu a bez pohromy povždy dáváš obcovati svatým tajemstvím, vyslyš prosby lidu svého a uděl, aby, kdokoliv do tohoto chrámu vstupuje prositi za dobrodiní tvoje, mohl se radovati, že všeho dosáhl. Skrze Pána našeho . . .

Léctio

libri Apocalýpsis b. Joánnis Apóstoli. c. 21, 2-5.

Čtení

z Apokalypse čili Zjevení sv. Jana Apoštola. 21, 2-5.

Svatý Jan zří ve svém Zjevení celou Církev sv. pod obrazem obdivuhodné stavby „nového Jerusalema", jehož drahocenným zdivem jsou věřící, kteří jsou spojeni v nádherný celek jednotou Lásky.

In diébus illis: Vidi sanctam civitátem Jerúsalem novam descendéntem de coelo a Deo, parátam sicut sponsam ornátam viro suo. Et audívi vocem magnam de throno dicéntem: Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, et habitábit cum eis. Et ipsi pópulus ejus erunt, et ipse Deus cum eis erit eórum Deus: et abstérget Deus omnem lácrymam ab óculis eórum: et mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abiérunt. Et dixit qui sedébat in throno: Ecce nova fácio ómnia.

V těch dnech viděl jsem město svaté, Jerusalem nový, an sestupuje s nebe od Boha, jsa připraven jako nevěsta ozdobená pro muže svého. A uslyšel jsem hlas veliký s nebe, an praví: „Hle, stánek Boží s lidmi a přebývati bude s nimi, a oni budou jeho lidem, a on, Bůh, s nimi bude jejich Bohem; a Bůh setře velikou slzu s očí jejich, a smrti nebude již; ani zármutku, ani křiku, ani bolesti nebude již, neboť první věci pominuly." I řekl ten, jenž seděl na trůně: „Hle, obnovuji všecko."

Graduale

Locus iste a Deo factus est, inaestimábile sacraméntum, irreprehensíbilis est. ℣. Deus, cui adstat Angelórum chorus, exaúdi preces servórum tuórum.

Allelúja, allelúja. ℣. Ps. 137, 2. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo. Allelúja.

Stupňový zpěv

Místo toto je Bohem zřízeno, nevýslovné svatosti, bez hanby jest. ℣. Bože, jejž obklopují andělské kůry, vyslyš modlitby služebníků svých.

Aleluja, aleluja. ℣. Ž. 137, 2. Klaněti se budu směrem k chrámu tvému a vyznávati budu jméno tvé. Aleluja.

Po Devítníku vynechává se Aleluja s veršem a říká se:

Tractus. Ps. 124, 1-2.

Qui confídunt in Dómino, sicut mons Sion: non commovébitur in aetérnum, qui hábitat in Jerúsalem. ℣. Montes in circúitu ejus, et Dóminus in

Traktus. Ž. 124, 1-2.

Kdo doufají v Pána, jsou jako hora Sionská; nepohne se na věky, kdo přebývá v Jerusalemě. ℣. Jako hory jsou vůkol něho, tak Pán jest vůkol li-

circúitu pópuli sui, ex hoc nunc, et usque in saeculum.

du svého, od tohoto času až na věky.

V době velikonoční vynechává se Stupňový zpěv a místo něho říká se:

Allelúja, allelúja. ℣. Ps. 137, 2. Adorábo ad templum sanctum tuum: et confitébor nómini tuo. Allelúja. ℣. Bene fundáta est domus Dómini supra firmam petram. Allelúja.

Aleluja, aleluja. ℣. Ž. 137, 2. Klaněti se budu směrem k chrámu tvému a vyznávati budu jméno tvé. Aleluja. ℣. Bezpečně založen jest dům Páně na pevné skále. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Lucam. c. 19.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 19, 1-10.

Podobně jako Pán se přiblížil milostivě k domu Zacheovu a přijal dobrotivě tohoto hříšníka a dlel s ním pod jednou střechou, tak se nyní děje ustavičně v chrámech Páně, kde dlí Bůh uprostřed pokání činících hříšníků.

In illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachaeus: et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives: et quaerébat vidére Jesum, quis esset: et non póterat prae turba, quia statúra pusíllus erat. Et praecúrrens ascéndit in árborem sycómorum, ut vidéret eum; quia inde erat transitúrus. Et cum venísset ad locum, suspíciens Jesus vidit illum, et dixit ad eum: Zachael festínans descénde; quia hódie in domo tua opórtet me manére. Et festínans descéndit, et excépit illum gaudens. Et cum vidérent omnes, murmurábant, dicéntes, quod ad hóminem peccatórem divertísset. Stans autem Zachaeus, dixit ad Dóminum: Ecce dimídium bonórum meórum, Dómine, do paupéribus: et si quid áliquem defraudávi, reddo quádruplum. Ait Jesus ad eum: Quia hódie salus dómui huic facta est: eo quod et ipse fílius sit Ábrahae. Venit enim fílius hóminis quaerere, et salvum fácere, quod períerat. Credo.

Za onoho času Ježíš vešed ubíral se skrze Jericho. A hle, byl tu muž, jménem Zacheus, a ten byl vrchním nad celníky, a byl bohat. I hleděl spatřiti Ježíše, který to jest, ale nemohl pro zástup, neboť byl postavy malé. Běžel tedy napřed a vystoupil na strom planého fíku, aby ho uviděl, neboť tudy měl jíti. A když Ježíš přišel k tomu místu, pohleděv vzhůru, spatřil jej a řekl k němu: „Zachee, sestup spěšně dolů, neboť dnes musím v domě tvém zůstati.“ I sestoupil spěšně a přijal ho s radostí. A všichni vidouce to, reptali řkouce: „K člověku hříšnému zavítal.“ Zacheus však přistoupiv, řekl ku Pánu: „Aj, polovici majetku svého, Pane, dávám chudým, a oklamal-li jsem koho v čem, navrátím čtvernásobně.“ A Ježíš řekl jemu: „Dnes stalo se spasení domu tomuto, neboť i on jest syn Abrahamův. Vždyť Syn člověka přišel hledat a spasit, co bylo zahynulo.“

Následuje Credo.

Offertorium

1 Paral. 29, 17 et 18.

Dómine Deus, in simplicitáte cordis mei laetus óbtuli univérsa: et pópulum tuum, qui repértus est, vidi cum ingénti gaúdio: Deus Israel, custódi hanc voluntátem, allelúja.

Obětování

1 Paral. 29, 17 et 18.

Pane Bože, ve sprostnosti srdce svého obětoval jsem s radostí všecko: i lid tvůj, který se dostavil, viděl jsem nacházeti se u velké radosti. Bože Israele, zachovej tuto vůli, aleluja.

Mimo chrám, jehož se výročí Posvěcení týká, vynechávají se v Tiché modlitbě slova v závorce.

Secreta

Annue, quaesumus, Dómine, précibus nostris: (ut quicúmque intra templi hujus, cujus anniversárium dedicatiónis diem celebrámus, ámbitum continémur, plena tibi, atque perfécta córporis et ánimae devotióne placeámus;) ut, dum haec vota praeséntia réddimus, ad aetérna praemia, te adjuvánte, pervenire mereámur, Per Dóminum...

Tichá modlitba

Nakloň se, prosíme, Pane, k prosbám našim, (abychom všichni, kdož dlíme v prostorách chrámu tohoto, jehož výročí posvěcení slavíme, plnou a dokonalou oddaností těla i duše tobě se líbili) bychom, ježto tyto modlitby nyní přinášíme, s tvou pomocí zasloužili si dojíti odměny věčné. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Communio. Matth. 21, 13.

Domus mea, domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus: in ea omnis, qui petit, áccipit: et qui quaerit, ínvenit, et pulsánti aperiétur. (Allelúja.)

Postcommunio

Deus, qui de vivis et eléctis lapídibus aetérnum majestáti tuae praeparas habitáculum: auxiliáre pópulo tuo supplicánti; ut, quod Ecclésiae tuae corporálibus próficit spátiis, spirituálibus amplificétur augméntis. Per Dóminum..

K přijímání. Mat. 21.

„Dům můj domem modlitby slouti bude", praví Pán; „v něm každý, kdo prosí, obdrží, a kdo tluče, tomu otevřeno bude." (Aleluja.)

Po přijímání

Bože, jenž z živých a vyvolených kamenů připravuješ velebnosti své věčný příbytek, pomoz lidu svému pokorně prosícímu, aby, co k hmotnému rozsahu Církve tvé prospívá, duchovním bylo zvelebeno vzrůstem. Skrze Pána ...

O svátcích nejblah. Panny Marie

Introitus. Sedulius

Salve, sancta Parens, enixa puérpera Regem: qui coelum terrámque regit in saecula saeculórum. (Allelúja, allelúja.) Ps. 44, 2. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea Regi. ℣. Glória Patri ...

Vstup. Sedulius

Zdrávas, svatá Rodičko, matko porodivší Krále, jenž nebem a zemí vládne na věky věkův. (Aleluja, aleluja.) Ž. 44, 2. Srdce moje kypí slovem blahým, věnuji své dílo Králi. ℣. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému ...

Oratio

Concéde nos fámulos tuos, quaesumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: et gloriósa beátae Maríae semper Vírginis intercessióne, a prasénti liberári tristítia, et aetérna pérfrui laetítia. Per Dóminum nostrum Jesum Christum..

Modlitba

Popřej nám, služebníkům svým, prosíme, Pane Bože, abychom se ze stálého zdraví duše i těla těšili, a na slavnou přímluvu blahoslavené Marie, vždy Panny, od zármutku nynějšího života vysvobozeni byli a věčné požívali radosti. Skrze Pána ...

Léctio libri Sapiéntiae Eccli. 24, 14-16.

Ab initio, et ante saecula creáta sum, et usque ad futúrum saeculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi. Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei haeréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

Čtení z knihy Sirachovcovy Sir. 24, 14-16.

Od počátku, před věky jsem stvořena, na věky pak býti nepřestanu. Ve svatostánku před ním jsem službu konala, a byla na Sionu tak ubytována. V městě svatém jsem taktéž se usadila, v Jerusalemě jest moje vláda. V národ slavný jsem se vkořenila, v úděl Boha mého, v dědictví jeho, a mezi zástupy svatých zdržuji se.

Graduale

Benedícta et venerábilis es, Virgo María: quae sine tactu pudóris, invénta es mater Salvatóris. ℣. Virgo Dei Génitrix, quem totus non capit orbis, in tua se clausit víscera factus homo.

Allelúja, allelúja. ℣. Post partum, Virgo, invioláta permansísti: Dei Génitrix, intercéde pro nobis. Allelúja.

Stupňový zpěv

Požehnaná a úctyhodná jsi, Panno Maria, která jsi bez porušení cudnosti shledána byla Matkou Spasitele. ℣. Panno, Rodičko Boží, ten, jehož neobsáhne celý svět, stav se člověkem, uzavřel se v život tvůj.

Aleluja, aleluja. ℣. Po porodu jsi, Panno, zůstala neporušenou; Boží Rodičko, oroduj za nás. Aleluja.

V Adventu místo předchozího verše říká se:

Allelúja, allejúja. ℣. Luc. 1, 28. Ave, María, grátia plena: Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus. Allelúja.

Aleluja, aleluja. ℣. Luk. 1, 28. Zdrávas, Maria, milosti plná, Pán s tebou; požehnaná ty's mezi ženami. Aleluja.

Po Devítníku vynechá se Aleluja s veršem a říká se:

Tractus

Gaude, María Virgo, cunctas haereses sola interemísti. V. Quae Gabriélis Archángeli dictis credidísti. V. Dum Virgo Deum et hóminem genuísti: et post partum, Virgo, invioláta permansísti. V. Dei Génitrix, intercéde pro nobis.

Traktus

Raduj se, Maria Panno, neboť samojedina jsi potřela všecky bludy. V. Kteráž jsi slovům Archanděla Gabriele uvěřila. V. Jelikož jsi, Panno, Boha a člověka porodila, zůstala jsi, Panno, i po porodu neporušena. V. Boží Rodičko, oroduj za nás.

V čase velikonočním vynechá se Stupňový zpěv a místo něho říká se:

Allelúja, allelúja. V. Num. 17, 8. Virga Jesse flóruit: Virgo Deum et hóminem génuit: pacem Deus réddidit, in se reconcílians ima summis. Allelúja. V. Luc. 1, 28. Ave, María, grátia plena: Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus. Allelúja.

Aleluja, aleluja. V. 4 Mojž. 17, 8. Ratolest Jesse vykvetla, Panna zrodila Boha a člověka; Bůh vrátil pokoj, smířiv v sobě zemi s nebem. Aleluja. V. Luk. 1, 28. Zdrávas, Maria, milosti plná, Pán s tebou; požehnaná ty's mezi ženami. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Lucam. c. 11.

In illo témpore: Loquénte Jesu ad turbas, extóllens vocem quaedam múlier de turba, dixit illi: Beátus venter, qui te portávit, et úbera, quae suxísti. At ille dixit: Quinímo beáti, qui aúdiunt verbum Dei, et custódiunt illud.

Et dicitur Credo.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 11, 27-28.

Za onoho času, když Ježíš mluvil k zástupům, jedna ze zástupu pozdvihla hlasu a řekla jemu: „Blahoslavený život, který tebe nosil, a prsy, kterých jsi požíval." Ale on pravil: „Ovšem blahoslavení, kteří slyší slovo Boží a ostříhají ho." Říká se Credo.

Offertorium. Luc. 1, 28 et 42.

Ave, María, grátia plena: Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. (Allelúja.)

Obětování. Luk. 1.

Zdrávas, Maria, milosti plná, Pán s tebou; požehnaná ty's mezi ženami a požehnaný plod života tvého. (Aleluja.)

Secreta

Tua, Dómine, propitiatióne, et beátae Maríae semper Vírginis intercessióne, ad perpétuam atque praeséntem haec oblátio nobis proficiat prosperitátem et pacem. Per Dóminum nostrum ...

Tichá modlitba

Tvou slitovností, Pane, a přímluvou blahoslavené Marie, vždy Panny, nechť nám tato oběť prospívá k věčnému i časnému blahu a míru. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého ...

Preface: o Panně Marii (str. 40).

Communio

Beáta víscera Maríae Vírginis, quae portavérunt aetérni Patris Fílium. (Allelúja.)

K přijímání

Blažené útroby Marie Panny, které nesly Syna Otce věčného. (Aleluja.)

Postcommunio

Sumptis, Dómine, salútis nostrae subsídiis: da, quaesumus, beátae Maríae semper Vírginis patrocíniis nos ubíque prótegi; in cujus veneratióne, haec tuae obtúlimus majestáti. Per Dóminum nostrum Jesum Christum ...

Po přijímání

Přijavše, Pane, potravu spásy své, prosíme, abychom byli chráněni přispěním blahoslavené Marie, vždy Panny, na jejíž počest jsme toto obětovali tvé velebnosti. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého ...

Mše v sobotu ke cti nejbl. Panny Marie

(Možno jich použíti též jakožto mší votivních)

I. V adventě

Od první neděle adventní až do Narození Páně mše „Rorate" na str. 51, v sobotu se říká Gloria.

II. Od oktávu Zjevení Páně

(Nebo ve mších votivních od 26. prosince až včetně do 1. února)

Introitus. Ps. 44. Vultum tuum depreca-

Vstup. Ž. 44, 13 a 15-16. Před tváří tvou kořiti

búntur omnes dívites plebis: adducéntur Regi vírgines post eam: próximae ejus adducéntur tibi in laetítia et exsultatióne. Ps. ib. 2. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea Regi. V. Glória Patri . . .

se budou všechna bohatá knížata lidu; za ní uvedeny budou ke Králi panny, družky její přivedeny budou k tobě s radostí a jásotem. Ž. tamt. 2. Srdce moje kypí slovem blahým, věnuji své dílo Králi. V. Sláva Otci . . .

Oratio

Deus, qui salútis aetérnae, beátae Maríae virginitáte fecúnda, humáno géneri praemia praestitísti: tríbue, quaesumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitae suscípere, Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum. Qui tecum vivit . .

Modlitba

Bože, jenž jsi plodným panenstvím blahoslavené Marie lidskému pokolení udělil dar spásy věčné, dej, prosíme, abychom pociťovali, že se za nás přimlouvá ta, skrze niž jsme zasloužili obdržeti původce života, Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou žije . . .

Podle rubrik říká se:

2. O Duchu Svatém

Oratio

Deus, qui corda fidélium Sancti Spíritus illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ujus semper consolatióne gaudére.

Modlitba

Bože, jenž jsi srdce věřících osvícením Ducha Svatého učil, dej nám v témž Duchu, co správné jest, chápati a povždy se radovati z jeho útěchy.

3. Proti pronásledovatelům Církve

Ecclésiae tuae, quaesumus, Dómine, preces placátus admítte: ut, destrúctis adversitátibus et erróribus univérsis, secúra tibi sérviat libertáte. Per Dóminum nostrum . . .

Církve své modlitby, prosíme, Pane, milostivě přijmi, aby po přemožení veškerých protivenství a bludů tobě v bezpečí a svobodě sloužiti mohla. Skrze Pána našeho . . .

Nebo 3. za Papeže

Deus, ómnium fidélium pastor et rector, fámulum tuum N., quem pastórem Ecclésiae tuae praésse voluísti, propítius réspice: da ei, quaesumus, verbo et exémplo, quibus praeest, proficere; ut ad vitam, una cum grege sibi crédito, pervéniat sempitérnam. Per Dóminum nostrum . . .

Bože, všech věřících pastýři a vůdce, na služebníka svého N., jehož jsi nejvyšším pastýřem Církve své ustanovil, milostivě shlédni; dej mu, prosíme, těm, jež řídí, prospívati slovem a příkladem, aby spolu se stádcem sobě svěřeným do života věčného dospěl. Skrze Pána . .

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Titum. c. 3, 4-7.

Caríssime: Appáruit benígnitas, et humánitas Salvatóris nostri Dei: non ex opéribus justítiae, quae fécimus nos, sed secúndum suam misericórdiam salvos nos fecit, per lavácrum regeneratiónis, et renovatiónis Spíritus Sancti, quem effúdit in nos abúnde per Jesum Christum Salvatórem nostrum: ut justificáti grátia ipsíus, haerédes simus secúndum spem vitae aetérnae, in Christo Jesu, Dómino nostro.

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola k Titovi. 3, 4-7.

Nejmilejší, ukázala se dobrota a lidumilnost Boha, Spasitele našeho; a to nikoli ze skutků spravedlivých, které bychom byli vykonali my, nýbrž podle svého milosrdenství Bůh spasil nás skrze koupel znovuzrození a obnovy Ducha Svatého, jehož vylil na nás hojně skrze Ježíše Krista Spasitele našeho, abychom byvše ospravedlněni milostí jeho, stali se podle naděje dědici života věčného, v Kristu Ježíši, Pánu našem.

Graduale. Ps. 44, 3.

Speciósus forma prae fíliis hóminum: diffúsa est grátia in lábiis tuis. V. ib. 2. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea Regi: lingua mea cálamus scribae velóciter scribéntis.

Stupňový zpěv. Ž. 44.

Krásnější jsi podobou nad syny lidské; milost rozlita jest na rtech tvých. V. tamt. 2. Srdce moje kypí slovem blahým, věnuji své dílo Králi. Jazyk můj jest jako pero rychlopisce.

Alelúja, allelúja. ℣. Post partum, Virgo, invioláta permansísti: Dei Génitrix, intercéde pro nobis. Allel.

Aleluja, aleluja. ℣. Po porodu jsi, Panno, zůstala neporušena; Boží Rodičko, oroduj za nás. Aleluja.

Po Devítníku vynechává se Aleluja s následujícím veršem a říká se:

Tractus

Gaude, María Virgo, cunctas haereses sola interemísti. ℣. Quae Gabriélis Archángeli dictis credidísti. ℣. Dum, Virgo, Deum, et hóminem genuísti: et post partum, Virgo, invioláta permansísti. ℣. Dei Génitrix, intercéde pro nobis.

Traktus

Raduj se, Maria Panno, neboť samojediná jsi potřela všecky bludy. ℣. Kteráž jsi slovům Archanděla Gabriele uvěřila. ℣. Jelikož jsi, Panno, Boha a člověka porodila, zůstala jsi, Panno, i po porodu neporušena. ℣. Boží Rodičko, oroduj za nás.

Evangelium

†Sequéntia s. Evangélii secúndum Lucam. c. 2.

In illo témpore: Pastóres loquebántur ad ínvicem: Transeámus usque Béthlehem, et videámus hoc verbum, quod factum est, quod Dóminus osténdit nobis. Et venérunt festinántes: et invenérunt Maríam, et Joseph, et infántem pósitum in praesépio. Vidéntes autem cognovérunt de verbo, quod dictum erat illis de púero hoc. Et omnes, qui audiérunt, miráti sunt, et de his, quae dicta erant a pastóribus ad ipsos. María autem conservábat ómnia verba haec, cónferens in corde suo. Et revérsi sunt pastóres glorificántes, et laudántes

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 2, 15-20.

Za onoho času pastýři pravili k sobě vespolek: „Pojďme až do Betlema a vizme tu událost, která se stala, kterou Pán oznámil nám.“ I přišli s chvátáním a nalezli Marii a Josefa i dítko položené v jeslích. A uzřevše je, vypravovali věc, která jim byla pověděna o tomto dítku. A všickni, kteří to slyšeli, divili se těm věcem, které jim byly pověděny od pastýřů. Maria však zachovávala ta slova, uvažujíc je v srdci svém. I navrátili se pastýři, velebíce a chválíce Boha ze všeho, co byli slyšeli a viděli, jak jim bylo pověděno.

Deum in ómnibus quae audíerant, et víderant, sicut dictum est ad illos.

I Panna Maria musila rozjímáním vnikat do tajemství Božích. I ona se denně učila, pozorujíc vtěleného Syna Božího.

Offertorium

Felix namque es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima: quia ex te ortus est sol justítiae, Christus, Deus noster.

Obětování

Blažená jsi zajisté, svatá Panno Maria, a veškeré chvály nejhodnější, neboť z tebe vzešlo slunce spravedlnosti, Kristus, Bůh náš.

Secreta

Tua, Dómine, propitiatióne, et beátae Maríae semper Vírginis intercessióne, ad perpétuam, atque praeséntem haec oblátio nobis prosíciat prosperitátem et pacem. Per Dóminum nostrum . . .

Tichá modlitba

Tvou slitovností, Pane, a přímluvou blahoslavené Marie, vždy Panny, nechť nám tato oběť prospívá k věčnému i časnému blahu a míru. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Preface: o Panně Marii (str. 40).

2. O Duchu Svatém

Múnera, quaesumus, Dómine, obláta sanctífica: et corda nostra Sancti Spíritus illustratióne emúnda.

Dary obětované, prosíme, Pane, posvěť a srdce naše osvícením Svatého Ducha očisť.

3. Proti pronásledovatelům Církve

Prótege nos, Dómine, tuis mystériis serviéntes: ut, divínis rebus inhaeréntes, et córpore tibi famulémur, et mente. Per Dóminum nostrum . . .

Chraň, Pane, nás, tvých tajemství služebníky, abychom k božským věcem Inouce, tělem tobě sloužili i duší. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Nebo 3. za Papeže

Oblátis, quaesumus, Dómine, placáre munéribus: et fámulum tuum N., quem pastórem Ecclésiae tuae praeésse voluísti, assídua protectióne gubérna. Per Dóminum nostrum . . .

Usmiř se, prosíme, Hospodine, obětovanými dary a služebníka svého N., jehož jsi nejvyšším pastýřem Církve své ustanovil, ustavičnou ochranou spravuj. Skrze Pána . . .

Communio

Beáta víscera Maríae Vírginis, quae portavérunt aetérni Patris Fílium.

K přijímání

Blahoslavené útroby Marie Panny, které nesly Syna Otce věčného.

Postcommunio

Haec nos commúnio, Dómine, purget a crímine: et, intercedénte beáta Vírgine Dei Genitríce María, caeléstis remédii fáciat esse consórtes. Per eúmdem Dóminum . . .

Po přijímání

Toto přijímání, Pane, nechť nás očistí od viny a na přímluvu blahoslavené Panny Bohorodičky Marie učiní účastnými nebeského léku. Skrze téhož Pána našeho . . .

2. O Duchu Svatém

Sancti Spíritus, Dómine, corda nostra mundet infúsio: et sui roris íntima aspersióne fecúndet.

Vlití Svatého Ducha, Pane, nechť srdce naše očistí a zúrodní hluboko vnikajícím skropením své rosy.

3. Proti pronásledovatelům Církve

Quaesumus, Dómine, Deus noster: ut, quos divína tríbuis participatióne gaudére, humánis non sinas subjacére perículis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum . . .

Prosíme, Hospodine, Bože náš, aby nás, kterýmž dopřáváš z božského účastenství se radovati, lidským nebezpečím podléhati nenechával. Skrze Pána našeho . . .

Nebo 3. za Papeže

Haec nos, quaesumus, Dómine, divíni sacraménti percéptio prótegat: et fámulum tuum N., quem pastórem Ecclésiae tuae praeésse voluísti, una cum commísso sibi grege salvet semper, et múniat. Per Dóminum nostrum . . .

Toto přijetí božské svátosti, prosíme, Pane, nechť nás ochraňuje a služebníka tvého N., jehož jsi nejvyšším pastýřem Církve své ustanovil, ať zároveň se stádcem jemu svěřeným zachová povždy a obrání. Skrze Pána . . .

III. Od 3. února

Až do soboty po 1. neděli po Devítníku (Sexagesima); jako votivní mše až do středy svatého Týdnu.

Vstup, Modlitba a Epištola jako ve mši „O svátcích nej-

blahosl. P. Marie" str. 96*. Druhá a třetí modlitba jako v předchozí mši.

Stupňový zpěv „Benedicta" (str. 97*), k tomu:

Allelúja, allelúja. V. Num. 17, 8. Virga Jesse flóruit: virgo Deum et hóminem génuit: pacem Deus réddidit, in se reconcílians ima summis. Allel.

Aleluja, aleluja. V. 4. Mojž. 17, 8. Ratolest Jesse vykvetla, Panna zrodila Boha a člověka; Bůh vrátil pokoj, smířiv v sobě zemi s nebem. Aleluja.

Traktus, Evangelium, Přijímání, Po přijímání ve mši sv. str. 96*. Obětování, Tiché modlitby, druhá a třetí modlitba Po přijímání jako v předchozí mši.

IV. V době velikonoční

Mše sv. jest stejná (ale bez Creda) jako „O svátcích nejbl. Panny Marie" str. 96*.

Druhá a třetí modlitba jako ve II. mši str. 100*. Evangelium jako o svátku Sedmibolestné Panny Marie str. 898.

V. Od soboty po oktávu Božího Těla až do Adventu

(Jako votivní mše od pondělí po oktávu svatodušním až do soboty před první nedělí adventní)

Mše sv. je stejná (bez Creda) jako „O svátcích nejbl. Panny Marie" str. 96*.

Druhá a třetí modlitba jako ve II. mši str. 100*.

(Má-li se v některou sobotu mezi jednoduchým oktávem nějakého mariánského svátku sloužiti mše sv. ku poctě nejbl. Panny Marie, vezme se mše sv. dotyčného svátku a přibere se druhá a třetí modlitba podle liturgické doby církevního roku).

RŮZNÉ MODLITBY

Říkají se dle libosti kněze ve mších, ve kterých to liturgická pravidla dovolují

1. Za přímluvu Svatých

Oratio	Modlitba
Concéde, quáesumus, omnípotens Deus: ut intercéssio sanctae Dei Genitrícis Maríae, sanctorúmque ómnium Apostolórum, Mártyrum, Confessórum, atque Vírginum, et ómnium electórum tuórum, nos ubíque laetíficet; ut, dum eórum mérita recólimus, patrocínia sentiámus. Per eúmdem Dóminum . . .	Popřej, prosíme, všemohoucí Bože, aby nás přímluva blahoslavené Boží Rodičky Marie a všech svatých Apoštolů, Mučedníků, Vyznavačů a Panen i všech vyvolených tvých všude oblažovala, bychom, zásluh jejich si připomínajíce, pocítili i ochrany jejich. Skrze téhož Pána našeho . . .
Secreta	Tichá modlitba
Oblátis, Dómine, placáre munéribus: et, intercedénte beáta María semper Vírgine, cum ómnibus Sanctis tuis, a cunctis nos defénde perículis. Per Dóminum nostrum . . .	Dary, Pane, obětovanými se usmiř a na přímluvu blahoslavené Marie, vždy Panny, i všech Svatých svých, ode všech nás nebezpečí ochraňuj. Skrze Pána našeho . . .
Postcommunio	Po přijímání
Súmpsimus, Dómine, beátae Maríae semper Vírginis et ómnium Sanctórum tuórum memóriam recoléntes, sacraménta caeléstia: praesta, quáesumus; ut, quod temporáliter gérimus, aetérnis gáudiis consequámur. Per Dóminum nostrum . . .	Přijali jsme, Pane, nebeské svátosti, připomínajíce si památku blahoslavené Marie, vždy Panny, a všech Svatých tvých; uděl, prosíme, abychom, co v tomto čase konáme, toho dosáhli v radosti věčné. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

2. Jiná modlitba za přímluvu Svatých

Oratio	Modlitba
A cunctis nos, quáesumus, Dómine, mentis et córporis defénde perículis: et, intercedénte beáta et gloriósa semper Vírgine Dei Genitríce María, cum beáto Joseph, beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, atque beáto N. et ómnibus Sanctis, salútem nobis tríbue benígnus et pacem; ut destrúctis adversitátibus et erróribus univérsis, Ecclésia tua secúra tibi sérviat libertáte. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum . . .	Ode všech nás, prosíme, Pane, duše a těla ochraňuj nebezpečí a na přímluvu blahoslavené a přeslavné vždy Panny Rodičky Boží Marie se svatým Josefem, se sv. Apoštoly tvými Petrem a Pavlem, jakož i se svatým N. (jméno svatého patrona chrámu) a všemi Svatými, uděl nám dobrotivě spásu a mír, aby po zničení protivenství a bludů všelikých, Církev tvoje s bezpečnou svobodou tobě sloužiti mohla. Skrze téhož Pána našeho . . .
(Je-li patronem kostela nějaký sv. Anděl nebo sv. Jan Křtitel, klade se jméno jejich před jméno sv. Josefa.)	
Secreta	Tichá modlitba
Exáudi nos, Deus, salutáris noster: ut, per hujus sacraménti virtútem, a cunctis nos mentis et córporis hóstibus tueáris; grátiam tríbuens in praesénti, et glóriam in futúro. Per Dóminum nostrum . . .	Vyslyš nás, Bože, Spasiteli náš, a mocí této Svátosti nás ode všech nepřátel duše a těla ochraňuj, nyní milost uděluje a v budoucnu slávu. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .
Postcommunio	Po přijímání
Mundet et múniat nos, quaésumus, Dómine, divíni sacraménti munus oblátum; et, intercedénte beáta Vírgine Dei Genitríce María, cum beáto Joseph, beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, atque beáto N. et ómnibus Sanctis; a	Nechť očistí a ochrání nás, prosíme, Pane, obětovaný dar božské Svátosti; a na přímluvu blahoslavené Panny Rodičky Boží Marie se svatým Josefem, svatými Apoštoly tvými Petrem a Pavlem, jakož i se svatým N. a

cunctis nos reddat et perversitátibus expiátos, et adversitátibus expedítos. Per eúmdem Dóminum ... všemi Svatými, ať nás i ze všech zvráceností vyhojí i všech protivenství sprostí. Skrze téhož Pána ...

3. Za všecky stupně důstojenství v Církvi

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, cujus Spíritu totum corpus Ecclésiae sanctificátur et régitur: exáudi nos pro univérsis ordínibus supplicántes: ut, grátiae tuae múnere, ab ómnibus tibi grádibus fidéliter serviátur. Per Dóminum ...

Modlitba

Všemohoucí, věčný Bože, jehož duchem veškeré tělo Církve je posvěcováno a řízeno, vyslyš nás, kteří za všecky řády duchovní prosíme, aby darovanou milostí tvou všecky stupně tobě věrně sloužily. Skrze Pána ...

Secreta

Da fámulis tuis, Dómine, indulgéntiam peccatórum, consolatiónem vitae, gubernatiónem perpétuam: ut, tibi serviéntes, ad tuam júgiter misericórdiam pervenire mereántur. Per Dóminum nostrum ...

Tichá modlitba

Dej, Pane, služebníkům svým prominutí hříchů, útěchu v životě a stálé vedení, aby, sloužíce ti, neustále zasluhovali si docházeti milosrdenství tvého. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

Postcommunio

Líbera, quáesumus, Dómine, a peccátis et hóstibus fámulos tuos, tibi supplicántes: ut, in sancta conversatióne vivéntes, nullis afficiántur advérsis. Per Dóminum nostrum ...

Po přijímání

Vysvoboď, prosíme, Pane, od hříchů a nepřátel služebníky své, kteří tě prosí, aby ve svatém obcování žijíce, žádným protivenstvím nebyli stíháni. Skrze Pána našeho ...

4. Za Papeže

Oratio

Deus, ómnium fidélium pastor et rector, fámulum

Modlitba

Bože, všech věřících pastýři a vůdce, shlédni

tuum N., quem pastórem Ecclésiae tuae praeésse voluísti, propítius réspice; da ei, quaésumus, verbo et exémplo, quibus praeest, proficere; ut ad vitam, una cum grege sibi crédito, pervéniat sempitérnam. Per Dóminum ...

milostivě na služebníka svého N., jehož jsi nejvyšším pastýřem Církve své ustanovil; dej mu, prosíme, těm, jež řídí, prospívati slovem a příkladem, aby spolu se stádcem sobě svěřeným života věčného dospěl. Skrze Pána ...

Secreta

Oblátis, quaésumus, Dómine, placáre munéribus: et fámulum tuum N., quem pastórem Ecclésiae tuae praeésse voluísti, assídua protectióne gubérna. Per Dóminum nostrum ...

Tichá modlitba

Usmiř se, prosíme, Pane, obětovanými dary a služebníka svého N., jehož jsi nejvyšším pastýřem Církve své ustanovil, ustavičnou ochranou spravuj. Skrze Pána ...

Postcommunio

Haec nos, quaésumus, Dómine, divíni sacraménti percéptio prótegat: et fámulum tuum N., quem pastórem Ecclésiae tuae praeésse voluísti; una cum commísso sibi grege salvet semper et múniat. Per Dóminum nostrum ...

Po přijímání

Toto přijetí božské Svátosti, prosíme, Pane, nechť nás ochraňuje a služebníka tvého N., jehož jsi nejvyšším pastýřem Církve své ustanovil, ať zároveň se stádcem jemu svěřeným zachová povždy a ochrání. Skrze Pána našeho ...

(Ve výročí zvolení nebo posvěcení biskupa říkají se tytéž modlitby, avšak ke slovu Církve místo „své" přidá se jméno diecése.)

5. Za duchovní představené a družiny jim svěřené

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui facis mirabília magna solus: praeténde super fámulos tuos, et super congregatiónes illis commíssas, spíritum grátiae salutáris; et, ut in ve-

Modlitba

Všemohoucí, věčný Bože, jenž sám jediný divy veliké konáš, rozestři nad služebníky svými a nad družinami jim svěřenými ducha milosti spasné a, aby v pravdě se tobě lí-

ritáte tibi compláceant, perpétuum eis rorem tuae benedictiónis infúnde. Per Dóminum nostrum ...

bili, ustavičnou rosu svého požehnání jim vlévej. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého ...

Secreta

Hóstias, Dómine, famulórum tuórum placátus inténde: et quas in honórem nóminis tui devóta mente pro eis celebrámus, profícere sibi séntiant ad medélam. Per Dóminum nostrum Jesum Christum ...

Tichá modlitba

Na obětní dary, Pane, služebníků svých usmířen shlédni, a nechť pocítí, že ty oběti, které za ně pro čest jména tvého zbožnou myslí slavíme, jim prospívají jako lék. Skrze Pána našeho ...

Postcommunio

Quos caélesti récreas múnere, perpétuo, Dómine, comitáre praesídio: et quos fovére non désinis, dignos fíeri sempitérna redemptióne concéde. Per Dóminum nostrum ...

Po přijímání

Kteréž nebeským darem občerstvuješ, Pane, ustavičnou provázej ochranou; a těm, o něž nepřestáváš pečovati, dopřej, aby věčného spasení hodnými se stali. Skrze Pána ...

6. Za obec, družinu nebo rodinu

Oratio

Defénde, quaesumus, Dómine, beáta Maria semper Vírgine intercedénte, istam ab omni adversitáte famíliam: et toto corde tibi prostrátam, ab hóstium propítius tuére cleménter insídiis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum ...

Modlitba

Ochraňuj, prosíme, Pane, na přímluvu blahoslavené Marie, vždy Panny, tuto rodinu ode všech protivenství; a celým srdcem se tobě kořící, proti úkladům nepřátel milostivě a dobrotivě braň. Skrze Pána našeho ...

Secreta

Súscipe, quaesumus, omnípotens Deus, oblatiónem nostrae devotiónis: et per virtútem hujus sacraménti, fámulos tuos a cunctis ad-

Tichá modlitba

Přijmi, prosíme, všemohoucí Bože, oběť zbožnosti naší a mocí této svátosti služebníky své ode všech protivenství ochraň

versitátibus prótege. Per Dóminum nostrum ...

Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

Postcommunio

Sumptis redemptiónis nostrae munéribus: praesta, quaésumus, misércors Deus, eórum nobis celebratióne, tuae protectiónis contra omnes adversitátes subsídium. Per Dóminum nostrum ...

Po přijímání

Přijavše dary svého vykoupení, prosíme, milosrdný Bože, uděl nám pro jejich slavení pomoc své záštity proti všem protivenstvím. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého ...

7. Za jednotu v obci

Oratio

Deus, largítor pacis, et et amátor caritátis: da fámulis tuis veram cum tua voluntáte concórdiam; ut ab ómnibus, quae nos pulsant, tentatiónibus liberémur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum ..

Modlitba

Bože, uštědřiteli pokoje a milovníče lásky, dej služebníkům svým opravdovou shodnost s vůlí tvou, abychom byli ode všech pokušení, které na nás dorážejí, osvobozeni. Skrze Pána našeho ...

Secreta

Hic sacrifíciis, Dómine, quaesumus, concéde placátus: ut, qui própriis orámus absólvi delíctis, non gravémur extérnis. Per Dóminum ...

Tichá modlitba

Usmířen jsa těmito oběťmi, uděl, Pane, abychom, prosíce za osvobození od vlastních poklesků, nebyli obtíženi cizími. Skrze Pána našeho ...

Postcommunio

Spíritum nobis, Dómine, tuae caritátis infúnde: ut, quos uno pane coelésti satiásti, tua fácias pietáte concórdes. Per Dóminum ... in unitáte ejúsdem ...

Po přijímání

Ducha své lásky v nás, Pane, vlej, abys ty, které jsi jedním chlebem nebeským nasytil, svou dobrotivostí učinil jednotnými. Skrze Pána ... v jednotě téhož Ducha ...

8. Proti pronásledovatelům Církve

Oratio

Ecclésiae tuae, quaésumus, Dómine, preces placátus admítte: ut, destrúctis adversitátibus et erróribus univérsis, secúra tibi sérviat libertáte. Per Dóminum nostrum . . .

Modlitba

Církve své, prosíme, Pane, modlitby milostivě přijmi, aby po přemožení veškerých protivenství a bludů tobě v bezpečí a svobodě sloužiti mohla. Skrze Pána našeho . . .

Secreta

Prótege nos, Dómine, tuis mystériis serviéntes: ut, divínis rebus inhaeréntes, et córpore tibi famulémur et mente. Per Dóminum nostrum . . .

Tichá modlitba

Chraň, Pane, nás, tvých tajemství služebníky, abychom k božským věcem lnouce, tělem tobě sloužili i duší. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Postcommunio

Quaésumus, Dómine, Deus noster: ut, quos divína tríbuis participatióne gaudére, humánis non sinas subjacére periculis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum . . .

Po přijímání

Prosíme, Hospodine, Bože náš, abys nás, kterýmž dopřáváš z božského účastenství se radovati, lidským nebezpečím podléhati nenechával. Skrze Pána našeho . . .

9. Proti nepřátelům a zlostníkům

Oratio

Hóstium nostrórum, quaésumus, Dómine, elíde supérbiam: et eórum contumáciam déxterae tuae virtúte prostérne. Per Dóminum nostrum . . .

Modlitba

Nepřátel našich, prosíme, Pane, vyhlaď pýchu a vzdor jejich mocí pravice své potři. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Secreta

Hujus, Dómine, virtúte mystérii, et a própriis mundémur occúltis, et ab ínimicórum liberémur insídiis. Per Dóminum . . .

Tichá modlitba

Mocí tohoto tajemství, Pane, ať jsme i od vlastních skrytých chyb očištěni i nepřátelských nástrah zbaveni. Skrze Pána . . .

Postcommunio

Protéctor noster, áspice, Deus, et ab inimicórum nos defénde perículis: ut omni perturbatióne submóta, líberis tibi méntibus serviámus. Per Dóminum . .

Po přijímání

Ochránce náš, Bože, shlédni a braň nás proti nebezpečím nepřátel, abychom po odvrácení všeho zmatku klidnou tobě sloužili myslí. Skrze Pána . . .

10. V kterékoliv potřebě

Oratio

Deus, refúgium nostrum et virtus: adésto piis Ecclésiae tuae précibus, auctor ipse pietátis, et praesta; ut, quod fidéliter pétimus, efficáciter consequámur. Per Dóminum nostrum . . .

Modlitba

Bože, útočiště naše a sílo, přispěj ke zbožným prosbám Církve své, sám jsa původcem zbožnosti, a uděl, abychom, čeho důvěrně žádáme, skutečně dosáhli. Skrze Pána . . .

Secreta

Da, miséricors Deus: ut haec salutáris oblátio et a própriis nos reátibus indesinénter expédiat, et ab ómnibus tueátur advérsis. Per Dóminum nostrum . . .

Tichá modlitba

Dej, milosrdný Bože, aby tato spasná oběť i od vlastních vin nás bez ustání zbavovala i ode všech protivenství chránila. Skrze Pána našeho . . .

Postcommunio

Súmpsimus, Dómine, sacri dona mystérii, humíliter deprecántes: ut, quae in tui commemoratiónem nos fácere praecepísti, in nostrae proficiant infirmitátis auxílium: Qui vivis . . .

Po přijímání

Přijali jsme, Pane, dary posvátného tajemství, pokorně prosíce, aby to, co jsi nám na svou památku činiti rozkázal, naší slabosti prospívalo na pomoc: Jenž žiješ a kraluješ . . .

11. V kterémkoliv soužení

Oratio

Ne despícias, omnípotens Deus, pópulum tuum in afflictióne clamántem:

Modlitba

Nepohrdni, všemohoucí Bože, lidem svým v utrpení volajícím, ale pro slávu

sed, propter glóriam nóminis tui, tribulátis succúrre placátus. Per Dóminum..

jména svého souženým usmířen přispěj. Skrze Pána našeho ...

Secreta

Súscipe, Dómine, propítius hóstias, quibus et te placári voluísti, et nobis salútem poténti pietáte restítui. Per Dóminum...

Tichá modlitba

Přijmi, Pane, milostivě oběti, jimiž i ty usmiřován chtěl jsi býti i nám spásu mocnou dobrotivostí obnovovati. Skrze Pána ...

Postcommunio

Tribulatiónem nostram, quaésumus, Dómine, réspice: et iram tuae indignatiónis, quam juste merémur, avérte. Per Dóminum nostrum...

Po přijímání

Na soužení naše, prosíme, Pane, milostivě shlédni a hněv své nevole, jehož si spravedlivě zasluhujeme, odvrať. Skrze Pána našeho ...

12. V čas hladu

Oratio

Da nobis, quaésumus, Dómine, piae supplicatiónis effectum: et famem propitiátus avérte; ut mortálium corda cognóscant, et te indignánte tália flagélla prodíre, et te miseránte cessáre. Per Dóminum nostrum...

Modlitba

Dej nám, prosíme, Pane, začbožně prosíme, a hlad milostivě odvrať, aby srdce smrtelníků poznala, že takové metly i od hněvu tvého vycházejí i tvou slitovností ustávají. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

Secreta

Deus, qui humáni géneris utrámque substántiam, praeséntium múnerum et alimento végetas, et rénovas sacraménto: tríbue, quaesumus, ut eórum et corpóribus nostris subsídium non desit et méntibus. Per Dóminum...

Tichá modlitba

Bože, jenž obojí podstatu lidského pokolení přítomných darů i pokrmem živíš i svátostí obnovuješ, uděl, prosíme, aby pomoc jejich nescházela nám pro tělo ani pro duši. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

Postcommunio

Gubérna, quaésumus, Dómine, temporálibus alméntis: quos dignáris aetérnis informáre mystériis. Per Dóminum nostrum..

Po přijímání

Opatř, prosíme, Pane, časnými pokrmy ty, jež ráčíž vzdělávati tajemstvími věčnými. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

13. V čas zemětřesení

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui réspicis terram, et facis eam trémere: parce metuéntibus, propitiáre supplícibus; ut, cujus iram terrae fundaménta concutiéntem expávimus, cleméntiam contritiónes ejus sanántem júgiter sentiámus. Per Dóminum...

Modlitba

Všemohoucí věčný Bože, jenž patříš na zemi, a rozechvěješ ji, šetři bojících se, smiluj se nad úpějícími, abychom, jehož hněvu se bojíme, když otřásá základy země, toho vždycky pociťovali dobrotu, když léčí její trhliny. Skrze Pána našeho...

Secreta

Deus, qui fundásti terram super stabilitátem suam, súscipe oblatiónes et preces pópuli tui: ac, treméntis terrae perículis pénitus amótis, divínae tuae iracúndiae terróres, in humánae salútis remédia convérte; ut, qui de terra sunt, et in terram reverténtur, gaúdeant se fíeri sancta conversatióne coeléstes. Per Dóminum..

Tichá modlitba

Bože jenž jsi postavil zemi na její základy, přijmi obětiny a prosby svého lidu; a odstraně úplně nebezpečí třesoucí se země, obrať hrůzy svého božského hněvu v léky lidské spásy, aby ti, kteří jsou ze země a v zem se obrátí, radovali se z toho, že svatým životem se stávají nebešťany. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

Postcommunio

Tuére nos, Dómine, quaesumus, tua sancta suméntes: et terram, quam vídimus nostris iniquitátibus treméntem, supérno

Po přijímání

Prosíme, Pane, chraň nás, kteří tvé svátosti přijímáme, a zemi, kterou jsme zřeli našimi nepravostmi se otřásati, nebe-

múnere firma; ut mortálium corda cognóscant et te indignánte tália flagélla prodíre, et te miseránte cessáre. Per Dóminum nostrum . . .

skou milostí upevni, aby srdce smrtelníků poznala i že takové metly povstávají, když se hněváš i že ustávají, když se smilováváš. Skrze Pána . . .

14. Na vyprošení deště

Oratio

Deus, in quo vívimus, movémur et sumus: plúviam nobis tríbue congruéntem; ut, praeséntibus subsídiis sufficiénter adjúti, sempitérna fiduciálius appetámus. Per Dóminum nostrum . . .

Modlitba

Bože, v němž žijeme, pohybujeme se a trváme, uděl nám příhodného deště, abychom přítomnou pomocí dostatečně podporováni jsouce, důvěrněji dychtili po věcech věčných. Skrze Pána . . .

Secreta

Oblátis, quaésumus, Dómine, placáre munéribus: et opportúnum nobis tríbue plúviae sufficiéntis auxílium. Per Dóminum . . .

Tichá modlitba

Obětovanými dary, prosíme, Pane, usmiř se a uděl nám včasnou pomoc dostatečného deště. Skrze Pána našeho . . .

Postcommunio

Da nobis, quaésumus, Dómine, plúviam salutárem: et áridam terrae fáciem fluéntis caeléstibus dignánter infúnde. Per Dóminum nostrum . . .

Po přijímání

Dej nám, prosíme, Pane, spasného deště a vyprahlou tvář země nebeskými proudy milostivě zavlaž. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

15. Za jasné počasí

Oratio

Ad te nos, Dómine, clamántes exaúdi: et áëris serenitátem nobis tríbue supplicántibus; ut qui juste pro peccátis nostris afflígimur, misericórdia tua praeveniénte, cleméntiam sentiámus. Per Dóminum nostrum . . .

Modlitba

Vyslyš, Pane, nás, kteří k tobě voláme, a jasné povětrnosti nám snažně prosícím uděl, abychom, kteří za hříchy své spravedlivě trpíme, pro vstříc nám přicházející milosrdenství tvé dobrotivost tvou pocítili. Skrze Pána . .

Secreta

Praevéniat nos, quaésumus, Dómine, grátia tua semper et subsequátur: et has oblatiónes, quas pro peccátis nostris nómini tuo consecrándas deférimus, benígnus assúme; ut, per intercessiónem Sanctórum tuórum, cunctis nobis profíciant ad salútem. Per Dóminum nostrum . . .

Tichá modlitba

Nechť nás, prosíme, Pane, milosť tvá vždycky předchází i následuje; a přijmi laskavě tyto dary, které za hříchy své jménu tvému ku posvěcení přinášíme, aby nám všem na přímluvu Svatých tvých prospívaly k spáse. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Postcommunio

Quaésumus, omnípotens Deus, cleméntiam tuam: ut inundántiam coércas imbrium, et hilaritátem vultus tui nobis impertíri dignéris. Per Dóminum . . .

Po přijímání

Prosíme, všemohoucí Bože, dobrotivost tvou, abys záplavu deště zastavil a jasnosti tváře své nám uděliti ráčil. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

16. Za odvrácení bouří

Oratio

A domo tua, quaésumus, Dómine, spiritáles nequítiae repelléntur: et aëreárum discédat malígnitas tempestátum. Per Dóminum nostrum . . .

Modlitba

Nechť jsou, prosíme, Pane, od domu tvého zapuzena zhoubná působení zlých duchů a ustoupí zloba větrných bouří. Skrze Pána našeho . . .

Secreta

Offérimus tibi, Dómine, laudes et múnera, pro concéssis benefíciis grátias referéntes, et pro concedéndis semper supplíciter

Tichá modlitba

Přinášíme ti, Pane, chvály a dary, díky vzdávajíce za prokázaná dobrodiní a snažně vždy prosíce za udělení nových. Skrze Pá-

deprecántes. Per Dóminum nostrum . . .

Postcommunio

Omnípotens sempitérne Deus, qui nos et castigándo sanas, et ignoscéndo consérvas: praesta supplícibus tuis; ut te tranquillitátibus hujus optátae consolatiónis laetémur, et dono tuae pietátis semper utámur. Per Dóminum . . .

na našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Po přijímání

Všemohoucí, věčný Bože, jenž nás i káraje hojíš i odpouštěje zachováváš, uděl, pokorně tě prosícím, abychom se i těšili z klidu této žádané útěchy i užívali stále daru tvé otcovské lásky. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

17. V čas pádu dobytka

Oratio

Deus, qui labóribus hóminum étiam de mutis animálibus solátia subrogásti: súpplices te rogámus; ut, sine quibus non álitur humána condício, nostris fácias úsibus non períre. Per Dóminum nostrum Jesum Christum . . .

Modlitba

Bože, jenž jsi lidem na úlevu v pracech i v němém živočišstvu pomoc připravil, pokorně tebe prosíme, učiň, ať není odňato naší potřebě, bez čehož naše živnost obstáti nemůže. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Secreta

Sacrifíciis, Dómine placátus oblátis: opem tuam nostris tempóribus cleménter impénde. Per Dóminum nostrum . . .

Tichá modlitba

Oběťmi, Pane, usmířen přinesenými, pomoc svou dobrotivě našim časům uděl. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Postcommunio

Benedictiónem tuam, Dómine, pópulus fidélis accípiat, qua córpore salvétur et mente: et cóngruam tibi exhíbeat servitútem, et propitiatiónis tuae benefícia semper invéniat. Per Dóminum nostrum . . .

Po přijímání

Požehnání tvé, Pane, nechť lid věrný dostane, jímž by ozdravěl na těle i na duši, aby i patřičnou tobě prokazoval službu, i dobrodiní tvého smilování vždycky nalézal. Skrze Pána našeho . . .

18. Kněz za sebe

Oratio

Omnípotens et miséricors Deus, humilitátis meae preces benígnus intende: et me fámulum tuum, quem, nullis suffragántibus méritis, sed imménsa cleméntiae tuae largitáte coeléstibus mystériis servíre tribuísti, dignum sacris altáribus fac minístrum; ut, quod mea voce deprómitur, tua sanctificatióne firmétur. Per Dóminum . . .

Modlitba

Všemohoucí a milosrdný Bože, popatř dobrotivě na mé pokorné prosby, a mě služebníka svého, kterému jsi dal ne přímluvnými zásluhami, nýbrž nezměrnou štědrotou dobrotivosti své nebeským přisluhovati tajemstvím, učiň hodným sluhou svatých oltářů, aby, co je mými ústy vysloveno, tvým posvěcením bylo upevněno. Skrze Pána . . .

Secreta

Hujus, Dómine, virtúte sacraménti, peccatórum meórum mácula abstérge: et praesta; ut, ad exsequéndum injúncti offícii minístérium, me tua grátia dignum efficiat. Per Dóminum nostrum . . .

Tichá modlitba

Očisť, Pane, silou této svátosti skvrny mých nřichů a uděl, aby k vykonávání služby uloženého úřadu milost tvá mne hodným učinila. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Postcommunio

Omnípotens sempitérne Deus, qui me peccatórem sacris altáribus adstáre voluísti, et sancti nóminis tui laudáre poténtiam: concéde propítius, per hujus sacraménti mystérium, meórum mihi véniam peccatórum; ut tuae majestáti digne mérear famulári. Per Dóminum . . .

Po přijímání

Všemohoucí věčný Bože, jenž jsi chtěl, abych já hříšník stál u svatých oltářů a chválil moc tvého svatého jména, uděl mi milostivě, skrze tajemství této svátosti, odpuštění mých hříchů, abych si zasloužil tvé velebnosti hodně sloužiti. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

19. Za dar slz

Oratio

Omnípotens et mitíssime Deus, qui sitiénti pópulo fontem vivéntis aquae de petra produxísti: educ de cordis nostri durítia lácrymas compunctiónis; ut peccáta nostra plángere valeámus, remissionémque eórum, te miseránte, mereámur accípere. Per Dóminum . . .

Modlitba

Všemohoucí a nejlaskavější Bože, jenž jsi žíznivému lidu vyvedl ze skály pramen živé vody, vyveď z tvrdosti srdce našeho slzy zkroušenosti, abychom dovedli oplakávati hříchy své a zasloužili si pro milosrdenství tvé obdržeti jejich odpuštění. Skrze Pána našeho . . .

Secreta

Hanc oblatiónem, quaesumus, Dómine Deus, quam tuae Majestáti pro peccátis nostris offérimus, propítius réspice: et produc de óculis nostris lacrymárum flúmina, quibus débita flammárum incéndia valeámus extínguere. Per Dóminum . . .

Tichá modlitba

Pohlédni milostivě, prosíme, Pane Bože, na tuto obětinu, kterou jsme přinesli tvé velebnosti za hříchy své a vyveď z očí našich potoky slz, kterými bychom mohli uhasiti zasloužený oheň plamenů. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . .

Postcommunio

Grátiam Spíritus Sancti, Dómine Deus, córdibus nostris cleménter infúnde: quae nos gemítibus lacrymárum effíciat máculas nostrórum dilúere peccatórum; atque optátae nobis, te largiénte, indulgéntiae praestet efféctum. Per Dóminum . . . in unitáte ejúsdem . . .

Po přijímání

Pane Bože, vlej dobrotivě do srdcí našich milost Ducha Svatého, která nechť učiní, abychom vzdechy a slzami smyli skvrny svých hříchů a nám nechť pro tvou štědrost zjedná účinek tvého touženého odpuštění. Skrze Pána . . . v jednotě téhož Ducha Svatého Bůh . . .

20. Za odpuštění chříchů

Oratio

Deus, qui nullum réspuis, sed quamtúmvis peccántibus, per paeniténtiam pia miseratióne placáris: réspice propítius ad preces humilitátis nostrae, et illúmina corda nostra; ut tua valeámus implére praecépta. Per Dóminum . . .

Modlitba

Bože, jenž nikoho nezavrhuješ, nýbrž pokáním i největších hříšníků v laskavé slitovnosti se usmiřuješ, shlédni milostivě na pokorné prosby naše a srdce naše osvěť, abychom přikázání tvá plniti mohli. Skrze Pána našeho . . .

Secreta

Praesens sacrifícium, Dómine, quod tibi pro delíctis nostris offérimus, sit tibi munus accéptum: et tam vivéntibus quam defúnctis profíciat ad salútem. Per Dóminum . . .

Tichá modlitba

Přítomná oběť, Pane, kterou ti za hříchy své přinášíme, budiž tobě darem příjemným a jak živým, tak i mrtvým ke spáse prospějž. Skrze Pána našeho . . .

Postcommunio

Exáudi preces famíliae tuae, omnípotens Deus: et praesta; ut sancta haec, quae a te súmpsimus, incorrúpta in nobis, te donánte, servéntur. Per Dóminum nostrum . . .

Po přijímání

Vyslyš modlitby rodiny své, všemohoucí Bože, a uděl, aby tyto svátosti, které jsme od tebe přijali, tvou štědrostí neporušené v nás zachovány byly. Skrze Pána . . .

21. Za veřejné kajícníky

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, confiténtibus tibi fámulis tuis pro tua pietáte reláxa peccáta: ut non ámplius eis nóceat consciéntiae reátus ad poenam, quam indulgéntia tuae propitiatiónis prosit ad véniam. Per Dóminum nostrum . . .

Modlitba

Všemohoucí, věčný Bože, promiň pro svou dobrotivost služebníkům svým hříchy, z kterých se ti vyznávají, aby jim už k trestu neškodila vina svědomí, jako spíše ať jim prominutí tvého milosrdenství prospěje k odpuštění. Skrze Pána . . .

Secreta

Praesta, quaésumus,

Tichá modlitba

Uděl, prosíme, všemo-

omnípotens et miséricors Deus: ut haec salutáris oblátio fámulos tuos et a própriis reátibus indesinénter expédiat, et ab ómnibus tueátur advérsis. Per Dóminum...

houcí a milosrdný Bože, ať tato spasná oběť služebníky tvé i od vlastních provinění neustále sprošťuje i ode všech protivenství chrání. Skrze Pána...

Postcommunio

Omnípotens et miséricors Deus, qui omnem ánimam poeniténtem et confiténtem tibi magis vis emendári, quam pérdere: réspice super hos fámulos tuos; et per haec sancta sacraménta, quae súmpsimus, avérte ab eis iram indignatiónis tuae, et ómnia eórum peccáta dimítte. Per Dóminum...

Po přijímání

Všemohoucí a milosrdný Bože, jenž si přeješ, aby se každá kající a tobě vyznávající duše spíše napravila, než byla ztracena, pohlédni na tyto své služebníky, a pro tyto svaté svátosti, které jsme přijali, odvrať od nich hněv své nevole a odpusť všechny jejich hříchy. Skrze Pána našeho...

22. Za pokoušené a stísněné

Oratio

Deus, qui justíficas ímpium, et non vis mortem peccatóris, majestátem tuam supplíciter deprecámur: ut fámulos tuos, de tua misericórdia confidéntes, coelésti prótegas benígnus auxílio, et assídua protectióne consérves; ut tibi júgiter famuléntur, et nullis tentatiónibus a te separéntur. Per Dóminum nostrum...

Modlitba

Bože, jenž ospravedlňuješ bezbožné a nechceš smrti hříšníka, velebnost tvou úpěnlivě prosíme, abys služebníky své, spoléhající se na tvé milosrdenství, chránil dobrotivě nebeskou pomocí a ustavičnou ochranou zachovával, aby tobě stále sloužili a žádným pokušením nebyli od tebe odděleni. Skrze Pána...

Secreta

Hujus, quaésumus, Dómine, virtúte mystérii, et

Tichá modlitba

Mocí tohoto tajemství, prosíme, Pane, i od vlast-

a própriis nos munda delíctis, et fámulos tuos ab ómnibus absólve peccátis. Per Dóminum...

ních vin nás očisť i služebníky své ode všech hříchů oprosť. Skrze Pána našeho...

Postcommunio

Purificent nos, quaésumus, Dómine, sacraménta, quae súmpsimus: et fámulos tuos ab omni culpa líberos esse concéde; ut, qui consciéntiae reátu constringúntur, coeléstis remédii plenitúdine gloriéntur. Per Dóminum...

Po přijímání

Nechť nás svátosti, které jsme přijali, prosíme, Pane, očistí, a dej, ať služebníci tvoji jsou veškeré viny prosti, aby, kteří jsou sklíčeni hříchem svědomí, honosili se plností nebeského léku. Skrze Pána našeho...

23. K zapuzení zlých myšlenek

Oratio

Omnípotens et mitíssime Deus, réspice propítius ad preces nostras: et líbera corda nostra de malárum tentatiónibus cogitatiónum; ut Sancti Spíritus dignum fíeri habitáculum mereámur. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti...

Modlitba

Všemohoucí a nejlaskavější Bože, shlédni milostivě na prosby naše a vysvoboď srdce naše od pokušení zlých myšlenek, abychom důstojným stánkem Ducha Svatého byli hodni se státi. Skrze Pána našeho... v jednotě téhož Ducha Svatého...

Secreta

Has tibi, Dómine, offérimus oblatiónes pro salúte nostra: quátenus ánimas nostras ab immúndis cogitatiónibus purges, illaesásque custódias, et Sancti Spíritus grátia illumináre dignéris. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem...

Tichá modlitba

Tyto oběti, Pane, přinášíme ti pro spásu svou, abys duše naše od nečistých myšlenek očistil a neporušené zachoval a milostí Ducha Svatého osvítiti ráčil. Skrze Pána našeho... v jednotě téhož Ducha Svatého...

Postcommunio

Deus, qui illúminas om-

Po přijímání

Bože, jenž osvěcuješ

nem hóminem veniéntem in hunc mundum: illúmina, quaésumus, corda nostra grátiae tuae splendóre; ut digna ac plácita majestáti tuae cogitáre semper, et te sincére dilígere valeámus. Per Dóminum...

každého člověka, který přichází na tento svět, osviť, prosíme, srdce naše leskem milosti své, abychom vždy důstojné a velebnosti tvé líbezné věci myslili a tebe upřímně milovati mohli. Skrze Pána...

24. Prosba za cudnost

Oratio

Ure igne Sancti Spíritus renes nostros et cor nostrum, Dómine: ut tibi casto córpore serviámus et mundo corde placeámus. Per Dóminum.. in unitáte ejúsdem...

Modlitba

Spaluj ohněm Ducha Svatého ledví naše a srdce naše, Pane, abychom ti cudným tělem sloužili a čistým srdcem se líbili. Skrze Pána... v jednotě téhož Ducha Svatého...

Secreta

Dirúmpe, Dómine, víncula peccatórum nostrórum: et, ut sacrificáre tibi hóstiam laudis absolúta libertáte ac munda mente possímus, retríbue quae ante tribuísti; et salva nos per indulgéntiam, quos dignátus es salváre per grátiam. Per Dóminum...

Tichá modlitba

Rozlom, Pane, pouta hříchů našich, a abychom ti oběť chvály s úplnou svobodou a čistou myslí zasvěcovati mohli, uděl opět, čeho jsi už prve udělil, a spas odpuštěním nás, které jsi ráčil spasiti milostí. Skrze Pána našeho...

Postcommunio

Dómine, adjútor et protéctor noster, ádjuva nos: et reflóreat cor et caro nostra vigóre pudicítiae et castimóniae novitáte; ut per hoc sacrifícium, quod tuae obtúlimus pietáti, ab ómnibus tentatiónibus émundémur. Per Dóminum nostrum...

Po přijímání

Bože, pomocníku a ochránce náš, pomoz nám; a nechť znovu zkvete srdce a tělo naše jarou stydlivostí a novou cudností, abychom touto obětí, kterou jsme dobrotivosti tvé přinesli, ode všech pokušení očištěni byli. Skrze Pána našeho...

25. Prosba za pokoru

Oratio

Deus, qui supérbis resístis et grátiam praestas humílibus: concéde nobis verae humilitátis virtútem, cujus in se forman fidélibus Unigénitus tuus exhíbuit; ut numquam indignatiónem tuam provocémus eláti, sed pótius grátiae tuae capiámus dona subjécti. Per eúmdem Dóminum nostrum...

Modlitba

Bože, jenž se pyšným protiviš a milost dáváš pokorným, uděl nám ctnost pravé pokory, jejíž vzor Jednorozený tvůj věřícím na sobě ukázal, abychom nikdy vyvyšováním nevyzývali hněvu tvého, nýbrž spíše ponížením dosáhli darů tvé milosti. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

Secreta

Haec oblátio, Dómine, quaésumus, verae nobis humilitátis grátiam obtíneat: simúlque a córdibus nostris concupiscéntiam carnis et oculórum, atque ambitiónem saéculi áuferat; quátenus, sóbrie, juste piéque vivéntes, praémia consequámur aetérna. Per Dóminum nostrum...

Tichá modlitba

Tato oběť, Pane, prosíme, nechť nám zjedná milost pokory a zároveň vyhostí ze srdcí našich žádostivost těla a očí i ctižádost světskou, abychom střídmě, spravedlivě a zbožně žijíce, odměny dosáhli věčné. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

Postcommunio

Hujus, Dómine, sacraménti percéptio, peccatórum nostrórum máculas abstérgat: et nos per humilitátis exhibitiónem ad caeléstia regna perdúcat. Per Dóminum nostrum...

Po přijímání

Přijetí této svátosti, Pane, nechť smyje skvrny našich hříchů a nás projevováním pokory do království nebeského přivede. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

26. Prosba za trpělivost

Oratio

Deus, qui Unigéniti tui patiéntia antíqui hostis

Modlitba

Bože, jenž jsi trpělivostí Jednorozeného svého po-

contrivísti supérbiam: da nobis, quaésumus, quae idem pie pro nobis pértulit, digne recólere; sicque, exémplo ejus, nobis adversántia aequanímiter toleráre. Per eúmdem Dóminum nostrum ...

třel pýchu odvěkého nepřítele, dej nám, prosíme, co on z lásky k nám trpěl, důstojně si připomínati a takto po příkladu jeho protivenství svá klidně snášeti. Skrze téhož Pána našeho Ježíše Krista...

Secreta

Múnera nostrae oblatiónis, quaésumus, Dómine, súscipe placátus: quae, ut nobis patiéntiae donum largíri dignéris, majestáti tuae, devóta offérimus actióne. Per Dóminum...

Tichá modlitba

Dary naší oběti, prosíme, Pane, přijmi usmířen, kteréž, abys nám dar trpělivosti uštědřiti ráčil, velebnosti tvé úkonem obětujeme zbožným. Skrze Pána našeho ...

Postcommunio

Mystéria, Dómine, sacrosáncta, quae súmpsimus, amíssam nobis, quaésumus, reconcílient grátiam: atque munus patiéntiae in illátis ómnibus, semper et ubíque protegéndo, impértiant. Per Dóminum nostrum ...

Po přijímání

Tajemství, Pane, svatosvatá, která jsme přijali, ať nám ztracenou, prosíme, znovu získají milost a vždy a všude nás chrániće, ve všech příkořích nám daru trpělivosti udělí. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

27. Prosba za lásku

Oratio

Deus, qui diligéntibus te facis cuncta prodésse: da córdibus nostris inviolábilem tuae caritátis afféctum; ut desidéria, de tua inspiratióne concépta, nulla possint tentatióne mutári. Per Dóminum...

Modlitba

Bože, jenž činíš, že milujícím tebe všecko prospívá, dej srdcím našim neoblomný cit lásky své, aby touhy, jež tvým vnuknutím povstávají, žádným pokušením nemohly změněny býti. Skrze Pána...

Secreta

Deus, qui nos ad imáginem tuam sacraméntis rénovas et praecéptis: pérfice gressus nostros in sémitis tuis; ut caritátis donum, quod fecísti a nobis sperári, per haec, quae offérimus sacrifícia, fácias veráciter apprehéndi. Per Dóminum nostrum ...

Tichá modlitba

Bože, jenž nás k obrazu svému svátostmi a příkazy obnovuješ, zdokonal kroky naše na cestách svých, abys daru lásky, v nějž jsi nám dal doufati, skrze tyto oběti, které přinášíme, dal nám vpravdě dosíci. Skrze Pána našeho Ježíše Krista..

Postcommunio

Sancti Spíritus grátia, quaésumus, Dómine, corda nostra illúminet: et perféctae caritátis dulcédine abundánter refíciat. Per Dóminum.. in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti...

Po přijímání

Milost Ducha Svatého, prosíme, Pane, ať srdce naše osvítí a sladkostí dokonalé lásky hojně občerství. Skrze Pána našeho ...v jednotě téhož Ducha Svatého ...

28. Za přátele

Oratio

Deus, qui caritátis dona per grátiam Sancti Spíritus tuórum fidélium córdibus infudísti: da fámulis et famulábus tuis, pro quibus tuam deprecámur cleméntiam, salútem mentis et córporis; ut te tota virtúte díligant et, quae tibi plácita sunt, tota dilectióne perfíciant. Per Dominum.. in unitáte ejúsdem...

Modlitba

Bože, jenž jsi dary lásky milostí Ducha Svatého do srdcí svých věřících vlil, dej služebníkům a služebnicím svým, za něž dobrotivost tvou prosíme, spásu duše a těla, aby tě vší silou milovali a co se tobě líbí, se vší láskou konali. Skrze Pána našeho Ježíše Krista... v jednotě téhož Ducha Svatého...

Secreta

Miserére, quaésumus, Dómine, fámulis et famulábus tuis, pro quibus hoc sacrifícium laudis tuae offérimus majestáti: ut, per haec sancta, supérnae be-

Tichá modlitba

Milostiv buď, prosíme, Pane, služebníkům a služebnicím svým, za něž tuto oběť chvály velebnosti tvé přinášíme, aby skrze tyto svátosti milost

nedictiónis grátiam obtíneant, et glóriam aetérnae beatitúdinis acquírant. Per Dóminum nostrum ...

svrchovaného požehnání obdrželi a získali slávu blaženosti věčné. Skrze Pána našeho ...

Postcommunio

Po přijímání

Divína libántes mystéria, quaésumus, Dómine: ut haec salutária sacraménta illis proficiant ad prosperitátem et pacem; pro quorum quarúmque dilectióne haec tuae obtúlimus majestáti. Per Dóminum ...

Božských okusivše tajemství, prosíme, Pane, aby tyto spasné milosti prospívaly k dobru a pokoji těm, pro jejichž lásku jsme je obětovali velebnosti tvé. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

29. Za nepřátele

Oratio

Modlitba

Deus, pacis caritatísque amátor et custos: da ómnibus inímicis nostris pacem caritatémque veram; et cunctórum eis remissiónem tríbue peccatórum, nosque ab eórum insídiis poténter éripe. Per Dóminum ...

Bože, milovníče a ochránce pokoje a lásky, dej všem našim nepřátelům pravý pokoj a lásku, a uděl jim odpuštění všech hříchů, nás pak mocně vytrhni z jejich nástrah. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

Secreta

Tichá modlitba

Oblátis, quaésumus, Dómine, placáre munéribus: et nos ab inimícis nostris cleménter éripe, eísque indulgéntiam tríbue delictórum. Per Dóminum...

Usmiř se, prosíme, Pane, obětovanými dary, a nás milostivě od nepřátel našich osvoboď, jim pak uděl odpuštění hříchů. Skrze Pána ...

Postcommunio

Po přijímání

Haec nos commúnio, Dómine, éruat a delíctis: et ab inimicórum defendat insídiis. Per Dóminum...

Toto přijímání, Pane, nechť nás vytrhne z hříchů a brání proti nástrahám nepřátel. Skrze Pána ...

30. Za vězně nebo zajatce

Oratio

Modlitba

Deus, qui beátum Petrum Apóstolum, a vínculis absolútum, illáesum abíre fecísti: fámuli tui in captivitáte pósiti víncula absólve; eúmque ipsíus méritis illáesum abíre concéde. Per Dóminum...

Bože, jenž jsi svatému Petru Apoštolu, pout zproštěnému, dal neporušenému odejíti, rozvaž pouta služebníka svého do zajetí uvrženého a uděl mu, aby jeho zásluhami neporušený odešel. Skrze Pána...

Secreta

Tichá modlitba

Super has, quáesumus, Dómine, hóstias benedíctio copiósa descéndat: quae captívi hujus víncula solvat, et de ejus liberatióne nos cito laetificet. Per Dóminum ...

Nechť na tyto obětiny, prosíme, Pane, sestoupí hojné požehnání, které nechť pouta tohoto zajatce rozváže a nás brzy jeho osvobozením obšťastní. Skrze Pána ...

Postcommunio

Po přijímání

Preces nostras, quaésumus, Dómine, cleménter exaúdi: et per haec sacraménta, quae súmpsimus, fámulum tuum a vínculis suae captivitátis absólve. Per Dóminum ...

Prosby naše, prosíme, Pane, milostivě vyslyš, a skrze tyto svátosti, které jsme přijali, služebníka svého z pout jeho zajetí uvolni. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

31. Za plavící se po moři

Oratio

Modlitba

Deus, qui transtulísti patres nostros per Mare Rubrum, et transvexísti eos per aquam nímiam, laudem tui nóminis decantántes: te supplíciter deprecámur; ut in navi fámulos tuos, repúlsis adversitátibus, portu semper optábili cursúque tran-

Bože, jenž jsi převedl otce naše Červeným Mořem a přepravil je, chválu jménu tvému prozpěvující, nesmírnou vodou, tebe pokorně vzýváme, abys chránil na lodi služebníky své, zahnal od nich nehody, přivedl je do stále touženého pří-

quíllo tueáris. Per Dóminum . . .

Secreta

Súscipe, quaésumus, Dómine, preces famulórum tuórum, cum oblatiónibus hostiárum: et eos, pro quibus tua mystéria celebrámus, ab ómnibus defénde perículis. Per Dóminum . . .

Postcommunio

Sanctificáti divíno mystério, majestátem tuam, Dómine, supplíciter deprecámur et pétimus: ut fámulos tuos, quos donis facis coeléstibus memorári; per lignum sanctae Crucis, et a peccátis ábstrahas, et a perículis cunctis miserátus erípias. Per Dóminum . . .

stavu a udělil jim klidnou jízdu. Skrze Pána . . .

Tichá modlitba

Přijmi, prosíme, Pane, prosby služebníků svých s obětovanými dary, a ty, za něž slavíme tvá tajemství, ode všech chraň nebezpečí. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Po přijímání

Posvěceni jsouce božským tajemstvím, Pane, velebnost tvou pokorně vzýváme a prosíme, abys služebníky své, jichž dáváš nebeskými dary vzpomínati, dřevem svatého Kříže i od hříchů odváděl i ze všech nebezpečí milosrdně vytrhl. Skrze Pána našeho . . .

32. Za spásu živých

Oratio

Praeténde, Dómine, fidélibus tuis déxteram coeléstis auxílii: ut te toto corde perquírant, et, quae digne póstulant, cónsequi mereántur. Per Dóminum.

Modlitba

Podej, Pane, věrným svým pravici nebeské pomoci, aby tě celým srdcem hledali a čeho správně žádají, zasloužili si dosíci. Skrze Pána . . .

Secreta

Propitiáre, Dómine, supplicatiónibus nostris et has oblatiónes fidélium tuórum, quas tibi pro incolumitáte eórum offérimus, benígnus assúme: et, ut

Tichá modlitba

Smiluj se, Pane, nad snažnými prosbami našimi a tyto obětiny věrných svých, které ti za jejich bezpečnost přinášíme, dobrotivě přijmi, a aby přání

nullíus vácua postulátio, praesta, quaésumus; ut, quod fidéliter pétimus, efficáciter consequámur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum . . .

Postcommunio

Da fidélibus tuis, quaésumus, Dómine, in tua fide et sinceritáte constántiam: ut, in caritáte divína firmáti, nullis tentatiónibus ab ejus integritáte vellántur. Per Dóminum . . .

nikoho nebylo marné, žádost nikoho bez vyplnění, uděl, prosíme, abychom, oč s důvěrou prosíme, toho skutečně dosáhli. Skrze Pána . . .

Po přijímání

Dej věrným svým, prosíme, Pane, stálost ve víře a ryzosti, aby, utvrzeni jsouce v božské lásce, žádným pokušením nedali se o její neporušenost oloupiti. Skrze Pána . . .

33. Za živé i mrtvé

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui vivórum dominátur simul et mortuórum, omniúmque miseréris, quos tuos fide et ópere futúros esse praenóscis: te súpplices exorámus; ut, pro quibus effúndere preces decrévimus, quosque vel praesens saeculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos córpore suscépit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuae cleméntia ómnium delictórum suórum véniam consequántur. Per Dóminum nostrum . . .

Modlitba

Všemohoucí, věčný Bože, jenž nad živými vládneš zároveň i nad mrtvými a smilováváš se nade všemi, jež věrou a skutky jednou svými býti předvídáš; pokorně tebe vzýváme, aby ti, pro něž vyléváti modlitby jsme si umínili a které buď časný věk v těle dosud zdržuje, nebo budoucí zbavené těla již přijal, na přímluvu všech Svatých tvých z milostivé dobrotivosti tvé dosáhli odpuštění všech hříchů. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Secreta

Deus, cui soli cógnitus est número electórum in supérna felicitáte locándus: tríbue, quaésumus;

Tichá modlitba

Bože, jemuž jedinému znám jest počet vyvolených pro svrchovanou blaženost určených, dej, pro-

ut intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, universórum, quos in oratióne commendátos suscépimus, et ómnium fidélium nómina beátae praedestinatiónis liber adscripta retíneat. Per Dóminum nostrum ...

síme, aby na přímluvu všech Svatých tvých jména všech, již nám v modlitbu doporučeni byli, jakož i jména všech věřících, kniha blaženého předurčení obsahovala vepsaná. Skrze Pána našeho ...

Postcommunio

Purificent nos, quaésumus, omnípotens et miséricors Deus, sacraménta quae súmpsimus: et, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, praesta; ut, hoc tuum sacraméntum non sit nobis reátus ad poenam, sed intercéssio salutáris ad véniam: sit ablútio scélerum, sit fortitúdo fragilium, sit contra ómnia mundi perícula firmaméntum: sit vivórum atque mortuórum fidélium remíssio ómnium delictórum. Per Dominum nostrum ...

Po přijímání

Nechť očistí nás, prosíme, všemohoucí a milosrdný Bože, Svátosti, jež jsme přijali, a na přímluvu všech Svatých svých uděl, aby tato tvoje Svátost nebyla nám obviněním pro trest, nýbrž přímluvou za spásu; budiž smytím vin, budiž posilou křehkostí, budiž proti všem nebezpečím světa záštitou, budiž pro živé i mrtvé věřící odpuštěním všech poklesků. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého ...

Mše za ženicha a nevěstu

Introitus

Tob. 7, 15 et 8, 19.

Deus Israel conjúngat vos: et ipse sit vobíscum, qui misértus est duóbus únicis: et nunc, Dómine, fac eos plénius benedícere te. Ps. 127, 1. Beáti omnes, qui timent Dóminum: qui ámbulant in viis ejus. ℣. Glória Patri ...

Vstup

Tob. 7, 15 a 8, 19.

Bůh Israelův vás spoj a budiž s vámi on, který se smiloval nad dvěma jedinci. Nyní, Pane, učiň, ať ještě dokonaleji dobrořečí tobě. Ž. 127, 1. Blahoslavení všichni, kteří se bojí Pána, kteří chodí po cestách jeho. ℣. Sláva ...

Oratio

Exaúdi nos, omnípotens et miséricors Deus: ut, quod nostro ministrátur offício, tua benedictióne pótius impleátur. Per Dóminum nostrum ...

Modlitba

Vyslyš nás, všemohoucí a milosrdný Bože, aby to, čemu se přisluhuje naší službou, tvým požehnáním tím více bylo naplněno. Skrze Pána ...

Léctio

Epístolae beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios. c. 5.

Čtení

z listu sv. Apoštola Pavla k Efeským. 5, 22-33.

Fratres: Mulíeres viris suis súbditae sint, sicut Dómino; quóniam vir caput est mulíeris, sicut Christus caput est Ecclésiae: Ipse, salvátor córporis ejus. Sed sicut Ecclésia subjécta est Christo, ita et mulíeres viris suis in ómnibus. Viri, dilígite uxóres vestras, sicut et Christus diléxit Ecclésiam, et seípsum trádidit pro ea, ut illam sanctificáret, mundans lavácro aquae in verbo vitae, ut exhibéret ipse sibi gloriósam Ecclésiam, non habéntem máculam, aut rugam, aut áliquid hujúsmodi, sed ut sit sancta et immaculáta. Ita et viri debent dilígere uxóres suas, ut córpora sua. Qui suam uxórem díligit, seípsum díligit. Nemo enim umquam carnem suam ódio hábuit, sed nutrit, et fovet eam, sicut et Christus Ecclésiam: quia membra sumus

Bratři, ženy buďtež poddány mužům svým jako Pánu, neboť muž jest hlavou ženy, jakož i Kristus jest hlavou Církve; on je spasitelem těla svého. Ale jako Církev poddána jest Kristu, tak i ženy buďtež poddány mužům svým ve všem. Muži, milujte své manželky, jakož i Kristus miloval Církev a vydal sebe sama za ni, aby ji posvětil, očistě ji koupelí vodní při slově, aby sám sobě představil Církev jako slavnou, jako takovou, která by neměla poskvrny ani vrásky neb něco podobného, nýbrž aby byla svatá a bezúhonná. Tak i mužové mají milovati své manželky jako tělo své. Kdo miluje svou manželku, sebe sama miluje; nikdo zajisté nikdy neměl v nenávisti těla svého, nýbrž živí a chová je, jakož i Kristus živí

córporis ejus, de carne ejus et de óssibus ejus. Propter hoc relínquet homo patrem et matrem suam, et adhaerébit uxóri suae: et erunt duo in carne una. Sacraméntum hoc magnum est, ego autem dico in Christo, et in Ecclésia. Verúmtamen et vos sínguli, unusquísque uxórem suam, sicut seípsum díligat: uxor autem tímeat virum suum.

a chová Církev svou, poněvadž jsme údy těla jeho z masa jeho a z kostí jeho. „Proto opustí člověk otce svého i matku svou a přidrží se manželky své a budou dva v tělo jedno.“ Tajemství toto jest veliké; já však to pravím s ohledem na Krista a na Církev. Ale také vy milujte jeden každý manželku svou tak, jako sebe sama, manželka pak boj se muže svého.

Graduale. Ps. 127, 3.

Uxor tua sicut vitis abúndans in latéribus domus tuae. ℣. Fílii tui sicut novéllae olivárum in circúitu mensae tuae.

Stupňový zpěv. Ž. 127, 3.

Manželka tvá, jako plodný kmen vinný uvnitř domu tvého. ℣. Synové tvoji, jako výhonky olivové kolem stolu tvého.

Allelúja, allelúja. ℣. Ps. 19, 3. Mittat vobis Dóminus auxílium de sancto: et de Sion tueátur vos. Allelúja.

Aleluja, aleluja. ℣. Ž. 19, 3. Nechť sešle vám Pán pomoc se svatyně a se Sionu nechť vás chrání. Aleluja.

Po Devítníku vynechá se Aleluja s veršem a říká se:

Tractus. Ps. 127, 4-6.

Ecce, sic benedicétur omnis homo, qui timet Dóminum. ℣. Benedícat tibi Dóminus ex Sion: et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitae tuae. ℣. Et vídeas fílios filiórum tuórum: pax super Israel.

Traktus. Ž. 127, 4-6.

Hle, tak požehnán bude každý člověk, jenž se bojí Pána. ℣. Hospodin ti žehnej se Sionu, abys patřiti mohl na štěstí Jerusalema po všechny dny života svého. ℣. Nechť spatříš syny synů svých! Pokoj buď nad Israelem!

O velikonoční době vynechá se Stupňový zpěv. Místo toho se říká:

Allelúja, allelúja. ℣. Ps. 19, 3. Mittat vobis Dóminus auxílium de sancto: et de Sion tueátur vos. Allelúja. ℣. Ps. 133, 3. Benedícat vobis Dóminus ex Sion: qui fecit coelum et terram. Allelúja.

Aleluja, aleluja. ℣. Ž. 19, 3. Nechť sešle vám Pán pomoc se svatyně a se Sionu ať vás chrání. Aleluja. ℣. Ž. 133, 3. Požehnej vám se Sionu Hospodin, jenž učinil nebe i zemi. Aleluja.

† Sequéntia s. Evangélii sec. Matthaeum. c. 19, 3-6.

In illo témpore: Accessérunt ad Jesum pharisáei, tentántes eum et dicéntes: Si licet hómini dimíttere uxórem suam quacúmque ex causa? Qui respóndens, ait eis: Non legístis, quia qui fecit hóminem ab initio, másculum et féminam fecit eos? et dixit: Propter hoc dimíttet homo patrem et matrem, et adhaerébit uxóri suae, et erunt duo in carne una. Itaque jam non sunt duo, sed una caro. Quod ergo Deus conjúnxit, homo non séparet.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 19, 3-6.

Za onoho času přistoupili k Ježíšovi fariseové a pokoušeli ho, řkouce: „Je-li dovoleno člověku propustiti manželku svou z příčiny kterékoliv?“ On pak odpovídaje řekl jim: „Což jste nečetli, že ten, který stvořil člověka, na počátku mužem a ženou je učinil a řekl: Proto opustí člověk otce svého i matku svou a přidrží se manželky své, a budou dva v těle jednom? Nejsou tedy více již dva, nýbrž jedno tělo. Nuže, co Bůh spojil, člověk nerozlučuj.“

Offertorium. Ps. 30.

In te sperávi, Dómine: dixi: Tu es Deus meus: in mánibus tuis témpora mea.

Obětování. Ž. 30, 15-16.

V tebe doufám, Hospodine. Říkám: „Bůh můj jsi ty.“ V ruce tvé jsou osudy mé.

Secreta

Súscipe, quáesumus, Dómine, pro sacra conúbii lege munus oblátum: et, cujus largítor es óperis, esto dispósitor. Per Dóminum nostrum...

Tichá modlitba

Přijmi, prosíme, Pane, dar obětovaný pro svatý manželský svazek, a toho díla, jehož jsi uštědřitel, buď vůdcem. Skrze Pána našeho Ježíše...

Po „Pater noster" říká kněz nad snoubenci požehnání, které platí hlavně pro nevěstu:

Oratio

Orémus: Propitiáre, Dómine, supplicatiónibus nostris, et institútis tuis, quibus propagatiónem humáni géneris ordinásti, benígnus assíste: ut, quod te auctóre júngitur, te auxiliánte servétur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum . . .

Orémus: Deus, qui potestáte virtútis tuae de níhilo cuncta fecísti: qui dispósitis universátis exórdiis, hómini, ad imáginem Dei facto, ídeo inseparábile mulíeris adjutórium condidísti, ut femíneo córpori de viríli dares carne princípium, docens, quod ex uno placuísset institúi, numquam licére disjúngi: Deus, qui tam excellénti mystério conjugálem cópulam consecrásti, ut Christi et Ecclésiae sacraméntum praesignáres in foédere nuptiárum: Deus per quem múlier júngitur viro, et societas principáliter ordináta ea benedictióne donátur, quae sola nec per originális peccáti poenam nec per dilúvii est ablàta sententiam: réspice propítius super hanc fámulam tuam, quae, maritáli jungénda consórtio, tua se

Modlitba

Modleme se: Smiluj se, Pane, nad našimi úpěnlivými prosbami, a buď dobrotivě přítomen zřízením svým, jimiž jsi ustanovil rozmnožení pokolení lidského, aby, co tvým působením se spojuje, tvou pomocí bylo zachováno. Skrze Pána .

Modleme se: Bože, jenž jsi mocí své síly učinil všecko z ničeho; jenž jsi po uspořádání základů vesmíru muži, k obrazu Božímu stvořenému, proto ustanovil v ženě nerozlučnou pomocnici, neboť jsi dal ženskému tělu z těla muže povstati, uče, že to, co se ti líbilo utvořiti z jednoho, není dovoleno nikdy rozloučiti; Bože, jenž jsi tak vznešeným tajemstvím posvětil manželské spojení, že jsi v manželské smlouvě předznačil svatý vztah Krista a Církve; Bože, jímž se žena spojuje s mužem a toto společenství od prvopočátků ustanovené takovým požehnáním bylo nadáno, jež jediné nebylo odňato ani trestem prvotního hříchu, ani trestem potopy; pohlédni milostivě na tuto služebnici svou,

éxpetit protectióne muníri: sit in ea jugum dilectiónis et pacis: fidélis et casta nubat in Christo, imitatríxque sanctárum permáneat feminárum: sit amábilis viro suo, ut Rachel: sápiens, ut Rebécca: longaéva et fidélis, ut Sara: nihil in ea ex áctibus suis ille auctor praevaricatiónis usúrpet: nexa fídei mandatísque permáneat: uni thoro juncta, contáctus illícitos fúgiat: múniat infirmitátem suam róbore disciplínae: sit verecúndia gravis, pudóre venerábilis, doctrínis coeléstibus erudíta: sit fecúnda in sóbole, sit probáta et ínnocens: et ad Beatórum réquiem atque ad coeléstia regna pervéniat: et vídeant ambo fílios filiórum suórum, usque in tértiam et quartam generatiónem, ed ad optátam pervéniant senectútem. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus . . .

Communio. Ps. 127, 4 et 6.

Ecce, sic benedicétur omnis homo, qui timet Dóminum: et vídeas fílios filiórum tuórum: pax super Israel.

která, majíc býti spojena manželským společenstvím, vyprošuje si býti tvou záštitou chráněna; budiž při ní jho lásky a míru; věrná a ctnostná nechť se snoubí v Kristu, nechť zůstane následovnicí svatých žen: budiž líbezná svému muži jako Rachel; moudrá jako Rebeka; dlouho žijící a věrná jako Sara; nechť původce hříchu si neosobuje žádný z jejích skutků; nechť zůstává opřena o víru a přikázání; nechť je s jediným chotěm spojena a prchá před nedovolenými dotyky; nechť chrání slabost svou silou kázně; budiž důstojna ostýchavosti, úctyhodna cudností, vzdělána nebeskými naukami; budiž požehnána dítkami, budiž vyzkoušená a nevinná; nechť dospěje do odpočinku Svatých a království nebeského; nechť oba uzří dítky dítek svých až do třetího a čtvrtého pokolení a nechť se dožijí žádaného stáří. Skrze téhož Pána našeho . . .

Kpřijímání. Ž. 127, 4 a 6.

Hle, tak požehnán bude každý člověk, jenž se bojí Pána. Spatříš také dítky dítek svých. Pokoj buď nad Israelem.

Postcommunio

Quaésumus, omnípotens Deus: institúta providéntiae tuae pio favóre comitáre; ut, quos legítima societáte connéctis, longaéva pace custódias. Per Dóminum nostrum Jesum Christum...

Po přijímání

Prosíme, všemohoucí Bože, doprovázej zřízení prozřetelnosti své láskyplnou přízní, abys ty, které spojuješ zákonitým společenstvím, chránil dlouhodobým pokojem. Skrze Pána našeho...

Na konci mše sv. (po „Bedicamus Domino" nebo „Ite, missa est") modlí se kněz ještě nad novomanžely:

Deus Ábraham, Deus Isaac et Deus Jacob sit vobíscum: et ipse adímpleat benedictiónem suam in vobis: ut videátis fílios filiórum vestrórum usque ad tértiam et quartam generatiónem, et póstea vitam aetérnam habeátis sine fine: adjuvánte Dómino nostro Jesu Christo, qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat Deus, per ómnia saécula saeculórum. R. Amen.

Bůh Abrahamův, Bůh Izákův a Bůh Jakubův buď s vámi a nechť vyplní požehnání své nad vámi, abyste viděli dítky dítek svých až do třetího a čtvrtého pokolení a pak abyste měli bez konce život věčný, milostí Pána našeho Ježíše Krista, jenž s Otcem a Duchem Svatým kraluje Bůh, na věky věkův. R. Amen.

Mše za zemřelé

V den úmrtí neb pohřbu zesnulého

Vše jako 2. listopadu v 1. mši (str. 1187), vyjímaje:

Oratio

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere, te súpplices exorámus pro ánima fámuli tui N., quam hódie de hoc saéculo migráre jussísti: ut non tradas eam in manus inimíci, neque oblivis-

Modlitba

Bože, jemuž je vlastní stále se smilovávat a odpouštěti, snažně tě prosíme za duši služebníka tvého N., které jsi poručil dnes z tohoto světa odejíti, abys jí nepředal do rukou nepřítele, ani na ni

cáris in finem, sed júbeas eam a sanctis Angelis súscipi, et ad pátriam paradísi perdúci; ut, quia in te sperávit et crédidit, non poenas inférni sustíneat, sed gaúdia aetérna possídeat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum...

na vždycky nezapomněl, ale nařiď, aby ji svatí Andělé přivítali a do domova ráje doprovodili, aby, jelikož v tebe doufala a věřila, nemusila snášeti tresty pekelné, nýbrž požívala věčných radostí. Skrze Pána našeho...

Léctio

Epístolae beáti Pauli Apóstoli ad Thessalonicénses 1. c. 4, 13-18.

Fratres: Nólumus vos ignoráre de dormiéntibus, ut non contristémini, sicut et céteri, qui spem non habent. Si enim crédimus, quod Jesus mórtuus est et resurréxit: ita et Deus eos, qui dormiérunt per Jesum, addúcet cum eo. Hoc enim vobis dícimus in verbo Dómini, quia nos, qui vívimus, qui resídui sumus in advéntum Dómini, non praeveniémus eos, qui dormiérunt. Quóniam ipse Dóminus in jussu, et in voce Archángeli, et in tuba Dei descéndet de coelo: et mórtui, qui in Christo sunt, resúrgent primi. Deínde nos, qui vívimus, qui relínquimur, simul rapiémur cum illis in núbibus óbviam Christo in áëra, et sic semper cum Dómino érimus Itaque consolámini ínvicem in verbis istis.

Čtení

z prvého listu sv. Apoštola Pavla k Thesalonickým 4, 13-18.

Bratři: Nechceme, abyste byli v nevědomosti o těch, kteří zesnuli, byste netruchlili nad nimi jako ostatní, kteří nemají naděje. Neboť věříme-li, že Ježíš zemřel a vstal z mrtvých, tak Bůh i ty, kteří zesnuli skrze Ježíše, přivede spolu s ním. Toto zajisté pravíme vám na základě slova Páně: my, kteří žijeme, kteří zůstáváme ku příchodu Ježíšovu, nepředstihneme těch, kteří zesnuli, neboť Pán sám sestoupí s nebe s rozkazem, s hlasem archandělovým a s troubou Boží, a zemřelí v Kristu vstanou nejprve, potom my, kteří žijeme, kteří zůstáváme, budeme spolu s nimi uchváceni v oblacích Kristu vstříc do vzduchu; a tak vždycky budeme s Pánem. Proto potěšujte se vespolek těmito slovy.

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Joánnem c. 11,

In illo témpore: Dixit Martha ad Jesum: Dómine, si fuísses hic, frater meus non fuísset mórtuus: sed et nunc scio, quia, quaecúmque popósceris a Deo, dabit tibi Deus. Dicit illi Jesus: Resúrget frater tuus. Dicit ei Martha: Scio, quia resúrget in resurrectióne in novíssimo die. Dixit ei Jesus: Ego sum resurréctio, et vita: qui credit in me, étiam si mórtuus fúerit, vivet: et omnis, qui vivit, et credit in me, non moriétur in aetérnum. Credis hoc? Ait illi: Útique, Dómine, ego crédidi, quia tu es Christus, Fílius Dei vivi, qui in hunc mundum veníst.

† Slova sv. Evangelia podle Jana. 11, 21-27.

Za onoho času, Marta řekla Ježíšovi: „Pane, kdybys byl tu byl, bratr můj nebyl by umřel. Však i nyní vím, že začkoli požádáš Boha, dá tobě Bůh.“ Dí jí Ježíš: „Vstane zase bratr tvůj.“ Dí jemu Marta: „Vím, že vstane při vzkříšení v den poslední.“ Řekl jí Ježíš: „Já jsem vzkříšení a život; kdo věří ve mne, byť i umřel, živ bude, a každý, kdo žije a ve mne věří, neumře na věky. Věříš-li tomu?“ Řekla jemu: „Ovšem, Pane, já jsem uvěřila, že ty jsi Kristus, Syn Boha živého, kterýž jsi přišel na tento svět.“

Secreta

Propitiáre, quáesumus, Dómine, ánimae fámuli tui N., pro qua hóstiam laudis tibi immolámus, majestátem tuam supplíciter deprecántes: ut, per haec piae placatiónis offícia, pervenire mereátur ad réquiem sempitérnam. Per Dóminum . . .

Tichá modlitba

Buď milostiv, prosíme, Pane, duši služebníka svého N., za kterou ti přinášíme oběť chvály, snažně prosíce tvou velebnost, aby si pro tyto zbožné služby smíru zasloužila dosáhnouti odpočinutí věčného. Skrze Pána našeho Ježíše . . .

Postcommunio

Praesta, quáesumus, omnípotens Deus: ut ánima fámuli tui N., quae hódie de hoc sáeculo migrávit, his sacrifíciis purgáta et a peccátis expedíta, indulgéntiam páriter et réquiem cápiat sempitérnam. Per Dóminum . . .

Po přijímání

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, aby duše služebníka tvého N., která dnes odešla z tohoto světa, očištěna jsouc těmito svátostmi a hříchů prosta, dosáhla zároveň odpuštění i odpočinutí věčného. Skrze Pána . . .

Třetího, sedmého a třicátého dne po pohřbu

Oratio

Quáesumus, Dómine, ut ánimae fámuli tui N., cujus depositiónis diem tértium (séptimum, trigésimum) commemorámus, Sanctórum atque electórum tuórum largíri dignéris consórtium: et rorem misericórdiae tuae perénnem infúndas. Per Dóm.

Modlitba

Prosíme, Pane, abys duši služebníka svého N., jehož třetího (sedmého, třicátého) dne pohřbu vzpomínáme, ráčil uštědřiti společenství Svatých a vyvolených svých a vylil na ni věčnou rosu milosrdenství svého. Skrze Pána našeho . . .

Secreta

Múnera, quáesumus, Dómine, quae tibi pro ánima fámuli tui N. offérimus, placátus inténde: ut, remédiis purgáta coeléstibus, in tua pietáte requiéscat. Per Dóminum..

Tichá modlitba

Prosíme, Pane, pohlédni usmířen na dary, které ti obětujeme za duši služebníka tvého N., aby, očištěna jsouc nebeskými léky, odpočívala ve tvé lásce. Skrze Pána . . .

Postcommunio

Súscipe, Dómine, preces nostras pro ánima fámuli tui N.: ut, si quae ei máculae de terrénis contágiis adhaesérunt, remissiónis tuae misericórdia deleántur. Per Dóminum.

Po přijímání

Přijmi, Pane, naše modlitby za duši služebníka svého N., aby, jestliže na ní lpí skvrny pozemské nákazy, zničeny byly odpuštěním milosrdenství tvého. Skrze Pána...

Ve výroční den úmrtí

Vše jako 2. listopadu ve druhé mši (str. 1193), vyjímaje:

Oratio

Deus, indulgentiárum

Modlitba

Bože, Pane slitování

Dómine: da animábus famulórum famularúmque tuárum, quorum anniversárium depositiónis diem commemorámus, refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem, et lúminis claritátem. Per Dóminum . . .

dej duším služebníků a služebnic svých, jejichž výroční den pohřbu si připomínáme, sídlo občerstvení, blaženost pokoje a jasnost světla. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Secreta

Tichá modlitba

Propitiáre, Dómine, supplicatiónibus nostris, pro animábus famulórum famularúmque tuárum, quorum hódie ánnua dies ágitur: pro quibus tibi offérimus sacrifícium laudis; ut eas Sanctórum tuórum consórtio sociáre dignéris. Per Dóminum . .

Buď milostiv, Pane, našim pokorným prosbám za duše služebníků a služebnic svých, jejichž výroční den se dnes koná, za něž tobě přinášíme oběť chvály, abys je ke společenství svých Svatých přidružiti ráčil. Skrze Pána našeho . . .

Postcommunio

Po přijímání

Praesta, quáesumus, Dómine: ut ánimae famulórum famularúmque tuárum, quorum anniversárium depositiónis diem commemorámus; his purgátae sacrifíciis, indulgéntiam páriter et réquiem cápiant sempitérnam. Per Dóminum nostrum . . .

Uděl, prosíme, Pane, aby duše služebníků a služebnic tvých, jejichž výroční den pohřbu si připomínáme, těmito očištěny obětmi, prominutí zároveň i věčného odpočinutí došly. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Obyčejná mše

Vše jako 2. listopadu ve třetí mši (str. 1194), vyjímaje:

Za zesnulé biskupy nebo kněze:

Oratio

Modlitba

Deus, qui inter apostólicos Sacerdótes, fámulos tuos pontificáli, seu sacerdotáli fecísti dignitáte

Bože, jenž jsi mezi apoštolskými kněžími ráčil služebníky své ozdobiti biskupskou nebo kněžskou

vigére: praesta, quáesumus; ut eórum quoque perpétuo aggregéntur consórtio. Per Dóminum . . .

hodností, uděl, prosíme, aby také jejich věčnému společenství byli přidruženi. Skrze Pána . . .

Za zemřelé bratry, příbuzné a dobrodince:

Oratio

Modlitba

Deus, véniae largítor et humánae salútis amátor: quáesumus cleméntiam tuam; ut nostrae congregatiónis fratres, propínquos et benefactóres, qui ex hoc sáeculo transiérunt, beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuae beatitúdinis consórtium pervenire concédas. Per Dóminum nostrum . . .

Bože, uštědřiteli odpuštění a milovníče lidské spásy, prosíme dobrotivost tvou, abys naší družiny bratřím, příbuzným a dobrodincům, kteří z tohoto světa odešli, dopřál na přímluvu blahoslavené Marie vždy Panny se všemi Svatými tvými dojíti účastenství blaženosti věčné. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou žije . . .

Za všecky věrné zemřelé (str. 1188).

Za zesnulé biskupy nebo kněze:

Secreta

Tichá modlitba

Súscipe, Dómine, quaesumus, pro animábus famulórum tuórum Pontíficum, seu Sacerdótum, quas offérimus, hóstias: ut, quibus in hoc saeculo pontificále seu sacerdotále donásti méritum, in coelésti regno Sanctórum tuórum júbeas jungi consórtio. Per Dóminum . . .

Přijmi, Pane, prosíme, obětiny, které přinášíme za duše služebníků tvých biskupů a kněží, abys ty, jimž jsi na tomto světě udělil důstojnost biskupskou nebo kněžskou, v nebeském království ráčil přidružiti společenství svých Svatých. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . .

Za zesnulé spolubratry, příbuzné a dobrodince:

Secreta

Tichá modlitba

Deus, cujus misericórdiae non est númerus, súscipe propítius preces

Bože, jehož milosrdenství není počtu, přijmi milostivě prosby pokory

humilitátis nostrae: et animábus fratrum, propinquórum et benefactórum nostrórum, quibus tui nóminis dedísti confessiónem, per haec sacraménta salútis nostrae, cunctórum remissionem tríbue peccatórum. Per Dóminum . . .

naší a duším bratří, příbuzných a dobrodinců našich, jimž jsi dal vyznávati jméno své, uděl těmito svátostmi naší spásy odpuštění všech hříchů. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou žije a kraluje . . .

Za všecky věrné zemřelé (str. 1192).

Za zesnulé biskupy neb kněze:

Postcommunio

Prosit, quaesumus, Dómine, animábus famulórum tuórum Pontíficum seu Sacerdótum, misericórdiae tuae imploráta cleméntia: ut ejus, in quo speravérunt et credidérunt, aetérnum cápiant, te miseránte, consórtium. Per Dóminum nostrum . . .

Po přijímání

Prosíme, Pane, nechť prospívá duším služebníků tvých biskupů a kněží vzývaná milostivost milosrdenství tvého, aby pro milosrdenství tvé dosáhli věčného společenství toho, v něhož doufali a věřili. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Za zesnulé bratry, příbuzné a dobrodince:

Postcommunio

Praesta, quaésumus, omnípotens et miséricors Deus: ut ánimae fratrum, propinquórum et benefactórum nostrórum, pro quibus hoc sacrifícium laudis tuae obtúlimus majestáti; per hujus virtútem sacraménti a peccátis ómnibus expiátae, lucis perpétuae, te miseránte, recípiant beatitúdinem. Per Dóminum . . .

Po přijímání

Uděl, prosíme, všemohoucí a milosrdný Bože, aby duše bratří, příbuzných a dobrodinců našich, za které jsme přinesli velebnosti tvé tuto oběť chvály, mocí této svátosti od všech hříchů očištěné, dosáhly pro tvé milosrdenství blaženosti světla věčného. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou . . .

Připomínka všech věrných zemřelých (str. 1192).

PŘÍDAVEK

Litanie ke všem Svatým

Na Bílou sobotu a ve svatvečer svatodušní vynechává se všecko, co je označeno hvězdičkou a všecko, co následuje po Kyrie na konci litanie.

Kýrie, eléison.	Pane, smiluj se nad námi.
Christe, eléison.	Kriste, smiluj se nad námi.
Kýrie, eléison.	Pane, smiluj se nad námi.
Christe, audi nos.	Kriste, uslyš nás.
Christe, exáudi nos.	Kriste, vyslyš nás.
Pater de coelis, Deus, miserére nobis.	Otče s nebes Bože, smiluj se nad námi.
Fili, Redémptor mundi, Deus,	Synu, Vykupiteli světa, Bože,
Spíritus Sancte, Deus,	Duše Svatý, Bože,
Sancta Trínitas, unus Deus,	Svatá Trojice, jeden Bože,
Sancta María, ora pro nobis.	Svatá Maria, oroduj za nás.
Sancta Dei Génitrix,	Svatá Boží Rodičko,
Sancta Virgo Vírginum,	Svatá Panno Panen,
Sancte Michaël,	Svatý Michaeli,
Sancte Gábriel,	Svatý Gabrieli,
Sancte Ráphaël,	Svatý Rafaeli,
Omnes sancti Ángeli et Archángeli, oráte . . .	Všichni svatí Andělé i Archandělé, orodujte . . .
Omnes sancti beatórum Spirítuum órdines,	Všichni svatí blahoslavených Duchů řádové,
Sancte Joánnes Baptísta,	Svatý Jene Křtiteli,
Sancte Joseph,	Svatý Josefe,
Omnes sancti Patriárchae et Prophétae,	Všichni svatí Patriarchové a Proroci,
Sancte Petre,	Svatý Petře,
Sancte Paule,	Svatý Pavle,
Sancte Andréa,	Svatý Ondřeji,
*Sancte Jacóbe,	*Svatý Jakube,
Sancte Joánnes,	Svatý Jene,
*Sancte Thoma,	*Svatý Tomáši,

*Sancte Jacóbe, ora pro nobis.	*Svatý Jakube, oroduj za nás.
*Sancte Philippe,	*Svatý Filipe,
*Sancte Bartholomáee,	*Svatý Bartoloměji,
*Sancte Matthéee,	*Svatý Matouši,
*Sancte Simon,	*Svatý Šimone,
*Sancte Thaddáee,	*Svatý Tadeáši,
*Sancte Matthía,	*Svatý Matěji,
*Sancte Bárnaba,	*Svatý Barnabáši,
*Sancte Luca,	*Svatý Lukáši,
*Sancte Marce,	*Svatý Marku,
Omnes sancti Apóstoli et Evangelístae,	Všichni svatí Apoštolové a Evangelisté,
Omnes sancti Discípuli Dómini,	Všichni svatí Učedníci Páně,
*Omnes sancti Innocéntes,	*Všecka svatá Neviňátka,
Sancte Stéphane,	Svatý Štěpáne,
Sancte Laurénti,	Svatý Vavřinče,
Sancte Vincénti,	Svatý Vincenci,
*Sancti Fabiáne et Sebastiáne,	*Svatí Fabiáne a Šebastiáne,
*Sancti Joánnes et Paule,	*Svatí Jene a Pavle,
*Sancti Cosma et Damiáne,	*Svatí Kosmo a Damiáne,
*Sancti Gervási et Protási,	*Svatí Gervási a Protási,
Omnes sancti Mártyres,	Všichni svatí Mučedníci,
Sancte Silvéster,	Svatý Silvestře,
Sancte Gregóri,	Svatý Řehoři,
*Sancte Ambrósi,	*Svatý Ambroži,
Sancte Augustíne,	Svatý Augustine,
*Sancte Hierónyme,	*Svatý Jeronyme,
*Sancte Martíne,	*Svatý Martine,
*Sancte Nicolaë,	*Svatý Mikuláši,
Omnes sancti Pontífices et Confessóres,	Všichni svatí Biskupové a Vyznavači,
Omnes sancti Doctóres,	Všichni svatí Učitelové,
Sancte Antóni,	Svatý Antoníne,
Sancte Benedícte,	Svatý Benedikte,
*Sancte Bernárde,	*Svatý Bernarde,
Sancte Domínice,	Svatý Dominiku,
Sancte Francísce,	Svatý Františku,
Omnes sancti Sacerdótes et Levítae,	Všichni svatí Kněží a Levité,

Omnes sancti Mónachi et Eremítae, orate pro nobis.	Všichni svatí Mnichové a Poustevníci, orodujte za nás.
Sancta María Magdaléna,	Svatá Maří Magdaleno,
Sancta Ágatha,	Svatá Háto,
*Sancta Lúcia,	*Svatá Lucie,
Sancta Agnes,	Svatá Anežko,
Sancta Caecília,	Svatá Cecilie,
*Sancta Catharína,	*Svatá Kateřino,
Sancta Anastásia,	Svatá Anastasie,
Omnes sanctae Vírgines et Víduae,	Všechny svaté Panny a Vdovy,
Omnes Sancti et Sanctae Dei, intercédite pro nobis.	Všichni Svatí a Světice Boží, přimlouvejte se za nás.
Propítius esto, parce nobis, Dómine.	Milostiv buď, odpusť nám, Pane.
Propítius esto, exaúdi nos, Dómine.	Milostiv buď, uslyš nás, Pane.
Ab omni malo, líbera nos, Dómine.	Ode všeho zlého, vysvoboď nás, Pane.
Ab omni peccáto,	Od všelikého hříchu,
*Ab ira tua,	*Od hněvu svého,
*A subitánea et improvísa morte,	*Od náhlé a nenadálé smrti,
*Ab insídiis diáboli,	*Od úkladů ďáblových,
*Ab ira et ódio, et omni mala voluntáte,	*Od hněvu, nenávisti i ode vší zlé vůle,
*A spíritu fornicatiónis,	*Od ducha smilného,
*A fúlgure et tempestáte,	*Od blesku a bouře,
*A flagéllo terraemótus,	*Od metly zemětřesení,
*A peste, fame et bello,	*Od moru, hladu a války,
A morte perpétua,	Od věčné smrti,
Per mystérium sanctae Incarnatiónis tuae, líbera nos, Dómine.	Pro tajemství svatého vtělení svého, vysvoboď nás, Pane.
Per advéntum tuum,	Pro příchod svůj,
Per nativitátem tuam,	Pro narození své,
Per baptísmum et sanctum jejúnium tuum,	Pro křest a svatý půst svůj,
Per crucem et passiónem tuam,	Pro kříž a umučení své,

Per mortem et sepultúram tuam, líbera nos, Dóm.	Pro smrt a pohřeb svůj, vysvoboď nás, Pane.
Per sanctam resurrectiónem tuam,	Pro svaté vzkříšení své
Per admirábilem ascensiónem tuam,	Pro podivuhodné nanebevstoupení své,
Per advéntum Spíritus Sancti Parácliti,	Pro příchod Utěšitele Ducha Svatého,
In die judícii,	V den soudný,
Peccatóres, Te rogámus audi nos.	My hříšníci, Tě prosíme, uslyš nás.
Ut nobis parcas,	Abys nás ušetřil,
*Ut nobis indúlgeas,	*Abys nám odpustil,
*Ut ad veram poeniténtiam nos perdúcere dignéris,	*Abys nás k pravému pokání přivésti ráčil,
Ut Ecclésiam tuam sanctam régere et conserváre dignéris,	Abys svatou Církev svou říditi a zachovati ráčil,
Ut domnum Apostólicum et omnes ecclesiásticos órdines in sancta religióne conserváre dignéris,	Abys náměstka Apoštolského a veškeren církevní stav ve svatém náboženství zachovati ráčil,
Ut inimícos sanctae Ecclésiae humiliáre dignéris,	Abys nepřátele Církve svaté pokořiti ráčil,
Ut régibus et princípibus christiánis pacem et veram concórdiam donáre dignéris,	Abys králům a knížatům křesťanským pokoje a svornosti dáti ráčil,
*Ut cuncto pópulo christiáno pacem et unitátem largíri dignéris,	*Abys všemu lidu křesťanskému pokoje a jednoty uděliti ráčil,
*Ut omnes errántes ad unitátem Ecclésiae revocáret et infidéles univérsos ad Evangélii lumen perdúcere dignéris,	*Abys všecky bloudící k jednotě Církve nazpět povolati a veškeré pohany k světlu Evangelia přivésti ráčil,
Ut nosmetípsos in tuo sancto servíto confortáre et conserváre dignéris,	Abys nás ve svaté službě své posilniti a zachovati ráčil,

*Ut mentes nostras ad caeléstia desidéria érigas, Te rogámus audi nos.	*Abys myslí našich k nebeským žádostem pozdvihnul, Tě prosíme, uslyš nás.
Ut ómnibus benefactóribus nostris sempitérna bona retríbuas,	Abys všem dobrodincům našim věčnými statky odplatil,
*Ut ánimas nostras, fratrum, propinquórum et benefactórum nostrórum ab aetérna damnatióne erípias,	*Abys duše naše, bratří, příbuzných a dobrodinců našich od věčného zatracení vytrhl,
Ut fructus terrae dare et conserváre dignéris,	Abys úrodu zemskou dáti a zachovati ráčil,
Ut ómnibus fidélibus defúnctis réquiem aetérnam donáre dignéris,	Abys všem věřícím zemřelým odpočinutí věčné dáti ráčil,
Ut nos exaudíre dignéris,	Abys nás vyslyšeti ráčil,
*Fili Dei,	*Synu Boží,
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.	Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, odpusť nám, Pane.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Dómine.	Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, uslyš nás, Pane.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.	Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi.
Christe, audi nos.	Kriste, uslyš nás.
Christe, exáudi nos.	Kriste, vyslyš nás.
Kýrie, eléison.	Pane, smiluj se nad námi.
Christe, eléison.	Kriste, smiluj se nad námi.
Kýrie, eléison.	Pane, smiluj se nad námi.
Pater noster ...	Otče náš ...
V. Et ne nos indúcas in tentatiónem.	V. A neuveď nás v pokušení.
R. Sed líbera nos a malo.	V. Ale zbav nás od zlého.
Psalmus 69	Žalm 69
Deus, in adjutórium meum inténde: Dómine, ad adjuvándum me festína.	Bože, k pomoci mé shlédni; Hospodine, přispěj mi na pomoc.

Confundántur et revereántur, qui quaerunt ánimam meam.

Avertántur retrórsum et erubéscant, qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes, qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exsúltent et laeténtur in te omnes, qui quaerunt te, et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus et pauper sum: Deus, ádjuva me.

Adjútor meus, et liberátor meus es tu: Dómine, ne moréris.

Glória Patri ...

℣. Salvos fac servos tuos.

℟. Deus meus, sperántes in te.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis.

℟. A fácie inimíci.

℣. Nihil proficiat inimícus in nobis.

℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.

℣. Dómine, non secúndum peccáta nostra fácias nobis.

℟. Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.

℣. Orémus pro Pontífice nostro N.

℟. Dóminus consérvet eum et vivíficet eum, et

Zahanbeni ať jsou a zastydí se, kteří hledají bezživotí mého.

Ustupte nazpět a zarděte se, kteří si žádají neštěstí mého.

Ať se ihned odvrátí, zardívajíce se, kteří se mi posmívají.

Nechať plesají a radují se nad tebou, kteří hledají tebe. Nechať říkají vždy: „Veleslaven budiž Pán!“ ti, kteří touží po pomoci tvé.

Já pak chudý a nuzný jsem, Bože, spomoziž mi.

Pomocník můj a vysvoboditel můj jsi ty. Pane, neprodlévej.

Sláva Otci ...

℣. Spasiž služebníky své.

℟. Bože můj, doufající v tebe.

℣. Budiž nám, Pane, věží mocnou.

℟. Proti tváři nepřítele.

℣. Nic neprospívej nepřítel nad námi.

℟. A syn nepravosti nepřičiniž nám škody.

℣. Pane, nečiň nám podle hříchů našich.

℟. Aniž podle nepravostí našich odplácej nám.

℣. Modleme se za nejvyššího biskupa svého N.

℟. Hospodin zachovejž a oživuj ho, a blaženým

beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

℣. Orémus pro benefactóribus nostris.

℟. Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum vitam aetérnam. Amen.

℣. Orémus pro fidélibus defúnctis.

℟. Réquiem aetérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace.

℟. Amen.

℣. Pro frátribus nostris abséntibus.

℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.

℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto.

℟. Et de Sion tuére eos.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus:

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere: súscipe deprecatiónem nostram; ut nos, et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuae pietátis cleménter absólvat.

učiň ho na zemi a nevydávej ho v ruce nepřátel jeho.

℣. Modleme se za dobrodince své.

℟. Odplatiti rač, Pane, všem dobře nám činícím pro jméno tvé životem věčným. Amen.

℣. Modleme se za zemřelé věřící.

℟. Odpočinutí věčné dejž jim, Pane, a světlo věčné ať jim svítí.

℣. Ať odpočívají v pokoji. ℟. Amen.

℣. Modleme se za své bratry nepřítomné.

℟. Spasiž služebníky své, Bože můj, doufající v tebe.

℣. Sešli jim, Pane, pomoc se svatyně.

℟. A se Sionu ochraňuj je.

℣. Pane, vyslyš modlitbu mou.

℟. A volání mé k tobě přijď.

℣. Pán s vámi.

℟. I s duchem tvým.

Modleme se:

Bože, jehož vlastností je smilovávati se vždycky a odpouštěti, přijmi úpěnlivou modlitbu naši, aby nás a všecky služebníky tvé, které pouto hříchů svírá, slitování tvé dobrotivosti milostivě vyprostilo.

Exáudi, quaesumus, Dómine, súpplicum preces, et confiténtium tibi parce peccátis: ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus et pacem.

Ineffábilem nobis, Dómine, misericórdiam tuam cleménter osténde: ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas, et a poenis, quas pro his merémur, erípias.

Deus, qui culpa offénderis, poeniténtia placáris: preces pópuli tui supplicántis propítius réspice: et flagélla tuae iracúndiae, quae pro peccátis nostris merémur, avérte.

Omnípotens sempitérne Deus, miserére fámulo tuo Pontífici nostro N., et dírige eum secúndum tuam cleméntiam in viam salútis aetérnae: ut te donánte, tibi plácita cúpiat, et tota virtúte perfíciat.

Deus, a quo sancta desidéria, recta consília et justa sunt ópera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et, hóstium subláta formídine, témpora sint tua protéctione tranquílla.

Ure igne Sancti Spíritus renes nostros et cor nostrum, Dómine: ut tibi casto córpore serviámus, et mundo corde placeámus.

Vyslyš, prosíme, Pane, prosby pokorně tě žádajících a vyznávajícím se tobě hříchy promiň, abys zároveň nám odpuštění daroval i pokoj.

Nevýslovné milosrdenství své nám, Pane, laskavě prokaž, abys nás spolu i z hříchů všech vyprostil i od trestů za ně zasloužených vytrhl.

Bože, jenž vinou urážen, pokáním však usmířen býváš, na prosby snažně prosícího lidu svého milostivě shlédni a metly hněvu svého, jichž za hříchy své zasluhujeme, odvraf.

Všemohoucí věčný Bože, smiluj se nad služebníkem svým, Papežem naším N., a řiď jej podle laskavosti své na cestu věčné spásy, aby s tvou milostí, co se ti líbí, žádal a s veškerou silou dokonal.

Bože, od něhož svaté touhy, pravé rady a spravedliví skutkové pocházejí, dej služebníkům svým ten pokoj, jehož svět dáti nemůže, aby i srdce naše přikázáním tvým oddána, i časy naše pod ochranou tvou po odvrácení strachu nepřátelského klidny byly.

Spaluj ohněm Ducha Svatého ledví naše a srdce naše, Pane, abychom ti cudným tělem sloužili a čistým srdcem se líbili.

Fidélium, Deus, ómnium cónditor et redémptor, animábus famulórum, famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum: ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur.

Actiónes nostras, quaésumus, Dómine, adspirándo práeveni et adjuvándo proséquere: ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te coepta finiátur.

Omnípotens sempitérne Deus, qui vivórum domináris simul et mortuórum, omniúmque miseréris, quos tuos fide et ópere futúros esse praenóscis: te súpplices exorámus; ut, pro quibus effúndere preces decrévimus, quosque vel praesens sáeculum adhuc in carne rétinet vel futúrum jam exútos córpore suscépit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuae cleméntia, ómnium delictórum suórum véniam consequántur. Per Dóminum nostrum . . .

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Exáudiat nos omnípotens et miséricors Dóminus.
℟. Amen.

Činy naše, prosíme, Pane, vnukáním svým předcházej a pomocí provázej, aby všecka naše modlitba a práce od tebe vždy se začínala a začata, tebou skončena byla.

Všemohoucí věčný Bože, jenž nad živými vládneš zároveň i nad mrtvými a smilováváš se nade všemi, jež věrou a skutky jednou svými býti předvídáš; pokorně tebe vzýváme, aby ti, za něž vysílati modlitby jsme si umínili, a které buď časný věk v těle dosud zdržuje, nebo budoucí zbavené těla již přijal, na přímluvu všech Svatých tvých z milostivé dobrotivosti tvé dosáhli odpuštění všech hříchů. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

℣. Pán s vámi.
℟. I s duchem tvým.
℣. Vyslyš náš všemohoucí a milosrdný Hospodin.
℟. Amen.

℣. Et fidélium ánimae per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

℟. Amen.

℣. A duše věrných zemřelých nechť pro milosrdenství Boží odpočívají v pokoji.

℟. Amen.

Litanie k nejsv. Srdci Ježíšovu

Kýrie, eléison.	Pane, smiluj se nad námi.
Christe, eléison.	Kriste, smiluj se nad námi.
Kýrie, eléison.	Pane, smiluj se nad námi.
Christe, audi nos.	Kriste, uslyš nás.
Christe, exáudi nós.	Kriste, vyslyš nás.
Pater de coelis, Deus, miserére nobis.	Otče s nebes, Bože, smiluj se nad námi.
Fili, Redémptor mundi, Deus,	Synu, Vykupiteli světa, Bože,
Spíritus Sancte, Deus,	Duchu Svatý, Bože,
Sancta Trínitas unus Deus,	Svatá Trojice, jeden Bože,
Cor Jesu, Fílii Pátris aetérni,	Srdce Ježíše, Syna Otce věčného,
Cor Jesu, in sinu Vírginis Matris a Spíritu Sancto formátum,	Srdce Ježíšovo, v lůně panenské Matky od Ducha Svatého vytvořené,
Cor Jesu, Verbo Dei substantiáliter unítum,	Srdce Ježíšovo, se Slovem Božím podstatně spojené,
Cor Jesu, majestátis infinítae,	Srdce Ježíšovo, neskonalé velebnosti,
Cor Jesu, templum Dei sanctum,	Srdce Ježíšovo, svatý chráme Boží,
Cor Jesu, tabernáculum Altíssimi,	Srdce Ježíšovo, stánku Nejvyššího,
Cor Jesu, domus Dei et porta coeli,	Srdce Ježíšovo, dome Boží a bráno nebeská,
Cor Jesu, fornax ardens caritátis,	Srdce Ježíšovo, výhni láskou planoucí,
Cor Jesu, justítiae et amóris receptáculum,	Srdce Ježíšovo, schránko spravedlnosti a lásky,
Cor Jesu, bonitáte et amóre plenum,	Srdce Ježíšovo, plné dobroty a lásky,

Cor Jesu, virtútum ómnium abýssus, miserére nobis.	Srdce Ježíšovo, hlubino všech ctností, smiluj se nad námi.
Cor Jesu, omni laude digníssimum,	Srdce Ježíšovo, všeliké chvály nejhodnější,
Cor Jesu, rex et centrum ómnium córdium,	Srdce Ježíšovo, králi a střede všech srdcí,
Cor Jesu, in quo sunt omnes thesáuri sapiéntiae et sciéntiae,	Srdce Ježíšovo, v němž jsou všecky poklady moudrosti a umění,
Cor Jesu, in quo hábitat omnis plenitúdo divinitátis,	Srdce Ježíšovo, v němž všecka plnost božství přebývá,
Cor Jesu, in quo Pater sibi bene complácuit,	Srdce Ježíšovo, v němž se Otci dobře zalíbilo,
Cor Jesu, de cujus plenitúdine omnes nos accépimus,	Srdce Ježíšovo, z jehož plnosti my všichni jsme obdrželi,
Cor Jesu, desidérium cóllium aeternórum,	Srdce Ježíšovo, žádosti pahrbků věčných,
Cor Jesu, pátiens et multae misericórdiae,	Srdce Ježíšovo, trpělivé a mnohého slitování,
Cor Jesu, dives in omnes qui te ínvocant,	Srdce Ježíšovo, bohaté ke všem, kteří tě vzývají,
Cor Jesu, fons vitae et sanctitátis,	Srdce Ježíšovo, zdroji života a svatosti,
Cor Jesu, propitiátio pro peccátis nostris,	Srdce Ježíšovo, smíření za hříchy naše,
Cor Jesu, saturátum opprobríis,	Srdce Ježíšovo, potupami nasycené,
Cor Jesu, attrítum propter scélera nostra,	Srdce Ježíšovo, potřené pro hříchy naše,
Cor Jesu, usque ad mortem obédiens factum,	Srdce Ježíšovo, poslušné až k smrti,
Cor Jesu, láncea perforátum,	Srdce Ježíšovo, kopím probodené,
Cor Jesu, fons totíus consolatiónis,	Srdce Ježíšovo, zdroji všelikého potěšení,
Cor Jesu, vita et resurréctio nostra,	Srdce Ježíšovo, živote náš a vzkříšení naše,

Cor Jesu, pax et reconciliátio nostra, miserére nobis.	Srdce Ježíšovo, pokoji a smíre náš, smiluj se nad námi.
Cor Jesu, víctima peccatórum,	Srdce Ježíšovo, oběti hříšníků,
Cor Jesu, salus in te sperántium,	Srdce Ježíšovo, spáso v tebe doufajících,
Cor Jesu, spes in te moriéntium,	Srdce Ježíšovo naděje v tobě umírajících,
Cor Jesu, delíciae Sanctórum ómnium,	Srdce Ježíšovo, rozkoši všech Svatých,
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.	Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, odpusť nám, Pane.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, axaúdi nos Dómine.	Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, vyslyš nás, Pane.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.	Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi.
V. Jesu, mitis et húmilis Corde.	V. Ježíši, tichý a pokorný srdcem.
R. Fac cor nostrum secúndum Cor tuum.	V. Učiň srdce naše podle Srdce svého.

Orémus:

Omnípotens sempitérne Deus, réspice in Cor dilectíssimi Fílii tui, et in laudes et satisfactiónes, quas in nómine peccatórum tibi persólvit, iísque misericórdiam tuam peténtibus, tu véniam concéde placátus, in nómine ejúsdem Fílii tui Jesu Christi: qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sáecula saeculórum. Amen.

Modleme se:

Všemohoucí věčný Bože, shlédni na Srdce přemilého Syna svého a na chvály a dostiučinění, které ti jménem hříšníků podává, jim pak o milosrdenství tvé žádajícím, milostivě odpouštěj, jménem téhož Syna svého Ježíše Krista, jenž s tebou žije a kraluje v jednotě Ducha Svatého Bůh, po všecky věky věkův. Amen.

Litanie k nejsv. Jménu Ježíš

Kýrie, eléison.	Pane, smiluj se nad námi.
Christe, eléison.	Kriste, smiluj se nad námi.
Kýrie, eleison.	Pane, smiluj se nad námi.
Jesu, audi nos.	Ježíši, uslyš nás.
Jesu, exáudi nos.	Ježíši, vyslyš nás.
Pater de caelis, Deus, miserére nobis.	Otče s nebes, Bože, smiluj se nad námi.
Fili, Redémptor mundi, Deus,	Synu, Vykupiteli světa, Bože,
Spíritus Sancte, Deus,	Duchu Svatý, Bože,
Sancta Trínitas unus Deus,	Svatá Trojice, jeden Bože,
Jesu, Fili Dei vivi,	Ježíši, Synu Boha živého,
Jesu, splendor Patris,	Ježíši, odlesku Otce,
Jesu, candor lucis aetérnae,	Ježíši, jase světla věčného,
Jesu, rex glóriae,	Ježíši, králi slávy,
Jesu, sol justítiae,	Ježíši, slunce spravedlnosti,
Jesu, Fili Maríae Vírginis,	Ježíši, Synu Marie Panny,
Jesu, amábilis,	Ježíši, přemilý,
Jesu, admirábilis,	Ježíši, podivuhodný,
Jesu, Deus fortis,	Ježíši, Bože silný,
Jesu, pater futúri sáeculi,	Ježíši, otče budoucího věku,
Jesu, magni consílii Ángele,	Ježíši, velké rady Anděle,
Jesu, potentíssime,	Ježíši, nejmocnější,
Jesu, patientíssime,	Ježíši, nejtrpělivější,
Jesu, obedientíssime,	Ježíši, nejposlušnější,
Jesu, mitis et húmilis corde,	Ježíši, tichý a pokorný srdcem,
Jesu, amátor castitátis,	Ježíši, milovníku cudnosti,
Jesu, amátor noster,	Ježíši, milovníku náš,
Jesu, Deus pacis,	Ježíši, Bože pokoje,
Jesu, auctor vitae,	Ježíši, původce života,
Jesu, exémplar virtútum,	Ježíši, vzore ctnosti,
Jesu, zelátor animárum,	Ježíši, horliteli duší,
Jesu, Deus noster,	Ježíši, Bože náš,
Jesu, refúgium nostrum,	Ježíši, útočiště naše,
Jesu, pater páuperum,	Ježíši, otče chudých,

Jesu, thesáurus fidélium, miserére nobis.	Ježíši, poklade věřících, smiluj se nad námi.
Jesu, bone pastor,	Ježíši, pastýři dobrý,
Jesu, lux vera,	Ježíši, světlo pravé,
Jesu, sapiéntia aetérna,	Ježíši, moudrosti věčná,
Jesu, bónitas infinita,	Ježíši, dobroto neskonalá,
Jesu, via et vita nostra,	Ježíši, cesto naše a živote náš,
Jesu, gáudium Angelórum,	Ježíši, radosti Andělů,
Jesu, rex Patriarchárum,	Ježíši, králi patriarchů,
Jesu, magister Apostolórum,	Ježíši, mistře Apoštolů,
Jesu, doctor Evangelistárum,	Ježíši, učiteli Evangelistů,
Jesu, fortitúdo Mártyrum,	Ježíši, síło mučedníků,
Jesu, lumen Confessórum,	Ježíši, světlo vyznavačů,
Jesu, púritas Vírginum,	Ježíši, čistoto panen,
Jesu, coróna Sanctórum ómnium,	Ježíši, koruno všech Svatých,
Propítius esto. Parce nobis Jesu.	Milostiv buď. Odpusť nám, Ježíši.
Propítius esto. Exaúdi nos Jesu.	Milostiv buď. Uslyš nás, Ježíši.
Ab omni malo, líbera nos Jesu.	Ode všeho zlého, vysvoboď nás, Ježíši.
Ab omni peccáto,	Od všelikého hříchu,
Ab ira tua,	Od hněvu svého,
Ab insídiis diáboli,	Od úkladů ďáblových,
A spíritu fornicatiónis,	Od ducha smilného,
A morte perpétua,	Od věčné smrti,
A negléctu inspiratiónum tuárum,	Od nedbání vnuknutí tvých,
Per mystérium sanctae incarnatiónis tuae,	Skrze tajemství svatého vtělení svého,
Per natívitátem tuam,	Skrze narození své,
Per infántiam tuam,	Skrze dětství své,
Per divinissimam vitam tuam,	Skrze přeboží život svůj,
Per labóres tuos,	Skrze práce své,
Per agóniam et passiónem tuam,	Skrze smrtelnou úzkost a utrpení své,

Per crucem et derelictiónem tuam, líbera nos Jesu.	Skrze kříž a opuštěnost svou, vysvoboď nás, Ježíši.
Per languóres tuos,	Skrze smrtelné mdloby své
Per mortem et sepultúram tuam,	Skrze smrt a pohřeb svůj,
Per resurrectiónem tuam,	Skrze zmrtvýchvstání své,
Per ascensiónem tuam,	Skrze nanebevstoupení své,
Per sanctíssimae Eucharistiae institutiónem tuam,	Skrze své ustanovení nejsvětější Svátosti oltářní,
Per gáudia tua,	Skrze radosti své,
Per glóriam tuam,	Skrze slávu svou,
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis Jesu.	Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, odpusť nám, Ježíši.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos Jesu.	Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, vyslyš nás, Ježíši.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis Jesu.	Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi, Ježíši.
Jesu, audi nos.	Ježíši, uslyš nás.
Jesu, exáudi nos.	Ježíši, vyslyš nás.

Orémus: Modleme se:

Dómine Jesu Christe, qui dixísti: Pétite, et accipiétis; quaérite, et inveniétis; pulsáte, et aperiétur vobis: quaesumus, da nobis peténtibus divinissimi tui amóris affectum, ut te toto corde, ore et ópere diligámus, et a tua nunquam laude cessémus.

Pane Ježíši Kriste, jenž jsi řekl: Proste a obdržíte, hledejte a naleznete, tlucte a bude vám otevřeno, prosíme, uděl nám žádajícím vroucnost božské lásky tvé, abychom tebe celým srdcem, ústy i skutkem milovali a tebe chváliti nikdy nepřestávali.

Sancti Nóminis tui, Dómine, timórem páriter et amórem fac nos habére perpétuum; quia nunquam tua gubernatióne destítuis,

Uděl nám, Pane, abychom svaté jméno Tvé ustavičně ctili a je zároveň i milovali, poněvadž nikdy vedení svého neod-

quos in soliditáte tuae dilectiónis instítuis. Qui vivis et regnas in saeculum saeculi. Amen.

nímáš těm, které v pevnosti milování svého vzdělávᾶš. Jenž žiješ a kraluješ na věky věkův. Amen.

Litanie Loretanská

Kýrie, eléison.	Pane, smiluj se nad námi.
Christe, eléison.	Kriste, smiluj se nad námi.
Kýrie, eléison.	Pane, smiluj se nad námi.
Christe, audi nos.	Kriste, uslyš nás.
Christe, exáudi nos.	Kriste, vyslyš nás.
Pater de coelis, Deus, miserére nobis.	Otče s nebes, Bože, smiluj se nad námi.
Fili, Redémptor mundi, Deus, miserére nobis.	Synu, Vykupiteli světa, Bože, smiluj se nad námi.
Spíritus Sancte, Deus, miserére nobis.	Duchu Svatý, Bože, smiluj se nad námi.
Sancta Trínitas, unus Deus, miserére nobis.	Svatá Trojice, jeden Bože, smiluj se nad námi.
Sancta María, ora pro nobis.	Svatá Maria, oroduj za nás.
Sancta Dei Génitrix,	Svatá Boží Rodičko,
Sancta Virgo vírginum,	Svatá Panno panen,
Mater Christi,	Matko Kristova,
Mater divínae grátiae,	Matko božské milosti,
Mater puríssima,	Matko nejčistší,
Mater castíssima,	Matko nejčistotnější,
Mater invioláta,	Matko neporušená,
Mater intemeráta,	Matko neposkvrněná,
Mater amábilis,	Matko lásky hodná,
Mater admirábis,	Matko podivuhodná,
Mater boni consílii,	Matko dobré rady,
Mater Creatóris,	Matko Stvořitele,
Mater Salvatóris,	Matko Spasitele,
Virgo prudentíssima,	Panno nejmoudřejší,
Virgo veneránda,	Panno ctihodná,
Virgo praedicánda,	Panno slavná,
Virgo potens,	Panno mocná,
Virgo clemens,	Panno dobrotivá,
Virgo fidélis,	Panno věrná,
Spéculum iustítiae,	Zrcadlo spravedlnosti,

Sedes sapiéntiae, ora pro nobis.	Stolice moudrosti, oroduza nás.
Causa nostrae laetítiae,	Příčino naší radosti,
Vas spirituále,	Nádobo duchovní,
Vas honorábile,	Nádobo počestná,
Vas insígne devotiónis,	Nádobo vznešená pobožnosti,
Rosa mýstica,	Růže tajemná,
Turris Davídica,	Věže Davidova,
Turris ebúrnea,	Věže ze slonové kosti,
Domus áurea,	Dome zlatý,
Foederis arca,	Archo úmluvy,
Jánua coeli,	Bráno nebeská,
Stella matutína,	Hvězdo jitřní,
Salus infirmórum,	Uzdravení nemocných,
Refúgium peccatórum,	Útočiště hříšníků,
Consolátrix afflictórum,	Potěšení zarmoucených,
Auxílium Christianórum,	Pomocnice křesťanů,
Regína Angelórum,	Královno Andělů,
Regína Patriarchárum,	Královno patriarchů,
Regína Prophetárum,	Královno proroků,
Regína Apostolórum,	Královno Apoštolů,
Regína Mártyrum,	Královno mučedníků,
Regína Confessórum,	Královno vyznavačů,
Regína Vírginum,	Královno panen,
Regína Sanctórum ómnium,	Královno všech Svatých,
Regína sine labe originálí concépta,	Královno bez poskvrny hříchu prvotního počatá,
Regína sacratíssimi Rosárii,	Kralovno posvátného Růžence,
Regína Pacis,	Královno míru,
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.	Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, odpusť nám, Pane.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Dómine.	Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, uslyš nás, Pane.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.	Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi.

℣. Ora pro nobis, sancta Dei Génitrix.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus:

Concéde nos fámulos, tuos, quaesumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: et gloriósa beátae Maríae semper Vírginis intercessióne, a praesénti liberári tristítia, et etérna pérfrui laetítia. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

℣. Oroduj za nás, svatá Boží Rodičko.
℟. Abychom hodni učiněni byli zaslíbení Kristových.

Modleme se:

Popřej nám služebníkům svým, prosíme, Pane Bože, abychom se těšili ze stálého zdraví duše a těla a na slavnou přímluvu blahoslavené Marie, vždy Panny, od zármutku nynějšího života vysvobozeni byli a věčné požívali radosti. Skrze Krista Pána našeho. Amen.

Litanie k svatému Josefu

Kýrie, eléison.
Christe, eléison.
Kýrie, eléison.
Christe, audi nos.
Christe, exáudi nos.
Pater de coelis, Deus, miserére nobis.
Fili, Redémptor mundi, Deus, miserére nobis.
Spíritus Sancte, Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas, unus Deus, miserére nobis.
Sancta María, ora pro nobis.
Sancte Joseph,
Proles David ínclyta,
Lumen Patriarchárum,
Dei Genitrícis sponse,
Custos pudíce Vírginis,
Fílii Dei nutrítie,
Christi defénsor sédule,

Pane, smiluj se nad námi.
Kriste, smiluj se nad námi.
Pane, smiluj se nad námi.
Kriste, uslyš nás.
Kriste, vyslyš nás.
Otče s nebes, Bože, smiluj se nad námi.
Synu, Vykupiteli světa, Bože, smiluj se nad námi.
Duchu Svatý, Bože, smiluj se nad námi.
Svatá Trojice, jeden Bože, smiluj se nad námi.
Svatá Maria, oroduj za nás.
Svatý Josefe,
Slavný potomku Davidův,
Světlo patriarchů,
Ženichu Rodičky Boží,
Cudný strážce Panny,
Pěstoune Syna Božího,
Bedlivý ochránce Kristův,

Almae Famíliae praeses, ora pro nobis.
Joseph iustíssime,
Joseph castíssime,
Joseph prudentíssime,
Joseph fortíssime,
Joseph obedientíssime,
Joseph fidelíssime,
Spéculum patiéntiae,
Amátor paupertátis,
Exémplar opíficum,
Domésticae vitae decus,
Custos vírginum,
Familiárum cólumen,
Solátium miserórum,
Spes aegrotántium,
Patróne moriéntium,
Terror daemonum,
Protéctor sanctae Ecclésiae,
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.
℣. Constítuit eum dóminum domus suae.
℟. Et príncipem omnis possessiónis suae.

Hlavo svaté Rodiny, oroduj za nás.
Josefe nejspravedlivější,
Josefe nejčistotnější,
Josefe nejmoudřejší,
Josefe nejstatečnější,
Josefe nejposlušnější,
Josefe nejvěrnější,
Zrcadlo trpělivosti,
Milovníče chudoby,
Vzore dělníků,
Ozdobo života domácího,
Ochránce panen,
Oporo rodin,
Útěcho ubohých,
Naděje nemocných,
Patrone umírajících,
Postrachu zlých duchů,
Záštito Církve svaté.
Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, odpusť nám, Pane.
Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, vyslyš nás, Pane.
Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi.
℣. Ustanovil ho pánem domu svého.
℟. A Správcem všeho statku svého.

Orémus:

Deus, qui ineffábili providéntia beátum Joseph sanctíssimae Genitrícis tuae sponsum elígere dignátus es: praesta, quaesumus; ut, quem protectórem venerámur in terris,

Modleme se:

Bože, který jsi nevýslovnou prozřetelností svatého Josefa za snoubence nejsvětější Rodičky své vyvoliti ráčil, dej, prosíme, abychom toho, jejž uctíváme jako ochránce

intercessórem habére mereámur in coelis: Qui vivis et regnas in saecula saeculórum. Amen.

na zemi, zasloužili si míti přímluvcem v nebi. Jenž žiješ a kraluješ na věky věkův. Amen.

O SV. ZPOVĚDI

Svátost Pokání jest nesmírným dobrodiním Božím. Hříšníku zjednává odpuštění hříchů, kterých se po křtu sv. dopustil, a smiřuje jej opět s Bohem. Nevědomí získávají v ní vědomosti potřebné k správnému a dokonalému životu, lehkomyslní a nedbalí jsou pobízeni k větší horlivosti, úzkostliví uklidňováni, zpupní varováni, zarmoucení potěšeni, rozdvojení smiřováni, škody odčiňovány. Všecko, čeho jest k dokonalému a bohumilému životu potřebí, získáváme při dobré sv. zpovědi.

Platně sv. zpověď koná, kdo na sebe žaluje a nezamlčí vědomě žádného těžkého hříchu. Zpověď, při které se schválně nebo z velké nedbalosti nevyjeví některý těžký hřích, je svatokrádežná a hříšník svolává na sebe ještě nové těžké tresty Boží.

Smrtelného čili těžkého hříchu se dopouští ten, kdo v nějaké důležité věci dobrovolně přestupuje přikázání Boží nebo církevní, ačkoliv měl při činu vědomí, že je takový skutek Bohem přísně zakázán.

Těžce hříšným může býti nejenom skutek, ale i myšlenka, při níž se někdo dobrovolně zdržuje a zlou žádost vzbuzuje. To jest si pamatovati zvláště při hříších proti Čistotě. Těžce hřeší také ten, kdo nekoná některou svou povinnost, ke které je těžce zavázán (na př. kdo bez důležité příčiny zanedbává v neděli nebo zasvěcený svátek mši sv., když rodičové nevěnují potřebné péče svým dítkám).

U těžkých hříchů je nutno udati vždycky také počet nebo okolnost, která jeden druh hříchů mění v jiný (na př. krádež na posvátném místě je svatokrádeží, hřích proti čistotě s osobou příbuznou je krvesmilstvem, s osobou vdanou nebo ženatou cizoložstvím).

Lehkých hříchů není třeba ve zpovědi udávati, ale jest to neobyčejně užitečno a hříšník snadným způsobem získává odpuštění hříchů i trestů. Je-li někdo

v pochybách, je-li jeho hřích těžký nebo lehký, musí jej udati ve sv. zpovědi.

Snaž se, aby tvoje sv. zpověď byla upřímná, neboť před Bohem není nic skrytého. Pečlivě se na ni připrav, bez zbytečné však úzkostlivosti.

Zpytování svědomí

Vzývej Ducha Svatého, aby osvítil mysl tvou a tys mohl poznati, čím jsi urazil Boha, který s takovou láskou o tebe pečuje a s takovou shovívavostí čeká, až se k němu vrátíš. Potom uvaž následující a podobné otázky a upřímně si na ně odpověz.

Desatero Božích přikázání

První přikázání. Modlil jsem se ráno, v poledne a večer? Zanedbal jsem dlouhou dobu modlitbu? Byl jsem při modlitbách dobrovolně roztržitý? Pochyboval jsem dobrovolně o pravdách katolické víry? Mluvil jsem proti víře? Poslouchal rád takové řeči? Četl jsem nevěrecké noviny a knihy? Dával je čísti jiným? Navštěvoval jsem nevěrecké schůze? Styděl jsem se za svou víru? Byl jsem pověrčivý? Zoufal jsem v milosrdenství Boží? Opovážlivě jsem na ně spoléhal a hřešil? Reptal jsem proti Bohu a jeho prozřetelnosti? Byl jsem v neštěstí a protivenství malomyslný a netrpělivý?

Druhé přikázání. Vyslovoval jsem lehkomyslně jméno Boží? Jeho svatých? Klel jsem? Posmíval jsem se svatým věcem? Přísahal jsem bez potřeby? Křivě? Slibu jsem nesplnil?

Třetí přikázání. Konal jsem v neděli a zasvěcené dny bez potřeby služebné práce? Zameškal jsem vlastní vinou v těch dnech mši sv.? Přišel jsem pozdě na mši sv.? Předčasně jsem odešel? Byl jsem při mši sv. dobrovolně roztržitý a nepozorný? Dal jsem v kostele pohoršení?

Čtvrté přikázání. Byl jsem neuctivý k rodičům, učitelům, představeným? Byl jsem k nim vzdorovitý, nelaskavý, hrubý, umíněný? Neposlouchal jsem je v tom, v čem mi mohou poroučeti? Bil jsem

je? Přál jsem jim smrti? Byl jsem vůči duchovní nebo světské vrchnosti vzdorovitý? Nesnášel jsem se se sourozenci? Hádal jsem se s nimi? Hněval? Sváděl je ke zlému? — Staral jsem se o výchovu svých dítek (podřízených)? Trpěl jsem jim něco zlého (špatnou společnost, nedovolenou známost, zlou příležitost)?

Páté přikázání. Uškodil jsem někomu na těle? na zdraví? Bitím, poraněním? Rval jsem se? Hádal jsem se? Popouzel jsem k zlosti, hněvu a nenávisti vůči jiným? Byl jsem pomstychtivý? Žil jsem v nepřátelství? Přál jsem jinému zlé? Uškodil jsem někomu na duši? Pohoršil jsem jiné? Dal jsem špatný příklad? Sváděl k hříchu radou, svolením, chválením zlého, podněcováním? Scházel jsem se se špatnými lidmi?

Šesté a deváté přikázání. Myslil jsem se zalíbením na necudné věci? Vyvolával jsem dobrovolně nečisté pocity? Žádal jsem si něco nemravného viděti, slyšeti, konati? Mluvil, poslouchal, zpíval, četl, díval jsem se se zalíbením na necudné věci (biograf, divadlo)? Dotýkal jsem se neslušně sám sebe? Jiných? Činil jsem něco nemravného sám? S jinými? Dopustil jsem, aby jiní se ke mně nemravně chovali? Měl jsem hříšné styky a známosti? Dopustil jsem se nemravných zvráceností (perversity)? Zhřešil jsem proti povinnosti manželské?

Sedmé a desáté přikázání. Kradl jsem? Poškodil jsem cizí majetek? Podváděl jsem? Užíval špatných měr a vah? Dodával jsem špatné zboží? Nepracoval jsem poctivě? Žádal jsem přemrštěné ceny? Zpronevěřil jsem co? Nahradil jsem škodu? Utrácel jsem lehkovážně svůj majetek?

Osmé přikázání. Lhal jsem? Uškodil jsem někomu svou lží? Přetvařoval jsem se? Nadával jsem jiným? Utrhal jsem na cti? Zjevoval jsem bez nutné příčiny chyby druhých? Pomlouval jsem je? Podezříval? Odsuzoval?

Patero přikázání církevních. Postil jsem se v ustanovené dny? Přijal jsem o Velikonocích platně sv. Svátosti? Zúčastnil jsem se v nedovolený čas zakázaných zábav (tanců)?

Sedm hlavních hříchů. Byl jsem pyšný? Ješitný? Marnivý? Opovrhoval jsem jinými? Upoutával jsem své srdce hříšným způsobem k vezdejším statkům? Dával jsem almužnu? Byl jsem nepřející? Závistivý? Škodolibý? Opijel jsem se? Byl jsem lenivý v učení, práci, modlitbě?

Stavovské povinnosti. Jak jsem plnil své povinnosti jako svobodný, ženatý (vdaná), vdovec (vdova), představený, chlebodárce, zaměstnanec?

Který je můj obyčejný hřích?

Vzbuzení lítosti a dobrého předsevzetí

Nejdůležitější částkou Svátosti pokání je lítost. Bez ní nejsou hříšníku odpuštěny jeho hříchy, i kdyby kněz nad ním vyslovil rozhřešení. Pros tedy Pána Boha, aby obměkčil tvé srdce. Mysli na ohyzdnost hříchu, kterým se špatně odvděčuješ Bohu, který tě stvořil, vykoupil a posvěcuje; na tresty v Pekle, které pro své hříchy zasluhuješ, a na krásu Nebe, jež jimi ztrácíš. Máš-li jenom lehké hříchy na svědomí, mysli na muka duše v Očistci.

Umiň si, že všecko napravíš, škody nahradíš, příležitostem ke hříchu se vyhneš, hříšné známosti přerušíš, že se budeš ovládat, užívat prostředků k nápravě, vykonáš uložené pokání.

Zpověď

U zpovědnice buď soustředěný a pokorně si veď. Trpělivě čekej, až na tebe dojde řada. Nechoď tak blízko, abys slyšel zpověď druhých. Zaslechneš-li však náhodou něco, jsi pod hříchem zavázán s nikým o slyšeném nemluviti.

Ve zpovědnici poklekni, poznamenej se křížem a když obdržíš požehnání, řekni: „Zpovídám a vyznávám se Bohu všemohoucímu a vám, Otče duchovní, že jsem od své poslední zpovědi, která se stala... (na př. před měsícem, rokem), těchto hříchů se dopustil."

Hříchy svoje říkej pomalu, zřetelně, ale ne nahlas. Buď upřímný, pokorný, neužívej neslušných slov. Ne-

mluv zbytečné věci o chybách druhých, nýbrž mysli stále na to, že se máš zodpovídati za své vlastní svědomí. Máš-li něco těžkého nebo zahanbujícího na srdci, řekni to nejprve.

Ukonči své vyznání těmito slovy: „Těchto a všech svých nevědomých hříchů srdečně lituji a polepšení slibuji. Žádám vás, ctihodný Otče, za spasitelné pokání a kněžské rozhřešení."

Kněz má povinnost položiti ti otázky, je-li toho k úplnosti zpovědi třeba; odpovídej mu ochotně a pravdivě. Jeho napomenutí přijímej rád a s důvěrou. Rozhřešení přijmi v pokorné zbožnosti; jest to nejdůležitější okamžik ve svátosti Pokání.

Po sv. zpovědi poděkuj Bohu vroucně za obdržené odpuštění a vykonej pokud možno hned uložené pokání. Vzývej Pannu Marii a všecky svaté za jejich ochranu.

Před sv. Přijímáním

Vzbuzení Víry

Věřím v tebe, pravý, ve třech osobách jediný Bože. Otče, Synu a Duše Svatý, jenž jsi všecko stvořil, všecko zachováváš a spravuješ, jenž dobré odměňuješ a zlé tresceš. Věřím, že Syn Boží se vtělil, aby nás vykoupil, a že Duch Svatý svou milostí nás posvěcuje. Věřím, že duše naše nesmrtelná, milost pak Boží nám ke spáse nevyhnutelně potřebná jest. Věřím a vyznávám všecko, čemu Ježíš Kristus učil, co svatí Apoštolé kázali a čemu svatá římsko-katolická Církev věřiti velí. Tomu všemu věřím, protože jsi, Bože, věčná a neskonalá pravda a moudrost, kteréž nelze, aby oklamala, aniž lze, aby byla oklamána. Bože, rozmnož víru mou!

Vzbuzení Naděje

Doufám, Bože, a důvěřuji se pevně, že mi pro zásluhy Ježíše Krista ráčíš dáti spásu věčnou, kterou jsi přislíbil všem, kdož tvá přikázání zachovávají. Proto doufám od tebe, že mi odpustíš hříchy mé i dáš všechny potřebné milosti, abych si zasloužil

věčnou blaženost. Toto všecko doufám od tebe, poněvadž jsi všemohoucí, nejvýš dobrotivý, milosrdný a věrný a proto splniti můžeš a chceš, co jsi přislíbil. V této naději chci žíti a umříti. Bože, posilni naději mou!

Vzbuzení Lásky

Bože a Pane můj! Miluji tě z celého srdce svého a ze vší síly své, protože jsi tak neskonale slavný, dobrý a dokonalý. Ty, věčný Otče, stvořil jsi všecko i také mne. Ty, Pane Ježíši, jsi mne na kříži vykoupil, ty, Duše Svatý, mne posvěcuješ. Zdaž je možná láska větší, než jest láska tvá! Trojjediný Bože, dej mi, bych tě nade všecko miloval, poněvadž ty jsi mne od věčnosti miloval a nade všechno lásky hoden jsi. A miluji-li tebe, kterak bych mohl nemilovati toho, jehož milovati mi kážeš? Jest to bližní můj. Každého člověka, přítele i nepřítele chci milovati jako sebe samého pro tebe a v tobě, ukřižovaný Ježíši můj! V této svaté lásce k tobě a bližnímu dej mi žíti a umříti, i všecko raději trpěti, než jediným hříchem zarmoutiti tvé srdce láskou planoucí. Bože, rozněcuj ve mně tuto lásku k tobě vždy víc a více i dej, abych v této lásce s tebou spojen setrval na věky. Amen.

Vzbuzení dokonalé lítosti

Bože můj, jelikož jsi svrchovaně dokonalý, neskonale dobrý, proto tě miluji nade všecko; a poněvadž tě miluji, proto lituji srdečně všech svých hříchů a mám je v největší nelibosti, neboť jsem jimi tebe, neskonalou Dobrotu, urazil a rozhněval. Odpusť mi; s pomocí tvé milosti již nikdy tebe, Bože lásky nejhodnější, hříchem nechci rozhněvati.

Po sv. Přijímání

Ježíši, již jsi ke mně přišel, již jsi v mém srdci. Pozdravuji tě, milý Spasiteli! Klaním se ti, objímám tě, vinu tě k svému srdci. Děkuji ti, že jsi ráčil do mého ubohého srdce zavítati. Maria, můj svatý Anděle Strážný, moji svatí patronové, vzdávejte díky Pánu Ježíši za mne!

Dobrý Ježíši, tys se mi zcela daroval, také já se ti zcela daruji, a proto chci od této chvíle tvým, zcela tvým býti. Chci, aby moje duše zcela tobě náležela, by mé tělo, všecky mé mohutnosti, mé smysly jen tobě sloužily a jen tobě líbiti se snažily. Tobě, Ježíši, zasvěcuji všecky své myšlenky, svá přání, své náklonnosti, své řeči, své skutky, svůj celý život. Dosti dlouho jsem tě urážel, tohoto dne a ostatních dní svého života chci zcela k tomu použíti, bych tě miloval. Čiň se mnou a se vším, co mého jest, jak se ti líbí.

Blahoslavená Rodičko Boží, ty jsi nám Spasitele s nebe přivolala; tvým prostřednictvím dostalo se i mně té nevýslovné milosti, že týž Spasitel do srdce mého sestoupil. Proto sjednocuji se s pocity, jimiž oplývala duše tvá, když jsi Boha ve svém lůně chovala, a v nadšeném chvalozpěvu, jenž tehdy vytryskl ze srdce tvého, volám:

„Velebí duše má Hospodina, a duch můj zaplesal v Bohu, Spasiteli mém, že vzhlédl na ponížení služebnice své, neboť aj, od této chvíle blahoslaviti mě budou všecka pokolení. Neboť veliké věci učinil mi ten, jenž jest mocný; a svaté jest jméno jeho a milosrdenství jeho trvá od pokolení do pokolení, těm, kteří se ho bojí. On učinil mocné věci ramenem svým. Rozptýlil pyšné smýšlením srdce jejich, sesadil mocné s trůnu a povýšil nízké. Lačné naplnil dobrými věcmi, a bohaté propustil prázdné. Ujal se Israele, služebníka svého, pamětliv svého milosrdenství, jakož byl mluvil k otcům našim, s hledem k Abrahamovi a potomstvu jeho na věky."

Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému, jakož bylo na počátku, i nyní i vždycky, a na věky věků. Amen.

Duše Kristova, posvěť mne,
Tělo Kristovo, uzdrav mne,
Krvi Kristova, napoj mne!
Vodo z boku Kristova, obmyj mne,
Umučení Kristovo, sílíž mne!
O dobrý Ježíši, vyslyš mne!
Ve své rány ukryj mne,
odloučit nedej od sebe,

úkladu zlého uchraň mě!
V hodině smrti navštiv mne,
přijíti k sobě přikaž mně,
na nebi věčně ať chválím tě
na věky věků! Amen.

Modlitba sv. Růžence

Růženec je modlitba, kterou se zvláště uctívá Panna Maria. Tato modlitba je zároveň rozjímáním o vtělení, utrpení a oslavení Ježíše Krista. V nynějším uspořádání pochází od svatého Dominika, zakladatele řádu kazatelského; její počátky sahají však až do V. století.

Růženec se nazývá také marianským žaltářem, neboť jako tento se skládá ze 150 žalmů Davidových, tak celý růženec pozůstává ze 150 pozdravení andělských (Zdrávasů). Dělí se na 15 oddílů (desátků) po 10 Zdrávasech. Každý desátek počíná chválou na Nejsv. Trojici (Sláva Otci i Synu...) a Otčenášem. Při jednotlivých desátcích rozjímá se některé tajemství ze života Páně a Panny Marie. Podle těchto tajemství rozeznává se trojí Růženec: radostný, bolestný a slavný. Každá tato část Růžence počíná úvodní modlitbou: apoštolským Vyznáním víry, Otčenášem a trojím Zdrávasem.

Modlitba Růžence je výbornou modlitbou pro všecky stavy, neboť uspokojí i člověka prostého i vzdělance. Ten, kdo miluje Matku Boží, opakuje rád slova andělského pozdravení, neboť mu jsou drahá. Nábožná modlitba Růžence přináší ctitelům Panny Marie zvláštní milosti, umlčuje Peklo, znemožňuje hříchy, posiluje ctnosti, odvádí srdce od tohoto světa, rozmnožuje touhu po Nebi a vymáhá odpuštění a milosrdenství od Boha.

Růženec je obdařen Církví přehojnými odpustky.

Úvod

Věřím v Boha. Otče náš. Zdrávas Maria.
1. Který v nás Víru rozmnož.
2. Který v nás Naději posilniž.
3. Který v nás Lásku roznítiž.

Tajemství Růžence radostného

1. Kterého jsi, Panno, z Ducha Svatého počala.
2. S kterým jsi, Panno, sv. Alžbětu navštívila.
3. Kterého jsi, Panno, v Betlémě porodila.
4. Kterého jsi, Panno, v chrámě obětovala.
5. Kterého jsi, Panno, v chrámě nalezla.

Tajemství Růžence bolestného

1. Který se pro nás krví potil.
2. Který pro nás bičován byl.
3. Který pro nás trním korunován byl.

4. Který pro nás těžký kříž nesl.
5. Který pro nás ukřižován byl.

Tajemství Růžence slavného

1. Který z mrtvých vstal.
2. Který na Nebe vstoupil.
3. Který Ducha Svatého seslal.
4. Který tě, Panno, na Nebe vzal.
5. Který tě, Panno, na Nebi korunoval.

Anděl Páně

V. Anděl Páně zvěstoval Marii.
R. A počala z Ducha Svatého.
Zdrávas Maria . . .
V. I řekla Maria: Aj, já dívka Páně.
R. Staniž mi se podle slova tvého.
Zdrávas Maria . . .
V. A Slovo tělem stalo se.
R. A přebývalo mezi námi.
Zdrávas Maria . . .
V. Oroduj za nás, svatá Boží Rodičko.
R. Abychom hodni učiněni byli zaslíbení Kristových.

Modleme se:

Milost svou, prosíme, Pane, v mysl naši vlej, abychom, kteří jsme zvěstováním Andělovým vtělení Krista, Syna tvého, poznali, skrze umučení jeho a kříž k slávě vzkříšení přivedeni byli. Skrze téhož Krista Pána našeho. R. Amen.

V době velik. říká se místo Anděl Páně násl. modlitba:

Královno Nebes, vesel se, aleluja,
Neboť ten, jehož jsi zasloužila nositi, aleluja,
Povstal, jak byl řekl. aleluja,
Pros za nás Boha, aleluja.
V. Raduj a vesel se, Panno Maria, aleluja.
R. Neboť Pán vstal vpravdě, aleluja.

Modleme se:

Bože, jenž jsi zmrtvýchvstáním Syna svého, Pána našeho Ježíše Krista, svět obveseliti ráčil, uděl, prosíme, abychom skrze jeho Rodičku Pannu Marii dosáhli radosti života věčného. Skrze téhož Krista, Pána našeho. R. Amen.

CÍRKEVNÍ KALENDÁŘ

Zkratky: Ap = Apoštol, Ev. = Evangelista, M. = mučedník nebo mučednice, Mm. = několik mučedníků, Pp. = papež, Ppp. = papežové, B. = biskup, V. = vyznavač, C. u. = církevní učitel, O. = opat, P. = panna, Vd. = vdova.

LEDEN

1. Nový rok — Obřezání Páně. V neděli mezi Obřezáním Páně a Zjevením Páně nebo 2. ledna: Slavnost nejsv. Jména Ježíš.
2. Oktáva sv. Štěpána.
3. Oktáva sv. Ap. Jana.
4. Oktáva Nemluvňátek
5. Vigilie Zjevení Páně. Sv. Telesfora, Pp. a M.
6. Zjevení Páně. — Sv. Tří Králů.
11. Sv. Hygina, Pp. a M.
13. Oktáva Zjevení Páně.
14. Sv. Hilaria, B., V. a C. u. Sv. Felixe, kněze a M.
15. Sv. Pavla, poustevníka, V. Sv. Maura, O.
16. Sv. Marcela I., Pp. a M.
17. Sv. Antonína, O.
18. Nastolení sv. Petra v Římě. Sv. Prisky, P. a M.
19. Sv. Maria a spol. Mm. Sv. Klementa, krále, M.
20. Sv. Fabiana, Pp. a Šebestiana, Mm.
21. Sv. Anežky, P. a M.
22. Sv. Vincence a Anastazia, Mm.
23. Zasnoubení blah. Panny Marie. Sv. Rajmunda z Peňaforte, V. Sv. Emerenciany, P. a M.
24. Sv. Timothea, B. a M.
25. Obrácení sv. Pavla Apoštola.
26. Sv. Polykarpa, B. a M.
27. Sv. Jana Zlatoústého, B., V. a C. u
28. Sv. Anežky, P. a M. (podruhé).
29. Sv. Františka Sal., B. V. a C. u.
30. Sv. Martiny, P a M.
31. Sv. Petra z Nolasky, V.

ÚNOR

1. Sv. Ignáce, B. a M.
2. Očišťování bl. Panny Marie (Hromnic).
3. Sv. Blažeje, B. a M.
4. Sv. Ondřeje Kor., B. a V.
5. Sv. Agathy (Háty), P. a M.
6. Sv. Tita, B. a V. Sv. Doroty, P. a M.
7. Sv. Romualda, O.
8. Sv Jana z Máty, V.
9. Sv. Cyrilla z Alex., B. a C. u. Sv. Apolonie, P. a M.
10. Sv. Školastiky, P.
11. Slavnost prvního zjev. P. Marie v Lurdech.
12. Bl. sedmi zakladatelů Řádu Servitů, V.
13. Sv. 40 muček. japonských.
14. Sv. Valentina, kněze a M.
15. Sv. Faustina a Jovity, Mm.
18. Sv. Simeona, B. a M.
22. Nastolení sv. Petra, Apoštola, v Antiochii.
23. Sv. Petra Damianského, B., V. a C. u. Vigilie sv. Matěje.
24. Sv. Matěje, Apoštola.
26. Sv. Markety Kor., kajícnice.

BŘEZEN

2. Bl. Anežky České, P.
3. Sv. Kunhuty, císař., P.
4. Sv. Kazimíra, V.
4. Sv. Lucia I., Pp. a M. Přenesení ostatků sv. Václava.

6. Sv. Perpetuy a Felicity, Mm.
7. Sv. Tomáše Akvinsk., V. a C. u.
8. Sv. Jana z Boha, V.
9. Sv. Františky Řím., Vd.
12. Sv. Řehoře I. Velkého, Pp., V. a C. u.
15. Sv. Longina, M.
Sv. Klementa Marie Hofbauera-Dvořáka, V.
17. Sv. Patricia, B. a V.
18. Sv. Cyrilla Jerusal., B., V. a C. u.
18. Bl. Jana Sarkandra, M.
19. Sv. Josefa, Ženicha Bl. P. Marie, V.
21. Sv. Benedikta, O.
24. Sv. Gabriela, Archan.
25. Zvěstování P. Marie.
26. Sv. Haštala, M.
27. Sv. Jana Damašk., V. a C. u.
28. Sv. Jana Kapistrána, V.
V pátek po Smrtelné neděli: Sedmibolestné Panny Marie.

DUBEN

2. Sv. Františka z Pauly, V.
3. Sv. Marie Egypt., kajic.
4. Sv. Isidora, B., V., C. u.
5 Sv. Vincence Fer., V.
11. Sv. Lva I. Velkého, Pp., V. a C. u.
13. Sv. Hermenegilda, krále a M.
14. Sv. Justina, M.
Sv. Tiburcia, Valeriana a Maxima, Mm.
17. Sv. Aniceta, Pp. a M.
21. Sv. Anselma, B., V. a C. u.
22. Sv. Sotera I. a Kaja I., Pp. a Mm.
23. Sv. Vojtěcha, B. a M.
24. Sv. Jiří, M.
25. Sv. Marka, Evangel.
26. Sv. Kleta a Marcelina I., Pp. a Mm.
27. Sv. Fidelisa ze Sigm., M.
28. Sv. Pavla od Kříže, V.
Sv. Vitalise, M.
29. Sv. Petra, M.
30. Sv. Kateřiny Sienské, P.
Třetí středu po Velikonocích: Ochrany sv. Josefa.
Čtvrtou středu po Velikonocích: Oktáva Ochrany sv. Josefa.

KVĚTEN

1. Sv. Filipa a Jakuba, Ap.
2. Sv. Atanáše, B., V. a C. u.
Sv. Zikmunda, krále a M.
3. Nalezení sv. Kříže.
Sv. Alexandra a sp.
Sv. Gotharda, B. a V.
4. Sv. Moniky, Vd.
5. Sv. Pia V., Pp. a V.
6. Sv. Jana, Evangelisty, před Lat. branou.
7. Sv. Stanislava, B. a M.
8. Zjevení sv. Michala, Archanděla.
9. Sv. Řehoře Naz., B., V. a C. u.
10. Sv Antonína, B. a V.
Sv. Gordiana a Epimacha, Mm.
12 Sv. Nerea a sp., Mm.
14. Sv. Bonifáce, M.
15. Sv. Jana Křtit. de la Salle, V.
16. Sv. Ubalda, B. a V.
Sv. Jana Nepom., M. a patr. Českého.
17. Sv. Paškala Bayl., V.
18. Sv. Venancia, M.
19. Sv. Petra Celest., Pp. a V.
Sv. Pudenciany, P.
20. Sv. Bernardina Sien., V.
24. Bl. Panny Marie pod názvem: Pomocnice křesťanů.
25. Sv. Řehoře VII., Pp. a V.
Sv. Urbana I., Pp. a M.
26. Sv. Filipa z Neri, V.
Sv. Eleutheria, Pp. a M.
27. Sv. Bedy Ctihodného, M. a C. u.
Sv. Jana I., Pp. a M.
28. Sv. Augustina, B. a V.
29. Sv Maří Magdaleny z Pazzi, P.
30. Sv. Felixe I., Pp. a M.
31. Sv. Anděly z Merici, P.
Sv. Petronilly, P.
Třetí pátek po Sv. Duchu: Nejsv. Srdce Páně.

ČERVEN

2. Sv. Marcellina, Petra a Erasma, Mm.
4. Sv. Františka Caraciolo, V.
5. Sv. Bonifáce, B. a M.
6. Sv. Norberta, B. a V.
9. Sv. Prima a Feliciana, Mm.
10. Sv. Markety, královny, Vd.
11. Sv. Barnabáše, Apošt.
12. Sv. Jana z Fac., V.
Sv. Basilida a spol., Mm.
13. Sv. Antonína Paduánského, V.
14. Sv. Basila Velkého, B., V. a C. u.
15. Sv. Víta, Modesta a Krescencie, Mm.
16. Sv. Bennona, B. a V.
18. Sv. Efrema Syrského, Jáhna, V. a C. u.
Sv. Marka a Marceliana, Mm.
19. Sv. Juliany Falc., P.
Sv. Gervase a Protase, Mm.
20. Sv. Silveria, Pp. a M.
21. Sv. Aloisia z Gonzagy, V.
22. Sv. Paulina, B. a V.
23. Vigilie Narození sv. Jana Křtitele.
24. Narození sv. Jana Křtitele.
25. Sv. Viléma, O.
26. Sv. Jana a Pavla, Mm.
28. Sv. Irenea, B. a M.
Vigilie sv. Petra a Pavla.
29. Sv. Petra a Pavla, Ap.
30. Památka sv. Pavla, Apošt.

ČERVENEC

1. Slavnost nejdr. Krve Pána našeho Ježíše Krista.
2. Navštívení P. Marie.
Sv. Processa a Martiniana, Mm.
3. Sv. Lva II., Pp. a V.
4. Sv. Prokopa, O., patrona Čes.
5. Sv. Cyrila a Metoděje, B. a V., patr. Čes.
6. Oktáva sv. Apoštolů Petra a Pavla.
8. Sv. Ažběty, královny, Vd.
9. Sv. Kiliana a sp., Mm.
10. Sv. sedmi Bratří a sv. Rufiny a Sekundy, Mm.
11. Sv. Pia I., Pp. a M.
12. Sv. Jana Kvalb., O.
Sv. Nabora a spol., Mm.
13. Sv. Anakleta, Pp. a M.
Sv. Markety, P. a M.
14. Sv. Bonaventury, B., V. a C. u.
15. Sv. Jindřicha, císaře, V.
16. Památka blah. Panny Marie Karmelské.
17. Sv. Alexia, V.
18. Sv. Kamilla z Lellis, V.
Sv. Symforosy a synů, Mm.
19. Sv. Vincence z Pauly, V.
20. Sv. Jeronyma Emiliana, V.
21. Sv. Praxedy, P.
22. Sv. Maří Magdaleny, kajícnice.
23. Sv. Apolináře, B. a M.
Sv. Liboria, B. a V.
24. Vigilie sv. Ap. Jakuba.
Sv. Kristiny, P. a M.
25. Sv. Jakuba Staršího, Ap.
Sv. Kryštofa, M.
26. Sv. Anny, matky blah. P. Marie.
27. Sv. Pantaleona, M.
28. Sv. Nazaria, Celsa a Viktora I., Pp., Mm. a Innocence I., Pp. a V.
29. Sv. Marty, P.
Sv. Felixe II., Pp., a spol., Mm.
30. Sv. Abdona a Sennena, Mm.
31. Sv. Ignáce z Loyoly, V.

SRPEN

1. Sv. Petra v okovech.
2. Sv. Alfonsa M. z Liguori, B., V. a C. u.
Sv. Štěpána I., Pp. a M.
3. Nalezení ostatků sv. Štěpána, Prvomuč.
4. Sv. Dominika, V.
5. Bl. P. Marie Sněžné.
6. Proměnění Pána našeho Ježíše Krista.
Sv. Xysta II., Pp. a spol., Mm.

7. Sv. Kajetana, V.
Sv. Donata, B. a M.
8. Sv. Cyriaka, Larga a Smaragda, Mm.
9. Vigilie sv. Vavřince.
Sv. Romana, M.
10. Sv. Vavřince, M.
11. Sv. Filomeny, P. a M.
Sv. Tiburcia a Susany, Mm.
12. Sv. Kláry, P.
13. Sv. Hyppolita a Kassiana, Mm.
14. Vigilie Nanebevzetí Panny Marie.
Sv. Eusebia, V.
15. Nanebevzetí P. Marie.
16. Sv. Joachyma, otce nejbl. P. Marie.
Sv. Hyacinta, V.
Sv. Rocha, V.
17. Oktáva sv. Vavřince.
18. Sv. Agapita, M.
19. Sv. Ludvíka Tol., B. a V.
20. Sv. Bernarda, O., V. a C. u.
21. Sv. Johanny Františky de Chantal, Vd.
22. Oktáva Nanebevzetí bl. P. Marie.
Sv. Timothea a sp., Mm.
23. Sv. Filipa Benicia, V.
Vigilie sv. Bartoloměje, Apoštola.
24. Sv. Bartoloměje, Apoštola.
25. Přenesení ostatků sv. Vojtěcha, Gaudencia a 5 bratrů, Mm.
26. Sv. Ludvíka, krále.
Sv. Zefirina, Pp. a M.
27. Sv. Josefa Kalas., V.
Sv. Rufa, B. a M.
28. Sv. Augustina. B., V. a C. u.
Sv. Hermeta, M.
29. Stětí sv. Jana Křtitele.
Sv. Sabiny, M.
30. Sv. Rosy z Limy, P.
Sv. Felixe a Adaukta, Mm.
31. Sv. Raymunda Nonnata, V.

ZÁŘÍ

1. Sv. Jiljí, O.
Sv. 12 bratrů, Mm.
2. Sv. Štěpána, krále, V.
4. Sv. Rosalie, P.
5. Sv. Viktorina, B. a M.
6. Sv. Vavřince Justiniana, B. a V.
8. Narození bl. P. Marie.
Sv. Adriana, M.
9. Sv. Gorgonia, M.
10. Sv. Mikuláše Tolent., V.
11. Sv. Prota a Hyacinta, Mm.
12. Jména bl. P. Marie.
14. Povýšení sv. Kříže.
Sv. Materna, B. a V.
15. Oktáva Naroz. Panny Marie.
Sedmibolestné Panny Marie.
Sv. Nikomeda, M.
16. Sv. Lidmily, Vd. a M., patronky České.
Sv. Kornelia, Pp. a Cypriana, B., Mm.
Sv. Eufemie a spol., Mm.
17. Jizev sv. Františka Ass.
18. Sv. Josefa Kup., V.
19. Sv. Januaria, B. a spol., Mm.
20. Sv. Eustacha a spol., Mm.
Vigilie sv. Matouše.
21. Sv. Matouše, Apoštola a Evangelisty.
22. Sv. Mauricia a spol., Mm.
23. Sv. Lina I., Pp. a M.
Sv. Tekly, P. a M.
24. Bl. Panny Marie a pod názvem: Odplaty za vysvobození zajatých (de Mercede).
25. Sv. Tomáše z Villanovy, B. a V.
26. Sv. Cypriana a Justiny, Mm.
27. Sv. Kosmy a Damiana, patronů Českých.
28. Sv. Václava, vévody a M., patr. Českého.
29. Posvěcení kostela sv. Michala Archan.
30. Sv. Jeronyma, kněze, V. a C. u.

ŘÍJEN

1. Sv. Remigia, B. a V.
2. Sv. Andělů Strážných.
4. Sv. Františka z Assisi, V.
5. Sv. Placida a sp., Mm.
Oktáva sv. Václava.
6. Sv. Brunona, V.

7. Slavnost Sv. Růžence.
Sv. Marka I. Pp. a V.
Sv. Sergia a sp., Mm.
8. Sv. Brigity, Vd.
9. Sv. Diviše, B. a spol., Mm.
10. Sv. Františka Borgiaše, V.
Sv. Gereona a spol., Mm.
13. Sv. Eduarda, krále, V.
14. Sv. Kallista I., Pp. a M.
15. Sv. Terezie, P.
16. Sv. Havla, O.
17. Sv. Hedviky, Vd.
18. Sv. Lukáše, Evangel.
19. Sv. Petra z Alk., V.
20. Sv. Jana Kensk., V.
21. Sv. Hilariona, O.
Sv. Voršily a spol., P. a Mm.
23. Nejsv. Vykupitele.
24. Sv. Rafaela, Archan.
25. Sv. Chrysanta a Darie, Mm.
Sv. Krišpina a Krišpiniana, Mm.
26. Sv. Evarista I., Pp. a M.
27. Vigilie sv. Šimona a Judy.
28. Sv. Šimona a Judy, Apoštolů.
31. Sv. Volfganga, B. a V. Vigilie Všech Svatých.

LISTOPAD

1. Všech Svatých.
2. Všech věrných Dušiček.
3. Z oktávu Všech Svatých.
4. Sv. Karla Borrom., B. a V.
Sv. Vitalise a spol., Mm.
6. Sv. Leonarda, V.
8. Oktáva Všech Svatých.
Sv. čtyř Korunovaných, Mm.
9. Posvěc. basiliky nejsv. Spasitele (Salvator).
Sv. Theodora, M.
10. Sv. Ondřeje Av., O.
Přenesení sv. Lidmily, Vd. a M., patronky České.
Sv. Trifona a sp., Mm.
11. Sv. Martina, B. a V.
Sv. Menny, M.
12. Sv. Martina I., Pp. a M.
Sv. Benedikta, Matouše, Jana, Isáka a Kristina, bratří a Mm., patronů Čes.
13. Sv. Stanislava Kostky, V.
14. Sv. Josafata, B. a M.
15. Sv. Gertrudy Velké, P.
15. Sv. Leopolda, V.
16. Sv. Otmara, O.
17. Sv. Řehoře Divotvorce, B. a V.
18. Posvěcení basilik sv. Petra Pavla, Ap.
19. Sv. Alžběty, Vd.
Sv. Pontiana I., Pp. a M.
20. Sv. Felixe z Valois, V.
21. Obětování nejbl. Panny Marie.
22. Sv. Cecilie, P. a M.
23. Sv. Klementa I., Pp. a M.
Sv. Felicity, M.
24. Sv. Jana od Kříže, V.
Sv. Chrysogona, M.
25. Sv. Kateřiny, P. a M.
26. Sv. Silvestra, O.
Sv. Petra Alex., B. a M.
27. Sv. Didaka, V.
29. Vigilie sv. Ondřeje, Apoštola.
Sv. Saturnina, M.
30. Sv. Ondřeje, Apoštola.

PROSINEC

2. Sv. Bibiany, P. a M.
3. Sv. Františka Xav., V.
4. Sv. Barbory, P. a M.
5. Sv. Petra Chrysologa, B., V. a C. u.
Sv. Sabby, O.
6. Sv. Mikuláše, B. a V.
7. Sv. Ambrože, B., V. C. u.
Vigilie Neposkvr. Početí.
8. Neposkvrněného Početí nejblahoslavnější P. Marie.
10. Sv. Melchiada, Pp. a M.
11. Sv. Damasa I., Pp. a V.
13. Sv. Lucie, P. a M.
Sv. Otilie, P.
15. Oktáva Neposkvrněného Početí.
16. Sv. Eusebia, B. a M.
18. Očekávání porodu nejblah. Panny Marie.
20. Vigilie sv. Tomáše, Apoštola.
21. Sv. Tomáše, Apoštola.

24. Vigilie Naroz. Páně (Štědrý den).
25. Narození Pána našeho Ježíše Krista.
26. Sv. Štěpána, Prvomučedníka.
27. Sv. Jana, Apoštola a Evangelisty.
28. Mláďátek.
29. Sv. Tomáše Kant., B. a M.
31. Sv. Silvestra I., Pp., a V.

REJSTŘÍK JMENNÝ A VĚCNÝ

	Strana
Abacha (19. ledna)	815
Abdona (30. července)	1077
A cunctis (modlitba) 136,	107*
Adauka (30. srpna)	1122
Advent: (úvod)	44
neděle I.	45
neděle II.	56
neděle III.	60
neděle IV.	80
Agapia (18. srpna)	1106
Agaty (5. února)	847
Agrikoly (4. listopadu)	1197
Achilea (12. května)	949
Alexandra (3. května)	940
Alexia (17. července)	1054
Alfonsa Marie z Liguori (2. srpna)	1081
Aloize Gonzagy (21. června)	997
Alžběty (19. listopadu)	1209
Alžběty, královny portugalské (8. července)	1042
Ambrože (7. prosince)	767
Anakleta (13. července	1049
Anastasia (22. ledna)	821
Anastasie (25. prosince)	92
Andělů Strážných (2. října)	1148
Anděly Merici (31. května)	968
Anežky České blahoslav. (2. března)	866
Anežky Římské (21. ledna)	819
Anežky Římské po druhé (28. ledna)	830
Aniceta (17. dubna)	913
Anny (26. července)	1072
Anselma (21. dubna)	915
Antonína bisk. (10. května)	948
Antonína opata (17. ledna)	808
Antonína Marie Zaccaria (5. července)	1034
Antonína Paduánského (13. června)	987
Apolináře (23. července)	1066
Apolonie (9. února)	854
Apoštolů: preface	42
Apulea (7. října)	1156
Asperges me	1
Athanasia (2. května)	933
Audifaxe (19. ledna)	815
Augustina, biskupa (28. května)	965
Augustina, Učitele Církve (28. srpna)	1177
Bakcha (7. října)	1156
Barbory (4. prosince)	764
Barnabáše (11. června)	980
Bartoloměje:	
svatvečer (23. srpna)	1109
svátek (24. srpna)	1109
Basilia Velkého (14. června)	988
Basilida (12. června)	985
Beatrice (29. července)	1075
Bedy ctihodného (27. května)	964
Benedictus (Dan. 3, 52-56)	76
Benedikta (21. března)	882
Benedikta, mučedníka (12. listopadu)	1203
Benedikta: preface	885
sekvence	884
slavnost (11. července)	1045
Bernarda (20. srpna)	1107
Bernardina Sienského (20. května)	960
Bibiany (2. prosince)	759
Bílá sobota:	
osvěcení ohně a zrn kadidlových	468
svěcení velik. svíce	471
proroctví	476
svěcení křestní vody	507
mše sv.	514
nešpory	516
Blažeje (3. února)	846
Bonaventura (14. července)	1049
Boniface, b. (5. června)	974

	Strana
Boniface, muč. (14. května)	953
Božího Těla	629
Brigity (8. října)	1158
Brunona (6. října)	1154
Cecilie (22. listopadu)	1210
Celestina Petra (19. května)	960
Celsa (28. července)	1073
Communicantes:	
o Nanebevstoupení P.	35
o Velikonocích	33
Svatodušní	38
Concede nos famulos, modlitba	554, 96*
Credo	9
Cypriana (16. září)	1131
Cypriana muč. (26. září)	1143
Cyriaka (8. srpna)	1091
Cyrila Alexandrinského (9. února)	853
Cyrila, Apoštola Slovanského 5. července)	1038
Cyrila Jerusalemského (18. března)	877
Čtrnácti pomocníků (16. června)	994
Čtyřiceti mučedníků (10. března)	872
Damasa (11. prosince)	863
Damiana (27. září)	1143
Darie (25. října)	1176
Den mezi okt. Zjevení Páně:	
11. ledna	799
12. ledna	799
Deus, omnium fidelium (Modlitba) 47, 101*,	108*
Deus, qui corda fidelium (Modlitba) 52,	100*
Deus, qui de beatae (Modlitba)	52
Deus, qui salutis aeternae (Modlitba) 103,	100*
Deus, refugium nostrum (Modlitba)	113*
Devítník	143
Didaka (13. listopadu)	1204
Dies irae (sekvence)	1189
Dionysia (9. října)	1159
Doba po sv. Duchu: neděle I.-XXIV	624-743
Nejsvětější Trojice	621
Suché dny v září	701
Dominica: in albis	549
In Quadragesima	182
In Quinquagesima	154
In Sexagesima	148
In Septuagesima	143
Dominika (4. srpna)	1086
Domitily (12. května)	949
Donata (7. srpna)	1090
Doroty (6. února)	852
Duše Svatý, sestup v nás (Sekvence)	593
Dušiček (2. listop.):	
I. mše	1187
II. mše	1193
III. mše	1194
Dvanácti bratří (1. září)	1123
Ecclesiae tuae (Modlitba) 46, 100*,	112*
Eduarda (13. října)	1162
Edmunda Kampiana (1. prosince)	758
Efrema Syrského (18. června)	994
Eleuteria (9. října)	1159
Eleutheria (26. května)	964
Emerenciány (23. ledna)	822
Epimacha (10. května)	948
Erasma (2. června) 969,	971
Erharda (8. ledna)	798
Eufemie (16. září)	1131
Eusebia, bisk. mučedníka (16. prosince)	779
Eusebia, vyznav. (14. srpna)	1099
Eustachia a soudruhů (20. září)	1137
Evarista (26. říjn2)	1177
Fabiána (20. ledna)	817
Faustina (15. února)	862
Faustina (29. července)	1075
Felicity (6. března)	869
Felicity (23. listopadu)	1212
Feliciana (9. června)	978
Felixe, kněze, mučedníka (14. ledna)	799
Felixe, muč. (12. července)	1047
Felixe, muč. (30. srpna)	1129
Felixe z Valois (20. listopadu)	
Felixe, mučedníka přenesení (23. června)	1006
Felixe I. papeže, mučedníka (30. května)	967
Felixe II. papeže (29. července)	1075

	Strana
Fidelia ze Sigmaringy (24. dubna)	919
Fidelium Deus (Modlitba)	1188
Filipa, Apoštola (1. května)	930
Filipa Benicia (23. srpna)	1109
Filipa Neri (26. května)	962
Filomeny (11. srpna)	1098
Františka z Assisi:	
svátek (4. října)	1153
svátek jeho jizev (17. září)	1133
Frant. Borgiáše (10. října)	1161
Fr. Caracciolo (4. června)	972
Frant. z Pauly (2. dubna)	9 4
Fr. Saleského (29 ledna)	831
Fr. Xaverského (3. prosince)	759
Františky Frémiot z Chantal (21. srpna)	1107
Frant. Římské (9. března)	872
Gabriela Archanděla (24. března)	886
Gaudete 3 neděle adventní	60
Gaudence a pěti Bratří: přenesení jejich ostatků (25. srpna)	1114
Geminiana (16. září)	1131
Gertrudy (15. listopadu)	1207
Gervase (19. června)	996
Gloria in excelsis Deo	7
Gordiana (10. května)	948
Gorgonia (9. září)	996
Hadriana (8. září)	1120
Háty (5. února)	847
Hedviky (17. října)	1164
Hermenegilda (13. dubna)	907
Hermesa (28. srpna)	1117
Hilaria (14. ledna)	799
Hilariona (21. října)	1172
Hippolyta (13. srpna)	1108
Hod Boží Svatodušní	590
Hod Boží vánoční: mše I.	87
mše II.	91
mše III.	95
Hod Boží velikonoční	521
Hofbauera, Klementa Marie (15. března)	875
Hromnic (2. února:	
svěcení svící	836
průvod	841
mše sv.	842
Hroznaty (14. července)	1050
Hyacinta (17. srpna)	1105
Hyacinta (11. září)	1126
Hymnus (Dan. 3, 52-56)	76
Chrámu Pn. Marie Sněžné: posvěcení (5. srpna)	1087
Chrysantha (25. října)	1176
Chrysogona (24. listopadu)	
Chval, Sione, Spasitele (Sekvence)	631
Ignáce, biskupa, mučedníka (1. února)	833
Ignáce, vyznavače (31. července)	1078
Improperia při uctívání sv. kříže	462
Inocence I. (28. července)	1074
Invocabit (I. neděle postní)	182
Irenea (28. června)	1012
Isidora (4. dubna)	905
Izáka, muč. (12. listopadu)	1203
Jáchima (16. srpna)	1103
Jakuba staršího: svatvečer (24. července)	1069
svátek (25. července)	1070
Jakuba mladšího (1. května)	930
Jana I. (27. května)	965
Jana Evangelisty: svátek (27. prosince)	786
oktáv (3. ledna)	798
Jana Evang. před Latinskou branou (6. května)	942
Jana muč. (26. června)	1011
Jana mučedníka a patrona země (12. listopadu	1203
Jana Damascenského (27. března)	892
Jana Eudesa (19. srpna)	1106
Jana Gualberta (12. července)	1047
Jana Kancia (20. října)	1170
Jana Kapistrána (28. března)	896
Jana Křtitele narození: svatvečer (23. června)	1002
svátek (24. června)	1007
Jana Křtitele stětí (29. srpna)	1118
Jana Křtitele de la Salle (15. května)	954
Jana Marie Vianneye (9. srpna)	1093
Jana Nepom. (16. května)	955
Jana Sarkandra blah. (17. března)	877
Jana Zlatoustého (27. ledna)	829
Jana z Bona (8. března)	871

	Strana
Jana z Fakunda (12. června)	984
Jana z Kříže (24. listopadu)	1213
Jana z Mathy (8. února)	852
Januaria (19. září)	1137
Jany Františky Frémiot z Chantal (21. srpna)	1107
Jeronýma (30. září)	1147
Jeron. Aemiliana (20. července)	1057
Jiljí (1. září)	1123
Jindřicha (15. července)	1051
Jiří (23. dubna)	913
Jitřní mše sv. (na Hod Boží vánoční)	91
Jizev sv. Františka z Assisi (17. září)	1133
Jména Ježíš (neděle mezi 2-5. lednem)	106
Jména Pn. Marie (12. září)	1127
Josafata (14. listopadu)	1206
Josefa, snoubence blah. Pn. Marie: preface	41
svátek (18. března)	879
slavnost (3. středu po Velikonocích)	927
Jos. Kalasanského (27. srpna)	1116
Jos. z Kupertina (18. září)	1135
Jovity (15. února)	862
Judica (Smrtelná neděle)	331
Judy a Šimona: svatvečer (27. října)	1178
svátek (28. října)	1179
Juliany z Falkonerie (19. července)	996
Justina (14. dubna)	908
Justiny (26. září	1143
Juvenala (3. května)	940
Kaja (22. dubna)	915
Kajetána (7. srpna)	1089
Kalendář církevní	[29]
Kalista I. (14. října)	1162
Kamila de Lellis (18. července)	1055
Kánon mešní	16
Kanuta 19. ledna)	814
Karla Borromejského 4. listopadu	1196
Kassiana 13. srpna)	1098
Kastula (26. března)	892
Kateřiny (25. listopadu)	1214
Kateř. Sienské 30. dubna)	927
Kazimíra (4. března)	867
Kiliána (8. července)	1042
Kláry (12. srpna)	1098
Klementa I. 23. listopadu)	1211
Klementa Marie Hofbauera (15. března)	875
Kleta 26. dubna)	922
Korduly (22. října)	1173
Kornelia (16. září)	1131
Kosmy (27. září)	1143
Královny svatého Růžence (7. října)	1155
Krescencie (15. června)	990, 993
Krista-Krále: preface	36
svátek (posled. neděle v říjnu)	748
Kristina (12. listopadu)	1203
Krištofa (25. července)	1070
Krve Pána n. Ježíše Krista (1. července)	1024
Kříže nalezení (3. května)	937
Kříže povýšení (14. září)	1128
Křížové dny	569
Kunhuty (3. března)	867
Květná neděle: úvod	364
svěcení palem	365
průvod	375
mše sv.	378
Laetare (4. neděle postní)	292
„Laeta quies magni Ducis" (sekvence)	884
Larga (8. srpna)	1091
Lauda Sion Salvatorem (sekvence)	631
Leopolda (15. listopadu)	1207
Liboria (23. července)	1066
Lidmily: svátek (16. září)	1131
přenesení ostatků (16. listopadu)	1208
Lina (23. září)	1142
Litanie větší (25. dubna)	920
Lucia I. (4. března)	868
Lucie (16. září)	1131
Lucie (13. prosince)	778
Lukáše Evang. (18. října)	1167
Ludvíka IX. (25. srpna)	1112
Lva I. (11. dubna)	906
Lva II. (3. července)	1031
Magnificat (chvalozpěv Pn. Marie)	517
Machabejských mučedníků (1. srpna)	1080
Marcelina (2. června)	969
Marcelina (18. června)	995
Marcelina pap. (26. dubna)	922

	Strana
Marcella I. (16. ledna)	807
Marcella, muč. (7. října)	1156
Maria (19. ledna)	815
Marianské svátky:	
Jména (12. září)	1127
Nanebev. svat. (14. srp.)	1099
„ svátek (15. srpna)	1100
„ oktáv (22 srpna)	1108
Narození (8. září)	1124
Navštívení (2. července)	1027
Neposkvrn. Poč. svatv. (7. prosince)	769
svátek (8. prosince)	772
oktáv (15. prosince)	779
Obětování (21. listopadu)	
Očišťování (2. února	836
Královny sv. Růžence (7. října)	1155
De Mercedes (24. září)	1142
Karmelské (6. července)	1052
Sedmibolest. (15. září)	1130
Sedmibolestné (pátek po smrtelné neděli)	898
Zjevení (11. února)	855
Zvěstování (25. března)	889
Marie Panny: preface	40
Mafl Magdaleny (22 července)	1061
Marka, Evang. (25. dubna)	920
Marka, papeže (7. října)	1156
Marka, muč. (18. června)	995
Markety Marie Alacoque (17. října)	1164
Markety, královny skotské (10. června)	980
Markety, panny a mučednice (20. července)	1057
Martina I. (12. listopadu)	1202
Martina, biskupa, vyznav. (11. listopadu)	1201
Martina, muč. (2. července)	1028
Martiny (30. ledna)	832
Marty, mučednice (19. ledna)	815
Marty, panny (29. července)	1075
Matěje, Apoštola svatvečer (23. nebo 24. února)	863
svátek (24. neb 25. února)	863
Matouše Apoštola: svatvečer (20. září)	1137
svátek (21. září)	1138
Matouše, mučed. (12. listopadu)	1203
Maura, opata (15. ledna)	803
Mauricia a druhů (22. září)	1140
Maxima (14. dubna)	912
Maxmiliána (12. října)	1162
Melchiada (10. prosince)	775
Menny (11. listopadu)	1201
Metoděje (5. července)	1038
Michala Archanděla: posv. chrámu (29. září)	1146
zjevení (8. května)	944
Mikuláše, biskupa (6. prosince)	764
Mikuláše z Tolentina (10. září)	1126
Missa Praesanctificatorum	467
Mladátek: svátek (28. prosince)	789
oktáv (4. ledna)	798
Modlitba Páně	22
Modlitby různé	106*
Modesta (15. června)	990
Modesta a Krescencie příp. (15. června)	993
Moniky (4. května)	941
Mše ke cti P. Marie v Adventě	51
Mše sv. prosebná	570
Mše za ženicha a nevěstu	132*
Mše za zemřelé: v den úmrtí	138*
3, 7 a 30 den po pohřbu	141*
ve výroční den úmrtí	141*
obyčejná	142*
Mučedníků a jiných Svatých, jichž ostatky chovají se v chrámech O. S. B. (13. května)	951
Nabora (12. června)	985
Nabora (12. července)	1047
Nalezení sv. Kříže (3. května)	937
Nalezení ostatků sv Štěpána prvomučedníka (3. srpna)	1085
Nanebevstoupení Páně: preface	34
svatvečer	574
svátek	576
neděle v oktávu	580

Strana

Nanebevzetí bl. P. Marie:
svatvečer (14 srpna) 1099
svátek (15. srpna) 1100
oktáv (22. srpna) 1108
Narození blah. Pn. Marie (8. září) 1124
Narození sv. Jana Křtitele:
svatvečer (23. června) 1002
svátek (24. června) 1007
Nastolení sv Petra v Antiochii (22. února) 863
Nastolení sv. Petra v Římě (18. ledna) 809
Navštívení Panny Marie (2 července) 1027
Nazaria (12. června) 985
Nazaria (28. července) 1073
Neděle po Devítníku 148, 154
Neděle po sv. Duchu 624-748
Neděle postní I., II., III., IV. 182, 218, 254, 292
Neděle Smrtelná (5. postní) 331
Neděle po Velikonocích 549, 555, 558, 562, 565
Neděle po Zjevení Páně 115 - 139
Neděle v oktávu Zjevení Páně 115
Nejsvětější Trojice 621
Neposkvrněného Početí P. Marie (8. prosince) 772
Nerea, mučed. (12. května) 949
Nešpory na Bílou sobotu 516
Nikomedia (15. září) 1130
Norberta 6. června) 978
Nový rok (oktáv Narození Páně) 104
Nymfy (10. listopadu) 1200

Obětování blah. Pn. Marie (21. listopadu) 1210
Obrácení sv. Pavla (25. ledna) 824
Obřady přede mší sv. v neděli 1
Obřezání Páně (1. ledna) 104
Obyčejná preface 42
Oculi (III. neděle postní) 254
Očišťování Panny Marie (2. února): 836
svěcení svící 837
průvod 841
mše sv. 842

Strana

Oktáv sv. Apoštolů Petra a Pavla (6. července) 1039
sv Jana Ev. (3. ledna) 798
Mláďátek (4. ledna) 793
Nanebevzetí Pn. Marie (22. srpna) 1108
Neposkvrněného Poč. P. Marie (15. prosince) 779
posvěcení metropolit. chrámu svatého Víta (19. května) 960
sv. Štěpána prvomuč. (2. ledna) 798
sv. Víta (22. června) 1002
Všech Svatých (8. listopadu) 1198
Zjevení Páně (13. ledna) 799
Omývání nohou 439
Ondřeje:
svatveč. (29. listopadu) 752
svátek (30. listopadu) 756
Ondřeje Avellina (10. listopadu) 1200
Ondřeje Korsiniho (4. února) 846

Palmatia (5. října) 1154
Památka všech věrných zemřelých (2. listopadu):
I. mše 1187
II. mše 1193
III. mše 1194

Památka všech zemřelých O. S. B. (14. listopadu) 1206
Pankráce (12. května) 949
Pantaleona (27. července) 1073
Pašije podle: sv. Matouše 381
sv. Marka 401
sv. Lukáše 419
sv. Jana 448
Paškala Baylon (17. května) 958
Pátek suchých dnů v Adventě 67
Pátek suchých dnů v postě 205
Pátek suchých dnů Svatodušních 608
Pátek suchých dnů v září 707
Pater noster (modlitba Páně) 22
Patricia (17. března) 876
Paulina (22. června) 1000

Strana

Pavla, Apoštola:
svátek (29. června) 1019
obrácení (25. ledna) 824
vzpomínka (30. června) 1022
Pavla, mučedníka (26. června) 1011
Pavla, poustev. (15. ledna) 800
Pavla z Kříže (28. dubna) 922
Perpetuy (5. března) 859
Petra Alexandrin. (26. listopadu) 1215
Petra Apoštola:
v okovech (1. srpna) 1080
nastolení v Antiochii (22. února) 863
nastol. v Římě (18. ledna) 809
svátek (29. června) 1019
Petra Celestina (19. května) 960
Petra Dam. (23. února) 863
Petra Chrysologa (4. prosince) 763
Petra Kanisia (27. dubna) 922
Petra, mučed. (29. dubna) 926
Petra, mučedníka (2. června) 969
Petra Nolaska (3. ledna) 832
Petra a Pavla:
svatvečer (28. června) 1016
svátek (29. června) 1019
šestý den okt. (4. července 1031
oktáv (6. července) 1039
Petra z Alkant. (19. října) 1169
Petronily (31. května) 969
Pia I. (11. července) 1044
Pia V. (5. května) 942
Placida a druhů 1153
Polykarpa (26. ledna) 828
Ponciana (19. listopadu) 1209
Pondělí velikonoční 523
Popeleční středa 160
Popelu svěcení 160
Posvěcení basilik sv. Apoštolů Petra a Pavla (19. listopadu) 1209
Posvěcení basiliky Nejsv. Spas. (9. listopadu) 1199
Posvěcení chrámu P. Marie Sněžné (5. srpna) 1087
Posvěc. metropol. chrámu sv. Víta:
svátek (12. května) 951
oktáv (19. května) 960

Strana

Povýšení svatého Kříže (14. září) 1128
Praxedy (21. července) 1061
Preface 29-41
ve mších za mrtvé 43
při svěc. palem 369
při svěcení velikonoční svíce 472
při svěc. křestní vody 509
o sv. Otci Benediktu 885
Prima (9. června) 978
Prisky (18. ledna) 813
Procesa (2. července) 1028
Prokopa (4. července) 1033
Proměnění P. n. Ježíše Krista (6. srpna) 1087
Proroctví na Bílou sobotu 476
ve Svatveč. Svatodušní 884
Prosebné dny 569
Prota (11. září) 1126
Protase (19. června) 996
Průvod na Květnou neděli 374
se svícemi (2. února) 841
Před úkonem: (obyčejné) 17
o Nanebevstoupení Páně 35
o Svatodušních svátcích 38
o Velikonocích 33
Předpostní doba 142
Přenesení ostatků: sv. Felixe (23. června) 1006
sv. Lidmily (16. listopadu) 1208
sv. Václava (4. března) 868
sv. Vojtěcha, Gaudence a pěti Bratří (25. srpna) 1114
Přímluvy na Velký pátek 457
Pudenciány (19. května) 960
Půlnoční mše sv. 87

Rafaela Archanděla (24. října) 1173
Raymunda Nonnata (31. srpna) 1122
Raymunda z Peňafortu (23. ledna) 822
Remigia (1. října) 1148
Reminiscere (2. neď. postní) 218
Respicia (10. listopadu) 1200
Rodiny sv. (v neděli mezi 2-5. lednem) 119
Romana (9. srpna) 1094
Romualda (7. února) 854
Roraty 51

	Strana
Rufiny (10. července)	1043
Rustika (9. října)	1159
Různé modlitby	106*
Růženy od Matky Boží (30. září)	1121
Řehoře I. Vel. (12. března)	874
Řehoře VII. (25. května)	961
Řehoře Divotvorce (17. listopadu)	1208
Řehoře Nazianzského (9. května)	947
Saby (5. prosince	764
Sabiny (29. srpna)	1119
Saturnia (29. listopadu)	755
Sedmibolestné Pn. Marie: (pátek po smrtel. neď.)	898
(15. září)	1130
Sedmi Bratří (10. července)	1043
Sedmi zakladatelů Řádu Servitů (12. února)	858
Sekundy (10. července	1043
Sekvence: „Dies irae"	1189
„Laeta quies"	884
„Lauda Sion"	631
„Stabat Mater"	901
„Veni Sancte Spiritus"	593
„Victimae Paschali"	521
Sennena (30. července)	1077
Sergia (7. října)	1156
Scholastiky (10. února)	854
Silvestra (26. listopadu)	1215
Silvestra I. pap. (31. prosince)	796
Silvestra, pap. a mučedníka (20. července)	996
Simeona (18. února)	862
Simplicia (29. července	1075
Sláva na výsostech	7
Slavnost: Božího Těla	629
sv. Josefa snoubence Pn. Marie třetí středu po Velikonocích	927
sv. Otce Benedikta (11. července)	1043
Smaragda (8. srpna)	1091
Smrtelná neděle	331
Sobota „In albis"	545
Sobota Suchých dnů v Adventě	70
Sobota Suchých dnů v postě	210
Sobota Suchých dnů Svatodušních	612
Sobota Suchých dnů v září	710
Sotera (22. dubna)	915
Srdce Páně: preface	36
svátek (pátek po okt. Božího Těla)	639
„Stabat Mater" (Sekvence)	901
Stanislava (7. května)	943
Stětí sv. Jana Kř. (29. srpna)	1118
Středu Suchých dnů:	
v Adventě	64
v postě	196
Svatodušních	602
v září	701
Svatodušní svátky:	
preface	37
svatvečer	583
Hod Boží	590
Svatopostní doba: úvod	159
neděle I-V. 182, 218, 254, 292, 331	
preface	31
Svatvečer: sv. Bartoloměje (23. srpna)	1109
sv. Jakuba (24. července)	1069
sv. Matěje (23. nebo 24. února)	869
sv. Matouše (20. září)	1137
Nanebevstoupení Páně	574
Nanebevzetí Pn. Marie (14. srpna)	1099
Narození sv. Jana Kř. (23. července)	1002
Narození Páně	83
Neposkvr. Početí Pn. Marie (7. prosince)	769
sv. Ondřeje (29. listopadu)	752
sv. Petra a Pavla (28. června)	1016
sv. Šimona a Judy (27. září)	1178
sv. Tomáše (20. prosince)	779
sv. Vavřince (9. srpna)	1093
Všech Svatých (31. října)	1181
Zjevení Páně	109
Svatvečer Svatodušní:	
Úvod	583
Proroctví	584
Svěcení křestní vody	586
Mše sv.	586
Svatý týden:	
Květná neděle	364
Pondělí	396
Úterý	400
Středa	414
Zelený čtvrtek	432
Velký pátek	443
Bílá sobota	468
Svatých ostatků v chrámech diecése pražské (5. listopadu)	1197
Svěcení: kadidlových zrn	470
na Bílou sobotu křestní vody na Bílou sobotu	507
křestní vody ve Svatvečer Svatodušní	586
ohně na Bílou sobotu	468
palem	365
popelu	160
svící (2. února)	837
velikonoční svíce	471
Suché dni: v Adventě	64
v postě	196
Svatodušní	602
v září	701
Symforiana (22. srpna)	1108
Symforosy a 7 jejich synů (18. července)	1055
Šebestiana (20. ledna)	817
Šestý den oktávu Narození Páně (30. prosince)	796
Šimona a Judy: svatvečer (27. října)	1178
svátek (28. října)	1179
Štědrý den	83
Štěpána I. (2. srpna)	1084
Štěpána, krále a vyznavače (2. září)	1123
Štěpána, prvomučedníka: svátek (26. prosince)	782
oktáv (2. ledna)	798
nalezení jeho ostatků (3. srpna)	1086
Tekly (23. září)	1142
Telesfora (připomínka)	109
Teodula (3. května)	940
Terezie (15. října)	1164
Terezie Ježíškovy (3. října)	1150
Theodora (9. listopadu)	1199
Tiburcia (14. dubna)	912
Tiburcia (11. srpna)	1097
Timothea, b. (24. ledna)	823
Timothea, muč. (22. srpna)	1108
Tita (6. února)	850
Tomáše, Apoštola:	
svatvečer (20. prosince)	779
svátek (21. prosince)	779
Tomáše Akvinského (7. března)	870
Tomáše, b. (29. prosince)	793
Tom. Villanovy (22. září)	1140
Tryfona (10. listopadu)	
Tří Králů	111
Ubalda (16. května)	958
Uctívání sv. Kříže	462
Urbana I. (25. května)	961
Úterý Svatého týdne	400
Václava: svátek (28. září)	1144
přenes. ostatků (4. března)	868
Valentina (14. února)	861
Valeriana (14. dubna)	912
Vánoční doba:	
Hod Boží 87, 91, 95	
neděle mezi oktávem	99
šestý den oktávu	103
Obřezání Páně	104
Nejsvět. Jména Ježíš	100
Zjevení Páně	111
Oktáv Zjevení Páně	123
Vánoční preface	29
Vavřince, mučedníka: svatvečer (4. srpna)	1093
svátek (10. srpna)	1095
Vavřince z Brindisi (22. července)	1063
Vavřince Justin. (5. září)	1124
Velikonoce:	
Hod Boží velikonoční	519
Pondělí	523
Úterý	529
Velikoční preface	33
Velký Pátek:	
Čtení z Písma sv.	443
Přímluvy	457
Uctívání sv. Kříže	462
Missa Praesanctificatorum	467
Venancia (18. května)	959
Veni Sancte Spiritus	593
Victimae Paschali (sekvence)	521
Vidi aquam	2
Viktora (28. července)	1073

	Strana
Viktorina (5. září)	1124
Viléma (25. června)	1011
Vincence (22. ledna)	821
Vincence v diecesi praž. (22. ledna)	822
Vincence Ferreri (5. dubna)	905
Vincence a Paulo (19. července)	1056
Víta: svátek (15. června)	990, 993
oktáv (22. června)	1002
Vitala (4. listopadu)	
Vitala (28. dubna)	926
Vojtěcha:	
svátek (23. dubna)	916
přen. ostat. (25. srpna)	1114
Voršily a druž. (21. října)	1117
Všech Svatých:	
Svatvečer (31. října)	1181
Svátek (1. listopadu)	1184
Řádu sv. Benedikta (13. listopadu)	1205
Vzpomínka na sv. Apoštola Pavla (30. června)	1022
Wolfganga (31. října)	1183
Xysta II. a druhů (6. srpna)	1087
Zakladatelů Řádu Servitů (12. února)	858
Za zemřelé mše sv.	138*
Za ženicha a nevěstu	312*
Zdislavy Borkovny (30. května)	967
Zefyrina (26. srpna)	1115
Zelený čtvrtek: mše sv.	432
obřad mytí nohou	438
Zikmunda (2. května)	936
Zjevení sv. Michala Archanděla (8. května)	944
Neposkvrn. P. Marie v Lurdech (11. února)	855
Páně: svatveč. (5. ledna)	109
svátek (6. ledna)	111
oktáv (13. ledna)	799
preface	30
Zuzany (11. srpna)	1097
Zvěstování Panny Marie (25. března)	889
Žalm „Lavabo" (25, 6-12)	13
„Judica me" (42)	3

OBSAH

	Strana
Předmluva k druhému vydání	III
Z předmluvy k prvnímu vydání	IV

ÚVOD

Oběť mše svaté	V
Církevní rok	XI
O misálu	XIV
Tabulka pohyblivých svátků	XVI
Obřady přede mší sv. v neděli	1

MŠE SVATÁ

Řád mešní (Ordo Missae)	3
Kánon mešní (Canon Missae)	16
Preface	29

ZVLÁŠTNÍ MŠE CÍRKEVNÍHO ROKU

(Proprium Missarum de Tempore)

Advent	44
První neděle adventní	45
Roráty	51
Druhá neděle adventní	56
Třetí neděle adventní	60
Suché dni v Adventě (Středa, pátek, sobota)	64
Středa Suchých dnů v Adventě	64
Pátek Suchých dnů v Adventě	67
Sobota Suchých dnů v Adventě	70
Čtvrtá neděle adventní	80
Svatvečer Narození Páně (Štědrý den)	83

	Strana
Hod Boží vánoční	87
První mše sv. (půlnoční)	87
Druhá mše sv. (jitřní)	91
Třetí mše sv. (ve dne)	95
Neděle mezi oktávem vánočním	99
Šestý den mezi oktávem vánočním - 30. pros.	103
Obřezání Páně (Nový rok)	104
Nejsvětějšího Jména Ježíš	106
Svatvečer Zjevení Páně - 5. ledna	109
Zjevení Páně (Sv. Tří Králů - 6. ledna)	111
Neděle v oktávu Zjevení Páně	115
Svaté Rodiny	119
Oktáv Zjevení Páně (13. ledna)	123
Neděle 2. po Zjevení Páně	125
Neděle 3. po Zjevení Páně	130
Neděle 4. po Zjevení Páně	133
Neděle 5. po Zjevení Páně	135
Neděle 6. po Zjevení Páně	139
Doba předpostní	142
Neděle „Devítník" (in Septuagesima)	143
Neděle první po Devítníku (in Sexagesima)	148
Neděle druhá po Devítníku (in Quinquagesima)	154
Doba svatopostní	159
Popeleční středa	160
Svěcení popelu	160
Mše svatá	164
Čtvrtek po Popeleční středě	170
Pátek po Popeleční středě	174
Sobota po Popeleční středě	178
Neděle první postní (Invocabit)	182
Pondělí po první neděli postní	187
Úterý po první neděli postní	192
Středa Suchých dnů v postě	196
Čtvrtek po první neděli postní	202
Pátek Suchých dnů v postě	205
Sobota Suchých dnů v postě	210
Neděle druhá postní (Reminiscere)	218
Pondělí po druhé neděli postní	223
Úterý po druhé neděli postní	227
Středa po druhé neděli postní	231
Čtvrtek po druhé neděli postní	235

	Strana
Pátek po druhé neděli postní	240
Sobota po druhé neděli postní	245
Neděle třetí postní (Oculi)	254
Pondělí po třetí neděli postní	258
Úterý po třetí neděli postní	264
Středa po třetí neděli postní	268
Čtvrtek po třetí neděli postní	273
Pátek po třetí neděli postní	276
Sobota po třetí neděli postní	283
Neděle čtvrtá postní (Laetare)	292
Pondělí po čtvrté neděli postní	297
Úterý po čtvrté neděli postní	302
Středa po čtvrté neděli postní	307
Čtvrtek po čtvrté neděli postní	315
Pátek po čtvrté neděli postní	319
Sobota po čtvrté neděli postní	327
Neděle pátá postní (Smrtelná)	331
Pondělí po neděli Smrtelné	336
Úterý po neděli Smrtelné	340
Středa po neděli Smrtelné	345
Čtvrtek po neděli Smrtelné	350
Pátek po neděli Smrtelné	355
Sobota po neděli Smrtelné	359
Svatý týden	364
Květná neděle	364
Svěcení palem	365
Průvod	374
Mše sv.	378
Pondělí Svatého týdne	396
Úterý Svatého týdne	400
Středa Svatého týdne	414
Zelený čtvrtek	432
Obřad mytí nohou (Mandatum)	438
Velký pátek	443
Čtení z Písma svatého	443
Přímluvy	457
Uctívání sv. Kříže	462
Missa Praesanctificatorum	467
Bílá sobota	468
Svěcení ohně a zrn kadidlových	468
Svěcení velikonoční svíce	471

	Strana
Proroctví	476
Svěcení křestní vody	507
Mše svatá	514
Nešpory	516
Doba velikonoční	518
Hod Boží velikonoční	519
Pondělí velikonoční	523
Úterý velikonoční	529
Středa velikonoční	533
Čtvrtek velikonoční	537
Pátek velikonoční	542
Sobota velikonoční (In albis)	545
Neděle první po Velikonocích	549
Neděle druhá po Velikonocích	555
Neděle třetí po Velikonocích	558
Neděle čtvrtá po Velikonocích	562
Neděle pátá po Velikonocích	565
Křížové či prosebné dny	569
Mše svatá prosebná	570
Svatvečer Nanebevstoupení Páně	574
Nanebevstoupení Páně	576
Neděle mezi oktávem Nanebevstoupení Páně	580
Svatvečer Svatodušní	583
Proroctví	584
Svěcení křestní vody	586
Mše svatá	587
Hod Boží Svatodušní	590
Pondělí Svatodušní	596
Úterý Svatodušní	599
Středa Suchých dnů Svatodušních	602
Čtvrtek Svatodušní	607
Pátek Suchých dnů Svatodušních	608
Sobota Suchých dnů Svatodušních	612
Doba po Svatém Duchu	620
Svátek Nejsvětější Trojice (První neděle po Svatém Duchu)	621
Neděle první po Svatém Duchu	624
Slavnost Božího Těla	629
Neděle druhá po Svatém Duchu	635
Nejsvětějšího Srdce Ježíšova	639
Neděle třetí po Svatém Duchu	644

	Strana
Neděle čtvrtá po Svatém Duchu	647
Neděle pátá po Svatém Duchu	651
Neděle šestá po Svatém Duchu	655
Neděle sedmá po Svatém Duchu	659
Neděle osmá po Svatém Duchu	663
Neděle devátá po Svatém Duchu	666
Neděle desátá po Svatém Duchu	670
Neděle jedenáctá po Svatém Duchu	674
Neděle dvanáctá po Svatém Duchu	678
Neděle třináctá po Svatém Duchu	682
Neděle čtrnáctá po Svatém Duchu	686
Neděle patnáctá po Svatém Duchu	690
Neděle šestnáctá po Svatém Duchu	694
Neděle sedmnáctá po Svatém Duchu	698
Středa Suchých dnů v září	701
Pátek Suchých dnů v září	707
Sobota Suchých dnů v září	710
Neděle osmnáctá po Svatém Duchu	720
Neděle devatenáctá po Svatém Duchu	724
Neděle dvacátá po Svatém Duchu	728
Neděle dvacátá první po Svatém Duchu	731
Neděle dvacátá druhá po Svatém Duchu	735
Neděle dvacátá třetí po Svatém Duchu	739
Neděle, které přebývají po Zjevení Páně	742
Neděle dvacátá čtvrtá po Svatém Duchu	743
Svátek Ježíše Krista-Krále (Posl. neděle v říjnu)	748

ZVLÁŠTNÍ MŠE PRO SVÁTKY SVATÝCH.

Svátky od 29.—30. listopadu	752
Svátky v prosinci	758
Svátky v lednu	798
Svátky v únoru	833
Svátky v březnu	866
Svátky v dubnu	904
Svátky v květnu	930
Svátky v červnu	969
Svátky v červenci	1024
Svátky v srpnu	1080
Svátky v září	1123

Strana

Svátky v říjnu 1148
Svátky v listopadu 1184

SPOLEČNÉ MŠE PRO SVÁTKY SVATÝCH

Ve svatvečer Apoštola (Ego autem) 1*
I. V den mučedníka-biskupa (Statuit) . . . 5*
II. V den mučedníka-biskupa (Sacerdotes tui) 9*
III. V den mučedníka, který nebyl biskupem (In virtute) 13*
IV. V den mučedníka, který nebyl biskupem (Laetabitur) 16*
I. V den několika mučedníků (Intret) . . . 21*
II. V den několika mučedníků (Sapientiam) . 25*
III. V den několika mučedníků (Salus autem) . 28*
I. V den mučed. v době velikonoční (Protexisti) 33*
II. V den několika mučed. v době velikonoční (Sancti tui) 37*
I. V den vyznavače biskupa (Statuit) . . . 39*
II. V den vyznavače biskupa (Sacerdotes tui) 43*
V den Učitele Církve (In medio) 47*
I. V den vyznavače, který nebyl biskupem (Os justi) 53*
II. V den vyznavače, který nebyl biskupem (Justus) 56*
V den opata (Os justi) 60*
I. V den panny-mučednice (Loquebar) . . . 63*
II. V den panny-mučednice (Me exspectaverunt) 71*
V den několika panen-mučednic (Me exspectaverunt) 72*
I. V den panny, která nebyla mučed. (Dilexisti) 73*
II. V den panny, která nebyla mučednicí (Vultum tuum) 77*
V den sv. ženy-mučednice (Me exspectaverunt) 82*
V den několika sv. žen-mučednic (Me exspectaverunt) 84*
V den svaté ženy, která nebyla muč. (Cognovi) 85*
V den posvěcení chrámu (Terribilis est). . . 90*
V den posvěcení oltáře (Terribilis est) . . . 91*
Ve výročí posvěcení chrámu (Terribilis est) . 92*

Strana

O svátcích nejblahosl. Panny Marie (Salve) . 96*
I. a II. Mše sv. v sobotu ke cti nejbl. P. Marie 99*
III. Mše sv. v sobotu ke cti nejbl. Panny Marie 104*
IV. a V. Mše sv. v sobotu ke cti nejbl. P. Marie 105*
Různé modlitby 106*
Mše za ženicha a nevěstu 132*
Mše za zemřelé:
v den úmrtí nebo pohřbu. 138*
3, 7 a 30 den po pohřbu 141*
ve výroční den úmrtí 141*
obyčejná 142*
Přídavek . . . . . [1]
Církevní kalendář . . . . . [29]
Rejstřík jmenný a věcný . . . . . [35]
Obsah . . . . . [45]

U. I. O. G. D.